

تہ فسیری قورٹانی
بہ رزو بہ پیز

بہ رگی بیست و پینجہم
سورہ تہ کانی
(فصلت) و (الشوری) و (الزخرف)

عہ لی باپیر

تەفسیری سوورەتەکانی

قَوْلَانِ وَالنَّبِيِّ وَالرَّحْمَانِ

ته فسیری سووره ته کانی

فصلت و الشوری و الزخرف

نووسینی : مهل باپیر

دیوانی ناوه وه : زهده شهت کاوانی

چاپی به کهم ۱۴۴۳ک - ۲۰۲۱ز

۹۰۲ لاپه ره

۲۴ سم

بابهت : ئایینی

له بهر ئوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پئدراوه

تہ فیسری سوورہ تہ کانی

فَصِيحَاتٍ وَ الشُّرُكِيِّ

الزُّخْرَفِ

نووسینی: علی باپیر

پیشہ کی ہم تہ فیسرہ بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُونَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۲) آل عمران.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَاَخْرَجَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) صَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۶۱) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُخَدَّاتُهَا، وَكُلُّ مُخَدَّاتٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خونہرہ بہ ریزو خو شہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بؤ مروقی برودار - کہ ٹہو تہ منہ نی لہ خزمت دوا این کتیبی خوا (قورٹان) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شتوہ یہ ک لہ شتوہ کانی لہ خزمتہ تدا بووندا بی؛ خو تندنوہ، تیفکرین و پامان، فیکردن، کار پیکردن ... ہتد، بہ باشتیرن جیکرتن جیکا دہ گری و، خاوندہ کہی لہ دنیاو دواروژدا لیبی بہ ہرہ منہ.

(۱) لہوہ یسی دہ گوتری: (خطبہ الحاجہ) کہ ینغہ میہر ﷺ ہاوہ لانی بہ ریزی فیردہ کرد، پیش ہر فسہ بہ کی گرنک، بیلتین، وہک وتاری جومعہ و داخواز پیکردن (خطبہ) و... ہتدو، ٹہم وتارہ، ہہرکام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیناویانہو (مسلم) یش بہ شتیک ہیٹاوہ.

منیش - که وهک باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆتوه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فرمایشتی به‌رزو بی وئنه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خۆیندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تێوه‌پامانی تایه‌ته پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لێوردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تێکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دا‌بوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر نه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ناخر تایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ نه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

نجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانتیکی دلسۆزی نزیك و ناشام، داوایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (۱۴۲۸) دا هاته‌ دلمه‌وه، که‌ ناوی خوای لێبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لێ نه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌په‌خست که‌ بتوانم خێرای تێدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بی ته‌واوی بکه‌م، نه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابی.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئەم ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئەو ته‌فسیرانه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشتوه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن یفسر بعضهم بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه (مبین)ی قورئانه، وه‌ک خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾﴾ النحل.

واته: ههروهه زیکرمان بۆ لای تو ناردۆته خوار، تاکو ئهوهی بۆ خه لکی تیراوه ته خوار، بۆیان روون بکه یهوه، وه به لکو خویشیان بیر بکه نهوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه تی خوای به خسه ر ﷻ - شایسته یی نه وه م هه بی ته فسیرو لیکدانه وه یکی و با بۆ قورئان پیشکesh به مسولمانانی کوردستان بکه م، که له قورئان بوه شیتته وهوه، مایه ی به هره وه سوودی خوینه ران بی، به تایبه تیش که زیاتر له سی (٢٠) سأل له گهل قورئانی به رزو مه زن و ته فسیره کانی و کتیبه کانی سونه تدا خه ریکم و، ده یان کتیب و به ره می جوړاوجوړم له زۆربه ی بواره کانی زانسته کانی شه ریه تدا پیشکesh کردوون.

شایانی باسیشه که نه و بیست و دوو مانگ زیندانی کرانه م له لایه ن ئه مریکاوه - له (٢٠٠٣/٧/١٠ تاکو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - ده رفه تیکی گه وره و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پیندا قوولبوونه وه ی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په یدابوونی تیکه یشتنی تایبه ت له باره ی زۆر تک له نایه ته کانی یه وه، ئه م راستیه ه له مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره وشاوه ته وه^(١) به لام هه له به ته نالیتم و هیکه سیش بۆی نیه بلتی: که ئه م ته فسیره ی من تیروته واوه، چونکه وێرای سنوورداربوونی توانا و پرستم، له به رانه ر کتیبی له هه موو روویکه وه په ها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوادا، نه شمویستوه که زۆر به مالاوادا بچم و بچمه ئیو هه ندیک وردده کارییه وه، که یان من تیندا پسپۆرو

(١) نه و مه وسووعه یه که تیس تا چاپ کراوه، که وتۆته به رده ستی خوینه ران و، سه رجه م هه شت به رگ و ده وری سن هه زارو پینج سه د (٣٥٠٠) لاپه ره یه، هه ولعمداوه به گشتی تیندا باسی سه رجه م لایه نه کانی ئیسلام بکه م و، تا که سه رچاوه شم قورئان بووه، وێرای ده قه کانی سونه ت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه نه و مه وسووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوازه (١٢) کتیبی سه ره به خو، به مه به ستی ئاسانه تر سوود لێ بینراقی .

شاره‌زا نیم، یان خوئنه‌ر پتویستی پتی نیه، له کاتی‌کدا ده‌یه‌وی له قورئان تیبگات و، بزانی خوا (تبارک و تعالی) راسته‌وخۆ چی پی قه‌رموو؟!

ئجها هه‌ر لیره‌شه‌وه به پتویستی ده‌زانم پر به دل سوپاسی نه‌و برا که‌نجه رووح سووک و گورج و گوول و دل‌سوژه بکه‌م (حه‌زی نه‌کرد ناوی به‌یتم)، که هه‌لسا به نووسینه‌وه‌و هیتانه سه‌ر کاغه‌زو، پاشان تاییکردن و دوایی پیداجوونه‌وه‌و هه‌له‌گیری، سه‌رجه‌م نه‌م زنجیره‌ ده‌سه، که له نه‌سلدا له شیوه‌ی وتار (محاضرة) دا پتیکه‌ش کراون، هه‌روه‌ها هه‌لسا به (تخریج) ی سه‌رجه‌م ده‌قه‌کانی سونته‌ت، له سه‌رچاوه متمانه پتیکراوه‌کانه‌وه‌و، زه‌حمه‌ت و ماندوووونتیکی زوری به سه‌رجه‌م به‌رگه‌کانی نه‌م ته‌فسیره‌وه‌و کتیشاوه، خوا به باشترین شیوه پاداشتی بداته‌وه‌و، هه‌ر صالح و ساغ و سه‌لامه‌ت و سه‌ربه‌رزین^(۱)، له‌خوا‌ی به‌رزو بیتهاوتاش داواکارم نه‌و جوژه‌گه‌نج و لاوانه له‌کوران و کچان، له‌نیو که‌له‌که‌ماندا، زور بکات .

شایانی باسیشه که تیمه له‌م ته‌فسیره‌ماندا، باسی به‌ش (جزء) ده‌کانی قورئان و دابه‌شکردنه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک: - (حزب) - ناکه‌ین، چونکه هه‌ر سووره‌تیک بو‌خۆ‌ی شتیکی سه‌ربه‌خۆیه‌و، سه‌رجه‌م نایه‌ته‌کانی وه‌ک نالقه‌کانی زنجیرتیک پتیکه‌وه‌ په‌یوه‌ستن و، ئاشکراشه که دابه‌شکرانی سه‌رجه‌م قورئان بو‌سی (۳۰) به‌ش (جزء) و شه‌ست (۶۰) (حزب)، شتیکه له‌لایه‌ن زانایانه‌وه‌و کراوه، بو‌ئاسانکاری خوئندنی قورئان، دیاره تیمه له‌ دابه‌شکردنی به‌رگه‌کانی نه‌م ته‌فسیره‌شدا، دیسان حیساب بو‌به‌شه‌کان (أجزاء) ی ناکه‌ین و، به‌گویره‌ی سووره‌ته‌کان، به‌رگه‌کانی دیاری ده‌که‌ین.

(۱) نه‌و برا دل‌سوژه ئیتتاش پاش ته‌واوکردنی زوربه‌ی قورئان، لئبروانه به‌رده‌وامه و عزمی جه‌زم کردوه، که نه‌گه‌ر ته‌مه‌ئمان به‌رده‌وام بێ، هه‌تا کۆتایی نه‌م ته‌فسیره سه‌رگه‌رمی کاره‌که‌ی بێ .

دوا قسه شم ئەوه یه که:

ئەم تەفسیره - وهك پیتستر گوتمان - له ئەسڵدا بەشیوهی دەرس و وتار پیتشکەش کراوه، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردی پێیدا چوومهوهو، بەپێی پتویست دەستکارییم کردوه، دیاره هه موو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی خوا ﷻ دەستی پتکردوه، بەلام تیمه له سه رهتای دهرسه کانهوه، ئەوانه مان لابرده، بۆ زۆر دووباره نه بوونهوهو، ئەو (خطبة الحاجة) یه له سه رهتای ئەم پتسه که یه وه هاتوه، له جیاتی سه رهتای سه رجه م دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

ههولیر

بەرچاۋ پوونىيەكى گىرگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خوتنەرى بەرىز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گشتىي) ئەم تەفسىرەدا باسماڭ كىردۈھ كە بۇ نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستم پىيان گە يىشتۈھ، بەھرەمەند بووم، ھەرۋەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوودمەند بووم، ناۋەكانىامان بە رىز نووسىون، بەلام لىرەش ۋەك جەختكردنەۋەى زىاترو بەرچاۋپوونىي باشتىر بۇ ئىۋەى بەرىز دەلىم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانمان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونچى، بۇ ھەر تىگە يىشتىن و بىرۆكە بەك، كە زۆرىەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايە تىگەۋە، يان رستەۋ بىرگە بەكى ئايە تىگەۋە، دەپھىنن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە بىننن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۆكەۋ تىگە يىشتىكى ئايەتە يەكىك لە تەفسىرەكان ھەبى و بگەۋىتە بەرچاۋم، نىجا چ پەسندى بگەم، چ پەزى بگەم، ھەر كات بە پىۋىستى بزائىم، بە ئايەت نامازەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە نامازەى گشتىي و بە نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكتىفا دەكەم و، زۆرىش لە ئەمانەتە زانستىي (الأمانة العلمیة) دەخەفتىم و مەبەستمە پەچاۋى بگەم، چونكە ئەمىنىي و ئەمانەت پارىزىي، پەۋشتىكى گەۋرەۋ بەرزى مسولمانە تىيە .

شاىانى باسىشە جارى ۋا ھەيە بىرۆكەۋ تىگە يىشتىكى ئايە تىي خۆم، دەر بارەى كۆمەلە ئايە تىك يان ئايە تىك يان رستەۋ بىرگە بەكى ئايە تىك، بۇ دروست دەبى، ۋەك تىگە يىشتىن و بۇچوونى خۆم دەنىۋوسم، كەچى پەنگە لە تەفسىرەكانى

دېگەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەۋىش بەھۆي ئەۋدەۋەپە كە من
 ئەۋ تە فسیرەم نە كەۋتۆتە بەر دىدە، يان دىتوۋمەۋ لە يادم نە ماۋە.

پېنشەكى ئەم بەرگە

الحمد لله وحده والصلاة والسلام والبركات على من النبي بعده، محمد وآله
الملتزمين بهديه: صحباً وأزواجاً وقرابة وذرية والتابعين بإحسان.

خوتنەرە بەرئز و خۆشەوېستە كانم !

سوپاس و ستایشی شایسته بۆ خوای کاربە جیی مېهرەبان، ئەمە بەرگی بیست و
پینجەمە لە تەفسیری قورئانی بەرز و بەپتزو، لەم بەرگەدا سئ سۈرەت لە ھوت
سۈرەتە حامیمەکان تەفسیرکراون:

۱- فصلت

۲- الشوری

۳- الزخرف

شیاوی گوتنیشە کە ئەم بەرگەش لە سەر ھەمان میتۆدی بەرگەکانی پېنشووویەتی
و، بە ھوت قۇناغ ھەولمانداوھ تیشکێک بخەینە سەر چەمک و واتای ئایەتەکانی
ھەرکام لەو سئ سۈرەتە موبارەکە ی قورئانی مەزن، ئنجای وێرای تەفسیرکردنی
سەرچەم ئایەتەکانی ئەو سئ سۈرەتە لە ھەر کاتکیشیاندا چەند کورتە باسیکمان
کردوون، بەم شیۆویەتی خوارەوھ:

یەكەم : فصلت

- ۱- پێناسە ی قورئان بە ئۆ سیفەتی سەرەکیی.
- ۲- کورتە باسیک لەبارە ی درووست بوونی گەردوونەوھ.
- ۳- کورتە باسیک لەبارە ی شایەدی لەسەردانی مرۆفەوھ لە قیامەت دا.
- ۴- کورتە باسیک لەبارە ی ھاوھێتی فریشتان بۆ برواداران و، شەیتانەکان بۆ بیبروایانەوھ.
- ۵- کورتە باسیک لەبارە ی خەسڵەتە بنەرەتیبەکانی بانگەوازکارانەوھ.

۶- کورته باسیک له باره‌ی دهرکهوتنی به‌رده‌وامی نیشانه‌کانی خواوه له ناسۆیه‌کان و له خودی مرۆفانیشدا.

دووهم: الشوری

- ۱- کورته باسیک: چوار سه‌رنج له باره‌ی خوا و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل دروستکراوه‌کانی دا.
- ۲- کورته باسیک له باره‌ی به‌پاک‌کرتنی خواوه، له وی‌کچوونی به‌دروستکراوه‌کان.
- ۳- کورته باسیک له باره‌ی بزێودانی خواو زۆر و که‌مکردنیه‌وه.
- ۴- کورته باسیک له باره‌ی مانای (قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰی) وه.
- ۵- پوونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر: هه‌بوونی پێرۆ (دابە) له ناسمان دا.
- ۶- کورته باسیک له باره‌ی پراوژیه‌وه.
- ۷- کورته باسیک له باره‌ی فه‌رمايشتکردنی خواوه.
- ۸- کورته باسیک له باره‌ی فه‌رمايشتی خوا: (مَا كُنْتُ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ).

سێهه‌م: الزخرف

- ۱- کورته باسیک له باره‌ی عه‌ره‌ببى بوونی قورئانه‌وه.
- ۲- کورته باسیک له باره‌ی ناره‌وايى شوئى‌نکه‌وتنى کورئانه‌ی پێشینه‌وه.
- ۳- شه‌ش کورته سه‌رنج له باره‌ی دنیاو دوا‌پروژه‌وه.
- ۴- هه‌ندیک ورده‌کاریی مانای (وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا).
- ۵- نازو نيعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت و سه‌رنجیک له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی رازيی.

هيواداريشم ئەم به‌رگه‌ش کاتى پێويستى له‌گه‌ل به‌سه‌ر بېرى له‌لایه‌ن خوئنه‌رانى شه‌يدا و عه‌وددالى قوول و راست و دروست تىگه‌يشتنى قورئانى به‌رز و به‌پێژه‌وه.

تہ فیسیری سوورہ تی

فَصِيلَتِ

دەستینک

بەرێزان!

خوا ﷺ پشٹیوان بۆ ئەمڕۆ کە (۱۸ / ربيع الثاني / سالی ۱۴۴۱) کۆچییه، بەرانبەر (۱۵ / ۱۲ / ۲۰۱۹) ی زاینی، دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (فصلت)، یان سوورەتی (حم) ی (فصلت).

پێناسەی سوورەتی (فصلت) و بابەتەکانی

بەکەم، ناوی:

ئەم سوورەتە چەند ناویکی بۆ بەکارهاتوون:

۱- حمُ السَّجْدَةِ

۲- سورة السَّجْدَةِ

۳- سورة فصلت

۴- سورة المصاحح

۵- سورة الأقوات

۶- سجدة المؤمن.

هەموو ئەو ناوانەیی بۆ بەکارهاتوون، بەلام ئەو ناوەی زیاتر پێی ناسراوە، بریتییە لە: (سُورَةُ فَصَلَّتْ)، لەبەر ئەوەی ئەم وشەییە بەکەم وشەییە لە سوورەتە کەدا.

دووم: شوئینی دابه زینی:

ئەم سوورەتە بە یەكده نگی هەموو زانیان سوورەتییکی مەككەییەو، هیچ زانیەك، هیچ ئایەتییکی لێ هەلنەواردو، بَلَى: ئەو ئایەتە، یان ئەو چەند ئایەتە مەدینەیین.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و دابه زیندا:

لە ریزبەندیی سوورەتەکانی موصحفدا، ئەم سوورەتە ژمارە (۴۱)ە، واتە: لە پێش ئەم سوورەتەدا کە لە سوورەتی فاتیحەو پێ دادی، چل سوورەتی دیکە هەن و، ئەمەیان (۴۱)ەمین سوورەتەو، لە ریزبەندیی دابه زیندا ئەم سوورەتە ژمارە (۶۱)ە، لە دوای سوورەتی (غافر) و، پێش سوورەتی (الزخرف) هاوتە خوا.

چوارەم: ژمارە ئایەتەکانی:

زانیان لەو بابەتەدا یەكدهنگ نین، هەندێکیان ژمارە ئایەتەکانی سوورەتی (فصلت)یان بە (۵۲) ئایەتە داناو، هەندێکیان بە (۵۳) ئایەت، هەندێکی دیکەیشیان گوتووایە: (۵۴) ئایەتە، زانیانی مەككەو مەدینە بە (۵۲)یان داناو، زانیانی شام و بەصرە بە (۵۳)یان داناو، بەلام زانیانی کووفە بە (۵۴) ئایەتیان داناو، زۆربەیی ئەو موصحفانەیی کە لەبەر دەستی تێمەدا هەن، ژمارە (۵۴)یان تەبەئینی کردو. پێشتریش گوتوویمان: جیاوازیی لە ژمارە ئایەتەکانی سوورەتێکدا دەگەرێتەو بۆ درژیی و کورتیی رستهکان، هەندێک لە زانیان رسته یەکیان کردۆتە دوو ئایەت، بەلام هەندێکی دیکەیان هەمان رستهیان کردۆتە یەك ئایەت.

پىنچەم: نىۋەپۇكى:

ئەم سوۋپەتە ھەمان نىۋەپۇكى سوۋپەتە مەككەيەكانى ھەيە، بەئەم پانتايەكى زۆرى ئەم سوۋپەتە بۇ باسى قورئان تەرخانكراۋە، لە پىنچ شوئىناندا باسى قورئان كراۋە، بە ھەر سىك ناۋى (كىتاب) و (قرآن) و (ذکر) ھاتو، سى جار ناۋى (قرآن) ھاتو، دوو جار ناۋى (كىتاب) ھاتو، جارئكىش ناۋى (ذکر) ھاتو.

لە دواى باسى قورئان، پانتايەكى زۆرى ئەم سوۋپەتە، بۇ باسى پۇژى دواى تەرخانكراۋە، سزاي خوا لە پۇژى دواى دا، پاداشتى خوا لە پۇژى دواى دا، سزاي خوا بۇ تاوانباران و لادەران، پاداشتى خوا بۇ بىرواداران و چاكەكاران.

دواى ئەۋەش پانتايەكى باش بۇ خستتە رووى نىشانەكانى خوا (آيات اللہ) تەرخانكراۋە، ئاماژەبەكىش بە بەسەرھاتى ھەردوو گەلى عاد و سەموود كراۋە، ھەلبەتە ھەر بە كورتىيى ئاماژەيان پىكراۋە، لە سىياقى باسكردنى ملھورىيى و عىنادىيى كافرەكانى سەردەمى پىغەمبەردا ﷺ، باسى عىنادىيى و ملھورىيى بىپروايانى گەلى عاد و سەموودىش كراۋە، كە سەرەنجام چىيان لىھاتو؟ كەواتە: ئىۋەش پەند ۋەربىگرن، با بە مەرەدى ئەۋان نەچن!

شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:

ئەم سوۋپەتە موبارەكە كۆمەئىك تايەتمەندىيى ھەن، ئىمە لىرەدا ھەوت تايەتمەندىيى دەخەينەروو:

۱- لەم سوۋپەتەدا لە تايەتەكانى: (۹ - ۱۲)دا، باسى درىژەي دروستكرانى ئاسمان و زەۋى كراۋە، لىرەدا چوار ئايەت بۇ ئەۋ باسە تەرخانكراۋە، لە ھىچ شوئىنكى دىكەي قورئاندا ئاۋا باس نەكراۋە، كە خوا ﷺ چۆن زەۋى بە دوو قۇناغ ھىناۋەتە دى، دوايىش

به دوو قوناغ پټکها ته کانی زهوى و، همم چپایه کانی تیدا دا کو تاون و، همم بزویوه کانی تیدا داناون، دواتریش به دوو قوناغ خوا ﷺ، تاسمان (واته: گهر دوون) ی دروست کردوه، پټش نهوهی به شیوهی جهوت تاسمانان بیان هیئتته دی و، تاسمانی نریک ټیمه به چرایان برازیئتته وه (که مه به ست پټی نه ستیره کان و که هکه شانه کانن)، پټش نهوه تاسمان له شیوهی دوو که ټیکدا بووه، یان له شیوهی گازیکدا بووه.

نهو ورده کارییه بهو شیوازه له قورئاندا، ته نها له م چوار تابه ته ی سوورته ی (فصلت) دا بهم شیوازه خراوه ته روو.

۲- له م سوورپه ته دا نهو بیبروایانه ی دوو چاری دوژه خ دهن، داوا له خوا ﷺ ده که ن: نهو دووانه ی له جندو مروؤف که گومرپان کردوون، پټشانیان بدات، تا کو بیان خه نه ژئر پټیان! هم ته عبیره ته نها لټره دا له تابه تی (۲۹) دا هاتوه.

۳- باسی دابه زینی فریشتان بو سهر پروادارانى پراوه ستاوو دامه زراوو ئیلهام بو کردنیان، نهویش ته نیا له م سوورپه ته دا بهو شیوه یه هاتوه، له تابه ته کانی: (۳۰ - ۳۲) دا، هم راستییه خراوه ته روو، مه به ستمان بهم شیوه یه، نه گهرنا له زور شوټنی قورئاندا باسی هاوده میی و هاوپازی فریشته کان بو پرواداران کراوه.

۴- باسی نهوه که بانگه وازکار بو لای خوا ﷺ، قسه که ی باشرین قسه یه، نهویش ته نیا له م سوورپه ته، له تابه تی ژماره (۳۳) دا، نهو ته عبیره هاتوه.

۵- باسی نهوه که قورئان له هیچ لایه که وه هه له و ناهه قبی تیدانیه، نارټکی و لاچوون و لادان رووی تیناکات، نهو هوش له تابه ته کانی: (۴۱ - ۴۲) دا هاتوه.

۶- باسی نهوه که نه گهر قورئان به عه جه می بووایه، واته: به غه یری زمانی عه په بی بووایه، بیبروایه کانی سه رده می پټغه مبر ﷺ په خنه یان لټده گرت، که چوون پټغه مبر ﷺ عه په بهو، قورئان غه یری زمانی عه په به (نه عجه مییه)؟ نهو هوش له تابه تی ژماره (۴۴) دا ناماژهی پټکراوه، که له هه موو قورئاندا ته نیا لټره دا باس کراوه.

۷- باسی نهوه که خوا ﷻ بهردهوام نیشانه کانی راستیه تی قورئان، یان نیشانه کانی راستیه تی خوا ﷻ، یان نیشانه کانی راستیه تی پیغهمبه ر ﷻ، یان ههرسیکیان بهیه که وه، له ناسویه کان و له خودی خوشیاندا پتشیانی مروّفه کان ده دات، واته: بهردهوام نه و به لگه و نیشانه ده رده که ون که زیاتر راستی تی قورئان نیشان ده دن، یا خود هه قانییه تی پهروه دگاری تی خوا ﷻ، یا خود هه قانییه تی پیغهمبه ر ﷻ که قورئانی وه ک بهرنامه و په یام له خواوه بو بهنده کانی خوا ﷻ هیناوه.

ههوتهم: دابه شکردنی ئایه ته کان بو چند ده سیک:

ئیمه نه و (۵۴) ئایه ته ی نه م سووره ته، بو شه ش ده سان دابه ش ده که یین، به مجوره ی خواره وه:

دهرسی یه که م: ئایه ته کانی: (۱ - ۱۲)، واته: دوازده (۱۲) ئایه تی سه ره تای سووره ته که ده گریته خوئی، خوا ﷻ باسی قورئان ده کات، پاشان باسی پیغهمبه ر ﷻ ده کات، پاشان باسی یه کتایی خوا ﷻ، دواتریش باسی چۆنیه تی دروستکردنی خوا بو گهر دوون، پتشی باسی زهویی و پتکاته کانی زهوی، دواتریش باسی پتکاته کانی ئاسمان، ده کات.

دهرسی دووهم: ئایه ته کانی: (۱۳ - ۱۸)، واته: شه ش (۶) ئایه ت ده گریته خوئی، باسی ههر دوو که لی عادو سه موود ده کات، ههروه ها چۆنیه تی فه وتیرانیان ده خاته روو، که که لی عاد پیغهمبه ره که یان هود ﷺ بوو و، که لی سه موود پیغهمبه ره که یان صالح ﷺ بووه.

دهرسی سێیم: ئایه ته کانی: (۱۹ - ۲۹)، واته: یازده (۱۱) ئایه ت ده گریته خوئی، باسی سه ره نجامی شوومی بیروایان له روژی دوایی دا، که چۆن پتست و نه ندانه کانیان شایه دبیان له سه ر ده دن، و فریشته کان سه رزه نشت و سه ر کۆنه یان ده که ن، ههروه ها باسی چند هه لوئستیکی بیروایان له دژایه تی قورئان و دژایه تی پیغهمبه ردا ﷻ، دواتریش چۆنیه تی په شیمان بوونه وه یان له

دۆزەخ دا، که داوا له خوا ﷺ دەکەن ئەوەی بۆتە هۆی گومراکردنیان له مرووف و له جند، پێشانیان بدن تاکو بیانخەنە ژێر پێیان.

دەرسی چوارەم: نایەتەکانی: (۳۰ - ۳۹)، واتە: دە (۱۰) نایەت دەگرێتە خۆی، باسی بەندە چاک و دامەزراوەکانی خوا، که فریشتەکان دادەبەزێنە سەریان و، باسی بانگەوازکردن بۆ لای خوا ﷺ که چ پلە و پایەکی گرنکی هەیە، هەرۆهە پەوشتەکانی بانگەوازکاران، دواتر باسی هەندیک له نیشانەکانی خوا ﷺ، وەك: شەو، پۆژ، مانگ، خۆر، زەوی کاتیک که باران دادەبارێتە سەری، چۆن زیندوو دەبێتەوه و بەرز دەبێتەوهو، پر دەبێت له ژیان و جموجۆل.

دەرسی پێنجەم: نایەتەکانی: (۴۰ - ۴۵)، واتە: شەش (۶) نایەت دەگرێتە خۆی، خوا جارێکی دیکە باسی قورئان دەکات، هەرۆهە باسی ئەو خێرو بەرەکەتە ی له قورئاندا هەیە، هەرۆهە ئەو بەدبەختییە ی بێپروایەکان که چۆن له بەرانبەر قورئاندا کوێرو کەپن! له جیاتی ئەوەی پێشوازیی لهو نوور و بەرەکەتە ی خوا ﷺ بکەن، پشتی تێدەکەن!

دەرسی شەشەم و کۆتایی: نایەتەکانی: (۴۶ - ۵۴)، واتە: نۆ (۹) نایەت دەگرێتە خۆی، باسی سەرەنجامی بێپروایان، که چۆن له رۆژی دوایی دا تووشی پەشیمانیی دەبن و تووشی بەدبەختیی دین، هاوکات له گەڵ ئەوهشدا چەند باس و بابەتێکی دیکە تێکەڵی ئەوه کراون.

کۆتا باس: جارێکی دیکە باسی قورئانە، که خوا ﷺ جارێکی دیکە پایدەگەینەتی له مەودوا، واتە: تاکو ژێانی دنیا بەردەوام بێ، بەردەوام ئیمە نیشانەکانی خۆمان له تاسۆیەکان و، له خۆشیاندا پێشان دەدەین، تاکو زیاتر بۆیان دەرکەوتی که قورئان هەقە، یاخود خوا ﷺ هەقە، ئەوهش شتیکی چاوەروانکراوه، چونکه قورئان فەرماشتی دابەزێناوی زاتیکە، که ناگاداری هەموو شتیکی و دەوری هەموو شتیکی داوه.

❖ **دهرسي يه كه م** ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له دوازده (۱۲) نایه‌تی سه‌ره‌تای نهم سووره‌ته پیکدی، واته: نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۲)، له و نایه‌تانه‌دا باسی دوو بابته‌تی گرنک کراوه:

یه‌که‌م: باسی قورئان و، سه‌ره‌نجامی خرابی بیروایان به قورئان، هه‌روه‌ها سه‌ره‌نجامی باشی پرواداران به قورئان.

دووهم: باسی یه‌کتابی خوا ﷻ، چونیه‌تی دروستکردنی گه‌ردوون له لایهن خواوه، که سه‌ره‌تا باسی زه‌وی ده‌کات، له‌به‌ر گرنگیی به‌نسبه‌ت تیمه‌وه، دواتر باسی دروستکردنی ئاسمان و گه‌ردوون به‌گشتیی ده‌کات، که له‌راستیی‌دا زه‌وی تیمه‌ به‌شیکی بچووکی گه‌ردوونه، به‌لام له‌به‌ر گرنگیی زه‌وی بۆ تیمه، خوا ﷻ سه‌ره‌تا باسی قوناغه‌کانی دروستکردنی زه‌وی ده‌کات به‌چار قوناغ، دوو قوناغ بۆ دروستکردنی زه‌وی و، دوو قوناغیش بۆ تیبیدا داکوتانی چپایه‌کان و، تیدا نه‌ندازه‌گیری کردنی بژویه‌کان، هه‌روه‌ها خوا ﷻ به‌دوو قوناغ باسی دروستکردنی ئاسمان ده‌کات، که سه‌ره‌نجام هه‌مووی به‌یه‌که‌وه‌ ده‌بنه‌ شه‌ش قوناغ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا نَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا نَحْمِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُثَلِّمٌ تُوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
 مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ أَيْنَ كُمْ لَتَكْفُرُنَّ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ ۙ أَندَادًا
 ذَٰلِكُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رِوْاسٍ مِّنْ فَوْقِهَا وَيَبْرُكُ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي
 أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا
 طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَفَضَّلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
 سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

مانای ده‌قوا ده‌قی نایه‌ته‌کان

(به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، حا میم ﴿١﴾ (دابه‌زاندنی قورن) دابه‌زاندنه له (خوای) به به‌زه‌یی به‌خشنده وه ﴿٢﴾ کتیبیکه نایه‌ته‌کانی پوونکراونه‌وه، قورناتیکه به (زمانی) عه‌ره‌بیسی، بو کومه‌تیکه که بزانی ﴿٣﴾ موژده‌ده‌رو ترسینه‌ره (بو خه‌لکی) که چی زور به‌یان پشتیان هه‌لکرد، بوئه نایستن گوتیشیان: له به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا که تیمه‌ی بو بانگ ده‌که‌ی، دل (و عقل) ده‌کامان له کیفان دان (په‌رده‌پوش کراون) و، قورسای له گوئی‌ه‌کام‌ادا‌یه‌و، له نیوان تیمه‌و تو‌دا (هه‌ر له تیمه‌وه تا‌کو ده‌گانه تو) په‌رده و نیوان هه‌یه، ده‌جا تو کاری خو‌ت بکه‌و، تیمه‌ش نه‌نجام‌ده‌ر (ی کاری خو‌مان) این ﴿٥﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌دا) بلن: من ته‌نیا مرو‌فیک‌ی وه‌ک نی‌وه‌م، سروشم بو لا ده‌کری که په‌رستراوتان یه‌ک په‌رستراوه، ده‌جا به‌ریک و راستی به‌ره‌و لای بچن و، داوای لی‌بورندی لی بکه‌ن و، سزای سه‌خت بو هاو‌به‌ش دانه‌ران ﴿٦﴾ نه‌وانه‌ی زه‌کات‌ی ناده‌ن و، نه‌وانه‌ی به‌مه‌نزنگای کو‌تاییش بی‌پروان ﴿٧﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌ی ب‌روایان هیناوه‌و کرده‌وه باشه‌کان ده‌که‌ن، پاداشتی نه‌پراوه‌یان هه‌یه (له روژی دوایی دا) ﴿٨﴾ بلن: نایا

تېۋە بەۋ كەسە بېيىروان كە زەۋى لە ماۋەى دوو رۇژاندا (بە دوو قۇناغان) دروستكردهو ھاۋتايانى بۆ دادەتېن؟ تا ئەۋە (خۋاى) پەرۋەردگارى جېھانىانە ﴿۹﴾ (چىا) چەسپاۋە كانىشى لەسەر داناون و پىت و پىزى تېخستەۋ، بۇيۋە كانى تېدا ئەندازە گېرىى كىردوون، لە ماۋەى چۋار رۇژاندا (بە چۋار قۇناغ) يە كسان (پېر بە پىست لە گەل داخۋازىى) داۋاكاراندا ﴿۱۰﴾ دۋاىى وىستى تاسمان دروست بىكات، كە لەو كاتەدا دووكەل بوو (خۋا) بە ۋى (بە تاسمان) و بە زەۋى فەرموو: چارو ناچار ۋەرن (پەيدابن)، گوتيان: فەرمانبەرانە ھايتىن (پەيدابووين) ﴿۱۱﴾ تىجا (خۋا) لە شىۋەى حەوت تاسماندا لە ماۋەى دوو رۇژ(قۇناغ)ان دا پەيداي كىردن (رېكىخستىن) سىروشىى كىرد بە ئەنجامدانى كاروبارى ھەر تاسمانىك و، تاسمانى نىزىكىرىش (لە تېۋە) مان بە چىرايان (ئەستېرەكان) رازاندهۋەو، بۆ پاراستنىش (لە) گوئى كرتى شەيتانەكان، پىرىشك و بلىسەكانيان بە كاردىنېن ئەۋە ئەندازە گېرىى (خۋاى) زالى زانايە ﴿۱۲﴾.

شېكىردنەۋەى ھەندى لە ۋىشەكان

﴿فُصِّلَتْ﴾: (الْفُضْلُ: إِبَانَةٌ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخِرِ حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، ﴿فُصِّلَتْ أَي: بُيِّنَتْ وَوَضَّحَتْ﴾، (فُضِّلَ): بىرىتە لەۋە كە دوو شت لە يەك جىباكرتەۋە تا كە لىنېكىيان دە كەۋىتىن.

كەۋاتە: لىرە كە دە فەرموئى: ﴿فُصِّلَتْ أَيْنَهُ﴾، ۋاتە: ئايەتەكانى قورئان، رۋونكرۋنەۋەو رۇشنىكرۋنەۋەو، كە مەبەست ئەۋە يە ئايەتەكان لە خودى خۇياندا، مانا رۇشنىن.

﴿أَكِنَّةٌ﴾: (الْكِنُ: مَا يُخْفَى فِيهِ الشَّيْءُ، كُنُنْتُ الشَّيْءَ كِنًا، وَالْجَمْعُ: أَكْنَانٌ، وَالْكِنَانُ: الْغِطَاءُ وَالْجَمْعُ: أَكْنَةٌ)، (كِنَ): ھەر شوئىنك كە شتىكى تېدا پەنھان

ده گوتری: **كُنْتُ الشَّيْءَ كُنًّا** واته: نهو شتەم په نهانکرد، كوئی (كن) يش (اكنان)ه، وهك ده فەرموئ: ﴿ **مِنَ الْجِبَالِ اَصْنَانًا** ﴾ (۸۱) النحل، واته: له چیاکاندا کون و په ناگه مان ره خساندوون، به لأم (اكنة) كوئی (كنان)ه، (كنان) به مانای (غطاء) واته: په رده، یان کیف، یان هر شتیک، شتیکی تیبکری، دئی.

(وَقْرٌ): (الْوَقْرُ: الثَّقْلُ فِي الْأُذُنِ)، قورساییهك كه له گوئدا بئ، دياره گوئ نه گەر شتیکی قورسی تیبکری، نابیستی، به لأم (الْوَقْرُ: الْجِمْلُ)، (وَقْر): به مانای بار دئی، باریک كه هه ئده گیری، به لأم (وَقْر) به مانای قورسای دئی.

(حِجَابٌ): (الْحِجْبُ وَالْحِجَابُ: الْمَنْعُ مِنَ الْوُضُوءِ)، وشه ی (حِجْب، حِجَاب): بریتیه له ږیگرتن له گه یشتنی شتیک، واته: په رده و نیوان و سیوان.

(عَبْرٌ مَمْنُونٌ): (مَنْ) به مانای (قَطْع) دئی و به مانای قورسایش دئی، ﴿ **عَبْرٌ مَمْنُونٌ** ﴾ یانی: (عَبْرٌ مَعْدُودٌ) واته: نه ژمیرراوه، یان (عَبْرٌ مَقْطُوعٌ) نه ږاوه، یان (عَبْرٌ مَنْقُوصٌ) واته: هیچ كه م و کوږی تیدانیه.

(أَنْدَادٌ): (أَنْدَادٌ جَمْعُ نَدٍ، نَدٌ الشَّيْءُ: مُشَارِكَةٌ فِي جَوْهَرِهِ، وَذَلِكَ ضَرْبٌ مِنَ الْمُعَامَلَةِ)، (نَدٌ) به (أَنْدَادٌ) كۆده كړتیه وه، بریتیه له هاو به شی شتیک له جه وهه رو چیه تیدا، ده گوتری: (هَذَا نَدٌ هَذَا) واته: ږیک وهك نه وه له جه وهه رو چیه تیدا، كه دياره به شداری شتیک له جه وهه ره كه یدا، جوړیكه له ویکچوون و وهك یهك بوون.

(رَوَاسِيٌّ): (رَاسٌ الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا: أَي تَبَتَّ، وَأَرْسَاءُ غَيْرُهُ: تَبَّتْهُ، وَالرَّوَاسِي: أَي الْجِبَالُ الثَّابِتَاتُ)، (رَاسٌ الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا) واته: نهو شته چه سپا، ده چه سپی، چه سپان، به لأم (أَرْسَاءُ)، یانی: چه سپاندى (تَبَّتْهُ)، (رَوَاسِي) واته: چه سپاوه كان، كه بیکومان نه وه سیفه تی وه سفکراو (موصوف) ږکی قرتیراوه، یانی: (الْجِبَالُ الرَّوَّاسِي) واته: چیا به چه سپاوه كان.

(وَبَرَكٌ فِيهَا): پیت و پیزی تیختست، (الْبَرَكَهُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ، وَالْمُبَارَكُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْخَيْرُ، (بَرَكَهٌ): بریتیه له چه سپانی خیرو چاکه له شتیگدا، (مُبَارَكٌ): نهوه یه که نهو خیرو چاکه یه ی تیدابئی، واته: به ره همدار، به پیز.

(أَقْوَاتَهَا): (الْقَوْتُ: مَا يُمِيسِكُ الرَّمَقَ، قَاتَهُ يَقُوئُهُ قُوئاً أَيْ: أَطْعَمَهُ قُوئَهُ، وَأَقَاتَهُ يَقِيئُهُ: جَعَلَ لَهُ مَا يَقُوئُهُ، (أَقْوَاتٌ) كَوَيْ (قُوْتُ) ه، (قُوْتُ): هەر شتیکه که مروؤف پیتی بژی و پشتی رابگری، ده گوترئ: قَاتَهُ يَقُوئُهُ قُوئاً أَيْ: أَطْعَمَهُ قُوئَهُ) واته: بژیوه که ی پیدا، به لأم (أَقَاتَهُ يَقِيئُهُ) واته: بژیوه که ی بو دانا، شتیگ که پیتی ده زئی بو ی تهر خانگرد.

(أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ): پرووی کرده ناسمان، ویستی ناسمان بیتتیه دی، (إِسْتَوَى إِذَا عُدِّي بِـ «إِلَى» افْتَضَى مَعْنَى الْإِنْتِهَاءِ إِلَيْهِ) وشه ی (إِسْتَوَى) نه گهر به رکار به هو ی (إِلَى) وه بخوازی، نهوه مانای یتکه یشتن ده گه یهنئی، به لأم نه گهر به (عَلَى) به رکار بخوازی (أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) نهوه مانای به رزبوونه وه، یا خود چوونه سه ر، نیشته جن بوون له سه ری ده گه یهنئی.

(دُخَانَ): (الدُّخَانُ: الْعُغَانُ الْمُسْتَضَعِبُ لِلْهَيْبِ)، (دُخَانَ): نهو دووکه له یه که له گه ل گرو بلنسه دایه، به کوردیی هه ر ده لئین: دووکه ل.

(طَوَعًا): (الطَّوَعُ: الْإِنْقِيَادُ وَبِضَادِهِ: الْكَرْهُ)، (طَوَع) واته: ملکه چیی، ملکه چیه کی خوشحالانه، پیچه وانه که ی بریتیه له (كَرْهٌ) ناخوشحالی، پیناخوش بوون.

(كَرْهًا): (قَيْلٌ: الْكَرْهُ وَالْكَرْهُ وَاحِدٌ، نَحْوُ الضُّعْفِ وَالضُّعْفِ، وَقَيْلٌ: الْكَرْهُ: الْمَشَقَّةُ الْغَارِبِيَّةُ، وَالْكَرْهُ: الْمَشَقَّةُ الدَّاخِلِيَّةُ)، هه نندیک گوتوو یانه: (كَرْهٌ، كَرْهٌ) واتا که یان هه ر یه که وهك (ضَعْفٌ، ضَعْفٌ) هه ر دووکی به مانای بیهیزین، (كَرْهٌ، وَكَرْهٌ) یش یانی: ناخوشیی و پیناخوش بوون، هه نندیکیش گوتوو یانه: (كَرْهٌ): بریتیه لهو ناره حه تیبیه تووشی مروؤف دی، به هو ی هوکار یکی دهره کیسه وه، به لأم (كَرْهٌ): بریتیه لهو پیناخوش بوونه ی به هو ی هوکار یکی تیوخوییه وه تووشی مروؤف دی.

(فَقَصَّصْنَاهُمْ): تیکه په راندن، دروستیکردن (القضاء: فصل الأمر قولاً ذلك كان أو فعلاً)، (قضاء: بریتیه له تیکه په راندن کاريک، نجا به قسه بی (قسه که بکړی)، یاخود کاريک بی نه نجام بدری.

(الدنيا): (الأقرب، مؤنث الأذني مثل: الأضي والفصوي)، (دنيا) يانی: (أقرب) نيزيکتر، که مینه ی مه جازيی (أذني) یه، (الأذني) يانی: نيزيکتر، نجا نه گهر حاله تی مینه ی لی بگری ده لی: (الدنيا)، (الحياة الدنيا) يانی: ژيانی نيزيکتر له تيمه، (الآخرة) ش بویه وای پی ده گوتری، له بهر نه وه ی له دواپی دیت، وه ک (أقصى) واته: دوورتر، (فصوي) هه ر به مانای دوورتر، به لام (أقصى) بؤ حاله تی تیرینه ی مه جازيیه، (فصوي) بؤ حاله تی مینه ی مه جازيیه.

(بمصباح): (مصباح جمع مضباح، وهو السراج، والمقصود بالمصباح: الكواكب والنجوم)، (بمصباح) به (مصباح) کؤده کړته وه واته: چرا، که خوا ده فهرموی: ﴿وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِحٍ﴾، واته: ناسمانی نيزيکتر له تيوه مان به چرایان رازاندو ته وه، مه به ست پی نه ستیره کائن که تیشک ده دن.

مانای گشتی نایه ته کان

خوا ﷻ له م سوورته ده هه روه که له پتاسه که یدا باسمان کرد، زور باسی قورنان ده کات، هه روه ها هه لوستی بیروایه کان له به رانه ر قورنانداو، چنه د راستییه کی دیکه شی تیدا خراونه پروو:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّعِينَ الرَّجِيمِ﴾، به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، یانی: ده ستپیکردنم به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، یاخود ده ستپیده کم به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، زور جار نه مه مان گوتوه، به لام لیره ش دووباره ی ده که ینه وه:

مادام خوا ﷺ سه‌دو چوارده (۱۱۴) جازان له قورئاندا فهرموويه‌تی: ﴿يَسْمُرُ اللَّهُ الرَّثْمَ الرَّحِيمَ﴾، نه‌وه ده‌هینتی که ماناکه‌شی دووباره بگریته‌وه، کاتیک که مروفت ده‌تی: به ناوی خوای به به‌زه‌یسی به‌خشنده، ده‌بی به‌لایه‌نی که‌مه‌وه چوار واتایان له عه‌قل و دلّی خویدا ناماده بکات:

۱- به ناوی خوا ده‌ستپنده‌کم، نه‌ک به ناوی خوّم، یان هر که‌س و هر شتیکی دیکه.

۲- نه‌و کاره بو‌رازیکردنی خوا نه‌نجام ده‌دهم.

۳- نه‌و کاره به پتی به‌رنامه‌ی خوا نه‌نجام ده‌دهم.

۴- نه‌و کاره به یارمه‌تی و هاوکاری خوا نه‌نجام ده‌دهم، نه‌ک به شان و شه‌وکه‌تی خوّم.

ئنجا ده‌فه‌رموی: ﴿حَمْرٌ﴾، نه‌مانه دوو پیتن، (ح‌ا) و (می‌م) پی‌شتریش باس‌مان کردوه: سه‌وت سووږه‌ت له قورئاندا که پیتان ده‌گوتری: (حه‌وا می‌م) یان خاوه‌ن حامیمه‌کان (ذوات حم)، هه‌موویان به (حم) ده‌ست پی‌ده‌که‌ن، نه‌مه‌ش دووهمین سووږه‌ته‌و، یه‌که‌م سووږه‌تیان (غافر) بوو.

تیمه له سه‌ره‌تای سووږه‌تی (البقرة) دا، باس‌مان کرد، به‌لام به‌دریژتر له سه‌ره‌تای سووږه‌تی (یونس) دا، باسی نه‌و (۲۹) سووږه‌ته‌مان کردوه، که به‌و پیته پچر پچرانه ده‌ستپنده‌که‌ن، که ته‌نیا دووانیان مه‌دینه‌یین و نه‌وانی دیکه مه‌که‌یین، ئنجا هه‌یانه به‌پیتیک ده‌ست پی‌ده‌کات، وه‌ک (ص، ق، ن)، هه‌شیانه به‌دوو پیتان ده‌ست پی‌ده‌کات، وه‌ک (حم)، (طه)، (یس)، (طس)، هه‌شیانه به‌ستی پیتان وه‌ک (أم)، (ألر)، (طسم)، هه‌شیانه به‌چوار پیتان وه‌ک (المر)، (المص)، هه‌شیانه به‌پنج پیتان وه‌ک (که‌یعص)، له‌ویدا به‌دریژی باس‌مان کردوه، لی‌ره‌دا باسی ناکه‌ینه‌وه.

نه‌وه‌نده هه‌یه خوا ﷺ نه‌و سووږه‌تانه‌ی به‌و پیتانه ده‌ستپیکردوون، که هه‌موو جوږه پیته‌کانیان تیدان، زیاتر مه‌به‌ست پی‌ته‌وه‌یه: نه‌ی مروفته‌کان!

تهی جند! تهو قورئانهی له‌بەر دهستی ئیوه‌دا هه‌یه، هه‌ر له‌و پیت و ده‌نگانه پتکها‌توه، که ئیوه قسه‌یان پتده‌که‌ن و، پتیان ده‌نووسن و، به‌کاریان دتین، واته: که‌ره‌سته‌که له‌بەر دهستی ئیوه‌ش‌دا هه‌یه، ئنجا نه‌گه‌ر نه‌تانتوانی قورئان‌یک‌ی وا بپنن، یاخود ده (۱۰) سوورته، یان ته‌نها سوورته‌تیک بپنن، که‌واته: دلنیا‌بن: خوا ﷺ تهو قورئانهی هه‌ر له‌و که‌ره‌سته‌یه هیناوه‌ته دی، که له‌بەر دهستی ئیوه‌ش‌دا هه‌یه‌و، بزنان که بیژهری تهو فه‌رمایشته (قورئان) ته‌نها خوا ﷺ خۆ‌یه‌تی، نه موحه‌مه‌د ﷺ خاوه‌نیه‌تی و، نه هیچ که‌سێک فیری کردوه، به‌لکو بیژهری تهو فه‌رمایشته بئ وینه‌یه، ته‌نیا خوا‌یه ﷺ.

هه‌روه‌ک چۆن خوا ﷺ له‌ ماده‌دی بئ ژبان، تهو هه‌موو جوړه زینده‌وه‌ر و ژباندارانه دروست ده‌کات، تهو هه‌موو دروست‌کراوانه‌ی ژبان‌یان هه‌یه، به‌لام ئیوه ته‌نها ده‌توانن له‌و ماده‌یه که‌ل و په‌لی بئ ژبان دروست بکه‌ن، به هه‌مان شیوه‌ش خوا له‌و پیت و ده‌نگانه، تهو فه‌رمایشته‌ی هیناوه‌ته دی، که ئیوه ناتوانن نه‌ک وینه‌ی وه‌ک قورئان، به‌لکو هی ده (۱۰) سوورته‌تی، یاخود هی سوورته‌تیک سئ ئایه‌تیش بپنن، که‌واته: بزنان ته‌وه فه‌رمایشته خوا‌یه.

﴿ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾، دابه‌زێراوه له‌لایه‌ن (خوا‌ی) به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده‌وه، لێره‌دا (تنزیل)، ده‌بیته‌ گوزاره (خیر) بؤ (الرُّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ)، واته: ده‌بیته: (ه‌ذا تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ)، یان هه‌مووی به‌یه‌که‌وه ده‌بیته‌ نیه‌اد (مبتداً) بؤ دوا‌ی خۆ‌ی.

﴿ كَتَبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ﴾، کتیبیکه‌ ئایه‌ته‌کانی رۆشن‌کراونه‌وه، واته: که دابه‌زێراوه ئایه‌ته‌کانی به‌ رۆشنی دابه‌زیون، نه‌ک پتیش ئایه‌ته‌کانی نارۆشن بووبن و، دوا‌یی خوا ﷺ روونی کردبنه‌وه، یانی: خوا ئایه‌ته‌کانی به‌ رۆشنی دابه‌زاندوون، ﴿ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا ﴾، قورئان‌یکه‌ به‌ زمان‌ی عه‌ره‌بی، ئنجا زمان‌ی عه‌ره‌بی ناوونیشان‌یکه‌ بؤ زمان‌ی که‌لی عه‌ره‌ب که قسه‌ی پتده‌که‌ن، به‌لام وێرا‌ی

ته‌وه‌ش وش‌ه‌ی عه‌ر‌ه‌ب‌ی‌ی به مانای پ‌وش‌ن‌ی‌ش د‌ی، ده‌گوت‌ری: (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ) وات‌ه: رای‌ه‌که‌ی خ‌و‌ی ده‌ر‌خ‌ست.

وه‌ک له فه‌ر‌مای‌شتی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ هات‌وه: [وَالثَّيْبُ تُعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا] ^(۱)، وات‌ه: تاف‌ر‌ه‌ت‌ی بی‌وه‌ژ‌ن خ‌و‌ی ق‌سه‌ی خ‌و‌ی ده‌کات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تار‌ا‌د‌ده‌به‌ک شه‌رم‌ی شکاوه، خ‌و‌ی ده‌توان‌ی ب‌ل‌ی راز‌ی‌ه، یاخ‌ود راز‌ی‌ی نی‌ه، به‌و پی‌اوه، (تُعْرِبُ) وات‌ه: رای خ‌و‌ی به پ‌وون‌ی‌ی ر‌ا‌ده‌گه‌یه‌ن‌ی.

﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، ئەم قورئانه بۆ کۆمه‌لێک هاتوه، که بزانی، وه‌ک پ‌ی‌ش‌ی‌نان ده‌ل‌ی‌ن: (قه‌دری ز‌ی‌ر له لای ز‌ی‌ر‌نگه‌ره)، که‌وات‌ه: ک‌ی له‌م قورئانه به‌هره‌م‌ه‌ند ده‌ب‌ی؟ که‌س‌یک که‌ زانا ب‌ی و زان‌ستی له‌لا ب‌ی، له‌ راست‌ی‌دا مر‌و‌ف به‌ ئەنداز‌ه‌ی ئه‌وه‌ی زانیاری‌ی له‌لایه، له‌ قورئان ت‌ی ده‌کات، ئه‌و هه‌موو ن‌ه‌ی‌نی‌انه‌ی له‌ قورئان‌دا هه‌ن، ئه‌و هه‌موو ح‌یک‌مه‌ت و سوودانه‌ی له‌ قورئان‌دا هه‌ن، ئه‌و هه‌موو نوور و پ‌ی‌ت و به‌ره‌که‌ته‌ی له‌ قورئان‌دا هه‌یه، بۆ که‌س‌یک زیات‌ر زان‌راو ده‌ب‌ی، زانیاری‌ی زیات‌ری له‌لا ب‌ی.

﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، موژده‌ده‌ره‌و تر‌س‌ی‌نه‌ره، یاخ‌ود دل‌خ‌و‌ش‌که‌رو وریاکه‌روه‌یه، بۆ ک‌ی؟ بۆ خه‌ل‌ک هات‌وه که‌ موژده‌یان پ‌ی‌دات، ئەگه‌ر شو‌ی‌تی ب‌که‌ون و بر‌وای پ‌ی ب‌ی‌ن، موژده‌ی خ‌ی‌ر و خ‌و‌ش‌ی د‌نی‌او سه‌رف‌رازی د‌وار‌و‌ژ‌یان پ‌ی‌ده‌دات، به‌ پی‌چه‌وانه‌شه‌وه: ئەوانه‌ی پشت‌ی ت‌ی‌ده‌که‌ن، ده‌یان‌تر‌س‌ی‌تی و وریایان ده‌کات‌ه‌وه، که‌ هه‌م له‌ د‌نی‌ادا تووش‌ی ناره‌حه‌ت‌ی‌ی و په‌ش‌ی‌مان‌ی‌ی د‌ی‌ن، هه‌م له‌ ر‌و‌ژی د‌وای‌ش‌دا تووش‌ی س‌زاو نازاری خوا ﷻ د‌ی‌ن. ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرَهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، ز‌ۆر‌به‌یان پشت‌یان هه‌ل‌ک‌رد، بۆ‌یه نای‌ی‌ستن، به‌ ز‌ۆری‌ی وایه‌ که‌ مر‌و‌ف پشت‌ی له‌ ش‌ت‌یک کرد، نای‌ی‌ی‌ستن، مه‌به‌ست ل‌ی‌ره‌دا ب‌ی‌بر‌وایه‌کان‌ی ر‌ۆزگاری پی‌غه‌م‌به‌ره ﷺ.

(۱) {عَنْ عَبْدِ بْنِ عَمْرٍو الْكِنْدِيِّ}، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الثَّيْبُ تُعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا،

وَالْبَكْرُ رَضَاهَا الصَّمْتُ} أخرجه ابن ماجه: ۱۸۷۲، وأحمد: ۱۷۷۵۸، والطبرانی: ۲۶۴.

دهشکونجی مه بهست پیی بهس نه وان نه بی، به لکو کوی مروفايه تیی بی، که له راستیدا مروفايه تیی زوربه ی پشتی لی هه لده کات و نایستی.

﴿ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَسْكَنَةٍ ﴾، کافرده کانی رۆژگاری پیغه مبه ر **﴿ كَتَبْنَا ﴾** گوتیان: دلّه کانی تیمه له کیفاندان، پیشریش باسمان کرد، **﴿ اَكِنَّةً ﴾** کوی (کنان)ه، واته: (غطاء)، په رده، یانی: په رده پۆش کراون و له کیف و تووره کان دان، **﴿ مِمَّا نَدْعُوْنَ اِلَيْهِ ﴾**، له به رانبهر نه وه دا که تیمه ی بو بانگ ده که ی، دلّمان له کیفدایه، عه قلّمان داخراوه و، په رده پۆش کراوه، **﴿ وَفِيْءَا اٰذَانِنَا وَقُرْءَا ﴾**، گوئیه کانیشمان قورسای تیدایه، **﴿ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ﴾**، له نیوان تیمه و تۆدا، په رده و نیوان هه به، دیوار هه به، نجا وه ک زانایانی ره وان بیژیی ده لّین، لیره دا که ده فه رموی: **﴿ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ﴾**، هم (من) بریتیه له (من)ی ده ستپکردن (ببدالیه)، یانی: هه ره له لای تیمه وه تا کو ده گاته تۆ، هه مووی په رده و نیوانه، واته: په رده و نیوانتیکی زور نه ستوور هه به، **﴿ فَاَعْمَلْ اِنَّا عَمِلُوْنَ ﴾**، تۆ کاری خۆت بکه، تیمه هه نه نجامده ری نه وه یین که به باشی ده زانین، واته: گویت بو ناگرین و، په یامه که ت لی وه زانگرین.

خوا **﴿ كَتَبْنَا ﴾** به پیغه مبه ر **﴿ كَتَبْنَا ﴾** ده فه رموی: **﴿ قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ﴾**، تۆ بلّی: من ته نیا مروفتیکم وه ک تیوه، واته: له و ره وه وه ی که مروقم، منیش وه ک تیوه م، **﴿ يُوْحَىٰ اِلَيْكَ ﴾**، سروشم بو لا ده کری و، په یامم بو لا ده نیردری، **﴿ اِنَّمَا لِلنَّهْكَرِ اِلَيْهِ وَجِدٌ ﴾**، که په رستراوی تیوه یه ک په رستراوه، واته: جیاوازیه که م له گه ل تیوه هه ره نه وه یه، که من وه حییم بو دی و، خوی په ره رده رگا به شیوه ی په نامه کیی ده مدوینتی و سروشم بو ده کات، نه گه رنا من لافی هیچ نیمتیازیک به سه ره تیوه دا لینه ده م، بلّیم من فریشته م، یان من له تیوه چاکترم یان ... هتد، به لّام من ره وانه کراوی خوا م، خوا **﴿ كَتَبْنَا ﴾** سروشم بو ده کات، نیوه رۆکی نه و سروش و په یامه هه نه وه یه که په رستراوی تیوه یه ک په رستراوه، **﴿ فَاَسْتَقِيْمُوْا اِلَيْهِ ﴾**، نجا به ره و لای وی خۆتان راست بکه ن، **﴿ وَاَسْتَغْفِرُوْهُ ﴾**، هه رده ها

داوای لیبوردنی لیبکن، ﴿وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ﴾، هاواریش، یاخود سزای سه ختیش
بۆ هاوبه شدانهران.

﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، نهوانه ی زهکات نادهن، واته: له مائی خویان
نابه خشن به هه ژارو نه داران، نهوه واتابه کی، واتابه کی دیکه ی، واته: خویان پاک
و چاک ناکه ن، خویان ته زکیه ناکه ن، ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾، نهوانیش
به رانبه ر به رۆزی دوایی بی پروان.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به دلنیا یی نهوانه ی برویان هیناوه، به هه موو
نهو شتانه ی پتویسته برویان پت به پتزی، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، کرده وه
چاکه کانیشیان نه نجم داو ن، چ په یوه نندیان به دل و ده روونیا نه وه هه بی
و، چ په یوه نندیان به ده رو زمانیا نه وه هه بی، چ په یوه نندیان به کرده وه ی
نه ندانه کانیا نه وه هه بی، کرده وه باشه کانیا ن نه نجم داو ن به دل و زمان و
لاشه بان، ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، نهوانه پاداشتیکی نه بر اوه یان بۆ هه یه،
یاخود پاداشتیکی بی کۆتایی، یاخود پاداشتیکی بی که م و کورپی.

ئجنا خوا ﴿لَهُ﴾ له داوای بابه تی یه که م، که په یوه نندی به قورئانه وه هه بوو،
دپته سه ر بابه تی دووه م که دروستکردنی گه ردوونه، ده فه رموی:

﴿قُلْ أَيْتَكُمْ لَأْتِكُنَّ مِنَ الْأَرْضِ فِي يَوْمَيْنِ﴾، (نه ی موحه مه د ﴿!﴾)
بلی: ئایا ئیوه بی پروا ده بن به وه ی که زهوی له ماوه ی دوو رۆژاندا هیناوه ته دی؟!
واته: به دوو قوئاغ زهوی دروست کرده، ﴿وَتَعْمَلُونَ لَهُمُ أَندَادًا﴾، ئایا هاوتایانی
بۆ داده ئین؟! ﴿ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ئا نه وه په روه ردگاری جیهانیان، واته: نهو
شایسته ی نهوه نیه که سی دیکه، وه ک وی ته ماشا بکه ن و، بیکه ن به هاوتای،
خوا زهوی به دوو قوئاغان هیناوه ته دی.

ئجنا باسی پیکهاته کانی زهوی ده کات، باسی گرنگترین پیکهاته کانی ده کات که
چیا به کان و، پیت و پیز تیدا دانران و، بژیو تیدا دانرانیه تی: ﴿وَجَعَلْ فِيهَا رِوَايَ﴾

مِنْ قَوْفِهَا ﴿۱﴾، ھەرۋەھا چىايە چەسپاۋەكانى لە سەرۋوى داناون، ﴿وَيَنْزَكُ فِيهَا﴾، پىت و پىزى خستۆتە نىو زەوى، ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾، ھەرۋەھا بڑيوەكانى تىدا ئەندازەگىرى كىردوون، ھەموو ئەمانە لە ماوەى چەند رۆژدا؟ ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، لە ماوەى چوار رۆژاندا، واتە: بە چوار قۇناغ، ﴿سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ﴾، ئەو پىت و پىزەى تىدا دايناو، ئەو بڑيوەى تىدا ھىناوئەتە دى، رىك پر بە پىستە لەگەل داۋاي داۋاكاراندا، واتە: پىۋىستىيەكانى ھەموو ئەو خەلكەى كە بە زمانى حال داۋا لە خوا دەكەن، ھەموو ئەو پىۋىستىيانەى تىدا داناون.

لێرەدا مەبەست لەو نىە كە خوا ﷻ بە دوو رۆژان زەوى دروست كىردى و، ھەرۋەھا بە چوار رۆژانىش پىنكھاتەكانى، بەلكو مەبەست پىتى ئەو نىە كە خوا ﷻ بە دوو قۇناغ زەوى ھىناوئەتە دى، دواتر بە دوو قۇناغ پىنكھاتەكانى دروستكىردوون، كەواتە: ھەمووى بە يەكەۋە دەكاتە چوار قۇناغ، دوو كۆ دوو دەكاتە چوار (۲+۲= ۴)، واتە: زەوى پىنكھاتەكانى لە ماوەى چوار رۆژاندا ھاتوونە دى.

زانايان لەو دەدا گوتوويانە: ەك تۆ بلىتى: بە دوو سەعاتان لە ھەولتەرەو ھەولتەرەو سەعاتان، داۋايى بە چوار سەعاتان چوومە كەلار، واتە: لەگەل ئەو دوو سەعاتەش كە لە ھەولتەرەو پىتى چووى بۆ سەعاتان، نەك بە چوار سەعاتان لە سەعاتانەو چووبى بۆ كەلار، يانى: كۆى گشتىي دەكات چوار سەعات، لە ھەولتەرەو بۆ سەعاتان دوو سەعات، لە سەعاتانەو بۆ كەلار دوو سەعات.

كەواتە: لێرەدا خوا ﷻ كە دەفەرەمۆى: چىايەكامان تىدا دانان و، پىت و پىزەمان تىخست و، بڑيوەكامان تىدا دانان، لە ماوەى چوار رۆژاندا، واتە: بەو دوو قۇناغەش كە زەوى تىدا ھىناوئە دى، بە ھەموويانەو چوار قۇناغ، بۆيەش لێرەدا ئەو دەكەين، چونكە دواتر خوا ﷻ باسى دروستبوونى ناسمانىش دەكات بە دوو رۆژان، كەواتە: ئەگەر لێرەدا ئاۋا لىكەدريتەو: دروستكىردنى زەوى بە دوو رۆژ، دواتر دروستكىردنى پىنكھاتەكانى بە چوار رۆژ، دروستكىردنى ناسمانىش

به دوو رۆژ، که واته: به پیتی ئەو لیکدانه وه بن هه مووی ده کاته هه شت رۆژ، که ئەمه ش لیکدانه وه به کی هه له به، چونکه ئەگەر دیکهت بدهین خوا ﷺ له هه موو قورئاندا له باسی دروستکردنی زهوی و ئاسمانه کاند، باسی شه ش رۆژ ده کات، نه که هه شت رۆژ!

﴿ ثُمَّ أَسْرَىٰ إِلَىٰ السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ ﴾، دوایی خوا ﷺ رپوی کرده ئاسمان له کاتیکدا که دوو که ل بوو، واته: له شیوهی دووکه ل و گازیکدا بوو، رپوی تیکرد تا کو دروستی بکات، ﴿ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ أُنثِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ﴾، خوا به وانسی فهرموو: (واته: به ئاسمان و به زهوی): وهرن به پینخۆش بوون و پیناخۆش بوون، ﴿ قَالَتَا أَنْيَا طَائِعِينَ ﴾، گوتیان: ئیمه به پینخۆش بوون و به ملکه چیه وه هاتین، واته: دروست بووین.

﴿ فَفَضَّلْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ﴾، ئنجا خوا ﷺ سهوت ئاسمانی هینانه دی، ﴿ فِي يَوْمَيْنِ ﴾، له دوو رۆژاندا، واته: به دوو قوناغ، که واته: هه موو زهوی به چوار قوناغ و، ئاسمانیش به دوو قوناغ هاتوونه دی، ﴿ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ﴾، ههروهها له هه ر ئاسمانیکدا فه رمانه که ی تیدا دانا، واته: سهوشیکرد له هه ر ئاسمانیکدا کاری ئەو ئاسمانه چیه، ﴿ وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ ﴾، ئاسمانی نیزی که له ئیوه شمان به چرایان رازانده وه، واته: به ئەستیره کان، ﴿ وَحَفَظَهَا ﴾، ههروهها بو پاراستنی ئاسمانه کان، له وهی که شه پانه کان گوێ بکرن، بو قسه ی فریشته کان، پریشک و بلتسه ی ئەستیره کان بو ئەوهش به کاردی، ههروهه که له شوئنه کانی دیکه به رپوویی باسکراوه، ﴿ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾، ئەوهش ئەندازه گیری خوی بالادهستی زانایه.

هه له به ته لیره دا خوا ﷺ ده فه رموی: دوایی ویستی ئاسمان دروست بکات که دووکه ل بوو، دوایی به ئاسمان و زهوی فهرموو: وهرن به پینخۆشبوون و پیناخۆش بوونه وه، واته: خوا ویستی بیانیه ئینته دی و، ویستی خوی ئاراسته کردن، ئەوانیش

کوتیان: ئەو هاتین به ملکه چیی و پڤخۆشبوونهوه، واته: دروستبووین، لیره دا ئەمه وینا کردنه بهوهی که خوا کاتیک ویستی که ردوون بڤولمئینی، به ئاساترین شیوه که ئیمه له مێشکماندا تئیده کهین، هاتۆته دی.

لیره دا پیشتر باسی دروستبوونی زهوی دهکات، دواتر باسی دروست بوونی ئاسمان دهکات، به دنیایی زهوی ئیمه شتیکی بچووکه له ئیو گهردوون دا، زهوی یه کیکه له نو خړۆکه کهی کۆمه لهی خۆر، خۆر ملیۆنیک و سیسه ده زار (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار هیندهی زهوییه، ههروهها هه ندیک له خړۆکه کانی کۆمه لهی خۆر، زۆر له زهوی گه وره ترن، خۆریش خۆی یه کیکه له و یه ک تریلیۆن (واته: یه ک هه زار ملیار) ته ستیره یه که له که هکه شانی کاکیشاندا هه ن، زانایان ده لێن: یه ک تریلیۆن که هکه شان مه زهنده کراوه له هه موو گهردوون دا، ئەوهش هه مووی له سنووری ئاسمانی یه که مه! که واته: زهوی ئیمه زۆر بچووکه، به لām له بهر ئەوهی به نسبت ئیمه وه، زهوی زۆر گرنگه، خوا ﷻ دروستکردنی زهوی پیشخستوه، دواپی باسی دروستکردنی گهردوونی کردوه، ته گه رنا پشش گهردوون به دوو قۆناغ دروستکراوه، دواپی زهوی به دوو قۆناغ دروستکراوه، به دوو قۆناغی دیکه وای لیکراوه، که به که لکی ژیاپی مرۆف بیت له سه ری.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه تهکان

له باره‌ی هوکاری هاتنه خواری ئەم چەند نایه‌ته‌ی سه‌ره‌تای ئەم سووره‌ته‌وه، (القرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۱)، دوو به‌سه‌ره‌ت باس ده‌کات، به‌لام نه‌ک به‌و واتایه‌ی نایه‌ته‌کان به‌و بۆنه‌یه هاتنه خوار، به‌لکو پێغه‌مبەر ﷺ له رووداوێکدا ئەم چەند نایه‌ته ده‌خوینیته‌وه، به‌سه‌ر نوینه‌ری قوهره‌بشیه‌کاندا: عوتبه‌ی کوپری په‌ببعه، هه‌ر بۆیه‌ش تێمه کاتی خووی له هوئی هاتنه خواره‌وه که‌یدا نه‌مان هینان، به‌لام تێستا به‌ر له‌وه‌ی به‌چینه سه‌ر مه‌سه‌له گرنگه‌کان، بو تیشک خستنه سه‌ر تێوه‌پۆکی ئەو دوازه نایه‌ته موباره‌که، باسیان ده‌که‌ین:

(۱) - (القرطبي) ده‌لێ: (وَرَوَى أَنَّ الرِّيَّانَ بْنَ حَرْمَلَةَ قَالَ: قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قُرَيْشٍ وَأَبُو جَهْلٍ: قَدِ اتَّبَسَ عَلَيْنَا أَمْرٌ مُحَمَّدٍ، قَلَوِ التَّمَسُّمُ رَجُلًا عَالِمًا بِالشَّعْرِ وَالْكِهَانَةِ وَالسُّحْرِ فَكَلَّمَهُ ثُمَّ آتَانَا بَيِّنَاتٍ مِنْ أَمْرِهِ، فَقَالَ عْتَبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ: وَاللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ الْكِهَانَةَ وَالشَّعْرَ وَالسُّحْرَ، وَعَلِمْتُ مِنْ ذَلِكَ عِلْمًا لَا يَخْفَى عَلَيَّ إِنْ كَانَ كَذَلِكَ. فَقَالُوا: إِنِّيهِ فَحَدِّثْهُ. فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ لَهُ: يَا مُحَمَّدُ! أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ فَضِي بْنُ كِلَابٍ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ هَاشِمٌ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ عَبْدِ اللَّهِ؟ فِيمَ تَشْتُمُ الْإِهْتِنَاءَ، وَتَضَلُّ آبَاءَنَا، وَتَسْفَهُ أَحْلَامَنَا، وَتَذُمُّ دِينَنَا؟ فَإِنْ كُنْتَ إِهْمًا تُرِيدُ الرِّيَّاسَةَ، عَقَدْنَا إِلَيْكَ الْوَيْتَنَا فَكُنْتَ رَيْبَسَنَا مَا بَقِيتَ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْبَاءَةَ، زَوْجَانَا عَشْرَ نِسَاءٍ مِنْ أَيِّ بَنَاتِ قُرَيْشٍ شِئْتَ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ، جَمَعْنَا لَكَ مَا تَشْتَعْنِي بِهِ أَنْتَ وَعَقَبُكَ مِنْ بَعْدِكَ، وَإِنْ كَانَ هَذَا الَّذِي يَأْتِيكَ رَيْبًا مِنَ الْجَنِّ، قَدْ غَلَبَ عَلَيْكَ، بَدَلْنَا لَكَ أَمْوَالَنَا فِي طَلَبِ مَا تَتَدَاوَى بِهِ أَوْ نَغْلَبُ فِيكَ. وَالنَّبِيُّ ﷺ سَاكَبَتْ، فَلَمَّا فَرَعَهُ قَالَ: «قَدْ فَرَعْتَ يَا أَبَا الْوَلِيدِ» قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَاسْمَعْ مِنِّي، قَالَ: يَا ابْنَ أُخِي أَسْمَعْ. قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. حَم. تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. كِتَابٌ فَضَّلْتَ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ» إِلَى قَوْلٍ: «فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ

أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ»^(۱)، فَوَلَّبَ غَنَبُهُ وَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى فَمِ النَّبِيِّ ﷺ، وَنَاشَدَهُ اللَّهُ وَالرَّحِمَ لَيْسَكُنَّ، وَرَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ وَلَمْ يَخْرُجْ إِلَى قُرَيْشٍ فَجَاءَهُ أَبُو جَهْلٍ، فَقَالَ: صَبَوْتَ إِلَى مُحَمَّدٍ؟ أَمْ أَعَجَبَكَ طَعَامُهُ؟ فَغَضِبَ غَنَبُهُ وَأَقْسَمَ أَلَّا يُكَلِّمَ مُحَمَّدًا أَبَدًا، ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي مِنْ أَكْثَرِ قُرَيْشٍ مَالًا، وَلِكِنِّي لَمَّا فَصَّمْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ أَجَابَنِي بِشَيْءٍ وَاللَّهِ مَا هُوَ بِشِعْرٍ، وَلَا كَيْفَانَةٍ، وَلَا سِحْرِ، ثُمَّ تَلَا عَلَيْهِمْ مَا سَمِعَ مِنْهُ إِلَى قَوْلِهِ: (مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ)^(۲)، وَأَمْسَكَتْ بِفِيهِ وَنَاشَدْتُهُ بِالرَّحِمِ أَنْ يَكْفُفَ، وَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّ مُحَمَّدًا، إِذَا قَالَ شَيْئًا لَمْ يَكْذِبْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ خِفْتُ أَنْ يَنْزِلَ بِكُمْ الْعَذَابُ، يَعْني: الصَّاعِقَةَ (أخرجه الحاكم: ۳۰۰۲، موصولاً، وقال الهيثمي في المجمع الزوائد: ج ۶، ص ۲۰، رواه أبو يعلى).

واته: رهبانی کوری چه مرله ده لئ: گه وره گه وره کانی قوریش، له نیویاندا نه بوو جه هل، رُوژنیک کُو بوونوهو، گوتیان: کاری موحه ممه د ﷺ له ئیمه تیکه ل بووه، نه گهر پیاویکی شاره زا به شیعو که هانه و جادوو بدوژنه وه، قسه ی له که ل بکاو، دواپی بیته وه بُو لامان و کاره کی بُو ئیمه روون بکاته وه، عوتبه ی کوری رهبیعه گوتی: من گوئیم له قسه ی که هانه و کاهینان بووه، ههروه ها شیعیشم زور بیستوه، جادووشم زور بیستوه (واته: لئیان ده زانم)، لهو باره وه شتیک ده زانم که هیج شتیکی که هانه و جادوو و شیعر، له من شتیردراوه نیه، نه گهر نه وه ی موحه ممه د یه کتیک لهو سئیانه بی، (واته: کاهین بی، یان شاعیر بی، یان جادووگهر بی).

گوتیان: بچو بُو لای بیدوئنه، نه ویش هات بُو لای پیغهمبه ر ﷺ و گوتی: نه ی موحه ممه د! نایا تو باشتری، یان قوصه ی کوری کیلاب؟ (باپیره گه وره ی قوره ییش)، نایا تو گه وره تری یا خود هاشیم؟ (باپیره گه وره ی به نی هاشیم)، نایا تو گه وره تری یان عه بدولوته لیب؟ (باپیری پیغهمبه ر ﷺ)، نایا تو گه وره تری یان عه بدوللا؟ (بابی پیغهمبه ر ﷺ، مه بهستی نه وه بووه نه وانه له سه ر نه و ناینه

(۱) فصلت: ۱۲.

(۲) فصلت: ۱۲.

بوون كە ئىمە لەسەرى دەپۆين، كە برىتتە لە بىتەرستىي!، كەواتە: بۆچى قسە بە پەرستراوہ كاھان دەلتىي؟ باب و باپىراھمان بە گومرا دەزانى؟ عەقلە كانى ئىمە بە سووك دەزانى؟ ھەر وہا تايين و بەرنامە كەمان بە سووك دەزانى و پەرخنە لى دەگرى؟ ئەگەر تۆ سەرۆكايەتت دەوتى، ئىمە ئالاکاھمانت بۆ دەبەستىن، تاكو ھىننى سەرۆكمان بە، ئەگەر ئارەزووى جىنسىيت ھەيە، دە ژنانت بۆ دىين، لە كچانى قورەيش، ھەر كەسك تۆ بتەوتى، ئەگەر مالى و سامانت دەوتى، ھىندەت مالى و سامان بۆ كۆ دەكەينەو، كە خوت و وەچەكەشت پىي دەولەمەندو بى نياز بن، ئەگەر ئەوانەشت نىە، بەلكو شەيتاتك لە جندان دى بۆ لات و، بەسەرتدا زال بوو، ئىمە مالى و سامانى خومان بۆ سەرف دەكەين، تاكو چاكت دەكەينەو، ياخود ئىعلانى دەكەين كە بۆمان چاك نابىەو، لە چاككردنەو ھى تۆدا تىك دەشكىين!

پىغەمبەرىش ﷺ بى دەنگ بوو، تاكو ئەو قسە كانى دەكردن، كە لە قسە كانى بۆو، فەرمووى: ئەبوو وەلىد تەواو بووى؟ گوتى: بەلى، فەرمووى: گوتى بگرە! گوتى: ئەى برازام گوتى دەگرم، پىغەمبەرىش ﷺ ئەو دواز دە ئايەتەى سەرەتاي سوورەتى (فصلت) ى ھەموو بەسەردا خوئندنەو، ھەتا كەيشتە ئەو ئايەتە: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ ﴿١٣﴾﴾، واتە: ئەگەر ھەر پشتيان ھەلكرد، بلى: دەتانتستىم لە ھارژن و چرىكەيەك كە ناگرى لەگەندابى، وەك ئەو ھى گەلى عادو سەموودى پى فەوتان.

كە گەيشتە ئەوتى، عوتبە يەكسەر ھەلبەزىەو دەستى لەسەر زارى پىغەمبەر ﷺ داناو، خوا و خزمایەتسى بە گژدا كردن، كە بىدەنگ بى، (گوتى: لەبەر خاترى خواو لەبەر خاترى خزمایەتسى بى دەنگبە، پىغەمبەرىش ﷺ ئەو ھى دىكەى نەخوئندو داوايەكەى كرتەو)، عوتبەى كورى پەبىعەش كەپايەو بۆ مالى خوى و، نەچۆو بۆ لای سەرانى قورەيش، ئەبوو جەھل ھات بۆ لای و، گوتى: ئايا ھەلگەراويەو بۆ لای موھەممەد؟ ياخود بە خواردنەكەى سەرسام بووى؟ عوتبە

تووره بوو، سویندی خوار، که هرگیز قسه له که له موحه ممه ددا نه کاته وه، دوایی کوتی: به خوا ده زانن که من له هه موو قوره ییش ده و له مه ندرتم، به لام نه و قسه یه ی که بریار بوو بوی بکه م، دوی نه وه ی بوم کرد، وه لامی دامه وه به شتیک که نه شیعو نه که هانه و، نه جادوو بوو، دوایی ته وه ی که له پیغه مبه ری ﷺ بیستبوو، (دیاره هه ر یه کسه ر له به ری کردوه، نه و کاته نه وان له به ر نه وه ی زیاتر پشتیان به له به ر کردن به ستوه، ده رخ و له به ر کردنیان زور به هیز بووه)، هه مووی بو خوینده وه، تا کو ده گاته نه و شوینه: ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ۗ ﴾، عوبه کوتی: (موحه ممه د ﷺ) نه وه ی خوینده وه، منیش زارم گرت و، داوام لیکرد به خزمایه تیی که بیده نگ بی و چیدیکه نه خوینتیه وه، چونکه خو تان ده زانن که موحه ممه د، نه گه ر شتیک بلی، درو ناکات! به خوا ترسام نه و سزایه که هه ره شه تان پی لی ده کات، یه کسه ر دابه زیته سه رتان، (بویه کوتم: با نه و قسه یه ی دیکه ی ته واو نه کات).

(۲) - (وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَبْرِيُّ أَبُو بَكْرِ الْأَنْبَارِيُّ فِي كِتَابِ الرَّدِّ لَهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْفَرُطِيِّ، وَأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ: «حَم. فَصَلَّتْ» حَتَّى انْتَهَى إِلَى السُّجْدَةِ فَسَجَدَ وَعْتَبَتْهُ مُصْعِقٌ يَسْتَمِعُ، قَدْ اعْتَمَدَ عَلَى يَدَيْهِ مِنْ وِرَاءِ ظَهْرِهِ. فَلَمَّا قَطَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْقِرَاءَةَ قَالَ لَهُ: «يَا أَبَا الْوَلِيدِ قَدْ سَمِعْتَ الَّذِي قَرَأْتَ عَلَيْكَ فَأَنْتَ وَذَلِكَ»، فَانصَرَفَ عُنْبَةً إِلَى فَرِيشٍ فِي نَادِيهَا فَقَالُوا: وَاللَّهِ لَقَدْ جَاءَكُمْ أَبُو الْوَلِيدِ بِغَيْرِ الْوَجْهِ الَّذِي مَضَى بِهِ مِنْ عِنْدِكُمْ، ثُمَّ قَالُوا: مَا وَرَاءَكَ يَا الْوَلِيدُ؟ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ كَلَامًا مِنْ مُحَمَّدٍ، مَا سَمِعْتُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَاللَّهِ مَا هُوَ بِالشَّعْرِ، وَلَا بِالْكَيْفَانَةِ، فَأَطِيعُونِي فِي هَذِهِ وَأَنْزِلُونَهَا ي، خَلُّوا مُحَمَّدًا وَسَانَةً وَاعْتَرِلُوهُ، فَوَاللَّهِ لَيَكُونَنَّ لِمَا سَمِعْتُ مِنْ كَلَامِهِ نَبَأًا، فَإِنَّ أَصَابَتَهُ الْعَرَبَ كَفَيْتُمُوهُ بِأَيْدِي غَيْرِكُمْ، وَإِنْ كَانَ مَلِكًا أَوْ نَبِيًّا كُنْتُمْ أَسْعَدَ النَّاسِ بِهِ، لِأَنَّ مُلْكَهُ مُلْكُكُمْ وَشَرَفُهُ شَرَفُكُمْ، فَقَالُوا: هَيْهَاتَ سَحَرَكَ مُحَمَّدٌ يَا أَبَا الْوَلِيدِ! وَقَالَ: هَذَا رَأْيِي لَكُمْ فَاصْنَعُوا مَا شِئْتُمْ). (الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۵، ص ۲۷۱ و ۲۷۲).

واته: نه م هه و له نه بوو به کری نه نباریی له کتیبی: (الرُّدُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْفَرُطِيِّ) دا به م شیوه یه یتاویه تی، که پیغه مبه ر ﷺ حا میمی (فصلت) ی به سه ردا

خویندۆتەوه، تاكو گەشتۆتە شوئى سەجدە، ئىدى پىغەمبەر ﷺ سەجدەى بردو، عوتبەش ھەر گوئى گرتو (گوئى ھەلخستو) و دەستەكانى لە پشتیو ھە دادا، كاتىك پىغەمبەر ﷺ خویندەنەو كەى تەواو كردو، فەرموویەتى: ئەى ئەبوو وەلید! ئەو ھى بۆم خویندەو ھە بیست؟ ئىدى خۆت سەرشك بە (ئەو ھە وەلامە كەبەتى)، عوتبەش دەچۆتەو ھە بۆ لای قورەیش، كە لە كۆرۆ مەجلىسى خویندا دانىشتوون، قورەیشیە كان دەئین: بە خوا ئەبوو وەلید (واتە: عوتبەى كورى پەبىعە) بە روویكەو ھەتۆتەو ھە بۆ لاتان، جگە لەو روو ھى كە پىی چوو بوو لای موھەممەد ﷺ (واتە: رووی و دەم و چاوی گۆراو)، دواى گوئیان: ئەبوو وەلید چیت پىئە؟ (چ ھەوالئىكت پىئە؟) ئەویش گوئى: بە خوا قسەبەكم لە موھەممەد بیست، كە ھەرگىز شتى وام نەبىستو! بە خوا ئەو نەشیرەو، نە كەھانەبە، جا بە قسەى من بكەن و، ئەو بەخەنە سەر ئەستۆى من، لە موھەممەدو لە كارەكەى بكەرىن و، لىئى كەنار بكەن، بە خوا ئەو قسەبەى من لىم بیست، ھەوالئىكى مەزنى دەبى، ئنجا ئەگەر عەرەبە كان زەبرىان لىداو لە ئىویان برد، ئەو ھە تىو ھە دەستی غەبرى خوئان ئەو كابراھەتان لە كوۆل بۆتەو، بەلام ئەگەر بوو ھە كوكمەران، یان پىغەمبەر بى، ئەو ھە تىو ھەختەو ھەرتىن كەس دەبەن بە موھەممەد، چونكە كوكمەرانىبەكەى كوكمەرانى تىو دەبى و، بەرزىبەكەى بەرزى تىو دەبى، ئەوانىش گوئیان: ئەو ھە زۆر دوورە! ئەى ئەبوو وەلید! موھەممەد جادووی لىكردووی، ئەویش گوئى: ئەو ھە بۆچوونى منە، خوئان چىتان پى چاكە ئەو بەكەن.

دەئیم: بە تەئكید ئەگەر بە قسەیان كردبا، زۆر قازانجیان دەكرد، بەلام ئەو زەلزەلانى قورەیش تەماع و بەرژەو ھەندى ناشەرى، كە بەسەرەكەو ھەیان نابوو، پى لىكرتن لەو ھى بە قسەى عوتبەى كورى پەبىعە بكەن، كە لە ھەمووشیان زاناتر و عاقلتر و شارەزاتر بوو.

ئەم دوو گىردراو ھە تىشكى زىاترمان بۆ دەخەنە سەر واتای ئەم ئایەتە، ھەر بۆیە لىرەدا ھىنامان.

مه‌سه‌له گرنه‌گان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

پیناسه‌ی قورئان به‌وه‌ که له‌لایهن‌ خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده‌وه‌ ده‌به‌زیوه‌و،
 نایه‌ته‌کانی‌ روونن‌ و خوئراوه‌یه‌کی‌ به‌ زمانی‌ عه‌ره‌بییه‌، بۆ‌ که‌سانیک‌ که‌ زانان‌
 و، موژده‌ده‌رو ترسینه‌ره‌، پاشان‌ خستنه‌رووی‌ هه‌ لوئستی‌ نه‌رتییانه‌ی‌ بیروایان‌
 له‌ به‌رانبه‌ریدا، که‌ نه‌ دل‌ییان‌ تیی‌ ده‌گات، نه‌ گوئیان‌ ده‌بیستی، نه‌ چاوبشیان‌
 ده‌بیستی:

خو‌ا ده‌فه‌رموئ: ﴿حَمَّ ۱﴾ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾ كَتَبَ فُصِّلَتْ
 آيَاتُهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
 يَسْمَعُونَ ﴿۴﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ أَكِنَّةٍ مِّمَّا نَدْعُونَآ إِلَيْهِ وَفِيْٓ ءَاذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا
 وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿۵﴾

شیکردنه‌وه‌ی‌ ئه‌م، نایه‌تانه، له‌ سیزده‌ بره‌گدا:

- (۱)- ﴿يَسْمَعُونَ﴾، به‌ ناوی‌ خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده‌.
- (۲)- ﴿حَمَّ﴾، ئه‌وه‌ دوو‌ پیته‌ (ح، م)، پئشتر‌ قسه‌مان‌ له‌ باره‌وه‌ کردوون، که‌ ئه‌و‌ جوژه‌
 پیتانه‌ به‌ پیته‌ پچرپچره‌کان‌ (الحروف‌ المقطعة) ناسراون‌ و له‌ پئش‌ (۲۹) سووره‌ته‌وه‌
 هاتوون.
- (۳)- ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دابه‌زئراوه‌ له‌ لایهن‌ خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده‌وه‌،
 وشه‌ی: (تَنْزِيلٌ)، واته: (مُنزَّلٌ) دابه‌زئراوه‌، وشه‌ی: (تَنْزِيلٌ)، چاوکه‌، به‌لام‌ به‌ مانای‌ ناوی‌
 به‌رکار‌ (اسم‌ مفعول)، یانی: (مُنزَّلٌ) واته: دابه‌زئراوه‌.

ئنجا به پئی ریزمانی عه ره بیسی: (تَنْزِيلًا)، ده بی به نیهاد (مبتدأ) و، ﴿مِنْ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، له شوینی (رفع) دایه و، ده بی به گوزاره (خبر).

ده شکونجی بگوتری: (تَنْزِيلًا)، گوزاره یه و نیهاده که ی قرتیزاوه، که بریتیه له (هَذَا)، بهم شیوه یه: (هَذَا تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ).

ئنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که به قورئان ده فه رموی: (تَنْزِيلًا)، واته: له سه رتوه له لایه ن خواوه، که خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له سه رووی دروستکراوه کانی خو یه تی، به و شیوه یه که بو خوا شایسته یه، له ویوه نه و قورئانه دابه زیزاوه، که واته: بزانی سه رچاوه که ی سه رتیه و، له لایه ن خوا ی خواهن به زه یی و به خشنده و یه.

۴- ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقُرْآنُ حَرْفٌ عَرَبِيًّا﴾، کتیبیکه نایه ته کانی روونکراونه وه، (الكتاب: إسمٌ مُجْمُوعٌ حُرُوفٍ دَالَّةٌ عَلَى الْأَقَاظِ مُفِيدَةٌ)، (کتاب) واته: (جَمْعٌ)، هه روک (قَرَأْتُ) به مانای (جَمْعٌ) یه، ئنجا (کتاب) یانی: نه و پیتانه ی نووسراون و، کوکراونه وه و ده لاله ت ده که ن له سه ر هه ندیک بیژهی سوو ده به خش، مانا که یه ن، قورئانیش دیسان بریتیه له و پیت و ده نگانه ی کوکراونه ته وه، به لام بیژراون و مانا یه ک به ده سه وه ده دن.

(فُضِّلْتُ)، یانی: (أَيُّ بَيِّنَاتٍ وَ وُضِّحَتْ)، روونکراونه وه، پتیشتریش له لیکدانه وه ی وشه کاندایه باسمان کرد، که: (فُضِّلْتُ) واته: لیک جیا کردنه وه ی دوو شتان، به شیوه یه ک که لئینان بکه ویتتی، دوو شت نه گهر پتیکه وه ناو تته بن، بو ت لیک ناکرینه وه، به لام که لیکت جیا کردنه وه و که لئینان که ویتتی، ده لئیی: نه مه نه ویانه و، نه وه ش نه ویانه، بو یه قسه ش نه گهر بگوتری: قسه یه کی روونه، جیا یه له وه ی که سیک قسه کانی تیکه ل پتیکه ل بکات و، کو تایی رسته و سه ره تایی رسته دیار نه بی، ئنجا نایا رسته ی پرسیار کردنه؟ یان رسته ی هه و آلدانه؟ نه گهر به پئی نه غمه و ناوازه که ی دیار نه بی، زور جیا یه له وه ی که به روونیی قسه بگری، یا خود کتیبیک به روونیی سه ره تاه و کو تایی رسته کانی و، شیوه ی دارشتنی بره که کانی روون بی.

(۵) - ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، (ئەو دابەزێنراوە، وێرای ئەوەی کتێبه و نووسراوە تەووە)، خوێنراوەیەکی عەرەببێشە، (قرآن) واتە: خوێنراوە، چاوەگە دەشکونجێ ناو بێ، واتە: خوێنراوەیەکی بە زمانی عەرەبیی.

(قُرْآنًا) که مه‌نصوصوب کراوه لێره‌دا:

أ- یان ئەووە تا حالە، ئەو خوێنراوەیە که کتێبیکە ئایە تەکانی دابەزێنراون و پوونکراونەو، لە حالیکدا که دەشخوێنرێتەو بە زمانی عەرەبیی.

ب- یاخود: ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، لەسەر حالەتی مەدح (منصوب)ە، لە زمانی عەرەبیبیدا شتیک که مەدح و ستایش بکری، حالەتی (نصب) وەرده‌گری.

وشە: (عَرَبِيًّا) یەش وێرای ئەوەی زمانیکە گەلێکی دیاریکراو دەگرێتەو، که گەلی عەرەبە، بەلام لە زمانی عەرەبیبیدا و لە بەرکارهێنانی قورئان و سوننەتیش دا، بە واتای قەسە پۆشنیش دێ، دەگووترێ: (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ)، واتە: رای خۆی دەرخواست، پێخەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: (وَاللَّيْبُ تُعْرَبُ عَنْ نَفْسِهَا^(۱))، واتە: ئافره‌تی بێوژن خۆی قەسە خۆی بە پوونیی دەکات، لەبەر ئەوەی هەندیک شەرمی شکاوه، خۆی دەتوانێ بلی رازییە، یاخود رازی نییە، بەو پیاو، (تُعْرَبُ) واتە: رای خۆی بە پوونیی پادەگەینێ.

(۶) - ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، ئەم دابەزێنراوە که لەلایەن خوای خاوەن بەزەبی بەخشنده‌و هاتو، کتێبیکە ئایە تەکانی پوون کراونەو، هەر وه‌ها قورئانیکە پۆشنە بە زمانی عەرەبیبی، بۆ کۆمەلێک بزائن.

لێره‌دا بۆ (يَعْلَمُونَ) دەزانن، توێژەرەوان دوو واتایان داناون:

أ- زمانی عەرەبی بزائن.

(۱) (عَنْ عَبْدِ بْنِ عَمْرٍو الْكِنْدِيِّ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اللَّيْبُ تُعْرَبُ عَنْ نَفْسِهَا، وَالْبِكْرُ رِضَاهَا صَمْتُهَا] أخرجه ابن ماجه: ۱۸۷۲، وأحمد: ۱۷۷۵۸، والطبراني: ۲۶۴.

ب- یاخود کتیبہ ناسمانیہ کان بزائن، ئەو کاتە دەزانن کہ ئەمەش کتیبیکی ناسمانیہ، کہ دەفەرموێ: (يَعْلَمُونَ) بەرکاری (يَعْلَمُونَ)، قرتینراوە، چونکە زانراوە: (يَعْلَمُونَ اللِّسَانَ الْعَرَبِيَّ)، یان: (يَعْلَمُونَ الْكُتُبَ السَّمَاوِيَّةَ).

بەلام من پێم وایە ئەگەر بگوترێ: (يَعْلَمُونَ)، واتە: زانیاریان هەیە، یانی: لێرەدا ﴿يَعْلَمُونَ﴾، وەک تیبە پکار (مُتَعَدِي) مامەڵەی لەگەڵ نەکراوە تاکو بەرکار بخوازی، بەلکو وەک کرداری لازیم بەکارهاتووە وەک (هُوَ يَعْلَمُ) ئەو دەزانێ، لێرەش (لقوم يعلمون) واتە: کەسانیک کە خواوەن زانیاریی بن دەزانن.

وەک پێشینان گوتووین: «قەدری زێر لە لای زێرنگەرە»، کەسێک زانا نەبێ، قەدری قورئان نازانێ، بەلکو کەسێک تاکو پتر زانا بێ، و توانای دەرککردن و تیکە یشتنی شتی هەبێ، و قوول و ورد بێ، زیاتر لە قورئان بەهەرەمەند دەبێ و دەزانێ کە قورئان چییە؟ بەلام بابای نەزان و نەشارەزای کەوودەن، بە دلتیایی قەدری قورئان نازانێ، و لیبی تیناگات، بۆیە دەلێ: هیچ نیە! هەر وەک چۆن کەسێک کوێر بێ، خۆر بە ئێوہ راستی ناسمانەوہ نایینێ! مەگەر هەست بە کەرمیە کە ی بکات، ئەگەرنا، نایینێ، بە هەمان شێوہش کەسێک نەزان بێ، قەدری قورئان نازانێ، بە هۆی نەزانییە کە یەوہ.

(۷) - ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، قورئان هەم موژدەدەرەو، هەم ترسینەر و وریا کەرەوہیە.

﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، یان أ- حالی دووہمە بۆ: (کِتَاب)، واتە: ئەو کتیبە نایەتەکانی روون کراونەوہ، لە حالیکدا کە خوتراوہیەکی عەرەبییە، لە هەمان کاتیشدا، موژدەدەر و ترسینەریشە.

ب- دەشگونجێ: ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، سیفەت بێ بۆ: ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، واتە: قورئانیکێ عەرەبییە، کە موژدەدەر و ترسینەرە.

کە دەفەرموێ: ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، لێرەدا بە پیتی (و) گێردراوەتەوہ، بۆ ناکادارکردنەوہی ئەوہ کە موژدەدەرە بۆ کۆمەلێک و ترسینەریشە بۆ کۆمەلێکی

دیکه، واته: ئەوانەیی که لێی بەهەرەمەند دەبن، موژدەیان پێ دەدات بە سەر بەرزیی و سەرفرازیی دنیاو دواوژۆ، ئەوانەش که پشتی تێدەکەن، دەیانترسیێ و وریایان دەکاتەو، بە مەبنەتیی و سزاو پەشیمانیی لە دنیاو دواوژۆدا.

۸- ﴿فَاعْرَضَ آكْرَهُمْ﴾، زۆر بەیان پشتیان هەڵکرد، (عُزْض) بە مانای لامل دێ، (أَعْرَضَ) واتە: لاملی تێکرد، کە سێک بیهوێ گوی لە شتێک نەگرتی، لاملی تێدەکات، یاخود کە بیهوێ پشتی تێیکات، پێشێ لاملی تێدەکات، دواویی وەردەسوورپێ.

لێرەدا: ﴿فَاعْرَضَ آكْرَهُمْ﴾، واتە: زۆر بەیان پشتیان هەڵکرد لە زانیارییەکانی قورئان، لە موژدە و ترساندەکانی قورئان.

۹- ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، بۆیە نابیستن! بە تەنکید کە سێک پشت لە شتێک بکات و، لاملی تێیکات و لێی دوور بکەوێتەو، دەنگەکەیی نابیستی، ئەوانەش لە ئەنجامی پشتەهەڵکردنیان لە قورئان، دەنگ و سەدای زوڵالی قورئان نەبیستن، بۆیە لێی تێناگەن.

زۆر کەسی مولحیدو بێ دین هەیه، دەلێ: کوا قورئان چی تێدایە؟! کاتی خۆی لە سەرەتای کارو بانگەوازی ئیسلامییدا، لە زۆر کۆر و مەجلیسدا هی واهەبوو، گووتوویەتی: کوا فلان سوورەتە، چ سوودێکی هەیه؟! کە ئیستا کە مەتر وایە، خەڵک بەو شێوە ئاشکرایە، ئەو جۆرە پەخنانە لە کۆر و مەجلیسان دا بگرتی^(۱)، هەرچەندە پێم خۆشە خەڵک چی لە دێدایە، بە پووینی و بە ئاشکراییی، نەک روو دەربایسی و رووپامایی بکات، دواتر لە پاشملە شتی دیکە بلێ؟! بێگومانیش هەر سوورەتێک و هەر کۆمەڵە نایەتێک دەگونجێ دەیان حیکمەت و پەندی لێوەر بگری، بە لأم وەک گوتراو: [بابای ئەخۆش ئاوی شیرینی بەزار تالە، بابای ئەخۆش کە میزاجی تێکچوو بێ، ئاوی سازگاریش بخواتەو بەزاری تالە، بە لکو ئەگەر شتی شیرینیش بخوات هەر بەزاری تالە، مرۆف کە میزاجی رووح و عەقڵی تێکچوو، شتەکان وەک خۆی نابینێ!]

(۱) ناشلیم ئیستاش ئەو نەیه، بە لأم پەنگە هەل و مەرج و واقعیی کۆمەلایەتیی و سیاسی بەندە بە جۆرێک بن، ئەو قسانە نەبیستم

ئىنا خۇا ﷺ ھەلۋىستى بېيروايە كانمان بۇ بەرجه سته دەكات، كه له وه لآمدا
چىيان گوتوه:

۱۰- ﴿ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَصْكِنَتْ وَمَا نَدْعُوْنَا لِآلِهَةٍ ﴾، گوتيان: دلّمان له كيفاندايه،
به رانبه ره وهى تۆ تيمهى بۇ بانگ ده كهى، وشهى: (اَكِنَّةٌ) كۆى (كِنَانٌ) ه، (الِكِنَانُ: مِثْلُ
الْغِطَاءِ وَزَنًّا وَمَعْنَى)، (كنان) يانى: (عِطَاء) واته: پۇشەر، يانى: دلّه كانى تيمه پەردەپۇش
كراون و له نيو كيف و تورره كان دان.

كه ده فەرموى: ﴿ وَمَا نَدْعُوْنَا لِآلِهَةٍ ﴾، واته: (عَمَّا نَدْعُوْنَا لِآلِهَةٍ)، له به رانبه
ئەوه دا كه تۆ تيمهى بۇ بانگ ده كهى، تيمه دلّمان له كيف و تورره كه دايه،
واته: ئەو شتهى تۆ تيمهى بۇ بانگ ده كهى، ناچيته نيو دلّمانه وه، چونكه
دلّمان پەردەپۇش كراوه.

۱۱- ﴿ وَفِيْ عَادٍ اٰيَاتًا وَقُرْ ﴾، [جگه له وهى عەقل و دلّمان داپۇشراوه، له وهى تيمهى بۇ
بانگ ده كهى]، ھەروھە له گوئيه كانيشماندا قورسايى ھەيه.

وشهى (وَقُرْ)، به ماناي (صَمَم) دى، واته: كه پىسى، ھەروھە به ماناي
(ثَقَل) يش دى، واته: قورسايى، ئىنا بېگومان كه سېك قورسايى له گوئى كرابى،
گوئىستى ئەو قسانه نابى كه بۇى دە كرېن.

۱۲- ﴿ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ﴾، له نىوان تيمه و تۇدا پەردە و نىوان ھەيه، دەلئى:
(الْحِجَابُ: السَاتِرُ لِلْمَرْءِ مِنْ حَائِطٍ أَوْ ثَوْبٍ)، (حِجَاب): بريتبه له پەردە و نىوانىك پى بگرى
له وهى تۆ ئەو شته بىزاوه بىبىنى، ئىنا پەردەيه ك بى، ديوارىك بى، ھەر شتىك بى.

پىرەدا چىسى سەرنجه كه دەلئى: ﴿ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ﴾، به ھۆى
ئەو (مِنْ) ھوھ مانا كه به م شىوھيه لى دى، دەلئى: (الْحِجَابُ اِبْتَدَأَ مِنَّا وَابْتَدَأَ
مِنْكَ، فَالْمَسَافَةُ الْمُتَوَسُّطَةُ بَيْنَ جِهَتِنَا وَجِهَتِكَ، مُسْتَوْعَبَةٌ بِالْحِجَابِ لَا فَرَاغَ فِيْهَا)، كه
دە فەرموى: ﴿ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ﴾، واته: له لاي تيمه وه دەست پىدەكات،

تاکو لای تو، ھه مووی پھردھو تیانو، واتھ: ٲھو پھردھو نیانو ھه تووھ دھست پیدھکات، ھه روھھا ھه تيمھ شھوھ دھست پیدھکات، ٲھوھي نيوھ پاستيشمان ھه مووی پھردھو و تیانوھو، ھيچ بوشايي تيدانيھ، بو وينھ: تو كھ سيك ھه بهرانبھرتھ، ھه لاي تووھ ديوارتيك دھست پتيكات، تا دھگاتھ لاي وي، ماناي وايھ ٲھو ديوارھ زور ٲھستورھ، ٲھوانيش دھٲين: پھردھو تيانتيكي زور ٲھستوورمان ھه بهيندايھ، بوئھ ھيچ نابيستي.

ٲھمھ (الشوكاني) ھه (فتح القدیر) دا^(۱) ھيناويھتي، ٲھويش ھه (الزمخشري) وھري كرتوھ، كھ ھه (كشاف) دا ھيناويھتي، زھمھ خشھريي زورچار ھه تھفسيرھ كھيدا ٲھو نوكتھ رھوانبئيانيھ دٲني، به ھھ مان شيوھ (البضاوي وفخرالدين الرازي) ش، بهلام زورتيك ھه شيكھ رھواني قورٲان، ھه (الكشاف) ھوھ زياتر ٲھو سھرنجھ رھوانبئيانيھ دٲين.

۱۳- ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ﴾، دھجا تو كار بكھ، تيمھش كاري خوٲان دھكھين، واتھ: تو ھسھر كاري خوٲ بھردھوام بھ، تيمھ گوٲت پٲ نادھين، تيمھش ھسھر كاري خوٲان بھردھوام دھبين.

ديارھ بھركاري (فَاعْمَلْ)، ھه روھھا: (عَامِلُونَ)، ھه ردووكيان قرتينراون، بوچي؟ بو ٲھوھي زھين بھ لاي ھه موو شتيكدا بچي، واتھ: تو كار بكھو، ھه رچي پٲت چاكھ، ٲھنجامي بدھ، تيمھش ٲھنجامدھري ھهركارتيك دھبين كھ پيمان چاكھ.

ٲيرھدا جياوازيي ھھيھ ھه وشھي كردهوھي پٲيغھمبھر ﷺ و ھي خوٲان، ھي پٲيغھمبھريان ﷺ بھ كردار كارھيناوھ (فَاعْمَلْ)، واتھ: كار بكھ، بهلام ھي خوٲان بھ ناوي بكھر (اسم فاعل) ھيناوھ (عَامِلُونَ)، ٲھمھش ياني: ھھر بھردھوام دھبين ھسھر كردهوھي رابردوومان.

شایانی باسه: كه خوا ﷺ دهفهرمونی: ﴿لَقَرْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ وهك پئشتر
ئامازهمان پئدا:

۱- هه ندىك گوتوووانه، واته: شارهزایی به زمانی عه پهبان هه بئ.

۲- هه ندىكى ديكه گوتوووانه: ئاگایان له كئيبه ئاسمانییه كانى ديكه هه بئ، چونكه
ئوهوى شارهزای كئيبه ئاسمانییه كان بئ، كاتك سه یری قورئان دهكات، دهزانى ئه ویش
وهك ئه وانهو، كئیبىكى ئاسمانییهو، قسه ی به شهر نیه.

۳- منیش وام ئىكنايه وه كه مه به ستى پئ ئه وه یه، ههر كه سىك زانیاریی هه بئ به
ره هایى، واته: زانا بئ و شارهزایئ، ئنجا ئه وه ی گرنكه ئامازه ی پئ بكه ين لیره دا ئه وه یه:
ئهو سئ واتا یه تىك ناگیر بئ، واته: كه سىك شارهزای زمانی عه پهبی بئ و، كه سىك ئاگای
له كئيبه ئاسمانییه كان بئ و، كه سىك زانیاریی هه بئ به گشتی و، ئاماده ییشی هه بئ
زانیاریی وهرگر بئ، كه واته: قورئان بۆ ئه و جوړه كه سانه به سووده.

پیناسه‌ی قورئان به نۆ سیفه‌تی سهره‌کیی

لیره‌دا خوا ﷺ له‌م چند ئایه‌ته‌دا، پیناسه‌ی قورئانی به نۆ (۹) سیفه‌تی سهره‌کیی کردوه، که ئەم سیفه‌تانه‌ن:

۱- ﴿تَنْزِيلٌ﴾، که‌واته: ئەم قورئانه دابه‌زێراوه، نه‌هه‌لبه‌ستراوه و نه‌گوتراوه و نه‌نووسراوه و نه‌فێرکراوه، به‌لکو له‌سه‌رئۆه، له‌لایه‌ن خوايه‌ک که له‌سه‌رووی دروستکراوه‌کانیه‌تی، به‌و شیوه‌یه که بۆ خوا شایسته‌یه، له‌وئۆه دابه‌زێراوه.

۲- ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دابه‌زێراوه له‌لایه‌ن خوايه‌کی ئه‌وپه‌ری به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌و مه‌هره‌بانه‌وه، یاخود به‌به‌زه‌ییه به‌گشتیی بۆ مرۆف و، جندو، فربشته‌و هه‌موو دروستکراوه‌کان، به‌خشنده‌شه به‌تایبه‌ت بۆ پروداداران له‌په‌رژێ دوايي‌دا، یاخود واته: خوا ﷻ خاوه‌نی سیفه‌تی به‌خشنده‌یی و به‌زه‌ییه، به‌به‌رده‌وامیی به‌زه‌یی به‌کاردێتی، به‌زه‌ییه‌که‌ی تازه‌ده‌بێته‌وه، هه‌روه‌ها خاوه‌نی به‌زه‌ییسه، واته: به‌زه‌ییه‌که‌ی چه‌سپاوه، چونکه‌ سیغه‌ی (فعلان) و (فعلیل)، (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به‌و دوو مانایه‌ دێن.

۳- ﴿كِتَابٌ﴾، قورئان نووسراوه، له‌شوئینکی دیکه‌ باسمان کردوه، حیکمه‌تی خۆی په‌روه‌ردگار وایخواستوه، ئەم قورئانه به‌ دوو شیوه‌ بگات به‌ تێمه: هه‌م به‌ شیوه‌ی نووسراو، هه‌م به‌ شیوه‌ی گوتراو، تێمه‌ به‌ ته‌واتور قورئانمان پێکه‌یشتوه، هه‌زاران که‌س قورئانیان له‌به‌ر کردوه، دواتر به‌ هه‌زارانی دیکه‌یان گوتوه، ئه‌وانیش به‌ هه‌زارانی دیکه‌و ... هتد، که تێستا ملیۆنان که‌س هه‌موو قورئانیان له‌به‌ره، وێپای گوتران و له‌به‌ر کران له‌عه‌قَل و سینه‌کان دا، کاتی خۆی له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ریش دا ﷺ نووسراوه‌ته‌وه له‌لایه‌ن چه‌ند نووسه‌ری‌که‌وه، له‌سه‌ر چه‌رم و په‌رۆو به‌ردو ئه‌و شتانه‌ی له‌سه‌ریان نووسیون، چه‌ند نووسه‌ری‌ک هه‌بوون، ئیشیان ئه‌وه‌بووه که قورئان بنووسنه‌وه، کاتیک سووره‌تیک، یان چه‌ند ئایه‌تیک دابه‌زیوه‌ته‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر، ئه‌وان راسته‌وخۆ نووسیویانه‌ته‌وه^(۱).

(۱) نووسه‌ره‌وانی وه‌جیی ده‌وری (۴۳) که‌س بوون و (۲۸) یان هه‌میشه‌یی و پسه‌ژر بوون، په‌رانه:

بۆیه قورئان پیتی ده گوتری: ﴿ **كِتَابٌ** ﴾، چونکه نووسراوه، پیتی ده گوتری: ﴿ **قُرْآنًا** ﴾، چونکه گوتراو و بیژراوه.

۴- ﴿ **فُصِّلَتْ آيَاتُهُ** ﴾، نایه ته کانی روونکراونه وه، واته: روون، نه ک پیتی روون نه بووین، دواتر روونکراونه وه، واته: نایه ته کانی که دابه زیترون، روون، به لام خوا ﴿ **لِيُرِيدَ أَنْ يَمُوتَ** ﴾، نایه ته ده فهرموئی: لیره دا نهم ته عبیره ی به کردار (فعل) هیناوه، نه گه رنا له شوینی دیکه دا ده فهرموئی: ﴿ **أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ فَصَّلْنَا لَكُمُ الْآيَاتِ الْكُرْبَىٰ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ** ﴾، و له شوینی دیکه دا ده فهرموئی: ﴿ **كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ** ﴾، هود، واته: ده یخاته حالته کرده بیه وه و به شیوه ی کرده بی هیناوه تی، نایه ته کانی روون کراونه وه، نایه ته کانی مه حکمه و قایم و توندو توّل کراون.

۵- ﴿ **قُرْآنًا** ﴾، خویتراوه یه، له شوینی دیکه دا خوا ﴿ **لِيُرِيدَ أَنْ يَمُوتَ** ﴾، ده فهرموئی: ﴿ **فَإِذَا قَرَأَهُ فَالْتَبِعْ قُرْآنَهُ** ﴾، القیامة، قورئان له ویدا ده گونجی چاوگ بی، واته: (قرآءة) خویندنه وه، ده شکونجی ناو بی، واته: خویتراوه، قورئان هم خویندنه وه یه، هم خویندراوه یه.

۶- ﴿ **عَرَبِيًّا** ﴾، قورئان تیکی عه ره بیه، واته: به زمانی عه ره بیه، وشه ی عه ره بی و تیرای زمانی عه ره بی به و اتای رووشنیش دئی، بۆیه ش نه ته وه ی عه ره ب زمانی خو یان ناوانه عه ره بی، له بهر نه وه ی زمانی خو یان پت روون بووه، باش له یه ک تیگه یشتوون، به لام زمانی گه لانی دیکه یان پت نارووشن بووه، بۆیه ناویان لی ناوه: عه جه می یان نه عه جه می، عه جه می ش زمانی خو یان پت رووشنه و، زمانی عه ره بی یان پت نارووشنه، که واته: نه مه شتیکی ریژه بی و گویره بیه، بۆ وینه: بابایه کی کورد زمانی خو ی پت رووشنه، به لام زمانی به ران به ری خو ی پت نارووشنه، هه روه ها به ران به ره که شه به هه مان شیوه.

۷- ﴿ **لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ** ﴾، بۆ کۆمه لیک که بزائن:

أ- زمانی عه ره بی بزائن.

ب- شاره‌زای کتیبه ناسمانیه‌کان بن.

ج- ناماده‌بن بزائن و فیر بن.

د- یاخود (يَعْلَمُونَ)، نه‌گه‌ر کردارِکی لازیم بِن، وه‌ک: (عَلِمَ، يَعْلَمُ) واته: زانی، ده‌زانی، نه‌ک تنها فلان شته ده‌زانی، به‌لکو نه‌وانه‌ی زانیاریان هه‌یه به‌ره‌هایی.

۸- ﴿بَشِيرًا﴾، قورئان دلخۆشکه‌رو موژده‌ده‌ره، بۆ که‌سانیک که شوینی ده‌که‌ون، شوین په‌روه‌ردگار ده‌که‌ون، شوین پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌که‌ون، قورئان هه‌م له دنیا دا دلخۆشیان ده‌کات، له‌سه‌ر ناستی تاک، ناسووده‌یی و سه‌ره‌به‌زیی و نارامیی و به‌رچاووونیان ده‌بی، له‌سه‌ر ناستی کۆمه‌لکاش توندو توژی و، ته‌بابی و، دادگه‌رییان ده‌بی، بۆ رۆژی دواییش موژده‌ه‌یان پیده‌دات، که خوا ﷻ لییان رازی ده‌بی و ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌کانیه‌وه.

۹- ﴿وَنَذِيرًا﴾، ترسینه‌رو وریا که‌روه‌ه، ئەمه‌ش سیفه‌تی نۆیه‌م و کۆتاییه، که لێره‌دا قورئانیان پِن وه‌سفکراوه، (الْإِنذَارُ: إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنذَار): بریتیه له ناگادارکردنه‌وه له‌گه‌ل ترساندن دا، واته: هۆشداریی پێدان و وریا کردنه‌وه و ترساندن، به‌دنیایی قورئان ترسینه‌رو وریا که‌روه‌وه و هۆشداریی ده‌ره بۆ که‌سانیک که پشتی تیده‌که‌ن، ده‌یانترسینی که ئیوه له دنیا شادا تووشی باجدان ده‌بن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پشتتان له قورئان کردوه، له رۆژی دواییشدا تووشی جه‌زه‌به‌و سزای خوا ﷻ دین.

لێره‌دا جیتی خۆیه‌تی باسی نه‌وه‌ش بکه‌ین، دوا‌ی نه‌وه‌ی خوا ﷻ لێره‌دا باسی نه‌و نۆ سیفه‌ته‌ی قورئان ده‌کات، ئنجا دیته‌ سه‌ر باسی هه‌لوێستی نه‌رتییانه‌ی بپیروایان، واته: قورئانیک که‌ خاوه‌نی نه‌و نۆ سیفه‌تانه‌یه، ده‌بوو زۆر پێشوازی لێ بکری و شوکرانه‌ی له‌سه‌ر بکری، ده‌بوو باوه‌شی گه‌رمی بۆ بکریته‌وه، هه‌لبه‌ته‌ خاوه‌نی عه‌قل و ویژدانه‌کان به‌و شیوه‌یه‌ن، نه‌وانه‌ی خوا ﷻ چاکه‌ی بۆیان بوێ، شایسته‌ی چاکه‌و خێرو به‌ره‌که‌تی قورئان بن.

لیردهدا خوا ﷻ دیته سهر باسی هه لویتستی نه رتیبیانهی بَبْرَوايان له شه ش هه لویتستاندا:

۱- ﴿فَاعْرَضْ أَكْرَهُمْ﴾، زۆربه یان پشتیان هه لکرد، له قورئاندا به زۆری: (أَكْرَهُمْ)، یان: (گتیر)، به کارده هیتیری، بۆچی؟ چونکه هه موویان پشتیان تینه کردوه، نه وانهی پیغه مبهه ﷻ په یامی ئیسلام و قورئانی به گوئی دا داو، هه ندیکیان شوینی پیغه مبهه ﷻ که وتوون، بۆیه له قورئاندا زۆر به دهگهمن شیوهی ره هایت به رچاو ده که وئی، خوا ﷻ باسی ههر قهومیك بکات، ده فهرموی: زۆرینه یان، نه که هه موویان، ﴿وَإِنَّ كَبِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنَّا لِنَبْلُوهُ﴾، زۆرێک له خه لکی له نایه ته کاغان له بیتاگانین، خوا ﷻ ده فهرموی: زۆرێک، نافهرموی: هه موو، چونکه بیگومان خه لکانیک هه ن، که بیتاگانین له نایه ته کانی خوا، لیته شدا هه موویان پشتیان تی نه کردوه، لاملیان له قورئان نه کردوه، بۆیه خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿فَاعْرَضْ أَكْرَهُمْ﴾.

۲- ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، نه وانه نایستن، نایستن به واتای نه وهیه که وه ریناگرن و قبوولی ناکه ن، به لأم لیتهدا حالتهی نه وانی چواندوه، به حالتهی که سیک که بانگی بکه ی و نه بیستن.

۳- ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا نَدْعُونَا إِلَيْهِ﴾، گوئیان دلمان له نئو بهرگ و پۆشه رو کیفاندایه، به رانه به وهی تۆ تیمه ی بۆ بانگ ده که ی، بۆیه ته و قسه به ی تۆ ده یکه ی ناچیته نئو عه قل و دلمانه وه.

۴- ﴿وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ﴾، گوئیه کانی شمان قورسایان تیدایه، ئنجا گوئیه ک قورسای تیدای، بیگومان نایستن.

۵- ﴿وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، له نئوان تیمه و تۆدا، په رده و نئوان هه یه، واته: له تیمه وه تا کو ده گاته تۆ، په رده و نئوان هه یه، بۆیه ناینین.

۶- ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَا﴾، تۆ (ئه ی موحه ممه د ﷻ) کاری خو ت بکه و، تیمه ش نه انجامده ری کاری خو مانین، واته: تیمه چۆمان کردوه، هه روا ده که ی، تۆش له سه ر کاری خو ت به رده وام به و، تیمه ش گویت پیناده ی ن! نه وه ش ته وه پری مله وری و یاخی بوونی ته وان ده رده خات.

مه‌سه‌له‌ی دووم:

فرمان‌کردنی خوا ﷻ به پیغمبره‌که‌ی موحه‌مه‌د ﷺ که رایگه‌یه‌نی، نه‌ویش ته‌نیا مروّقیکی وه‌ک خویانه، به‌لام سروشی بو کراوه، که ته‌نیا یه‌ک په‌رستراوی هه‌قیان هه‌یه، نجا با به راستی رووی تیبکه‌ن و، داوای لیوردنی لیبکه‌ن، هه‌روه‌ها نامازه‌یه‌کیش به‌خه‌سه‌له‌ته بنه‌ره‌تیه‌کانی هه‌ریه‌ک له‌هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ران و، برواداران:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌ده‌برگه‌دا:

(١) - ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ﴾، بلی: من ته‌نیا مروّقیکم وه‌ک تئوه، ئه‌م رسته‌یه‌و دوو رسته‌ی دواتری ئه‌م ئایه‌ته، له‌ئایه‌تی (١١٠)ی سوره‌تی (الکھف) یشدا هاتوه، به‌همان شیوه: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ... ﴾.

لیرده‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ﴾، وشه‌ی (ئهما): نامراری کورته‌ه‌ئینان و چه‌سپاندنه، واته: (ئهما): أَنَا مَقْصُورٌ فِي الْبَشَرِيَّةِ دُونَ التَّصَرُّفِ فِي قُلُوبِ النَّاسِ، واته: من کورته‌ه‌ئینراوم له‌مروّف بووندا، نه‌ک بتوانم ده‌ستکاری دلّی خه‌لک بکه‌م، دلّی تئوه وه‌ربکیریم بو ئیمان، من مروّقیکم وه‌ک تئوه، له‌و رووه‌وه که بتوانم تئوه بینمه‌سه‌ر ریکای هیدایه‌ت، ناتوانم!

ده‌توانم رینماییتان بکه‌م، ده‌توانم هیدایه‌تتان بده‌م به‌واتای رینمایی و واتا گشتیه‌که‌ی هیدایه‌ت، به‌لام ناتوانم هیدایه‌تتان بده‌م به‌واتا ئایه‌تیه‌که‌ی

ھىدايەت، بەھ مانايەى بتانخەمە سەر راستە رې، ئەگەر ئىنسان وريا نەبى لە جياکردنەھەى واتاي گشتى ھىدايەت و، واتاي تايپەتەى ھىدايەت، ەك ھەندېك لە تۆزەھەوانى قورئان تووشى ئەھ ھەلەيە بوون، ئەھ كەسەش ئەگەر لېكىيان جيانەكاتەھ، بېگومان تووشى ھەلە دەبى.

با سەرنج بەدىن! **خَوَاتَمًا** لە سۈرەتى (القصص) دەفەرمۇى: **﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾** ۵۸، واتە: تۆ ناتوانى ھىدايەتى ئەوانە بەدى كە خۆشت دەوېن، لە ھەمان كاتدا لە سۈرەتى (الشورى) دەفەرمۇى: **﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾** ۵۹، واتە: بە دئىايى تۆ ھىدايەتى خەلك دەدەى بۆ سەر رېگاي راست، ئنجا كە دەفەرمۇى: تۆ ھىدايەتيان دەدەى، بە ماناي رېنمايە، واتە: تۆ رېنماييان دەكەى، بەلام كە دەفەرمۇى: ناتوانى ھىدايەتيان بەدى، واتە: رېى راستيان پى بگري و، بيانخەيە سەر راستە شەقام.

كەواتە: ھىدايەتېك ھەيە، بە ماناي رېنمايى، ھىدايەتېكىش ھەيە بە ماناي خستتە سەر رېگا، ئنجا خستتە سەر رېگا، تەنھا بە **خَوَاتَمًا** دەكرى، تەنھا **خَوَاتَمًا** دەتوانى خەلك بخاتە سەر راستە شەقام، لېرەش **خَوَاتَمًا** بە پېغەمبەر **﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾** ۶۰، بلى: من تەنيا مرؤفېكىم ەك تېو، واتە: ئەگەر چاوەرېى ئەو، بە تۆبزى ئيمانان بخەمە تېو دل، بېگومان ناتوانم و ئەو كارى من نە، چونكە من مرؤفېكى ەك خۆتنام.

(۲) - **﴿يُوحَىٰ إِلَىٰ﴾**، سروشم بۆ لا دەكرى، واتە: قسەى پەنھانم بۆلا دەتېردى، ئەوھى پېش بەر پەرچدانەھەى ئەو، ئەوان بە پېغەمبەريان دەگوت، تۆ مرؤفېكى ەك تېمەى، **خَوَاتَمًا** بە پېغەمبەرى **﴿دەفەرمۇى: بلى: بەلن منىش مرؤفېكى ەك تېو، ئەو راستە، من لەھ قسەيەدا پشەتگىرېتان دەكەم و بەر پەرچتان نادەمەھ، بەلام ئەمە بەھ واتايە نا، كە من لە ھەموو شتېكدا مرؤفېكى ەك تېو، من لە مرؤف بووندا ەك تېو، لەھ شتانەدا كە بە مرؤف ناكرىن و، تەنھا بە **خَوَاتَمًا** دەكرىن، لەھ شتەدا راستە ەك تېو،**

بەلەم جياوازيه كىم ھەيە لەگەل ئىو، ئەويش ئەو ھەيە: ﴿يُوحَىٰ إِلَىٰ﴾، سروسىم بۇ لا دەكرى، ئەمەش بەرپەرچدانە ھەي ئەو ھەيە كە دەيانكوت: تۆ مروفىكىكى ۋەك ئىمەي، واتە: مروفى شايستەي ئەو ھەيە، خوا ﷺ ۋە ھىيى بۇ بىئىرى، ئەخىر! پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: مەن مروفىكىكى ۋەك ئىو ھەم لە مروفىقايە تىيدا، بەلەم لە ھەمان كاتدا مروفىكىكىم شايستەم سروسىم بۇ بكرى، لە ئىو مروفىقە كاندا كەسانىك ھەبوون شايستەي ئەو ھەبوون خوا بەشئو ھەي تايبەت ۋە پەنھان فەرمائىشتىان بۇ بىئىرى ۋ، بىاندوئىنى، كە پىي دەگوتىرى: ۋە ھىيى.

شايانى باسە: ئىمە لە (الكتاب السادس) لە مەسوسوعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا، لە ژىر ناوونىشانى: (بِحَثِّ حَوْلِ الْوَحْيِ)، باسىكى تىرو تەسەلمان لە بارەي ۋە ھىيە ۋە كرو، لەبەر رۇشنائى قورئان ۋ سوننەتدا، ھەروەھا لە سوورەتى (يونس) يشدا ئەو باسەمان بە تىرو تەسەلىي دووبارە خستۆتە ۋە بەرباس ۋ پوختە كەيمان بە كوردىي ھىئاو.

ۋە ھىيى لە بىچىنەدا بە ماناي قسەي پەنھان ۋ، ئىلھام ۋ خورپە دى ۋ، بە ماناي غەرىزە ۋ ئامازە دى ۋ، بە ماناي فەرمانكردنى خوا دى، ھەروەھا بە ماناي ئەو ۋە ھىيە زانراو ھەي دى، كە خوا ﷺ بە ھۇي فرىشتە كانە ۋە پەيامى تايبەت بۇ پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەئىرى.

۳- ﴿أَمَّا إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾، كە پەرستراوى ئىو تەنيا يەك پەرستراو، لىرەدا خواي پەروردگار جەوھەر ۋ كاكلى ئەو سروسەي بۇ لاي موھەممەدى ﷺ كرو، لەو ھەدا دەخاتەر ۋو، كە برىتتە لە خوا بە يەككرتن ۋ، تەنيا خواپەرستى، ئەگەرنا ئەو ھەي خوا بۇ پىغەمبەرى خاتەمى سروسكردو، جگە لە خوا بە يەككرتن ۋ تەنيا خواپەرستى، زۆر شتى دىكەشى تىدايە، بەلەم ئەو جەوھەر ۋ كاكلى كەيەتى ۋ، ئەو ھەناو ھەوتنەيە كە شتەكانى دىكە ھەموويان لە خزمەت ئەو كاكلى ۋ جەوھەرەدان.

ئىچا ھەروەك چۆن وشەي: (إِلْهًا) ئامپازى كورت ھەلئىئان ۋ چەسپاندنە، بە ھەمان شئو ھەي وشەي (أَيْهًا) ھەمان مانا دەگەيەننى، وشەي (أَيْهًا) ش

هەر دەسته خوشکی (ئەما)یە، بەلام (ئەما) لە سەرەتای پرستەدا دئی و (ئەما) لە تێوەراستی پرستەدا دئی، (ئەما) و (ئەما)ش هەردووکیان پیکھاتوون لە: (إِنَّ) کە بۆ تەنکید کردنەووەو جەختکردنەووەیە، لەگەڵ (ما) کە (ما الکافّة)ی پت دەلێن، ئەویش زیاد کراوە، ئەمەش بۆچی؟ بۆ ئەوەی مانای (ما) و (إِلَّا) بگەیهنن، واتە: (مَا هُنَاكَ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ)، واتە: وشە (ئەما) هەم مانای (ما) بۆ لابردن (نفي) و، هەم مانای (إِلَّا) بۆ هەلاوردن (إستثناء) دەگرتەووە، واتە: هیچ پەرستراویک نیە جگە لە یەك پەرستراوی تاک.

٤- ﴿فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ﴾، ئنجا تێوە خۆتان بەرەو ئەو پەيام و وەحییە راست بکەن، لێرەدا دەگونجێت مەبەست لە: ﴿فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ﴾، بریتی بێ لە (فَاسْتَقِيمُوا لَهُ)، خۆتان بۆ راست بکەن، چونکە دەگووترێ: (ذَهَبَتْ إِلَيْهِ وَذَهَبَتْ لَهُ)، واتە: لە زمانی عەرەبیدا جاری وا هەیە (ل) لە شوێنی (إلى)دا دادەنیشێ و، جاری واش هەیە (إلى) لە شوێنی (ل)دا دادەنیشێ.

یاخود ﴿فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ﴾، وشە (استقیموا) بۆیە بە (إلى) بەرکاری خواستو، چونکە مانای (تَوَجَّهُوا) یان (أَنِبُوا)ی خراوەتە تێو، واتە: ڕووی تێیکەن، یاخود بۆ لای بگەڕێنەووە، کەواتە: (استقیموا)، هەم مانای خۆی دەگەیهنن، کە بریتییە لە ڕێک وەستان، لە هەمان کاتیشدا بە مانای بە ڕێکی ڕووی تێیکەن، یان بە ڕێکی بۆ لای بگەڕێنەووە، دئی.

٥- ﴿وَأَسْتَفِرُّهُ﴾، داوای لێبوردنیشی لێیکەن.

٦- ﴿وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ﴾، سزای سەختیش بۆ هاوبەش بۆ خوا دانەران.

کەواتە: مانایەکی بەم شیوەیە لێ دیتەووە: تێوە بەندایەتیی خۆتان بۆ لای خوا ساغ بکەنەووە، هاوبەشی بۆ دامەتێن، واتە: جگە لەوی مەکەنە هاوبەشی و، لەوێش کە رابردووەو هاوبەشتان بۆ داناو، داوای لێبوردن و چاوپۆشی لێ بکەن.

(٧) - ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، لیره دا خوا ﷺ وه سفیکی دیکه ی هاوبه ش بۆ خوا دانره کان دهکات: نه وانه ی که زهکات نادهن، لیره دا زهکات به دلنیا یی مه به سستی پی صده قه و مال به خشینه، به به لگه ی نه وه ی که (يُؤْتُونَ) ی له که ل هاتوه، (يُؤْتُونَ أَي: يَدْفَعُونَ أَوْ يُعْطُونَ)، دهیده ن یان ده به خشن، که واته: ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ﴾، واته: (لا يَدْفَعُونَ الزَّكَاةَ، أَوْ لَا يُعْطُونَ الزَّكَاةَ)، واته: زهکات نادهن، یان نایبه خشن.

وه ک گوتمان به هو ی هه بوونی کرداری (يُؤْتُونَ)، لیره دا (الزَّكَاةَ) به مانای مال به خشین دی، نه گه رنا ده شکونجا (الزَّكَاةَ) به مانای خو پاک کردنه وه ش هاتبا یه.

لیره دا پرسیار تک دینه ناراهه:

نهم سووره ته مه ککه ییه، له مه ککه ش زهکات فه رز نه کرابوو له سه ر مسولمانان، نه دی چۆن لیره دا خوا ﷺ باسی زهکات دهکات و، سه رزه نشتی کافران دهکات له سه ر نه وه ی زهکات نادهن؟!

وه لآمه که ی نه وه یه:

چ نو یژو، چ زهکات و، چ رۆژوو، ... هتد، نه مانه له قۆناغی مه ککه شدا هه بوون، به لآم وه ک نه سه له که یان هه بوون، نه وه ک دوا قۆناغیان، بۆ وینه: نو یژ هه ر بووه، به لآم دوا یی پینج نو یژه کان فه رز کراون، هه روه ها نو یژ ی هه یینی و جه ژنه کان و نو یژه کانی دیکه، هه روه ها رۆژوو گرتن هه ر بووه، به لآم دوا یی له سالی دووه می کۆچیدا گرتنی رۆژوو ی په مه زان فه رز کرا، هه روه ها زه کاتیش هه ر بووه، به لآم دوا یی له سالی هه شت یان نو ی کۆچی له سووره تی (التوبة) دا فه رز کراوه، دیاری کراوه بدری به کئ و چۆن بی و، چۆن نه بی؟ به لآم له مه ککه نه صلی نه و کارانه هه ر بووه، مال به خشین هه ر بووه، مسولمانانی بۆ هاندراون، که سیکی ش مالی خو ی نه به خشیی، به که سانی تاج و نه دار، سه ر زه نشتکراوه، هه روه ک سه رزه نشتی که سانیکی ش کراوه که نو یژ ناکه ن، بۆ وینه: له سووره تی (القیامة) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَلَا سَلْكَ وَلَا صَلَّٰنَ ۝۳۱﴾ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝۳۲﴾

سهرزه‌نشتیان دهکات له‌بهر شه‌وهی نوژڼیان نه‌کردوه، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (المدرثر) دا ده‌فه‌رموی: ﴿قَالُوا لَوْلَا نُرُّكَ مِنَ الْمَصَلِينَ﴾ (۱۳) ﴿وَلَوْلَا نُرُّكَ نَطَعْنَا الْمَسْكِينِ﴾ (۱۱) سووره‌تی (المدرثر) یش له‌و سووره‌تانه‌یه که هه‌ر له سه‌ره‌تای قوناغی مه‌که‌ده‌ها هاتوونه خوار، مانای وایه له قوناغی مه‌که‌شدا نوژڼ کردن هه‌ر بووه، به‌لام نه‌که نه‌و پینج نوژڼه کاته‌کانیان به‌و شیوازه دیاریبکراڼ، که دواتر دیاریبکراون.

۸- ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفِرُونَ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وان به مه‌نزنگای کۆتایی بپروان، لیره‌دا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾، (الآخرة) سیفه‌تی وه‌سفرکراویکی قرتیراو (مَخْدُوف)، واته: ﴿وَهُمْ بِالْحَيَاةِ الْآخِرَةِ، أَوْ بِالذَّارِ الْآخِرَةِ﴾، نه‌وان به ژیانی دواتر، یان به مه‌نزنگای دواتر.

﴿هُم كَفِرُونَ﴾، لیره‌دا: ﴿هُم﴾، رانای لیک جیا کردنه‌وه (صَمِيرُ الْفَصْلِ)، بو جه‌ختکردنه‌وه و تو‌ختکردنه‌وهی مانایه‌که‌یه‌تی.

دواتر خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دینه سه‌ر باسی پرواداران:

۹- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، به دنیایی نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه‌و، کرده‌وه باشه‌کانیان نه‌نجامدون، وه‌که ژور جاری دیکه گوتوومانه: (آمَنُوا)، هه‌میشه به‌کاره‌که‌ی قرتیراوه، واته: (آمَنُوا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، واته: پروایان هیناوه به هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که پتویسته پروایان پت بهینتری.

(عَمِلُوا)، یانی: نه‌نجامیان داوه، (الصَّالِحَاتِ) دیسان سیفه‌تی وه‌سفرکراویکی قرتیراوه، یانی: (عَمِلُوا الْإِحْسَانَ الصَّالِحَاتِ، أَوْ عَمِلُوا الْأَعْمَالَ الصَّالِحَاتِ)، خه‌سه‌له‌ته باشه‌کان، یان کرده‌وه باشه‌کانیان نه‌نجام داون، نه‌وانه‌ی وان:

۱۰- ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، پاداشتیکی نه‌پراوه‌یان هه‌یه، له حاله‌تی ناسایی دا ده‌بووایه فه‌رمووبای: (أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ لَهُمْ)، به‌لام بو‌یه (الْجَارُ وَالْمَجْرُورِ) پیتشخراوه، له‌بهر گرنکیی پیدان، وه‌که (إِيَّاكَ نَعْبُد).

وشه‌ی (أَجْرٍ) یش: بریتیه له فهره‌بوویه‌کی به که‌لک، پاداشتیکه خاوه‌نه‌که‌ی
لیسی به‌هرمه‌ند بی.

وشه‌ی (مَمْنُونٍ): زانایان به دوو واتایان لیکیان داوه‌ته‌وه:

1- هه‌ندیکیان کوتوو‌یانه: (مَمْنُونٍ مَفْعُولٌ مِنَ الْمَنْ، وَهُوَ ذِكْرُ النِّعْمَةِ لِلْمُنْعَمِ عَلَيْهِ بِهَا
أَي: غَيْرِ مَمْنُونٍ بِهِ عَلَيْهِ)، واته: (مَمْنُونٍ) به‌رکاره له (مَنْ)، ئه‌ویش بریتیه له باسکردنی
چاکه بو که‌سێک که چاکه‌که‌ی له‌گه‌لدا کراوه، واته: منه‌تیا له‌سه‌ر ناکرتی، ئه‌م واتایه
(محمد الطاهر بن عاشور) هیناویه‌تی، به‌لام پیم به‌هیز نیه، به‌لکو ئه‌و واتایه‌ی زۆرینه‌ی
تویژه‌ره‌وانم بی به‌هیزتره که له خالی دووه‌م دا ده‌یهینین.

ب- ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، أي غَيْرِ مَقْطُوعٍ، چونکه (مَنْهُ أَيْ قَطْعَهُ)، یاخود
(غَيْرٌ مَقْفُوضٌ) پاداشتیکی نه‌براو‌ه‌یان هه‌یه، یاخود پاداشتیکیان هه‌یه که ناته‌واویی
تیدانیه، به‌لکو تیرو ته‌واوه‌و، به‌رده‌وامه‌و نه‌براو‌ه‌یه.

مه سه له ی سیه م:

فهرمانکردنی خوا ﷻ به نکووییکردنی پیغمبر ﷺ له بیروایان، که به رانبره به و زاته بیرواین، که زه مین و پیکهاته کانی له ماوه ی چوار رۆژاندا (واته: به چوار قوناغ) و، ناسمانیشی به دوو قوناغ دروست کردوه و که رهسته که یشی دوو که ل بووه، پاشان ناسمانی نیزیکتر له تیمه ی خه لکی سه ر زه وی، به نه ستیان رازاندوته وه، هه م بۆ جوانیسی، هه م بۆ پاراستنی له شه ی تانه کان، به هوی تیر بارانکریان به پریشک و بلتسه کانیان، تا کو گوئی له قسه ی فریشته کان نه گرن:

خو ده فه رموی: ﴿قُلْ أَيْتُكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُمْ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَامًا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ ﴿٢﴾ ثُمَّ أَسْوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿٣﴾ فَفَضَّلْنَهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ نَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾﴾

شیکردنه وی ئه م، ئیه تانه، له بیست برگه دا:

١- ﴿قُلْ أَيْتُكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ﴾، (ئه ی موحه ممه د ﷻ!) بلتی: ئایا تیوه بیروان به و که سه ی زه وی دروست کردوه، هه مزه (أی) ﴿أَيْتُكُمْ﴾، بۆ پرسیار کردنی سه رزه نشتکردنه (الإِسْتِفْهَامُ التَّوْبِيخِي).

پسپۆران گوتووایانه: (وَفِي الْإِفْتِاحِ بِالِإِسْتِفْهَامِ وَحَرْفِي التَّأَكِيدِ، دِلَالَةً عَلَى أَنَّ أَمْرًا مُهْمًا سَيُلْقَى إِلَيْهِمْ)، که ده فه رموی: ﴿قُلْ أَيْتُكُمْ لَتَكْفُرُونَ﴾، لیره دا له سه ره تا دا که هه م به پرسیاریکی سه رزه نشتکه رانه و، به (إن) و به (لَ) جه ختی لیکراوه ته وه، ئه وه ده گه به نئی که قسه و باسیکی گرنکیان پی راده گه به نئی.

۲- ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، له دوو پوڙان دا، واته: له دوو قوناغاندا، دواتر باسی ده کهین، وشه ی (یوم) به مانای ماوهیه که له کات دئی، بویه: تهعبیری (یومین) یانی: (له ماوهی دوو نه نازه له کات دا)، واته: به دوو قوناغ، زهوی هیتراوه ته دی.

که ده فهرموی: ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾:

۱- هه ندیک له زانایان گوتوو یانه، واته: دوو پوڙی وه که پوڙی خو مان، نجا هه ندیکیان پوڙه کانیشیان دیارییکردوون، بو وینه: پوڙی شه ممهو یه که شه ممه، یا خود پوڙی دوو شه ممهو س شه ممه! که به راستی نهوه زور سه رکیتل و ساده تیگه بیشتنه له قورتان!

۲- هه ندیکیشیان گوتوو یانه: مهرج نیه پوڙانی وه که: دوو شه ممهو س شه ممه بن، چونکه تاکو زهوی نه بووی و، زهوی به دهوری خویداو له بهرانبه ر خوردا نه خولابیتته وه، پوڙو هه فته و مانگ و سال دروست نه بوون، به لام نهوه دوو ماوهیه له کات، به قهدهر دوو پوڙی تیتسای تیمه بوون، که بریتیه له چل و ههشت (۴۸) ساعات.

مانای دووه میان توژیک عهقل ده یگری، به لام له راستیدا نهویش هه م له گه ل واقعی دروست بوونی گهردوون و، هه م له گه ل چه مک و واتای نایه ته کاندنا گونجی، وه که دواپی له کورته باسیکدا ده یخهینه روو، که واته: ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، واته: له دوو قوناغ و ماوهی کاتییدا، به لام نایا نهوه دوو قوناغه چه ند بوون؟ نازانین.

۳- ﴿وَجَعَلُونَ لَهُمُ أَندَادًا﴾، نایا هاوتایانی بو داده تین؟! (أنداد) کوی (ند)، و هو المثل والكفء، واته: وینه و هاوتا.

۴- ﴿ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، نا نهوه (نهوه زاته ی زهوی به دوو قوناغان دروست کردوه)، پهروه ردگاری جیهانیانه، بویه به ناوی ناماژه ی دوور هیتناویه تی، چونکه ناماژه یه بهوه ی مه قامی نهوه زاته زور بهرزه، یا خود له بهر نهوه ی له عهقلی نهوانه وه زور دووره، که ته نیا نهوه بپه رستی و هاوبه شی بو داده نه تین.

۵- ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِوْاسِيَ مِّنْ فَوْقِهَا﴾، له سه روویوه و هس چه سپاوه کانی داناون، واته: چیا چه سپاوه کانی تیدا داناون، چونکه: ﴿رِوْاسِيَ﴾: (صَفَةُ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ)، واته: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا الْجِبَالَ الرَّوَّاسِي﴾، چیا چه سپاوه کانی تیدا داناون، (الرَّوَّاسِي صِفَةُ الْجِبَالِ مِثْلُ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ﴾، (أَي: السُّفُنُ الْجَوَّارِي)، وشهی ﴿رِوْاسِيَ﴾، سیفتهی چیا به کانه، به لام چونکه ده زانری مه به ست له چه سپاوه کان شاخه کانه، بویه خوا ﷻ به پتویستی نه زانیوه، وشهی (جبال) بهینتی، هه روهک له سوورده تی (الشوری) دا خوا ﷻ ده فهرموئی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ (۳۳)، واته: له نیشانه کانی خوا رویشتووه کانه به ده ریادا، وهک چیا به رز، رویشتووه کان، واته: (السُّفُنُ الْجَوَّارِي)، که شتیبه رویشتووه کان.

بوچی لیره دا خوا ﷻ ده فهرموئی: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِوْاسِيَ مِّنْ فَوْقِهَا﴾، چیا به چه سپاوه کانی له سه روویوه داناون؟ له حالیک دا که چیا به کان هه ر له سه رووی زه وین؟ لیره دا خوا ﷻ ناماژه به زهوی ده کات، بو ناماده کردنی وینه و دیمه نی سه رنجراکتیشی چیا به کان له به رچاومان.

هه لبه ته تیمه له شوینی دیکه دا باسی چیا به کامان کرده، وهک سوورده تی (الرعد) و شوینی دیکه ش^(۱)، که چیا به کان وهک په یکه ری تیسک وان بو زهوی و توینکلی زهویان زور مه حکم کرده، هه روه ها له شوینی دیکه دا باسی سوورده کانی چیا به کامان کرده، که هه م سه رچاوهی کوکرنه وهی ئاون، هه م سه رچاوهی کوکرنه وهی کانی و پرووبارو جوگا و جوپاره کانن، هه روه ها سه رچاوهی داهاتی گه لیک له میوه و دارو دره ختن، هه روه ها زورچار ته وژمی بایه کان ده گپرنه وهو، کاریگه ری زوریان هه یه بو پاراستنی زهوی که له کاتی ناگر پرژینه کان و بوومه لهرزه کاند، لیک هه لئه وه شتی و، وهک چوئن په یکه ری تیسکی جهستهی مروفت ده گری، چیا به کانیش ئاوا هه موویان به په که وه نالقه به نندن، به په که وه توینکلی زهویان مه حکم کرده.

(۱) بو وینه: ته فسیری سوورده تی (النبا)، نایه تی: (والجبال او تادا).

بهرزترین لووتکه‌ی چیا له‌سه‌ر پرووی زهوی، لووتکه‌ی (ئیفریست - Everest) ه، له زنجیره چیا‌ی هیمالایه، که (۸۸۴۹) مەتر به‌رزه له ناستی پرووی ده‌ریاوه، واته: نیزیکه‌ی نو کیلومه‌تر له ناستی پرووی ده‌ریاوه به‌رزه، زانابانی جیولوجیی ده‌تین: هەر چیا‌یه‌ک چه‌نده‌ی به‌ ده‌ره‌ویه، ده (۱۰) تاکو پازده (۱۵) هینده‌ی به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته خوارئ، به‌و پتیه‌ش بئ، چیا‌ی هیمالایه که لووتکه به‌رزه‌که‌ی ده‌وری (۹) کیلومه‌تره، نو جارانی ده بکه (۹ × ۱۰ = ۹۰)، به‌لای که‌مه‌وه (۱۰۰) کیلومه‌تر له‌و چیا‌یه له ناخی زه‌ویدا، هەر بۆیه‌ش خوا ﷻ ناوی له چیا‌یه‌کان ناوه (أوتاد)، که کۆی (وَتَد)ه، واته: گۆمیک و سینک، نه‌و گۆمیک و سینکه‌ی چادرو تاوئی پئی راده‌گیری، یاخود ولّاخیکی پئی ده‌به‌سترته‌وه، که عاده‌ت وایه به‌شی زۆری داده‌کوترئ له زه‌ویدا، به‌شیکی که‌می به‌ ده‌ره‌وه ده‌میتته‌وه، خوای به‌رزیش چیا‌یه‌کانی به‌ گۆمیک وه‌سف کردوون، وه‌ک چۆن گۆمیک که‌ناری چادرو ره‌شمالی پئی راده‌گیری، به‌هه‌مان شیوه نه‌و چیا‌یه‌نه‌ش زه‌وییان پئی راگیر کراوه، دواي نه‌وه‌ی زانستی زه‌ویناسیی (جیولوجیا) به‌ره‌و پتیشچوو، ئنجا زانیان که هەر چیا‌یه‌ک چه‌نده‌ی به‌ ده‌ره‌ویه، ده تاکو پازده هینده‌ی به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته خوارئ، نه‌وه‌ش خوئی ئیعجازکی عیلمیه.

٦- ﴿وَبَرَكْ فِيهَا﴾، هه‌روه‌ها خوا ﷻ پتزی تېخست، پتزی خسته زه‌وی، یانی: ﴿جَعَلَ فِيهَا الْبُرْكَ﴾، وشه‌ی (بُرْكَ): برتیه له خیریکی به‌رده‌وام و چه‌سپاو، هه‌روه‌ها (بُرْكَ) واته: گۆماو، بۆیه پتیی ده‌کوترئ: (بُرْكَ)، چونکه ناوه‌که‌ی تیدا داوه‌ستاوه‌و ماوه‌ته‌وه، که‌واته: (بُرْكَ)، واته: خیریکی به‌رده‌وام.

﴿وَبَرَكْ فِيهَا﴾، خوا ﷻ پیت و پتزی تېخستوه له زه‌وی، نه‌و هه‌موو نه‌وته‌ی خستۆته تێو زه‌وی، نه‌و هه‌موو خه‌لووزی به‌رده‌ی خستۆته تێوی، نه‌و هه‌موو غازه‌ی تېخستۆته، هەر خوا خوئی ده‌زانئ چی دیکه‌شی تیدا، تیتستا مرؤفایه‌تیی په‌ی پینه‌بردوه، دواتر به‌ به‌ره‌و پتیش چووئی زانست، ده‌زانین خوا ﷻ چی دیکه‌ی له ناخی زه‌ویدا بۆ هه‌لگرتووین؟!.

۷- ﴿ وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا ﴾، ھەر وھا (خو) بڑیوہ کانی لہ زہویدا تہ اندازہ گیری کردن، (قَدَّرَ أَي: جَعَلَ قَدْرًا أَوْ مَقْدَارًا، وَالْمَقْدَارُ: التَّضَابُّ الْمَحْدُودُ بِالنُّوعِ وَالْكَمِّيَّةِ)، (قَدَّرَ) واتہ: تہ اندازہی بؤ دانا، کہ بریتہ لہو تہ اندازہ دیاری بیکراوہ بہ چہ ندیتیی، یا خود بہ چؤنیہ تیی.

﴿ وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا ﴾، (أَي: تَقْدِيرُ كُلِّ نَوْعٍ مِنَ الشَّوْتِ مِمَّا يَصْلُحُ لَهُ مِنَ الْأَوْقَاتِ)، واتہ: تہ اندازہ گیری کردنی ھەر کام لہ بڑیوہ کان، بہ پئی تہوہی بؤی دہ گونجی لہ گہ ل کاتہ کەدا، زؤر لہ دانہ و تِلہ کان لہ کہ شی پایزو زستاندا دہ چتیزین، بہ لأم دواتر لہ کہ شی بہ ھارو ھاویندا ھەلدہ گیر تہوہ، ھەر وھا ھەندیک لہ میوہ کان لہ کہ شی ھاویندا پتدہ گەن، ھەندیکیان لہ کہ شی پایزو زستاندا پتدہ گەن، ھەندیکی دیکہ یان لہ بہ ھاردا پتدہ گەن، تنجا تہ گەر ھەر چی میوہ لہ یە کە شدا پی گہ یشتایہ، بہ کە لک تہ دہ ھات.

دیسان لہ ړووی پتگہ یشتیانہوہ جیاوازی ھہ یہ: دانہ و تِلہ یە کجار بەر دہ کہی دہردہ کات و، یە کجار دہوور تہوہ، وە ک نيسک و گەنم و جؤ و نؤک و ھەرزن و ماش و برنج، بہ لأم تہرہ کارو میوہ و سہوزہ کان، چین چین بہر ھەم دہردہ کەن، جاریک دہ چترتی، دوی ماوہ یە ک دیسانہوہ بہر ھەم دہردہ کات و دہ چتر تہوہ، ھہ یانہ ھوت جارو بگرہ زیاتریش بہر دہردہ کات، بؤ تہوہی ھەموو پتگہوہ تہ بی و خەسار بی (سبحان اللہ) لہ کاری خو!

پسپوران کوتوو یانہ: (جَمْعُ الْأَقْوَاتِ مُضَافًا إِلَى صَمِيرِ الْأَرْضِ، يُفِيدُ الْعُمُومَ)، یانی: وشە (أقوات) کہ کوی (قوت) دہو پالدراوہ تہ لای راناوی زہوی، (أَقْوَاتُهَا) تہ مہ مانای گشتاندن دہ گہ یە نن، واتہ: تیکرای بڑیوہ کانی زہوی تیدا دانان، بؤ تیکرای تہوانہی پتویستیان بہ بڑیوہ ھہ یہ، واتہ: نە ک تہنہا مرؤف، بہ لکو درتدہو بالندہو ناژہ ل و خشوگہ کان و زیندہوہرکان بہ تیکرای، ھەر وھا لہ تپویشاندنا مرؤف و جند، چونکہ تہوانیش ھەر بہوہ دہ ژین کہ لہ سەر زہوی ھہ یہ.

۸- ﴿ فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ ﴾، لہ چوار ړؤژاندا، واتہ: بہ چوار قوناغ، کہ دہ فہ رموی: ﴿ فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ ﴾، (فَذَلِكَ لِمَجْمُوعِ مَدَّةِ خَلْقِ الْأَرْضِ: جُرْمُهَا وَمَا عَلَيْهَا مِنْ رَوَاسِي، وَمَا فِيهَا

مِنَ الْبَرَكَاتِ وَالْأَقْوَاتِ) كە دەفەرموی: لە ماوەی چوار رۆژاندا، واتە: بە چوار قۇناغ، ئەمە كۆكەرەوهی كۆی دروستبوونی زەویە، خودی زەوی و پێكهااتەكانی زەوی، كە تێدا چەسپێزانی چیاپەكان و، پیت و پێز تێخستنی و، تێدا دانانی بۆیەكانە، هەر كامیكیان لە كاتی خۆیداو بە ئەندازەى خۆی.

كەواتە: خودی زەوی بە دوو قۇناغ دروستبوو، پێكهااتەكانیشی بە دوو قۇناغی دیکە تێیدا هێزانە دی، یانی: كۆی دروستبوونی و زەوی و پێكهااتەكانی، لە چوار قۇناغاندا بوو، ئنجا بۆ ئەوهی لێمان تێكنەچێ: دواتر خوا پوو دەكاتە ئاسمان كە دووكەل بوو و ئەویشی لە دوو رۆژاندا دروستکرد، كەواتە: چوار رۆژەكەى دروستبوونی زەوی و پێكهااتەكانی لەگەل دوو رۆژەكەى دروستبوونی ئاسماندا كە خایاندوو، هەمووی دەكاتە شەش رۆژ (شەش قۇناغ)، كە خوا ﷻ لە چەندان شوێنی قورئاندا باسی شەش قۇناغ دەكات بۆ دروستبوونی زەوی و ئاسمان، بەلام كەسێك ورد نەبیتەوهو نەزانى، وای دادەنێ كە زەوی بە دوو رۆژان دروست بوو، دواى پێكهااتەكانی بە چوار رۆژان و، ئاسمانیش بە دوو رۆژان، كەواتە: دەكاتە هەشت رۆژ! بەلام وەك گوتم: لە ئەنجامی هەلە حساب كردنەكەدا ئەو كەسە بە هەلەدا چوو، ئەگەرنا نایەتەكە و ناهەرموی.

٩- ﴿سَوَاءٌ لِّلسَّائِلِينَ﴾، وشەى: (سَوَاءٌ)، خوێنراویشەتەوه: (سَوَاءٌ)، واتە: بە چوار قۇناغى یەكسان، ئەو قۇناغانە، وەك یەك بوون، هەرودەها خوێنراویشەتەوه: (سَوَاءٌ) بە هەر سێ جۆرە خوێندنەوه كە هاتو.

كە دەفەرموی: ﴿سَوَاءٌ لِّلسَّائِلِينَ﴾، لێرەدا: (لِّلسَّائِلِينَ)، دەگونجێ بە واتای پرسیاركەران بێ، واتە: ئەو چوار قۇناغە بە ئەندازەى یەك بوون، بۆیە خوا ﷻ ئەوهی پوو نكردۆتەوه، بۆ كەسانێك كە بپرسن: ئایا ئەندازەكەیان چەند بوو؟ ئەندازەى ئەو چوار قۇناغەى زەوی و پێكهااتەكانی پێ دروستكران، بە قەدەر یەك بوون و یەكسان بوون، دەشگونجێ: (لِّلسَّائِلِينَ)، بە مانای داواكەران بێ،

واته: ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَمْرًا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، بژیوه کانی تیدا نه ندازه گیری کردن له چوار قوناغاندا، ﴿سَوَاءٌ لِّلسَّالِبِينَ﴾، پر به پیستی داواکاران، ریک و ته او له گه ت نه وهی که داواکاران به زمانی حال داویان کردوه، هرچی نه وان پتویستیان پیووه، به ته او ویی خوا ﷻ له سر زهوی دا دایناوه، بژیوه کانی تیدا نه ندازه گیری کردون.

١٠- ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، دوی خوا رووی کرده ناسمان، وشهی: (استوی)، نه گهر به (علی) به رکار بخوازی، واته: چوو سه ری و نیشته جن بو و به رز بووه، به لام نه گهر: (استوی)، به (الی) به رکار بخوازی، (یعنی: قَصَدَ نَحْوَهَا قَصْدًا سَوِيًّا)، به ریکی رووی تیکردو ویستی، که واته: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، (أَيَّ عَمَدَ إِلَى السَّمَاءِ، وَقَصَدَ السَّمَاءَ قَصْدًا سَوِيًّا)، ریک رووی له ناسمان کردو ویستی بهیئنته دی.

که ده فه رموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، له وباروه هندی که له زانیان ده لین: (استوی الی مکان گدا، أی تَوَجَّهَ إِلَيْهِ تَوَجُّهًا لَا يَلْتَفِتُ إِلَى سَوَاءٍ)، واته: رووی کرده فلان شوین، به شیوه یه که ناوری له هیچ شوینی دیکه نه دایه وه.

لیردها وشهی: (ثُمَّ)، بو ریزبه ندی کاتی نیه، به لکو بو ریزبه ندی باسکردن و پله و پایه و پیگه یه، واته: دوی نه وهی باسی دروستکرانی زهوی کرا، ننجاس، چونکه زهوی شتیکی بچووکه وه، به شیکه له ناسمان و هه موو گه ردون، که واته: لیردها مه به ست پت ریزبه ندی دروستکردن نیه، چونکه وه ک دوی باسی ده که یین، زهوی به شتیکی بچووکی گه ردونه.

١١- ﴿وَهِيَ دُخَانٌ﴾، لهو کاته دا ناسمان دوو که ت بوو، (دُخَان): نه وه یه که له بلتیهی ناگر به رز ده بیتته وه، واته: مادهی ناسمان (گه ردون) شتیهی گازتک بوو که خوی بالاده ست دووکه لی بو به کارهیناوه.

١٢- ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِنَا﴾، خوا ﷻ به ناسمان و به زهوی گوت: بین، وه رن، (أی: تگونا، إِسْتَجِيبًا لِلْخَلْقِ)، دروست بین، وه لامبده نه وه بو دروستکران.

وشه‌ی: ﴿فَقَالَ لَهَا وَالْأَرْضُ أُمَّتِي﴾، تینو عه‌بباس (خوا له خوئی و بابی رازی بی) خویندووویه‌ته‌وه: (آیتا)، یانی: بدهن.

۱۳- ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرِهًا﴾، چار و ناچار، به پتخوش بوون و پت ناخوش بوونه‌وه، (طَوَّعًا وَّكَرِهًا: مُصَدِّرَانِ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ، أَي طَائِعَتَيْنِ أَوْ مُكْرَهَتَيْنِ)، (طَوَّعًا) و (كَرِهًا) چاوکن و له شوینی حالدا دانیشتوون، واته: ملکه چانه و پتخوشحاله، یاخود پت ناخوشحالانه، یاخود چارو ناچار.

هه‌لّه‌ته لیره‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَقَالَ لَهَا وَالْأَرْضُ أُمَّتِي طَوَّعًا أَوْ كَرِهًا﴾، به ویش و به زه‌ویشی فه‌رموو: وه‌رن، دروست بن چارو ناچار، به پتخوش بوون و پت ناخوش بوونه‌وه، ئەمه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه که زه‌ویش هه‌ر له ئیو ناسماندا دروستبووه، که‌واته: ئەوه که پتشی خوا ﷺ باسی دروستبوونی زه‌وی ده‌کات به دوو قو‌ناغ و، دوایی دروستبوونی پتکاته‌کانی به دوو قو‌ناغ و کوئی زه‌وی و پتکاته‌کانی به چوار قو‌ناغ، له‌به‌ر ئەوه‌یه که زه‌وی به نسبت تیمه‌ی مرؤقه‌وه، گرنگی و بایه‌خی زیاتره، نشینگه‌ی تیمه‌یه‌و، هه‌موو ژیا‌مان له‌سه‌ریه‌تی، بویه پتشی باسی دروستکردنی زه‌وی کردوه، ئەگه‌رنا له راستییدا دروستبوونی زه‌ویش هه‌ر له ئیو دروستبوونی ناسماندا‌یه‌و، ئەو دوو قو‌ناغه‌ی ناسمانیان پت دروستبووه، هاو کات زه‌ویشیان پت دروستبووه، که‌واته: زه‌وی و ناسمانه‌کان له یه‌ک کاتداو، به‌یه‌که‌وه دروستبوون، چونکه دوایی که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَوَّاتٍ﴾، خوا تیکپه‌راندن له شیوه‌ی جهوت ناسماناندا، لیره‌دا بویه باسی زه‌وی نه‌کردۆته‌وه، چونکه زه‌ویش هه‌ر له ئیو ناسمانه‌کاندا‌یه، بویه که جهوت ناسمانه‌کان دروست بوون به دوو قو‌ناغ، مانای وایه هاو کات له‌گه‌ل ئەواندا، زه‌ویش دروست بووه.

به‌لام وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، زه‌وی سه‌ربه‌خۆ دروست نه‌بووه، به‌لگه‌و به‌شیک بووه له خۆر، دوایی له خۆر جیابۆته‌وه، که به مه‌زه‌نده‌ی زانایانی

فیزیای تیتسا، خور نهستیره به که له تیوان به ک ترلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) نهستیره دا، که وه ک خورن، یاخود گوره ترن، یاخود بچووترن، نجا خوری تیمه به کیکه له وه نهستیرانه، زهوی تیمه ش له خور جیاپوته وه خور به کیکه له به ک ترلیون نهستیره دیکه ی ناو به که هکشان، که به مه زنده ی زانیان ده لین: دوو سه د ملیار که هکشان دوزراونه وه له گه ردوونداو، هه ندیکیش ده لین: به ک ترلیون! هه لته هه موو نه وانه ش مه زنده ی نزیک خسته وه ن، نه ک به ریکی و کت و مت و وردی بی، گرنک نه وه به ژماره ی که هکشانه کان له گه ردووندا زور زوره، هه ر کام له م که هکشانانه ش وه ک نه و که هکشانه ی تیمه که متر یان زیاتر نهستیره ی تیدان.

۱۴- ﴿قَالَتَا أَنِنَا طَائِعِينَ﴾، کوتیان: ملکه چیمان به خشیی، یاخود نه وه ی پیمان کوتراوه جیه جیی بکه ین، نه وه جیه جیمان کرد، نه وه فه رمانبه ریمان به خشیی.

که واته: (آئینا)، نه مه له (مؤاتاة) ه، واته: به گوئی کردن و به قسه کردن، نه وانیش کوتوو یانه: (آئینا)، هاتین، یان: به خشیمان و دامان.

۱۵- ﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، نجا خوا تیکیه راندن له شیوه ی جهوت ناسماناندا، (أَي: خَلَقَهُنَّ، أَوْ أَحْكَمَهُنَّ، أَوْ فَرَعَ مِنْهُنَّ)، واته: هینانیه دی، یاخود قایم و توندو توئی کردن، یاخود لیان بووه.

که ده فه رموی: (فَقَضَاهُنَّ)، راناوه که ی ده چیته وه سه ر ناسمان، که ناسمان می (مؤنث) ه و به که، به لأم بویه به کو (جمع) هاتوه، له سه ر مانای نه وه که دوایی ده بی به جهوت ناسمان، یاخود له و رووه وه که: ﴿الَسَّمَاءِ﴾، ناروون (مبهم) ه، به لأم دوایی به: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، روون ده کریته وه.

نجا ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، (منصوب) ه، چونکه ته فسیره بو: (فَقَضَاهُنَّ)، یاخود چیکه وه (بذل) به بو راناوی (هُنَّ)، یاخود به رکاری دووه مه بو: (فَقَضَاهُنَّ)، که (هُنَّ) ده بیته به رکاری به که م و، ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، ده بیته به رکاری دووه م،

(۱۸) ﴿وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الَّتِي يُصَوِّبُ﴾، آسمانی نیری کتریشمان به چرایان جوان کردوه، رازاندوههوه.

(۱۹) ﴿وَحَقَّقًا﴾، ههروهه ما بو پاراستنیش، یانی: پاراستنی آسمانه کان له گوی تیداگرتنی شه یثانه کان، به پارچه و پیشکی شه ستیره و خر و که کان.

(۲۰) ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، شهوش شه اندازه گیری کردنی (خوای) زالی زانابه، یانی: دروستکرانی شهوت آسمانه کان و زهوی و ییکهاته کافی و رازاندوهی آسمان و پاراستنی به هوی شه ستیرانهوه، تیکرایی به شه خشه و بهرنامه و شه اندازه گیری خوای بالآ دهستی زانابه.

کورتە باسێک له باره‌ی دروستبوونی گەردوونه‌وه

ئه‌وه چوار ئایه‌ته‌ی له ده‌رسی پێش‌وودا قسه‌مان له باره‌وه کردن، که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ أَيْنَ كُمْ تَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَوَعَدَ لَهُمْ آدَانًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِنْ قَوْعِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لِيَوْمِ ۙ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَفَضَّلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾﴾. ئەم چوار ئایه‌ته‌ موباره‌که که پێشتر شیمان کردنه‌وه، قسه له باره‌ی دروستبوونی زه‌ویی و ئاسمانه‌وه ده‌که‌ن، بۆیه به‌ باشم زانی که کورتە باسێک له باره‌ی دروستبوونی گەردوونه‌وه بکه‌ین.

گەردوون (الکون) یان بوونه‌وه‌ر، مه‌به‌ستمان پێی هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه‌ که خوا دروستی کردوون، که تا‌کو راده‌یه‌ک بۆ ئێمه‌ زانراون، که زاراوی (ئاسمان و زه‌وی)، یان (ئاسمانه‌کان و زه‌وی)، یان (حه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی)، به‌کارده‌هێنری بۆ ته‌عبیرکردن له‌ کۆی دروستکراوه‌کانی خوا ﷻ جگه‌ له‌ عه‌رش و دره‌ختی کۆتایی (سِزْرَةُ الْمُنْتَهَى) و، هه‌ر دروستکراویکی دیکه‌ی خوا ﷻ که له‌ سنووری بوونه‌وه‌ردا ئیه‌و، له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچێوه‌ی بوونه‌وه‌ره‌.

ئه‌و کورتە باسه‌ش له‌ نۆ پرگه‌دا شی ده‌که‌ینه‌وه‌:

١)- ته‌عبیری ئاسمانه‌کان و زه‌وی: (السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)، یاخود ئاسمان و زه‌وی: (السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)، یان حه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی: (وَالسَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ)، ئەم ته‌عبیره مه‌به‌ست پێی گەردوونه به‌ سه‌رو خواریه‌وه‌.

ئىنجا لەو چوار ئايەتەى سۈورەتى (فُصِّلَتْ) دا، خوا ﷻ سەرەتا باسى چۆنەتەى دروستکردنى زەوى دەكات، ھەم وەك پەيدا بونى زەوى، ھەم وەك پىنكەتەكانى زەوى و چىيەكان و، ئەو پىست و پىزەى خوا خستووئەتە ئىو زەوى و، ئەو بژىوانەى لە زەويدا دايناون، دوايى خوا ﷻ باسى دروستکردنى ئاسمان دەكات، كە دەفەرمۆى: پىش ئەوئەى خوا لە شىئەى ئاسمان، يان ھەوت ئاسماناندا بىھىتتە دى، دوو كەل بوو، بەلام بۆ زەوى خوا ﷻ باسى ماددەكەى ناكات كە لە چىيى بوو، بەس بۆ ئاسمان باس دەكات كە دەفەرمۆى: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾، واتە: دوايى (خوا ﷻ) بەرەو ئاسمان چوو (ويستى دروستى بكات)، كە لە شىئەى دووكەل دا بوو، (واتە: گاز) بوو، بە ويش و زەوشى گوت وەرن پەيدا بىن، چارو ناچار، بە پىخۇشبوون و پىناخۆش بوونەو، ﴿قَالَتَا أَئِنَّمَا طَائِعِينَ﴾، ھەردووکیان (ئاسمان و زەوى)، گوتیان: ملکہ چانە دروستبوون، ياخود: ھاتىن بە پىنى فەرمانى تۆ.

چىيى سەرنج ئەوئەى كە خوا ﷻ راناوى كۆى تىرىنەى بۆ ئاسمان و زەوى بەكارھىناو، ﴿قَالَتَا أَئِنَّمَا طَائِعِينَ﴾، واتە: تىمە ملکہ چانە ھاتىن، وەك خاوەن ئىرادەو شعور و عقلىك قسە دەكەن، بۆئەش خوا ﷻ ئەو راناوئەى بۆ بەكارھىناون، چونكە مامە ئەيان لەگەل فەرمانى خوا دا، مامە ئەيەك بوو وەك ھى خاوەن عەقل و شعور ئىك بوو كە فەرمانبەر و ملکہ چە بۆ خوا، دوايى خوا ﷻ دەفەرمۆى: ﴿فَقَضَيْنَهُنَّ مِمَّا سَمَوْتِ﴾، واتە: خوا ﷻ تىكپە راندن، ھىنايە دى ھەوت ئاسمان، واتە: ئەو دووكە ئەي كە كەرەسەى خاوى لى دروستكرانى ئاسمان بوو، خوا لە شىئەى ھەوت ئاسماناندا، ھىنايە دى، ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، واتە: لە دوو رۆژاندا، يانى: بە دوو قۇئاغ، دوايى دەفەرمۆى: ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، واتە: لە ھەر ئاسمان ئىكدا فەرمانەكەى دانا، سروشى خۆى لەويدا دانا، واتە: ئەوئەى كە دەبى لە ھەر ئاسمان ئىكدا ئەنجام بدرى، خوا ﷻ لەوئەى دانا، يانى: ئەو سىستم (نظام) ھى پىنى بەرئوئە دەچى، ﴿وَرَزَيْنَا السَّمَاءَ﴾

الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ ﴿۱۰﴾، واته: ناسمانی نیزیکیشمان، (واته: نیزیك له ٲیوه مان ٲهی خه لکی زهوی!) به چرایان پازاندهوه، ٲهم تهعبیره وهك جاری دیکهش باسمان کردوه، ٲهوه دهگهینهٲی که ههرچی ٲهستیره بهو، ههرچی کههکهشانهو، ههرچی که له کههکهشانه، ههمووی دهکهوٲته سنووری ناسمانی په کهمهوه، چونکه خوا دهفهرموٲی: ناسمانی نیزیکتر له ٲیوه مان، پازاندهوه، چونکه وشه ی (دُنْیَا) (مؤنث) ی (أدنی) به، واته: نیزیکتر، (دُنْیَا) ش ههر واته: نیزیکتر، به لَام به باری مٲینه دا.

کهواته: ههرچی خرۆکهو ٲهستیره و کههکهشانه که وهك چرایان دهبٲترٲن، ههموویان له سنووری ناسمانی په کهمدان، چونکه خوا دهفهرموٲی: ناسمانی نیزیکترمان، واته: نیزیکتر له زهویمان به چرایان پازاندهوه، مانای وایه له سهرووی ٲهو کههکهشان و، ٲهستیرانهوه که له سنووری ناسمانی په کهمدان، ٲهویش ههر خوا ده زانٲ سنووره که ی له کوٲی کوٲایٲی دٲی! له سهرووی ٲهوهوه شهش ناسمانی دیکه ههن، ٲنجا له سهرووی ٲهویشهوه عه پش ههیهو، (سِدْرَة الْمُنْتَهَى) ههیه، وهك خوا ﷻ له سووره ٲی (النَّجْم) دا باسی کردوه.

ٲیره دا خوا ﷻ که ٲٲشتر باسی زهوی دهکات، له بهر ٲهوهیه که زهوی به نسبت ٲٲمهوه، زیاتر جٲی بایهخ و گرنگیهو نشینگه ی ٲٲمهیه، ٲه کهرنا له راستٲیدا زهوی ههر دهکهوٲتهوه ٲٲو ناسمان، واته: ٲٲو گهر دوون، به لکو شٲٲکی زۆر بچووکه له ٲٲو گهر دووندا، به به لگه ی ٲهوهش که خوا ﷻ دواٲی له دروستکردنی ناسماندا، دهفهرموٲی: ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِیَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾، واته: به ناسمان و به زهویشی فهرموو، چارو ناچار وهرن، په ٲیداٲن، کهواته: زهوی ههر له ٲٲو ناسماندا دروست بووه، به لَام نهك به شٲوهی زهوی، به لکو وهك ٲیردۆزه فیزیایی و گهر دوونیهه کانی ٲٲستا ده ٲٲن: زهوی ٲٲمه پارچهیهك بووه له خۆر جیابۆتهوه، ههرهها ههشت خرۆکه که ی دیکهش و به ههموویان کوٲمه ٲه ی خۆر ٲٲکدٲنن، چونکه ههموویان له خۆر جیابوونهوه، کهواته: زهویش ههر له ٲٲو ناسمانه کاندا بووه، به لَام دواٲی جیابۆتهوه، ٲنجا جیابوونهوهی زهوی له

خۆر، دوو قۇناغى ويستوون و، پىنكهاته كانى زه وپش كه بریتین له چپایه كان و نهو پیت و پیزه ی كه تیخراوهو، بژیوه كان كه تیتدا دانراون، واته: دروستبوونی نهو توپكله ی زهوی، نهویش دوو قۇناغى خایاندوون، كه واته: سه رجهم زهوی چ وهك پهیدا بوون و، چ وهك تیتدا دانراونی پىنكهاته كانى، به چوار قۇناغ تهواو بووه، ئاسمانیش هه مووی، واته: گهر دوون هه مووی و له ئیویشیدا زهوی كه به شیک بووه له خۆر، نهویش هه مووی به دوو قۇناغ، كه واته: ده بیته شه ش قۇناغ، نه مه وهك پیناسه یه کی ئاسمانه كان و زهوی و، یه كانگیر بوونی نهو زاراوه یه له گه ل زاراوه ی گهر دووندا كه تیتستا به کارده هیترئ.

(۲) - تیتستا پهیدا بوونی گهر دوون بۆته شتیکی مشت و مړ هه لئه گر، له پۆژگاری تیتستاماندا، نهوه كه گهر دوون سه ره تايه کی هه یه و پهیدا بووه، بۆته شتیکی مشت و مړ هه لئه گر، نه گهر پیتشر كه سانئیکى مولحید توانیبیان قسه یه کی وا بکه ن كه ئەم دنیا یه، ئەم گهر دوونه بی سه ره تايه و، ههر بووه، بۆیه پتویستی به پهیدا که رو به دیه پنه رو ریکخه ریک ناکات، كه نه گهر گریمان ههر هه بووش بووی، كه واش نیه، دیسان ههر پتویستی به ریکخه ریک و به پهیدا که ریک ده کات، به لام به ههر حال تیتستا بیروکه ی بی سه ره تاو نه زه لی بوونی گهر دوون، دروست نه بوونی گهر دوون له کاتیکی دیاریبکراودا، بۆته شتیکی ئەفسانه یی، تیتستا بروادارو بیپروا له سه ره نهوه یه کده نکن و ریککه وتوون كه گهر دوون له نه بوونه وه هاتوه، نه وه ش باسیکی دوورو دریز هه لئه گری، كه تيمه له مه سووعه ی: (ئیمان و ئیلحاد)، واته: (دروه شاوله یی ئیمان و پووچه لیی ئیلحاد له بهر رۆشنا یی زگماک و عه قل و زانست و وه حیی دا)، كه سوپاس بۆ خوا چاپی یه که می تهواو بووه، چاپی دووه میش کراوه ته وه، له ویدا خستوو مانه ته روو و، له و باره وه، دوازه به لکه ی زانستی و عه قلییمان هیناون^(۱).

(۳) - گهر دوون له چپیه وه هاتوه؟

نووتیرین بیردۆزه و بۆ چوونی فیزیایی له و باره وه كه گهر دوون له چپیه وه هاتوه؟ بریتیه له بیردۆزه یه كه به (بیگ بانگ) (big bang)، یا خود (ته قینه وه ی

مهزن)، (الْإِنْفَازُ الْعَظِيم) ناسراوه، که به پیتی ئەو ببردۆزهیه ده لئ: سێزده ملیارو ههوتسه د ملیۆن (۱۳,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سأل، یاخود ههشتسه د ملیۆن سأل، ههندیکیش ده لئین: پازده ملیار سأل له مهو بهر ئەم گهردوونه بوونی نه بووه، واته: ئەم ناسمان و زهوییه که ئیمه ده بیبین بوونی نه بووه، له نهجامی ته قینه وهی ته نیکي زۆر بچووک، که پیتی ده گوتری: تَاك (مُفْرَدَة)، ئنجا ههندیکیان هیلکهی گهردوون (بَيَضَةُ الْكُوْن)، ههندیکیان تۆوی گهردوون (بَذْرَةُ الْكُوْن)، به ئینگلیزی (singularity - سینگولاریتی) پتی ده لئین، له نهجامی ته قینه وهی ئەو (singularity) یه دا، واته: ئەو تاکه گهردوونیه دا، ئەم گهردوونهی تپستا ده بیبین به سهرو خواریه وه، به ناسمانه کان و زهوییه وه هاتۆته دی.

ئنجا (singularity) یش له رووی قهباره و گهرمی و کاته وه، ده پتی به پیتی نه گۆری بلانک (فایت بلانک) ته ماشا بکری، که نه گۆری بلانک ده لئ: له وه بچووکترو، له وه گهرمترو، له وه خیراتر له رووی کاته وه نیه:

۱- (singularity) به پیتی پتیه ری (کالئن) ده توان سی و دوو پلهی (کالئن) گهرم بووه، واته ژماره ده، سی و دوو سفری بۆ دابتری، ئەوهنده پلهی (کالئن) گهرم بووه (۱۰^{۳۲}).

۲- له رووی کاته وه، ده توان چل و سئ سالیبی چرکه به کی پینچوووه، واته ژماره ده چل و سئ سفری هه بئ (۱۰^{۳۲})، ئنجا یه ک به شی ئەو ژمارهیه ئەو کاته بووه که (singularity) تیندا ته قیه وه، واته: چرکه یه ک دابهش بکهی بۆ ژماره یه ک که ژماره ده چل و سئ سفری هه بئ، یه ک به شی ئەوه، ئەو کاته بووه که پیتی چوووه بۆ ته قینه وهی ئەو تاکه گهردوونیه.

۳- له رووی قهباره وه، هینده بچووک بووه، ده توان سی و پینج سالیبی مه تریک بووه، واته: ژماره ده سی و پینج سفری هه بئ (۱۰^{۳۵})، یه ک له سه ر ئەو ژماره یه ئەوه قه باره ی ئەو تاکه گهردوونیه بووه، واته: ئەوه پهری گهرم و، ئەوه پهری بچووک، له کاتیکی ئەوه پهری که مدا، که نه سلهن ههچ کامیان مروفت ناتوانی به خه یالی خو شیاندا بهینتی.

۴- ئایا ئەمه چی ده گه یه نئ؟

تہمەش ئەو دەگەینەئێ کە گەردوون لە نەبوونەوہ ہاتوہ، چونکہ لە راستیدا ئەو ئەندازەییە لە رووی کاتەوہ پێی چووہ، بە کجار بە کجار کەمەو، قەبارە کەئێ بە کجار بە کجار بچوو کە، زۆر زۆر لە ئەلیکترۆنیش بچوو کترە، کە ئەلیکترۆن ہیندە گچکە یە: ئەگەر گەردیلە یە ک ہیندەئێ قەبارەئێ زەوی گەورە بکری، ئەو کاتە ئەلیکترۆنە کە بە ئەندازەئێ تۆپیکئێ پێ دیاہ، بەلام ئەو (-sin gularity) یە لە ئەلیکترۆنیش زۆر بچوو کترە.

لە رووی گەرمیی شەوہ لەو گەرمتر، لە خەیاڵدا جێئێ نا بێتەوہ، بۆیە ئەگەر بگوتری: ئەم گەردوونە لە نەبوونەوہ ہاتوہ، شتیکی زۆر زانستیہ، چونکہ ئەو قەبارە بچوو کە، بەو ہەموو گەرمیہ، لەو ہەموو کاتە چرکراوہ یە دا، لە راستیدا تەعبیریکی دیکە یە لە نەبوون (عدم).

(۵) - قورئان چۆن باسی دروستبوونی گەردوون دەکات؟

ئەو بیردۆزە تازە یەئێ کە باسمان کرد، لە گەل ئاماژەکانئێ قورئاندا زۆر تیکدە کاتەوہ، ہەلبەتە ئیمە ہەرگیز قورئان لە گەل ہیچ بیردۆزە یە کدا بەراورد ناکەین، چونکہ ئەوہئێ خوا دەیفەرموئێ، راستئێ پەہایە، بۆیە ہەمیشە بنچینە لە لای ئیمە فەرماشتی خوا یە، بەلام ئەگەر زانستیش بگاتە دەرکردنی حەقیقەتیک کە ئەو حەقیقەتە قورئان ئاماژەئێ پێ کردبێ، دەگونجی ئەو ئایەتە مەبەست پێئێ ئەو حەقیقەتە یە بئێ، کە زانست ئیستا بۆئێ کە شەف بووہ:

لە سوورہتی (الأنبیاء) دا، خوا ﷻ دەفەرموئێ: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْأَيْنِ كَفَرُوا أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۰﴾، واتە: ئایا ئەوانەئێ بیروان نازانن کە ئاسمانەکان و زەوی پێکەوہ چەسپاو بوون، تنجا لە یە کمان جیا کردنەوہ؟ ﴿كَانَا رَتْقًا﴾، (ئێ: مُلتصِقَتَيْنِ)، وە ک لە سوورہتی (الأنبیاء) دا، بە درژیی باسمان کردوہ، واتە: پێکەوہ جو شدراو (لکاو) بوون، ﴿فَفَتَقْنَاهُمَا﴾، واتە: لیکمان جیا کردنەوہ.

وشەي (فَتَقَّ)، واتە: لىك جىابونەوہى دوو شتان كە لىك نەپچرىن، زەویش لەگەل ئاسمان لىك دانەبىرون، چونكە زەوى بە دەورى خۇردا دەخولئىتەوہو، كاتى خۇي ھەر لە خۇر جىابۇتەوہ و، لەگەل ھەشت خۇرۇكەكەي دىكەدا بە ھەموویان كۆمەلەي خۇر پىكدىن، خۇرىش بە دەورى دالى راوہستاوادا دەخولئىتەوہ، ئەویش ھەر ئەستىرەيەكە لە يەك تریلیون ئەستىرەي ئىو كەھكەشانی كاكىشان، كەھكەشانی كاكىشانىش دىسان لەگەل كەھكەشانەكانى دىكە پىكەوہیە، كەواتە: زەوى كە لە ئاسمان جىابۇتەوہ لىتى دانەبىراوہ، لىتى دوور نەكەوتۇتەوہ، ﴿فَفَعَّلْنٰهَا﴾، واتە: لىكمان جىاكدنەوہ بى ئەوہى لىك بېچرىن و لىك دابېرىن، ﴿وَجَعَلْنٰىنَ الْمَآءَ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾، ھەموو زىندەوہرىكىشان لە ئا و دروستكردوہ، ﴿اَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾، واتە: ئايا بىروا ناھىن؟! واتە: ئايا بىروا ناھىن بە خۇاى بەرز كە لە يەك ئايەتدا ئامازە دەكات بە سەرەتاي درووستبوونى گەردوون و ژيان، كە زانست ھەرچەندە لىتى بىكۇلئىتەوہو بىروا، ھەر دەكات بەوہى خۇا فەرموویەتى؟! بۇيە زانايانى ئىسلام گوتوویانە: كۇتايى زانست سەرەتاي وەھىيە، وەھىي چى فەرموو بى، زانست دواى ئەوہى لىتى دەكۇلئىتەوہو دەپروا و دەپشكنى، دىتەوہ سەر ئەوہى وەھىي فەرموویەتى، ئەگەر راستى زانستى بى، ئەمما بىردۆزەيەكى خەيالۇيى وەك بىردۆزەي (داروین)، يان ھەر بىردۆزەيەكى دىكە ئەگەر لەگەل راستىيەكانى وەھىيدا نەگونجا، ئەو بىردۆزەيە نەبۇتە ھەقىقەتتىكى زانستى و ھەر خەيالئىكە و كەسئەكردوویەتى.

لە سوورەتى (فُضِّلَتْ) دا، كە دەفەرموئى: ﴿تَمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، واتە: دوايى خۇا ﴿وَاسْتَوَىٰ﴾ وىستى ئاسمان دروست بىكات، لەو كاتەدا دووكەل بوو، ئەمە لەگەل ئەوہى كە زانستى تازەو بىردۆزەي (بىگ بانگ - Big Bang) دەلئى، كە ھەر لە زىمنى بىردۆزەي (بىگ بانگ) دا زانايان دەلئىن: دواى تەقىنەوہى (singularity) جورئىك لە ماددە دروست بووہ كە لە شىوہى دووكەلدا بووہو، بەردەوام

هەر لیککشاووه، وهك دوایی باسی ده که یین، دواى ملیۆنان سأل، تنجا که ههکه شان و نه سستیره کان دروست بوون، یانی: دواى نهوهی نه ندازه یه که سارد بوته وه، تنجا ریگه دراوه که گهردیله کان دروست بن و، نه لیکترۆن و نیۆترۆن و پرۆتۆنه کان گهردیله پێک بێنن، دواى نهوانیش که ههکه شان ههکان پێکبێنن، له نیو که ههکه شان ههکاندا نه سستیره کان و خرۆکه کان دروست بېن، تنجا زانایانیش هەر زاواوهی دووکه لیان به کارهیناوه، یاخود پتی ده لین: شوڤرای گهردوونیی (الجساءة الکوفی)، مادده یه کی شل بووه، مادده یه کی شیکراوه (مُخْلَجَل) بووه، که پیشتر یه کچار چر بووه، ئەمهش زۆر به زهحمهت له عهقل و خه یالدا جیی ده بێته وه، ئەم گهردوونه فراوانه به وه هه موو تریلیۆنان نه سستیره و خرۆکه وه، به وه هه موو ملیاران که ههکه شانانه وه، هه مووی له تاکیکی گهردوونیی که زۆر زۆر له وه بچوو کتره که به چاو بیهتری، په بیدا بووبن، له راستییدا نه وه له خه یاله وه نیزی کتره تاکو له عهقل، به لأم نه گه زانست شتیکی وای سه لماند، دیاره له ههقی ناو راده وه ستی!

تنجا که خوا ده فرمووی: ﴿مَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، که واته: نه وه گهردوونهی تیمه بهر له وهی به شیوهی جهوت ناسمانه کان دروست بێ، له شیوهی گازیکی پرژو بلاودا بووه، وهك دووکه ل.

له سوورهتی (الانبیاء) له ئایهتی (۱۰۴) دا له ویشدا ناماژه یه که هه یه، خوا ده فرمووی: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَلْمًا السَّجِلَ لِّلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾، واته: نه وه پرۆژهی که ناسمان وهك پێچران هه ی تومار ده بپێچینه وه، ﴿السَّجِلِ﴾، نه وه فایله یه که خه لک شتی له سهر ده نووستی، به وه شیوه یه ده بپێچینه وه، وهك چۆن یه که مجار دروستمان کردوه، به وه شیوه یه ده یگتیره وه.

که واته: گهردوون، بهر له وهی ناوا بلاوبێته وه، پێچراوه بووه، ئەمهش دیسان ناماژه یه بو نه وه که له ته نیکی بچوو که وه هاتوه، هه مووی له ویدا جیی

کراوه‌ت‌ه‌وه، به‌لام دوايي خ‌واي کاربه‌جئ ب‌لاوي کردو‌ت‌ه‌وه، ن‌ن‌جا ده‌ف‌ه‌رم‌وئ تيمه نه‌و ر‌ؤ‌زه که ر‌ؤ‌زي دوايه، ن‌اس‌مان وات‌ه: گ‌ه‌ر‌د‌وون ده‌پ‌ي‌چ‌ينه‌وه‌و، ده‌ي‌خ‌ه‌ي‌نه‌وه تيو يه‌ک، وه‌ک چ‌ون ت‌وم‌ار‌ئ‌کي نووسين ده‌خ‌ر‌ت‌ه تيو يه‌ک، پ‌ت‌ش ب‌لا‌و‌ک‌را‌وه‌ت‌ه‌وه، دوايي ده‌پ‌ي‌چ‌ر‌ت‌ه‌وه، دوايي ده‌ف‌ه‌رم‌وئ: ﴿ **كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ** ۴۰، وات‌ه: وه‌ک چ‌ون يه‌که‌م‌ج‌ار در‌وس‌ت‌مان کرد‌وه، نا‌وا ده‌ي‌ک‌ت‌ر‌ينه‌وه ب‌و ح‌ال‌ت‌ي سه‌ره‌تا، ﴿ **وَعَدَّا عَلَيْنَا** ۴۱، وات‌ه: نه‌وه‌ش به‌ت‌ي‌ن‌ي‌که تيمه دا‌وام‌نه، ﴿ **إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ** ۴۲، وات‌ه: به د‌ل‌ت‌يايي تيمه نه‌ن‌ج‌ام‌ده‌ري نه‌وه‌ين.

ه‌ه‌روه‌ها له سووره‌تي (ه‌و‌د) له تايه‌تي ح‌وه‌ت‌ه‌م دا خ‌واي با‌ل‌ده‌ست نام‌ا‌زه‌يه‌ک ده‌کات که نه‌م گ‌ه‌ر‌د‌وون‌ه که‌ره‌سه‌ت‌ه‌ک‌ي ماد‌ده‌ي‌ک‌ي وه‌ک يه‌ک بو‌وه، ده‌ف‌ه‌رم‌وئ: ﴿ **وَكَاثَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ** ۴۳، وات‌ه: باره‌گ‌اي خ‌وا، عه‌پ‌شي خ‌وا له‌سه‌ر نا‌و بو‌و، نا‌و که ره‌م‌زه ک‌ي‌م‌يا‌يه‌ک‌ه‌ي (H₂O) يه، وات‌ه: گ‌ه‌ر‌د‌يله‌يه‌ک‌ي هايد‌ر‌ؤ‌ج‌ين له‌گ‌ه‌ل دو‌و گ‌ه‌ر‌د‌يله‌ي ن‌ؤ‌ک‌س‌ج‌ين‌دا يه‌ک ده‌گ‌رن، م‌ؤ‌ل‌ک‌ؤ‌ل‌ي‌ک، (گ‌ه‌ر‌د‌ي‌ک) ي نا‌و پ‌ي‌ک‌د‌ي‌تن، زانايان ده‌ت‌ين: ن‌ي‌ست‌اش له‌گ‌ه‌ل‌د‌اب‌ئ (۷۵٪) ي ماد‌ده‌ي گ‌ه‌ر‌د‌وون، هايد‌ر‌ؤ‌ج‌ينه‌و، (۲۵٪) ي‌شي ه‌ي‌ل‌ي‌ؤ‌م و تو‌خ‌مه‌کان‌ي د‌ي‌که‌يه، که‌وات‌ه: ده‌گ‌ون‌جئ نه‌مه نام‌ا‌زه ب‌ئ به‌وه که خ‌وا به‌ر‌له‌وه‌ي نه‌م گ‌ه‌ر‌د‌وون‌ه ب‌خ‌ول‌ق‌ي‌نئ، نه‌و ماد‌ده‌ي‌يه‌ي که م‌ول‌ک‌ي خ‌وا، ح‌وک‌م‌ر‌ان‌ي خ‌واي ي‌ت‌ک ده‌ه‌ي‌نا، که ته‌ع‌ب‌يري ل‌ي‌ده‌کات به‌ نا‌و، خ‌ول‌ق‌ان‌د‌وويه‌تي، له‌به‌ر نه‌وه‌ي که ز‌ؤ‌ر‌به‌ي ماد‌ده‌ي گ‌ه‌ر‌د‌وون ن‌ي‌ست‌اش له‌گ‌ه‌ل‌د‌اب‌ئ گ‌ازي هايد‌ر‌ؤ‌ج‌ين ي‌ت‌کي د‌ي‌نئ! له سووره‌تي (الن‌ازعات) له تايه‌ته‌کان‌ي: (۲۷ - ۲۳) دا، خ‌وا ﴿ **لَا** ۴۴ نا‌وا با‌سي گ‌ه‌ر‌د‌وون به‌سه‌رو خ‌واريه‌وه، وات‌ه: به ن‌اس‌مان و ز‌وه‌يه‌وه ده‌کات، ده‌ف‌ه‌رم‌وئ: ﴿ **مَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ آتَانَا** ۴۵، تاي‌ا در‌وس‌ت‌کران‌ي تيوه به‌زه‌حمه‌ت‌ره، يا‌خ‌ود ه‌ي ن‌اس‌مان، وات‌ه: گ‌ه‌ر‌د‌وون؟! ﴿ **بَنِيهَا** ۴۶﴾، خ‌وا ن‌اس‌مان‌ي بي‌نا‌کرد‌وه (در‌وس‌ت‌کرد‌وه)، ﴿ **رَفَعَ سَعْيَهَا** ۴۷﴾، وات‌ه: به‌ر‌زيه‌که‌ي ز‌ؤ‌ر به‌رز کرد‌وه، (س‌م‌ئ) وات‌ه: نه‌س‌ت‌وور‌يه‌که‌ي، ﴿ **فَسَوَّيْنَاهَا** ۴۸﴾، ر‌ي‌ک‌ي‌خ‌ست، ﴿ **وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ صُحُفَهَا** ۴۹﴾، شه‌وه‌که‌ي ز‌ؤ‌ر تاري‌ک کرد‌و، ر‌وون‌ا‌ک‌يه‌که‌شي ده‌ره‌ي‌نا، ﴿ **وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا**

﴿۳۰﴾ زهویشی دواى شهوه پان ږاڅست، واته: دواى شهوى خواى بهرز ناسمانى بهرز كردهوو، دروستيكردو، ږيكييڅست و، تاريخييه كهى تيدا زور تاريخ و څهست كړدو، ږووناكييه كهى لى دهرهينا، نجا دواى شهوه زهويشى پان ږاڅست، ﴿اخرج﴾ لى دهرهينان، ﴿وَالْجِبَالَ اَرْسَهَا﴾ ﴿۳۳﴾ چيايه كانيشى تيدا چه سپاندن، ﴿مِنَّا لِكُرٍّ وَّلَا نَمِيكُ﴾ ﴿۳۳﴾ ههم بو ږاږوردن و گوزه رانى څوتان و، بو نازه له كانيشان، كه واته: هم ټايه ته زور به ږوونى دهق له سهر شهوه ده كات كه زهوى له دواى ناسمان دروست بووه، ﴿وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحْنَهَا﴾ ﴿۳۰﴾، واته: له دواى شهوه خوا زهوى پان ږاڅست، دوايى زياتر تيشك ده څهينه سهر شو و باهه ته.

(۶) - به ماوهى چند گهردوون دروست بووه؟

گهردوونناسانى هاوچه رخ ده ټين: گهردوون به چند قوناغيك دروست بووه، كه من له مهوسووعى (نيمان و ټيلحاد)^(۱)، به وه رگرتن له زانايانى فيزيكران به تاييه تى (زَعْلُو النَّجَار)، كه باسى گهردوون ده كات، قسه كانى شهوم كورت كردوونهوه، كه هم گهردوونه به چند قوناغيك دروست بووه، شهويش دواى ههزار تريليون (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) چركه، كه ده كاته سى و دوو مليون سالى، كه هكه شانه كان دروست بوون، واته: له دواى ته قينه وهى (Singularity)، سى و دوو مليون سالى پتچوووه كه ده كاته ههزار تريليون چركه، نجا گونجاوه كه كه هكه شانه كان دروست بين.

هه ټبه ته له سه رچاوهى ناږوراوا شو به زياترى هيناون، به لام من كروومن به هه شت قوناغ و له ويدا څستوومنه ږوو.

خواى بهرزيش له قورټاندا ده قهرموى: به شه ش قوناغ دروست بوون، واته: كوى دروستكراوه كانى گهردوون، خوا ﷻ له سووره تى (السُّجْدَة) ټايه تى چوار

(۴)دا، ده فہرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، واتہ: خوا ئەو کەسە یە کە ئاسمانەکان و زەوی، ئەوہی دەکەوێتە ئیوانیانەوہ بە شەش رۆژان، واتہ: بە شەش قووناغان دروستکردوون، دوایی خوا چووہ سەر عەرش، ئنجالە حەوت شوینی قووناغان، ئەو راستییە دووبارە بۆتەوہ کە خوا ئاسمانەکان و زەوی، واتہ: گەردوونی بە شەش قووناغ دروستکردوون.

لە سوورەتی (فُصِّلَتْ)دا، ئەو شەش قووناغە بەو شێوەیە دانراون:

قووناغی یە کەم و دووہم: ئاسمان، واتہ: گەردوون ھەمووی، لە ئیویشیدا زەوی بە دوو قووناغ دروست بووہ، کە دەگونجی ئەمە ئاماژە بێ بە قووناغی (رُتِقُوا)، (فُتِقُوا)، واتہ: پێکەوہ لکاوایی و لێک جیاپوونوہ، زەویش ھەر لە ئیو گەردووندا بووہ، یانی: ماددەکە ی لە ئیو گەردووندا بووہ، ئەمە قووناغی یە کەم و دووہمە کە خوای پەرورەدگاریش دە فہرموی: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿۱۱﴾ فَفَعَصَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾، یانی: حەوت ئاسمانەکان، واتہ: گەردوون بە دوو قووناغ دروست بوون، لە ئیویشیاندا زەوی، کە زەوی بۆ خوئی پارچە یە ک بووہ لە خوور، خووریش یە کێک لە ئەستێرەکانی کە ھەکەشانی کاکێشانوہ، کە ھەکەشانی کاکێشانیش ھەر بە شێک بووہ لە گەردوون، دوایی زەوی بە چوار قووناغ دروست بووہ، واتہ: زەوی خوئی بە دوو قووناغ دروست بووہ، پاشان بە دوو قووناغیش پێکھاتەکانی دروست بوون، قووناغی یە کەم و دووہمی دروستکرانی زەوی و، جیاپوونوہی لە خوور، واتہ: قووناغی پەیدا بوون (مَرَحَلَةُ الْإِبْجَادِ)، ئەویش دیسان ھەر حالەتی (رُتِقُوا)، (فُتِقُوا) بووہ، پێشی لە ئیو خووردا بووہ، دوایی جیاپۆتەوہ.

قووناغی سێیەم و چوارەمی دروستبوونی زەویش بریتیە لە دروستکرانی پێکھاتەکانی زەوی، یانی: (مَرَحَلَةُ الْإِعْدَادِ)، قووناغی ئامادەکردن.

كەواتە: دوو قۇئاغ بۆ دروستكرانى ئاسمان، واتە: گەردوون، دوو قۇئاغ بۆ دروستكرانى زەوى، دوو قۇئاغ بۆ دروستكرانى پىكھاتە كانى زەوى، ھەمووى دەكاتە شەش قۇئاغ، $(2 + 2 + 2 = 6)$.

ئىنجا ئەو شەش پۇژەي كە خوا لە چەند شوتىنىك لە قورئاندا باسى كرددوون، بىگومان مەبەست پىيان ئەو شەش قۇئاغەيە، چونكە مەبەست لە (يَوْمَيْن) و، (أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ) و، (سِتَّةَ أَيَّامٍ)، بىگومان چەند ماوہەيەكى كاتىين، نەك شەو و پۇژى ئاسايى (۲۴) سەعاتىي، بۇچى؟ لەبەر سى بەنگە:

يەكەم: ئەو جۇرە پۇژە كە پۇژى (۲۴) سەعاتىيە، دوايى پەيدا بوو، دواي ئەودى كە زەوى پەيدا بوو، بە دەورى خۇيدا خولاوہتەوہ لە بەرانبەر خۇردا، ئىنجا شەو و پۇژ پەيدا بوون، ھەر (۲۴) سەعات جارىك زەوى خولنىك بە دەورى خۇيدا دەخوا، لە بەرانبەر خۇردا، ئەو ديوہى دەكەوتتە لاي خۇر دەبىتتە پۇژو، ديوہكەي دىكەش كە پشتى لە خۇرە دەبىتتە شەو، كەواتە: ھەتا زەوى دروست نەبوو، شەو پۇژ ھەر نەبوون، شەو پۇژى (۲۴) سەعاتىي ھەر بوونيان نەبوو.

دووم: خوا وشەي (يَوْم) پۇژى، بە ماناي جۇراو جۇرى بەكارھىناوہ لە قورئاندا، بۆ وىتتە:

(أ) - لە سوورەتى (المعارج) دا، خوا فەرموويەتى: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾، واتە: فريشتەكان و رووح، (واتە: جىبرىل) بۆ لاي وى (خوا) بەرز دەبنەوہ لە پۇژىكدا، (واتە: لە ماوہەيەكدا) كە ئەندازەكەي پەنجا ھەزار سالە، كەواتە: خوا ﷻ پۇژ (يَوْم) بەكارھىناوہ بە ماوہەيەكى پەنجا ھەزار سالىي.

(ب) - لە سوورەتى (الحج) دا دەفەرموى: ﴿وَأَلِّقْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾، واتە: پۇژىك لە لاي پەروەردگارت بە ئەندازەي ھەزار سالە، كە تيوہ دەيۇمىين، واتە: پۇژى ھەزار سالىيش ھەيە.

ج- له سوپرتی (آل عمران) دا، خوا ده فہرموی: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾، واتہ: ئەو رۆژانہ له نێو خەڵکدا دەستاو دەستیان پێ دەکەین، واتہ: رۆژانی سەرکەوتن و بردنەو، رۆژانی تێکشکان و دۆران، کہ به تەنکید نه سەرکەوتنە، نه دۆرانە، مەرج نیە له یەک رۆژی دیاریکراودا بێ، لهوانەیه چەند مانگیکی پێ چووین، تاکو لایەکی تێکشکاندو، یان دەوڵەتێک بەسەر دەوڵەتێکدا زāl بوو.

د- له سوپرتی (ابراھیم) دا خوا ده فہرموی: ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِأَيِّنَّمَا لِلَّهِ﴾، واتہ: رۆژەکانی خویان بیربێنەو، واتہ: ئەو کاتانە ی که خوا چاکە ی تێدا لەگەڵ مرقوڤەکاندا کردوون، یاخود سەری خستوون، یاخود دەریازی کردوون، یان نەعمەتی پێداون.

ه- له سوپرتی (غافر) دا ده فہرموی: ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، واتہ: من مەترسیمی لێتان هەیه، وەك رۆژی حیزبەکان، رۆژی ئەو کۆمەڵانە ی که خوا فەوتاندنی.

و- له سوپرتی (الفرقان) دا ده فہرموی: ﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾، واتہ: ئەو رۆژە، (واتہ: رۆژی دوا یی) لەسەر کافرەکان زۆر قورس و زەحمەتە.

سێھەم: له زمانی عەرەبیدا وشە ی (یوم) بە مانای ماوہیەك له کات (مُدَّة زَمَانِيَّة) دێ، ئەو فەرھەنگەکانی زمان: (یوم)، واتہ: ماوہیەك له کات، بەلام مانا عورفی ی باوہکە ی بۆ تێمە، واتہ: رۆژیکی (۲۴) سەعاتی، جاری واش هەیه (یوم) مەبەست پێی (نہار)، واتہ: ئەو کاتە که رۆژ بە دەرەوہیە، (ئێل) یش بە برانبەر (نہار) دا دادەنێن، جاری واش هەیه (یوم) بە کۆی (ئێل) و (نہار) دەگوترێ، واتہ: (۲۴) سەعات، واتہ: دیسان له زاراوہی تێمە دا جاری وایە رۆژ بۆ (۱۲) سەعاتە که بە کار دێ، ئەو کاتە ی که خۆر بە دەرەوہیە و دنیا رووناکە، جاری واش هەیه بە مانای (۲۴) سەعاتە، واتہ: کۆی شەو و رۆژ بە کار دێ، له زمانی عەرەبیدا (یوم) واتہ: ماوہیەك له کات، چ کورت بێ چ درێژ.

۷- پاش و پێش پیکرانی باسی دروستکرانی ناسمان و زەوی، بە پێی سیاق و مەقامە: هەندێک له زانایان ئەوہیان لێ بۆتە ئیثکال و، هەندێک له ئەوانە ی له پشت پەردە ی

په شهوه ته ماشای قورئان ده کهن و، به بیرری کورتی خوځان ته ماشای قورئان ده کهن، نهوه یان کردوه به جوړیک له په خنه گرتن له قورئان، که له شوینیک خوا دده فرموی: زهوی پیش ناسمان دروست بووهو، له شوینتی دده فرموی: ناسمان پیش زهوی، به لأم بیگومان به پیتی سیاق و مه قام نهو پاش و پیشه کراوه، بو وینه: له سووره تی (فُصِّلَتْ دَا، که دده فرموی: ﴿قُلْ أَنتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ۹) و جعل فيها رواسی من فوقها و نزل فيها ماءً فمما أفوتها في أربعة أيامٍ سَوَاءً لِّلسَّابِلِينَ ﴿۱۰﴾، وهک پشتریش گویمان، نه مه مه به ست پتی کوی دروستوونی زهوی و، تاماده کرانی زهوی به، که دده فرموی: ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، نهو چوار روژه ته نیا بو دروستکرانی چپا به کان و پیت و پیژ تیخستنی زهوی و، نه ندازه گیرکردنی بزپوه کان نیه تیتدا، به لکو یانی: هم دروستکرانی زهوی، هم تاماده کرانی به چوار قوناغ بووه.

وهک په کتیک ده لئ: له ههولیره وه به دوو سعات چوومه سلیمانی، دواپی به چوار سعات چوومه که لار، مانای وانیه له سلیمانی به وه به چوار سعاتان چووه بو که لار، یانی: به کوی چوار سعاتان له ههولیره وه چووه بو که لار، له ههولیره وه به دوو سعات بو سلیمانی و، له ویشه وه به چوار سعات بو که لار، هه مووی ده کاته چوار.

دواپی دده فرموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، دواپی روویکرده ناسمان که لهو حاله دا دوو که ل بوو، هه موو زانایان له سهر نه وه په کده ننگن ده لئین: لیره دا (ثُمَّ: لِتُرْتَبِ الرُّتْبِي)، (ثُمَّ) بو پرزبه ندی پله پله یه، (لَأَنَّ خَلْقَ السَّمَاءِ أَعْظَمُ وَأَهْمُ مِنَ خَلْقِ الْأَرْضِ)، له بهر نه وهی دروستکردنی ناسمان گه وره تره و گرنکتره له دروستکردنی زهوی و، زهوی بو خووی به شتیکی بچووه که له نیتو ناسماندا.

له سووره تی (البقرة) شدا دده فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ۱۱) ﴿۱۱﴾

دیسان خوا سہرہ تا باسی دروستکردنی زہوی دہکات، لہبہر ٹہوہی بہ نسبتہ
 تِمہوہ گرنکترہ، دواہی کہ دہفہرموی: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، دیسان
 وہک ٹاہتہ کہی سوورہتی (فَقُلْتُ)، (ثُمَّ) بؤ ریزہندی پلہو پایہ، نہک بؤ
 ریزہندی کاتی، بہ لَام لہ سوورہتی (النَّازِعَات) دا زؤر بہ روونیی دیارہ کہ
 دروستکرانی زہوی دوا دروستکرانی ناسمانہ، دہفہرموی: ﴿مَنْ أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ
 بَنَاهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَعْيَكُمْ فَوَّضَهَا ﴿٢٨﴾ وَأَعْطَشَ لِبَنَاهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ
 دَحَاهَا ﴿٣٠﴾﴾، ٹہمہ زؤر روونہ، ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾، ٹہمہ دہقہ لہو بابہتہ داو، ہیچ
 ٹہگہریک ہہ ٹناگری، جگہ لہ ریزہندی کاتی، جیاواز لہ وشہی (ثُمَّ)، کہ
 جاری وایہ بؤ ریزہندی کاتیہو، جاری وایہ بؤ ریزہندی پلہ پلہ بیہ، بہ لَام:
 ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾﴾، دوا ٹہوہش زہوی پان راخت، دروستکردنی
 زہوی بہ ٹنکید لہ دوا ناسمانہوہ بووہ، ٹہم ٹاہتہ لہو بارہوہ دہقہ و ہیچ
 ٹہگہری دیکہ ہہ ٹناگری.

۸- ہہرچی زانست دہیلن لہ بارہی گہردوونہوہ، ہہمووی ہہر ٹہگہرہ چونکہ خوا
 ﴿فَلَقَدْ فَهَّمْوُوهَ تِي: ﴿مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ
 مَسْخُذًا الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥١﴾﴾، واتہ: من نامادہم نہ کردوون لہ کاتی دروستکرانی
 ناسمانہکان و زہویدا، ہہروہا دروستکرانی خویشاندا، یاخود ٹاگادارم نہ کردوون
 و نہمکردوونہ شاید، کہواتہ: ہہرچی دہگوتری لہو بارہوہ، ہہمووی بیردؤزہ بہو،
 بؤچوونہ، دہگونجی بیپیکتی و، دہشگونجی نہ بیپیکتی، بہ لَام راستی رہا و تیرو تہواو،
 تہنیا ٹہوہیہ کہ خوا ﴿فَلَقَدْ فَهَّمْوُوهَ تِي﴾ دہیفہرموی.

۹- ٹہو دہقانہی سونہت کہ لہو بارہوہ ہاتوون، ہہموویان لہ ٹیسرائیلیاتہوہ ہاتوون،
 کہ من وہک بہرچا و روونیی خوینہرانی بہریتز، ناماژہیہک بہ ہہندیکیان دہکہم، یہ کیک
 لہوانہ ٹہوہیہ:

أ- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّ اللَّهَ ابْتَدَأَ الْخَلْقَ يَوْمَ السَّبْتِ^(۱))، گوايه نه بوو هوپه يره رضي الله عنه، له پتغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم گپراويه تهوه، فهرموو يه تي: خوا دروستکراوه کانی له رۆژی شه ممه دا دهست پتکردن! به لأم بيگومان شه ممه و يه ک شه ممه و دوو شه ممه تاكو پتتج شه ممه و هه يني، کاتيک دروست بوون که زهوي دروست بووهو، به دهوري خويدا خولاوه تهوهو، به دهوري خوردا خولاوه تهوهو، بۆيه نهوه هيج پشتي پي نابه سترى.

هه رچه نده نهوه له (صحيح مسلم) دا هاتوه، به لأم بوخاري و عه لي کور ي مه ديني که دوو فهرموو ده ناسي زۆر مه شهوورن، نه م ده قه يان له روي سه نه ده وه به بته يز داناوو و گوتوو يانه: نهوه قسه ي که عبي نه حباره، که يه کيک بووه له زاناياني جووله که و مسولمان بووه و بو نه بوو هوپه يره ي باسکر دوه، به لأم هه نديک له راوييه کان و ايا زانويه، نه بوو هوپه يره پآلي داوه ته لاي پتغه مبه ر صلى الله عليه وسلم بۆيه موسليميش له وه دا نه يپتکاوه و به فهرموو ده ي داناوو، که له راستيدا فهرموو ده نييه.

تنجا جووله که کان ده تين: خوا دروستکراوه کانی له رۆژی يه ک شه ممه دا دهست پتکردوون، له رۆژی شه ممه دا خوا پشووي دا! له (په يمان ي کون) دا هاتوه تيسراحه تي کرد، خواي به رزيش له سووره تي (ق) دا ده فه رموي: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لَعُوبٍ﴾^(۲) واته: تيمه به دروستکراني که ردوونه وه، ماندوو نه بووين، ههروه ها هه موو نه وه ده قانه ي که له و باره وه هاتوون، هه موويان،

(۱) أخرجه مسلم في صحيحه (۴۴۲۷)، بهذا اللفظ: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَدِي، فَقَالَ: «خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الرَّبْءَ يَوْمَ السَّبْتِ، وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ، وَخَلَقَ الشَّجَرَ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ، وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ، وَخَلَقَ الثَّوْرَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ، وَبَنَى فِيهَا الدُّوَابَّ يَوْمَ الْخَمِيسِ، وَخَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فِي آخِرِ الْخَلْقِ، وَفِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ فِيمَا بَيْنَ الْعَصْرِ إِلَى اللَّيْلِ»)، وقد ضعفه البخاري وابن المديني بأنه من كلام جعب الأخبار حدث به أنا هريرة رضي الله عنه وإنما اشتبه على بعض الرواة سنده، فظنه مرفوعاً.

یان ھے لَبَّ ستراون، یان سہ نہ دہہ که یان زور بیهیزه و ھی پشت پئی به ستران نین، نه وه که روزه کانی هفته دیاری کران، که گوايه: له رۆژی شه ممه دا خوا فلان شتی دروستکردوه، گلی دروستکردوه و له رۆژی یه ک شه ممه دا، بالندهی دروستکردوه، له رۆژی سئی شه ممه دا دارو درهختی دروستکردوه... هتد.

ب- که (الطبري) به ژماره: (۲۰۴۲۹) ده قنکی له و باره وه هیتاوه، که رۆژه کانی هفته دیاری کردون بۆ دروستکردنی شته کان، پیشهوا حاکیمیش به سه حیچی داناهه^(۱)، به لأم له راستیدا نه وه به هه لَبَّ ستران یان به بیهیز دانراوه.

ج- ههروه ها ئەم ده قش: [إِنَّ اللَّهَ فَرَعًا مِنْ خَلْقِهِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ] (أخرجه أبو الشيخ في العظمة، برقم: ۸۹۵)، واته: خوا له دروستکردنی دروستکراوه کانی بۆوه له ماوهی شهش رۆژان دا، که ئەمهش جیتی پشت پئی به ستن نه.

به لأم له فهرموودهی راست (صحیح) دا هاتوه که خوا نادهمی ﷺ له رۆژی جومعه دا خولقاندوه، ئەمه له سه حیچی بوخاریی و موسلیمدا هاتوه، خوا ﷺ کاتیک نادهمی خولقاندوه، که زهوی هه بووه، رۆژه کانی هفته هه بوون و نه وه یان هیچ ئیشکالێکی تیدانیه.

به لأم نهوانی دیکه له رووی سه نه دوه، پشتیان پئی نابه سترئ، له رووی واقعی و زانستی گهردوونناسیشه وه به که لک نایه ن و، هه رگیزیش فه رمایشی پیغه مبهری خوا له گه ل عه قل و زانست و واقع دا تیک ناگیرئ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ درسی دووم ✱

بیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له شه‌ش (۶) نایه‌ت پیک هاتوه، نایه‌ت‌کانی: (۱۳ - ۱۸)، له‌و شه‌ش نایه‌ت‌ده‌دا، خوای به‌رزی مه‌زن تاماژه‌یه‌کی کورت به به‌سه‌ره‌اتی هه‌ردوو گه‌لی عاد، که پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان هه‌ود ﷺ بووه‌و، گه‌لی ئه‌موود، که پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان صالح ﷺ بووه ده‌کات، به بۆنه‌ی پشتکوی خستن و، پشت هه‌لکردن و یاخی بوونی بیپروایانی رۆژگاری پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ خوا ﷺ باسی ئه‌و دوو گه‌له سه‌رکه‌ش و یاخییه‌و، ئه‌و سه‌ره‌نجامه شووم و دژواره‌یان ده‌کات، که به‌سه‌ریان هاتوه، واته: نه‌گه‌ر ئه‌وانیش له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌یان به‌رده‌وام بن، سزایه‌کی له‌و شیوه‌یه‌ی که ئه‌و دوو گه‌له سه‌رکه‌ش و یاخییه پیی فهوتیزاون، چاوه‌پێانه، که بریتی بووه له (صاعقة)، واته: ده‌نگ و هارژنکی گه‌وره و بی‌په‌زا، که ناگرو بلیسه‌ی لی په‌یدابین و، بیته هوی ویرانکردن و خاپوورکردن.

﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَتْهُمْ
الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ
مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أُولَئِكَ بَرَاءُ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدِبَهُمْ عَذَابَ الْغُرَيِّ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْأَخْرَجِيُّ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ
فَأَسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهَلُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا الْإِذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ﴿١٨﴾ ۞

مانای ده قواو ده قی نایه تهکان

{(تهی موحه ممه ده!) نه گهر خه لکه که ت پشتیان هه لکرد له بر واهیتان، پتیان بلن: ده تانترسینم و هوشداریتان پت ده دم له هارژنیکي بلنسهی ناگردار، وهک هارژنی پت فهوتیزانی هه ردوو گه لی عادو ته موود (۱۳) کاتیک پیغه مبه ران له پیش ده ستیان هوهو، له دواپانه وه هاتنه لایان، (هه موو شیوازیکیان له گه ل به کارهیتان و، زور سوور بوون له سه ر پیی راستگرتیان او، پتیان راگه یانندن که جگه له خوا مه پهرستن، نه وانیش گوتیان: نه گهر په روه ردگارمان ویستبای پیغه مبه رمان بو بترق، فریشتهی داده به زانندن، بویه تیمه به وهی پتی په وانکراون، بیبرواین، (پیمان وانیه خوا تیوهی نار دبت) (۱۴) ننجا گه لی عاد به ناهه ق له زه ویدا خو یان به زلگرت و گوتیان: کن له تیمه هیزی توندتره؟! تایا نه یانندیوو (به چاوی عقل و دل) که نهو خوا بهی دروستی کردوون، هیزی له وان توندتره! وپرای نه وه نکو و لیبشیان له نیشانه کاغان ده کرد (۱۵) ننجا تیمه ش بابه کی ساردو به هیزمان له رۆژانیکي نه گبه ت و بی خیردا نارده سه ریان، تا کو نازاری زه بوونییان له ژبانی دنیا دا پت بچیزین و، نازاری ژبانی کو تایش زه بوونکه تریشهو، نه وان یاریده ش نادرین، ده ربازیش نا کرین (۱۶) به لام گه لی ته موود رنماییمان کردن، که چی کو تریان به سه ر رنماییدا هه لبارد، بویه سه ره نجام به هوی نه وه وه که ده یانکرد، هارژنی نازاری ریسوایی گرتی (۱۷) نه وان هه ش که بر وایان هیتابوو و پارژیزان ده کرد، قوتارمان کردن (۱۸) .}

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(أَعْرَضُوا): (أَعْرَضَ: أي أَظْهَرَ عَرَضَهُ: أي نَاجَيْتَهُ، أَعْرَضَ عَنِّي: وَلى مُبْدِئاً عَرَضَهُ)، پشتیان هه‌لکرد، لاملیان تیکرد، چونکه (أَعْرَضَ) واته: لاملی یاخود لاتە‌نیشتی ده‌رخست، (أَعْرَضَ عَنِّي) پشتی تیکردم و لاتە‌نیشتی خۆی کرده من، ئینسان نه‌گه‌ر رووبه‌رووی که‌سێک بێ، کاتیک ده‌به‌وی پشتی تییکات، پێشی وه‌رده‌سوورێ و لاتە‌نیشتی ده‌یکه‌وێتی، دوا‌یی پشتی تیده‌کات.

(صَاعِقَةٌ): (الصَّاعِقَةُ وَالصَّاعِقَةُ يَتَقَارَبَانِ وَهَمَّا: الْهَدَّةُ الْكَبِيرَةُ، وَالصَّاعِقَةُ: الصَّوْتُ الشَّدِيدُ فِي الْجَوِّ، ثُمَّ يَكُونُ مِنْهَا نَارٌ فَفَقَط، أَوْ عَذَابٌ أَوْ مَوْتُ)، (صَاعِقَةٌ) له‌گه‌ل (صَاعِقَةٌ): واتایان لیک نیزیکه که بریتیه له: ده‌نگیکی گه‌وره، به کوردیی ده‌لین: هارژن، چریکه، هاپه، (صَاعِقَةٌ): ده‌نگیکی به‌هیزه له ناسمان دێ، دوا‌یی یان ناگری له‌گه‌ل‌دایه به‌ته‌نێ، یاخود نازاریش، یاخود مردنیشی پێوه‌یه.

ده‌لیم: هه‌بوونی ناگرو نازارو مردن شوینه‌واره‌کانی نه‌و هارژنه‌ن که (صَاعِقَةٌ)یه.

(صَرَصَرًا): (رِيحًا صَرَصَرًا: أي شَدِيدَةً) واته: بایه‌کی به‌هیز، (صَرَصَرًا): به‌مانای بایه‌کی ژۆر ساردو، ژۆر توندو به‌هیز.

(مَجَسَاتٍ): کۆی (نَحْسًا)ه، که به (نَحْسَاتٍ)یش خوێنراوه‌ته‌وه، (نَحْسَاتٍ: أي مَشْؤمَاتٍ) واته: پۆزانیککی بێخیر، هه‌له‌به‌ته پۆژه‌کان هه‌ر وه‌ک خۆیان، به‌لام کرده‌وه‌ی مرۆقه‌کانه که کاته‌کانی خیردار ده‌کات، یاخود بێخیر ده‌کات، بۆ‌گه‌لی عاد نه‌و پۆژانه‌ی که تییدا فه‌وتینراون، پۆژانیککی نه‌گه‌ت و بێخیر بوون، به‌نسبه‌ت نه‌وانه‌وه.

(الْمَرْيِي): (خَزِي الرُّجُل: لِحَقَهُ انْكِسَارًا)، ده‌گوترێ: (خَزِي الرُّجُل) واته: به‌خۆدا شکایه‌وه، یان شه‌رم گرتی، شه‌رمه‌زار بوو.

(فَأَسْتَحِبُّوا): ھە لیا لېڙارد، (تَعْدِيئُهُ بِـ عَلَيَّ) يُفِيدُ الْإِثْرَةَ، وَحَقِيقَةُ الْإِسْتِحْبَابِ تَحْرِي الْإِنْسَانَ فِي الشَّيْءِ أَنْ يُحِبَّهُ، وشەھى (اسْتَحْبُّوا): كە بە (عَلَيَّ) بەرکاری خواستو، مانای ھە لېڙاردن دەگە یە نئ، وشەھى (إِسْتِحْبَابِ): لە ئەسڵدا بریتىە لەوھى مرؤف لە شتێك پخەفتى خۆشبیوى، (اسْتَحْبُّوا) بە (س و ت) مانایە كەھى بەھێزكراو، ئەگەرنا یانى: (أَحْبُّوا)، ئنجا كە بە (عَلَيَّ) بەرکاری خواستو: ﴿فَأَسْتَحْبُّوا أَلَعَمَّيْ عَلَى الْمَدَى﴾، كوێرییان بەسەر رێنماییدا ھە لېڙارد، ئەمە مانای ھە لېڙاردن دەگە یە نئ.

(أَلَعَمَّيْ): (إِقْتِضَاءُ الْبَصَرِ وَالْبَصِيرَةِ) (عَمَّيْ): بریتىە نەبوونى چا و نەبوونى عەقل و دڵ.

(أَهْوَانُ): (الْهَوَانُ: التَّذَلُّلُ فِي نَفْسِهِ، لِمَا لَا يُلْحِقُ بِهِ عَضَاضَةٌ، فَيَمْدَحُ، أَوْ مِنْ حَيْثُ مُتَسَلِّطٌ مُسْتَخَفٌّ بِهِ، فَيَمْدَحُ)، (هَوَانُ): ئەگەر مرؤف لە خودى خۆیدا خۆى بە كەم بگى، خۆى نەرم و نىان بن، ئەو بە نوقسانى بۆى لە قەلەم نادى، بۆیە لەسەرى ستایش دەكرى، دەگوێرى: فَلَاكِهِسْ پىاو پكى ھىدى و مەندە، بەلەم ئەگەر بە ھۆى كەسێكەو بە نئ كە بەسەرىدا زال بوو بە كەمى تەماشا دەكات، لەو حالەتەدا ئەو نەرمى و زەبوونى بە نوقسانى لە قەلەم دەدرى و، لەسەرى زەم دەكرى.

مانای گشتی نایه تەکان

سەرەتا پتووستە ئەووە بَلَّيْنِ: کە لەم شەش (6) نایه تەدا، خُوا ۱۰۰ نایه تەدا دەکات بە هەر کام لە گەلی عادو گەلی ئەموود، تێمەش لە سوورەتی (هود) دا بەسەرھاتی ھوود ۱۰۰ و گەلەکە ی (عاد) مان بە درێژی باسکردووە، لە سوورەتی (الجعر) یش دا، بەسەرھاتی صَالِح ۱۰۰ و گەلەکە ی ئەموودمان بە درێژی باسکردووە، بۆیە لێرەدا ھەر بە خێرای بەسەر تەفسیرکردنی نایه تەکاندا دەپۆین، ئەوئەندە ی پتووست بئ بۆ ڕوونکردنەوہ ی چەمکی نایه تەکان، ھەلۆدەستە دەکەین، ئەگەرنا بەسەرھاتی ئەو دوو پیغەمبەرە پایە بەرزە ھوودو صَالِح و، گەلە یاخی و سەرکەشەکانیان: گەلی عادو گەلی ئەموود، لەو دوو شوئینە کە ناماژم پێدان بە درێژی خستوماننە ڕوو.

لێرەدا خُوا ۱۰۰ ھەر بە بۆنە ی سەرکەشی و یاخی بوون و لە خُوا عَاسٍ بوونی کافرانی ڕۆژگاری پیغەمبەرەوہ، ڕوو لە پیغەمبەری خاتم ۱۰۰ دەکات و دەفەرموئ: ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا ﴾، ئنجا ئەگەر ھەر پشیمان ھەلکرد، واتە: بەزەدەوام بوون لەسەر پشتھەلکردن و بە دەنگەوہ نەھاتن، ﴿ فَقُلْ أُنذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴾، پشیمان بئ: دەتانتستینم و ھۆشدارییتان پئ دەدەم لە (صَاعِقَةً) یەک و ئینە ی (صَاعِقَةً) ی گەلی عادو ئەموود، واتە: ئەو (صَاعِقَةً) یە کە گەلی عادو ئەموودی پئ فەوتتێراون، وەک پشتریش گوھان (صَاعِقَةً) زیاتر بە ھارژنیک، دەنگیک گەورە دەگوترئ، کە جاری وایە ئاگرئکی بە بئیسە ی لەگەڵدایە، وەک لە سوورەتی (الرعد) دا خُوا دەفەرموئ: ﴿ وَرُسُلٌ الصَّوَعِقِ قَيْصِبٌ يَهَا مِنْ يَشَاءُ ﴾، واتە: خُوا (صَاعِقَةً) ەکان دەتئئ، ھەر کە سئکی بیھوئ، ئەو (صَاعِقَةً) انە لئ دەدەن، کە مەبەست پئ برووسکە یە، ئەو برووسکە ی لە ئەنجامی ساردو گەرمی تئوان ھووو زەوی پەیدا دەبئ، (صَاعِقَةً) لە ئەسڵدا

ئەو هیە، بە لأم دوایی خوازراوە تەو بە هەر ڕووداویک، یان هەر ئازاریکی زۆر توندو سامناک، کە بێتە هۆی پێ فەوتێترانی کە سێک، یان کۆمە لێک، بۆیەش ئەو دە لێن: چونکە گەلی ئەموود دیارە بە (صَاعِقَة) فەوتاون، واتە: بە هارژنێکی گەورە کە بلیسە ی ناگر بوو، بۆتە هۆی زەوی لەرزە لە ژێر یاندا، بە لأم گەلی عاد بە بایەکی بەهێزو ساردو توند فەوتێتراون، بە لأم (صَاعِقَة) وەک دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر باسی دەکەین، وێرێ ئەو هی کە بە بلیسە ی ناگر دەگوترێ، بە هەمان شێوە بە هەر سزایەکی دیکە ی، یان هەر ئازاریکی دیکە ی کە کە سێک، یان کۆمە لێکی پێ دەفەوتێن، بەو هەش دەگوترێ.

﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، کاتێک کە پێغەمبەرەکان هاتن بۆ لایان لە پێش دەستیانهووەو لە دوایانهووە، واتە پێغەمبەرانی کە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە پێش و اندا هاتبوون، ئەو پێغەمبەرانی هێ بۆ باب و باپیریانیان هاتوون و، ئەو پێغەمبەرانی هێ کە لە دوایانهووە هاتن، واتە لە پۆژگاری خۆیاندا، ئەو و اتایەکی، یاخود مەبەست ئەو هیە کە پێغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە هەموو لایانرا بۆیان دەهاتن تاکو قەناعەتیان پێ بێنن، ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، یانی: هەموو شێوازیکیان لە گەڵ بەکار دەهێنان، وەک چۆن کە سێک کە قسە لە گەڵ کە سێکدا دەکات، بۆ ئەو هی ئیقناعی بکات، جارێک لەو لای قسە ی لە گەڵ دەکات و، جارێک لە لایەکی دیکەووە، جارێک لە پێشەووە بۆ ئەو هی ئیقناعی بکات، لێرەدا مەبەست ئەو هیە کە هەموو شێوازیکیان لە گەڵ ئەو گەلانیاندا بەکارهێناون، کە ئیقناعیان بکەن و بیانھێننە سەر ڕێی راست، ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾، پێیان دەگوتن: کە جگە لە خوا مەپەرستن.

ئەو دوو گەلە، واتە: گەلی عادو گەلی ئەموود، وە لأمی پێغەمبەرەکانیان هودودو صالح (عليه السلام) یان دایەووە: ﴿قَالُوا لَوْ سَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾، گوتیان: ئەگەر پەرورەدگارمان ویستبای فریشتە ی دادەبەزاندن، یانی چی؟ یانی: ئەگەر پەرورەدگارمان ویستبای پێغەمبەرمان بۆ لا بنێرێ، فریشتە ی دادەبەزاندن،

مادام فریشته‌ی دانه‌به‌زاندوون، که‌واته: تئوه پیغه‌مبه‌ر نین، ﴿فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، واته: بویه تیمه نه‌وه‌ی تئوه پیی ره‌وانکراون، پیی بییرواین، مه‌به‌ستیان نه‌وه نه‌بووه که بلّین: تئوه پیغه‌مبه‌رن و تیمه‌ش برواتان پی ناکه‌ین، به‌لکو مه‌به‌ستیان نه‌وه بووه بلّین: نه‌وه که تئوه لافی نه‌وه لی ده‌دهن، پیی ره‌وان کراون، تیمه پیی بییرواین و، پیمان وانیه تئوه خوا ناردینی، نه‌گه‌ر خوا ویستبای پیغه‌مبه‌ر بنیری، فریشته‌ی ده‌ناردن.

دوای نه‌وه‌ی خوا ﴿لَهُمْ دُورُ نَارٍ﴾ له‌م دوو نایه‌ته موباره‌که‌دا، به‌کورتیی باسی هه‌ردووکیانی کرد، نجا دیته‌سه‌ر باسی یه‌که یه‌کیان، پییشی باسی گه‌لی عاد ده‌کات، له‌رووی میژوویی و کاتیشه‌وه، گه‌لی عاد له‌پیش گه‌لی نه‌مووده‌وه بووه‌و، له‌و شوئنه‌ی که‌ ناماژهمان پیتا له‌ سوورپه‌تی هو‌دا، تیمه به‌درژییی باسی گه‌لی عادو هه‌لکه‌وته جوگرافیه‌که‌یان و، نه‌و کاته که‌ تیتدا ژیاون و، تایه‌مه‌ندیه‌کانیان و، شوئنه‌واره‌کانیان و، نه‌و سزایه‌ی که‌ پیی فه‌وتیزاون، نه‌وانهمان به‌درژییی باس کردوون، ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، نجا هه‌رچی گه‌لی عاد بوو له‌زه‌ویدا، واته: له‌سه‌ر زه‌مینی خو‌یاند، (الأرض) (أل) که‌ی بو‌ناساندنه، به‌لام بو‌ (عهد) ه، واته: له‌سه‌ر زه‌مینه‌که‌ی خو‌یاند خو‌یان به‌زلکرت، ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، به‌ناهق، نجا خو‌به‌زلکرتن هه‌ر به‌ناهقه‌و خو‌به‌زلکرتنی هه‌ق نیه، به‌لام نه‌مه بو‌ زیاتر قیزه‌ون ده‌رخستنی خو‌به‌زلگریه‌که‌یانه، نه‌گه‌رنا هه‌ر که‌سێک خو‌ی به‌زلیگریی به‌هه‌ر هؤیه‌که‌وه بی، خو‌به‌زلگریه‌که‌ی هه‌ر به‌ناهقه، نه‌گه‌ر به‌هؤی زانیاریه‌وه له‌خو‌ی بایی بی، یان به‌هؤی ده‌سه‌لات و سامانه‌وه، یان به‌هؤی قه‌به‌بالغیی ده‌وریه‌وه، یان به‌هه‌ر هؤیه‌که‌وه، مرؤف له‌خو‌ی بایی بی و، له‌که‌ولی خو‌ی ده‌رچی، هه‌ر خراپه، به‌لام نه‌وه‌ی تیره بو‌ زیاتر ناشیرین ده‌رخستنی خو‌به‌زلگریه‌که‌یانه.

﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً﴾، گه‌لی عاد گوتیان: کس له‌تیمه هیزی زیاتره‌و توندتره؟! ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾، نایا نه‌بانینیوه

ئەو خۆیەیی هیناونیە دی، لەوان هیزی زیاترەو توندترە؟! یانی: بەلای کەمەو
ئەو خۆیەیی کە ئەوانی دروستکردووە، لەوان بەهیزترە، کەواتە: نەدەبوو ئاوا لە
کەوڵی خۆیان دەرچن و، بَلَّيْن: کۆی لە ئیمە بەهیزترە؟

هەلبەتە لە کتیبە مێژووویەکاندا باس دەکری، کە گەلی عاد لە رووی کەلەش
و جەستەو زۆر زل بوون، دەتین: لە رووی عەقڵشەو زۆر هۆشیار بوون و، لە
رووی ئاوەداننیشەو شوێنەوارەکانیان دیارن، بۆیە زۆر بە خۆیان نازیووە، ئەو
ئیمکانیەت و توانایەیی خوا پێی داون، لە جیاتی ئەوەی بەکاری بێتن بۆ چاکەو،
بە چاکەیی خۆی بزائن و بۆ خێر بە کاری بێتن، پێی لە خۆبایی بوون و،
بۆ خراپەش بەکاریان هیناوە، وەک لەو شوێنانەدا کە خۆی پەرەردگار باسی
گەلی عاد دەکات، باسی دەکات کە پێکرییان کردووە، خراپەکارییان کردووە،
ستەمیان کردووە لە خەڵکی دیکە، ﴿وَكَانُوا يَتَّيَبَسُوا بِمُجَدُّوت﴾، هەرودەها بە
نایەتەکانی ئیمەش بێپروا بوون و نکوولییان لە نایەتەکانی ئیمە دەکرد، (آیات)
پیش دەگونجی مەبەست پێیان فەرماشتی خوا بێ، کە لە دوو توپی ئەو
رستانەدا، کە لە پیام و کتیبەکانیدا دابەزاندوون و، بەرجەستە بوو، دەشگونجی
(آیات) مەبەست پێی هەموو ئەو شتانەبن، کە دەبێ خۆیان پێ بناسری، واتە:
دیاردووە دیمەنەکانی دەورووبەرو گەردوون، یاخود (آیات) مەبەست پێی ئەو
موعجیزانەن کە پیغمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) هیناویانن، کە پیغمبەران
هەر خودی خۆیان موعجیزە بوون، بۆیەش وا دەتیم، چونکە ئەگەر خۆی بەرز
بۆ گەلی ئەموود باسی ئەو حوشرە (ناقة) ناوازیە دەکات، کە لە بەردیک یان
لە چیاوە هاتۆتە دەر، بەلام بۆ گەلی هوود، کە عادن، باسی موعجیزە یەکی
دیاریکراو ناکات، کە هوود عليه السلام بۆی بردن و پێشانیان، بەلام پیغمبەران
هەر بۆ خۆیان موعجیزە بوون، بەپێی فەرماشتە کە پیغمبەریش عليه السلام کە
زۆر جار هیناومانەو لە صەحیحی بوخاریی و موسلیم دا، هاتووە، هیچ پیغمبەریک
نەبوو، بەلگە یەکی وای پێ نەبێ کە خەڵک لەسەری ئیمانی پێ بێتن و،

قہناعہ تیان بی کہ راست دہ کات و، پیغہ مہری خواہیہ، نجا بہ پی تہوہ ہم ہوو دیش، ہم ہم موو پیغہ مہرانیس بہ لکہ و موعجیزہ یہ کیان بووہ، با خوی موتہ عالیش لہ فورنانداسی نہ کرد بی، ہر چہ ندہ پیغہ مہران بو خوشیان ہر موعجیزہ بوون، ہر کہ سی تیان رامابایہ، دہیزانی تہوانہ کہ سانیکی راستگؤن، چونکہ پیغہ مہران پیش پیغہ مہرایہ تیش خاودنی پاکترین مہعدن و چاکترین عہقل و، رہوشت بہر زترین کہس بوون و، ہیچ لہ کہ و پلہ یہ کیان بہ سہرہوہ نہ بووہ، خہلک ہر گیز درؤو پیمان شکتینی لی نہ بیستوون و، شتی ناریکی لی نہ بیسیون، لہ بہر تہوہ ہر کہ گوتوویانہ: تیمہ نوینہری خویان، دہ بووایہ برواومتانہ یان پی بکن، بہ لام و پرای تہوہ، ہیچ پیغہ مہر یکیش نہ بووہ موعجیزہ یہ کی پی نہ بی، کہ خہلک کہ قہناعہ تیان پی بی، تہوہ پیغہ مہری خواہیہ، تہ گہر لہ ہہقی بگہ پرن.

﴿بِحَدُوثٍ﴾، واتہ: نکوولیان لہ نیشانہ کانی تیمہ دہ کرد، نکوولیکردن تہوہ یہ نینسان شتیک برانی ہہ قہو دانی پندانہ ہیئتی.

نجا خوا ﷺ باسی چوئیہ تی سزادانی گہ لی عاد دہ کات، دہ فہرموی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ﴾، باہ کی بہ ہیزی زور ساردمان لہ رؤزانیکی بی خیردا ناردہ سہریان، کہ لہ فہرماہشتی پیغہ مہردا ﷺ ہاتوہ، تہو باہی گہ لی عادی پی فہوتینراوہ، پی گوتراوہ: (دہ بوور)، واتہ: تہو باہی لہ پشتی کہ عہوہ دی، عہرہب بہ پی شویئہ کانی خویان ناویان لہ شتہ کان ناوہ، کہ لہ پشتی کہ عہوہ بی، مانای وایہ لہ رؤزناوہ ہاتوہ، ہرہوہا (صَرْصَرٌ) بہ مانای توندو بہ ہیزیس دی، ﴿فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ﴾، واتہ: لہ رؤزانیکی نہ گہ تدا، (نَحْسَاتٌ) کؤی (نَحْس) ہ، ہرہوہا خوتراویشہ تہوہ: (فی أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ)، تہویش کؤی (نَحْس) ہ، نجا (نَحْس) یان (نَحْس) بہ (نَحْسَاتٍ) یان بہ (نَحْسَاتٍ) کؤدہ کرتہوہ واتہ: رؤزانیکی نہ گہت و بی خیرو پر شہ نامہت، ہلہ تہ رؤز لہ زاتی خویدا ہر رؤزہ، بہ لام بو تہوان رؤزانیکی بی خیرو

نه گهت و پر مهینه تیی بوون، ﴿لِنُذِقَهُمُ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، تاكو سزای ریسواکه ریان له ژانی دنیا دا پئ بچیزین، وه كه نهو سزایه خوار دنیك بی و، ده رخوا ردیان بدری، ﴿عَذَابَ الْخِزْيِ﴾، نه مه پالدانی وه سفکراو (مَوْصُوف) ه بو لای (صِفَة)، كه له نه صلدا (الْخِزْيُ الْعَذَابُ) ه، به لأم (عَذَابُ الْخِزْيِ) بو زیاتر توخکردنه وهی نازاره که یه، واته: نازاری ریسواکه رو زه بوونکه ر، ﴿وَلَعَذَابُ الْأَخْرَقِ آخِرٌ﴾، به دلنایی سزاو نازاری مه نزلگای کوتاییش ریسواکه رترو زه بوونکه رترو شه رمه زار که رت ریشه، ﴿وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾، نه وانیش سه ر ناخرین، واته: نهو سزا ریسواکه رهیان به ملدا دق، له پوژی دواییدا، كه له هی دنیا ریسواکه رترو، سه ریش ناخرین و كه س نیه، فریایان بکه وهی و تکیایان بو بکات و ده ربازیان بکات.

ننجا دپته سه ر باسی که لی نه موود، ده فهرمووی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ﴾، به لأم که لی نه موود، ﴿فَهَدَيْتَهُمْ﴾، رینماییمان کردن، لیره دا: (هَدَيْتَاهُمْ)، واته: رپی راستمان پيشان دان، نه که رنا (هَدَيْتَاهُمْ) به مانای (خستمانه سه ر پئ) نیه، که ر خوا خستبانیه سه ر ریکای راست، مانای وایه تووشی سزا نه ده بوون، به لأم واته: ریمان پيشاندان، چونکه وشه ی (هدی) له قورئاندا جاری وایه به مانای رپی پيشاندان و رینمایی کردنهو، جاری وایه به مانای خستنه سه ر رپی راسته، زورجاریش نه وه مان کوتوه که هه ندیک له روونکه ره وانسی قورئان، زورجار نه وانسه ی وتاران ده دن و باسی ئیسلام ده که ن، له نه نجامی نه وه دا که نازانن نهو وشه یه له سیاقیکدا واتایه کی هه یه، له سیاقیکی دیکه دا، واتایه کی دیکه ی هه یه، تووشی تیگه یشتنی هه له ده بن له هه ندیک له تابه ته کانی قورئان، خوا ده فهرمووی: که لی نه موودیشمان رینمایی کرد بوون، رپی راستمان پيشاندان بوون، ﴿فَأَسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾، به لأم کویریمان به سه ر رینماییدا هه لبرآرد، کویریمان خوشت ر ویست له رینمایی، ﴿فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ﴾، له نه نجامدا هارژنی نازاریکی ریسواکه رو شه رمه زار که ر گرتنی، (صَاعِقَةٌ) پيشتر باسمان کرد، واته: هارژنیک و

ده‌نگیکی گه‌وره، که بلیسه تاگری له‌گه‌لدا بن، خوا **بَلَّغْ** له‌و شوئنا نه‌دا که پاسی فه‌وتانی گه‌لی ته‌موود ده‌کات، که پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان (صَالِح) بووه، وشه‌ی (صَاعِقَة) یان بۆ به‌کار دیتن، جاری واش هه‌یه وشه‌ی بوومه‌له‌رزه (زُلْزَلَة) یان بۆ به‌کار دیتن، جاری واش هه‌یه وشه‌ی چریکه‌و هارژن (صَيْحَة) یان بۆ به‌کار دیتن، که وه‌ک له‌کاتی تووژینه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی گه‌لی ته‌موودا گو‌توومانه: ته‌وانه هه‌موویان هه‌ره‌یه‌که‌ی به‌ئعبارتیک ته‌عبیر له‌و سزایه ده‌که‌ن که ته‌و گه‌له‌ی پی فه‌وتیاوه، ئه‌جا ته‌عبیرتکیان پاسی ده‌نگه‌که‌ی ده‌کات و، ته‌عبیرتکیان پاسی بلیسه‌که‌ی ده‌کات و، ته‌عبیرتکیان پاسی شوئنه‌واری ته‌و سزایه ده‌کات، که بۆته هه‌وی زه‌مین له‌رزه، باخود تاگر بۆین و ... هتد، به‌لام بۆچی خوا به‌و جوّره سزای دان؟ ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يٰۤكٰفِرُوْنَ﴾، به‌هه‌وی ته‌ووه‌ که وه‌ده‌ستیان ده‌هیناو ده‌یانکرد.

﴿وَمَجِيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكٰفِرُوْا يٰۤنٰفِقُوْنَ﴾، ته‌وانه‌ش که برویان هینابوو و پارژیان ده‌کرد، ده‌ر بازمان کردن، ته‌وانه‌ی برویان هیناووو پارژیان کردوو، ته‌وانه بوون که له‌گه‌ل صَالِح الْكَيِّس؛ بوون، که هه‌میشه پیغه‌مبه‌ران له‌کاتی سزادانی گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌کانیان دا، دوور که‌و‌توونه‌وه، چونکه خوا فه‌رمانی پتکردوون خۆتان و ته‌وانه‌ی برویان پیتان هیناوو، دوور بکه‌ونه‌وه، ته‌وانیش رۆشستوون و شاره‌که‌و شوئنه‌که‌یان به‌جی هیشته‌وه، دوا‌ی ته‌وان خوا سزای نارده‌ بۆ ته‌و گه‌له‌ مله‌وو و باخیه، که دیاره ته‌وان مته‌انه‌یان نه‌بووه به‌وه‌ی ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌ راست ده‌کات، ته‌گه‌رنا ته‌وانیش شاره‌که‌یان به‌جی ده‌هیشته‌ بۆ ته‌وه‌ی به‌سه‌ریاندا کاو‌ل نه‌بی.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به کهم:

فرمانکردنی خوا ﷺ به پیغه مبه ره که ی موحه ممه د ﷺ، که له کاتی روو وه رگیتران و پشت تیکردنی خه لکه که ی دا له په یامی خوا، به (صاعقه) به کی وه ک هی گه لی عاددو نه موود، که نه و دوو گه له سه ره که شه ی پی فه و تیزاون، بیانترستین، که پیغه مبه رانیان، واته: هوودو صالح ﷺ به هه موو شیوه یه ک هه و یان له گه لیاندا، که ته نیا خوا به رستن، به لام بیروا بوون پیمان، به بیانوی نه وه ی که نه گهر خوا ویستبای پیغه مبه ران بنیری، فریشته ی داده به زانندن:

خوا ده فره رموی: ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَتَمُودَ ﴿۱۳﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرَّسُولُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۱۴﴾

شیکردنه ی ئه م، دوو ئایه ته، له جهوت برکه دا:

۱- ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا ﴾، واته: نجا نه که ره خه لکه که ت، کومه نکایه که ت (نه ی موحه ممه د ﷺ)، پشتیان هه لکرد، لاملیان تیکردی، (أَي: اسْتَمَرُوا فِي إِعْرَاضِهِمْ)، واته: به رده وام بوون له سه ره پشت تیکردن و وه لام نه دانه ووت، ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا ﴾، (إِنْ: فِي الْأَصْلِ يَقَعُ فِي الْمَوْقِعِ الَّذِي لَا جَزْمَ فِيهِ بِخُصُولِ الشَّرْطِ)، واته: له نه صلدا (إِنْ) به کارده هیتری بو نه و شوتنه ی که دنیایی تیدانیه، مهرجه که بیته دی، واته: عه قل و مه نتیق وا ده خوازی که نه وان پشت هه لته که ن، یا خود له سه ره پشته لکردن و پشت تیکردنیان به رده وام نه بن، به لام نه گهر له سه ره پشت تیکردنیان به رده وام بوون.

(۲) ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾، بیان بلن: تیوہم ترساندو هوشاریم پیدان له (صاعقة) ديهك.

(۳) ﴿مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾، وهك (صاعقة) هی گهلی عادو گهلی ثموود، ﴿أَنْذَرْتُكُمْ﴾، (الإنذار: التَّخْوِيفُ، وَهُوَ هُنَا تَخْوِيفٌ يَتَوَقَّعُ عِقَابَ، مِثْلَ عِقَابِ الَّذِينَ شَابَهُوهُمْ فِي الْإِعْرَاضِ، لِأَنَّ قُرَيْشًا لَمْ تُصْبِهِمْ صَاعِقَةٌ مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ)، (إنذار): بریتیه له ناگادارکردنهوه له گهَل ترساندندا، به لأم لیره دا مه به ست پیتی ترساندنه به وهی نه گه ری نه وه ههیه، خوا سزایان بو بنیری، وهك سزای نه وانهی وهك نه وانیان کردوه، چونکه کافره کانی قورهیش (صاعقة) ی وهك هی عادو ثموودیان تووش نه بوو، که واته: مه به ست نه وهیه نه گه ری ههیه تیووش سزا بدرین، وهك سزای نه وان، نهك ریک کت و مت نهو (صَاعِقَةٌ) یه ی نه وان ی پی فهوتاون، نهو جوړه (صَاعِقَةٌ) یه ش بو تیووه پی.

(الصَّاعِقَةُ: نَارٌ تَخْرُجُ مَعَ السَّيْفِ تَحْرِقُ مَا تُصِيبُهُ)، (صَاعِقَةٌ): بَلَيْسَه ناکرکيه له هه ووره تریشقه دهرده چی، هه رچی لیتی بدات، دهی سووتینن، وهك له سوورتهی (الرعد) دا ده فه رموی: ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ﴾ (۱۳)، واته: خوا صاعیقه کان ده تیری، (برووسکه کان ده تیری) هه ر که سیکي بیهوی لیتی ده ده ن...

(الصَّاعِقَةُ: الْحَادِثَةُ الْمُبِيرَةُ السَّرِيعَةُ الْإِهْلَاكِ)، (صاعقة) پرووداویکه به خیرایی نهو که سه یان نهو کوژه نه یه ده فه وتینن که لیتی ده دات، نهو مانایه شی هه یه.

(۴) ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، کاتیک پیغه مبه ره کانیان له پیش ده ستیانه وه و، له دواپانه وه بو یان هاتن، لیره دا خوا ده فه رموی: ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ﴾، واته: کاتیک پیغه مبه ره کانیان بو یان هاتن، له حالیکدا گهلی عاد بهس هوودیان بو چووهو، گهلی ثموودیش، بهس صالیحیان بو چووهو دوو پیغه مبه ره بوون؟! لیره دا (جَمْعُ الرُّسُلِ هُنَا مِنْ بَابِ إِطْلَاقِ صِيغَةِ الْجَمْعِ عَلَى الْإِثْنَيْنِ، مِثْلَ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَقَدْ صَعَتَ قُلُوبُكُمْ﴾ (التحریم)، واته: لیره دا (رُسُل) که کوکراوه ته وه نه مه له سه ر

شیوازی به کارهینانی کوپه بو دووان، وهك له سوورهتی (التحریم) دا خوا ﷻ به دووان له هاوسه رانی پیغهمبه ر ﷻ، خوا لئیان رازی بی، ده فهرموئ: ﴿إِنْ نُؤَبَّا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمْ﴾، ﴿إِنْ نُؤَبَّا﴾، پئش به (مئنی) ده بهیئتی، ﴿فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمْ﴾، به دنئیایی دلّه کانتان لایاندوه، به کو ده بهیئتی.

کهواته: بویه خوا ﷻ به کو (جمع) هیناویهتی، چونکه جاری وایه (دوو) راناوی کوئی بو به کاردی، وهك کو مامه لهی له گه لدا ده کړی.

که ده فهرموئ: ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، پیغهمبه رانیان له پئش دهستیانه وه، له دواپانه وه بویان هاتن، ئەمه دوو واتایان هه لده گری:

یه کهم: ئەمه خستنه پرووی سوور بوونی پیغهمبه ری هه ر کام له و دوو گه له یه، له سه ر نه وه که هیدایه تی خوا وه ر بگرن، واته: هه موو شیوازیکیان له گه لدا به کارهینان، وهك که سیک به که سیک دیکه ده لئ: له هه موو لایانه وه بوی چووم، یان هه موو که لئیم لیگرتن، یانی: هه موو شیوازیکم له گه لدا به کارهینا.

دووهم: یاخود مه به ست پئی نه وه یه: پیغهمبه رانیك که بو باب و باپیرانیان هاتوون، له پئش دهستیانه وه هاتوون و، پیغهمبه رانیکیش که له دوا و ان هاتوون، له پشتیانه وه هاتوون.

واته: ئەو پیغهمبه رانه ی که بو باب و باپیرانیان هاتوون، خوا ی زاناو شاهه زا ده فهرموئ: ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ﴾، له پئشیانه وه، ئەو پیغهمبه رانه ی که بو خویان هاتوون، ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، له دواپانه وه.

هه لبه ته ئەو پیغهمبه رانه ه که له رۆژگاری باب و باپیرانیانیاندا بویان هاتوون، به سه رهات و باس و خواسی ئەوانیشیان هه ر زانیوه و بیستوه، کهواته: وهك بو وانیش چووین وایه.

لیره دا پرسیاریک ده کړی:

تایا چۆن خوا ﷺ ناوی له سزای گهلی هوود که (عاد)ه ناوه (صَاعِقَة)؟ له حائیکدا که به بایهکی بههیزی توند فهوتتیراون؟!

وه لاهه که هی نه وه یه: که وه که له مانای (صَاعِقَة) شدا باسمان کرد، (صَاعِقَة) هم به هارژن و بلیسه ی ناگر که له تاسمانه و دئ، ده گوتری، هم به نازاریکی فهوتتینه ری خیراش ده گوتری، واته: نازاریک که به خیرایی خه لکیک بفهوتتینی، وشه ی (صَاعِقَة) به ههردووکیان ده گوتری، ئنجا تایا نه و پیغه مبه رانه که چوونه لای گه له کانیان، چییان پینگوتن؟.

٥- ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، که جگه له خوا نه په رستن، وشه ی: (أَلَا)، (تَفْسِيرٌ لِّجُمْلَةٍ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ)، (أَلَا): (أَنْ لَا يَه، يانی: پیغه مبه ره کان که چوون بۆ لایان، بۆ نه وه چوون که پئیان راپکه به نن، جگه له خوا نه په رستن و، به ندایه تیی بۆ جگه له خوا ﷺ مه کهن، به مانای فراوانی به ندایه تیی، نه که ته نیا له پرووی نه نجامدانی دروشمه کانه وه، به لکو له پرووی وه رگرتی به رنامه کانی شه وه، یانی: له ههردوو بواری سه ره کیی: پیشکه ش کردنی دروشمه کان و، وه رگرتی به رنامه کان، (تَقْدِيمُ الشُّعَائِرِ) و (أَخْذُ الشَّرَائِعِ) دا، ته نیا به ندایه تیی بۆ خوا بکهن، چونکه نه و که سه به راستیی به نده ی خوا یه، که له ژبانی تاکیی و، پروویحیی و، مه عنه ویی خۆیدا، ته نیا دروشمه کان پیشکه شی خوا ده کات، پارانه وه و، نه و په ری لئ ترسان و، نه و په ری خۆشویستن و، نه و په ری پشت پین به ستن و، نه و په ری مل بۆ که چ کردن و، رکووع و سه جده و، قوربانیی بۆ سه برپین و، هاوار تیبه ستن و هندی ته نیا بۆ خوا یه، به لأم هاو کات له گه ل نه وه ش دا، به رنامه کانی ریکخستنی ژبانی تاکیی و، خیزانی و، کۆمه لایه تیی و، سیاسییش ته نیا له خوا وه رده گرتی، له راستییدا به ههردووکیان نه و جار مروف ده گاته نه وه ی به ندایه تیبه کی راست و ساغ و گشتگیرو راسته قینه ی بۆ خوا بکات، به لأم که سیک که دروشمه کانی خوا په رستی ته نیا بۆ خوا نه نجام دده ات، به لأم له بواری حه لال و حه پام و، چاکه و خراپه و، راست و چهوت و، ژبانی سیاسی و کۆمه لایه تیی و ئابووری دا، لا به لای شه ریه ته نیا ناکاته وه، نه وه له حه قیه ته نیا به لئ خوا ی په رسته و، به لأم به شیوه یه کی زۆر جوزئی و بجهوک خوا ی په رسته وه، نه گه ره له شته کانی دیکه دا

مه سه له ی دووه م:

باسی گه لی عاد که پیغه مبه ره که یان هوود بوو، به ناهه ق خویان به زلگرتبوو له زه ویداو، به هیزو توانای خویانه وه ده نازی و، نکوولیسان له نیشانه کانی خوا ده کرد، سه ره نجام خوا بایه کی زور ساردو به هیزی له رۆزانتیکی نه گهت و بی خیردا ناردده سه ریان و، له بهینی بردن و، سزای ریسواکه رتری دوا رۆزیش سه رباره چاوه ریانه:

خوا ده فه رموی: ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْرَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ ۱۶

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له یازده برگه دا:

۱- ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، نجا هه رچی گه لی عاد بوو له زه ویدا به ناهه ق خویان به زلگرت، وشه ی (فَأَمَّا) (ف) که بۆ به دوا داهاتن (تَعْقِيب) ه، یان بۆ روونکردنه وه (تَفْصِيل) ه، یان بۆ لق لی کردنه وه (تَفْرِيع) ه، به لأم (أَمَّا): حَرْفٌ شَرْطٌ وَتَفْصِيلٌ، پیتیکه هه م مه نای مه رج ده گه یه نئ، هه م مانای روونکردنه وه ده گه یه نئ، که پیتشی خوا ﷻ فه رموی: ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَتَمُودَ ﴿١٢﴾ ۱۲، نجا دوا ی نه وه ی به کورتیی باسی (عادو تمود) ی کرد، نجا دیته سه ر درێژه ی به سه رهاته که یان، هه لبه ته درێژه له فه ده ر تیره، نه گه رنا لیره ش هه ر کورته، ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، به لأم گه لی عاد نه وه ی ریی لیگرتن به دوا ی رینمای خوا بکه ون، خو به زلگرییان بوو، به ناهه ق، خو به زلگرییه که شیان، له به رانه بر په یامی خواو، پیغه مبه ری خوا (هود) دا بوو، ﴿ الْأَرْضِ ﴾، که (أل) ی ناساندنی له سه ره، واته: سه ر زه مینیک که دپاره و زانراوه، ناساندنه که بۆ (عَهْد) ه، واته: سه ر زه مینه که ی

خویان که نهوان تئیدا بالآ دهست و حوکمران بوون، تنجا هه موو خوْ به زلکرتتیک هه
 به ناهه فه، به لآم لیره دا نهو قه بدهی خراوته سه: ﴿بَغِيْرَ الْحَقِّ﴾، بوْجی؟ (زِيَادَةُ
 تَشْنِيْعٍ لِّاسْتِكْبَارِهِمْ، اِذْ لَا مُرْرَءَ لِكَبْرِ اَبْدَا)، نه مه بوْ زیاتر ناقولآو درزو خستنه بهر چاوی خوْ
 به زلکرتنه که یانه، نه که رنا هیچ کاتیک خوْ به زلکرتن پاساوی نیه و هه همیشه هه خراپه و،
 خوْ به زلکرتن هه ردهم سیفه تئیکی خراپه، به پیچه وانه ی خوْ به که مگرتن (تواضع) هوه که
 سیفه تئیکی جوان و باشه، هه همیشه خوْ به زلگری و، له که ولی خوْ ده رچوون و، بوغرا
 بوون، به هوی هه ر شتیکه وه بی، به هوی مال و سامانه وه بی، یان به هوی ده سه لآت هوه
 بی، یان به هوی زانیارییه وه بی، یان به هوی زیده عقل و هوشه وه بی، یان به هوی
 جهسته ی به هیزه وه بی، یان به هوی قه له بالغی خزمان و شوینکه و تووانه وه بی، به هوی
 هه ر شتیکه وه بی، خوْ به زلگری هه خراپه، به لآم لیره بوْ زیاتر ناشیرین پیشاندانی خوْ
 به زلگریه که یانه، نه مه قه بیدی ﴿بَغِيْرَ الْحَقِّ﴾، (به ناهه ق) ی خراوته سه ری.

تنجا نه مه باسی چۆنیه تی خوْ به زلگری و بوغراییه که یانه:

(۲) ﴿وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِثاقًا قُوَّةً﴾، گو تیان: کن له تیمه هیزی توندتره؟ له کتبه میژوویه کاندآ،
 ده لن: که لی عاد زور به که له ش و زل بوون، بوْیه به هیزی جهسته ی خویانه وه نازیوه،
 ههروه ها کوتراوه: له رووی عقل و تیگه بشتنیشه وه زور به هیز بوون، ﴿قُوَّةً﴾، له: ﴿مَنْ
 اَشَدُّ مِثاقًا قُوَّةً﴾، (القُوَّةُ: حَالَةٌ فِي الْجِسْمِ تَنَاتِي بِهَا اَنْ يَّعْمَلَ الْاَعْمَالَ الشَّاقَّةَ، وَتُطْلَقُ عَلٰى لَازِمِ ذَلِكَ
 مِنَ الْقُدْرَةِ وَوَسَائِلِ الْاَعْمَالِ) (قُوَّةُ): حَالَةٌ تَبْكُهُ بُوْ جِهَسْتَه كَه بَه هُوِيَه وَدَتَوَانِي كَارَه قورسه كان
 بکات، به لآم ویرای هیزی جهسته، به کاریشه هیز بی بوْ شتیک که بوْ هیزی جهسته پیویسته،
 وه ک نامرازه کان و، نهو شتانه ی که مروف به کاریان دینن، تیستاس شتیک ی باوه ده گوتری:
 هیزی سیاسی و، هیزی عه سکه ری و، هیزی نابووری و، هیزی له منی و، موخابه راتی.

خوای به رزو بالآ دهست له وه لآمی نهو قسه یاندا ده فه رموی:

(۳) ﴿اَوَلَمْ يَرَوْا اَنْ اَللهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِثاقًا قُوَّةً﴾، ئایا نه یانینیبوو که نهو
 خوایه ی دروستیکردوون لهوان هیزی توندتره؟! واته: به چاوی عقل و دل نه یانیدوه،

چونکه لیره‌دا بینین مه‌به‌ست پیتی زانینه، (الرُّؤْيَةُ عِلْمِيَّةٌ)، یانی: (أَلَمْ يَعْلَمُوا)، نایا نه‌یاندنه‌زانی و ده‌رکیان پیتی نه‌ده‌کرد، نه‌و خواهی‌یه دروستیکردوون، نه‌و له‌ نه‌وان به‌هیزتیه؟ (أَيُّ هُوَ أَوْسَعُ قُدْرَةً مِنْ قُدْرَتِهِمْ قِاطِلًا قُوَّةً عَلَى قُدْرَةِ اللَّهِ تَعَالَى مَعْنَى كَمَالِ الْقُدْرَةِ لِتُرْهَدَا حُوا ﷺ وَشَهَى (قُوَّةً) يَ بِه‌کارهیتناوه بۆ توانای خوی، (قُوَّةً) یانی: هیز، (قُدْرَةً) یانی: توانا، وشه‌ی (قُوَّةً) که‌ خوا له‌ جیاتی توانا به‌ کارهیتناوه، که‌ توانایی به‌کنیکه له‌ سیفته‌ته‌کانی خوا، نه‌مه بۆ نه‌ویه که‌ بزانی، توانای خوا ﷺ هه‌رچی هیزی له‌ می‌شکدا وینا ده‌دکری، لیتی وه‌دی دتی.

وه‌ک گوتمان: له‌ باره‌ی هیزو توانای جه‌سته‌ی گه‌لی عاده‌وه، کتیبه‌ می‌ژووویه‌کان شتیان زۆر باس کردوه، شوینه‌واره‌کانیشیان دیارن، وه‌ک خوا ﷺ له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الشُّعْرَاء) دا پتشتِر باسمان کردوه، به‌لام بالیره‌ش هه‌روا به‌ خیرایی سه‌رنجیکی نایه‌ته‌کان بده‌ینه‌وه: گه‌لی عاد زۆر به‌هیز بوون، به‌ به‌لگه‌ی نه‌وه که‌ هوود ﷺ بییان ده‌فرموئ: ﴿أَتَسْتَبُونَ بِكُلِّ رِيحٍ مَّآيَةٍ تَعْبَهُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَسْتَحْدُونَ مَصَافِعَ لَعَلَّكُمْ تَعْتَدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمْرًا ﴿١٣١﴾ وَأَتَّقُوا الَّذِي أَمَرُكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَرُكُمْ بِاتِّعَابِ وَبَيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَحَنَّتِ وَعْيُونِ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾، واته: نایا له‌ هه‌ر به‌رزاییه‌ک کۆشکیتک وه‌ک نیشانه‌ دروست ده‌که‌ن به‌ گالته‌جار (واته: بیتی نه‌وه‌ی پتوستان پیتی هه‌بئ)، هه‌روه‌ها مه‌صنه‌عان^(۱) دروست ده‌که‌ن، بۆ نه‌وه‌ی مپینه‌وه، (واته: ناوو ناوبانگتان مپینتیه‌وه) و، نه‌گه‌ر په‌لاماری خه‌لگتاندان زۆر به‌ تیکشکینه‌رانه په‌لاماریان ده‌دن، پاریز له‌ خوا بکه‌ن و فه‌رمانبه‌ریی من بکه‌ن، پاریزیش له‌و که‌سه بکه‌ن که‌ هاوکاریی تیه‌وه کردوه به‌وه که‌ ده‌زانن، هاوکاریی کردوون

(۱) (مَصَافِع) کۆی (مَصْنَع) ه، یان به‌ بینا ده‌گوتری، یاخود به‌ عه‌مباری ناو ده‌گوتری، (مَصْنَع) یانی: کارگه، له‌ زمانی عه‌ره‌ببیدا به‌ هه‌ر پرۆژه‌یه‌ک ده‌گوتری، په‌یوه‌ندیی به‌ ناوه‌وه هه‌بن، یان په‌یوه‌ندیی به‌ تیدا نیشته‌جن بوونه‌وه هه‌بن، یان په‌یوه‌ندیی به‌ هه‌ر به‌رزوه‌وه‌ندییه‌کی دیکه‌وه هه‌بن.

بە ئاژەل ۋ، بە كورپان ۋ، بە باغ ۋ باغات ۋ كانىي ۋ سەرچاوان، بېگومان من مەترسىي نازارى رۆژىكى مەزنىم لىتان ھەيە.

كە تېمە كاتى خۆي ئەو ئايەتانهان بە درىژىي تەفسىر كىردوون لە تەفسىرى سوورەتى (الشُّعْرَاءُ) دا، ھەروھە ۋەك پىشتىرش گومان، لە تەفسىرى سوورەتى (ھود) يشدا، بە درىژىي باسى ھوود **الَّذِينَ** ۋ گەلەكەي (عاد) مان كىردو، بەلام ئەو كە گەلى عاد لە پووي جەستەو بەھىز بوون ۋ، خاوەن ھىزىكى جەستەيى ياسادې بوون، ئەمە ئەو ناكەيەنن كە ھەرچى لە بارەيانەو بەگوتىرى ھەر راستە.

بۆيە ئەوھى كە (الْقُرْطُبِيُّ) لە نىنو عەباسەو ھىناوئەتى خوا لە خۆي ۋ بابى رازى بى، دەلتى: (أَطْوَلُهُمْ مِثَّةَ ذِرَاعٍ، وَأَقْصَرُهُمْ سِتْوَنَ ذِرَاعًا)، ئەوھى لە ھەمووانيان كە ئەگەتەر بوو، سەد باسك بوو، ئەوھىيان كە لە ھەمووان كورتەر بوو، شەست باسك بوو، واتە: بالايان، بە دلئايى ئەو زىدە پۆيەكى زۆرە، چونكە ئەگەر ۋابووايە، دەبوو لە پەيكەرە تىسكانە كانيان شتى ۋا بە جىمابايە كە دەلالەت لەسەر ئەو بەكات، ھەرچەندە لە ھەندىك سەرچاوان دا باس دەكرى، كە گوايە كە لەشى ھەندى كەسيان دۆزىوئەتەو، ھەر كەللە سەرەكەي لە سى چوار نەفەران گەورەترە، بەلام ئەو پىويستىي بە بەلكەيەكى زانستىي ۋ، بەلكەيەكى مېژووويى دلئياكەر دەكات، پىتراستى بكاتەو ۋ بىسەلمىنن.

بەلام گرنگ ئەوھى كە گەلى عاد لە پووي جەستەيەو بەھىز بوون ۋ، شۆنەوارە كانىشانى نىشانەي ئەوھن، بەلام نەك بەو شىوئەيەش لە ھەموو سنوورىك بچىتە دەرى ۋ لەگەل بەشەردا نەگونجى.

٤- ﴿وَكَانُوا يَتَّيَّنُنَا بِجَحْدُونَ﴾، ئەوان نكووليان لە نىشانەكانى تېمە دەكرد، پىشتىرش گوتوومانە: (الجُحُودُ: إِنْكَارُ مَا هُوَ مَعْلُومٌ)، (جُحُودٌ): برىتە لە نكوولىيكردن لە شتىك كە زانراو، واتە: مروّف شتىك بە عەقل ۋ دل بە راستى دەزانن، بەلام بە زمان

دانی پیداناھنتی و نکوولی لئ دھکات، به به لگھی تھو تابه تهی سووړه تی (الثمل) که خوا ددھه رموی: ﴿وَجَمَدُوا بِهَا وَأَسْتَقْنَتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾، واته: نکوولیان کرد له نو نشانانهی (که مووسا عليه السلام) هیتابوونی، له دلشياندا لیان دلتیابوون، به لأم به هوی خو به زلگری و ستمه وه نکوولیان لئ کردن و، واته: دانیان پيدا نه هیتان.

(۵) - ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾، تیمهش له سزای نه وه دا بایه کی زور ساردی زور به هیزمان نارده سه ریان، له باره ی (صُرَصْر) دوه زانایان زور قسه یان کردوه، به لأم په نگه راستریبان نه وه بئ که ده لئ: (الصُرَصْر: الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ الَّتِي تهبُ شَدِيدَةً التُّرْدِ، مِنَ الصَّرَّةِ أَوْ الصَّرَّةِ أَوْ الصَّرِيرِ، وَتَضْعِيفٌ عَيْنًا لِلْمَبَالَغَةِ مِثْلُ كَتَبْتُ لِمَبَالَغَةِ كَتَبْتُ، واته: (صُرَصْر) بایه کی زور توند هه لکردووی زور سارد، که له (صُرَّة) دوه هاتوه، (وهك خوا عليه السلام) له باره ی خیزانی ئیبراهیمه وه عليه السلام ددھه رموی: ﴿فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَْفٍ﴾، (أي: فِي صِيحَةٍ) که واته: (صُرَّة)، یانی: دهنکی بهرز، هاوار کردن، یاخود له (صُرَّة) تھو پریسکه یه ی شتی تن دهرکی و دواپی توند ده پیچری، (أَوْ الصَّرِيرِ)، دهنکی دهرگا، جیره ی دهرگا (صُرَصْر) له یه کیک له وانه وه هاتوه، تنجا که (عَيْنُ الْفِعْلِ) هکه ی دووباره بوته وه (صُرَصْر)، تهمه بو زیده رۆبیه، وهک (کَتَبْتُ) بو زیده رۆبیه له (کَتَبْتُ)، (کَتَبْتُ)، واته: له په ورو کهوت، وهک له سووړه تی (الشعراء) دا ددھه رموی: ﴿فَكَبُكُرُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوُنُ﴾ (۱۱) ، واته: خویمان و بيمراده گان له په ورو کهوته نیو تاگری دوزه خه وه.

(۶) - ﴿فِي آيَاتٍ نَّجَسَاتٍ﴾، له رۆژانیکي نه گبه تدا، (نَجِسَات) خو پتراویشه تهمه: (نَجَسَات)، که (نَجَسَات) کوی (نَجَس)، ه، (نَجَسَات) یش کوی (نَجَس)، ه، ده گوتری: (نَجَسٌ إِذَا أَصَابَهُ النَّجَسُ)، هه ر کات نه گبه تپی و بئ خیریی تووشی که سیک بوو، ده گوتری: (نَجَسٌ)، (نَجَسَات) یش، واته: بئ خیرو بئ پیزو نه گبه ت.

نایا بوچی خوا نه و بایه ی بو ناردن به و شیوه یه؟.

(۷) - ﴿لِنُذِقَهُمْ عَذَابَ الْعِزِّي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، تاکو نازاری ریسواکه ریان له ژبانی دنیا دا پئ بچیزین، (ل) ی ﴿لِنُذِقَهُمْ﴾، (لَمْ التَّعْلِيلِ)، ه، لامی هوکار دوزیه، واته: بویه و امانکرد تاکو سزای ریسواکه ریان پئ بچیزین، له ژبانی دنیا دا.

ئىنجا گەلى عاد بەو بايە فەوتتيران، پىچەوانەكەى ئەو بايەش لە پۆژەه لاتەو دەى، پىتى دەگوتى: صەبا، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: من بەو سەرخراوم، واتە: ئەو بايە ھۆكارتك بوو كە پىغەمبەر ﷺ لە جەنكە كاندا سەربكەوتى، كە دەفەرموى: ﴿عَذَابَ الْآخِرَى﴾، ئەمە پالدرانى وەسفكراو ھۆ لای ئاوەلناو، چونكە دوايى دەفەرموى: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْرَى﴾، سزاو ئازارى مەزلگاي كۆتايى، ياخود ژيانى كۆتايى، زياتر مايەى ريساوبوون و شەرمەزاربوونيانە.

زانايان زۆر قسەيان كردو ھەبارەو ھە خوا دەفەرموى: ﴿فِي آيَاتِ نَحْسَاتٍ﴾، لە پۆژانتيكى نەگبەت دا، كە خواى پەرورەدگار لە سوورەتى (الْحَاقَّة) دا دەفەرموى: ﴿وَلَمَّا عَادَ فَأَهْلِكُوا بِيَرِيحٍ صَرْصَرٍ عَلِيٍّ ۖ سَعَرَهَا عَلَيْهِمْ سَمِعَ لَيْلٍ وَثَمِينَةٍ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُخْلِ خَاوِيَةً ۗ﴾، واتە: ھەرچى گەلى عاد بوو فەوتتيران بە بايەكى زۆر توندى زۆر ساردى لە سنوور دەرچوو، خوا ئەو بايەى بەسەردا دەستەمۆ كردن، (واتە: واىكرد، وەك سەربازيكي خواى پەرورەدگار تىيان بەر بى)، ھەوت شەوو ھەشت پۆژان بەردەوام بوو بىيرانەو، دوايى خەلكەكەت لەویدا دەبينى كەوتبوون، وەك بىنكە دار خورماى كەوتوو، وەك چۆن دارخورما كە قەدەكەى دەشكن و بىنكەكەى دەمىنتەو، ئەوانىش بەو شىوہيان لىھاتبوو.

ئىنجا زانايان لەو بارەو ھە زۆر قسەيان كردو، كە ئايا پۆژەكان نەگبەت بوون؟ چونكە ﴿فِي آيَاتِ نَحْسَاتٍ﴾، يانى: (مشتومات)، پۆژانتيكى بى خىرو نەگبەت، ئايا بەختەو ھەرى، كە ئەو ھە ئىنسان شتەكەى باش بۆ بى، يان نەگبەتسى كە ئەو ھە ئىنسان شتەكەى باش بۆ نەبەت، ئايا پەيوەندىيان بە پۆژگارەو ھە ھە؟ ئايا كاتيك ھە ھە بى خىربى بۆ مرووف و، كاتيكيش كە خىردارى بى بۆى؟

دەئىين: نەخىر، كاتەكان ھەموويان بۆ مرووفەكان وەك يەكن، بەلام بەھۆى كردو ھەى خويانەو ھە، كە ئەو كاتە بۆ يەكئىكيان بەرەكەتدار دەبى و، بۆ

یەکیکیان بئ خێرو نەگبەت دەبێ، تێستا هەر گەلی عاد، ئەو حەوت شەو و هەشت پۆژەي خوا ﷺ لە سوورەتی (الْحَاقَّة) دا دەفەرموئ: بەردەوام ئەو بایە لە دژیان هەڵیکرد، ئەو حەوت شەوو هەشت پۆژە، بۆ ئەوان زۆر بئ خێرو نەگبەت بوون، لەبەر کردەووەو هەلۆستەکەي خۆیان، بەلام هەر ئەو حەوت شەوو هەشت پۆژە، بۆ هوود ﷺ، ئەوانەي پڕوایان لەگەڵ هێنابوو، زۆر خێردار بوون، چونکە لەو خەلکە خراپە رزگاریان بوو، خوا سەلامەتی کردوون و پارێزراو بوون، هەرۆهەا بۆ خەلکی دیکە هەر ئەو حەوت شەوو هەشت پۆژەي، لەو کاتەدا گەلی عاد ی پئ فەوتاو، لەبەر سەرکەشیی و یاخیی بوونیان، بۆ شوئنهکانی دیکەي دنیا کە خەلکەکە هەلۆستی خراپ نەبووبێ، پۆژان و شەوانی خێردار بوون.

کەواتە: ئەو مەرۆف و کردەووەکەيەتی کە کاریگەری دەبێ لەسەر تەمەنەکەي و، کاتەکانی کە بەسەریدا دەپۆن، ئەگەرنا کاتەکان وەک توورەکەيەک وان، چییان تئ بکەي بەو شیۆهەي، هەر ئەو پۆژان و شەوان و ئەو سالانەي کە بۆ وئنه ئەبوو حامیدی غەزالیان تیدا ژیاو، ئەو پەنجاو پینج ساله، خەلکی دیکەشیان تیدا ژیاو، کە مولحید بوو، یان خراپەکار بوو، یان بئ دین بوو، یان پێگر بوو، ئەبوو حامیدی غەزالیش لەو سالانەدا ژیاو، کە خەریکی تاعەت و چاکە بوو، دوایی شوئنهواری باشی لە دوای خۆي بەجێهێشتو، ئەویش و پێشەوایان و زانایانی دیکەش رەزاو رەحمەتی خوا لە هەموویان بئ.

کەواتە: لە راستیییدا ئەو مەرۆف خۆیەتی و، کردەووەکەيەتی وادەکات کە تەمەنەکەي و، شەو و پۆژەکانی و، هەفتەو سالهکانی، بەرەکە تداربن، یاخود بئ بەرەکەت و بئ خێرو نەگبەت بن.

مه سه له ی سیه م:

ئنجا خوا ﷻ باسی گه لی ئەموود ده کات که چییان کردو، چون فه وتاندنی، که کویریان به سه ر ینمایی دا هه لێژاردوهو، سه ره نجام هارژی ئازاری زه بوونکه ر گرتوونی و، خوی میهره بان پروادارانی پارێزکاری ده ریا ز کردوون:

خوا ده فه رموی: ﴿وَأَمَّا تُمُودٌ فَعَدَّتْهُمْ فَاستَحَبُّوا الْعَمَنَ عَلَى الْهَدْيِ فَأَحَدَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْفُونَ ﴿١٨﴾

شیکردنهوی ئەم، دوو ئایه ته، له پینج برگه دا:

١- ﴿وَأَمَّا تُمُودٌ فَعَدَّتْهُمْ﴾ به لām هه رچی گه لی ئەموود بوو، تیمه ر ینماییان کردن، (أَمَّا: حَرْفٌ شَرْطٌ وَ تَفْصِيلٌ)، (أَمَّا) پیتیکه هه م مانای مه رج ده گه یه نئ، هه م مانای روونکردنه وه ده گه یه نئ، (هَدَيْتَاهُمْ أَي: أَرَيْتَاهُمْ الطَّرِيقَ)، واته: ریمان پێشاندان، (هَدَيْتَاهُمْ هِدَايَةً دَلَالَةً وَإِزْشَادَ)، واته: هیدایه تماندان به هیدایه تی ریی پێشاندان و ر ینمایی کردن، وه ک خوا ﷻ له سووره تی (الرؤم) دا ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ، مِنْ مُضِلٍّ﴾، واته: هه ر که سیک خوا ر ینمایی بکات و بیخاته سه ر راسته ریی، هه یج گومر که ریکی نابئ، ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ، مِنْ هَادٍ﴾، واته: که سیکیش که خوا گومرای بکات، هه یج ر ینمایی کاریکی نابئ، که واته: لێره دا ﴿وَأَمَّا تُمُودٌ فَعَدَّتْهُمْ﴾، واته: به لām ئەموود ریمان پێشاندان، به و واتایه ر ینماییان کردن و گوتمان ئەوه ریی راسته.

٢- ﴿فَاستَحَبُّوا الْعَمَنَ عَلَى الْهَدْيِ﴾، به لām ئەوان کویریان به سه ر ر ینمایی دا هه لێژارد، وشه ی: ﴿الْعَمَنَ﴾، خوازراوه ته وه بو گومرایی، واته: گومراییان به سه ر ر ینمایی دا هه لێژارد، وشه ی: (وَاسْتَحَبُّوا الْعَمَنَ مَعْنَاهَا: أَحَبُّوا، وَضَمَّنَ اسْتَحَبُّوا مَعْنَى: فَضَّلُوا، وَهِيَ لِهَذَا التَّضْمِينِ أَقْرَبُهُ بِالسُّنَنِ وَالتَّاءِ لِلْمُبَالَغَةِ لِأَنَّ الْمُبَالَغَةَ فِي الْمَحَبَّةِ تَسْتَلْزِمُ التَّفْضِيلَ عَلَى بَقِيَّةِ الْمَحْبُوبَاتِ، فَلِذَلِكَ عُدِّي اسْتَحَبُّوا بِحَرْفِ عَلَي، أَي رَجَّحُوا بِأَخْتِيَارِهِمْ الضَّلَاةَ عَلَى الْهِدَايَةِ) وشه ی (اسْتَحَبُّوا) واته:

خوشیانویست، به لّام لیره‌دا (اِسْتَحَبُوا) مانای هه‌لِبژاردنی خراوه‌ته‌نیو، به‌وه‌ش‌رێ خۆش‌کراوه بو‌ئەو خستته‌نیوه‌که (أَحْبُوا): (سین) و (تاء)‌ی بو‌ زیاد‌کراون، کراوه‌به (اِسْتَحَبُوا)، نه‌و‌یش بو‌ زیده‌‌پ‌و‌ی‌یک‌کردن له‌ زۆر خۆش‌ویستنی‌دا، چون‌که‌ زیده‌‌پ‌و‌ی‌یک‌کردن خوا‌ز‌یا‌ری هه‌لِب‌ژاردنی‌ئەو شته‌یه‌که‌ زیات‌رت خۆش‌ده‌و‌ی‌ به‌سه‌ر خۆش‌ویست‌راوه‌کانی‌دی‌که‌دا، هه‌ر بو‌یه‌به‌ پیتی (عَلَى) به‌ر‌کا‌ری خوا‌سته‌وه، که‌واته: (اِسْتَحَبُوا)، یانی: (آئروا)، یان (اخ‌تاروا)، واته: هه‌ل‌یا‌نب‌ژارد، پ‌ی‌یان چاک‌تر بو‌و، چی؟ کو‌ئ‌یری به‌سه‌ر ر‌ئ‌ن‌ما‌ی‌دا.

وه‌ک‌ جا‌ری‌ دی‌که‌ش‌ با‌سه‌مان‌کرده‌وه، نا‌بی‌ ل‌ی‌مان‌ ت‌ی‌ک‌ب‌چ‌تی‌ که‌ وش‌ه‌ی (هُدًى) له‌ قور‌ئ‌ان‌دا‌ جا‌ری‌ و‌ایه‌ به‌ مانا‌ گ‌شت‌یه‌که‌ی‌ به‌کار‌ده‌ه‌ین‌ر‌ئ‌ی، که‌ به‌ مانا‌ی‌ ر‌ئ‌ن‌ما‌ی‌ی‌ و‌ر‌ئ‌ پ‌ی‌ش‌ان‌دان‌ه، جا‌ری‌ و‌ایه‌ به‌ مانا‌ ت‌ایه‌ت‌یه‌که‌ی‌ که‌ بر‌ی‌ته‌ له‌ خ‌ست‌نه‌سه‌ر‌ راسته‌‌ر‌ئ‌ی، یان‌ راسته‌‌ر‌یک‌کردن، من‌ ئەو‌ ته‌عب‌یره‌ به‌کار‌د‌ی‌تم (راسته‌‌ر‌یک‌کردن)، بو‌‌ روون‌کرد‌نه‌وه‌ ده‌‌ئ‌یین: که‌سه‌یک‌ له‌ تو‌ ده‌‌پ‌رس‌ن: نه‌ر‌ئ‌ی‌ فل‌ان‌ شاره‌‌ یان‌ فل‌ان‌ د‌ی‌یه‌ له‌ کو‌ئ‌یه؟ یان‌ فل‌ان‌ گه‌‌په‌که‌ له‌ کو‌ئ‌یه؟ تو‌ دوو‌ حا‌له‌ت‌ت‌ له‌ پ‌ی‌شن:

یه‌که‌م‌یان: به‌ ش‌ی‌وه‌یه‌کی‌ گ‌شت‌یی‌ ده‌‌ئ‌یی: ده‌‌چی‌ بو‌‌ فل‌ان‌ شو‌ئ‌ن، دو‌ایی‌ ده‌‌چی‌ بو‌‌ فل‌ان‌ شو‌ئ‌ن، دو‌ایی‌ ئا‌وا‌ ده‌‌پ‌و‌ی‌ و، ئا‌وا‌ ده‌‌پ‌و‌ی‌ و ده‌‌چی‌ بو‌‌ ج‌یی‌ مه‌به‌ست، ئە‌وه‌ پ‌تی‌ ده‌‌گوت‌ر‌ئ‌ی: ر‌ئ‌ن‌ما‌ی‌ی، ئە‌وه‌ ه‌ی‌دا‌یه‌ته‌ به‌ مانا‌ گ‌شت‌یه‌که‌ی، واته: ر‌ئ‌ن‌ما‌ی‌ی‌ کردن و ر‌ئ‌پ‌ی‌ش‌ان‌دان.

دوو‌ه‌م‌یان: که‌ مانا‌ی‌ ه‌ی‌دا‌یه‌تی‌ ت‌ایه‌ته‌، ئە‌وه‌یه‌ ده‌‌ستی‌ ب‌گ‌ری‌ و له‌ گه‌‌ل‌ خۆ‌تی‌ ب‌ه‌ی‌ بو‌‌ ئە‌و‌ شو‌ئ‌نه‌ی‌ که‌ مه‌به‌ستی‌ه‌تی، ئە‌وه‌ (راسته‌‌ر‌یک‌کردن)، یان (خ‌ست‌نه‌سه‌ر‌ راسته‌‌‌ر‌ئ‌ی)‌ی‌ پ‌ئ‌ ده‌‌ئ‌ین.

خواش‌ ﷺ هه‌م‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر‌انی‌ نار‌دوون‌ و، هه‌م‌ ک‌ت‌یبه‌‌کانی‌ دا‌به‌‌زان‌دوون‌ بو‌‌ ر‌ئ‌ن‌ما‌ی‌ی‌ خه‌‌ل‌ک، که‌واته: پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر‌ان‌ ر‌ئ‌ن‌ما‌ی‌ی‌کار‌بوون، ک‌ت‌یبه‌‌کانی‌ خوا‌ ر‌ئ‌ی‌ پ‌ی‌ش‌ان‌ده‌ر‌ بوون، به‌‌ لّام‌ ئە‌و‌ ه‌ی‌دا‌یه‌ته‌ی‌ مر‌و‌ف‌ راسته‌‌‌ر‌ئ‌ی‌ ب‌کات، ئە‌وه‌ ته‌‌ن‌یا‌ به‌‌ده‌‌ست‌ خوا‌ی‌ کار‌به‌‌ج‌یی‌ه، بو‌‌یه‌ خوا‌ ده‌‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَئِنَّ اللَّهَ هُـدًى

مَنْ يَشَاءُ ﴿۱۶﴾، واته: تو هه ره که سیکت خووش بوئی ناتوانی راسته ری بکهی، به لام خوا هه ره که سیکتی بوئی راسته ری ده کات، پیغه مبهه ﴿۱۶﴾ ریتمایی ده کات، به لام خوا راسته ری ده کات.

خوا ﴿۱۶﴾ له سووره تی (محمد) دا وشه ی هیدایه تی به هه ردو و اتایه که ی به کاره ی ناوه، که ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادْهُمْ هُدًى وَالَّذِينَ تَقَوُّهُمْ ﴿۱۷﴾﴾، واته: نهوانه ی ریتمایی خویان وه رگرتوه، خوا هیدایه تی ان بو زیاد ده کات، واته: زیاتر پیان ده چه سپیتی و، راسته ری ان ده کات، پیتی خوی په روه ردگار ریتمایی خوئی ناروده، ده بی ریتمایی خوا وه ریگری، تنجا خوا ﴿۱۶﴾ له به رانه ره شه وه دا که هیدایه ته که ییت وه رگرتوه و قبول کردوه، راسته ری ده کات، به لام لیتره دا که لی شه موود ریتماییه که ی خویان هه ره وه رنه گرتوه و قبولیان نه کردوه، به لکو کویریان به سه ره ریتماییدا هه لباردوه، بویه شایسته ی سزادران بوون، وه ک چون که سیک ریتمایی خوا وه ریگری، شایسته ی شهویه هیدایه تی تایه تی بدری، له به ره شهویه هیدایه تی گشتی خوی وه رگرتوه، خوا هیدایه تی تایه تی شایسته ی پی ده دات، به هه مان شهوه ش که سیک هیدایه ت و ریتمایی گشتی خوا ره ت بکاته وه، شایسته ی شهوه ده بی خوا سزای بدات.

۳- ﴿فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾، سه ره نجام (صاعقة) ی نازاریکی ریسواکه ره کرتی، (صاعقة) پیشتیش گومان: ناگریکه و بلیسه یه که، شه صله مانایه که ی شهویه که له جهودا دی، خوا ﴿۱۶﴾ له سووره تی (الرعد) تایه تی ژماره (۱۲) دا ده فه رموی: ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾، واته: خوا برووسکه کان ده تیری، تنجا هه ره که سیک بیهوئی، لیان ده دا به و برووسکه یه، به لام دوی وشه ی (صاعقة) خوازراوه ته وه بو هارژنیکی گهوره، چریکه و ده نکینکی بیره زا، هه روه ها به کاریش هیتراوه بو سزاو نازاریک کت و پر بی و، به خیرایی شه و که سه، یان شه کومه له، که تووشیان ده بی له به ینیان به ری.

(الهُونُ: الْهَوَانُ وَهُوَ الذَّلُّ)، (هون) زه‌بوونی و ملکه چپیه، ئنجا ملکه چپی ته‌گه‌ر مروّف له زاتی خویدا ملکه‌چ و نهرم و نیان بی، نه‌وه له‌سه‌ری سوپاس و ستایش ده‌کری، به‌لام ته‌گه‌ر به‌هووی هیزکی ده‌ره‌کییه‌وه بی، به‌بی ویستی خووی، له‌و حاله‌ته‌دا شتیکی خراپه‌و سه‌رزه‌نشتکراوه.

خوَا تَعَلَّکَ رُوونِ ده‌کاته‌وه ده‌فه‌رمووی:

٤- ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، (بؤیه) صَاعِقَةٌ ی سزاو نازاری ریسواکه‌ر گرتی، به‌هووی نه‌وه‌وه که ده‌یانکره‌د.

٥- ﴿وَجَنَّتْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ﴾، نه‌وانه‌ی بروایان هینابوو، پاریزیشیان ده‌کره‌د، نه‌وانه‌مان ده‌ریاز کره‌د، ﴿آمَنُوا﴾ ی به‌کرداری رابردوو هیناوه، چونکه ئیمان‌که پێشی هیتراوه، به‌لام (تَقْوَى) ی به‌کرداری رانه‌بردوو (فعل المضارع) هیناوه.

﴿وَكَانُوا يَنْقُونَ﴾، چونکه ته‌قوا به‌رده‌وام له ئیمان‌ه‌وه په‌یدا ده‌بی و، له هه‌موو حاله‌ته‌کانی مروّف‌دا پاریزکاری (تَقْوَى) تازه ده‌بیته‌وه و ده‌بته‌وه پێش، ئینسان له هه‌موو هه‌نگاوێکی‌دا پتویستی به‌پاریزکاری هه‌یه، دوا‌ی نه‌وه‌ی که ئیمانی هیناوه‌و، ئیمان چه‌سپاوه، هه‌لبه‌ته ئیمانی‌ش که‌م و زیاد ده‌کات به‌لام ئیمان‌که هیتراوه له رابردوو‌دا، به‌لام ئیستاو، بۆ له مه‌ودوا، ته‌قوا تازه ده‌بیته‌وه.

که ده‌فه‌رمووی: ﴿فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ﴾، (العَذَابُ: الَّذِي هُوَ سَبَبُ الْهَوَانِ، إِضَافَةٌ الصَّغَةِ لِلْمَوْصُوفِ)، واته: نه‌و نازاره‌ی که هوکاری ریسواپیه.

نهمه پالدانی سیفه‌ته بۆ لای وه‌سفکراو، نه‌وه‌ی پێشی پالدانی وه‌سفکراو بوو بۆ لای ناوه‌لناو، به‌لام نه‌وه‌یان پالدانی ناوه‌لناوه بۆ لای وه‌سفکراو، واته: حاله‌تی ناسایی خو‌یه‌تی.

هه‌ندیک له ته‌فسیره‌هاوچه‌رخه‌کان وشه‌ی: (صَاعِقَةٌ) ده‌یان ناوا پیتناسه‌کرده‌وه: (الصَّاعِقَةُ: الصَّيْحَةُ الْعَبِي تَنْشَأُ فِي كَهْرْبَانِيَةِ السَّحَابِ الْحَامِلِ لِلْمَاءِ، فَتَنْقَدِحُ مِنْهَا نَارٌ تُهْلِكُ

ما تُصِیْهُ،) واته: نهو دنگ و هارژنه به له هوریکي بارگویی، کاره بادار په پیداده بی
که ناوی هه لگرتوه، ناگرکی لی داده کیرسی هه رچی تووشی بی ده یفه ویتنی.

ههوره که بارگهی ساردی هه یه و زویش بارگه که ی گهرمه، له نه جامی نه وه دا
بلیسه یه کی لی په پیداده بی، که پی پی ده گوتری: برووسکه (برق)، ده نگه که شی
پی پی ده گوتری: ههوره تریشقه (رعد).

لیره دا له کوتایی باسی گه لی عادو له مووددا - که پیشر گومان له سوورپه تی
(هود) دا به دریزی باسی به سه رها تی گه لی عادمان کرده و، له سوورپه تی
(الحجر) یشتا، به دریزی باسی به سه رها تی گه لی له موودمان کرده - نه م س
سه رنجه ده خه ینه روو:

۱- خوا ﷻ سه ره تا باسی گه لی عادو له موودو، خالی هاوبه شیان کرده، که ده فهرموی:
﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَتَمُودَ﴾، باسی خالی هاوبه شیان
ده کات، هه روه ها باسی سزای هاوبه شیشان ده کات، که هه ردوکیان سزایه کانی ناو
ناون: (صَاعِقَةٌ)، نجا به نسبت گه لی له مووده وه، دیاره (صَاعِقَةٌ) بووه، به لام به نسبت
گه لی عادوه بایه کی توندو به هیزو زور سارد بووه، به لام خالی هاوبه شیان نه وه یه که
سزایه کی کتوپرو زور به هیزو فه ویتنه ر بووه.

۲- دواپی خوا ﷻ باسی تابه مه ندی هه ر کامیکانی کرده:

أ- به نسبت گه لی عادوه ده فهرموی: ﴿فَأَسْتَكْبِرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، به
ناهق له زه ویدا خو بان به لگرت، هه روه ها گوتوویانه: ﴿مَنْ أَشَدُّ مَتَابَةً﴾، کن له تیمه
به هیزتره، هه روه ها سیفه تیکی دیکه یان: ﴿وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾، واته: نکوو لیان
له نایه ته کانی تیمه ده کرد، نه م س سیفه ته ی خوای موته عال لی گپراونه وه له گه لی عاد.

به نسبت سزایه که شیانوه خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدِينَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْرَىٰ وَهُمْ

لَا يُصْرُونَ ﴿۱﴾، بایه کی زور به هیزی زور ساردمان له رۆژانئیکی نه گبه تدا ناره سه ریان، تاکو سزای ریسواکه ریان له ژبانی دنیا پی بجیزین و، سزای رۆژی دوایش ریسواکه تریشه و، که سیش ناب پیشتیوانیان بکات و، سه ریش ناخرین.

ب- به نسبت گه لی ئه مووده وهش، خوا لَا تُهَوَىٰ ئه وهی باسکرده: ﴿وَأَمَّا نُمُودٌ فَمَا نَمُوهُمْ﴾، کوزیریان پرتنمایمان کردن، به لام ئه وان چیمان کرد؟ ﴿فَأَسْتَجِبُوا أَلْعَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾، کوزیریان به سه ر پرتنمایدا هه لبارد، بۆ سزایه که شیان: ﴿فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، (صَاعِقَةً) یه ک و، بلیسه یه ک، هارژنئیکی نازاری ریسواکه ر گرتی، به هوی ئه وه که ده یانکرد.

۳- ئه وهی که له به سه رهاتی عاددا باسکراوه، له هی ئه مووددا دووباره نه کراوه ته وه و، ئه وهی که له هی ئه مووددا باسکراوه، له هی عاددا باس نه کراوه، بۆ وینه:

أ- له هی گه لی عاددا: ﴿أَيُّكُمْ مَجْسَاتٍ﴾، رۆژانئیکی نه گبه ت و بی خیر، ئنجا وه ک چۆن ئه و رۆژانهی که گه لی عادیان تیدا فه وتاوه، نه گبه ت و بی خیر بوون بۆ ئه وان، ئه و رۆژانهی که گه لی ئه موودیشیان تیدا فه وتاوه، هه ر وابوون، به لام چونکه له هی گه لی عاددا باسی کردوه و، به پتویست نه زانراوه له هی گه لی ئه مووددا باس بکری، له به ر ئه وهش که گه لی عاد دیاره هه وت شه و هه شت رۆژ بایه که لئی داو، به لام هی گه لی ئه موود بلیسه یه ک بووه و، هارژنئیکی گه وره بووه، هینده ی پی نه جووه فه وتاوان.

ب- هه روه ها به نسبت گه لی عاده وه خوا ده فه رموی: ﴿وَلْعَذَابُ الْآخِرِ أَشْرَىٰ﴾، نازاری مه نزلگای کۆتایی ریسواکه تریشه، به لام بۆ گه لی ئه موود ئه وهی به کارنه هیناوه، چونکه که له وئ پی به کارهاتوه، هی گه لی ئه موودیش هه ر وابووه، وه ک چۆن له دنیا دا خوا سزای داو، له دوای رۆژیشدا سزایان ده دا.

ج- هه روه ها بۆ گه لی عاد فه رمویه تی: ﴿وَهُمْ لَا يُصْرُونَ﴾، ئه وان سه رناخرین، پیشتیوانی ناخرین، بۆ گه لی ئه موودیش به هه مان شیوه، به لام که له وئ باسی کردوه، له وئ دووباره ی نه کردۆته وه، واته: به نسبت گه لی عاده وه خواهی په ره رده گار سی شتی

باسکردوون، که دوایی بۆ گهلی ئەموود دووبارەى نەکردوونەوه، بۆ گهلی ئەموودیش به هەمان شێوه:

أ- ﴿وَأَمَّا تَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ به لَام ئەموود رێمان پێشاندان، وهك چۆن خوا پێی پێشانی گهلی ئەموود داوه، پێی پێشانی گهلی عادیش داوه، به لَام كه لهوێ باسی كردوه، لهوێ به پێویست نەزانراوه، باس بكری.

ب- بۆ گهلی ئەموود دەفەر موی: ﴿فَأَسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهَدَىٰ﴾، کویریان به سهەر رێنمایی دا هه لێزارد، كه لێره دا ئەوهی بۆ گهلی ئەموود باسکردوه، بۆ گهلی عاد به پێویست نەزانراوه، باس بكری.

ج- بۆ گهلی ئەموود دەفەر موی: ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، به هۆی ئەوهوه كه وه دهستیان دههێناو دهیانکرد، دیاره بۆ گهلی عادیش به هەمان شێوه، به لَام كه بۆ گهلی ئەموود باسی كردوه، بۆ گهلی عاد باسی نەکردوه.

کهواته: سێ شت بۆ گهلی عاد باسکراون، سێ شتیش بۆ گهلی ئەموود، كه له راستییدا ههردوو گهلهکه، لهو شهش خاله دا هاوبهشن، خوا ﷻ بۆ ههەر کامێکیان سێ شتی باسکردوون، كه بۆ ئەوی دیکه سێ شتی دیکه ی جیاوازی باسکردوون، تاكو بزانی، كه سه رجه م ههردوو گهلهکه لهو شهش خاله دا هاوبهش بوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ درسی سیئہم ✱

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له (۱۱) یازده نایهت پینک دتی، نایه‌ته‌کانی: (۱۹ - ۲۹)، که باسی سه‌ره‌نجامی شووم و به‌دی بیپروایانی کردوه له رۆژی دواییدا، که بیستن و دیتن و پیستیان له‌سه‌ریان ده‌بنه شایه‌د، پاشان باسی چهند حاله‌ت و هه‌لۆبستیکی بیپروایان کراوه وه‌ک:

- ۱- گومانیان به‌رانبه‌ر به‌ خوا، که زۆرتیک له کرده‌وه‌کانیان نازاتی.
- ۲- ری پین نه‌درانیان که به‌ هۆی داوای لیبوردن کردنه‌وه، گله‌یی خوا له‌سه‌ر خۆیان لایه‌رن.
- ۳- بۆ په‌خستیرانی چهند هاوه‌لێکی خراپ، که کرده‌وه خراپه‌کانیان بۆ ده‌رازینه‌وه، نتجا هاوه‌لی خراپی جند بن، یاخود مروّف بن.
- ۴- به‌یه‌کدی گوتیان که قسه‌ی پووچ و غه‌لبه‌غه‌لب بکه‌ن له دژی قوربان، بۆ نه‌وه‌ی به‌سه‌ریدا زالبن.
- ۵- سزای بیپروایان ناگری دۆزه‌خه‌و، له‌ویدا ریسواو شه‌رمه‌زار ده‌کرین.
- ۶- له‌ دۆزه‌خدا بیپروایه‌کان داوا له‌ خوا ده‌که‌ن، نه‌و دووانه‌ی له‌ جندو مروّف، گومرایان کردوون، پیتشانیان بدات تاکو بیانخه‌نه ژیر پیتیان و، له‌ خواره‌وه بن.

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١١﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالُوا لَئِن لَّوَدَّعِينَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَالْيَوْمَ تَرْجَعُونَ ﴿١٣﴾ وَمَا

كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ بَصُرُوا فَأَلْتَارُ مَتَوَى لَّهُمْ وَإِنْ سَتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَفِيضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَرَيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْغَنِيِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلْيَدْعُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَثْوَابًا الَّتِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَأْتِينَنَا بِمُحَدَّثُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْغَنِيِّ وَالْإِنْسِ جَعَلَهُمَا نَحْتًا أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تهاکان

ههروهها (تهی موحه ممهده) لهو رۆژهش بیانترسیته که دوژماننی خوا به ره و لای ناگری (دۆزهخ) کو ده کردینه وه ره پیچه ک ده درین، هی پیتستان راده گیری، تاکو هی دوایان پیمان ده گات ﴿٢٢﴾ ههتا کاتیک هاته لای دۆزهخ، بیستیان و، چاوه کانیان و، پیسته کانیان، شایه دیان له سهریان دا له باره ی نه وه وه که ده یانکرد ﴿٢٣﴾ نه وایش به پیسته کانیان گوت: بوچی شایه دیتان له سهرداین؟ گوتیان: نهو خوایه هیتانینه گو، که هه موو شتیک دینیته گو، (وه قسه دینن)، هه ره نه ویش یه که مجار دروستی کردوون و، ته نیا بو لای ویش ده گپدرینه وه ﴿٢٤﴾ کاتی خویشی له ژبانی دنیا، تپوه بویه خوئانتان هه شار نه ده دا، (خوئان نه ده شارده وه) که بیستتان و، چاوه کانتان و، پیسته کانتان، شایه دیتان له سه

بدەن، بەلگۈ پىتەن واپوو؛ خوا زۆرىك لەوھى دەپكەن ئايزانى ﴿۲۱﴾ ئىجا ئەو
گومانەشتان كە بە پەرورەدگار تاتان بىرە، فەوتاندنى، (سەرى بە فەتارەت دان
و)، لە زىانباران بوون ﴿۲۲﴾ ئىجا لە پۇژى دوايىدا ئەگەر خۆيان رابگىرن، (يان
خۆيان رانەگىرن)، لە نىو ئاگرەدا (يەكسانە)، شوئىنى حەوانەوھىيان ھەر ئاگرەو،
ئەگەر داواش بکەن گلە پى لەسەر خۆيان لاپەرن، لە گلە پى لەسەر لاپىراوان
ناپىن، (بوارىان نادىرى پۇژى پىئىنەوھو، گلە پى خوا لەسەر خۆيان لاپەرن) ﴿۲۳﴾
ھەرەوھە ھاوونشينا ئىكى خراپمان بۆرە خساندوون، ھەرچى لە پىشيانەوھىە (لە
كاروبارى خراپى دنيا) و، ھەرچى لە دوايانەوھىە (لە پشت گونجىستى پۇژى
دواپى)، بۆيان رازاندنەوھو، فەرماپشت و بىرىارى خوايان لەسەر چەسپا، (كە
دەپى سزا بدرىن)، لە نىو كۆمەلانىكدا لە جندو مروڤ، كە زىانبارن ﴿۲۴﴾
ئەوانەش كە بىپىروان گوتيان: گوى بۆ ئەم قوپانە مەگىرن و، غەلبەغەلب و
فەسى پووچى لە كاتى خوتىرانى دا تىدا بکەن، بەلگۈ بەسەرىدا زالپن ﴿۲۵﴾
بە دنياپى ئەوانەى بىپىروان، ئازارىكى توندىان پى دەچىڤىن و، مسۆگەر سزاي
خراپىرىن كىرەوھىيان دەدەپنەوھە كە دەپانكرد ﴿۲۶﴾ ئەو سزاي دوژمانى خواپە،
ئاگرى دۆزەخە، كە لەوئىدا مەزلگاي ھەمىشە پىان ھەپە، بە ھۆى ئەوھو
كە نكوولپىان لە نىشانە كامان دەكرد ﴿۲۷﴾ ھەرەوھە ئەوانەى بىپىروان گوتيان:
پەرورەدگارمان! ئەو دووانەمان پىشان بدە لە جندو مروڤ كە گومپىان كىردىن،
دەپانخەپنە ژىر پىمانەوھە، تاكو لە ھەرە نىمان بن ﴿۲۸﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَزَعُونَ): (وَزَعْتُهُ عَنْ كَذَا، أَي: كَفَفْتُهُ، يُوزَعُونَ، أَي: يُحْبَسُ أَوْلَهُمْ عَلَى آخِرِهِمْ، أَوْزَعِي: أَلْهَمِي)، ده گوتری: (وَزَعْتُهُ عَنْ كَذَا) واته: نه مهیشت، ریم لیگرت، گترامه وه، (يُوزَعُونَ) هی پشیمان راده گیرئ، تاكو هی دوایان پتده گات، هه موویان خر ده کرینه وه سه ر یه ك، وشه ی (أَوْزَعِي) له قورئاندا به کارهاتوه: ﴿رَبِّ أَوْزَعِي أَنْ أَشْكُرَ﴾ (۱۵) الْأَحْقَافِ، (أَي: أَلْهَمِي) واته: مه هیله سوپاسگوزاری بو تو نه که م.

(أَرْدَاكُم): (أَي: أَهْلَكَكُم) فهوتانندی، (الرَّذِي: الْهَلَاكِ، وَالرَّذِي: التَّعْرُضُ لِلْهَلَاكِ، أَرْدَاكُم: أَهْلَكَكُم)، (رَذِي) به مانای فهوتانه، (تَرَذِي) بریتیه له وهی ئینسان خوئی بخاته حالتهی فهوتانه وه، که واته: (أَرْدَاكُم) واته: فهوتانندی.

(وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا): نه گهر داوا بکه ن گله یی له سه ر خویمان لابه رن، (العَتَبُ: كُلُّ مَكَانٍ نَابٍ بِنَازِلِهِ، وَمِنْهُ عَتَبَةُ الدَّارِ، وَالْعَتَبُ وَالْمَعْتَبَةُ: غِلْظَةٌ يَجِدُهَا الْإِنْسَانُ فِي نَفْسِهِ، وَالْإِسْتِعْتَابُ أَنْ يُطْلَبَ مِنَ الْإِنْسَانِ أَنْ يَذْكَرَ عَتَبَةَ لِيَعْتَبَ)، (عَتَبُ): هه ر شوئینیکه که زه ق بن بو که سیک که لئی داده نیشن، له بنیدا به رز بن، (عَتَبَةُ الْبَابِ) واته: شپانه ی ده رگا، چوارچیه ی ده رگا، (العَتَبُ وَالْمَعْتَبَةُ) زیریه که مروف له نه فسی خویدا هه ستی پتده گات، گله یی، (إِسْتِعْتَابُ) یش نه وه یه که داوا له مروف بکری گله ییه که ی خوئی باس بکات، تاكو گله ییه که ی نه مینئ، که واته: (إِنْ يَسْتَعْتَبُوا)، (إِنْ يَسْتَعْتَبُوا الْعَتَبِي، وَالْعَتَبِي مَصْدَرُ الْإِعْتَابِ، وَهِيَ رُجُوعُ الْمَعْتُوبِ عَلَيْهِ إِلَى مَا يُرْفِي الْعَائِبَ) نه گهر داوا ی (عَتَبِي) بکه ن، (عَتَبِي) ش ناوی چاوگه بو (إِعْتَابُ)، (إِعْتَابُ) یش: بریتیه له وهی بابای لومه کراو، بکه رینه وه بو حاله تیک که بابای لومه که رازی بن لئی، واته: گله یی گله ییکه ر له سه ر خوئی نه هیلئ.

(فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِرِينَ): واته: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْتَبَهُمْ، أَي: لَا يَقْبَلُ مِنْهُمْ الْإِعْتِدَارَ وَرَفَعَ الْعِتَابَ عَلَيْهِمْ)، خوا پوژش هیتانه دهیان لئ قبول ناکات، یانی: گله یی و لومه ی خویبان له سه ر لانا بات، له وی بواریان پی نادات، گله یی خوا له سه ر خویبان لابه رن.

(وَقِضْنَا): (هَيْئَتُنَا، أَتَخَنَّا لِنَسْتَوِيَّ عَلَيْهِ اسْتِجْلَاءَ الْقَيْضِ عَلَى الْبَيْضِ، وَهُوَ الْقَشْرُ الْأَعْلَى)، (قَيْضُنَا) به مانای ناماده مان کرد (أَعْدَدْنَا) واته: ریمان پندا که به سه ریدا زال بی، وه که چوون (قَيْض) به سه ر (بَيْض) دا زال ده بی، (قَيْض) یش: بریتیه له و تویکله ی له سه ره وه ی هیلکه یه، تویکله که زهر دینه و سپینه که ی هیلکه که ی گرتوته نیو خووی.

(قِرْنَاءَ): (جَمْعُ قَرِينٍ، الْقَرِينُ هُوَ الصَّاحِبُ الْمُلَازِمُ)، (قِرْنَاءَ) کوی (قرین) ه، هاوه لیک که په بوه ست بی به مروقه وه و، هه میسه له که لی بی، بویه به کوردی به (هاونشین) که سیک که هه میسه له که ل که سیکه، له که لی داده نیشی و پیکه وه، مانامان کردوه.

(وَالنَّوْافِرِ): واته: (لُغُو) تیدا بکه ن، (اللُّغُو: مِنَ الْكَلَامِ مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ، وَهُوَ الَّذِي يُورَدُ لَا عَنْ رَوِيَّةٍ وَفَكْرٍ، فَيَجْرِي مَجْرَى اللُّغَا، وَهُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ)، (لُغُو): له قسه، نه وه یه که بایه خی پی نه درئ، نه ویش نه وه یه که سیک قسه یه که بکات له رووی بیر لیکر دنه وه و تیوه امانه وه نه بی، بویه حوکمی (لُغَا) ی ده بی، (لُغَا) ش: بریتیه له ده نکس پاساری، ده نکس چوله کان که بو تیمه سوودیکی نه و، تیناگه ین، به لام بیکومان ته یرو توال که ده جریونین و ده چریکینین، که وه که ده قاسینتی، کوتر که ده گمینتی، قاز که ده قیرینتی، مریش که ده کورکینتی، که له باب که ده قووقینتی، عه له شیش که ده عوعینتی، نه وان هه موویان بو خویان لیک تیده گن و بو نه وان قسه یه کی به که لکه، به لام بو تیمه و مانان که لیان تیناگه ین، پوچ و بی سووده.

ئنجا بېيروايه كان گوتويوانه: كه قورئان ده خوئندري، تيوه قسه ي پووچي تيدا بكن، كاله گال و قسه ي پووچ بكن، بو ئه وه ي ئه و نايه تانه ي ده خوئيرين، نه گه نه گوئي بيسه ران و، لئيان تينه گهن.

(الْأَسْفَلِينَ): (السُّفْلُ ضِدُّ الْعُلُوِّ، وَسَقَلَ فَهُوَ سَاقِلٌ، وَأَسْفَلَ ضِدُّ أَعْلَى)، (سُقِلَ): پتچه وانه ي (عُلُوٌّ)، (سُقِلَ) خوارئ، (عُلُوٌّ) سه رئ، (سَقَلَ فَهُوَ سَاقِلٌ) واته: چووه ژيره وه ئه و له ژيره وه يه، (وَأَسْفَلَ ضِدُّ أَعْلَى)، (أَسْفَلَ) واته: زور له خوارئ، (أَعْلَى) واته: زور له سه رئ، (هَذَا أَسْفَلَ مِنْ هَذَا، وَهَذَا أَعْلَى مِنْ هَذَا) ئه مه له خوار ئه مه يه، ئه مه له سه رووي ئه مه يه، ئه وانه پتچه وانه ي هكدين.

مانای گشتی نایه ته كان

دوای ئه وه ي خوای کار به جئ له شه ش ئایه تی پتسوودا، سه رنجی خه لکی پاکتشا بو به سه رهاتی هه ر کام له گه لی عادو گه لی ئه موودو، ئه و سه ره نجامه شوومه ی که له گه لیدا ده سته و یه خه بوون، به هوی مله ورپیان و، به هوی په فزکردنیانه وه بو هیدایه تی خوا، ئنجا خوا ﷺ ده گوازیته وه بو باسی پوژی دوایی، چهن دیمه تیک له پوژی دوایی ده خاته به رچاو، تاکو بزنان که پوژی دوایش چاوه رتیانه، وئرای ئه و سزا دنیاییه، که واته: ئه گه ر سزایه کی دنیایی وه ک هی گه لی عادو ئه موودیشیان به ملدا نه هات، با بزنان ئه وه ی پوژی دوایی هه ر مسوگه ره و، به ملیاندا دئ.

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَبِیَوْمٍ یُّحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ یُبْرَعُونَ﴾، ئه و پوژه که دوژمنانی خوا به ره و ناگر کو ده کرتنه وه، ﴿فَهُمْ یُبْرَعُونَ﴾، واته: ده گپه ردرتنه وه و نه یلئری لیک بترازین، هی پتشیان راده گیرئ، تاکو هی دواییان پئ ده گات، یاخود: ﴿فَهُمْ یُبْرَعُونَ﴾، یانی: (یُسَاقُونَ)، لیده خوهرین و پالیئوه

ده نرین، ره پیچهك ددرین، وهك چۆن كه سیک كۆمه له نازه ئیک ده بات بۆ سه ره
 ئاو، یان بۆ ئیو ناغه ل، ده نگیان ده داو، ره پیچه کیان ده داو، هه ئیانده پیچی،
 نه وانیش به و شیوه یه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾ هه تا کاتیک كه هاتنه لای، نه و
 راناوه (ها) بۆ ناگر ده چیته وه، كه پیشتی هاتوه، واته: تاكو کاتیک كه گه بیشتنه
 لای ناگری دۆزه خ، ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾،
 بیستیان و، چاوه کانیان و، پیسته کانیان شایه دییان له سهردان به وهی ده یانکرد،
 واته: له سهریان بوونه شایه د، شایه دی کرده وه خراپه کانیان.

﴿وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾، به پیسته کانی خویانیان گوت: بۆچی
 شایه دییمان له سهر ده دن، نه وان هه م بیستیان و، هه م بیینیان، واته: گوئی و
 چاوه کانیشیان شایه تییان له سهر داو، به لأم لیتره دا ته نیا رووی ره خنه ده که نه
 پیسته کانیان، كه بۆچی شایه دییمان له سهر ده دن؟ باسی گوئی و چاوه کانیان
 نه کراوه، له بهر نه وهی پیسته کانیان له به ره و روویانه و ده بیینن، واته: پیستی
 نه ندامه کان، به لأم نه گوئیان ده بینن، نه چاویشیان له بهر چاویانه تاكو بیینن،
 كه ده ئین: بۆچی شایه دییمان له سهر ده دن؟ ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ
 شَيْءٍ﴾، گوئیان: نه و خواجه هیئانییه گو، كه هه موو شتیکی هیئاوه ته گو، نه و
 خواجه تیمه ی وه قسه هیئاوه، كه هه موو شتیکی وه قسه هیئاوه، واته: هه ر
 شتیك بیهوی، خوا ﴿وَأَيُّ لِيْدِهَكَاتِ بَدُوِّیْ وَ قَسِهْ بَكَاتِ﴾، وه و خَلَقَكُم اَوَّلَ
 مَرَّةٍ﴾، هه ر نه ویش یه كه مجار دروستی كردن، ﴿وَالَّذِي تَرْجَعُونَ﴾، هه ر بۆ لای
 ویش ده گنډرینه وه.

ئنجا نه مه ی دی، ده گونجی هه ر قسه و وه لأمی پیست و، چاوو، گوئییه کانیان
 بن، ده شگونجی نه مه فه رمایشتی خوا ی موته عال بن، نیواخنی کرده له که ل
 وه لأمی نه و نه ندامانه ی جهسته ی مرۆفدا، ده فه رموی: ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْوْنَ اَنْ
 يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا اَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾، تیوه کاتی خوی خۆتان په نهان
 نه ده کرد، له ترسی نه وهی بیستتان و، چاوه کانتان و، پیسته کانتان شایه دیبتان

لهسهر بدهن، واته: خوږه نهانکردنتان له ترسی شایه دبی لهسهر درانتان نه بوو، ﴿وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾، به لأم پیتان و ابوو خوا زوړیك له وهی دهیکه، نازانئ، واته: نه گهر شتیكتان به په نهانیی ده گره، له بهر شایه دبی لهسهر دانی بیست و، چاوو، پیستان نه بوو، به لكو پیتان و ابوو نه گهر شتیك به په نهانیی بکه، خوا زوړیك له کردهوه کانتان نازانئ، یانی: نه و کردهوانه ی به په نهانیی دهیانکه، که واته: خوږه نهانکردنه که تان لهسهر نه و بناغیه بوو، پیتان و ابوو نه گهر خوټان په نهان بکه، خوا کردهوه په نهان کانتان په ی پینابات و نازانئ، یان نه گهر به چه قسه بکه، قسه که تان نایست.

﴿وَذٰلِكَ ظَنُّكَ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾، نا نه و گومانه شتان که به په روه ردگار تان برد، ﴿اَزِدْنٰكُمْ﴾، تیهوی فهوتاند، ﴿فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾، سه ره نجام له زیانباران بوون، واته: نه و گومانه تان که پیتان و ابوو، خوا ﴿زُوْرِيْكَ﴾ له کردهوه کانتان نازانئ و، پیتان و ابوو خوا لیتان ناپرسیته وهو، سزاو پاداشتتان ناداته وه، نه وه بوو وایلپکردن بغه ویتین و، ری له بهردهم خوټاندا ته خت و ناچووخ ببین، که بیپروابن و، هاوبه ش بو خوا دانه رین و، تاوانبارین و، خراپه کارین، چونکه پیتان و ابوو خوا زوړیك له کردهوه کانتان نایینئ و، پیستان و ابوو، روژیك نایه ته پیش خوا ﴿سَزَاتٰن﴾ سزاتان بدات لهسهر خراپه کانتان.

﴿فَاِنْ يَّصِرُوْا فَاَلِنَّا لَمْؤِيْ هُمْ﴾، ننجا نه گهر خوټان رابگرن، نه وه ناگر جیگای ههوانه وه یانه، واته: ناگری دوزه خ، لیره دهفه رموی: نه گهر خوټانی تیدا رابگرن، باسی بهرانبه ره که ی نه کرده، به لأم واته: نه گهر خوټان رابگرن، یان خوټان رانه گرن، سه ره نجام هر جیکایان ناگره، چونکه له قوړناندان زوړجاران خوا ﴿سَزٰوْرٰن﴾ له دوو شتان یه کیکیان باس دهکات و، تهوی دیکه باس ناکات، له بهر ته وهی نه و دوو شته پیکه وه و پیکه وه په یوه ستن، زانایان زوړجاران وینه به وه دپننه وه که خوا ﴿سَزٰوْرٰن﴾ له سووړه تی (الثخل) دا دهفه رموی: ﴿سَزٰوْرٰن تَقِيْكُمْ الْحَرَ وَسَزٰوْرٰن تَقِيْكُمْ بِاَسْكُم﴾، واته: پوښاکتیک دروست ده که تان که له کهرما ده تانپاریزئ،

ساردی باس نه کردوه، یانی: (تَقِيكُمْ الْعَرْ وَالْبَرَّةَ)، واته: له گهرماو، له سه‌رماش ده‌تانپاریزی، هه‌روه‌ها: ﴿تَقِيكُمْ بِأَسْكُمْ﴾، له کاتی جه‌نگ ده‌تانپاریزی، که‌واته: له کاتی‌ک دا جه‌نکیش نه‌بی، ئەو پۆشاکه خو‌تانی پی‌ داده‌پوشن.

ئنجا ده‌فهرموئ: ﴿وَإِنْ سَتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾، ئە‌گه‌ر داوا بکه‌ن، گله‌یی له‌سه‌ر خو‌یان لابه‌رن، گله‌یی له‌سه‌ر لابراو نابن، ئەو گله‌یی له‌سه‌ر خو‌ لابردنه‌ش، به‌وه که‌ داوای لی‌بوردن له‌ خوا بکه‌ن و، پۆزش به‌ئینه‌وه، به‌لام وه‌لامی ئەو داوایه‌یان نادرته‌وه، بۆیه گله‌ییان له‌سه‌ر لاناچی، ئەو گله‌یی و، په‌خه‌یه‌ی خوا لی‌ئانی هه‌یه، هه‌ر ده‌مینن، بۆچی؟ چونکه‌ رۆژی دوایی شوئنی سزاو پاداشته، شوئنی داوای لی‌بوردن کردن و، قه‌ره‌بوو کردنه‌وه، چاک‌کردنه‌وه‌ی خراپه‌کان نیه، خو‌ترویشه‌ته‌وه: (وَإِنْ يُسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ)، ئە‌گه‌ر داوایان لی‌ بکری، گله‌یی له‌سه‌ر خو‌ لابه‌رن، گله‌یی له‌سه‌ر خو‌ لابه‌ر نابن، (مُعْتَبٍ)، واته: که‌سێک که‌ گله‌یی له‌سه‌ر خو‌ی لاده‌بات.

﴿وَقِيصْنَا لَهُمْ قُرْآنًا﴾، هاونشینانیکمان بۆ په‌خساندن، بۆ تاماده‌کردن، (قُرْآنًا) کو‌ی (قَرِين)ه، (قَرِين) به‌ هاوه‌ل و هاوده‌م و هاونشینی‌ک ده‌گوتری، که‌ هه‌میشه له‌گه‌ل مرو‌ف دابن، بۆیه زۆر له‌ زانایان (قُرْآنًا)یان به‌ هاوه‌لانی جندو شه‌یتان لی‌کداوه‌ته‌وه، هه‌رچه‌نده ده‌شگونجی هاوه‌لانی مرو‌ف بن، هاوه‌لی خراپ، به‌لام وه‌ک دوایی له‌ مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه سه‌ر، له‌ چهند شوئینیکی دیکه‌ی قورئاندا، خوا ﷺ باسی (قَرِين)ی کردوه، باسی شه‌یتانه‌کانی کردوه که‌ ده‌بنه‌ هاوده‌م و هاو‌رازی بی‌پروایه‌کان، بۆ وینه:

أ- له‌ سووره‌تی (الأعراف) دا ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، واته: تيمه شه‌یتانه‌کامان کردوه به‌ دو‌ست و نیزیکی نه‌وانه‌ی پروا ناهینن.

ب- هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الأنعام) دا ده‌فهرموئ: ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْحِيَّ يُوحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ عَرُورًا﴾، واته: شه‌یتانه‌کانی مرو‌ف و جند هه‌ندیکیان

قسهی رازاوهو فریودهر بۆ یه کدی ده تیرن، که مه به ست پیتی خوتخوته کردنی شه یئانه جنده کانه بۆ مروّفه کان.

ج- ههروهها له سووره تی (الأنعام) دا ده فه رموی: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرَبِّهِمْ لَكَاؤِبٌ خَالِدٌ﴾، واته: شه یئانه کان خوتخوته ده که ن بۆ دۆسته کانیا ن (له کافره کان) تا کو شه ره قسه تان له که لدا بکه ن و، نه گهر به قسه یان بکه ن، تیوه ش ده بن به هاوبه ش بۆ خوادانه ر، واته: نه گهر له بواری جه لال و جه رامدا به قسه یان بکه ن، له بازنه ی ئیمان ده رده چن.

﴿وَقَيِّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ﴾، چه ند هاونشینی تیکمان بۆ نامه ده کردن، ﴿فَرِيضُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، هه رچی له پیش ده ستیانه وه یه و، هه رچی له دوایانه وه یه بۆ یان رازاندنه وه، واته: هه رچی گونا هو تاوان بوو له هه ر چوار ده وریان بۆ یان رازاندنه وه، نه وه واتایه کی، یا خود گونا هو تاوانیک که له دنیا دا ده یکه ن، بۆ یان رازاندنه وه، ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، ههروهها هی پۆژی دواییشیا ن بۆ رازاندنه وه، به و واتایه که گو تیا ن: نه سزا هه یه وه نه پاداشت هه یه وه، نه لیترسی نه وه، نه هیج هه یه، نه ویشیا ن بۆ رازاندنه وه فریو یاندا ن، ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، فه رمایشتیا ن له سه ر چه سپا، فه رمایشت واته: بریاری خوا که ده بی سزا بدرین، له سه ر نه و کوفرو خراپه و تاوانه یان، نه و فه رمایشته ی خویان له سه ر چه سپا، ﴿فِي أَمْرٍ قَدْ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ﴾، له نیو کۆمه لانی تکه دا که تته ره پیوون، له پیش واندا له جندو له مروّفه، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾، به دنیا یی نه وان زیانبار بوون، لیتره دا تویره ره وانی قورن ان ده لین: (خاسر) بۆ بازرگانیکه که سه ودا و مامه له یه که ده کات، دوایی له سه ودا و مامه له که یدا زه ره ده کات، نه که هه ر قازانجی نایه ته ده ست، ده ستمایه که شی له ده ست ده دات، واته: حالیا ن چو تیرا وه به حالی بازرگانیکه وه، که نه که هه ر قازانجی نه کرده، به لکو ده ستمایه و سه رمایه که شی فه وتا وه.

ننجا خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ دیته سهر باسی هه لویتستیک دیکه یان و ده فهرموئی: **﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾**، نهوانه ی بیروان گوئیان، به کییان گوت؟ دیاره له بهینی خویندا گوئیان، یاخود **﴿ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾**، مه بهست پی سی سه رانیانه، سه ران و حوکمران و ده سترۆیشتوو ده کان، به ده ست و پیوه ندو شوینکه وته هه لّخه له تاوه کانیان گوت: **﴿ لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْآنِ ﴾**، گوئی بو نه م قورئانه مه گرن، **﴿ وَالنَّوْافِیَةِ ﴾**، له غووی تیدا بکهن، قسه ی پووچی تیدا بکهن، **﴿ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴾**، به لکو به سه ریدا زالبن، نهوانه ی که فه رمانیان کرد بن به جگه له خوئیان، که گوئی مه گرن بو قورئان و، قسه ی پووچی تیدا بکهن! ده بن که سائیک بووین نه مر و نه هییان به ده ست بوو بن، که واته: نه مه قسه ی بهر پر سه کان و ده سترۆیشتوو ده کانه، که به شوینکه وتوو و به ده ست و پیوه ندو، خه لکه هه لّخه له تاوه که ی خوئیان گوتوه، وشه ی (لغو) پیشریش باس مان کرد، یانی: قسه ی پووچ، قسه یه ک که سوودی نه بن، واته: قسه ی پووچ بکهن له کاتیکدا که قورئان ده خوئرتی، بو نه وه ی له نه نجامی گوئی بیست بوونی بیسه راندا بو قسه پووچه کان، ناگایان له گوئی لیگرتتی قورئان نه مینتی، یاخود غه لبه غه لب و ده نگه ده نگ بکهن، بو نه وه ی نه وه ده نگه ده نگ و غه لبه غه لبه، بیته په رده یه ک له نیوان قورئان و بیستی نه وه که سانه دا، که له و کۆرو مه جلیسه دا گوئی ده گرن، **﴿ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴾**، به لکو زال بن، نه گهر وایکهن به سه ر قورئاندا زال ده بن، واته: ناهیلن قورئان بگاته گوئی خه لک، نه مه چه کی به هیزی ناحه زانی پیغه مبه ران و په یامه کانی خوی موته عال بووه، به دریزی میژوو تاکو تیس تاو، له مه ودواش هه روا ده بن، به هیزترین چه کیان نه وه بووه که نه هیلن نه وه ده نگه زواله، نه وه بانگه هه قه بگاته گوئی خه لک، زانیویانه نه گهر بگاته گوئی خه لک، خه لک هوشیار ده بیته وه، چونکه زگماکی ساغی مروقه کان و عه قلی سه لیمیان ناشنایه له گه ل په یامی خواو، به رنامه ی خوادا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ که به پیغه مبه راندا ناردوو یه تی، چونکه نه وه په یام و به رنامه ی خوا، وه لامگۆی هه موو داخوازییه ره واو خواریسه که کانی زگماک و سرووشتیانن.

ئنجا له بهرانبهر ئهوه دا، خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا﴾، به دلتیایی و زۆر به جه ختکردنه وه وه: ئهوانه ی بیپروا بوون، سزایه کی توندیان پتی ده چیژین، واته: وهک جه ژۆن خۆراکیک ناماده ده کری و، ده رخواردی که سیک ده درتی، تیمهش ئاوا ئه و سزایه یان پتی ده چیژین، ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرًا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به دلتیایی سزایان ده ده یین، به پتی خراپترینی ئه وه ی ده یانکرد، واته: سزای خراپترین کرده وه کانیان ده ده یینه وه، ئنجا (أَسْوَأًا)، لیره دا هه رچه نده ناوی هه لبرژاردن (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ)، به لأم مه به ست پتی هه لبرژاردن نیه، به سه ر کرده وه کانی دیکه یان دا که هینده خراپ نین، چونکه خوا به پتی هه موو کرده وه خراپه کانیان، سزای خراپه کاران ده دات، به لأم یانی: سزای خراپترین کرده وه یان ده ده یین، ئه و کرده وانه یان که هه ره خراپن، که واته: (أَسْوَأًا) به رانه ریکی نیه، خراپتر له چی؟ یانی: هه موو کرده وه کانیان خراپترن.

﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارِ﴾، ئا ئه وه سزای دوژمنانی خوا به ناگره، ناگری دۆزه خه، ﴿هُنَّ فِيهَا دَارُ الْخَالِدِ﴾، له تیه و ناگره دا مه نزلگای هه میسه یان هه یه، واته: شوینتیکیان هه یه که هه میسه تیه دا ده مینه وه، ﴿جَزَاءُ إِيْمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾، ئه وهش سزای ئه وه یه به نیشانه کانی تیمه بیپروا بوون، نکوو لیمان لیمان ده کرد.

هه ئبه ته لیره دا (آیات) وهک زۆر جار گوتوو مانه: ده گونجی مه به ست پتی رسته کانی قورئان بی، ده شگونجی مه به ست پتی موعجیزه کانی پیغه مبه ران بی، ده شگونجی مه به ست پتی دیارده و دیمه نه کانی که ردوون بی، واته: نیعمه ته کانی خوای په روه ردگار، که ئه وانه نکوو لیمی بکه ن له وه ی ئه و نیعمه تانه خوا په خساندوونی و، نکوو لیمی بکه ن له موعجیزه کانی پیغه مبه ران، یا خود له و رستانه ی فه رمایشتی خوا، هه مووی ده گریته وه، به لأم زیاتر واپنده چی (آیات) مه به ست پتی رسته کانی فه رمایشتی خوای به رزی بی وینه بی.

له کۆتایی دا ده فہرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، ھہر وہما ئه وانہی
 بیپروا بوون کوتیان: ﴿ رَبَّنَا ارِنَا الَّذِيْنَ اَضَلْنَا مِنْ اٰمِنٍ وَّالْاٰنِسِ ﴾، (له دۆزه خدا
 وایانکوتوه)، پەرورهدگارمان! ئه و دووانه مان پیشانده که کومرپایان کردین له
 چندو مرۆف، ئه و دووانه، مه به ست دوو که سی دیار بیگراو نیه، یانی: ئه و دوو
 کۆمه له له شه یئانه کانی چندو، له شه یئانه کانی مرۆف، که کومرپایان کردین،
 پیشامان بده، ﴿ جَعَلَهُمَا نَحْتِ اَقْدَامِنَا ﴾، ده یانخه ینه ژیر پیته کانی خۆمانه وه،
 ﴿ لِيَكُوْنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴾، تاکو ئه وانه له خوارتی بن، ئه مهش ئه و پهری رقی
 هه لسانی ئه و شویتکه وتوو هه لئه له تاوانه ده که یه نی، به رانهر به سه رکردو،
 ده سترۆیشتوو هه کان له کوفرو شیرکدا، که هه لیانخه له تاندوون، ده لئین: پیشامان
 بده، تاکو بیانخه ینه ژیر پشمان، با لانی که م توژیك داخی دلای خۆمانیان پی
 بریزین!

مەسەلە گىرگەكان

مەسەلەى يەكەم:

باسى كۆكردنەوۋە رەپپەچەكدانى يېپروايانى دوژمنانى خوا بەرەو ئاگر دۆزەخ و، شاھەدى لەسەردانى بېست و چا و پېستيان و، رەخنە گرتيان لىيان لەو بارەو، وەلامدانەوھيان كە خوا ھىناونىيە گۆو، سەرزەنشت كرانيان لەسەر ئەو، كە پىيان واپوۋە: خوا زۆرتىك لەوھى دەيكەن، نايزانى، كە ھەر ئەو گومانەش بوو بە ھۆى فەوتانيان و، لە قىامەتېشدا جىگايان ئاگرەو، بوارى گلەيى خوا لەسەر خو لاېردىشيان نىيە:

خوا دەفەرموى: ﴿ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١١﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالُوا لِمَ جُلِدْنَا لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٣﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْوْنَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخَيْرِينَ ﴿١٥﴾ فَإِنْ يَصِيرُوا فَاَلْتَارُ مَثْوًى لَكُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿١٦﴾ ۞

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە لە نۆزدە بىرگەدا:

١- ﴿ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ ۞ ﴾، ئەو رۆژە كە دوژمنانى خوا بەرەو ئاگر كۆدەكرىنەو، وشەى (حشُر) واتە: كۆكردنەوۋە خىركردنەوۋە سەرىك، خوئىراوېشەتەو: ﴿ وَيَوْمَ نُحْشَرُ ﴾، ئىچا ئەگەر (نَحْشَر) بخوئىرئىتەو، دەپن بگوتى: (أَعْدَاءُ اللَّهِ)، ئەو رۆژە كە

دوژمنانی خوا کو ده که پنهوه، ثابا (أَعْدَاءُ اللَّهِ) دوژمنانی خوا کین؟ به ته تکید نهوانه نه که پیغه مبه رانی خوابان به درو داناوه، په یامی خوابان ره تکر دوژته وه، سه ریچییان له خوا ﷻ کرده، توژده ره وان گوتوو یانه: مه به ست پی بیروایانی روژگاری پیغه مبه ره ﷻ به لکو هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست بیروایه قوره یشییه کانه، (محمد الطاهر بن عاشور) پای وایه.

به لام من پیموایه: هه موو نهوانه ی دوژمنانی خوان، چ له روژگاری پیغه مبه ردا ﷻ، چ پیش نه و، چ دوی نه و، چ له هوژی قوره یش و، چ له هوژه کانی دیکه و، نه ته وه کانی دیکه، هه موویان ده گرتنه وه و، هیچ پاساوک نیه تایه تی بکه ین به بیروایانی هوژی قوره یشه وه، هه رچه نده (محمد الطاهر بن عاشور) له و باره وه هه ندیک پاساوی هیناونه وه، به لام پیم وایه ثیقنا عکه ر نین، بو نه وه که چه مک و واتای (أَعْدَاءُ اللَّهِ) له م سیاقه دا که تیدا هاتوه، تایه ت بکه ین به کومه لیکتی دیاری بکراوو، کومه لگا و، کاتیکتی دیاری بکراوه وه.

(۲) - ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، نجا نهوان ده وه ستیرین، یانی: (يُكْفُونَ)، واته: هی پیشیان راده گیری، تا کو هی دواپی پتیا ن ده گاته وه، (يُخْبَسْ أَوْلَهُمْ عَلَىٰ آخِرِهِمْ)، واته: هی پیشیان راده گیری، تا کو نهوانه ی دواپی پتیا نده گه نه وه، بو نه وه ی هه موویان پیکه وه برؤن، یا خود: (يُوزَعُونَ)، به مانای (يُدْفَعُونَ) دی، پالپتوه ده نرین و ره پیچه که ده درین، یا خود (يُوزَعُونَ)، یانی: (يُسَاقُونَ)، لن ده خوردرین.

(۳) - ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾، هه تا کاتیک که گه یشتنه لای وی، راناوه که (ها) بو نا کر ده چینه وه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾، یانی: (جَاءُوا نَارَ جَهَنَّمَ)، (حَتَّىٰ) له زمانی عه ره ببیدا، ده لن: (لِإِنْتِهَاءِ الْعَايَةِ)، واته: بو گه یشتنه به کو تایی مه به ستیک، (إِذَا: طَرْفٌ لِمُسْتَقْبَلٍ، مُتَّصِمٌ مَعْنَى الشَّرْطِ)، (إِذَا: بو داهاتوو یه، به لام لیره دا مانای مه رجی شی خراوه ته نیو، (مَا) ش زیاد کراوه بو جه ختکر دنه وه.

(إِذَا) که ده فرموئی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾، که وه ک گوتم مانای مه رجی خراوه ته نیو، وه لاهه که ی قریتراوه، بو سامناک پتیا ندان، واته: کاتیک که ده گه نه لای نه و نا گره نه وه ده بینن، یان نه وه رووده دا، که هه ر خوا ده زانی چونه؟!

۴- ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، كاتىك كە دەگەنە لای، شايدەدىيان لەسەر دەدات، بىستىيان و چاوەكانيان و پىستەكانيان، لەسەر ئەوھى دەيانكرد، ئەگەر وەلمى (إِذَا) قرتتاروبى بۆ زەبەلاح و سامناك پىشاندان، ئەم رستەبە: ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ...﴾، دەبىتە رستەبەكى دەست پىكردن، دەشگونجى ئەمە وەلمى (إِذَا) بى، وەلمى مەرچەكە بى، وائە: كاتىك كە دەگەنە لای، بىستىيان و، چاوەكانيان و، پىستەكانيان، لەسەريان دەبنە بەلگەو شايدە، شايدەدىيان لەسەر دەدەن، ھى چى؟ ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بەئوھى كر دوويانە، يافى: ﴿يَا كَذِبًا يَعْمَلُونَهُ﴾، بەئوھى كە دەيانكرد، وشەى (عَمَلًا) لە بەكارھىتايى قورئاندا، ھەر جۆرە چالاكىيەك دەگرئەئوھە كە مەرؤف پىي ھەئدەستى، چ پەيوەندى بە عەقلىيەوھ ھەبى، وائە: بىرو خوليايەكانى، چ پەيوەندى بە دى و دەروونىوھ ھەبى، وائە: ھەست و ئەستەكانى، چ پەيوەندى بە زمانىيەوھ ھەبى، وائە: دەربىر پىن و وشەو رستەكانى، چ پەيوەندى بە ئەندامەكانى دىكەيەوھ ھەبى، وائە: ئەو كارو چالاكىيانەى دەيانكات، كە وائە: (عَمَلًا) لە قورئاندا، چوار جۆرە وائى ھەن، ياخوئە چوار جۆرە چالاكىيە دەگرئەئوھ:

۱- بىرو خوليايەكانى عەقلى.

۲- ھەست و ئەستەكانى دى.

۳- دەربىر پىنەكانى زمان.

۴- كر دەوھى ئەندامەكان.

۵- ﴿وَقَالُوا لِيَجْزِيَهم لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾، بە پىستەكانى خوڤانيان كوتە بۆچى شايدەدىيان لەسەرداين؟! لىرەدا جىي پىسبارە كە ئەوان ھەم بىستىيان، ھەم بىنىيان، ھەم بىستىيان شايدەدىيان لەسەرداين، بەئەم لىرە تەنبا كەيى لە پىستەكانيان دەكەن؟ ئەمە دوو وەلمى ھەن:

پەكەم: لە بەر ئەوھى پىست كشتكېرەو، ھەستى بىستن و دىتن و، ھەموو ھەستەكانى دىكەش دەگرئە ئىو خۆي.

دووهه: له بهر نهوهی نهوان لهو کاته دا ته نیا پستیان ده بینن، تا کو پرووی تی بکه ن و کله یی لی بکه ن، نه گه رنا چاوو گوئیان نابینن، مروقی نه چاوی ده بینن و، نه گویشی ده بینن^(۱)، به لکو به چاو ده بینن و، به گوئی ده بیستی، به لام له پیش چاوی نین تا کو قسه یان له گه ل بکات و بیان دویتنی!

نهوان که بهو شیوه به ره خنه ده گرن و ده لین: بوچی شایه دییمان له سه ر ده دن، نهی پیسته کان؟

(۶) - ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، گوئیان: نهو خوا به نیمه ی هینا به قسه، که هه موو شتی ک دینته قسه، واته: نه گه ر به هوئی هه ر شتی ک قسه بکات، ده یهینته کو که قسه بکات.

(۷) - ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوْلَ مَرَرٍ﴾، هه ر نهویش به که مجار دروستی کردوون.

(۸) - ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، هه ر بو لای ویش ده گنردینه وه.

نایا نهو قسه کردن و دواندنه ی پیست و گوئی و چاو، له رۆزی دوا ییدا چونه؟

هه ندیک له توژره وهان ویستوو یانه بیعه قلینن و، به شیوه به کی لی بکه ن بچینه عه قلی که سانی که وه که نکوولی ده که ن، یا خود پییان زه حمه ته ده ست و چاو گوئی قسه بکه ن! به لام له راستیدا نه وه قسه به کی بی پاسا وه، چونکه نهو هینانه گو به، له یاسا دره کانی خوا به که له رۆزی دوا ییدا زور یاسا در ی دیکه و، زور شتی دیکه که بو تاستامان زانراوینن و، به پتودانگی نیمه شتی ناباون و نه زانراون، له هوئی په یدا ده بن، وه که له سووره تی (الطّارِق) دا خوا ﷻ ده فهرموئی: ﴿يَوْمَ يُبْلَى الْأَبْرَارُ﴾^(۱)، واته: نهو رۆزه که نه نیهه کان ناشکرا ده بن، ههروه ها له سووره تی (الزّمر) دا ده فهرموئی: ﴿وَيَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾^(۱۷)، واته: له لایه ن خوا وه شتی کیان بو درکه وه که حیسابیان بو نه کرد بو و، گومانیان بو ی نه ده چوو.

تیره‌دا که پیسته‌کان تاوا وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه، نه‌وه پۆرش هیتانه‌وه‌یه، له‌لایه‌ن پیست و چاو و گوئی و نه‌دامه‌کانه‌وه، که نه‌وه هیتانه‌وه‌یه، به‌ ویستی خویان نه‌بووه، به‌بی ویستی خویان و به‌ ناچاری هیتارونه‌ قسه‌وه، خوا ﷻ نه‌وه حاله‌ته‌ی به‌سه‌ردا هیتاون.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، خوا یه‌که‌مجار تیه‌وه‌ی هیتایه‌ دی و، هه‌ر بو لای نه‌ویش ده‌گیردرتیه‌وه، نه‌مه‌ ده‌گونجی ته‌واوکه‌ری قسه‌ی نه‌دامه‌کان بی، واته: پیست و چاوو گوئی، ده‌شگونجی رسته‌یه‌ک بی خوای موته‌عال تیواخنی نه‌وه قسانه‌ی ته‌وانی کردبی، نه‌که له‌ رۆژی دواییدا نه‌وه قسانه‌ هه‌موویان بکه‌ن.

۹- ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾، تیه‌وه‌ش خۆتان په‌نه‌ان نه‌ده‌کرد له‌ ترسی نه‌وه‌ی بیستتان و چاوه‌کانتان و پیسته‌کانتان شایه‌دیبتان له‌سه‌ر بدن، له‌به‌ر نه‌وه خۆتان نه‌ده‌شارده‌وه که نه‌دامه‌کانتان شایه‌دیبتان له‌سه‌ر بدن، نه‌مه‌ش هه‌ر قسه‌ی خویه‌وه تیواخن کراوه، یاخود: نه‌وه هه‌ر قسه‌ی پیست و چاو و گوئی‌ه‌کانه، (آی: مَا كُنْتُمْ تُخْفُونَ أَعْمَالَكُمْ أَنْ تَشْهَدَ بِهَا عَلَيْكُمْ جَوَارِحُكُمْ، بَلْ كُنْتُمْ تَجْهَرُونَ وَتَفْخَرُونَ بِهَا) واته: تیه‌وه له‌ دنیا‌دا خۆتان په‌نه‌ان نه‌ده‌کرد، له‌ ترسی نه‌وه‌ی بیست و چاوه‌کان و پیسته‌کانتان شایه‌دیبتان له‌سه‌ر بدن، (واته: کرده‌وه‌کانتان له‌ دنیا‌دا نه‌ده‌شارده‌وه)، به‌لکو شانازیبتان پتیه‌ ده‌کردن و، کرده‌وه‌کانتان به‌ ناشکرا نه‌نجام ده‌دان.

۱۰- ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾، به‌لام گومانتان وابوو که خوا زۆریک له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن، نایزان، (وَلَكِنْ اسْتَبَارَكُمْ كَأَنَّ مِنْ أَجْلِ اعْتِقَادِكُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ الْأَعْمَالَ الْخَفِيَّةَ) واته: که خۆتان په‌نه‌ان ده‌کرد، (له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌بوو که مه‌ترسی نه‌وه‌تان بی، چاو و گوئی و پیستتان له‌سه‌رتان بینه‌ شایه‌د)، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه بوو پیتان وابوو: خوا کرده‌وه په‌نه‌انه‌کان نازان.

۱۱- ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ كُمْ﴾، تا نهو گومانه‌شان بوو، که گومانتان به په‌روه‌دگار تان برد، فهوتاندنی.

﴿أَرَدْتُمْ كُمْ﴾، یانی: (أَهْلَكْتُمْ)، نهو گومانه خرابه‌تان بوو به‌رانبه‌ر به په‌روه‌دگار، که فهوتاندنی، چونکه (رَدِي أَي: هَلَكَ، مَثَلُ رَضِي، وَالْإِزْدَاءُ الْإِهْلَاكُ)، (رَدِي)، واته: (هَلَكَ)، فهوتا، وهک (رَضِي) واته: رازیبوو، (الْإِزْدَاءُ: الْإِهْلَاكُ)، (إِزْدَاءُ) فهوتاندن، تا نهو گومانه‌تان بوو که فهوتاندنی.

۱۲- ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، تیتستا له زیانباران بوون، واته: وهک بازرگانیکتان لئ به‌سهرهات، که ده‌ستخه‌رؤ و زیانبار ده‌بن، نهک هر قازانج ناکات، به‌لکو ده‌ستمایه‌کشی ده‌فهوتی.

۱۳- ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾، تنجا نه‌گهر خورابگرن له ناگردا، شوئیان هر ناگره، واته: نه‌گهر خورابگرن، یان خورانه‌گرن، تازه شوئیان هر ناگره، (أَي: حَاصِلُ أَمْرِهِمْ أَنَّهُمْ قَدْ رُجِّعَ بِهِمْ فِي النَّارِ، فَإِنْ صَبَرُوا وَاسْتَسَلَّمُوا، فَهَمَّ بِأَقْوَنَ فِي النَّارِ، وَإِنْ اغْتَدَرُوا لَمْ يَنْفَعَهُمُ الْعُدْرُ، وَلَمْ يُقْبَلْ مِنْهُمْ تَنْصَلُ)، واته: سه‌ره‌نجامی کاره‌کیان نه‌وه‌یه که تیتستا خراونه تئو ناگره‌وه، تنجا نه‌گهر خورابگرن و ملکه‌چ بن، نه‌وه هر له تئو ناگردا ده‌میننه‌وهو، نه‌گهر پوزش بهیننه‌وه، خو دزینه‌وه‌یان لئ وه‌رناگری.

۱۴- ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِرِينَ﴾، نه‌گهر داوا بکه‌ن گله‌یی له‌سه‌ر خوشیان لابه‌رن، (واته: پوزش بهیننه‌وهو، داوای لیوردن بکه‌ن)، وه‌للمی نه‌وه‌یان نادرتنه‌وهو، له گله‌یی له‌سه‌ر لابران نابن، شایانی باسه: لیره‌دا شایه‌تیدانی چاو و گوئی و پیسته‌کان و، نه‌ندامه‌کانی دیکه‌ش له‌سه‌ر مروقه‌ بپرواوا تاونابه‌ره‌کان له دوزخ‌خدا، نهو شایه‌دیدانه بو حوکمدان نیه، به‌لکو بو سه‌رزه‌نشت و سه‌رکونه‌کردنه، نه‌گهرنا پیشت حوکم و بریاریان به‌سه‌ردا دراوهو، چونه‌ته تئو ناگری دوزخ، واته: له تئو ناگری دوزخ‌خدا و پیشت بریاردراوه، به‌للم نهو نه‌ندامه‌یان که شایه‌دییان له‌سه‌ر ده‌ده‌ن، ره‌نگه له تئو دوزخ‌خدا خو‌یان به‌مه‌غدور بزنان، یان پرته و بوله بکه‌ن، که چوون وا

بېاریان له سره در، خواش ﷺ یو بې دهنگ کړدیان، نه دنامه کانیان دینته گو، تا کو بواری پرته و بوللایان نه مینې، چونکه وه کوتراره: (الغریقُ یَتَشَبَّهُ بِكُلِّ حَشِيشٍ)، واته: بابای خنکاو ده ست یو چله پووشیش در ژده کات، نه وانیس له ویدا به ته ټکید ده که ونه در و دله سه و پاساو هینانه وه، به لدم خوا ﷺ دواي نه وه ی نه دنامه کانی خوئیانیان له سره ده کاته شایه، دهر فته ی نه و قسه یان نامینې، وه ک دوايي له فرما بشتیکي پیغه مبهردا ﷺ ده یهینین.

کورته باسینک له باره‌ی

شایه‌دیی له‌سه‌ر درانی مروّفه‌وه له قیامت دا

له رۆژی دوایی دا ئه‌وانه‌ی شایه‌تیی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر مروّف، ئه‌گه‌ر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین، به‌لای که‌مه‌وه سه‌وت جوّره شایه‌د هه‌ن، شایه‌دیی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر مروّف، که‌ ئه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی ئه‌نجامداون:

یه‌که‌م: خوای به‌رزی مه‌زن:

وه‌ک له سه‌وره‌تی (یونس) له ئایه‌تی (٦١)دا، خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾، واته: تو له هیچ حالێکدا نابی و، هیچ کات هیچ قورئانێک ناخوێنی و، هیچ کرده‌وه‌یه‌ک ناکه‌ی، مه‌گه‌ر تێمه به‌سه‌رتانه‌وه چاودێرین، کاتێک ده‌چنه ئیو ئه‌و کاره‌وه‌و، له په‌روه‌ردگارت په‌نه‌ان نیه، به‌ ئه‌ندازه‌ی گرانیی گه‌ردێک نه‌ له ئاسمان و، نه‌ له زه‌ویدا، نه‌ له‌وه گچکه‌ترو، نه‌ له‌وه گه‌وره‌تریش، هه‌مووی سه‌رژمێرکراوه له کتیبێکی رووندا، (که مه‌به‌ست پیتی زانیاریی په‌هاو بێ سنووری خواجه).

که‌واته: یه‌که‌م له شایه‌ده‌کان خواجه، خوا ﷺ له زۆر شوێناندا ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَكُنْ بِاللهِ شَهِيدًا ﴾، واته: خواش به‌سه‌ شایه‌د بێت.

دووهم: پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

وه‌ک له سه‌وره‌تی (النساء) له ئایه‌تی (٤١)دا، خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴾ ﴿١١﴾، یومێز بوؤ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿۱۲﴾
 واته: چۆن ده‌بی کاتیک که بۆ هەر کۆمه‌تیک شایه‌دیک دینین و، تۆشمان وه‌ک
 شایه‌د هینا به‌سەر ئەمانه‌وه، (واته: به‌سەر کافره‌کانی تۆمه‌تی خۆته‌وه)! له‌و
 رۆژه‌دا ئەوانه‌ی بی‌پروان، خۆزکه‌ ده‌خوازن که له‌گه‌ڵ زه‌وی ته‌خت بن و، به‌کسان
 بن، (واته: زیندوو نه‌بنه‌وه)، هیچ قسه‌به‌کیش له‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار په‌نهان
 ناکهن.

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الطحل)یشدا، خوا ﷻ دیسان باسی شایه‌دییدانی
 پێغه‌مبه‌ران به‌ گشتی و، پێغه‌مبه‌ری خاتهم له‌سەر تۆمه‌ته‌که‌ی به‌تایبه‌ت ده‌کات
 و ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
 شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَيِّنًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً
 وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ﴾ (۸۱)، واته: ئەو رۆژه‌که له‌ هەر کۆمه‌تیک شایه‌تیک دینین،
 به‌سه‌ریانه‌وه له‌ خ‌ویان و، تۆشمان هینا به‌ شایه‌ت له‌سەر ئەوانه، (ئه‌و بی‌پروایانه‌ی
 تۆمه‌تی خ‌وت، چ له‌ رۆژگاری خ‌ویداو، چ له‌ رۆژگاری د‌وای خ‌وی دا)، کتیبیشمان
 دابه‌زاندوته‌ سه‌ر تۆ، پ‌وونکه‌ره‌وه‌ی هه‌ر شتیکه‌ (که پ‌یویست بکات، وه‌حیی خوا
 روونی بکاته‌وه)، ر‌ینمایی و به‌زه‌یی و موژده‌یه‌ بۆ مس‌ولمانان.

س‌یه‌م: زمان و، ده‌ست و، پ‌ی و، چ‌اوو، گو‌ی:

به‌ نسه‌ت ده‌ست و پ‌ی و، زمانیان، له‌ سووره‌تی (الئور)دا، خوا ده‌فه‌رموی:
 ﴿يَوْمَ نَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۱)، واته: ئەو
 رۆژه‌که زمانه‌کانیان و، ده‌سته‌کانیان و، پ‌یبه‌کانیان، ده‌بنه‌ شایه‌د به‌سه‌ریانه‌وه،
 به‌وه‌ی که کردوویانه.

به‌ نسه‌ت بیست و، د‌یتن و، پ‌سته‌کانیشیانه‌وه، خوا له‌ سووره‌تی (فُصِّلَتْ)
 دا ده‌فه‌رموی: ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۰)،
 واته: بیستیان و چ‌اوه‌کانیان و پ‌سته‌کانیان شایه‌دییان له‌سه‌ردان به‌وه‌ی ده‌یانکرد.

چوارهم: فریشته کان:

خوا له سوورەتی (ق) دا دەفه رموی: ﴿وَحَمَّاتٌ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَسِيدٌ ﴿۱۱﴾﴾
 واته: هەر كه سێك دێ، لیخوڕێك و، چاو دێرێكی به سه ره وه یه، واته: ههم كه سێك
 كه وه پێش خۆی ده دات، به ره و دۆزه خ، ههم شایه دێكیش به سه ره وه، كه به
 دنیایی ههردووکیان فریشتهن، ههروه ها له سوورەتی (الْإِنْفِطَارِ) یشدا له و باره وه
 ده فه رموی: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿۱۰﴾ كِرَامًا كَتِيبِينَ ﴿۱۱﴾ يَعْمَلُونَ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾﴾
 واته: به دنیایی تێوه چه ند پارێزه رێکتان به سه ره وه ن، زۆر به رێزن، نووسه رو
 تۆمارکهرن، نه وهی ده یکه ن ده یزانن، (بۆ نه وهی دوایی له سه رتان بینه شایه د).

پینجه م: زه وی:

وه ك خوا ﷻ له سوورەتی (الزُّلْمَةِ) دا، ده فه رموی: ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿۱﴾﴾
 ﴿يَا نَبِيَّ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿۵﴾﴾، واته: له و رۆژدا زه وی ده نگ و باسه کانی
 خۆی باس ده کات، (هەر كه سێك چی کردوه له سه ر هەر پارچه زه وی به ك، زه وی
 له سه ری ده بێته شایه دو به لگه) و، راشیده گه یه نێ كه په ره وه ردگاری سروشی بۆ
 کردوه (که به و جوژه هه وئه کانی خۆی بکێرێته وه و، شایه دی خۆی بدات).

شه شه م: رۆژگار و زه مان:

وه ك له فه رمایشتی پێغه مبه ردا ﷺ هاتوه، ئه گه ر پآلۆیدرانی فه رمایشته كه بۆ
 لای پێغه مبه ر ﷺ راستب، ده فه رموی: ﴿لَيْسَ مِنْ يَوْمٍ يَأْتِي عَلَىٰ ابْنِ آدَمَ، إِلَّا يُنَادِي
 فِيهِ: يَا ابْنَ آدَمَ! أَنَا خَلَقْتُ جَدِيدًا، وَأَنَا فِيمَا تَعْمَلُ غَدًا عَلَيْكَ شَهِيدًا، فَأَعْمَلُ فِي خَيْرٍ
 أَشْهَدُ لَكَ بِهِ غَدًا، فَإِنِّي لَوْ قَدْ مَضَيْتُ لَمْ تَرِنِي أَبَدًا، وَيَقُولُ اللَّيْلُ مِثْلَ ذَلِكَ﴾ (آخرجه
 الدیلمی: ۵۱۶۲، و أبو نعیم فی الحلیة (۳۰۲/۲)، وضعفه محقق تفسیر القرطبی).

واته: هیچ رۆژێك به سه ر رۆژه ی ئاده م دا نایه ت، مه گه ر بانگی ده کات، نه ی
 رۆژه ی ئاده م! من دروستکراویکی تازه م، نه وهی تۆ ئیستا ده یکه ی، به یانی

دەپمە شایەد بە سەر تەو، ئنجا کردەووی باشم تیدا بکە، تاکو بە یانی شایەدی چاکت بۆ بدەم، چونکە من کە پرۆم تازە جارێکی دیکە هەرگیز نامبینەو، هەر وەها شەوگاریش بە هەمان شێو (هەر شەوێک کە دێ، بانگی مرووف دەکات، هەتەتە مەبەست پێی زمانی حالە).

کەواتە: ئەمە شەش جوۆرە شایەد، بە لām ئیمە گوتمان: حەوت، کە دەگونجی پیست بە جیا بێ، ئەندامەکان وەك دەست و پێ و زمان و چاو و گوێ بە جیا بن، ئەو کاتە دەبن بە حەوت جوۆرە شایەد.

پرسیاریک دەکرێ: بۆچی لێرەدا خوا ﷻ ئەو ئەندامانەی تاییەت کردوون، بە شایەدیدانەو، بە تاییەت لێرە لە سوورەتی (فُصِّلَتْ) دا، واتە: بیست و چاوەکان و پیستەکان؟ وە لāmە کە ی ئەو یە:

یە کەم: ئەوانە ئەو بیستەیان بە کارنە هیناوە بۆ گوێ بیست بوونی فرمایشتی خوا ﷻ.
دوو م: لەبەر ئەو ی نیشانەکانی خویان بە چاوەکان نەبینوون.

سێ م: بە پیست و ئەندامەکانیشیان پابەند نەبوون بە شەریعەتی خوی پەرەردگارەو.
چوار م: بە زمانیشیان هەقیان نەگوتە.

پنج م: بە دەستەکانیشیان ئەو کردەوانەیان ئەنجام نەداون، کە جیکای پەزنامەندی خۆان.

شەش م: بە پێتەکانیشیان بۆ ئەو کارو چالاکیانە نەجوولاون کە مایە ی پەزنامەندی خوی پەرەردگارن.

لە بارە ی ئەو مەو کە دەفرموێ: ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنَّا

فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٣﴾، ئەو ئەو گومانەتان بوو کە بەرانبەر بە پەرەردگار تان هەتانبوو، سەرەنجام ئەو گومانەتان فەوتاندنی و، لە زیانباران بوون.

پیغمبر ﷺ له باره‌ی گومانی چاک به خوا بردنوه وه فهرموویه‌تی: **إِلَّا يُوْتِنُ أَخَذَكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُخْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ، فَإِنْ قَوْمًا أَسَاءُوا الظَّنَّ بِرَبِّهِمْ فَأَهْلَكَهُمْ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ**

﴿۳۲﴾، (أخرجه مسلم: ۲۸۷۷، والطيالسي: ۱۷۷۹، وأبو داود: ۳۱۱۳، وابن ماجه: ۴۱۶۷، ابن حبان: ۶۳۶، ۶۳۷)، واته: با هیج کام له تیوه نه‌مری، مه‌گه‌ر له حالیک دا که گومانی چاک به خوا ده‌بات، چونکه کومه‌تیک گومان خرابیان به خوا بردو نه‌ویش فه‌وتاندنی، خوای به‌رز فهرموویه‌تی: **﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾** ﴿۳۳﴾.

نه‌و پسته‌یه‌ی ده‌فهرموی: **﴿وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾** ﴿۳۴﴾:

زانایان زور قسه‌یان له‌سه‌ر کردوه، چونکه نه‌م جوره ده‌رپرینه ده‌رپرینیکی توری ده‌گمه‌نه، هه‌رچه‌نده چه‌ند جاریک له‌ قورئاندا هاتوه، له‌ ته‌فسیری سوورپه‌تی (المثل)یشدا قسه‌مان له‌باره‌وه کردوه، هه‌روه‌ها له‌ ته‌فسیری سوورپه‌تی (لقمان)یشدا هه‌ر قسه‌مان له‌باره‌وه کردوه، **﴿وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا﴾**، (إِنْ يَسْأَلُوا الْعُتْبَىٰ وَهِيَ رُجُوعُ الْمُعْتَبُوبِ عَلَيْهِ إِلَىٰ مَا يُرْضِي الْعَاتِبَ لَمْ يُعْطُوا حَقَّ رَفْعِ عِتَابٍ عَلَيْهِمْ وَاعْتِدَارًا)، واته: نه‌گه‌ر داوای (عُتْبَىٰ) بکه‌ن، که بریتیه له‌ که‌رانه‌وه‌ی بابای سه‌رزه‌نشترکراو بو‌ حاله‌تیک که‌ بابای سه‌رزه‌نشترکه‌ر لیتی رازیمن، داواکاریه‌که‌ بیان جیبه‌جی ناکرئی و، مافی لابردنی لومه له‌سه‌ر خوئیانیان پی‌ نادری و، مافی پوزش هینانه‌وه‌و پاساو هینانه‌وه‌یان پی‌ نادری.

﴿وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا﴾، خوئیرویشه‌ته‌وه: (وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا)، نه‌گه‌ر داوایان لئ بکرئی گله‌یی له‌سه‌ر خوئیان لابه‌رن، هه‌روه‌ها **﴿فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾** ﴿۳۵﴾، له‌وانه نین که‌ گله‌ییان له‌سه‌ر لابه‌جی، خوئیرویشه‌ته‌وه: (فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ)، له‌و که‌سه‌انه نابن که‌ گله‌یی له‌سه‌ر خوئیان لابه‌رن، سه‌سه‌نی به‌صرایی و، نه‌بو عوبه‌یدو، نه‌بولعالیه، وایان خویندوته‌وه، (أَي: إِنْ أَقَالَهُمُ اللَّهُ وَرَدَّهُمْ إِلَى الدُّنْيَا لَمْ

يَعْمَلُوا بِطَاعَتِهِ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (۲۸)،
 واته: نه گهر خوا ﷺ دواکه شیان بگریته وهو، بیانگریته وهو بو ژیا نی دنیا، له ویش
 دیسان فه رمان بهری خوا ناکه ن و، گله یی خوا له سه ر خو یان لانا به ن، وهک خوا ی
 به رز فه رموو یه تی: نه گهر بشگری رینه وهو جاری کی دیکه ده گه رینه وهو سه ر نه وهی
 لیی قه ده غه کراون و نه وان دروژنن.

لهو باروهو نهو فه رموو ده یه ی پیغه مبه ر ﷺ دینین، که چو ن نه ندامه کان
 شایه دبی له سه ر مرو فی ده ده ن، که ده فه رموی: إِعْنِ أَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كُنَّا
 عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَضَحِكَ، فَقَالَ: «هَلْ تَذَرُونَ مِمَّ أَضْحَكُ؟» قَالَ قُلْنَا: أَللهُ وَرَسُولُهُ
 أَعْلَمُ، قَالَ: مِنْ مَخَاطَبَةِ الْعَبْدِ رَبِّهِ، يَقُولُ: يَا رَبِّ أَلَمْ تُجْزِنِي مِنَ الظُّلْمِ؟ قَالَ: يَقُولُ:
 بَلَى، قَالَ: فَيَقُولُ: فَإِنِّي لَا أُجِيزُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا سَاهِدًا مِنِّي، قَالَ: فَيَقُولُ: كَفَى بِتَفْسِكَ
 الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا، وَيَا لِكِرَامِ الْكَاتِبِينَ سُهُودًا، قَالَ: فَيُخْتَمُ عَلَى فِيهِ، فَيُقَالُ لِأَرْكَانِهِ:
 انْطِقِي، قَالَ: فَتَنْطِقُ بِأَعْمَالِهِ، قَالَ: ثُمَّ يُخَلَّى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ، قَالَ فَيَقُولُ: بُعْدًا لَكُنَّ
 وَسُحْقًا، فَعَنْكَنَّ كُنْتُ أَنْضَلًا (أخرجه مسلم: ۲۹۶۹).

واته: نه نه سی کوری مالیک ﷺ، ده لئ: تیمه له خزمه ت پیغه مبه ری خوا
ﷺ بووین، پیکه نیی، (زه رده خه نه یه کی هاتن)، دوا یی فه رموو ی: ده زانن به چی
 پینده که نم؟ گو هان: خواو پیغه مبه ره که ی زانانن، فه رموو ی: به وه پینده که نم که
 به نده په روه ردگاری ده دویتن (له روژی دوا ییدا)، ده لئ: نه ی په روه ردگارم! نه دی
 تو منت په نا نه دا له سته م، که سته م لی نه که ی، فه رموو ی: خواش ده فه رموی:
 با، فه رموو ی: نه ویش ده لئ: من ریگا ناده م هیچ که س به سه رمه وه به لکه بی
 مه گهر له خو م، فه رموو ی: خواش ده فه رموی: باشه، نه مرو هه ر خو ت به سه ر
 خو ته وه شایه ده بو، فریشته به ریزه تو مار که ره کان با به سه ر ته وه شایه تین، ئنجا
 مؤری به سه ر دل وده نری، (واته: زاری قه پات ده بی و، قسه ی بو ناکری و)،
 فه رمان ده کری به نه ندامه کانی قسه بکه ن، دینه گو و، شایه دبی کرده وه کانی
 له سه ر ده ده ن، دوا ی نه وه ی نه ندامه کان شایه دبه یه که یان ته واو ده که ن، ئنجا

دووباره جاريكى ديكه بواړى ده درى به زمانى قسه بكات، شجا نه ویش پروو ده كاته نه ندامه كانى و، ده لى: دوورسى بو ټيوه، سزا بو ټيوه، من بهرگريم له ټيوه ده كرد، نه وایش وهك له ټابه ته كه دا هاتوه ده لىن: **أَنْطَقْنَا اللَّهُ أَلْرِيَّ** **أَنْطَقَ كُلُّ شَيْءٍ** نه و خوايه ټيمه ى هيناوته كو، كه هه موو شتياك نه كه ر بيه وى ده بهنننه كو.

مهسه له ی دووهم:

سازکرانی هاونشینیانی خراپ بو بیروایان، که کوفرو خرابه و تاوانیان بو پرازیننه وه، سه ره نجام بریاری دادگه رانه ی خویان له سه ره بجه سپن، له میانی کومه لانیکی رابردوو له جندو مروقی زیانباردا، به وهی که ده چنه نیتو ناگری دوزه خه وه:

خو ده فه رموتی: ﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قَرْنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿۲۵﴾

شیکردنه وهی ئه م، تابه ته، له پینج برگه دا:

(۱) - ﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قَرْنَاءَ﴾، چه ند هاونشینیکیمان بو یان تاماده کردن، ﴿قِضْنَا أَي: هَيِّنًا لِهَؤُلَاءِ الْكُفَّارِ﴾، بو ئه و بیروایانه تاماده مان کرد، چی بو تاماده کردن؟ ﴿قَرْنَاءَ﴾، ﴿قَرْنَاءَ﴾، کۆی (قرین) ه، (قرین) بریتیه له (الصَّاحِبِ الْمَلَأَمِ) هاوه لیکه له مروف جیانا بیته وه وه همیشه له گه لیدایه، به کوردیی: هاونشین، تنجا ئایا ئه و هاونشین و هاوده م و هاوه لانه چین؟ زۆر به ی توژره وه وان گوتوو یانه: شه ی تانه کانن، (الْقَرْنَاءُ: شَيَاطِينٌ يُلَاذِمُونَهُمْ)، شه ی تانه هاونشینه کانن که هه همیشه له گه لیاندان.

(الطبري) له و باره وه له ته فسیره که ی خویدا، ده لئ: ﴿وَبَعَثْنَا لَهُمْ نُظْرَاءَ مِنَ الشَّيَاطِينِ، فَجَعَلْنَاهُمْ لَهُمْ قَرْنَاءَ قَرْنَاَهُمْ بِهِمْ، يُزَيِّنُونَ لَهُمْ قَبَائِحَ أَعْمَالِهِمْ﴾^(۱)، واته: ناردمانه سه ریان چه ند هاوتاو هاوشیوه یه که له شه ی تانه کان و، ئه ومان کرده هاونشینیان، له گه لیاندا جووتمان کردن که هه همیشه پیکه وه بن، کرده وه خراپه کانیان بو ده پرازیننه وه.

نجا ئەو هاونشینە شەیتانانە، کە وەک گوتم زۆربەیی توێژەرەوان دەلێن: لە جەندان، بە لأم دەگونجی مرۆفیش بن، وەک لە سوورەتی (الناس) دا خوا دەفەرموێ: ﴿الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾، واتە: ئەو هی خوتخوتە دەخاتە سینهی خەلکەو، لە جەندو لە مرۆف.

هەرەها لە شوێنی دیکە دا خۆی پەرەردگار دەفەرموێ: ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾، واتە: شەیتانەکانی مرۆف و جەند.

نجا ئایا ئەو هاونشینانە چی دەکەن؟

٢- ﴿فَرَيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، ئەو هی لە پێش دەستیانەو، ئەو هی لە دوایانەو، بۆیان پازاندنەو، ئەو هی لە پێش دەستیانەو، ئەو هی لە دوایانەو، زانیان زۆر قەسیان لە بارەو کردوون، بە لأم دوو واتا زیاتر بە دلەو دەچەسێن:

یەكەم: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، واتە: هەرچی گوناھو تاوانە، لە پێشیان و لە دوایان، یان لە دەورووبەریان، بۆیان دەپازێننەو، بە لأم بۆیە ئەو دوو لایەیی باسکردوون، چونکە راست و چەپ و، سەر و خواریش دەرگرنە ئێو خۆیان، کە من ئەو واتایەم زیاتر بە دلە، واتە: هەرچی گوناھ و تاوانە، بکەوێتە لای پێشیان یان لای دوایان بۆیان دەپازێننەو.

دووەم: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾، واتە: لە کاروباری دنیا (مَنْ أَمْرِ الدُّنْيَا)، ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، واتە: لە کاروباری پۆژی (مَنْ أَمْرِ الْآخِرَةِ)، کاروباری دنیا یان بۆ جوان دەکەن و، بۆیان دەپازێننەو: چۆن پێتان خۆشە واکەن، نە لێرسینەو، هەیه، نە سزاو پاداشت هەیه، نە حەلال و حەرام، هیچ واتایەکیان هەیه، چۆن چێژ وەردهگرن و، چۆن لە رووی دنیا بیهو، قازانج دەکەن و، بە هەری ماددیی وەردهگرن، واکەن.

بە نەسبەت پشیمانەو، واتە: بە نەسبەت ئەو کاتەو، کە دێ، کە پۆژی دواییە، ئەویشیان واکەن دەپازێننەو، کە نە زیندووکرانەو، هەیه، نە سزاو

پاداشت ههیه، ئەو پشیمان ئاوا بو دەرژننهوه. که ترسی رۆژی دوایان نهبن، که له پشتیان ههیه.

۳- ﴿رَحَىٰ عَلَيْهِمُ الْقَوْلَ﴾، فەرماشتیان له سه هاته دی، واته: بپاری خوا ﴿لَا يَلْمِزُكَ﴾ له سه ریان چه سپا، که خوا فەرموویهتی: به پێی سیستم (نظام) ێک که دایناوه، ههه که سه ێک ئاوا بکات و ئاوا بۆی، سه رهنجامی بهو شیوهیه دهبن، ئەو بپاریه ریان له سهه چه سپا.

۴- ﴿فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَلْبِهِم مِّنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ﴾، له ئیو کۆمهله لێکدا که تێپه ریون له پێش وادا، له جند و له مروۆف، واته: ههه ر خویان نین و ئەوانیش چوونه ئیو ئەو کۆمه له و ناقمه پێروا پانهوه له جندو مروۆف، که له پێش وادا تێپه ریون و بپاری سزادریان به سه ردا چه سپیوه.

۵- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾، به دلنایی ئەوان زیانبار بوون، (الطبری) له و باره وه ده لێ: ﴿إِنَّ تِلْكَ الْأُمَّةَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ، كَانُوا مَعْبُودِينَ يَبِيعُوهُمْ بِمَا رَضَا إِلَهُ وَرَحْمَتِهِ بِسَخَطِهِ وَعَذَابِهِ﴾، واته: ئەو کۆمه لانه که تازارو سزادانی ئیمه ریان له سهه چه سپیوه، له جند و له مروۆف، زیانبار بوون، به وه که ره زامه ندیی خواو، به زه یی خویان فرۆشت و له به رانه ردا تووره یی و سزای به روه رده ریان وه رگرت.

مەسەلەي سىيەم:

بېيروايان ۋەك نەخشە و پىلانتيكى گلاو، گوتيان: گوئى بۆ قورئان مەگرن، واتە: بېيروايانى قەسە رۆيشتوو، بە شوئىنكە وتووەكانى خۇيانيان گوت: گوئى بۆ قورئان مەگرن و، قەسەي پووج و غەلبە غەلب لە كاتى خۇئىرانى قورئان دا بگەن، بەلكو بەسەرىدا زالېن، خواش ھەرەشەي سزاو ئازارنىكى سەختى لىكىردوون، ۋەك تۆلەيەك لە دوژمنانى نكوولېيىكەر لە خواو نىشانەكانى:

خو دەفەرموئى: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالنَّوْافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ﴾ (۲۶) فَلَنْدِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنْجَزِيَنَّهُمْ أَصْوَابًا الَّتِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿ ۲۷ ﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الَّذِينَ هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَأْتِينَنَا بِمُجَدُونَ ﴿ ۲۸ ﴾

شىكىردنەھەي ئەم ئايەتانه، لە نۆ بىرگەدا:

۱- ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، ئەوانەي بېيروابوون، گوتيان: ئەوانەي بېيروابوون بە دۇنيايى مەبەست پىي سەركردەكان و ھوكمېران و قەسە رۆيشتووەكانە، چونكە ئەوان توناي فەرمان پىكىردن و، رى لىگرتنيان ھەبوو، ئەوان بە خەلكە رەش و پووت و ھەلخەلەتاو و گوئى لە مستەكانى خۇيانيان گوتو: ۋابگەن و، ۋامەكەن.

ئايا چىيان گوت؟

۲- ﴿ لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالنَّوْافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ﴾، گوئى بۆ ئەم قورئانە مەگرن و، قەسەي پووجى تىدا بگەن، بەلكو بەسەرىدا زالېن، كەواتە: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، ئەوۋە لە تەفسىرەكاندا نەمىنيو، بەلام بە تەئكىد بە سىياق و سەلىقە ديارە، كە مەبەست پىي كافرانى تاسايى نىيە كە لە نىو خۇياندا، ۋايان گوتېن، بەلكو كافرە دەست رۆيشتوو و، قەسە رۆيشتووەكان و، ھوكمېران و بالادەستەكان بە شوئىنكە وتووەكانى خۇيانيان گوت: گوئى بۆ ئەم قورئانە مەگرن، زانىويانە كە نەگەر گوئى بۆ بگرن و گوئى بۆ

هه لَبْخَهَن، پیتی کارتیکراو ده بن، ﴿وَالْمَوَافِيهِ﴾، قسه ی پووچی تیدا بکه ن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، به لکو به سه ریدا زالبن، ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، که: ﴿تَسْمَعُوا﴾، به رکاری خواستوه به هوی لامه وه، ده نا ده یتوانی به فرموی: ﴿لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ﴾، گوئی بۆ ئەم قورئانه مه گرن، به لام که ده فه رموی: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، ﴿عُدِّي﴾ «لَا تَسْمَعُوا» ب «ل»، ﴿لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى الْإِطْمِئْنَانِ وَالرُّكُونِ﴾، بویه: ﴿تَسْمَعُوا﴾، به (ل) به رکاری خواستوه، تا کو مانای مه یل به لادا کردن و پی نارام بوون، بخریته یتو وشه ی: ﴿لَا تَسْمَعُوا﴾، یانی: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، ولا تَطْمَئِنُوا إِلَيْهِ، ولا تَرَكَوْا إِلَيْهِ، گوئی بۆ ئەم قورئانه مه گرن و پیتی مه سه ره ون و به لایدا مه چن، ﴿وَالْمَوَافِيهِ﴾، قسه ی پووچی تیدا بکه ن.

هه لَبْه تَه که گو توویانه: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، ئەمه له سه ر زمانی مسولمانان گو توویانه، ئەگه رنا نه وان برویان به وه نه بووه ئەوه ناوی قورئانه وه، خوا دایبه زاندوه، واته: ئەوه ی مسولمانان پیتی ده یتن قورئان و، پیمان وایه له لایه ن خواوه به سه ر پیغه مه به ره که ی (موحه ممه د) ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، گوئی بۆ ئەوه مه گرن، وشه ی (لغو)، وه ک پیتشر باسما نکر دوه، ﴿الْقَوْلِ الَّذِي لَا فَائِدَةَ مِنْهُ﴾، ئەو قسه یه ی که سوودی نه بن، وه ک گوتمان له (لغا) وه هاتوه، که دهنگی پاساری و جریوه جریوی چۆله که و بالنده یه و بۆ تیمه بی سووده، چونکه تیی ناگه ین، به لام به ته کید بۆ خویمان سوود به خشه و، لئی حالئ ده بن، بولبولیک که ده جریوینئ، یان که ویک که ده قاسپینئ، یان کو تریک که ده گمینئ، هه روه ها مریشک که کورکه کورک ده کات و، که له باب که ده قوو قینئ و، بالنده کانی دیکه، ئەو دهنگ و سه دایه ی خویمان بۆ خویمان سوود به خشه.

ئنجا که گو توویانه: ﴿وَالْمَوَافِيهِ﴾، ئەمه دوو واتایان ده گه یه نئ:

یه که م: قسه یه کی تیدا بکه ن سوودی نه بن، واته: قسه ی پووچ و گالته و جه فه نگ بکه ن و، دهنگ بهرز بکه نه وه له کاتیکدا قورئان ده خو تیرته وه.

دووه م: دهنکه دهنک و غه لَبَه غه لَبِيك بکهن، که دهنکی قورن ان خوئنه که داپوشیت، تنجا نه گهر پیغه مبه ره ﷺ، یان یه کتیک له هاوه لانه، یانی: دهنک هه تینن و، غه لَبَه غه لَبِيك بکهن، که دهنکی پیغه مبه ره ﷺ، یان دهنکی نه و که سه ی که قورن ان ده خوئتی، داپوشی و، دهنکه که ون بی.

﴿لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ﴾ (۱۶)، به لکو زالبن، یانی: (لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ مُحَمَّدًا)، یان (لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ الْقُرْآنَ)، به لکو به سه ر موحه مبه ددا، یان به سه ر قورن ان دا زالبن، به وه که هه ر که س بیه وی گوئیستی قورن ان بی، نه توانی گوئیستی بی، تنجا که تیوه ریتان لیکرت گوئیستی قورن ان بی، مانای وایه به سه ریدا زالپوون، چونکه خه لک هه تا قورن ان نه بیستی، پیی کار تیکراو نابی.

تنجا نه مه وه نه بی هه ر نه و کاته وابووی، تیتاش هه روایه و دوژمنان و ناحه زانی نیسلام، هو کاریک که زور پستی پن ده به ستن و، به کار تیکه رو کاریگه ری داده تین بو دژایه تی نیسلام و مسولمانان، نه وه یه که شتی پووج بلاو ده که نه وه، نه و هه موو که نالانه ی به پاره ی نه وت و غازی دزراوی خه لک و، به پاره ی بودجه ی دزراو و به تالانبرای نه م میلله ته و، به سه روه ت و سامانی به چه رامیی له سه ر یه ک که نه که کراوی نه م خه لکه هه ژارو ره ش و پروته کار ده کهن، نه و که نالانه چییان له سه ر بلاو ده کریته وه؟! به دنئیایی هه مووی له چوارچیوه ی نه وه دایه که خوا ده فرموئی: (لَعُو)، قسه ی پووج، نه ک هه ر نه وه، به لکو قسه ی چه رامیشه و له (لَعُو) ش به ولاده تره، چونکه (لَعُو) نه وه یه که سوودی نه بی، به لَم زوریک له و قسه و چالاکیی و شتانه ی که له و که نالانه دا بلاو ده کریته وه، نه ک هه ر سوودی نیه، به لکو زوریش زیانی هه یه، به تایه ت بو چینی گه نج و تازه پیگه یشتوو، که سه رگه رمیان ده کهن به قسه و شتی پووجه وه، به لکو سه رگه رمیان ده کهن به وه وه که وا هه ست بکهن یه ک توپه ل غه ریزه ن: ته نیا غه ریزه ی جینسین، ته نیا غه ریزه ی خواردنه وه و خواردنن و، سه رگه رمیان ده کهن به وه وه که به رگ و پو شاکیان چوون بی؟ خواردنیان چوون

بی؟ چون ناره زووه کانی خویمان تیر بکن، له هه رتییه که وه بویمان هه لکه وئی، به بی نه وهی گوئی بده نه حه لآل و حه رام؟ نه وهش کاتی خوئی پیلان و نه خسه ی بیروایان بووه له دژی قورئان، تبتاش به هه مان شیوه هه موو نه وه ولآنه ده چنه نه و چوارچیوه یه وه، که خه لک به شتی پووچ و بی نامانچ و بی سوود سه رگه رم بکری، بو نه وهی نه یه رژیته سه ر نه وهی حوکمی چ حوکم اینکه وه، نه و دنیا به چی لی دئی و، کئی حوکمی ده کات و، خیر و بیبری نه و ولآته بو کوئی ده بردری و، نه و خه لکه رووی پی له چی کراوه؟ هه میشه نه گه ر خه لک به ناهق و به تاله وه سه ر قائلکرا، نایه رژیته سه ر هه ق.

۳- ﴿ فَلَنْدِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ﴾، به دنئیایی تیمه نه وانهی بیروان نازاریکی سه خت و توندیان پی ده چیژین، که ده فه رموی: ﴿ فَلَنْدِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، نه مه: ﴿ إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ ﴾، ده یتوانی به فه رموی: ﴿ فَلَنْدِيقَهُمْ ﴾، چونکه پیشتر باسی کرده که ده فه رموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِنَا الْفُرَّانِ وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ (۱۶) به لآم بویه ده فه رموی: ﴿ فَلَنْدِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، نه مه ده رخنه و ناشکر کرده له شوینی په نه انکردن، بو نه وهی بزانی که بیرواییه که یانه، نه و شیوه ره فتاره یان لی ده شکوینتیته وه و، بیرواییه که شیانه وایان لیده کات شایسته ی سزای سه ختی خوابن، پیشتریش گو توومانه: وشه ی (ذوق) به مانای چیشتنی خواردن دئی، واته: ئینسان له خواردن بچیژی، به لآم لیته ده نه مه خواراوه ته وه بو سزا، یانی: نه و سزاو نازاره که خوا بو کافرانی ناماده کرده، وه ک چیشت و خواردنیک بوئی ناماده کرده و، که به تو بزی پیان بخوات و، پیان له و نازاره بچیژی.

۴- ﴿ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرًا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، به دنئیایی به پیی خرابترینی نه وهی ده یانکرد، سزایان ده ده ین.

(ل) ی (لَنَجْزِيَنَّهُمْ) زه مینه خو شکه ره بو سوئند (مُهِدَةً لِّلْقَسَمِ)، یا خود (ل) ی سوئنده، یانی: سوئند به خوا، (ن) ده که ش بو جه خت کرده وه یه، واته: سوئند به

خوای زور به جه ختکردنه وهه، (أسوء) منصوب علی تَزَعِ الخافِضِ أي: علی أسوأ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ، (أسوء) مه منصوبه به داینی ژیدار که، یانی: سزایان ده دهین لهه ر خراپترین کردهه یان که ده یانکرد، (وَأَسْوَأُ: اسْمٌ تَفْضِيلٍ مَسْلُوبٌ الْمُفَاخَلَةِ، وَإِنَّمَا أُرِيدَ بِهِ السُّيْءُ، فَصِيغَ بِصِيغَةِ التَّفْضِيلِ لِلْمُبَالَغَةِ فِي السُّوْءِ)، که دهه رموی: ﴿أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾. مه بهست ته وه نیه، که ته نیا به خراپترینی کردهه که یان سزا ده درین، به لَم به کردهه خراپه کانیان که خراپترین نین، سزا نادرین، ﴿أَسْوَأُ﴾. لیره دا ناوی هه لَبَّزَدَنه، به لَم مه بهست پتی هه لَبَّزَادَن و به راورد پتکردن نیه، له گه لَ به رانبه ریکدا، به لَکو مه بهست پتی کردهه ی خراپه، به لَم بویه به شیوهی (اسم التفضیل) هاتوه، تا کو زیده رویی بکری له خراپیی کردهه که یاندا.

له راستییدا هه ر کردهه یه کی خراپ له به رانبه ر خوای موته عالدا، به خراپترین له قه لَم ده دری، نه گه ر ته نیا خراپیش بی، هه ر خراپترینه.

(۵) - ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارِ﴾، نا ته وه سزای دوژمنانی خوایه که ناگره.

(۶) - ﴿هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾، له ویدا بویان هه یه مه نزلگای تیدا مانه وه، واته: (لَهُمْ فِيهَا مَثَرُ الْبَقَاءِ الْأَبَدِيِّ)، مه نزلگای مانه وه ی هه همیشه یی بو ته وان له ویدا هه یه.

(۷) - ﴿جَزَاءُ يَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾، سزای ته وه که نکوولییان له نایه ته کانی تیمه ده کرد، که واته: نه ی بیرواینه! تیمتا وهرن بروا به راستیتی قورئان بینن و، لئی وردبنه وه، نکوولیی لئ مه کهن، نه گه رنا دوایی ته وه سزاتانه.

ته مه ش ته وه ده گه یهنی که ته و بیروایانه زانیویانه قورئان هه قه، به لَم دانیان پیدانه هیناوه، چونکه: ﴿يَكْفُرُونَ﴾، واته: نکوولیی ده کهن، نکوولییکردن ته وه یه مروقی به عه قَل و دَل بزانن ته و شته راسته، به لَم به زمان دانی پیدانه هینن، وه ک خوای به رزی مه زن له سووره تی (المصل) دا له باره ی گه لی فیرعه ونه وه، که موسا عليه السلام نیشانه کانی خوای پهروه ر دگاریان بو دینن، دهه رموی: ﴿فَمَا جَاءَهُمْ

مَا يَنْتَظِرُ مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ **وَمَحْمَدُوا بِهَا وَاسْتَقْبَلَتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَنِيبَةَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۱﴾**، واتە: كاتىك كە نىشانەكانى تىمەيان زۆر پۇش بون، (يان زۆر پى يىنەر بون، ھۆكارى ئەوہ بون مروف پىيان بىنن)، بۇ ھاتن گوتيان: ئەوہ جادوۋىكى ئاشكراو پرونەو، نكوۋلىيان لىكردن، لە دەروونى خۇشياندا لىيان دلنابون راستن، بەلام بە زمان نكوۋلىيان لى كرذن، بە ھۆى ستم و خۇ سەپاندنەوہ، تاكو ستمكارىي و خۇسەپاندنن بۇ بەردەوام بى، نەچوننە ژىربارى ئەو موعجزانەوہ كە مووسا عليه السلام ھىتابونى و، دانيان پىدا نەھىتان، چونكە ئەگەر دانيان بە راستى نىشانەكانىدا ھىتابايە، دەبووايە ئەگەر شوۋن پەيامەكەشى كەوتبان، ئنجا ئەگەر شوۋن پەيامەكەشى كەوتبان، فىرعەون و دارو دەستەكەشى ئەو بەزم و بازارەي ھەيانبوو، لىيان تىكدەچوو، بۇيە ھەر لە سەرەتاوہ نكوۋلىيان لە نىشانەكانى مووسا عليه السلام كرذ، **﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَنِيبَةَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۱﴾﴾**، سەرنج بدە! سەرەنجامى تىكدەران چۇن بوو؟! ئنجا تىستاش ھەروايەو، تىستاش كەسانىكى زۆر لە ھوكمپانە خۇ سەپىنەكان، چ لە ھىزبە سىكۆلارىستەكان، چ لە پۇئمە سىكۆلارىستەكان، چ لە پۇئمە مىراتىي و بنەمالەيىەكان، چ لە پۇئمە خۇسەپىنەكان بەھۆى كودەتاي سەربازىي و، ھىزى سەربازىي و، ھىزى موخابەراتىي، چ بە ھۆى پەيوەندىيە سىياسىيە خۇ بەدەستەوہ دەرەكانىان، لەگەل زلھىزانى پۇئھەلات و پۇئئاوادا، ئەوانە نكوۋلىي دەكەن لە راستى ئىسلام، ئەگەرنا دەزانن راستە، بۇچى نكوۋلىي دەكەن؟ چونكە ئەگەر بىنە ژىربارى ئىسلام و پەيامى خواوہ، پەيامى خوا پىش ھەموو شتىك پىيان دەلتى: ھەمووتان بران، دەبى پىكەوہ تەبابن، ھەروہا پىيان دەلتى: ئەو خىرو بىرەي لەم ولاتەدايە، ھى ھەمووتانە، ھى مالىك و دوو مالان و چەند مالىك نيە، ھى عەشىرەتتىك و ھىزبىك نيە، ھى چەند كەسىك نيە، ھى ھەمووتانە، دەبى تىيدا بەشداربن، نابى ھىچ كەس قۇرخكارىي بكات لە نىعمەتەكانى خوادا.

ہر وہا دینی خوا رییان لی دہگری له ته زویرو فیرت و فیئل، له خوسه پاندن،
 له زه پرو زهنگ، له چاو سوور کردنه و دهی ناههقی له خه لک، ئنجا ئاینیاک ریئی
 نه وانه یان لی بگری، هه ر له سه ره تا وه نکوولی لی ده که ن و، ناچنه ژیریاری.

مهسه لهی چواره م و کو تایى:

داواکردنى بیبرویان له خوی پهروهردگار که نهو دووانه ی له مروؤف و جند گومرایان کردوون، پيشانیان بدات، تاكو بیانخه نه ژیر پیمان و، بکه ونه ژیری ژیره وه:

خواد هه رموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ جَعَلَهُمَا مَحْتًا أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴾ (۱۱)

شیکردنه وهی ئەم، ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، ئەوانه ی بیبروان، گوتیان، ئەمه لیره دا: به هوکمران و شوینکه وتوووه، به سه رکرده و بنکرده وه، ئەوانه ی شت به دهست بوون و، ئەوانه ی شوینکه وتوو و لاساییکه ره وه بوون، هه موویان ده گریته وه.

(۲) - ئەوانه ی بیبروان گوتیان! ﴿ رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا ﴾، پهروهردگارمان! نهو دووانه ی گومرایان کردین، پيشانمان بده، توژیره وانی قورتان زۆربه یان بۆ وینه: (الطبري) و زۆری دیکه ش گوتوو یانه: نهو دووانه (ئیبلیس) و (قابیل)ن، ئیبلیس له بهر نه وه ی یه کهم کهس بوو سه ره پیتیجی کرد له ناسمان، قابیلیش یه کهم کهس بوو له سه ره زه ی سه ره پیتیجی له فه رمانی خوا کردو، براهه که ی خوی که هابیله کوشتی، نهو دووانه مان پيشان بده که رپی کوفرو تاوان و خراپه یان بۆ خه لک شکاندو، په نگی سه ره پیتیجی کردن له فه رمانی خویان پشت.

به لام من پیم وایه: ﴿ الَّذِينَ أُضْلَلْنَا ﴾، نهو دووانه ی گومرایان کردین، واته: نهو دوو جوړه ی گومرایان کردین له جندو مروؤف، نهك دوو کهس، که ئیبلیس و قابیل بن، به لکو هه موو ئەوانه ی که لهو دوو جوړه دروستکراوه ن، چ جند، چ مروؤف، ئەوانه مان پيشان بده، چونکه به ته نکید هه آخه له تینراوو شوینکه وتوووه کان زۆر زیاترن له گومراکه ره کان، یانی: جاری وا هه یه که سیك ئوممه تیک گومرا

دەكات، كەسێك و دارو دەستەكەي كە كەمینه یەكن، خەلكێكی زۆر گومرا دەكەن، كەواتە: گومرا كراوه كان زۆر زیاترن لە گومرا كەرەكان، ئەگەر جندن، ئەگەر مرووفن، كەواتە: چونكە گومرا كراوه كان زۆر یەن، بە ئاسانی لەوێ پەرەستیان دین و^(۱)، دەلین: پێشامان بده تاكو بیانخەینە ژێر پێمانەوه، هەر كۆمەلە یەك لە گومرا كراوه كان، ئەوانەي گومرايان كردوون لە جندو مرووف، بۆ ئەوێ لەوێ داخی دلی خوێانیان پێ برێژن.

بەلگەشم لەو بارەوه كە ئەو دووانە دوو كەسی دیاریكراو نین، بەلكو دوو جۆرە دروستكارون، ئەو یەكە خوا لە سوورەتی (الأنعام) دا، دەفەرموێ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْحَيِّ يُوحَىٰ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ (۱۱۲) واتە: هەر وا بە شێوەیە بۆ هەر پیغەمبەرێك دوژمنێكمان پەخساندو، لە شەیتانەكانی مرووف و جند، هەر وهە لە سوورەتی (الناس) یشدا خوا دەفەرموێ: ﴿الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ (۶) واتە: ئەوكەسێ كە خوتخوتەو دندانی خراب دەخاتە سینەي خەلكەوه، لە جندو لە مرووف.

۳- ﴿جَمَعَهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا﴾، تاكو بیانخەینە ژێر پێهە كامانەوه.

۴- ﴿لِيَكُونَ مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾، تاكو ئەو دوو جۆرە خەلك هەلخەلەتێنەر و گومرا كەرە لە ژێر وهبن، واتە: لە ژێر تێمه وهبن و، بیانخەینە ژێر پێمان.

ئەو گومرا كراوانە كە دەزانن ئەو گومرا كەرانه، تووشی چ روژێكی رەش و پڕ مەینەتیی و چ بەد بەختییەکیان كردوون، هێچیان بەدەست نامێنێ ئەوه نەبێ كە بلین: خوا یە! پێشامان بده، بزاین كێ و كێ بوون؟ یان لە كوێن؟ تاكو بیانخەینە ژێر پێ، بەلام پێمانیە ئەو داوا یە شیان وەر یگیری، چونكە كارەكانی

خوایا صَلَّى بۆ سزادانی کافرانیش هیچی فهوزاو پاشاگهردانینی نیه، به لکوهه هه
کهسه بۆ خووی سزای پر به پیستی خووی دهدری، تهوه نیه که لهویدا بیته
گینژاوو، پاشاگهردانینی، به لام گرنگ تهوهیه تهوان نهو داوایه دهکهن و، نهو
قسهیه دهکهن، بۆ دهرخستنی توورهیی و، بیزاریی و، زۆر پهستی خویمان لهوان،
که تهگهر به خسته ژیر پیش بی، با توژی تو لهیان لی بکه نهوهو، داخی دلی
خویمانان پی برین.

نهمهش بۆ تهوه خوایا صَلَّى دهیخاته روو، که نهی نهو خه لکهی هه لده خه له تین
و شوین نهو سته مکارانه دهکهون! رۆژیک دئی داوا له خوا دهکهن نهو
سه کردانه تان پیشانتان بدات، بیانخه نه ژیر پی، کهواته: حه یفهو عه یبه تیتستا
تیوه مه کهونه ژیر پیمان، کاتیک دئی هینده تان رق لییان هه لده ستی، تووشی
وه زعیکتان دهکهن، که ناوات بخوازن نهوانه بخه نه ژیر پی خو تان، نجا تیتستا
تیوه مه کهونه ژیر پی نهوان، تاکو نهو رۆژهش نهو خوژگه یه نه خوازن!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دهرسی چوارهم ✱

بِنَاسِهِ لَمْ دَهْرَسِه

لَمْ دَهْرَسِه مان له ده (۱۰) نایهت پیک دی، نایهته کانی: (۳۰ - ۳۹)، له م نایه تانه دا:

یه که م: باسی بنده برودارو راوه ستاو و دامه زراوه کانی خوا کراوه، که فریشته کان له دنیاو، له دواپوژدا داده به زنه سهریان و، موژدهیان پی ده دن، ترس و خه م و په ژاره یان له دلدا دهره ویننه وه.

دووهم: هه ر له م ده (۱۰) نایهته دا، باسی بانگه وازکارانی پی خواو، خه سلته بنه ره تیهه کانیان کراوه.

سییه م: ژماره یه که له نیشانه کانی خوا، دیارده و دیمه نه سه رنجراکیش و دل بزویته کانی دهوروبه رو گه ردوون، خراونه پروو، وه که به لکه له سه ر په روه ردگاریتی و ته نیا په رستراویتی خوا، که بریتین له: شه وگارو، پوژگارو، خوړو، مانک و، دابه زینی ناو بو سه ر زهوی و، زیندوو بوونه وهی زهوی و، رازاندنه وهی زهوی به گوژ و گولزارو، پرووه ک و دارو دره خت و، هه موو ته و شتانه ی که له سه ری ده پروین.

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ تَعْنُ أَوْلِيَائِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ تَزُلَا مِن عَفْوَهِ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا وَمَنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا

يَلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يَلْقَاهَا إِلَّا دُرٌّ حَظِي عَظِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَنزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالسَّمَاسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْئَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَإِنِ الَّذِينَ أُخِيَاهَا لَمَعَى الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

اینگومان نه‌وانه‌ی گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خواجه، تنجا راوه‌ستاوو دامه‌زرارو بوون (له‌سه‌ر راسته‌شه‌قامی خوا)، فریشته‌کان دادبه‌زنه‌سه‌ریان (خورپه‌یان بو‌ده‌که‌ن)، که مه‌ترسن و خه‌مبار مه‌بن و، موژده‌تان لی بی به‌و به‌هسته‌ی که پیشتر گفتمان پی ده‌درا ﴿٣٥﴾ تیمه‌دوست و پشتیوانتاین له‌ژیانی دنیاو، له‌ژیانی کو‌تاییداو، له‌ویدا بو‌تان هه‌یه‌هه‌رچی ده‌روونتان بیخوازی و، هه‌رچی داوای بکه‌ن ﴿٣٦﴾ نه‌وه‌بژیویکی میوانداریبه‌له‌لایه‌ن خوا‌ی لی‌بوورده‌ی میهره‌بانه‌وه (تاماده‌کراوه) ﴿٣٧﴾ نایا قسه‌ی کن‌باشتره‌له‌هی که‌سیک که خه‌لک بو‌لای خوا بانگ ده‌کات و، کرده‌وه‌ی چاک ده‌کات و، ده‌لی: من له‌مسولمانانم؟ ﴿٣٨﴾ چاکه‌و خراپه‌ش به‌کسان نین، (له‌شیوازی بانگه‌وازدا)، به‌خه‌سله‌ت و شیوازی باشتر خراپه‌ی به‌رانبه‌ره‌که‌ت به‌رپه‌رچ بده‌وه، له‌نه‌نجامی نه‌وه‌دا نه‌وه‌که‌سه‌ی له‌نیوان توو ویدا دوژمنایه‌تی هه‌یه، وه‌ک دوستیکی نیزیک و دل‌سوژی لی دئی ﴿٣٩﴾ نه‌وه‌خه‌سه‌ته‌ش ته‌نیا به‌که‌سانیک ده‌دری که

خویان راده گرن و، ته نیا به که سانیک ده درئی که خاوهن به شیکی مه زدن، (له بر واو خواپه رستی و په وشتی بهرز) ﴿۳۵﴾ هه ر کاتیکیش له شه یئانه وه دنه دان و خوتخوته به کت پی گه یشت، په نا به خوا بگره، به دناییی تهو بیسه ری زانایه ﴿۳۶﴾ له نیشانه کانیشی (به لگه و نیشانه کانی پهروه ردگار تیی و ته نیا په رستراو تیی خوا)، شه وگارو پوژگارو، خوړو مانگن، نجا نه گه ر به راستیی خوا ده په رستی، کر نووش بو خوړو بو مانگیش مه بهن و، کر نووش ته نیا بو تهو خوا به بهرن که نه وانی دروست کردوون ﴿۳۷﴾ نجا نه گه ر خو یانیان به زلگرت، بیگومان نه وانه ی له لای پهروه ردگارتن (له فریشته کان)، به شه وو پوژ پاکیی بو ده رده برن، نه وان ماندوو و شه که تیش نابن ﴿۳۸﴾ هه روه ها له نیشانه کانی وی، ته وده به که زهوی به ملکه جیسی و په ژمورده و وشک ده بینیی، به لام هه ر کات تاومان دابه زانده سه ری، جوو له جوو لی کردو زیاد ی کردو هه لاوسا، به دناییی تهو که سه ی ژاندوو یه ته وه، ژیننه رده وی مردوو انه، بیگومان تهو له سه ر هه موو شتیک توانایه ﴿۳۹﴾.

شیکردنه وی هه ندیک له وشه کان

(أَسْتَقَمُوا): ریک وه ستان، (إِسْتِقَامَةُ الْإِنْسَانِ: لَزُومُهُ الْمَتَّحِجَ الْمُسْتَقِيمِ، الْإِقَامَةُ فِي الْمَكَانِ: الثَّبَاتُ وَالرُّسُوخُ)، ئیستیقامه تی مرووف: بریتیه له وه ی ری راست بگری، (إِقَامَةُ) له شوینیک، بریتیه له وه ی لهو شوینه دا مینیتته وه و چه سپاو بی، که واته (إِسْتَقَامُوا) واته: له سه ر تهو رییه ی خوا ﴿۳۹﴾ راوه ستاو بوون، له سه ر تهو رییه راسته ی خوا چه سپاو بوون.

(نَزَّلَا): (النُّزْلُ: مَا يُعَدُّ لِلنَّازِلِ مِنَ الرِّادِ)، (نُزِّلَ): ته وده به بو بابای دابه زیو، میوانیک که له لای خانه خوئی داده به زی و دی بو لای، تاماده ده کری له خواردن و خوړاک.

(حَمِيمٌ): (الْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ الْمُسْفِي، فَكَأَنَّهُ يَحْتَدُّ حِمَايَةً لِدَوِيهِ، وَقِيلَ: الْحَامَةُ وَالْعَامَةُ)، (حَمِيم): نيزيكيكى به په روښ، ياخود خزميكي به په روښ، وهك تهو خزمه، تهو نيزيكيه گهرم بى و تووره بى، وهك پاراستنيك بو نيزيكيه كانى، بو خزمه كانى، چونكه (حَمِيم) به ماناى ناوى كولوو داغيښ دى، يانى: تهو مروښه نه گهر زور دلسوزو به په روښ بى بو كه سيك، گهرم ده بى وهك پاريزگاريى ليكردنى لهو كه سهى به نيزيك و به دوست و به خوښه ويستى خوى ده زانى، بويه له زمانى عه په بييدا گوتراوه: (الْعَامَةُ وَالْعَامَةُ) واته: كه سانى تاييهت به مروښ و، كه سانى گشتيى، (حَامَةُ) نه واننه كه له سره مروښ هه لده نهى و، تووره ده بن و گهرم دادين، (عامه) ش يانى: خه لك به گشتيى.

(وَمَا يُلْقَنَهَا): نايدريتى و پتى نا به خشرى (وَمَا يُؤْتَاهَا، وَمَا يُعْطَاهَا)، ده گوتري: (لَقَيْتُهُ بِكَذَا أَي اسْتَقْبَلْتُهُ بِهِ) واته: پيشوازييم كرد لهو كه سه بهو شته، واته: تهو شتهم پيدا، (وَمَا يُلْقَاهَا) يانى: (وَمَا يُعْطَاهَا) پتى نادري و پتى نابه خشرى تهو سيفه ته.

(إِلَّا دُرُ حَظِّ عَظِيمٍ): مه گهر كه سيك كه خاوهن پشك و به شيكي مه زن بن (الْحَظُّ: النَّصِيبُ الْمَقْدُرُ، حَظَّيْتُ وَحَظَيْتُ فَأَنَا مَحْظُوظٌ)، (حَظُّ): بريتيه له به شيكي ديار بيكراو، ده گوتري: (حَظَّيْتُ) واته: تهو شتهم پتى برا، (حَظَّيْتُ) تهو شته به من درا، (فَأَنَا مَحْظُوظٌ) من خاوهن پشك و به شم.

(بَرَزْنَاكَ): (النَّزْعُ: دُخُولٌ فِي أَمْرِ لِإِفْسَادِهِ)، (نَزَعُ): بريتيه له چوونه نيو كارنك بو تيكدانى، ته گهر به دنه دان و، خوتخوته دان و، هاندان به رهو خراپه ليكيدريتهوه.

(سَمُونُ): ماندوو نابن، (السَّمَامَةُ: الْمَلَأَةُ مِمَّا يَكْتُمُ لُبُّهُ)، (سَمَامَةُ): بريتيه له ماندوو بوون له شتيك كه زور ده ميئيتهوه، واته: فريشته كان ماندوو و بيتاقهت و بيزار نابن، به هوى تهوه وه كه هه ميشه سه رگرمي به پاكرتن و ستايش كردنى خواى به رزي مه زنن.

(حَاشِئَةً): زهوی ده بینی به (حَاشِئِی)، (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ) پارانوهو و کرووزانهوه، (الأَرْضُ الْخَاشِعَةُ) زهویه کی بی پووهك، زهویه کی پووتهن، له بهر نهوهی ئینسان که هیچی نه بی ده لایتهوهو و ده کرووزیتهوه، زهویش که هیچی له سه ر نه بی وهك بیئی حاله تی کرووزانهوهو پارانوهو لآلانهوهی هه یه، که خوا ناویك دابه زینتیه سه ری تاكو دووباره كشتوكال و پووه کی له سه ر سه وز بی.

(أَهْرَئَتْ): (الْهَرُّ: التَّحْرِيكُ الشَّدِيدُ، هَزَزْتُ الرُّمْحَ فَاهْتَرَّتْ)، (هَزَّ): بریتیه له جوولاندنیکی به هیز، ده گوتری: (هَزَزْتُ الرُّمْحَ فَاهْتَرَّتْ) پمه که م راوه شاندهویش راوه شا.

(وَرَيْتَ): زیادی کرد، (رَبَّى: أَيْ زَادَ وَعَلَى)، زهوی که ناو داده به زتیه سه ری، چ باران، چ به فرو ته رزه، نهو ناوه تیکه ل بهو زهویه ده بی، بیگومان قه باره ی زهوی هه لده ستی و هه لده ناوسنی، مه به ست پیئی نهو حاله ته یه.

مانای گشتییی نایه ته کان

له م ده (۱۰) نایه ته دا، وهك له پیناسه که یدا گوتمان: خوا ﷺ سن بابه تی سه ره کیی باس ده کات:

۱- باسی نهوانه ی له سه ر راسته شه قامی خوا به رده وامن، که فریشته کان ده بنه هاو ده م و هاو پارازیان، به پیچه وانه ی نهوانه وه که بی پروا و خرابه کار بوون و، خوا شه بیتانه کانیان ده کاته هاونشین و هاو پاراز، شه یسانی جندو مرووف، به لام نهوان فریشته کان ده بنه هاو ده م و هاو پارازو هاونشینان.

۲- باسی بانگه وازه که ده بی به چ شیوه یه ك بانگه واز بکری و، خه سله ته بنه رده کانی بانگه واز کارانی ریئی خوا کامانه ن؟

۳- باسی هندی له نیشانه کانی خواجه، که هاوکات نیعمت و چاکه‌ی خوان به‌سهر مروّقه‌وهو، نیشانه‌ی تنیا به‌دیپینه‌رایه‌تیی و، په‌روه‌ردگار تیی و، په‌رستراویتی خوی به‌رزو مه‌زینشن.

خو **﴿۱﴾** ده‌فه‌رموی: **﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾**، به‌دلنیایی نه‌وانه‌ی گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خواجه‌و، دوایش راوه‌ستاو و دامه‌زراو بوون، نه‌له‌خشاو بوون له‌سهر ته‌و راسته شه‌قامه، که به‌وشه‌ی: **﴿رَبُّنَا اللَّهُ﴾**، ته‌عبیران لیکرد، چونکه: **﴿رَبُّنَا اللَّهُ﴾**، په‌روه‌ردگارمان خواجه، ته‌وه بوّ خوئی ریازو به‌رنامه‌یکه له ژیانداو، بوونناسیه‌که، که توّ خوّت به‌په‌روه‌رده‌کراوو، به‌ختوکراوو، دروستکراوی خواجه‌ک ده‌زانی که خاوه‌نی هم‌ووو شتیکه، **﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾**، دواپی راوه‌ستاوو دامه‌زراویش بوون له‌سهر ته‌وه، **﴿تَنْزِيلٌ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾**، فریشته‌کان داده‌به‌زنده‌سهریان، چیان پیّ ده‌لین؟ **﴿أَلَا تَحْزَنُونَ وَلَا تَحْزَنُوا﴾**، (پیان ده‌لین:) مه‌ترسین بوّ داهاتوو، په‌ژاره‌داریش مه‌بن بوّ رابردوو، یاخود با ترس و خهم و په‌ژاره‌تان له دلدا نه‌بن، **﴿وَأَنْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾**، دلخوشین و موژده‌شتان لئ بیّ به‌وه به‌ه‌شته‌ی پیشر به‌لینتان پیده‌درا، واته: له دنیادا به‌لینتان پیده‌درا، یان پیشر به‌لینتان پیدراوه.

﴿تَنْحُنُّ أُولِيَآؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، نیمه‌دوست و پشتیوانی تپوه‌ین له ژیانی دنیا‌داو، له ژیانی کۆتایشدا، **﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُی أَنْفُسُكُمْ﴾**، بوّ تپوه له‌وه به‌ه‌شته‌دا هه‌یه، هه‌ر شتیک نه‌فستان ناره‌زووی بکات و بیخوازی، هه‌رچی دل‌تان ناره‌زووی بکات هه‌یه، **﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ﴾**، هه‌ر شتیکیش که داوا بکه‌ن، له‌ویدا بوّتان هه‌یه، **﴿فَرُكُلًا مِّنْ عَقْمُورٍ رَّحِيمٍ﴾**، ته‌وه نازو نیعمه‌تیکه ناماده کراوه له‌لایه‌ن خوی لیبورده‌ی به‌به‌زیه‌وه، وه‌ک چوّن که‌سک، خانه‌خوئی‌که، میوانیکی زور عه‌زیزو خوشه‌ویست ده‌عوه‌ت ده‌کات، چی له توانیدا هه‌یه له پیداویستی و خواردنی جوړاو جوړ،

بۆی ساز دهکات، ئەو نازو نێعمەتەش که لەو بەهەشتەدا هەبە، میوانداریی کردنی خوای لێبوردەیی بە بەزەییە بۆ تێو.

ئنجای دێتە سەر بابەتی دووهم، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، قسەیی کۆ چاکترە لە هەیی کەسێک کە خەڵک بۆ لای خوا بانگ دهکات و، کردهوهی باشیش دهکات، واتە: قسەکانی مۆری کردهوهیان پێوهیە، قسەیی هههویی نین، قسە بکات و کاری پێنەکات، ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، دەشڵت: من لە مسوڵمانانم، لەبەر ئەوهی خەڵک بۆ لای خوا بانگ دهکات و، کردهوهی باش دهکات، بوغرا نابێ و لە خۆبایی نابێ و، لە کهوتی خۆی دەرناچێ، کە خۆی لە مسوڵمانان جیا بکاتەوه، بە لکو دەلتی: من لە مسوڵمانانم و، من لە ملکه چانم بۆ خوا، ﴿وَلَا تَسْئَلِ الْمَعْسَةَ وَلَا السَّيِّئَةَ﴾، بە دنیایی چاکه کردن و خراپه کردنیش یه کسان نین، واتە: بە کارهێنانی شیوازی چاک، لە گەل شیوازی خراپدا، یه کسان نین، بە لکو دوو شویته واری زۆر پێچه وانهی یه کدیان ههیه، بۆیه: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، تۆ به کام خهسلتی چاکتره، قسه و پهفتاری خراپی به رانه ره کهت پالپێوه بنی، له سوورپهتی (المؤمنون) دا دهفەرموێ: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ﴾، واتە: خراپه به کام خهسلت و سیفتهی چاکتره، پالپێوه بنی، به لام لیره دهفەرموێ: خراپه یه که له به رانه رتدا دهگوتری و دهگری، تۆ به کام پهوشت و کام خهسلت بهرزتر و چاکتره، بهوه ئەو خراپه یه پالپێوه بنی و، وابکه کاریگه ریی نه مینتی، ﴿فَإِذَا أَلِدِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾، که تۆ واتکرد، ئنجا ده بینیی ئەوهی له تیوان تۆو ئەودا دوژمنایه تی و ناوکویی و ناته بایی ههیه، ﴿كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾، وه که دۆستیکێ زۆر به پهرووش و نیزیك و دلگه رمی لی دتی بۆ خۆت.

﴿وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾، به لام ئەو سیفته تەش که به چاکه، یان به چاکتر خراپه پالپێوه بنی، نادری، مه گه ر به کهسانیک که خۆپاگرن، ﴿وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُرَّ حَظِّ عَظِيمٍ﴾، ههروهها نادری مه گه ر به خاوهن پشک و

بەشىكى مەزن، واتە: خاوەن پشك و بەشىكى مەزن لە ئيمان و خواپەرستیدا، لە چاكەكارى و تەقواو خوڤاك و چاكکردن دا، دەبى ئەوانەت ھەبى، ئنجا ئەو پەروشت و خەسلەتە بەرزە لە تۆدا پەيدا دەبى، كە تۆ لە بەرانبەر خراپەدا چاكە بكەى، يان چاكتر بكەى.

ئنجا لەبەر ئەوەى ھالەتى بانگەوازو وتووێژ لەگەڵ خەلك و، دىالوگ و مشتومرکردن، ئەگەرى ئەوەى ھەيە بەرانبەرەكەت ھەلجى، يان تۆ ھەلجى و، قسەيەكى توند بكرى، بۆيە دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا يَظُنُّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾، ئەگەر لە شەيتانەو دەدانىك، خوتخوتەيەك بە تۆ گەيشت، پەنا بە خوا بكرە، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، بە دنىايى ھەر ئەو بيسەرى زانايە، قسەكان ھەموويان دەبيستى و، زاناشە بە نىو دل و دەروونپشتان.

ئنجا دىتە سەر بابەتى سىيەم، ئەم بابەتانەش ھەموويان وەك ئالقەكانى زنجيرىك تىكھەلگىشن، چونكە: ئەوانە دەلین: پەرورەدگارمان خواپەر و پەرورەستو دەبن، كەسێك خوا بە پەرورەدگارو خاوەنى خوڤى بزانى، بانگەواز دەكات بۆ لای و، پىبازى وى، ئايىنى خواى پەرورەدگارە، ھەرورەھا بە شىوازىگىش ئەو بانگەوازە دەكات كە شايستەى بەرزى ئەو پىبازە بى، ئنجا يەكێك لە شىوازەكانى بانگەواز ئەويە، كە مرۆڤ نىشانەو نىعمەتەكانى خوا بخاتە بەرچاوى خەلك، وەك من كاتى خوڤى لە شىعيرىك دا گووتومە:

سروشت ئاوتنەى تەجەللای خواپە ... باش سەرنجى بدە بزەنە چى تىايە

لە پى كەرەو كەردگار دەناسرى ... سروشت كرىكە كەردگارى خواپە

يانى: تىمە لە پى دروستكراوەكانى خواو، دەتوانىن زياتر خوا ﷻ بناسىن، بۆيە دەفەرموى: ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ الْبَلُ وَالنَّهَارُ وَاللَّيْلُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، لە نىشانەكانى پەرورەدگاريتى خوا، شەوگارو رۆژگارو خوڤو مانگن، كە خوڤ لە رۆژگاردا ديارەو، مانگىش لە شەوگاردا، ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾،

کړنووش مه بن نه بو خوړو، نه بو مانگیش، **﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾** کړنووش بو نه و خواجه بېن، که نه وانه ی هیناوه ته دی، **﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ تَعْبُدُونَ﴾**، نه گهر تیره به راستی خوا ده په رستن، **﴿فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا﴾**، تنجا نه گهر خوږیان به زلگرت، له وه که کړنووش بو خوا بهرن، **﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾**، نه وانه ی له لای په روه ردگارتن، که مه به ست پتی فریشته زور له خوا نیزیکه کانه، چی ده کن؟ **﴿يَسْجُدُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْتَمُونَ﴾**، به شه وو پوژ پاکسی بو خوا دهرده برن و، ماندووش نابن، بن تاقت و وه په زیش نابن.

هه لیه ته له کو تایی هم نایه ته دا سه جده ی قورن ان خویندن هه یه، تیمه ش له کاتی قورن ان خویندنه که دا سه جده که مان برد^(۱)، وه عاده قی خو مان له سه رجه م شوینه کالی دیکه ی سه جده ی قورن ان خویندن بردن دا.

﴿وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾، هه روه ها له نیشانه کانی خوا، نیشانه کانی ته نیا به دیمینه رایه تیی و، ته نیا په روه ردگار تیی و، ته نیا خاوه ندرایتیی و، پاشان ته نیا په رستراویتیی خوا، نه ویه که: **﴿أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾**، تو زه وی ده بیننی ملکه چ و زه بوون، **﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾**، تنجا کاتیک ناومان دابه زانده سه ری، جوول او زیاد ی کردو هه لوسا، واته: شیناوردی لی ده روئی، جوړه کانی رووه کی لی ده روین، له دارو درخت، له میوه جات، له ته په کار، له سه وزه، له دانه ویله، له گزویا، پتشی نه و زه وییه ملکه چه و، زه بوونه، وه ک چو ن که سیک هیچی نیه ده کروو زیته وه و، ده لایت ه وه شتیکی پی بدری، نه و زه وییه قاقرو دیمه کارو بی رووه کesh، هیچ سه وزایی له سه ر نیه و، هیچ ژیانی له سه ر نیه، به لام کاتیک ناومان دابه زانده سه ری، له شیوه ی باران و به فرو ته رزه دا، **﴿أَهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾**، جوول او، زیاد ی کردو، هه لوسا، **﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾**، به دنلیایی نه و که سه ی زیندووی کردو ته وه، ژینه ره وه ی

(۱) مه به سه کاتی گوته وه ی دهر سه که یه.

مردووانه، خوا ئەو زهوییه مردووو زیندوو ده کاتهوه سالانه، له کاتی خۆشیدا مردوووانیش زیندوو ده کاتهوه و، ژیتنه رهوهی مردوووانه، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دنیایی ئەو له سه رهه موو شتیک به توانایه.

واته: ئەه خه لکینه! له پرسی نیشانه کانی خواوه، خوای پهروه دگارتان بناسن و، له پرسی پیغه مبه ره که یهوه ﷻ گوێ بو فەرمايشته که ی بگرن و، پابه ندبن به به زمانه که یهوه، چونکه کاتیک دئی، دوا ی نهوهی ده مرن، وه ک چوون خوا ﷻ سالانه زهوی زیندوو ده کاتهوه، به هوێ دابه زاندنی ناوهوه، کاتیکیش دئی که تیوهش زیندوو ده کرینه وهوه، کو ده کرینه وهوه، لیتان ده پرسر یته وهوه، پرو به پرووی سزاو پاداشتی خوا ده بنهوه.

کهواته: خه لکینه! کاریک بکهن، خۆتان بو ئەو پۆژه ناماده بکهن، کاریک بکهن وه لأمی هه موو پرسیاره کان ناماده بکهن، که خوا فەرمووی: چوون ژیان؟ بلین ناوا ژیان، که خوا فەرمووی: کیتان له هه موو کهس زیاتر خۆشویست و، کیتان له هه موو کهس له لا به رزتر و مه زتر و گه وره تر بوو، بو کت زیاتر له هه موو کهس ملکه چتر بوون، پشتتان به کت ده به ست، پرووی نیازو مه به ستان له کت ده کرد، به ندایه تیتان بو کت ده کرد؟ بلین ئەه خوای په ره دگار! بو تو و، شوین پیغه مبه ری تو کهوتین.

خوا ﷻ له وه که سانه مان بکیرپی به لوتف و که په می خوێ، که خوا له دل و ده روو نیاندا له هه موو کهس به رزتر و، شیرینتر و، به پزتر و، گه وره تر بی و، به شوین پیسی پیغه مبه ره که یداو، به گو یگرتن له نایه ته کانی، کار ده کهن له سه ره پۆژ به پۆژ زیاتر کاملتر کردن و، قول کردنه وهی ئیمانیا، تاکو ئەو ئیمانیه بیته داینه مۆیه ک و، جوو ئیتنه رو بزوتنه ریکیان که له ژیا نی دنیا یاندا، راسته شه قامی خوا بگرن و لپی لانه دهن، تاکو هه م له دنیا دا سه ره ره رزو سه رفراز بن، هه م له دوا پۆژیشدا پروو سووری به ره دگا ی خوا بن.

مهسه له گرنهگان

مهسه لهی یه که م:

دابه زینی فریشته گانی خوا ﷺ بۆ سه ر بروادارانی پراوه ستاوو نه له خشاوو، ئیلهام بۆ کردنیان، که ترسیان له سه ر نیهو، با خه م و په ژاره یان نه بی و، به به هشت و پاداشتی خوا دلخۆشین، نه وانیش (واته: فریشته گان) له ژانی دنیاو دواپۆژدا دۆست و پشتیوانیان و، نه و به هه شته ی گفتیشیان پیندراوه، هه رچی ناره زووی بکه ن و، بیخوازن تییاده، وه ک که ل و په ل و پینداویستی ناماده کراو بۆ میوان، نه ویش له لایه ن خوا ی لیبورده ی میهره بانه وه:

خوا ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا نَتَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ أَلَّا تُخَافُوا وَلَا تُحْزَنُوا وَأَبشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٢٠﴾ مَعْنُ أُولَئِكَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٢١﴾ تَزُلَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿٢٢﴾﴾

شیکردنه وه ی، نه م، ئایه تانه، له نو برکه دا:

- (١) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾، به دلنایی نه وانیه ی گوتیان: پهروه ردگارمان خوایه.
- (٢) - ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، دواپی پراوه ستاو بوون و، دامه زراو بوون، واته: دامه زراوو پراوه ستاو بوون له سه ر تیهو په رۆکی نه وه ی گوتیان، نه وه که گوتیان: پهروه ردگارمان خوایه، وشه ی (رَبِّ) له زمانی عه په بیدا به مانای پهروه ردگارو، خاوه ن و، مشوورخۆرو په رستراو دی، واته: په رستراوو، مشوورخۆرو، خاوه ن و، ژیننه رو مرینه ری ئیمه، خوایه، پراوه ستاوییش له سه ر تیهو په رۆکی نه وه، واته: له خۆدا به رجه سه ته کردنی نه و راستیانه،

کہ ئەو مروّفانہ جگہ لە خوا، کەسی دیکە بە خاوەن و، پەرورەدگارو، مشوورخۆرو، گەرەو سەرورەری خۆیان نازانن، وشەى (ئُمّ)ش لێرەدا بۆ ریزبەندیی پلەییە، ﴿ئُمّ﴾ **أَسْتَقَمُوا**، واتە: ئەو وشە یە دەلێن، بە لَام گرنکتر و گەرەتر لەوەش ئەو یە کە راوەستاوو، دامەزراون لە سەر تێوہرۆکی ئەو قسە یەى کردیان، ئەک تەنیا لە سەر گوتنە کەى، چونکە ئەگەر هەزار جار بگوتری: (رَبِّيَ اللهُ)، یان (رَبُّنَا اللهُ)، بە لَام لە ژبانی کردەبیدا ئەو بەرجەستە نەکرئ، هیچ سوودێک بە خاوەنە کەى ناگە یەنئ و، خۆای پەرورەدگاریش هیچ نرخ و بەھایەکی بۆ دانانئ.

پێناسە یە کى (إِسْتِقَامَةٌ):

(إِسْتِقَامَةٌ) یانى چى؟!

۱- یە کێک لە زانایان ناوا پێناسە ی دەکات دەلئ: (الإِسْتِقَامَةُ: هِيَ الثَّبَاتُ عَلَى سَرَائِلِ الْإِيمَانِ بِحُمْلَتِهَا، مِنْ غَيْرِ إِخْلَالٍ بِشَيْءٍ مِنْ أَقْسَامِهَا)، (إِسْتِقَامَةٌ): بریتىە لە چەسپاوی لە سەر مەرجه کانی ئیمان بە تیکرایی و، بئ ئەو ی هیچ کام لە بەشە کانی بپەرێترن، واتە: بە کۆى هەل و مەرجه کانی ئیمانەوہ پابەندیی بکرئ، ئەوہ پێی دەگوترئ: (إِسْتِقَامَةٌ).

هەبەتە وشە ی (إِسْتِقَامٌ) لە کرداری (قَامَ) دوە هاتوہ، بە لَام (سین) و، (تاء) ی بۆ زیاد کراوہ، (قَامَ) واتە: راوەستا، (إِسْتِقَامٌ) واتە: باش راوەستا، چونکە بنچینە یە کە هە یە لە زمانى عەرەبییدا دەلئ: (زِيَادَةُ الْمَبْتَنِى، تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمُعْتَنِى)، وشە یە کە پیتە کانی زیاترین، مانایە کە شى بەھێزترە، (قَامَ) واتە: هەلسا، (إِسْتِقَامٌ) باش راوەستاو هەلسا، ئنجا ئەو راوەستان و هەلسانە، مەبەست پێى راوەستانى ماددی و بەرھەست نیە، بە لکو مەبەست پێى راوەستاوی و ئە لە خشاویبە لە سەر راستە شە قامە کە ی خوا.

۲- هەندیکى دیکە لە زاناو شارەزایان لە پێناسە ی (إِسْتِقَامَةٌ) دا گوتوو یانە: (الإِسْتِقَامَةُ: الْإِفْرَازُ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَالْقِيَامُ بِوُظَائِفِ الْعُبُودِيَّةِ)، واتە: ئیستیقامەت: دانپیداھێنانە بە پەرورەدگاریتیی خواداو، هەلسانە بە ئەنجامدانى ئەرکە کانی بەندایە تیی بۆ خوا.

۳- هه ندیکی دیکه (إِسْتِقَامَةً) یان ئاوا لیکداوه ته وه: (الْعِلْمُ: الْيَقِينِي بِرُبُوبِيَةِ اللَّهِ، وَالْعَمَلُ بِمُقْتَضَى ذَلِكَ الْعِلْمِ)، (إِسْتِقَامَةً): بریتیه له زانیاری جی دنیایی هه بوون به پهروه ردگاریتی خواو، کارکردنیش به پیتی داخوازی نهو زانیاریه.

شایانی کوتنیشه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، به دنیایی نهوانه ی کوتیان: پهروه ردگارمان خوایه، دوایش راوه ستاوو دامه زراو بوون، نه مه هه مووی ده بیته نههاد (مُتَّبِعًا) و، گوزاره (خَبَرًا) که ی دوایی دی، که ده فه رموی: ﴿تَنْزِيلٌ عَلَيْهِمُ الْمَائِكَةُ﴾، فریشته کان داده به زنه سه ریان.

تییستاش با سه رنجی چهن د قسه یه کی عاریفیکی گه وره ی پسپور له بواری خو پاک و چاک کردن (تزکیة النفس) دا بدهین:

(ابن عجبیه)، خاوه نی: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)^(۱)، چهن د قسه یه کی جوان دینی، له باره ی جه مک و واتای (إِسْتِقَامَةً) وه:

یه که م: (اسْتَقَامُوا عَلَى دَوَامِ الشُّهُودِ وَانْفِرَادِ الْقَلْبِ بِالْمَعْبُودِ)، واته: به رده وام بوون و، راوه ستاو بوون له سه ر به رده وام بینینی خوا به دل و، دل یه کلابوونه وه بو په رستراو، که نهو دل ته نیا خو شه ویستی و سام و هه بیته و ته سلیم بوونی خوا ی پهروه ردگاری تیدابن.

دووه م: (اسْتَقَامُوا عَلَى تَصْفِيَةِ الْعَقْدِ، ثُمَّ فِي تَوْفِيَةِ الْعَهْدِ، ثُمَّ فِي دَوَامِ الْقَصْدِ، ثُمَّ فِي دَوَامِ الْوَجْدِ)، واته: راوه ستاو بوون له سه ر ته وه ی نهو گریه سته ی له که دل خوا دا کردوویانه ساقی بکه نه وهو، خلته ی پیوه نه هیلن، دوایی نهو په یمانه ی له که دل خوا دا به ستوویانه، په یمانه که به ته وایی جیه جی بکه ن، دوایی نهو نیازو مه به سته که له دل یاندا هه یه (که بریتیه له خوا پښ مه به ست بوون)، له سه ر نهو نیازو مه به سته سارد نه به وهو، به رده وامین، دوایش به رده وام نه م حالته ی دل کوئین و، گهر م و گوړیه یان بو خوا ی پهروه ردگار به رده وام بن.

سِیِّهَم: (اِسْتَقَامُوا بِاَقْوَالِهِمْ، ثُمَّ بِاَعْمَالِهِمْ، ثُمَّ بِصَفَاءِ اُخْوَالِهِمْ فِي وَقْتِهِمْ وَفِي مَالِهِمْ)، واته: راوده ستاو بوون به قسه کانیان، دواپی به کرده وه کانیان، دواپی به بی خلتی و سافی حاله کانیان، هم له کاتی ئیستایان داو، هم له ناینده شیاندا.

چوارهم: (دَامُوا عَلٰی طَاعَتِهِ، وَاسْتَقَامُوا فِي مَعْرِفَتِهِ، وَهَامُوا فِي مَحَبَّتِهِ، وَقَامُوا بِشَرَائِطِ خِدْمَتِهِ)، واته: بهره دوام بوون له سهر فه رمان به ریگردنی و، راوده ستاو بوون له ناسینی داو، له خو شویستنیدا سه راسیمه بوون، (واته: ناگایان له ده ور به ریان نه ماوه) و به مهرجه کانی خزمه تگردنی و، جینه جیگردنی فه رمانه کانی هه ئساون.

(۳) - ﴿تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ﴾، (به دنیایی ئه وانیه گوتیان: په روه ردگارمان خوابه، دواپیش راوده ستاوو، دامه زراو بوون له سهر ئه وه)، فریشته کان داده به زنه سه ریان.

(۴) - ﴿اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا﴾، که مه ترسن و خه مبارو په ژاره دار مه بن.

ئهمه (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّخْدُوفٍ)، گوتراوی قسه یه کی فریتره، یانی: (قَائِلِيْنَ لَهُمْ)، پینان ده ئین: ﴿اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا﴾، مه ترسین و، خه مبارو په ژاره داریش مه بن، واته: بو داهاتوو مه ترسین و، بو رابردووش په ژاره دار مه بن.

(۵) - ﴿وَابۡشِرُوْا بِالۡجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ﴾، دلخوشیش بن، موژده تان لی بی بهو به هه شته ی موژده تان پیده درا، که پیتر له کیتی خوادا خویندوو تانه ته وه و، گوئیستی بوون، موژده تان لی بی ئه و به هه شته شان مسوگه ره.

زانایان باسی ئه وه بیان کرده که ئایا ئه و دابه زینی فریستان بو سهر برواداران، چ وه ختیکه؟ هه ندیکیان گوتوو یانه: له کاتی گیانه لآو گیان کیشران و مردن دابه، هه روه ها کاتی جهسته ده خرته ئیو گوړو، له کاتی زیندوو کرانه وه دابه، واته: لهو سن حاله ته دابه.

هه ندیکیش گوتوو یانه: مه به ست ئه وه نیه: له کاتی مردن و، له کاتی خرانه ئیو گوړو، له کاتی زیندوو کرانه وه دا، به لکو فریشته کان له گه ل برواداران دان

لہ ہمسو حالہ تاندا، وہک ثایہ تہ کہش ہہ روا دہ گہ یہ نی و منیش تہو رابہم پی
راستہ و روا لہ ق بیڑہ کافی ثایہ تہ کانیش ہہر تہوہ دہ گہ یہ نی.

۶۱- ﴿ تَحْنُ أُولَآئِكَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ ﴾. تیمہ دۆست و پشتیوانی
تیوہین لہ ژبانی دنیا داو، لہ دا پڑو ژیشدا، واتہ: خوی پەرور دکار فریشتہ کان تہو مہ خلووقہ
پاک و بیگہ ردو چاکانہی تہر خانکر دوون، کہ سہروبہری کاروباری مروفقہ کان بکن، ہہر
کہسہ بہ پی خوی، چونکہ کافرہ کانیش ہہر فریشتہ کان گیانیان دہ کیشن و، ہہر تہوانیش
لہ قوناعی بہرزہ خدا سزایان دہ دہن، ہہر وہک چوں فریشتہ کان گیانی پرواداران دہ کیشن
و، لہ قوناعی بہرزہ خدا نازو نبعمہ تیان بو دیننہ پتیش و، قسہی خوشیان لہ گہ ل دہ کن،
ہی بیپروایانیش ہہر وایہ، بہ لآم بہ پیچہوانہی حالی پروادارانہوہ.

کہواتہ: فریشتہ کان لہ گہ ل پرواداران دان، وہک دۆست و پشتیوان و نیزیک و
مشوورخۆر، لہ دنیاو، لہ دوا پڑو ژدا، ئنجا مانای وایہ: کاتی مردنیش دہ گرتہوہو،
کاتی گیان کیشران و، کاتی خرانہ نیو گوڑیش دہ گرتہوہو، کاتی زیندوو کرانہوہش
دہ گرتہوہو، بہ لآم جگہ لہو کاتانہش ہہر دہ گرتہوہو.

کہ دہ لئین: ﴿ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا ﴾، (خوف) ناوا پیناسہ کراوہ: (الْخَوْفُ):
عَمَّ فِي النَّفْسِ يَنْشَأُ عَن ظَنِّ حُضُولِ مَكْرُوهِ شَدِيدٍ، ترس (خوف) بریتہ لہ
گریہ کہ لہ دلدا پیدادہ بی، بہ ہوی گومان بردن بہ پیدابوونی خرابہ یہ کہ
لہ داہاتوودا.

(حزن) یش ناوا پیناسہ کراوہ: (الْحُزْنُ): عَمَّ فِي النَّفْسِ يَنْشَأُ عَن وُقُوعِ مَكْرُوهِ،
بِقَوَاتٍ تَفْجِعُ، أَوْ حُضُولِ ضَرْمٍ، پہ ژارہ (حزن): بریتہ لہ گری و نا پہ حہ تیبہ کہ لہ
دلدا پیدادہ بی، بہ ہوی چاوہ پیکردنی ہاتنہ دی شتیکی خراب، کہ سوو دیکت
لہ دہست بچی، یاخود زینتیکت بہسہر بی.

کہواتہ: فریشتہ کان کہ دہ بنہ ہاوارزو ہاونشینی پرواداران، ترس و
دلہ راو کہیان بہ نسبت داہاتووہوہ لہ دل و دہروون دہر دینن و، خم و پہ ژارہو

مهراقیشیان به نسبت رابردووهوه له دل دهرداوین، سه‌ره‌نجام دل و دهروونیان پاک ده‌که‌نه‌وه له ترس و له‌رزو دله‌راوکه، به‌نسبت داهاتووهوه، له‌غهم و په‌زاره‌ش به‌نسبت رابردووهوه.

دواپی ده‌فه‌رموی: ﴿نَحْنُ أَوْلِيَاكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، تیمه دۆست و پشتیوانی ئیوه‌ین له ژبانی دنیاو، له دواوژئیشدا، واته: له‌هه‌ردوو مه‌نزل‌کاکاندا تیمه مشوورخۆرتانین، کاروباره‌کانتان به‌ئیوه‌ده‌به‌ین.

(۷) - ﴿وَأَنْبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾، موژده‌شان لی بی به‌وه‌هه‌شته‌ی به‌لینتان پئده‌درا، بۆ ئیوه له‌وه‌هه‌شته‌دا هه‌یه، هه‌ر شتیک نه‌فستان ئاره‌زووی بکات، هه‌ر شتیک دلتان بۆی بچێ و، دهروونتان بیخوازی، هه‌روه‌ها هه‌ر شتیکیش داوای بکه‌ن.

﴿تَدْعُونَ﴾، (إِفْتِعَالَ مِنَ الدُّعَاءِ)، (إِدْعَاء) له‌سه‌ر وه‌زنی (إِفْتِعَالَ)ه، له‌ (دُعَاء)وه‌هاتوه، (دُعَاء) یانی: (طلب) داواکردن، (إِدْعَاء) که‌حاله‌تی (إِفْتِعَالَ) هه‌که‌یه‌تی، واته: زۆر داواکردن، یانی: هه‌ر شتیک ئیوه به‌ئاواتی ده‌خوازن بۆتان دیته‌دی، که‌واته: فریشته‌کان موژده‌یان پئده‌ده‌ن که‌ بۆ ئیوه له‌وه‌هه‌شته‌دا هه‌یه، هه‌ر شتیک هه‌سته‌وه‌ره‌کانتان له‌زه‌تی لی بکه‌ن، چاوه‌زه‌زه‌ت له‌بینینی بکات و، گوئی له‌زه‌زه‌ت له‌بیستی ده‌نگی خووشی بکات، هه‌روه‌ها هه‌سته‌کانی دیکه، هه‌ستی تامکردن (ذوق) و، بۆنکردن (شم) و، ده‌ست لێدان (مَس)، و‌پرای ئه‌وه‌ش بۆ ئیوه‌هه‌یه، هه‌ر شتیک که‌به‌دلتاندا بی و، به‌ئاواتی بخوازن، یانی: هه‌رچێ که‌له‌دلتاندا دتی و ده‌چێ، با له‌به‌رچاویشتان نه‌بی، به‌لام هه‌ر به‌دلتان دابی، له‌ویدا خوای په‌روه‌ردگار بۆتان فه‌راهه‌م دینێ و، ده‌سته‌به‌ری ده‌کات.

(۸) - ﴿زُلْزَلًا مِنْ عَقْفَرٍ رَجِيمٍ﴾، ئا ئه‌و نازو نبعمه‌ته‌هه‌مووی میواندارییه، له‌لایه‌ن خوای لیبورده‌ی به‌به‌زه‌بیه‌وه، چونکه‌ وشه‌ی (زُلْزَل) ده‌تی: (وَالزُّلْزَلُ: مَا يَهَيِّأُ لِلضَّيْفِ مَنَ

الْقَرَى، وَهُوَ مُسْتَقٌّ مِنَ النَّوْلِ؛ لِأَنَّهُ كَرَامَةُ النَّزِيلِ، وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِمَا يُعْطَوْنَهُ مِنَ الرَّغَائِبِ سَوَاءً كَانَتْ رِزْقًا أَمْ غَيْرَهُ، وَاتِّهَ: (نُزِّل) تَهْوِيهِ كَه بُوَ مِيوَانِ ثَامَادَه دَه كَرِي وَ، خَزْمَه تِي مِيوَانِي پِن دَه كَرِي، تَه م وَشَهِيَه لَه (نُزُول)، دَاتَا شَرَاوَه وَاتِّه: دَابَه زِين، چُونَكِه تَهْوِي بُوَ مِيوَانِ ثَامَادَه دَه كَرِي، تَاكُو خَزْمَه تِي مِيوَانَه كَهِي پِن بَكَرِي، پَرِي لِئِكْرِي تَه بُوَ بَابَايِ دَابَه زِيو، وَاتِّه: عَادَه تِ وَابُووَه تَه وَ كَه سَهِي مِيوَانِ بُووَه سَوَارِي وَآخِي تِك بُووَه، دَوَايِي دَابَه زِيوَه لَه لَآيِ خَانَه خَوِي تَه كَه، بُوِيَه پِي تَانِ كُو تَه: (نُزِيل) دَابَه زِيو، بَه مِيوَانِيَانِ كُو تَه: (نُزِيل) وَ، بَهْوِي كَه بُوُشِي ثَامَادَه كَرَاه، پِي تَانِ كُو تَه: (نُزِيل)، لِي رَه دَا (نُزِيل) وَاتِّه: تَه وَ خَوَارْدَه نَهِي بُوَ مِيوَانِ ثَامَادَه دَه كَرِي، خَوَا زَرَاوَه تَه وَ بُوَ هَر شَتِي تِك كَه پِي تَانِ بَدَرِي بَه بَه هَه شَتِي تَه كَان، لَهْوَه ي تَارَه زَوَوِي دَه كَه ن، تَجَا لَه خَوَارْدِن وَ خَوْرَاك پِي، يَان بَه رَك وَ پُو شَاك پِي، يَاخُو د ثَامَارِي سَوَارِي پِي، يَاخُو د هَه مَوو تَه وَ شَتَانَه ي مَرُو ف لَه زَه تِي تَانِ لِي دَه كَات وَ، پِي تِي خُو شَن، وَاتِّه: مَه رَج نِيَه، تَه نِيَا مَه بَه سَت پِي تِي خَوَارْدِن وَ خَوَارْدَه وَه پِي.

کورتە باسیک له باره‌ی

هاوه‌لیتی فریشتان بۆ برواداران و، شه‌یتانه‌کان بۆ بیروایان

له سووره‌تی (الأعراف) یشداو، په‌نگه‌ له شوینی دیکه‌شدا که‌م و زۆر، باسی ئەو بابەته‌مان کردوه، که فریشته‌کان هاو‌ده‌م و هاوارازو هاو‌نشین و، دۆست و نیزیکی بروادارانن و، شه‌یتانه‌کانیش هاو‌ده‌م و هاوارازو هاو‌نشین و، دۆست و نیزیکی بیروایه‌کانن، ئەم کورتە باسه‌ش له چوار پرگه‌دا، ده‌خه‌ینه‌ روو:

۱- هەر دروستکراویک له شیوه‌ی خۆی و، به‌ گویره‌ی سرووشتی خۆی، دروستکراوانی دیکه، بۆ لای خۆی په‌لکیش ده‌کات و، به‌ لاشیاندا په‌لکیش ده‌کری:

بۆ نموونه: گۆل بولبول په‌لکیش ده‌کات، بولبول به‌ لای گۆلدا په‌لکیش ده‌کری، هه‌میشه‌ بولبول و گۆل پیکه‌وه‌ باس ده‌کری، بولبول که‌ باندە‌یه‌کی نه‌رم و ناسکه، زۆر ده‌نگ‌خۆشه، مه‌گه‌ر چۆن ده‌تا بولبول بۆ سه‌ر گۆله‌وه‌ نه‌بێ نانیسی، ئنجا له‌سه‌ر ئەو گۆله‌ ئاوازی خۆش ده‌خوینی و، ده‌چریکینی و، ده‌جریوینی، شاعیریکی فارس ده‌لی:

بُلْبُلُ أَزْفِضَ كُلِّ أَمْوَحْتَ سَخْنٌ وَرْتَهُ نَبُودَ
إِنْ هَمَّ قَوْلٌ وَعَزَلُ تَعْبِيهِ دَرِ مَنَاقِشَ

ده‌لی: بولبول له‌ خۆشووستنی گۆله‌وه‌ فیری قسه‌کردن بوو، ئەگه‌رنا ئەو هه‌موو شیعرو سرووده له‌ دهن‌ووکی ویدا شیردراوه‌ نه‌بوون، به‌لام خۆشه‌ووستی گۆل و جوانی گۆل بولبولی هێتایه‌ گۆ، که هه‌میشه‌ ده‌جریوینی و ده‌چریکینی و، به‌ ئاوازی خۆش ده‌خوینی!

ههروهها ههنگ و شيلهی گولان، ههنگ که مهخلووقیکي چاکهو، سرووشتهکهی پاکه، دهگهړی له کوئی شيلهی چرۆی گولیک ههبی، دهیمزئی و، دوایی ههنگوینی لئ دروست دهکات، واته: ئەو دووانهش پیکهوه سرووشتیان لیک نیزیکه، بهلام به پینچهوانهوه: میشه رهشه بهسهه شتی پیسهوه نهبی نانیشتی، ئەو میشه رهشهی که مروّف بیزارو چارز دهکات، ههه دهفرئی و دیتهوه، که ههندیك دهلین: (سَمِي الذُّبَابُ ذُّبَابًا لِأَنَّهُ كَلَمًا ذُبُّ آبٍ)، میش بویه پیی گوتراوه: (ذُّبَابٌ) به عهړهیی، چونکه ههتا دهردهکرئی ههه دیتهوه، (ذُّبٌ) یانی: (طُرْدٌ)، دهکررا، (آبٌ) یانی: (رَجَعٌ)، که پرایهوه، میش نهگهه له نیو گول و گولزاریک بهرههدای بکهی، بهسهه هیچ گولیکهوه نانیشتیت، دهگهړی له کوئی خالیکی پیسی رهش ههیه، به نهوئیوه دهنیشتی، سرووشتهکهی وایه، نهویش له قهدهه سرووشتی خوئی شت په لکیش دهکات و، به لای شتهوه په لکیش دهبی.

ههروهها قالونچهو ریخ، یان شیاکه، قالونچه رهشه، ریخ و شیاکه دهکاته گلۆله، دهیکاته توپ و، وهپیش خوئی دهه، به تایهتی نهوانهی له لادئ بوون نهو دیمه نه زور شتیکی بهرچاوه، نهوه به نسبت زیاندارانهوه.

ههروهها بو بی ژیانانیش، موگناتیس ماددهی تاسن په لکیش دهکات و، به لای ماددهی تاسندا په لکیش دهبی، بهلام موگناتیس نه فافوون، نه مس، نه زیرو، زیو، نه تهخته، نهوانه به لای خویدا راناکیشی و، به لاشایندا کیش ناکرئی.

لهو بارهوه پهنیش زورن، بو وینه:

پهنیدیکی عهړهیی ههیه، دهلین: (الطُّيُورُ عَلَى أَشْكَالِهَا تَفْعٌ)، واته: بالندهکان له گهه شیهوی خویندا دهگونجین و، له گهه شیهوی خویندا دهبن، کوتر له گهه کوتر، کهو له گهه کهو، هههگیز نه بیترهوه کوتر له گهه کهو، یان مروویی له گهه سیسارک، یان بولبول له گهه له قلهق، نه خیر، به لکو بولبول له گهه بولبول و، له قلهق له گهه له قلهق و، کهو له گهه کهوو، کوتر له گهه کوتر.

پەندىكى دىكەى عەرەبىيى ھەيە، دەلى: (لا تَسْأَلُ عَنِ الْمَرْءِ وَ سَلَّ عَنْ قَرِينَةٍ، فَكُلَّ قَرِينٍ بِإِقْبَارٍ يَفْتَدِي)، واتە: لە مرۆف مەپرسە كىيە، لە ھاوھلەكانى بېرسە؟ چونكە ھەر كەسە چاۋ لە ھاوھلى خۆى دەكات، ياخود ھەر كەسە ھاوھلى لە قەدەر خۆى دەدۆزىتەوھ.

ھەروھە پەندى كوردىشمان لەو بارەوھ ھەن، بۆ وىنە:

۱- دەلىن: (دیزە خلۆربۆوھ دەرخۆنەى دیتەوھ)، دەرخۆنە شتىك بووھ لەسەر دیزەيان داناوھ، سەرى دیزەكەيان پى گرتوھ.

۲- دەلىن: (كورتە كەژى لىك دەھەژى).

۳- دەلىن: (تەبرى گول عاشقى دارى ژەقنەمووتە).

كەواتە: ئەوھ شتىكى سەلمىتراوھ كە دروستكراوھكان، ھەر كامىكيان دەگەرى بۆ ھاوشىوھى خۆى، وھ كوتراوھ: (يُحْشَرُ الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يُخَالِلُ)، واتە: مرۆف لەسەر رىبازى دۆست و خۆشەويستەكەى خۆى كۆدەكرىتەوھو، بەرى دەكرى (بەرەو بەھەشت، يان بەرەو دۆزەخ)، ئنجا يەككى لە تىوھ با جوان سەرنج بدات، لەگەل كىدا دۆستايەتى دەگرى و، كىي خۆشەوئى و، بەرەو كى پەلكىش دەبى، ھەر كەسە لەگەل دۆست و رەفىق و نىزىكەكانى خۆيدا كۆ دەكرىتەوھ، تۆ كەسىكت خۆشبوئى و سەرسام بى بە رىبازەكەى و، بە شىوازەكەى و، بەوھى لەسەرى دەپراو، ئەو شىوھ ژيانەى پىي دەژىي، تۆش لەگەل ئەوھ دەبى، ئنجا ئەگەر چاك بى، يان خراپ.

۴- پروادارانی پاریزکار له گهل فریشتاندا نیزیک و هاوشینن:

ئهم راستیه له زۆر جیتی قویناندا خوای کارزان و میهره بان خستوو به ته پروو، که ئینسانی پروادار، ههتا ئیمان هه که ی باشرین و، ههتا زیاتر نه هلی ئیمان و پاریز بئی، له گه ل فریشته پاک و چاکه کانی خوای پهروه ردگارا نیزیکتره، فریشته کان زیاتر لئی نیزیک ده بن و، زیاتر ده توانن به هره ی پی بگه یه نن، چونکه مروّف هیچ به هره یه ک به فریشته کان ناگه یه نن، به لکو مروّف به هره وه رده گرتی له فریشتان، ئنجا به نه ندازه ی ئیمان و ته قوای، مروّف به هره له فریشته کان وه رده گرتی، له و باره وه ش به لکه زۆرن، بۆ هه وونه:

۱- له سووره تی (فصلت) دا خوای پهروه ردگار ده فه رموتی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۲۰﴾ تَعْنُ أَوْلِيَاءُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۲۱﴾ تَزَلُّونَ مِنْ عَرْشِ رَبِّكُمْ ﴿۲۲﴾ واته:

به دلنیا یی نه وانه ی کوتیان: پهروه ردگار مان خواجه^(۱) و، دوایش راوه ستاوو، نه له خشاو بوون، نه وانه فریشته کان داده به زنه سه ریان، پتیا ن ده لئین: ﴿أَلَّا تَخَافُوا﴾، پتیش ترس و دلّه راو که ی داهاتوو یان له دلّدا لاده بن، ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾، ئنجا دل یان مشت و مالّ ده کهن و، پاکی ده که نه وه له غم و په ژاره ی را بردوو، دوایش هه ر به وه نده لئیا ن ناگه رین، ﴿وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۲۰﴾﴾، دلخوشیشیا ن ده کهن به و به هه شته ی که پتیشتر به لئینیا ن پتدراوه، دوایش بو یان ته نکید ده که نه وه، ﴿تَعْنُ أَوْلِيَاءُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، ئیمه دۆست و نیزیک و پشتیوانتا نین له ژیا نی دنیاو، له دوا رو ژیشدا.

(۱) نه وه ی کوتوو یانه نه و حه قیقه ته له دل یاندا هه بووه، نه که رنا کوتنی به زمان هیچ نیه، به لأم دوا ی نه وه ی له دلّدا چه سپاوه، ئنجا به زمانیا ن کوتراوه، نه که رنا کوترو لوتیک له دلّدا چه سپاوه نه بئی، خاوه نه که ی لئی به هره مه ند ناییت.

بۆیه ئەوانەیی وایان لیکداوەتەووە که تەنیا لە کاتی سەرەمەگدا فریشتەکان دادەبەزێنە سەر برۆاداران و، لە کاتی خزانە نیو گۆرۆ، لە کاتی زیندووکرانەووەدا، لە راستیدا چەمک و واتای ئایەتەکیان زۆر بەرتهسک کردۆتەووە، بەبێ بەلگە، چونکە خۆی پەرۆردگار لەسەر زاری فریشتەکان دەفەرموێ: ﴿تَعْنُ أُولَآئِكُمْ﴾، نێمە دۆست و پشتیوانی تێوەین، لە کوێ؟ ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، کهواتە: فریشتەکان هەر لە سەرەتای ژيانی دنیاووە تاکو کووتایی دۆست و پشتیوانمان، ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾، لە مەنزڵگای کووتاییشدا، لەوێش فریشتەکان هەر لەگەڵ برۆاداراندا، مشووریان لێ دەخۆن و، سەرپەرشتیان دەکەن، لە دنیادا سینهیان گوشاد دەکەن و، دلێان خوۆش دەکەن و، شتی چاکیان قێر دەکەن و، لە خراپە دەیانگێرنەووە، خراپەیان لەلا قێزەون دەکەن و، چاکەیان لەلا شیرین دەکەن و، تاعەتیان بۆ ئاسان دەکەن و، لە بەرانبەر دوژمندا دلێان بەهێز دەکەن، وەك دواویی باسی دەکەین.

۲- بەلگەیهکی دیکە لەو بارەووە که برۆادارانێ پارێزکار لەگەڵ فریشتاندا نێزیک و هاوئشینن، ئەو ئایەتە موبارەکیه که خوا لە سوورەتی (الأنفال)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾﴾، واتە: یاد بکەووە کاتیک پەرۆردگار ت سەروشی دەکرد بۆ فریشتەکان، (واتە: بە شێوێ پەنامەکیی و پەنھان پێی دەفەرموون و، پێی رادەگەیانندن)، که من لەگەڵتانم، ﴿فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، تێوێش، ئەوانەیی برۆادارن بێانچەسپێنن، دلێان بچەسپێنن و، پێیان بچەسپێنن و، ورەیان بەرز بکەنەووە، ﴿سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾، بە دلنیاویی من ترس و بیم دەخەمە دلێ ئەوانەیی بێپروان، ئەویش هەر لە پێی فریشتەکانەووە خوا ترس دەخاتە دلێ بێپروایان و، دامەزراویی و نەلەخشاوویی دەخاتە دلێ برۆادارانەووە.

۳- به‌نگه‌به‌کی دیکه لهو بارهوه، ئەوه‌یه که خوا له سوورپی (عَافِر) دا، ده‌فهرموئ: ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْعَمَلِ وَالَّذِينَ يَسْتَعْفِفُونَ﴾ وَمِنْ حَوْلِهِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ. وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾، واته: ئەوانه‌ی که عه‌رش هه‌لده‌گرن و، ئەوانه‌ش که به ده‌وری عه‌رشه‌هون، به ستایشکردنه‌وه په‌روه‌دگاریان به پاک ده‌گرن و، بروای پی دین و، داوای لیئوردن ده‌کن بۆ ئەوانه‌ی بروایان هیناوه، ده‌لین: په‌روه‌دگاران! زیانیاری و به‌زه‌یی تۆ هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، له‌وانه ببوره که به‌رهو لای تۆ که‌پاونه‌وه، شوین ریبازه‌که‌ت که‌وتوون، له‌سزای کلپه‌ی دۆزه‌خ چه‌پاله‌یان بده‌و بیانیاریزه.

که‌واته: به‌رده‌وام هه‌لگرانی عه‌رشی خواو، ده‌وره‌ده‌رانی عه‌رشی خوا، که فریشته‌کان، وێپای به‌پاک‌کرتن و ستایشکردن بۆ خواو، بروا هینانیان به‌خوا، داوای لیئوردنیش بۆ برواداران ده‌کن.

۴- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الشوری) دا خوا ده‌فهرموئ: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَفْعَلُنَّكَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ أَلَّ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾، واته: حوکه‌مپانیی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هی خواجه‌وه، ئەو به‌رزی مه‌زنه، ئاسمانه‌کان نیزیکه له لای سه‌رتیانه‌وه شه‌ق ببن و، فریشته‌کان به ستایشکردنه‌وه په‌روه‌دگاریان به پاک ده‌گرن و، داوای لیئوردنیش بۆ ئەوانه ده‌کن که له‌سه‌ر زه‌ویین، (ته‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌ویین مرو‌فن و، جندن، به‌تایه‌ت ئەوانه‌ی ئەه‌لی ئیمانن)، ئاگادارین! هه‌ر خوا زۆر لیئورده‌ی به‌به‌زه‌یه.

هه‌لته‌هه‌ گونجی‌تایه‌تی دیکه‌ش له‌و باره‌وه‌ بئینن، هه‌روه‌ها فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌لام ئەوه‌نده به‌سن، بۆ ئیسپاتی ئەوه‌ی که فریشته‌کان له‌گه‌ل برواداراندا هاوده‌م و هاوارازو هاوونشین.

۳- بیبروایان له گهل شهیتانه کاندان نيزیک و گونجاون:

شهیتانه کان واته: نهو جنده شهیتانانهی که خرابه کارو بیبروان، له گهل مروّقه بیبروایه کاندان نهوانیش هاوارزو هاونشین:

۱- وه که له سوورهتی (فُصِّلَتْ) دا هاتوه، که پیشتر باسمان کرد له ثابتهی ژماره (۲۵) دا خوا ده فهرموی: ﴿وَقِيَصْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِمَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾. واته: چهند هاوارزو هاونشینیکمان بو ناماده کردن که گوناگو تاوانه کانیان، هی پیش دستیان و هی دوایان، (یا خود هموو جوړه گوناگو تاوانه کانیان، یان نهوانهی که په یوه نندیان به دنیاوه هه به، یان په یوه نندیان به روژی دواپه وه هه به)، بو جوان کردن.

۲- هه روه ها له سوورهتی (الزخرف) دا، خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ سَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿۳۱﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿۳۲﴾﴾. واته: ههر که سیک له بهرانبهر یادی خوی خاوهن به زه ییدا، (یان له بهرانبهر فورئان و کتیبی خوی خاوهن به زه ییدا)، کویر و نابینا بن، شهیتانیکي بو ناماده ده که یان ده بیته هاوارزو هاونشین و نيزیکی و، ده بیته جووتی و، له گه لی ده بن، به دلنیایی نهوان، [شهیتانه بیبروایه کان] مروّقه کان له ری لاده دن، که چی مروّقه بیبروایه کان واده زانن ری راستیان گرتوه!

تاوا شهیتانه کان کلأویان له سهر دننن و هه لیان ده خه له تینن.

۳- هه روه ها له سوورهتی (الأعراف) له ثابتهی ژماره (۲۷) دا، خوا ده فهرموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۷﴾﴾. واته: تیمه شهیتانه کاهان کردوون به دوست و نيزیکی نهوانهی پروا ناهینن، همه زور روونه که ههر که سیک بیبروایان شهیتان لی نيزیکه، شهیتانه کان دهورو خولیان ده دن و، لیان نيزیکن و، زیانیان پښ ده گه یهنن.

۴- هه روه ها له سوورهتی (الأنعام) له ثابتهی ژماره (۱۲۱) دا، خوا ده فهرموی: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَهُمْ وَإِن أَعْطَمْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿۱۲۱﴾﴾.

واته: به دنیایی شهیتانه کان سروش ده کهن بۆ دۆسته کانی خوڤان، (په یامی په نامه کیان بۆ ده نئین، واته: بۆ مرۆفه کافره کان، ئەهی مسۆلمانییه! تاکو ئەو کافره بیروایانه)، شه ږه قسه له کهل تئوه دا بکهن، ئەگەر تئوه ش فه رمانه بریایان بۆ بکهن، تئوه ش ده بن به هاوبه ش بۆ خوا دانهر.

تیمه له تهفسیری سوورہتی (الأنعام) دا، واته: له بهرگی پینجه می نه م تهفسیره کوردییه مان دا، به درژیی له و باره وه قسه مان کردوه، که کافره کان له گه ل پروداران دا موناغه شه یان ده کردو، هۆی هاتنه خواره وه که یشمان باس کردوه، که کافره کان شه ږه قسه یان ده کرد له گه ل پروداران دا، ده بانکوت تئوه ئەو ناژه له ی بۆ خو تان ده یکوژن و سه ری ده ږن، گوشته که ی ده خون، به لام نه وه ی خوا ده یکوژی و مرداره، گوشته که ی ناخون، نجا خوا ﷻ ئەم شه ږه قسه یه پال ده داته لای شه یتانه کان، که ئەوان فتریان کردوون، به خوتخوته و دندانی شه یتانه کان فیری ئەو قسه یه بوو بوون، که قسه یه کی بن جیشه، چونکه له راستییدا ئەو ناژه له ی مرۆفیش سه ری ده ږی، هه ر به مۆله تی خوا ژایانی تیدا نامینی و، ئەوه ش که مردار ده بیته وه، هه ر به مۆله تی خوا ژایانی تیدا نامینی، به لام ئەوه ی سه ر ده ږدی، به شتیکی زۆری خوینه که ی که له جهسته ی جیا ده بیته وه، هه رچی شتی زیانبه خسه له جهسته یدا، وه ک کۆلسترۆل له گه ل خوینه که ی ده چپته ده ر، به لام ئەوه ی که مردار ده بیته وه، هه ر له تئو جهسته یدا ده مینیتته وه، که واته: له رووی پزشکیه وه، له رووی ته ندروستییه وه خوای پهروه رداگ به خراپی زانیوه، بۆیه قه ده غه ی کردوه، به ته نکید خوا هیچ شتیکی قه ده غه نه کردوه، مه گه ر زیانی بۆ مرۆفه کان هه یه، ههروه ک هیچ شتیکی بۆ حه لال نه کردوون، مه گه ر پاک و چاکه، وه ک خوا ﷻ له سوورہتی (الأعراف) دا، ده فه رموی: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ﴾، خوا شته پاک و چاکه کانیان بۆ حه لال ده کات و، شته پیس و زیانبه خسه کانیان لئ قه ده غه ده کات.

E- وىنەي فريشتهو، شەيتانان وەك وىنەي شەپۇلە دەنگىي و رەنگىيەگان:

فريشتهگان که دروستکراوی پاک و چاک بىگەردو فەرمانبەرىي خون و، شەيتانەگان که دروستکراوہ خراپ و زيانبەخشەگان، ئەوانە وەك شەپۇلە دەنگىي و رەنگىيەگان وان، ئىستا ئەو شوئىنەي تىمە تىداين، پەرە لە شەپۇلى دەنگىي و رەنگىي، رادىۋىيەك لە شوئىنەك دابىنن بەپىي ئەوہي تۆ دەيسووړتى، سەرجهم ئەو شەپۇلە دەنگىيانەي لەو شوئىنەدا هەن، تىمە دەتوانين که گوئىستان بين، هەرەها چەند تەلەفزيۇن لە ژووریک دا دابىتى، بىخەيە سەر چەند شەپۇلى دەنگىي و رەنگىي، ئەو شەپۇلە دەنگىي و رەنگىيانە دىنن.

کەواتە: کارىگەرىي فريشتهو شەيتانەگانىش هەر وەك ئەو شەپۇلانە وان، ئنجا وەك چۆن ئەو ئامىرە که دادەنرى، بەپىي سرووشتى ئەو ئامىرە، ئەو شەپۇلە دەنگىي و رەنگىيانە دەتوانى بىننى، مروۇفەگانىش بەپىي سرووشتى خۆيان، دەتوانن لە فريشتهگان بەهرەمەندىن، ياخود لە شەيتانەگان زەرەرمەندىن، فەرمايشتىكى پىغەمبەرىش ﷺ ئەو راستىيەمان زۆر جوان بو بەرجهسته دەکات، که دەفەرموى: **إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَمَةً بِإِذْنِ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لَمَمَةٌ، فَأَمَّا لَمَمَةُ الشَّيْطَانِ، فإِيعَادُ بِالشَّرِّ وَتَكْذِيبُ بِالحَقِّ، وَأَمَّا لَمَمَةُ الْمَلِكِ، فإِيعَادُ بِالخَيْرِ وَتَصْديقُ بِالحَقِّ، فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ، أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ، فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ الْأُخْرَى فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ** (أخرجه الترمذي: ۲۹۸۸، وقال: حسن غريب، والنسائي في الكبرى: ۱۱۰۵۱، والبيهقي في شعب الإيمان: ۴۵۰۶، وابن حبان: ۹۹۷).

وشەي: (لَمَمَةٌ: هَمَمَةٌ وَخَطْرَةٌ فِي القَلْبِ)^(۱)، واتە: (لَمَمَةٌ) بىرىتيە لە دنەدان و هاندان لە دل دا.

پیغمبر ﷺ ده فہرموی: به دنیایی شہیتان ہاندان و دندانی ہہیہ لہ دئی مروؤف دا، فریشتہش ہاندان و دندانی ہہیہ لہ دئی مروؤفدا، ئنجا خوتخوتہ و دندانی شہیتان، بریتہ لہوہ کہ مروؤف بترسینئ لہ خراپہو، وای لیبکات پروا بہ ہلق نہکات و، بہ درؤی دابنئ و، ہاندانی فریشتہش ئہوہیہ بہ لئینی چاک بہ مروؤف بدات و، دئی خوؤش بکات بہ چاکہ، ہانیشی بدات بو بدراست دانانی ہلق، ئنجا ہەر کہ سیک ہہستی کرد لہ دئی خوؤدا بہ کاریگہری فریشتہ، کہ ہانی دہدات بو چاکہو، پروا ہینان بہ ہلق، با بزائئ ئہوہ لہ خواوہیہو، ستاپشی خوای لہ سہر بکات و، ہەر کہ سیک ئہوی دیکہشی بینی و ہہستیکرد کہ بہرہو شہر دہچئ و، بہرہو خراپہو گوناہو تاوان پلکیش دہکری، با پنا بہ خوا بگری، چونکہ ئہوہ لہ شہیتانہوہیہ.

کہواتہ: ئہو دئل و دہروونہی مروؤف شوینی زورانگرتی فریشتہ و شہیتانہ، شہیتان دہیہوتی مروؤف بہرہو خراپہ پلکیش بکات و، فریشتہش دہیہوتی مروؤف بہرہو چاکہی پلکیش بکات، بہ لہم بہ دہست مروؤفہ کہ ئایا بہ لای فریشتہ کەدا دہچئ، یان بہ لای شہیتانہ کەدا دہچئ، ئہگہر بہ لای فریشتہ کەدا بچئ، ہہمیشہ بیر لہ ہتی چاک دہکاتہوہو، بہرہو چاکہ ہہنگاو دہلئ، ئہگہر لہ شہیتانہ کەش فیزیک بئ، ہہمیشہ بیر لہ ہتی خراپ دہکاتہوہو، بہرہو خراپہ ہہنگاو دہلئ، خوا پنامان بدات.

مهسه له ی دووه م:

بانگه وازکارانی پرسی خوا خاوه نی باشتین قسه ن، به لام ده بی کرداری باشیان هه بی و، خو بیان له ریزی مسولماناندا بژمیرن، پتویستیشه به شیوازی هه ره چاک، قسه و ره فتاری به رانه ره کانیان به ره ره چ بده نه وه، له کاتی دنه دران له لایه ن شه پتانی شه وه، په نا به رنه بهر خوی بیسه ری زانا:

خوا ده فرموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا لَأَنَّهَا آيَةٌ كَذُوبٍ وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

(١) - ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾، قسه ی کن چاکتره له هی که سیک به ره و لای خوا بانگ ده کات؟! واته: خه لک به ره و لای خوا بانگ ده کات، (الدُّعَاءُ إِلَى شَيْءٍ: أَمْرٌ غَيْرُكَ بِالْإِقْبَالِ عَلَى شَيْءٍ) (دعاء) ئەوه یه تۆ فرمان به غه یری خۆت بکه ی روو بکاته ئەو شته.

که ده فرموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا﴾، یانی: (قَوْلٌ مِّنْ أَحْسَنُ مِّنْ قَوْلٍ مِّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ)، واته: قسه ی کن چاکتره له قسه ی که سیک که خه لک بو لای خوا بانگ ده کات، بانگه واز بو لای خوا ده کات.

(٢) - ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، کرده وه ی باشیش بکات، ته نیا ئەوه نده نیه قسه ی هه بی، وه ستای قسان و کو له واری ده ستان بی، به لکو: ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، کرده وه ی باشیش ئەنجام ده دات، واته: پابه نده به وه ی ده یلن، ئەوه ی به خه لکی ده یلن، پتیشن بو خوی ده یکات.

۳- ﴿ وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾، ده شلتن، به دنیایی من له مسولمانانم، واته: خوی جیا ناکاتهوه له مسولمانان، له بهر نهوهی بانگهواز بو لای خوا دهکات، خوی پین له خه لک زیاد نیهو، هیچ لافیک بهسه ره خه لکدا لی نادات و، ده لئی من یه کیکم له مسولمانان، به لام خه لک بو لای راسته شه قامی خواو، بو لای خواو، بو لای به ندایه تیی کردن بو خوا بانگ دهکات.

دوایی خوا ﷺ باسی شیوازی بانگه وازمان بو دهکات، ده فهرموئی:

۴- ﴿ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ﴾، به دنیایی چاکه و خراپه یه کسان نین، که ده فهرموئی: ﴿ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ﴾، وشه ی: (حَسَنَةً)، (تَعْمُ جَمِيعَ أَفْرَادٍ جَلْسَتَهَا، وَالْمَقْضُودُ حَسَنَةُ الدَّعْوَةِ إِلَى اللَّهِ)، وشه ی (الْحَسَنَةُ): که (أل) ی ناساندنی له سه ره، بو (جئس) ه، واته: تیکرا (جئس) ی چاکه به گشتیی له که ل تیکرا (جئس) ی خراپه دا، یه کسان نین و پیکه وه ناچنه ته رازوویه که وه، به لام به پیتی سیاق ده زانین لیره دا مه به ست له چاکه، چاکه ی خه لک بانگ کرده بو لای خوا، واته: شیوازی چاکه ی خه لک بو لای خوا بانگ کردن، وه ک شیوازی خراپ نیه.

۵- ﴿ ادْفَعْ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾، به وه ی باشته ره پالپوه بنی، چی پالپوه بنی؟ واته: خه سلته و حالت و، کرده وه وه لوپستی خراپی به رانه ره که ت، به کام شیوازه و، کام حالته و، کام خه سلته به باشته، پالپوه بنی و، به رپه رچ بده وه، چونکه (التي: صِفَةُ مَوْصُوفٍ مَخْذُوفٍ)، (التي) سیفه ق وه سفکراویکی قرئتندراوه، یانی: (إِدْفَعْ سَيِّئَةَ غَيْرِكَ، بِالْخَصَلَةِ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ، أَوْ بِالطَّرِيقَةِ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)، یانی: خراپه ی نه وه دیکه به باشتین خه سلته، یان باشتین ریباز لابه ره و پالی پوه بنی، وه ک خوی په روه دگار له سوورته ی (المؤمنون) دا، ده فهرموئی: ﴿ ادْفَعْ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ حَتَّىٰ تَعْلَمَ بِمَا يَصِفُونَ ﴾ (۱۱)، واته: به کام سیفه ت و، کام خه سلته به باشته، خراپه پالپوه بنی و، به رپه رچ بده وه، نیمه زانانترین به وه ی نه وان وه سفی ده که ن و ده یلین، یان خوی په روه دگاری پین وه سف ده که ن به ناهه ق.

(۶) - **فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ** ﴿۶﴾، ته گهر تۆ واتکرد، ده بیئی نهو که سهی له نیوان تۆو نهودا دژایه تی و نا کوکی هیه، وهک دۆستیکی دلسۆزو به په رۆشه، (إِذَا: لِلْمُفَاجَأَةِ، وَهِيَ كِنَايَةٌ عَنِ سُرْعَةِ ظُهُورِ أَثَرِ الدَّفْعِ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ)، (إِذَا): لیره دا بۆ په یدابوونی شتی که به کت و پری و، به خیرایی، که لیره دا کینایه به له خیرایی په یدابوونی شوینه واری پالپتوه نانی خرابه به چاکه، زۆر به خیرایی له نیوان تۆو نهو که سهدا که تۆ به چاکه ی خۆت خرابه ی نهو پالپتوه ده تی، به شیوازی چاک ی خۆت له گه ل شیوازی خرابی نهودا مامه له ده که ی و، له نیوان تۆو نهودا دژایه تی هیه، وهک دۆست و نیزیکی خزمی لئ دئی، یاخود زۆر دلکهرمی لئ دئی، چونکه **﴿وَلِيٌّ﴾**، به مانای دۆست و نیزیکی دئی، (الْوَلِيُّ: اسْمٌ شَتَقَ مِنَ الْوَلَايَةِ يَفْتَحُ الْوَاوِ، وَالْوَلَاءُ، وَهُوَ: الْخَلِيفُ وَالنَّائِبُ، وَهُوَ ضِدُّ الْعَدُوِّ، وَالْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ وَالصَّدِيقُ. وَهُمَا حَصَلْنَا الْوَلَايَةَ وَالْقَرَابَةَ)، واته: (وَلِيٌّ) ناوی که دانا شراوه له (وَلَايَةِ)، به سه ر (فَتْحَةً) ی (و) ده که، (إنه (وَلَايَةِ)، (وَلَايَةِ) واته: سه ره رشتی بکردن، به لأم (وَلَايَةِ)، واته: دۆستایه تی و، سه ر خستن و، نیزیکی و، خۆشویستن و، نیزیکی، (نجا (وَلِيٌّ) به مانای هاو په یمان و، پشتیوان دئی، هه روه ها به مانای که سیک دئی که تۆی خۆشبوئی، (وَلِيٌّ) دژی (عَدُوٌّ)، (عَدُوٌّ) واته: دوژمن و ناحهز، به لأم (وَلِيٌّ) واته: دۆست و نیزیکی، (الْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ وَالصَّدِيقُ)، واته: (حَمِيم) به مانای دۆست و نیزیکی، یان خزم و نیزیکی، یان به مانای براده ریک دلسۆزو گیانی به گیانی دئی.

(۷) - **﴿وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَرَفُوا﴾**، ئەم سیفه ته به رزه نادری، مه گهر به وانهی خۆرابگرن و خۆیان پارگرتی، (أَي: الْمُعَامَلَةُ وَالْمُدَافَعَةُ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ)، **﴿وَمَا يُلْقِنَهَا﴾**، ئەم راناوی (ها) ده چینه وه بۆ خه سلته، یان نهو موعامه له یه، چونکه چاکه ی ره ها (مُطْلَقِ الْحَسَنَةِ)، به گشتی ده دری به زۆر که س، به لأم مامه له کردن به شیوه ی به ره په رچدانه وهی خرابه به چاکه، له به رانه بهی خرابه دا چاکه کردن، نادری به هیچ که س جگه له وانهی خۆرابگرن، واته: خۆیان کۆنترۆل بکه ن.

(۸) - **﴿وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُرْحَقٌ عَظِيمٌ﴾**، هه روه ها نهوه نادری و نابه خشری مه گهر به که سیک که خاوه ن پشک و به شیکی زۆر بئ، واته: خاوه ن پشک و به شیکی مه زن

بِئْسَ لَهُ جَاكَه دَاو، له ئیماندا، له ته قوادا، له ته زکیه ی نهفسدا، (يُلْقَاهَا)، یانی چی؟ (يُلْقَاهَا يُجْعَلُ لَاقِيًا لَهَا، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ لِلْسُعْيِ لِتَخْصِيلِهَا، لِأَنَّ التَّخْصِيلَ عَلَى الشَّيْءِ بَعْدَ الْمُعَالَجَةِ وَالتَّخْلُقِ، يُشْبِهُ السُّعْيَ لِمُلَاقَاةِ أَحَدٍ فَيُلْقَاهَا)، (يُلْقَاهَا)، واته: وا ده کړی که بیکاتې، (يُجْعَلُ لَاقِيًا لَهَا)، وا ده کات که پتی بگات، خوازراوه ته وه بو هه ولدان بو په یداکردنی، چونکه په یداکردنی شتیک له دواى چاره سهر و خو ماندوو کړدنه، نه وه ش شیوه ی هه ولدانه بو که یشتن بو دیداری که سیک، وشه ی: ﴿حَظٌّ﴾، که ده فهرموی: ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا دُورٌ حَظٌّ عَظِيمٌ﴾ (الْحَظُّ: النَّصِيبُ مِنَ الشَّيْءِ مُطْلَقًا، أَوْ مِنَ الْخَيْرِ فَقَطُّ)، (حَظٌّ): بریتیه له پشک و بهش له ههر شتیک به گشتی، یاخود به تاییه تی له خیر و چاکه دا.

۹- ﴿وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾، له حالیکدا که له شهیتانه وه دنه دانیک، خو تخوته به که تو ده کات.

۱۰- ﴿فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ﴾، په نا به خوا بگره.

۱۱- ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۱۳)، به دناییی خوا زور بیسه ری زانابه.

وشه ی (نَزْعٌ): (النَّزْعُ النَّخْسُ، وَحَقِيقَتُهُ مَسَّ شَدِيدٌ لِلْجِلْدِ بِطَرَفِ عُوْدٍ، أَوْ ضَبْعٍ، فَهُوَ مُضَدَّرٌ، وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِاتِّصَالِ الْقُوَّةِ الشَّيْطَانِيَّةِ بِخَوَاطِرِ الْإِنْسَانِ، (نَزْعٌ): بریتیه له (نَخْسٌ)، به عه پهبی (نَخْسٌ) و، (نَزْعٌ) واته: تپوه ژه نین، یان نقورچکه دان، که چیه تی (نَزْعٌ) یش بریتیه له وه ی به شتیک به توندی پیستی نینسان به سه ری داریک، یاخود به نینوکتیک بگه زری، یان نقورچکه ی لی بدری، که لیردها خوازراوه ته وه بو په یوه ست بوونی شهیتان به میشک و هوشی مروقه وه، که شتیک خراب بخاته نپو میشک و دلی، که ده فهرموی: ﴿وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، (إِنَّمَا) ته صلی خو ی (إِنَّمَا) یه، به لام (إِن) و (مَا) تیکدا ده غم کراون، (إِن) (شَرْطِيَّةٌ) لیردها بو یه هینراوه، چونکه له ته صلدا (إِن) کاتیک ده هینری که مخرج نیه نهو شته روویدات و مهرجه که بیته دی: (إنه کمر هات و له شهیتانه وه دنه دانیک که پشته تو)، نه مه بو بهر زکړدنه وه ی پله و پایه ی

پینغه مبهره ﷺ، له وه که شهیتان بتوانی هانی بدات و، خوتخوته به کی خراب بخاته تيو دلی، که ده فهرموئ: (إِذَا مَا) یه که ش زیاد کراوه بؤ جه ختکردنه وه وه به هیزکردنی په یوه ندیسی تيوان مه رج (شَرْطُ) و وه لَام (جَوَاب) ه، نه ک زیاد کرابی بؤ جه ختکردنه وه له سهر نه وه دی وه لَامه که ی، یا خود مه رج که دپته دی.

که ده فهرموئ: ﴿فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ﴾، په نا به خوا بگره (له شهیتانی دوور خراوه له به زه یی خوا)، تیمه شهیتان نابینین، بویه به هیزترین چه کی تیمه له به رانه ر شهیتاندا، په نا بردنه به ر خوایه، با له و باره وه چه ند ده قیک بئینین:

۱- خوا ﷺ له سووره تنی (الأعراف) دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۲۱﴾ وَ إِخْرَجْنَاهُمْ بِمَدْوَنِهِمْ فِي النَّحْيِ ثُمَّ لَا نُفْصِرُونَ ﴿۲۲﴾﴾، واته: به دنیایی نه وانه ی پاریزیان کردوه، نه که ر له شهیتانه وه هه سستیکیان پینغه یشته، یه کسه ر خوابان بیر دپته وه وه، به رچا و پوون دهن و (په ی به پیلان و قیلی شهیتان دهن)، به لَام برابه کانیان شهیتانه کان له گومر اییدا رستیان بؤ دریز ده کن و، که مته ر خه مییش ناکه ن.

واته: بپیروایه کان به ده ست شهیتانه کانه وه وه ک توپ و گلوله وان، هه ر به ریان دهن و دریزیان ده که نه وه، به لَام نه هلی ته قوا، به لقی شهیتان ده توانی ده سستیکیان بگه به نیتتی و، دنه به کیان بدات، ده ورو خولیان بدات، به لَام یه کسه ر خوابان بیر دپته وه، نیمانه که یان بیداریان ده کاته وه وه، به رچاویان پوون دهن و، قیلی شهیتان دهنین.

۲- پینغه مبهری خواش ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّهُ لِيُغَاثَ عَلَىٰ قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَّرَّةً﴾، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۷۸۸۱، وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ: ۳۶۴، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۰۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۵۱۵، وَابْنُ حَبَانَ: ۹۳۱) واته: جاری وایه ته م و مزی بی ناکایی به سهر دلم دا دی و، پوژی سه د جار داوای لیپوردن له خوا ده که م.

نەك لەووە كە گوناھى كردووە، بەو چەمك و واتایەى تێمە، بەلكو بەھۆى ئەو جار جار خافلانە، كە پێغەمبەر ﷺ بەسەر دڵ و دەروونی داھاتووە.

۳- ھەر لەو بارەووە ئەو فەرماشتەش دینین: (عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَأَسْتَدَّ عَصَبُ أَحَدِهِمَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَتَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ الْعَصَبُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، فَقَالَ: الرَّجُلُ: أَمْجُتُونَ تَرَانِي؟ فَتَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿ وَإِنَّمَا يَرُغْنَاكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ (۳۱)﴾ (أخرجه البخاري: ۶۱۱۵، ومسلم: ۲۰۱۵).

واتە: سولەیمانی کوری سورەد ﷺ، دەلێ: دوو پیاو لە خزمەت پێغەمبەر دا بوو بە دەمەقالبیان و، قسەیان بە یەكدی گوت، یەکیکیان زۆر توورە بوو، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: من وشە بەك دەزانم ئەگەر بێلێ، توڕەییەكەى لادەچێ، ئەگەر بێلێ: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، (واتە: پەنا دەگرم بە شەیتانی دوور خراوە لە بەزەیی خوا)، پیاووەكە گوتی: بە شیتیم تێدەگەى؟! (واتە: من شیت نەبووم تاكو ئەو وشە یە بلێم)، پێغەمبەریش ﷺ ئەو ئایەتەى خوێندەووە كە دەفەرمووی: ﴿ وَإِنَّمَا يَرُغْنَاكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ (۳۱)﴾.

ئەو كەسە ھەر ئەووە كە نامۆژگارییەكەى پێغەمبەرى وەرئەگرتووە، لە پاستیدا چۆرێك بوو لە شیتیی و عەقڵ تێكچوون، ئەگەر نا ئەگەر پێغەمبەر ﷺ شیتك بفرەمووی، دەبێ بەكسەر لێى وەرئەگێرێ، بەلام ئەو ھاوئەلە لەو كاتەدا ھێندە توورە بوو، وەك گوتراووە: توورەیی پەشەبایەكە چرای عەقڵ دەكوژێنێتەووە.

كورتە باسىك لە بارەى

خەسلەتە بنەرەتییەكانى بانگەوازكارانەوہ

۱ و ۲) ئیمانى مەحكەم و دامەزراو، پارىزكارىي شایستە و تەواو:

خو سبجانە و تعالى لە سوورەتى (يونس) لە ئايەتى: (۶۲) و (۶۳) دا بۆمان باسى دۆستەكانى خۆى دەكات، بە تەئكىد برا و خوشكانى بەرئىز! كەستىك دۆستى خوا نەبن، هەول نادات دۆستان بۆ خوا پەيدا بكات و، كەستىك لە خوا نزيك نەبن، هاندەر و پالنەرئىكى نابن، خەلك لە خوا نزيك بختەوہ، وشەى (أولياء)يش، كۆى (ولي)ە، وشەى (ولي) بە شەدەدە لە ئەسڵدا لە (ولي)ەوہ ھاتوہ، يانى: (قُرب) نيزىكىي^(۱)، خوا ئاوا پیتناسەى دۆستەكانى خۆى دەكات، دەفەرئى:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾﴾ يونس.

واتە: ئاگادارىن! (خو ھۆشدارىيمان پىدەدات) دۆستانى خوا نە ترسيان لەسەرە، نە پەژارەش دادەگرن.

(يانى: نەترسيان لەسەرە بۆ داھاتوو، نە خەم و پەژارەش دادەگرن بۆ ئابردوو) ئەوانەى ئيمانىان ھىتاوہ (بە ھەموو ئەو شتانەى پىويستە ئيمانىان پىن بھىئىئى، ھەرەھا ئەوہش سىفەتئىكى پىشەداريان بوو كە) ھەمىشە پارئىزان دەگردد.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۵۶۶ - ۵۶۸، المكتبة العصرية / ۲۰۱۲ م.

ثیمان که به کرداری رابردو دینت، چونکه ثیمان تپه ریوه، ثیمانان هیناوه، به لأم ته قوایه که به کرداری ئیستا دینت، چونکه ته قوا شتیکی به رده وامه و، دووباره ده بیته وه.

خوشک و برا به پرتزه کانم!

یه که مین سیفه تی ئیسانی بانگه وازکار بۆ لای خوا، نه وه یه که (ثیمانکی مه حکم و دامه زراوی هه بن، ثیمان به خوای به رزو مه زن، به فریشته کانی خوا، به کتبه کانی خوا، به پیغه مبه رانی خوا، به پوژی دوایی، به نه خشه و نه دازه گیری خوا سبحانه و تعالی.

ثیمان بناغه یه بۆ هه موو شته کانی دیکه، بۆیه خوا سبحانه و تعالی سیزده سالی ره به قی ته رخانکردن له ژبانی موباره کی پیغه مبه ر ﷺ - که هه موو ژبانه که ی - ژبانی پیغه مبه ریه تی - بیست و سن سأل بو - ، سیزده (۱۳) سالی ره به قی ته رخانکردن بۆ داکوتان و سه قامگیر کردنی ثیمان و عه قیده، له دلی هاوه لآندا خوا ئیمان پازی بن، ئنجا دوایی ده (۱۰) سآله که ی دیکه، دوای نه وه ی ثیمانان په یدا بوو، ئنجا نه حکامیان بۆ هاتنه خوار، بۆ یه ک جاریش خوا سبحانه و تعالی له قورئانی مه که ییدا نه یفه رموووه: (یا ایها الذین آمنوا)، به لکو یان فه رموو یه تی: (یا ایها الإنسان) یان (یا بنی آدم) یان (یا ایها الناس)، به لأم له قورئانی مه دینه ییدا، خوا سبحانه و تعالی، دهستی کرد به دواندنی نه و کۆمه له ی ثیمانان له دلدا دامه زراوه و، ئیسلامیان فیکراوه و، شایسته یی نه وه یان په یدا کردوه، شه ریه تی خوا پیاده بکه ن، له ژبانی تاکیی و، خیزانی و، کۆمه لایه تی و، سیاسی خۆیاندا.

ئنجا دوایی (پارتیزکاریی شایسته و ته واو)، دیاره ثیمان و ته قوا له قورئاندا، زۆرجار پتکه وه هاتوون، لیره دا خوای تاک و پاک پیتاسه ی دۆستان (اولیاء) ی خۆی کردوه، هه لبه ته دوایی به سیفه تی دیکه ش وه سفیان ده کات، به لأم نه م

دوو سیفه‌ته، دوو سیفه‌تی بنچینه‌یین، بۆ پیتاسه‌ی دۆستانی خوا، بۆیه زانایان گوتوو یانه: (مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا تَقِيًّا، كَانَ لِلَّهِ وَلِيًّا) واته: هر که سیک برآدار و پاریزکار بوو، دۆستی خواجه، به‌داخه‌وه له نیتو کورده‌وارسی خۆماندا، زۆرجار دۆستانی خوا (أولياء الله) به شیوه‌یه‌ک ویناکراون و ته‌سه‌وو پرکراون، پیچه‌وانه‌ی نه‌وه که قورئان و سوننه‌ت باسیان ده‌کات، له‌وانه: جاری وا هه‌بووه، که سیک که ره‌نگه شیت بووبی، یان عه‌قلی ته‌واو نه‌بی، یان گیل بووبی، گوتوو یانه: ره‌نگه نه‌وه دۆستی خوا بی! نا، دۆسته‌کانی خوا، هه‌موویان له لووتکه‌ی عه‌قلدان، هه‌لبه‌ته هه‌موو به‌نده‌کان، به‌نده‌ی خوان، به‌لام دۆسته‌کانی خوا، عاقلن، زۆریش عاقلن، هه‌روه‌ها نه‌هلی عیلمن و، خاوه‌ن به‌صیره‌تن و، بلیمه‌تن، بۆیه ناگونجی ئینسانی شیت، یان که سیک پاک و خاوتینی بۆ نه‌کرئ، ناگونجی دۆستی خوا بی، ئەمه وه‌ک راستکردنه‌وه‌ی چه‌مکیکی باوی نیتو خه‌لک، به‌لتی دۆسته‌کانی خوا عاقلن و له عه‌قله‌وه پیچراون و، له هه‌موو شتیکدا تیر و ته‌واون.

۳ و ۵) - خوا به‌رستییه‌کی گشتگیر و به‌تام، یادی خوا کردنیکی له ناخه‌وو به‌رده‌وام:

بیکومان که سیک بیه‌وی بانگه‌وازکار بی و، خه‌لک بۆ لای خوا بانگ بکات، ده‌بی خۆی خوا به‌رستییه‌کی هه‌بی، که تامی لیتکات چیژی لى وه‌رگری، باته‌ماشای نه‌وه فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین، که ده‌فه‌رموی: إِذَا قَى طَعَمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِحَمْدِ نَبِيِّهِ وَرَسُولِهِ^(۱).

واته: تامی ئیمانی چیژتوه هه‌ر که سیک یازی بووبی خوا په‌وه‌ردگاری بی و، ئیسلام به‌رنامه‌ی ژبانی بی و، موحه‌مه‌دیش وه‌ک پیغه‌مبه‌رو په‌وانه‌کراوی خوا قبوول بکات.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۷۷۸، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۲۴، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۲۶۲۳، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ.

که واته: نیمانیش تام و چټی هه یه، ئنجا که سیک ده توانن بانگه وازکار بن بؤ لای خوا، که چټر له نیمانیه که ی خوئی وه ریگری، تام له خواپه رستی بکات، هه لبه ته هه رکه سیکیش تام له خواپه رستی بکات، هه میشه خوای له یاد ده بن، بویه دواپی گوتومه: (یادی خوا کردنکی له ناخه وه و بهرده وام).

یادی خوا کردنیش، دیسان ده بن چه مکه که ی روون بکه یه وه، زور که س واهه زانن یادی خوا کردن، نه وه یه: که هه میشه ده بن نینسان نه و وشانه ی زیکریان پی ده گوتری: (سُبْحَانَ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) به زاری گو (تلفظ) بکات، به لام مه رج نیه، یادی خوا هه ر به و شتویه یه بن، نه صلی یاد (ذکر)، پیچه وانیه له بیرچوون (نسیان)ه. یادی خوا کردن واته: خوا، له یاد بوون نه صله که ی نه وه یه، ئنجا جاری وا هه یه: ویرای نه وه ی که له دل و زه نیندا هه یه، به زمانیش نه و وشانه ده لن، به لام نه سلی یادی خوا، نه وه یه که له عه قل و دل و هوشدا بن، نه گه ر نه وه نه بیت، جووله ی زمان، هچ سوودنک به مروف ناگه یه نن، خوای پهروه ردگار له و باره وه ده فهرموئ:

﴿ أَنْتَ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقْرَبَ الصَّكَاوَةِ وَإِنَّ الصَّكَاوَةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۱۵﴾ العنكبوت.

واته: نه وه ی له کتیبی پهروه ردگار ت بؤت سروش کراوه، بیخوینه و، نوئز به ریا بکه، نوئز قه دهغه (ی خاوه نه که ی) ده کات له هه رچی کردار و قسه و په فتاری دزیو و ناقولا و خراپ هه یه و، یادی خواش گه وره تره، (واته: یادی خوا گه وره تره له نوئزیش و له قورنن خویندنیش) و، خوا ده زانن چی ده که ن!

ئنجا له راستییدا خوای میهره بان کتیب و فهرماشته که ی خویشی بویه ناروده، که ئیمه خوامان له بیربن، ههروه ها نوئزیش بویه فهرز کراوه، خوامان له بیربن، وه ک فهرموویه تی:

﴿...وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ ﴿۱۱﴾ طه.

واته: نوٲز به ریا بکه، بٲ یادکردنی من، قورنانش بٲیه ناوی لِنراوه (زیکر)، چونکه خوات بیرده خاته وه.

به لَن سیفته تی سیته م و چواره می بانگه وازکاران ته وه یه: که هه رکامیان خوا به رسته یه کی گشتگیر و به تام و چِزِی هه بِن و، یادی خوا کردتیکی له ناخه وه، له دلّه وه، به رده وامی هه بِن.

0 و ۶- زانیاریی قوول و فراوان به دین و، به رچاو روونی و شاره زایی
درباره ی ژین:

پتیشتریش باسمان کردوون، به بٲنه ی دیکه وه، هه ر ته م ئایه ته موباره که شمان به به لَگی هه ردو وکیان هتِنایه وه:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿۱۰۸﴾ یوسف.

به لَن به بِن زانیاریی و به رچاو روونی و شاره زایی، ئینسان بٲ خٲشی نازانتی به رِکادا بروت، چ جای پتیش خه لَکی بکه وئ، هه روه ها به بِن شاره زابوونی وه زع و باردوُخ و رٲزگار، ئینسان، دٲست و دوژمنی لِن تیکه ل ده بن و، چاک و خراپی لِن تیکه ل ده بن و، فیلی لِن ده کری و، هه لَده خه لَه تیرئ، که واته: که سانی وا ناتوانن خه لَک له خوا نزیک بخه نه وه و، خه لَک وا لیتیکه ن و، وا داربکه ن، که پابه ند بن به په یام و به رنامه ی خوی په روه ردگار وه.

۷ و ۸)۔ دَلَسُوْزِي و به تَنگه و هوبوون بُو هَمووان و، هِمِنِي و نارامِي و نهله خشان:

به لَن كه سِيك ده تواني خه لَك له خوا نزيك بخاته وهو، بُو لاي خوايان بانگ بكات، كه له ناخه وه بُو هَموو لايه ك دَلَسُوْزو، به تَنگه وه بِن، بِن جياوازي، نه مهش زُوْرچار جِي تيدا به هه له داچوونه، كه سَانِيك وا ده زانن ده بِن به س بُو مسولمانان، دَلَسُوْز بين! به لام تيمه پيغهمبه ران ده بينين (عليهم الصَّلَاة والسلام) به خه لَكه كافر هه كهي خُوْيانيان گوتوه:

﴿...وَأَنَا لَكَ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (الأعراف: ۶۸)

واته: من بُو تيوه به تَنگه وه م، دَلَسُوْزم، دَل سووتوام، بُو به ده بِن نهو چه مكهش راست بكرته وه، نهجا له راستيدا نه گهر خه لَك نه زانن بُو دَلَسُوْزي: نه متمانه ت پيده كات، نه گویت بُو ده گري و، نه قه شت ليوه رده گري، ناي تيمه ناتوانين دَلَسُوْزين بُو نامسولمانان؟ نه ك هه ر ده بِن بتوانين، به لكو نه وه نه ركيكه و فهرزه، پيغهمبه ران (عليهم الصَّلَاة والسلام) وابوون، پيغهمبه ري خُوْمان (محمد) ﷺ، سهروه ري هه موو پيغهمبه ران، چه ند به شه فقه ت و به ره حم بووه؟ با ته ماشا بكه ين: له وباره وه، دَلَسُوْزي خُوْي چُوْن وينا ده كات له گه ل كه سَانِيكدا كه دژايه تيشيان كردوه: إَكَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، ضَرَبَهُ قَوْمُهُ فَأَدْمَوْهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^(۱).

واته: پيغهمبه ر (محمد) ﷺ باسي پيغهمبه ريكي كرد بُو هاوه لاني، كه قه ومه كهي به رددباريانان ده كرد خويئيانا ليتهينا، (سهريان شانكاندو به ده نبيان به خويئندا هينا)، نه ويش خويئنه كهي ده سري و ده يفهرموو: خوايه! له گه له كه م خُوْشه، چونكه نازانن، ليئيان بيوره!

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: ۳۲۹۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

مہبہ ستم نہ وہیہ جاری وا کہ سیک ملی حدیسیک دہ گری، رہنگہ له سیاقینکی دیکہ دا ہاتین و حالہ تیکی تاییہت بنی، کہ دروست نیہ ٹینسان ہیج شہ فہ قہت و پرحم و بہ تہنگہ وہ بوون و بہ زہیسی ہہ بنی بہ رائبہر بہ غہیری مسولمان! بہ لام نہ وہ بہ پڑہایی وانیه، نہ وہ تا نہ و پیغہ مہرانیہ (علیہم الصلّٰة والسلام)، کہ خوا ہم له (نوح) وہ دہ یگترتہ وہ: ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ (۳۲) الاعراف، ہم له (ہود) وہ دہ یگترتہ وہ: ﴿وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (۳۸) الاعراف، ہر وہ ہا له صالحوہ دہ یگترتہ وہ: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ (۳۹) الاعراف، ہر وہ ہا له شوہیہ وہ دہ یگترتہ وہ: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ (۴۰) الاعراف، ہہ موویان باسی خویمان بہ (ناصح) ی گہ لہ کہ یان ناساندوہ، (نصح) یانی چی؟ (النصح: إرادة الخير للمنصوح)^(۱)، (نصح) یان (نصيحة) بریتہ لہ وہ نہ و کہ سہ کہ نہ صیحہ تہ کہ ی ناراستہ دہ کری، چی بو چاکہ نہ وہت بو ی بوئی.

جاری دیکہ ش باسماں کردوہ، زورکس وا دہ زانی نہ صیحتہ یانی: ناموژگاری، چونکہ زورجار له کوریدیدا نہ صیحتہ له جیاتی ناموژگاری (موعظہ) بہ کاردینین، بہ لام له زمانی عہ پڑہیدا جیایہ و، نہ گہر بلینین: (نصيحة) یانی: ناموژگاری، مہ فہوومی زور تاییہت و حدیسمان لی تیکدہ چن، بو وینہ:

پیغہ مہر ﷺ دہ فہ رموی: {«الذِّينُ النَّصِيحَةُ»، قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَرَسُولِهِ وَالْأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ»} (۱).

واتہ: نہ صیحتہ ناراستہ ی پتتج لایہ نان دہ کری: بو خوا، بو کتیبی خوا، بو پیغہ مہری خوا، بو پیشہ وایانی مسولمان و بہر پرسیانیاں و، بو خہ لکہ کہ بہ گشتی.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن: ص ۵۱۴، المطبعة العصرية، ۲۰۱۲ م، (النصح: تحري فعل أو قول فيه صلاح صاحبه).

(۲) آخزجہ أحمد برقم: ۱۶۹۸۲، ومسلم برقم: ۵۵، وأبو داود برقم: ۴۹۴۴، عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ.

نجا نه گهر (نصیحة) به مانای (موعظة) بن، چۆن نامۆژگاریی خوا و کتیبی خوا ده کړئ؟ نا (نصیحة) نه وه بیه که: دلسۆز بی بۆ خوا و ساغ بی له که ل خوادا، دلسۆزی بۆ کتیبی خوا، بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ، بۆ بهر پرسیان و بۆ خه لک به گشتی، (نصیحة) یانی دلسۆزی و به ته نگه وه بوون بۆ هه مووان.

پاشان (هیمنی و نارامی و نه له خشان)، چونکه له کاتی شینه یی و بیکرقتی و بیکشیه پیدا، هه موو که س تازیه، به لام نه وه گرنکه: تایا تۆ له نارچه تیبدا له کاتیکدا که به شیوه ی ناشایست مامه لت له گه لدا ده کړئ، خۆراگر ده بی یان نا؟ بۆیه خوا سبحانه و تعالی له سوورپتی (البقرة) دا (صبر) مان له سن حالاندا بۆ ده خاته روو، ده فهرموی:

﴿وَالصّٰدِقِیْنَ فِی الْاَبْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِیْنَ الْاٰیْسِ اُولٰٓئِکَ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا وَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ﴾

واته: خۆراگران له کاتی هه ژاری و نه داری و بن ئیمکانیه تیبدا، هه روها له کاتی نه خۆشی و ناخۆشی و، نارچه تیبی و، له کاتی جهنگ و رووبه روو بوونه وه دا.

له و سن حاله تانه دا ده بی خۆراگر بین، بیکومان بابای خه لک بانککه ر بۆ لای خوا، نه گهر بۆیان دلسۆز نه بی و، به ته نگیه نه وه نه بی، کاره که ی پیت و پیزی نابن و بهر همدار نابن، جاری وایه که سیک وهک وه زیفه، یان وهک ته رکیکی دنیایی کاره که ی ده کات، هه ندیک که س هه ن، که له وه زاره تی نه وقافه وه پاده سپیترین و، ئیشیکیان پین ده سپیترین، وهک پیشه یه ک، نه نجامی ده دهن، به لام نه گهر له دلوه بۆ خه لکه که دلسۆز نه بیت، کاریگه ری نابن، هه لبه ته که بۆشیان دلسۆز بوو، خۆراگریش ده بی، نه و سیفه تانه، هه موویان پیکه وه په یوه سن، ئینسان نه گهر بۆ خه لکه که دلسۆز بیت، ته هه ممولیشیان ده کات، نه زانی و نه فامیشیان لئ ته هه ممول ده کات، له بهر رازی کردنی خوا.

۹ و ۱۰)- کراوه‌یی و مامه‌له‌ی به‌ریز و سه‌نگین، رووگه‌شیی و قسه و گفت و لفتی شیرین:

خوای به‌روه‌ردگار له سووره‌تی (الفرقان) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَلَى الْآرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَمًا﴾ (۲۶)

واته: به‌نده‌کانی (خوای) به‌به‌زه‌یی، به‌هیمینی و نارامیی ریگادا ده‌پۆن، به‌سه‌نگینی و ویقاره‌وه و، کاتیك نه‌فامانیش ده‌یاندوین، قسه‌ی سه‌لامه‌ت ده‌که‌ن، یاخود ده‌لین: سه‌لامتان لیتن.

چونکه هه‌ر که‌س چی پیتی، له‌وه ده‌به‌خشی، ده‌لین: جارنك پیغه‌مبه‌ر عیسا (علیه‌السلام) به‌شوتنی‌کدا ده‌روات له‌گه‌ل هه‌واریه‌کانی خوا لیتان پازی بن، خه‌لکیکی نه‌فام، جنیوی پیده‌لین، یان قسه‌ی ناشایست، نه‌ویش ده‌ست به‌رزده‌کاته‌وه، دو‌عیان بۆ ده‌کات، هه‌واریه‌کانی پتی ده‌لین: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! نه‌وانه قسه و، جنیوت پیده‌لین! ده‌لین: ده‌زانم، به‌لام هه‌ر که‌س چی پی بن، له‌وه ده‌به‌خشی، نه‌وان جنیویان پتیه، منیش دو‌عیای خیر و قسه‌ی خیرم پتیه.

به‌لن (کراوه‌یی و مامه‌له‌ی به‌ریز و سه‌نگین)، خه‌سه‌لتیکی گرنگ و بنه‌ره‌تی بانگه‌وازکارانه، چونکه: به‌گرژی و داخراوی، ئینسان ناتوانی کارلنك له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ری خۆیدا بکات، ده‌بن کراوه‌ بن، به‌لام کرانه‌وه به‌بن تانه‌وه، کرانه‌وه، واته: تۆ داخراو نه‌بی، به‌جۆرتک بوار نه‌ده‌ی له‌گه‌ل هیچ که‌سدا کارلنك بکه‌ی، له‌به‌رانه‌ریش دا: هیتده‌ کراوه و بلاو نه‌بی، هیجت پتوه به‌ند نه‌بی و هیجت پتوه نه‌میتن، چونکه هه‌ندیک که‌س به‌بیانووی کرانه‌وه، ده‌توتنه‌وه له‌کۆمه‌لگادا و ده‌بنه به‌شیک له‌واقعیکی خراپ!

ئنجا (رووگه‌شیی و قسه و گفت و لفتی شیرین) یش خه‌سه‌لتیکی دیکه‌ی خه‌لک بانگه‌زارانه بۆ لای خوا عز و جل.

برا و خوشکه خوْشه ویسته کانم!

دَلْسُوْزانه ناموژگاریتتان ده کهم، هه میسه تاگو بوْتان ده کری: با له گه ل خه لک دا، قسه و گفت و لفتتان شیرین بئ، پروتان خوْش و گهش بئ، پرواتان بئ، زوْر کهس که ته ماشای ئیمه و مانان ده کات، ئیمه چوْن بیینی، دینه که شمان وا ده بیینی، بوْیه خوا سبحانه و تعالی که پیغه مبه رانی (علیهم السّلاّة والسلام) نار دوون، له هه موو پروویکه وه، له خه لکی روژگاری خوْیان ته واوتر بوون، له پرووی جهسته یی و پرووحیی و عه قلیی و دهروونیی و ناکاریی و له هه موو پروویکه وه، بوْ نه وه ی هه ر که سیّک نه وانی بیینی، دیمه نیانی بیینی، هه لسوکه و تیانی بیینی، نه خلاقیانی بیینی، سیفه ته به رزه کانیانی بیینی: تیر و ته واوی پیام و دینه که یان، له تیر و ته واوی نه واندا بیینی، ئیمه ده بی وریا بیزن! ئه م دینه نه گه ر به پرووخوْشی خه لکی بوْ بانگ نه کری، به گرژی و موْن و مرجیی خه لکی بوْ بانگ نا کری، نه گه ر به قسه ی خوْش و گفت و لفتی شیرین، خه لکی بوْ رانه کیشری، به ته نکید به توانج و پلار و قسه ی زبر و ناخوْش، خه لکی بوْ بانگ نا کری، خوا ی تاک و پاک به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ ده فه رموی: ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ إِنَّ لَهُمُ لَوْ كُنْتَ فَطًّا غَلِيظًا الْقَلْبِ لَا تَنْقُضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْتَفِ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَساوِرُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿۱۳۸﴾

واته: تو به هوْی به زه یی خوا وه، بوْیان نه رم بووی، نه گه ر قسه ره ق و دل ره ق بووی، له ده ورت ده پرژان... کن له ده وری کن ده پرژا؟ نه و ها وه له به پرژانه، که باشترین مروْفَن له دوای پیغه مبه ران، له ده وری پیغه مبه ر (محمد) ﷺ که (رحمة للعالمین) ه، ده پرژان، نه گه ر قسه ره ق و دل ره ق بووايه.

نجا له سووره تی (الأعراف) له نایه تی (۱۹۹) دا خوا ده فه رموی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ

وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۱۳۸﴾

ئىمام جەغفەرى صادىق رەھمەتى خۇاى لىيىن، گوتوويه تى: ئەم ئايەتە پىشە
و بىكى ھەموو رەۋشە بەرزەكانى لە خۇيدا كۆكرودوونەوہ:

۱- (حَدِّ الْعَفْو) ئەوہى ئاسانە و ئاسان بە دەستەوہ دى، لە خەلك وەرى بگرە، واتە:
چاۋەپروانىي زۆرت لە خەلكى نەبى، بە زۆرىي ئەوانەى ھەمىشە پرتە و بۆلەيانە
و گلەيى لە خەلك دەكەن، لەبەر ئەوہى، چاۋەپروانىي زۆريان لىيان ھەيە، كەواتە:
چاۋەپروانىي زۆرت لە خەلكى نەبى و، ئەوہى بە سىنابى بەدەستەوہ دى، تەنيا ئەوہيان
لن چاۋەپروان بگە.

۲- (وَأَمْرٌ بِالْعَرَفِ) واتە: بۆ خۆت چاكە بگە و، فەرمانىشى پىتكە، ھەرچى پەسند و
چاكە بىكە پىشەى خۆت و، فەرمايشتى پىن بگە.

۳- (وَأَعْرَضَ عَنِ الْجَهْلِيَّاتِ) كەستىكىش كە نەفام بوو، پرووى لن وەرگىرە و پىشتى
تىبكە و وازى لن بىتە.

ئىمام شافىعى خۇاى لىي رازى بن، چەند جوان دەلن، لە شىعەرىكىدا:

لَوْ كَلَّ كَلْبٌ عَوَى أَلْقَمْتُهُ حَجْرًا ... لِأَصْحَ الصَّخْرِ مَثَقَالًا بَدِينًا

واتە: ئەگەر ھەر سەگىك وەرى، من بەردىكى پىدادەم

دەبىن مسقالى بەرد بە دىنارىك پەيداگەم.

جارى وايە كەسانىك قسەى ناخۆشمان پىن دەلین، ھەندىك برا و خوشكىمان
زۆر سەغلەت دەبن و دەلین: ماموستا! فلان شتىان نووسيوە، لە فلان بلاوگراوہدا،
يان لە فلان كەنال واگوتراوہ! منىش زۆرجار گوتوومە: ديارە كەسانىك وامان
دەبىنن و وامان تەسەووور دەكەن! دەلین: ئاخىر چۆن وەلاميان نەدەينەوہ؟! بەلام
ئايا وەختمان ھەيە وەلامى ئەو شتانە بدەينەوہ؟! نا، لە جياتى وەلامدانەوہ،
دوعايەكى خىريان بۆ بگە و بلىن: خوايە! ھىدايەتبان بدە و، بۆ خۆشت خەرىكى
كارى خۆتە.

(ئەبراهام لە نكۆلن)^(۱) قسە يەكی جوانی هەيه دەلی: کاتی خۆی ئەوانەي
 رەخنەيان لێدەگرتم. يان قسەيان پێدەگوتم. ئەمە ئەکەم چەندە، چوار هیندەي
 دیکەشم خستبايە سەر، بەشی ئەوێ نەدەکرد و ئەمیان بەدەمەو، بەلام هەلەم
 کاری خۆم کرد و. سەرکەوتنەکەم، بوو بە وەلامی هەموو ئەو قسانە کە لە دژم
 دەکران!

ئیمەش دەبێ ئاوا بکەین و دینە کەشمان هەر وای لێدەوێت، جارێ وای
 بوو بڕایە کە هاتوێ بۆ لام، قسە يەكی پێگوتراو، لەلای بۆتە کێتێک گوتوو یەتی:
 حەيام چوو، ئاوايان پێگوتووم! منیش زەر ددەخە ئەبەکەم بۆ کردو، گوتوومە:
 نەخێر، تۆ لە مابەینی خۆت و خوادا چۆن بێ، هەر وای، قسە ي خەلکی نە
 بەرزت دەکاتەو و نە نزم دەکات، هەر خۆتێ کە بە چاکە خۆت بەرز
 دەکەي، يان بە خراپە خۆت نزم دەکەي، بە خوا خەلک هەمووی مەدحت
 بکات، بەرز نابێو، ئەگەر خوا بەرزت نەکاتەو و، خەلک هەمووی زەمت
 بکات، ئەگەر خوا نەتسکێت، ناشکێت، هەرودەها خەلک هەمووی لێت پاری بێ،
 ناتوانن بێتە نە بەهەشتێ و، هەمووشیان لێت توورە بن، ناتوانن بێتە نە دۆزەخ،
 زاکەر و زەبوونکەر (مُعَزَّ و مُذَلَّ) هەر خوايە، بیکومان ئەوێش هەمووی هەر
 بەرھەمی ئیمان و تەوحیدە، ئینسان ئەگەر بەراستی خواي ناسی و ئیمانی لە
 دڵدا چەسپێ، ئەو کاتە ئەو شتانە زۆر کاری تێناکەن و شلویی ناکەن.

(۱) ئەبراهام لە نكۆلن: ۱۸۰۹-۱۸۶۵ ز. یەكێکە لە سەرۆك كۆمارەكانی ویلایەتە یەكگرتووەكانی ئەمریکا.

II و II۲)- راستی و، دل و زمان و کرده‌وه یک‌بوون و، دادگری و،
 ینصاف له‌گهل دوست و دوزمن:

به‌ریزان!

ینسان ده‌بی راست (صادق) بی و، دلی و زمانی و کرده‌وهی به‌ک بن و، جیت له دل‌دایه، با هه‌ر ته‌وهت به زماندا بی و، چی به زمانیشت داهات، هه‌ولیده پراکتیزه‌ی بکه‌ی و به کرده‌وه جینه‌جیتی بکه‌ی، چونکه خوانه‌خواستیه پیچه‌وانه‌ی ته‌وه: نیفاقه، نیردیواجیه‌ته و، خوی دادگریش به‌گه‌وره‌ترین گوناھی داناوه:

﴿ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴾ (۴)

ینسان ده‌بی زور له خوی وریا بی، نه‌گه‌ر: دل و زمانمان و کرده‌وه‌مان هه‌موویان پیکه‌وه جووت نه‌بن، زور خه‌ته‌ره، هه‌ندی که‌س قورئان ده‌خوینی و، قورئان له‌عنه‌تی لیده‌کات، کوا قورئان له‌عنه‌ت له کن ده‌کات؟! با، بو وینه: که‌ستیک قورئان ده‌خوینی و زالمیشه، له‌عنه‌ته‌که‌ی بو دی:

﴿ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾ (۱۸) هود.

هه‌روه‌ها (فسق، کفر، نیفاق)، قورئان هه‌موویانی زه‌م کردوون، هی واش هه‌یه قورئان ده‌خوینیته‌وه و نه‌و سیفه‌ته خراپانه‌شی تیدان و، زه‌م و نه‌فرین و هه‌ره‌شه‌که‌ی به‌ر ده‌که‌ون.

نجا خوا ده‌فهرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴾

﴿ التوبة. ۱۱ ﴾

واته: نه‌ی بروادارینه! پاریز له خوا بکه‌ن و له‌گهل راستان دا بن.

هه‌روه‌ها ده‌فهرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

﴿ النساء. ۱۳۵ ﴾

واته: ئەي بروادارينه! زۆر دادگهريسي به پێوه بهرن و شايد ييي بۆ خوا (به ههق و راستيي) بدەن..

ئنجما: (دادگهريسي و ئينصاف له گهڵ دۆست و دۆژمن) يشدا، زۆر گرنگه، كه نه وهش شتيكي ديكه يه. ده بێ راست بگرێته وه: هه نديك كهس وا ده زانێ ئيمه ده بێ ته نيا له نيو باز نه ي ئيسلامدا دادگه ر و به ئينصاف بين و، ته نيا بۆ نه وان به په رۆش و دلسۆز بين! به لām نه خيتر ئينسان ده بێ بۆ هه موو مرقه كان دلسۆز بێ و، له گهڵ هه مووانيشدا دادگه رو به ئينصاف بێ، چونكه دادگه ريسي و ئينصاف دوو خه سلته تي په سندن به ره هايي، نه ك به شيوه به كي كاتيبي و پيژد يسي (مؤقت و نسبي) هه ر بۆ هه ش خوا به ده قسي نايهت فه رماني پيكر دووين كه له گهڵ دۆژمنانيش دا دادگه ر بين.

وهك خوا سبحانه وتعالى ده فه رموي: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اٰلٍاَعْدٰٓى اَعْدٰٓى اُوۡلٰٓئِىۡ هٰٓؤُلَآءِ هُوۡٓا۟ اَقْرَبُۢ بِلِسٰٓنِىۡ ۙ اِلَّا الْمَالِدَةُ﴾

واته: با رق هه لسانتان له كه سانيك واتان لینه كات كه نادادگه ربن، دادگه ربن! نه وه له پارێزكار ييه وه نزيكتره.

۱۳ و ۱۴) - خەلك بانگکردن تەنیا بۆ لای خوا و، بە شانازییەو
خۆ ئەژمارکردن لە ریزی مسوڵماناندا:

ئەم دوو هوش ھەردووکیان لەم ئابەتە موبارەكە وەر دەگیرین: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا
مَّمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ (۳۳) فصلت.

واتە: قسەى كنى لە ھى كەسێك باشترە كە بۆ لای خوا بانگەواز دەكات و،
كردەوھى باش دەكات و، دەئى: من لە مسوڵمانانم!

خوشك و برابانى بەرێژ! زۆر جار ئینسان ئەگەر لە خۆى وریا نەبى، شەیتان
فێلى لێدەكات، بۆ وێنە: بە حیساب تۆ خەلك بۆ لای خوا بانگ دەكەى: كە چى
تەماشای دەكەى خۆت و خوات لى تێكەل بوون، دین و دنیاى لى تێكەل
بوون، كە ئەو هوش نیشانەى ھەن، ئینسان دەبى ئەو شتانەیان پى لە یەك جیا
بكاتەو، بۆ ئووونە: ئەگەر كەسێك رقى لە تۆ بوو، یان قسە یەكى بە تۆ گوت،
بەلام تۆ دەتزانى: ئەو كەسە بۆ خوا سولحاو، یان ئىسلامى خۆش دەوئ، ئەگەر
تۆ بە راستى خواناس بى، دەبى خۆشت بوئ و، بلىئى: ھەرچەندە تۆ رقت لە
منە و، قسەشم پى دەئىئى، بەلام مادام دلسۆزى بۆ ئىسلام، ھەر خۆشم دەوئى،
ئا ئەو ھە راستە، بەلام ئەگەر خۆت لەگەل خوا لى تێكەل بووبى و، شەیتان فێلى
لێكردبى، ئەو ھە لە جياتى خوا مېحوەربى، دەبىە خود مېحوەر، یانى: لە جياتى
تەماشای بكەى: داخۆ ئەو كەسە بەینى لەگەل خوادا چۆنە!، تەماشای دەكەى:
داخۆ بەینى لەگەل خۆت دا چۆنە!؟

قوله نەزىلە يەك:

جارێك لە مزگەوتێك نۆتۆزمان دەكرد، گوتم لە مامۆستایەكە بوو، باسى
كەسێكى دەكرد، دەمزانى باسى كەسێكە، بە شىوھەك لە شىوھەكان ناسیاو و
نيزىكییەتى، دەیگوت: ئەو موناڤىقە دیتە مزگەوتیش، بەلام مامۆستای مزگەوت

نه زیادت دودات و... هتد، وتاره که ی هه مووی له گه ل که سیک بوو، منیش هه ر له حوجره که دا نوژم ده کرد، هات بۆ حوجره که و گوتم: مامۆستا! هه ستم کرد، که سیک توو پهی کردووی؟ گوئی: نه ری و ه ل لا دراوسیه کی مونا فیکم هه یه، دوایی سه ری هه لینا، گوئی: نه ها نه وه تا!

گوتم: هاتوه بۆ جومعه ش؟

گوئی: به ل ن.

گوتم: ئنجا مونا فیکی وی له چی دایه؟ گوئی: رادیقۆ به دهنگی بهرز پیده کات و، منداله کانی له گه ل منداله کانم نا کوکن! گوتم: مامۆستا! ئنجا مادام هاتوه بۆ مالی خوا و، توش به تیمام بزانی، چۆن نه و وشه و ته عبیره قورسانه ت پی گوتم؟ پاشان به له باریی بچۆ ئامۆژگاری بکه، نه ک له سه ر مینه ر و، کات و سه ر و دلای نه و هه موو خه لکه ی پی بگری!

به ل ن به راستی ده بی وریا بین و، خه لک بۆ لای خوا بانگ بکه ی ن، نه ک بۆ لای خۆمان، پاشان: (به شانازییه وه خۆ نه ژمار کردن له ریزی مسولماناندا) بیکومان به ریزان! شانازییه ئینسان مسولمان بن، شانازییه ئینسان به نده ی خوا بن و بانگه وازکاری رپی خوا بن: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًّا﴾ ﴿١١﴾ الجن.

واته: ههروه ها کاتیک به نده ی خوا (محمد) هه لسا لیتی پاراپیه وه، نریک بوو چنده کان له سه ری که له که بن (هینده قه له بالغیان له دهوره کرد).

با پیمان و نه بی شتیکی دیکه له سه رووی مسولمانه تیه وه هه یه، خویا پهروه ردگار به پتغه مبه ری خاتهم (محمد) ﴿ذَهْفَه رَمُوءٍ﴾ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَيَذَلِكُ أَمْرٌ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٤﴾ الأنعام.

واته: بَلَىٰ: به دنیایی نویزم و پرستشه کان (ی حهج و عومره)م و ژبان و مردنم بۆ خوی پهروهردگاری جهانیاننه. هیچ هاوبه شتیکی نیه و. ههر بهودهش فهرمانم پتکراوه و. من یه کهمی مسولمانانم. (یه کهم کهس که بۆ خوا ملکه چم له پرووی کاتییه وه: له ههر ناستی ئۆمهه تی ئیسلام و. له پرووی پله وه: له ههر ناستی مروفا یه تی).

ههروهها خوی زانا و توانا له باری ئیبراهیم (علیه السلام) دوه، دهفه رموی:

﴿وَمَنْ يَرْجُبْ عَنْ مَلَأُ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفَهٍ نَفْسَهُ. وَأَقْبَدَ اصْطَفَيْنَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۱۳۰) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾ ﴿البقرة.

واته: مه گهر که سیک خوی نه فام بکات، نه گهر نا کبی بهرانبهر به پرسیازی ئیبراهیم نائاره زوومه ند ده بی! که به دنیایی له دنیا دا هه لمانبازرد و له دوارپوژیش دا له بنده زۆر په سنده گانه. یاد بکه وه! کاتیک پهروهردگاری پتی فهرموو: ملکه چ به! گوتی: بۆ پهروهردگاری جهانیان ملکه چم.

مه به ستم نه وه یه مسولمانه تی شانازییه و. پتگه و پله یه کی زۆر به رزه، ئنجا که سیک له نیتو مسولمانان دا هه وئیدات: خزمه تیان پیشکات و کاری ختیر بکات، نه وه شانازییه کی گه وره تره، به لأم به مهرجیک خوی پتی له وان زیاد نه بی، له بهرته وه ی عیلمی زیاتره، یان له بهر ته وه ی بهرپرسیاریه تیه کی هه یه، یان... یان... هتد، مروفی مسولمان ده بی خوی پتی له کهس زیاد نه بی، له مسولمانان.

۱۰ و ۱۶) - حکمت و دانایی له قسه و رهفتاردا و، کارلیکی ئه رینی
له گه ل تیکرای تویره گانی خه لکدا:

پیشتریش باسی حکمه تم کرده، که ریبازی گشتی بانگه و از کرده بۆ لای
خوا، خوای کاربه جن ده فهرموئ: ﴿ اَدْعُ اِلٰی سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ ﴾ (النحل، ۱۲۵)

واته: به حکمت به ره و ریبازی پهروه ردگارت بانگه واز بکه.

لیرده، ده مهوئ توژیگ چه مکی حکمت پروون بکه مه وه:

پروونکرده ی چه مکی حکمت له هوت کورته خال دا^(۱):

به ریزان!

خه لک بانگکردن بۆ لای خوا، به حکمت، زۆر شت ده گریته وه، که رهنگه
ئه م هه وته گرنگرینیان بن:

۱) - پتویسته په چاوی په پله یی (تدرج) بکری، له گه ل بانگکراوان (مدعوین) دا.

۲) - ده بن په چاوی له پیشتره کان (أولویات) بکری، چ شتن له پیش چ شتیگه وه یه، به پتی
پتوهر و ته رازووی شه ریعت.

پیشتر به وردی قسه مان له باره ی ئه و دوو خاله وه کرد.

۳) - حالیکردن و تیگه یاندنی خه لک که بانگه وازکار (داعی) دلسۆزبانه و یویان به
په رۆشه و، هیچ نامانجیکی دیکه ی نیه واته: هیچ ئیشی خو ی به وان نیه، به لکو ئیشی
خویانی پتیانه، خوای به خشنده ناوا باسی پیغه مبه ری خاتم (محمد) ﷺ ده کات:

(۱) ئه م باسه مان له کتبی یازده می مه وسوعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) به
ناوونیشانی: (تطبيق المجتمع للشريعة) وه رگرتوه. پروانه: [الطبعة الثانية / ۲۰۲۰م].

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۸) التوبة

واتە: پىغەمبەر پىكتان لە خۇتان بۆتان ھاتو، ھەرشتىك ئىوھ نارەحەت بىكات، زۆر لەسەر دلى قورسە و، لەسەر ھىدايەتى ئىوھ زۆر سوورە و، بەرانبەر بە برواداران زۆر مېھەبان و بەبەزەيە.

ئىمەش دەبن ھەولبەدەين پىشك و بەشمان ھەبن لە سىفەتە كانى پىغەمبەردا ﴿چونكە خوا دەفەرموى: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (۱۱) الاحزاب.

واتە: لە پىغەمبەرى خوادا باشترین سەر مەشق (پىتشرە و و چاوساغ) ھەيە. يانى: دەبن ئىوھش ھەك وى بکەن، بۆيە من دەلیم: ھەرکەسىك بە رى پىغەمبەردا ﴿بچى، دەبن ھەولبەدا ھەك وى بچى، ئەگەر کەم و زۆر ھەك پىغەمبەر ﴿نەچى، مانای وایە بەرى ویدا نەچووی!

(۴) - جەختکردنەوھ لەسەر ئەو راستییە کە ئەو بانگەوازاکارە، لافى ئەوھ لىنادات ھەرچى ھەقە لە لای ئەوھ، بۆ زانیاریتان! ھەموو مەرقۇفەکان رقیان لە کەسىکە خۆی لەسەرەوھى وان دابن و، بلى: ھەرچى ھەقە لە لای منە، کە راستیش نى، بە خوا، ھەرچى ھەقە بەس لە لای خوايە: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ (۱۱) الكهف.

واتە: بىفەرموو: ھەق تەنیا لە پەرورەدگارتانەوھەيە. بەلام ئەوھى دیکە رىزەيە من ھەندىکەم لە لایە، ئەو ھەندىكى لە لایە، ئەوھى دیکە ھەندىكى لە لایە.

ئىجا مەرچىش نىە کەسىك کە نامسولمان بوو، ھىچ ھەقى لەلا نەبن، خواى کاربەجى دەفەرموى: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبُسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ (۷) آل عمران.

واتە: ئەى خاوەن كىتبەکان! بۆچى ھەق و باطىل تىكەل دەكەن؟! ئەمە مانای وایە: ئەندازەيەك ھەقیان لە لایە، بەلام گرفت ئەوھەيە، ھەقىكى كەمیان لە لایە و لەگەل بەتالىكى زۆرا تىكەلى دەكەن. ئەم خالەشم لە و نایەتە

موباره کهي سوڙه تي (سبأ)، وهرگرتوه که خوا ده فهرموي: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ لِيَاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۲﴾

واته: بلئي ڪي ڀڙڙيتان دهدات له ناسمانه کان و زه وييه وه؟ بلئي: خوا، نجا من
يان ٿيوه له سه ر ٿنماين، يا خود له گومرايه کي ناشڪرا داين.

ته ماشا بکهن: خوا ناوا پيغه مبهه (محمد) ﷺ فير ده کات که يه کسه به
کافره کان نه لن: ٿيوه له گومرايي دان و، من له سهه هيدايه تم، بيگومان پيغه مبهه
ﷺ ده زانن که له سهه هيدايه ته، به لام تو به وي نه و خه لکه بانگ بکهي، بو لاي
په يامي خوا، ده بي به رانه ره که ته گه ريکي بو به ٿييه وه که نه ويش حه قيکي
له لايه، بو نه وهی گويت بو بگري، چونکه که تو گوته: تو له گومرايي دا
نغرو بووي و، هه قيش هه مووي له لاي منه! ماناي وايه: تو پرده کانت هه موو
پچران دوون، نا، توش وه ک پيغه مبهه ره که ته ﷺ، بلئي: يان من، يان ٿيوه، يه کيکمان
له سهه هيدايه ٿين و يه کيشمان له گومرايي داين.

۵- خو پاراستن له به کاره ٿيناني هه ره وشه و ته عبير، يان په فتاريک، يان ناماڙه يه کي ناچور
و بريندارکه، نه مه شم هه ره له سوڙه تي (سبأ) وهرگرتوه: ﴿قُلْ لَا تَسْتَلُونَنَا
أَجْرَمَنَا وَلَا نَسْئَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

واته: بلئي: ٿيوه پرسيارتان لن ناڪري ده رباره ي تاوانتيک که ٿيمه کردوومانه
و، ٿيمه ش ده رباره ي کرده وه کاني ٿيوه پرسيارمان ليتاڪري، ياني: ٿيوه له باره ي
تاوانه کاني ٿيمه وه، به پرسيارنين و، ٿيمه ش له باره ي کرده وه کاني ٿيوه وه، به پرسيار
نين، هي وان به کرده وه ناو دهبات و، هي خو ي به تاوان (جريمة) !!

نه ک بلئي: تو له گوناح و تاواندا غه رقي بووي و، منيش له کرده وه ي چاڪدا
گه يشتوومه لووتکه، چونکه نه ويش ده لن: تو هينده بلند و من هينده نرم، هه
ناتگه من! که به دنيايي نه وه راستيش نيه، چونکه هه رچون بن به شه ره کان
هه له کارن و، که م و کوريبان هه ره هه يه.

۶- خۆ دوورگرتن له هەر جۆره خۆ بهسەردا هەلکێشان و خۆ پێباشبوونیک، تەماشای بکەن هەر له سوورپەتی (سبأ) دا خوا فەرمووێت: ﴿ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ۝۶۶ ﴾.

واتە: بۆنێ: پەرورەدگارمان کۆماندەکاتەو و، دوایی ئەو بە هەق دادوهرییمان له بەین دەکات و، خوا باشترین گری کەرەوێه و زۆریش زانیه.

سەرئنج بدەن! سەرەنجامهکهی لێره دەرئەخستوه، بۆنێ: من له بهههشتیم و ئیوهش له جههندهمێن، ئنجا وەرن با پێکهوه دیالوگ بکەین، دەفەرموئ: پەرورەدگارمان کۆماندەکاتەو و، دوایی ئەو بە شێوهیهکی هەق دادوهرییمان له بهیندا دەکات و، خوای زانا و شارەزاش باشترین دادوهره له قیامهتێ.

هەرۆهها خوا دەفەرموئ: ﴿ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝۶۵ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۶۶ ﴾ الغاشية
واتە: مسۆگەر گەرانهوهیان تەنیا بۆ لای ئیمهیه و، لێرسینهوهشیان تەنیا لهسەر ئیمهیه.

۷- خسته رووی ئایین و بهرنامهی خوا، وهك حالهته سروشتی و ئاسانهكهی خۆی، كه هیچ سهغله تکرندیکی تێدانیه، وهك خوای کارزان فەرمووێت:

أ- ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۝۷۸ ﴾ البقرة.

واتە: خوا ئاسانی بۆتان دەوئ و، زهحمهت و قورسی بۆتان ناوئ.

ب- ﴿ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۝۷۸ ﴾ الحج.

واتە: خوا له ئایین دا هیچ سهغله تیهکی نهخستۆته سەرتان.

رەنگه یه کێک بۆنێ: ئەدی بۆچی ئینسان که بهرۆژوو دەبێ تینووی دەبێ؟
یان له جهنگ و جههادا بریندار دەبێ، دهکوژرئ، مأل سەرف دەکات، کوچ دەکات و... هتد؟!

دہلئین: راستہ، بہ لآم ہیجی وانیہ کہ مرقوف بوی نہ کرئ، لہ ہەر شوئینک
 ہەر ئه رکیکت بۆ جی بہ جی نہ کرا، خوا لہ سەرت لادەبات: لہ سە فەردا"^(۱)
 نوێژە کان کورت دەبنەو، لہ سە فەردا رۆژوو ی رە مە زان لادە چئ، لہ کاتی
 نە خۆ شیدا شێو دی نوێژکردن دە گۆرئ، زۆرئک لہ حوکمە کان لہ کاتی نا ئا ساید!
 دە گۆرئین، چونکە خوا ی میهر دبان دە زانی تۆ سە غلەت دە بی، بۆت ئاسان
 دە کات.

هەروەها [کارئینکی ئه رئینسی (التفاضل الإيجابي) لہ گە ل تۆ یژە کانی خە لکدا]
 خە سلە تیکی دیکە ی گە وەرەو گرنکی بانگە وازکارانە بۆ لای خوا، بابکی بانگە وازکار
 (داعی) دە بن وە ک پێشیمان گوتوو یانە: ئاردی گە نم بن، هە موو جۆرە نا ئینکی لئ
 دروست بکرئ، ئنجا وە ک پیتشریش گوتمان: بانگە وازکار هە مان ئه رکی پێخە مە ری
 خوا صلی اللہ علیہ وسلم (محمد) ئە نجام دە دات و، ئە ویش بۆ تیکرای خە لک
 بە هە موو تۆ یژو پیکھاتە کانیانە و دە تیرراو، وە ک خوا عزوجل پێسی فە رمووہ:
 ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ﴾ (الأعراف)

واتە: بئێ: ئە ی خە لکیە! مێ رە وانە کراوی خوا م بۆ لای تیکرایتان.

ئا شکر اشە قسە کردن بۆ تیکرای خە لک و، کار لە سەر کردنیان بۆ
 نێزیک خستنە و دیان لہ خوا و پە یام و بەرنامە کە ی، کارئینکی گە وەرەو گرنگە و
 خۆ ئامادە کردن و ساغیی و پاکیی و دلسۆزیی و کارامە یی و لێزانییە کی زۆر
 دە وئ.

(۱) مە بە ست سێ نوێژە چوار رکانیە کان: نپوەرۆ و ئیوارە (عصر) و خە و تان.

۱۷ و ۱۸)- بە دلى پر بەزەيى و خۆشەويستىيى ئامۇژگارىيى كردن
و، لە كاتى ناچارىيدا: بەو پەرى شىۋازى بەرز و پەسند شەرە قسە
(جدال) كردن:

براو خوشكه خۆشەويستەكانم!

لە كاتىكدا دەمانەوئى خەلك بانگ بکەين بۆ لای خوا و، خەلك لە ئايىنى
خوا نزيك بخەينەو، دەبى دلى خۆمان پر بکەين لە بەزەيى و پەرۇش و
خۆشەويستىيى، ئىستا دەروونناسەكان و كۆمەلناسەكان و، ئەوانەي لە گەشەي
بەشەريى (التنمية البشرية) دەكۆلنەو، دەلین: ئەو حالەتە دەروونىيەي تۆ لە
خۆتدا دەيپتەيە دى، يەكسەر كاريگەريى هەيە لەسەر بەرانبەرەكانت، ئەگەر
دلى خۆت پرىكەي لە خۆشەويستىيى و رىز و بەزەيى و پەرۇش، ئەو حالەتە
دەروونىيە كاريان تىدەكات و مونعەكيس دەيپتەو لەسەريان و، بە پىچەوانەش
ئەگەر دلت پر بى لە كينە و بوغز و غەرەز و خۆ پى زۆربوون، ئەووش هەر
رەنگ دەداتەو و مونعەكيس دەبى لەسەريان.

جارجار هەندىك وردە بىرەوهرىيى خۆم باس دەكەم، وەك دەرس لىوهرگرتن:

لىرەش دەلیم: مەگەر چۆن دەنا لەگەل هېچ كەستىكدا، قسە و وتوویژ يان
مشت و مرم نەكردو، مەگەر دوغام بۆ كردو، و، لە خوا پاراومەو: دلى
نەرم بکات و، هیدايەتى بدات، هەرۆهەا خوا پمارىزى لەوہى شەيتان زەفەرم
پىبەرئى: قسەيەكى نارىك بکەم، كە شايستەي ئىسلام نەبى، چونكە كىشە
هەر ئەو نىە بە هۆي شىۋازى نارىكى تۆو، ئەو كەسە دلى دەرەنجى و
لە ئىسلام دوور دەكەوئتەو، بەلكو كىشەي گەورە ئەوہيە، بە هۆي تۆو
ئىسلام لەبەر چاوى دەبىزى، ئەگەر قسەيەكى ناشىرىن بکەي و شىۋازىكى
نارىك بەكاربىنى.

جاریک له سهر نهو كه نالانه، دوو كهس قسه يان ده كرد، مشتمو پيان بوو، به شتوازي ناشايست و نارېك، له تله فونم بؤ به كېكيان كرد، گوتم: كاكه كيان! به خوا ديفاع كردن له دېني خوا وا نابې، ههر لېيگه پړي باشتره، چونكه به هؤي شتواز و ته عييري نارېكي تۆوه، دين ناشيرين ده بې و، بهو جوړه قازانجت سهري مايهت ده خوات!

به لئ به دلې پر به زه يي و خو شه ويستيئ نامؤزگاري خه لك كردن كه: (الموعظة الحسنة) ش ههر نهوه ده گه يه نن، نامؤزگاري چاكت ده بن به دلې پر په روؤش و خو شه ويستييه وه بن.

ننجا (له كاتي ناچاريدا، بهوپه پري شتوازي بهرز و په سند شه په قسه كردن)، نهوه ش چه مكه كه ي له جهوت ورده خالدا پروون ده كه مه وه، چؤن موناغه شه بكه ين؟ چونكه مه گهر چؤن، ده نا هه موو كهس تووشي موناغه شه و شه په قسه ههر ده بې، ههر چه نده من نامؤزگارييتان ده كه م، وه ك براهه كي دلسؤزي خؤتان: خؤتان بهارېزن له شه په قسه و دمبه دمبه، به لام جاري وايه ئينسان كه سيكي له راسترا دئ، عيناده و كه لله په قه و نه سه لمينه، يا خود ده يه وئ له مه جليسا بتشكيني، يا خود دينه كه ت وا بخاته بهرچاو كه له ژر نيشانه ي پرسيار دا به! نهوه ده بن ده مكوتي بكه ي و، لهو حاله ته دا ناچاري.

جهوت كورته خال له باره ي شه ره قسه كردنه وه به باشترين شتواز^(۱):

(۱) - كه خوا ده فه رموي: ﴿وَجَدِي لَهُمْ يَا لَيْتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ النحل.

واته: مرؤفي مسولمان ده بن باشترين وشه و ته عيير هه لېرې، ياني: وشه و ته عييريك به كارنه هيني دلې به رانبه ر پرووشيتن، نه گهر وشه به كي ناشايست و ناجؤز بن، په ننگه به رانبه ره كه ي لئي بوه شتته وه، به لام نهو نابن له خو ي و له ثابينه كه ي بوه شتتته وه.

(۱) نهم باسه شم ههر له سه رچاوه ي پيشوو وهر گرتوه، هه مان كتېب.

۲- پىئويستە باش گوۋى بۇ قسەى بەرانبەرەكەى بىكرى و، بە رېز و حورمەتەوہ و، بە كرنكىي پىدانهوہ، ھەموو مروۋئىك پىئى خوۋشە رېزى لى بىكرى، بە لىم كەسئك قسەت بۇ بىكات و خوۋت بە شئىكەوہ مەشغوول بىكەى، يەكسەر دلى دەشتوۋى، دوايى ھەقىشەت پىئى، لىت وەرنىگرى، بە زۆرىي خەلك خود و بابەت (ذات و موضوع) تىكەل دەكەن! بە زۆرىي وايە: مروۋف ئەگەر رېزت لە خوۋى نەگرت، ھەققەكشت لىئوہ رنىگرى.

۳- قسە پىئەبىر، ئەگەر قسەكەشى بە دل نەبى، لە ھەندىك كاسىت دا، گوۋىم لە وتووۋىزىكى كاك (ناصرى سوبحانىي) بووہ، خوا پلەى بەرز بىكات و لىئى خوۋش بى، ئەدەبىكى زۆر جوانى پىئوہ دەبىنم، لەگەل ماموستا (مەلا ئەحمەدى دەگا شىخان) وتووۋىزىك دەكات، كە ماموستا (مەلا ئەحمەد) قسەكانى بىئەيزن و قسەى بىجەن دەكات و، بەلكەكانى بىئەيزن، بەلام كاك (ناصر) نە قسەى پى دەبىرى، نە تەعبىرىك بەكاردىننى دلى برووشىننى، زۆر بە حورمەت و رېزەوہ قسە دەكات!

۴- دەنگ بە سەردا بەرزنەكردنەوہى، ھەرچەندە ئەوئىش كآلەگال بىكات.

۵- كآلتە نەكردن بە قسەكانى، ئەگەر بە جوولەى لىئو و بە نامازەى چاويش بى، چونكە جارى وايە كەسئك لىئو لە كەسئك ھەلدەقرچىننى، يان بروۋى لى بەرز دەكاتەوہ.

۶- دانپىداھىنانى ئەو ھەققەى كە لە لاىەتى، جارى وايە بەرانبەرەكەت، نامسولمانە، بەلام ھەقىكى لەلاىە، دەبى بلىئى: ئەو قسەىەت ھەققە، ئەوہت راستە! كە ھەم پىئى دلخوۋش دەبى، ھەم ھەقىشە.

۷- تىكەل نەكردنى كەسايەتىي بابابى مشتومر و موجدەلەكەر، لەگەل بابەتەكەدا، ئەو دىفاع دەكات لە بابەتتىكى ناھەقى، بەلام تۆ شەخسەكە لەگەل بابەتەكەدا تىكەل مەكە، بلىئى: جەنابت زۆر جىئى رېز و حورمەتى، كە راستىش دەكەى، چونكە: خوا دەفەرەموى:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (۲۰) ﴿الْإِسْرَاءِ﴾

واتە: بە دلنىايى رېزمان لە وەچەى ئادەم كرتوہ.

مرؤفہ کان: کافران و مسوؤلیمان، هه موویان به پرتزن، بلئی: تو له لای من زور به پرتزی، به لام نه و بابته غه له ته، نهك تیکه لی بکه ی، بلئی: نه بو خوٚت به که لک دئی، نه قسه ت به که لک دئی، نه ویش گویت بو ناگری و هیچت لیوه ناگری.

۱۹ و ۲۰)- دووربوون له خو به گهوره زانیی و، خاکیی بوون و لیوردهیی و نهرم و نیانیی:

به پرتزان! نه م دووانه ش دوو خه سه له تی گه و ره و گرنگیی که سانیکن، که ده یانه وئ خه لک بو لای خوا و ئایین، به رنامه که ی بانگ بکه ن:

له باره ی: (خو به گه و ره نه زانیی) یه وه: سه رنج بده ن! پیغه مبه ری خاته م ﷺ، له دوو شوئی قورئاندا: له سوورپه تی (الکھف) دا، ئایه تی (۱۱۰)، له سوورپه تی (فصلت) دا، ئایه تی (۶)، خوا یه ک ته عبیر بو پیغه مبه ر ﷺ ده نیئری که بیغه رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (۱۱۰) الکھف.

واته: بلئی: من به س مرؤفئیکم وه ک ئیوه!

ئیتسا رهنگه زور له و به ره پر سه دنیا یانه، ئاماده نه بن شتیکی وا (به لام به دل و به کرده وه) به خه لکی بلین، زور گرنگه مرؤف به راستیی و له دل وه و به کردار به خه لکی بلئی: من به س مرؤفئیکم وه ک ئیوه، هیچم له ئیوه زیاد نیه، زور گرنگه که خوٚت پین له خه لک زیاد نه بن و، خه لک بزانی که خوٚت پین له وان زیاد نیه، ئنجا با خه لک به کرده وه تو ی پین له خو ی زیاد بن، نه ک به ئیددیعا و لاف لیدانیی خوٚت، که، به ته ئکید نه وه ش زیاتر زه مینه خوٚش ده کات بو نه وه ی خه لک قسه ت لیوه ربگری.

له باره ی:

(خاکی بوون و لیوردهیی و نهرم و نیانی) یشه وه، ئەم ئایه ته به پیتزه به
 نمونه دینیینه وه، که پیشتریش هینامان: ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنَّ لَهُمْ لَوْ كُنْتَ
 قَطًّا غَلِيظًا لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا
 عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿۱۶۱﴾ آل عمران.

واته: به هۆی به زهیی خواوه بۆیان نهرم و نیان بووی و، ئەگەر قسه زبر و
 دلپهق بووای، له دهووت ده پڕزان. لێیان ببووره و داوای لێبوردنیان (بۆ له خوا)
 بکه و له کاروباردا راوێژیان پیتکه...

۲۱ و ۲۲)- ئازایه تیی و فیداکاریی و بویری و، بئ تهماعیی و قهناعت و بهرچاو تیری:

به پڕزان!

ئەم خه سه له تهش: (ئازایه تیی و فیداکاریی و بویری) سیفه تیکی دیکه ی گه وه
 و گرنگی بابای بانگه وازکاره بۆ لای خوا و، ده بئ ئازا بئ و، بویر بئ و، له شوینی
 خۆیدا قسه ی خۆی بکات، ههروه ها ده بئ فیداکاریش بئ بۆ دینی خوا، به
 خوا به مهرجی سه لامه تیی، دینداریی و مسوولمانه تیی ناکرئ، هیچ پیغه مبه ریکم
 (عليهم الصلاة والسلام) نه بینیه وه له ده ست و زمانی خه لکی سه لامه ت بووین،
 کاتی خۆی له و سالانه دا که ئیمه خه باتی چه کدارییمان ده کرد، ئەگەر که سیکمان
 لئ بریندار یان شه هید ده بوو، یان تووشی نسکو و ناره حه تیه هک، گیرانی هک،
 ده بووین، که ساتیک تانه یان لیده داین، ده یانگوت: بئ حیکمه تن، لئی نازانن!
 به لام ئەگەر ئیمه لئی نه زانین و لیمان نه زانین، بیکومان پیغه مبه ران (عليهم
 الصلاة والسلام) له لووتکه ی لێزانیی کارامه یی و شاره زایی و، بلیمه تیه دا بوون،
 که چی نه شیان توانیه وه سه لامه ت بن!

بۆیه دلتیاتان ده که مه‌وه: نه‌گەر ئینسان بیه‌وئ به‌پاستیی مسوُلمان بئ و، به‌پئی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ ب‌روات، موسته‌حیله بتوانئ هه‌موو خه‌لکی رازی‌کات، هه‌رگیز شتی وا نابئ، مه‌حاله کارئیک بکه‌ی، که‌س لیت تووره نه‌بت و هه‌موویان لیت رازی بن، مه‌گەر خۆت بکه‌ی به‌ گوئه به‌رۆژه، هه‌ر چاره‌و پرووت له لایه‌ک بئ، نه‌گه‌رنا هه‌رگیز خه‌لکت هه‌مووی پئ رازی نا‌کرئ، بۆیه کاتئیک مو‌عاویه‌ی کورپی نه‌بوو سوفیان، نامه‌یه‌ک ده‌نیرئ بۆ دایکمان عایشه خوا لیبی رازی بئ، وه‌ک له فه‌رمووده‌ی (صحیح) دا هاتوه، ده‌لئ: ئامۆژگاریم بکه، وه‌سیه‌تم بۆ بکه، به‌لام به‌ کورتیی، نه‌ویش بۆی ده‌نووسئ: (سمعت رسول الله يقول: مَنْ التَّمَسَ رِضَا اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ، كَفَأَهُ اللَّهُ مُؤْتَةً النَّاسِ، وَمَنْ التَّمَسَ رِضَا النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ، وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ برقم: ۲۴۱۴، وَابْنُ جِبَانَ برقم: ۲۷۶، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صحیح. واته: گوئیم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه ده‌یفه‌رموو: (هه‌ر که‌سئیک بیه‌وئ خوا له خۆی رازی بکات، به‌ تووره کردنی خه‌لکی، خوا کیشه‌ی خه‌لکی له کۆل ده‌کاته‌وه، به‌لام هه‌ر که‌سئیک بیه‌وئت خه‌لک رازی بکات به‌ تووره‌کردنی خوا، خوا حه‌واله‌ی خه‌لکی ده‌کات).

هیچ گومانئ تیدانیه که ئینسانی ئیماندار ده‌بئ رهمه‌ندی خوا، بکات به‌ لووتکه‌ی ئاوات و هیوایه‌کانی خۆی و، هه‌موو شتیکی دیکه‌ی له پیناودا به‌خت بکات.

ئه‌وی دیکه: (بئ ته‌ماعیی و قه‌ناعه‌ت و به‌رچاو تیریی):

به‌رئزان!

برا و خوشکانتیک که له مه‌یدانی بانگه‌واز کردندان! بئ ته‌ماعیی و قه‌ناعه‌ت هه‌بوون و، به‌رچاو تیریی و، چاو له ده‌ستی خه‌لک نه‌بوون، ئینسان زۆر به‌ حورمه‌ت ده‌کات، ئینسان سه‌نگین و، به‌رئز ده‌کات، هه‌روه‌ها عه‌کسه‌که‌شی هه‌ر راسته: چاوت له ده‌ستی هه‌ر که‌سئ بئ، جوړئیک له شه‌رهمه‌زاریت به‌رانبه‌ری ده‌بئ، به‌لام وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ

عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَكْرَمَ النَّاسِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ
أَغْنَى النَّاسِ، فَلْيَتَّكِنْ بِمَا فِي يَدِ اللَّهِ، أَوْتَقَّ مِمَّا فِي يَدِهِ^(۱).

واته: هەر که سټیک دهیه وئ بههیزترین کهس بن، با پشت به خوا بههستی
و، هەر که سټیک دهیه وئ بههیزترینی خه لکی بن، با پاریز له خوای زالی پایه دار
بکات و، هەر که سټیک دهیه وئ دهوله مه ندرترین کهس بن، با نه وهی له لای خوايه،
متمانهی زیاتر پټن هه بن، له وهی له دهستی خوئی دایه.

خوای پهروه ردگاریش ده فهرموئ: ﴿يَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَا يُعْرَبُونَ﴾ المائدة.

واته: له پټی خوادا تیده کوئن و، له لومه ی لومه کاران ناترسین.

پټشینانی خویمان هیندی په ندی غه له تیان هه، وا مه زانن په ندی پټشینان
هه موویان راستن، په ندیک ده لئ: (لومه ی عهبدان له عه زابی قهبر ناخوستره!)،
به لام و نیه، به خوا لومه ی عهبدان هەر هیچ نیه له چاو عه زابی قهبر،
له به رزه خ دا، دوا ی نه وهی ئینسان رووحی له جهسته ی جیاده بیته وه، بویه ش
وا ده لئیم: چونکه خه لکی ولاتانی روزه لاتانی ناسیا و زور له ولاتانی دیکه ش،
جهسته ی مردووه کان هەر ده سووتین و، ده بیته خو له میتش و بلاوی ده که نه وه!
بو نه وهی لیمان تیک نه چن، مه رج نیه خه لک هه مووی بجیته نیو قهبر، بویه
ده بی بلئین: عه زابی دوا ی مردن و جیابوونه وهی رووح له جهسته له جیهانی
به رزه خ دا، ئنجا نا نه وه له گه ل لومه ی عهبدان، له ته رازووی ناهاویشتری.

زور بهی خه لکی له ترسی زمانی خه لک و له بهر لومه ی خه لک، زور جار
ناتوانی هه ق بلئ، ناتوانی پابه ند بن به هه قه وه، به لام خوای زالی زانا باسی
جیهاد کردن له پټی خوادا و، نه ترسان له لومه ی خه لکی، پټکه وه هیناون:
﴿يَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَّا يُعْرَبُونَ﴾ خوا حه کیمه، ده زانی چ

(۱) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: ۷۷۰۷، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

ده فەرموئ، چونکه کاتیک ده توانی جیهاد بکه ی و تیکۆشی له پئی خوادا. (که به کیک له جوړه کانی جیهاد بریتیه له جهنگ و جیهاد هه مووی له جهنگ دا خولاصه نه بوته وه). کاتیک ده توانی موجهید بی له پیناوی خوادا. له لۆمه ی لۆمه کاران نه ترسی. دیسان له باردی قه ناعهت و بهرچاوتیری و چاوا له دهستی خه لک نه بوونه وه. له سوورده تی (ص) دا. خوا ئاوا به پیخه مبه ر ۱۱ ده فەرموئ: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾ (۸۱) واته: بلس: هیچ کریشان لئ داوا ناکه م. (هیچ پاداستان لئ داوا ناکه م) و. من هیچ ئه رکتشان ناخه مه سه ر (یان هیچ لاف لئنا ده م).

به لئ زۆر گرنگه ئینسان ئه رک نه خاته سه ر خه لکی و. چاوی له دهستی خه لکی نه بی و. ئیتیان بی نیاز بی. هه ر کات مامۆستا و زانا و بانگه وازکار بۆ لای خوا. بی نیازی ده ربیرئ له وهی له دهستی خه لکدا یه. خه لک زۆر ناتاجیبی ده رده برئ، بۆ له وهی له لای مامۆستایه. که شاره زای دین و په یامی خوای په روه ردگار، به لام ئه گه ر ئه و نیازه ندیبی ده ربیرئ بۆ ئه وهی له دهستی ئه واندایه، ئه وانیش له وانیه بیتنیزی ده ربیرن له به رانه ر ئه وه دا که له دهستی ئه و دایه، که ئایین و په یامی خوای به رز و مه زنه.

۲۳ و ۲۴) - بۆ بیرورای خۇ دەمارگیرنەبوون و، بەردەوام کەم کورپی و گوناھی خۇ دیتن و، بە کول له خوا پارانهوه و، له خوتخوته و دندانی شهیتان پەنا بەخوا گرتن:

بەرتـزان!

تەماشایەکن! یتەمبەرتکی پایەبەرزى وهك (یوسف) (علیه السلام) دەفەرموی:

﴿ وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ اِلَّا مَا رَجَمَ رَبِّيْۗ اِنَّ رَبِّيْ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۵۲﴾ **یوسف.**

ئایا چ گەنجیک و چ پیاویک هیندەى (یوسف) پاک و چاک بووه، کەچی دەلتی: پاکانە بۆ نەفسی خۆم ناکەم، چونکە نەفس زۆر فەرمان دەکات بە خراپە، مەگەر پەرورەدگار بەزەیی (بەرانبەر بە مرۆف) هەبن، بێگومان پەرورەدگار لیتوردهی میهرەبانە.

ئەجا ئەگەر (یوسف) پاکانە بۆ نەفسی خۆی نەکات، کیتی دیکە بۆی هەیه بۆن: من له سەرۆوی ئارەزووان و گومانان (شهوات و شہات)نم؟!

بەلتی هەمیشە دەبێ بابای بانگەوازکار بۆ بیرورای خۆی دەمارگیر نەبێ و، کەم و کورپیەکانی خۆی بینن، گوناح و ناتەواویەکانی خۆی بینن و، خۆی پێن له خەلکی چاکتر نەبێ.

هەرۆهەلە و لاشەوه: هەمیشە له خوا بپارێتەوه و، له ترسی خوتخوته و دندانی شهیتان، پەنا بەخوای بگرێ، وهك خوا بە یتەمبەر ﷺ دەفەرموی:

﴿ وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ السَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاَسْتَوِدْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۰۰﴾ **الأعراف.** واتە: ئەگەر له شهیتانەوه دندانتکت بۆ هات، هاندانتکت بۆ هات، پەنا بە خوا بگرە، بێگومان خوا بیسەری زانایە.

شہیتان جاری وایہ تاونویہ تی زیان بہ پیغہمبہر (محمد)یش (صلی اللہ علیہ وسلم) بگہ یہ نئی، بہ لَام نہ ک لہ پرووی گہ یاندنی وہ حیوی و پہ یامی خواوہ، بہ لَکُو لہ پرووی دیکہ وہ، بہ بہ لَکَہ ی نہ وہ کہ خوی زانا و شاره زا لہ سوورہ تی (الأنعام) دا دہ فہ رموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُبَيِّنُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۸۱﴾ (الأنعام).

واتہ: نہ گہر نہ وانہ ت دہ بیینی کہ دہ رَزَنہ نَبُو نایہ تہ کانی تِیمہ وہ، (قہ ی خرایبان بہ رانہر بہ نایہ تہ کانی تِیمہ دہ کرد)، لہ گہ لَیَان دامہ نیشہ، تاکو باسی بابہ تیکی دیکہ دہ کەن و، ہەر کات شہیتان لہ بییری بردیہ وہ (خافلای و ہەر لہ وئی، لہ مہ جلسہ کہ مایہ وہ)، دوا ی نہ وہ ی وہ بییرت ہاتوتہ وہ، لہ گہ لَ کُومہ لَی ستہ مکاران دا دامہ نیشہ.

کہ واتہ: دہ گونجین شہیتان شت لہ بییری پیغہمبہریش (صلی اللہ علیہ وسلم) بہ ریتہ وہ، بہ لَام جگہ لہ گہ یاندنی وہ حیوی، لہ وہ دا پیغہمبہران (علیہم الصلاة والسلام) خوا پاراستوونی، بہ لَام لہ شتی دیکہ، نا، بَو وِتَنہ: لہ صہ حیوی (بوخاریی و موسلیم) دا ہاتوہ، کہ لوبہیدی کوری نہ عصمہ ی ہووودی جادووی کردوہ لہ پیغہمبہر (صلی اللہ علیہ وسلم) و کاریگہ ری خرایشی لہ سہری ہہ بووہ، ہہ تا خوی میہرہ بان (المعوذتین) ی بہ (جبریل) دا ناردوونہ خوا، سوورہ تی (الفلق) و سوورہ تی (الناس) نہ و یازدہ نایہ تہ و، بہ سہر پیغہمبہریدا (صلی اللہ علیہ وسلم) خو تیندوون و، جادووہ کہ ہہ لَوہ شاوہ تہ وہ^(۱).

(۱) اَعْنُ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُجِرَ، حَتَّىٰ كَانَ يَرَىٰ أَنَّهُ يَأْتِي النِّسَاءَ وَلَا يَأْتِيهِنَّ، قَالَ سُبْحَانَ (أَعَدُّ رِجَالَ السُّبْحِ) وَهَذَا أَشَدُّ مَا يَكُونُ مِنَ السُّحْرِ إِذَا كَانَ كَذَا، فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ! أَعْلَيْتِ أَنْ اللَّهُ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ زَأْمِي، وَالْآخَرَ عِنْدَ رَجُلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ زَأْمِي لِلْآخَرَ: مَا بَالُ الرَّجُلِ قَالَ: مَطْبُوبٌ قَالَ: وَمَنْ طَبَّهْ قَالَ: لُبَيْدُ ابْنِ أَعْصَمٍ، رَجُلٌ مِنْ زُرَيْقٍ، خَلِيفٌ لِيَهُودَ، كَانَ مُتَأَفِّفًا قَالَ: وَقِيمَ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ قَالَ: وَأَيُّنَ قَالَ: فِي جُفِّ طَلْعَةٍ ذَكَرَ تَحْتَ رَعُوقَةٍ، فِي بئرِ ذُرْوَانَ قَالَتْ: فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبئرُ حَتَّىٰ اسْتَعْرَجَهُ فَقَالَ: هَذِهِ الْبئرُ الَّتِي أُرِيْتُمَا وَكُلَّ مَاءَهَا

۲۵) به پالنهری رازیی کردنی خوی پورهردگار، خستنه رووی ئیسلام به زمانی حال و کردار:

ئهوه کۆتا سیفه ته و جاری دیکه ش قسه مان له باره وه کرده و، من یتیم وایه: گرنترین خهسلت که دهبن له ههه مسولمانیکدا ههبن، به تایهتی له که سیک دا بیهوئ: بیته هۆی پتیمایی خه لک و دهستگرتی خه لک به ره و راسته شه قامی خوا، ئه وه یه: که به زمانی کردارو زمانی حال، ئیسلامیان له ناوینهی کردارو پهفتاره کانیدا بۆ ده ربخات.

برایان و خوشکانی به پزیز!

ئیمه نه گهر ههه قسه مان له خه لکی زیاد بن، کاریگه رییمان له سه ریان نابن، چونکه هه میشه ههه که سه له چ رووی که وه زیاده ی له خه لکی یتیم، ده توانن له و رووه وه ته سیریان تیبکات، ئه وه ی عیلم و فیکری له خه لک زیاتر بن، له رووی عیلمیه وه، له رووی فیکریه وه، ههروه ها ئه وه ی پاره و سامانی له خه لک زیاتر بن، ده توانن به مال و سامان هاوکاریان بکات، ههروه ها نه گهر ته قوا و ئیخلاصی له خه لک زیاتر بن، له و رووه وه، کاریگه ریی له سه ریان ده بن، بۆیه ئه ساس خۆمانین، که ئه مه زۆرجار وهک په ندی کم لیکردوه، ده لیم: (پاکسازی به پاکان ده کری، چاکسازی به چاکان ده کری، راستکردنه وه به راستان ده کری) تا کو بۆ خۆمان هه ول نه دهین پاک و چاک و راست بین، چون ده توانین گۆرانکاری به سهه ده وره ی خۆماندا بێنین؟

ئنجا که ده لیم: خستنه رووی ئیسلام به زمانی حال و کردار، ئه وه هه موو کایه کانی ژبان ده گرتیه وه، بۆ وینه: جاری وایه ئینسان ده چی بۆ لای نه خوشتیک،

نِقَاعَةُ الْجَنَاءِ، وَكَأَنْ نَحَلَهَا رُؤُوسَ الشَّيَاطِينِ قَالَ: فَاسْتُخْرِجْ قَالَتْ: فَقُلْتُ أَقْلًا، تَتَشْرُتُ؟ فَقَالَ: أَمَا اللَّهُ فَقَدْ شَفَّانِي، وَأَكْرَهُ أَنْ أُتِيرَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ شِرًّا! أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ٧٦ كِتَابِ الطَّبِّ: ٤٩ بَابِ هَلْ يَسْتُخْرِجُ السَّحْرَ؟.

به دلسۆزی، دعای بۆ ده‌کات، ده‌ستیکی یێدا دینس، که بیکومان نه‌و مرقه زۆر پێسی دلخۆش ده‌بێ و به‌ دلنیاپی له‌ لای خواش پاداشتیکی گه‌وره‌ی ده‌بێ، هه‌روه‌ها چوون بۆ تازیه، به‌شداریی کردن له‌ خۆشی و ناخۆشیی خه‌لک دا، که‌ستێک پێویستی پێه‌ هاوکاریی بکات و کێشه‌ی هه‌یه‌ بۆی چاره‌سه‌ر بکات.

ئنجاه‌م زمانى حال و کرداره، زۆر زمانیکى ره‌وان (فصیح) و پاراو و گۆپایه‌ و، هه‌موو که‌ستێک چاک لێی تینه‌دگات و، به‌راستییش نه‌گه‌ر وانه‌ بیه‌ن. مانای وایه‌ هه‌ر قسه‌مان له‌ خه‌لک زیاتره‌.

خوا به‌ لوتف و که‌رهمی خۆی یارمه‌تییمان بدات، که‌ به‌ زمانى کردار و حال، پێش زمانى وتار و مه‌قال، ئایینی خوای په‌روه‌ردگار ب‌خه‌ینه‌ به‌ر چاوی خه‌لک و شیرینی بکه‌ین و، کارێک بکه‌ین که‌ خه‌لک و ده‌وره‌یه‌رمان له‌ هه‌ر ناستیکدا هه‌بن، به‌ هۆی ئیمه‌وه‌ شیرینایه‌تیان به‌ ئایینی خوای به‌خشه‌ردا بچن.

مه سه له ی ستیه م:

هه ر کام له شه وگارو رۆژگارو، خۆرو مانگ له نیشانه و به لگه کانی خوای پهروهردگارن و، که ستیک خواناس بی و، بیهوتی به راستی خوا په رستن و، ته نیا به ندایه تیی بۆ نه و بکات، نابن بئجگه له خوا کړنووش بۆ هه چی دیکه بیات، وه ک مانگ و خۆرو، نه ستیره و خرۆکه کان، ههروه ها دابه زیندرانی ناو به سه ر زه مینی وشک و زه بوونداو، پتزیانه وه یشی له نیشانه کانی خوایه، وپرای نه وه ش به لگه ی زیندووکرانه وه ی مردووایشه له رۆزی دوا ییدا:

خو ا ده فه رموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا يَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾ فَإِن أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿۳۸﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً إِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّا الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾﴾

شیکردنه ی ئه م، ئایه تانه، له نۆزده برگه دا:

خو ا جارنکی دیکه دیته وه سه ر باسی خستنه رووی نیشانه کانی به دپه یته رایه تیی و، پهروهردگار تیی و، خاوه ندرایتیی خۆی، که ته نیا به دپه یته ربوون و، ته نیا پهروهردگار بوون و، ته نیا خاوه نبوونی خو ا ﷻ بۆ گه ردوون، به لگه ی ته نیا په رستراو بوونیشیه تی، لیره دا خو ا ﷻ چه ند نیشانه یه ک، چه ند دیارده یه کی گه ردوونیی، که به لگه ی ته وه ن ته نیا خو ا هه مه کاره ی گه ردوونه و، سه ره نجام نه و هه مه کاره بوونی خو ا بۆ گه ردوون، به لگه ی ته نیا په رستراو بوونیه تی، ده خاته روو، ده فه رموی:

۱- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، ههروه ها له نیشانه کانی خوا، شه وو رۆژو خۆرو مانگن، راناوه که بۆ خوا ده چپته وه، چونکه پتشی باسی خوای

به رزی مه زن کراوه، ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾، له نیشانه کانی وی، ﴿الَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾، شهوگارو رۆژگار، ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، خۆرو مانگ، یانی: (مِنْ دَلَائِلِ رُبُوبِيَّتِهِ وَوَحْدَانِيَّتِهِ فِي خَالِقَتِهِ وَرُبُوبِيَّتِهِ وَمَا لِكُنْيَتِهِ: اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَتَعَاقُبُهُمَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ)، واته: له نیشانهو به لکه کانی پهروه ردگار تبتی خواو، ته نیایی خوا له پهروه ردگار تبتی و، به دیه پته رایه تبتی و، خاوه ندر تبتیدا، بریتین له شهوگارو رۆژگارو، به دواپی به کدا هاتیان و، جتگۆرکه کردنیان، ههروه ها خۆرو مانگ.

تیمه له زۆر شویندا باسی شهوگارو رۆژگارمان کردوه، ههروه ها باسی خۆرو مانگمان کردوه، به تایبته له تفسیری سووپه تی (یونس)^(۱) دا به درژیی باسی هه کام له خۆرو مانگ و زهویمان کردوه، شهوگارو رۆژگاریش له ته نجامی خولانه وهی زهوی به دهوری خۆیدا له به رانبهر خۆردا په یاد ده بن، له وباروهه باستیکی تیرو ته سه لمان کردوه، بۆیه لیره به ختیرایی به سه ریدا رته ده بین.

گرنگ نه وهیه بزانی که خۆر به کچار زۆر گه وره تره له مانگ، ههروه که زۆر گه وره تریشه له زهوی، زهویش زۆر گه وره تره له مانگ، خۆر (۱،۳۰۰،۰۰۰) چار هیندی زهوییه، زهویش چه ند به رانبه ری مانگ گه وره یه، به لام خوا ﷻ هه م خۆرو هه م مانگی وا خولقاندوون، که تیمه له سه ر زهوی ته ماشایان ده که ین، به ئەندازه ی یه کن، وه که ده لێن: به ئەندازه ی که له بیژینگتیک، یانی: خوا ﷻ له مه سافه یه کی وادا دایناون، که بۆ تیمه ی خه لکی زهوی به ئەندازه ی یه که دیار بن، بۆیه خوا ﷻ له سووپه تی (الرحمن) دا ده فه رموی: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾، واته: تیمه خۆرو مانگمان به حیساب و به ئەندازه داناون، تنجا هه م دووریه که یان له زهوییه وه، هه م ده رکه وتتی قه باره که یان بۆ چاوی تیمه، ههروه ها هه موو کاروباره کانی دیکه یان، هه مووی ئەندازه گیری کراره، زانایان ده لێن: ئەگه ر زهوی دوورتر بووا به له خۆر، یانی: نێوانی زهوی و خۆر له وهی نێستا دوورتر بووا به، یان نیزی که تر بووا به، ژیان له سه ر زهوی نه ده بوو،

(۱) ههروه ها له تفسیری سووپه تی (الشمس) یش دل

ئەگەر دوورتر بووایە سەر زەوی دەبوو بە بەستەلەك و، ئەگەر نزیكتر بووایە سەر زەوی دەسووتاتو دەبوو بە خۆلەمیش، ھەرودھا دووری ئیوان مانگ و زەوی، ئەگەر مانگ نزیكتر بووایە، ئەو كاتە ھەلكشین و داكشین دەریایەكان زیاتر دەبوو، ئەگەر دوورتریش بووایە ئەو ھەلكشین و داكشینە كەمتر دەبوو، ھەرودھا ئەو سیستم و شیوہیەى كە ئیستا ژیان لەسەر زەوی بەخۆیەوہ گرتوہ، تیک دەچوو، ئنجا زەوی كە لە خولەككیدا (۳۰) كیلومەتر دەبرئ لە خولانەوہى بە دەوری خۆیدا، بەلآم لە خولانەوہى بە دەوری خۆردا لە چركەپەكدا (۳۰) كیلومەتر دەبرئ، واتە: سوورپانەوہى بە دەوری خۆردا، شەست ھیندەى خولانەوہى بە دەوری خۆیدا خیرایە، كە لە ئەنجامى خولانەوہى بە دەوری خۆیدا شەوو پۆژ پەیدادەبن، بەلآم لە ئەنجامى خولانەوہى بە دەوری خۆردا، چوار كەشەكانى سآل پەیدادەبن، واتە: زستان و ھاوین و بەھارو پایز، كە ھەر چواریان لە بەرانبەر پەكن، ئەو سوورپانەوانەش ئەگەر كەمتریان یان زیاتریان، ھەر بە كەلك نەدەھات، ئەگەر سوورپانەوہى زەوی بە دەوری خۆیدا خیراتر بووایە، شەوو پۆژ لە جیاتى ئەوہى بە ھاوكۆیى (معدّل) پەكى بۆ (۱۲) سەعات دابەش بن، ئەو كاتە خیراتر دەبوون، ھەرودھا ئەگەر سوورپانەوہكە سستتر بووایە، شەوو پۆژ درێژتر دەبوون، لەو حالەتەشدا بۆ وئینە: ئەگەر شەو دوو ئەوئەندە، یان سئ ئەوئەندەى ئیستا بووایە، سەر زەوی دەبوو بە بەستەلەك لە شەودا، پۆژیش ئەگەر دوو ئەوئەندە، یان سئ ئەوئەندەى ئیستا بووایە، دنیا ھەمووی دەسووتا، ھەتا شەو دادەھاتەوہ، بەلآم خوا ﷻ بەو شیوہیە دایوان، كە لەگەل ژیان و بەرژەوئەندیەكانى مروّفدا گونجاو بن.

بۆیە خوا دەفەرموئ:

(۲) - ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾، كرنووش نە بۆ خۆر بیەن و، نە بۆ مانگیش.

(۳) - ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾، كرنووش

بۆ ئەو خواپە بەرن كە دروستیكردوون، ئەگەر بە راستی ئەو دەپەرسن، لێرەدا: ﴿إِنْ

كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۴﴾ له لای مالیک و شافعییی په حمه تی خوایان لای بن، تیره شوینی کړنووش بردنه، به لایم له لای نه بوو حه نیفه، کو تایی ثایه تی دواتر شوینی کړنووش بردنه، که لای زور بهی هه ره زوری زانایان تیره په کیکه له و پازده، یان شازده شوینه ی که فه رزه، هه ندیک له زانایانیش ده لین: په سنده و سونه ته، کړنووشیان تیدا بیردری، بو که سیک که نه و ثایه تانه ده خوینی، هه لیه ته له کاتی خویندنی قوراندای له نوژداو، جکه له نوژیشدا.

(۴) ﴿ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا ﴾، تنجا نه گهر خوایان به زلگرت، نه مه چوار واتایان هه لده گری، به لایم دوو واتایان سه ره کیین:

أ- خوایان به زلگرت له دانهی تان به ودها که شهوگاریو رۆژگارو، خوړو مانگ، به لگه نه له سه ره په کتایی خوا ﷺ، له به دیهینه رایه تیی و، په ره وده رگاری تیی و، خاوه ندرایتیی و، پاشان ته نیا په رستراو تیبیدا، نه گهر خوایان به زلگرت له دانهی تان به و راستیه دا.

ب- یا خود خوایان به زلگرت له ودها که شوینی تو بکه ون.

ج- یا خود نه گهر خو به زلگربوون له به ران به نه ودها که پابه ندی قوراندای بن.

د- یا خود نه گهر خوایان به زلگرت له ودها که کړنووش بو خوا بهن و، سووربوون له سه ره نه وه ی کړنووش هه ر بو مانگ و خوړو، بت و صه نه مه کان بهن، نه و واتایانه هه موویان هه لده گری، به لایم دووی په که میان واته: نه گهر خو به زلگربوون له دانهی تان به به لگه بوونی شهوگاریو رۆژگارو، خوړو مانگ له سه ره ته نیایی خواو، په کتایی خوا له به دیهینه رایه تیی و، په ره وده رگاری تیی و، خاوه ندرایتیی و، ته نیا په رستراو تیبیدا، یا خود خو به زلگربوون له ودها که شوینی تو بکه ون، که نه و دووانه شوینکه وتیان بو پیغه مبه ری خاتهم ﷺ و پابه ندی به قوراندایان تیدا یه و، خو دوورگرتن له کړنووش بو غه ری خواشیان تیدا یه.

(۵) ﴿ فَأَلْزِمْنَاكَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴾، به دنلیایی نه وانه ی له لای په ره وده رگارتن، به شه و رۆژ به پاکي ده گرن و نه وان ماندووش نابن.

(نیزیکی) مهبهست پتی نیزیکی مهنهویه، یان دهن بلیین: نیزیکی له خوا ﷺ بهو شیوهی بو خوا شایستهیه، که به تهکید مهبهست پتی نهو فریستانه که له فریشتهکانی دیکه بهرترن، وهک له سورهدتی (النساء) له نایهتی ژماره: (۱۷۲) دا هاتوه، که خوا ﷺ دهفرموئی: ﴿الْمَلٰئِكَةُ الْمُرْتَبُونَ﴾. واته: فریشته زور نیزیکخواهکان، فریشتهکانیش پله پله، هه یانه زیاتر له خوی بهرزی مهزنهوه نیزیکه، هه شیانه حاله تیکی نیزیکی که متری هه یه، وهک خوا ﷺ له سورهدتی (النساء) دا، دهفرموئی: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ اَنْ يَكُوْنَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰئِكَةُ الْمُرْتَبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِيْهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْمُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ (۱۷۳). واته: مەسیح خۆی به زل ناگرێ، پتی که میی نیه، که بنده بی بو خوا، ههروهها فریشته زور نیزیکخواهکانیش، نهوانیش خویان به زل ناگرن، خویان به دوور ناگرن، له وهدا که پتیان شهرم بی بنده بن بو خوا ﷺ، هه هر که سیک پتی شهرم بی، یاخود پتی که میی بی که بنده یه تی بو خوا بکات و، خوی به زلگرێ، خوا هه موویان بو لای خوی کو دهکاتهوه.

ئجلا له نایهتی دوابی دا دهفرموئی: ﴿فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَبُوْفِيْهِمْ اُجُوْرُهُمْ وَّزَيَّدُوْهُمْ مِّنْ فَضْلِيْهِ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلٰكِنَّمَا يَسْتَكْبِرُوْا فَيَعْبُدُوْهُمْ عَدَابًا اَلِيْمًا وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاِلٰهًا وَلَا نَصِيْرًا﴾ (۱۷۳). واته: ئجلا نهوانه یان که برهوان هیناوهو، کردهوه باشهکانیان کردوون، پاداشتی تهواوی کردهوهکانیان ده داته وهو، له بهخششی خوی بو شیان زیاد دهکات، به لام نهوانه یان که پتیان شهرم بووهو، پتیان که میی بووه بنده یه تی بو خوا بکه ن و، خویان به زلگرتوه، نهوان سزایهکی به تیشیان ده دات و، جگه له خواش هیچ سه ره رشتیارو یارمه تیدهرو پشتیوانتکیان چنگ ناکه وی.

کهواته: ته نانهت نهو فریستانهش که زور له خوا نیزیکن، نه گهر بیبره وابهکان خویان به زلگرت، نهوانه ی له خزمهت پهروهردگارتن و، زور له پهروهردگارت

نیز یکن، به نیز یکیه که به بُو خوا شایسته‌یه، نه‌وانه‌ش: ﴿يَسِيحُونَ لَهُمُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، به شهوو به پوژ پاکیی بُو دهرده‌پرن و، نه‌وان بیزارو ماندووش نابن.

که ده‌فه‌رموی: ﴿يَسِيحُونَ لَهُمُ﴾، له شوینی دیکه‌ش هاتوه: ﴿سِيحَ لِلَّهِ﴾، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بشفه‌رموی: (سِيحَةً)، واته: به پاکي گرت، هه‌ر ده‌بی، به‌لام لی‌رده‌دا نه‌مه مانای وایه: زوژ به شیوه‌ی تاییه‌ت پاکیی بُو خوا دهرده‌پرن، (التَّسْبِيحُ كُلُّ مَا يَدُلُّ عَلَى تَنْزِيهِ اللَّهِ تَعَالَى عَنْ مَا لَا يَلِيْقُ بِهِ)، واته: (تَسْبِيح) بریتیه له هه‌ر جوژه به پاک گرتتیک له به پاک‌گرتتی خوا، له هه‌ر شتیک بُو خوا شایسته نه‌بی.

﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، نه‌وان بیزاریش نابن، ده‌لتی: (السَّمَاءُ: الصَّجَرُ وَالْمَلَلُ مِنَ الْإِغْيَاءِ)، واته: (سَمَاءة) بریتیه له بیزاریی و، وه‌په‌زیی له نه‌نجامی زوژ ماندوو بوندنا، واته: بیزار نابن و، وه‌په‌ز نابن و، بی‌تاقه‌ت نابن، هه‌رچه‌نده به شهوو پوژ سه‌رگه‌رمی به پاک‌گرتتی خوان.

که ده‌فه‌رموی: ﴿يَسِيحُونَ لَهُمُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، بی‌گومان به نسبت تيمه‌وه شه‌وگارو پوژگار ده‌زانین چوئن، که به نسبت نه‌ستیره‌کان و خروکه‌کانی دیکه‌وه مه‌رج نیه هه‌موویان به‌و شیوه‌یه‌ی زهوی تیمه‌بن، له‌وی په‌نگه هه‌یانبی شه‌وه‌که‌ی ملیوئیک سال بی و، پوژه‌که‌شی ملیوئیک سال بی، یاخود مه‌رج نیه، هه‌موو هه‌لکه‌وته‌که‌یان وه‌ک زهوی بی، شه‌وه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه تاریک بی و، پوژه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه رووناک بی، گرنگ نه‌وه‌یه لی‌رده‌دا یانی: نه‌وه‌ی به نسبت تیمه‌وه‌وه نه‌وه‌ی بُو تیمه شه‌وو پوژه، واته: به درژایی کات، چونکه گوئی زهوی یان شه‌وه، یان پوژه، واته: به درژایی کات، نه‌وانه خه‌ریکی به پاک‌گرتتی په‌روه‌ردگان، بی شه‌وه‌ی بیزار بین، گو‌تراوه: (وَالْمَقْصُودُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اسْتِيعَابَ الزَّمَنِ كُلِّهِ إِذْ لَا زَمَانَ عِنْدَنَا إِلَّا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ)، واته: مه‌به‌ست له‌وه که

ده فهرموی: به شهوو به روژ، واته: تیکرای کات، چونکه له لای ئیمه کات کورت هه لاتوه له شهوو روژدا.

(۶) - ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَرَى الْأَرْضِ خَشِعَةً﴾، له نیشانه کانی وی، (واته: هی خوا)، نه وهیه که تو زهوی به ملکه چ و زه بوون ده بینی، راناوی (أَنْكَرَى) بو که سیک دیاری نه کراوه، (أَنْكَرَى لَغَيْرِ مُعَيَّنٍ، فَهُوَ صَالِحٌ لِكُلِّ سَامِعٍ)، هه بیسه ریک، یان هه که سیک که قورن ده خوئیتته وه، هه که سیک که ده گونج بدوئیری: زهوی ده بینی به گهردنکه چیی و، زه بوونی، که مه بهست له گهردنکه چیی و زه بوونیه کهی، واته: وشک و بی رووه که، (الْخُشُوعُ: التَّذَلُّلُ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ لِحَالِ الْأَرْضِ إِذَا كَانَتْ مُقْحَطَةً لَا تَبَاتَ عَلَيْهَا، لِأَنَّ حَالَهَا فِي تِلْكَ الْحَالَةِ كَحَالِ الْمُتَذَلِّلِ السَّائِلِ)، (خُشُوع) یانی: زه بوون، یان گهردنکه چ، که خوازراوه ته وه بو حالی زهوی، که دیمه کارو قاقروه، بی رووه که و هه چ سوزایی له سه ر نیه، چونکه له و حالته دا که زهوی ده پرووتیتته وه، هه چ رووه کی له سه ر نامین، ده شوپیتته حالی بابایه که که داوای هاوکاری ده کات و، سواکه رو ناتاج و هه زاره، واته: زه ویش له و حالته دا به زمانی حال داوا ده کات که ناوی دابه زیتته سه ر، بو نه وهی جاریکی دیکه رووه که و شیناوردی له سه ر بروی.

(۷) - ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ أَخْرَجَتْ وَرَبَّتْ﴾، هه کاتیک ناومان دابه زانده سه ری، جوولوا ناوسا، هم (إِذَا) به (إِذَا) ی (فُجَائِيَّةٌ) به، یانی: کتوپر که ناوی دابه زیه سه ر به خیرایی، ده جوولتی و ده ناوسی، (الْإِهْتِزَازُ: مُطَاوَعَةُ هَرَّةٍ، أَيْ: حَرَكَةٌ بَعْدَ سَكُونِهِ فَتَحْرُكُ)، واته: (إِهْتِزَاز) موتاویعی (هَرَّةٍ) به، (هَرَّةٌ، يَهْرُهُ، فَاهْتَزَتْ)، واته: رایوه شاندا، رایوه ده شینتی، رایوه شینراو جوولتا شتیک که رایوه ستا بی و که سیک رایوه ده شینتی، پتی ده گوتری: (هَرَّةٌ)، حالته تی جوولانه که ی پتی ده گوتری: (إِهْتِزَازُ)، (وَرَبَّتْ)، (أَيُّ: زَادَتْ وَهَمَّتْ)، واته: زیادیکردو گه شهی کرد، که مه بهست پتی حالته تی هه لاسانی زهوییه، کاتیک ناو له تاسمانه وه داده به زیتته سه ری، به شیوهی باران و به فرو تهره، زهوی ده ناوسی، قه باره که ی زیاد ده کات و، توو و نیوکی نه و شیناوردو، دارو دره خت و، دانه ویله و ... هته دی که له نیویدان، ورده ورده ده ست ده کات به جوولته، چه که ره ده دات و، هه کامیان له ناست خوویه وه نه و زهوییه بهرز ده کاته وه و ده یدری و، سه ری لی دینیتته ده ر.

۸- ﴿إِنَّ أَلَدَىٰ أَحْيَاهَا لَمَعَى الْمَوْقِعُ﴾، بە دۇنيایى كەسك كە ژياندوویەتەوہ (ئەو زەویيە)، ژيئەتەرەوہی مردووانە.

۹- ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دۇنيایى ئەو لەسەر ھەموو شتەك تۈنایە.

ئېرەدا خوا ﷻ ژياندەنەوہی زەویى و، دووبارە پۈۈك تېدا پۈۈاندەوہی زەویى، ئاۋتە كىردە لەگەل بەلگە ھىنانەوہ لەسەر زىندوۈ بۈۈنەوہی مردوۈان، چۈنكە خوا ﷻ باسى زەوی دەكات لە نىشانەكانى تەنپاسى خوا لە پەرۈەردگار ئېتىسى و، بەدېھىتەراپەتسى و، خاۋەندار ئېتىسى و، پەرستراۋىتىدا، ئەۋىيە كە زەۋىيەكى قاقپو دېمەكارى وشك ھەلآتوو، كاتىك كە خوا ئاۋى دادەبەزىئەتە سەر، پادەۋەشى و دەجوۈلئى و ھەلئەئاۋسى، ھەرۈەھا ھەموو جۈرە شىنارۈدېك كە دەنك و تۆۋەكانى تېدا ھەن، تېيدا دەپۈئىن، ئىجا دەفەرۈمۈئى: ئەۋكەسەى زىندوۈى كىردەوہ، زىندوۈكەرەوہى مردوۈانېشە، ژيئەتەرەوہى مردوۈانېشە، واتە: زىندوۈكرانەوہى مردوۈان و، زىندوۈكرنەوہى ئەو زەۋىيە، يان ئەو دەنكە تۆۋ و دانەۋىلئانە كە لە زەۋىدا ھەن، ھەرۈەك يەكەو يەك شېۋەن.

﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دۇنيایى خوا لەسەر ھەموو شتەك بە تۈنایە، دەسەلئى خوا سنوۈرو لەمپەرىكى لەبەر نېە.

بېگۈمان ئېرەدا لە كۆى ئەو سى ئابەتە موبارەكەدا، كە خوا باسى شەۋگارو پۈژگارو، خۆرو مانگ و، زەوی و، پاشان دابەزىئرانى ئاۋ بۆ سەر زەۋىيەكى وشكى قاقپى بىن پۈۈك دا دەكات، پاشان زىندوۈبۈۈنەوہى زەۋى ... ھتد.

خوا ﷻ ئەۋانە ھەموو ۈك بەلگە دېئىتەوہ، لەسەر ئەۋە كە بېگۈمان تەنپاسى خوا ئەو كارانە دەكات، كەۋاتە: خوا كە ھەمەكارەى گەردوۈنەوہ، ھەمەكارەى ئاسمان و زەۋىيە، شاپستەيە تەنپاسى ئەۋىش بەندايەتسى بۆ بىكرى و، تەنپاسى ئەۋىش پەرستى، كە زەقتىن و ديارتىن شېۋەى پەرستى و نىشانەى پەرستى، بىرىتە لە

کړنووش بردن، کهواته: ټه و کړنووش بردنه، ده بټ ته نیا بو خوی بهرزی بټ وینه بټ.

خوا به لوتف و که په می خوی یارمه تیی هه موو لایه کمان بدات، که به مانای فراوان و راسته قینه ی په رستن، ته نیا خوا به رستین، له ژبانی تایه تیی و تاکیی خومانداو، له ژبانی خیزانییمان و، له ژبانی کومه لایه تییمان و، له ژبانی سیاسییماندا، هه روه ها له دهروونی خوماندا ته نیا خوا به په رستراو بزانیین، هه روه ها له رواآله تی ژبانمانداو، له هه لسو که و ته کاغاندا وا بخویندر یته وه، که خوا له لای یتمه له هه موو که س بهر زتره و مه زتره و، خو شه ویستره و، سام لیکراوتره و، مل بو که چکراوتره، هه موو ټه و چه مکانه ده چنه وه یتو چه مک و واتای په رستن، ده بټ ټه و په پری خو شو یستنت و، به گه وره گرتنت و، به بهر زگرتنت و، ټه و په پری مل بو که چکرتنت و، ټه و په پری سام و هه یبه ت لیکرتنت و، ټه و په پری پشت پی به ستنت، ته نیا بو خوا ﷺ بټ، ټه و کاته مانای وایه ته نیا خوات په رستوه، خوا له و که سانه مان بگیر پی که به مانای ته و او ی په رستن، خوا به رستین، که بیگومان ټه وه ش ده سته بهر نابټ، به بټ شوین پی هه لگرتنی پیغه مبه ر ﷺ و، په پره ویی کردن له دوا کتییی خوا، دوا به رنامه ی خوا، که به پیغه مبه ری کو تایی خوی موحه ممه ددا نار دوو یه تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَخْمَدُكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دهرسى پڻجهم ✱

پیناسہی نهم دہرسہ

نهم دہرسہ مان لہ شہش (۶) نایہت پیک دی، نایہتہ کانی: (۴۰ - ۴۵)، ہەر شہشیان لہ بارہی نایہتہ کانی خواوہن، نەو رستانہی کہ فہرمایشتی خوا پیک دینن، ہەر وہا لہ بارہی پیغہ مہرانی خواوہن، بہ تابیہت پیغہ مہری خاتہم و، کتیبہ کہی (قورٹان) و، ہہ لوئستی نہ یارانیان، لہ بہ رانہہ ریان دا، ہەر وہا ناماژہ یہ کیش بہ مووسا علیہ السلام و کتیبہ کہی تہ ورات کراوہو، بہرہہ چدانہ وہی ہہ ندیک لہو فسانہی لہ بارہی قورٹان و، لہ بارہی موحمہ مہدہ وہ علیہ السلام گوتراون و دہگوترین، باسکراوہ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرًا مِّنْ يَأْتِي
 ءَأَمَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
 لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿۱۱﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطُلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ
 مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿۱۲﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ
 وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿۱۳﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ
 وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَأَذَانِهِمْ
 وَقُرْءَانٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۱۴﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى
 الْكِتَابَ فَأَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
 لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿۱۵﴾﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تهاکان

ابه دئیایی تهوانه ی لادان له نایه ته کا ماندا ده کهن (و به لاریاندا ده بهن)، لیمان په نهان نین، نجا تاپا که سیک که فری دهرتته نیو ناگری دۆزه خه وه، حالی باشتره، یان که سیک که له رۆژی قیامه تدا به بی ترسی له سزای خوا دی؟! چیتان دهوی بی کهن (نه ی بی پرواینه!)، بیگومان نهو (خوا) بینهری نه وه یه که ددی کهن ﴿۴۰﴾ بیگومان نهو که سانه ی به قورئانی بیرخه ره وه بی پروابوون کاتیک بۆیان هات، سزای سهخت دهرین، به راستی نهو قورئانه کتیبکی زالی بالادهسته ﴿۴۱﴾ نه له پیش دهسته وه، نه له دوایه وه ناهه قیی و ناراستی بۆ نایهت، له لایه ن خوا ی کارزانی ستایش کراوه وه دابه ز تراوه ﴿۴۲﴾ (نه ی موحه ممه دا!) ته نیا نه وه ت پی ده گوتری، که له پیش تۆدا به پیغه مبه ران گوتراوه، بیگومان په روه ردگارت خاوه ن لیبور دتیکی تایهت و، خاوه ن سزایه کی به نیشه ﴿۴۳﴾ نه م قورئانه به زمانی عه ره بییه و، نه گه ر گتیرا باشمان به قورئانیکتی نه عجه می، (به زمانیکتی جگه له عه ره بیی، بی پروایه کان) ده یانگوت: ده بووایه نایه ته کانی روونکرابانه وه، نایا چۆن قورئانیکتی نه عجه مییه و، پیغه مبه ریکتی عه ره بیی (زمان)؟! بلئی: نه م قورئانه بۆ برواداران رتیمای و چاره سه ره و، نه وانه ش که بروانا هینن قورسای له گوئیاندا یه و، نهو قورئانه هۆکاری کوژییه بۆیان له سۆنگه ی بی پروابوونیا نه وه، نه وانه وه که سانیکن که له شوئینیکتی دووره وه بانگ ده کرین (که گوئیستی بانگ کرانه که نابن) ﴿۴۴﴾ به دئیایی کتیه که (ته ورات) یشمان به مووسادا، که چی نا کوکی و، راجیایی تیدا کراو، نه گه ر له بهر نه وه نه بووایه وشه یه ک (بیراریک) له په روه ردگارت ه وه تپه ریوه (که دادوه ری له ئیواندا کردنیان بۆ قیامهت هه لیکری)، دادوه رییان له ئیواندا ده کراو، بیگومان نه وانیش (بی پروایانی رۆزگاری پیغه مبه ری کوئیایی) له باره ی قورئانه وه له دوو دئییه کی خه ست و خوئدان ﴿۴۵﴾.

شیکردنهوهی هه ندیک له وشه کان

(يَلْجِدُونَ): لادهدهن یا خود لادان ده کهن، (الْخُدُّ: حُفْرَةٌ مَائِلَةٌ عَنِ الْوَسْطِ، لَحَدٌ وَأَلْحَدٌ فَلَانٌ: مَالٌ عَنِ الْحَقِّ)، (لُحْدٌ): چالیکه له تیهو پاستی گوڤدا، به لایه کیدا لادهدات، به کوردیی پتی ده تین: لاگوڤ، واته: دواى نهوهی گوڤه که هه لده که نری، به ته نیشتی کیدا گوڤچه که ده ددری، بۆ نهوهی دواى جه نازه که بخریته نهو ته نیشتهوه، دواى گوڤه که پر ده کرتیهوه، جارى واش هه به تیهو پاستی گوڤه که گوڤچه که یه کی دیکه ی (گوڤه که ده بی به گه وره یی هه لکه نری) لیده دری به زوری وایه، بۆ نهوهی جه نازه که بخریته نیوی، دواى نهو به درانه که پتی راده هیلدرین، ده که ونه سه ر نه ولای گوڤه که تا کو به ناسانی جه نازه که داپوشری، ده گو تری: (لَحَدٌ فَلَانٌ وَأَلْحَدٌ) واته: له هه ق لایدا، (لَحَدٌ يَلْحَدُ، أَلْحَدٌ يُلْحَدُ) واته: هه م به سیانی (ثلاثی) هاتوه، هه م به چواریی (رباعی).

(ءَأَمِنَّا): (أَصْلُ الْأَمْنِ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمِنَ): له نه صلدا بریتیه له ده روون نارام بوون و نه مانى ترس و بیم، که واته: (أَمِنَ) واته: بن ترس، دنیا.

(عَزِيزٌ): (الْعِزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ)، (عِزَّةٌ): بریتیه له حاله تیک که ری بگری لهوهی مرووف تیشکاو بن، ده گو تری: (أَرْضٌ عَزَازٌ: أَيُّ صُلْبَةٍ) زهوییه کی سهخت، رهق، (والعزیز: الَّذِي يَفْهَرُ وَلَا يُفْهَرُ)، (عَزِيزٌ): نهوهیه که زال ده بی و تیشکاو نابی.

(الْعَجْمِيُّ): (الْعَجْمَةُ: خِلَافُ الْإِبَانَةِ، وَالْإِعْجَامُ: الْإِبْهَامُ، وَالْعَجْمُ: خِلَافُ الْعَرَبِ، وَالْعَجْمِيُّ مَنْشُوبٌ إِلَيْهِ)، (عَجْمَةٌ) پیچه وانه ی (إِبَانَةٌ) یه، (إِبَانَةٌ) واته: روونکردنهوه، (عَجْمَةٌ) واته: نامویی و روون نه کردنهوهی شتیک، (إِعْجَامٌ) یانی: (إِبْهَامٌ) واته:

شَتِيك كِه ديار نه بئ، پوون نه بئ، (عَجَم) پيچه وانلهی (عَرَب) ه، مرؤقه كان هه موویان دوو به شن: یان عه ره بن، یان عه جه من، كه واته: (عَجَم) یانی: غه یری عه ره ب، (عَجَمِي) ئه و كه سه ی پالده در ئته لئی (عَجَم) واته: غه یری عه ره ب، دياره به نسبت عه ره بانه وه مرؤقه كان، خه لكه كه دوو به ش بوون، عه ره ب و جكه له عه ره ب بوون، هه روهك بؤ كوردیش، یان كوردن یان جكه له كوردن، ئه وه بؤ هه موو نه ته وه كان هه ر وابه، بؤ فارسیش خه لك یان فارسه یان جكه له فارسه، بؤ ئینكلیزیش یان ئینكلیز، یان جكه له ئینكلیزه.

(عَمِي): (الْعَمِي: إِفْتِقَادُ الْبَصَرِ وَالْبَصِيرَةِ)، (عَمِي): بریتیه له نه مانسی چا و، یا خود دل رۆشنیی و عه قل رۆشنیی، واته: نه دیتنی به ره هه ست كه به چا وه و، نه دیتنی مه عه نویی كه به عه قل و دل، ده گوئری: (عَمِي عَلَيْهِ: إِشْتَبَهَ حَتَّى صَارَ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهِ كَالْعَمِي)، (عَمِي عَلَيْهِ) واته: ئه و شته لئی نامؤ بوو هه تا به نسبت ئه و، وهك كوئری لیهات كه نه توانی ببینن، ﴿فَمَمِيتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ القصص، واته: له و رۆژه دا هه و آله كان له به رانه ریاندا كوئر بوون، واته: نه یا توانی هه و آله كان بزائن، وهك بلئی هه و آله كان كوئر بن نه گنه ئه وان.

(مُرِيْب): (الرَّيْبُ: الشُّكُّ)، (رَيْب): به مانای دوو دلییه، (المُرِيْبُ: الْمُوقِعُ فِي الرَّيْبِ)، (مُرِيْب) واته: شتیک كه مرؤق بخاته ئیو دوو دلییه وه.

مانای گشتی نایه‌ت‌ه‌کان

خوَا ۱۰ هَر لَه سیاقی باسی قورنَان و پیغهمبرایه‌تسی و، له سیاقی خسته‌رووی نایه‌ت‌ه‌کانیدا، که پِشَقِ باسی نایه‌ت‌ه‌ بیناوه‌کانی کرد، له کتیبی گه‌ردوون دا، نجا باسی نایه‌ت‌ه‌ خویناوه‌کانی ده‌کات، له کتیبی قورنَان دا، یاخود له کتیبه‌کانی دیکه‌ی خوای په‌روه‌ردگاردا، پِشَقِ باسی نیشانه‌ به‌ره‌سته‌کانی کرد، نجا باسی نیشانه‌ مه‌عنه‌وییه‌کان ده‌کات، پِشَقِ باسی نیشانه‌کانی کرد، که له رووپه‌ره‌کانی کتیبی گه‌ردووندا دهرده‌که‌ون، نجا باسی نیشانه‌کانی خوِی ده‌کات، که له رووپه‌ره‌کانی کتیبی فه‌رمایشیدا دهرده‌که‌ون.

خوَا ۱۱ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾، به‌دنیایی نه‌وانه‌ی له نایه‌ت‌ه‌کانی تیمه‌دا لادان ده‌که‌ن، واته: له مامه‌له‌ له‌گه‌ل نایه‌ت‌ه‌کاندا لادان ده‌که‌ن و، به‌ملاولادا ده‌چن و به‌لاړیدا بردن ده‌که‌ن، ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾، لیمان په‌نهان نابن، بو تیمه‌دیارن، هم لادان و، به‌لاړیدا بردنه‌که‌یان، هم مشتومرو شه‌ره قسه‌ی بی‌جیان، له باره‌ی نایه‌ت‌ه‌کانی تیمه‌وه‌دیارن و، له به‌ر چاومانن، هیچ شتیکیان له تیمه‌په‌نهان نابن، نه‌مه‌به‌ته‌کید هه‌ره‌شه‌یه و، دواپیش خوَا ۱۲ هه‌ره‌شه‌که‌باس ده‌کات، نه‌گه‌ر به‌که‌سینک بلئی: تو له من دیاری، یان لیم په‌نهان نی، یان ناگام لی بوو چیت ده‌کرد، یان ناگام لینه‌چی ده‌که‌ی! نه‌وه هه‌ره‌شه‌یه‌کی پیچراوه‌یه.

﴿أَفَنْ تُلْقَى فِي النَّارِ خَبِيرٌ﴾، به‌پرسیارلی‌کردنی نکوولیل‌یکه‌رانه ده‌فه‌رموی: نایا که‌سینک که فری ده‌دریته‌نیو ناگروه‌ه‌حالی باشته‌ه؟! ﴿أَمْ مِّنْ يَّأْتِي ءَايَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، یاخود که‌سینک که به‌بی‌ترسی له روژی هه‌لسانه‌وه‌دا دی؟! که‌واته: نه‌وانه‌ی لادان ده‌که‌ن له نایه‌ت‌ه‌کانی خوادا، چاره‌نووسیان بریتیه‌له‌سزا، یان

فریدرانه تَبُو نَاگِر، نَنجَا نَايَا نَهَوِي فِرِي دَه دَرِيْتَه تَبُو نَاگِر، حَالِي بَاشْتَرَه، يَاخُود كَه سَيِّك كَه بَه بِي تَرَس و، بَه دَلْنِيَايِي دِي لَه رُوژِي هَه لَسَانَه وَه دَا؟! ﴿أَعْمَلُوا مَا شَأْنَكُمْ﴾، هَه رَجِي دَه تَانَه وَتِي بِيكَه ن، ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، نَه وَ بِيْنَه رِي نَه وَ يَه كَه دَه يَكَه ن، تَتَانَه وَه رَامَا وَه دَه زَانِي چِي دَه كَه ن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، بَه دَلْنِيَايِي نَه وَ نَه ي بِيْرُو بَاوُون بَه قُورْ نَانِي بِيْرَخَه رَه وَه وَ يَادَخَه رَه وَه، يَادَخَه رَه وَه بُو نَه وَ رَاسْتِيَا نَه ي كَه لَه زَكَمَاك و، لَه خَوَارِسَك و، نَاخِي مَرُو فِدَا هَه ن، ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، دَوَاي نَه وَه ي بُوْيَان هَات، كَه چِي پَتِي بِيْرُو بَاوُون بَه وَ كَتِيْبَه بِيْرَخَه رَه وَه يَه، ﴿وَإِنَّهُ لَكِنْتُبٌ عَزِيزٌ﴾، بَه دَلْنِيَايِي نَه وَ كَتِيْبِيكِي زَال و بَالَا دَه سَه تَه، لِيْرَه دَا وَه لَامَه كَه ي دِيَار نِيَه، نَه وَ نَه ي بِيْرُو بَاوُون بَه (ذَكْر) دَوَاي نَه وَه ي بُوْيَان هَات، لَه حَالِي كَدَا كَه كَتِيْبِيكِي زَال و بَالَا دَه سَه تَه، كَوَا وَه لَامَه كَه ي؟ وَه لَامَه كَه ي بَه سِيَاق و سَه لِيْقَه دَه زَانِي، وَ تَه: نَه وَ نَه سَزَا يَه كِي سَه خَت چَا وَه رِيَا نَه.

نَنجَا هَه ر لَه سَه ر وَه سَفَكْرَدَنِي قُورْ نَان بَه رَدَه وَام دَه بِي ن، دَوَاي نَه وَه ي بَه كَتِيْبِيكِي عَه زِي ز، كَتِيْبِيك كَه بَالَا دَه سَه تَه وَ زَالَه وَه سَفِي كَرَد، دَه فَه رَمُوتِي: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾، نَاهَه قِي سِي رُورِي تِي نَاكَات نَه لَه پِي شِيَه وَه، نَه لَه دَوَا يَه وَه، يَاخُود لَه هِي چ لَا يَه كَه وَه نَاهَه قِي سِي و، هَه لَه وَه پَه لَه رِي تِي نَابَات و تِي يَدَا نِيَه، ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾، دَابَه زِي تَرَا وَه لَه لَا يَه ن خَوَا يَه كِي كَار زَانِي سَتَا يَشَكْرَا وَه وَه.

نَنجَا دِي تَه سَه ر دَلْدَانَه وَه ي پِي نْغَه مَبَه رِي خَاتَه م ﷺ، دَه فَه رَمُوتِي: ﴿مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾، پِي ت نَاگُوتَرِي جَكَه لَه وَه ي پِي شْتَر بَه پِي نْغَه مَبَه رَان گُوتَرَا وَه، كَه پِي يَان گُوتُورُون: جَادُورُگَه رُن، شِي تِي ن، بُو خُوْيَان نَه وَ نِي دِي عَا يَه دَه كَه ن بَه بِي ن بَه لَكَه، هَه مَوُو نَه وَ شَتَانَه ي بَه وَان گُوتَرَا وَن، هَه ر نَه وَه ش بَه تُو دَه گُوتَرِي، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ﴾، بِي كُومَان پَه رَه وَ دَكَا رَت خَا وَه نِي لِي يُورَدَنَه، لِي يُورَدَنِي كِي

مه زن و تابهت، بۆ که سائیک که شوین پیغه مبه رانی ده که ون و، په یامه کانی خوا قبوول ده که ن، ﴿وَدُوْرَ عَقَابِ الْاَلَمِ﴾، هه روه ها خاوه نی توّله و سزایه کی به تیشیسه، بۆ که سائیک که ناهه قیی ده که ن به رانه ر به په یامه کانی خواو، سته م ده که ن له پیغه مبه رانی خواو، تومه تی خراپیان بۆ ده که ن و، درؤو ده له سه یان بۆ ده که ن.

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا اَعْجَمًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰیٰتُهُ﴾، یه کیک له و ره خناه ی که کافر ده کان له پیغه مبه ریان ده گرت، له قورئانیان ده گرت، ده یانگوت بوچی قورئان به زمانیکی جگه له عه ره بیی دانه به ز تراوه؟ با به فارسیی بووایه، یان به رومی بووایه، یان به زمانیکی دیکه بووایه، به حساب نه وانیان پی خاوه ن ده ولت و شارستانیته تی و پیشکه وتووتر بووه له خو یان، گوتیان: بۆ به زمانی نه و که له پیشکه وتووانه، یان نه و کومه لگا پیشکه وتووانه نه بوو؟

خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا اَعْجَمًا﴾، نه گه ر قورئانمان گپرابایه به قورئانیک به زمانی نه عجه میی، جگه له عه ره بیی، نه عجه میی یانی: عه جه میی، ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰیٰتُهُ﴾، نه و کاته ش ده یانگوت: بوچی تابه ته کانی رۆشن نه کراونه وه؟ واته: به زمانی خو مان، ﴿اَعْجَمِي وَعَرَبِي﴾، چۆن ده بی قورئان نه عجه میی بی و، پیغه مبه ره که ش عه ره بیی بی؟! واته: چۆن ده بی قورئانه که به زمانیکی جگه له هی عه ره ب بی، له حالیکدا که پیغه مبه ره عه ره به؟! واته: نه و کاته نه و ره خنه یان ده گرت و، ره خنه ی نه و کاتیان به جی ده بوو، به لام ره خنه ی تیستیایان بی جییه، که پیغه مبه ریگ له نیو گه لیککی عه ره بیی زمانداب بی، ده بی هه ر به زمانی نه و گه ل و نه ته وه یه ش نه و فهرمایشت و که لامه ی بو بی، خوا ﷺ له سووره تی (ابراهیم) له تابه تی ژماره: (۴) دا، ده فهرموی: ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِتُبَيِّنَ لَهُمْ﴾، واته: هیچ پیغه مبه ریگمان نه نارده وه مه گه ر به زمانی خه لکه که ی، تاکو بو یان روون بکاته وه، نجا نه گه ر وه که نه وان گوتیان، واما نکر دبا یه، نه و کاته به لکه یه کیان به ده سته وه ده بوو، به لام تیستا

هیچ به آنکه یه کیان به ده ستوه نیه، جگه له بیانووگرتن، بۆیه ده فهرمووی: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَمَّنَّا هُدًى وَشِفَاءً﴾، بَلَى: ئەو قورئانه بۆ ئەوانه ی پروایان هیناوه، رینماییه و چاره سهره، ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، به لأم ئەوانه ی پروانا هینن، قورسای له گوئیاندایه له به رانبهر قورئاندا، ئەو هه قه ی که له قورئاندا هه به نایببستن، ﴿عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، ئەو قورئانه بۆ ئەوان وهك کویر بئ وایه، وهك رپیان تینه بات، كه سیک کویر بئ، نازانی به ره و نامانج و مه به سته که ی پروا، ئەو قورئانه وهك کویر بئ بۆ ئەوان وایه، یاخود ئەوان له به رانبهر قورئاندا کویرن، ئەم ته عبیره له مه سه له گرنگه کاندایا تر شی ده که ی نه وه.

﴿أُولَئِكَ يَتَدَوَّرُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾، نا ئەوانه له شوئینیکی دووره وه بانگ ده کرىن، واته: حالیان وهك حالى كه سیکه له شوئینیکی دووره وه بانگ بکری و، ته نیا دهنگ ببیست و، له دهنگه که حالیی نه بئ، نیوه رۆکی ئەو دهنگ و بانگ و قسه کردنه چیه؟!

له کۆتاییدا خوا ﷻ وهك نموونه یه کی زیندووی به رجه سته له میژوودا، ناماژه ده کات به موسا ﷺ، به کتبه که ی که ته وراته، ده فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، به دلنیا بایش کتبه که مان به موسادا، (أل) ی سهر ﴿الْكِتَابَ﴾ بۆ ناساندنه، به لأم مه به ست پئی (عهده)، واته: کتبه که، کتبه که که به موسا ﷻ دراوه ته وراته، ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾، که چی راجیایی تیدا کرا، نا کوکی تیدا کرا، هه ندیکیان پروایان پئ هینا، هه ندیکیان پروایان پئ نه هینا، به نوو ئیسرائیل پروایان پئ هینا، به لأم قیبتیه کان پروایان پئ نه هینا، یان که لانی دیکه که له گه ل به نوو ئیسرائیل دا بوون، پروایان پئ نه هینا، ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾، نه گهر وشه یه ک له پهروه ردگارت هوه تینه په رپبایه، واته: پرپاریک له لایه ن پهروه ردگارت هوه پیشتر نه درابایه، پرپاره که ش ئەوه یه که دادوه یی کردن له نیوان به نده کانیدا هه لده گری بۆ رۆژی دوایی، ﴿لَقَضَى

بَيْنَهُمْ ﴿۱﴾. ئەو دادوهرییەیان لە ئیواندا دەکرا، حیسابیان لە دنیادا لە ئیواندا دەکرا، بەلام خوا پێشتر بریاری داوه و بەپێی سیستمی خوا، دنیا جێی کردو کۆش و هەولدانەو، پۆژی دوایی شوینی حاصلات هەلگرشەوه و خەرمان کۆ کردنەوه و پاداشت و سزایە، ﴿وَأَنزَلْنَا لَهُمْ لَئِن شَکَّ مِنْهُ مَرْيَبٌ﴾ بەدنیایی ئەوان، واتە: کافرەکانی پۆژگاری تۆ ئەی موحەممەد! لە بارەى قورئانەوه لە دوو دلییه کی خەست و خۆلەدان، واتە: بێپروایەکانی پۆژگاری تۆش، وەك چۆن بێپروایەکانی پۆژگاری موصسا لە بارەى کتیبەکەى موصساوه کەوتە راجیایی و، مشتومپو دووبەرەکیی، بێپرواکانی پۆژگاری تۆش کەوتونە گومانیکى خەست و خۆل، یانی: ئەوه شتیکى چاوه‌رون کراوه، یاسای خوا لە گەلە پێشووه‌کاندا هەر وابوو، گەلە پێشووه‌کان هەر وابوون لە گەلە پێغمبەرانی خوادا، کەواتە: با زۆر لە سەر دلت قورس نەبێ، ئەماشا بکە موصساش عَلَيْهِ السَّلَام چەند ئازاردراو، ئەماشا بکە چ راجیایی و ناکۆکییه‌کیان لە بارەى کتیبەکەى موصساوه، کە تەوراتە بەرپا کرد!!

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

به لاریدابه رانی ئایه ته کانی خوا، له خوا په نهان و شتر دراوه نین، بیگومان نهوانه ی فریده درینه ناگروهه، زور جیاوازن لهوانه ی له و پرۆده دا به هوی ئیمانسه وه دنیایو بترسن، به دنیایی بتر وایان به قورئانی بیرخه روه، سزبار دهبن، قورئانیش کتیبیکسی بالادهسته و، له هیچ لایه که وه هه له و په له پرووی تن ناکات، چونکه دابه زینراوی خوا ی کارزانی ستایشکراوه:

خوا دهفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَحْفُونَ عَلَيْنَا أَفَن يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرًا مِّنْ يَأْتِي آوَانًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِنْتُ عَزِيضٌ ﴿١١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطُلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿١٢﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

١- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَحْفُونَ عَلَيْنَا﴾، به دنیایی نهوانه ی لادان ده که ن نیشانه کانی ئیمه دا، له ئیمه په نهان نین، به واتایه کی دیکه: نهوانه ی ئایه ته کانی ئیمه، نیشانه کانی ئیمه به لاریدابه دهبن، نهوانه له ئیمه شتر دراوه نین، وشه ی: (يُلْحِدُونَ) له (الحاد) هوه هاتوه، (الْحَدُّ، يُلْحِدُ) (وَالْإِلْحَادُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ)، (الحاد): بریتیه له لادان له راستیی، له پتی راست، یان له راست وه ستاویی، پشتر باسما ن کرد: له زمانی کوردییدا (لُحِدَ) یان: لاگۆر، گۆر که هه لدهقه نری به شیوه ی (لُحِدَ)، له ته نیشتی گۆره که وه لایه کی ده درتی و، جه نازه که ی تن ده هاویشتری، گۆر به دوو جوړ هه لدهقه نری:

أ- به (لُحَدِّ) و، ب- به (سَقِّ)، (لُحَدِّ) واته: لاگور، (سَقِّ) واته: له نپوه راستی گوږه که دا کورپچه په یک دروست ده کړی، واته: گورپکی گچکه ترو، جه نازه که ی تپده هاو پشتری بو ته وهی به رده کانی پترابه پلدرین، که واته: (يُلْحَدُونَ)، که به (يُلْحَدُونَ) ه، ده خو پترپته وه، (لَحَدًا، يُلْحَدًا)، (أَلْحَدًا، يُلْحَدًا)، هه ردوکیان به مانای: لایدا، لاده دات، (إِلْحَاد) لادان، مه به ست له (آيَات) که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحَدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾، هه رچه نده (آيَات) که کوی (آية) ه، به مانای نیشانه کان دئ، به لأم وشه ی (آيَات) هم به کارده هیتري بو رسته کانی فهرمايشتی خوا، واته: نایه ته خو پتراوه کان (الآيات المقروءة)، هم بو دروست کراوه بیندراوه کانی خوا (آيَاتُ اللَّهِ الْمُرْتَبَةِ)، هه روه ها بو موعجزه ی پیغهمبه رانیش به کارهاتوه، به لکو هه نديکجار بو سزادانه کانی خوا بو خه لکی یاخبي و سه رکه شیش به کارهاتوه، (آيَات) به هه ر کام له و چوار مانایانه به کار دئ، به لأم به پتی سیاقه که ده زانین که مه به ست له (آية) یان (آيَات) له و سیاقه دا چپیه، لیره دا له بهر ته وهی په و ته که هه مووی باسی فورنانه، که واته: مه به ست له (آيَات) فهرمايشتی خوی په روه ردگارو بره کانی فهرمايشتی خوايه.

خوا ده فهرموئ: نه وانهی له نایه ته کانی تیمه دا لاده دن، یان له نایه ته کانی تیمه دا لادان ده کن، یاخود به لاریاندا ده بن، ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾، لیمان په نهان نین، واته: تیلحادو لادانه که یان، یان به لاریدا بردنه که یان له تیمه په نهان نیه، نه مه به دلنیاپی هه په شه ی له نپوخوی وه رگرتوه، واته: سزایان ده ده یین.

۲- ﴿أَفَمَنْ يُتْلَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾، نایا که سیک که فری ده درپته نپو ناگروه، حالی باشته؟! یانی: (أَفَمَنْ يُتْلَىٰ فِي النَّارِ فَهُوَ خَيْرٌ أَمْ لَا).

۳- ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، یان که سیک که له رژی دواپی دا به دلنیاپی دئ؟ (أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ)، نایا نه و که سه ی فری ده درپته نپو ناگروه حالی باشته، یاخود نه و که سه ی که به بن ترسی له رژی هه لسانه وه دا دئ و ده چپته به هه شته وه؟ له هه ر کام له و دو رسته دا، نه وه باسکراوه، که له لوی به رانه بریدا باس نه کراوه، ﴿أَفَمَنْ يُتْلَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾، لیره دا باسی ترس نه کراوه، نایا ته وهی فری

دهدریته ناگروهه حالی باشته؟! یان نهو کهسهی که به بن ترسی دی، له پوژی قیامه تدا، لیره شدا چونه به هشت باس نه کراوه، له بهر نه وهی نهوپه ری کورتیی و پوختیی له فه رمایشتی خوادا هه به، ﴿أَمَّنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرًا مِّنْ بَأْسِ آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ به دنیایی نه م پرسیار لیکردنه، پرسیار لیکردنی نکو و لیبلیکه رانه به، واته: (مَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ لَيْسَ أَفْضَلَ خَالًا مِنَ الَّذِي يَكُونُ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، گومانی تیدا نیه نهو کهسهی که فری دهدریته نیو ناگری دوزه وهوهو، به ترس و بیمه وه دی، وه که نهو کهسه نیه که به دنیایی و به بن ترسی دی و، دهخریته نیو به هه شته وه، بیگومان لیره دا خوا ﴿لَا كَاتِبِينَ﴾ له کاتیکدا که باسی لادان له نایه ته کانیدا ده کات و، ده شفه رموی: له تیمه شیردراوه نین، دوایی باسی فریدرانه نیو ناگر ده کات، که واته: نهوانه ی لادان ده کهن له نایه ته کانی خوادا، نایه ته کانی خوا به لاپیدا ده بهن، نهو سزایه چاوه پزانیانه، ههروه که نهوانه ی لادان له نایه ته کانی خوادا ناکهن و، به پزک و راستیی مه مه له له گهل نایه ته کانی خوادا ده کهن، به هشت و بن ترسی و دنیایی چاوه پزانیانه.

۴- ﴿أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ هه رچی ده تانه وی بیکن، نه مه بیگومان هه پره شه کردنه و، بن منه تکرده، واته: چیبتان له ده ست دی، بیکن.

۵- ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به دنیایی نهو بینه ری نه وه یه که ده یکن، بینه ری کرده وه کانتانه، (الطبري) ده لن: (إِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ النَّاسِ بِأَعْمَالِكُمُ الَّتِي تَعْمَلُونَهَا ذُو خَبْرَةٍ وَعِلْمٍ، لَا يَخْفَى عَلَيْهِ مِنْهَا، وَلَا مِنْ غَيْرِهَا شَيْءٌ)، واته: نه ی خه لکینه! به دنیایی خوا به کرده وه کانتان که نه نجامیان ده دن، ههروه ها به جگه له و کرده وانه ش و هه ر شتیکی دیکه خاوه نی شاره زاییه و، خاوه نی زانسته و، هیچ شتیکی لی شیردراوه و په نهان نیه.

تجنا لیره دا خوا ﴿يُنَادِي﴾ پیناسه ی قورئان ده کات به پینج سیفه ت، پینش ده فهرموی:

۶- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به دنیایی نهوانه ی بیروابوون به (ذکر) دوا ی نه وه ی بویان هات، به کتیک له ناوه کانی قورئان وه که له کتیی پینجه می

مه‌وسووعه‌ی: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، (الإِيمَانُ بِكُتُبِ اللَّهِ) دا باسم کردوه، که قورئان چوار ناوی سه‌ره‌کیی هه‌ن: (الکِتَابُ، الْقُرْآنُ، الذِّكْرُ، الْقُرْآنُ)^(۱)، به‌لام کۆمه‌تیک‌ی زۆر سیفه‌تی هه‌ن، ئنجا به‌تیک له ناوه‌کانی قورئان بریتیه له (ذِکْرٌ)، ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، نه‌وانه‌ی بی‌پروا‌بوون به (ذِکْر) دوا‌ی نه‌وه‌ی بۆیان هات.

وشه‌ی (ذِکْر): أ- ده‌گونج‌ی به مانای بیرخه‌ره‌وه‌ی بئ، قورئان بیرخه‌ره‌وه‌ی راستیه‌کانه، که خوا له زگماک و ناخی مرۆفدا دایناون.

ب- ده‌گونج‌ی به مانای شه‌ره‌ف و پایه‌به‌رزیی بئ، قورئان مایه‌ی شه‌ره‌ف و پایه‌به‌رزیه. ج- ده‌شگونج‌ی به مانای په‌ندو ئامۆزگاریی بئ، قورئان په‌ندو ئامۆزگاریشه، نه‌وه به‌که‌مین وه‌سفی قورئان که بریتیه له (ذِکْرٌ) بیرخه‌ره‌وه‌ی راستیه‌کان، یاخود شه‌ره‌ف و ناوبانگ و پایه‌ی به‌رز.

(۷) - ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ﴾، به‌دلنیا‌یی نه‌و (ذِکْر) ه، نه‌و قورئانه که بیرخه‌ره‌وه‌یه‌و، شه‌ره‌ف و ناوبانگه، کتیبیکه، زآل و بالآ ده‌ست (عزیز) ه.

نه‌مانه‌ش سیفه‌تی دو‌وه‌م و سێیه‌منی: نووسراوه، نه‌وه نیه هه‌ر گوتراو یان خو‌یتراو (مَقْرُوءٌ) بئ، به‌لکو نووسراویشه.

هه‌روه‌ها قورئان (عَزِيزٌ) ه، کتیبیک‌ی زآله، (عَزِيزٌ) به مانای (غَالِبٌ) دئ، واته: بالآ ده‌ست و به مانای (عَدِيمٌ النَّظِيرُ) یش دئ، واته: بئ وینه، واته: شتیک که وینه نه‌بئ و، ده‌گمه‌ن بئ، به‌دلنیا‌یی قورئان بئ وینه‌یه.

سیفه‌تی چواره‌م بریتیه له:

(۸) - ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ﴾، ناهه‌قیی رووی تئ ناکات، ناهه‌قیی و پووچی و هه‌له‌و په‌له‌ رووی تیناکات.

(۱) هه‌روه‌ها (کلام‌الله) شی بۆ به‌کاره‌یتراوه‌و، نه‌میش ناوی پینجه‌مه.

۹- ﴿ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ﴾، نه له پيش دوو دهسته‌کانيه‌وهو، نه له دواشيه‌وه، واته: له هيچ لايه‌که‌وهو به هيچ جورتيک هه‌له‌و کهم و کورپي رپي نيه، بيته نيو قورپانه‌وهو روو له قورپان ناکات.

سيفه‌تي پينجه‌مي برپتیه له:

۱۰- ﴿ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴾، دابه‌زتره‌وه له‌لايه‌ن (خوايه‌کي) کارزان و کاربه‌جي و ستايش‌کراوه‌وه.

ئجنا قورپان مادام له زاتيکی (حکيم) و، (حميد) دوه هاتبی، نهو سيفه‌تي (حکيم) و، (حميد) يه‌ي خواي موته‌عال له قورپاندا به‌رجه‌سته بووه، مروفيش به نه‌ندازه‌ي نه‌وه که له‌گه‌ل قورپاندا کار ليک ده‌کات، سيفه‌تي حیکمه‌ت په‌يدا ده‌کات، هه‌روه‌ها سيفه‌تي (حميد) يش په‌يدا ده‌کات و ستايش‌کراو ده‌بی.

که ده‌فرموئ: ﴿ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ﴾، (الطبري) له ته‌فسيره‌که‌ي خویدا^(۱) ئاواي پیناسه ده‌کات: (لَا يَسْتَطِيعُ دُوَّ بَاطِلٍ يَكْنِيهِ تَغْيِيرُهُ يَكْنِيهِ، وَتَبْدِيلُ شَيْءٍ مِنْ مَعَانِيهِ عَمَّا هُوَ بِهِ، وَذَلِكَ هُوَ الْإِتْيَانُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ، وَلَا إِخَاقَ مَا لَيْسَ مِنْهُ فِيهِ، وَذَلِكَ إِتْيَانُهُ مِنْ خَلْفِهِ)، واته: هيچ خاوه‌ن ئامانجیکی پووچ، خاوه‌ن ناهه‌قیک به پیلانی خوئی ناتوانی هيچ کام له واتاکانی قورپان وه‌ک خوئی هه‌به، بيگورپی، که نه‌وه برپتیه له رويشتن به‌ره‌و قورپان له پيش دوو ده‌سته‌کانيه‌وه، هه‌روه‌ها هيچ خاوه‌ن فيل و پیلانتيکيش ناتوانی شتيکی بخاته نيو که جياپی له قورپان، نه‌وه‌ش ناهه‌قیبی رويشتنه به‌ره‌و قورپان له پشتيه‌وه، (الطبري) ئاواي پیناسه کردوه‌وه واته‌ش هه‌لده‌گرئ.

به‌لام نه‌و مانايه به‌هتيزتره که بگوترئ: ﴿ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ﴾، واته: به هيچ جورتيک و له هيچ لايه‌که‌وه ناهه‌قیبی و، هه‌له‌و په‌له

روو له قورئان ناکات و، رووی تن نه کردوهو، هیچ جوړه هه له و کم و کوربه کی تیدا نیه، چونکه به زوری وایه ته گهر شتیک به ره و که سیک یان به ره و شتیک بچن، یان له پیتشه وه بوی دتی، یان له دواوه بوی دتی، هه له به ته ده گونجی له لای راست و چه پشیه وه، یان له سه رو خواریشیه وه بوی تن، به لام به زوری له پیتشه وه له دواوه یه، بویه نه و دوو لایه نه باسکرون، به لام مه به ست پتی نه و یه که له هیچ لایه که وه ناهه قبی روو له قورئان ناکات.

که ده فهرموئی: ﴿تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾، یانی: قورئان دابه زینراوه له لایه ن خوایه کی خاوه ن حکمه ته وه، که نه خشه و به رنامه بو به نده کانی داده تن، نه م قورئانه چی به رژه ونیدی به نده کانی تیدا هه یه، له لایه ن خوی خاوه ن حکمه ت و کاربه جی وه، گرتوویه ته خوی، هه روه ها خوا که قورئانی دابه زانده (حمید) ه، ستایشکراوه له سه ر چاکه کانی، که واته: نه و کارزانی و ستایشکراوییه خوی په روه ردگار له کتیه که شیدا په نگ ده داته وه، بیگومان هه ر بیژه رتک سیفه ته کانی له بیژراوه که یدا په نگ ده دده وه.

(فخرالدین الرازی) له ته فسیره که ی خویدا^{۱۱}، ده تن: (وَاعْلَمَ أَنَّ لِي مَسْلِمًا الْأَصْفَهَائِيَّ أَنْ يَخْتَجَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَوْجِدِ النَّسْخَ فِيهِ، لِأَنَّ النَّسْخَ يُبْطَلُ، فَلَوْ دَخَلَ النَّسْخُ فِيهِ لَكَانَ قَدْ آتَاهُ الْبَاطِلُ مِنْ خَلْفِهِ، وَإِنَّهُ عَلَى خِلَافِ هَذِهِ الْآيَةِ).

شایانی باسه: نه بوو موسلیمی نه صفه هانیسی به کتیک بووه له و زانایانه ی کورتوویه تی: (نسخ) له قورئاندا نیه، هه له به ته زانایانی خه واریجیش هه ر وایان کورتوه، زانایانی دیکه ش هه بوون و هی هاوچه رخیش تیتستا زور هه ن واده لین، من بو خو شم هه ر رام وایه که به هیچ جوړتیک نه وه که تابه تیک له قورئاندا هه ب تن بخو تریته وه، به لام کاری پ تن نه کرئ، له قورئاندا شتی وایه، که تیمه تیتستا له ته فسیر کردنی کو تایی جوزنی: (۲۴) ی قورئان داین، تا کو تیتستا

تایه تیکمان نه هاتوته پیش ناچار بین بلتین: نه و تایه ته نه سخ کراوه ته وه، واته: ده خوینرتیه وه، به لأم کاری پی ناکری! هه لبه ته به و اتای راسته قینه ی (نسخ)، که بریتیه له: (إِزَالَةُ حُكْمٍ سَابِقٍ بِحُكْمٍ لَاحِقٍ)، واته: حوکمکی پیشتر به حوکمکی دواتر لایچی، به لأم نه وه که هه ندیک له زانایانی پیشین گوتوو یانه، وه که له و باسه دا که له تفسیری سوږه تی (البقرة) دا، گوتومه^(۱)، که هه ندیک له زانایان وشه ی (نسخ) یان به کارهیناوه بو تایه ت کردنی و اتایه کی گشتی (تخصیص عام)، یا خود به نندار کردنی حوکمکی ره ها (تقیید مطلق)، یان روونکردنه وه ی حوکمیک که به کورتی باسکراوه (تبیین مجمل)، یان بو پله پله یی (تدرج)، هه ندیک له زانایان به لی وشه ی (نسخ) یان بو نه و حاله تانه به کارهیناوه، به لأم پناسه ی زاراه ی (نسخ) جیا به له و حاله تانه، که نه و حاله تانه بیگومان له قورئاندا هه ن، خوا ﷺ شتیک له شوینتیک به گشتی ده فهرمو ی، دوا یی تایه تی ده کات، یان فهرمایشتیک له شوینتیک به ره هایی ده فهرمو ی، دوا یی به نندار (تقیید) ی ده کات، یان شتیکی له شوینتیک به کورتی (اجمال) فهرمو وه، دوا یی دریزه (تفصیل) ی ده دات ی، هه روه ها هه ندیک له حوکمه کان به پله پله دابه زیون، بو وینه: قه دهغه کردنی مه ی (خمر) به چوار قوناغدا تیه ریوه، هه روه ها سوودخوری به جهند قوناغیکدا تیه ریوه، به لأم نه وانه جیان له نه سخ، نه گه رنا نه و حاله تانه له قورئاندا هه ن.

واته: نه بو و موسلیمی نه صفه هانی بیوی هه یه به لگه به م تایه ته بینتیه وه که نه سخ (واته: لابرائی حوکمیک) له قورئاندا نیه، چونکه نه سخ بریتیه له لایردن و پووچه لکردنه وه، ئنجا نه گه ر نه سخ هاتایه نیو قورئان، مانای وایه پووچه لکردنه وه له پشته وه بو قورئان ده هات و، نه وه ش پیچه وانه ی نه و تایه ته موباره که یه.

(۱) هه روه ها له بابقی (قورئانی مه زن له نوزده ته وه ردا).

مهسه لهی دووه م:

دلدا نه وهی خوا ﷺ بو یتغه مبه ر ﷺ، که هرچی پی پی ده گوتری له لایه نه
ناحه زانیه وه، به یتغه مبه رانی پشتریش گوتراوه، ههروه ها بیانوو گرتنیشیان
که بوچی قورئان به نه عجه می نیه، قسه یه کی بن جینه، چونکه ناگونجی
یتغه مبه ر ﷺ عه ره بیسی زمان بن و، قورئانیش عه جه می بی:

خوا ده فه رموی: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو
مَعْرِفَةٍ وَذُو عَقَابٍ آلِيمٍ ﴿۱۳﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ
أَعْجَبًا وَعَرَفِي قُلْ هُوَ الَّذِي هَدَىٰ ءَأَمَنُوا هُدًىٰ وَشَفَاءً ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي
ءَأَذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۱۴﴾

شیکردنه وی ئه م دوو ئایه ته له نو برکه دا:

۱- ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، هیچت پئ ناگوتری، مه گه ر به
یتغه مبه رانی پشش توش گوتراوه، وشه ی (ما) لیره دا دوو حاله تی هه ن و ده گونجی بو
دوو واتایان به کار بن:

أ- یان بو لابردن (نهی) به، ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ ﴾، پشش ناگوتری، ﴿ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ
مِنْ قَبْلِكَ ﴾، مه گه ر نه وهی له پشش تودا به یتغه مبه ران گوتراوه.

ب- ده شکونجی (ما) لیره دا (إِسْتِفْهَامِيَّة) بن، بو پرسیار بن، ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ
قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، یانی: چیت پئ ده گوتری، جگه له وهی که به یتغه مبه رانی
پشش توش گوتراوه؟! هه لبه ته (ما) ی (نافیه) و، (ما) ی (إِسْتِفْهَامِيَّة) له ناوازی ده نکه که دا
فه رقیان پنده کری، نه گه ر بگوتری: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾،
هیچت پیناگوتری، مه گه ر نه وهی به یتغه مبه رانی پشش تودا گوتراوه، نه وه (ما) به که بو
لابردنه، به ئه م نه گه ر بگوتری: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ ﴾، چیت پئ ده گوتری، ﴿ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

لِرُّسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ ﴿۱﴾، مه گەر نه وهی که به پیغه مبه رانی پیش تو گوتراوه؟ بیگومان له لایهن بیروایانه وه، بیروایان پیغه مبه رانی پیش موحه ممه دیشیان تو مه تبار کردوه به شیتی و، به جادوو گه ریی و، به که هانه و، نه و ناوو ناتۆرانه یان لی هه لداون.

هه ندیکیش وایان لیکداوه ته وه: ﴿مَا يُعَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدَّ قِيلَ لِّلرُّسُلِ مِّنْ قَبْلِكَ﴾، پیت ناگوتری، مه گەر نه وهی به پیغه مبه رانی پیش تو گوتراوه، له لایهن خواوه، واته: نه و په یامه ی بو تو ده نیردری، هه ر هه مان په یامه که بو پیغه مبه رانی پیش تو ش نیردراوه، ئنجا به لی له پرووی ریزمانی عه په بیسه وه ته م واتیه ش هه لده گری، به لام به پیتی سیاق هه ر مانای یه که میان مه به سته، نه گه رنا له پرووی ریزمانی عه په بیسه وه نه و واتیه ش هه لده گری، ئنجا هه ندی له تو یژه ره وانی قورئان، وه ک جاری دیکه ش باسم کردوه، هه ر مانایه ک له پرووی ریزمانی عه په بیسه وه رتی تیچوو بی، هه لساون قورئانیان پی ته فسیر کردوه، به لام بیگومان جاری و اهیه رسته یه ک له پرووی ریزمانییه وه، واتیه ک به ده سته وه ده دات، به لام نه گه ر ته ماشای ره وتی تایه ته کان بکه ی و، ته ماشای نیوه ره وک و مه به ستیان بکه ی، نه و واتیه ی به ده سته یه و ده دات، مه به ست نیه له ویدا، لیره دا باس باسی قورئانه و، باسی ناوو ناتۆرانه یه که، دوژمنان و ناحه زانی قورئان و ئیسلام له قورئانیان هه لداوه، یان له پیغه مبه رانی خویان ﷺ هه لداوه.

(۲) - ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَعْفَرَةٍ﴾، به دلنایی په روه ردگاری تو خواوه نی لیبوردنه.

(۳) - ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾، هه روه ها خواوه نی سزادانیکی به ئیشیه.

خواوه نی لیبوردنه بو که سانیك که شوینت بکه ون و، په یامی خوا له تو وه ر بگرن و، ته به نیسی بکه ن له ژبیاندا، به پیچه وانه شه وه: خواوه نی سزای به ئیشه بو که سانیك شوینت تو ناکه ون و، په یامی خوا به سه ر تو دا ره ت ده که نه وه.

شاره زایانی زمانی عه په بیسی ده لئین: بوچی خوا ﷺ لیره دا ده فه رموی: ﴿لَذُو مَعْفَرَةٍ﴾، هه روه ها ده فه رموی: ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾؟

نهمه مانایه که ی به هیتره له وهی بفرموی: (إِنَّ رَبَّكَ نَعْفُورٌ)، یا خود (يُعَاقِبُهُمْ)، یان (مُعَاقِبٌ)، چونکه که ده فرموی: (إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ)، به دلنایی په روه ردگاری تو خاوهنی لیور دنه، واته: هرچی لیور دنه له لای وه، هره وه ها ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٌ﴾، هرچی سزای به تیشه له لای نه وه، نهمه مانایه که ی به هیتره له وهی بفرموی: لیور ده یه وه، سزاده ره.

۴- ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُضِّلَتْ ءَأَيُّنَهُ﴾، نه گهر گنر اباشمان به قورناتیکی نه عجمی، ده یان گوت: ده بووایه نایه ته کانی روشن کرابانه وه! (الْأَعْجَمُ: هُوَ الَّذِي لَا يُفْهَمُ فِي كَلَامِهِ، وَالْيَأُ فِي الْأَعْجَمِيِّ لِلْمَبَالِغَةِ، وَالْعَجْمُ غَيْرُ الْعَرَبِ)، وشه ی (أَعْجَمٌ) هر که سیکه قسه که ی قام نه کری، (یاء ی) ﴿أَعْجَمِيًّا﴾ ش بو زنده پووی کردنه له وانا که بید، (عَجْمٌ) یش واته: جگه له نه ته وهی عه رب، عه رب به جگه له خو یان یان گوتوه: (عَجْمٌ)، چونکه له زمانه که یان حالی نه بوون، هه لبه ته عه رب بیش وه که گوتم بو هر کام له نه ته وه کانی دیکه، زمانه که یان به (عَجْمِي) له قه له م ددری، به و واتیایه زمانی نه وانی ش بو نه ته وه کانی دیکه فامکراو نیه، به لأم له بهر نه وهی قورنن به زمانی عه ربی هاتوه، لیره ده عه رب واته: نه وه ده دیار ییکراوهی که قورنن به زمان یان هاتوه، (عَجْمٌ) واته: هه موو نه ته وه کانی دیکه، نجا عه رب زمانی نه ته وه کانی دیکه یان نا ونا وه: (عَجْمِي)، یان (أَعْجَمِي)، له بهر نه وهی لیان حالی نه بوون.

خوا ده فرموی: نه گهر قورننمان کرد بایه به زمانی جگه له عه ربی، واته: به زمانی (عَجْمِي)، یان (أَعْجَمِي)، ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُضِّلَتْ ءَأَيُّنَهُ﴾، نه و کاته ده یان گوت: ده بووایه نایه ته کانی روشن بکری نه وه.

۵- ﴿ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ﴾، نایا ده گونج قورنن (أَعْجَمِي) بیت و، پیغه مبه ره که ش عه ربی بی بی؟! نهمه به دوو شیوه ده خویندریته وه: أ- أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ، ب- أَعْجَمِيٌّ، یانی: (أَفَرَأَنَ أَعْجَمِيٌّ، وَ مَنزَّلَ عَلَيْهِ عَرَبِيٌّ)، نایا ده گونج قورنن (أَعْجَمِي) بی و، بو سه ر دابه زیزا وه که ش عه رب بی؟! یانی: شتیکی سه بره، نجا نه و کاته قسه که یان مه نتیقی

ده‌بوو و، ره‌خنه‌که‌یان له‌جی خۆیدا ده‌بوو، به‌لام ئیستا که داوا ده‌که‌ن ده‌بووايه قورئان به‌(عَجْمِي) بِن بۆ پیغه‌مبه‌ریکی عه‌ره‌یی، ئیستا ره‌خنه‌که‌یان بِن جینه، به‌لام ته‌گه‌ر گریمان و ابووايه که قورئان به‌زمانیکی دیکه‌ی جگه له‌ عه‌ره‌یی بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتم موحه‌مه‌د ﷺ هاتبايه، که به‌ عه‌ره‌یی ده‌دوی، نه‌و کاته ره‌خنه‌که‌یان به‌جی ده‌بوو.

هه‌لبه‌ته که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْتَهُ قُرْآنًا عَجْمِيًّا﴾، واینده‌چتی نه‌وان ره‌خنه‌یان گرتبَن که بۆچی قورئان به‌ زمانیکی دیکه‌ی جگه له‌ عه‌ره‌یی بۆ پیغه‌مبه‌ر نه‌هاتوه؟ یان بۆچی قورئان دانه‌به‌زێراوه‌ته‌سه‌ر که‌سیکی دیکه جگه له‌ موحه‌مه‌د ﷺ؟ خواش ﷺ وه‌لامی نه‌وه ده‌داته‌وه که ده‌بووايه پیغه‌مبه‌ری کۆتایی هه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ بِن، وه‌ک خوا ﷺ له‌ سووره‌تی (الأنعام) له‌ ئایه‌تی ژماره (۱۲۴)دا، ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾، که‌واته: نه‌و که‌سه‌ی شایسته‌ی نه‌وه بووه، خوا ﷺ دوا به‌یامی خۆی پێدا بِنێری، ته‌نیا موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدووللای کورپی عه‌بدوولموتنه‌للیب بووه (سه‌لات و سه‌لامی خۆای لِن بِن)، ده‌بووايه قورئان ته‌نیا بۆ نه‌و دابه‌زیبايه، زمانی نه‌ویش عه‌ره‌یی بووه، تنجا ئایا شتیکی زۆر نالۆژیکی و، پیچه‌وانه‌ی عه‌قل و حیکمه‌ت نه‌ده‌بوو که به‌ زمانیکی دیکه قورئانی بۆ بِن، له‌ تیو‌گه‌لیکش دا که عه‌ره‌به، که ته‌گه‌ر خۆای په‌روه‌ردگار وه‌ک موعه‌جیزه‌ش شاره‌زای کردبايه له‌و زمانه‌ی قورئانی پتی دتی، واته: جگه له‌ زمانی عه‌ره‌یی، ئایا نه‌و خه‌لکه‌ چۆن تپی ده‌گه‌بشتن؟! شتیکی نامه‌نتیقی ده‌بوو، نه‌و کاته‌ش ره‌خنه‌که‌یان به‌جی ده‌بوو، ده‌یانگوت: بۆچی ئایه‌ته‌کانی رۆشن نه‌کراوه‌وه؟ بۆچی وائین لییان تیبگه‌ین؟ چۆن ده‌بِن قورئان نه‌عه‌مه‌یی بِن و، قورئان بۆ سه‌ر دابه‌زێراوه‌که‌ش عه‌ره‌یی بِن؟!.

(٦) ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً﴾، بلن نه‌و، (ته‌م قورئانه) بۆ که‌سانیک که بروایان هیناوه رینمایي و، چاره‌سه‌ره، یانی: رینمایيه بۆ رواله‌تیان و، چاره‌سه‌ره بۆ په‌نهانیان، یاخود هه‌م رینان پێشان ده‌دات و، هه‌م چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیی

و گرفت و كىشه كانيان دهكات، همم نه خوْشيه دهروونيه كانيان، همم گرفت و كىشه كوْمه لايه تى و، تابوورى و، سياسيه كانيان چاره سر دهكات.

۷- ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ﴾، به لام ئەوانەى بڕوا ناهێنن، قورساي له گوئیاندا ههیه، ﴿وَقْرٌ﴾، به مانای (ثقل) دى، واته: قورسی، ههروهها به مانای (صَمَم) یش دى، واته: که پى، که سیک قورسایهک له گوئی دابن، به دلنایى ههچهنده قسه بو بکری، نایبستی، ئەوانهش وهک که سیک وان قورسایهک له گوئیان کرابن.

۸- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، ئەو (قورئان) یش له سر ئەوان کویره، ﴿عَمًى﴾، خویره و یش تهوه: (عم)، ههروهها خویره و یش تهوه: (عمی)، به سى جوړ خویره و تهوه:

أ- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾

ب- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾

ج- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، به کردارى رابردوو، ئنجا ئەمه چەند واتایهکی هەن:

أ- به واتای ئەوه دى که قورئان رێيان تێنابات، (أى: لَا يَهْتَدِي إِلَيْهِمْ)، وهک چۆن بابایهکی کویره ناتوانن بچن بو شویتنک، قورئانیش ناتوانن بچن بو لایان.

ب- واتایهکی دیکهى: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، یان (وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى)، یان (وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى)، یانى: قورئان هۆکاری کویرهى ئەوانه، چۆن؟ یانى: له ئەنجامی ئەوهدا که پى بپروا بوون، حالهتى کویرهیان به سر دا هاتوه، واته: کویرهى مهعنهوی، بۆیه لى تێناکهن، وهک له سوورهتى (القصص) دا، خوا دهفرموى: ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (٦١)، واته: لهو رۆژهدا ههوالهکان کویرهن، بهنسبەت ئەوانهوه، بۆیه له یهکدی ناپرسن، واته: ههوالهکان وهک کویرهن ناگهنه ئەوان و، رێيان تى نابهن.

ج- مانایهکی دیکهى: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، (هُوَ صَمِيرُ الشَّانِ أَيْ: لَيْسَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ فَحَسِبَ، بَلِ الشَّانُ أَنْ عَلَيْهِمْ عَمًى كَذَلِكَ)، واته: تهنيا حالیان وانیه که گوئیان قورسای تێدابن، به لکو حالیان وایه که کویرهیشان له سره، نهک ههه تووشی که پى بوون،

بەلكو تووشى كۆيىش بوون، بۆيە قورئان نابىنن، واتە: لىرەدا (هُوَ) ناگەرېتەو بە بۆ قورئان و دەگەرېتەو بە بۆ راناوى حال (سَان)، واتە: نەك ھەر گوئيان كەپرى تىداپە، بەلكو كۆيىشيان لەسەرەو چاويشيان نابىنن.

۹- ﴿أُولَئِكَ يَنَادُونَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، ئەوانە لە شوئىكى دوورەو بە بانگ دەكرىن، واتە: ئەوانە وەك كەسەك وان، لە شوئىكى دوورەو بە بانگ بكرى، بىگومان كەسەك لە شوئىكى دوورەو بە بانگ بكرى، ئەگەر دەنگىكىش بىستى، لىتى تى ناكات، تاكو نىزىك دەكەوئتەو، ئەوانەش لەبەر ئەوئەى ئەو بىپروايە وا ھەستەو رەكانى تىك داون، ھەستى بىستى و، دىتى و، فامكردن، وەك كەسەك وان كە لە دوورەو بە بانگ بكرى. كەواتە: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، سى واتايان ھەلدەگرى:

أ- قورئان بۆ ئەوان وەك كۆيىك وايە كە بەرئە نازانى و، نابىنن، بۆيە ناتوانى بچتە تىو ەقل و دلىان.

ب- قورئان بۆتە ھۆكارى كۆيىبوونيان، واتە: ئەوان كە بە قورئان بىپروا بوون لە ئەنجامى ئەو بىپروايەدا كۆيىر بوون، بۆيە قورئان نابىنن، وەك لە سوورەتى (التوبة) لە ئايەتى ژمارە ۱۲۵) دەفەرموى: ﴿فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾، واتە: سوورەتتىك كە دادەبەزى ھەر پىسى زىاد دەكات بۆ گەل پىسىيەكەى پىشئيان، پىشى بىپروا بوون، سوورەتتىكى دىكەش كە دى، بەويش بىپروا دەبن، بىپروايىش پىسىيە لە دەرۋون و، ەقلى مرؤفدا، كەواتە: قورئان بەلئى لە ئەسلدا ھۆى ھىدايەت و پاكىيە، بەلئى بۆ ئەوان كە كوفريان تىدا زىاد دەكات و، زياتر پى كافر دەبن، ھەر پىسىيان تىدا زىاد دەكات.

ج- ياخود: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، (هُوَ) ناگەرېتەو بە بۆ قورئان، بەلكو ئەو راناوى حال (صَمِير السَّان) ى پەن دەلئىن، واتە: راناوتىكە بەكاردى بۆ حالەتەكە، نەك بۆ قورئان، واتە: نەك تەنيا قورسايى لە گوئياندا ھەيە، بەلكو كۆيىشيان تووش بوو، سەرەنجام ئەوانە وەك كەسەك وان لە شوئىكى دوورەو بە بانگ بكرى.

له بارەى ئەوۋەوہ کہ خوا ﷺ فەرمووی: ﴿أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ﴾، ئەگەر ئىمە
 قورئانمان کردبايە بە (عَجَمِي) دەيانگوت: ئايا چۆن دەبى قورئان (أَعْجَمِي) بى،
 واتە: بە زمانى جگە لە عەرەبىسى بى، و، يىغەمبەرەكەش عەرەبىسى بى؟! ھەندىك
 لە زانايان گوتوووانە: واتە: ئەگەر ھاڭباو قورئانمان بە زمانىكى دىكەى جگە
 لە عەرەبى ئاردبايە، ئەوان دەيانگوت: چۆن دەبى قورئان بە زمانىك بى کہ
 ئىمە لىتى تى ناگەين، لە ھاڭكىدا يىغەمبەرەكە بە زمانىك دەدوى ئىمە لىتى
 تىدەگەين؟! چونکە (أَعْجَمِي) کەسىکە زمانەكەى فامکراو نەبى، بەئەم عەرەبىسى
 کەسىکە زمانەكەو، ئاخاوتتەكەى فامکراو بى، يانى: چۆن دەبى قورئانىك بى
 کە فامکراو نىە پۆ ئىمە، پۆ سەر کەسىكە کە زمانەكەى فامکراو و زانراوہ پۆ
 ئىمە؟!

مہسہ لہی سیہم و کوتابی:

راگہ پیرانی نہو راستیہ کہ خوا ﷺ تہ وراتیشی بہ مووسا ﷺ دابوو، بہ لام راجیایی و، ناکوکی تیدا پہ دابوو، نجا نگہر لہہر بریاری پیشتری خوا نہ بوایہ، دادوہری لہ نتواندا دہ کردن و، بیروایانیش لہ بارہی قورٹانہ وہ، دوو دلئیہ کی خہستیان ہہ یہ:

خوا دہ فہرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿۱۵﴾﴾

شیکردنہ ہوی ٹہم، ٹاہتہ، لہ چوار برگہ دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، بہ دلئیایی کتیبمان بہ مووساش دابوو، ﴿الْكِتَابَ﴾، (أل)ی ناساندنی لہ سہرہ و بؤ (عہد)ہ، واتہ: کتیبہ کہمان بہ مووسا دابوو، کہ تہ وراتہ، واتہ: تۆ تہ نیا پیغہ مہرٹک نی کتیب تیدرا پئی، مووساش ﷺ کہ زور ناودارہو، بؤ گہ لی عہرہ بیش ناودار بووہ، ہہرہ ہا تہ وراتیش کہ کتیبہ کہ بہ تی ٹہویش زور ناودار بووہ، ٹہو کتیبہ ناودارہ شمان بہ مووسا دابوو، کہ واتہ: تۆش شتیکت پہدا نہ کردوہو، دانہ ہیناوہ پیشینہی نہ بووی۔

(۲) - ﴿فَأَخْتَلَفَ فِيهِ﴾، راجیایی کرا تیددا، لہ کتیبہ کہی مووسادا، کہ واتہ: کہ ہا چہر خانہی تۆش، یان گہل و کۆمہ لگایہ کہی تۆش راجیایی و، ناکوکی دہ کەن لہ بارہی قورٹانہ وہ، ہہندیکیان پروای پئی دینن و، زور بہ یان پروای پئی ناہینن، ٹہوہش دیسان پیشینہی ہہ یہ، کتیبہ کہی مووساش ہہروا راجیایی تیدا کرابوو، ہہندیکیان پروایان پئی ہینا، زور بہ یان پروایان پئی نہ ہینا۔

(۳) - ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، ٹہ گہر لہ بہر وشہ یہ کہ نہ بوایہ کہ لہ پەرہردگار تہوہ تیبہ ریوہو، پیشکہ وتوہ، دادوہرییان لہ نتوان دا دہ کرا۔

واته: پر یاریک که له دوو توئی وشه یهک دا خوا داویه تی، که بریتیه له وهی دادوه ریی کردن له تیوان به ننده کانیداو، پر یار له باره وه، دانیان که سزایان بدات، یاخود پاداشتیان بداته وه، له دنیا دا نهو پرۆسه یه نه نجام نادرئی، به لکو هه لیده گری بۆ قیامهت، نه گهر له بهر نه وه نه بووایه، ﴿لَقِضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوه رییان له نیواندا ده کرا، یانی: (لَوْلَا قَرَارٌ سَابِقٌ صَدَرَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَىٰ لَحَكَمَ بَيْنَ مُصَدِّقِيْ مِنْهُمْ وَمُكَذِّبِ)، واته: نه گهر له بهر نه وه نه بووایه پر یاریک له خوی بهرزه وه تپه ریه، تیستا له تیوان به راست دانه رو، به درۆ دانه رانی قورئاندا، دادوه ریی ده کرد.

﴿وَإِنَّهُمْ لَلْفِي سَكِّ مِنْهُ مُرِيبٌ﴾، به دنیایی نه وان له باره ی قورئانه وه له دوو دلپیه کی بیزار که ردان، (وَإِنَّ قَوْمَكَ الْكٰفِرَ الَّذِي سَكِّ مُرْعِجٌ، فَلَا تَسْتَعْظِمُ هٰذَا الْمَوْقِفَ مِنْهُمْ)، واته: خه لکه بی پروایه که ی گه له که ی توش له دوو دلپیه کی بیزار که رو، جارز که ردان، بۆیه نه وه هه لوپسته ی نه و انت له سه ر دل قورس نه بن و، پیت شتیکی مه زن نه بن، نه وه بۆ پیغه مبه رانی پیشووش - له نیواندا موسا وه ک همونه یه کی دیارو تاشکراو زه ق - هه مان حاله ت هاتۆته پیش.

له کو تایی ته م ده رسه ماندا جارێکی دیکه سه رنجی نه وه ئایه ته موباره که ده ده پینه وه که ده فهرموئی: قورئان کتیبیکی زاله و، ناهه قی پی رووی تیناکات، نه له پیش ده ستیه وه و، نه له داویه وه، زانایان چوار واتایان بۆ ته م رسته یه هیناون: **یه که م:** نه وه یه که من هه لمبژارد، واته: له هپج لایه که وه هه له و که موکوپی روو له قورئان ناکات.

دووه م: نه له کتیبه پیشووه کاندای شتیک هه یه که هه له یه ک بینتیه سه ر قورئان، نه هپج کتیبیکیش له دوی قورئان دی، که هه له یه کی بینتیه سه رو ره خنه یه کی لی بگری.

سیه م: نه وه ی قورئان حوکمی پیکردوه که هه قه، هه رگیز نابیته ناهه ق و، نه وه ی قورئان بریاری داوه که ناهه قه، هه رگیز نابیته هه ق.

چوارەم: قورئان نە لىي كەم دەكرى، نە لىي زياد دەكرى، دەكونجى كە سىك يىنى
 موصحە فىك دەستكارى بىكات، بەلام ئەم قورئانە ئەگەر لىي كەم بكرى دياردو، ئەگەر
 لىشى زياد بكرى ھەر ديارەو، وەك كىتتەكانى دىكە نىە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَعْمَدُكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى شەشەم

بِنَاسِہِی لَہِ دَہِرسَہ

لہم دہسہ مان نو (۹) نایہ تی کۆتایی سوورہ تی (فصلت) دہگریتہ خوئی، نایہ تہ کانی: (۴۶ - ۵۴)، تہوہری سہرہ کیی نہو نو (۹) نایہ تہ، باسی رۆژی دواییہو، نہو مہینہ تیانیہی لہو رۆژہ دا چاوہ رۆی مرۆئی بیرواوا تاوانبار دہ کهن.

ہہرودہا باسی بیرو بۆچوونی خہ یالپلاوانہی بابای بیبرواو، زوو ناومید بوون و، زوو بوغرا بوونی لہ دہمی خویشی و نیعمت دایہ.

لہ کۆتاییشدا: دوی کردنی پرسیاریکی ہہناو ہہ ژین لہ کافرہ کان، خوی پهنانزان پایدہ گہینہ نۆ کہ بہردہوام نیشانہ کانی خوئی لہ ناسۆیہ کان و، لہ خودی مرۆفہ کانیشدا پیتشانی مرۆفہ کان دہدات، تاکو زیاتر دلنیا بن لہ راستیہ تی قورنن، ہہرچہ ندہ کافرہ کان لہ دوو دلیدان سہبارتہ بہ دیداری خوی دہورہدہری ہہموو شتیک، کہ نہو ہہ لویتستہ یان ہہ لویتستیکی زۆر نہ قامانہ یہ.

﴿ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴾ (۱۶)
 ﴿ إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا مَا أَذْنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴾ (۱۷)
 ﴿ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَلُّوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ﴾ (۱۸) لَا يَسْمُ
 الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَكُوفُ قَوًّا ﴿ ۱۹ ﴾ وَلَئِنْ أَدْقَنْتَهُ رَحْمَةً
 مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتَهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى
 رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُدَيِّقُنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
 غَلِيظٍ ﴿ ۲۰ ﴾ وَإِذَا أُنْعِمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَغْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهِ، وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو

دُعَاؤِ عَرِيضٍ ﴿٥٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ
أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٧﴾ سَأَرْبِهِنَّ أَيْبَتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
حَتَّى يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٨﴾ أَلَا
إِنَّهُمْ فِي مَرِيقٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطٌ ﴿٥٩﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تهنکان

هه ره که س کرده وهی باش بکات سووده که ی بو خو به تی و، هه ره که سیش
خرابه بکات زیانه که ی له سه ره خو به تی و، پهروه ردگاریشت هه رگیز به رانه بر
به بنده کان سته مکار نیه ﴿٥٦﴾ زانیاری کاته که (ی هاتی ناخیر زمان) بهس
بو لای وی ده که پرتسه وه (و ته نیا خو ی ده زانی) و، هیچ کام له میوه کان له
کیفه کانیان نایه نه ده ری و، هیچ مینه یه که تولدار نابی و، داینانی، مه گه ره به
هاوبه شه کانم؟ ده لئین: دانه مان پیداهینا و، ناگادارمان کردیه وه: هیچ کام له تیمه
شاید نیه تو هاوبه شهت هه بن ﴿٥٧﴾ ته وهی پیشتیش لئی ده پارانه وه لئیان
و نبوو و دلنیا بوون که هیچ په ناگه به کیان نیه، (خو ی تیکرن له سزای خوا)
﴿٥٨﴾ مرو ف له پارانه وهی باش (داوای چاکه له خوا کردن) بیزار نابی و، نه گه ره
خرابه و زانیکیشی تووش بوو، زور ته مابراو و بی هیوا یه ﴿٥٩﴾ هه ره کاتیش
به زه بیه کی خو مانی پی بجیزین، دوا ی ناخو شیی و زانی که تووشی بووه، به
جه ختکرده وه وه ده لی: ته مه هی منه (شایسته ی خو مه) و، گومان نابه م روژی
دوایی به رپا بی و، نه گه ره گریمان بکه پرتسه وه لای پهروه ردگاریشم، (قیامت
هه بی)، به دلنیا یی پاداشتی هه ره باشم له لای خوا هه یه، بیگومان هه والی
ته وهی کردوو یانه به بیروایان ده ده یین و، به دلنیا یی له نازاریکی بی ره زاشیان

پئی ده چٲژین ﴿۵۰﴾ هہر کاتیش چاکه مان له گهل مرؤفی بیٲروادا کرد، پشت ههلدهکات و، که له که ی دور ده گری و، که خراپه و زینیشی تووشبوو، خاوه نی پارانه وه یه کی به رین و زورو زه وه نده ﴿۵۱﴾ بلتی: نایا ده بینن (ده زانن! هه وائم پئی بدن) نه گهر قورئان له لایه ن خواوه بی، ئنجا تیوهش پئی بیٲروابن، نایا کن له و که سه گومراره که له دوو به ره کییه کی دور دایه؟! ﴿۵۲﴾ له مه ودا نیشانه کانی خوئمانیان له ناسۆیه کان و، له خودی خوئاندا پئشان ده دهین، تاکو بویان روونبته وه که (نهو قورئانه) چه سپاوو راسته (که خوا دایه زاندوه)، نایا به سه نیه که په روه ردگارت چاودٲرو ناگاداری هه موو شتیکه؟! ﴿۵۳﴾ نه ها! (ناگادار بن!) نه وان (بیٲروایان) له دوو دلیدان له باره ی دیداری په روه ردگار یانه وه، نه ها! (بزائن) بیکومان نهو، (خوا) ده وره ده ری هه موو شتیکه ﴿۵۴﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(أَكْمَاهَا): (أَكْمَامٌ: جَمْعُ كَيْمٍ وَكَيْمٌ: مَا يُغْطِي الثَّمَرَةَ)، (أَكْمَامٌ) كَوَى (كَيْمٌ) وَ (كَيْمٌ) ه، نه ویش نه وه یه که میوه داده پوئش واته: توئکل یان کیف، بو وینه: گوئز که به توئکلئیکی سهوز ده وره دراوه، هه روه ها هئشووه خورما که له تیو کیفئکی دایه، هه موو نهو شتانه ی دیکه که له تیو کیف و به رگیکنان.

(مَا أَدْرَأَكَ): (الإدْنُ فِي الشَّيْءِ: إِغْلَامٌ بِإِجَازَتِهِ وَالرُّخْصَةُ فِيهِ، أَدْنَتْهُ وَأَدْرَأَتْهُ: أَعْلَمْتُهُ)، (الإدْنُ فِي الشَّيْءِ) ناگادار کردنه وه یه به مؤله تدران و، به رٲییدرانی شتیکه، ده گوئری: (أَدْنَتْهُ وَأَدْرَأَتْهُ) هه ردووکیان یانی: ناگادارم کرده وه و مؤله تمدا.

(مَحِيصٌ): (أَصْلُ الْمَحْصِ: تَخْلِيصُ الشَّيْءِ مِمَّا فِيهِ مِنْ عَيْبٍ كَالْفَحْصِ، حَاصٌ عَنِ الْحَقِّ يَحِيصُ: أَي حَادٍ، وَالْمَحِيصُ: الْمَخْلَصُ) وشه ی (مَحِيصٌ) له نه صلدا بریتیه له ده ربا زکردنی شتیکه له که م و کوٲیه که که تئیدایه، (مَحْصٌ) و (فَحْصٌ) مانایه که یان

لیک نیزیك، (فَحَصَهُ) یانی: پشکنی که چ خه له ل و که م و کورپیه کی تیدا به لایبه ری، به لَام (حَاَصَ عَنِ الْحَقِّ يَحِيصُ: أَي حَادَ) واته: له هه ق لایدا، لاری بوو، (مَحِيص) وه ک چۆن به مانای ده ربا زکردن دئی، وه ک چاوگ به مانای ناوی شوین (اسم مکان) یش دئی، یانی: (المُخْلِص) په ناگه، ئەو شوینه ی مروّف خۆی تیبگرئ و خۆی تیدا په نا بدات.

(أَلَا يَسْتَمُّ): بیزار نابن، (السَّامَةُ: الْمَلَأَةُ مِمَّا يَكْتُرُ لُبْنُهُ) شتیک که زۆر بهینته وه و مروّف به هۆیه وه بیزار و وه رهس و جارس ببن.

(فَيَسُوسُ): (الْيَاسُ: إِنْتِقَاءُ الطَّمَعِ) (يَاس) ئەوه به نینسان ئومیدی به شتیک نه مینتی، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿قَدْ يَسُوسُ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَحْصَنِ الْقُبُورِ ۝۱۳﴾ الممتحنة، واته: ئەوانه له رۆژی دوایی ناومید بوون، وه ک چۆن کافره کان له خاوهن گۆره کان ناومید بوون، که جار یکی دیکه بگه رینه وه بو ژیان.

(قَطُوطٌ): (الْقُطُوطُ: الْيَاسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (يَاس): بریتیه له وه که نینسان ئومیدی به شتیک نه مینتی، به لَام (قُطُوط): بریتیه له ناومید بوون له چاکه، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ۝۱۴﴾ الحجر، کئ له به زه یی په ره وردگاری ناومید ده بی چکه له گومرایان، که ئەمه قسه ی نبیراهیمه عليه السلام له وه لأمی فریشته کاندا، که موژده ی کورپکیان پيدا که ئیسحاقه، ئەویش گوتی: چۆن کورمان ده بی که حالمان وایه؟ ئەوانیش گوتیان: ناومید مه به، ئەویش گوتی: ئنجا کئ ناومید ده بی له به زه یی خوا، چکه له سه رگهردان و گومرایان.

(عَلِيظٌ): (بَيْرَهْزَا، زَبْر، ئەسته م، (الْغِلْظَةُ: ضِدُّ الرِّفَّةِ، غِلْظَةٌ وَغِلْظَةٌ، وَأَصْلُهُ أَنْ يُسْتَعْمَلَ فِي الْأَجْسَامِ، وَقَدْ يُسْتَعَارُ لِلْمَعَانِي كَالْكَبِيرِ وَالْكَبِيرِ)، (غِلْظَةٌ) پیچه وانه ی (رِفَّةٌ) به، (رِفَّةٌ) یانی: نه رمیی و ناسکی، به لَام (غِلْظَةٌ) یانی: زبری و نه ستووری، هم

(غِلْظَةً) بہ کاردہ ہینری، ہم (غُلْظَةً)، ٹویش لہ ٹہ صلدآ بو شتہ بہرہستہ کان بہ کاردہ ہیندری، بو شتی ماددی، بہ لام جاری واش ہہیہ دہ خوازرتہ وہو بو واتاو مہہستہ کان، واتہ: گہورہ و زور.

(وَنَعًا): (نَعًا نَعِيًا مِثْلُ نَعَا: أَيِ أَعْرَضَ وَتَبَاعَدَ، نَعَا بِجَانِبِهِ وَنَاءَ بِجَانِبِهِ) یانی: تہ نیشتی خوئی دوورخستہ وہ، کہ لہ کہی خوئی دوورخستہ وہ، وک (نَعَا) واتہ: مردنی کہ سیکی راگہ یاند، یان بہ مانای پشتتیکردن و خو لی دوور گرتن دی.

(عَرِيضٍ): (الْعَرِضُ: خِلَافُ الطَّوِيلِ، وَأَصْلُهُ فِي الْأَجْسَامِ ثُمَّ اسْتَعْمَلُوهُ فِي غَيْرِهَا) (عَرِضٌ) پتچہ وانہی (طول) ہ، (عَرِضٌ) یانی: پانی، بہرینی، (طول) یانی: دریزی، لہ ٹہ صلدآ بو شتہ بہرہستہ کان و ماددیہ کان بہ کاردہ ہینری، بہ لام دواپی بو شتی مہعنہ وییش بہ کاردہ ہینری و دہ خوازرتہ وہو.

(شِقَاقٍ): (الشَّقَاقُ: الْمُخَالَفَةُ، وَكَوْنُكَ فِي شِقِّ غَيْرِ شِقِّ الْآخَرِ)، (شِقَاقٌ) یانی: دوو بہرہ کی، ٹہ وہ کہ تو لہ لایہ ک بی و بہرانبہرہ کہ شت لہ لایہ کی دیکہ بی، یاخود (الشَّقَاقُ: مِنْ شِقِّ الْعَصَى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ)، (شِقَاقٌ) ٹہ وہیہ گو چانیک لہ مابہینی دوو کہ ساندا ہہ بی و بیشکینن، ہہر یہ کی لہ تکیکیان بکہو پتہ دہست، یان بیقہ ٹیشن ہہر یہ کی لایہ کیان بکہو پتہ دہست.

(الْأَفَاقِ): (جَمْعُ أَفُقٍ وَأَفُقٍ)، (أَفَاقٌ) کویہو تاکہ کہی بہ (أَفُقٌ) بہ (سکون) زدہنو بہ (أَفُقٌ) بہ (ضَمَّة) بور دہ گوتری، کویہ کہی (أَفَاقٌ) ہ، (الْأَفَاقُ: النُّوَاحِي) لایہ کان، ٹاسوہ کان.

(مِرْيَةٍ): (المِرْيَةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشُّكِّ)، (مِرْيَةٌ): بریتہ لہ دل لہ دل دان لہ کاریکدا، دوو دل بوون کہ تابہ ترہ لہ (شُكٌّ): تابہ تر بوونہ کہ شی ٹہ وہیہ (شُكٌّ): ٹہ وہیہ شتہ کہ ہہ لیکری تیدا دوو دل بی، بہ لام (مِرْيَةٌ): ٹہ وہیہ لہ شتیکدا دوو دل بی، ہہ لہ گری و شایستہ نہ بی، (وَالْمُتَمَارَاةُ: الْمُحَاجَاةُ فِيمَا فِيهِ شُكٌّ، مُتَمَارَاةٌ) واتہ: شہرہ قسہ لہ شتیکدا کہ دوو دلی تیدا ہہ بی.

مانای گشتی نایه تکان

له کۆتایی ئەم سوورەتە موبارە کەدا، خوا ﷻ چەند راستییەکی زۆر گەورە و مەزنی جۆراوجۆر پادەگە بەنن، کە هەر پەیوەست بە نێوەرۆکی سوورەتە کەو، بە نایه تانەووە کە رابردن، چونکە وەک هەمیشە گوتوو مانە: نایه تەکانی قورئان وەک نالقه کانی زنجیرێک پێکەووە پەیوەست، بە لأم هەندیک جار ئەگەر باش سەرنج نەدری، چۆنیەتی پەیوەست بوونی نایه تەکان بە یەکیەووە نازانری، هەر وەها لە پێکەووە پەیوەستکردنی نایه تەکان و پێکەووە پەیوەست بوونیانەووە، زۆر نۆپینی بوو مەرۆف دەردە کەون.

لێرەدا خوا ﷻ دەفرموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ﴾ هەر کەسێک چاکە بکات سوودە کە ی بوو خۆیەتی و، هەر کەسێک خراپە بکات، زیانە کە ی بوو سەر خۆیەتی، خۆی لێی زیانبارە، ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَمِيدِ﴾ بە دنیایی پەر وەردگارت ستمکار نیە بوو بەندەکان.

ئەمە پەیوەست دەبێتەووە بە هەموو نایه تەکانی رابردوووە کە باسی قورئان و، باسی پێغەمبەری خاتەم ﷺ و، باسی چۆنیەتی پێشوازی بکردن لە نایه تەکانی خوا، دەکەن، بە تاییەت نایه تە خۆتێراووەکانی، هەر وەها چۆنیەتی پێشوازی بکردن لە چاکەو نیعمەتەکانی خوا، کە لە دەورووبەرو بوونەووەرو لە ژیا ماندا دیارن، هەر کەسێک چاکە بکات بەو کە بوو خوا سوپاسگوزار بێ، بەو کە فەرماشتی خوا قەدر بگری و، پێشوازی لێ بکات و، برۆای پێ بێنن، هەر وەها برۆا بە پێغەمبەری خاتەم بێنن، شوێن پێی هەلبگری و، برۆا بە تایین و بەرنامە کە ی خوا بێنن، هەر وەها سوپاسگوزار بێ بوو چاکەکانی خوا، هەر کەسێک چاکە بکات، خۆی لێی بەهرە مەندەو، هەر کەسێک خراپە بکات، خۆی لێی زیانبارە،

﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾، پهروه ردگارېشت ستمکار نيه بؤ بهنده كان، وشه ی (ظلام) پرژگه ی زیدره پړوی (صیغه المبالغة) ی (ظالم) ه، به لام مانای نهوه نيه که خوا زور ستم له بهنده کانی ناکات، چونکه که میکیش هر ستمیان لی ناکات، به لکو له بهر نهوه یه که سیفه ته کانی خوا هموویان له وپه پری دان و، نه گهر گرمان ستمکردن په کیک بووايه له سیفه ته کانی خوا، خوا ﴿وَکَ چوون (عَلَامُ الْغُیُوبِ) ه، (ظلام) یش دهبوو، که واته: خوا که زور ستم ناکات، مانای وایه که میس هر ستم ناکات، چونکه سیفه ته کانی خوا هموویان له لووتکه دان.

﴿إِلَیْهِ بُرْدٌ عَرْمُ السَّاعَةِ﴾، زانیاری کاته که (ساعة) - ی هاتنی ناخیر زه مان - بؤ لای وی ده گتیدر یته وه، (الساعة)، نه و کاته یه که تم ژیانہ ی تیدا دپتچر یته وه، به زوری وشه ی: (الساعة)، بؤ کو تایی ژیانہ دنیایه، واته: ناخیر زه مان، به لام جاری واش هه یه وشه ی: (الساعة)، بؤ قیامه تیش به کاردی و، جاری واش هه یه: (الساعة)، بؤ هردوو قوناغه که ی ناخیر زه مان و قیامه ت (پړوژی دواپی) به کاردی، نه وه ش به پتی سیاق ده زانری، وشه ی: (الساعة) ش، یانی: کاتیکسی دیاری بیکراو: کاتی دیاری بیکراوی کو تایی هاتنی تم ژیانہ، یا خود کاتی دیاری بیکراوی زیندوو کرانه وه ی مردووان، یا خود کاتی دیاری بیکراوی هم کو تایی هاتنی ژیانہ دنیوا، هم ده ست پتکردنی ژیانہ پړوژی دواپی، به هر سنی واته یه که به کاردی، به لام به زوری بؤ ناخیر زه مان به کاردی، (قیامه) هه لسانه وه ش بؤ قوناغی زیندوو کرانه وه، سزاو پاداشت، به کاردی.

﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، هر له و پوه وه، وه ک چوون زانیاری هاتنی ناخیر زه مان، یان هاتنی قیامه ت و پړوژی دواپی ته نیا له لای نه وه، به هه مان شیوه هیچ کام له میوه کان له کیفه کانیان ناینه ده ری، ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَى﴾، هر وه ها هیچ مینه یه که تولدار نابی، که نه گهر بؤ ناژهلان بی، وشه ی (ناوس) به کاردی، هه لبه ته ده گونجی (ناوس) بؤ مروقیش به کاری، به لام جاری و ا هه یه هه ندیک وشه به عورف، مانایه کی خراپ به ده سته وه ده دن، به لام له

ئەسلى زاماندا ئەگەر بگوتىڭ ئافرەتتەك ئاوس بوو، ياخود مانگايەك ئاوس بوو، يان بىزنىڭ، يان مەرىك، يان حوشترىك، يان ماينىك، زۆر ئاسايە، بەلەم جارى وابە لە بەكارهيتنانى دا بە ھۆى عورفەو، وشەيەك مانايەكى خراب وەر دەگىڭ، بۆيە لە كوردەوارىيدا زياتر دەلەين دووگيان، بەلەم پىموايە دەگونجى وشەى تۆلدار بەگشتى بەكارهيتىڭ، بۆ ئموونە: ئەو ئافرەتە تۆلاو تۆلە، يانى: سكى ھەيەو، دوو گيانە، يانى: مندالى كۆرپەى لە سكدە ھەيە، كەواتە: تۆلدار بۆ ھەموو مېنەكان بەكار دەھىتىڭ، بۆيە من ئەو وشەيەم بەكارهيتناو، ھەم بۆ مېنەى مرۆڧ كە ئافرەتە، ھەم بۆ مېنەى ئاژەلەكان، واتە: مېيەى حوشتر، مانگا، بىز، و، مەڧ.

خو دەفەرمۆى: ھىچ مېنەيەك تۆلدار نابى، ﴿وَلَا تَضَعُ﴾، ھەر ھەوا تۆلەكەشى دانانى، ئەو ھى تېو سكى دانانى، كۆرپەكەى، ياخود بېچووھەكەى، ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾، مەگەر بە زانبارى خو، خو لە ھەمووى ئاگادارە، ھەم كاتى تۆلدار بوونى، ھەم كاتى تۆلدانانى، ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ آيُنُ شُرَكَائِي﴾، ئەو رۆژەش كە بانگيان دەكات، كوان ھاوبەشەكانم؟! واتە: بانگى ھاوبەش بۆ خو دانەرەكان دەكات، دەفەرمۆى: كوان ھاوبەشەكانم، ئەوانەى دەتانكردنە ھاوبەشى من و، ھەك من تەماشاتان دەكردن و مامەلەتان لەگەلدا دەكردن؟ ﴿قَالُوا مَا آذَنَّاكَ مَا مِثْلًا مِنْ شَيْءٍ﴾، گوتيان: ئاگادارمان كىدوويەو، پىشتەر راماڭكە ياندو، ھىچ كامىك لە تېمە شاھەدو چاودىرو، بەلگە نىە كە تۆ ھاوبەشت ھەبى.

﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾، ئەو ھى پىشتەر لى دەپارانەو لىيان ونبو، پەنھان بو، چونكە لە ئەصلدا ھەك ھاوبەشى خو نەبوون، بەلەك ھەك دارىك، يان بەردىك، يان پەيكەرىك، يان مرۆڧنىك، يان قەبرىك، يان تاغوتىك، يان رۆمىك يان فىرەونىكى زالم ھەبوون، بەلەم نەك ھەك ھاوبەشى خو، بەلەك ھەك دروستكراوئەك لە دروستكراوكانى خو، ﴿وَطَلَّوْا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ﴾، پىشيان وابو ھىچ پەناگەيەكىان نىە، وشەى (ظنن) لە قوڧئانداو، لە زمانى ەپرەبىشدا كە خەلك وادەزانى بە زۆرى بە ماناى گومان دى، بەلەم ھەك چۆن

به مانای گومان دئی، به مانای زانیاری جیی دئیاییش دئی، ئه ویش به پئی سیاق ده زانری، له بهر ئه وهی زانیاریش، ئه و زانیارییهی مروؤف وه دهستی دینتی، پله پلهیه، له سه ره تا وه مروؤف جوړیک له گومانی ده بی، ده بی ئه و شته و ابی، یان وانه بی؟ دوایی ورده ورده گومانه که ی به هیز ده بی، پی شی هه روا خه ته ره یه که به دلیدا دئی، ده بی و ابی؟ دوایی ورده ورده (شک) ی پهیدا ده بی، واته: دوو دل ده بی، له تیوه راستن دا ده وه ستی، له نیوان بوون و نه بووندا، دوایی ده بیته (ظن) که بریتیه له گومانیکی زال، واته: لای بوونی ئه و شته زال بکه ی، یاخود لای نه بوونی زال بکه ی، دوایی ده بیته عیلم، دواریش ده بیته په قین، ئنجا وشه ی (ظن) هه م به سه ره تای زانیی شته کان ده کوتری و، هه م به تیوه راستیان و، هه م به کو تاییه که یان، به لام به پئی سیاق ده زانری، کامیان مه به سه ته.

لیره دا که باسی پوژی قیامهت و، زیندوو کرانه وه وه هه لسانه وه وه، ده زانین (ظن) به مانای دئیاییه، چونکه له وئی که س گومانی نامینتی، ﴿وَوَطَّأُوا مَا لَهُمْ مِّنْ حَیْصٍ﴾، یانی: دئیایی بوون و، زانییان که په ناگه یه کیان نیه و، هیچ شوینی ده ربا زبوونیان نیه، له وئی شوینی ئه وه نیه، که سیک بلتی: ده بی ده ربا زبم؟ کافر بووی له دنیادا، که چی له پوژی هه لسانه وه وه زیندوو کرانه وه دا گومانی هه بی، نه خیر، بویه ده زانین لیره دا (ظن) به مانای دئیایی و، زانیارییه کی چه سپاوه، هه ره ها له سوورده تی (البقره) شدا که خوی کارزان باسی ئه و کو مه له که مه ده کات، که سه ریان ده خات به سه ر که سانیکی له خو یان زیاتردا، که ده فه رموی: ﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ كَم مِّنْ فَتْوَ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَئَا كَثِيرَةً يُؤْدِنَ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّكِرِينَ﴾ (۱۱۱)، واته: ئه وانیه که ده یان زانی به دیداری خوا ده که ن، گو تیان: زور جار ان کو مه لیکی که م به سه ر کو مه لیکی زوردا زالبوون به مؤ له تی خوا، خواش له گه ل خو راکراندایه.

لیره دا ده زانین که: ﴿يَظُنُّونَ﴾ به مانای (گومان ده بن) نیه، چونکه که سیک که له گه ل دوژمندا رووبه روو بو ته وه، پیوستی به یه قینیک هه یه که

دنیایی خوا سهری ده خات، که واته لیره دا ﴿يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا آلَ اللَّهِ﴾ یانی: (یَعْلَمُونَ)، یا خود (یَسْتَقِينُونَ).

هه روه ها هر له سوورته تی (البقرة) دا خوی به رزی مه زن له سیاقیکی دیکه دا باسی (ظَنَّ) ده کات که مه به ست پتی به قینه، که ده فه رموی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّيْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ ﴿۱۵﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۶﴾، واته: یارمه تیی وهر بگرن له خو راکری و، له نوئر، نوئیش قورسه و گوره یه، مه گهر له سهر بو خوا ملکه چان، ته وانهی (ظَنَّ) یان وایه که به دیداری په روه ردگاریان ده گهن، واته: به قینیان وایه، (ظَنَّ) لیره دا به مانای زانباریه کی جیی دنیاییه، که به دیداری په روه ردگاریان ده گهن و، بو لای وی ده گهر ینه وه، چونکه نه گهر مروّف به س گومانی هه بی بچیته وه خزمه ت په روه ردگاری، مانای وایه جارّی هه ر نیمانی نه هیناوه، چ جای شایسته ی ته وه بی مه دح بکری!

که واته: لیره دا که ده فه رموی: ﴿وَطَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ حَاجِبٍ﴾ یانی: به قینیان هه بوو، دنیابوون که شوینی ده رازبوونیان نیه.

﴿لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، مروّف له پارانه وی بو چاکه بیزار نابن.

لیره دا مه به ست له نینسان، که (أل) ی ناساندنی له سهره، به لام ناساندن (تعریف) ده که مه به ست پتی جینسی نینسان نیه، که هه موو مروّفه کان واین، به لکو مه به ست پتی مروّفانیکسی تابه ته و، ناساندنه که بو (عَهْد)، واته: ته و مروّفانه ی ناسراون و زانراون که بیبروان، بیزار نابن له داواکردنی شتی چاکه بو خویمان، ته و مروّفه بیبرویه بیزار نابن له داواکردنی چاکه بو خوئی، ﴿وَلِإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، نه گهر خراپه و زیانیکشی تووشبوو، ﴿فَيَتُوسَّ قَنُوطًا﴾، هه م ته ماپراوه، هه م بی هیوايه له خیر و چاکه.

﴿وَلِإِنْ أذَقْتَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ﴾، نه گهر له لایه ن خوّمانه وه ش به زه بیه کی پی بچیزین، دوی ته وه ی نه خووشی و ناخووشیه کی تووش بووه،

یانی: هەر که مێک ناخۆشیی تووش بێت، دواى ئەوهى به زه‌یه‌یه‌کى خۆمان پێ
چێژتوه، ئەو به زه‌یه‌یه‌ش له چاکه‌و نێعمه‌ت و خێرو خۆشیه‌کاندا به‌رجه‌سته
ده‌بێت، ﴿لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾، زۆر به‌ جه‌ختکردنه‌وه ده‌لێت: ئەمه‌ هه‌ی منه، واته‌:
من شایسته‌یمی، بۆیه‌ خوا به‌ منى داوه، ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، پێشم
وا نیه قیامه‌ت رابێت، (السَّاعَةَ)، ئەو کاته‌ی ژیاى دنیای تێدا کۆتایى دێت، به‌لام
لێره‌دا یانی: قیامه‌ت، پۆژى هه‌لسانه‌وه‌و زیندووکرانه‌وه، پێم وایه‌ قیامه‌ت
رابێت، یان پۆژى دواى بێت، لێره‌دا (ظَنَّ) به‌ مانای گومانه، ﴿وَلَكِنْ رُجِعْتُ
إِلَى رَبِّي﴾، ئەگه‌ر گریمان بشکێردریمه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگارم، ﴿إِنَّ لِي عِنْدَهُ
لَلْحُسْنَى﴾، به‌ دنیایى بۆ من له لای وی پاداشتی هه‌ره‌ چاک هه‌یه، (الحسنى)،
سیفه‌تى وه‌سفکراویکی قرتیزاوه، یانی: (لِلْحُسْنَى الْحُسْنَى)، سیفه‌تى هه‌ر باش
یاخود (لِلْمُؤَبَّهَةِ الْحُسْنَى)، پاداشتی هه‌ره‌ باش، یاخود (لِلْحَالَةِ الْحُسْنَى)، حاله‌تى
هه‌ره‌ باش، بۆ من هه‌یه‌ له لای په‌روه‌ردگارم، واته‌: زۆر له‌ خۆی پاده‌بینی،
بێ ئەوه‌ی بناغه‌یه‌کى دانابێت، دیواى خه‌ون و خه‌یالی زۆری هه‌لچنیه‌وه‌!
بۆیه‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَنَنْتَبِهَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، به‌ دنیایى هه‌وآل
ده‌ده‌ین به‌وانه‌ی بێپروان به‌وه‌ی ده‌یانکرد، هه‌وآلیان پێده‌ده‌ین به‌ کرده‌وه‌کانیان،
هه‌وآلیان پێ ده‌ده‌ین، واته‌: ده‌لێین: فلان شت و، فلان شت کرد، ئنجا ئەوه‌ش
سزایه‌که‌یه‌تى، بۆیه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾، له‌ نازاریکی
ئه‌ستوو‌رو زه‌به‌لاح و بێره‌زایان پێ ده‌چێژین.

ئنجا دێته‌ سه‌ر حاله‌تیکى دیکه‌ی مرۆفێ بێپروا، مرۆفێ دوور له‌ خوا،
ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا نَعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾، دیسان: ﴿الْإِنْسَانِ﴾، مه‌به‌ست پێی
مرۆفیکى تابه‌ته، که مرۆفێ بێپروا، دوور له‌ خوایه، هه‌ر کات چاکه‌مان له‌گه‌ڵ
مرۆفدا کرد، ﴿أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ﴾، پشت هه‌لده‌کات و، نه‌نیشته‌ و که‌له‌که‌ی
خۆی دوور ده‌خاته‌وه، واته‌: له‌ خوا دوور ده‌که‌وێته‌وه‌و، له‌ به‌نده‌کانى خواش
دوور ده‌که‌وێته‌وه، بۆ ئەوه‌ی هاوکارییان نه‌کات، ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، ئەگه‌ر

زیان و خراپه‌یه‌کیشی تووشبوو، ﴿فَدُو دُعَاءِ عَرِيضٍ﴾، خاوه‌ن پارانه‌وه‌یه‌کی پان و به‌رینه، شتیك که پاناییه‌که‌ی زۆر بئی، مانای وایه درژاییه‌که‌شی زۆره، بۆیه خوا ﷻ جاری واهیه‌یه باسی شتیك ده‌کات، به‌س باسی پاناییه‌که‌ی ده‌کات، بۆ وینه: له سووره‌تی (آل عمران) له نایه‌تی ژماره: (۱۲۳) دا، باسی به‌هه‌شت ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿عَرَضَهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾، پاناییه‌کی ناسمانه‌کان و زه‌وییه، نجا‌ته‌گه‌ر پاناییه‌که‌ی به‌قه‌ده‌ر ناسمانه‌کان و زه‌وی بئی، مانای وایه درژاییه‌که‌شی زۆره.

لیره‌دا: ﴿فَدُو دُعَاءِ عَرِيضٍ﴾، پارانه‌وه‌یه‌کی پان و به‌رینی هه‌یه، یانی: زۆرو زه‌وه‌ند.

نجا خوا دپته‌سه‌ر باه‌تیک‌ی دیکه، به‌لام هه‌ر له هه‌مان سیاق‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾، بییان بئی: نایا ده‌زانن؟ نایا ده‌بینن؟ هه‌وا‌لم پی بده‌ن ﴿إِنْ كَانُوا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، نه‌گه‌ر له لایه‌ن خواوه‌بوو، نه‌مه‌به‌پتی ره‌وت ده‌زانرئ که مه‌به‌ست پیی قورئانه، هه‌رچه‌نده باسی قورئان نه‌کراوه، به‌لام پاناوه‌که‌ی که تیدا شیردراوه‌یه بۆ قورئان ده‌چپته‌وه، واته: ﴿إِنْ كَانَ الْقُرْآنُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، نه‌گه‌ر نه‌و قورئانه له لایه‌ن خواوه‌بوو، نه‌و کتیبه له‌لایه‌ن خواوه‌بوو، ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾، دوا‌یش تپوه پیی بیپروا بوون، ﴿مَنْ أَسْلُ مَعَنَ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾، کئ له‌و که‌سه گومراتره، که له دووبه‌ره‌کیه‌کی دووردا‌یه! له‌به‌ر نه‌وه‌ی بپروا به‌قورئان، به‌کتیبی خوا ناهینن، یانی: نایا نه‌گه‌ر قورئان له لایه‌ن خواوه‌بئ و تپوه‌ش پیی بیپروا بن، کئ له تپوه‌گومراتره؟! که خۆتان دوور ده‌گرن له قورئان و، دووبه‌ره‌کی و، به‌ربه‌ره‌کاتی له‌که‌لدا ده‌که‌ن و، له دژایه‌تی کردنه‌که‌ی دا، زۆر دوورکه‌وتونه‌وه.

له کۆتایی دا خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿سَرُّبِهِمْ﴾، ایتنا فی الافاق و فی انفسهم، له‌مه‌ودوا له ناسۆیه‌کان و، له خودی خۆشاندا نیشانه‌کانی خۆمانیان

دهخهینه بهرچاو، پیشانیان دهدهین، ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم أَنَّهُ الْحَقُّ﴾، تاكو بویان دهركهوی که نهو ههقه، (انه) نه م راناوه به پیتی سیاق ده زانری که بو قورئان دهچپتهوه، به لام دهشگونجی بو پتغه مه ری خاته میش ﷺ بچپتهوه دهشگونجی بو خوی بهرزی مه زنیش بچپتهوه، به لام به پیتی سیاق له هه موویان نیزیکتر نهو یه که بو قورئان بچپتهوه، چونکه نایه ته کان هه موویان باسی قورئانن، هه تا نایه تی پتشر که ده فهرموئی: پتیان بلی: نایا ده بینن، نایا ده زانن، یا خود هه و لام پی بدنه؟ نه گهر له لایه ن خواوه بی، دوی نه وهش پتی بیپروا بن، واته: قورئان له لایه ن خواوه بی، دوی نه وهش پتی بیپروا بن، کئی گومارتیه له که سیک که له دوو بهر ده کییه کی دووردایه؟! ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، نایا بهس نیه بو پهروه ردگارک که چاودتیه به سهر هه موو شتیکهوه؟! پهروه ردگارک چاودتیه بی به سهر هه موو شتیکهوه، که واته: قورئان تیکیش که ناردوو یه تی هه تا نهو شتانه زیاتر په بیان پی بردری له ناسویه کان و، له خودی مروقه کانیشا، هه تا زانست زیاتر په رده له سهر نه پتیه کانی دروستکراوه کانی خوا هه تدا ته وه، نهو خوی به که به سهر هه موو شتیکه وه چاودتیه، نهو خوی به کتیبیک بنیری هه تا نهو شتانه زیاتر په رده یان له سهر لایجی و، زانست زیاتر پتیان ناشنا بی، که واته: زیاتر هه قانیه تی کتیبی خوا ده رده که وی، چونکه بیژدی قورئان خوی به ﷺ، که به دپهینه رو پهروه ردگاری هه موو شته کانه و، دروستکری هه موو شته کانه، که واته: هه تا کو په رده زیاتر له سهر دروستکراوه کانی لایجی، هه قانیه تی فهرماشته که ی زیاتر ده رده که وی، که نه مه تیعجازکی عیلمی زور به هیزی تیدایه، چونکه خوی موته عال به (س) فهرموویه تی، (س) و (سوف) بو داهاتوون، نه گهر گوت: (سَارَاك) واته: له مه ودوا ده تبینم، (سوف أراك) واته: دوورتر له مه ودوا ده تبینم، لیره که ده فهرموئی: ﴿سَرِيهْر﴾، له مه ودوا پیشانیان دهدهین، چیان پتشان دهدهین؟ نیشانه کانی خومان، که به ته نکید لیره دا مه به ست له (آیات) که کوئی (آیه) ه، نهو دیارده و دیمه نانه ی دهو روبه رو بوونه وهرن، چونکه خوا

دەفەر مۆی: نیشانەکانی خۆمانیان لە ئاسۆیەکانیشدا پێشان دەدەین و، لە خودی خۆشیاندا، واتە: زانیاریی لە مەودوا زیاتر بەرەو پێشەوه دەچێ، هەم لە ڕووی پەبیردنی زیاتر بە نھێنیەکانی جەستە ی مرۆڤ و ڕووح و ناخی مرۆڤ، هەم لە ڕووی پەبیردنی زیاتر بە گەردوون و، ئاسمانەکان و زەوی، لە ئەنجامی ئەوەدا زیاتر بۆیان دەردەکەوێ کە قورئان هەقە، چونکە تاكو زانست زیاتر بەرەو پێشەوه بچێ، ئەو ئاماژانە ی لە قورئاندا هەن، زیاتر پەردەیان لەسەر لادەچێ، چونکە خوا ﷻ لە قورئاندا باسی مرۆڤ و، دروستبوونی مرۆڤی کردووە، کە (سَلَاةٌ مِّن طِينٍ) هە، (نُطْفَةٌ يَهُو، عَلَقَةٌ يَهُو، مُضْغَةٌ يَهُو... هتد، کە لە سەرەتای سوورەتی (المؤمنون) دا باسیکی خەست و خۆلمان لەو بارەوه کرد، لە قەدەر قەبارە ی ئەم تەفسیرە، هەرودەها لە شەرح و تەفسیرکردنی ئایەتەکانی: (۸ - ۱۲) ی ئەم سوورەتە موبارە کەشدا باسیکمان لە بارە ی دروستبوونی گەردوونەوه کرد، کە چۆن ئایەتە موبارە کەکان ئاماژە ی پێ دەکەن، زانیانی ش زۆر باسیان کردووە لەو کتیبانەدا کە باسی ئیججازی عیلمی دەکەن لە قورئاندا، کە سەرەتای وەحییی کۆتایی زانستەو زانست لە کوێ کۆتایی دێ، ئەوێ سەرەتای وەحییە، واتە: داوی ئەوہ ی زانست لێ دەکۆلێتەوہو شتەکانی بۆ دەردەکەون، وەك حەقیقەتی زانستی، ئنجا ئەوێ دەستپێکی وەحییە، لە کوێ زانست کۆتایی هات، لەوێوہ وەحیی دەست پێدەکات.

﴿ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَرَةٍ مِّن لِّغَاءٍ رَبِّهِمْ ﴾، ئاگاداربەن! ئەوان لە دوو دلێدان لە بارە ی دیداری پەروەردگار یانەوہ، ﴿ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴾، ئەها! ئاگادار بن! بە دلنایی ئەو دەورەدەری هەموو شتیکە، ئنجا مادام خوا دەورەدەری هەموو شتیک بێ، کەواتە: کە دەفەر مۆی: ئە ی مرۆڤەکان! ئێوہم بۆ تاقیکردنەوہ هێناوہتە دی و لەم سەر زەووییەم داناون و، ئەرکی جێنشینیایەتی خۆم پێ سپاردوون و، ئەمانەتی خۆم بە ئێوہ سپاردووە هەلیبکرن، کە بە ئاسمانەکان و زەوی و چیاہەکان هەلنەگیراوە، هەرودەها لە باشرین شیوہ پیکھاتندا ئێوہم

غولفاندوه، پَیْزِم لیکرتوون، ههروهها ئاوه دانکردنه وهی سه ر زهویم پی سپاردوون، که ته مانه هه موویان چه مک و واتای ئایه ته کانی فورئانن، وه ک له جتی دیکه دا به درئیی باسمان کردوه، که واته: خواو پهروه ردارگی ئاوا، که دهوری هه موو شتیکی داوه، هه موو شتیکی له ژُر هه یه نه وه ده سه لاتی ته ودایه، دهسته وسان نابیی که دواي ته وهی ئیوه ده مرن و، ده بنه وه خاک، زیندووتان بکاته وه بو ته وهی لیتان بیچیتته وه، پیرسیتته وه داخو ته و ژیا نه دنیا یه تان چوئن کوزه راندو، چوئن مامه له تان کرد له که ل سپارده ی خوا دا، ههروهها چوئن مامه له تان کرد له که ل نیعمه ته کاند که خوا بو ی په خساندبوون و، چوئن ته رکی جینشینا به تیی خواتان جیه جی کردو، ته و پَیْزُو حورمه ته ی خوا لیتی نابوون، تا چ پادده یه ک ته و پَیْزُو حورمه ته تان پاراسته به هو ی ئیمان و کرداری چاکه وه، یان تا کو چ پادده یه ک ته و حورمه ت و ریژه تان له ده ستدا به هو ی بیروایی و ئاوان و خرابه و لادانه وه؟! ده بی لیتان بیچیتته وه، ئجا خویه ک دهوری هه موو شتیکی دا بی و، چاودیر بی به سه ر هه موو شتیکه وه، هه موو شتیکی دروستکراوی خو ی بی، چوئن زیندوو کرانه وه، پاشان سزادان و پاداشت دانه وهی ئیوه ی لی عاسی ده بی.

هه لبه ته ئیمه دوا یی له مه سه له گرنگه کاند، کورته باسیکی تایه ت ده که ین له باره ی ده رکه وتنی به رده وامی نیشانه کانی خوا ﷺ له ئاسۆیه کان و، له خودی مرو فانیشدا، بۆیه ئیره به و ئاماژه کورته لیتی گه راین.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

هه ره که س چاکه بکات، خۆی لیتی به هره مه ندهو، له خرابه شی خۆی زیانباره، خواش سته م له بنده کانی ناکات و، زانیاری هانتی رۆژی دوايش به س له لای خواجه، به هه موو شتیک زانیه و، ته نانه ت هیچ میوه یه که له به رگ و کیفه که ی نایه ته ده ری و، هیچ مینه یه که تۆلدار نابن و، تۆله که ی دانانن، مه گه ر خوا ده یزانی، له رۆژی دوايشدا که بانگی هاوبه شدانه ره کان ده کات، هاوبه شه کانی له کوین که له گه ل خوا دا ده یان په رستن؟ نکوو یی له بوونیان ده که ن و، لیبان بزر ده بن، له قوتار بوونیش له سزای خوا ناومید ده بن:

خوا ده فه رموی: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَمَلِ ۝۱۶﴾ إِلَيْهِ بُرْدُ عِلْمِ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ آيُنُ مُرْكَايَ قَالُوا مَا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ
شَيْءٍ ۝۱۷﴾ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنَّوْا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ﴿۱۸﴾

شیکردنه وه ی ئەم، ئایه تانه، له نو برگه دا:

خوا ﷻ وه که یاسایه که له چه ند شوینیکی قورئاندا دووباره بوته وه، چ به و ته عبیره، چ به ته عبیری دیکه، رابده که به نن، ده فه رموی:

۱- ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾، هه ره که سیک کرده وه ی باش نه نجام بدات، سووده که ی بو خۆیه تی و، هه ره که سیکیش خرابه بکات، زیانه که ی له سه ر خۆیه تی، هه ره کام له: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا﴾، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ﴾، مه رجن و،

وه لآمه که شیان له گه ل خو یاندا به، یانی: (شَرَطَانَ وَجَوَابُهَا)، ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾، (مَنْ: الشَّرْطِيَّة) به، هه ر که سِتک چاکه بکات، وه لآمه که ی بریتیه له: ﴿فَلِنَفْسِهِ﴾، سووده که ی بو خو یه تی، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ﴾، هه ر که سِتک خراپه بکات، ﴿فَعَلِيهَا﴾، زیانه که ی له سه ر خو یه تی، لِیْرَهْدَا خُوا ﷻ ده به وی بی هه موو مروّقه کان رابگه به نن، که بی نیازه له چاکه ی چاکه کاران، بو یه هه ر که سِتک چاکه بکات پاداشته که ی و، به ره ره که ی بو خو ی ده که ریته وه، هه روه ها خُوا ﷻ بی باکیسه له خراپه ی خراپه کاران، هه ر که سِتک خراپه بکات، زیانه که ی بو خو یه تی، که بریتیه له سزای خوا له روژی دواییدا، ده رهاو یشته خراپه کانی له ژیا نی دنیا دا، هه روه ها به نسبت چاکه شه وه: وه ک چو ن پاداشتی له لای خوا هه یه له روژی دواییدا، ده رهاو یشته و به ره هم ی باشیشی هه یه له ژیا نی دنیا دا، نجا کرده وی چاک و، کرده وی خراپ چه مکه که یان زور فراوانه، چ له مامه له له گه ل خوادا ﷻ، ئینسان چاکه بکات، که بریتیه له به ندایه تی بو خوا، چ له مامه له له گه ل مروّقه کاند، که بریتیه له سوود پیگه یان دنیا ن و، قسه ی خیر بو کردنیان و، دلسوزی بو نو اندنیان، هه موو نه وانه چ له ئیوان مروّف و خوادا بکرین، چ له ئیوان مروّف و مروّقه کاند، به لکو چ له ئیوان مروّف و شته کاند، یانی: ئینسان ته گه ر نامر ازکی هه بی به کاری بی نی، تا کو له گه لیدا چاکه کار بی، نه و نامر ازه ته مه نی زیاتر ده بی و، به رده و امتر ده بی و، باشتر سوودی بی ده گه یه نن، به لآم ته گه ر به خراپه مامه له له گه ل نه و نامر ازه دا بکات، نجا کتیبه که سه یاره یه، سه عاته، کو مپیو ته ره، هه ند، نه و شته ته مه نی کورت ده بی و، که متر سوودی بو خا وه نه که ی ده بی.

۲- ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، په روه ردگارت سته مکار نیه بو به نده کان، وشه ی (ظَلَامٌ) ریژگه ی زنده روژی (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) به بو (ظَالِمٌ)، یانی: سته مکار، به لآم (ظَلَامٌ) یانی: زور سته مکار، به لآم که خوا ﷻ ده فه رموی: په روه ردگارت زور سته مکار نیه بو به نده کان، تیا مانای وایه که میک سته میان لی ده کات؟

به دنیایی نه خیر، چونکه خوا ﷻ له سووره تی (یونس) دا ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ الْنَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ۱۱، به دنیایی خوا

هیچ ئەندازەیک ستم لە خەڵک ناکات، بەلام خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن، هەروەها لە فەرماشتی پێغەمبەر دا ﷺ هاتووە، کە لە صەحیحی موسلیمدایە، خوا لە فەرماشتیکی قودسبیدا دەفرموی: **إِنِّي عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا** (أخرجه مسلم: ۲۵۷۷، وابن حبان: ۶۱۹، والحاكم: ۷۱۰۶، وقال: صحيح على شرط الشيخين)، واتە: ئەو بەندەکانم! من ستمم لە خۆم قەدەغە کردووە، لە تێوان تێوەشدا قەدەغەم کردووە، ئنجا ستم لە یەكدی مەكەن.

ئەو هیكەتی بەكارهێنانی ئەو تەعبیرە چیه: **﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾**

﴿١٦﴾

هیكەتەكە ی ئەو یە كە سیفەتەكانی خوا هەموویان لە لووتكەدان، ئنجا ئەگەر گریمان ستمكردن یەكێك بووایە لە سیفەتەكانی خوا، ئەو كاتە خوا هەر (ظالم) نەدەبوو، بەلكو (ظالم) دەبوو، چونكە سیفەتەكانی خوا هەموویان لە لووتكەدان، بەلام سیفەتەكانی خوا تەنیا سیفەتە باشەكان، هەرچی تۆزقالتیک بە لای خراپەدایە، بە دنیایی خوای پەروەردگار لێی دوورە، ئیمە كە دەلێن: (سُبْحَانَ اللَّهِ) یانی: خوا بە دوور دەگرم، بە پاك دەگرم، لە هەرچی هەلەو پەلەو، ناتەواوییە، ئەگەر تۆزقالتیکیش بێ، هەروەها كە دەلێن: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، واتە: ستایش بۆ خوا، ستایشی خوا دەكەم، واتە: هەرچی سیفەتی چاكەو، مەدح و سەنایە، هەمووی هی خوای پەروەردگارە.

ئنجا خوا ﷻ دێتە سەر بابەتیک دیكە، دەفرموی:

﴿٣﴾ - **﴿إِنَّ إِلَهَهُ يَوْمَ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾**، زانیاری (الساعة) بۆ لای وی دەگەڕێتەو، یانی: (إِلَيْهِ يُرْجَعُ عِلْمُ السَّاعَةِ)، (الساعة): بڕیتیه لە ئەندازەیک لە كات، كە لە فورتاندا كراوە بە (عَلَم) ناویکی ناستێنەر بۆ ئاخیر زەمان، هەندیک جاریش بۆ قیامەت و، هەندیک جاریش بۆ رۆژی دواپی بە هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و، هەلسانەووەو، وشە (الساعة)

مانابه که ی به پیتی سیاقه کان دیاری ده کرتی، به لأم وشه ی (الساعة) له خودی خویدا واته: ماوه یه ک له کات، چ کهم بیت، چ زور بیت، کاتیک دیاری کراو، که له قورئاندا کراوه به ناوی ناسینه ر (عَلَمٌ)، به زوری بو نهو کاته یه که نه م ژبانیه تیدا کوتا دتی، به کوردی ده لئین: تاخیر زه مان، ده شگوتری: پوژی په سلان، یانی: کوتایی هاتی ژبانی دنیا، جاری واش هیه یه (الساعة) بو قیامه تیش به کارده هیتری، واته: هه لسانه وهو، زیندوو کرانه وه، جاری واش هیه بو هه ردووکیان به کار دتی، واته: بو پوژی دوابی به هه ردوو قوناغی تیکچوونی دنیاو، زیندوو کرانه وه ی مردوو ان، له سوور هتی (الزمر) دا که پیشت ته تفسیر مان کرد، خوا ﷺ باسی هه ردووکیان پیکه وه ده کات، ده فه رموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۲۸) واته: فوو به سووردا کرا، هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه بوو مرد، (یان له هوش خو ی چوو)، مه گه ر نه وه ی خوا بیه وئی نه مرئی، (یان له هوش خو ی نه چئی)، دوابی فووکی دیکه ی پئدا کرا، (واته: بو جاری دوو هم)، یه کسه ر کتوپر هه موویان هه لسا بوون، چاوه ر پئان ده کرد، (که مه به ست پیتی قیامه ته).

زاناری هاتی (الساعة) چ مه به ست تاخیر زه مان بی، یان مه به ست پیتی قیامه ت بی، یان هه ردووکیان بی، ته نیا بو لای خوا ده کپردتیه وه، واته: که سی دیکه هیچی لی نازانی، وه که له فه رمایشته که ی پیغه مبه ردا ﷺ که به (حدیث چیریل) ناسراوه، کاتیک که جیریل له شیوه ی پیاوکی نه ناسراودا پرسیار له پیغه مبه ر ﷺ ده کات، له باره ی نیسلام و، نیمان و، نیحسانه وه، هه روه ها دوابی له باره ی (ساعة) وهه پرسیار ده کات: ﴿قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَا الْمَسْئُولُ عَلَيْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ﴾ (أخرجه مسلم: ۸، وأبو داود: ۴۶۹۵، والنسائي: ۱۱۷۲۱، والترمذي: ۲۶۱۰)، گوئی: هه و آلم پییده ده باره ی دنیا تیکچوون، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: پرسیار لیکراو له پرسیار که ره پیتی زانتر نیه، که هه اوه لان نازانن نه وه کئی بوو؟ دوابی پیغه مبه ر ﷺ هه و آلیان پی ده دات، ده فه رموی: ﴿إِنَّهُ جَبْرِيْلٌ أَنْتُمْ يَعْلَمُكُمْ دِيْنَكُمْ﴾ واته: نه وه جیریل بوو هه بوو تاینه که تانی فیر ده کردن.

۴- ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، هیچ کام له میوه کان له کیفه کانی خوځان نایه ندهر، (اکمام) کوی (کم)، یان (کم) ه، (أي: الأوعية)، یانی: کیفه کان، کیف و بهرگی میوه کان، که دده رموی: ﴿مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، (من) ی به کم زیاد کراوه بو ته تکید کردن، واته: هر له سهره تای میوه کانه وه بگره، تا کو تاییان که له کیف و بهرگه کانی خوځان دینه دهری، (من) ی دووم: ﴿مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، (من) ی دهستی کردن (إِبْدَائِيَّةٌ) ه، که سهره تا له کیفه که ی دینه دهری.

۵- ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهَا﴾، ههروه ها هیچ مینه به ک تولدار نابن، ثاوس نابن و، توله که ی دانانن، مه گهر به زانیاری وی.

واته: خوا ناگای له هر میوه به ک هه به که له کیفه که ی دینه دهری، ههروه ها ناگای له هر مینه به ک هه به، چ هی مرؤقان، نافر تان، چ هی ناژلان، په پهوران، زیده وهران و، هه موو نه وانسه ی تولدار ده بن و، دوا یی توله که یان داده نین، سکه که یان ده دانین، خوی زانا به هه موویان ناگاداره، وشه ی: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ﴾، نه م (من) ه ش زیاد کراوه بو جه ختکردنه وه، واته: هیچ مینه به ک نیه هر له سهره تاوه بگره تا کو کو تایی.

۶- ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَآئِي﴾، نهو روزه ش که بانگیان ده کات، کوان هاوبه شه کانم؟ وشه ی (یوم) وه ک زور جار گو توومانه په یوه سته به شتیکی قرتیراوه وه، وه ک (اذکر یوم)، یاد بکه وه نهو روزه که: ﴿يُنَادِيهِمْ﴾، بانگیان ده کات، کن بانگیان ده کات؟ رهوته که باسی خوی به رزی مه زنه، واته: خوا بانگی هاوبه ش بو خوادانه ره کان.

۷- ﴿قَالُوا مَا آذَانُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾، گو تیان: ناگادارمان کردوو یوه په پشتر هیچ کام له تیمه شایه د نیه، یانی: هیچ شایه دیک له نیو تیمه دا نیه له سهر نه وه که تو هاوبه شت هه بن.

که ده فہرموی: ﴿ اِنَّ شُرْكَاءَیْ ﴾، کوان ہاوبہ شہ کانم؟ تہم پرسیار کردنہ روونکہ رہ وہیہ بو وشہی: ﴿ یُنَادِیْہِم ﴾، بانگیان دہ کات، بو چییان بانگ دہ کات؟ تہمہ روونی دہ کاتہ وہ: ﴿ اِنَّ شُرْكَاءَیْ ﴾، بانگیان دہ کات دہ فہرموی: ہاوبہ شہ کانم لہ کوئن؟ یاخود: ﴿ اِنَّ شُرْكَاءَیْ ﴾، گوتراوی قسہ یہ کی کرتینراوہ (مقول قول محذوف)، وہك لہ سوورہ تی (القصص) دا ہاتوہ، کہ خوا ﷺ دہ فہرموی: ﴿ وَیَوْمَ یُنَادِیْہِم فِیْ قَوْلِ اِنَّ شُرْكَاءَیْ الَّذِیْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴾ (۶۲) واتہ: تہو روژہ کہ بانگیان دہ کات، دہ فہرموی: کوان تہو ہاوبہ شانم تیوہ پیتان و ابوو ہاوبہ شمن؟

کہ واتہ: ﴿ اِنَّ شُرْكَاءَیْ ﴾، یان ہەر روونکہ رہ وہیہ بو: ﴿ یُنَادِیْہِم ﴾، یاخود وشہی (دہ فہرموی): ﴿ یَقُولُ ﴾ ی بوی (تقدیر) دہ کری کہ کرتینراوہ، لہ بہر تہوہی سیاق دہ یکہ بہ نئی، واتہ: تہو روژہ کہ بانگیان دہ کات، دہ فہرموی: کوان ہاوبہ شہ کانم؟ ﴿ قَالُوا مَا اَدْنٰکَ مَا مٰنَا مِنْ شَہِیْدٍ ﴾، ﴿ مَا اَدْنٰکَ ﴾، یانی: ہہ والمان پنداوی و ناگادارمان کردوویہ وہ، تہمہ ہی قوئاغیکی دواترہ، واتہ: پیشتر تہی پەرورہ دگارمان! ناگادارمان کردوویہ وہ: ﴿ مَا مٰنَا مِنْ شَہِیْدٍ ﴾، تیمہ ہیچ بینہر یکمان لہ نیتودا نیہ، یاخود ہیچ گہواہییدہر تک و شاہید یکمان لہ نیتودا نیہ، شاہیدیی بدات تو ہاوبہ شہت ہہ بنی.

۸- ﴿ وَصَلَّ عَنہُمْ مَا کَانُوا یَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ ﴾، تہوہی پیشتر بانگیان دہ کردو، لئی دہ پارا تہوہ لئیان ونبوو، (صَلَّ اٰی: غَابَ، وَصَاعَ)، ونبوو، زاہہ بوو، لئیان پہ نہان بوو، چونکہ بوونتیکی راستہ قینہی نہ بوو، بوونتیکی وہمیی ہہ بوو لہ میتشکی تہواندا.

۹- ﴿ وَظَنُّوا مَا لَہُمْ مِنْ نَّجِیْصٍ ﴾، زانییان و، دلنیا بوون کہ ہیچ پہ ناگہ یہ کیان نیہ، وہك پیشتریش باسماں کرد، (ظَنُّ) بہ پیتی تہو سیاقانہی تییاندا دی، مانایہ کہی دیاری دہ کری، کہ تایا مہ بہ ست پتی گومانہ، یان دلنیا یہیہ، لہ روژی دوایدا ہاوبہ شہ بو خوا دانہرو بیبروایہ کان دلنیا دہ بن و، زانیاری تہواویان دہ بن کہ تازہ گرفتار بوون و شوپتی

دہریازبوونیان نیه، که واته: لیره دا (هَنُوا) به مانای (کومان ده بن) نیه، یانی: دُنیا بوون که هیچ په ناگه په کیان نیه.

(المَحِيصُ: مَصْدَرٌ مِمِّمِيٍّ، أَوْ اسْمٌ مَكَانٍ مِنْ: حَاصٍ يَحِيصُ: إِذَا حَرَبَهُ أَيُّ مَا لِهَمْ مَقْرٌ مِنَ النَّارِ وَمَلَجَأٌ، وَشَيْءٌ مَحِيصٌ): یان چاوکیکی میمییه، یاخود ناوی شوینه، یانی: هیچ دہریازبوونیان نیه، یاخود شوینی دہریازبوونیان نیه، که واته: (مَحِيصٌ): نه گهر چاوگ بی، یانی: دہریازبوون و قوتاربوون، به لام نه گهر ناوی شوین بی، واته: په ناگه، شوینی لئ دہریازبوون و، شوینی په نا پی گرتیان نیه، له و روزه دا دُنیا دهن و به و شیویدیه ده که ونه گوړی، بی پشت و په نا.

مەسەلەى دووھەم:

مرۆف بۆ وەدەست خستنى چاكە زۆر خوازيارەو، داواكارە لە خواو، لە كاتى تووش بوونى زيان و نازەحە تيشدا زۆر بىن هيوايهو، لە كاتى پىن چيژرانى بەزەيى خواشدا، پاش خراپەو زيان، خۆهەلكيش و لە خۆراديتوويه، بۆيه شايستەى سزايەكى بېرەزايە، كە بىنگومان لېرەدا مەبەست پىن مرۆفى بېرەوايه:

خوادەفرموى: ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْتَوْسُقُ قَنُوطًا ۝١١﴾ وَلَئِنْ أَدْقَنْتَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرْبَةٍ مَسَّتَهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّ إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْبَىٰ فَلْيُنذِرَ الْذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝١٥﴾ وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنُنَاجِيهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۝١٦﴾

شيكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە يازدە بركەدا:

١- ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، ئىنسان لە پارانەودى چاكە بېزار نابن، يانى: (لا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ اللَّهِ بِالْخَيْرِ)، مرۆف لە لەخوا پارانەو بۆ چاكە بېزار نابن، ماندوو و شەكەت نابن، (السَّاعَةُ الْمَلَأَتْ) بە كوردى دەبېتەو بېزارى و، شەكەت بوون و، وەرەز بوون، وشەى: (الإنسان)، هەرچەندە (أل)ى ناساندنى لەسەرە، بەلام مەبەست پىن جىنسى ئىنسان نيه، تىكرای مرۆفان، چونكە هەموويان وانين، بەلكو مەبەست پىن مرۆفى بېرەوايه، كەواتە: (أل)ەكە ئەگەر بۆ جىنسىش بىن، واتە: جىنسى ئىنسانى كافر، ياخود ناساندنەكە بۆ (عَهْد)، واتە: مرۆفەكە، يانى: مرۆفى بېرەوا.

٢- ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْتَوْسُقُ قَنُوطًا﴾، ئەگەر زيان و خراپەيهكى تووشبوو، زۆر نانوميدو بىن هيوايه، بۆچى خوا ﷻ هەردووکیانى بەكارهيتان، هەم: (يَسُ)، هەم (قَنُوط)ى بەكارهيتاوه؟ دەتئين: (يَأْس) بریتيه لەوه كە ئىنسان بىن هيوا بىن و تەما

لیزهدا پیوسته چند سهرنجیکی ره وانیتژی بدهین:

۱- که دهفهرموی: ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، ﴿لَا يَسْتَمُ﴾، نه مه تهعبیرکردنه لهوه که مروّف بهردهوام داوای چاکه دهکات، ﴿مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، مروّی بیپروا چی چاکه زیاتر خوازاری نهوهیه، بهلام: ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، (مَسَّ) نهوهیه که شتیک بگاته شتیک به ناستهم، واته: نهگهر توژی نارهحتیی و نازاری تووش ببی، ﴿فَيُتَوَسَّطُ قَنُوطًا﴾، ناثومید دهبی و، ناثومیدیه کهش لهسهر دهم و چاوو پروآلهتی دهردهکهوی، ﴿وَلَيْنَ أَذَقْتَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ صَرَاةٍ مَسَّتْهُ﴾، نهگهر تیمه بهزهیهکی لهخومانهوه پی بجیژین، له دوا ی نازارو زیانیک که تووشی بووه، واته: ههر که به ناستهم نازارو زبانی تووش بوو، دوا ی نهوهی بهزهیبمان پی چیژت - بهزهیی خواش ﷺ بهرجهسته دهبتهوه له نازو نیعمهت و خوشییهکاندا، لهو شانهدا که مروّی پیخوشن - نهوه لهو حالتهدا له جیاتی نهوهی نهو نیعمهته بکیریتهوه بو لای خوا، دهلن: ﴿هَذَا لِي﴾، بویه نهوهم هاتوته دهست، چونکه شایسته، تنجا بهو نیعمهتهی خوا، که خوا پی چیژتوه، هینده له خو ی بایی دهبی، یهکسهر نکوولیبش دهکات له روژی دوا یی، که روژی سزاو پاداشته، بویه دهلن: ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، پیشم وانیه قیامهتیش بهریا بیی، که دهلن: ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾، (إِنَّ الشَّرْطِيَّةَ الَّتِي يَغْلِبُ وَقُوعُهَا فِي شَرْطِ الْمَشْكُوكِ وَقُوعُهَا، واته: (إِنَّ الشَّرْطِيَّةَ)، به زوری دهچپته سهر مهرجیک که دوو دلایی ههبی لهوهدا که پهیدادهبی، یان نا؟ ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾، نهگهر گریمان کیردرامهوه، واته: زور دوو دلایشم لهوهدا که بکیردریمهوه بو لای پهروهردگارم، بهلام نهگهر گریمان کیردرامهوهش، ﴿إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾، هم به: (إِنَّه)، که بو جهختکردنهوهو داکوکیکردنه، ﴿عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾، دیسان (ل) یش بو دلنیاکردنهوهیه، زور به دلنیا ییهوه چی چاکره بو من له لای خوا ههیه.

ب- که خوا دهفهرموی: ﴿فَلْيَنْتَبِئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، نه مه: (إِظْهَارًا فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ)، دهرخسته له شوینی پهناکردن، خوا ﷺ دهیتوانی بفهرموی: ﴿فَلْيَنْتَبِئَتْهُمْ﴾،

بیکومان هه‌والیان پێ ده‌دهین، به‌لام ده‌فه‌رموی: ﴿فَلْتَنَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ هه‌وال ده‌دهینه نه‌وانه‌ی بێپروا بوون به‌وه‌ی کردوووانه، که ده‌فه‌رموی: هه‌والیان پێده‌دهین، یانی: ده‌فه‌رموی: ئه‌وه کرده‌وه‌کانتان، که‌واته: شایسته‌ی ئه‌و سزایه‌شن، نه‌ک شایسته‌ی ئه‌و پاداشته‌ن که خه‌یال‌پلوتان پێوه ده‌کرد، ﴿وَلَنذِيقَهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾، وشه‌ی (غَلِيظٍ): زیاتر بۆ شتی جه‌سته‌ی به‌کارده‌هێنێ، شتی ماددی و به‌ره‌سه‌ت، به‌لام لێره‌دا خوازاوه‌ته‌وه بۆ ئه‌و سزایه‌ی خوا، ده‌شگونجێ سزایه‌که هه‌ر وشه‌ی (غَلِيظٍ)، بۆ مانا رواله‌تیه‌که‌ی بۆ به‌کاربه‌هێنێ، واته: سزایه‌کی زه‌به‌لاحی بێزه‌زا.

ج- که ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، وشه‌ی (مَسَّ): (أَصَابَهُ إِصَابَةً خَفِيفَةً)، واته: به‌سووکی تووشبوو، چونکه (مَسَّ) ئه‌وه‌یه به‌ناسته‌م ده‌ست بکه‌یه‌نیه شتێک، نه‌گه‌ر به‌ناسته‌م تازاریکی تووشبوو، ئه‌وه هه‌م له‌پێشیش دا هاتوه‌و، هه‌م له‌دواییدا هاتوه‌.

دوایی ده‌فه‌رموی:

(۱۰) ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، کاتیک تێمه‌چاکه له‌گه‌ل مرۆفدا بکه‌ین، پشت هه‌لده‌کات و نه‌نیشتی خۆی دوور ده‌گرێ.

مرۆف لێره‌دا به‌گشتی هاتوه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی پێشێ به‌دنیایی مه‌به‌سه‌ت پێی مرۆفی بێپروا بوو، چونکه نکوولبیکردن له‌رۆژی قیامه‌ت و، هه‌موو شتێک گێرانه‌وه بۆ خۆو، نادیده‌گرتی خوا، ئه‌وه ئینسانی بێپروا عاده‌تی وایه، به‌لام ئه‌مه‌یان ده‌گونجێ هه‌ر مه‌به‌سه‌ت پێی ئینسانی بێپروایی و ده‌شگونجێ مرۆف بێ به‌گشتی، چونکه له‌گه‌ل مرۆفاندا به‌گشتی ده‌گونجێ، ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، نه‌گه‌ر چاکه‌مان له‌گه‌ل مرۆفدا کرد، پشت هه‌ل ده‌کات و، نه‌نیشتی خۆی دوور ده‌گرێ.

(۱۱) - **وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَدُو دُعَاؤِ عَرِيضٍ** ﴿۱۱﴾، نه گهر ناره حه تیه کیشی تووشبوو، دوغایه کی پان و بهرین ده کات، نه مه له گه ل ئینسانی مسولمانیشدا ده گونجی، مسولمانیکه که ئیمانیه که ی مه حکم و دامه زراو نه بی، که له کاتی نازو نیعمه تدا بوغرا ده بی و، له کاتی نه هات و ناره حه تیانشدا زور وهه لپه ده که وی و، ده ست ده کات به پارانوهی دوورو دریز له خزمت خوادا، نه وه ده گونجی مه به ست پتی ئینسانی مسولمانیش بی، به لام به تهکید که خوا **لَیْرَهْدَا** لیره دا تم حالته به باس ده کات، حالته سی ره نه نشکرده، واته: تو که خوا چاکه یه کت له گه لدا ده کات، نابی پتی بوغرابی و، خوت دوور بگری و، فیزو که شخه ی پیوه بکه ی، چونکه **﴿اَعْرَضَ وَنَسَا حِجَابِیْهِ﴾**، پرووی وه رگبیاو ته نیشتی خوی دوور خسته وه، نه مه مه به ست پتی بوغرابوون و، له خوبای بوون و، فیزو که شخه وه مار پیکردنه، به تاییه تی وشه ی **(الْاِعْرَاضُ: الْاِنْصِرَافُ عَنْ شَیْءٍ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ هُنَا لِلْغَفْلَةِ عَنْ شُكْرِ الْمُنْعَمِ، اَوْ التَّعْمُدِ لِتَرَکِ الشُّكْرِ)**، **(اعراض):** به مانای وازه تیانه له شتیک، به لام لیره خوازراو ته وه بو بن ناگایی له سوپاسکردنی خاوه ن چاکه، که خوابه، یا خود هر به نانقه ست سوپاسگوزاری نه کردن، دوایش که ده فهرموی: **﴿وَنَسَا حِجَابِیْهِ﴾**، ته نیشتی خوی دوور خسته وه، نه مه ته عبیریکه بو فیزو که شخه نواندن به سر مروقه کاند، واته: ته نیشتی خوی، که له که ی خوی دوور خسته وه، **(وَهُوَ كِنَايَةٌ عَنِ اِبْعَادِ نَفْسِهِ)**، نه مه کناره یه له خو دوور خسته وه.

به لام به بو چوونی من کناره یه بو فیزو که شخه وه ده مارکردن.

﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَدُو دُعَاؤِ عَرِيضٍ﴾، نه گهر به ناستم ناره حه تیه کی تووش بوو، دوغایه کی پان و بهرین ده کات، که ده فهرموی: **﴿فَدُو دُعَاؤِ﴾**، خاوه نی پارانوهیه کی فراوانه، نه یفه رمووه: **(يَذْعُ دُعَاءَ عَرِيضًا)**، پارانوهیه کی فراوان ده کات، به لکو ده فهرموی: **﴿فَدُو دُعَاؤِ عَرِيضٍ﴾**، واته: زور ده پارته وه وه دوغای دوورو دریز ده کات له کاتی ناره حه تیانشدا، وه ک پارانوه وه داوا له خوا کردن له و حالته دا، نه و مروقه بوته خاوه نی، چونکه **(ذُو)**، یانی: **(صَاحِب)**، **(عَرِيض)**، یانی: بهرین، که پیچه وانیه دریزیه، ئنجا شتیک که پان و بهرین بی، مانای

وايه پانتاييه كەي زۆره، پارانه وه يهك كه خاوه نه كەي له سهري بهرده وام بئى و، زۆر داوا بكات، ليره دا چوئزاهه به شوئىئىكى پان و بهرين و فەراخەوه، ئنجا شتىك ئەگەر پاناييه كەي زۆر بئى، ماناي وايه درئاييه كەشى هەر زۆره.

مهسه لهی سئیه م و کو تایی:

فهرمانکردن به پیغمبهری خوا **كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ** که لیسان پیرسی: نایا نه گهر قورئان له لایهن خواوه هاتبی و، نه وانیش پی بیبرواین، چ زیانیکی مه زن ده کهن به هوئی دووبه ره کیسی و دووریانه وه له دژی قورئان، پاشان راگه یاندنی نه و راستیه که خوای زاناو توانا بهرده وام نیشانه کانی خوئی، که به لگهی راستیی قورئانن، پیتسانی خه لک ده دات له گهره وون داو، له خودی خویشاندا، بیبرواینیش له دیداری خواوا دوو دلن، ههرچه نده خوا ده وره ده ری هه موو شتیکه:

خوا ده فهرموئی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۵۲﴾ سَرُّبِهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۵۳﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ءَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿۵۴﴾﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه، له ههشت بر گه دا:

۱- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، نایا ده بینن (به چاوی عه قل و دل)؟ نایا ده زانن؟ نه گهر له لایهن خواوه بوو، بیگومان (کان) راناوه که ی ده چیته وه بو قورئان، چونکه باس باسی قورئانه، واته: هه وائم پی بدن، یا خود نایا ده زانن؟ نه گهر قورئان له لایهن خواوه بوو.

۲- ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾، نجا نیه وه پی بیبرو بوون، (ثم): (للأخري الرُّبِّي؛ لِأَنَّ الْكُفْرَ بِمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، أَخْطَرُ مِنْ كَوْنِ الْقُرْآنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) واته: (ثم)، لیره دا بو ریزبه ندیی پله پله یه وه، بو ریزبه ندیی به کاوه خوو به دواوا هانتیشه، چونکه بیبروایی به وهی له لایهن خواوه به مه ترسیدارتره، یا خود شتیکی گه وره تره له وه که قورئان له لایهن خواوه بی، قورئان له لایهن خواوه بی، شتیکی گه وره به، به لام له وه گه وره تر نه وه به که مروف پی بیبرواین، بو به به: (ثم)، هیناویه تی.

(۳) - ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾، کن گومراتره له که سیک له دووبه ره کییه کی دوردايه، (شِقَاق) به مانای (خِلاف) دتی، واته: دووبه ره کییه و راجایی، هه ره وها به مانای سه ریچییش دتی، که ده فهرموتی: ﴿بَعِيدٍ﴾، واته: له دووبه ره کییه و دزایه تیبیه که دا زور دور که وتوته وهو، زور رۆیشتوه، که واته: ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾، یانی: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ)، کن له تیره گومراتره؟! که به قورنان بیبروایه دواي نه وهی ده زانن له لایه ن خواوه یه، کن له تیره گومراتره؟! که له حاله تی دووبه ره کییه و دزایه تیبیه کی دوردان له دزی قورنان؟ ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾، (مَنْ الْأُولَى لِلِاسْتِفْهَامِ وَهُوَ مُسْتَعْمَلٌ فِي مَعْنَى النَّفْيِ، أَي: لَا أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ)، (مَنْ) ای یه که م بۆ پرسیار کردنه و له مانای (لابردن) دا به کارهیتراوه، واته: هیچکس گومراتر نیه لهو که سهی له دووبه ره کییه کی دوردايه، به لأم (مَنْ) ای دووم ﴿مِمَّنْ﴾ که (مَنْ) ای چوته سه ری، (مَنْ) ای (مَوْضُوعًا) یه، یانی: (مَنْ أَضَلُّ مِنَ الَّذِي هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ)، واته: کن گومراتره له که سیک که له دووبه ره کییه کی دوردايه.

لیتره دا خوا ﴿لَا﴾ ده یخاته به رچاویان که هیچکس له تیره گومراتر نیه، نهی بیبروایه کان! دواي نه وهی به رده وام خوا ﴿لَا﴾ نیشانه کانی خوئی له ناسویه کان و، له خودی مروقیشدا پیشان ده دات، له سه ره هه قانیه تیبی قورنان، نجا هیچکس له تیره گومراتر نیه که تیره به قورنان بیبرواین و، تیبدا له حاله تی دووبه ره کییه و دزایه تیبدا بن، چونکه نه وان هه ره به نه وه نده یان واز نه هیتناوه که پیتی بیبرواین، به لکو دزایه تیشیان کردوه، بویه خوا ده فهرموتی: ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾، نه یفه رموه: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ)، چونکه پیتی فهرموویه تی: پیتی بیبروایوون، خواي قسه له جت نه م ته عبیره ی به کارهیتراوه، تاکو بزانی، و تیرای پی بیبروایوون، دزایه تیبی و، دووبه ره کییشیان کردوه بۆ قورنان.

له کۆتایدا خوا ده فهرموتی:

(۴) - ﴿سَرَّيْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، له مه وودوا نیشانه کانی خوئمانیان له ناسویه کان و، له خودی خوئماندا پیشان ده دین.

(۵) ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾. تا کو تو که کاهی بویان دهرده کهوی، که نهو ههقهو چهسپاوه، (أَنَّهُ) راناوه کهی بُو قورئان ده چینهوه، دهشگونجی بُو خوی بهرزی مهزن بچینهوه، واته: که خوا ههقه، دهشگونجی بُو پیغهمبر ﷺ بچینهوه، که پیغهمبری خوا ههقهو راسته، رهوانه کراوی خواجه، به لام له هه موویان ویچووئر، نهوهیه که بُو قورئان بچینهوه، چونکه رهوته که باسی قورئان دهکات.

(۶) ﴿أَوْلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾. نایا بهس نیه بُو پهروه ردگارت که بهسر هه موو شتیکهوه چاودیره؟! نه م تهعبیره دهگونجی به چند شیوهیه که مانا بکری:

أ- (أَوْلَمْ تَكْفِيكَ شَهَادَةَ رَبِّكَ)، واته: نایا بُو تو بهس نیه که پهروه ردگارت شاید بن لهسر راستی قورئان؟!

ب- (أَوْلَمْ تَحْضِلِ الْكِفَايَةَ بِرَبِّكَ)، واته: نایا کیفایهت پهیدا نه بووه به پهروه ردگارت، به شایه دبی دانی پهروه ردگارت؟!

ج- نایا بُو نهوان بهس نیه بُو سه لاندنی نهوه که قورئان ههقهو، تو راستی (نهی موحه ممه د!)، که پهروه ردگارت بهسر هه موو شتیکهوه چاودیره؟!

(۷) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ﴾. ناگاداربن، نهها! نهوان له دوو دلیدان له دیداری پهروه ردگاریان، (المِرْيَةُ: الشُّكُّ المُرْجِعُ)، (مِرْيَةٌ): به مانای دوو دلیه کی بیزار کهر دی.

(۸) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطُونَ﴾. نهها، ناگاداربن! نهوه دهوره دهری هه موو شتیکه، واته: خوا ﷻ به زانیاری و به دهسه لاتی و، به هه موو نهو و اتانایه ی بُو خوا شایسته، دهوره ی هه موو شتیکی داوهو، بهسر هه موو شتیکی بالادهسته، چونکه هه موو شتیکی بریتیه له دروستکراوی خوئی.

کورته باسیک له باره‌ی

دهرکه‌وتنی به‌رده‌وامی نیشانه‌کانی خواوه

له ناسۆیه‌کان و له خودی مروّفانیشدا:

خوایسته‌ی که رایگه‌یاندوه و ده‌فهرمووی: ﴿سُرْبِهِمْ اٰیٰتِنَا فِی الْاَفَاقِ وَفِیْ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰی یَبَیِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوْلَمْ یَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ﴾

له راستیدا ئەم ئایەتە موبارە‌که ئی‌عجازی‌کی زانستی زۆر گشتگیری تێدایە، واتە: هەندیک ئایەت هەن، ئی‌عجازی‌کی زانستی بە‌شیی (جزئی)‌یان تێدایە، دەر‌بارە‌ی سوورانه‌وه‌ی زه‌وی و، دەر‌بارە‌ی خ‌ریه‌تی‌ی زه‌وی و، دەر‌بارە‌ی هاتسی شه‌وو پ‌ۆژو پ‌یچ‌رانیان به‌ ده‌وری زه‌وی‌دا، هه‌روه‌ها دەر‌بارە‌ی سه‌ره‌تای دروست بوونی گه‌ردوون و، کو‌تایی گه‌ردوون و، دەر‌بارە‌ی سه‌ره‌تای دروستبوونی ژیان و، زۆر شتی دیکه، به‌لام ئەم ئایەتە موبارە‌که ئی‌عجازی‌کی زانستی گشتگیری تێدایە، چونکه‌ خوا زۆر به‌ جه‌خت‌کردنه‌وه‌وه ده‌فهرمووی: بێ‌گومان له‌مه‌ودا نیشانه‌کانی خو‌مانیان پ‌یشان ده‌ه‌ین له ناسۆیه‌کان (له گه‌ردوون) و، له خودی خو‌شایاندا، تا‌کو بو‌یان دەر‌که‌وه‌ی که قور‌ئان هه‌قه، واتە: ئەو قور‌ئانه که باسی مروّف ده‌کات، واتە: جه‌سته‌ی مروّف و، رووحی مروّف، هه‌روه‌ها باسی گه‌ردوون ده‌کات، تا‌کو زانست زیاتر به‌ره‌و پ‌یشه‌وه بچ‌ن، ئەو ئاما‌ژانه‌ی قور‌ئان کردوونی به‌ گه‌ردوون و، به‌ مروّف، زیاتر، راستیان ده‌سه‌لم‌ی‌ترن، ئەوانه‌ش نیشانه‌ی خو‌ان ﷻ له‌سه‌ر راستی قور‌ئان.

له چوار کورته ب‌رگه‌دا، ئەم باسه ده‌خه‌ینه روو:

۱- تائینی راست و نه گۆږدرای خوا ﷺ فه رمایشتی خویوه، ناگونجی له گه‌ل وه سفی راست و دروستی دروستکراوه کانیدا تیکبگیری:

وه حیسی خوا نه گهر نه گۆږدرایی و، ده ستکاری نه کرابی، دیاره فه رمایشتی خویوه، فه رمایشتی خواش ناگونجی له گه‌ل زانست دا تیکبگیری، زانست بریتیه له چی؟ زانست بریتیه له وه سفکردنی دروستکراوه کانی خوا، ئنجا فه رمایشتی خوا له گه‌ل کرده وه که یداو، له گه‌ل دروستکراوه که یدا چون تیکده گیری؟! تائینی نه گهر نه گۆږدرایی و، ده ستکاری نه کرابی، وه حیسی خواو فه رمایشتی خویوه، زانستیش باسی دروستکراوی خویوه، تائینی خواش به نسبت ئیستای مرو‌فایه تیبه وه تائینیک لیتی دنیای بی هی خویوه، ده ستکاری نه کراوه، ته‌نیا ئیسلامه که له قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه، قورئانیش فه رمایشتی خویوه، خوا ﷺ له سووره‌تی (التوبة) له ئایه‌تی ژماره (۶) دا ده‌فرموئ: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾، واته: نه گهر یه کیک له هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ران داوای په‌نا پێبردنی لیکردی، په‌نا‌ی بده، بو‌ئوه‌ی گوئی له فه رمایشتی خوا، واته: قورئان فه رمایشتی خویوه، بێزراوی خویوه.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الأنعام) له ئایه‌تی ژماره (۱۱۵) دا، ده‌فرموئ: ﴿وَمَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾، فه رمایشتی په‌روه‌ردگارت ته‌واوی کردوه له راستیی و دادگه‌رییدا.

به‌نسبت گه‌ردوونیشه‌وه، که ئه‌ویش دروستکراوی خویوه، به‌دیه‌تراوی خویوه، ئایه‌ت زۆرن له‌و باره‌وه، بو‌وینه: خوا ﷺ له سووره‌تی (لقمان) دا ده‌فرموئ: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضِ رَواسٍ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿۱۰﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ، بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۱﴾، واته: خوا ئاسمانه‌کانی هیناونه‌ی، به‌بسی کۆله‌کانیک که

بايىنىن، (ياخود بە چەند كۆلەكە يەك كە نەبىراون و، نايانىنىن، كە مە بەستى ھىزى كىشندە يە)، ھەر ھە چىا قورسە كانى خستوونە ئىو زەوى، بۆ ئە ھەدى لە ژىرتاندا نە جوولتى و، لە ھە موو زىندە ھە رىكى تىدا بلاوكر دۆتە ھە و، لە سەر تۆ ھە ئاومان دابە زاندى، ھەر جۆرە روو ھە كىكى بەر ھە مدارمان پى پواندو، ئە ھە دروستكراوى خوايە، پىشانم بدن، ئەوانى دىكە ي جگە لە و (كە دە يانپە رىست)، چىيان دروستكردو؟! (دە نكە لىك، پە رە مرىشكىك، لقە دارىك) ﴿بِلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، بە لكو ستە مكاران لە كومر ابيە كى ناشكرادان.

كە واتە: دوو كىتپە كە ي خوا: كىتپە بىستراو ھە كە ي كە قورئانە و، كىتپە بىنراو ھە كە ي كە گەردوونە (كِتَابِ اللّهِ الْمُسْمُوعِ، وَ كِتَابِ اللّهِ الْمَنْظُورِ)، ناگونجى پىكە ھە دۇ بوە ستى، كە واتە: تاكو زانست بەر ھە پىشە ھە بچى، راستى و ھە قانپە تى تايىن و بەر نامە ي خوا كە لە قورئاندا بەر جە ستە يە، زياتر دەردە كە وى، ھە تپە تە رىيازى پىغە مە رى خواش ﷺ، ئە وىش ھەر بەر جە ستە كرنى قورئانە لە سەر ئە رزى واقىع و، چۆنپە تى كار پىكر دنى قورئانە.

۲- ئەوانە ي تىك دە گىرىن: ئايىنى گۆردراو، زانپارى تە واو، ياخود ئايىنى تە واوو، بە ناو زانپارى بە زانپارى دانراون:

تىك گىران و دژە كى (تناقص) كاتىك روو دەدات كە يان ئايىنە كە گۆردرابى، بە لأم زانپارى يە كە تە واو بى، ياخود ئايىنە كە تە واو بى، بە لأم ئە ھە ي بە زانپارى دانراو، زانپارى نە بىت و ناتە واو بى، ھەر بۆ يە كاتى خۆ ي لە سە دە كانى ئىو پراستدا ھە ك لە مە سوو ھە ي: (دەرە شاو ھە يى ئىمان و پوو چە لى ئىلحاد) دا بە درژى سەرگوزشتە ي سەر ھە لدانى ئىلحاد لە ئە روو پواو پۇژئاوامان دا باس كردو، كە چۆن دژا يە تى و ناكوكى و دوو بەر ھە كى لى ئە تىوان رە و تى زانست و ئايىنى كلىسادا، نە ك ئايىنى مە سىح، كە لە دواى مە سىح ﷺ دە ستكارى كرا بوو، گۆردرا بوو، ئە و دژا يە تى و ناكوكى و دوو بەر ھە كىيە چۆن پە يدا بوو؟ كە ئە ھە بە سەر ھاتىكى دوورو درىژە، چۆنكە ئايىنە كە گۆردرا بوو، بە لأم زانپارى يە كە بە زۆرى تە واو بوو، ئە وىش نە ك ھە موو،

به لأم نایبه که گوپردرابوو و تیکدرابوو، ئیستا هندیك جار هندیك شت به ناوی زانیاریه وه دهگوتری، بو وینه: بیردوزهی داریونیم، یان فرۆیدیم، یان مارکسیم، نهو بیردۆزانه که له گه‌ل قورئاندا تیک دهگیرین، له‌بهر نهوهی نهوانه به ناو زانیاری ناته‌واون، له‌گه‌ل نایینی تیرو ته‌واودا تیک دهگیرین، نه‌گه‌رنا هیچ راستیه‌کی زانستی نیه، له‌گه‌ل وه‌حیی ده‌ستکاری نه‌کراو و، نه‌گوپردراودا تیک بگیرتی، یانی: له ئیستاوه تاکو قیامهت دئی، که‌سیک لئی بکوژیته‌وه راستیه‌کی زانستی، که سه‌لمتیرابن نه‌وه راستیه‌کی زانستیه له قوناغی بیردۆزهو تیوری هه‌ل‌بردوه، هه‌رگیز راستیه‌کی زانستی نایینی که له‌گه‌ل نایه‌تیک قورئاندا دژ بوه‌ستن، یان له‌گه‌ل ده‌قیکی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ که به راستی سه‌نه‌ده‌که‌ی راست بیت و په‌یوه‌ست بن به پیغه‌مبه‌روه ﷺ چ فرمایشتی بن، چ کرده‌وهی بن، چ دانپیدا‌هیتانی بن.

۳- به پئی نایه‌تی: ﴿سَرِّبَهُمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبْئُتَنَّهُمْ أَنَّهُ أَلْحَقُ بِهِمْ رَبُّهُمْ﴾، به‌رده‌وام و به‌بن پسانه‌وه، زانست هه‌ر به‌رهو پش ده‌چن و، هه‌تا زانیاریش به‌رهو پشتر بچن، راستی قورئان ئاشکراتر ده‌بن:

که‌واته: ئەمەش موژده‌یه‌کی خۆشه بو هه‌موو نه‌وانه‌ی عه‌ودالی زانست و شه‌یدای ده‌رکه‌وتنی راستیه‌کانن، شه‌یدای نه‌وه‌ن که له نه‌ئینییه‌کانی خویان و ده‌وروبه‌ریان و، که‌ردوون زیاتر به‌هره‌مه‌ندن، با دلنابن، به‌پئی ئەم نایه‌ته موباره‌که، به‌رده‌وام نه‌ئینییه‌کانی که‌ردوون و، نه‌ئینییه‌کانی خودی مرو‌فیش، زیاتر ده‌رده‌که‌ون، که دواجاریش ده‌بن به نیشانه‌ی راستیه‌تی قورئان و، نیشانه‌ی راستیه‌تی خوا ﷻ و، راستیه‌تی پیغه‌مبه‌ری خاتەم ﷺ.

چونکه وه‌ک پشتر گوتمان (س) ی سه‌ر: ﴿سَرِّبَهُمْ﴾، له‌مه‌ودوا نیشانه‌کانیا‌مان پشان ده‌دین، سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ گو‌توو‌یانه: له‌مه‌ودوا، چونکه نایه‌ته‌که ده‌فه‌رموئ: له‌مه‌ودوا، بو ئیستاش که ده‌یخوئینه‌وه هه‌ر به مانای له‌مه‌ودوا دئی، که‌واته: به‌پئی نه‌و نایه‌ته به‌رده‌وام راستیه زانستیه‌کان که‌شف ده‌بن و ده‌رده‌که‌ون و، ده‌بنه به‌لگه‌ش له‌سه‌ر راستیه‌تی قورئان.

۴- زانایانی پتشیووش نامازیهان بهو راستیه مهزنه کردوه:

بو وینه: (فخر الدین الرازی) له تهفسیره کههی خویدا^(۱) له تهفسیری نهم پرسته قورئانییه دا که دهفه رموی: ﴿سَرُّيْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ﴾، چهند قسه یه ک دهکات، من پوختهی قسه کانی دینم:

ده لئ: دوو قسه ههن له باره ی تهفسیری نهو پرسته قورئانییه وه:

یه کهم: مه بهست له نیشانه کانی ناسویه کان بریتین له نیشانه گهردوونیه کان و، نیشانه ی نهستیره و خرۆکه کان و، نیشانه کانی شهوکارو پرۆژگارو، نیشانه کانی پرووناکیی و، تاریکییه کان، ههروه ها نیشانه کانی جیهانی چوار توخمه کان، (مه بهستیان پتیان: ناو و گل و ههواو ناگر بووه)، ههروه ها که دهفه رموی: ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، مه بهست پتی نهو به لگانه ن که وهرده گیرین له چۆنیه تیی دروستبوونی کۆرپه له کان له تاریکییه کانی مندالده کانداو، پهیدا بوونی نه نامه کان و، نهو پتکهاته سه رسوپهینه رانه ی که خوا مروقیان لئ دروست دهکات، وهک خوا ﷻ له سووره تی (الذاریات) دا، دهفه رموی: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾، واته: له خودی خوشتاندا نیشانه زۆرن، بوچی سه رنج نادهن؟! نتجا دوابی فه خره ددینی پازیی ده لئ: (یعنی ئریهم من هذه الدلائل مره بعد آخری إلى أن تزول الشبهات عن قلوبهم، ويحصل فيها الجزم، والقطع بوجود الإله القادر الحكيم العليم المنزه عن المثل وال ضد)، واته: خوا مه بهستی نهو هیه بفه رموی: نیشانه کانی خو مانیان له پتی نهو به لگانه وه پتشان ده دهین، جار له دوا ی جار، تا کو گومانه کان له دلپاندا ده رونه وهو، دلنیا یی له دلپاندا پهیدا ده بی، به بوونی په رستراویکی توانای کارزانی زانای پاک، له وینه وه له دژ.

دوابی بو خووی پرسیا ریک دهکات، ده لئ: (فَلْإِنْ قِيلَ: هَذَا الْوَجْهُ ضَعِيفٌ؛ لِأَنَّ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿سَرُّيْهِمْ﴾، يَفْتَضِي أَنَّهُ تَعَالَى مَا أَطْلَعَهُمْ عَلَى تِلْكَ الْآيَاتِ إِلَى الْآنِ، وَسَيُطْلِعُهُمْ عَلَيْهَا بَعْدَ ذَلِكَ، وَالْآيَاتِ الْمَوْجُودَةِ فِي الْعَالَمِ الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلِ، قَدْ كَانَ

اللَّهُ أَطَّلَعَهُمْ عَلَيْهَا قَبْلَ ذَلِكَ، فَتَبَّتْ أَنَّهُ تَعَدَّرَ حَمَلُ هَذَا اللَّفْظِ عَلَى هَذَا الْوَجْهِ،
 واته: نه گهر بگوتری: نه مه نهوه ده گه یه نن که خوا جارئی نهو خه لکه ی ناگادار
 نه کردتوهه لهو نیشانانو، له مهودوا ناگاداریان ده کاتوهه، له حالیکدا له
 جیهانی سهرئی و، جیهانی خواریدا، خوا نهو شتانه ی پيشانی خه لک هه ر داو،
 که واته: ناگونجی نهو نایه ته بهو جوره ته فسیر بکری!

فخره ددینی رازی وه لأمیکی باش ده داتوهه، له قه دهر خوئی له سه ده ی
 شه می کوچی و سهره تای سه ده ی جهوته مدا، ده لن: (قُلْنَا: إِنَّ الْقَوْمَ وَإِنْ كَانُوا
 قَدْ رَأَوْا هَذِهِ الْأَشْيَاءَ، إِلَّا أَنْ الْعَجَائِبَ الَّتِي أَدْعَاهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي هَذِهِ الْأَشْيَاءِ، مِمَّا لَا
 نَهَايَةَ لَهَا، فَهُوَ تَعَالَى يُطَّلِعُهُمْ عَلَى تِلْكَ الْعَجَائِبِ زَمَانًا فَرَمَانًا، وَمِثَالَهُ كُلِّ أَحَدٍ رَأَى
 بَعِينَهُ بَنِيَةَ الْإِنْسَانِ وَشَاهِدَهَا، إِلَّا أَنْ الْعَجَائِبَ الَّتِي أَدْعَاهَا اللَّهُ فِي تَرْكِيْبِ هَذَا الْبَدَنِ
 كَثِيرَةٌ، وَأَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْرِفُونَهَا، وَالَّذِي وَقَفَ عَلَى شَيْءٍ مِنْهَا، فَكَلَّمَا زَادَ وَقُوفًا عَلَى
 تِلْكَ الْعَجَائِبِ وَالْغُرَابِ، زَادَ مَعْرِفَةَ بِهَا، فَصَحَّ بِهَذَا الطَّرِيقِ قَوْلُهُ: ﴿سَرُّبِهِمْ
 عَائِنَتَنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، واته: به لنی نهو شتانه یان بینون، به لام نهو
 شته سه رسوره یته رانه ی خوا لهو شتانه دا دایان، کو تاییان نیه، خوای به رز نهو
 شته سه رسوره یته رانه، کات له دوا ی کات بو خه لک ده رده خات، وینه که شی نهو یه
 هه موو که سیک جهسته ی مروقی بینوه، چهند سه رسوره یته رانه! به لام نهو شته
 سه رسوره یته رانه ی له جهسته ی مروقدا هه ن، زور زورن و، زوربه ی خه لکی نایانزان،
 (که واته: به رده وام ده رده که ون)، که سیکیش که شتیکیان له باره وه ده زانی، هه تا
 زیاتریان له باره وه بزانی، زانیاری له باره یانه وه پتر ده بی، بهو جوره ش فهرما یشتی
 خوا: ﴿سَرُّبِهِمْ عَائِنَتَنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، راست دیته دی.

دوهوم: (وَالْقَوْلُ الثَّانِي: أَنَّ الْمَرَاتَ بِآيَاتِ الْأَفَاقِ: فَتُحُ الْبِلَادِ الْمُحِيطَةَ بِمَكَّةَ، وَبِآيَاتِ أَنْفُسِهِمْ
 فَتُحُ مَكَّةَ)، واته: مه به ست له ناسویه کان بریتیه له نازادکردنی نهو ولاتانه ی که دهوری
 مه ککه یانداوه (که نیسلام نازادیان ده کات)، مه به ستیش له: ﴿أَنْفُسِهِمْ﴾، نازادکرانی
 شاری مه ککه یه!

به لأم به دنیایی نهم واتایه ی دوهم - که به داخه وه زۆربه ی تهفسیره پئشینه کان نهمه یان زیاتر هه لێژاردوه - له گه ل ئیوه پۆکی نایه ته کاندا ناگونجی، به لأم نه وه ی فه خره ددینی رازی له قسه ی یه که می دا ده ریخته وه، زۆر جوانه، که له پۆژگاری نه وان دا وه ک ئیستا زانست به ره وه پئشه وه نه چوه وه، تا کو نه وه هه موو نه ئیبنانه ده رکه ون: گه ردوون چۆن دروست بووه وه، سوورانه وه ی زه وی و، خرپه تی زه وی و، به رگه هه واو، به رگه ناوی و، چیا به کان و... هتد، ده رنه که وتوون، هه یج گومانی تیدانیه که مه به ستی خوا ی به رزیش هه ر نه وه یه، هه لبه ته وپرای فه خره ددینی رازی^(۱)، زۆربه یان نه وه راپه شیان هیناوه و ئاماژه شیان به وه کردوه که ده گونجی مه به ست پتی ده رکه وتنی نیشانه کانی خوا بی له گه ردوون و، له مرۆفدا، له نه نجامی به ره وه پئش چوونی زانستدا.

خوا به لوتف و که په می خۆی له فو پئاندا زیاتر سه ر راستمان بکات، و شاره زامان بکات و دلمان زیاتر پر بکات له ئیمان و هیدایهت، چونکه تا کو له خوا نیزیکتر بین، به دنیایی به فه رمایشته که شی ناشناتر ده بین، خوا یارمه تیمان بدات که هه رچی ده یزاینن بیشیتوانین، حا لی بوونه که له خۆماندا بکه ینه حا ل، چونکه بیکومان ئامانجی زانست بریتیه له کار پیکردن و خۆ پتی چاککردن و ده ور به ر پتی چاککردن.

لێره شدا کۆتایی به تهفسیرکردنی نایه ته کانی سووره تی (فصلت) دینین و ده لیبین:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) الطبري في (جامع البيان)؛ ج ۲۵، ص ۶، (القرطبي) في (الجامع لأحكام القرآن) ج ۱۵، ص ۲۹۹، (ابن عجيبة) في (البحر المديد في تفسير كتاب المجيد) ج ۲۵، ص ۳۵۵، (الشوكاني) في (فتح القدير) ج: ۲۴۴، ص ۶۲۷.

تہ فیسری سوورہ تی

الشوریٰ

دەستبەند

بەرئەزان!

ئەمىرۆ كە (۲۹/ ربيع الثاني/ سالى ۱۴۴۱) كۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۱۹/۱۲/۲۶) زايىنى، خوا پشتيوان بېت دەستدەكەين بە تەفسىرکردنى سوورەتى (الشورى).

نېوهرۆكى سوورەتى (الشورى) و بابەتەكانى

يەكەم: ناھى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە، بە دوو ناوان ناسراوہ:

۱- (حم عسق)، يان (عسق).

۲- (سُورَةُ الشُّورَى)، يان (سُورَةُ شُورَى)، واتە: بەبى (أل)، وەك (البخاري) لە (كتاب التفسير) و (الترمذي) لە (جامع السنن)دا، ھىناويانە، بەلام ديارە ئەوھى زياتر باوہ، بریتيە لە (سورة الشورى) يان (سورة شورى).

دوومە: شىئىنى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە موبارەكە، لەھای زۆر بەھى زانايان يەكئىكە لە سوورەتە مەككەيەكان، ھەرچەندە لە قەتادەو ئىبنو عەبباسيەوھە ھاتوہ كە چوار ئايەت، ئايەتەكانى: (۲۶ - ۲۳)، كە ئەمە دەقەكەيانە: ﴿مَنْ لَّا أَسْأَلْكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي

الْقَرِيبِ وَمَنْ يَتَّقِ حَسَنَةً زِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأْ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْأَبْطُلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَسَجِّبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

مهدينه يين، به لام وا پيناچى نهو رايه راست بى، ده گونجى عه بدوللاى كورى عه بباس (خو لتيان رازى بى)، شتى واى ههر لى نه گيردرايته وه، ههروه ها قه تادهش لى نه گيردرايته وه، ده شكونجى ليشيان گيردرايته وه واى تيگه يين، به لام وه ك دوايى له كاتى ته فسير كردنى نايه ته كاندا بو مان دهرده كه وى، نايه ته كاتى نه م سووره ته موباره كه وه ك نالقه كاتى زنجير يه كدى په يوه ست ده كهن و، هيچ نيشانه و به لگه يه كيش نيه له سه ر نه وهى نهو چوار نايه ته يا خود ههر نايه تىكى ديكه، كه هه ندىكيان باسى هه ندى نايه تى ديكه شيان كردوه، له گه ل كه ش و بارودوخى قوناغى مه ككه دا نه گونجى و ناچار يين بلتين: له مهدينه هاتوته خوار، ههروه ها هيچ نه قلتيك و ريوايه تىكى راست - له پرووى سه نه دوه - له بهر ده ستدا نيه، ناچار مان بكات بلتين: نهو نايه ته له فلان بونه داو، له فلان كاته دا له مهدينه هاتوته خوار، دوايى خراوه ته نيو ريزى نهو نايه تانهى سووره تى (الشورى) كه له مه ككه دا دابه زيوه.

سِيَّهَم: ريزبه ندى له موصحف و دابه زينى دا:

له (مصحف) دا ژماره (٤٢) يه، واته: له سووره تى (الفاتحة) وه كه ديين نه م سووره ته موباره كه ژماره كهى (٤٢) يه، به لام له ريزبه ندى دابه زيندا، ژماره (٦٩) يه، واش پنده چى له دورى سالى هه شتمى پيغهم به رايه تى، تاكو سالى نويه ميشى خياندبى، دابه زيبى، واته: له گه ل كه ش و بارودوخى هه ردوو سالاتى: ٨ و ٩ دا زياتر ده گونجى و، نايه تى: ﴿ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ

سُورَى يَنْتَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۲۸﴾، لەوبارەوہ تاماژەيە بە ھەلۆیستی ھەردوو ھۆزى ئەوس و خەزەرەج، کە ھەندىک دەلین: لە سالى نۆيەمداو ھەندىک دەلین: لە سالى دەيەمى پىغەمبەرەيەتتيدا، بۆ يەكەمجار دیداریان لەگەڵ پىغەمبەرى خاتەمدا ﷺ کردو، دواتر پەيمانى يەكەم و دووھمى عەقەبەيان لەگەڵ پىغەمبەرى خوادا ﷺ بەستوون، ھەندىكىش دەلین: يەكەم دیدار لە سالى يازدەيەمى پىغەمبەرەيتى دابوو، پەيمانى يەكەم و دووھمى لە سالى دوازدەو سێزدەدا بوون.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەکانى:

ژمارەى ئايەتەکانى سوورەتى (الشورى)، لە لای خەلکى مەدينەو مەككەو شام، ھەرەھا بەصەرش، بە پەنجە (۵۰) دانراو، بەلام لە لای خەلکى کووفە بە پەنجەو سە (۵۲) دانراو، زیاتریش ژمارەى (۵۲) زیاتر تەبەننىسى کراو، پىشتریش گوتوو مانە: کە جياوازى لە ژماردى ئايەتەکاندا، دەگەریتەوھ بۆ كورتىسى و دريژى پستەکانى قورئان، زانايەك پستەيەكى كر�ۆتە دوو كوت، بۆيە بۆتە دوو ئايەت، يەكى ديكە ھەمووى بە سەريەكەوھ كر�وھ بە يەك رستە، بۆيە ھەمووى بۆتە يەك ئايەت.

پىنجەم: نۆوھەكۆى:

ئەم سوورەتە پانتايەكى زۆرى تيدا تەرخانكراو بۆ ياسى وەحىي، شەش جاران وشەى وەحىي بە چەند ريزگەيەك لەم سوورەتە موبارەكەدا دووبارە بۆتەو، لە ئايەتەکانى: (۵۲، ۵۱، ۱۳، ۷، ۲) دا، ھەرەھا لەم سوورەتەدا سە شىۆھازەکانى وەحىي كرىدى خوا، ھاتوون، تەنيا لەم سوورەتەشدا خوا ﷻ ھەرسىك شىۆھازەکانى سروشكردى خۆى بۆ پىغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خستوونە روو، بەلام

وَبِرَّایِ بَاسِی وَهَ حِیْسِی كَه پَانْتَایَه كِی زَوْرِی دَاگِرْتَوَه، چَه نَد بَابَه تِیكِی دِیكَه ش هَاتوون،
وَه ك:

۱- خَسْتَنَه پَرُووی ژْمَارَه یَه ك لَه سِیْفَه ت وَ كِرْدَه وَه كَانِی خَوَا.

۲- بَاسِی رُوْزِی دَوَایِی، بَه هَه رَدُوو قَوْنَاغِی نَاخِیْر زَهْمَان وَ قِیَامَه ت وَ، بَاسِی بَه هَه شَت وَ
دَوُزَه خ.

۳- بَاسِی پَیْغَه مَبَه رَانِی خَوَا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وَ خَاوَه نِی یَه ك تَايِیْن وَ بَه رَه نَامَه بُوونِیَان
لَه هَیْلَه كَشْتِیَه كَانَدَا، كَه بَه تَايَه ت نَاوِی نُووَح وَ نِیْبِرَاهِیْم وَ مُووسَاو عِیْسَا (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وَ، نَاوِی پَیْغَه مَبَه رِی خَوْشْمَان مَوْحَه مَمَه د ﷺ بَه شِیْوَه ی دَوَانْدَن هَاتَوَه.

۴- بَاسِی سِیْفَه تَه بَنَه رَه تِیَه كَانِی كَوْمَه لِّی مَسُوْلْمَان، كَه دَه وَرِی دَه (۱۰) سِیْفَه تَن.

۵- بَاسِی كَه رَانَه وَه بُو لَای خَوَاو، تَه وَبَه وَه رِگِرْتِی خَوَا لَه بَه نَدَه كَانِی.

۶- بَاسِی خَسْتَنَه پَرُووی ژْمَارَه یَه ك لَه چَاكَه وَ نِیْعَمَه تَه كَانِی خَوَا لَه ژِیَانِی مَرُوْفْدَا.

۷- فَه رِمَان كِرْدِی خَوَا بَه پَیْغَه مَبَه رَه كَه ی ﷺ كَه پَیْنَج نَه رِكَان جِیْبَه جَن بَكَات وَ، پَیْنَج
رَاسْتِیَانِیْش رَابْگَه یَه نَن، لَه تَايَه تِی ژْمَارَه (۱۵) دَا، هَاتَوَه.

شَه شَه م: تَايَه تَه نَدِیْیَه كَانِی:

تِیْمَه لَه م سُووَرَه تَه دَا (۱۰) تَايَه تَه نَدِیْیَمَان دِیَارِیْسِی كِرْدُوون، كَه دَه گُوْنَجِی
زِیَاتْرِیْشِیْن، یَان دَه شِگُوْنَجِی تَه م (۱۰) یَه، هَه نَدِیْكِیَان بَخْرِیْنَه تِیْو هَه نَدِیْكِیَان:

۱- یَه كَه مِیْن تَايَه تَه نَدِیْیَه تَه م سُووَرَه تَه، تَه وَه یَه كَه دَه سَتِیْكِی بَه پَیْنَج (۵) پِیْتِی پَچِر
پَچِرَه، بَه لَام لَه (۲) تَايَه ت دَا، (حَمْر) (۱) عَسَق (۲)، چُوْنَكَه دَه سَتِیْكِی دِیكَه ی
پَیْنَج پِیْتِی هَه یَه، لَه سُووَرَه تِی (مَرِیْم) دَا، بَه لَام لَه وَیْ هَه ر پَیْنَج (۵) پِیْتَه كَان بَه سَه ر
یَه كَه وَه ن وَ یَه ك تَايَه تَن (كَه یَعِص) بَه لَام لِتِرَه دَا: (حَمْر)، (عَسَق).

(۲) - له ئایەتی (۱۱) دا، ئەم تەعبیرە لە ھەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا ھاتووە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (۱۱) الشوری، واتە: ھیچ شتێک وەک خوا نییە، خوا وەک ھیچ شتێک نییە.

(۳) - باسی ئەو راستییە کە شەریعەتی موحەممەد ﷺ ھەمان شەریعەتی نووح و ئیبراھیم و مووسا و عیسا، دیارە لە ھێڵە گشتییەکانیدا، ئەویش لە ئایەتی (۱۳) دا ھاتووە.

(۴) - ھاتنی پێنج ئەرکی گەورەو پێنج ھەوآلی مەزن لە یەک ئایەتدا، یانی: خوا ﷻ پێنج ئەرکی بە پێغەمبەر ﷺ سپاردوون، پێشێفەر مووھ پێنج راستیان پابگە یەن لە یەک تاکە ئایەتدا، ئایەتی ژمارە (۱۵).

(۵) - باسی ئەوە کە خوا ﷻ کتیبی بە ھەق دا بە زاندووە، تەرازووشی دا بە زاندووە، لە ئایەتی ژمارە (۱۷) دا، کە تەنیا لەم سوورەتدا بەم شێوەیە ھاتووە.

(۶) - باسی ئەوە کە پێغەمبەر ﷺ جگە لە: ﴿الْمُودَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾، ھیچ پاداشتێکی دیکە لە خەڵک ناخوایێ، کاتێک بانگیان دەکات بۆ لای خوا، لە ئایەتی ژمارە (۲۳) دا، کە دەفەر مووی: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ (۲۳) الشوری، واتە: بێن: ھیچ پاداشتێکتان لێ داوا ناکەم جگە لە ﴿الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ کە راستترین و گونجاوترین مانای ئەوەیە: تەنیا خۆشەویستیم ھەبە کە تێو زیاتر لە خوا نزیك بێتووە، واتە: تەنیا شتێک کە لێتان داوا بکەم لە بەرانبەر کە یاندنی پەيامی خوا، ئەوەیە: ھەز دەکەم زیاتر لە خوا نزیك بن، کەواتە: پاداشتە کەش ھەر بۆ خۆیان دەگەرێتەووە.

(۷) - باسی ئەوە کە کاروباری مسوڵمانان دەبێ بەراوێژ بێ، لە ئایەتی ژمارە (۲۸) دا: ﴿وَأَنزَلْنَاهُمْ شُرُوءًا بَيْنَهُمْ﴾ (۲۸) الشوری.

(۸) - باسی ئەوە کە خوا، بە ویستی خۆی، کچان و کوران، یان ھەردووکیان بە مرقوھەکان دەدات و، ھەندیکیان نەزۆک دەکات و ھیچیان پێنادات، ئەویش لە ئایەتەکانی: (۴۹) و (۵۰) دا ھاتووە، لە ھەموو قورئان دا تەنیا لێرەدا ئەوە ھاتووە.

۹- باسى سى شىتۈزەكانى ناردنى وەحىيى خوا بۆ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له نايەقى ژمارە (۵۱)دا ھاتوھ: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِي جَهَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ...﴾ .

۱۰- باسى ئەوھە كە پىش ناردنى وەحىيى، پىغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ نە پىزانپوھ نە كىتپ چىيە، نە ئىمان چىيە؟ وەك دەفەرموئى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ ، واتە: رووھىكىمان له لايان خۆمانوھە بۆ تۆ ناردوھ، كە پىش ئەو نەتدەزانى نە كىتپ چىيە؟ (واتە: بەرنامەى ژيان)، نە ئىمانىش چىيە؟

كە بە داخەوھە، زۆرىك له تۆپزەروھان له تىگەبىشتى ئەو رىستە قورئانىيەدا نەپانىپىكاوھ، لەبەر ئەوھى كارتىكراوبوون بە پىناسەى ئىمان، بەو پىيەى له سەردەمى خۆياندا باو بووھ، كە برىتى بووھ له ناسىنى خوا، ئىنجا كە خوا دەفەرموئى: تۆ پىش قورئان نەتدەزانى كىتپ چىيە و ئىمان چىيە؟ گوتوويانە: چۆن دەبى پىغەمبەر ﷺ خىواي نەناسىن؟! كە له پراستىيدا پىغەمبەرى خوا (محمد) ﷺ و ھەموو پىغەمبەران خىوايان ھەر ناسىوھ، پىش ھاتنى وەحىيش، بەلام ئىمان جىيايە له خواناسىي، وەك دىوايى باسى دەكەين.

ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:

خىوا پىشتىوان سى ئىمە كۆي پەنجاو سى (۵۲) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە موپارەكە، بۆ (۶) دەرسان دابەش دەكەين:

دەرسى يەكەم: دوازده ئايەتى سەرھەتا دەگرىتە خۆي، ئايەتەكانى: (۱ - ۱۲)، كە نىوھرۆكەكانى برىتيە له ناساندنى خوا، بە كۆمەلىكى زۆر له سىفەت و كىردەوھەكانى، دەورى بىست و ھەوت (۲۷) و، باسى قورئان و باسى پىغەمبەرە ﷺ پىغەمبەرى خاتەم و، باسى وەحىيى ناردنى خىوايە بۆ پىغەمبەرى خاتەم و بۆ پىغەمبەرانى پىشوووش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

دەرسى دوۋەم: شەش ئايەت دەگرىتە خۇي، ئايەتەكانى: (۱۲ - ۱۸)، كەتتايان دا باسى ئايىنى خوا بە گشتىي كراۋە، باسى ھەر پىنچ پىغەمبەرە مەزنىەكان كراۋە: نوح و ئىبراھىم و موساۋ عىساۋ موھەممەد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، باسى ئەركى پىغەمبەرى خاتم ﷺ كراۋە، ھەرۋەھا باسى ئەۋە كە قورئان بە ھەق دابەزىتراۋە، تەرازوۋشى لە گەلدا دابەزىتراۋە.

دەرسى سىيەم: شەش ئايەت دەگرىتە خۇي، ئەۋىش ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۴)، باسى لوتفى خواۋ، باسى ھەۋلئدانى مروؤف چ بۆ دىنيا، چ بۆ رۆژى دوايى و، سەرەنجامى مروؤفەكان لە قىامەتدا، بە ھەر دوو بارى ئەرئىيى و نەرئىيىدا، كراۋە.

دەرسى چۈارەم: يازدە ئايەت دەگرىتە خۇي، ئايەتەكانى: (۲۵ - ۳۵)، باسى ژمارەبەك لە چاكەو نىعمەتەكانى خوا كراۋە، كە ھاۋكات نىشانەو بەلكەشن لە سەر بەدپىئەرايەتسى و، پەرۋەردگارئىتى و، خاۋەندارئىتى و، تەنىيا پەرستراۋىتىي خاۋ.

دەرسى پىنچەم: ئەۋىش يازدە ئايەت دەگرىتە خۇي، ئايەتەكانى: (۳۶ - ۴۶)، باسى سىفەتە بنەپەتتەكانى كۆمەلئى بىروادار كراۋە، كە دەۋرى دە (۱۰) سىفەتن، ئەم سوۋرەتە بەيكەكە لە شوئنە دەگەن و كەمەكان، كە خوا ﷻ ژمارەبەكى زۆر لە سىفەتەكانى بىروادارانى ۋەك كۆمەل، خستوۋنەپوو، لە ئىۋىۋاندا ئەۋە كە كاروبارىان بە پراۋىز بەرئىۋە دەبەن و، ئايەتى ژمارى (۲۸) تاكە شوئىتەكە كە ئەۋەى تىدا ھاتبى: ﴿ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ ﴾ (الشورى، كاروبارىان بە پراۋىزە.

دەرسى شەشەم: كە ھەۋت ئايەتى كۆتايى دەگرىتە خۇي، ئايەتەكانى: (۴۷ - ۵۳) فەرمانكردنى خوا، بە ۋەلئمدانەۋەى مروؤقان، كە بە دەم بانكى پەيامى خواۋە بىن و باسى ھەر سى شىۋازەكەى ۋەھىي و، باسى ئەۋە كە خوا ﷻ ۋەك چۆن ۋەھىي بۆ پىغەمبەرەن ناردۋە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەھەمان شىۋەش

وہ جیسی بۆ پۈتۈن مەنبەرى خاتەم ناردوہ، کہ رووحیکہ لہ لایان خویہ وہو بہ ہوی
 نہ و رووحہ وہ ئنجا ایسی ناکرا بوہ، ئیمان چییہو بہ زمانہ چییہو دەبی چی
 بکات و چوئن بہ ندایہ ئیسی بۆ خوا بکات و، چوئن کۆمە لگاو دە و رووبہ رە کہی خوی
 چاک بکات؟

✱ دهرسی یه کهم ✱

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له دوازده (۱۲) نایه تی سه ره تای سووره تی (الشوری) پیکدی: (۱) -
 (۱۲)، که لهو (۱۲) نایه ته دا خوا باسی وه حیسی ناردنی خوئی بو موحه ممه د ﷻ
 ههروه ها بو تیکرای پیغه مبه رانی دیکه ش، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده کات.

شایانی باسه: له دوو توئی نهو دوازده (۱۲) نایه ته دا، دهوری بیست و
 حهوت (۲۷) له سیف هت و کرده وه بی وینه کانی خوا خراونه روو، که کهم وایه
 له پایانتاییه کی نه وه نه ده دا، هینه له سیف هت و کرده وه کانی خوای تاک و بی
 وینه خرابنه روو له قورئاندا، نجا له میانی نه وه شدا زیتر له بیست (۲۰) بابه تی
 که ره و گرنکی جوړاو جوړ له بواری بوونناسی و ئیمان و عه قیده دا خراونه روو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَدَّثَنَا ۱﴾ عَسَى ۲ ﴿كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ۳﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴ ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ
 يَتَّقَطُّرْنَ مِنْ قَرَقِظٍ ۵﴾ وَالْمَلٰئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ ۶﴾ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۷ ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ
 حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۸﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ
 أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ
 ۹﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا
 لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۱۰﴾ أَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَأَلَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِينَ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا أَخْلَقْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحَكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

مانای دهقو دهقی نایه تهکان

ا) به ناوی خوای به بهزه‌یی به خشنده، حا میم ﴿١﴾ عهین سین قاف ﴿٢﴾ بهو شیوه‌یه (که هه‌ر شایسته‌ی خواجه) خوای زالی کارزان، سروش بو لای توو بو لای ئه‌وانه‌ی پیش تووش (له پیغه‌مبه‌ران) دهکات ﴿٣﴾ هه‌رچی له ناسمانه‌کان و، هه‌رچی له زه‌ویی دایه، هی ویه و ئه‌و به‌رزی مه‌زنه ﴿٤﴾ نیزیکه ناسمانه‌کان له سه‌ره‌وه‌یان پا هه‌لبقیشتین (له سام و هه‌بیه‌تی خوا) و فریشته‌کانیش په‌روه‌ر‌دگاریان به پاک ده‌گرن و، به ستایش‌کردنیه‌وه‌و داوای لیبوردن (له خوا) ده‌که‌ن بو ئه‌و که‌سانه‌ی له زه‌ویدان، ئه‌ها (ناگاداربن!) به‌راستی هه‌ر خوا لیبورده‌ی به‌به‌زه‌بیه ﴿٥﴾ ئه‌وانه‌ش که جگه له‌وی دوست و سه‌ره‌رشتیارانئیکیان گرتوون، خوا به‌سه‌ریانه‌وه‌و پارتزه‌رو (چاودتیره‌و)، توو کار پیسپیراوو (پارتزه‌ر) فی به‌سه‌ریانه‌وه‌و، (که رتی لادانیان لیبگری) ﴿٦﴾ هه‌روه‌ها به‌و شیوه‌یه‌ی (که شایسته‌ی تیمه‌یه) قورناتیکی عه‌ره‌بیی (زمان) مان بو لات سروش‌کردوه، تاکو (خه‌لکی) دایکی ئاوه‌دانیه‌کان (شاری مه‌ککه‌و) و خه‌لکی ده‌وره‌ری پی وریابکه‌یه‌وه‌و بترستی، (خه‌لک له رۆژی کۆکردنه‌وه‌و که دوودلی تیدانیه، بترستی، (که له‌و رۆژه‌دا) کۆمه‌لێک (که خه‌لکی بپرواداری چاکه‌کارن) له نێو به‌هه‌شتدا ده‌بن و، کۆمه‌لێک (که خه‌لکی بیپروای خراپه‌کارن) له نێو کله‌

۷) ئەگەر خواش ويستىباي (زۆريان لى بىكات) دەپ كىردەنە
 يەك كۆمەل (و لەسەر ئىمان، پان لەسەر كوفىر كۆي دەكردنەو) بەلام (ئازادى
 كردوون و سەرەنجام) ھەر كەسكى بىھوئى (بە ھۆي ئىمان ھىنانىھەو) دەپخاتە
 ئىو بەزەيى خۆيەو، ستەمكارانىش (كە ھىدايەت و بەيامى خوا وەرناگرن)
 ۸) ھىچ سەرپەرشتىارو پىشتىوانىكىان نىھ (يان ئايا (ئىپروپان) جگە لەو (خوا)
 سەرپەرشتىارانىكىان گرتوون؟ بەلكو (لە راستىدا) تەنسا خوا سەرپەرشتىارەو،
 بەس ئەو مردوووان دەژىننىتەو، ھەر ئەوئىش لەسەر ھەموو شتىك بە توانايە
 ۹) ھەر شتىكىش ئىيدا كەوتتە راجايىھەو، ھوكم و پىرپارەكەي تەنسا بۆ لاي
 خوايە، (بلىئ): ئا ئەو خويەتان پەروەردگارمە، پىشم تەنسا بەو بەستەو، بەس
 بۆ لاي وئىش لە ناخەو دەگەرئىمەو ۱۰) داھىنەرى ئاسمانەكان و زەويىيە، لە
 خۇتان ھاوسەرانى بۆ رەخساندوون و، لە ئاژەلانىش جووتە (ئىرو مى) يەككى
 رەخساندوون كە لەوھەدا (لەو جووتىيە دا) زۆرتان دەكات (خۇتان و ئاژەلەكانتان،
 وەچەتان بەردەوام دەبىئ) ھىچ شتىك وەك وى (خوا) نىھەو، ئەو بىسەرى بىنەرە
 ۱۱) كىلەكانى ئاسمانەكان و زەوى ھى وىن، بۆ ھەر كەس بىھوئى بژىو زۆرو
 فراوان دەكات و، كەم و تەنگ دەكات، بە دلىبايى ئەو بە ھەموو شتىك زانايە
 ۱۲)

شیکردنه وهی هندیگ له وشه کان

(بَفَطَّرَ): واته: هه لده قلیشین، (الْفَطْرُ: الشَّقُّ طُولًا) (فَطَّرَ): بریتیه له شتیک که به باری درژیدیدا بشکتی، به کوردیی هه لقلیشانی پی ده لئین، ده گوتری: داره که قلیشا، دیواره که قلیشا، (مِنْ فُطُورٍ أَيْ: اِخْتِلَالٍ وَوَهْنٍ) (فُطُورٍ): به مانای نارێکیی و بیهیزی دی.

(أَمْ الْقَرَى): مه به ست شاری مه ککه یه، دایکی ناوه دانیه کان، هه ر وه ک به مه جه ربه گوتراوه: (أَمْ النُّجُوم) دایکی نه ستیره کان (که هه که شان)، هه روه ها به (اللُّوْحُ الْمَحْفُوظ) گوتراوه: (أَمْ الْكِتَاب) دایکی نووسینه کان.

(فَاطِرٌ): واته: داهینه ر، په یداکه ر، (فَطَّرَ اللهُ الْخَلْقَ: هُوَ إِيْجَادُهُ الشَّيْءَ، وَإِبْدَاعُهُ عَلَى هَيْئَةٍ مُتَرَشِّحَةٍ لِغَعْلٍ مِنَ الْأَفْعَالِ)، خوا دروستکراوه کانی (فَطَّرَ) کردوون، (فَطَّرَ) بریتیه له په یداکرنی شتیک و، داهیتانی به شیوه یه که لئی بوه شیته وه کارتیک نه نجم بدات، که واته: (فَاطِرٌ) یانی: (مُبْدِع) داهینه ر و په یداکه ر.

(يَذَرُوكُمْ فِيهِ): واته: له ویدا زورتان ده کات، (الذَّرَّةُ: إِظْهَارُ اللهِ تَعَالَى مَا أَبْدَاهُ، يُقَالُ: ذَرَأَ اللهُ الْخَلْقَ، أَيْ: أَوْجَدَ أَشْخَاصَهُمْ) (ذَّرَّةٌ): هه م به مانای ده رخستن دی، هه م به مانای زور کردن و بلاو کردنه وه ش دی.

(مَقَالِدٌ): به مانای (مَقَاتِيح) دی، واته: کللیه کان، (مَقَالِيدُ: جَمْعُ إِقْلِيدٍ مَأْخُودٌ مِنْ كَلَيْدٍ) الفَارِسِيَّةِ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ، أَوْ جَمْعُ مِقْلَادٍ، أَيْ: مِفْتَاحٍ)، (مقالید) نه ویش یان کوی (إقلیده)، که له (کلیدی) ی، فارسییه وه هاتوه، به لأم به شیوه یه کی قیاسیی وه رنه گیراوه، یا خود کوی (مقلاده)، نه که ر کوی (مقلاد) بی، به شیوه یه کی قیاسیی وه رگیراوه، (مِفْتَاحُ، مَقَاتِيحُ) (مِقْلَادُ، مَقَالِيدُ) (مِعْرَاجُ، مَعَارِيجُ) تا کۆتایی، هه ندیکیش (مَقَالِيدُ) یان، به مانای: (خزائن) لیکداوه ته وه، عه مباره کان، به لأم زیاتر وا پئده چن مانای (مَقَاتِيح) بی، واته: کللیه کان.

(بَسَطُ الرِّزْقِ): (بَسَطُ الشَّيْءِ: نَشْرُهُ وَتَوْسِيعُهُ) شَتِكِ كِه (بَسَطُ) بَكْرِي، وَاتِه: بَلَاوِبَكْرِيْتِه وَهَو فِرَاوَان بَكْرِي، مِه بَه سَت پِي زَوْر كِرْدَنِه.

(يَقْدِرُ): (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: صَيَّقْتُهُ، كَأَنَّمَا جَعَلْتَهُ يَقْدِرُ، بِخِلَافِ مَا وُصِفَ بِغَيْرِ حِسَابٍ)، (قَدَرَ يَقْدِرُ) بَه مَانَاي (صَيَّقَ يُصَيِّقُ) (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ) وَاتِه: شَتِه كِه م لِي تَه نَك كِرْدِه وَه، يَانِي: كِرْدِه وَه مَه بَه نَه نَدَا زِه يَه كِي دِيَارِي كِرَاو، پِي چِه وَانِه ي نِه وَه كِه بَه بِي زِمَارْدَن پِي بَدْرِي.

مانای گشتی نایه تِه کان

نَه م دوازده (۱۲) نایه تِه موباره کِه، وَه ك پِي شَتَرِي ش نَامَا زَه م پِنْدَا، بِي سَت وَ حَه وَت (۲۷) لِه سِي فِه ت وَ كِرْدِه وَه نَاوَا زِه كَانِي خَوَا ي پِه رِه وَه رِدْگَارِيَان تِي دَا خِرَاوَنِه رُوو، كِه تِي مَه لِه مِيَانِي مَانَا ي گَشْتِي نِه وَ دوازده (۱۲) نایه تِه دَا نَامَا زَه يَان پِنْدِه كِه يِن:

سَه رَه تَا خَوَا ﷻ دَه فِه رَه مَوِي: ﴿يَسْمُ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ﴾، وَاتِه: نِه وَ كَارِه دَه سَت پِنْدِه كِه م بَه نَاوِي خَوَا ي بَه بَه زِه يِي بَه خَشْنَدِه، زَوْر جَار گُو تُوو مَانِه وَ لِي رَه ش دُوو بَارِه ي دِه كِه يِنِه وَه: كَاتِي ك مَرُوْف نِه وَ رَسْتِه موباره كِه دَه لِي، دَه بِي چَوَا ز وَ اتَا ي بِنِه رَه تِي ي بَه عَه قَلَّ وَ هُوْشِي خُوْيِدَا بَهِيْنِي:

- ۱- بَه نَاوِي خَوَا دَه سَت پِنْدِه كِه م، نَه ك بَه نَاوِي خُوْم، يَان هَه ر شَتِي كِي دِي كِه.
 - ۲- نِه وَ كَارِه بُو رَا زِي كِرْدَنِي خَوَا نِه نَجَام دَه دَه م.
 - ۳- نِه وَ كَارِه بَه پِي ي بَه رَه نَامِه ي خَوَا نِه نَجَام دَه دَه م.
 - ۴- نِه وَ كَارِه بَه يَارْمِه تِي ي وَ هَاوَا كَارِي ي خَوَا نِه نَجَام دَه دَه م، نَه ك بَه شَان وَ شَه وَ كِه تِي خُوْم.
- سَه رَه تَا دَه لِي يِن: نِه م سُوو رَه تِه يَه كِي كِه لِه حَه وَت سُوو رَه تَان لِه قُوْرْ نَانْدَا، كِه پِي يَان دَه گُو تَرِي: (ذَوَات حَم) يَان (أَل حَم) كِه يَه كِه مِيَان سُوو رَه تِي (غَا فِر) بُوو،

دووه میان (فصلت) بوو، سییه میشیان ئەم سوورەتی (الشوری) یە، چوارە میشیان سوورەتی (الزخرف) ە، پینجە میشیان سوورەتی (الدخان) ە، شەشە میشیان سوورەتی (الجمعة) یە، هەوتە میشیان سوورەتی (الأحقاف) ە، ئنجا لە نیو هەر حەوت (۷) سوورەتە کە دا، کە بە (حم) دەست پێدە کەن، تەنیا ئەم سوورەتی (الشوری)، وێرای (حم) کە ئەو دوو پیتە لە سەرەتاوە هاتوون، سێ پیتی دیکەش هاتوون: (عسق)، کە دیارە (حم) کراوە بە ئایەتیک و، (عسق) یش کراوە بە ئایەتیک دیکە، لە هەموو قورئانیشدا ئەمە تاکە حالەتیکە کە بەم شیوەیە بێ، کە چەند پیتیک پێچەر پێچەر بکرین بە دوو ئایەت، لە هەموو قورئان هەمیشە پیتە پێچەر پێچەرە کان، هەر بە یە ک ئایەت یان بە بە شیک لە ئایەتیک هاتوون، ئەگەر تەنیا یە ک پیت بێ، وە ک: ص و ق و ن، بە لأم ئەوانی دیکە: ئەگەر دووانن، ئەگەر سیانن، ئەگەر چوارن، ئەگەر پینجن، وە ک: سوورەتی (مریم)، کە دە فەرموێ: (کهیصص)، کراون بە ئایەتیک^(۱).

کاتی خۆی تیمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، باسیکی خەست و خۆلمان لە بارە ی ئەو پیتە پێچەر پێچرانە وە کردووە، هەر وە ها لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء) یشدا، جارێکی دیکە لەو بارە وە قسەمان کردووە و هەندیک ورده کاریی دیکەمان باس کردووە، بۆیە لێرە دا هەر وە بە سەریدا دەرۆین و ئەو نە دە لێین: خوا ﷻ لە رێی ئەو پیتە پێچەر پێچرانە وە، کە لە سەرەتای بیست و نۆ (۲۹) لە سوورەتە کانی قورئاندا هاتوون، دەیهوێ ئەو پەیا مە بە مروّ قە کان بگە یە نێ: ئەو قورئانە بە وە بزائن فەرما یشتی منه، کە هەر لەو پیتانە پتیک دێ ئیو ه قسە یان پێدە کەن و پیتان دە نووسن، ئنجا ئەو کەرەستە یە ی لە بەر دەستی ئیو ه شدا هە یە، من ئەو قورئانە م لئ پتیک هێناو ه، بە لأم ئیو ه قسە ی ئاسایی پێدە کەن و، ناتوانن نە ک وێنە ی ئەو قورئانە بێنن، بە لکو وێنە ی سوورەتیکیش بێنن، سوورەتیک سێ ئایەتی.

(۱) جگە لە: (طس تلك آیات القرآن و کتاب مبین).

که واته: بزائن ئەم فەرمايشته ئیوه ناتوانن، وهك به شتیکی که می بینن، ئەوه فەرمايشتی خوایه.

خوا ده فەرموئ: **حامیم. عهین سین قاف، ﴿ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾**، ناوا بهو شتیهیه - سه رسوهرهینه ره - سه روش بو لای تو دهکات و، بو لای ئەوانه ی پیتش تووش دهکات، خوا ی زالی کارزان.

سه روشکردن و په یامی په نهان ناردنی خوا ﴿﴾ چ بو لای پیغه مبهری خاتم ﴿﴾ چ بو لای پیغه مبه رانی دیکه، شتیکی یه کجار گه وه ره و گرنه و تایهت و سه رسوهرهینه ره و، خوا به هوئی ئەوه وه ئەو پیغه مبه رانه ی جیا کردونه وه له خه لکی دیکه، وه ک خوا له سه وره تی (النمل) دا، ده فەرموئ: ﴿ قُلْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ﴾ (۵۴)، واته: بلئی: ستایش بو خوا و سه لام له سه ره ئەو به ندانه ی هه لیبژاردوون، هه روه ها له سه وره تی (الحج) دا، ده فەرموئ: ﴿ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ﴾ (۷۵)، واته: خوا له فریشته کانیش نوینه ران هه لده بژیری و، له خه لکیش ره وانه کراوانی خوئی هه لده بژیری، که پیغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که واته: لیره دا سن له سیفه ته کانی خوا، خراونه پروو:

یه که م: په یامی په نهان ناردنی، سه روش کردنی (یوحی).

دووه م: بالاده ستیی خوا (العزیز).

سیتی م: کار به جیتی خوا (الحکیم).

﴿ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾، ئەوهش سیفه تی چواره می خوایه **چواره م:** هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه، هی ویه، خوا خاوه ن و حوکمرانی ره هاو بی ستوری هه ر شتی که که له ناسمانه کان و له زه و دی دا هه یه، خوا هه م حوکمران و بالاده سته، هه م خاوه نیشه بو هه رچی له ناسمانه کان و له زه ویدا هه یه.

پنجم و ششم: ﴿وَهُوَ أَعْلَى الْعَظِيمِ﴾، نهو یه کجار به رزه، بی سنور به رزه، یه کجار و بی سنوریش مه رزه.

هفتم: ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرْنَ مِنْ قَوْقِحِنَّ﴾، نیزیکه ناسمانه کان له سه ریانه وه داقلیشین، واته: داقلیشان و هه لقلیاشانه که له سه ره وه دهست پی بکات، بچی؟ له بهر سام هه بیه تی خوا ﷻ چونکه نه وه هه مووی په یوه ندیی به خوا وه هه بی، هه ندیک گوتوو یانه: بویه ناسمانه کان خه ریکه هه لقلیشین و بشکین، پارچه پارچه بین، له بهر قورسی فریشته کان که له سه ریانش، وه ک دواپی باسی ده که یین، به لام نهو مانایه ی تیمه کردمان، به هیترته.

هشتم: ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ سٰٓئِحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهٖمۡ﴾، نهوش سیفه تیکی دیکه ی خواجه، فریشته کانیش به ستایش کردنه وه په روه دگاریان به پاک ده گرن، ﴿وَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِی الْاَرْضِ﴾، داوای لی بوردنیش ده که ن بوه موو نه وانه ی له زه ویدان، فریشته کان هه موو خه لکه ی له زه ویدان، داوای لی بوردنیا ن بوه له خوا ده که ن.

نویسم و دهم: ﴿اَلَا اِنَّ اِلٰهًا هُوَ الْعَفْوُ الرَّحِیْمُ﴾، نه ها ناگاداربن! به دلنیایی خوا زور لی بوردیه، زوریش به به زه یی و میهره بانه.

یازدهم: ﴿وَالَّذِیْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِیَآءَ اللّٰهُ حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ﴾، نه وانه ش که جگه له خوا دوستانتیک پشتیوانان و سه ره ریشتیاراتیک بوه خویان ده گرن، ﴿اللّٰهُ حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ﴾، خوا به سه ریانه وه پارتره، خوا پارتره ریانه، واته: پارتره ری کرده وه کانیا نه، پارتره ری قسه کانیا نه، پارتره ری هه لسوکه وته کانیا نه، ﴿وَمَا اَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلِ﴾، توش به سه ریانه وه کار پیسپردراوی نه ی موحه مه د ﷻ واته: تو لیت ناپرسریته وه بچی کوفریان کردو، بیروابوون، بچی توانیا ن کردو لادانیا ن کرد، دوا ی نه وه ی په یامی خویان پی ده گه بی تی، بهرپرسیاره تی له نه ستوی خویان دایه.

دوازدهم: ﴿وَكَذٰلِكَ اَوْحٰیۤ اِلَیْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِیًّا﴾، هه ر بهم شیوه یی سه روشمان کردو بوه پیغه مبه رانی پیش تو، قورناتیکیشمان به زمانی عه ره بیی بوه تو ناردوه، ﴿لِنُنذِرَ اُمَّ الْقُرٰٓی وَمَنْ حَوْلَهَا﴾، تاکو دایکی ناوه دانیه کان بترسینت (که مه که به)، واته:

خه لکی دایکی ناوه دانیه کان ﴿وَمَنْ حَوَّهَا﴾، ههروهها نهو خه لکهی له دهوری مه ککه به، که هه موو گوئی زهوی ده گریته وه، نهوانه ی پئ بترستی، وریایان بکه به وه ﴿وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ﴾، ههروهها بو نه وهی خه لک ناگادر بکه به وه و بترستی له روژی کۆکردنه وه ﴿لَا رَبَّ فِيهِ﴾، که هیچ دوو دلئی تیدانیه، ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾، که سه ره نجام کۆمه لیک له به هه شتدا سه قامگیر ده بن و، کۆمه لیکیش له نیو کلپهی دۆزه خدان، واته: وه ک سه ره نجامی کۆتایی به و شیوه یه ی لی دی، که نه وه پیکر نیه له وهی، پیش نه وهی خه لک هه مووی له به هه شتدا، یاخود له دۆزه خدا نیشته جن بی، کۆمه لیک بسووتیرین له برواداران و سزا بدرین، ههروهها که کۆمه لیکیش له سه ره نه عراف ده بن، وه ک له سووره تی (الأعراف) دا هاتوه، نه وه له گه ل نه وه دا تیکناگیری، چونکه تیره باسی دهره نجامی کۆتایی ده کات.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، نه گه ره خواش و یستبای هه مووی ده گیران به یه ک کۆمه ل، واته: هه مووی له سه ره ئیمان کۆده کردنه وه، که خوا حه زی له ئیمان، ههروهها خوا ده ی توانی هه موویان له سه ره کوفر کۆبکاته وه، ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ نِسَاءٍ فِي رَحْمَتِهِ﴾، به لام هه ره که سیک بیه وی ده یخاته نیو به زه یی خۆیه وه، واته: به لام نازادی کردوون و، هه ره که سیک که بیه وی به هۆی وه رگرتنی هیدایه تی خواوه، ده یخاته نیو به زه یی خۆیه وه، ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، سه ته مکارانیش هیچ سه ره پرشتیارو هاوکارو یارمه تیدهر ئیکیان نیه.

﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾، یان تایا جکه له و سه ره پرشتیاران ئیکیان په یدا کردوون، ﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾، نه مه ش سیفه تی سیزده یه م: به دلنیایی هه ره خوا سه ره پرشتیاری راسته قینه یه ﴿وَهُوَ يَحْيِي الْمَوْتَى﴾، نه مه ش سیفه تی چوارده یه م: هه ره نه و مردووون ده ژینیتیه وه و ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، نه میس سیفه تی یازده یه م: نه و له سه ره هه موو شتیکیش به توانایه.

﴿ وَمَا أَخْلَقْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحَكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ﴾، سیفہتی شازدہیہم: ھەر شتیکیش تیتدا دہکونہ راجیایہوہ، بریارو حوکمہکھی بۆ لای خواہیہ، ﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي ﴾، سیفہتی حەقدہیہم: (تۆ بَلَن): نا ئەوہتان پەرورەدگارمہ، نا ئەو خواہیہتان پەرورەدگاری منہ، ﴿ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾، پشتم ھەر بہو دہبەستم و ھەر بۆ لای ئەویش دہگەریمہوہ.

﴿ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ سیفہتی ھەژدہیہم: داھینہری ئاسمانہکان و زەوییہ ﴿ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ﴾ سیفہتی نۆزدہیہم: لە خۆتان ھاوسەرانتانی بۆ ھیناونہ دی، جووتہکانی بۆ ھیناونہ دی، ئەھی مروؤفہکان! ﴿ وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ﴾ سیفہتی بیستہم: ھەرودھا لە ناژەلانیش جووتی خولقاندوون، واتہ: ھەم ئیوہی بہ جووت (نیرو من) و ھەم ناژەلەکانیشتی بہ جووت، خولقاندوون، ﴿ يَذُرُكُمْ فِيهِ ﴾ سیفہتی بیست و یەکەم: لەو جووتییہدا زۆرتان دہکات، وەچەتان بەردەوام دہکات، ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴾، سیفہتی بیست و دووہم: ھیچ شتیک وەک وی نیہ، زەینتان بەلای ئەوہدا نہچن، خوا پەرگەزی ھەبن، پەرگەزو جووتیہتیی و، نیرو مئیہتیی بۆ ئیوہ داناوہ، وەک یاسایەک تاکو وەچەتان پتن بەردەوام بن.

گوتراوہ: ﴿ كُلُّ مَا جَرَى بِبَالِكَ، فَاللَّهُ بَخْلَافٍ ذَلِكِ ﴾ واتہ: ھەرچی بہ زەینتی تۆ دابن، خوا جیایہ لەوہ، چونکہ ھەرچی بہ زەینتی تۆ دادن، ھەر وینہی دروستکراوہکانہ، بەلام خوا بەدییئنہرہ، ﴿ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾، بیست و سن و بیست و چوارہم: خوا بیسەری بینەرہ، بەلام بیستنہکھی و دیتنہکھی، وەک ھی ئیمہ نیہ، وەک چۆن زاتی خوا لە زاتی شتەکان جیایہ، ھەموو سیفہتەکانی و ھەموو حالەکانی و ھەموو کردوہکانیشتی، جیان لە ھی دروستکراوہکان.

کەواتہ: چوونہ سەر عەرشی خوا، لە سەرەوہی دروستکراوہکان بوونی خوا، دیتنی خوا، بیستنی خوا، فەرماشت فەرموونی خوا، دہستەلاتی خوا، بەزەیی

خو، هه موو سیفه ته کانی خو، ده بی بلین: وه ک بو خوا شایسته ن، وان، نه ک بهو چه مک و واتایانه ی دینه زهینی ئیمه وه، چونکه نهو چه مک و واتایانه ی دینه زهینی ئیمه وه، هه موو یامان له دروستکراوه کانی دارنیون، به لام خوا ﴿لَئِنْ كَمِثْلَهُ شَىْءٌ﴾، نه مه بناغه و بنچینه ی به پاکگرتنی خوا به ﴿لَهُوَ﴾، له وه که له هیچ روویکه وه وه له هیچ شتیکیدا، وه ک دروستکراوه کانی بچی.

له کو تایی دا ده فه رموی: ﴿لَهُ، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سیفه ق بیست و پینجه م: کلله کانی ناسمانه کان و زهوی هه ر هه ر هی نه ون، به ده ست وین، ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ سیفه ق بیست و شه شه م: بو هه ر که سیک که بیه وی بژیو فراوان ده کات و، وه ته نگ دینن، واته: له هه ندی حالدا بو ی فراوان ده کات و له هه ندی حالدا بو ی وه ته نگ دینن، یا خود: بو هه ر که سیک بیه وی بژیو فراوان ده کات و، بو هه ر که سیک دیکه ش بیه وی، بژیو ته نگ ده کات، که می ده کاته وه، ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ سیفه ق بیست و حه وه تم: به دلنایی نه و به هه موو شتیک زانایه، که به هه موو شتیک زانایه، واته: زور کردن و که م کردنی بژیویش بو تاک تاک مرو فقه کان، له حالته جیا جیاکاندا، یا خود زور کردنی بژیو بو هه ندیکیان و که مکر نه وه ی بو هه ندیکیان، بیکومان هه مووی له رووی زانیاری بئ سنووری خو یه وه یه تی، له رووی حکمه ت و کار زانیی بئ سنووری خو یه وه یه تی، به پتی نه و سیسته ناوازه یه ی که له ژبانی به شه ردا دایناوه، ئیمه دوایی له مه سه له گرنه گه کاند له باره ی فراوان کردن و ته سکر کردن، یا خود: زور کردن و که مکردنی خوا بو بژیوی مرو فقه کانه وه، با سیک تابه ت ده که ی ن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

سروشکردنی خوا بو پیغه مبهری کۆتایی و سه ره جه م پیغه مبه رانی دیکه و، وه سفکرانی خوای به رزو مه زن به یازده له سیفه ته به رزو بی وینه کانی:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿حَمْدٌ ۱) عَسَقٌ ۲) كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳) لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴) تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵) وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۶)﴾

شیکردنه وه ی ئەم، ئایه تانه، له سیزده برکه دا:

۱) - خوا عزوجل دوای ده ست پیکردن به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، ده فه رموی: ﴿حَمْدٌ ۱) عَسَقٌ﴾، ئەمانه پینج پیتن، دوویان پیکه وه: حا میم (حم)، سیشیان پیکه وه: عهین سین قاف (عسق)، به لام هه موویان پچر پچر ده خوئرنه وه، به عه ره بی پتیا ن ده گوئری: (الْحُرُوفُ الْمُقَطَّعَةُ) پیته لیک دراب پترواوه کان، که ئیمه له سه ره تای ته فسیری سووره تی (یونس) دا، باسیکی وردمان له باره ی ئەو پیته پچر پچرانه وه کرد، که له سه ره تای بیست و نۆ (۲۹) له سووره ته موباره کانی قورئاندا هاتوون، ههروه ها له سه ره تای سووره تی (الشعراء) یشدا، جارێکی دیکه هه ندیک شتمان لهو باره وه باسکرد، شایانی باسه: ئەو پیتانه که له سه ره تای بیست و نۆ سووره ته وه هاتوون، ئەو پیته پچر پچرانه، هه یانه هه یکه پیته، که له سه ره تای سی سووره ته وه هاتوون: (ص، ق، ن)، هه یانه

دوو پیتن، که دوو پیتنه کان زۆرن وهك: (یس، طه) و هه موو (حم) هكان، هه یانه سى پیتن، وهك: (ألم) هكان، ئەوانیش زۆرن ههروهه (ألر) هكان و (طسم) هكان، هه یانه چوار پیتن وهك: (الممر، المص) دوو سووره تیشیان پینج پیتین که سه ره تاي سووره تی (مریم) ه: (كهيعص) و، سه ره تاي ئەم سووره تی، (الشورى) یه: (حم، عسق) تيمه له شوینی ئاماژه پیکراودا باسیکی تیرو ته سه مان له باره وه کردوه، لیره هه لینا پر ووزینین و بهو ئاماژه کورته، واز دینین و ده لئین: خوی به رزی مه زن، له سه ره تاي بیست و نو له سووره ته موباره که کانی قورئان، که دووانیان مه دینه یین و ئەوانی دیکه مه ککه یین، ئەم پیته پچر پچرانه دیتن، گرنگترینی ئەو ئامانجانەى ده یان پیکن، ئەوه یه، که ئەم قورئانه به رزو مه زنه، هه ر لهو پیتانه و لهو دهنگانه پیکهاتوه که مروقه کانی به کاریان ده هیتن، بو ئاخاوتن و نووسین، تنجا که ناتوانن نهك وینه ی قورئان، به لکو ده (۱۰) سووره ت، بکه وینه ی سووره تیکیش بپنن، که واته: با دلنایان ئەو زاته ی لهو پیت و دهنگانه، ئەو فه رمایشته بن وینه یی پیکهتیاوه، خوی به رزی مه زنه، ئەگه رنا مروقه کان که م و زور ده توانن لاسایی به کدی بکه نه وه.

۲- ﴿كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه ر بهو شتوده خوی زالی کارزان سروش بو لای تو ده کات، (په یامی په نهان ت بو ده تیری) و بو لای نه وانەى له پیتش توش دابوون (له پیتغه مبه ران). وه حیی له زمانی عه ره بییدا (الكلام الخفي) قسه یی په نهان، واته: وهك ئەو سروشکردن و په یامی په نهان ناردنه، که مه گه ر هه ر به خوی بچو تیری، ئەگه رنا وینه ی دیکه ی نیه و هیچ شتیکی دیکه نیه، پتی بچو تیری، (كذلك) واته: وهك ئەو شتوه سه ر سو رهینه ره له سروشکردن، که مه گه ر هه ر به خوی بچو تیری، سروش ت بو لا ده کات، ههروهه بو لای ئەوانه ش که له پیتش تو دابوون، سروش بو کردوون، پیتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کن ئەو سروه ی کردوه؟

﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوی با لاده ستی کار به جی، خوی هك ﷻ که خاوه نی تهوپه ری عیززه ت و با لاده ستیه، خاوه نی تهوپه ری زالبوونه، خاوه نی تهوپه ری کارزانسی و کار به جی شه، وشه ی (يُوحِي) به زوری و خویندوو یانه ته وه، به لام

هەندىك له قورئانخويته كانيش خويئندوو يانه ته وه: (كَذٰلِكَ يُوحٰى اِىٓنِكَ وَاِلٰى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكَ) ئەو شىو هەيه بۆ لای تۆ سەرش دەكەرى و بۆ لای ئەوانەى پيش تۆش
له لایەن خواى زالى كارزانەوه.

كهواته: ئەوانه سى له سيفه ته كاني خوان:

يه كه م: ئەوه هەيه كه خوا سەرش دەكات، بۆ پيغه مەبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و پەيامى
پەنهانيان بۆ دەتيرى.

دوو ه م: خاوهنى ئەوپه پرى عيززهت و بالاده ستى بوون.

سيه م: خاوهنى ئەوپه پرى كارزانيى بوون.

(۳) - ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾. هەرچی له ئاسمانەکان و هەرچی له
زەویدا هەیه، هى ئەوه، زانايان وا تەعبیری دەكەن دەلێن: (لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ مِلْكًا وَمَلَكًا) واتە: چ وەك خاوهندار تىتى، چ وەك حوكمرايه تىتى هەر خوا ﷻ
هەمه كارەى ئاسمانەکان و زەوییه، (مِلْك): شتىكه كه خاوه تىكى هەبن، (مَلِك) يش، به
مانای حوكمرايى و دەسته لاتدار تىتى دى.

كهواته: ئەم گەردوونه بەسەرو خواریهوه، وەك زانايان دەلێن: (عَلُوِيْهِ وَسَفْلُوِيْهِ)
سەرى و خوارى، هەمووی هەم خاوهن تىیدا، تەنيا خوايه، هەم حوكمراى و
بالاده ست تىیدا، تەنيا خوايه ﷻ.

ئەمەش سيفه تى چوارەم.

(۴) - ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ﴾. هەر ئەویش زۆر بەرزە، زۆریش مەزنە، ئەمەش سيفه ته كاني:
پينچ و شەش، ديارە بەرزى خوا ﷻ بە رەهاى و، مەزنى خوا بە رەهاى، مەبەست
پينان وەك هەموو سيفه ته كاني ديكەى خوا، دەبن بگوترى: بەرزى و مەزنىه ك كه بۆ خوا
شاىستەن، خوا بەرزە، ئەوپه پرى بەرزى هەيهو، ئەوپه پرى مەزنى هەيه، بەلام بەرزىه ك
و مەزنىه ك كه بۆ خوا ﷻ شاىستەن، ئەك مروفا شتىكى بيته زەينه وه، وەك بەرزى

دروستکراوه کان، هه ندیکیان به سه ره هه ندیکیاندا، یا خود مه زنیی دروستکراوه کان، که به دلنایی مانای هه موو سیفه ته کانی خواو، هه موو کرده وه کانی خواو، هه موو ناوه کانی خوا، جیان له و ماناو مه به ستانه ی که تیمه بو دروستکراوه کانی به کاریان دینین، مانایان هه به، مانای راسته قینه یان هه به، به لام نه و ماناو راسته قینه به بو تیمه نه زانراوه، هه لبه ته جاری واش هه به خوا ﷻ وشه به که به مانای مه جازیه که ی به کاردینی، به لام سیفه ته کانی خواو کرده وه کانی خوا، هه موویان مانای راسته قینه یان هه به، به لام بو تیمه زانراو نیه.

که واته: سه رچاوه ی نه و سه روه که بو لای تو ده کری و بو پیش تو ش کراوه، خوا به که ﷻ خاوه ی هه موو نه و سیفه ته به رزو ناوازانیه.

(۵) ﴿ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرْنَ مِنْ قَوْحِنَ ۙ ﴾، نیزیکه ئاسمانه کان له باری سه رتیانه وه هه لقلیشین، وشه ی (يَنْقَطِرْنَ) خو تیرا ویشه ته وه: (يَنْقَطِرْنَ)، (تکادش، خو تیرا وه ته وه: (تکاد)، هه به (تکاد)، هه به (تکاد) خو تیرا وه ته وه، نه گهر (تکاد) بئ، ئاسمانه کان، به مانای (سماه) ن، یان له بهر نه وه ی (السموات) (المؤثت المجازی) بئ، (يَنْقَطِرْنَ) ش، له که ل (يَنْقَطِرْنَ) هه درووکیان به که واتایان هه به: (أَيُّ يَتَشَقَّقْنَ) (وَيَتَصَدَّعْنَ) شه ق و په ق ده بئ، له ت و په ت ده بئ، یا خود هه لده قلیشین، (الْقَطْرُ: هُوَ الشَّقُّ طُولًا) شتی که به باری در تیزیدا شه ق بئ، هه لقلیشی.

که ده فه رموی: ﴿ مِنْ قَوْحِنَ ۙ ﴾، نه م راناو ده گهر تیه وه بو ئاسمانه کان، واته: هه لقلیشانه که له باری سه رتیانه وه ده ست پیده کات، ده شگونجئ ﴿ مِنْ قَوْحِنَ ۙ ﴾، بگه رتیه وه بو زه ویه کان، واته: له سه ره وه ی زه ویه کانه وه، به لام مانای به که میان زیاتر پیده چئ و، (من) له: ﴿ مِنْ قَوْحِنَ ۙ ﴾ دا زیاد کراوه بو ته نکید کردنه وه ی له سه ره وه ی هه لقلیشانی ئاسمانه کان، واته: له سه ری سه ری وه له کوئ سه ره تای سه ری به، له وتیه نه وه هه لقلیشانه خه ریکه ده ست پیده کات.

هه لبه ته زانیان له وباره وه: تیا بوچی خوا ﷻ باسی ئاسمانه کان ده کات، که له سه رتیانه وه خه ریکه هه لقلیشین، بشکین، پارچه پارچه بئ؟ قسه یان کردوه، دوایی تیمه له کورته باسی که، له چوار سه رنجدا، له وباره وه قسه ده که بئ.

گرنگ نه‌وه‌یه لیتره‌دا خوا ﷻ باسی نه‌وه ده‌کات که نیزیکه تاسمانه‌کان له باری سه‌ریانه‌وه بشکین، هه‌لقیشین، پارچه‌پارچه بین، که نه‌وه‌ش سیفه‌تیکی دیکه‌ی حه‌وته‌می خوای په‌روه‌ردگاره، چونکه نه‌وه‌ه‌لقیشانه‌ی تاسمانه‌کان له لای سه‌ریانه‌وه، به‌ته‌ئکید په‌یوه‌ندیی به‌خوای په‌روه‌ردگاره‌وه هه‌یه، واته: له‌سام هه‌یه‌تی خوا، که نه‌وه‌یه‌کیکه له‌دوو مانایه‌کاتی و، دوایی زیاتر باسی ده‌که‌ین، ئنجا نه‌وه‌ش‌ق بوون و هه‌لقیشانی تاسمان له‌سوره‌تی (الرحمن) یش دا خوا نامازهی پیداو: ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتْ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ (۳۷) واته: کاتیکی تاسمان ش‌ق بوو، وه‌ک گوئیکی سووری لی‌هات، یاخود سوور بووه، وه‌ک چۆن پۆن داغ ده‌کری، یاخود وه‌ک مسی قالدراوه‌ی لی‌هات.

۶- ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، فریسته‌کانیش به‌ستایش‌کردنه‌وه په‌روه‌ردگاریان به‌پاک ده‌گرن، واته: هه‌م به‌پاک ده‌گرن و به‌دووری ده‌گرن له‌هه‌له‌وه په‌له‌وه‌که‌م و کوپیی، هه‌م ستایشی ده‌که‌ن به‌سیفه‌ته‌به‌رزو مه‌زنه‌کاتی.

ئهمه‌ش سیفه‌تی هه‌شته‌م له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا.

۷- ﴿وَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ﴾، داوای لیبوردنیش ده‌که‌ن بو‌هه‌موو نه‌وانه‌ی که له‌زه‌ویدان، ئنجا ئایا نه‌وه‌ته‌نیا برواداران ده‌گرتیه‌وه، یاخود هه‌موو دانیشتوانی زه‌وی ده‌گرتیه‌وه، مرۆف و جند به‌چاک و خرابیانه‌وه، به‌بروادارو بیپروایانه‌وه؟ نه‌وه‌ش دیسان دوایی قسه‌ی زیاتری له‌سه‌ر ده‌که‌ین.

۸- ﴿اَلَا اِنَّ اِلٰهًا هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾، ئهمانه‌ش سیفه‌تی نۆیه‌م و ده‌یه‌م، که له‌م شه‌ش ئایه‌ته‌دا باسکرون: ئاگادارین! هه‌ر خوا نه‌وه‌په‌ری لیبورده‌وه نه‌وه‌په‌ری میهره‌بانه، وشه‌ی (آلا) واته: ئاگادارین، به‌کوردیی ده‌لئین: (ئه‌ها)، (بزائن)، ﴿اَلَا اِنَّ اِلٰهًا هُوَ﴾، به‌دنیایی خوا، ئنجا به‌(هو) راناوای جیا‌کردنه‌وه. ﴿صَمِيْرُ الْقُصْلِ (هُوَ)﴾ واته: به‌سێ نامراز خوا ﷻ زۆر لیبورده‌یی و، زۆر به‌زه‌یی نواندن و میهره‌بانیی خو‌ی ته‌ئکید کردۆته‌وه: ۱- (آلا)، ۲- (اِنَّ)، ۳- (هُوَ).

۹- ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ﴾، نهوانهش که جگه لهو، بان له جیاتی وی، یان له خوار نهوه وه، دوستانیکیان سدرپه رشتیاراتیکیان بو خویان په یداکردوون، خوا پاریزره به سهریانه وه.

نهوهش سیفهنی یازده بهمه که لهم شهش نایته دا باسکراون، واته: خوا کرده وه کانیان، هانده ریان بو کرده وه کان، په نهان و ناکسرایان ده پاریزنی، ناگی له هه مووی هه یه، نه مهش هه ره شه به کی شیراوه یه، واته: سزایان ده دا له سهر نهوهی جگه له خویان کرده به سدرپه رشتیاری خویان.

۱۰- ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، توش به سهر نهوانه وه چاودیر نی، یاخود کار بیسیتردراونی، که نه هیللی لابدن، نه هیللی به ملاولادا بچن، لیره دا (وکیل) له سهر کیشی (فعلیل) ه، به لام به مانای (مفعول) ه، یانی: (وَمَا أَنْتَ بِمُؤَكَّلٍ عَلَيْهِمْ) تو به سهر نهوانه وه نه کراوی به کار بیسیتردراویان که نه هیللی به ملاولادا بچن.

کورتہ باسیک: چوار سہرنج له بارہی

خواو په یوه نندیه وه له گهل دروستکراوه کانی دا

سهرنجی په که م: که ده فرموي: ﴿يَفْطَرْنَ مِنْ قَوْعِهِنَّ﴾، يان (يَنْفَطِرْنَ) زانايان لهو باره وه زور مشت و مريان كرده، كه ناياناسمانه كان بوجي خوا ښه وه وده سفيان ده كات، كه نيزيكه هه لقليشين له سهرتيانه وه، نيزيكه له ت و په ت بڼ، له ت و په ت بوونه كه و، هه لقليشانه كه ش له سهره وه ده ست پتده كات؟ به لام نه وه ي زياتر به دلوه ده نووسين، دوو واتان:

په كه م: (يَفْطَرْنَ مِنْ هَيْبَتِهِ وَ خَشْيَتِهِ) له بهر سام هه بيه ت و، به مه زن گرتن و ترسان له خوا ښه، ناسمانه كان خه ريكن هه لقليشين، بويه ش هه لقليشانه كه له سهره وه ده ست پتده كات، چونكه خوا ښه و شو په كه بو نه و شايسته يه، له سهره وه ي دروستكراوه كاني خويه تي، دياره له سهره وه ي ناسمانه كانه وه عرش هه يه، خوي پهره ردگار له سهره وه عرشه وه يه، به لام به و شو په كه بو خوا شايسته يه، نابي ماناي بهر ز بوونه وه و، له سهره بوون، له سهره وه بوون، (استواء و علو و ارتفاع) به و شو په بې كه تيمه بو شته كان بو دروستكراوه كان به كاري دينين، نابي نه و چه مك و واتايانه بيته زه ينمانه وه، چونكه خوا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، هيچ شتيك وه ك خوا نيه، وه ك دوايي پتي ده گه ين.

نجا نه گه ر ليره دا مه به ست نه وه بڼ: له بهر سام و هه بيه تي خوا خه ريكن ناسمانه كان هه لقليشين، له سووره تي (مريم) دا، خوا ښه و شو ي روون كرده توه و، ده فرموي: ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِذَا ﴿٨٩﴾ تَكَادَ السَّمَوَاتُ يَفْطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَذَا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا﴾، پيشي باسي نه وه ده كات، كه روله پالده ده نه لاي خوا، (به شتيك له هاوبه ش بو خوا دانهره كان)، خوا ده فرموي: به راستي شتيكي زور قورس و مه زنتان گوت، شتيكي

زۆر بېرەزاتان گوت، (هەلەیه کی زۆر بېرەزاتان کرد)، ئاسمانەکان خەریکن بە ھۆی ئەو قسەبەوہ بقلیشین، زەویش خەریکە لەت بئ، پارچە پارچە بئ، چیاکانیش خەریکن بە کەوتنیک، کە دەنگیکى گەورەى لێوہ بئ، بکەون، کەوتتە کە دەنگیکى زەبەلاحى لیبئ، وەك چۆن خانووێك دەرووخى، ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا﴾، بە ھۆی ئەوہوہ کە پۆلەیان پالدايە لای خواى خواەن بەزەيى.

ھەلبەتە تێمە لە تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا، کورتە باسیکمان لەو بارەوہ کردوہ، کە ھەرچی دروستکراوی خوايە، بە خوا ئاشنايەو خوا دەناسئ، ھەر بۆیە کاتیک ھەندى لە مرۆفەکان پۆلە پالەدەنە لای خواو ھاوبەش بۆ خوا دادەبئین، ئاسمانەکان و زەوى و چيايەکان و تیکرای دروستکراوہکان، زۆر ناپەحەت و قەلسن، خەریکن لە داخان بپچرئین، لیکبئەوہ و بقلیشین، ئەمە مانای بەکەم، کە ئەم مانايە زیاتر دەچتە دڵ و عەقلەوہو، ئەو سئ ئايەتەى سوورەتى (مریم) یش، زیاتر پشتگیری ئەو رایە دەکەن، کە خوا دەفەرموى: بە ھۆی ئەوہوہ کە ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان پۆلە دەدەن پال خواى خواەن بەزەيى، ئاسمانەکان خەریکن ھەلبقلیشین، زەوى خەریکە پارچە پارچە بئئ، چيايەکانیش خەریکن بکەون، بە کەوتنیک کە دەنگیکى گەورەى لێوہ بئت.

کەواتە: کە دەفەرموى: ﴿تَكَادُ السَّمَوٰتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْ قَوْضِيٍّ﴾، واتە: بە ھۆی شیرک و کوفرى مرۆفەکانەوہ، گەردوون خەریک بەسەر یە کدا ھەلبقلیشى و تیکبچئ، ھێندە ناپەحەتە.

دووہم: واتای دووہمی کە توێژەرەوانی قورئان باسیان کردوہ: (مِنْ ثِقَلٍ مَا عَلَيْهِنَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ) بە ھۆی ئەو قورسییەوہ کە لە سەر ئاسمانەکانە، یان لە نێو ئاسمانەکاندا ھەيە لە فریشتەکان، چونکە لە تەفسیری سوورەتی (فاطر) و سوورەتی (الصافات) دا، کورتە باسماں کردوون لە بارەى فریشتەکانەوہ کە چەندە زۆرن!!

لیترهش ئەو فەرمايشتهی پێغه مبهەر ﷺ دووباره دهکهینهوه که پێغه مبهەر ﷺ ده فهرموی: **أَطَّتِ السَّمَاءُ وَحَقَّ لَهَا أَنْ تَنْطَبَّ، مَا فِيهَا مَوْضِعُ شِبْرٍ، إِلَّا وَفِيهِ مَلَكٌ قَالِمٌ أَوْ رَاكِعٌ أَوْ سَاجِدٌ** (أخرجه الترمذي: ۲۳۱۲، وابن ماجه: ۴۱۰۹، والحاكم: ۸۶۳۳، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي)، واته: ئاسمان جیره ی لیهات، نه قه ی لیهات، هه قی خۆشیه تی که جیره و نه قه ی لێ بێ، (وهك چۆن باریکی قورس که له ولأخیک ده نرێ جیره ی لێ دێ، یان ولأخه که نه قه ی لێ دێ له بنیدا)، چونکه شوێنی هیچ بستیک نیه، مه گهر فریشته یهك تیییدا وه ستاوه، یاخود رکووعی بردوه، یاخود کړنووشی بردوه (بۆ خوا ﷻ).

واته: ئەو ئاسمانه پره له فریشته کان، وهك چۆن ولأخیک باریکی قورسی لێ ده نین، نه قه و جیره ی دێ، ئاوا ئاسمانیش نه قه و جیره ی دێ.

کهواته: که ده فهرموی: **تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطَرْنَ مِنْ قَوْقِهِنَّ**، واته: به هۆی ئەو باره قورسه وه ی له سه ر پشتیانه، که بریتین له فریشته کان، ئاسمانه کان خه ریکن بقلیشین، به لām مانای یه که میان زیاتر به دلوه ده نووسی.

سه رنجی دووه م: لهوباره وه که ئایا خوا ﷻ په یوه ندیی له گه ل که ردووندا، له گه ل ئاسمانه کان و زه ویدا، له گه ل دروستکراوه کانیدا، چۆنه؟ دیاره خوا به دیه پنه ری هه موو شتیکه و، هه رچی هه یه هه مووی دروستکراوی خوایه، هیچی بوونی نه بووه و خوا بوونی پێداوه، له ئیو دروستکراوه کاند ئاسمانه کان و زه و، له سه رووی ئەوانه وه عه رش و کورسی، به پای هه ندیک له زانیان که ده لێن: کورسی جیسمیکه، دروستکراوی خوایه، به لām کورسی مشت مری له سه ره، به لām عه رش ئەوه دیاره خوا له حه وت شوێنان له قورئاندا ده فهرموی: **﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾**، هه رووه ها خوا ﷻ، هه م بۆ حاله ق تێستا ده فهرموی: **﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ﴾** (۷) غافر، هه رووه ها به نسه بت رۆژی دوايشه وه ده فهرموی: **﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾** (۱۷) الحاقه.

که‌واته: عه‌رِش دروستکراوئیکه هه‌لگیراوه، خِوای په‌روه‌ردگارِیش له سه‌رووی عه‌رِشه‌ویه، به‌و شیوه‌یه‌ی بۆ خِوا شایسته‌یه، چونکه کاتیک نه‌ عه‌رِش هه‌بووه، نه‌ تاسمانه‌کان و هه‌یج شتیک نه‌بووه، خِوا نه‌وکاته چوَن بووه، ئیستاش هه‌ر وایه.

له‌باره‌وه‌ش به‌ بۆچوونی من هه‌م کورته‌ئینان (تفریط) و، هه‌م زیاده‌پۆیی (إفراط) هه‌بووه، له‌ ئیوان دوو کۆمه‌ل له‌ مسوولماناندا، که‌ له‌ مێژوو دابوون و ئیستاش شوئینه‌واری بیروکه‌کانیان هه‌یه، نه‌وانیش بریتین له‌ که‌سانیک که‌ زنده‌ پۆیان کردوه له‌ به‌ پاک‌گرتنی خِوادا، هه‌لبه‌ته‌ خِوا هه‌تا به‌پاک‌ بگیری که‌مه‌، به‌لام‌ نابئ به‌ بیانووی به‌ پاک‌گرتنی خِواوه، سیفه‌ته‌کان له‌ خِوا په‌ک بخرین و، سیفه‌ته‌کان له‌ خِوا داب‌نرین و تووشی (تعطیل) ببین، نه‌وه‌ لایه‌ک، لایه‌که‌ی دیکه‌ش زیاده‌ پۆیان کردوه له‌ چه‌سپاندنی سیفه‌ته‌کان دا بۆ خِوا، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ سه‌ریان به‌ ویچواندن و چه‌ستاندن (تشبیه و تجسیم) که‌یشتوه، نه‌وانی دیکه‌ش سه‌ریان به‌ (تعطیل و تجرید) که‌یشتوه، که‌ سیفه‌ته‌کان له‌ خِوا په‌ک بخهن و ئی داب‌نن.

به‌لام‌ هه‌ق و راستیی له‌ ئیوان نه‌و دووانه‌ دایه، له‌و باره‌وه‌ قسه‌یه‌کی (فخر الدین الرازی) دئین، که‌ نه‌و په‌کتیکه‌ له‌وانه‌ی زنده‌پۆیی کردوه له‌ دوورخستنه‌وه‌ی خِوا له‌ ویچوونی دروستکراوه‌کانیدا، که‌ به‌ ته‌ئکید خِوا دووره‌ له‌وه‌ی به‌ دروستکراوه‌کانی بچئ، به‌لام‌ نابئ به‌ بیانووی نه‌وه‌ سیفه‌ته‌کان له‌ خِوا داب‌نن، (الرازی) له‌ باره‌ی نه‌و ئایه‌ته‌وه: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ ﴿۳۱﴾ مریم، واته: هه‌رچی له‌ تاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، هه‌مووی به‌به‌ندایه‌تیی دیت بۆ لای خِوای خِواهن به‌به‌زه‌یی، له‌ باره‌ی نه‌و ئایه‌ته‌وه‌و له‌ ته‌فسیری دا نووسیه‌تی:

(وَكَلِمَةُ «مَنْ» لَا شَكَّ أَنَّهَا وَارِدَةٌ فِي حَقِّ اللَّهِ تَعَالَى، فَدَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ عَلَى أَنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَهُوَ عَبْدٌ لِلَّهِ، فَلَوْ كَانَ اللَّهُ مُوجُودًا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَفِي الْعَرْشِ، لَكَانَ هُوَ مِنْ جُمْلَةِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ، فَوَجِبَ أَنْ يَكُونَ عَبْدَ اللَّهِ، وَلَمَّا ثَبَتَ

بِهَذِهِ الْآيَةِ أَنَّ كُلَّ مَنْ كَانَ مَوْجُودًا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَهُوَ عَبْدٌ لِلَّهِ، وَجَبَّ فِيمَنْ تَقَدَّسَتْ كِبْرِيَاؤُهُ عَنِ نَهْمَةِ الْعُبُودِيَّةِ، أَنْ يَكُونَ مُنْزَهَا عَنِ الْكُفُونِ فِي الْمَكَانِ وَالْجِهَةِ وَالْعَرْشِ وَالْكَرْسِيِّ^(۱).

پندهدا (فخرالدين الرازي) به لگه هتانه وه به کی سه رسوره تهنه ده کات! خوا ده فهرموئ: [هه ره که س که له ناسمانه کان و زه ویدا هه به، هه مووی به بنده ی دی بۆ لای خوی خاوهن به زه یی] له ته فسیریدا ده لئ: وشه ی (مَنْ) به دلنیا یی له باره ی خوی به رزه وه هاتوه، نه م نایه ته ش به لگه به له سه ره وه که هه ره که سیک له ناسمانه کان و زه ویدا هه به، نه وه بنده ی خوا به، بۆ به ته گه ره خوا له ناسمانه کان و زه ویدا (ئنجاه وه عه رشیشی بۆ زیاد ده کات) و له عه رشدا بووا به، نه ویش ده چوو ه تپو ریزی نه وانه ی له تپو ناسمانه کان دان، نه وه کاته ش خوا ده بوو به بنده ی خوا، ئنجا که به وه نایه ته چه سپا که هه که سیک له ناسمانه کان و له عه رش دایه، بنده ی خوا به، که واته: که سیک که گه ره یی نه وه زۆر پاکه، نابئ تۆمه تی به بنده ی تپیی پال بدریته لاه، ده بی به پاک بگیری له وه ی که له شو تینک دابئ، له لایه ک بی و، له سه ره عه رش و له سه ره کورسی بیت.

پوخته ی قسه که ی (فخرالدين الرازي) نه وه به که: نه وانه ی ده لئین: خوا له سه ره عه رشه، یان له ناسمانه (واته: له سه ره وه به) مانای وایه به پتی نه وه نایه ته که خوا ده فهرموئ: هه ره که سیک که له ناسمانه کان و زه ویدا به، هه مووی بنده ی خوا به، که واته: ده بی خوا ش بنده ی خوا بی!!

به لām تیمه وه لāmی نه وه قسانه، ناوا ده ده ی نه وه:

نه وانه ی ده لئین: خوا له سه رتیه، مه به ستیان نه وه نیه له تپو ناسماندایه و ناسمان بیته زه رفیک و خوی تیدابئ، به لئ: هه ندیک وشکه حه نه لیبی و وشکه ظاهریبی، په نگه وایان ته سه وووږ کردبئ، به لām نه وه ته سه وووږه هه له یه وه، خوا

له یتو دروستکراوی خۆیدا نیه، ئەوانەیی که دەلێن: خوا له سه‌رێه، ده‌لێن: (أَلَلَهُ مُسْتَوْ عَلَى عَرْشِهِ، بَأَنَّ عَنْ خَلْقِهِ كَمَا يَلِيقُ بِهِ) خوا له‌سه‌ر عه‌رشێ خۆیه‌تی و، له ده‌ره‌وه‌ی دروست کراوه‌کانی خۆیه‌تی، به‌و شێوه‌یه‌ی بۆی شایسته‌یه.

به‌لێ به‌داخه‌وه کاتی خۆی هه‌ندێک له‌ هه‌نبه‌لیه‌کان و ظاهیرییه‌کان پێیان وابوو، وه‌ک چۆن مروّف له‌ سه‌ر ته‌ختیک، کورسیه‌ک داده‌نیشی، خواش ناوا له‌سه‌ر عه‌رش دانیشتوه، چوار مه‌شقی، هه‌روه‌ها پێیان وابوو خوا له‌ یتو ئاسمان دایه! یانی: ئەگه‌ر (الرازي) به‌ولادا تێپه‌راندوه، به‌ بیانووی به‌ پاکگرته‌ی خوا، له‌وه‌دا که وه‌ک دروستکراوه‌کانی بچێ، ئەوانی دیکه‌ش به‌ بیانووی ئەوه که سیفته‌کان بۆ خوا ده‌چه‌سپێن، زیاده‌ پۆیان کردوه و تێپه‌راندوه که سیفته‌ته‌کانی خویان، وه‌ک هی دروستکراوه‌کان ته‌ماشاکردوون، ئەگه‌رنا چوونه سه‌ر عه‌رشێ خوا، به‌رزبوونه‌وه‌ی خوا بۆ سه‌ر عه‌رش، سه‌قامگیربوونی خوا له‌سه‌ر عه‌رش، ده‌بێ بلێین: وه‌ک بۆ خوا شایسته‌یه، نه‌ک به‌و چه‌مک و واتایانه‌ی دێنه‌ زه‌ینی تێمه‌وه، که هی دروستکراوه‌کان.

لێره‌دا چه‌ند قسه‌یه‌ک دێمه‌وه، له‌ هه‌ندێک له‌ زانایانه‌وه، که له‌و باره‌وه، چییان گوتوه؟

(۱) - (القرطبي) ده‌لێ: زانایان گوتویانه: (التَّوْحِيدُ: إِثْبَاتُ ذَاتِ غَيْرِ مُشَبَّهَةٍ بِالذَّوَاتِ، وَلَا مَعْظَلَةٍ مِنَ الصِّفَاتِ)^(۱)، واته: خوا به‌یه‌کگرته‌ی ئەوه‌یه تێمه‌ زاتیک بچه‌سپێن که وه‌ک زاته‌کانی دیکه‌ ناچن و، سیفته‌ته‌کانیشی لێ په‌کخراونین، سیفته‌ته‌کانیشی هه‌ن، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^(۱۱) الشوری، هێچ شتیک وه‌ک ئەو نیه، ئەمه‌ بۆ به‌ پاکگرته‌ی خوا، بۆ چه‌سپاندنی سیفته‌ته‌کانیش: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، ئەو بیسه‌ری بینه‌ریشه، واته: سیفته‌تی بیستن و دیتنی هه‌ن، به‌لام به‌ ته‌نیکد سیفته‌ته‌کانیشی وه‌ک زاته‌که‌ینی و، وه‌ک سیفته‌ته‌کانی دروستکراوه‌کان نین.

دوایی (القرطبی) ده‌لئی: (صَدْرُ الْآيَةِ فِيهِ رَدٌّ عَلَى الْمُسْبِئَةِ، وَتَمْتُمُهَا رَدٌّ عَلَى الْمُعْطَلَةِ^(۱))، سه‌ره‌تای ثابه‌ته‌که: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، به‌رپه‌رچده‌ره‌وه‌ی وِچوئینه‌ره‌کان (و جه‌ستینه‌ره‌کان) هو، ته‌واوکاره‌که‌یشی: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، به‌رپه‌رچده‌ره‌وه‌ی په‌کخه‌ره‌کانه، نه‌وانه‌ی خوا له سیفه‌ته‌کانی په‌ک ده‌خهن و داده‌پنن.

(۲) - (الحافظ ابن عبد البر)، وه‌ک (جمال الدین القاسمی) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(۳)، لئی وهرده‌گری، ده‌لئی: (أَهْلُ السُّنَّةِ مُجْمَعُونَ عَلَى الْإِقْرَارِ بِالصِّفَاتِ الْوَارِدَةِ كَلْفًا فِي الْقُرْآنِ وَالسُّنَّةِ، وَالْإِيمَانِ بِهَا، وَحَمْلَهَا عَلَى الْحَقِيقَةِ لَا عَلَى الْمَجَازِ، إِلَّا أَنَّهُمْ لَمْ يُكْفُوا شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ، واته: نه‌هلی سونه‌ت (واته: نه‌وانه‌ی که به‌دوای رِبَازِی پتغهمبه‌ر ﷺ که‌وتوون) په‌کده‌نکن له‌سه‌ر نه‌وه: سیفه‌ته‌کان که له قورن‌ان و سونه‌ت دا هاتوون بو خوا بچه‌سپترتین و، بشگورتی مانای راسته‌قینه‌یان هه‌یه نه‌ک مانای مه‌جازی، به‌لام هیچ کام له سیفه‌ته‌کانی خوا، چوئیه‌تیبه‌که‌یان دیاری نه‌کردوون و نه‌یانگوتوه به‌و شیوه‌یه‌ن.

که‌واته: نه‌و چه‌مک و واتایانه‌ی دینه‌ می‌شکی تيمه‌وه له کاتیکدا بو وینه: که وشه‌ی (وَجْه) به‌کار دینین، یان وشه‌ی (يَد) به‌کار دینن، یان وشه‌ی به‌رزبوونه‌وه (علو) به‌کار دینین، نه‌و چه‌مک و واتایانه نابی بو خوا‌ی موته‌عال به‌کار دینن.

(۳) - (جمال الدین القاسمی) ده‌لئی: که‌واته: نه‌و که‌سه‌ی که ده‌لئی: (اللَّهُ لَا فِي زَمَانٍ، وَلَا فِي مَكَانٍ، وَلَا يُرَى وَلَا يَسْمَعُ، وَلَا يُبْصَرُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ، وَلَا يَرْضَى، وَلَا يُرِيدُ، وَلَا وَلَا)^(۴)، واته: خوا له هیچ شوئینکدا نیه، له هیچ کاتیک دانه‌و، نابیرتی و نابیستی و نابینن، قسه‌ ناکات و رازی نابی و نایه‌وی، نا و نا، هه‌تا هه‌ندیکیان گوتوو یانه: خوا ﷺ نه له تئو گه‌ردووندایه، نه له دهره‌وه‌ی گه‌ردوونه!!

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۲۵.

(۲) محاسن التأويل، ج ۱۴، ص ۲۹۵.

(۳) محاسن التأويل، ج ۸، ص ۳۵۶.

له راستییدا تهوه تپه پاندنیکي زوره له به پاککرتنی خواداو به بیانوی به پاککرتنی خواوه، دارپینی سیفه ته کانه له خوا.

(۴) - هر لهو باره وه له: (محاسن التأویل) ده که دایا^(۱) هیناویه تی له (الذهبي) به وه: وَقَالَ الذَّهَبِيُّ رَحِمَهُ اللهُ: مَقَالَ مُتَأَخَّرِي الْمُتَكَلِّمِينَ، أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيْسَ فِي السَّمَاءِ، وَلَا عَلَى الْعَرْشِ، وَلَا عَلَى السَّمَوَاتِ، وَلَا فِي الْأَرْضِ، وَلَا دَاخِلَ الْعَالَمِ وَلَا خَارِجَ الْعَالَمِ، وَلَا هُوَ بَائِنٌ عَنْ خَلْقِهِ، وَلَا مُتَصِلٌ بِهِمْ. وَقَالُوا: جَمِيعُ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ صِفَاتُ الْأَجْسَامِ، وَاللَّهُ تَعَالَى مُنَزَّهٌ عَنِ الْجِسْمِ، هَذِهِ السُّلُوبُ نَعُوتٌ لِلْمَعْدُومِ، بَلْ هُوَ مَوْجُودٌ مُنَزَّهٌ عَنِ خَلْقِهِ، مُوصُوفٌ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ، وَهُوَ قَوْفَى الْعَرْشِ بِلَا كَيْفٍ)

زهه بیی ده لئ: قسه ی زانایانی که لام، هی دواینه کانیان، (واته: نه وانه ی قسه یان له باره ی عه قیده و ته وحیده وه کرده)، که گوتوو یانه: خوی به رز نه له تاسمانه و نه له سه ر عه ر شه و، نه له سه ر تاسمانه کانه و، نه له تئو زه ویه و، نه تئو گه ردوون دایه و، نه له دهره وه ی گه ردوونه، هه روه ها خوا جیا نیه له دروستکراوه کان و پتشیان ه وه په یوه ست نیه، گوتوو یانه: چونکه هه مو و نه وانه سیفه تی جیسم و ماده دن، خوی په روه دگاریش له جیسم و ماده ده پاکه، (زهه بیی ده لئ:) تا ته و لایردنی ته و سیفه تانه، وه سفه بو شتیک که نه بی، (له تئو دروستکراوه کانیدا نیه به لئ به دننایایی، به لام بلئی: له دره وه شیاندا نیه و له سه ر عه ر ش نیه، نه وه پیچه وانه ی فورن و زگماک و عه قلیشه } دواپی (الذهبي) ده لئ: قسه ی راست نه وه یه که بگوتری: خوا پاکه له وه ی وه ک دروستکراوه کانی بچن، به لام وه سفکراویشه به وه ی خو ی پیوه وه سفکردوه و خوا له سه ر عه ر شه و، له سه ر ه وه یه، به لام بن نه وه ی تیمه چو نیه تپیه که ی بزاین {به و چو نیه تپیه نیه، که دروستکراوه کان له سه ر شتیک ده بن، یا خود له سه ری ده بن، یان له کات و شویندا ده بن.}

سەرئىسى سىيەم: كە خوا دەفەرموئى: ﴿وَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾
 واتە: فرىشتەكان داواى لىيوردن دەكەن بۇ ئەوانەى لە زەوى دان، زانايان
 گوتوويانە: ئەمە سى واتاي ھەن: يەكەم: مەبەست پىتى بىرۋادارانىكە كە لەسەر
 زەويىن، ئەو ھە لە ئايەتى (۷) سۈرەتى (غافر) دا دەفەرموئى: ﴿وَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
 آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا
 سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، واتە: فرىشتەكان داواى لىيوردن دەكەن بۇ بىرۋاداران
 (دەئىن): پەرۋەردگارمان! بەزەيى و زانىارىسى تۆ ھەموو شىتىكى گرتۆنەو، لەوانە
 بىوورە كە گەراونەو ھە بۇ لاي تۆ و شوئىن رىبازەكەت كەوتوون و، لە سزاي دۆزەخ
 چەپالەيان بدە.

تىجا ئەگەر مەبەست لە: ﴿وَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، بىرۋاداران بى،
 ئەو ھە ئايەتى ژمارە (۷) سۈرەتى (غافر) پىشتراستى دەكاتەو.

دووم: دەشگونجى مەبەست پىتى مروئف و جند ھەموويان بى، ھەموو ئەوانەى لەسەر
 زەويىن، بەلام بەو واتايە نا، كە فرىشتەكان داواى لىيوردن لە خوا بۇ كافران بكەن، بەئى
 بەواتايەكى دىكە: (اي: لَا يُعَاجِلُهُم بِالْعِقَابِ) فرىشتەكان داوا دەكەن لە پەرۋەردگار كە بەلە
 نەكات لە سزادانى خەلكى سەر زەوى، ھەك لە سۈرەتى (فاطر) دا دەفەرموئى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾
 (۱۱) ، واتە: بە دۇنيايى خوا ئاسمانەكان زەوى دەگرتى كە لاپىچن و ئەگەر لاپىچن، چكە لە خوا
 ھىچ كەس نايانگرتى، بە دۇنيايى خوا زۆر ھىدىيى و مەندەو زۆرىش لىيوردەيە.

واتە: لىيوردەيە بۇ خەلكى نىو ئاسمانەكان و زەوى، بەو واتايە كە لە ھەلەو
 كەم و كوربىيەكانىيان دەگەرى، تاكو كاتى خۇي دى و يەكسەر سزايان نادات،
 ھەك لە كۇتايى سۈرەتى (فاطر) دا دەفەرموئى: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
 كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظُهُرِهِمَا مِنْ ذَاتِكُمْ﴾ (۱۵) ، واتە: ئەگەر خوا خەلكى
 گرتبايە بە ھۆى ئەو ھەكە دەيانگرد، پىرۆي لەسەر پىشتى (زەوى) ئەدەھىشت.

سَيِّئِهِمْ: واتایه کی دیکه‌ی سئیهمیشی هه‌یه، که من ئەو واتایهم به‌دڵه، ئەویش ئەوه‌یه؛ فریشته‌کان داوای لیبوردن بۆ هه‌مووان له خوا ده‌که‌ن، به‌لام داوای لیبوردن بۆ ئیمانداران ده‌که‌ن، که خوا لیتان ببووژی و، داوای لیبوردنیش بۆ ئەهلی کوفر ده‌که‌ن، که خوا هیدایه‌تیانداو، بیانخاته سه‌ر راسته‌ی.

سه‌رنجی چواره‌م: که ده‌فه‌رموژی: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ (الشوری، ۶) تۆ به‌سه‌ریانه‌وه وه‌کیل نی، (التوکیل: أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَيَّ غَيْرَكَ، وَتَجْعَلَهُ نَائِبًا عَنْكَ، وَالْوَكِيلُ فَعِيلٌ مِمَّا مَعْنَى الْمَفْعُول. قَالَ تَعَالَى: ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (النساء، ۸۱) اکتف به، أَنْ يَتَوَلَّى أَمْرَكَ، وَيَتَوَكَّلَ لَكَ، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، أي: مُوَكَّلٌ عَلَيْهِمْ وَحَافِظٌ لَهُمْ) (۱)، واته: (توکیل): بریتیه له‌وه که تۆ پشت به جگه له خۆت به‌ستی و، بیکه‌ی به نوینه‌ر و جیگری خۆت، (وکیل) له‌سه‌ر کتشی (فَعِيلٌ) ه، به‌لام به مانای (مَفْعُول) ه، که ده‌فه‌رموژی: ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (النساء، واته: خوات به‌سه، کاری تۆی عاید بئ، وه‌کیلی تۆ بئ، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، واته: تۆ نه‌کراویه وه‌کیل به‌سه‌ریانه‌وه، تۆ پارێزه‌ریان نیت.

که ئەمه بێگومان دلدانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا به ﷺ، هه‌روه‌ها دلدانه‌وه‌ی شوینکه‌وتووای پیغه‌مبه‌ری خوا به ﷺ، که ئەگه‌ر ئەوانه بیروابوون و پروویان له شیرک و کوفر کرد، خوا سزای تێوه‌ نادات و لیتان ناپرسیته‌وه: بۆچی نه‌تانیه‌شت؟ چونکه تێوه وه‌کیل نین به‌سه‌ریانه‌وه، به‌لام وێرایی ئەوه‌ش، ناگادارکردنه‌وه‌ی بیروایانیشه که: خۆتان به‌رپرسیارن له کرده‌وه‌و په‌فتاری خۆتان و هیه‌چکس له جیاتی تێوه لیتی ناپرسیته‌وه، خۆتان به‌رپرسیاری کارو کرده‌وه‌کانی خۆتان.

مهسه لهی دووه م:

خوا ﷺ وهك سروشگردنی بۆ پیغهمبه رانی پیتشو و عَالِيَهُمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، قورئانیتکی به زمانی عه پهبیسی بۆ لای تۆش (ئه هی موحه ممه د! ﷺ) سروشگردوه، تاكو خه لکی شاری مهككه و ده و روبه ری، (تیکرای دنیا) هۆشیار بکه یه وه، له رۆژیک که دوو دلێسی هه لئاگرئ و خه لک تیبدا ده بنه دوو کۆمه لسی جیاواز له دۆزه خ و، له به هه شتدا، خواش نه یویستوه خه لک ناچار بکات، نه گه رنا ده یکردنه یه ک کۆمه ل و له سه ر ئیمان کۆی ده کردنه وه و، جگه له خواش به دۆست و سه ر په رشتیار گرتن شتیکی بیتیبه، چونکه به س خوا سه ر په رشتیاره و، مردووان ده ژئینتیه وه و له سه ر هه موو شتیکیش توانایه:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُلْحِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾ أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ قَالَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

شیکردنه وی ئه م، ئایه تانه، له چوارده برگه دا:

(١) - ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا ﴾، هه ر به و شیوه (سه رسوپه یته ره که هه ر ده بێ به خۆی بچوئیری، یاخود: به و شیوه به که خوا ﷺ سروشیکردوه و په یامی په نهای ناردوه بۆ پیغهمبه رانی پیتشو) بۆ لای تۆش قورئانیکمان به زمانی عه پهبیسی سروشکردوه، لێره دا (أَطْلِقِ الْقُرْآنَ: وَهُوَ مَصْدَرٌ مِثْلُ عُقْرَانَ، أُطْلِقَ عَلَى الْمَقْرُوءِ) واته: خوئراوه یه کی عه پهبیمان بۆ لای تۆ ناردوه، که واته: هه یچ جیاوازی نیه له ئیوان نه وه دا که بۆ لای تۆ سروشکراوه، نه وه ی بۆ لای پیغهمبه رانی پیتش تۆ (عَالِيَهُمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سروشکراوه، جگه له جیاوازی نه و زمانه ی که فه رمایشته کانی خوایان پێ سروشکراون و، کتیبه کانی

خوایان پىن دابەزىئاۋن، بەس زمانەكان جىابوون، ئەگەرنا ئىۋەرەۋكىيان ھەمان ئىۋەرەۋك بوۋەر، چۈنئەتتى سۈشكرانەكەش ھەمان چۈنئەتتى بوۋەر.

ئىجا ئايا بوۋچى خوا ﷺ قورئانى بەزمانى عەرەبىسى بۇ لاي موھەممەد ﷺ پىنغەمبەرى كۆتائى سۈشكرودەر؟

(۲) - ﴿لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾، تاكو (خەلكى) دايكى ئاۋەدانىيەكان (مەككە) و ئەو خەلكەى لە دەورىنى وريا بگەيەۋەرە بترسىنى. ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾ شۆرەت و كوئىيەى شارى مەككەيە، بۆيەش بە مەككە گوتراۋەر: ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾، چۈنكە لە ھەموو شارە عەرەبىيەكان دىرئىنتر بوۋەر، ئىجا ئەگەر شارى مەككە ۋەك چەقىك دابترى، ماناى وايە ھەموو شارەكانى دىكەى دنيا، دەكەونە دەورى مەككە، بەلكو ھەندىك لە زانايان، زانايانى جوگرافىيائىسى ھاۋچەرەخ دەلئىن: ئەو شوئىنە جوگرافىيەى شارى مەككەى كەوتۆتتى، ۋەك ئىۋەرەستى گەياندنى ھەموو كىشۋەرەكان وايە.

كەۋاتە: نامانچ لە سۈشكرانى قورئانئىكى عەرەبىسى بۇ پىنغەمبەرى كۆتائى موھممەد ﷺ برىتى بوۋەر لە ورياكردەرەۋەرە ترساندى خەلكى شارى مەككە.

﴿وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ئەو خەلكانەش لە دەورى ئەو شارەن، كە ئەمە ئەگەر بازنە تەسكەكە پەچاۋ بگرى، كە شارى مەككە لە ئىۋەرە دورگەى عەرەبىسى دايە، ھەموو ئەو شارو ئاۋەدانىيانەى لە ئىۋەرە دورگەى عەرەبىيدان، لە دەورىنى، بەلئم ئەگەر بازنە فراۋانەكە پەچاۋ بگرى، ھەموو شارەكان و ئاۋەدانىيەكانى دنيا، دەكەونە دەورى مەككە.

خوا ﷺ لە چەندان شوئىن لە قورئانى مەككەيدا رايگەياندەرە كە ئەم قورئانەر، پىنغەمبەرى خاتم ﷺ كە ئەو قورئانەى بۇ ئىردراۋەر، ھەردووكيان بۇ ھەموو مرقابەتتىن، بۇ وئىنە:

۱- له سورہتی (الفرقان) دا خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۝۱ ﴾، واتہ: بہ رزو بہ پیڑہ نُو کہ سہی کہ فورقانی دابہ زانندوہ، (لیک جیاکہ رھودی دابہ زانندوہ) تا کو بُو ہموو جیہانیان بیئتہ ترستیئہ رو وریا کہ رھوہ.

۲- ہر روہا له سورہتی (سبا) دا، خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۝۲۸ ﴾، واتہ: تۆمان نہ ناردوہ مہ گہر بُو تیکرای خہ لکی موژدہ دہ رو ترستیئہ بی.

۳- ہر روہا له سورہتی (الانبیاء) دا، خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝۱۷ ﴾، واتہ: تۆمان نہ ناردوہ مہ گہر بہ زہی خوا بی بُو ہموو جیہانیان.

کہ ده فہرموی: ﴿ لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ ﴾، ﴿ أُمَّ الْقُرَىٰ ﴾، ده بیئتہ بہرکاری بہ کہم بُو وشہی (تُنذِر) بہ لام له چی بیانترستیئہ و بُوچی وریان بکاتہوہ؟ بہرکاری دووہم (مَفْعُول بِهِ الثَّانِي) قرتینراوہ، چونکہ سیاقہ کہ دہ لالہتی لہ سہر دہ کات: ﴿ لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ عَذَابَ اللَّهِ ﴾ تا کو خہ لکی شاری ﴿ أُمَّ الْقُرَىٰ ﴾، بترسیئہ و وریا بکہ یہوہ لہ سزای خوا، ﴿ وَمَنْ حَوْلَهَا ﴾، ہر روہا نُو خہ لکہش کہ لہ دہوری نُو شارہن، نُووانہش بترسیئہ لہ سزای خوا.

۳- ﴿ وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ ﴾، ہر روہا بیانترستیئہ لہ رُوژی کُو بونوہوہ، کہ دوولیی تیدانیہ. لیرہ دا: ﴿ يَوْمَ الْجَمْعِ ﴾، ده بیئتہ بہرکاری دووہم، بہ پیچہ وانہی رستہی یہ کہ مہوہ، رستہی یہ کہم بہرکاری یہ کہ می باسکراو، بہرکاری دووہمی قرتیندراوہ، لہ بہر نُوہی سیاق دہ بیکہ بہنن، تا کو لہ رُوژی کُو بونوہوہ بترسیئہ، کن بترسیئہ؟ بہرکاری یہ کہم قرتینراوہ (أَيُّ: تُنذِرُ أَهْلَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا يَوْمَ الْجَمْعِ) واتہ: خہ لکی ﴿ أُمَّ الْقُرَىٰ ﴾، و خہ لکہ کانی دہور بہر یان بترسیئہ و وریا بکہ یہوہ، لہ رُوژی کُو بونوہوہ.

بیکومان رُوژی خربونوہوہ، کُو بونوہوہ رُوژی قیامہ تہ، وشہی: (الجمع) لہ ﴿ يَوْمَ الْجَمْعِ ﴾ دا: (الجمع مَصْدَرٌ أَوْ اسْمٌ لِلْمُجْتَمِعِينَ) (الجمع) چاوگہ، یا خود ناوہ بُو نُووانہی لہ ویدا کُو دہ بنوہ، یانی رُوژی کُو مہل، نُو خہ لکہی کہ لہ ویدا کُو مہل دہ بیئتہوہ خردہ بیئتہوہ، کُو مہل بُووان، کہ مہ بہست پئی رُوژی دواییہ.

﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، هیچ دوو دلّی تیدانیه، که دهفه رموی: ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (آی: دلائله تَلْطِئِي الشُّكَّ فِي أَنَّهُ سَيَقْعُ، فَنَزَلَ رَيْبَ الْمُرْتَابِينَ فِي مَنزِلَةِ الْعَدَمِ، لِأَنَّ مُوجِبَاتِ الْيَقِينِ بِوُقُوعِهِ بَيِّنَةٌ) واته: به لگه کانی هانتی رۆزی کۆبوونه وهی خه لک له رۆزی قیامه تدا، لابه ری دوو دلّیه، که نهو رۆژه هه ر دهقه ومی، بۆیه دوو دلّی دوو دلان و، گومانداران له باره ی رۆزی کۆبوونه وهوه، وهک نه بوو ته ماشا کراوه، چونکه نهو به لگانه دلّیایی پتویست ده کهن، که نهو رۆژه ده بی هه ر بی.

(۴) - ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾، کۆمه لیک له بهه شتدان و کۆمه لیک له کلپه (ی دۆزهخ) دان. وشه ی (فریق.. و فریق) هه ر دوو کیان گوزاره (خبر) ی نیهاد (مبتدا) یکی قرتیزاون، وهک (هُمُ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ) نهو خه لکه که کۆده بنه وه، ده بنه کۆمه لیک له بهه شتدا، هه ر وه ها: (وَهُمْ فَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) ده بنه کۆمه لیکیش له کلپه ی دۆزه خدا، که مه به ست ده ره نجامی کۆتاییه، یانی: (الْمُحْصَلَةُ النُّهَائِيَّةُ)، ده ره نجامی کۆتایی خه لک دابه ش ده بن بو نه م دوو شوینه، بو بهه شت و بو دۆزه خ، به لَم نه مه تیکنا گیرئ له گه ل نه وه دا که چه ندان فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷻ هه ن و، نه وه یه کیکه لهو شتانه ی که له لای زۆریه ی هه ره زۆری مسولمانان به شیکه له عه قیده یان، که خاوه نی گونا هه گه وره کان، بایی گونا هه گه وره کانیا ن نه گه ر پاک نه بوینه وه، به سزای قو ناغی به رزه خ، یان نه که وتبته بهر ویستی ره های خوا، یان وه بهر شه فاعه تی پیغه مبه ر ﷻ نه که وتب، ده بی به قه ده ر تاوانه کانیا ن بسوو تیزین، ئنجا دوا ی نه وه ی پاک ده کرینه وه، سزا ده درین، دینه بهه شت، چه ندان فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷻ لهو باره وه هه ن، له کتیه کانی سونه ت دا ها توون.

ئنجا که ده فه رموی: کۆمه لیک له بهه شت دان و، کۆمه لیک له دۆزه خدان، له گه ل نه وه دا که باسکرا تیکنا گیرئ، چونکه لیره دا باسی ده ره نجامی کۆتایی ده کات، بۆیه نه وه ی کاتی خو ی مو عته زیله و خه واریج کو توویانه^(۱): نه وه نیه که خه لکیک بچیته دۆزه خ و، دوا یی بچیته بهه شت دوا ی پاک بوونه وه، شتی وانیه،

(۱) هه ر وه ها هه ندیک له زانایانی هاوچه ر خیش.

یهك رتیه، یان بۆ بههشت یان بۆ دۆزه خه، ئنجا ئایهتیکي ئاویان بهبه لگه هیناوه تهوه، له راستیدا نه یانپیکاوه، چونکه ئەم ئایه ته باسی دهره نجامی کۆتایی دهکات، ئەگه رنا له سوورهتی (الأعراف) دا، خوا ﷻ باسی ئەوه دهکات که کۆمه لیک هه ن له ئیوان بههشت و دۆزه خاند، له سه ر دیوار و ئیوانیکن که ده کهوێته ئیوان بههشت و دۆزه خه وه و، هه ردووک لایان ده بینن: ﴿وَبَيْنَمَا جَبَّ وَعَلَ الْأَعْرَافُ رِجَالٌ يَمُرُّونَ كَلًّا يَسْمَعُونَ﴾ (۱۶)!

کهواته: ئەم ئایه ته باسی ئەوه ش ناکات و هاوه لانی ئەعرافیش ناگرێته وه! به لأم ئەم ئایه ته باسی دهره نجامی کۆتایی دهکات، چونکه دوایی ئەوانه ش که له سه ر (أعراف) ن، واته: له سه ر ئەو ئیوانه ن که ده کهوێته بهینی بههشت و دۆزه خه وه، سه ره نجام به پرای زۆریه ی زانیان، وه ک له ته فسیری سوورهتی (الأعراف) دا، باسه ان کردوه، ئەوانیش سه ره نجام ده چن بۆ بههشت، چونکه خوا ده فه رموی: ﴿لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ﴾ (۱۶)، واته: ئومیده وار بوون به بههشت، به لأم جارێ نه چووونه تیی.

له سوورهتی (النساء) دا، باسیکمان له وه باره وه کردوه که خوا ﷻ باسی ئەوه دهکات: تهوبه له دوو جوړه که سه ان وه رناگرێ، که ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (۱۷) وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنِّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۱۸)، واته: وه رگرتنی تهوبه له سه ر خوا ته نها بۆ که سه انیکه به نه زانیی خراپه ده که ن، دوایی به نیزیکی ده که رینه وه، ئەوانه خوا که پانه وه یان لی وه رده گرتی و خواش زانی کارزانه، به لأم که پانه وه (واته: تۆبه لئوه رگیران) بۆ که سه انیک نه که هه ر خراپه ده که ن، هه تا کاتیک به کیان مردنی ده گاته سه ر، ده لئ: ئیستا تهوبه م کرد، (که ئەوه مسوولمانه و

له‌سهر خراپه به‌رده‌وامه، تاكو مردنی لئ وه‌ده‌رده‌كه‌وئ، هه‌روه‌ها ته‌وبه بو كه‌سانئيكيش نيه كه كاتيك ده‌مرن به كافريه‌تیی ده‌مرن، ئەوانه نازاریكي به ئیشمان بو داناون.

كه‌واته: ئەوانه‌ی پیشی به كافريه‌تیی نامرن، به‌لام به گونا‌هباریی ده‌مرن، به‌لام خوا ته‌وبه‌شيان لئ وه‌رناگريئ، چونكه كاتيك ده‌گه‌رئنه‌وه‌و ته‌وبه ده‌كه‌ن، كه ئومئیديان به ژيان نه‌ماوه.

كه‌واته: كه‌سيك كه كافره ته‌وبه‌ی لئ وه‌رناگريئ و شايسته‌ی سزايه، هه‌روه‌ها كه‌سيكيش كه بروداره به‌لام له‌سهر تاوان و خراپان به‌رده‌وام ده‌بئ تاكو ده‌مرئ، ئەويش ته‌وبه‌ی لئ وه‌رناگريئ و ده‌بئ هه‌ر ئەهلی سزایی و، نابئ وه‌ك ئەوی ديكه كه يه‌ك رئي ده‌چيته به‌هه‌شت، ئەويش يه‌ك رئي بچيته به‌هه‌شت!

كه‌واته: به‌لگه هينانه‌وه به‌م رسته قورئانييه بو لابردي سزای قونايي به‌رزخ، له جیي خویدا نيه، چونكه ئەمه باسی دهره‌نجامی كوئایی ده‌كات، چونكه هه‌نديك له زانايان هارچه‌رخ، كه به چاكي نازانم ناويان بيئم، خوا پاداشتيان بداته‌وه، بوچووئيكي واين هه‌بووه، گوتووiane: راست نيه كه‌سانيك تووشی سزايين و دوايي دهر بازين! له‌گه‌ل ئەوه‌ش دا كه ئەو هه‌موو فه‌رمایستانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ن، كه بيگومان يه‌ك فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به سه‌نه‌ديكي راست (صحيح) به ئيمه گه‌يشتي، ئيمه پابه‌ند ده‌كات، به‌و نيوه‌رؤكه‌وه كه ده‌يگه‌ينه‌ئ، كه فه‌رمایشته‌كان له‌و باره‌وه زور زورن.

(۵) - ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مِنْ يَشَاءَ فِي رَحْمَتِهِ وَالْغُلَامُونَ مَا كَانُوا بِأَفْئِدَتِهِمْ مِنْ نَبِيِّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، نه‌گه‌ر خواش ويستبای ئەو خه‌لئكي هه‌موو ده‌كرده يه‌ك كو‌مه‌ل، به‌لام هه‌ر كه‌سيك بيه‌وي ده‌خاته نيو به‌زه‌یی خو‌يه‌وه‌و، سه‌مه‌كارانيش هيچ دؤست و سه‌ره‌رشتياريك و هيچ ياريده‌ده‌ريكيان نيه. ئەمه مه‌به‌ست پئي دلدانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و دلدانه‌وه‌ی برودارانه، واته: خه‌فه‌تيان لئ مه‌خون، كه ئەوانه هه‌ر

بروا ناهیتن، وهنه بئ ئەوان شتىکیان کردبئ خویان ﷺ دەسته وستان کردبئ، خوا ئەگەر ویستبای هه مووی دەکردنه یهك کۆمەل، هه مووی له سەر ئیمان کۆدە کردنهوه، یاخود له سەر کوفر کۆی دەکردنهوه، به لأم زیاتر وا پێده چت مه بهست نهوه بئ که له سەر ئیمان کۆیان بکاتهوه، چونکه خوا ﷺ ههزى له ئیمانهو رقی له کوفره، به لأم نهویستوه، واته: خوا نهویستوه زۆریان لئ بکات له سەر ئیمان کۆیان بکاتهوه، به لکو ویستوو بهتی سه رپشکیان بکات و که سه ر پشکی کردوون، هه ندیکیان ئیمانیا ن هه لبژاردوه، هه ندیکیان کوفریان هه لبژاردوه، یانی: خوا شتىکی دیکه ی ویست، نهویش نهوه بوو که سه ر پشکیان بکات، توانادریان بکات بو هه لبژاردنی هه ر کام له رینمایى، یاخود گومرایى، تاكو سه ره نجام نهوانه ی رینمایى هه لده بژیرن، خوا بیانخاته ئیو بهزه یى خۆیه وه، سه تمکارانیکیش که گومرایى هه لده بژیرن، هه یچ سه ره رشتیارو یارمه تبه دهریان نه.

﴿وَلٰكِنْ يَدْخُلُ مِنْ نِشَاٰءٍ فِي رَحْمٰتِهٖ﴾، به لأم خوا هه ر كه سیک بیهوئى، ده یخاته ئیو بهزه یى خۆیه وه.

﴿وَالظَّالِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِنْ وٰلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ﴾، سه تمکارانیش واته: نهوانه ی سه تم له خۆیان ده که ن به هه لبژاردنی کوفرو، شیرک و، گومرایى، نهوانیش هه یچ سه ره رشتیاریان و، هه یچ یارمه تبه دهریان نه.

لیره دا خوا ﷺ له جیاتی نهوه ی بفرموئى: (وَلٰكِنْ غَيَّرْتُمْ قَمِيْنَهُمْ مِّنْ اٰخْتَارِ الْاِيْمَانِ، يَدْخُلُ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهٖ، وَمِنْهُمْ مِّنْ اٰخْتَارِ الضَّلٰلَةِ، فَاَصْبَحَ ظٰلِمًا يَدْخُلُ اللّٰهُ فِي النَّارِ) كورتى کردۆته وه، چونکه نهوه ی دیکه، هه مووی عه قّل و سه ليقه په ی پئ ده بات، یه که سه ر ده فرموئى: ﴿وَلٰكِنْ يَدْخُلُ مِنْ نِشَاٰءٍ فِي رَحْمَتِهٖ وَالظَّالِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِنْ وٰلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ﴾، واته: به لأم خوا هه ر كه سیک بیهوئى ده یخاته ئیو بهزه یى خۆیه وه، له بهر نهوه ی هیدایه ت و، رینمایى خۆای پتیشوازی لیکردوه، هه لبژاردوه وه رگرتوه، نهوه ی دیکه ش که گومرایى هه لده بژیرئ، مانای وایه

سته مکاره به نسیهت خوځیه وه، سته می له خوځی کردوهو، سته می له په یامی خواش کردوه، بویه نه وهش سه رهنجامی دوزخه خو، هیچ یارمه تیددرو هاوکار یکیشیان نیه، یانی: (لَکِن الظَّالِمُونَ لَانَفْسِهِمْ سَيِّدٌ خُلُوْنَ النَّارَ وَمَنْ لَمْ لَا وُیِّ وَلَا نَصِرْ لَهُمْ) به لأم سته مکاران له خوځیان، ده چنه ناگره وهو، له ویش نه سه رپه رشتیاریان هه یه وه، نه یارمه تیدد ره یشیان هه یه، واته: نه که سیکیان هه یه سه رپه رشتیاریان بکات به گشتی له هه موو حالانداو، نه که سیکیان هه یه به شیوه یه کی به شی و له حاله یتکی دیاریکراودا، هاوکارو ده ستبارگرو یارمه تیدد ره یان بیت.

۶- ﴿أَمْ أَمْتًا مِّنْ دُونِهِۦٓ أُولِيَآءَ﴾، یان نایا جگه لهو سه رپه رشتیاریان کیان بو خوځیان کردوون، په یدا کردوون؟

۷- ﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾، به دلنایای بهس خوا سه رپه رشتیاره.

۸- ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾، هه ر نه ویش مردووون ده ژینتته وه.

۹- ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ته نیا نه ویش له سه ر هه موو شتیک به توانایه.

لیره دا وشه ی (أم): (لِلْأَضْرَابِ الْإِنْتِقَالِ) بو گواستنه وه یه له مه به ستنیک بو مه به ستنیک دی، (أَيُّ: دَعِ الْإِهْتِمَامَ بِشَأْنِهِمْ وَلْتَعُدَّ إِلَىٰ فِطْرَةِ خَالِهِمْ فِي اتِّخَاذِهِمْ أَوْلِيَآءَ) واته: واز بینه له گرنگی دان به حال ی وان و، با بکه رینته وه بو حال ی قیزه ونیان، له وه دا که دۆستان و سه ر په رشتیاریان کیان له جیاتی خوا بو خوځیان په یدا کردوون.

﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾، (أَيُّ: إِنْ أَرَادُوا وَلِيًّا بِحَقِّ، فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ بِحَقِّ فَحَسْبُ) نه که ر په راستیی سه رپه رشتیاریان ده و ی، بهس خوا سه رپه رشتیاری به هه قه، به به لکه ی نه وه ی: ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾، هه ر نه ویشه مردووون ده ژینتته وه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، هه روه ها بهس نه ویش له سه ر هه موو شتیک به توانایه، واته: نه م دوو رسته ی دوا یی: ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾ و ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به لکه ن،

لەسەر ئەوێ که هەر خوا سەرپەرشتیارەو، شایستەیی ئەوێیە بە سەرپەرشتیارو، پەرستراو، مشوورخۆر بگێرێ، ئەمە وەک ئەو ئایەتەیی سوورەتی (النحل) وایە، که دەفەرموێ: ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۷)، ئایا زاتێک که وەدبێنێ و شت دروست دەکات، وەک کەسێک وایە که هیچ دروست ناکات؟ بۆچی پەند وەرناکرن.

لێرە شدا خوا دەفەرموێ: ئایا ئەوانە سەرپەرشتیارانیان چگە لە خوا، لە جیاتی خوا، بۆ خۆیان پەیدا کردوون؟ هەر کەسێک سەرپەرشتیاری دەوێ، بەس خوا سەرپەرشتیارە، بە بەلگەیی ئەوێ که ئەنیا ئەو مردووێ دەژینێتەو، بەس ئەویش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە.

مهسه لهی سیه م:

حوکم و بریار له باره ی راجیایه کانه وه تاییه ته به خواوه، که هه ر نه و پهروه ردگاری پشت پسن به سترای تهویه بو لاکراوه، داهینه ری گهردوون و دانه ری سیستمی جووتیه تیه له مرؤف و نازه لاندوا، هیچ شتیک وینه ی وی نه، کلپه کانی گهردوونی به دهستن و، به ویستی هه کیمانه ی خو ی بزیو زورو که م دهکات بو مرؤفه کان، به هه موو شتیک زانایه و، له سه ر هه موو شتیک توانایه:

خوا ۱۰۰ دهفه رموی: ﴿ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝۱۰ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱۱ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۲﴾

شیکردنه وه ی ئەم، ئایه تانه، له چوارده برگه دا:

۱- ﴿ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ﴾، هه ر شتیک ئیوه تئیدا کهوتنه راجیایی، بریار له باره یه وه بو لای خوایه.

﴿ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ﴾، (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّخْذُوفٍ) یانی: (قُلْ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ) پتییان بلی: بریارو حوکم له باره یه وه بو لای خوایه، ته نیا خوا بو ی هه یه له و شتانه دا که تئیان دا ده کهونه راجیایه وه بریار بدات.

۲- ﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي ﴾، تا نه و خوایه تان پهروه ردگاری منه، واته: به س خوا نه و پهروه رگاریه که بو ی هه یه بهرنامه دابن، بو ی هه یه هه لال و چه پام دیاری بکات.

۳- ﴿ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ﴾، پشتم بهس بهو بهستوه و ته نیا نهوم کردۆته، کار پتیسپێردراوی خو م.

۴- ﴿وَالْوَيْبُ﴾، له ناخ و، دەر وونیشه وه بهس بۆ لای وی دهگه پیمه وه، له باره ی
 تم نایه ته موباره که وه، زانایان زۆر قسه یان کردوه، زۆربه ی هه ره زۆریان گوتوو یانه:
 نه وه دهگه یه نئی که مسو لمانان له هه ر شتیکدا که وتنه راجیایی، ده بئ حوکمه که ی بۆ
 لای خوا بکێر نه وه، چ په یونیدی به بوونناسیه وه هه بئ، چ به ئیمان عه قیده وه هه بئ، چ
 به حه لآل و حه رامه وه هه بئ، واته: چ په یوه ندیی به بنجینه کانی دینه وه هه بئ، چ به لق
 و پۆیه کانی دینه وه، (أُصُولُ الدِّينِ وَ فُرُوعُ الدِّينِ)، زۆربه ی هه ره زۆری زانایان وایانکو توه،
 له نیویان دا: (الطبري، ابن كثير، القرطبي، فخرالدين الرازي، عبدالرحمن بن ناصر السعدي،
 الشنقيطي) بۆ وینه:

أ- (الشنقيطي) باسیکی دوورو دریز ده کات، سه ره تابه که ی ناوا ده ست پیده کات: (فَعَلَيْكُمْ أَيُّهَا
 الْمُسْلِمُونَ أَنْ تَتَفَهَّمُوا صِفَاتِ مَنْ يَسْتَحِقُّ أَنْ يُشْرَعَ وَيُحَلَّلَ وَيُحَرَّمَ)^(۱)، واته: نه ی مسو لمانینه!
 پتویسته بزنان کئی ده توانئ، یاسا دابنئ و، حه لآل و حه رام دیاری بکات.

ب- (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له ته فسیره که ی خویدا، ده لئ: (إِتْفَاقُ الْأُمَّةِ حُجَّةٌ
 قَاطِعَةٌ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَأْمُرْنَا أَنْ نَرُدَّ إِلَيْهِ إِلَّا مَا اخْتَلَفْنَا فِيهِ، فَمَا اتَّفَقْنَا عَلَيْهِ، يَكْفِي
 اتِّفَاقُ الْأُمَّةِ عَلَيْهِ)^(۲)، واته: په که ده نگیی نۆمهت به لکه په کی هه لبره، چونکه خوا فه رمانی
 پینه کردووین هه چ شتیک بۆلا بکێر نه وه، جگه له وه ی تیبدا ده که وینه راجیایی، که واته:
 نه وه ی له سه ری پێک دین، نه وه به لکه په.

واته: نه وه ی که کۆده نگیی زانایانی نۆمهت له سه ره ده بئ، پابه ندکه ره بۆ
 هه موو مسو لمانان.

ج- به لأم (محمد الطاهر بن عاشور) له و باره وه رایه کی دیکه ی هه په، ده لئ: (وَلَا عَاقِبَةَ
 لِهَذِهِ الْآيَةِ بِاخْتِلَافِ عُلَمَاءِ الْأُمَّةِ فِي أُصُولِ الدِّينِ وَفُرُوعِهِ، لِأَنَّ ذَلِكَ الْإِخْتِلَافَ حُكْمُهُ مَنْوُطٌ

(۱) أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن: ج ۷، ص ۴۹.

(۲) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان: ص ۷۵۳.

بِالنَّظْرِ فِي الْأَذَى وَالْأَقْسَى صِحَّةً وَقَسَادًا، إِنَّهُ لَا يُنَاسِبُ سِيَاقَ الْآيَاتِ سَابِقِهَا وَتَالِيَهَا، وَلَا أُغْرَضَ السُّورَ الْمَكِّيَّةَ، وَقَدْ اِحْتَجَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ نَفَاةَ الْقِيَاسِ، وَهُوَ اِحْتِجَاجٌ لَا يَرْتَضِيهِ نَاطِسٌ^(۱).

واته: ئەم ئایەتە هیچ پەیوەندی نیە بە ڕاجیایی ئۆممەتەو، لە بارەى بنچینەکان و لق و پۆپەکانى ئاینهوه، چونکه ئەو ڕاجیاییه حوکمەکەى بەستراوتەو بە تەماشاکردنى بەئگەکان و قیاسەکان، کە ئایا راستن، یاخود ناتەواون؟ ئنجا ئەگەر ئەم ئایەتە بکرتە بەئگە لەسەر ئەو (کە دەبێ ڕاجیایی زانیان بکێردیتهوه بۆ لای خوا) لەگەڵ سیاقى ئایەتەکان دا ناگونجێ و، لەگەڵ ئامانجى سوورەتە مەککەییەکانیشدا ناگونجێ، هەندیک لە زانیانیان ئەم ئایەتەیان بەئگە هیناوتەو لەسەر ئەو کە قیاس شتیکی ناردوايه، بەلام هیچ زانیەکی ورد بەو قسەیه ڕازى نیە.

شایانى باسە: (فخرالدین الرازى)یش، لە تەفسیرەکەیدا^(۲)، ئاماژە بەو دەکات کە ئەوانەى پڕوایان بە قیاس نیە، ئەم ئایەتەیان بەئگە هیناوتەو، بەس قسەکیان دینى، بئ ئەوێ بەرپەرچى بداتەو، کە لە چەند شویتىکی دیکەش هەروا دەکات، شوبههیهک دینى، یاخود بەئگەیهکی ڕای بەرانبەر دینى، کە پێش ڕازى نیە بە حساب، بەلام دواى بەر پەرچى ناداتەو! ئنجا بە بۆچووێ من ئەو نوqsانیه، دەبێ کە ئیشکال و شوبهههه کە دینى، بەر پەرچاندەو کەشى بئینى.

مئیش پێم وایه ڕای زۆر بهی زانیان زیاتر پێدهچن، ئەو هەش کە لەگەڵ مەبهستى ئامانجى سوورەتە مەککەییەکاندا ناگونجێ، راست نیە و لە سوورەتە مەککەییەکاندا، خوا ﷻ مەسهلهى حەلال و حەرام کە دەبێ تەنیا بە دەست خوابى، هەر لە سوورەتە مەککەییەکاندا زۆر باسکراوه، بۆ وئنه: ﴿أَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ سَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ الشورى.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۲۵، ص ۴۲.

(۲) ج ۱۴، ص ۱۲۲.

كەواتە: ئەوۋە كە ھەر شىتېك راجىيى تېدا بوو، چ لە قۇناغى مەككە دايتت، چ لە قۇناغى مەدېنەدا، دەبى بگېردرېتەوۋە بۇ لاي خوا ﷻ، چ پەيوەندىسى بە بنچىنەكانى دىندارىيەوۋە ھەبى، چ پەيوەندىسى بە لق و پۆپەكانەوۋە ھەبى، پىم واىە كە ئايەتەكە زۆر بە پوونىسى دەيگەيەنن، بۇيە رايەكەى (محمد الطاهر بن عاشور)م لېرەدا پى پەسند نىە.

(۵) - ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) داھىنەرى ئاسمانەكان و زەوييە.

(۶) - ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾، لە خۇتان ھاوسەرانى بۇ گېتراون، جووتى بۇ دروست كرددوون، كە ئەمە ئەگەر دوپتارواھەكان پياوین، واتە: خوا ئافرەتانى بۇ دروست كرددوون و، ئەگەر دوپتارواھەكان ئافرەت بن، واتە: خوا پياوانى بۇ دروستكرددوون، چونكە ھەم پياوو، ھەم ژن، بە جووتى يەكدى دادەنرېن.

(۷) - ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾، ھەرۋەھا لە ئازەلانىشدا خوا جووتى دروست كرددوون، (أزواج: جَمْعُ زَوْجٍ، وَهُوَ الَّذِي يَنْضَمُّ إِلَى قَرْدٍ فَيَصِيرُ كِلَاهِمَا زَوْجًا لِأَخْرَجَ، أَي: الذُّكُورَ وَالْإِنثَاءَ) (أزواج): كۆى (زوج)ەو ئەوۋەيە كە پال دەدرېتە لاي تاكتىك و، ھەردووكيان دەبن بە جووت بۇ يەكدى، كەواتە: لېرەدا ﴿أَزْوَاجًا﴾، (أَي: ذُكُورًا وَإِنثَاءً) واتە: تېرو مېيەكان.

(۸) - ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهِ﴾، تېوۋە لەوئىدا زۆر دەكات، ﴿يَذَرُوكُمْ﴾، (أَي: يَكْتَرِكُمْ، يَكْتَرِكُمْ) زۆرتان دەكات، ياخود ﴿يَذَرُوكُمْ﴾، (أَي: يَخْلُقْكُمْ) دروستتان دەكات، ﴿فِيهِ﴾، واتە: لە: ﴿جَعَلَ لَكُمْ﴾دا، لەو گېرانەى بە حالەتى جووتىيىدا، چ بۇ تېوۋە، چ بۇ ئازەلانتان، لەوۋەدا خوا زۆرتان دەكات، ياخود لە ياساى جووتىيەتېيىدا، بە ھۆى ئەو ياسايەوۋە خوا زۆرتان دەكات، ياخود دروستتان دەكات، ياخود بلأوتان دەكاتەوۋە.

ھەلېتە دياردەى جووتىيەتېسى و جيايى، ھەر كام لە تېرو مى لە يەكدى، چ لە ئېنسان، چ لە ئازەل و، چ لە كۆى ژيانداران داو دابەشكردنى توانايەكان و، جۇراو جۇركردنى توانايەكانى تېرو مى، ئەمە ھەم بە نىسبەت مروققىشەوۋە،

ھەم بە نەسبەت ئاژەل ۋ ژياندارانى دیکەشەو، بەدئنیایی مروؤف تاکو سەرنجی لئیدات، حیکمەت و لئزانیی و وردەکاریی خواى پەروەردگاری تیدا دەبینی، ھەرچەندە بەداخەوہ زۇرجاران کہ خەلک لە زگماک و خواپسکی خوا لادەدەن، واتە: نەك تەنیا لە شەریعەت لادەدەن، بەلکۆ لە زگماکیش لادەدەن و، ئەم مەسەلەى نئىرو مئى، ژن و پیاو، چۆن پێکەوہ مامەلە بکەن؟ دەیکەن بە کێشەو گرفتیکى گەورە: ژنسالاریی، نەخێر پیاو سالاریی! لەحالیك دا تەماشای دەکەین لە جیهانی ئاژەلان، بەلکۆ دێندان و، پەپەورو ژيانداراندا بەگشتی، ئەو کێشەیه نیە، مێینە کاری خۆی دەکات و نێرینەش کاری خۆی دەکات، بو وئینە:

لە نێو شێرەکاندا، ئەوہی راووشکار دەکات، تەنیا مێنە، دێلە شێرە، بەلام گۆلە شێر، نێرەکە، تەنھا کاری ئەوہیە پارێزگاریی لەو شوێنە بکات کہ تێدان! نەجای مەسەلەى ژنسالاریی و پیاو سالاریی ھەمووی بە ھۆی لادانەوہیە، لە زگماکی کہ خوا مروؤفی لەسەری خوئلقاندوہو، بەھۆی گوئی نەدانەوہیە بە شەریعەت، تەگەرنا لە راستیدا نئىرو مئى وەك يەك نین، پێکھاتەو توانایەکانیان جیا جیان، لە پرووی جەستەییەوہ، لە پرووی دەروونییەوہ، لە پرووی ئەوہوہ کہ جێی بایەخیانە، بەلام لەو پرووہوہ کہ ھەردووکیان مروؤفن، ھەردووکیان بەرێزن و ھەردووکیان بەرپرسیارن و، ھەردووکیان ئەرکدارن و، ھەردووکیان یەکسانن، بەلام ئەوہ کہ نئىرو مئى لە ھەموو شتیک دا وەك يەكین، نەخێر، ئەوہ ئاشکراو دیارە وەك يەك نین، نەجای خوئنگێلکردن لەوہو نکوولییکردن لەو راستییە، ئەو ھەموو گرفت و کێشانە پەیدا دەکات، پاشان نەتیرایەتیی فەزیلەتە، نە مێیایەتیی نوقسانییە، تاکو ئافەرەتەکان نکوولیی بکەن لە مێینە بوونی خوئیان، لە ئافەرەت بوونی خوئیان و، لاسایی پیاوہکان بکەنەوہ لە نێرایەتیی و لەو سیفەتانەدا کہ ھی پیاوانن، تاکو بچنە ئاستی ئەوانەوہ! چونکە مێینەبوون و ئافەرەت بوون نوقسانیی نیە، تاکو ئافەرەت نکوولیی بکات لە مێینەبوون و ئافەرەت بوونی خۆی و لاسایی پیاو بکاتەوہ، ھەر بۆیەش لە فەرماشتی پێغەمبەر دا ﷺ ھاتوہ کہ نەفرین کراوہ

لهو پیاوانه‌ی لاسایی ژنان ده‌که‌نه‌وه‌و، له‌و ژنانه‌ی لاسایی پیاوان ده‌که‌نه‌وه: **﴿لَعَنَ اللَّهُ الْمُتَشَبِهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ﴾** (أخرجه أبو داود: ۴۰۹۷، وابن ماجه: ۱۹۰۴، والترمذي: ۲۷۸۴، قال: حسن صحيح)، واته: خوا نه‌فرینی کردوه له‌و پیاوانه‌ی چاو له ژنان ده‌که‌ن و، له‌و ژنانه‌ی چاو له پیاوان ده‌که‌ن و لاسایان ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو پیوسته هه‌رکام له ژن و پیاو، نه‌رکی زگمک و خوارسکی خویان جیبه‌جی بکه‌ن و، هیچ کامیان خوی پئی له‌وی دیکه که‌متر نه‌بن، بو‌ئوه‌ی پالنه‌ریک و هانده‌ریکی نه‌بن، لاسایی نه‌وی دیکه بکاته‌وه‌و خوی وه‌ک نه‌وی دیکه لیبکات که واشی هه‌ر لئنایه‌ت!

۹- **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾**، واته: هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه‌و نه‌و بیسه‌ری بینه‌ره، (ك) ی (کمله) یانی: وه‌ک (مئل)، که‌واته: لیره‌دا مانایه‌که‌ی ناوای لی دپته‌وه: **﴿لَيْسَ مِثْلُ مِثْلِهِ شَيْءٌ﴾**، هه‌لئه‌ته تيمه دواپی کورته باسټک له باره‌ی به پاکرتنی خواوه ده‌که‌ین، له وچووونی دروستکراوه‌کان، بوئه به خیرایی به‌سه‌ر ته‌فسیری ته‌م رسته به‌پیزه‌دا ده‌رۆین، که ده‌فه‌رموی: **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾**، تنجا هه‌ندی له زانایان گوتووایانه: **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾**، یانی: **﴿لَيْسَ مِثْلُ مِثْلِهِ شَيْءٌ﴾**، فکټیف بيمټله هو) وه‌ک وینه‌ی وینه‌ی وینه‌ی خوا نیه، چ جای وینه‌ی خوی، واته: ته‌مه بو‌ جه‌ختکردنه‌وه‌ی نه‌وه‌یه، که هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه‌و گوتووایانه: (ك)ه‌که، زیاد کراوه بو‌ جه‌ختکردنه‌وه.

که‌واته: **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾**، واته: **﴿لَيْسَ مِثْلُهُ شَيْءٌ﴾**، هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه **﴿لَيْسَ﴾** نه له زاتی و نه له سیفه‌ته‌کانی و نه له کرده‌وه‌کانی دا.

که‌واته: رسته‌ی یه‌که‌میان: **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾**، ته‌مه بو‌ به پاکرتنی خوايه‌و رسته‌ی دووه‌میان: **﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾**، ته‌مه‌ش بو‌ چه‌سپاندنی سیفه‌ته‌کانی خوايه‌.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، له رووی ویتجویی به دروستکراوه کانهوه، به لأم له رووی نهوهوه که خاوهنی سیفه ته کانه: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، نهو (خوا) بیسه ری بینره، ههروه ها سیفه ته کانی دیکه شی ههن.

۱۰- ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، کلله کانی ناسمان زهوی هی وین، (مقالید) کووی (اقلید)، یاخود کووی (مقالده)، نه گهر کووی (اقلید) بن، ههر له (کلید) ی، فارسیه وه هاتوه، نهو کاته، کوکردنه وه که به شیوهی نا قیاسیه، به لأم نه گهر کووی (مقالده) بن، وهك (مفتاح، مقالید) (مقالده، مقالید)، نهوکاته به شیوهیه کی قیاسی کوکراوه ته وه، گرنک نهوهیه (مقالید)، به مانای کلله کان دی، به لأم ههن دیک گوتوو یانه: به مانای خه زینه کان دی، واته: خه زینه کانی ناسمانه کان و زهوی هی خوان، یاخود کلله کانی ناسمانه کان و زهوی، واته: نهو کللانهی که خه زینه کان یان پهن ده کرتنه وه، به ده دست خوان.

۱۱- ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، بو ههر که سیک بیهوی بژیو فراوان دهکات و تنگ دهکاته وه، واته: زور دهکات و کهم دهکات.

۱۲- ﴿إِنَّهُ يَكُلُّ شَيْءٌ عَالِمٌ﴾، واته: به دناییی خوا به هه موو شتیک زانایه.

تیسه دوایی باستیکی تایه تیش له بارهی فراوانکردن و، تهنگکردنه وهی بژیو له لایهن خوای پهروه دگار وه بو مروقه کان، ده که یین، بویه لیره دا هه روا به خیزیی به سه رایاندا ره تپووین، ته نیا نهوه ننده ده لئین: لهو باره وه که خوا ده فهرموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، زانایان ده لئین: ﴿وَكُلُّ مَا جَرَى بِبَالِكٍ، فَالِلَهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ﴾ هه رچی به عقل و خهیال و نه ندیشهی تو دادی، خوا له وه جیایه، بوچی؟ چونکه نه وهی که مروقه ده توانی به عقل و، نه ندیشهو، خهیالی خویدا بیهینتی، وینهی دروستکراوه کانه، چ وینه راسته قینه کان یان، چ وینهی لیک دراو، یاخود دروستکراو، که خهیال خووی دروستی دهکات، بو وینه: ده ریایه ک له جیوه، جیایه ک له زری، مروقه ده توانی به خهیال دروستی بکات، به لأم له دنای واقیعدا نیه، به لأم مروقه ده توانی به خهیال

دروستی بکات، ده‌ریا شهوه هه‌یه، جیوه‌ش هه‌یه، جیوه‌که به‌خه‌یالی‌ خۆی زۆر ده‌کات، هه‌نده‌ی ده‌ریا‌یه‌ک، یاخود زێر هه‌یه‌و جیاش هه‌یه، به‌خه‌یال‌ مرۆف ده‌توانی زێره‌که‌ زۆر بکات، به‌قه‌ده‌ر چیا‌یه‌کی لیبکات، با له‌ دنیای واقعی‌دا نه‌بێ، ئه‌جا شه‌وشانه‌ی له‌ دنیای واقعی‌دا هه‌ن، عه‌قل و ئینه‌کانیان کۆده‌کانه‌وه، یان ده‌نگه‌کانیان یان بۆنه‌کانیان، یان تامه‌کانیان، یان قه‌باره‌کانیان، له‌ ریی پینچ هه‌سته‌کانه‌وه، یاخود شه‌وه‌ی که‌ عه‌قل و خه‌یال و نه‌ندیشه‌ خۆیان دروستیان ده‌کهن، که‌ مرۆف شه‌و توانیه‌شی هه‌یه، یانی: و ئینه‌ی راسته‌قینه‌ی شته‌کان، که‌ له‌ عه‌قلدا هه‌ن، چ و ئینه‌ی خه‌یالیان که‌ خه‌یال دروستیان ده‌کات و هه‌ر هه‌ی دروست کراوه‌کانن، خوا له‌ هه‌موو شه‌وانه‌ جیا‌یه.

کورته باسیک له باره‌ی

به پاکگرتنی خواوه. له وڼچوونی به دروستکراوه‌کان

به‌پـړـزان!

نهم کورته باسه له چوار برکه‌دا ده‌خه‌ینه روو:

برکه‌ی یه‌که‌م: نهم ږسته قورناییه که ده‌فه‌رموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشوری، واته: هیچ شتیک وهک خوا نیهو، نهم بیسه‌ری بینه‌ره.

نهمه بناغه‌یه‌کی یه‌کچار گه‌وره‌و گرنکه، له به‌پاکگرتنی خوا‌دا ﴿وَ﴾، که وهک دروستکراوه‌کانی بچئ، هه‌لبه‌ته نهم راستیه که زوربه‌ی هه‌ره زوری زانایان ده‌لئین: نهمه بنچینه‌یه‌که‌و بناغه‌یه‌که‌و بۆ نه‌ودی بیکه‌ینه به‌لکه له‌سه‌ر وینه‌چوونی خوا به هیچ کام له دروستکراوه‌کانی و، هه‌رچی وشه‌و ته‌عبیریک بۆ خوا ﴿وَ﴾ به‌کاره‌پـړـزوه، هه‌مووی ده‌بی له‌به‌ر ږوشنایی نهم ږسته موباره‌که‌دا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ته‌ماشای بکه‌ین و نهم راستیه مه‌زنه، ده‌بیته بناغه‌یه‌ک بۆ به‌پاکگرتنی خواو، به‌دوورگرتنی له‌وه‌ی به‌دروستکراوه‌کانی بچئ چ له‌زاتی دا، چ له‌سیفه‌ته‌کانی دا، چ له‌کرده‌وه‌کانی دا، چ له‌ناوه‌کانی دا.

نهم راستیه‌ش له‌چهند شوئینکی دیکه‌ی قورن‌ان دا ناماژه‌ی پیکراوه، به‌لأم به‌ته‌عبیری دی، بۆ وینه:

أ- له‌سوره‌تی (طه) دا خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ عَظِيمًا﴾ (۱۱) واته: خوا ﴿وَ﴾ نه‌وه‌ی له‌پیش ده‌ستیانه ده‌زانتی و، نه‌وه‌ی له‌دواشیانه‌وه ده‌زانتی، یاخود: داهاتوویان ده‌زانتی و ږابردوویان ده‌زانتی، یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: هه‌موو شتیک له‌باره‌ی دروستکراوه‌کانیه‌وه ده‌زانتی، ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ عَظِيمًا﴾، به‌لأم زانیاری ته‌وان ده‌وری خوا نادات، یانی: زانیاری ته‌وان به‌س بایی نه‌وه‌نده‌یه خوا بناسن، به‌لأم که وهک پټویست بزانتی چیه‌ت (ماهیه‌ی) خوا چونه؟ زانیاری مروّقه‌کان له‌وه‌که‌متره.

ب- له سوورەتى (الأنعام) يشدا، دەفەرموئى: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۳۳). چاوه كان خوا نابىنن، بەلام خوا چاوه كان دەبىنى و، ئەو زۆر پەنھانكارى شارەزايە.

مەبەست ئەو يە: لە دنيادا چاوه كان خوا نابىنن، بە چاوى سەر خواى پەرورەدگار نابىزئى، بەلام خوا بە چاوى عقل و دل دەرك دەكرئى، بەلام لە رۆژى دوايىدا لە لايەن ئيماندارانەو لە بەهەشتدا، دەبىزئى، ئيمانداران خواى پەرورەدگار دەبىنن، وەك لە تەفسىرى سوورەتى (الأنعام) دا، كە بەرگى پىنجى ئەم تەفسىرە كوردىيەى ئىمەيە، زۆر بە تەفصیل باسكمان لەو بارەو كەردو: (بىنىنى خواى بەرزى مەزن لە دنياد دواروژدا، لە حالەتى خەو و بىداريىدا).

ج- ئايەتتىكى دىكە لەو بارەو، كە ھەر ئەو چەمك و واتايە دەگەيەنئى، ئەو يە كە لە سوورەتى (الحديد) دايە، كە دەفەرموئى: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۲). واتە: خوا يەكەمىنەو دوامىنەو، ئاشكرايەو پەنھانەو، بە ھەموو شتىك زانايە.

يەكەمە واتە: خوا يەكەمە بى سەرەتا، بەبى ئەو ي دەستپىكىكى ھەبووبئى، ھەموو شتە كان دروستكرائى خوان، بەلام خوا ﷻ بوونەكەى سەرەتايەكى نيە، ھەموو شتىك بوونەكەى سەرەتايەكى ھەيە، وەك زۆر جار باسمان كەردو، ئىستا نووتىرەن بىردۆزە، بىردۆزەى (بىگ بانگ) (big bang) ە، كە دەلئى: «ئەم گەردوونە پىش سىزە مىيارو ھەوسەت مليون، سأل بوونى نەبوو»، ئىستا ئەوانەى كە خواناسن و ئەوانەش كە خوانەناسن، ھەموويان لەسەر ئەو يەكەنگن، ھەموويان دەلئىن: ئەم گەردوونە پىش سىزە مىيارو ھەوسەد مليون سأل، بوونى نەبوو، بەلام لە ئەنجامى تەقنەو يەكى گەورەدا، ئەو يەش لە تاكى گەردوونىسى، يان توئى گەردوونىسى و ھىلكەى گەردوونىيەو بوو كە (سىنگولارىتى singularity) ي پىدەلئىن و كە زۆر زۆر گەرم بوو، يەكجار بچووك و لە

ماویہ کی زور زور کہمدا تہ قیوہ تہ وہ و، ئەم گەردوونە دروست بووہ، ھەلبەتە ئەوان دەئین: تەقینەوہ! بەلام لە مەسووعە: (ئیمان ئیلحاد) دا باسم کردوہ، کە لە راستیدا ئەم گەردوونە زور بە سیستم و ریک و پتیکیی دروستکراوہ، بەلام ئەوان ئەو تەعبیرەیان بە کارھیناوە: (بیگ بانگ) تەقینەوہی گەورە (الإنفجار الکبیر)، ئەگەرنا لە راستیدا پرۆسە یەکی ئەوپەری سیستماتیک و پروردەکاری بووہ.

کەواتە: کە خوا دەفەرموی: **خَوَا يَهْ كَهْمَهُ وَدَوَاهِمَهُ، وَاتِهِ: يَهْ كَهْمَهُ بِنِ سَهْرَتَاو، دَوَايَهْمِيْنَه بِنِ كَوْتَايِي، ﴿وَأَنْظِهِرُّ وَالْبَاطِنُ﴾**، خوا ناشکرایەو پەنھانیشە، ناشکرایە بەو واتایە کە ئەگەر بە عەقڵ و دڵ تەماشای خوا بکە، ناشکرایە، بەلام شێراوہو پەنھانە، ئەگەر بە چاوی سەر بۆی بگەڕێ، خوا نابینی، بە پینچ ھەستەکان خوا دەرك ناکرێ، بەلام بە چاوی عەقڵ و دڵ خوا ﷻ دەرك دەکرێ، و، خوا بە ھەموو شتیک زانایە.

ئنجای بە پتیی ئەم ئایەتانەو، پستە: **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾** الشوری، ھەموو ئەو تەعبیرو وشانە ی بەکار دەھێتێن و، مانای ئەندامەکان دەگە یەنن، یان مانای ھەستەو ھەرەکان دەگە یەنن، یان مانای جموجۆلن دەگە یەنن، ئەوانە ھیچ کامیان مانا پۆلەتە کە یان مەبەست نیە، کاتیک بۆ خوا بە کار دێن، بە لکو مانایەکی دیکە یان مەبەستە، کە ئیمە نایزانین و، دەئین: وە ک شایستە ی خوا یە، بۆ وئە:

کە خوا ﷻ باسی (یَدِی، خۆی دەکات: **﴿اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾** الفتح.

یان خوا ﷻ باسی (وَجْهَی، خۆی دەکات: **﴿وَبَيْنَ يَدَيْهِ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾** الرحمن.

یان خوا ﷻ باسی (عَیْنِی، خۆی دەکات: **﴿وَلْيَضَعَّ عَلَيَّ عَیْنِي﴾** طه، یان، دەفەرموی: **﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾** الطور، یان خوا ﷻ باسی (قَبْضَةَی، خۆی دەکات: **﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾**

وَأَسْمَوَاتٍ مَّطْوِيَاتٍ **بِيمِينِهِ** ﴿١٧﴾ الزمر، واته: وهك پتويست قه دري خوايان نه گرت، كه خوا زهوي هه مووي له چنگ ده گري و، ناسمانه كانيش ده پيچته وه ده يانخاته بن دهستي راستي، نهو ته عبرانه هه موويان، ده بي بلتين: مانا رواله ته كه يه كان بو خوا مبه ست نيه، چونكه خوا ده فه رموي: ﴿لَيْسَ **كَمَثَلِهِ شَيْءٌ**﴾، واته: هيچ شتيك له زاتيدا، وهك خوا نيه، هه روه ها له سيفه ته كانيشداو له ناوه كانيشيداو له هه لسوكه وته كانيشيدا، وهك خوا نيه ﴿لَيْسَ﴾ (محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسيره كه ي خويدي^(١)، قسه يه كي جوان دهكات ده لن:

(وَإِذْ قَدْ اتَّفَقْنَا عَلَىٰ هَذَا الْأَصْلِ، لَمْ يَنْقُ خِلَافٌ فِي تَأْوِيلِ النُّصُوصِ الْمُؤَهَّمَةِ الثُّبُوتِيَّةِ، إِلَّا أَنْ تَأْوِيلَ سَلَفِنَا كَانَ تَأْوِيلًا جُمْلِيًّا، وَتَأْوِيلَ خَلْفِهِمْ كَانَ تَأْوِيلًا تَفْصِيلِيًّا كَتَأْوِيلِهِمُ الْيَدَ بِالْقُدْرَةِ، وَالْعَيْنَ بِالْعِلْمِ، وَبَسَطَ الْيَدَيْنِ بِالْجُودِ، وَالْوَجْهَ بِالذَّاتِ...).

واته: نه گهر له سهر نهو بنه مايه ريككه وتين، (كه خوا وهك هيچ شتيك نيه)، كه واته: هيچ ارجاييه كي وا ناميني له مانا ليكدانه وه ي ده قه كان دا كه ويچواندن ده كه يه نن، (چونكه قسه يه كي مه شهووره ده لين: زاناياني پتشين ته ثويليان نه كردهو، زاناياني پاشين ته ثويليان كردهو، ته ثويليش، نهويه كه وشه يه ك مانا رواله تيبه كه ي مبه ست نه بي و، مانايه كي ديكه ي هه بي، وهك تيتستا كه ليره دانيشتويين نه گهر يه كتيك بلتي: ﴿جَاءَ الْأَسَدُ﴾ شيره كه هات، كه س بير ي بو نه وه ناچي مبه ست ماناي راسته قينه و رواله تبي بي كه شيري درنده يه، به لكو ياني: پياويك هات له نازايه تبي دا وهك شيره، يان نه گهر بلتين: ﴿جَاءَ الثَّغْلِبُ﴾ رتويه كه هات، هه موو كه س ده زاني كه (رتوي) مانا رواله تبي راسته قينه كه ي مبه ست نيه، به لكو مانا مه جازييه كه ي مبه ست، چونكه وهك چون وشه ي: (رتوي) بو درنده يه ك به كارد ي، به هه مان شيوه بو مروفي فيلبازيش به كارد ي، (اسد) يش،

وهك چوَن بۆ دړنده يه ك به كاردې، كه ده زانين شير، به مانا مه جازيه كه شي به كاردې، واته: پياوځي نازا!^(۱)

دوايي ده لئ: ته نيا نه وه نده يه ته نويل كړدني زانايان پيشيمان، ته نويل ټكي كورت بووه، كه ميان ته نويل كړدوه و زور نه چوونه نيو قوولايي، به لام ته نويل كړدني زانايان پاشين، به دريژي و ړوون بووه، بۆ وينه:

۱- وشه ي (يَدُ) كه به ماناي ده ستوه، دياره ده ست چونه؟ به لام نه وان بۆ خوا به ده ست لات مانايان كړدوه، (كه ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح، واته: ده ست لاتى خوا به سر ده ست لاتى نه وان وه يه)

۲- وشه ي (عَيْنُ): بۆ ټيمه يان: چاوو ده زانين يان: چي؟ به لام كه بۆ خوا كه به كاريان هي ناوه، به زانباري ليكيان داوه ته وه.

۳- ههروه ها (بَسَطُ الْيَدَيْنِ) بلاو كړدنه وه ي ههردوو ده سته كان، وهك ده فهرموئ: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفِيقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المائدة، به به خشنده يي ليكيان داوه ته وه | چونكه كه سيك بيهوئ به به خشن ده ست بلاو ده كاته وه، به لام ته گهر نه به خشن ده ست ويك دينتته وه.

۴- وشه ي (وَجْهٌ): بۆ ټيمه يان: ړوو، دم و چاو، به لام بۆ خواي په روه ردگار به خود (ذات)، ليكيان داوه ته وه.

به لام زانايان پيشين هه ر گوتوويانه: به ته نكيد نه مه به ست له (يَدُ) ده ست، وهك ده ست ي ټيمه يه، نه مه به ست له (عَيْنُ) چاو، وهك چاوي ټيمه يه، نه مه به ست له: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾، ده ست بلاو كړدنه وه، وهك هي ټيمه يه به لكو مه به ست پتي مانايه كه بۆ خوا شايسته يه، زانايان پيشين هه ر نه وه نده يان گوتوه، به لام نه وان ه ي دوايي، وپراي نه وه كه نه وه يان گوتوه، گوتووشايانه: مه به ست له (يَدُ) يان: ده ست لات و ... هتد.

(۱) تيوان كه وان ه كان زياده ي خو مه.

برگہی دووہم: پٽويسته له بواړی چه سپاندى سيفه ته كانى خوا و به پاكرتنى دا ناگادارى تپه پاندى بين له هه ردووك لاره:

يهك: كاتيك كه سيفه ته كان بُو خوا ﷺ داده نټين و دهسه لمټين، كه زانايان پټى ده لټين: (إِثْبَاتٌ) واته: چه سپاندى سيفه ته كان بُو خوا، و ربابين نه وه سه نه كټشى بُو و چواندى (تشبيهه) و چواندى خوا به دروستكراوه كان (تَشْبِيهُ اللّهِ بِالْمَخْلُوقَاتِ).

دوو: كاتيك خواش به پاك ده گرين، له و چواندى دروستكراوه كان، نه وه ش سه نه كټشى بُو دارنټى سيفه ته كان له خوا، بويه زانايان بنچينه به كيان داناهه ده لټين: (إِثْبَاتٌ بِلا تَشْبِيهِ وَتَنْزِيهِ بِلا تَعْطِيلِ) چه سپاندى سيفه ته كان بُو خوا، به بټى و چواندى خوا به دروستكراوه كان و، به پاكرتنى خوا له و چوونى دروستكراوه كان، به بټى په كخستى له سيفه ته كان، ههروه ها هه نديكيان گوتوويانه: (إِثْبَاتٌ مَعَ تَنْزِيهِ) چه سپاندى له گه ل به پاكرتن دا، سيفه ته كان بُو خوا بچه سپټين، هه سيفه تيك بُو خوى به كارى هټناوه، به لام خوا به پاك بگرين له وه كه سيفه ته كانى خوا وهك هى تيمه بن.

برگه سټيه م: نه وه راست نيه كه زانايان پټشين هيج ته ټويليان نه كردي و، رټك نه و وشانه ي كه خوا به كارى هټناون له و تعبيرانه دا، رټك مانا روا له تيبه كه يان لى گرتين، وانيه، به لكو زانايان پټشينش ته ټويليان كردوه، بُو وينه:

أ- له سووره قى (الحديد) دا، خوا ده فه رموى: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيَّن مَّا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾، واته: خوا له گه لټانه له هه شوټنيك بن و، خوا بينه رى نه وه يه كه ده يكه.

تيمام نه حمه د ره حمه قى خواى لى بټى، كه زور سوور بووه له سه ر ته ټويل نه كردن و مانا لټيك دانه وهى ده قه كان به بټى به ملاولادا چوون، گوتوويه قى: (وهو معكم، أَي: يَعْلَمُهُ وَقَدْرَتِهِ) واته: به زانايارى خوى و به دهسه لاقى خوى له گه لټانه.

نهك خوا به زاتی خوئی له گه لمان بن.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي) يش له تهفسیره که ی خویدا، گوتوو یه تی: (وَهَذِهِ الْمَعِيَّةُ، مَعِيَّةُ الْعِلْمِ وَالْإِطْلَافِ، وَلِهَذَا تَوَعَّدَ، وَوَعَدَ عَلَى الْمُجَازَاةِ بِالْأَعْمَالِ بِقَوْلِهِ: ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(۱)، واته: نهو له گه ل دابوونه ی خوا که ده فهرموئی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، (لههر جینهک بن خوا له گه لمانه، نایا خوا له گه لمانه، ئیستا لیره یه، یان لههر شوئینک بین، خوا له گه لمانه؟} ده لئی: مه به ست نهو یه که له گه لمانه به زانیاری و به ناگادار بوون، ههر بویهش دوایی خوا هه ره شه ی کرده و گفتی داوه به سزاو پاداشت، له سه ر کرده وه کان، که ده فهرموئی: ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، واته: نهو به کرده وه کانتان ناگاداره، بینه ری کرده وه کانتان، کرده وه کانتان ده بینئی و ده زانئ، ئنجا که سئیک له گه ل که سئیک بی، نالئ: کرده وه کانت و ده بینم و ده زانم، چونکه نهوه له گه لیه تی و تهواو.

ئنجا که ده فهرموئی: خوا بینه ری کرده وه کانتان، که واته: خودی خوئی له گه لمان نیه، نهوه شتئیک به لگه نهو یستیشه، چونکه خوا ﴿لَسَرَ عَهْرُشِ خَوِيَهْ تِي وَ لَه سَهْرَهْوِي دَرُوسْتَكِرَاوَهْ كَانِي خَوِيَهْ تِي، بهو شئوه یه ی بو خوا شایسته یه.

ب- (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له تهفسیری نهو نایه ته موباره که دا که ده فهرموئی: ﴿ءَاٰمِنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يَّخِفَ بِكُمْ اَلْاَرْضُ فَاِذَا هِيَ تَمُورُ﴾^(۲)، المللك، واته: نایا دئیان لهو ی که له ناسمانه، له سه رئیه، که زهویتان له بندا رۆبه ری و لهو حاله ته دا زهوی بیئ و بچئ و، بخولئته وه و تئوه ش پئیدا رۆبچن، ده لئ: ﴿ءَاٰمِنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَآءِ﴾ ﴿وَهُوَ اللّٰهُ تَعَالٰى، الْعَالِىُّ عَلَى خَلْقِهٖ﴾^(۳)، که ده فهرموئی: ﴿ءَاٰمِنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَآءِ﴾، واته: نهو خوا به رزه ی که له سه رووی دروستکراوه کانیه وه یه تی.

(۱) تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المئان: ص ۸۳۷.

(۲) تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المئان: ص ۸۷۷.

کهواته: کهس نالتی: خوا له تىو ئاسماندايه، چونکه له سهروهه بوونی خوا، دههتی بگوتری: وهك بۆ خوا شایستهیه، نهك وهك دیته زهینی تيمهوه، که شتیکی دروستکراو لهسه شتیك دادهنرتی.

برگه‌ی چواره‌م: کهواته: داریننی سیفه‌ته‌کان و په‌کخستنی (التجريد والتعطيل) که‌مته‌رخه‌مییه، کاتیک که بهو شیوه‌یه مامه‌له له‌که‌ل سیفه‌ته‌کانی خوادا بکه‌ین، به‌لام وێچواندن و جه‌ستاندن (التشبه والتجسيم) یش زیاده‌پۆییه.

موعته‌زیله‌و جه‌همییه‌کان له لایه‌ك نکوو‌ئییان کردوه له سیفه‌ته‌کانی خواو، زۆریش زیاده‌پۆییان کردوه له ته‌ئویل داو، که‌سی وایان هه‌بووه گوتوو‌یه‌تی: خوا هیچ سیفه‌تیکی نیه، خوا نه له تىو دروستکراوه‌کانیه‌تی و، نه له ده‌روه‌ی دروستکراوه‌کانیه‌تی، نه له‌سه‌رئیه‌و، نه له‌خوارئیه، ته‌نانه‌ت که‌سی وایان هه‌بووه گوتوو‌یه‌تی: له‌به‌ر ته‌وه‌ی دروستکراوه‌کان بوونیان هه‌یه، نابتی بوونیش بۆ خوا به‌کاربه‌یتری، که‌ ئه‌مه‌ به‌ راستی زێده‌پۆییه‌کی بێ ماناو مه‌ترسییداره.

له به‌رانبه‌ر ته‌وانیشدا هه‌ندیک له‌ حه‌نبه‌لییه‌کان، که‌ حه‌شه‌وییه‌کان و جه‌ستینه‌ره‌کان (المجسمة)‌شیان پێده‌ئێن، نه‌ك ئیمام نه‌حمه‌د په‌حمه‌تی خۆی لێ بێ، چونکه‌ ئه‌و خۆی وانه‌بووه، به‌لام هه‌ندیک له‌ شوێنکه‌وتووای مه‌زه‌به‌ی حه‌نبه‌لیی و، هه‌ندیکى خه‌لكى دیکه‌ی غه‌یری مه‌زه‌به‌ی حه‌نبه‌لییش، ئه‌وانه‌ش سه‌ریان به‌ جه‌ستاندن و وێچواندن (تجسيم وتشبيه) که‌یشتوه، ئه‌وانیش هه‌لساون له‌ به‌رانبه‌ر جه‌همییه‌و موعته‌زیله‌دا، که‌ سیفه‌ته‌کانیان له‌ خوا دوورخستوونه‌وه، ئه‌وانیش هه‌لساون زێده‌پۆییان کردوه له‌ چه‌سپاندنی سیفه‌ته‌کان بۆ خواداو، هه‌یانبووه له‌ زانیایان حه‌نبه‌لیی مه‌زه‌به‌ی له‌ به‌غداد و تارى داوه، له‌سه‌ر مینبه‌ر دانیشتوه، چوار مه‌شقیی، گوتوو‌یه‌تی: وهك چۆن من ئیستا له‌سه‌ر ئه‌م مینبه‌ره دانیشتوم، خواش ئاوا له‌سه‌ر عه‌رش دانیشتوه، که‌ ئه‌وه جه‌ستاندن و وێچواندن خۆی به‌ دروستکراوه‌کان، چونکه‌ که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾.

واته: خوا بهرز بۆوه بۆ سەر عەرپش، چووہ سەر عەرپش، دەبى بلىتى: وهك بۆ خوا شايستهيه، نهگەر بگوترى: وهك چۆن من، يان كه سىك له سەر تهخت و كورسيهك دادەنیشى، نهوه ته شبيهه و خواش ﷺ ده فەرموى: **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾** الشورى، واته: هيچ شتىك وهك خوانيه.

كه واته: دەبى بگوترى: خوا له سەر عەرپشه، بهو شيوهيهى بۆ خوا شايستهيه، ههروهها خوا (يَد)ى، ههيه، (يَد) بۆ ئيمه ئەندامه، بهلام بۆ خوا سيفهته، ديسان خوا (عَيْن)ى، ههيه، (عَيْن) بۆ ئيمه ئەندامه، بهلام بۆ خوا سيفهته، ئايا چۆنه؟ نازاين، بهلى خوا له سه ره وهى دروستكراوه كانى خۆيهتى، بهلام نهوه بۆ خوا ﷺ سيفهتتكه كه وهك هى دروستكراوه كان نيه، ههروهها هه موو سيفهته كانى ديكهش، بۆ وینه: كه له هه ندىك فه رمايشتى پيغه مبه ردا ﷺ هاتوه ده فەرموى: نهگەر سييهكى شهوى رويشت، خواى په ره وردگار دتته ئاسمانى نيزيك له ئيمه^(۱)، دابه زىنى خوا بۆ ئاسمانى نيزيك له ئيمه، ئاسمانى دنيا، يانى چى؟ بيكومان نهوه سيفهتتكي خوايه و ئيمه نازاين چۆنه؟ بهلام به تهكيد مه بهست پتى تهوه نيه كه خوا سه ره وهى دروستكراوه كان به جى بهيلى و بيته نيو دروستكراوه كان! چونكه خوا له نيو دروستكراوه كانيدا جى نايته وه، ليره دا بهس نه وه ندهى له باره وه ده ئيين، نهگه رنا تهو باسه، ئيمه له كتيبي دووه مى مه سوووعه ي: (ئيمان و عقيده ي ئىسلامى) دا، له وندا به ته فيصل باسى سيفهته كانى خواى به رزى مه زمان كردوه، ههروهها لهو مه سوووعه ي: (الاسلام كما يتجلى في كتاب الله) له كتيبي سييه مدا، ديسان به ته فيصل له باره ي ناوو سيفهته كانى خواى په ره وردگار وه دواوين، لهو باره وه نوخته مان خستۆته سه ر بيت.

(۱) - (إِعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَنْزِي ثَلَاثَ أَلْفِ الْمَلِئِ الْأَخْرَ، يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبُ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَعْفِرُنِي فَأَعْفِرَ لَهُ! أَخْرَجَهُ مَالِك: ٤٩٨، والبخاري: ١٠٩٤، ومسلم: ٧٥٨.

کورته باسیک له باره‌ی بژیودانی خواو زۆرو کهمکردنیه‌وه

خوا پشٹیوان بیټ له نو (۹) برگه‌دا، ئەم کورته باسه ده‌که‌ین:

۱- **واتای وشه‌ی (الرُّزْقُ):** (راغب الأصفهانی) ده‌لن: (الرُّزْقُ: يُقَالُ لِعَطَاءِ الْجَارِي تَارَةً، دُنُوبًا كَانَ أُمَّ أُخْرَوِيًّا، وَلِنَصِيبِ تَارَةً، وَلِمَا يَصِلُ إِلَى الْجَوْفِ وَيَتَغَدَّونَ بِهِ تَارَةً، يُقَالُ: أَعْطَى السُّلْطَانُ رِزْقَ الْجُنْدِ، وَرَزَقْتُ عِلْمًا، قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ﴾ ۱۰، المنافقون، أي: مِنَ الْمَالِ وَالْجَاهِ وَالْعِلْمِ، وَيُمْكِنُ أَنْ يُحْمَلَ عَلَى الْعُمُومِ، فِيمَا يُؤْكَلُ وَيَلْبَسُ وَيُسْتَعْمَلُ) (۱).

واته: وشه‌ی (رزق) جاری واهه‌یه بو مووچه‌یه‌که که به‌رده‌وامه، به‌کارده‌هیتری، ئنجا نه و مووچه‌و بژیوه، چ دنیا‌یی بی، چ دوا‌پۆژی بی و، جاری وایه بو پشک و به‌شیک به‌کاردی، جاری وایه بو له‌وه‌ی ده‌چیته تیبو هه‌ناوی مروقه‌وه و پپی ده‌ژی به‌کاردی، (واته: بو خواردن و خواردنه‌وه) ده‌گوتری: حوکمران بژیوی سه‌ربازه‌کانیدا، (واته: مه‌عاشی پیدان)، تو ده‌لینی: (رَزَقْتُ عِلْمًا) زانیارییم بو کرا به‌بژیو، (که‌واته: بو شتی ماددیش به‌کاردی و، بو شتی مه‌عنه‌ویش به‌کاردی)، خوا ﷻ له سووره‌ی (المنافقون) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ﴾ ۱۰، واته: له‌وه‌ی پیمان داو، به‌خشن، به‌ر له‌وه‌ی به‌کیکتان مردنی بگاتی، له‌وه‌ی پیمان داو له مال و سامان له پتگه (جَاه) ((جَاه) یانی: قسه‌ رویشتن، نه‌وه که مروف پتگه‌به‌کی کومه‌لایه‌تبی هه‌بن و قسه‌ی بکیریته‌وه، له‌وه‌ به‌خشه، صولح بکه، چاکه بکه له خه‌لک و له‌و زانیارییه‌ی پیتدراوه، (که‌واته: وه‌ک چوون مال و سامان رزقه، جاهو پتگه‌ی کومه‌لایه‌تیبش رزقه‌و زانیارییش رزقه) ده‌شگونجن وشه‌ی (رزق) به‌کاربه‌یتری به‌گشتی، بو

شَتِيكْ كِه بَخورِي و بُو شَتِيكْ كِه بېوْشَرِي (بهرگ و پوْشاك) و بُو ههر شَتِيكْ كِه به كار بېيْتَرِي [ياني: خانوو بهر، سه ياره، كه لوپه لِي كه مرُوْفْ به كاري دِيْتِي].

كه واته: وشه ي (رزق) واته: هه رشتيكَ كه خوا بُو مرُوْفْه كاني ره خساندوه، پِيِي بُوِيْن، نُنْجَا خوارْدن و خوارْدنه وه به، بهرگ و پوْشاك، مَال و سامانه، كه ل و په له، ماددييه، يا خود شتي مه عنويه.

۲- **بُوِيُو (رزق)**، **ته نيا له لايهن خواويه**: تيمه له كورديدا جاري وايه (رزق) به رُوِيِي ته رجمه ده كه ين، جاري واشه به بُوِيُو، نهو شته ي كه مرُوْفْ پِيِي ده بُوِيِي، كه له راسْتِيدا مرُوْفْ ههر به خوارْدن و خوارْدنه وه نا بُوِيِي، بهرگ و پوْشاكي پِيُوِيسته، خانوو بهر دي پِيُوِيسته، كه ل و په ليشي پِيُوِيسته، بُوِيَانِيش ههر بُوِيَانِي ماددي و جهسته ي ني، نِيْنَسَان بُوِيَانِي مه عنويه ي شي هه به، له بهر نه وه ده گونجِي به ته قواش بگوْتَرِي رزق و، به عيلميش بگوْتَرِي رزق و، به عيباده تيش بگوْتَرِي، بُو وِيْنه: به حج ده گوْتَرِي، به كِيكْ ده لِي: (رَزَقْنِي اللّٰه حَجًّا) خوا حج ي پِيِي به خشيم، واته: كردي به رزقم، يان ده لِي: (رَزَقْنِي اللّٰه صِيَامَ رَمَضَانَ) خوا گرتي رُوِيِي مانگي ره مه زاني كرده بُوِيُوِي من، نُنْجَا رزق به هه موو نهو چه مكانه ي گوْتَمَان، به هه موو و اتا كانيه وه، ته نيا له لايهن خواويه.

خوا له سووره تي (فاطر) دا، ده فهرموي: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۗ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنفِ ثَوَابَكُمْ ۗ﴾ واته: نه ي خه لكينه! يادي چا كه ي خوا بكه نه وه به سه ر تانه وه، تا يا بِيِيْجْگه له خوا به ديهيته رِيكي ديكه هه به، بُوِيُوْتَان بدات له سه رِي و له خوارِيُو، بِيِيْجْگه له و هيچ په رستراو نين، بُو كويي لاده درِيْن؟! ياني: بهس خوا بُوِيُو ده رتانه و بهس خوا هه موو شتيكي بُو ره خساندوون، كه واته: ههر نه ويش بپه رستن.

له سووره تي (العنكبوت) دا، خوا ده فهرموي: ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاَشْكُرُوْا لَهٗٓ ۗ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ واته: بُوِيُو ههر له لاي خوا بخوازن، بپه رستن و سوپاسگوزاري بُو بكه ن، بُو لاي وي ده گيرنه وه.

کهواته: بڑیو تهنھا به دہست خوی به رزی مہزنہ، ئەو شتانہی مرۆف مہداری ژبانی دنیایان پئ ساز دہکات.

۳- مرۆف پتویستہ بۆ دابین کردنی رزق و بڑیو ھەولبەدات: بڑیو کہ تەنیا لەلای خواہی، مانای وانہ مرۆف تەنبەل تەنبەل پالبداتەوہو، ھیچ کارێک نەکات، بە بیانووی ئەوہ کہ رزق لەسەر خواہی، رزق لەسەر خواہی، بە لأم خوا ﷺ بە ھۆی ھەولبەداتی مرۆفەکانەوہ ئەو رزق و بڑیوہ دہدات، کہ سیک زۆر ھەولبەدات، خوا رزقی زۆری دہدات، کہ سیک کم ھەولبەدات، خوا کم می دہدات، زۆر خۆی ماندوو بکات، بە زۆری وایہ زۆرتری دیتہ دہست، کہ متری خۆی ماندوو بکات، کہ متری دیتہ دہست، بە زۆری وایہ.

بە لأم جاری واش ھەیہ ئەو بنچینەہیہ ھەلواردن تیدایہ، کہ سیک زۆریش ھەولبەدات و کہ می بہ دہستەوہ دتی و، کہ سی واش ھەیہ کم ھەولبەدات و زۆری بہ دہستەوہ دتی، ئەوہش ھەلواردنہ، لەو بنچینەہیہ، بە لأم بہ گشتی ئەوانہی زیاتر خۆیان ماندوو دہکەن، زیاتریان دیتہ دہست، وەک گوتمان رزق بەس مأل و سامان نیہ، بەس خواردن و خواردنەوہ نیہ، کہ سیک بۆ عیلم ھەولبەدات و زۆر خۆی ماندوو دہکات، زانیاری زۆر دہبئ، کہ سیک لە پرووی عەقڵیہوہ، زیاتر عەقڵی خۆی بە کار دینئ و بیر دہکاتەوہ، عەقڵی بہ ھیزتر دہبئ، کہ سیک لە پرووی جہستەہیہوہ ھەولبەدات، جہستەہی بہ ھیزتر دہبئ، کہ سیک بۆ مأل و سامان ھەولبەدات، مأل و سامانی زیاتر دہبئ، کہ سیک بۆ تاعەت زیاتر ھەولبەدات، تاعەتی چاکتر ئەنجام دہدات، ئەوی دیکہ کہ متری کہ متری، بۆیہ مرۆف دہبئ، ھەولبەدات، خوا ﷺ لە سورەتی (المملک) دا، دہفەر موی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (۱۵) واتہ: خوا زەوی بۆ دہستەمۆ کردوون^(۱)، بە قەد پالەکانیدا بپۆن و لە بڑیوی خوا بخۆن (بە لأم لەبیریستان نەچئ) دہچنەوہ خزمەتی وی.

(۱) (ذلول) بە وشرتیک دہگوتری کہ بە ناسانی یەخ دہبئ، مندائیکی کچکە بە وشر بلئ: یەخ، یەخ دہبئ، بلئ ھەلسە، ھەلئدەستن.

دوای تهودی فہرمووی: ﴿فَأَمْسُوا فِي مَنَاجِبِهَا﴾، بہقہ پالہ کانیدا برؤن، ننجہ دہفہرموئی: لہ بڑیوی خوا بخؤن، یانی زہوی ہہ ٹکیٹین، کاربکہن، کہسابہت بکہن، بازرگانیی بکہن، کشتوکال بکہن، نازہ لڈاریی بکہن، بہلاشان و قہد پالہ کانی زہویدا برؤن، بہ کہنارہ کانی دا برؤن، ننجہ لہ بڑیوی خوا بخؤن، نہگہر نہ پڑوی و کار نہکھی، بڑیوت دەست ناکہوئی!

ہہروہہا لہ سوورہتی (الجمعة) دا، دہفہرموئی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۲﴾﴾، واتہ: نہی تہوانہی ہرواتان ہیناوہ! نہگہر ہانگدرا لہ پڑوی جومعہدا، بہ خیرایی بہرہو یادی خوا برؤن و واژ لہ کرین و فروشتن بیتن، تہوہ ہاشترہ بؤ تہوہ نہگہر ہزانن. ہہرکاتیش نوئیژ تہواو بوو، (نوئیژ جومعہ)، بہزہوویدا ہلاوبینہوہو لہبہخششی خوا داوا بکہن، زوریش یادی خوا بکہن (لہمیانہی کارو کہسابہتیشدا) بؤ تہوہی سہرفرازین، یانی: خواتان لہ بیر نہچی، کہ لہ کرین و فروشتنداو لہ کارو کہسابہتدا، غہش و خیانت بکہن، تہوکاتہ پزقہکہ لہ خؤتان حہرام دہکہن.

کہواتہ: خوا فہرمانی کردوہ تہانانت لہ پڑوی جومعہشدا کہ پڑوی پشوودانی مسولمانانہ، ہہتا بانگ دہدری، بؤت ہہیہ خہریکی کرین و فروشتن بی، ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، بہلام کہہ بانگی دا لہ کرین و فروشتن گہرتین، مادام بانگیدا، دوایش کہہ نوئیژ کرا، دووبارہ تہیہ لہچنہوہ لہ کاروکاسبیی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، ہہرکات نوئیژ تہواو بوو بہزہوویدا ہلاوبینہوہ جاریکی دیکہ لہ بہخششی خوا داوا بکہن، مانای وایہ خوای پہروہردگار زور بہ جیددیی فہرمانی بہ مسولمانان کردوہ، کہ دہبت بؤ پہیداکردنی بڑیو ہہولبدہن.

پیغمبرمبارک ﷺ له فہرما یشتیکدا دہ فرموی: **إِلْوُ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقُّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقْتُمْ كَمَا يُرْزَقُ الطَّيْرُ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا** (آخرجه الترمذی: ۲۳۴۴، وقال: حسن صحیح، وابن ماجہ: ۴۱۶۴، وأبو یعلیٰ: ۲۴۷، وابن حبان: ۷۳۰، والحاکم: ۷۸۹۴، وقال: صحیح الإسناد)، واتہ: نگہر وہک پتویست پشت بہ خوا بہ ستن، بڑیوتان دہدری، وہک چوَن بڑیوی بالندہ دہدری، بالندہ کان بہ یانیان دہردہ چن بہ سکی برسپہوہو، تیواران دہگہرتنہوہ، بہ سکی پرہوہ.

واتہ: خوا بڑیویان دہدات، بہ لَام دہبتی دہرچن، بجوولین، نتیجیر بگرن، نگہر بالندہی بچووک بن، میٹش و مہگہز دہخوَن، ہموویان بہ سکی خالیسی دہردہ چن بہ یانیان، بہ لَام تیواران بہ سکی پر دہگہرتنہوہ.

کہواتہ: دہبتی دہرچوونہ کہہبتی، گہران و سوورانہ کہہبتی، ننجا تیربوونہ کہہبتی.

۴- فراوانی و تنگی رزق و ریزی، بؤ تاقیکردنہوہیہ، نہک نیشانہی رازی بوون، **یان رازی نہبوونی خوا:** بہ داخوہ زور کہس لہوہدا بہ ہلہدا چوون: پتیمان وابہ نگہر خوا بڑیوی بؤ کہسیک فراوان کرد، نموہ زوری خوُش دہوی و لبتی رازیہ، بہ لَام نگہر کہسیکی ہہزارو نہدار کرد، دیارہ خوا لبتی توورہیہ! بہ لَام نموہ رتک پیچہوانہی نموہیہ کہ خوا ﷺ لہ قورٹاندا فہرموویہ:

أ- لہ سوورہتی (الفجر) دا، دہ فرموی: **﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ﴿۱۵﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّيَ أَهْنَنِ ﴿۱۶﴾﴾** **﴿كَلَّا﴾** ، واتہ: مروُف (ی نامسوُلمان، یان مروُفینک کہ بیرکردنہوہی چہوتہ) کاتیک پەرورہدگاری تاقیکردہوہ، ریزی لیکرت و نیعمہتی پتدا، دہلن: خوا ریزی لہ من گرتوہ، (واتہ: کہ خوا لہ پرووی ماددیہوہ دہولمہندی کرد، وادہزانتی خوا لہ پرووی معنہوہیشہوہ خوُشیدہوی و ریزی لیدہگری) بہ لَام نگہر تاقیکردہوہ (بہباریکی دیکہدا) بڑیوی لبتی تہنگکردہوہ، دہلن: خوا منی بہ کم تہماشاکردوہ، خوا منی ریسوا کردوہ، منی سووک کردوہ، خواش دہ فرموی: **﴿كَلَّا﴾** ، نموہ وانپہ، واز لہو قسانہ بیتنہ!

ب- له سووره تی (المؤمنون) دا، ده فهرموی: ﴿أَتَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُنذِرُ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَيْنَ ۝۵ شَارِعُهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۶﴾، واته: نایا پیتان وایه نه وهی که تیمه هاوکاری نه وانی پیده کهین له سامان و له کوران، خیرایی ده کهین له چاکه ی نه واند، (واته: پیتان وایه که بویه وایان بۆ ده کهین، خویشان ده وین)، به لکو هه ست ناکه ن، شعوریان نیه.

ته گه رنا مرؤف! تۆ کاتیک خوا مال و سامانی پیدای، کوران و قه له بالغی و خزم و قهومی پیدای، به لام پروت له خوا نیه، هه ر بزانه که ماله که ت به غه زه به و قه له بالغیه که ی ده وریش ت به غه زه به، چونکه بۆ خراپه به کاریان دینسی! به لام شعوریان نیه.

۵- زۆر جارن فراوانی بژیو بۆ که سیک، یان بۆ کۆمه لیک مایه ی تووره یی خوایه:

أ- خوا له سووره تی (الثوبه) دا، زۆر به روونی نه وه ده فهرموی: ﴿فَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝۵۵﴾، (پوو له پیغه مبه ری خاته م ده کات و ده فهرموی: سه سام مبه به به سامانه کاریان و منداله کاریان (که سامان و کوپو کچیان زۆره) خوا ته نیا مبه به ستی نه وه یه به و مال و سامانه و به و قه له بالغیه ی ده وره به ریان له ژبانی دنیا دا سزایان بدات (پتوه ی ماندوو دهن و خری ده که نه وه، به مشور لئ خواردنی منداله کان ماندوو و ناره حه ت دهن) دوا یی مه رن و گیانیان ده ریچی، له حاله تیکدا که بیپروان.

که واته: خوا ﷻ هه ندی که س مال و سامانی ده داتتی، قه له بالغی به ده وره وه په یدا ده کات، بۆ نه وه ی بیته مایه ی مهینه تیی و ناره حه تیی و، دوا ییش به کافری ده مرئ.

ب- له سووره تی (سبا) دا خوا ی په ره ره دگار پروتر نه و مبه به سته ده خاته پرو، ده فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرِفُهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝۳۱ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝۳۲﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي بِسَطِّ الرِّزْقِ

لَمَنْ يَسْأَلْ وَيَقْدِرْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِاللَّيِّ
تَقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ أَضْعَافٍ بِمَا عَمِلُوا

وَهُمْ فِي الْعُرْفَاتِ آمِنُونَ ﴿٢٧﴾، واتە: ھېچ وریاکەرەووە ترسینەرەیکمان، لە ھېچ
شارو ئاوەدانییەك دا نەناردو، مەگەر خۆشگوزەرانیەکانی گوتووایە: تێمە بێپرواین
بەوہی تێوہ پێی رەوانکراون، [ھەمیشە خۆشگوزەرانیەکان دژی پێغەمبەرەن بوون،
خۆشگوزەرانیەکان کئی بوون؟ ئەوانە بوون کە دەستەلاتیان ھەبوو، خۆیان سەپاندوہ
بەسەر خەڵکداو، دەستیشیان بەسەر مائ و سامانی ولات داگرتوہ، تێستاش ھەر وایە |
ئەو خۆشگوزەرانیە بە پێغەمبەرانیان گوت: تێمە لە تێوہ مائ و سامانیشان زیاترەو
پۆلەشمان زیاترە (خزم و کەسیشان زیاترە) و تێمە لە سزا دراوان نابین، (بانی: خوا تێمە
خۆشدەوی ئەگەر خۆشی نەویستباین، ئەو ھەموو سامان و کورانیە نەدەداین!) بلی:
پەرورەدگارم بژیو بۆ ھەر کەسێک کە بیھوی فراوان و تەنگ دەکات، (واتە: لە ھەندیک
لە حالان دا بژیوی بۆ زۆر دەکات و، لە ھەندیک حالاندا لێی کەم دەکاتوہ، یاخود:
بۆ ھەندیکیان زۆر دەکات و بۆ ھەندیکیان کەم دەکات) بەلام زۆربەیی خەلکی نازان
(کە ئەوہ مانای پەزنامەندیی خوا نیە، بەلکو مانای تاقیکردنەوہیە بۆ مرۆفەکان) مائ
و سامانتان و پۆلەکانیشتان نابنە ھۆکاری ئەوہی لە تێمەتان وە نیزیك بخەن، مەگەر
کەسێک پروابینتی و کردوہی باش بکات، ئەوانە پاداشتی چەند بەرانبەریان، چەند
قاتیان ھەیە، بەوہی کە کردووایە، ئەوانە لە کۆشکە بەرزەکانی بەھەشتدا، بە دلنایی
بئی ترس و بیم نیشتەجین.

کەواتە: ئەمە ھەر زۆر روونە، وەک پێشینیانی خۆشمان دەلێن: (فلانکەس
مائ و سامانی ھەیە، بەلام مائەکەیی بە غەزەبە)، بۆچی؟ چونکە نوێژی لەسەر
دەچوینتی، پۆزوووی لەسەر دەچوینتی، خوای تێدا ناناستی، خراپەیی پئی دەکات،
مانای وایە مائەکەیی نیعمەتە بەلام بۆ خۆی کردووہی بە نیقمتە و بەلام
بەھۆی بئی ئیمانسی و خراپ بەکارھێنانیەوہ.

۶- بڑیو زۆرو کهمکردن به دهستی خوا بوون، له گهه ههولئاندا، تیکناگیرین: به کتیک بۆی ههیه، بلی: مادام خوا دهفهرموی: بۆ ههر که سیک بیهوی، بڑیوی بۆ فراوان دهکات و، ههر که سیک بیهوی بۆی کهم دهکات، کهواته: مرؤف بۆچی ههولبدات؟ دهلئین: نهو دووانه تیکناگیرین، چونکه خوا وهک یاسایه کی خۆی دهفهرموی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ النجم، واته: بۆ مرؤف نیه مهگهر ههول بدات، مرؤف دهبن ههول بدات و بهبن ههولئان هیچی نایهته دهست، مرؤف مسولمان بن، یان نا مسولمان بن، ههروهها له سوورهتی (التویه) دا، دهفهرموی: ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا لِصَلَاتِكُمْ﴾ واته: بلی: کار بکهن، خوا کردوهه که تان دهبینی، مانای وایه مرؤف دهبن ههولبدات و ههولئانه که ی مرؤف له گهه ئهوه دا که بڑیو به دهستی خوایهو، فراوانی دهکات و وهتهنگی دیتی، یان زۆری دهکات و کهمی دهکات، نهو دووانه تیکناگیرین و نابی هیچکس نهوه که رزق و بڑیو به دهست خوایه، بیکاته پاساوی تهنبه لئی و کارنه کردن و، خۆماندوو نه کردن، چونکه به لئی رزق به دهست خوایه، به لأم خوا له رئی هۆکاره کان رزقه که دهکات، وهک ژبان و مردن به دهست خوان، به لأم که سیک بۆ خۆی بچن له شویتیکی بهرزوهه خۆی ههولدی، دهمری، یان که سیک نه خوش بیت و خۆی چارهسه ر نهکات، نه خوشیه که ی خراپتر دهبیت، بهقهدهری خوایهو، نهگهر خۆیشی چارهسه ر بکات، ههر به قهدهری خواو، به ویستی خوا چاک دهبن، ههروهها مهسهله ی رزقیش به ههمان شیوه، زۆریه ی نهو خه لکه ی تهنبه ل تهنبه ل دادنه نیشن، دواپی ناچار دهبن دهست له بهر خه لکی پان بکه نهوه، نهوی دیکهش دهچن کارو که سابهت دهکات، ئارهقه ی نئو چاوانی خۆی دهپژئین و خۆی پی دهژیه نئ، بۆیه کوردهواریی خۆمان ده لئ: (گۆشتی به له کی خۆت بخۆ، چاکتره له منهقی قهساب)، یان دهلئین: (دهستی ماندوو له سه ر سکی تیره).

۷- لیمان و تهقوا مایه ی پیت و پیزن له ژبانسی خه لکداو، نهگهر خه لک پر وادارو پارێزکار بن خوا بڑیویان بۆ فراوان دهکات:

أ- له سوورهتی (الأعراف) دا، دهفهرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَأْمَنُوا وَأَنْتَقُوا لَفَنَحْنَا عَنْهُمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

۸- گەلىك جاران فراوانكردنى بۇيو مايەى ياخىى بوونى خەئكە: زۆر جاران خەئك كە رزق و بۇيوى بۇ فراوان دەبى، لە خوا ياخىى دەبى، ئەگەر تەماشای مىللەتى خۆمان بکەين، ئەم ھەرىمى كوردستانە، لە سەرەتای راپەرىنە جەماوهرىيەكەى نەوهدو يەك (۱۹۹۱ ز) دا، كە خەئك ئاردى بە كىلۆ دەكرى و رۆنى بە كىلۆ دەكرى و، زۆربە ھەژارو نەدار بوون، زياتر حىسابى لای خواو قىامەتايان دەکرد، ئىستا كە زۆريان چوونە بالەخانەو كۆشكى بەرز بەرزەو، خۆشگوزەرائىى لە ژياناندا پەيدا بوو، چەقى گرنگىى و بايەخ پىدانايان بۆتە خۇيان و، خزمەتى جەستەيان و تىركردنى غەرىزەو ئارەزووھە كانايان، تەماشای رىكلامى پاگەياندنەكان دەكەى ھەمووى ھەر باسى برنج و خواردن و خواردنەو و پۆشاك و ئەو شتانەيە كە لە خزمەتى جەستەدان، تەماشای ژيان و گوزەرائان دەكەى، ھەمووى ھەر پىشپىركى لەوهدا دەكات كە خانووھەكەى چاكتىر بى، سەيارەكەى چاكتىر بى، پاشان لە روى ھاوكارىيە كدېشەو، ئەو كاتە خەئك پىكەو بە رەحمتىر بوو، ئىستا كەسى وا ھەيە مىليارىكى ھەيە، يان چەندان مىليارى ھەن، بەئام بەزەيى بە كەستىكا نايەتەو كە لە خانووى بە كرىدايەو كرىي خانووھەكەى بۇ نادىر! ئەو چەند مىلياردو لىرەى حىزب و خزمىش ھەر پارەى ئەو خەئكە رەش و پرووتەيە دزىويانەو بردوويانە! بەئى زۆر جاران فراوانكردنى بۇيو، دەبىتە ھۆى ياخىى بوونى خەئك، بەئام خەئكىك كە خوا نەناسى و دىناى خۆشتىر بوى لە دوارۆر، خەئكىك خورماى خۆشتىر بوى لە خوا، خەئكىك كە زياتر بۇ جەستەو تىركردنى ئارەزوو و غەرىزە جەستەيەكان ھەولبىدات، خوا نەبىنى و تەماشای ئاسمان نەكات و سەربەرز نەكاتەو، وابزائى ژيان ھەر ئەو پىنچ و دوو رۆژەى دىنايە، ئەو جۆرە كەسانە بە ھۆى فراوان بوونى بۇيوو رزقەو، لە خوا غافل و ياخىى دەبى، ئنجا نايەئكەمان چىيە بۇ ئەو؟

۱- خوا ﷻ لە سوورەتى (الشورى)دا، دەفەرەمۆى: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَعَثُوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يَتَرَلُّ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (۲۷)، ئەگەر خوا بۇيوى فراوان بىكردبايە بۇ بەندەكانى، ياخىى دەبوون لە زەويدا، بەئام بە نەندازە بۇ ھەر كەستىك بىھوى دادەبەزىنى، بە دىنايى خوا شارەزاو بىنەرى بەندەكانىتە، ھەر كەسە

هیندهی ده داتق که پیی له خوا یاخیی نه بئ، هی واش ههیه، خوا زوری ده داتق، له بهر نهوهی خوا ده زانق ناخیک پیسی ههیه، ده فهرموئ: با زوری بدهمئ، تاکو زیاتر له خوا یاخیی بئ و زیاتر شایستهی سزا بئ، ههم له دنیا دا عهیدار بئ، ههم له دوا روژیشدا گونا هبار و سزا بار بئ.

ب- ههروهه له سووره ق (الزحرف) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِسُوءِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ (۳۳) ﴿وَلِيُسْئِرَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَكَلَّمُونَ﴾ (۳۴) ﴿وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۳۵) واته: نه گهر له بهر نهوه نه بووايه خهك هه مووی ببنه يه ك كومهل، (و له سه ر كوفر كو ببينه وه) نه وانه ي ببپروا ده بن به خواي خاوه ن به زه يي، واما ن ده كرد ماله كانيان سه فقه كانيان له زيو بووايه، ههروهه ها نهو په يزانه ي پتيان دا ده چنه سه ري، ديسان خانووه كانيان ده رگا كانيان زپرو زيو بووايه، فه نه فه كانيش كه له سهريان پالده ده نه وه له زپرو زيو چندر ابوونايه، ههروهه ها زپريكي زوريشمان پتده دان، به لام هه موو نهوه رابواردن زياتي دنيايه، دوا روژيش له لاي پهروه ردا گارت بو پاريزكارانه.

ئنجا خستنه پرووی نهوه هه مووی بو نهوه يه، كه مسولمانان كاتيک ده بينن، نه هلی كوفر - به تايه ق تيستا نه مريكاو پرووسيا و چين و زله ي زاني ديکه - سهروه ت و سامانيكي زوريان له بهر ده ست دا يه، كه زوربه ي خيرو بي ري ولا ق مسولمانانه دزيوانه، كه ره سه ي خاوو نه وه كه يان به تالان ده بن، چونكه هه ر حوكم رانه كانيش داشي دامه ن به ده ست نه وانه وه، خيرو بي ره كه يان به تالان ده بن، ته گه ر ئاسن و مسه، زي ره، زي وه، ته گه ر نه وت و گازه، به هه ر زاني لييان ده ستين، چونكه خو شيان گو تيان به ده ستی نه وانه وه يه، ئنجا نهو غازو نه وت كانزايانه كه به هه ر زاني لييان ده كرن، دوايي له وه رگيراهه كان (مشتقات) يان، كه ل و په لي وا دروست ده كهن، به سه دان به رانه ر پتيان ده فرو شنه وه،

ھەرۋەھا چەكیشی لى دروست دەكەن و بەو چەكانەش ھەر خۇیانیان پى بە
كوشت دەدەن و پىيان دەفرۆشنەوہ!!

ئىچا كاتى مسولمانان واقىعەكە ئاوا دەبىنن، كە ئەھلى كوفەر ھىندە خاوەن
ئىمكانىيەتن، بۆ ئەوھى زۆر بەسەھوو دانەچن و پىيان وابىن خوا ئەوانى زۆر
خۆش دەوئى، بۆيە ئاواى بۆ كىردوون!! ئەوھتا خوا دەفەر موئى: ئەگەر لەبەر ئەوہ
نەبووايە خەلك ھەمووى بىتتە كۆمە ئىكى كافر، ئاوامان دەكرد بۆ بىپروايەكان،
مەبەستىش ئەوھىە خوا دىناى پىن ھىچ نىە و ژيانى دىناى پىن شىتىكى كەم
بايەخە، دەبىدات بە دوژمنەكانىشى، لە فەرموودەى پىغەمبەردا ھاتوہ ﷺ
دەفەر موئى: خوا جارى وا ھەيە بەندەى خۆئى لە مالى و سامانى دنيا دەپارتىزى،
وہك چۆن يەككىك لە تىوہ نەخۆشەكەى لە خواردن دەپارتىزى^(۱).

كەسىك كە نەخۆش دەبىن پىنى دەگوتىزى: ئەو شتەى مەخۆ، نەخۆشىيەكەت
زىاد دەكات، خواش جارى وايە ئاوا بەندەى خۆئى دە پارتىزى لە مالى و سامانى
دنيا، دەزانن ئەگەر زۆرى بداتى، پىنى مەشغول دەبىن، يان پىنى لە خۆبايى
دەبىن، بۆيەش پىغەمبەر ﷺ دەفەر موئى: ^(۲) ھەر كەسىك خوا ئەوھندەى بڑىو
بداتى بەشى بىكات و، پىشى قەناعەت بىكات، بەختەوہر و سەرفرازە، مروق ئەگەر
ھىندەى بڑىو ھەبىن، پىنى بڑىى و چاوى لە دەستى خەلك نەبىن، بەلام قەناعەتى
پىنى ھەبىن، سەرفراز و بەختيارە، چونكە ئەگەر قەناعەتى پىن نەبوو، زۆرىش بىن
ھەر كەمە، بەلام كە قەناعەتى ھەبوو كەمىش ھەر زۆرە.

(۱) (عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ
: إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا خَمَّاهُ الدُّنْيَا كَمَا يَخْمِي أَحَدَكُمْ مَرِيضَةُ الْمَاءِ لَيْشْفِيَهُ. | أخرجہ أبو یعلیٰ:
۶۸۶۵، قال الھیثمى (۲۸۵/۱۰): إسناده حسن.

(۲) (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
قَالَ: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ: وَرَزَقَ كَفَافًا، وَقَتَعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ.» | أخرجہ أحمد: ۶۵۷۲، ومسلم:
۱۰۵۴، والترمذى: ۲۲۴۸، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۴۱۳۸.

كۆپراۋەتەۋە: جارىك كابرايەك دەچىت بۆ لاي عومەرى كورى عەبدولعەزىز (پەھمەتى خۋاى لى بى)، داۋاى ھاۋكارى لى دەكات، ديارە ھوكمراڭە كانى پىش عومەرى كورى عەبدولعەزىز ھەروا تەخشان و پەخشانان كىردوۋە بە پارەى دەۋلەت، كابرايەك ھاتوۋە شىعەرىكى پىدا ھەلگوتوۋن، ھەزار درەمیان داۋەتە، يەككى دىكە شىعەرىكى گوتوۋ، سەد دىنارى زېريان داۋەتە، ئەۋىش لەۋان غەلەت بوۋ، يان شاعىرىك بوۋە، يان كابرايەك بوۋە لەۋانەى كە دىن روو بەروو مەدحى ھوكمراڭە كان دەكەن، [ئىستاش دەبىنەن، دەھۆل كوت و، زورنا ژەن زۆرن، بۆ ئەو ھوكمراڭەنى خۆيان دەسەپتەن بەسەر خەلك دا، بۆ چەۋاشە كىردى خەلك، دەبى زورنا ژەن و دەھۆل كوتان بە دەۋرى خۆيانەۋە پەيدا بىكەن، ئەو نوۋسەرو شايەرو پاگەياندنكارانە، كە قسەى ناھەق دەكەن] دەچە بۆ لاي داۋاى ھاۋكارى لىدەكات، ئەۋىش دە (۱۰) درەمى زىۋى دەداتە، دەلتە: فەرموۋ! ئەۋىش دەلتە: ئەۋە زۆر زۆر كەمە، ھىچ كەلئىتكم بۆ ناگرى، مەگەر ھەر بۆ بەرەكەت ھەلئىگرم، جەنابت پىاۋىكى موبارەتى، عومەرىش دەلتە: لە ھى خۆم ھەر ئەۋەندەم لە توانادايە، ھى بەيت و مالىشت پى ناشى، [دەزانى ھەيەتى بەس ھاتوۋە سوالتى بىكات]، كابرش دەروات، عومەر بانگى دەكات و دەلتە: ۋەرە ۋەرە بگەرپوۋە، پى دەلتە: ئەگەر پارەت كەم بوۋ وىستت زۆر بى، يادى مردن بىكە، [بلى: ئنجا چ بەمەللوۋمە سەبىنى نامرم و، ئەۋ دە درەمەش بىتە مىرات] ھەرۋەھا ئەگەر مالىشت زۆر بوۋ، وىستت لەبەر چاۋت كەم بى، ھەر يادى مردن بىكە! [دەلتى: مادام بەجى دىلم، ھەر ھىچ نىە] ئەۋىش دەلتە: فەرماندەى پرواداران! نامۆزگارىيەكەتم زۆر لە پارەو سامانەكە پى چاكتر بوۋ، دەلتە: دەبرۆ كارى پى بىكەو خىرى لى بىنى.

۹- ھاندانى خەلك بۆ بەخشىن لە پىناۋى خوادا، گەۋرەترىن بەنگەى كاسىي كىردن و، بڑيو دەستەبەر كىردن: خوا ﷻ لە زۆر شوئى قورئاندا ھانى موسلمانان دەدات كە بەخشن و ھاۋكارى خەلك بىكەن، بۆ وئە:

۱- ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ وَآلَةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾، واته: وینهی نهوانه‌ی مآل و سامانی خویمان له ری خوادا ده‌به‌خشن، وهک ده‌نکه توؤیکه، جهوت گولآن دهر بکات، ههر گولهی سه‌د ده‌نکی تیدابن، خواه بو ههر که‌سیکی بیهوی بوی چند به‌رانبه‌ریش ده‌کاته‌وه، که‌واته: پاداشتی خیرو چاکه، هه‌تا‌یه‌ک به‌جهوت سه‌د (۷۰۰) ده‌پوات.

ب- هه‌روه‌ها ههر له سووره‌تی (البقرة) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تَبَدُّوا لَصَدَقْتِ قَنِمًا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوها وَتُؤْتُوها الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۱﴾، واته: نه‌که‌ر خیرو به‌خشینه‌کانتان ناشکرا بکه‌ن، شتیکی زور زور باشه (بو نه‌وه‌ی خه‌ل‌کیش چاوتان لی بکه‌ن) به‌لام نه‌که‌ر په‌نهانی بکه‌ن (و به‌په‌نهانی بیده‌ن به‌هه‌ژاران) نه‌وه بو تیره‌باشتره (خواش) خراپه‌کانتان لی ده‌سپرتیه‌وه‌و، خوا به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن شاره‌زایه، واته: هه‌ندی جاران وا باشه مآل و سامان به‌خشینه‌کانت ناشکرا بکه‌ی، بو نه‌وه‌ی خه‌ل‌ک چاوت لی بکه‌ن، هه‌ندی جاریش وا باشه په‌نهانی بکه‌ی، تا‌کو نه‌و که‌سه‌ی که‌هاوکاریی ده‌که‌ی دل‌ی نه‌شکتی.

که‌واته: هاندانی خوی په‌روه‌ردگار بو مسولمانان که‌به‌خشن و هاوکاریی خه‌ل‌ک بکه‌ن، نه‌وه هاندانیانه بو کاسبیی کردن و بو بزوی په‌یدا‌کردن، نه‌که‌رنا که‌سیک نه‌یسی، چتی به‌خشتی؟!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دووم ✧

بِنَاسِهِ لَمْ دَهْرَسِه

لَمْ دَهْرَسِه مان له شهش (۶) تَابَهت پَيَكْهَاتَوَه، تَابَهتِه كَانِي: (۱۳ - ۱۸)، تَيَانِدَا خَوَا بَاسِي تَابِيْنِي خَوِي دَهْكَات بَه كَشْتِي، كَه بَوَّ هَمُوو پَيَغَه مَبَه رَانِي نَارِدَوَه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، تَاكُو سَهْرَه نَجَام لَه سَهْر دَه سَتِي پَيَغَه مَبَه رِي خَاتَه مَوْحَه مَمَه د ﷺ تَه وَاو كَرَاوَه.

هَه رَوَه هَا بَاسِي هَوُكَارِي سَهْرَه كِيِي پَهْرَتَه وَا زَه يِي شَوِيْنَكِه وَتَوَوَانِي بَه رِنَامَه پَيَشُووَه كَان كَرَاوَه، شَوِيْنَكِه وَتَوَوَانِي پَيَغَه مَبَه رَان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، كَه بَرِيْتِي بُووَه لَه سَهْتَه م وَ سَنُووَر شَكِيْنِيِي وَ، حَه سُووَدِيِي بَه يَه كَدِي بَرْدَن.

پَاشَان پَيْنَج تَه رِي كَه وَرَه وَ كَرْنَك كَه بَه مَوْحَه مَمَه د ﷺ سَيْتِرْدَارَوَن، لَه كَه لِّ پَاكِه بَانَدَنِي پَيْنَج رَاسْتِي مَه زَن، خِرَاوَنَه رُوو، هَه رَوَه هَا بِي بَه لَكِه يِي نَا حَه زَانِي نِي سَلَامِي ش خِرَاوَه تَه رُوو، دَوَا يِي ش بَاسِي قَوْرِنَان كَرَاوَه.

لَه كَوْتَا يِي شِدَا بَاسِي تَاخِيْر زَه مَان (سَاعَة) وَ، نِي زِي كِي يَه كَه ي وَ كَوْمَرَا يِي وَ دَوُو رِي بِي بَرَوَا يَان كَرَاوَه.

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿۱۳﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِّى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُمِرِّمٍ ﴿۱۴﴾ فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ مَآ مَنُتُ

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلُنَا
 وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿۱۵﴾
 وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ، جُمُوعُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
 غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿۱۶﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا
 يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿۱۷﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي
 ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۱۸﴾

مانای ده قلاو ده قی نایه تهاکان

{خوا} ئەوهی له تاین بۆی کردوونه بهرنامه (ئهی موحه ممه دا!) هه مان شته
 (له تیهو پۆکی دا) که نووخی پت پاسپاردبوو و، ئەوهیه که بۆ لای تۆمان سروش
 کردوو، ئەوهیه که تیهراهمیم و مووساو عیسامان پت پاسپاردبوون، (پوخته که ی
 ئەوهیه) که تاین و بهرنامه (ی خوا) بهریا بکهن و، تیهیدا په رته وازه مه بن،
 هاو به شدانه ره کانیش ئەوهی ئەوانی بۆلا بانگ ده که ی (که په رستنی خوایه به
 ته نیا)، له سه ر (دل) یان گه وره و قورسه، خواش هه ر که س بیهوئێ به ره و لای
 خۆی هه ئیده بۆتێری و، هه ر که س (له ناخه وه) بۆ لای خوا بگه رتیه وه، بۆ لای
 خۆی راسته پتێ ده کات ﴿۱۲﴾ (شوینکه وتوو له ده ره کان) په رته وازه ش نه بوون (له
 ده وری ئەو هه قه ی به پتغه مبه راندا تیهرا بوو)، مه گه ر دوایی ئەوهی زانیاریان
 بۆ هات، به هۆی تیه ریی و سته مه وه (له تیهو خۆیاندا) و، ئەگه ر له به ر ئەوه
 نه بووایه که وشه (پریار) یک، له په ره وردگارتیه وه تیه ریه، تاکو کاتیکی ناو براو،
 دادوه رییان له تیهواندا ده کراو، بیکومان ئەوانه ی دوای ئەوان (دوای پتغه مبه ران)

کتیب (و ہر نامہی خوا) بان کرایہ میرات، لہ بارہ پہوہ لہ دوو دلّیبہ کی خہستی
 بیزار کہردان ﴿۱۱﴾ دہجا (تہی موخہ مہدا) بۆ لای تہوہ (کہ باسکرا: ریی راستی
 خوا گرتن و پرتہ وازہ نہبوون) بانگہ واز بکہو، وک فرمانت پیکراوہ ریک
 وہ ستاو دامہ زراو بہو، بہ دواي تارہ زووہ کانیان مہ کہوہو، بلیج: پروام بہ ہەر
 کتیبیک ہدیہ کہ خوا دایہ زاندوہو، فرمانم پیکراوہ لہ تیوانتا ندا دادگہ ریم.
 خوا پەرورہ دگاری تیمہ و تیوہ شہ، کردہ وہ کانی تیمہ ہی خو مانن و، کردہ وہ کانی
 تیموہش ہی خو تانن، (پاساوی) مشتومر لہ تیوان تیمہ و تیموہا نیہ، خوا
 پیکہوہ کو مان دہ کاتہوہ (لہ قیامہ تدا) و، سہرہ نجام بہس بۆ لای ویہ ﴿۱۲﴾
 تہوانہش کہ لہ بارہی خوا (و کو تا ہر نامہ کہ بہ) وہ، شہرہ قسہ دہکن (لہ گہل
 پرواداراندا)، دواي تہوہی (پہیامی خوا لہ لایہن پروادارانہوہ) و ہللامدراوہ تہوہ
 (و پروای پیہنراوہ)، بہ لگہ (و پاساوہ) کہ یان لہ لای پەرورہ دگاریان پوچہ لہو،
 توورہیی (خوا) یان لہ سہرہو، تازاریکی سہختیان ہدیہ (لہ روژی دوا پیدا) ﴿۱۳﴾
 خوا تہو کہ سہ پہ کہ کتیبہ (کو تا بیہ) کہی بہ ہتی دابہ زاندوہو تہرازووش ای
 دابہ زاندوہ، تو چورانی (چ شتیک وایکردوہ بزانی!) کہ کانی دیاریکراو (ی روژی
 دواپی) نیزیکہ! ﴿۱۴﴾ تہوانہی پروایان پیسی نیہ، پہلہی لیدہ کەن و، تہوانہی
 پرواداریشن ترس و بیمیان لئی ہدیہو، دہزانن کہ چہ سپاوہ (و ہەر دئی)، تہا
 (تا گدارین!) تہوانہی لہ بارہی کانی دیاریکراو (ی روژی دوا بیہ) وہ شہرہ قسہ
 دہکن، لہ گومرایبہ کی دوور دان ﴿۱۵﴾

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(سَرَعٌ): (السَّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ، يُقَالُ: سَرَعْتُ لَهُ طَرِيقاً، وَالسَّرْعُ: مَصْدَرٌ، ثُمَّ جُعِلَ اسْمًا لِلطَّرِيقِ النَّهْجِ، فَقِيلَ لَهُ: سُرْعٌ، وَسُرْعٌ، وَشُرْعَةٌ)، (سُرْعٌ): بریتە لە ڕێبەکی ڕۆشن و ڕوون، دەگوتری: (سُرْعْتُ لَهُ طَرِيقاً) ڕێبەکەم پێشاندا، (سُرْعٌ) یش چاوگە، دوازی کراوە بە ناو بۆ ڕێبەکی ڕوون، کە ھەم دەگوتری: (سُرْعٌ) و ھەم دەگوتری: (سُرْعٌ) و ھەم دەشگوتری: (سُرْعَةٌ).

(مَا وَصَىٰ بِهِ): (الْوَصِيَّةُ: التَّقَدُّمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعظ)، وشە ی (وَصِيَّةٌ): بریتە لەوہ کە شتیک ئاراستە ی کە سێک بکە ی کاری پێشکات، بە لأم ئاراستە کردنە کەت لە گەل ئامۆژگاریدا بێ، قسە یەکی وا کە دلێ پێی نەرم بێ.

(أَقِيمُوا الدِّينَ): واتە: دین بەرپا بکەن، (يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) ﴿٥٥﴾ المائدة، آی: يُدِيمُونَ فِعْلَهَا، وَيُحَافِظُونَ عَلَيْهَا)، دەگوتری: (يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) نوێژ بەرپا دەکەن، واتە: نوێژە کە چۆنە، ئاوا دەبھێننە دی، کەواتە: (أَقِيمُوا الدِّينَ) واتە: ئایینە کە راست بکەنەوہ، بەو شێوہ سرووشتیە ی خوا دایبە زانندە، بەو شێوہ یە جببە جێی بکەن.

(بَغِيًّا بَيْنَهُمْ): (البَغْيُ: طَلَبُ تَجَاوُزِ الْإِقْتِصَادِ فِيمَا يَتَحَرَّى) (بَغِيٌّ): بریتە لە خواستی بە زاندنی سنووری میانجیی، لەوہدا کە خەفتانی تێدا دەکری، کەواتە: وشە ی (بَغِيٌّ) بە مانای زولم و دەستدرێژی و سنوورشکێنی دی، بە لأم (الْإِبْتِغَاءُ: الْإِحْتِهَادُ فِي الطَّلَبِ) وشە ی (إِبْتِغَاءٌ): بە مانای کۆششکردنە لە داواکردنی شتیکدا، (لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ): (أَي: لَا اخْتِجَاجَ لِيُظْهِرَ الْبَيَانَ): پتویست بە موناقلە شە ناکات، لە تیوان تێمە و تێوہدا، پتویست بە شە ڕە قسە ناکات، لە بەر ڕوونیی ڕوونکردنەوہ کە، (الْحُجَّةُ: الدَّلَالَةُ الْمُبَيِّنَةُ لِلْمَحْجَةِ)، (حُجَّةٌ): بریتە لە بە لکە یەکی ڕۆشن

که رتبه که روشن بکاتوه، به لام دوابی که ده فهرموی: ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُم﴾ یانی: (لا حِجَالَ، لَا يَفَاش) مشت و مرو شهره قسه نیه، چونکه که سیک که شهره قسه ده کات له گه ل نهوی دیکه دا، دوو کهس هر کامیکیان به لکه دینتتهوه، که واته: به لکه مان له به یندا، نیه واته پتویست ناکات به لکه بو یه کدی بینینهوه.

(مُحَاجِرَةٌ): (المُحَاجَّةُ: أَنْ يَطْلُبَ كُلُّ أَحَدٍ أَنْ يَرُدَّ الْآخَرَ عَنْ حُجَّتِهِ وَمَحَجَّتِهِ، مُحَاجَّةً): نهوه یه که دوو کهس، یان چهند که سیک، هر کامیکیان به هوئی نهوی دیکه له به لکه کهی خوئی لابداو له رتبه کهی خوئی لابدا، به کوردیی پتی ده لئین: شهره قسه، دمبه دمه.

(دَاحِضَةٌ): (أَي: بَاطِلَةٌ زَائِلَةٌ، وَأَضْلُهُ مِنْ دَخِضِ الرَّجُلِ، وَهُوَ الزَّلْقُ)، (دَاحِضَةٌ) یانی: پووچ، (حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ) واته: به لکه که یان پووچ و بی بنه مایه، رویشتوو یه، نهم وشه ی (دَخِضٌ): له نه صلدا له پی خلیسکانه وه هاتوه، که سیک له شوینتیک که خزه، پتی ده خزئی و ده خلیسکت، پتی ده گوترئی: (دَخِضَتْ رِجْلُهُ) واته: پتی خلیسکا، نجا نهو که سه ی به لکه یه ک دینتتهوه و به لکه که ی پووچه، وه ک نهوه وایه پتی خلیسکابن و هه لدرابن.

(وَالْمِيزَانُ): (الْوَزْنُ: مَعْرِفَةُ قَدْرِ الشَّيْءِ، وَالْمِيزَانُ، الْجَمْعُ مَوَازِينٍ، مَا يُوزَنُ بِهِ)، وشه ی (وَزْنٌ): بریتیه له زانینی نه ندازه ی شتیک، (مِيزَان) یش، که به (مَوَازِين) کو ده کرتتهوه، هر شتیکه شتی پی هه لسه نکیتری و پی بکیشری.

(مُسْتَفِقُونَ مِنْهَا): واته: په رویشیانه و لئی ده ترسین، په روئی خو یانه و ترسیان به رانبه ری هه یه، ده لئ: (الْمُسْتَفِقُ: اخْتِلَاطُ صَوِّ النَّهَارِ بِسَوَادِ اللَّيْلِ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ)، (سَفِقٌ): بریتیه له تیکه لپوونی رووناکیی روژ، له گه ل تاریکی شه و له کاتی خوژ ناو ابوندا، (الْإِسْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِأَنَّ الْمُسْتَفِقَ يُجِبُّ الْمُسْتَفِقَ عَلَيْهِ وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ)، (إِسْفَاقٌ): بریتیه له گرنگی پیدانئیک تیکه ل، له گه ل ترس دا، چونکه (مُسْتَفِقٌ) واته: که سیک شه فه قه تی هه بی به رانبه ر به که سیک،

ههم به ته نگیه وه یه وه هم ترسیشی لئی ههیه تووشی زهره ربیبی، (أَشْفَقَ مِنْهُ) واته: ترسا، لئی ترسا (أَشْفَقَ عَلَيْهِ) واته: به زهیی پتیدا هات، ئنجا (أَشْفَقْتُ عَلَيْهِ)، یان (أَشْفَقَ مِنْهُ) واته: گرنگیی پتیدا خه می لئ خوارد.

(يُمَارُونَ): (الْمِرْيَةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشَّكِّ، وَالْمُمَارَاةُ: الْمُحَاجَاةُ فِيمَا فِيهِ مِرْيَةٌ)، (مِرْيَةٌ): بریتیه له دل له دلدان له شتیکدا، که تایبه تره له دوو دلئی، (مُمَارَاةُ) یش، بریتیه له شه ره قسه له شتیکدا که جیی دوو دلئییه.

مانای گشتییی نایه ته کان

خوا ﷺ دواي ته وهی له نایه ته کانی پتیشیدا، ژماره یه کی زور له سیفه ته کانی خوئی و، کرده وه کانی خوئی خسته بوو، بو خوئاساندنی به تیمه و، باسی وه حیسی و په یام ناردنی خوئی کرد بو پیغه مبه ران به گشتیی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و پیغه مبه ری خاتهم موحه ممه د ﷺ به تایبه تی، هه روه ها دواي ته وهی باسی بی وینه یی خوئی کردو، باسی ته وهی کرد که کلله کانی ئاسمانه کان و زهوی به ده دست ته وه ون، دیسان باسی ته وهی کرد: هه ر که سیتی بیه وی، بژیوی بو فراوان ده کات، یاخود لئی وه ته نگ دینی و به هه موو شتیک زانایه.

ئنجا هه ر له دریزهی راگه یاندنی نه و راستیییه مه زاننده دا، ده فرموی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾، واته: له ئایینی خوئی به رنامه یه کی بو داناون، که چییه؟ ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾، هه مان شته که کانی خوئی نووحی پتئ راسپاردوه، ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، هه روه ها ته وهی بو تۆمان سروشکردوه (نه ی موحه ممه د! ﷺ) ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾، دیسان ته وهی که هه ر کام له ئیبراهیم و مووسا و عیسا مان پتئ راسپارد بوون.

کهواته: ئەهی موحه مەهد ﷺ! ھەروەھا ئەھی بڕواداران شۆیتنکە وتووێی موحه مەهد! ئەو بەرنامە یەتیوێی لەسەرن، لە ھێلە گشتییەکانیدا، ھەر ھەمان ئایین و بەرنامە یە، کە نووح و ئیبراھیم و مووسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لەسەری بوون.

لێرەدا خوا باسی ئەو پێنج پێغەمبەرە دەکات و، لە سوورەتی (الأحزاب) یشدا، دیسان باسی ئەو پێنج پێغەمبەرە دەکات، دەفەرمووی: ﴿وَأِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ (٧) واتە: کاتیک پەیمانان وەرگرت لە پێغەمبەران و لە تۆو، لە نووح و ئیبراھیم و مووسا و لە عیسا کۆری مەریەم.

زانایان ھەندیکیان گوتووینە: ئەو پێنج پێغەمبەرە کە ھەم لە سوورەتی (الشوری) دا، ھەم لە سوورەتی (الأحزاب) یشدا، پێکەو ھاتوون، واتە: نووح و ئیبراھیم و مووسا و عیسا موحه مەهد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لە بەر ئەو یە کە تاییە ئەندییەکی جیاان ھە یە لەو پێغەمبەرە کە، ئنجا ھەندیکیان گوتووینە، کە دەفەرمووی: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ (٣٥) (الأحقاف)، واتە: خۆت رابگرە وەک چۆن خاوەن عەزمەکان لە پێغەمبەران خۆیان راکرت، گوتووینە: ئەو پێنج پێغەمبەرە خاوەن عەزمەکانن.

بەلام وەک لە چەند شۆیتنیک لە کتیبەکانی خۆمدا باسم کردو، ئەو بۆچوونە راست نیە، کە ئەنیا ئەو پێنج پێغەمبەرە بە ئولولعەزم خاوەن عەزم ناسرابن، چونکە ھەموو پێغەمبەران خاوەنی عەزم بوون، (عزم) واتە: ویستی مەحکەم، پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لە ھەموو پەوشتە بەرزەکاندا لە لووتکە دا بوون، بەئێ لە ئیوان لووتکەکانیشدا، بەرزو بەرزتر ھە یە، ئەگەرنا ناگونجێ بئێ: ھەر ئەو پێنج خاوەن عەزم بوون، ئەدی پێغەمبەرەکانی دیکە خاوەن عەزم نەبوون!؟

کهواته: ئەو بۆچوونه هەلەیه بەلام دەتوانین بلیین: ئەو پێنج پێغه مبه ره (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لهوانى دیکه به عزمتر بوون، ئەوه دهگونجی، ئەو پێنجه خاوهن عهزیمه تر بوون و ئیرادهیان مه حکه متر بووه.

بەلام من پێم وایه که جیاکردنه وهى ئەم پێنج پێغه مبه ره (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له دوو شوێنى قورئاندا، له بهر تابه ته ندییه کی دیکه یه، ئەویش ئەوه یه که ئەو پێنج پێغه مبه رانه، ئیستاش شوینکه وتوو یان هەن، ئیستاش ته نیا ئۆمه ته قى ئەو پێنج پێغه مبه رانه هه یه:

١- صابنه کان که خۆیان به شوین که وتوی نووح ده زانن، ههروه ها هه ندیک له نایینه کانی رۆژه لاتی ناسیا، خۆیان به شوینکه وتوو ی نووح ده زانن و، باسی تۆفانی نووح له نێو هه موو ئۆمه تاندا هه یه.

٢- ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام که هه ر کام له مسو لمانان و جووله که و نه صرانییه کان، خۆیان به شوینکه وتوو ی وی ده زانن، ههروه ها صابنه ش.

٣- مووساش جووله که کان خۆیان به شوینکه وتوو ی مووسا ده زانن.

٤- عیسا ش که نه صرانییه کان خۆیان به شوینکه وتوو ی ده زانن.

٥- موحه ممه دیش صَلَّى که مسو لمانان خۆیان به شوینکه وتوو ی تابه قى ده زانن.

کهواته: ئەو پێنج پێغه مبه ره بۆیه خوا پێکه وه وه له دوو شوین دا ناوی هیناون، چونکه ئەو پێنج پێغه مبه ره له هه موو پێغه مبه ران ناسراوتر بوون و شوینکه وتوو یان ئیستاش که م و زۆر هەن.

خوا ده فه رموی: ئەو بهرنامه یه ی که بۆ ئیوه مان داناوه، هه مان شته که نووح مان پى پاسپارد بوو و، ئەوه یه که بۆ تۆمان سروشکردوه و ئیبراهیم و مووسا و عیسا مان پى پاسپاردوون، ﴿أَنْ أَمِنُوا الَّذِينَ وَلَا تَنْفَرُوا فِيهِ﴾، که نایین به رپا بکه ن و تییدا په رته وازه مه بن، واته: نایینه که خوا چۆنى ناردوه، ئاوا جى

به جئى بکهن و تئیدا په رته وازه مهن، هه کومه له به شئى لى بگرن، و هه کسهو به دۆلئکدا بروت، وهك ده لئین: (کسه به په ی په ی کسه نه پئوئى) و (کسه له مه پرى کسه نه خئوئى) و (هه کسه به یارى خوئى هه لابلئى)! به لکو هه مووتان هه موو ئایین جئ به جئ بکهن.

نهم دهردى بهش بهش بوونه له دیندارئیدا، تابهت ئیه به ئوممه تانى پئشووده و له ئیو ئوممه ق پئغه مبه ریش ﷺ دا هه یه، به کئک لایه نى ته زکبه که ی ده گرى، به کئک لایه نى فیکریه که ی ده گرى، به کئک لایه نى سیاسیه که ی ده گرى، به کئک لایه نى جهادیه که ی ده گرى، به کئک لایه نه پهروه رده یه که ی ده گرى، به کئک لایه نه علمیه که ی ده گرى، به لام دیندارئى راست نه وه یه، تۆ له به ک کاتدا هه ولبده ی لایه نه علمیه که شى و فیکریه که شى و پهروه رده یه که شى و پووچییه که شى، نه خلاقیه که شى و سیاسیه که شى و جهادیه که شى، هه موویان پئکه وه بگری، چونکه دین هه مووی پئکه وه هاتوه و ده بئ بهش بهش نه گرى، وهك له سوورته ق (الروم) دا، خوا ده فهرموئى: ﴿مِنَ الَّذِينَ قَرَأُوا كِتَابَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ ۳۳، واته: وهك هاوبهش بۆ خوا دانه رکان مهن، نهوانه ی دبنه که یان بهش بهش کردو، تئیدا بوونه تا قم تا قم.

هه رکات هه کومه له به شئى له دین گرت، دوایی وا ده زانئ دین بهس نه وه نده یه، که به داخه وه زۆر جار دهردى هاوبهش بۆ خوا دانه ران و، دهردى خاوه ن کتیه کان: جووله که وه نه صرائیه کان، له ئیو مسولماناندا، په یادده بن و ته شه نه ده کهن، له کاتئکدا مسولمانان باش له قورئان و سوننه ت تئناگهن و، باش پئانه وه پابه ند نابن.

دوایی ده فهرموئى: ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، له سه ر هاوبهش بۆ خوادانه رکان که وره یه، واته: له سه ر دلئان زۆر که وره و قورسه، ﴿مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، نه وه ی تۆ نهوانی بۆ بانگ ده که ی، پئغه مبه ر ﷺ نهوانی بۆچی بانگ

ده کرد؟ بُوَ خوا به به ککرتن و تهنیا خوا پرستن، نه وانیش پیتان ناخوَش بوو، چونکه دهیانویست هاوه لآن بُوَ خوا په یدابکه ن و هاوبه شانی بُوَ دابنن. ﴿اللَّهُ يَجْعَلُ لِكُلِّ شَيْءٍ مِّنْ شَأْنٍ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنِ يُنِيبُ﴾، خواش به رهو لای خوئی هه که سیک بیهوئی هه لیده بژئری و، هه که سیکیش بیهوئی راسته رتی ده کات، بیگومان نه و که سهی به رهو لای خوا ده که رته وه، راسته رتی ده کات.

که واته: نه وانه ی خوا هیدایه تیان ددهات و راسته رتیان ده کات، با زور دلیان به خویمان خوَش بیت، که خوا گو بژئری کردوون، هاوبه ش بُوَ خوا دانه ره کانیش که بروا ناهینن، با بزانت: شایسته ی نه وه نه بوون، خوا هه لیا نبرئری و به رهو خوئی دلیان وه ره رختنی و رینمایان بکات، با شانازی به کوفرو شیرکی و خو یانه وه نه که ن، ﴿وَمَا نَفَرَقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ﴾، نه وانه په رته وازه ش نه بوون، واته: شوینکه وتووای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له دوی وان په رته وازه نه بوون، مه گه ر دوی نه وه ی زانیاریان بُوَ هات، به هوی زولم و سته میانه وه له تپو خویمان دا، به هوی نه وه وه که هه کامیکیان چاوی له وه بووه، خوئی به خاوهی دین بزانت و، خوئی فه رز بکات به سه ر نه وی دیکه دا به ناوی دپنه وه، له نه نجامی نه وه دا به ش به ش بوون.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾، نه گه ر وشه یه کیش له په روه ردگارته وه پیش نه که وتایه، واته: خوا بریاریکی پیشتری داوه، ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، هه تا کاتی دیاریبیکراو، واته: خوا بریاری داوه تا کو کاتی دیاریبیکراو، دادوه رسی له تیوان خه لکدا ناکات، دواپان ده خات تا کو قیامت و، له قیامت دا ته سفیه ی حساب و لیک جیا کردنه وه، دپته گوړی، له به ر نه و بریاره نه بووايه: ﴿لَقَضَىٰ يَتِيمَهُمْ﴾، به دتئیایی دادوه رییان له تیواندا ده کرا، له سه ر نه وه که دینی خویان به ش به ش کردوه، خوا دادوه رسی له تیودا ده کردن و سزای لاده رانی ده دا، به لام هه لیا نده گرتی بُوَ روژی دواپی، چونکه دنیا شوینی تاقیکردنه وه یه و روژی دواپی شوینی حساب و کیتاب و لپرسینه وه و سزاو پادشته.

﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ ﴾، بە دۇنيايى ئەوانەش كە دواي ئەوان كىتیبان كرايە ميرات، كىتیبان پىدارا، لە دواي پىغەمبەرە كان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، كىتیبە كەيان ھاتە دەست، ﴿ لَنْي شَاكٍ مِنْهُ مَرْيَمَ ﴾، لە بارە يەوہ لە دوو دىيە كى خەست دان، لە بارە ي كىتیبە كە يانەوہ لە گومانىكى بىزار كە دان، بۆچى؟ چونكە ھىندە يان بە زم و بازارى جياواز داھىتاون و ھىندە يان شتى خراب پەيدا كىردوہ، ئىستا كە كىتیبى خوا دە يىنن، لە گەل ئەو واقعە دا كە خۇيان لە سەرىنى لە دىندارىسى، زۆر جيايە، بۆيە لە كىتیبە كە ي خوادا كە وتوونە دوو دىيى و گومانەوہ.

سېحان اللہ! ئەوہ ئىستا بە سەر ھالى مسولمانان دا زۆر چە سپاۋە! ئە گەر تۆ تە ماشاى دىندارىسى مسولمانان بگە ي، چ لە نىو گە لى كورددا، چ لە نىو گە لە كانى دىكە دا، دە يىنى زۆر شتىان پەيدا كىردوہ، ھىچ پە يوہ ندىي بە دىنەوہ نيە! بۆ وتنە: لە ھەندى ولادتدا، ئافرە تان دە بى ھە موويان پە چە دار (مُنْتَقَبَة) بىن، بە لام لە بەر ئەوہ نيە زۆر بە دىنن، چونكە لە شتى دىكە دا ھىچ گوئى نادەنە دىن، ئىستا لەو دەولە تانە ي كە ندا داو، ھە موو ئافرە تىك دە بى پىچە ي ھە بى، زۆر چاكە، ئنجا نايان ئەوہ لە بەر بە دىنييە؟ ئە گەر لە بەر بە دىنييە، بۆچى گوئىتان بە دە ستى ئە مرىكاوہ يە، بۆچى ئە مرىكا نەوتە كە تان لى دە ستىن، ئە دى بۆچى رىگە بە خە لك نادەن خۇپشاندان بگە ن! مان بگرن! بۆچى رى بە خە لك نادەن پە خنە بگرنى لە دە ستە لاتدار، دە ستە لاتدار كى كە ھە موو شتىكى بۆ خۇي و بنە مالە كە ي خۇي قۇرخ كىردوہ! نايان ئەوہ لە كوئى دىندارىسى دايە، ئەو حوكمى ميراتىسى و بنە مالە ييە، ئەوہ لە كوئى دىندارىسى دايە، كورە مە لىك و ئە مىرو بەر پرسە كان دە چن لە رۆژ ناوا چە ندان مىيار دۆلار دادە تىن لە وى، رۆژ ناوا ييە كان و ئە مرىكا ييە كان سوودى لىدە يىنن و، ئە گەر لىشىان توورە بوون، لىيان زەوت دە كە ن، لە وى دە چن كە شتى و مولك و دوورگە دە كرن، بە پارە ي ئەو پەش و پووتە، كە ئە گەر كە سىكىان دزىي كىرد لە برسان، دە ستى دە بىن، تاكو بۆ رىكلام بلىن: ئىمە شەرىعتە جى بە جى

ده که یکن، نهها دهستی دزمان بری! نهدی بوچی دهستی نهوه کهسه نابری، که چندان ملیاری دزیون، دهبت نهوه ههر سه ری بپردری، که دهستی بهسهر مولک و مالی نهو میلله ته داگرتوه! نجا نهوه له پرووی سیاسیوه، ههروهها له پرووی کومه لایه تییه وه، له پرووی فیکریه وه، له پرووی رهوشتی و ناکاریه وه، تیستا له تیو مسولماناندا زور شتی و په یدابوو، که له مهحه کی قورئان و سوننه تی دهدهی، ده زانی شتی داهیندراو و په یداکراو و بی جییه.

نجا نهوه هه موو واده کات، که بههوی نهو و شتانه وه که خه لک عاده بیان پیوه دهگری، شته داهینراوه کان، دواپی که پرووی گهش و راسته قینهی کتیبی خویان پیشان بدری، به گومانه وه ته ماشای ده که ن و ده لپن: نهوهی قورئان ده یلی، زور جیا به لهوهی تیمه، ههر وه ک چون کاتی خوی هاویهش بو خوا ده نه ره کان، که پیغه مبه ر ﷺ بانگی ده کردن، ده یانگوت: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ (۲۲) الزخرف، تیمه باب و باپیرانی خویمان له سه ر پیه ک بینوه، ههر له سه ر پی نهوانیش ده روین، تیستا خه لکیکی زور هیه نه گه ر پی بگوتری: نهوه پیچه وانیهی شه رعه، پیچه وانیهی سوننه ته و نابی وابی و نهوه داهینراو و په یداکراوه! ده لپن: نهدی بوچی نهوانیهی پیشی نهوه یان نه گوتوه؟ نه خیر، وایه، تیوه دینیکی تازه تان هیناوه! به لام نیسلام بهس بریتیه له قورئان و سوننه ت و، غهیری قورئان سوننه ت هه مووی تیگه یشتنه له باره ی دینه وه، که ده گونجی نهو کهسه، پیکابی و، ده شگونجی نه پیکابی، یان ده گونجی بو کاتیک پیکابی و، بو کاتیک دوا ی نهوه، نه پیکابی.

دواپی خوا ده فه رموی: ﴿فَلِذَلِكَ فَادُعُ﴾، نجا بو نهوهی باسکرا، بانگه واز بکه (نهی موحه ممه د ﷺ!) به پیزان! نه مه تاکه تابه ته له قورئاندا، که خوا ده (۱۰) رسته ی تیدا فه رموون، پینجیان نه رکن بو پیغه مبه ر ﷺ و، پینجیشان راستی گه وره و مه زنی، که پیغه مبه ر ﷺ پانانگه یه نی، جکه له م تابه ته ته نیا (آیه الکرسی) له ده (۱۰) رسته پیکه اتوه، که ده رباره ی خویا ه ﷺ، نه م تابه ته ش

دو باره‌ی ثابینی خواو نه‌رکی پیغهمبه‌رهو ﷺ له ده (۱۰) رسته پتکها‌توه، پتنجیان نه‌رکی پیغهمبه‌رن ﷺ که جن به جیان بکات و، پتنجیشیان پتنج راستی گه‌وره‌و مه‌زنن که ده‌بی رایان بگه‌یه‌نی:

یه‌که‌م: ﴿فَلْيَذْكِئِكَ فَأَدْعُ﴾، بۆ نه‌وه‌ی باسکرا، خه‌لک بانکه‌واز بکه‌ یانی: (بۆ به‌رپا‌کردنی ثابین، به‌و شی‌وه‌یه‌ی خوا دایبه‌زنده‌و، بۆ نه‌وه‌ی تیتیدا په‌رته‌وازه نه‌بن و، تا‌کو ته‌نیا خواش بپه‌رستا).

دووه‌م: ﴿وَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتَ﴾، وه‌ك فه‌رمانت پتکراوه رتک وه‌ستاوبه (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ!) (استقامه) بریتیه له رتک وه‌ستان، به‌بی لادان و نه‌ملاولا کردن.

سیه‌م: ﴿وَلَا تَبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾، به‌ دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانی نه‌وان مه‌که‌وه.

چواره‌م: ﴿وَقُلْ مَأْمُوتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾، بلی: بروام هه‌یه به‌ هه‌ر کتیبیک که خوا دایبه‌زاندوه.

یانی: له‌که‌لیان مه‌چووه تپو شه‌ره‌قسه‌وه‌و بلی: هه‌موو نه‌و کتیبانه‌ی خوا دایبه‌زاندوون، بروام پتیبان هه‌یه، چونکه جووله‌که‌و نه‌صرائیه‌کان، ده‌هاتن به‌ پیغهمبه‌ریان ﷺ ده‌گوت: ئایا ته‌ورات و تینجیلش کتیبی خوا نین؟ قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کرد، بۆیه فه‌رموویه‌تی: بلی: بروام به‌ هه‌ر کتیبیکه‌ که خوا دایبه‌زاندوه، به‌لام وه‌ك نه‌صله‌که‌ی، نه‌ك وه‌ك واقیعی تپستای که پر کراوه له نه‌فسانه‌و، به‌ پتی هه‌واو ئاره‌زووی نه‌وانه‌ی که کتیبه‌که‌یان به‌ده‌سته‌وه بووه، گۆ‌ریوانه‌و شتیان تپخسته‌وه.

پتنجه‌م: ﴿وَأَمَرْتُ لِأَعْدَلُ بَيْنَكُمْ﴾، واته: فه‌رمانم پتکراوه که دادگه‌ریتان له ئیواندا بکه‌م.

نمه‌ که له مه‌که‌که هاتۆته خوارئ، ئامازه‌یه به‌وه که پیغهمبه‌ر ﷺ کاتیک دئ ئابینه‌که‌ی حوکمران ده‌بی و ده‌سته‌لاق ده‌بی، واته: بزانی نه‌گه‌ر ده‌سته‌لاتم هه‌بوو دادگه‌ریتان له ئیواندا ده‌که‌م، نمه‌ پتنج نه‌رکه‌که‌ی پیغهمبه‌ر ﷺ.

ئىنجا خوا فەرمانى پىدەكات، پىنج ھەوالىش رابگەيەنى، پىنج راستى مەزن:

يەكەم: ﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾، خوا پەرورەدگارى ئىمەش و ئىوہشە، كەواتە: خوا سبحانە وتعالى خالى ھاوبەشمانە، ۋەك چۆن ئىوہ خوا بە پەرورەدگارى خۇتان دەزانن، ئىمەش بە پەرورەدگارى خۇمانى دەزانن، ئىنجا ۋەرن با ھەموومان تەنيا خوا پەرستىن و ھاوبەشى بۇ دانەتتىن، من بروام بەو كىتیبانە ھەيە كە خوا دايبەزاندوون، ئىوہش ئەو كىتیبەي دىكە، كە كىتیبى كۆتايى خوايە، برواتان پىي ھەبى، ئەو كاتە مشت و مې نامىنى.

دووەم: ﴿لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾، ئىمە كىرەۋەي خۇمان بۇ خۇمان، ئىوہش كىرەۋەي خۇتان بۇ خۇتان.

ئايا ئىوہ نالپىن: ئىمە زۆر چاكامان كىرەۋە؟ باشە كىرەۋەي خۇتان بۇ خۇتان، ئىمەش كىرەۋەي خۇمان بۇ خۇمان، ئىمە ئەۋە بەراست دەزانن كە بە پىي قورئان و سوننەت بى، ئىوہش ئەۋە بە راست دەزانن كە بە پىي كىتیبى خۇتان بى، با لەسەر ئەۋە مشت و مې نەكەين.

سىيەم: ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾، ھىچ بەلگە ھىئانەۋە مشت و مې نىە لە ئىوان ئىمەو ئىوہدا، من بروام بە سەرچەم كىتیبەكالى خوا ھەيە، كە دايبەزاندوون: ئىنجا صوحوفى ئىبراھىمە، تەۋرأتى مووسايە، زەبوورى داۋودە، ئىنجىلى عىسايە، ھەر كىتیبىكى دىكەي خوا ھەيە، ئەگەر بچەسپى كە كىتیبى خوايەو دايبەزاندوۋە، بروام پىيەتى، بەلام ۋەك ئەصلەكەي كە دايبەزاندوۋە، نەك بەو واقعەي ئىستاي ئەگەر گۆدراپى، ئىوہش بروا بە كىتیبى خوا بىنن كە دايبەزاندوۋە، ئەۋكاتە مشت و مېو شەرە قسە، لە ئىوان ئىمەو ئىوہدا نامىنى.

چوارەم: ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾، خوا ئىمەو ئىوہ كۆدەكاتەۋە، واتە: كاتىك دىي خوا كۇمان دەكاتەۋەو دادگايىمان دەكات.

كەواتە: با لە مشت و مېرەكەمان بگەرىين و ھەلىكرىن بۇ ئەۋى.

بِنَجْمِهِ: ﴿وَالْيَهُ الْمَصِيرُ﴾، سهره نجامیش هه مووی بۆ لای خوایه، ده چینه وه خزمه تی.

که واته: با هه ر کامی کمان خۆی تاماده بکات، به چ چا ورو پو ویکه وه ده چیته وه خزمه ت خوا ﷺ و چی له که لّ خۆی ده باته وه بۆ لای!؟

ئنجنا خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَحَابُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا آمَنُوا لَمْ يَلْمُوهَا﴾، واته: ئەوانه ش که شه ره قسه ده که ن له بهاره ی خواوه، له بهاره ی ئایین و به رنامه ی کۆتایی خواوه، دوا ی نه وه ی وه لّامی دراوده ته وه، واته: دوا ی نه وه ی بر واداران تیک بر وایان پێهناوه، به دوا به رنامه ی خوا، به دوا کتیبی خوا، به دوا پێغمه به ری خوا ﷺ، که چی ئەوانه شه ره قسه و مشت و مپ ده که ن له حائیک دا نه و ئیمانداره پاک و چاکانه ش هه ن، ﴿مَجْنُومًا حَاضِرًا عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئا ئەوانه به لکه که یان له لای خوا پووچه، یانی له هه ر له به ر نه وه ی خۆیان به به لکه یان زانیوه، ناویان لێناوه به لکه، نه که رئا له راستییدا به لکه نیه، شتیکی پووچه، پویشته وه خلیسکاوه، ﴿وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾، ههروه ها تو به ییان له سه ره، ﴿وَأَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، سزایه کی سه ختیشیان بۆ هه یه، چونکه دوا ی نه وه ی کۆمه لیک بر وایان به ئیسلام هیناوه، پێغمه به ری خاته میس ﷺ هه ر که سیک ته ماشای کردبایه، ده زانی که راستگۆیه، له ژبانی دا درۆی نه کرده وه هه رگیز شتیکی خراپی نه کرده، له پێش پێغمه به رایه تیشی دا عه یبه و له که یه کی نه هاتۆته سه ر، ئنجنا شوینکه وتوه کانی شی هه موویان له عه قله وه پێچراون، له حکمه ته وه پێچراون، له ناکارو ره و شتی جوانه وه پێچراون، خوا په رستق، پاکن، چاکن، هه ر که سیک ته ماشایان بکات، ده زانی ئەوانه که ساتیکن: ئایین و به رنامه یه که ه ی نه و پێغمه به ریّه ﷺ ئاوا چاک و پاک و جوانی کرده وون، شوینکه وتتی نه و پێغمه به ریّه ئاوا ی چاک و پاک و جوان و ریک کرده وون، که واته: دیاره ئایین به رنامه یه کی راسته، بۆیه که ساتیک که له وباره وه شه ره قسه ده که ن و به رگری ده که ن، له ئایینه شی وێتراره کانیان و، له کتیب و به رنامه تیک دراوه کانی خۆیان، ئنجنا نه و قوربان هشیان له به ر ده سته، که وه ک رۆژ ده دره وشیته وه، ئەوانه له راستییدا

به لکه که بیان پوچاوه به له لای په روه ردگاریان و تووره یی خویان له سهره، له بهر نه وهی به هوی بهر ژه وه ندییه دنیا یه کانیانه وه به دم بانگی خاوه ناچن، ناخر چ قوره بشییه کان که پروایان به پتغمه بهر نه ده هینا ﷺ، چ جووله که کان له مه دینه، چ نه صرائیه کان، له بهر نه وه بوو، ده ترسان به زم و بازاری خویان لای تیکبچی، نه و خه لکه یان به ناوی دینه وه گه و جاند بوو، نه و تاینه ی به ناوی ئیبراهیمه وه له سهری بوون، دینی شیرک و بپه رستی بوو، هه روه ها تاینی تیکدراوی جووله که، یا خود نه صرائی، به زم و بازار یکیان بو خویان دروستکرد بوو، نه گهر پروایان به پتغمه بهری خاتم ﷺ هینا بایه، ده بوو ده سته برداری نه و نیمتیازه ناشه رعییانه بین، بویه وازیان له تاینه کانیان نه ده هینا، خواش ده فهرموی: تووره بیان له سهره وه، سزای سه ختیشیان بو هه به.

له کو تایی دا خوا ده فهرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾، خوا که سیکه کتیبی به هه ق دابه زاندوه و ته رازووش واته: که کتیبی دابه زاندوه هه قی له تیددایه، یا خود: کتیبی دابه زاندوه هه ر تابه تیکی و، هه ر پسته یه کی هه ق ده پیکن، یان: به شیوه یه کی هه ق دا دابه زاندوه، له کاتیکي هه ق دابه زاندوه، به شیوازیکی هه ق و راست، ﴿وَالْمِيزَانَ﴾، هه روه ها ته رازووشی دابه زاندوه، (میزان) یانی: ته رازوو، نه و نامیره ی شتی پی هه لده سه نکیرتی، به لام کوا خوا له ناسمانه وه هه چ ته رازوو یکی وه ک بو نیمه زانراوه، دانه به زاندوه! که واته: مه به ست پی عه دله، یانی دادگه رییشی دابه زاندوه، هه ر له نیو قورئاندا، قورئان به هه قیش هاتوه، دادگه رییشی تیددایه، نه گهر قورئان کاری پیکرتی، هه ق ده چه سپی و باتیل لاده چن، هه روه ها دادگه ریی ده چه سپی و زولم و سته م لاده چن، نه گهر قورئان کاری پیکرتی، سته می نه ته وه یی نامینتی، هه چ نه ته وه یه ک نه ته وه یه کی دیکه ناچه وسینتیه وه، سته می سیاسی نامینتی، هه چ که سیک هه چ حیزبیک، هه چ لایه نیک خو ی ناسه پینتی به سهر خه لکدا، به بی ویستی نازادانه ی خویان، هه روه ها سته می نابووری نامینتی، قری و پری

چیناہ تہی، نابئ زؤرہ قرین و لہبہریان بیری و، کہمیک پربن و لہسہریانہوہ
 برژی، ہرہوہا ستمی کؤمہ لایہ تہی نامنتی، ہہندیک لہ خؤرا خؤیان پی لہ
 خہلک ہررتربئی و، وابزانن لہ ناسمانی ہاتونہ خوارئی و، خہلکی دیکہیان پی
 کہم بی!! ہہموو جؤرہ ستمہکان لادہ چن و دادگہریی رہا دہ چہسپی، ﴿وَمَا
 يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، تۆ چووزانی دہبینی (ساعة) نیزیکہ، (الساعة)
 واتہ: ٹہو کاتہ دیاریکراوہی دانراوہ، بؤ ٹہوہی رؤژی دوایی تیدا بی، جا جاری
 وایہ (ساعة) بؤ تاخیر زہمان بہ کاردی، واتہ: کؤتایی ہاتنی ٹہم ژیانہ دنیاہیہ،
 جاری واش ہہیہ بؤ ہاتنی قیامت بہ کاردی، جاری واشہ بؤ ہہردوو قؤناغی
 تاخیر زہمان و قیامت بہ کاردی، کہ لیرہدا ہہمووی دہگرتہوہ، کہواتہ: باش
 خؤقی بؤ نامادہ بکہ.

﴿يَسْتَعِجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾، ٹہوانہ پلہی لی دہکەن، کہ
 بروای پیناہینن، ٹہوانہی بیبروان، پلہی لی دہکەن، دہلین: کوا دہبا قیامت
 بی، کوا ٹہدی بؤچی نہہات؟! ٹہوانہ لہبہر ٹہوہی بروایان پی نیہ، بؤیہ
 پلہی لی دہکەن، ٹہگہر بروایان پی بووایہ و زانیایان چ رؤژیکہ، پلہیان لی
 نہدہکرد، ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾، بہلام ٹہوانہی بروایان ہیناوہ،
 ترس و بیمیان بہرانبہری ہہیہ، چ مہبہست پی تاخیرزہمان، یان قیامت بی،
 چ رؤژی دوایی بی، بہ گشتی، ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾، دہشزانن کہ چہسپاوہ،
 دیت و ہیچ جئی دوو دلئی تیدانیہ، ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ﴾،
 ناگاداربن! ٹہوانہی شہرہ قسہ دہکەن لہ بارہی (ساعة) وہ، یاخود: دوو دلن
 لہ بارہی (ساعة) وہ، بہ ہہرسئی واتای: تاخیر زہمان، قیامت، رؤژی دوایی بہ
 گشتی، ٹہوانہی دوو دلن، یاخود شہرہ قسہ دہکەن، ﴿لِنُنْزِلَ عَلَيْكَ﴾،
 لہ گومپایہ کی دووردان.

جاری وایہ نینسان لہ ری لادہدات، بہلام زؤر دوورناکہوٹتہوہو، بہ ناسانی
 دہتوانی بیتہوہ سہر ری، بہلام ٹہگہر لہ ری لابدات و زؤر دووریکہوٹتہوہ،

دەلتىن: ھەيھوو زۆر دوور رۆيشتووى، ئىنجا خوا ﷺ دەفەرموئى: ئەوانە لە گومرايىھە كى دووردان.

لىرەدا لە كۆتايى ماناي گشتىي ئەم شەش ئايەتە موبارەكەدا، دەلتىن: خىواي بەرزى مەزن، ئەگەر سەرنج بدەين لە ھەموو دەلاقانەوہ بۆ دلى ئىنسان دەچى و، لە ھەموو رپتەكانەوہ بۆ ئىنسان دەچى، كە ئەو ھىدايەتەي خوى بختە نىو دلى، جارى وايە لە روى بەلگە ھىنانەوہي عەقلىيەوہ، جارى وايە لە رپى جوولاندنى دلى و دەروونەوہ، جارى وايە سەرنجيان رادەكىشيتتەوہ بۆ ميژوو، جارى وايە دەيانباتەوہ بۆ سەرنجدانى گەردوون، جارى وايە باسى تاخىر زەمان دەكات، جارى وايە باسى زىندوو كەردنەوہو ھەلسىتزانەوہو سزاو پاداھت دەكات، جارى وايە باسى بەھەشت و ئەو نىعمەتانەي تىيدان، دەكات، جارى وايە باسى دۆزەخ و ئەو سزاو جەزەبەيەي تىيدايە، دەكات، جارى وايە باسى ئەو بەلاو دەردو موصىبەتانە دەكات، كە بەسەر خەلك دىن، بە ھوى كەردەوہ خراپەكانيانەوہ، يانى: خوا ﷺ لەم قورئانە مەزنەدا لە ھەموو رپيانەوہو لە ھەموو دەلاقەكانەوہ بۆ مروؤف دى، تاكو ئەو ھىدايەتەي خىوا، ئەو نوورو بەرەكەتەي خىوا، بختە نىو عەقل و نىو دلى و، پىي ھۆشيارو بىدار بىتەوہ.

خىوا لەو كەسانەمان بگىرپى بە لوتف و كەرەمى خوى، كە باش گوئى دەگرن بۆ قەرمائىشتى خىوا، باش لىي ورد دەبنەوہو تىوہي رادەمىنن و لىي تىدەگەن، پاشان باش پىيەوہ پابەند دەبن، خىوا بە بەزەيى خوى تىمە لەو كەسانە بگىرپى كە زۆرتىن بەھرە لە قورئان وەر دەگرن، ھەم لە دنيا دا پىي پاك و چاك دەبن، ھەم لە دوا رۆژدا پىي سەرفرازو سەر بلند دەبن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

به‌نامه‌ی نومه‌تی ئیسلام، هه‌مان به‌نامه‌ی نوح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، تیره‌په‌که‌که‌ی بریتیه له خوا به‌یه‌که‌رتن و به‌پاک‌کردنی ئاین له‌سه‌ر نه‌پزی واقیع و تیدا په‌ته‌وازه نه‌بوونی، شوێنکه‌وتووایی پیغه‌مه‌رانیش پاش زانیاری و به‌چاوپوونیی، به‌هۆی سته‌م و ناکوکیی تێو خۆیان‌ه‌وه، لایانداو، سه‌ره‌نجام نه‌وانه‌ی دوا و وان کتیبی خویان کرایه میرات و پێاندر، له‌باره‌یه‌وه که‌وتنه‌ دوو دلییه‌کی خه‌ست و خۆله‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی شتیان زۆر داهیتا بوو، کتیبی خویان له‌به‌رچا و نامۆ بوو بووه وه:

خوَا دَه‌فَه‌رَمَوِي: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا نَعْرَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له‌سینده‌ به‌رگه‌دا:

١- ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ (خوا) له‌ ئایینی فراوان و گشتیی خۆی به‌نامه‌یه‌کی بۆ داناو، ﴿شَرَعَ: جَعَلَ طَرِيقًا وَاسِعَةً﴾ رێیه‌کی فراوانی دانا، ده‌گوتری: ﴿شَرَعَ﴾ به‌مانای (أَوْضَحَ وَبَيَّنَّ) پوونی کرده‌وه و ئاشکرای کرد، لێره‌دا که ده‌فهرموی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا اَمْرَ الْمُشْرِكِيْنَ ۗ لِلّٰهِ اَمْرٌۢ بَیِّنٌ لِّكُمْ مَّا كَلَّفَكُمْۢ بَیِّنًا ۗ لَئِنْ رَآوْا جُنُوْدًا مِّنْ عَدُوِّهِمْ يَتَّبِعُوْنَهَا ۗ فَاِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ ۗ اَلَّذِيْنَ ﴿۱۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۰﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۱﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۲۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۰﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۱﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۳۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۰﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۱﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۴۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۰﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۱﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۵۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۰﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۱﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۶۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۰﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۱﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۷۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۰﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۱﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۸۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۰﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۱﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۲﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۳﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۴﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۵﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۶﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۷﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۸﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۹۹﴾

اَلَّذِيْنَ ﴿۱۰۰﴾

۲- ﴿ مَا وَصَّيْنَا بِهِ نُوْحًا ﴾، نه‌وی بو تئوهی کردۆته به‌نامه: هه‌مان شته که نووحی التَّائِبِيْنَ پێن راسپارد بوو.

۳- ﴿ وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وهی بو لای تۆمان سروشکردوه.

۴- ﴿ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيسٰى ﴾، دیسان هه‌مان شته که ئیبراهیم و مووسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، پێن راسپاردبوون، یانی: نه‌و به‌نامه‌یهی تئوه له هیتله گشتیه‌کانیدا، هه‌مان به‌نامه و تاینه که نووح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له‌سه‌ری بوون.

هه‌به‌ته لیره‌دا مه‌به‌ست وێچووینی به‌نامه‌یهی پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ئیسلامه، له هیتله گشتیه‌کانیدا، له بنچینه‌کانی تاینیدا، له بواری تیمان کرده‌وهی باشدا، یاخود: له بواری عه‌قیده و شه‌ریعه‌دا، نه‌ک له هه‌موو ورده‌کارییه‌کاندا، چونکه له هه‌ندیک له ورده‌کارییه‌کاندا، بو وینه: نه‌وهی خوا ﷻ کاتی خۆی جووله‌که‌کانی پێن سزاداوو هه‌ندی شتی لێ قه‌ده‌غه‌کردوون، یان نه‌وهی که کاتی خۆی ره‌وا بووه له هه‌ندی له به‌نامه‌کانی خوادا، که بو گهلانی دیکه‌ی نارده‌وون، که گونجاو بووه له‌گه‌ڵ نه‌و ژینگه‌و هه‌ل و مه‌رجه‌دا که تینیدا بوون، مه‌رج نیه

تۆممەتی پېغەمبەر ﷺ پابەند کرابىن بە ھەموو ئەو شتانەو، بۆیە لەو بارەو ە
 راجیایی ھەبە لە تێوان زانا یاندا، کە ئایا: (شَرَعُ مَنْ قَبْلَنَا شَرَعٌ لَنَا، أَوْ لَيْسَ شَرَعًا
 لَنَا) بەرنامەى تۆممەتانى پېشوو، پېغەمبەرانى پېشوو، بەرنامەبە بۆ تېمەش،
 یاخود بەرنامە نىبە بۆ تېمە؟ کە پای راستەر ئەو ەبە بەرنامەى پېغەمبەرانى
 پېشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بەرنامەبە بۆ تېمەش، بەلام بە مەرچىك: یان لە
 بەرنامەى خۆمان دا بەلگەى ھەبى، یان لەگەل بەرنامەى ئیسلامدا تىکنەگیرى،
 لەگەل قورئان و سوننەتدا دژ ئەو ەستن.

ئێرەدا سەرەتا وشەى (وَصَى): بەکارھاتو: ﴿مَا وَصَىٰ بِهِ نوحًا﴾، دوایى
 دەفەر موى: ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، دوایى ديسان فەر موى ەتى: ﴿وَمَا
 وَصَيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾، (التَّوَصِيَّةُ: الأَمْرُ بِشَيْءٍ مَعَ التَّحْرِيزِ عَلَى
 إِيقَاعِهِ وَالْعَمَلِ بِهِ) (تَوْصِيَةٌ): بریتى ە فەرمانکردن بە شتىك و یرای ھاندان بۆ
 ئەنجامدانى ئەو شتەو جىبە جىکردنى و کار پىکردنى.

ئنجانا ئایا بۆچى خوا ﷻ بۆ شەرعیەتى پېغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ
 وشەى (أَوْحَيْنَا)، بەکارھێناو، بەلام ھى چوار پېغەمبەر ەکانى دیکە: نووح و
 ئیبراھیم و مووسا و عیسا، (وَصَى)، بەکارھێناو، حیکمەتى چىبە؟

حیکمەتە کەى وەك زانا یان گوتوو یانە: (أَوْحَيْنَا) کە بۆ شەرعیەتى پېغەمبەرى
 کۆتایى بەکارھاتو، لەبەر ئەو ەبە کە شەرعیەتى پېغەمبەرى کۆتایى بەردەوامە
 تاكو قیامەت، بەیامىكى کۆتایى خوابەو ھاتو، بەلام بۆیە وشەى (وَصَى) و
 (وَصَيْنَا) بۆ شەرعیەتى پېغەمبەرانى دیکە بەکارھاتو، چونکە ھى ئەوان بۆ
 کاتىكى دیار بیکراو بۆ کۆمەلگایەكى دیار بیکراو، بوون، دەلتى: (أَسْتَعْمِلْتَ كَلِمَةً
 وَصَيْنَا لِلشَّرَائِعِ السَّابِقَةِ لِأَنَّهَا كَانَتْ مُؤَقَّتَةً مُقَدَّرًا وَرُودَ شَرِيعَةٍ بَعْدَهَا، فَكَانَ الْعَمَلُ
 بِهَا كَالْعَمَلِ الَّذِي يَقُومُ بِهِ الْمُؤْتَمَنُ حَتَّى يَأْتِيَهُ صَاحِبُهُ)، واتە: بۆیە وشەى (وَصَيْنَا)
 بۆ شەرعیەتەکانى دیکە بەکارھاتو، چونکە بۆ کاتىكى دیار بیکراو بوون و ئەو ەش

لەبەر چاۋ گىراۋە كە لە دواى ھەر كامىكىيان شەرىعەتتىكى دىكە دى، (لە دواى شەرىعەتى ئىبراھىم، ھى مووسا ھاتو، لە دواى ھى مووسا، ھى داۋود ھاتو، لە دواى ھى داۋود ھى عىسا ھاتو، لە دواى ھى عىسا، ھى موھەممەد ﷺ ھاتو) بۇيە كاركردن بە ھەر كام لەو شەرىعەتەنە كە بۇ پىغەمبەرانى پىشوو ھاتوون، ۋەك كاركردنى كەسىك بوۋە كە سېاردەيەكى پىن دەسپىردى، دەبى ناگاي لەو سېاردەيە بى و چاۋدېرىسى بكات، تاكو خاۋەنەكەي دىتەۋەو، كە خاۋەنەكەي ھاتو، دەبى بىدېرتەۋە.

بەئى ئەو بەرنامانەي كە بۇ پىغەمبەرانەي پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھاتوون، بۇ كۆمەلگايەكى دىبارىكراۋ بوون، لە كاتتىكى دىبارىكراۋداۋ لە شوئىتىكى دىبارىكراۋدا، واتە: ھەم لە رۋوى خەلگەكەۋە دىبارىكراۋ بوون، ھەم لە كاتەكەۋە، ھەم لە رۋوى شوئىتە جوگرافىيەكەۋە، بەلام ھى پىغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ، لە رۋوى خەلگەۋە، بۇ ھەموو مروقاىە تىيە: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ ۝۱۵۸ ﴾ سب، ﴿ قُلْ يَتَّخِذُهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولٌ أَلَّو إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۝۱۵۹ ﴾ الأعراف، لە رۋوى كاتەۋەش، لەو كاتەۋە كە پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ ھاتو، دەرگاي ۋە حىيى و پەيامى خوا كالە دراۋەو داخراۋ، ھىچ ۋە حىيى دىكە نايەت، تاكو دنيا بە كۆتا دى، لە رۋوى شوئىنى جوگرافىيەشەۋە، بە پانايى زەمىن، تەنيا تايىن و بەرنامەي پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ئەو تايىن و بەرنامەيە، كە خوا بۇ مروقاىە تىيە ھەلىبۇزاردو، ۋەك دەفەرەمۆي: ﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ عِزَّ الدِّينِ مِنَّا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۱۵۷ ﴾ آل عمران، واتە: ھەر كەسىك جگە لە ئىسلام، بە دوايى بەرنامەيەكى دىكە بگەۋى، لىتى قىبوول ناكىرى و لە رۆژى دوايىدا لە زىانبارانە.

لىتى قىبوول ناكىرى، بەو واتايە نا كە زۆرى لى بكىرى ھەر دەبى مسؤلەمان بى، نا، لە قىامەتدا لىتى قىبوول ناكىرى، بەلام لە دنيادا خواي پەرۋەردگار رىكاي داۋە: ﴿ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝۱ ﴾ الكافرون، ﴿ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۝۱۵۶ ﴾ البقرة،

ھەر كەسك بە دوای چ بەرنامە یەك دەكەوئ، بکەوئ، بەلام با بزانتی بو قیامەتتی لئی قبوول ناکرتی و لەسەری سزا دەدرئ، چونکە تاکە بەرنامە یەك کە شایستە ی ھەموو مرقوفاہ تیی بئ و، چارەسەری کیشەکانی ھەموو مرقوفاہ تیی لە گرەودا ھەبئ، تەنیا ئیسلامە، ھەر وہا تاکە ئاینیک دادگەریی پەھای تیدابئ، تەنیا ئیسلامە، بەرنامەکانی دیکە ھەموویان: یان چینی بوجوازیی دایدەنتی، بە زیانی چینی پرۆلیتارە، یان پرۆلیتار دایدەنتی و بە زەرەری چینی بوجوازییە، یان عەجەم دایدەنتی بە زەرەری عەرەبە، یان عەرەب دایدەنتی بە زەرەری عەجەمە، یان نیر دایدەنتی بە زەرەری مئ، یان مئ دایدەنتی بە زەرەری نیر، یان پوژھەلات دایدەنتی بە زەرەری پوژئاوایە، ... ھتد، بەلام بەرنامە ی خوا ﷺ نە ئینتیمای پەگەزیی ھە یە، نە ئینتیمای نەتوہە یی ھە یە، نە ئینتیمای جوجرافیی ھە یە، خوا ﷺ، خوای ھەموو لایە کە، ھی فەقیرو دەولەمەند، ھی پەش و سپیی، ھی عەرەب و عەجەم، ھی نیر ومئ، ھی ھەموو خەلکەکان و، لایەنگیریی بەلای کەسدا نیە، دادگەریی پەھا تەنیا لە بەرنامە ی خودایە، ئەمە نوکتە یەکی پەوانبیزی بوو، بوچی لەوئ (أَوْحَيْنَا) بە کارھاتوہ بو پئغەمبەری خاتمە ﷺ و، بو ئاینی پئغەمبەران دیکە (وَصَيْنَا) بە کارھاتوہ؟

نوکتە یەکی دیکە ی پەوانبیزی ئەوہ یە، کە خوا ﷺ بو ھی پئغەمبەران وشە ی (مأی، بە کارھیناوە، ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا ﴾ ﴿ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ ﴾ بەلام بو ھی پئغەمبەر موخەممەد دەفەرموئ: ﴿ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ﴾ وشە ی: (الذِّي) بە کارھیناوە، بئگومانیش قورئان ئەوہ پەری وردەکاریی تیدایە، ئنجا ئایا لە بەرچی: پئغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چ کە باسی پەيامی نووح دەکات، چ کە دوایی باسی پەيامی ھەزکام لە: ئبیراھیم و مووسا و عیسا دەکات، وشە ی (مأی)، بە کارھیناوە، بەلام بو ھی پئغەمبەری خاتمە ﷺ وشە ی (الذِّي) بە کارھیناوە؟!

وہلام:

لہر تھوہی وشہی (ما) لہ زمانی عہرہبیدا بؤ شتیک بہ کاردی، نہ زانراو (مبہم) بئ، بہ لآم تھو کاتہی خوا وہ حسی بؤ پیغہمبہری خاتمہ ﷺ ناردوہ، وہ حیہہ کی ناشکرا بووہ، بؤیہ (الذی) بؤ بہ کارہیناوہ، ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ چونکہ (الذی) ناوی مہو صوولہ، بہ لآم (ما) دہ لالہت لہ سہر شتیکی نہ زانراو (مبہم) دہ کات، تھو کاتہش چ شہریعہتی نووح ﷺ، چ شہریعہ تہ کانی ئیبراہیم و مووسا و عیسا بؤ موحمہ مہد ﷺ و بؤ گہلی عہرہب و بؤ مسوولمانانیش ئیستاش، مہیلہو ناموؤن و شتیکی نہ زانراون و تہم و مڑی زوریان لہ سہرہ، بؤیہ وشہی (ما)ی، بہ کارہیناوہ: (أَسْتَعْمَلْتُمْ كَلِمَةً مَا لِلشَّرَائِعِ السَّابِقَةِ، لِأَنَّهَا كَانَتْ مُبْهَمَةً وَلَمْ تَكُنْ مَعْرُوفَةً إِلَّا إِجْمَالًا، فَكَانَتْ نَكَرَاتٍ لَا تَتَمَيَّزُ إِلَّا بِصِفَاتِهَا) تھو بہرنامانہی پٹیشی نہ زانراو بوون، مہ گہر دواپی وہ سف بکرین و باس کرین، تہ گہرنا نہ زانراوہ چین و چوئن؟ بہ لآم ہی پیغہمبہری خاتمہ ﷺ (الذی) بؤ بہ کارہینراوہ، چونکہ شتیکی زانراو ناشکرا بووہ.

شایانی باسہ: نووح ﷺ یہ کہم پیغہمبہری رہوانہ کراو بووہ، بہ بہرنامہ وہ بؤ مروفاہ تہی، لہ پٹیش نووحدا بہ تہ نکید پیغہمبہرانی دیکہ ہہ بوون، بہ مسوگہری ئادہم ﷺ پیغہمبہر بووہ، ئیدریس ﷺ پیغہمبہر بووہ، لہ ہہ ندیک سہرچاواندا باسی (شیث)یش دہ کری و رہنگہ ہی دیکہش بووین، بہ لآم تھوہی بہ مسوگہری باسیان کراوہ، ئادہم و ئیدریسن، کہ لہ پٹیش نووحہ وہ بوون، بہ لآم نووح یہ کہم رہوانہ کراو (رسول) بووہ، بہرنامہ ہی پیدیا بنیتردی، ئادہم بہس (نبی) بووہ، چونکہ بہرنامہ بؤ کئی بینن، خوئی و خیزیان بوون؟ ہہر وہا ئیدریس بہس (نبی) بووہ، ﴿وَأَذْكُرِي الْأَكْثَبِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ ﴿مريم﴾ (صدیق) بووہ، زور بہراستدانہری خوا بووہ، (نبی)یش بووہ، (نبی) بہ مانای ہہوال پیدراو، یان: مانای ہہوالدہر، چونکہ یان (فعلی)ی، بہ مانای (مفعول)ہ، واتہ: (مُنْبَأً) ہہوال پیدراو، یان (فعلی)ی، بہ مانای (فاعل)ہ، واتہ: (مُنْبِئًا)، ہہوالدہر، بہ لآم نووح ﷺ رہوانہ کراو (رسول) بووہ، نہ ک ہہر (نبی)

بووین، به لکو خاوهن بهرنامهش بووه، به لکه شمان لهوبارهوه هم فرهماشتهی پیغهمبهره ﷺ که له رۆژی قیامه تدا، دواى نهوهی مروفايه تیسى کۆده کریته وه، ماوه یه که خه لک راده گیرى، خه لکه که ش ده چن بۆ لای ئادهم ده لئین: تکامان بۆ بکه خواى پهروه رداگار لئیرسینه وه ده ست پتیکات، هه موومان سه غله ت بووین، ده لئى: من کاتى خووى سه ریچییه کم کرد له فره مانى خوا، له دره خته قه ده غه کراوه که م خوار، بچن بۆ لای نوح ﷺ، ئادهم پتیا ن ده لئى: (وَلَكِنْ اِثْنَا نُوْحًا، فَاِنَّهُ اَوَّلُ رَسُوْلٍ بَعَثَهُ اللّٰهُ اِلٰى اَهْلِ الْاَرْضِ) (أخرجه البخاري: ۴۲۰۶، ومسلم: ۱۹۳). واته: به لأم بچنه لای نوح یه که مین ره وانه کراو خوا بۆ خه لکی زهوی نارده وه.

دیاره پیغهمبهرانی پتیش نوح (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام). خه لکه که بیان هیتده زۆر نه بووه خوا بهرنامه یه کیان بۆ بنیرى، پیغهمبهرکی بۆ نار دوون و هه وائی پتداون، به لأم به پتویست نه زانراوه کتیب و بهرنامه یه کی پت بئى، رهنگه عه شیره تیک بووین، خه لکیکی که م بوون، نه وه نده به س بووه په یامی خویان پت رابگه یه نئى، جارى هیتده ش دوور نه که وتوونه وه بکه ونه گومانه وه، ئادهم و حه ووا نیزیك بوون که خواى پهروه رداگار به تایه تی خو لقا ندوونى، تنجا هه تا که پشتۆته سه رده می نوح، وه که له (صحيح البخارى) دا هاتوه، ئیبنو عه عباس (خوا لیان رازی بئى)، ده لئى: له نئوان ئادهم و نوح دا ده (۱۰) سه ده هه بوون، پتیشی خه لکه که، نه وه که سانه یان که زاناو پتیشه وایان بوون و خوا په رست بوون، وینه یان کتیاون له په رستگا کان دا، بۆ نه وه ی به هۆی نه وانه وه خوا په رستیان بیته وه یادو، چاک خوا به رستى، دواىی وینه کانیا ن کردوون به په یکه ر، دواىی وای لئها توه هه ر په یکه ره کانیا ن په رستوون، تنجا نوح ﷺ که هاتوه ته وه خه لکه ماوه یه که بووه داویه ته بته رستى، بۆیه پتویست بووه خواى پهروه رداگار بهرنامه یه کیان بۆ بنیرى.

هه لبه ته دواىی هه ر کام له ئیبرا هیم و مووسا و عیسا ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ره وانه کراو (رسول) و خاوهن بهرنامه بوون، به لأم یه که مین پیغهمبهری

خاوهن بهرنامه، نووح ﷺ بووه، ئیمه له جیتی دیکه دا باسمان کردوه که جیاوازی نیتوان (رسول) و (نبی) چیه؟ هه موو ره سوولیک نه بییه، به لام مه رج نیه هه موو نه بییه که ره سوول بی:

(نبی) ئەو که سه یه خوا هه ولی تایه تیی پی ددهات و وه حیسی بو ده نیتری، سروشی بو ده کات.

به لام (رسول) و تپرای نهوه، خوا ره وانیشی ده کات و بهرنامه یه کی تایه تیشی پیده دات، که بیگه یه نی به خه لکی دی.

هه لبه ته هه موو (نبی) یه که خوا موکه لله فی کردوه په یامی خوا به خه لک بگه یه نی، به لام مه رج نیه په یامتی سهره خوی بوو بی، بو وئنه: پیغه مبه رانی به نی ئیسرا ئیل به زوری خوا به وشه ی (نبی) باسیان ده کات، له بهر نه وه ی هه موویان شو ئینکه وتووی شه ریه ته که ی مووسا بوون، مووسا ره سوول بووه، به لام پیغه مبه رانی به نوو ئیسرا ئیل به زوری (نبی) بوون، چونکه ههر به پتی ته ورات، به پتی شه ریه ته که ی مووسا به رتوه چوون، نه که بهرنامه یه کی تایه تییان بو هات بی، داوود و سوله یمان خوا ههر به (نبی) ناوی هیناون، به لام عیسی ﷺ به ره سوولیش ناوی هیناوه، چونکه عیسا خوا ئینجیلی پیداهه، به لتی، به پتی ته وراتیش ههر به رتوه چووه، به لام خوا ئینجیلی شی پیداهه، به لام هه ندی لادان و هه له و په له که خراوه ته نئو ته وراته وه، نئو شه ریه تی مووسا وه، عیسا راستی کردۆته وه به هوی ئینجیله وه.

(٥) - ﴿ اِنَّ اٰمِنًا اَلَدِّیْنَ ﴾ که تاین و بهرنامه که بهرپا بکه ن ئەو بهرنامه یه ی خوا بو ی دانان له تاینی گشتیی خوی، که هه مان شته نوو حی پی پراسپارد بوو کاتی خوی و ئیبرا هیم و مووسا و عیسا، ئەو تاینه ی خوا بهرپا بکه ن، بهرپای بکه ن، واته: له سه ر نه رزی واقع بهرجه سته ی بکه ن.

(٦) - ﴿ وَلَا تَنْفَرُوا فِیْهِ ﴾، تئیدا بهرته وازه مهن، واته: له بهرپا کردنی تاینیدا بهرته وازه مهن، ههر یه که ی لایه کی بگری و، ههر یه که ی به لایه کی دا پروات، بویه ش وشه ی

(أَقِمْوا) به کارها توه چونکه شتیک که راده وه ستیندری، له ته واوترین حاله تیدا ده بی، بویه ده فهرموی: ﴿أَنْ أَقِمْوا الدِّینَ﴾، ههروه ها بؤ نوژی ش به زوری ده فهرموی: (أَقِمْوا الصَّلَاةَ)، (یَقِمْوْنَ الصَّلَاةَ) واته: نوژی که بهو شیوه به که هه به، ده بیته نه دی و نه جامی ده ده ن.

که ده فهرموی: ﴿أَنْ أَقِمْوا الدِّینَ وَلَا تَنْفَرُوا فِیه﴾، لهو ناینه ی خوا بؤی ناردوون، بؤی سروشکردوون ئا لهو ناین و بهرنامه به بهرپا بکه ن و تینیدا په رته وازه مه بن، ده شگونجی: ﴿أَنْ أَقِمْوا الدِّینَ﴾، راناوه که ی بچته وه بؤ هه موو ئوممه تانی پیغه مبه ران، با ناویشیان نه هاتبی، به لام به سیاق ده زانری، واته: ئه ی هه موو نه وانه ی شوینکه وتووانی پیغه مبه رانی پتشیوون! هه مووتان لهو ناینه که خوا بؤ پیغه مبه ری خاتمه ی ﷺ ناردوه، شوینی بکه ون و بهرپای بکه ن و جیبه جتی بکه ن، هه مووتان پابه ندرکراون بهو دوا په یام و بهرنامه ی خوا ی پهروه ردگار وه.

که واته: ﴿أَنْ أَقِمْوا الدِّینَ﴾، ده گونجی بؤ ئوممه تی پیغه مبه ر ﷺ بچته وه، شوینکه وتووانی موحه ممه د ﷺ، ده شگونجی وپرای نه وان، بؤ شوینکه وتووانی هه موو پیغه مبه رانیش بچته وه، لهو دوو واتا به ش تیکناگیرین، چونکه له راستیدا پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ هه موو مرؤفایه تیبی بووه به ئوممه تی وی ﷺ چ شوینی بکه وی، چ شوینی نه که وی، به لام له هیچ کومه لکایه ک دا، له هیچ کومه له خه لکیک قبوول ناکری به دوا ی پیغه مبه ریکی دیکه بکه وی، له دوا ی هاتنی موحه ممه د ﷺ بؤچی؟ چونکه رپبازو بهرنامه ی پیغه مبه رانی پتشیوو، هه موویان تیکدراون، پاشان نه وان هه موویان بؤ کات و شوینیکی دیاریبکراو هاتوون.

که واته: نه گه ر لهو بهرنامه نه دا چاره سه ری گرفت و کیشه کانی مرؤفایه تیبی نه بی، نه وه نوقصانیی نه بؤ لهو بهرنامه به، چونکه خوا ی پهروه ردگار بؤ نه وه ی نه ناردوون، بؤ دیه کی ناردوون، بؤ عه شیره تیکی ناردوون، بؤ شوینیکی

ناردوون، به لأم نهو بهرنامه‌یهی بؤ پیغهمبه‌ری خاتهمی ﷺ ناردوه، خوای به‌رزی مه‌زن و زاناو توانا، چاره‌سه‌رکردنی گرفت و کیشه‌کانی هه‌موو مرقایه‌تیی تیدا ره‌چاو کرده.

(۷) ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، خوا روو ده‌کاته پیغهمبه‌ر ﷺ، ئۆممه‌ته‌که‌ی و ده‌فه‌رموئ: گه‌وره‌و قورسه له‌سه‌ر هاوبه‌ش بؤ خوادانه‌ره‌کان، نه‌وه بانگی بؤ ده‌که‌ن، نه‌وه‌ی پیغهمبه‌ر ﷺ و مسوولمانان، هاوبه‌شدانه‌ران و خه‌لکی بؤ بانگ ده‌که‌ن، بریتیه له‌چی؟ بریتیه له‌خوا به‌یه‌کگرتن، (توحید الله) بؤیه‌ش نه‌وان نه‌وه‌یان له‌سه‌ر دل قورسه، چونکه به‌شیرکه‌وه راهاتوون، به‌پرستنی مرؤفه‌کانه‌وه به‌پرستنی دارو به‌رده‌وه، به‌پرستنی په‌یکه‌ره‌کانه‌وه، به‌پرستنی نه‌ستیره‌و خرؤکه‌کانه‌وه، به‌پرستنی چه‌نده‌ها شته‌وه راهاتوون، تئستا له‌سه‌ر دل‌یان قورسه بلتی: ده‌ستبه‌رداری نه‌و شتانه‌بن و ته‌نیا خوا به‌پرستن، (کَبُرَ: أَي ثَقُلَ وَصَعِبَ) یانی: قورسه‌و زه‌حمه‌ته له‌سه‌ر هاوبه‌ش بؤ خوا دانه‌ره‌کان، له‌سه‌ر دل‌یان، ﴿مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، نه‌وه‌ی تو نه‌وانی بؤ بانگ ده‌که‌ی.

(۸) ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ﴾، بیکومان خوا هه‌رکه‌سیکی بوئ به‌ره‌و لای خوئ هه‌لیده‌بژی.

(۹) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ﴾، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سیک له‌ناخه‌وه به‌ره‌و لای خوا بگه‌رته‌وه، خوا به‌ره‌و لای خوئ راسته‌رئی ده‌کات.

لیره‌دا بویه‌خوا (ما) ی له: ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ دا به‌کاره‌یناوه، چونکه (مَا) یانی: ته‌و شته‌نه‌زانراوه‌ی تو نه‌وانی بؤ بانگ ده‌که‌ی، بؤچی وشه‌ی (مَا) به‌کاره‌اتوه؟ (عَبَّرَ بِـ «مَا» اِعْتِبَارًا بِنِكَرَانَ الْمُشْرِكِينَ لِهَذِهِ الدَّعْوَةِ) بویه‌وشه‌ی (مَا) به‌کاره‌اتوه، که بؤ شتی نامو و نه‌زانراو به‌کاردی، چونکه هاوبه‌ش بؤ خوادانه‌ره‌کان نه‌وه‌یان به‌نامو تهماشایان ده‌کردو به‌شتیکی خراپ و نه‌زانراویان ده‌زانی.

كە دەفەرمۇي: ﴿اللَّهُ يَخْتِى إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، (يَخْتِى) يانى: (يَخْتَار) خوا ھەلدەبۇئىرى بەرەو لای خۇى ھەركەسىكى بىھەوى، ﴿وَيَهْدَى إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾، ھەركەسىكىش لە دەروونەھە بۇ لای خوا بگەرئەھە، خوا راستەرى دەكات بۇ لای خۇى، يانى: ئەى ھاوبەش بۇ خوادانەرەكان! ئەى خەلكىنە! ھەموو كەس شايستەى ئەھە نىە خوا بىخاتە سەر راستە شەقامى خۇى، كاتىك خوا ھەندىك لە ئىوھ ھىدايەت دەدات و دەىخاتە سەر راستە شەقامى خۇى، بزىنن زۆر خوا پىداون، ئەھەش كە بى بەش دەبى لەو خىرو بەرەكەتە، با بزىنن زۆر مائۇرئانە.

كەواتە: شانازىى بە كوفرو شىرى خۇتانەھە مەكەن، بلىن: ئىمە دەستمان لە شىرك و كوفرى خۇمان بەرنەداوھە ھەر لەسەرى ماوینەھە، خۇتان پى ئازا نەبى، ئىوھ لە خىرىكى زۆر بى بەش بوو ون، ئەوانەى خوا بەرەو لای خۇىيان ھەلدەبۇئىرى و دلىان وەردە چەرخىنن بۇ بەندايەتىى خۇى، كە تەنىا ئەو پەرسىن و تەنىا شوین پىغەمبەرى ئەو بگەون: ئەوانە زۆر خوا پىداون، ئەوانە خوا ھەلىبۇئىرى دەروون، ئەوانە لە ناخەھە بەرەو لای خوا گەراونەھە.

۱۰- ﴿وَمَا نَفَرُوا إِلَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾، پەرتەوازەش نەبوون، مەگەر دواى ئەھەى زانىارىيان بۇ ھات، مەگەر دواى ئەھەى بەرچاا پوونكرانەھەو شاردەزا كران، واتە: پەرتەوازەش بوون و ھىچ بىنانووشىيان نەبوو.

۱۱- ﴿بَغِيًّا بَيْنَهُمْ﴾، بەھۇى سئوروشكاندى ئىوخۇيانەھە، پەرتەوازەو دابىر دابىر بوون، (البغى) بە ماناى سئوروبەزاندىن و سئوروشكاندىن، واتە: پەرتەوازەبوون و بەشەشبوونىيان لە سۇنگەى ستم و سئوروشكىنىى ئىوخۇيانەھە بوو، كە ئىستاش زۆر جار واىە، بۇ وئنە: رىبازەكانى تەزكىھە تەصەھووف، ئەھە ناوى رىبازىكەھ، ئەھەش ناوى رىبازىكى دىكەيەھو ...ھتە، لە ئىو خۇياندا ناكۇكن، كە لە ئەصلدا ئەھو رىبازانە ھەمووىيان دەبى خەلك بگىرئەھە بۇ راستە شەقامى قورئان و سوننەت، ئەھو پىشەوايانەى ئەھو رىبازانەيان داناون، ئەگەر شىخ جونەيدى بەغدادىى بوو، ئەگەر ئەھوھامىدى غەززالىى بوو، ئەگەر عەبدولقادرى

گەيلانىي بووه، ئەگەر بەھائەددىنى ئەقشەبەندىي بووه، سەيد ئەحمەدى رىفاعىي بووه، سەيد ئەحمەدى بەدەوىي بووه، ھەموو ئەوانە تەنيا شوئىنكەوتووى قورئان و سوننەت بوون، بەلام دوايى بەھۆي ناوہكەيانەوہ، ئەوہ قادرييە، ئەوہ ئەقشبييە، ئەوہ بەدەوييە، ئەوہ رىفاعبييە، ئەوہ چبييە، لە بەينى خويان دا ناكۆكن!

ھەرۇھا ئەو حالەتە لە ئتو سەلەفيي ناوہكان دا، ھەر زۆر زەقە.

ھەرۇھا ئەوہ بەسەر لايەنە ئىسلامبييەكانىشدا دەچەسپى، ئەگەر دەمارگيريان ھەبى بۆ ناوہكەيان، ھەر لەبەر ئەوہى ئەوہ ناوى وايەو، ئەوہ ناوى وايە، ... ھتد .

ھەرۇھا بەسەر مەزھەبەكانىشدا دەچەسپى، كە كاتى خوئى لە بەغداد دا، حەنبەلييەكان و شافيعييەكانيان، ھەرۇھا حەنبەلييەكانيان و حەنەفييەكان سەدو يەك بەزم و رەزم و، كىتەشەو بيشەيان بووه، يان ماليكييەكان و كئى لە ميسردا، كە ئەوہ ھەمووى دەمارگيرييەو ھەمووى سنووربەزاندنە لەگەل يەكدى، ئەگەرنا مادام ھەموو رېئواری يەك رېگان، ئەو بەوئىدا بۆى دەچى، ئەو بەوئىدا بۆى دەچى، وەك جارى وا ھەيە ھاوكتيشەيەكى ماتماتيكيي و، ھاوكتيشەيەكى جەبرىي بە چەند شىوازىك چارەسەر دەكرى، يان جارى وايە شارىك چەند رېئى دەچنەوہ تى، ھەر كەسەك ھەر رېيەك بگرى ئاسايە، گرنگ ئەوہيە بچيتەوہ بۆوئى، وەك دەئىن: ھەموو رېيەكان دەچنەوہ بانئى، يان: ھەموو ئاو لە كەنداو كۆدەبنەوہ.

بۆيە خوا دەفەرموئى: پەرتەوازە نەبوون لە بەينى خوياندا، مەگەر دواي ئەوہى زاناريان بۆ ھات، بە ھۆي سنووربەزاندنەوہ، بە ھۆي حەسەدو ستەم و دەستدرىژيى كردنەوہ بۆ سەر يەكدى.

﴿ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ ﴾، ئەگەر فەرموودەيەك لە پەرۋەردگار تەوہ تىنەپەرى بووايە، كە تاكو كاتى دياربيكراو ھەليان بگرى و، دادوھرييان لە بەيندا نەكات، دادوھرييان لە ئتواندا دەكرا، بەلام خوا پىشتەر

بر یاریکی داوه، که ئەم دنیا به شوینی ته صفیهی حساب نیه، ئەم دنیا به جیی دادوهری نیه، داخۆ کئی له سهه ههقهو کئی له سهه ناههقه؟ به لکو پۆژی دواپی، نهوی (یوم الفصل)ه، پۆژی لیک هه لاواردن نهوئی، ئنجا له بهر نهوهی خوا پێشتر نهو بریاره ی داوه، نه گهرنا نه گهر خوا پێشتر نهو بریاره ی نه دا بایه، کاره که یان هینده خراپه، نهو نه هلی دینه که له بهر ده ستر پۆژی و سنور شکینی له تیوان خۆ یاندا په رته وازه بوون، دوا ی نهوه ی خوا به رچاوی پروون کردوونه وهو، پئی پێشاندون، نه گهر له بهر نهوه نه بووا به خوا پێشتر بریاری داوه، هه ر لیره دادوهرییان له نیواندا ده کرا.

﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّا مَرَسُوا ﴾، به دنیایی نهوانه ی له دوا ی وان، [له دوا ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)] کتیبیان پێدراوه، کتیبیان کراوه ته میرات، له باره یه وه له دوو دلییه کی خه سندان، له دوو دلییه کی بێزاره کردان، واته: شوینکه وتووای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که کتیبه که یان که وتووته ده ست، که جووله که کان ته وراتیان له بهر ده ستهو، نه صرانییه کان ئینجیلیان له بهر ده ستهو، صابینه کانن کتیبی: (کنزا ربًا) و کتیبی: (موعظ یحیی بن زکریا)، یان هه یه، مه جووسیه کان کتیبی: (ناقئستا) یان هه یه، نهوانه ش نه گهر نه صلیکی تاسمانییان بووی، شوینکه وتوووه کانیان له باره ی کتیبه کانیانه وه که وتوووه دوو دلی و گومانیک زۆروه، که به دنیایی ئیستا وایه، ئیستا نه صرانییه کان سه دو یه ک په خه یان هه یه له ئینجیل، جووله که کان له سهه ته ورات مشت و مریانه، ههروه ها صابینه کان له سهه (کنزا ربًا) و، مه جووسیه کان له سهه ناقئستا، که من نهو کتیبانه م هه موویان به وردی ته ماشا کردوون و، سه دو یه ک ئیشکال و کیشه یان تیدایه، چونکه گوپردراون و ده ستکاری کراون، نه گهر پێشتر کتیبی خوایش بووین، شتی وایان تیدایه که له قوتوی هه یه عه تار یکدانیه و، هی عه قلینک قبوولی ناکات.

ده فه رموی: له باره ی کتیبه که ی خۆ یانه وه که وتوووه دوو دلی و گومانیک خه سته وه، منیش به نه سبه ت مسو لمانانه وه ده ئیم: (أَخْلَفَهُمُ الَّذِينَ وَقَّعَ الْكِتَابَ

يَدِهِمْ كَالْمِثْرَاتِ نَقَمُوا صَفْوًا، أَضْحَكُوا فِي شَكِّكَ وَتَرَدَّدُوا فِيهِ، بِسَبَبِ كَثْرَةِ مُبْتَدَأَاتِهِمْ، فَصَارَتْ جَوَابًا لَهُمْ عَنِ الْحَقِّ، وَهَذَا هُوَ حَالُ الْمُسْلِمِينَ الْآنَ).

ياق: ئەوانەي كىتیبیان كەوتۆتە بەردەست وەك مىراتىك، وەك چۆن كەسەك مىراتىكى پى دەپىرى پىتوھى ماندوو نابى، ئەوانىش ئە و كىتیبە يان كەوتۆتە بەردەست بە ئاسانىي و ساغىي بەلام تىيدا كەوتوونە دوودلىي و گومان، چونكە خويان ھىندەيان شتى داھىنزەو پەيدا كىردو، كە ئىستا ئە و شتە داھىنزەوانە، بوونە بەردەيەك و كىتیبى خويان لىن شار دوونەو.

مسولمانانىش ھەم لە رووي قوتابخانەكانى عەقىدەو (علم الكلام)، ھەم لە رووي مەزھەبە فىقھىيەكانەو، ھەم لە رووي قوتابخانەكانەو، لە ئەنجامى ئەو دا كە شتى زۆر پەيدا كراو، پەيدا دەكرى و، دادەھىترى، كە ئەصلىكى نىە لە ئىسلام دا، وای لىھاتو شتە داھىنزەو و پەيدا كراو، كان، رووي گەشى قورئان، رووي گەشى وەھىيان شار دوونەو لە رسولمانان.

بۆيە لە ئەصلى كىتیبەكەي خوياندا دەكەونە دوودلىي و گومانەو، ھەلبەت خوا ﷻ ئە و تەعبىرەي بۆ شوئىنكە وئووانى يىغەبەرانى يىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بەكارھىتاو، بەلام بە بۆچوونى من، خالىي رسولمانانىش دەگرىئەو.

مهسه لهی دووهم:

فهرمانکردنی خوا به پیغمبر ﷺ که پینج نه رکان جیبه جی بکات و، پینج راستیانش رابگه یهنی:

خو ده فهرموی: ﴿فَلِذَلِكَ فَادَعُ وَاَسْتَعِمْ كَمَا اُمِرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَاَمَنْتُ بِمَا اَنْزَلَ اللهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ لِاعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿۱۰﴾

شیکردنهوی ئهم، ئایهته، له ده (۱۰) برگه دا:

۱- ﴿فَلِذَلِكَ فَادَعُ﴾، بۆ ئهوهی باسکرا بانگهواز بکه، ئهم ئایهته موباره که جگه له ئایهتی فهرز (آیه الذین)، له دوای (آیه الكرسي) یه که مین ئایهته، که له ده (۱۰) رسته پینکها توه، پینجیان پینج نه رکن، که ده بن پیغمبری خاتهم ﷺ جیبه جیان بکات و، پینجیشیان پینج راستی مه زنن، که ده بن به خه لکیان رابگه یهنی (آیه الكرسي) یش، ده (۱۰) رسته یه، ده باره ی پیناسه ی خوا ﷺ و، خوا به یه ککرتن و سیفه ته کانی خوا، که ده فهرموی: ﴿فَلِذَلِكَ فَادَعُ﴾، بۆ ئهوهی باسکرا بانگهواز بکه بریتیه له چی؟

۱- ئایینی خوا بهر پابگری.

۲- ری بگری له په رته وازه یی.

۳- ئهوه که خوا به یه ککرتن و ته نیا خوا په رستن، له سه ر دلای هاوبه ش بۆ خوادانه رده کان قورسه.

۴- ئهوه که خوا ﷺ چاکه ی کردوه له گه ل برواداراندا، که به ره و لای خو ی هه لیبژاردن و پینمای کردوون.

۵- ئەوھ كە بە ھۆى سنوورشكاندن و دەستدرېژىي نىو خۇيانەوھ، شوئىنكەوتوووانى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لە نىو خۇياندا پەرتەوازە بوون.

۶- ئەوھ كە شوئىنكەوتوووانى پىغەمبەران، دوایى كەوتوونە دوودلىی و گومانىكى خەستەوھ، لە بارەى ئەو كىتیبەوھ كە پىياندراوھ وەك مىراتىك كەوتۆتە بەردەستیان، لە ئەنجامى ئەوھدا كە شتىان زۆر داھىئاوھو پەيداكردوھ.

تۆ بانگ بكە بۆ ھەموو ئەوھ، واتە: چاكەكان جىئ بەجىئ بكەن و، خۇتان لە خراپەكان بپارىزن.

(۲) - ﴿وَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتُ﴾ وەك فەرمانىشت پىكراوھ رىك وەستاوبە، ئەركى يەكەمى پىغەمبەر ﷺ ئەوھى، كە بانگەواز بىكات بۆ ھەموو ئەوھى كە راپرد، پىغەمبەرى خاتەم ﷺ تەواوكەرى بەرنامەى پىغەمبەرانى پىش خۆبەقى و، ئەو پەيام و بەرنامەى خا بۆ پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ ناردوھ، لە ھىلە گشتىبەكانىدا، ھەمان پەيام و بەرنامەى پىغەمبەرانى پىشوو، بەلام تەواوكەرىشەقى، تۆ بۆ ئەوھ خەلك بانگ بكە، ھەروھە بانگىشيان بكە كە لە ئاينىدا پەرتەوازە نەبن و لە كىتیبەكەى خۇياندا، لە دوو دلىيدا نەبن، واز بىنن لە شتى داھىتراو پەيداكرائو، بىننەوھ سەر راستەرتى وەحىى و شەرىعەت، ھەروھە وەك فەرمانت پىكراوھ، رىك وەستاوبە، ئەوھ فەرمانى دووھەمە، ئەركى دووھەمى پىغەمبەر ﷺ ئەوھ بووھ كە رىك بوھستى، وەك فەرمانى پىكراوھ، ﴿كَمَا أَمَرْتُ﴾، (الكاف للمبالغة، أي مثل الذي أَمَرْتُ بِهِ) وەك چۆن فەرمانت پىكراوھ، ئاوا رىك بوھستە، ئەى موھەممەد ﷺ! چونكە تۆ دەبن ئاىبن و بەرنامەى راستى خوا، لە خۇندا بەرجەستە بكەى.

ئىستا تىمە ئەگەر تەماشای قورئان بكەىن، بە شىئوھى تىؤرىسى، ئىسلام دەبىنن و، ئەگەر تەماشای پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بكەىن، بە شىئوھى پراكتىكىى و جىئە جىئ كراووى ئىسلام دەبىنن، بۆبەش خوا ﷺ دەفەرموئى: ﴿لَفَدَّكَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (۱) الأَحْزَاب، واتە: بەراستى لە پىغەمبەرى خوادا

باشترین سەر مەشق ھەیه، بۆ تێو، تەماشای پێغەمبەر ﷺ بکەن، ئیسلامی تیدا دەبینن، بە ھەموو رەھەندەکانیەو، ئیسلام چۆنە، پێغەمبەر ﷺ لە ژیا ئیدا تاکیی و، خێزانیی و، کۆمەلایەتیی و، سیاسیی خۆیدا، بەرچەستەیی کردووە.

(۳) - ﴿وَلَا تَلْبِسْ آهْوَاءَهُمْ﴾، بە دواى ئارەزووھەکانیان مەکەو، (أهواء) کۆی (ھوی) یە (الھوی): المحبّة، وغلبت علی محبّة ما لا نفع فیہ (ھوی): بە مانای خۆشویستنە، بەلام زالبوو لە بەکارھێناندا، بەسەر شتیکدا کە خۆشبوستری و، سوودی نەبێ، واتە: بە دواى ئارەزوو و بۆ چوونە پووچەکانی ئەوان مەکەو.

ئەمەش دوو واتای ھەن:

یەكەم: بە دواى ئارەزووھەکانیان مەکەو وەك ئەوان مەکە، جارى وابوو، داوايان لى دەکرد: بته كانی ئەوان بپەستت، یاخود: لەو کارو نەرێتەدا خاتریان بگری! بە دواى ئارەزوویان مەکەو.

دووم: کاتیک کە ئەوان بە تاییەتی خاوەن کتیبەکان، تانە دەدەن لە بەرنامەیی تۆ، با ئەو پالت پتوھ نەتێ تۆش تانە بەدەیی لە بەرنامەیی پێغەمبەرانى پش خۆت (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چونکە جارى وایە ئەگەر مروّف لە خۆی وریا نەبێ، کەسێک کە تانە دەدا لە تۆ، تۆش تانەیی لى دەدەییەو، وەك جارى وا ھەبوو شیعە کە بەنەزانى قسە دەلێن بەسێ خەلیفە راشیدەکان خوا لێیان رازى بێ: ئەبوو بەکرو عومەر و عوسمان، خەلێکی نەزانیش ھەبوو لە بەرانبەردا قسەیی گوتوھ بەعلی! کە لە راستییدا گەورەیی جەماوهری مسولمانان - کە وەك ناویکی میژوویی پشيان گوتراوھ: (أهل السنة والجماعة) کە من پش وایە ئەوھ ناویکی میژووییەو ھەر بگوتری: زۆرینەیی مسولمانان، باشترە - لەوھەدابوو، کە جیاوازیان نەکردوھ لە ئیوان چوار خەلیفەکاندا و ریزیان لە ھەر چواریان گرتوھ، ھەرودھا جیاوازیان نەکردوھ لە ئیوان ھاوھەلاندو ریزیان لە ھەموویان گرتوھ، مەگەر کەسێک ھەلەییەکی بووبێ، ھەلە ھەلەییە، ھەرودھا جیاوازیان نەکردوھ لە ئیوان زانایاندا، ھەموویان بە زانا و پشەوای خۆیان داناو.

بەلەم شىعە جىاوازى دەكەن لە نىوان چوار خەلىفەكاندا، تەنیا يەككىيان قىبوولە، ھەرۈھە جىاوازى دەكەن لە نىوان ھاۋەلاند، زۆر بەيان پەتدەكەنەۋە، تانەيان لىدەدەن، كەمىكىان نەبى، دىسان جىاوازى دەكەن لە نىوان زانايانىشدا، تەنیا دواز دەيان بە نىمامى خۇيان دادەنننن، ۋە ئاۋانىش بە پارىزراۋ لە ھەلە (معصوم) دادەنننن، نىمامى دواز دە يەمىشيان ھەر بوۋى نى، موھەممەدى كورپى ھەسەنى غەسكەرى، چونكە ھەسەنى غەسكەرى نەزۇك بوۋە، نە كورپ، نە كچى نە بوۋە! بۆيە نىسان دەبى وريا بى، كەسك پەخنەيەك لە تۆ دەگرى، تانەيەك لە تۆ دەدات، زولمىك لە تۆ دەكات، تۆ لە بەرانبەردا زولم لەو نەكە يەۋە، بەس زولمەكەى خۇى پەتەكە يەۋە، نەك تۆش زولم لەو بگەى، بۆيە زانايان ﴿وَلَا تَبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾، يان: ئاۋا لىك داۋەتەۋە: تۆ لە مامەلەدا ۋەك تەوان مەكە، با تانەدانى تەوان لە بانگەۋازى تۆ، وات لى نەكات تۆ سىفەتە بەرزەكانى پىغەمبەرانى تەوان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، باس نەكەى ۋ، ئەۋ رىنمىيەى كە لە كىتتەكانياندا ھەيە نادىدەى بگرى.

كە بىگومان پىغەمبەر ﷺ ۋاى نەكردۋە، بەلەم خۋاى پەرۋەردگار لە پىش دا ئاگادارى كردۆتەۋە.

۴- ﴿وَقُلْ ءَاَمَنْتُ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ﴾، ھەرۈھە بلى: بىروام ھىناۋە، بە ھەر كىتتەك كە خوا دا يە زاندۋە، وشەى (مىن) پىش دەگوترى: (من الإبتدائية) واتە: ھەر لە سەرەتاۋە، خوا ھەر كىتتەكى دا بە زاندۋە، (كتاب) ىش بە (نكرة) ھاتۋە، يانى: ھەر كىتتەك كە خوا دا يە زاندۋە بىروام پىتەتى، ئەمەش بۆ ئەۋە يە پىش مىشت و مىرو شەپە قسە بگرى، ھەر كۆمەلىك راست بىنەۋە بلىن: تىمەش كىتتەكى ئاسمانىمان ھەيە، خوا دەفەر موى: پىيان بلى: ھەرچى كىتتەى خۋا يەۋ دا يە زاندۋە بىروام پىتەتى، بەلەم ۋەك نەصلەكەى، ئەدى ۋەك واقىعى تىستى؟ دەبى ئەم قورئانە بگرىتە تەرازوۋ، ھەرچى تىدا يەۋ لەكەل قورئاندا دۇ دەۋەستى، ماناى ۋا يە فەرمايشى خوا نى، ۋەك خوا ﷺ لە سوۋرەتى (النمل) دا، دەفەر موى: ﴿إِنَّ هٰذَا الْقُرْءَانَ يَفُصَّلُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرٰءِيلَ﴾

أَكْرَأَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٦١﴾، واته: ئەم قورئانە بەسەر بەنوو ئیسرائیلدا دەخوێنیتەوه، زۆر بەی ئەوێ تێیدا کە وتوونەتە ڕاجیایی، خۆی زاناوشارەزا ناوی لەم قورئانە ناو: (مهیمن) ﴿٦١﴾ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴿٦٢﴾ المائدة، واته: کتیبمان بۆ تۆش دا بە زاندو، کتیبەکانی پیش خۆی بە راست دەزانی و بەسەرشیا نەوه چاودێرە.

یانی: لە هەر شتێک دا لادانیان کردبێ، قورئان دەفەرموێ: نەخێر ئەوه یان وانیه.

کە وەك من لەم تەفسیرە خۆمدا لە زۆر شوێن دا، ئەو شتانە ی لادانیان تێدا هەبوو، قسەکانی پەیمانی کۆنم هێناو، (پەیمانی کۆن)، واته: تەو پات و کتیبەکانی کە لە گەلێدان، کە سی و نۆ (٣٩) کتیبێ، بە سەرژمێریک چل و نۆ (٤٩) کتیبێ، هەر وەها لە (پەیمانی نوێ) ش دا لە هەر شوێنێک لادان بووین، ئەوێ بە پێویستم زانیو بەراورد کردوون، بە تایبەت لە بەسەرھاتی پێغەمبەراند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە لە (پەیمانی کۆن) دا، شتی وا بۆ پێغەمبەراند گوتراو، زۆر بێجێیه!

(٥) - ﴿وَأَمْرٌ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾، واته: فەرمانیشم بێکراو کە لە نێوانتاندا دادگەریم، دادگەریی بچەسپێتم، لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَأَمْرٌ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾، دوو واتایان هەلەدەگری:

واتای یەکەم: ئەوێ خاوەن کتیبەکان! فەرمانم بێکراو کە لە هەلسوکەوتدا، لەگەڵتاندا دادگەریم و بانگتان بکەم بۆ ئەو هەقە پێمدا نێردراو، بە هۆی دزایەتیی کردنی تێووه بۆ من، ستمتان لێنەکەم، شتی بێجێ نەتێم و کاردانەوه یەکی خراپم نەبێ، دادگەرانه لەگەڵتان دا ڕەفتار بکەم.

واتای دووهم: ناماژیه بۆ ئەو کە لە داها توودا، خوا پێغەمبەری خاتەم ﷺ بالادەست و دەستڕۆشتوو دەکات، دەسەلاتی پێدەدات و قەواریه کی سیاسی

ده بئ، ئەو خاوەن کتێبانەش جوولە کەن، نەصرانیین، هەرچی هەن، هەر وەها بێسروا و هاوبەش بۆ خوادانەرەکانیش، دەکەونە ژێر سایە ی ئەو قەوارە سیاسییە ی موخەممەد ﷺ دەبێتە دامەزرێنەری، کە ئەمەش تیعجازێکی هەواییە، چونکە ئەو کاتە ی ئەم سوورپەتە هاتۆتە خوارەو، مسوڵمانان لە شاری مەککە چەوسیتراوە بوون، لە ژێر هەژموون و ستەمی هاوبەش بۆ خوادانەرەکاندا بوون، ئنجا ئەگەر لەوێ پێغەمبەری خاتەم ﷺ بفرموی: ئەگەر دەستەلاتم کەوتە دەست، کە دەشکەوتیتە دەستم، دادگەر دەبم لە ئیوانتاندا، ئەو بەراستی بەس خوا دەتوانی مۆژدە یەکی ئاوا بدات، ئەگەرنا پێغەمبەر ﷺ ئەو کاتە بە تەمای سەری خۆی و هاووالانی ئەبوو (خوا ئیان پازی بئ).

ئەمە ئەو پینج ئەرکە ی پێغەمبەر ﷺ فەرمانی پیکراو جێبەجێیان بکات:

بانگەواز بکات بۆ ئەو ی فەرمانی پیکراو، رێک وەستاو بئ لەسەری، بە دوا ی ئارەزوویان ئەکەوئ، بئ: بروام هینا بەهەر کتێبێک کە خوا دایە زانندو، فەرمانیشم پیکراو کە دادگەربم لە ئیوانتاندا.

ئەو پینج هەووالەش کە فەرمانی پیکراو پایان بگە یەنت، پینج راستیین:

(۶) - ﴿اللَّهُ رِئَا وَرَبُّكُمْ﴾، خوا پەرورەدگاری ئیمە و ئیوەشە، واتە: ئیمە یە کدەنگین لەسەر ئەو کە پەرورەدگارو خاوەن و بەدیهێنەرمان خوا یە، کە واتە: با یە کدەنگیش بین لەسەر پەرستنی و، هەر ئەویش بپەرستین و بەندایەتیی تەنیا بۆ ئەویش بگەین.

(۷) - ﴿لَنَا أَعْمَلْنَا وَلكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾، کدەووە کانی ئیمە بۆ ئیمە و کدەووە کانی خۆتان بۆ خۆتان، واتە: کەس لە جیاتی کەس سزا نادرئ، کەس لە جیاتی کەس پاداشت نادرئتەو، واتە: ئیوەش هەوڵبەدن کاری چاک بکەن، ئیمەش هەوڵدەدەین کاری چاک بکەین.

(۸) - ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾، هیچ شەرە قسە و مشت و پرمان لە ئیوان دا نیە. (حُجَّة) یانی: بە لکە، بە لأم لێرە دا مەبەست پئی مونا قەشە و شەرە قسە یە، لەبەر ئەو ی

کہ سیک کہ شہرو مونا قہ شہی دہ بی لہ گہ ل کہ سیک دا، بہ لگہ دینیتہ وہ، واتہ: تیمہ و تیمہ ہواری شہرہ قسہ نہ ماوہ لہ تیوامندا، نگہر ہروا بینن نہوہ قورٹان و نیسلام پروان و ناشکرایہ، نگہر ہرواش ناہینن و لہ سہر ٹایین و بہرنامہ ی خوٹان دہ میننہ وہ، نیسلام زورٹان لی ناکات.

۹- ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾، خوا پیکہ وہ کومانندہ کاتہ وہ، واتہ: تیرہ شوینی نہوہ نیہ تیمہ تہ صفیہ حیسا ب پیکہ وہ بکہین، شوینی لیکدہ رکردن نیہ، بہ لگو خوا لہ قیامت دا پیکہ وہ کومانندہ کاتہ وہ، لہوئی خوا ی پەرودہ دگار پیمان دہ فہرموی: کن ہق بووہ و کن ناہق بووہ؟ کن لہ سہر ری راست بووہ، کن لہ سہر ری چہوت بووہ؟

۱۰- ﴿وَالْيَهُ الْمَصِيرُ﴾، واتہ: سہرہ نجام تہ نیا بو لای خوا یہ، واتہ: سہرہ نجامی ہموو لایہ ک بو لای خوا یہ، چونکہ وشہی (المصیر)، (الی ناساندنی لہ سہرہ، کہ مہ بہ ست پی ہموو گیری (استغراق) ہ، واتہ: تیکرای خہ لکی، بو لای خوا ﷺ کودہ کرینہ وہ و ہموویان لہوئی خوا دادوہ ریان لہ نیواندا دہ کات.

کہ واتہ: پیویست ناکات لیرہ دہ مہ قالی و شہرہ قسہ پیکہ وہ بکہین و دووہرہ کت بکہین، نگہر ہروا دینن، نہوہ نیسلامہ و دیارہ، نگہر ہرواش ناہینن، ٹایینی خوا زور لہوہ بی باکترہ و بی منہ ترہ، زور و فشار لہ خہ لک بکات و دینداری بہ زہخت و زور ناکری! نہمہ وہ ک نہو تہ تہ ی سوورہ قی (البقرہ) وایہ کہ دہ فہرموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾، واتہ: تو بزی کردن نیہ لہ دیندا، سہر راستی لہ بیمرادی جیا بو تہ وہ، لیک جیا بوونہ وہ و کت بہ دوی سہر راستی (رشد) دہ کہوئی، نہوہ لہ نیسلامدا بہر جہ ستہ یہو، کیش دہ یہوئی لہ سہر ٹایین و بہرنامہ ی خوئی و لہ سہر ریچکہ ی خوئی دہ میننہ وہ، نیسلام زوری لی ناکات.

مهسه لهی سیه م:

شهره قسه کردنی بیبرویان له گه ل مسولمانان، له باره ی خواوه ﷻ، پاش به دهنگه وه هاتنی مسولمانان بۆ په یامی خو، پووجه ئیی به لگه و بیانوه کانیان یتشان ده دات، خواش لئیان تووره یه و سزای سه ختشیان ده بی:

خوا ده فره موئ: ﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَحَنَّمَ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ (۱۱)

شیکردنه وه ی ئەم، ئایه ته، له سه ی برگه دا:

(۱) ﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَحَنَّمَ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئەوانه ی مشتومر ده کەن له باره ی خواوه، شهره قسه ده کەن، دوا ی ئەوه ی وه لای (خوا) دراوه ته وه، له لای پهروه ردگاریان به لگه که بیان پووجه له. یانی: (الَّذِينَ يُجَادِلُونَ الْمُؤْمِنِينَ حَوْلَ تَوْحِيدِ اللَّهِ تَعَالَى) ئەوانه ی شهره قسه ده کەن له کە ل برواداراندا، له باره ی خوا به یه ککرته وه، چونکه له باره ی ته نیا به دبه یته رایه تیی خواوه، ته نیا پهروه ردگاریتیی خواوه، ته نیا خواوه ندراریتیی خواوه، کیشه یان نه بووه، وه که له چه ند شوئنان دا خوا ی به رزی مه زن ئەوه ی راگه یانده وه:

أ- ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾ (۱۱) العنكبوت، واته: ئەگەر لئیان به رسی: کئ ئاسمانه کان و زه و ی هیناونه دی و خوړو مانکی رام کردوون؟ به چه ختکردنه وه وه ده لئین: خوا...

ب- ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾ (۱۱) الرعد، واته: بلئ: کئ پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه و یه؟ بلئ: خوا، یانی: له سه ر ئەوه که ته نیا خوا به دبه یته نه ره، ته نیا خوا پهروه ردگاره، ته نیا خوا خواوه نه، ته نیا خوا هه مه کاره یه، هاوبه ش بۆ خوا دانه رکان و بیبرویه کان له رۆژگاری پیغه مه ردا ﷻ، ه ی ئەم رۆژگاره ش زۆر به یان له سه ر ئەوه

کیشه یان نه بووه، به لکو کیشه له سهر نه وه بووه: ئایا نهو تاکه به دیپینه رو په روهر دگارو خاوه نه، ده بی ته نیا نهو به رستری و به ندایه تیی بو بگری، به مانای فراوانی به ندایه تیی، یاخود ده بی هاوبه شی بو دابتری؟ لیته دا مش و مر په یاد بووه.

که واته: ﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ﴾ یانی: نه وانه ی شه په قسه ده کهن له باره ی خواوه، شه په قسه ده کهن له که ل پرواداران ی خوا به په کگردا، له باره ی به کتایی خواوه، که ده بی ته نیا خوا به رستری.

﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَسْجَبَ لَهُ﴾، دوی نه وه ی وه لأمی دراوه ته وه، یانی: دوی نه وه ی پرواداران وه لأمی بانگه وازی خویان داوه ته وه وو، به دم بانگه وازی خواوه هاتوون و بریاری به ندایه تیی کردنیان داوه بو خوا، به بی خلتی شیرک، نه وانه ی شه په قسه ده کهن له که ل پرواداران، بی به لکه ن و نه وه ی به به لکه ی دینه وه، پوچ و بی بنه مایه.

﴿جَنَّتُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾، به لکه که یان پوچاوه په له لای په روهر دگاریان، پوچه له، (دَاحِضَةٌ: أي: بَاطِلَةٌ زَائِلَةٌ)، یانی: پوچه و رویشتوویه، وشه ی (دَاحِضٌ) له (دَحْضٌ) هوه، هاتوه، (دَحْضٌ وَدَحِضٌ) یانی: خلیسکا، هه لزه ل، که سیک که له شوینیکی لووس پیی ده خلیسکن و سهره نگری ده بی، (دَحْضٌ)، یانی: خلیسکان، (دَحِضٌ: مَزَلَةٌ زَلِقٌ) یانی: شوینیک خه لکی لی بخلیسکن، به لأم بوچی خوا ناوی لیناوه: به لکه (حجة)؟ ﴿جَنَّتُمْ دَاحِضَةً﴾، زانایان گوتوو یانه: (سَمَّاءُ حُجَّةٌ حَسَبَ اِعْتِقَادِهِمْ وَمَجَازَةٌ لَهُمْ) بویه به به لکه ی ناو بردوه چونکه قه ناعه تیان و ابووه، که نهو قسانه ی ده یلین، به لکه ن و وه که له لدا رویشتن و چاوپوشی لی کردن.

(۲) - ﴿وَعَلَيْكُمْ عَذَابٌ﴾، توو په ییشیان له سهره، خه شم و توو په پیی خویان له سهر پیویست بووه.

(۳) - ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، نازاریکی سه ختیشیان هه یه، (له روژی دوایدا) ئایا نه مه مه به ست پیی چیه؟ به کیک له روونکه ره وانی قورنان ته عبیریکی جوانی هیئاوه، ده لن:

(مَفَادُ هَذِهِ الْآيَةِ: أَنَّ بَعْدَ إِيمَانِ النَّاسِ بِالْقُرْآنِ وَاسْتِفَادَتِهِمْ مِنْهُ أَفْرَادًا وَمُجْتَمَعًا، لَمْ يَبْقَ مُبَرَّرٌ لِلجِدَالِ وَالنَّقَاشِ حَوْلَهُ، إِذِ الْقُرْآنُ بَعْدَ اسْتِجَابَةِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، أَصْبَحَ وَاقِعًا مِلًّا السَّمْعِ وَالْبَصَرِ، فَالْفِرْدُ الْمُؤْمِنُ أَعْظَمُ بُرْهَانٍ عَلَى حَقَائِقِهِ دِينِهِ وَكَذَلِكَ الْمُجْتَمَعُ الْمُسْلِمِ)، ئەمە ھەندىكى لە روونكەرەوان ۋەرمگرتوھو ھەندىكىشى داڭشتى خۆمە.

واتە: ئىتوھ پۇكى ئەم ئايەتە موبارەكەم ماناۋ مەبەستەكەى ئەوھەيە: دواى ئەوھى خەلك پىروايان بە قورئان ھىئاوھو لىيى بەھرەمەند بوون، چ ۋەك تاكەكان، چ ۋەك كۆمەلگا، ھىچ بيانوو ۋ پاساۋىك ئەماوھتەوھ بۆ شەپە قسەو دەمبەدمە لە بارەى قورئانەوھ، چونكە قورئان دواى ئەوھى ئەھلى ئىسلام بە دەنگىەوھ چوون و، ۋەلەميان داوھتەوھ، بۆتە واقىتىك كە گوئى و چاوى خەلك پىر دەكات و، تاكى پىروادارو كۆمەلگاي مسولمان، باشتىرىن بەلگەن لەسەر راستىي ئايىن و بەرنامەكەيان.

واتە: تۆ تەماشاي كۆمەلگاي مسولمان بكە! ئەگەر پىشتەر گومانىت بووبى لە بارەى قورئان و ئىسلامەوھ، ئىستىا كە تەماشاي مسولمانان دەكەى، چ كۆمەلى مسولمان، چ تاك تاكى مسولمانان:

- ۱- كە لە رووى زانىيارىيەوھ، قسەيەك ناكەن پىشت ئەستوور نەبى بە زانىيارىي.
- ۲- لە رووى فىكرىي و عەقلىيەوھ، عەقل و ھۆشكى تىرو تەواويان ھەيە.
- ۳- لە رووى پەرستەنەوھ، تەنيا ئەو زاتە دەپەرستىن، كە بەس خۆى شايستەى پەرستەنە، نەك شتىك بپەرستىن لە خوار خۆيانەوھ بى.
- ۴- لە رووى خىزانىيەوھ، تۆكمەو توندو تۆل، رىزو حورمەت لە بەيىندا، لە ئىوان ژن و مېرددا، لە ئىوانى داىك و باب و رۆلەدا.
- ۵- لە رووى كۆمەلەيەتتەوھ، پەيوھەندىيە كۆمەلەيەتتەيەكانىان ۋەك خىزمابەتتەي، دراوسىتتەي، ھەموو پەيوھەندىيەكانى دىكە دەگەيەنن.

۶- لە پرووى رەوشت و ئاكارەو، لە رەوشت و ئاكارى جوانەو، پىچراون، راستكۆ، بە رەحم، دادكەر، بە ئىنصاف، خۆبەكەمگەر، ئىنجا ھاوکارى خەلك و لە تىو خۆدا بە رەحم و شەفەقەت، لەھەر زووئىكەو، تەماشایان بکەى، بە باشتىن كەسیان دەبینى.

كەواتە: ئەمە بە لگەىە لەسەر ئەوھى ئایىن و بەرنامە كەشیان، باشتىن ئایىن و بەرنامەىە، چونكە گۆزە چى تىدایى، ئەوھى لى دەرژى، پىشىنان گوتوویانە: **بە باغیان گوت: كە لىك جوانى! گوتى: باخەوانە كەم مەردە** لە راستىدا ئەو كۆمە لگا مسولمانە، ئەو تاك تاكە مسولمانانەى كە ئاوا بەو شىوھىە لە تىو كۆمە لگادا دىارن، بە رەوشت و ئەدەب و ئاكارى پەسندىان، بە لگەىە لەسەر ئەوھە كە ئایىن و بەرنامە كەشیان تىروتهواو و راستە.

بۆیە خوا دەفەر مەوئى: ئەوانە بیانووه كانیان پووچن، ھەلبەتە قسە كانیان بیانوون، بە لأم ناوى لىناون بە لگە (حجە) لەبەر ئەوھى خۆیان بە بە لگەیان داناون، ئەگەرنا لە راستىدا بە لگە نەبوون، بە لگو بیانوو و پاساو بوون.

مہسہ لہی چوارہم:

خو کتیبی کۆتایی خوئی به ههق دابه زاندوه، ههروهها تهرارزوش و، رۆژی دوایش نیزیکه تهنیا بیروایان په لهی لیده کهن، به لام برواداران ترس و بیمیان لیبی ههیه، ده زانن رۆژی دوایی ههقه، مشت و مرکه رانیس له باره ی رۆژی دواییه وه، له گو مریسه کی دورردان:

خو ده فهرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْعَىٰ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلا إِنَّ الَّذِينَ يُمارُونَ فِي السَّاعَةِ لَئِي ضَلُّوا بَعِيدٍ ﴿١٨﴾﴾

شیکردنهوی ئهم دوو ئایهته، له جهوت برکه دا:

۱- ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾، خو نهو کهسه یه که کتیبی به ههق دابه زاندوه، واته:

أ- که دابه زاندوه، ههقی له ئیو خویدا هه لکرتوه.

ب- یاخود: بۆ ئهوهی ههقی پیچه سپینی دابه زاندوه.

ج- یاخود: له کاتیکی ههق دا و له شوینیکی ههقداو به شیوهیهکی ههق دابه زاندوه، (الحق: الشیء الثابت الراسخ)، (حق): شتیکه چه سپاو بی و، نه جوو لآو بی، به پیچه وانهی (باطل) هوه، که شتیکی بۆش و بی بناغه یه.

وشه ی (حق) یش به پتی ئه و سیافانه ی که تیاندا دی، مانایه که ی ده گۆری، وه که له سه ره تایی ته فسیری سوو په دی (الزمر) دا باس مان کردوه:

أ- جاری وایه به مانای راستیی دی.

ب- جاری وایه به مانای دادگه‌ری دئی.

ج- جاری وایه به مانای حکمهت دئی.

د- جاری وایه به مانا زمانه‌وانییه‌که‌ی خوئی دئی، که بریتیه له شتیکی چه‌سپاوو نه‌گووړ.

ننجا که خوا ده‌فهرموئی: خوا نه‌و که‌سه‌یه کتیبی به هه‌ق دابه‌زاندوه، واته: نه‌و کتیبه هه‌م هه‌قی له ئیودایه، هه‌م بو نه‌ویه هه‌ق بچه‌سپینن، هه‌م له کات و شوئی هه‌قی‌شداو، هه‌م به شیوازی هه‌قی‌ش دابه‌زیوه.

(۲) - ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ هه‌روه‌ها خوا ته‌رازوویه‌کی‌شی دابه‌زاندوه، (الْمِيزَانُ: آلَةُ الْوِزْنِ، وَهَذَا مُسْتَعَارٌ لِلْعَدْلِ)، (میزان): نام‌رازی دادگه‌رییه، شتیکی که بکیشری و به‌توئی بزانی کیشی چه‌نده؟ ده‌یخه‌یه ته‌رازووه‌وه، به‌لام لی‌زه‌دا خوا‌زراوه‌توه‌وه بو دادگه‌ری، نه‌که‌رنا خوا نامیری ته‌رازووی له ناسمانه‌وه دانه‌به‌زاندوه، به‌لام دادگه‌ری دابه‌زاندوه، که دادگه‌رییه‌که‌ش هه‌ر له ئیو قورئاندایه، واته: نه‌و کتیبه‌ی خوا دابه‌زاندوه، هه‌م هه‌قی له ئیودایه‌وه، هه‌م دادگه‌ری‌شی له ئیودایه.

(الطبري) په‌حمه‌تی خوا‌ی لی‌ بی، له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱) ده‌لن: (وَأَنْزَلَ الْمِيزَانَ وَهُوَ الْعَدْلُ، لِيُقْضَىٰ بَيْنَ النَّاسِ بِالْإِنصَافِ، وَيَحْكُمَ فِيهِمْ بِحُكْمِ اللَّهِ الَّذِي أَمَرَ بِهِ فِي كِتَابِهِ) واته: خوا ته‌رازووی دابه‌زاندوه که بریتیه له دادگه‌ری، تا‌کو له ئیوان خه‌ل‌کدا به دادگه‌ری حوکم بکات، به‌پیتی حوکمی خوا که فه‌رمانی پتکرده له کتیبه‌که‌یدا.

یه‌کی دیکه له زانایان گو‌توویه‌تی: (الْمِيزَانُ: آلَةُ الْوِزْنِ، وَالْوِزْنُ: تَقْدِيرٌ ثَقُلَ جِسْمٌ) (میزان): بریتیه له نامیری کیشان، کیشانیش، [ده‌گو‌تری]: نه‌و شته‌ی وه‌زن کرد| نه‌ویه که نه‌ندازه‌ی قورسای نه‌و شته‌ی بزانی.

یه‌کی‌کیشیان ناوا پیتاسه‌ی (میزان) ده‌کات:

(وَالْمِيزَانَ: آلَةَ دَاتٍ كَفْتَيْنِ مُعْتَدِلَتَيْنِ مُعَلَّقَتَيْنِ فِي طَرَفِي قَضِيبٍ مُسْتَوٍ مُعْتَدِلٍ، لَهُ عُرْوَةٌ فِي وَسْطِهِ، بِحَيْثُ لَا تَتَدَلَّى إِحْدَى الْكَفْتَيْنِ عَلَى الْأُخْرَى إِذَا أَمْسِكَ الْقَضِيبُ مِنْ عُرْوَتَيْهِ، وَاتَهُ: تَهَارُزُو (مِيزَان): نَامِيزِيكَه لَه دُوو تَا پَيْتَكِ هَاتُوَه، دُوو تَاي تَهَارُزُو، هَيْنَدَهِي يَه كَن، هَه لُوَا سَرَاوَن بَه دَارِيكَه وَه (يَاخُوَد بَه نَاسْتِيكَه وَه) بَه يَه كَسَانِي كَه قَوْلَفَه يَه كِي هَه يَه لَه نِيُوَه رَاسْتَه كَه يَدَا، بَه شَيْوَه يَه كَه كَه نَه كَه ر دُوو تَاي تَهَارُزُو وَه كَه بَه رِبْدَرِيَن، هِي چَان بَه سَه ر هِي چَان دَا زَالْنَابَن.

یانی: تَهَارُزُو رَادَه وَه سَتَن، پِشِنِيَانِي خُوْمَان دَه لِيَن: قَلَان شْتَه تَهَارُزُو وَه سَتَاوَه، دُوو تَا يَه كَه ي تَهَارُزُو بَه يَه كَسَانِي دَه وَه سَتَن، بَه لَام كَاتِيك شْتِيك دَه خَرِيْتَه يَه كِي كِيَانَه وَه نَه وَيَان دَادَه كَه وَی وَ، نَه وَی دِيكَه يَان بَه رَز دَه بِيْتَه وَه.

(۳) - ﴿وَمَا يُدْرِكُ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، تُو چُووزَانِي رَه نَكَه (سَاعَةً) نِيَزِيك بِي: (وَأَيُّ شَيْءٍ يُدْرِكُ وَتَعْلَمُكَ، لَعَلَّ السَّاعَةَ الَّتِي تَقُومُ فِيهَا الْقِيَامَةُ قَرِيبٌ) چ شْتِيك تُوِي فَيَز كِرْدَه وَ شَارَه زَا كِرْدَه، رَه نَكَه نَه وَ كَاتَهِي رُوِي قِيَامَه تِي تَبْدَا دِي، نِيَزِيك بِي.

وَشَهِي (السَّاعَةَ) لِيْرَه دَا دَه كُونَجِي بَه مَانَاي كَاتِي دِيَارِي كِرَاوِي تَاخِيْر زَه مَان بِي وَ، دَه شَكُونَجِي بَه مَانَاي كَاتِي دِيَارِي كِرَاوِي هَاتِنِي قِيَامَه ت وَ هَه سِيْرَانَه وَه بِي وَ، دَه شَكُونَجِي بَه مَانَاي كَاتِي دِيَارِي كِرَاوِي رُوِي دُوَايِي بِي بَه هَه رِدُوو قُوْنَاغِي، تَاخِيْر زَه مَان وَ زِيْنْدُوو كِرَانَه وَه وَ لِيْپَرَسِيْنَه وَه وَه.

كَه دَه فَه رَمُوِي: ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، وَشَهِي (قَرِيبٌ) بَه نَبْرِيْنَه (مُدَّكِر) هَاتُوَه، هَه رَه چَه نَد سِيْفَه تِي (سَاعَةً) يَه وَ، نَه وَيَش مِيْنَه (مُوْنْث) يَه، بَه لَام مِيْنَه ي مَه جَازِيِي (المُوْنْث المَجَازِي) يَه وَ بَه مَانَاي كَات (وَقْت) ه، يَانِي: (لَعَلَّ الْوَقْتَ الْمُحَدَّدَ قَرِيبٌ)، رَه نَكَه كَاتِي دَانِرَاو نِيَزِيك بِي، (المُوْنْث المَجَازِي) يَش، دُرُوسْتَه بَه (مَذَكِر) يَش بَاس بَكِرِي، وَه كَه لَه سُوْرَه تِي (الأَعْرَاف) دَا، خُوا دَه فَه رَمُوِي: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، وَاتَه: بَه زَه يِي خُوا نِيَزِيكَه لَه چَاكَه كَارَانَه وَه، لَه وَيَش بُو (رَحْمَةً) نَه يَفَه رَمُوُوَه: (قَرِيبَةً)، چُونَكَه (رَحْمَةً) مِيْنَه ي مَه جَازِيِيَه نَه ك رَاسْتَه قِيْنَه (حَقِيْقِي).

۴- ﴿يَسْعَجِلُّ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾، ئەوانە پەلە لە هاتنی کاتەکه (الساعة) دەکەن، که بروایان پیتی نیە، دەئین: بازوو بن.

۵- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾، بە لأم ئەوانە ی بروایان هیناوه، ترس و بیمیان لیتی هەیه، (أَشْفَقُ مِنْهَا، أَي: خَافَ، وَالْإشْفَاقُ: رَجَاءٌ وَقُوعٌ مَكْرُوهٌ)، (إشفاق): بریتیه لەو هی نومیده واری خراپەیه ک بن، یانی: بە تەمابی خراپەیه ک بن و ترست لیتی هەبن.

۶- ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾، (ئەوانە ی پروادان) دەزانن که کاتەکه (الساعة) (ئەو کاتە ی دیاریکراوه بۆ ناخر زەمان، یاخود بۆ قیامەت، یان بۆ هەردووکیان) چەسپاوه دیت.

(الحق) که (أل)ی، ناساندنی لەسەرە (تَعْرِيفُ الْجِنْسِ، أَي: هِيَ حَقٌّ كُلُّ الْحَقِّ) چەسپاوه، هەموو حەلەتی چەسپاوی تیدیە.

۷- ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لِنِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾، ئەها (ناگاداربن!) بە دلتیایی ئەوانە ی مشت و مړ دەکەن لە بارە ی کاتەکه (ساعة) وه، لە گومراییه کی دووردان، (المُماراة: مُفَاعَلَةٌ مِنَ الْمِرْيَةِ وَهِيَ الشُّكُّ، وَالْمُماراةُ: الْمُجَادَلَةُ لِإِدْخَالِ الشُّكِّ عَلَى الْمُجَادِلِ) (مُماراة): لەسەر کیشی (مُفَاعَلَةٌ) یه وه له (مِرْيَةٌ) یه وه هاتوه، (مِرْيَةٌ) ش یانی: دوودلایی، ئنجا (مُماراة) واتە: شەرە قسە کردن بۆ ئەو هی دوودلایی بخه یه ئیو دلی بەرانبەرە که ته وه و بیخه یه گومانه وه، دوو دلی بکه ی، لە بارە ی ئەو قەناعە ته یه وه که هه یه تی.

که دەفه رموی: ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، دەئین: (ما: اسْتِفْهَامِيَّةٌ وَالْإِسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّنْبِيهِ وَالتَّهْيِئَةِ) (مَا) بۆ پرسیار کردنه و ئەویش لیرە دا لە ناگادار کردنه وه و نامادە کردن دا بە کارهاتوه. ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾، تۆ چوو زانی، (يُدْرِيكَ: مِنَ الدَّرَائَةِ يَمَعْنَى الْعِلْمِ)، (يُدْرِيكَ) له (دَرَايَةٌ) یه، بە مانای زانیاری، یانی: چ شتیک وایکردوه تۆ بزانی که هاتنی کاتەکه (الساعة)، ئەو کاتە ی که دنیا بە کۆتا دتی، یاخود ئەو کاتە ی که خەکی تیدا هەلده ستیترتته وه، نیزیکه؟!

ماده ستیش لهو ته عمیره که ورهو کرنک پیشاندانی بابه که کیسه، که هینده
مه زنه، مه که ر خوای زانا و شاره زا بیست بزائینی ته که رنا نایزانی و ده رکی ناکه ی!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَلْهَدُنَا أِنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ دەرسی سۆیەم ✧

بىناسەي ئەم دەرسە

- ئەم دەرسى سىيەمەش لە شەش (۶) ئايەت پىكىدى، ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۴)،
لەم شەش ئايەتەدا، خوا باسى چەند بابەتتىكى جۇراو جۆرى كردوہ:
۱- لوتف و چاكەكارىي خوا بەرانبەر بە بەندەكانى.
۲- دواپۇژ وىستان و دنيا وىستان، سەرەنجامى جۇراو جۆرى ھەر كاميان.
۳- پەخنە لى گرتتى ئايىن و بەرنامەدانان بەبىن مؤلەقى خواو، بە شىرك دانانى.
۴- سەرەنجامى دژوارو سامناكى ھاوبەشەدانەرانى ستەمكارو، شادمانىي و بەختەوهرىي
پروادارانى چاكەكار لە پۇژى دواييدا.
۵- ئەوہ كە پىغەمبەرى خوا موخەممەد ﷺ جگە لە خۇشويستنى لە خوا نيزىك
خستەوہيان، ھىچ پاداشتىكى دىكەي لە خەلك چاوەرپى نەكردوہو ناكات.
۶- پووچەلكردنەوہى تۆمەتى ھەلبەسترانى قورنان لە لايەن موخەممەدەوہ ﷺ.

﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ، يُرِزُّكَ مِنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ (۱۱) مَنْ كَانَتْ
يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ، فِي حَرْثِهِ، وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا
لَهُ، فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿۱۰﴾ أَمْ لَمْ تُهْمَدُ شُرَكَاتُكُمْ أَنْ تَسْرِعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا
لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۱۲﴾ ذَلِكَ الَّذِي يُبَيِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۲۳﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كَيْدًا فَإِن شَاءَ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْأَبْطِلَ وَيُحْيِي الْمَيِّتَ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۲۴﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تهکان

(خوا لوتقی ههیه بۆ بندهکانی (په نهانکارو میهره بانه له گه لیان)، بژیو به ههر کس دهدا که بیهوی و، بهس نهو بههیزی زاله ﴿۲۳﴾ ههر کس کشتوکال (و بهرهمی) مه نزلگای کوتایی بوئی، له بهرهمه کهیدا بوئی زنده ده کهین و، ههر که سیش کشتوکال (و بهرهمی) دنیای بوئی، بهشی دده دین لئی و، له مه نزلگای کوتایی دا پشک و بهشی نابئ ﴿۲۴﴾ یان تایا هاویه شانیکیان ههن بهرنامه په کیان له تاین بۆ داناون، که خوا ری پیته داوه؟ نه گهر له بهر وشه (بریار) لیك جیا کردنه وه نه بووايه (که خوا بۆ پۆزی دوايي هه لیگرتوه)، دادوه ری بیان له نتواندا ده کراو، بیگومان سته مکارانی (هاویه ش دانهر) یش نازاریکی به تیش و ژانیا ن هه یه (له پۆزی دواييدا) ﴿۲۵﴾ (له پۆزی قیامه تدا) سته مکارانی بیپروا ده بینی ترس و بیمیان له سزای نه وه هه یه که وه ده ستیان هیتاوه (به دلنیايي) نهو سزایه ههر ده شکه ویتته سهریان، نه وانه ش که پروایان هیتاوه و کرده وه چاکه کانیا ن کردوون، له نیو میترگ و گولزاری به هه شته کان دان، هه رچی بیان هوی له لای پهروه ردگاریان هه یانه، نا نه وه یه چاکه و به خششی گهوره ﴿۲۶﴾ (نهو پاداشته) نه وه یه که خوا موژده ی پی دده داته نهو که سانه ی پروایان هیتاوه و، کرده وه باشه کانیا ن کردوون، (نه ی موحه ممه دا!) بلی: (ثم په یام گه یاندنه) هیه ک ریته کتان له سه ری لی ناخوازم، بیجگه له خو شو یستن و، چه زکردن له نیزی که و ته وه تان (له خوا)، ههر که سیکیش چاکه یه ک بکات،

چاکی بۆی تێیدا زێدە دەکەین، بە دُنْیایەوه خوا لێبوردەى سوپاسگوزاره ﴿٢٣﴾ یان نایا دەتین: (موحەممەد) درۆی بە خواوه هەلبەستوه! ئەگەر خوا بیهوی مۆر بەسەر دلتەوه دەنێ، (هیچ قورئانت لە دَل و سینەدا ناهێلێ)، خواش بە وشەکانی ناهەق دەسپرتەوهو، هەق دەچەسپێت، مسۆگەر ئەو بەنھێنیی سینەکان زانایه ﴿٢٤﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(لَطِيفٌ): (رَفِيقٌ بِعِبَادِهِ فِي هِدَايَتِهِمْ، يَعْرِفُ الْأُمُورَ الدَّقِيقَةَ، وَيَعْبُرُ بِالْتَحَفِ الْمُتَوَصِّلِ بِهَا إِلَى الْمَوَدَّةِ بِاللُّطْفِ)، وشەى (لَطِيف): بە پێى زانیاریى من لە زمانى کوردیدا تێمه و اتایە کمان نیه پر بە پستی بێ، بۆیه هەر وشەى (لطف)م بە کارهێناوه، (لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ) یانی: لەگەڵیاندا نەرم و نیا و هێدی و مەندە لە هیدایەتداناندا، هەر وه ها (لَطِيف) ئەو کەسە یە کە نیش و کاره وردو پەنھانەکان دەزانێ، دیسان ئەو دیاریانەى دەبە خشرین لە تێو خەڵکدا بەیەکدی، بۆ ئەوهی خۆشهویستیان پێ و دەست بێ، ئەوانیش وشەى (لطف)یان، بۆ بە کاردی.

فلانکەس لوتفی لەگەڵدا کردم، واتە: دیارییهکی پێدام، یان لەگەڵم دا هێدی و نەرم بوو، وه ک گوتم: وشەى (لَطِيف): ئەگەر بۆ مانای کوردیی بگوتری: خاوهن لوتف، باشتره، لەوهی وشەیهکی بۆ داتاشین، یاخود ناچاربین دوو سێ رسته بە کاربێنین، ئەوجار ماناکەى بە دەستهوه بدات، یاخود لێى نزیك بێتەوه.

(حَرْثٌ): (الْحَرْثُ: إِلقاءُ البَذْرِ فِي الْأَرْضِ وَتَهْيِئَتُهَا لِلزَّرْعِ، وَيُسَمَّى الْمَحْرُوثَ حَرْثًا) (حَرْثٌ): لە ئەسڵدا بریتیه لەوه کە تۆو بوەشێترى و زەوییه کە تامادە بکری، بۆ ئەوهی دانەوێڵه، یاخود کشتوکال، یاخود ئەمام لەو شوێنەدا بچێترى و بنێژرى، (مَحْرُوثٌ) یش یانی: کێلدارو، بەلام بە (حَرْثٌ) تەعبیر دەکری.

(**شَرَعُوا**): (الشُّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ) (شرع): بریتیه له ڕێیه کی ڕۆشن، (وَشَرَعْتُ لَهُ طَرِيقًا) واته: ڕێیه کهم بۆ دیارییکرد، بۆم ڕوونکردوه، (الشُّرْعُ: مَصْدَرٌ، ثُمَّ جُعِلَ اسْمًا لِلطَّرِيقِ النَّهْجِ) (شُرْع): چاوه له ئەصلدا، دوازی کراوه به ناو بۆ ڕێیه کی ڕۆشن، کهواته: وشه ی (شُرْع): یانی: ڕێیه کی ڕۆشن، له ئەصلدا وشه ی (شُرْع) یان به کارهیناوه بۆ که سیک به ڕێیه که دا ده ڕوات که له و ڕێیه وه بچن ناو بینن، له کانسی و سه رچاوه ناو بینن، شه ریهت و به رنامه ی خواش وه که کانسی و سه رچاوه یه کی زوڵال ته ماشا کراوه، که خه لک ناوی حه یاتی لێوه دیتن، ناوێکی لێوه دیتن که هیدایه تی خوا به و مایه ی ژیا نی ڕووحه.

(**كَلِمَةُ الْفَصْلِ**): وشه ی لێک جیا کردنه وه (كَلِمَةً): وشه، به مانای بپاراه (فَصْلٍ) یانی: لێک جیا کردنه وه، (الْفَصْلُ: إِبَانَةٌ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ: حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْقَةٌ)، (فَصْلٌ): بریتیه له وه ی دوو شان لێک جیا بکه یه وه و که لێنکیان بکه ویتن، ئنجا له بهر ته وه ی شت ته گهر لێک جیا کرایه وه، ڕوونتره، بۆیه وشه ی (فَصْلٍ) به مانای ڕوونکردنه وه ش هاتوه.

(**مُسْتَفِيدِينَ**): به ترس و له رزه، (الإشفاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ) (إشفاق): بریتیه له ناکا لیبوونتیکی ناوێته له گه ل ترسدا.

(**وَأَقِمْ بِهِم**): ده که ویته سه ریان، (الْوُقُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ) (وقوع): چه سپانی شتی که و که وتنی شتی که (وَأَقِمْ بِهِم)، یانی: ته و سزایه هه ر ده که ویته سه ریان و به ملیان دادی.

(**رَوْضَاتٍ**): کۆی (رَوْضَةٌ) یه، (الرَّوْضَةُ وَالرَّوْضُ: مُسْتَنْقَعُ الْمَاءِ، وَالْخَضْرَاءُ): بریتیه له شوێنێک که ناو و سه وزایی لێ بێ، به کوردیی پێی ده لێن: میترگ و میترگوزار، یان گول و گولزار.

(**الْفَضْلُ**): (الْفَضْلُ: الزِّيَادَةُ عَنِ الْإِقْتِصَادِ، وَكُلُّ عَطِيَّةٍ لَا يَلْزَمُ مَنْ يُعْطِيهَا)، (فَضْلٌ): به دوو واتایان هاتوه:

۱- بە مانای زیاده له میانجیی، که له حالهتی میانجیی تیبهری.

۲- بە مانای هەر به خشمشیکیش هاتوه که نهو کهسهی دهیبهخشی، پابه‌ند نه‌بێ بیبه‌خشی، ده‌گوتری: له‌ فه‌زڵ و له‌ چاکه‌ی خۆیه‌وه‌یه‌و ده‌یتوانی نه‌یداتێ.

(الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى): خَوْشویستێ له‌ نزیکییدا، خَوْشویستنی نزیکیی (الْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ، وَمَنْنَى كَوْنِهِ، الْقُرْبَةُ وَالْقَرَابَةُ: مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، (وُدٌّ) به‌ مانای خَوْشویستنی شتیکه‌ له‌ گه‌ڵ خۆزگه‌ پێخواستنی، (قُرْبَى) به‌ مانای (قُرْبَةُ وَقَرَابَةُ) ش، دیت، هەر شتی که‌ پیتی له‌ خوا نیزی که‌ ده‌یبه‌وه‌، وه‌ک (المعجم الوسيط) له‌ وشه‌ی (قربه‌) دا، هیناویه‌تی، که‌واته‌: (الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى): یانی: خَوْشویستنی بۆ نیزی که‌ خسته‌وه‌تان له‌ خوای بێ وینه‌.

(يَقْرَفُ): (أَصْلُ الْقَرْفِ وَالْإِقْرَافِ: قَشْرُ اللَّحَاءِ عَنِ الشَّجَرِ، وَاسْتَعْيِرَ لِلْإِكْتِسَابِ)، وشه‌ی (قَرْفٌ وَإِقْرَافٌ) له‌ نه‌صلدا به‌ مانای توێکل لێکردنه‌وه‌ی دره‌خته‌ (توێکله‌ که‌ی لێیکه‌یه‌وه‌) دوایی خوازراوه‌ته‌وه‌ بۆ هەر کرده‌وه‌یه‌ک که‌ مروؤف وه‌ده‌ستی بێنی.

(يَحْتَمِرُ): (يَحْتَمِرُ عَلَى قَلْبِكَ)، واته‌: مۆز به‌سه‌ر دلته‌وه‌بنی، (يَحْتَمِرُ: يَطْبَعُ، وَهُوَ تَأْيِيزُ الشَّيْءِ كَنَفْسِ الْخَائِمِ وَالطَّابِعِ)، کاریکه‌ری شتی که‌ له‌سه‌ر شتی که‌، شوینکه‌ی شتی که‌ له‌سه‌ر شتی که‌، وه‌ک: نه‌نگوستیله‌یه‌ک و مۆرێ که‌ به‌سه‌ر شتی که‌وه‌ ده‌نری، شوینه‌که‌ی لێ به‌جیده‌هتێن.

(وَمَمَحُ): (الْمَمَحُو: إِزَالَةُ الْأَثَرِ)، (مَمَحُو): لا‌بردنی شوینه‌واری شتی که‌، سپینه‌وه‌.

مانای گشتی نایه تەکان

خوای پەرورەدگار لەم شەشە نایه تەدا، وهك له پێناسە کەیدا گوتمان، کۆمەڵتی بابەتی جوړاو جوړ دەخاتە روو، کە هەموویان لە سیاقی وتوێژکردنن لەگەڵ بێپروایاندا، بانککردنیانە بۆ تەنیا خوا پەرستی و، بۆ شوێنکەوتنی دوا پەيامی خوا، شوێن پتی هەلگرتنی دوا پەوانە کراو و پێغەمبەری خوا کە موخەممەدە ﷺ.

سەرەتا خوا دەفەرموی: ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ خوا خاوەن لوتفە بە رانبەر بە بەندەکانی، واتە: لەگەڵیان مەپەرەبانە، چاکە کاری پەنھانکارە، پتی تەوہی خوێان هەست پێیکەن، خوا مشووریان لێ دەخوا، ئاگای لێیانە، بۆیوان دەدا، بە شێوەیەک کە خوێان فیکری پێناکەن، ﴿بِرِزْقٍ مِّنْ يَسَاءٍ﴾ هەر کە سیتی بیهوی بۆیوی دەدات، ئنجا کەم یان زۆر، بێگومان خوا بۆیوی هەموو کەس بگرە هەموو ژياندارێک دەدات، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ هود، هیچ پێرۆیەک، هیچ ژياندارێک لەسەر زەوی نیە مەگەر بۆیوی لەسەر خوا، خوا بۆیوی هەموویان دەدات، بەلام هەبە کەمی پتی دەدات و، هەبە زۆری دەدات، هەر وەها هی وایە لە کاتیکدا بۆی فراوان دەکات و لە کاتیکدا لپی تەنگ دەکاتەو، تاقییان دەکاتەو بەزانێ کاتیک بۆیوان بۆ زۆر و فراوان دەکات هەلوێستیان چۆنە؟ شوکرانە بۆین، یاخود پتی بوغراو لەخۆبایی دەبن؟ هەر وەها کاتیک بۆیوان لێ تەنگ دەکات، ئایا خۆراگرن، یاخود ناشوکرایی دەکەن و سکالا دەردەپرن؟ ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ خوا زۆر بەهێزەو، زۆریش زالەو بالادەستە.

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ هەر کە سێک (بەرھەم و) کشتوکالی پوژی دوایی بوی، ئیمە لەو (بەرھەم و) کشتوکالە بۆی زیاد دەکەین، وشە (حَرْث) بە مانای کشتوکال دێ، لە ئەسڵدا (حَرْث) یانی: زەوی

کېلان، بۆ ئهوه مروّف دانه وئۆلّهی لى بکات، کشتوکالى لىبکات، ياخود نه مامى لى بنىژى. به لّام لىرهدا مه بهست پىتى به ره مه، واته: ههر كه سىك به ره مه مى رۆزى دوايى بوى، تيمه له و به ره مه يدا بۆى زياد ده كه ين، چونكه به ره مه مه كه ي بوى، ماناى وايه هه ولىشى بۆ ددها، ﴿نَزِدْ لَهُمْ فِي حَرْبِهِمْ﴾ له به ره مه مه كه يدا بۆى زياد ده كه ين، يه كه به ده (۱۰)، وهك ده فه رموى: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَلِهَا﴾ ﴿الأنعام﴾ واته: ههر كه سىك چا كه پىتى، ده (۱۰) به رانبه رى بۆ ههيه، به لّكو له سووردهى (البقرة) دا، خواى به خشه ر يه كه به هه وئسه د (۷۰۰) و زياتر يش باس ده كات: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ﴾ واته: وئنه ي ئه وانه ي له پىتى خوادا مالى خويان ده به خشن، وهك ده نكه گه مئىك وايه، ههوت ده نكه گولان ده رده كات، ههر گولّه ي سه د (۱۰۰) ده نكى تىدايه، خوا چهند به رانبه ر ده كات، بۆ ههر كه سىك بيه وئى [يهك به هه وئسه ديش زياتر] خوا فراوانى زانايه.

خوا هه موو سيفه ته كانى فراوانن، بى سنوورن و زانا شه، ده زانئى ههر كه سه، چهنده ي پاداشت ده داته وه، به پىتى ئه و نيه ته ساغ و ئه و پالنه رو هانده ره چا كه ي واى لىكردوه، ئه و كرده وه باشه بکات، ئنجا مالى به خشينه، يان ههر شتىكى دىكه يه.

﴿وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْبَ الدُّنْيَا﴾ ههر كه سىك (به ره مه و) كشتوكالى دنياى بوى، ده سته كوئى دنياى بوى، ﴿تُؤْتِيهِمْ مِنْهَا﴾ له وهى ده يه وئى، پىتى ده ده ين، به شىكى پئده ده ين (ئه وه نده ي مه انه وئى)، ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ به لّام له مه نزلگاي كو تاييدا هيج پشك و به شى نيه.

خوا ده فه رموى: ئه وهى ته نيا مه به سته دنيايى، له دنيا دا به شى ده ده ين، به لّام له دوا رۆژدا بى به شه، به لّام ئه وهى مه به سته رۆزى دوايى بى، بۆى زياد

ده کهین، پاداشته کهی بۆ زیاد ده کهین، باسی دنیای نه کرده، بَلَى: دنیاشی پتیده دهین، وهك دواپی فه رمایشتی پیغه مبه ر ۱۰۰ دینین له وباره وه، له مه سه له گرنگه کاندا، نهوانه ی دوا رۆژ و بستن، نهوانه ی خوا په رست و، مه نزلگای دوا ی رۆژیان کرده به نامانج، شتیک نیه که خوا له په نای رۆژی دواپی، له په نای به هه شت دا باسی دنیایان بۆ بکات، بۆیه باسی نه کرده، نه گه رنا به ته نکید که سیک رۆژی دواپی بوئی، خوا له دنیا شدا بئ به شی ناکات و، دنیاشی دپته به رده ست.

تجاً دپته سه ر بابه تیکی دی، که ئەم بابه تانه وهك نالقه کانی زنجیر پتیکه وه په یوه ستن، چونکه نهوانه ی دنیایان ده وئی، کین؟ نهوانه ن که له سه ر پتیا زی کوفرو شیریک ده رۆن، ئەدی نهوانه ی رۆژی دواپی ده که نه نامانج، کین؟ نهوانه ن که خوا په رست و ده زانن خوا ئیره ی داناه بۆ تاقیکردنه وه، شویتیکی دیکه هه به بۆ وه رگرتنه وه ی نهجامی کرده وه کان، ده فه رموئی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾، یان تاپا نهوانه هاو به شانیکیان هه ن، شتیکیان بۆ له دین دا داناون، که خوا مۆله قی له سه ر نیه، تاینیکیان بۆ داناون و پتشانداون و بۆ پروونکردوونه وه، ﴿مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾، شتیک و که خوا مۆله قی له سه ر نیه، ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، نه گه ر وشه ی هه لاواردنیش نه بووایه، واته: بریاری هه لاواردن، که خوا خستوو به ته رۆژی دواپی وه، ﴿لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ دادوه رییان له ئیوان دا ده کرا، واته: چونکه که سانیکیان داناه، تاینیان بۆ دابئین و چه لآل و چه رامیان بۆ دابئین و به رنامه ی ژانیان بۆ دابئین، خوا له سه ر نه وه دادوه ریی له به یندا ده کردن، به لآم بریاری داوه، لپه رسینه وه سزاو پاداشت هه لده گری بۆ قوناغتیک دیکه، که رۆژی دواپی، له به ر نه وه، نه گه رنا خوا په له ی ده کرد، نه وه نده رقی ئیان هه لساوه، له سه ر نه وه ی که سانیک ده که نه په رستراوی خویان و به رنامه یان بۆ داده تینن، چه لآل و چه رامیان بۆ دیاری ده که ن و، شیوه ی ژانیان بۆ دیاری ده که ن، ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، به دلنیاپی سته مکارانیش نازاریکی به ئیشیان هه به، نه و سته مکارانه ی

جگه له خوا ده‌کهنه په‌رستراوی خُوْيان و ده‌یکه‌نه هاوبه‌شی خوا، له دانانې حه‌لآل و حه‌رامدا، نه‌وانه سزاو نازارېکی به تیشیان هه‌یه.

له راستییدا دانانې به‌رنامه بُوْ خه‌لک، کاری خوا‌یه، هه‌ر خوا مافی هه‌یه بفرموی: خه‌لکینه! ناوا بکه‌ن و ناوا مه‌که‌ن، نه‌وه حه‌لآله‌وه نه‌وه حه‌رامه، نه‌وه چاکه‌وه نه‌وه خراپه، نه‌وه راسته‌وه نه‌وه چه‌وته، به‌لام که‌سیکی دیکه نه‌وه کاره بکات و بلی: خه‌لکینه! فلان شته‌م قه‌ده‌غه کرد و، فلان شته‌شم ریگه پیندا، بُوْ وینه: زینا په‌وا‌یه، مادام به‌ناره‌زوومه‌ندی تیرو مییه‌که‌بتی، لیپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر نیه، له‌پوژئاوا وایه، هه‌ندیک له‌علمانییه‌کانی تیره‌ش ده‌بانه‌وی لییره‌ش وای لیپی، تیربازی په‌وا‌یه، پیاو سوود په‌وا‌یه، شه‌راپخوری په‌وا‌یه، قوما‌کردن په‌وا‌یه، بیگومان هه‌ر که‌سیک نه‌وه شتانه‌وه‌ی بکات، که‌خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوون، خوْی له‌خه‌لک کردۆته په‌رستراوو، نا نه‌وه هاوبه‌ش دانانه بُوْ خوا.

که‌واته: ده‌بتی خه‌لک بزانی، هه‌ر په‌رله‌مانیک، حکومه‌تیک، ده‌سته‌لآتیک، ده‌ستکاری حه‌لآل و حه‌رامه‌کانی خوا بکات، له‌نیو میلیه‌تیک مسوولمان دا، مانای وایه خوْی له‌وه‌خه‌لکه مسوولمانه کردۆته په‌رستراوو، نه‌گه‌ر نه‌وه‌خه‌لکه‌ش بیده‌نک بتی له‌به‌رانبه‌ریداو، پشتگیری بکات و، ده‌نگی پینداو له‌که‌لی دابتی، نه‌وه بُوْی به‌هاوبه‌ش بُوْ خوادانان له‌قه‌له‌م ده‌دری، نجا خوا‌ی دادگه‌ر له‌وباره‌وه‌ه‌فرمویه‌تی:

﴿ اَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ ﴾ نایا
هاوبه‌شانیکیان هه‌ن، شتیکیان بُوْ له‌دین داناون، که‌خوا مؤله‌تی له‌سه‌ر نیه.

بُوْ وینه: خوا مؤله‌تی له‌سه‌ر نیه زینا په‌وا بکری، با ناویشی لیپیری: له‌شفرۆشی، ده‌لین: نه‌وه ئافره‌ته له‌شی خوْی فرۆشته‌وه، یانی: نه‌گه‌ر نه‌بفرۆشی و پاره‌وه‌رنه‌گری، قه‌یدی ناکات!! هه‌روه‌ها نه‌وه شتانه‌ی خوا پتویستی کردوون، نه‌وه بتی قه‌ده‌غه‌یان بکات، ئافره‌ت پتویسته‌ خوْی پۆشته بکات، بلی: نه‌خیر،

یان بِنْتِ تَوَانِجٍ وَ پِلَارِی لَیْبِدَاتِ، بُو تَهْوِی بَهْرَکِ وَ پَوْشَاکِ شَهْرِعِی دَابِنْتِ، یان پیاو بُوْی ههیه زیاتر له هاوسه رِکِی هه بِنْتِ، بُو تَهْوِی نَافَرَه تان زیاتر نه میننه وه، به قهیره کچی و به بیوه ژنِی و دوایی خراپه بلاو بیته وه، که چی نهو بَلْتِ: نه خَیْر نَابِتِ بِنْتِ، رِی زینا ده ده ن، به لَام رِی هاوسه رِکِی حه لَآلِ نَادِن، ههروه ها هم مو نهو شتانه ی دیکه که خَوَا ۱۰۰ حه لَآلِی کِردوون، کهس بُوْی نیه قه ده غه یان بکات و، هه مو نهو شتانه ش که خَوَا قه غه ی کِردوون، کهس بُوْی نیه ره وایان بکات.

نَجَا خَوَا بَاسِی سَهْرَه نَجَامِی نَهْو هَاوِبَه ش بُو خَوَادَانَه رَه سَهْمَکَارَانَه دَه کَات، دَه فَهْرَمَوْی: ﴿ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا ﴾، سَهْمَکَارَان دَه بِنْتِ تَرَس و له رِزِیَان ههیه له (سزای) تَهْوِی کِردوویانه و ده ده سَتِیَان هِنَاوَه، ﴿ وَهُوَ رَافِعٌ بِهِمْ ﴾، نَهْو (سزای) ه هَر دَه شَکَه وِیْتَه سَهْرِیَان، ﴿ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾، به لَام تَهْوَانَه ی بَرَوِیَان هِنَاوَه و، کِردوَه چَاکَه کَانِیَان تَه نَجَامِدَاوَن، ﴿ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ﴾، له تَبُو مِیْرَکِ و مِیْرَکُوزَارُو گُوْلُ و گُوْلَزَارَه کَالِی بَه هَه شَه تَه کَانْدَان، ﴿ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴾، هه رِچِی بِنَاهَوْی له لَای پَه رَه رَد گَارِیَان هه یَانَه، هه رِچِی دَاوِی بَکَه ن، هه رِچِی دَلِیَان بِيخَوَازِی، بُوْیَان دَه سَه تَه بَه رَاوَه، ﴿ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴾، تَا تَهْوِیَه بَه خَشْشِی گَهْوَرَه.

﴿ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾، تَهْوَه ش تَهْوِیَه که خَوَا مَوْرُذَه دَه دَات بَه تَهْو بَه نِدَانَه ی بَرَوِیَان هِنَاوَه و کِردوَه باشه کَانِیَان تَه نَجَامِدَاوَن، مَوْرُذَه ی تَهْو تَهْو پَادَا شَه تَه یان پَتِ دَه دَات، ﴿ قُلْ لَا أَشْتَكُرُ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴾، بِنِیَان بَلْتِ: مَن هِيْجَ کَرِی و پَادَا شَتَتَان لَی دَاوَا نَاکَه م، ﴿ إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى ﴾، مَه گَه ر حَه ز کِردنم بَتِ که له خَوَا نَزِيْکِ بِنَه وه، یَانِ: تَه گَه ر شَتِيْکَتَان لَی چَاوَه رَوَان بَکَه م، هه ر تَهْوِیَه که حَه ز دَه کَه م له خَوَا نَزِيْکِ بِنَه وه، پَتِم خَوْشَه له خَوَا نَزِيْکِ بِن و بَه نِدَه ی خَوَابِن، بُو تَهْوِی کُوْیَلَه ی شَه تَه کَان و شَه ی تَانَه کَان و مَرُوْفَه کَان نَه بِن، ﴿ وَمَنْ يَمُرَّ بِكُمْ فَسَلِّتْ لَهُمْ فَمَا حَسْبُهُ ﴾، هه ر که سَتِيْکَ چَاکَه

بکات، تیمه چاکبسی له چاکه که یدا بو زیاد ده که یین، پاداشتی چاکتری ده ده ینه وه، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به دنیایی خوا لیئورده ی سوپاسگوزاره.

له کۆتایی دا ده فهرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾ بیان نایا ده لئین: (موحه ممه د) درۆی به ناوی خواوه هه لئه ستوه؟ ﴿فَإِنْ يَسْأَلِ اللَّهُ عَمَّا فِيكُ﴾ (ئه و قسه یان درۆیه) چونکه نه گهر خوا بیه وی مؤر به سهر دلته وه ده نئ، دلته مؤر ده کات (که هیچ زانیاری تیدا نه مئین، چ جای درۆ به ناوی خواوه بلئی) ﴿وَمَعَ اللَّهِ الْبَطُلُ﴾ خواش باتیل و شتی پووچ ده سرتته وه لای ده بات، نه و قسه یه ی نه وانیش پووچه و، خوا به و به لئگه یه لای ده بات، ﴿وَبِحَقِّ لِقَىٰ يَكَلِّمُهُ﴾ (خوا) هه قیش ده چه سپئین به وشه کانی خوی، ﴿إِنَّهُمْ عَلَيْهِمْ يَدَاتِ الْأَسْدُورِ﴾ به دنیایی ته و به نه ئینی سینه کان ناگاداره، نه و نه ئینیانه ی که له دل و سینه کانداهه نده نیشته جئین، وه ک بووبنه هاوه ل و خواوه نئ ته و سینه، خوا به و نه ئینیانه ناگاداره و، ده زانئ دلئ تو چی تیدایه، ئنجا نه گهر شتیکی خراپت له دلدا هه بی، خوا دلته مؤر ده کات، و لئنت قبول ناکات، وه ک له سوورده قی (الحاقه) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ﴾ ۱۱ ﴿لَاخْذَنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ ۱۲ ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ ۱۳ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَمِيزٌ﴾ ۱۴، واته: نه گهر هه ندیک قسه ی به ناوی تیمه وه کردبانایه، ده سستی راستیمان ده گرت، دوایی له ره گی ملیمان ده داو، هیچ کام له ئیوه ش نه تانده توانی بهرگری لئیکه ن!

خوا ناوا هه ره شه ده کات، که پئغه مبه ر ﴿﴾ چون ده توانئ به ناوی خواوه شتیک بفه رموئ، خوا مؤله ق له سهر نه بی، نه پئغه مبه ری خوا ﴿﴾ له خوی ده وه شئینته وه، نه خوا ﴿﴾ که سیک ده کاته پئغه مبه ر ﴿﴾ که به و شووه یه مامه له له گه ل خوی به رزی مه زندا بکات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

خوا ۱۱ ﷺ خاوهن لوتف و مهره بانه به بنده کانی و، بژیو ده ریانه و، به هیزو زاله، ههر که سیکیش بو دوا پوژ کردو کوش بکات، خوا بوی زیده ده کات، به لام نه وهی ته نیا بو دنیا هه و بسات، پشکی خوی له دنیا دا پنده بری، به لام له دوا پوژدا بن به شه:

خوا ۱۱ ﷺ ده فه رموی: ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ، يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾
 ﴿۱۱﴾ مَن كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ، فِي حَرْثِهِ، وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُوتِهِ، مِنْهَا وَمَا لَهُ، فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿۲۰﴾

شیکردنه وهی ئەم، دوو ئایه ته، له جهوت برگه دا:

۱) - ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾، خوا به ران بهر به بنده کانی به لوتف (لطیف) ه. وشه ی (لطیف) م، ههر به: به لوتف، خاوهن لوتف، مانا کردوه، چونکه وشه ی (لطیف) یان به جهند واتایه ک لیکداوه ته وه، بو وینه:

یه ک: (لَطِيفٌ بِهِمْ، أَي: بَالِغُ الرَّأْفَةِ بِهِمْ) زۆر به په رو شه به ران به ریان.

دوو: (بَارٌّ بِهِمْ) زۆر چاکه کاره له که لیان.

س: (رَقِيقٌ بِهِمْ) زۆر نهرم و نیانه له که لیان.

چوار: (خَفِيٌّ بِهِمْ) زۆر گرنگیده ره پتیان.

که‌واته: وش‌هی (لَطِيف) ه‌هر له زمانى عه‌ره‌بیشدا وش‌ه‌یه‌کمان نیه ته‌عبیر بکات له واتا‌یه‌که‌ی، چ ج‌ای له زمانى کوردید‌ا، که زمانى عه‌ره‌بیسى زور له زمانى کوردیسى ده‌وله‌مه‌ندتره.

که‌واته: (لَطِيف) واته: خاوه‌ن لوتف، (لَطْف)‌یش، ده‌چیت‌ه‌وه نَبُو ماناکانى ميه‌ره‌بانى، به به‌زه‌یسى، چاکه‌کارى، په‌نه‌انکارى خوا صَلَّى خاوه‌نى لوتفه به‌رانبه‌ر به‌بهنده‌کانى.

۲- ﴿رِزْقٌ مِّنْ يَّسَّاءِ﴾، ه‌هر که‌س‌یک بیه‌وى بزیوى ده‌دا، وش‌هی (رِزْق) پت‌شتر مانامان کرد، بزیو، ه‌هرشت‌یکه مروّف پت‌ویستی پت‌یه‌تى بو ژيانى دنياى.

که‌واته: (رِزْق) ته‌نیا خواردن و خواردنه‌وه ناگرته‌وه، به‌لکو به‌رگ و پوْشاک ده‌گرته‌وه، مال و سامان ده‌گرته‌وه، که‌ل و په‌له‌کانى دیکه ده‌گرته‌وه، ج‌یکه‌و پ‌یکه ده‌گرته‌وه، نه‌وه له پ‌ووه ماددیه‌که‌یه‌وه، له پ‌ووه مه‌عنه‌ویه‌که‌ش‌یه‌وه دیسان تاعه‌ت و، زانیاری و، ته‌قواو، په‌وشتى به‌رزو، نه‌نجامدانى نه‌رکه شه‌ریه‌کان، ه‌ه‌موو نه‌وانه ده‌گرته‌وه، یه‌ک به‌یه‌ک‌یک ده‌لئ: (رَزَقْنِي اللّٰهُ هٰذَا الْعَامَ الْعَاجِ) خوا نه‌مسالّ حه‌جى پ‌یدام، حه‌جى کرده بزیوم، واته: بزیوى مه‌عنه‌ویى، یان ده‌گوت‌رى: (رَزَقَهُ اللّٰهُ الْعِلْمَ) خوا زانیاری به‌فلانک‌ه‌س دا، یان ده‌گوت‌رى: (رَزَقَهُ اللّٰهُ الْحِكْمَةَ) خوا حکمه‌تى پ‌یدا، یان: (رَزَقَهُ اللّٰهُ خُلُقًا حَسَنًا) خوا په‌وشتى‌یکى جوانى کردوته بزیوى، پ‌ت‌یداوه.

که‌واته: که ده‌فه‌رموى: ﴿رِزْقٌ مِّنْ يَّسَّاءِ﴾، بزیو به‌ه‌هر که‌س‌یک ده‌دا، بیه‌وى، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه خوا به‌ویستی په‌های خوى، له بواری بزیو پ‌یدان دا، مامه‌له له گه‌ل به‌نده‌کانیدا ده‌کات، له پ‌استیدا به‌س خوا‌یه بزیوى ه‌ه‌موو که‌س ده‌دا، به‌لام ه‌هر که‌سه به‌نه‌دازه‌ی خوى، وه‌ک له سووره‌تى (هود) دا، خوا ده‌فه‌رموى: ﴿وَمِمَّا يَنْزِلُ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ ه‌هود، واته: ه‌یچ پ‌ت‌ریه‌ک نیه له‌سه‌ر زه‌وى، ه‌یچ ژياندارى‌ک له‌سه‌ر زه‌وى نیه، مه‌گه‌ر بزیوى

له‌سەر خۆیاه، نه‌ك هه‌ر ه‌ی مرۆڤه‌كان، به‌ ه‌ی ژياندارانیش، به‌ تێكرا، به‌ لأم هه‌ر كه‌سه و هه‌ر ژيانداره به‌ پێی خۆی، به‌ گوێره‌ی سیستمێك خوا بۆیوه ده‌دا، هه‌ر زنده‌وه‌ره‌و هه‌ر ژيانداره، به‌ جوړێك، له‌و باره‌وه‌ش پێشتر كورته باسیكمان كرد، ئه‌وه‌ش به‌و واتایه‌ ئیه‌ كه‌ مادام بۆیو له‌سەر خۆیاه، كه‌واته ئینسان پالدا ته‌وه‌وه‌ هه‌ ئه‌خزێ، كردو كوۆش و هه‌ولدان به‌ خه‌رج نه‌دات، به‌ لكو خوا له‌ میانێ هه‌ولدانێ مرۆڤه‌كاندا، له‌ میانێ كارو كاسبی و گه‌ران و سووپرانانیا دا بۆیویان ده‌دا، ئه‌گه‌ر كه‌م ئه‌گه‌ر زۆر.

(۳) - ﴿ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴾، هه‌ر ئه‌ویش (خوا ﷻ) به‌ هه‌یزه‌و زال و بالاده‌سته، كه‌واته: خوا لوتفه‌كه‌ی له‌ شوێنی خۆیدا به‌كار دێنێ، هه‌یزو بالاده‌ستیه‌كه‌شی له‌ جێی خۆیدا به‌كار دێنێ، به‌ دلناییش خوا ﷻ خاوه‌نی هه‌موو سیفه‌ته‌ به‌رزو په‌سنده‌كانه، چ ئه‌وانه‌ی كه‌ ئیمه‌ ده‌یانزانین، چ ئه‌وانه‌ی ئیمه‌ نایانزانین، ئه‌وانه‌ی ئیمه‌ ده‌یانزانین، ئه‌وانه‌ن زیا تر په‌یوه‌ستن به‌ ژیا نی ئیمه‌وه‌، به‌ گرنگی پێدانی ئیمه‌وه‌ هه‌یه، به‌ لأم بێگومان سیفه‌ته‌كانی خوا، به‌س ته‌وه‌نده‌ نین كه‌ ئیمه‌ ده‌یانزانین، وه‌ك له‌ فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ریشدا ﷺ هاتوه‌: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَةٌ بِهٖ نَفْسُكَ، أَوْ أُنزِلَتْ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ) (أخرجه ابن حبان: ۹۷۲، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح).

واته: ئه‌ی خۆیاه! داوات لێده‌كه‌م، به‌ هه‌ر ناوێك كه‌ كر دووته ناوی خۆت، یان له‌ كتیبه‌كه‌ تدا داتبه‌زاندوه، یاخود فێری یه‌كێك له‌ دروستكراوه‌كانی خۆت كردوه، یاخود له‌ لای خۆت هه‌ستووته‌وه‌ له‌ زانیاریی په‌نه‌انتدا (به‌س خۆت ده‌یزانی).

به‌ لأم بێگومان خوا ﷻ هه‌ر كه‌سه به‌ پێی ئه‌وه‌ كه‌ شایسته‌ی بێ، به‌ سیفه‌ته‌كانی له‌ گه‌ ئییدا مامه‌ له‌ ده‌كات.

(۴) - ﴿ مَنْ كَانَتْ رُبُيْدُ حَرَّتِ الْأَخْرُؤُ ﴾، هه‌ر كه‌سێك به‌ ره‌هم و كشتوكاڵی كۆتایی بوێ، (الْحَرْتُ: إلقاء البذر في الأرض): (حرث): بریتیه‌ له‌ تۆ وه‌شاندن، له‌ زه‌ویدا. (حَرْتُ

الْأَرْضِ، يَخْرِقُهَا) واته: زهوبیه که ی کتلا، ده یکتلی یان تۆوی تیدا وه شانده، ده یوده شیئتی، به لأم لیره دا: (اَحْرَثَ يَخْرِثُ أَي: يَكْتَسِبُ، وَأَطْلِقُ الْحَرْثَ هُنَا عَلَى مَهْرَاتِ الْأَعْمَالِ وَقَوَائِدِهِ، أَي: مَنْ يُرِيدُ ثَوَابَ الْآخِرَةِ)، (يَحْتَرِثُ): (يَكْتَسِبُ)، شت به ده دست دیتی، لیره دا وشه ی (حَرْثٌ) به کاره ی تراوه بۆ به ره می کرده وه کان و، سوودی کرده وه کان، واته: هه رکه س پاداشتی رۆژی دواپی ده وی.

که واته: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾، یانی: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا) هه ر که سن پاداشتی رۆژی دواپی بوئی، یان هه ر که سیك به ره می رۆژی دواپی بوئی.

۵- ﴿نَزِدْ لَهُمْ فِي حَرْبِهِمْ﴾، تیمه لهو به ره هم و ده ستکه وه تیدا (که بۆ رۆژی دواپی مه به ستیه تی په ی دای بکات) بۆ زیاد ده که ی، چونکه خوا له سووره تی (الأنعام) دا، ده فه رموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلِهَا﴾، واته: هه ر که سیك چاکه یه ک بئیت، ده (۱۰) به رانه ری، ده هینده ی پاداشت ده درتیه وه، به لکو پیشر گومان له سووره تی (البقرة) دا، خوا ﴿وَيَنْهَىٰ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ وینه یه ک دینتیه وه، که نه وه ده که یه تی، خوا یه ک به هه وتسه دیش پاداشت ده داته وه و زیاتریش.

۶- ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾، هه ر که سیكیش کشت و کال و به ره می دنیای بوئی، له وه پی ده دین، به نه دازه ی ته وه ی خوئی ماندوو کرده و هوکاره کانی ره چاو کرده و، یانی: هه ر که سیك به کرده وه کانی و به هه و لدا نه که ی، به ره می دنیای بوئی، ده ستکه و تی دنیای بوئی، که بریتیه له گوزه رانی دنیا، تیمه به و نه دازه یه ی بۆ دیار ییکراوه، پی ده دین، وه ک له سووره تی (الإسراء) دا، ده فه رموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، واته: هه ر که سیش ژیاپی په له ی (دنیای) بوئی، به په له بۆ پیشر ده خه ی، نه ونده ی که مه انه وی، بۆ هه ر که سیك که مه به ستمان بی.

۷- ﴿وَمَا لَهُ، فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾، له رۆژی دواپی دا، هیچ پشک و به شی نیه.

بۆیەش لە پۆژی دوایدا بۆ بەش دەبێ، چونکە مەبەستی لە کۆشش و کردەوه کانی، بە دەستھێنانی پاداشتی خواو، بەرھەمی پۆژی دوایی نەبوو، یانی: ھەر کە سێک بۆ دواپۆژ کار نەکات و، لە کردەوه کانی دا مەبەستی نەبێ پاداشتی پۆژی دوایی وە دەست بێنی، بەش و پشکی لەوی نابێ، وە ک شاعیرێک لەو بارەوه دەلێ:

يا مُؤْتِرَ الدُّنْيَا عَلَى دِينِهِ وَمُشْتَرٍ دُنْيَاهُ بِالْآخِرَةِ
بَعَثَ الَّذِي يَبْقَى بِمَا يَنْقُضِي تَبًّا لَهَا مِنْ صَفْقَةِ خَاسِرَةٍ

ئەو ئەو کەسە دنیای بەسەر دینیدا ھەڵبژاردووە، دنیای کڕیووە دواپۆژی پێداوھ!
شیتیک فرۆشتووە کە دەمێنێتەو، بە شتیک کە دەبڕێتەو، ھەر لەبەین
بچس، چ سەودایەکی زیانبارە!

با لەو بارەوه سێ فەرماشتی پێغەمبەریش بێنین ﷺ:

یەكەمیان: [عَنْ أَبِي بِن كَعْبٍ ؓ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَشَّرَ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّاءِ وَالرَّفْعَةِ، وَالنُّصْرِ، وَالتَّمْكِينِ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ عَمَلَ الْآخِرَةِ لِلدُّنْيَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ نَصِيبٌ»] (أخرجه أحمد: ۲۱۲۵۸، وقال الهيثمي (۱۰/۲۲۰): رجاله رجال الصحيح، وأخرجه ابن حبان: ۴۰۵، والحاكم: ۷۸۶۲، وقال: صحيح الإسناد).

واتە: ئوبەس کوری کەعب ؓ، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: موژدە
بدە بەم ئۆمەتە بە پۆشنیی و بەرزیی و یارمەتییەدان و پێ چەسپێران لە زەویدا
(دەستەلات) [بە مەرچێک کردەوێەک کە بۆ پۆژی دوایی دەیکەن، مەبەستیان
پێی دنیای نەبێ،] بەلام ھەر کە سێکیان کردەوێەکی پۆژی دوایی بکات، بۆ
و دەستھێنانی دنیا، لە پۆژی دوایدا ھیچ پشک و بەشی نیە.

دووھەمیان: [عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ؓ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَىٰ»] (أخرجه البخاري: ۱، ومسلم: ۱۹۰۷، وأبو داود: ۲۲۰۱).

واتە: عومەری کوری خەتاب ﷺ، دەلن: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: بێگومان کردووەکان (کردووە چاکەکان) بە پتی نیازو مەبەستەکانن، بۆ ھەر کەسێکیش بەگوێرە ی نیازو مەبەستەکی پاداشتی ھەیە.

سَيِّئَمِيَانِ: اِعْنُ اَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ، قَالَ: تَلَا رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: ﴿مَنْ كَانَتْ رِيْدُهُ حَرَّتِ الْاٰخِرَةِ نَزِدَ لَهُ فِي حَرِّهِ، وَمَنْ كَانَتْ رِيْدُهُ حَرَّتِ الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيْبٍ﴾، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: يَقُوْلُ اللّٰهُ ﷻ: اِبْنُ اَدَمَ! تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي اَمْلًا صَدْرَكَ غِنًى، وَاَسُدَّ فُقْرَكَ، وَاِلَّا تَفَعَّلْ، مَلَأْتُ صَدْرَكَ شُغْلًا، وَلَمْ اَسُدَّ فُقْرَكَ﴾ (أخرجه الترمذي: ٢٦٦٦، والحاكم: ج ٢، ص ٤٤٣، والبيهقي في الشعب: ج ٧، ص ٢٨٩، وَصَحَّحَهُ الألباني في «الصحيحة»: ٣٥٩).

واتە: ئەبوو ھورەیرە ﷺ، دەلن: رۆژێک پێغەمبەر ﷺ ئەم ئایەتە موبارەکی خۆیندەو: ﴿مَنْ كَانَتْ رِيْدُهُ حَرَّتِ الْاٰخِرَةِ نَزِدَ لَهُ فِي حَرِّهِ، وَمَنْ كَانَتْ رِيْدُهُ حَرَّتِ الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيْبٍ﴾، دوایی فەرمووی: خوا ﷺ دەفەرمووی: ئەھی رۆلەیی ئادەم! بۆ بەندایەتی من خۆت بەکلابکەو، سینەت پڕ دەکەم لە بێ نیازی و، کەلتنی ھەزاربیشت بۆ دەگرم، بەلام ئەگەر وانەکی، سینەت دەکەم پێدەکەم لە سەرقالیی و، کەلتنی ھەزاربیشت بۆ ناگرم.

واتە: ئەگەر ئینسان بەراستی نیهی لێ بێت، بەندایەتی بۆ خوا بکات و بە پتی تواناش دەست بجووڵێت و پەچاوی ھۆکارەکان بکات، خوا ﷺ مشووری لێ دەخوات و سەرپەرشتیی دەکات، ھیچ گومانیک لەو دانیه، بە ئەندازەی ئەو کە خۆت بۆ خوا بەکلابی دەکەبەو، خوا سەرپەرشتیی دەکات، بە ئەندازەی ئەو کە پشت بە خوا دەبەستی، خوا پشت دەگری، بە ئەندازەی ئەو کە لە خوا چاوەروانی دەکەیت، خوا پێت دەدا، بەلام چاوەروانییەکی شیوەی خۆزگە خواستن، نا، بەلکو ئومیدەوار بوون.

(رجاء) ئومید، ئەو یە کە مەرووف ئومیدەوار بێ بە رەحمەتی خواو، دەستیش بجووڵێت، ھۆکارەکانیش دەستەبەر بکات بە پتی توانا، بەلام (أَمْنِيَّة) خۆزگە، ئەو یە کە ئینسان ھەر خۆزگە بخوازی، بەلام ھۆکارەکان نەگرێتە بەر.

مہسہ لہی دووہم:

ہر کہس بہرنامہ ی ژبان بۆ خەلک دابنئ، خۆی کردوہ بہ ہاوبہ شی خواو، کہسانیکیش بہوہ پلازین، بہ ستہمکار دادہ نرئین، لہ رۆژی دوایشدا ترس و لہرزیان دەبی لہ کردوہ وہکانیان، سزاشیان ہەر بہ سەردئی، بہ لām بروادارانی کردار باش، لہ بہہ شتدا لہ تیو باخ و گولزاردان، پیغہ مہریش ﷺ ہیچ چاوەروانیسہ کی لہ خەلک نیہ، لہ بہرانبەر گە یاندنی پە یامی خوادا پیتیان، تاکہ کرئیک، پاداشتیک لیتیان بخوازی، بریتہ لہ حەزکردنی بہ نیزیکییان لہ خوا ﷺ:

خوا ﷺ دەفەر موئ: ﴿ اَمْ لَہُمْ شُرَکَآؤُا۟ سَرَعُوۡا لَہُمْ مِّنَ الَّذِیۡنَ مَا لَمْ یَاۡذَنۡ بِہِ اللّٰہُ وَاُولَآءِ کَلِمَۃُ الْفَصْلِ لِقَضٰی بَیۡنِہُمۡ وَاِنَّ الظَّالِمِیۡنَ لَہُمْ عَذَابٌ اَلِیۡمٌ ﴿۲۱﴾ تَرٰی الظَّالِمِیۡنَ مُشْفِقِیۡنَ مِمَّا کَسَبُوۡا وَہُوَ وَاَقَعُ بِہِمُّ وَالَّذِیۡنَ ءَامَنُوۡا وَعَمِلُوۡا الصَّٰلِحٰتِ فِی رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ لَہُمۡ مَا یَشَآءُوۡنَ عِنۡدَ رَبِّہِمۡ ذٰلِکَ ہُوَ الْفَضْلُ الْکَبِیۡرُ ﴿۲۲﴾ ذٰلِکَ الَّذِیۡ یُبَدِّیۡرُ اللّٰہُ عِبَادَہُ الَّذِیۡنَ ءَامَنُوۡا وَعَمِلُوۡا الصَّٰلِحٰتِ قُلْ لَاۤ اَسۡتَلۡکُمۡ عَلَیۡہِۡۤ اَجۡراً اِلَّا الۡمَوَدَّۃَ فِی الْقُرۡبٰی وَمَن یَقَرِّبۡ حَسَنَۃً نَّزَدۡ لَہٗ فِیہَا حَسَنًا اِنَّ اللّٰہَ عَفُوۡرٌ شَکُوۡرٌ ﴿۲۳﴾ ۞

شیکردنہوہی ئەم سنی ئایەتہ، لہ سیزدہ برگدہا:

(۱) - ﴿ اَمْ لَہُمْ شُرَکَآؤُا۟ ﴾، یان ئایا ہاوبہ شانیکیان ہن، وشہی (أم): ہەندیک دەئین: بہ مانای: بہ لām (بَلْ، ہ، یانی: (بَلْ لَہُ شُرَکَآءَ) ہەندیکیش دەئین: بہ مانای (بَلْ) و، ہەمزەہی نیستفہامیشہ، یانی: (بَلْ اَلْہُم شُرَکَآءَ) بہ لکو ئایا ہاوبہ شیان ہن؟ تنجا (الِاسْتِفْہَامَ لِلتَّوْبِیۡحِ وَالِانۡکَارِ) پرسیارکردنہ کہ لیرہدا بۆ سەرزەشتکردن و نکوولیبیلیکردنہ، یانی: نہدہبوو ہاوبہ شیان ہەبن و ہاوبہ شان بۆ خوا دابنئین، ئەوانہی لہ خە یالی ہەندیک لہ مرووفہ کاندان دەیانہئیننہ ریزی خواو، وەک خوا مامەلہ یان لہ گەلدا دەکن، لہ شتیک لہ شتہ کاندان، تاییہ تہندیہک لہ تاییہ تہندیہکانی خواو، وەک:

۱- به شیک له وه دیهینان پالدهده نه لا.

۲- به شیک له پهروه دکاریتی و به شیک له خاوه ندرایتیان، پالده نه لا.

۳- به کیک له سیفه ته کانی خواو به کیک له ناوه کانی خوایان بو به کاریتن.

۴- به شیک له په رستراوتیتی که تایه ته به خواوه، بویان به کاریتن، نه وانه به هاوبه ش بو خوا له فه لمدرون له خه یالی نهو هاوبه ش بو خوا دانه رانه دا، نه گه رنا له واقعدا خوا هاوبه شی نین.

خوا ده فرموی: نایا هاوبه شیان هه ن:

(۲) ﴿ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ ﴾، له ناین شتیکیان بو داناون، ریه کیان پيشانداون که خوا مؤلّقی پینه داوه؟ (شَرَعَ الدِّينَ وَشَرَعَهُ، أَي: سَنَّهُ وَبَيَّنَّهُ)^(۱) وشه (شَرَعَ) به سیانی (ثلاثي)، و (شَرَعَ) به چواری (رُباعي) هه ردوکیان به مانای (سَنَّهُ وَبَيَّنَّهُ) ریه که ی داناو روونی کرده وه (شَرَعَ الدِّينَ) یان (شَرَعَ الدِّينَ) هه ردوکیان یانی: به رنامه و، نایینی دانا.

﴿ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ ﴾، یانی: (مَا لَمْ يَأْذَنُ بِشَرْعِهِ وَتَشْرِيعِهِ) شتیک که خوا ریی نه داوه، پيشان بدری و دابتری، (الطبري) ده لن: (مَا لَمْ يُحِجَّ إِلَهُ لَهُمْ ابْتِدَاعَهُ) نایا به رنامه به کیان داناو که خوا بو ی رهوا نه کردوون، ریی پینه داون دایهینن؟!

(۳) ﴿ وَوَلَا كَلِمَةَ الْفَصْلِ لِقَضَىٰ بَيْنَهُمْ ﴾، نه گه ر وشه ی لیک جیا کردنه وه نه بووایه، دادوه ریمان له نیواناندا ده کرا، وشه ی لیک جیا کردنه وه (كَلِمَةَ الْفَصْلِ) چیه؟ (هِيَ مَا قَدَرَهُ اللَّهُ وَأَرَادَهُ مِنْ إِمْلَائِهِمْ، وَالْفَصْلُ: الْفَاصِلُ الَّذِي لَا تَرُدُّ فِيهِ) (كَلِمَةَ الْفَصْلِ): نه وه به که خوا ویستوو به قی مؤلّقیان بدات، له دنیا دا سزایان نه دا له سه ر کرده وه خراپه کانیان، وشه ی (فصل) یش، بریتیه له هه لبرینی شتیک و بریار له سه ردانی که دل له دل دانی تیدا نه بی.

(الطبري) ده‌آی: (وَلَوْلَا السَّابِقُ مِنَ اللَّهِ فِي أَنَّهُ لَا يُعْجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَّهُ مَضَىٰ مِنْ قَبْلِهِ إِنَّهُمْ مُؤَخَّرُونَ بِالْعُقُوبَةِ إِلَىٰ قِيَامِ السَّاعَةِ، تَفَرَّغَ مِنَ الْحُكْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ، يَتَّعِجِلُهُ الْعَذَابُ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا)^(۱)، واته: نه‌گه‌ر له‌بهر نه‌وه نه‌بووایه خوا پتشر بریاری داوه، که له دنیا‌دا سزایان نادات و پتشر بریاری داوه که سزادانیان دواخراوه هه‌تا به‌ریابوونی قیامت، له دادوه‌ریی کردن له تیوان تیره‌وه نه‌وان دا، ته‌واو ده‌بوو، که سزایان بو پتسبختا له دنیا‌دا.

به‌لأم به پتی سستیمن که خوا دیناوه له ژیا‌نی به‌شه‌ردا، دنیا جتی هه‌و‌ل‌دان و کردو کۆشه‌و، خوا ﷺ ده‌رفه‌قی داوه به مروّقه‌کان چی ده‌که‌ن و چو‌ن ده‌که‌ن؟ هیچ له مپه‌رو کۆسپی له به‌رده‌م دا دانه‌ناون، مه‌گه‌ر عه‌قلی خو‌یان و شه‌ری خو‌ای په‌روه‌ردگار، نه‌گه‌رنا هیچ کۆسپ و له‌مپه‌ریکیان له به‌رده‌م‌دا نیه، چاکه ده‌که‌ن، یاخود خراپه‌ ده‌که‌ن، به‌لأم له قو‌ناغیکی دیکه‌ی ژیا‌ندا، که پو‌ژی دوا‌ییه، له‌وی له‌سه‌ر نه‌وه که له دنیا‌دا کردو‌یانه، نه‌گه‌ر خراپ بوو بی، سزاو، نه‌گه‌ر چاک بو‌ویی، پادا‌شت ده‌درینه‌وه.

(۴) - ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، به دنیایی سته‌مکارانیش نازارو سزایه‌کی به تیشیان هه‌یه، (ظَالِمِينَ) یانی: نه‌و کافرو هاوبه‌ش بو خوادانه‌رانه‌ی سته‌میان له خو‌یان کردوه. نه‌مه لیره‌دا: (إِظْهَارًا فِي مَقَامِ الإِضْمَارِ) ده‌رخستنه له جتی په‌نهان‌کردن، خوا ده‌یتوانی بفرموی: (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) چونکه قسه له‌سه‌ر نه‌وانه‌یه که هاوبه‌شیان بو خوا داناوه، به‌لأم به (ظالم) یش ناوزه‌ندیان ده‌کات، تا‌کو ده‌رکه‌وئی که نه‌وانه‌ی وپرای هاوبه‌شدانان، سته‌مکاریشن.

(۵) - ﴿تَرَىٰ الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾، تو سته‌مکاران ده‌بینی ترس و بیمیان هه‌یه له به‌ر نه‌وه‌ی کردو‌یانه.

لیره‌دا مه‌به‌ست پتی پو‌ژی دوا‌ییه.

(۶) ﴿ وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ﴾، نهوش که لئی ده ترسین، هەر ده که ویته سه ریان، یانی: (تَرَىٰ يَا مُحَمَّدُ! الْكَافِرِينَ بِاللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَجَلِيلٌ خَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ اللَّهِ عَلَىٰ مَا كَسَبُوا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَعْمَالِهِمُ الْعَمِيَّةِ)، نهی موحه ممد ﷺ! (یان: نهی هەر که سیک که قورن ان ده خویتی! تو بی پروایان به خوا له رۆژی هه آسانه و هدا ده بینی، دل به ترس و له رزن، زور هه ست به ترس ده کن، له سزای خوا، له سه ر نهو کرده و پيس و خرابانهی کردوویان، نجا نایا ترسه که یان ده بیته هوئی نه و هی ده ربا زبن؟ نه خیر، ﴿ وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ﴾، نهو سزایهش هەر ده که ویته سه ریان. (وَقَعَ عَلَيْهِ: سَقَطَ عَلَيْهِ) که وته سه ری، نهو سزایه هەر بیتانه و ده نووسی، بیتانه و ده چه سپن، (وَهُمْ ذَاقُوهُ لَا مَحَالَةَ) نهوان هەر ده شیچیزن، هیچ ده ره تانیا نیه.

نهوه به نسه به هاو بهش بو خوا دانه رانه وه که خوا به سه ته مکارانیش نازوه دی کردوون، نجا با بزانی ن بر واداران سه رنجامیان چونه؟

(۷) ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ﴾، نهوانه ی پروایان هیناوه (به هه موو نهو شتانهی پیوسته بر وایان پښ بهیتری) و کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامدون، به عه قل و دلیا ن، به زمانیا ن، به نه ندامه کانیا ن.

(۸) ﴿ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴾، هه رچی بیانه هوئی له لای په روه رده گاریان هه یانه، هه رچی ناره زووی بکه ن و بیخوازن هه یانه.

نه م ته عبیره له شوینی دیکه ش دا زور هاتوه له قورن اندا: ﴿ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴾ چونکه وه ک عه په ب گوتوو یانه: (كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْقَرْيِ) هه موو تیچیره کان له تپو (قَرَى) دان، (قَرَى): جوړه نازه لیکه زور قه له وو گوشتنه، پیم وایه به کوردیسی (چوالوو) و (کوربه شه) ی پنده لئین، که نه گه ر بگیری، پراوچی نیکتیفای پښ ده کات، نجا نهو ته عبیره ش وایه، بهو ته عبیره شه هاتوه:

أ- ﴿ وَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴾، هه رچی بیخوازن و بیانه هوئی، هه یانه، نه مه هه موو شتیک ده گریته نئو خوی.

ب- له سوورہتی (الزخرف) دا، دہ فہ رموی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ﴿۶۱﴾﴾، واتہ: تئیدایہ (لہ بہ ہشت دا) ہرچی نہ فہسہ کان نارہ زووی بکہن و، ہرچی جاوہ کانیش لہ ززہتی لہ بکہن.

ج- لہ سوورتی (فصلت) یسدا، دہ فہ رموی: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۶۲﴾﴾، واتہ: ہرچی نہ فستان نارہ زووی بکات بو تئوہ ہہیہ لہ وئیدا، ہرچی بشیخوازن بو تئوہ لہ وئیدا ہہیہ.

۹- ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۶۳﴾﴾، نا تہوہیہ بہ خششی گہورہ، وشہی (فضل)، ہہم بہ مانای بہرزی و پتیکہی بہرز دی، وہک (فَلَانٌ ذُو فَضْلٍ) واتہ: خاوند پتیکہی بہرزہ، خاوند شہرفہ، خاوند بہرزیہ، ہہروہا بہ مانای زئدہی لہ بہ خشینیشدا دی، دہ گوتری: (هُوَ صَاحِبُ فَضْلٍ عَظِيمٍ) یانی: تہو زئدہی بہ من داوہ.

۱۰- ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴿۶۴﴾﴾، نا تہوہیہ خوا موژدہی پئدہ دات بہ بندہ کانی، کہ بروایان ہیناوہو کردہوہ باشہ کانیان کردوون، ﴿ذَلِكَ الَّذِي﴾ یانی: (ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ) وشہی (بہ) نہ ہاتوہ، لہ بہر تہوہی بہ سیاق و سہلیقہ دہ زانری، نا تہوہیہ کہ خوا موژدہی پئ دہ دات، بہو بہ ندانہی ئیمانیان ہیناوہو کردہوہ باشہ کانیان کردوون، وہک پئشتریش گوتمان: بروایان ہیناوہ، واتہ: بہ ہہموو تہو شتانہی پئوہستہ بروایان پئبہتری، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردہوہ باشہ کانیان تہوہ نامدون، چ پئوہندیان بہ دل و عہ قلبیانوہ ہہبی، چ پئوہندیان بہ دہر پئینہ کانی زمانوہ بی، چ پئوہندیان بہ تہندامہ کانوہ ہہبی، لہ خودی خو یاندا، لہ گہل مال و خیزان دا، لہ گہل کومہ لگا دا، لہ گہل گہورہو گچکہ دا، ہہمووی ہہمووی دہ گرتہوہ.

وشہی (رُؤُوسَاتٍ) کووی (رُؤُوسَاتٍ)، (الرُّؤُوسَةُ: الْأَرْضُ ذَاتُ الْخَضِرَةِ; وَالْبَشَاتَانُ الْحَسَنُ يُقَالُ مَجْلِسُهُ كَأَنَّ رُؤُوسَةً) (رُؤُوسَةً) بہ زہویہ کی سہوزایی دہ گوتری، بہ کوردیسی میترگ و میترگوزار، گوٹ و گوٹزار، دہ گوتری: کووی فلانکس دہ لئیی پہوزہیہ، وہک باخچہو، گوٹ و گوٹزار.

دوایی خوا سوره روو له پیغمبهری خاتمه سوره ده کات، چونکه نه وان هه ندی جار پیغمبهری خاتمه میان بهوه تومه تبار ده کرد، که مه بهستی حوکمرانییه، یان مه بهستی خو به سهردا فهرزگردنیانی هه یه، یان مه بهستی به ده سته تانی سهرودت و سامان، یان گهره یی کردنه به سهریاندان.

(۱۱) - ﴿قُلْ لَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾، بلن: به دلنیایی (له سهر گه یاندنی) نه م په یامه ی خوا! هه یج کرئ و پاداشتیکتان لئ داوا ناکه م، له به رانه بریدا، چکه له خوشویستنی نیزیکی، خوشویستن له نیزیکیدا، واته: چاوه پروانییم ته نیا نه وه یه: هه ز ده که م و پیم خو شه، تپوه له خوا نیزیک بن، شتیک چاوه پروان بکه م له تپوه له به رانه بر گه یاندنی په یامی خوادا پیتان، ههر نه وه یه که له خواتان نیزیک بخرمه وه، نه مه نه و مانایه یه که له گه ل سیاقی ثابته کان و، له گه ل ثابته کانی دیکه شدا گونجاوه، بویه شه و ده لیم: چونکه نه م رسته قورثانییه، زانایانی پروونکه ره وانی قورثان، چوار مانایان بو داناون!

(۱۲) - ﴿وَمَنْ يُقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ، فِيهَا حَسَنًا﴾، ههر که سیک چاکه بکات، چاکیی بو تییدا زیاد ده که ین، (یقْرِفْ) یانی: (يَكْتَسِبْ) وده ده ست بیتن.

واته: پاداشتی چاکتری وده ده یه وه له کرده وه چاکه که ی خو ی.

(۱۳) - ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾، به دلنیایی خوا لیبورده ی سوپاسگوزاره، واته: بو چاکه کاران له هه له و که م و کوریه کانیان ده بووری، بو چاکه کانیشیان به چاکتر پاداشتیان ده داته وه و، خوی به رزیش سوپاسگوزاره سه بارت به به نده کانی.

کورتہ باسینک لہ بارہی مانای

﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ ۴۶۵

بہر تزان!

ہرچہ نندہ نهم رستہ قورنابیہ، روونکہ رہوانی قورناب زوریان قسہ لہ بارہوہ کردوہو - وہک پتیشتر گوتمان - سنی مانایان بو کردوون، بہ لام مانایہک کہ لہ ہمووان پتر بہ عقل و دلہوہ دہنووسی، لہ بہر چہند بہ لگہیہک کہ نامازہیہ کیان پی دہکین، نہوہیہ:

۱- نہی خہ لکینہ! من ہیچ کری و پاداشتیکم لیتان ناوی جگہ لہ حزو خو شہویشتییم بو نیزیکیتان لہ خوی بہ رزی مہزن. پیم وایہ نهم مانایہیان لہ ہموویان ریکترہو، لہ ہموویان لہ گہل سیاقی نایہ تہ کانیش دا گونچاوترہو، لہ گہل کہ سایہ تیی پیغہ مہریش دا ﷺ تہ بایہو، لہ گہل نایہ تہ کانی دیکہی قورنابیشدا دیتہوہ، کہ لہ چہند شوینان خوا ﷺ نہوی جہخت کردوتہوہ کہ پیغہ مہری خاتم ﷺ ہیچ چاوہ روانیہکی لہ خہ لک نیہ، بو وینہ:

ا- لہ سوورہتی (ص) دا، دہفہ رموی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ ۴۸۱، واتہ: بلن من ہیچ کری و پاداشتیکتان لہ چاوہر پی ناکہم و من لہ باری شان گرانکہ رانیش نیم، یا خود من لہ کہ سائیک نیم شتیک بلیم وا نہ بن، لہ لاف لیدہ ران نیم، لاف لہ بدہم و دہعوایہک بکہم، وا نہ بن.

ب- لہ سوورہتی (الطور) دا، دہفہ رموی: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾ ۱۰،

ج- ہر وہا لہ سوورہتی (القلم) یشدا، ہاتوہ لہ نایہتی (۴۶)، دہفہ رموی: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾، واتہ: نایا تو پاداشت و کریہہ کیان لہ داوا دہکہی،

بویه باری شانیان قورس بووه، له بهر نهو داوايهی دهکه ویتته سهريان، نهو غه پامه يه ی ده پانکه ی، تايا وایه! نه خیر.

تجبا با ته ماشايه کی قسه ی تویره ره وانی قورئان بکه یین:

۲- لهوباره وه نه م دهقه دینین، که مانایه کی دیکه ی دووامی تیدایه:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ: **إِلَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا، إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى**) قَالَ: لَمْ يَكُنْ بَطْنٌ مِنْ بَطُونِ قُرَيْشٍ إِلَّا وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَبَيْنَهُمْ قَرَابَةٌ، فَقَالَ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا، أَنْ تَوَدُّوُنِي فِي الْقَرَابَةِ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۴۹۷، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۶۲، وَأَحْمَدُ: ۲۰۲۵، ۲۵۹۴).

واته: عهبدوولای کوری عه بیاس (خوا له خو ی و بای پازی بی)، له باره ی فه رمایشی خواوه که ده فه رموی: **لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى** ده لئ: هیچ به ره بابیک له به ره باب به کانی قوره یش نه بوو، هیچ تیره یه که له تیره کانی قوره یش نه بوو، مه گه ره له نیوان پیغه مبه ری خوا ﷺ و نه واندا نیزیکی هه بووه، (قوره یش له نه سه بی دور یاندا، هه موویان ده چنه وه سه ره عه دنان و، عه دنان ده چته سه ره ئیسماعیل)، بویه پیغه مبه ره ﷺ، خوا پیی فه رموو: بلئ: له به رانه ره گه یاندنی په یامی خوا دا، هیچ کرئ و پاداشتیکتان لئ داواناکه م، جکه له وه ی له بهر نهو خزماتییه ی له به ینماندا هه یه، منتان خوشبوئ.

واته: ره چاوی خزمایه تیمم له گه ل دا بکه ن، که ته وهش له راستیدا کرئ و پاداشت نیه، به لکو له خو دا هیتانه دی سیفه تیکی به رزو په سنده، که له فازانچی خو تانه، له سه رده می نه فامیشدا قوره یشیه کان، زور باسی خزمایه تیی و، گه یاندنی په یوه ندیه کانی خزمایه تیبان ده کرد.

هه لپه ته نهو واتایه ی عهبدوولای کوری عه بیاس ده یوینئ، له گه ل نه وه دا که ئیمهش گوتمان، تیکناگیرئ، چونکه نه وهش کرئ و پاداشت نیه واته: شتیک نیه

پتغمبهر ﷺ لیتی به هر مه ندبئی، نه گهر نه وان ره چاوی په یوه ندی خزمایه تیی له گه لدا بکن، به قازنجی خوین ته واو ده بی، سیفه تیکی باش له خوین دیننه دی، پتغمبهر ﷺ هیچ سوودیکی ماددی پتنگات، تاکو به کری و پاداشت بوی له قه لم بدری، هه روه ها سوودیکی معنه ویی به تایهت، پی ناکات.

نه و مانایه ی له عه بدوللای کوری عه ببا سه وه هینامان، (الطبري) نه و مانایه زیاتر هه لده بڑی ری، وه ک له ته فسیره که ی خو ی دا^(۱)، ده لئی: (وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذِيكَ بِالصَّوَابِ، وَأَشْبَهَهَا بِظَاهِرِ التَّنْزِيلِ: قَوْلٌ مَنْ قَالَ: مَعْنَاهُ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ! إِلَّا أَنْ تَوَدُّونِي فِي قَرَابَتِي مِنْكُمْ، وَتَصِلُوا الرَّحِمَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ).

ده لئی: نیزی کرتی قسه کان له و باره وه له راستیه وه و، ویچوو پترینیان به رواله تی نایه ته کان، قسه ی که سیکه که گو توویه تی مانایه که ی نه وه یه: من له به رانبه ر نه و په یامه ی خوا دا، هیچ پاداشت و کرئیه کتان لی داوا ناکه م، نه ی کومه لی قوره یش! مه گهر نه وه که له به ر خزمایه تیییم له گه لتاندا خوشتان بویم و، نه و په یوه ندیه خزمایه تیه ی له نیوان من و تیه ودا هه یه، بیگه یه نن.

نجا هه ر (الطبري) مانای یه که میش هه ر دینتی و ده لئی: (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ أَثَمًا النَّاسُ! عَلَى مَا جِئْتُكُمْ بِهِ أَجْرًا، إِلَّا أَنْ تَوَدُّوا إِلَى اللَّهِ، وَتَتَقَرَّبُوا بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ وَالطَّاعَةِ)^(۲)، واته: بلئی: نه ی خه لکینه! له سه ر نه وه ی بو م هینان، هیچ کری و پاداشت کتان لی داواناکه م، مه گهر نه وه که خو تان له لای خوا خوشه ویست بکن، به کرده وه ی چاک و به فرمانبهری خو تان له خوا نیزی که بخه نه وه، به س نه و چاوه روانیه م لیتان هه یه، (الطبري) نه و ده قه ی هیناوه^(۳)، به چه ند ریوایه تیکی جیاو له چه ند که سیکی جیاو.

(۱) جامع البيان: ج ۲۵، ص ۷.

(۲) جامع البيان: ج ۲۵، ص ۲۶.

(۳) به ژماره کنی: ۲۰۷۲۲ و ۲۰۷۲۳ و ۲۰۷۲۴ و ۲۰۷۲۵ و ۲۰۷۲۶.

به لأم ویرای ئەم دوو مانایه، مانایه کی دیکه شیان هیتاوه:

۳- ئەویش ئەوه یه: (إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ) یانی: (إِلَّا أَنْ تُحِبُّوا قَرَابَتِي)، واته: هیچ کرێه کتان لێ داوا ناکهم، مه گهر ئەوه که خزمه کانی منتان خۆشبوین.

ننجا ئەوانه - به تابهتی شیعه - خزمه کانی شیان خولاصه کردوون له: عهلی و فاتیمه و حهسهن و حوسهین و منداله کانی ئەوان دا (خوا لێیان پازی بێ)!

که له راستییدا ئەم قسهیه، ههم له گه ل سیاقی تابهته کان دا ناگونجی، ههم له گه ل ئەو تابه تانه ی دیکه دا که خوای پهروه رداگار هه میشه پێغه مبه ری ﷺ به وه پێناسه کردوه، هیچ چاوه پوانییه کی له خه لک نیه، به لأم نه گهر بلی: وهرن خزمه کانی منتان خۆشبوین و چاکه یان له گه لدا بکه ن، ئەوه جوړیکه له کرێ و پاداشت و، له گه ل ئەو تابه تانه ی دیکه دا، که ده فه رموی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾ (۸۱) ص، تێکده گیری، به لأم ئەو مانایه ی که (الطبري) هه لیبزاردوه، که ده لێ: ئەوه که په یوه نندی خزمایه تیمم له گه ل بکه یه نن، پێغه مبه ر ﷺ مه به ستی پێ ئەوه نه بووه، سوودێکی ماددی پێ بکه یه نن، به لأم که بلی: خزمه کانی منتان خۆشبوین و جیا یان بکه نه وه له خه لکی دی، به ته نکید ئەوه جوړیکه له پاداشت، چ پاداشتی ماددی بێ، چ مه عنه ویی بێ، که به داخه وه ته فسیر کانی شیعه کان به س ئەو مانایه دینن، بو وینه:

ته فسیری (المیزان)^(۱) لهو باره وه ته فاصیلی زۆری هیتاوه، ههروه ها ته فسیری (مونه) که ته فسیرێکی فارسیی شیعه کانه و له ژێر چاودێریی (ناصر مکارم شیرازی) و، کۆمه لیک له زانیانی شیعه دا نووسراوه^(۲)، بیست و دوو (۲۲) لاپه ره لهو باره وه دواوه ده مارگیریه کی زۆر بێ مانا و بێ سوود، لهو ته فسیره دا لهو بابه تانه دا هه یه، وه ک جاری دیکه ش هه ر ناماژم پێداوه، به لأم هیچ به لگه یه ک

(۱) ج ۱، ۱۸، ص ۴۴ تا ۴۸.

(۲) ج ۲، ص ۴۰۲ - ۴۴۴.

نهو قسانهي نهوان پشتراست ناكاتوه، كه مه بهست له: (إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ) يانی: (إِلَّا أَنْ تُحِبُّوا قَرَابَتِي) پوآله ق نایه ته كه ش نهوه هه ر ناگه به نئ.

(ابن كثير) لهو باره وه له ته فسیره كه ی خویدا^(١) نه م ده قه ی هیناوه: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةُ: ﴿قُلْ لَا اسْتَكْبَرُ عَلَيْهٖ أَجْرًا إِلَّا أَمْوَدَةٌ فِي الْقُرْبَىٰ﴾، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَمَرَ اللَّهُ بِمَوَدَّتِهِمْ؟ قَالَ: فَاطِمَةُ وَوَلَدُهَا، عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) (أخرجه الطبراني في المعجم الكبير (٤٤٤/١١) وترتيب الأمالي للشجري برقم: ٧٠٦)، شيعه نه م ده قه، به به لکه دیننه وه.

واته: عه بدولآی کوری عه عباس (خوا لیبان رازی بن) کوتوو به تی: کاتیک نه م نایه ته هاته خوار: ﴿قُلْ لَا اسْتَكْبَرُ عَلَيْهٖ أَجْرًا إِلَّا أَمْوَدَةٌ فِي الْقُرْبَىٰ﴾، کوتوو یانه: نه ی پیغمبه ری خوا ﷺ! نهوانه کین که تیمه فه رمانان پیکراوه خو شمان بوین؟ نهویش ﷺ فه رموو به تی: فاتیمه وه مندآله کانی.

به لأم (ابن كثير) ده لئ: (وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ، فِيهِ مَبْنِيٌّ لَا يُعْرَفُ، عَنْ شَيْخٍ شَيْعِيٍّ مُتَحَرِّقٍ، وَهُوَ حُسَيْنُ الْأَشْقَرِ، وَلَا يَقْبَلُ خَيْرُهُ فِي هَذَا الْمَحَلِّ. وَذَكَرَ نُزُولَ هَذِهِ آيَةِ فِي الْمَدِينَةِ بَعِيدٍ؛ فَإِنَّهَا مَكِّيَّةٌ وَلَمْ يَكُنْ إِذْ ذَاكَ إِفَاطِمَةَ أَوْلَادَ بِالْكُفَيْةِ، فَإِنَّهَا لَمْ تَزُوجْ بَعْلِي إِلَّا بَعْدَ بَدْرٍ مِنَ السَّنَةِ الثَّانِيَةِ مِنَ الْهَجْرَةِ).

واته: نه مه سه نه دیک بیهیزه وه، پوویه کی نه ناسرا وهیه، نازانری کتیه، نهویش له شیخیکی سووتاوی شیعیه وه که پیی ده گوتری: (حُسَيْنُ الْأَشْقَرِ) که پیاوی وه ک نهو لهو باره وه، نهو هه وآله ی لئ وه رناگیرئ، (یانی: جیی متمانه نیه)، تنجا نهوه که باس ده کرئ: نه م نایه ته له مه دینه هاتۆته خوار، نهوه دووره، چونکه نه م نایه ته مه ککه ییه وه فاتیمه ش (خوا لیبی رازی بن)، نهو کانه هیچ مندآلی نه بوون (که نه م نایه ته هاتۆته خوارئ، که سووره تیکی مه ککه ییه) چونکه فاتیمه هاوسه رگیبری له که ل عه لی دا نه کرد، مه گه ر دوای جهنگی به در، له سالی دووه می کۆچی دا.

واتە: بەلەي كەمەۋە پىنچ، شەش سالى دۋاي ھاتتە خوارىسى ئەم سورەتە، كە ئەگەر ئەم سورەتە ئە سالى ھەشت و نۆي پىغەمبەرە تېيش دا ھاتتتە خوارى، ھەتا سالى سىزدە، ھەر لەۋى بوون، دۋايى دوو سالىش دۋاي ئەۋە، يانى: بەلەي كەم پىنچ سالى پىچوون، ئەوجار فاتىمە و عەلى (خوا لىيان پازى بىن) ھاۋسەرگىريان كىردە، دۋايى سالىك، دوو سالىشى پىچوون، تاكو ھەسەن و ھوسەين ھاتوونە دىئا!

كەۋاتە: ئەۋەي كە ئەۋان گوتوۋيانە، ھىچ رىسى تىناچى، بۆيە ۋەك گۆمەن: ئەۋ مانابەي بىن كىرى و كۆلە ھەر ئەۋەيە: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾، بلىن: ھىچ كىرى و پاداشتەن لى داۋا ناكەم، ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾، مەگەر خۆشويستى من بۆ نىزىكىستان لە خوا، شتىك كە لە تىۋەي چاۋەرئى بکەم ھەر ئەۋەيە، كە تىۋە زياتر لە خوا نىزىك بىن، خۆتانى لىۋە نىزىك بىخەن، بە ھۆي كىردەۋەي باش و فەرمانبەرەيەۋە بۆ خوا، خۆتان لە خواۋە نىزىك بىخەن، بەس ئەۋ چاۋەرۋانىيەم لىتان ھەيە.

مهسه لهی سینه م:

بیبروایه کان ده نین: موحه ممه د ﴿﴾ قورئانی به ناوی خواوه هه لبه ستوه، به لام راست نیه، چونکه نه گهر شتیکی وا بکهی (ئه هی موحه ممه د!) خوا دلت مۆر ده کاو، خوا ناهه ق لاده بات و هه ق ده چه سینتی به وشه کانی و، خوا به نه تینی سینه کانیش زانایه:

خوا ﴿﴾ ده فه رموی: ﴿ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًاۗۙ اِنَّ اللّٰهَ يَخْتَمِرُ عَلٰی قَلْبِكَۗۙ وَمَعَ اللّٰهِ الضُّلْمُۙ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِۦۙ اِنَّهٗ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِۙ ﴿۲۱﴾ ﴿﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه ته، له پینج برگه دا:

(۱) - ﴿ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًاۗۙ ﴾، یان ئایا ده نین: درۆی به خواوه هه لبه ستوه، یانی: (أَيَقَعُ فِي قُلُوبِهِمْ وَيَجْرِي فِي أَلْسِنِهِمْ أَنْ يَنْسِبُوا مِثْلَهُ إِلَى الْإِفْتِرَاءِ عَلَى اللَّهِ) ئایا نه وه ده چیته زه بیان هه وه به سه ر زمانیان دادی، که موحه ممه د پالده نه لای نه وه درۆی به ناوی خواوه هه لبه ستب؟! بیگومان ئه مه پرسیار کردنتکی نکوولیبلیکه رانه و سه ر زه نشتکه رانه یه، واته: چۆن شتی وایان به دلدا دتی؟ چۆن شتی وایان به عه قلدا دتی؟ چۆن شتی وایان به سه ر زماندا دتی؟ که موحه ممه د ﴿﴾ نه و پیاوه راست و ساغه که به چه یاتی درۆی له گه ل مروقه کاندانه کردوه، ئیستا به ناوی خواوه درۆ هه لبه ستی، چۆن ریکا به خویمان ده دن شتی وایان به چیته عه قل و دلایانه وه؟!

(۲) - ﴿ اِنَّ اللّٰهَ يَخْتَمِرُ عَلٰی قَلْبِكَۗۙ ﴾، ئنجا نه گهر خوا بیهووی مۆر به سه ر دلته وه ده ن.

ئه مه دوو واتایان بو لیکدونه وه:

أ / يَخْتَمِرُ عَلٰی قَلْبِكَ، وَحَيْنَ ذٰلِكَ تَتَّبِعِي عَلٰی اللّٰهِ) نه گهر خوا بیهووی، مۆرت به سه ر دلته وه ده ن، ئنجا که مۆری به سه ر دلته وه نای، درۆ به ناوی خواوه هه لبه ستی.

ب/ (يَطْبَعُ عَلَى قَلْبِكَ، فَلَا يَبْقَى فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَقْلِ) خوا مؤر به سر دلته وه دهنټ، هېچ زانباری و قام و هوشی تیدا نامینټ، به لام خوا ﷺ که توی کردوه به پیغه مبهری خوئی، که واته: تو باشرین بهندهی خوی و مؤری به سر دلټی تووه نه ناوه، تاکو تو به ناوی خواوه درو هه لبه سټی، پاشان تو لهو په پری عیلم و عه قل و هوش و گوښدای، که واته: به و واته ی دیشیان دیسان مؤر به سر دلټی تووه نه ناوه.

(۳) - ﴿وَمَعَ اللَّهُ الْبَطِلَ﴾، خواش پووج و ناهق دسر ټه وه، لایده بات، یانی: عاده قی خوا وایه و یاسای خوا وایه، ناهه قیک که به ناوی نه وه وه بگوتری، لایده بات.

(۴) - ﴿وَمَعَ الْحَقِّ يَكْلَمُنِي﴾، (خوا) به وشه کانی هه ق ده چه سپینټی و، ناهه قیش لاده بات، که واته: تو نه کهر به ناوی خواوه درو هه لبه سټیابه، خوا له دلټدا دسر په وه وه، هه قی ده چه سپاند، ټیستا که تو به رده وامی له سر که یاندنی په یامی خوا، که واته: نه وه درو هه لبه سټن نیه به ناوی خواوه، به لکو په یامی خوا به ده یکه یه نی.

(۵) - ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، به دلنایبی نه وه به نه ټینیبه کانی سینه کان ناگداره، (آی: عَلِيمٌ بِمَا فِي صَدْرِكَ، وَصُدُورِهِمْ فَيَجْرِي الْأَمْرَ عَلَى حَسَبِ ذَلِكَ) خوا زانایه به وه که له سینه ی توو، سینه کانی به رانه ره کانیشدا هه یه، به پتی نه وه ش خوا ﷺ مامه له تان له که لدا ده کات.

وشه ی (ذَاتُ الصُّدُورِ) واته: (صَاحِبَةُ الصُّدُورِ) خوا وه نی سینه کان، (الْأَسْرَارُ الْمَتَمَكَّنَةُ فِي الصُّدُورِ فَكَأَنَّهَا هِيَ أَصْحَابُهَا الْمَلَائِكَةُ لَهَا) نه وه نه ټینیبه نه ی که له سینه کاند چه سپاون، وه که نه وه نه ټینیبه نه بووبن به خوا وه نی سینه کان، یان هاوه لی سینه کان.

له سووره ټی (الحافه) شدا، خوی په روه ردگار یاسی نه وه بابه ته ده کات، که ده فه رموی: ﴿وَلَوْ نَفَعْنَا عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَابِلِ﴾ (۱۱) ﴿لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ (۱۵) ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ (۱۶) ﴿فَمَا يَمْكُرُ مِنْ أَمْرٍ عَنَّا حَجْرِينَ﴾ (۱۷)، واته: نه کهر هه ندیک قسه ی به ناوی ټیمه کردبایه. قولی راستیمان ده گرت. دواپی ده ماری ملیمان ده پری

، ھىچ كام لە ئىۋەش نە تاندە تۋانى بەرگىرى لىكەن و بىنە پەردەو تىۋاتىك لە
تىۋان ئىمە و سزادانىدا.

كەۋاتە: ئەۋەى موحەممەد ﷺ دەيفەرمۇى، پەيامى خواپە پىتان رادەگە پەنى،
ھەر بۆيەش خوا ئە و پەيامەى خۆى دەچەسىنى، ۋەك ئىستا دەبىنىن، ئە و
پەيامەى خوا بە ھەموو دىيادا پلاو بۆتەۋە، پى ئەۋەى ئەك ۋشەيەك، بەلكو
پىتىكىشى كەم و زىاد كرابىن، كەۋاتە: خوا بۆ خۆى خاۋەنى ئە و پەيامەيە،
موحەممەد ﷺ تە ئىيا گە ياندنى لەسەرە و لە خۆيەۋە نە يگوتەۋە، نە بە ناۋى
خواۋە، نە بە ناۋى خۆيەۋە، نە ھىچ كەسىش فىرى كردە، بەلكو خوا چۆنى
پىن فەرموۋە، ئەۋىش گە ياندوۋيەتى بە خەلك.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ دهرسی چوارهم ✧

يېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان يازدە (۱۱) ئايەت دەگرېتە خۇي، ئايەتە كاني: (۲۵ - ۳۵)، كە تېياندا چەند بابەتتىكى جۇراو جۇر خراونە روو:

(۱) - تەوبە قېوولكردىنى خوا لە بەندە كاني و لىيوردنى، وە لەمدانە وەي بۇيان و، زىادكردىنى لە بەخشى بۇ ئەوانەي كە دلاوى لىدە كەن و، بەندايەتتى بۇ دەكەن و چاوە روانىي لىدە كەن.

(۲) - بۇيودانى خوا ﷺ بۇ بەندە كاني بە ئەندازە، تاكو ياخىي و بوغرا نەبن و لە كەوللى خۇيان دەرنە چن.

(۳) - ناردنى خوا ﷺ بۇ ناوى ئاسمان، پاش ئائومىد بوونى مروققان لە وەي لە سەرىو نە ناويان بۇ دابە زىترى.

(۴) - دروستكردىنى ئاسمانە كان و زەوى و، ئياندارانى ئىويان و، كۆكردەنە وەيان لە رۇزى دوايى دا.

(۵) - بەلاو گرفتارىيە كان دەرهاويشتەي كرده وەي خراپى دەستى خەلكن، ئەوانىش دەستە و سانكەرى خوا نىن لە زەويدا، واتە: ناتوانن لە ژۇر پكىنى خوا دەرىچن و دەرباز نابن. ئەگەر بىھوى سزايان بدات، ياخود بىھوى لەم سەر زەوييە لايان بەرى و، ئىيانى دىنيان كۆتايى پى بىنى.

(۶) - كەشتىيە كانىش لە دەريادا لە نىشانە كاني خوان، كە ئەگەر بىھوى نغرويان دەكات و، مروققە كانىش رىي قوتار بوونيان نابى.

﴿ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۱۵﴾ وَتَسْجِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿۱۶﴾ وَلَوْ سَئَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ

يَعْبَادُوهُ خَيْرٌ بِصِيْرٍ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ
 وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ
 وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصْنَبَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ قِيمًا كَسَبَتْ
 أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْشَرَكُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ
 الرِّيحَ فَيَظْلَمَنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِفَهُنَّ
 يَمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحْصِرٍ ﴿٣٥﴾

مانای دهقو دهقی نایه تەکان

هەر وەھا (خوا) ئەو کەسە یە کە گەر ئانە وە (تەوبە) لە بەندەکانی وەردە گرتی
 و، لە خراپان خۆش دەبێت و، دەشزانێ (مرۆڤەکان) چی دەکەن ﴿٢٧﴾ هەر وەھا
 وەلامی ئەوانەش دەداتە وە، کە برۆیان هێنا وە کردە وە چاکەکانیان کردوون
 و، لە چاکەیی خۆشی بۆیان زیاد دەکات، ئەوانەش کە بێرۆبۆون، ئازارێکی
 توندیان هەیە (لە پۆژی دوایی دا) ﴿٢٨﴾ ئەگەر خوا بۆیوشی بۆ بەندەکانی
 بۆلۆکردبایە وە، دەستدرێژیان لە زەویدا دەکرد، بەلام ئەوەی بیهۆی بە ئەندازە
 دایدە بەزێتی، بە دنیایی ئەو شارەزاو بینەری بەندەکانیەتی ﴿٢٩﴾ هەر وەھا
 (خوا) ئەو کەسە یە دوای ئەوەی (مرۆڤەکان) بێرۆبۆون، ئاو (باران) و بەفرو
 تەرزە) دادەبەزێتی و، بەزەیی خۆی بۆلۆدە کاتە وە، هەر ئەوە سەرپەرشتیاری
 ستایشکراو ﴿٣٠﴾ دیسان لە نیشانەکانی (پەرۆدگارێتی) وی، دروستکردنی
 ئاسمانەکان و زەوی و، ئەو پێرۆییانەن کە تێیاندا بۆلۆ کردوونە وە، هەرکاتیش
 بیهۆی لەسەر کۆکردنە وەیان توانایە ﴿٣١﴾ هەر بەلایە کیشتان تەوش بێ، لە
 سۆنگەیی ئەوە وە یە، کە وەدەستان هێنا وە (لە خراپە) و لە زۆریش خۆش دەبێ

۳۰) تېۋەش دەستەوسانكەر (ى خوا) نىن لە زەويداۋ، جگە لە خواش ھىچ سەرپەرشتىار و سەرخەر (و پشتىوان) يكتان نىہ ۳۱) ھەرۋەھا لە نىشانەكانى (پەرۋەردگار تېتى) ۋى (كەشتىيە) بە دەريادا رۆيشتوۋە كانن، ۋەك چىايە كانن (لە بەرزىى دا) ۳۲) ئەگەر (خوا) بىھوئى بايە كان دەۋەستىنن، ئىدى (كەشتىيە كان) لەسەر پشتى (دەريا) بە چەسپاۋىي و نە جوۋلاۋىي دەمىننەۋە، بە راستى لە ۋەدا نىشانە ھەن، بۆ ھەر زۆر خۇراگرىكى زۆر سوپاسگوزار (بۆ خوا) ۳۳) يان بە ھوئى تەۋەۋە (كە سەرنشېنە كانيان) كر دوويانە (لە خراپە و تاوان) كەشتىيە كان لە نىۋ دەبات و، لە زۆر (كردەۋەى خراب) یش خۆشەدەن ۳۴) لەو كاتەشدا ئەو كەسانەى لە دژى نىشانە كانان شەپەقسە دەكەن، دەزانن ھىچ پەناگە بە كيان نىہ ۳۵) .

شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(بَعْرًا فِي الْأَرْضِ): واتە: لە زەويدا دەستدرىزى دەكەن، سۈور شىكىنىي دەكەن، (البغي: طَلَبٌ تَجَاوَزُ الْإِقْتِصَادِ فِيمَا يُتَحَرَّى، تَجَاوَزَهُ، أَمْ لَمْ يَتَجَاوَزَهُ) (بغى): بىرىتتە لە داۋا كىردى تىپەپاندىن لە حالەتى ميانجىي، لە شتىكدا كە خەفتانى تىدا دەكرى، ئىنچاچ ئەو سۈور شىكاندەن بوۋىي، چ نە بوۋىي.

(الغَيْثَ): (أَي: المَطَرُ)، (غيث): بە ماناى باران دى، ھەندىكىش گوتوۋىانە: باراننىكە لە دۋاى وشكە سالىي، دەگوتىرى: (اسْتَعْنَتْهُ أَيْ: طَلَبَتْهُ الْعَوْتُ، أَوِ الْغَيْثَ مِنْهُ) (اسْتَعْنَتْ): بە ماناى داۋام لىكرد، داۋاى ھاۋاكارىم لىكرد، كە لە فرىام بى، ياخۇد داۋاى بارانم لىكرد.

(فَقَطَرُوا): (الْقُنُوطُ: الْيَأْسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (قُنُوط): بىرىتتە لە تەما براۋ بوۋن، بى ئومىد بوۋن لە خىرو چاكە.

(بَتَّ): (نشر) بلأوى كرودتەو، (أَصْلُ الْبَتِّ: التَّفْرِيقُ وَإِقَارَةُ الشَّيْءِ، كَبَتُّ الرُّجْحِ التُّرَابَ) وشەى (بَتَّ): لە ريشەدا بە مانای لێك جیاكردنەو وەو بلأوكردنەو، یە، هەر وەها بریتىە لەو شەتێك بلأوبكرتتەو، یانى: لە شوینى خۆى هەبستىنرى، وەك چۆن با خۆل رادەمالتى و، لە شوینى خۆى لايدەبات.

(دَابَّوْ): (يَبْرُو، الدَّبُّ وَالدَّيْبُ: المَشْيُ الخَفِيفُ، وَالدَّابَّةُ، يُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ حَيْوَانٍ، وشەى (دَبَّ وَدَيْبَ): بە رۆيشتنى هێواش دەگوترى، وشەى (دَابَّةُ): بەكاردەهێنرى بۆ هەموو ژياندارێك، كە ئەگەر بۆ هەموو ژياندارێك بەكاربهێنرى، كەواتە: فریشتانىش دەگرتتەو، ئەوانیش خاوەنى ژيانن.

(مُصِيبَةٌ): (المُصِيبَةُ: الرَّمِيَةُ، ثُمَّ اخْتَصَّتْ بِالنَّائِبَةِ) (مُصِيبَةٌ): بریتىە لە تىرىك كە لە نیشان دەدات، (أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ، فَهُوَ مُصِيبٌ) يانى: لێيدا لێدەدا، ئەو لێدەرو پێكەرە، بەلام دواى بۆ بەلا بەكارهێنراو، بەلايەك كە بەسەر مرووف دىت.

(الْجَوَارِ): (الجَرِي: المَرُّ السَّرِيعُ) (جَرِي): بە مانای رۆيشتنى خێرا دى، (جَوَارِي) كۆى (جَارِيَة) يە، (الجَارِيَةُ: السُّفِينَةُ الَّتِي تَجْرِي فِي البَحْرِ، (جَارِيَة): بەو كە شتىە دەگوترى كە بەدەريادا دەروا، هەم بە (جَوَارِي) بە (ي)، هەم بە (جَوَارِ) بەژىر (گسر) خوینراو تەو.

(كَأَلْأَعْلَمِ): (العَلَمُ: الأَكْبَرُ الَّذِي يُعْلَمُ بِهِ الشَّيْءُ، كَعَلَمِ الطَّرِيقِ وَعَلَمِ الجَيْشِ، وَسُمِّيَ الجَبَلُ عِلْمًا) (أَعْلَامُ) كۆى (عَلَم) ه، (عَلَم): ئەو شوینەوارەيە كە شتىكى پى دەزانرى، وەك نیشانه و قووچكەى رى، نیشانه كە دادەنرى بۆ ئەوێ بزانرى رێهەكە بەكوێ دايە! هەر وەها بەيداغى سوپا، بۆ ئەوێ بزانرى ئەو سوپايە كوێ سەرەو، كوێ راستەو، كوێ چەپە؟ چپاش ناوى لێنراو (عَلَم)، لەبەر ئەوێ ئەویش بەرزەو، بە هۆى چپاكانيشەو رى و بانەكانيش دەزانرى.

(رَوَاكِدَ): كۆى (رَاكِدَة) يە، يانى: (ثَابِتَة، جَامِدَة) (رَكَدَ المَاءُ وَالرِّيحُ، أَي: سَكَنَ) تاوەكە، يان بايەكە وەستا، (رَكَدَ) يانى: پى دەنگ بوو، وەستا، ديارە ئەو

وہ سفی کہ شتیہ کانہ، تہو کہ شتیانہ ی لہ تہ نجامی تہوہ دا بانامینئ و ناجوولین، لہ شوینی خویمان دہوہ ست.

(بُرُوقَهُنَّ): نغرویان دہکات، (وَبَقِيَ): إِذَا تَثَبَّطَ فَهَلَكَ، يَبْقَى وَبَقَا وَمَوْبِقًا، وَأُوبِقَهُ (وَبَقِيَ): شتیک کہ تاخیرین و دواپی لہ بہین بچئی، (يَبْقَى وَبَقَا وَمَوْبِقًا) یانی: فہوتا، فہوتان، شوینی لی فہوتان، (وَأُوبِقَهُ)، واتہ: فہوتاندی.

(مَجِيصٍ): پہناگہ، (خَاصَّ عَيْنِ الْحَقِّ): خَادَ عُنْهُ إِلَى شِدَّةٍ وَمَكْرُوهٍ، الْمَجِيصُ: الْمَلْجَأُ (خَاصَّ عَيْنِ الْحَقِّ) یانی: لہ ہق لایدا، بہرہو نارہہ تیی و سہ ختیہک، (مَجِيصٍ) یانی: پہناگہ، تہو شویتہی مرووف لیتی دہرباز دہبت، چونکہ (خَاصَّ) بہ مانای (خَلَصَّ) ش، دئی، نجا (مَجِيصٍ) یانی: شوینی قوتار بوون و لی دہرباز بوون.

مانای گشتیی نایہ تہکان

وہک لہ پیناسہی تہم دہرسہ دا گوتمان، شہش بابہقی گرنک و جوړاو جوړ لہم یازدہ نایہ تہ دا باسکراون، کہ ہم موویان ہر پہیوہ ست بہ نایہ تہکانی پیش خویمان و دواپی خویمانہوہو ہم مووی باسی بہندایہ تیی کردنہ بو خوا بہ تہنیا، نجا لہ میانی تہوہ دا خوا باسی نیعمت و نیشانہکانی دہکات بہسہر بہندہکانیہوہ، کہ تہو خواپیہ، خواہتی تہو ہم موو فہزل و بہ خششہ بہ بہسہرتانہوہ، بہس تہو شایستہی بہرستراوان و بہندایہ تیی بو کرانہ. سہرتا خوا ﷻ دہفہ رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (وہ کہہ، تہم مہہستہ دہکپرتہوہو باددہاتہوہ سہر تہوانہی پتشی، کہ باس باسی خواپی بہرزی مہزنہ، واتہ: خوا تہو کہ سہیہ گہرانہوہ لہ بہندہکانی و ہردہگری، کاتی دہگہ پرتہوہ بو لای، و ہریاندہگری و قبوولیان دہکات، پہ شیمان بوونہوہو گہرانہوہ کہ بیان لیوہردہگری، ﴿وَعَفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، لہ خراپہکانیش دہبووری دہیانہہ خشی، چاوپوشییان

لیدہکات، ﴿وَيَعْلَمُ مَا نَفَعَلُونَ﴾، دہشزانی تَبَوٰہ (تہی خہ لکینہ!) چی دہکەن! ھەرودھا خوئراویشہ تہوہ: ﴿وَيَعْلَمُ مَا يَفْعَلُونَ﴾ دہشزانی تہوان چی دہکەن، مروّفہ کان.

﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، وە لّامی تہوانەش دەداتەوہ کە برۆایان ھیناوە کردەوہ باشەکانیان کردوون و لە بەخششی خوئی بۆیان زیاد دەکات، لە چاکەیی خوئی بۆیان زیاد دەکات، واتە: تەنیا بە تەندازەیی کردەوہکانیان پاداشتیان ناداتەوہ، بە لکو یەک بە دە، تاکو یەک بە ھەوتسە دو زیاتریش دەبرۆا، وەک پیتشتر باسمان کرد.

وشەیی (يَسْتَجِيبُ) وە لّام دەداتەوہ، (الذین) ش:

أ- دەگونجی لە شوئینی بەرکار (مفعول بە) بِن، واتە: خوا وە لّامی تەو کەسانە دەداتەوہ، کە ئیمانیان ھەبەو، کردەوہی باشیان تەنجام داوہ.

ب- دەشگونجی (الذین) لە شوئینی بکەر (فاعل) بِن، یانی: (ويستجيب الذين) تەوانەیی برۆایان ھیناوەو کردەوہی چاکیان کردوون، وە لّام دەدەنەوہ، وە لّامی خوا ﷻ، بە لّام مانای یەکەمیان لەگەڵ سیافەکەدا گونجاوترە، چونکە رستەکەیی دیکەش: ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، ھەر لە ھەمان لە سیافدایە، خوا وە لّامی تەوانە دەداتەوہ کە برۆیان ھیناوە و کردەوہ باشەکانیان کردوون و، لە بەخششی خوئینی بۆیان زیاد دەکات، نەک ھەر وە لّامیان دەداتەوہ، بە لکو لە چاکەیی خوئی بۆشیان زیاد دەکات، ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، تەوانەش کە بیبروان ھەق دەپۆشن، سزایەکی سەختیان ھەبە، واتە: لە پوژی دواییدا، بە لکو وەک زۆرجاران باسمان کردوہ: کەسانی بیبرواو ھاوہەش بۆ خوادانەر، ھەر لە دنیا، لە سزادان، لە تازار و مەینەتیبندان، چونکە ژبانی دوور لە خوایی، ژبانتیکی زۆر قورس و زەحمەتە، ژبانی لە خوا بِن خەبەر بوون، ژبانتیکی پەر مەینەتیی و تازارە، تێمە کاتی خوئی لە تەفسیری سوورەتی (الشعراء) دا، لەبەر رۆشنایی تەو نایەتەدا کە دەفەر موی: ﴿فَلَا تَنْعَمَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ﴾ (۱۳۲)، لەگەڵ

خوادا له په رستراوی دیکه مه پارټوه، نه گهرنا له سزا دراوان دهبی، له وی کورته باسیکمان له و باره وه کرده، که ده فهرموئی: ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾، به ټی، به پله ی به که م سزای پوژی دواپی ده گریته وه، چونکه ژبانی دنیا هیچ نه و زوو ده پریته وه، خوښ بی، یان ناخوښ بی، به لام به ته نکید هر سزای پوژی دواپی ناگریته وه، هر له دنیا شدا بابای هاوبه شه دانه رو دوور له خواو بیبروا، له تازارو مهینه تیه کی سه خت و بیړه زاده ی.

﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، نه گهر خوا بړیوی بو بهنده کانی فراوان کردبایه، بو ی زور کردبان، ﴿لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، له زه ویدا زیده پوژیان ده کرد، سنوورشکینیان ده کرد، ده ستریزیان ده کرد، ﴿وَلَكِنْ يَمُرُّ بِقَدَرٍ مَا يُشَاءُ﴾، به لام نه ونه ده ی بیه وی به نه ندازه به کی دیاریکراو دایده به زنتی، ﴿إِنَّهُ بِعَادِهِ حَكِيمٌ بَصِيرٌ﴾، به دناییی خوا شاه زاو بینهری بهنده کانی هتی، نه م ثابته موباره که که بیگومان پتوستی به شیکردنه وه ی زیاتر ده کات و، تیمه له مه سه له گرنگه کاندا زیاتر تیشکی ده خهینه سر، به لام لیره شه نه ونه ده دلین: خوا ﷻ که ده فهرموئی: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ﴾، مه به ست نه وه نیه که خوا نه گهر بړیوی بهنده کانی دابایه، به لکو یانی:

أ- نه گهر بړیوی بو زور کردبان، به شیوه یه ک که له پتوستی خویان، زیاد بی، نه و کاته: ﴿لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، سنوورشکینیان ده کرد له زه ویدا، به هو ی نه و بړیو زوریه و، نه و نازو نیعمه ته زورانده که له خویان زیاده.

ب- یاخود: نه گهر خوا بړیوی هه موو بهنده کانی زور کردبایه و، جیاوازی نه خستبایه نیاویان، نه و کاته سنوورشکینیی و سنووربه زنتیی له نیاویاندا ده بوو، چونکه هیچ کامیان پتوستیان به وی دیکه نه ده بوو، نه نه وه ی سامانداره، پتوستی به نه وی دیکه ده بوو، نه نه وه ی بی سامانه، پتوستی به سامانداره که ده بوو، پاره ی لن وه بگری و کاریکی بو بکات، نه ویش که سی نه ده بوو هه ندیک کاری بو بکات.

ج- یاخود: مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: نه‌گهر خوا سوره تنویر نه‌و به‌ندان‌هی دوور له‌خوان، بژیوی بۆ زۆر بگردبانا، زیاد له‌وه‌ی که‌هه‌یا،ه، پتی له‌خوبایی ده‌بوون، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۖ ۱﴾ عَلَق، که‌واته: مه‌رج نیه‌ وشه‌ی (عباده) بۆ مه‌دح بێ، به‌لکو مه‌به‌ست مانای گشتی (عباده)، نه‌وانه‌ی به‌نده‌ی خوان، ملکه‌چن بۆ خوا، به‌پتی سیستمی خوا که‌دایناوه‌ له‌گه‌ردوون دا، به‌رێوه‌ ده‌چن، نه‌ک ملکه‌چن بۆ شه‌ریعه‌تی خوا که‌به‌پتغه‌مه‌به‌ران دا ناردوو په‌تی سه‌لآت و سه‌لامی خویان له‌سه‌ربن.

﴿وَهُوَ الَّذِي يُزِيلُ الْعَصَا مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾، هه‌روه‌ها خوا نه‌و زاته‌یه (نه‌و که‌سه‌یه) که‌ئاو داده‌به‌زینتی، ئاوێک که‌ده‌فریای خه‌ک دێ و خه‌ک داوای کردوه، چاوه‌روانیان کردوه، بۆیان داده‌به‌زینتی، ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾، دوای نه‌وه‌ی ناو می‌د بوون، ﴿وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، به‌زه‌یی خۆشی بڵاوه‌کاته‌وه، که‌به‌زه‌یه‌که‌ی ئاوه‌که‌یه، یاخود شوینه‌واری ئاوه‌که‌یه، که‌کشتوکال و ده‌غل و دان و، دارو دره‌خت و میوه‌و سه‌وزه‌و گیاو پاوان و له‌وه‌رگا و ... هته‌ده، نه‌وانه‌ هه‌مووی شوینه‌واری به‌زه‌یی خوان، وه‌ک له‌سووره‌تی (الروم) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُغِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، ته‌ماشای شوینه‌واری به‌زه‌یی خوا بکه، وشه‌ی (رَحْمَت) یانی: به‌زه‌یی، به‌لام لێره‌دا خوازراوه‌ته‌وه بۆ باران، یاخود: بۆ نه‌و ئاوه‌ی له‌ئاسمانه‌وه‌ داده‌به‌زی، وه‌ک له‌سووره‌تی (الأعراف) یشدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا بِقَالًا سُقْنَهُ لِيَكْرِمَ مَنِّي فَنَزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنَ التَّمْرَاتِ كَذَلِكَ نُفِخُ الْمَوْتِقَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، له‌چه‌ند شوینان خوا سوره تنویر بامی ئاو ده‌کات و به‌ره‌مه‌ت ناوی دینتی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾، خوا نه‌و که‌سه‌یه که‌بایه‌کان ده‌نێری، وه‌ک موژده‌دان، له‌پیش ده‌ستی به‌زه‌یه‌که‌یه‌وه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا بِقَالًا﴾، هه‌تا کاتی که‌نه‌و بایه‌هه‌وره‌قورسه‌کانی هه‌لگرتن، ﴿سُقْنَهُ لِيَكْرِمَ مَنِّي﴾، نه‌و هه‌وره‌قورسه‌مان لێ خورین، پال پتوه‌نان بۆ سه‌رزه‌مینتی

مردوو، ﴿فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ﴾، تنجا ناومان لَن دابه زاندا (له شیوهی باران و به فرو ته رزه دا) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، له هه ر میوه یه ک پیمان ده رهینا، ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، هه ر ناواش مردوووان زیندوو ده که ینه وه، بۆ نه وهی په ند وه ربگرن.

ههروه ها له سوورته قی (فاطر) یشدا، هه ر هه مان مه به ست دینتی، ده فه رموتی: ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثَبَّيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَدْرٍ مَّيْتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الْاَنْشُورُ ﴿١﴾﴾، خوا نه و که سه یه که بایه کان ده نیری و، هه و ره کان هه لده گیرسینت و دروست ده کات، تنجا لئی ده خو پین به ره و سه رزه مینیکی مردوو، دوا ی نه وهی مردوه، پتی زیندوو ده که ینه وه، دووباره بلاووونه وهی مرو فیه کانیش هه ر به و شیوه یه.

له چه ند شوینان دا، خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسُبُّوْنَ اَلَّذِي لَا يَمْلِكُ لَكُمْ شَيْئًا وَهُوَ عَزِيزٌ﴾، له سوورتی (الروم) دا، خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسُبُّوْنَ اَلَّذِي لَا يَمْلِكُ لَكُمْ شَيْئًا وَهُوَ عَزِيزٌ﴾، قانظر لئی ءَاثِرٌ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾، ته ماشای شوینه واری به زه یسی خوا بکه ن، چو ن زه وی دوا یی نه وهی مردوه، زیندوو ی ده کاته وه، هه ر نه و (په روه ردگار) که ناوا باس ده کرتی! ژیننه ره وهی مردووانه و له سه ر هه موو شتیکیش به توانایه.

پیشتریش باسی ناردنی بایه کان و دروستبوونی هه و ره کان و، پاشان ناو دابارین له و هه و رانه ده کات، ده فه رموتی: ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَثَبَّيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِ لَمَّيْلِينَ ﴿١٩﴾﴾، قانظر لئی ءَاثِرٌ رَحْمَتِ اللَّهِ ﴿٥٠﴾، لیره ش خوا ی به رزی مه زن که ده فه رموتی: ﴿وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، به زه ییه که ی خو ی بلاو ده کاته وه،

واته: ئەو ئاوه که له ئاسمان دایه زاندوه، بلأوی ده کاتهوه: ﴿وَهُوَ الْوَلِيُّ﴾
الْحَمِيدُ ﴿﴾، بەس ئەویش سەرپەرشتیاری ستایشکراوه.

﴿وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ههروهها له نیشانه کانی وی (له نیشانه کانی به دیهینه رابه تیی و، پهروه ردگار تیی و، خاوه ندر تیی و، مشوور خۆریه تیی خوا ﷻ) دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوییه، ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾، ههروهها هه چهی تیییدا بلأو کردوونهوه له پێرۆیان، (الدَّابَّةُ: كُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ) (دَابَّة): هه رشتیکه که له سهه زهوی برهوا، هه ندی له زانایانیش گوتوو یانه: (دابة) وشهیه که ههه ژياندارێك ده گریتهوه، واته: مروّف و ئاژه لّان و ژيانداران به گشتیی، ههروهها جندو، فریشته کانی، ئەمه دواوی پتووستییمان پتی ده بن، بهو جوّره مانا لیکدانهوهیه، چونکه باسی (دَابَّة) ده کات و باسی بلأو کردنهوهی (دَابَّة) ده کات له ئاسمانه کان و زهویدا، که ئایا ته نیا مه بهست پتی یه کیکانه، که زهوییه و پێرۆی تیدان، که مروّف و ئاژه لّان و درندان و ژياندارانن به گشتیی، یاخود (دَابَّة) مه بهست پتی ژياندارانه که له سهه زهوی ده ژین و، ژيانداران تیکیشه که له ئاسمانن، که مه بهست پتی فریشته کانن و، جندیش ههه له سهه زهویین، یاخود مه بهست پتی ژياندارانن، چ له زهویدا بن، چ له شوینه کانی دیکه دابن له ئاسماندا، ئنجا ئەوه ئاماژه یه ک بئ، بۆ ئەوه که ژيانی وهک هی تيمه له له چههه خۆکه یه ک دیکه شدا له گهردووندا هه بن؟ دواوی ئەوه زیاتر باس ده که ین.

﴿وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾، خواش له سهه کۆکردنهوهو خێرکردنهوه یان ههه کاتیک بیهوی، توانایه، واته: به لئ بلأوی کردوونهوه به ئاسمانه کان و زهوییدا، به لأم ههه کاتیک بیهوی کۆیان بکاتهوه، خیران بکاتهوه، به توانایه ﷻ.

ئنجا دیته سهه بابه تیکی دیکه، ههه له هه مان سیاقدا، که خوا باسی سیستمی خۆی ده کات، له ژيانی به شه ردا، ده فه رموی: ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مَّصِيكَةٍ﴾
فِيمَا كَسَبَتْ آيَاتِكُمْ ﴿﴾، ههه به لایه کتان به سهه بئ، کردهوهی دهستی خۆتانه،

﴿وَيَعْمُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، له زۆریش چاوپۆشیی دهکات و دهبووری، به لام هه
به لایه کتان به سهردی، هه مووی ده رهاویشتهی کردهوه خراپه کانی خۆتانه، وهک
له سوورهتی (الروم) دا، خوا ﷺ دهفرموئی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ مِمَّا
كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۱۱) ، واته: خراپه و
ناشووب له وشکانیی و ده ریا دا ده رکهوت به هوی کردهی دهستی خه لکه وه،
تاکو (سزای) به شیک له وهی کردوو یانه، پتیا بچیژی، به لکو بگه پنه وه.

ههروه ها له سوورهتی (آل عمران) دا، خوا ﷺ دهفرموئی: ﴿أُولَئِكَ مَصِيْبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِنْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱۱۰) ، واته: نایا که به لایه کتان به سه ر هات ، که ئیوه پتشر
دوو قاتی ئه وه تان به سه ر دوژمنان هتیا بوو، گو تان: ئه وه له کو ئیوه بوو؟ بلئ:
له خۆتانه وه یه، بیگومان خوا له سه ر هه موو شتیک توانایه، واته: ده رهاویشته ی
کرده وه خراپه کانی خۆتانه.

ههروهک دیسان له سوورهتی (آل عمران) دا، خوا ﷺ دهفرموئی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
قَوْلُوا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ (۱۱۴) ، واته: به دنیایی ئه وانهی له روژی
پتیکه یشتنی دوو کومه له که دا، پشتیان له دوژمن کرد (چ ئه وانهی شوینی خۆیان
به جیپتشت، چ ئه وانهی کاتی جهنگه که گه رم بوو پشتیان له دوژمن کرد)
ئه وانه شه یان خلیسکاندی به هوی هه ندیک له کرده وه کانیانه وه (که پتشر
کردبوویان) خواش چاوپۆشیی لیکردن، به دنیایی خوا لیبورده ی هتدییه.

به لئ گونا هو تاوانتیک که تیتستا ده یکه ی، دوایی لیت وه ده رده دا، وهک که سیک
که خوی ناپارێزی له هه ندی جوژه خواردن، بو وینه: له چه وریی و شیرینی،
دوایی باجه که ی ده دات، ههروه ها که سیک که تیتستا که مته رخه مییه ک ده کات،
دوایی باجه که ی ده دات.

كەواتە: كە خوا دەفەرموئى: ھەر بەلایەكتان بەسەر دى، كردهى دەستى خۆتانە، واتە: دەرھاويستەى كردهوۋە خرابەكانى خۆتانە، ﴿وَيَعْمُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، لە زۆرىش دەبوورئى، واتە: مەرچىش نىە ھەر ھەلەيەكتان كرد، خوا بە ھۆبەوۋە سزاتان بدات و بەلایەكتان بەسەر بىئى، زۆرچار چاوپۆشيشتان لى دەكات.

﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، تىوۋەش دەستەوسانكەر نىن لە زەويدا، واتە: دەستەوسانكەرى خوا نىن، يانى: تىوۋە ناتوانن خوا بى توانا دەستەپاچەو بى دەستەلەت بكەن، ھەر كاتىك بىھوئى سزاتان بدات، سزاتان دەدات و لە دەستى قوتارو دەرپاز نابن، ياخود: ھەركاتى خوا بىھوئى بئامرئى، دەتامرئى، ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، جگە لە خواش ھىچ سەرپەرشتىياو ھىچ يارمەتییەدرو ھاوکارىشتان نابن.

كەواتە: لە خوا عاسى مەبن و لىي ياخىي مەبن، پىشتى تىمەكەن، پابەندىن بە بەرنامەو شەرىعەتەكەيەو، بۆ ئەوۋى دووچارى باجدانى ھەلەو كەم و كورپىيەكانى خۆتان نەبن.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، ھەرۋەھا لە نىشانەكانى [بەدەيئىنەرايەتى، پەرۋەردگارئىي و، خاوەندارئىي] وى، كەشتىيە پۆىشتوۋەكانن لە دەريادا، ەك چىا بەرزەكانن، (جوار) بە دوو شىوۋە خۆپراۋەتەو: **أ- بە ژىر (جوار).**

ب- بە (ب)ىش (الجواري)، لە ھەردوو حالاندا، (الجوار) كۆى (جارية) يە، يانى: پۆىشتوۋ، بە ئاۋدا پۆىشتوۋ كە ئاۋەلئاۋى ۋەسەفكراۋىكى قرتىنراۋە، يانى: (السُّفُنُ الْجَوَارِ) يان (الْفُلُكُ الْجَوَارِ) كەشتىيە پۆىشتوۋەكان بە دەريادا، ﴿كَالْأَعْلَامِ﴾، كۆى (عَلَم)ە، (عَلَم) بە ماناى چىا دى، ھەرۋەك (عَلَم) بە ماناى ھەر نىشانەيەك دى، كە شتىكى پى دەناسرى، يان پى دەزانىرى، ياخود خەلكىكى پى دەناسرى.

﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ﴾، ئەگەر خوا بىھوۋى با دەۋەستىتى، خويتر اويشە تەھوۋە: (الرِّيح) بايەكان دەۋەستىتى، ئەگەر با نەھات، بۆكەشتى چارۆكەدار، كاتى خۆى و ئىستاشى لەكەلدا بى، ئەگەر بەرەو ئەو ئاراستە بەدا بى كە فرۆكەكە بۆى دەچى، كەشتىبەكە بۆى دەچى، خيراتر دەپوا بەلام ئەگەر با پىچەوانەى ئەو ئاراستە بە بى، كەكەشتى، يان فرۆكە بۆى دەچى، دوا دەكەوۋى.

تېمە لە كۆتايى سالى: (۲۰۱۰ز) دا، سەفەرىكى^(۱) كەمبۆيامان كرد، لە (منامة) ى بەحرەينەھو چووين بۆ (كالاامپوور) پايتەختى (ماليزيا) بە (۱۰) سەعات چووين، بەلام بە (۱۲) سەعات گەراينەھو، واتە: دوو سەعات زياتر، لەبەر ئەھوۋى با بە پىچەوانەى ئاراستەى فرۆكەكەمان دەھات.

ئىنجا دەفەرموۋى: ﴿فَيُظِلُّنَّ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهِ﴾، كەشتىبەكان لەسەر پىشتى دەرياكە بە چەسپاوى و راۋەستاوى و نەجوۋلۋى دەمىننەھو، (رَوَاكِد) كۆى (رَاكِدَة) يە، يانى: (ثابتة) ۋەستاۋ، نەجوۋلاۋ، لەسەر پىشتى دەريا، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، بە دلئايى لەھوۋەدا نىشانە ھەن، بۆ ھەر زۆر خۇراگرىكى زۆر سوپاسگوزار، واتە: بۆ ھەر پىروادارىك، چونكە پىروادار لە بەرانبەر بەلاكانى خوادا خۇراگرە، لە بەرانبەر نارەھەتى و نەھامەتتەبەكاندا، خۇراگرەو بە چۆك دانايەت و، تەسلىم نابى، بى ھىواۋ، ناومىد نابى، لە بەرانبەر چاكەو نىعمەتەكانى خواش دا سوپاسگوزارە، چاكەكانى خوا نادىدە ناگرى و بە ئەمەگ و بە ۋەفايە.

كەواتە: نىشانەكانى خوا ﷻ كى زياتر دەركيان دەكاۋ ھەستيان پى دەكات؟ بەدلئايى كەسك ئيمان و تەقوا لە دل و دەرونىدا ھەبى، چونكە كەسك ئيمان تەقوا لە دل و دەرونىدا ھەبى، دەپازتەھو بە ھەموو سىفەتە بەرزەكان، بە تايبەت ھەردوو سىفەتتى صەبرو شوكر، كە دوو سىفەتتى زۆر كۆكەرەھو، (صبر):

(۱) بەبۇنە بەشدارى لە كۆبۇنەھوۋى خولى پەرلەمانتارە ئاسايەبەكان لە شارى (بنومنە) پايتەختى كەمبۇدىا.

واته: خوراکریی له به رانبهر ههر شتیک دا که ناخوشه، (شکر)یش، واته: سوپاسگوزاریی و به کارهتسانی چاکه کانی خوا له په زامه ندیی خوا دا.

﴿أَوْ يُوقِنَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾، یا خود [نه گهر بایه که ش نه وه ستینن، بایه که زور به هیز ده کات و] به هوی نه وه وه که سه رنشینه کانی نه و که شتیانه کردوویانه، له کرده وهی خراب و تاوان، که شتییه کان نغرو ده کات: ﴿يُوقِنَنَّ﴾، یانی: (بیلکهن)، (یغرقهن)، که شتییه کان له بهین دبات، ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾، به هوی کرده وهی سه رنشینه کانی که شتییه کانه وه، ﴿وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾، له زوریش ده بووری، واته: مه رج نیه به هوی تاوان و خرابه ی مروقه کانه وه، خوا همیشه سزایان بدات له دنیا دا، به لام جار جار سزایان ده دات: ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، الروم - ۴۱، به لکو بگه رتینه وه، یا خود بزنانن که لایانداوه له سیستم، به لام هه موو جاری سزایان نادات، چونکه دنیا شوینی ته صفیه حساب نیه، جیی سزاو پاداشت نیه.

﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجِدِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحْصٍ﴾، (وَيَعْلَمُ) هه م به سه ر (فتحة) خوینراوه ته وه، واته: بویه خوا ﷻ که شتییه کان نه گهر بیه وی ده فه وتینن و نغرویان ده کات، تاکو نه وانه ی له دژی نایه ته کانی تیمه شه په قسه و مشت و مړ ده کهن، بزنانن هیچ ریی ده ربا زبوونیان نیه، هه روه ها خوینراویشه ته وه: (وَيَعْلَمُ) نه و کاته ش ده بیته رسته به کی ده ستینکردوو (جملة مستأنفة) واته: نه وانه ی شه په قسه ده کهن له دژی نایه ته کانی تیمه، ده زانن که هیچ ریی ده ربا زبوونیان نیه و، قوتار نابن له چنگی تیمه.

ته وه ی له کوی نه و یازده (۱۱) نایه ت موباره که وه رده گیری، ههر له سه ره تاوه که خوا ﷻ باسی نه وه ده کات: گه رانه وه ی به نده کانی وه رده گری و له خرابه کانیان ده بووری و ده شزانی چی ده کهن؟

دوا بیش که ده فه رموی: وه لأمی نه وانه ده داته وه که بریوایان هیتاوه و کرده وه باشه کان ده کهن و له به خششی خوی بویان زیاد ده کات، به لام بیروایان سزایه کی سه ختیان هه یه.

دوایی باسی ئەوه دەکات، که ئەگەر خوا بژیو فراوان بکات، بۆ مرۆڤه‌کان، له ئەندازهی پێویستییان زیاتر بۆیان فراوان بکات، یاخود بۆ هه‌موویان فراوان بکات، یان بۆ که‌سانیکیان که ئەهلی ئیمان و ته‌قوانین و به‌ بژیوی زۆر بوغرا دەبن و له‌ خۆیان بایی دەبن، ئەگەر بژیویان بۆ زۆر بکات، ئەوانه‌ له‌ زه‌ویدا سنوورشکینیی و سنوور به‌زینیی ده‌کهن، بۆیه‌ خوا به‌ ئەندازه، ئەوه‌نده‌ی بیه‌وئێ ده‌ینترێته‌ خوار، چونکه‌ به‌به‌نده‌کانی ناشنایه‌ و ده‌شیانینتی.

دوایی باسی دابه‌زاندنی ئاو ده‌کات، له‌ ئاسمانه‌وه، دوا‌ی چاوه‌پوانیی خه‌ڵک، چونکه‌ (العقیث): ئاوێکه‌ به‌فرو باران و ته‌رزه‌یه‌که‌ ده‌باریت، دوا‌ی ئەوه‌ی خه‌ڵک چاوه‌پوانیی کردوه، چونکه‌ ده‌فه‌رموئێ: ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، دوا‌ی ئەوه‌ی ئاتومێد بوون و، به‌زه‌یی خۆی پلاوده‌کاته‌وه.

دوایی باسی ئەوه‌ ده‌کات که‌ دروستکرانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، ئەو ژياندارانه‌ی، یاخود ئەو پێرۆیانه‌ی تێیاندا، دیسان نیشانه‌ی خوان و، خوا ده‌توانی کۆیان بکاته‌وه. دوایی باسی ئەوه‌ ده‌کات که‌ هه‌ر به‌لایه‌کتان به‌سه‌ر بێ، به‌ هۆی کرده‌ی ده‌ستی خۆتانه‌وه‌یه، زۆر جاریش ده‌تانبوورێ.

ئنجا ده‌فه‌رموئێ: تێوه‌ ده‌سته‌وسانکه‌ری خوا نین له‌ زه‌ویدا، بێجگه‌ له‌ خواش هه‌یج سه‌ر په‌رشتیارو یارمه‌تییده‌ریکتان نیه‌.

پاشان باسی نیشانه‌ بوونی که‌شتیه‌کان ده‌کات، که‌ ئەگەر خوا بیه‌وئێ، بایه‌کان ده‌وه‌ستینتی و، که‌شتیه‌کان له‌سه‌ر پشتی ده‌ریا راده‌وه‌ستن، یاخود نغزۆیان ده‌کات، به‌وه‌ که‌ بایه‌که‌ توندتر بکات و، ئەوانه‌ شه‌ره‌ قسه‌ ده‌کهن له‌ دژی تابه‌ته‌کانی خوا، ده‌زانی هه‌یج رێی ده‌ریازبوونیان نیه‌.

هه‌موو ئەوانه، ئەگەر ته‌ماشایان بکه‌ین ده‌زانی: خوا ﷻ له‌ هه‌موو ده‌روازانه‌وه‌ بۆ دلێ مرۆڤ دیت، له‌ هه‌موو ده‌لاقانه‌وه‌ تابه‌ته‌کانی خوا ده‌یانه‌وئێ هه‌دايه‌ته‌

بخەنە نىۋو دَل و عەقلى مَرۋقەۋە، كە ئەگەر بگەرپنەۋە خوا تەۋبەتان لىۋەردە گىرى و، خوا لە بەخشى خۇى بۇتان زىاد دەكات، خوايە كە بۇيوتان دەدات، بەلام كە جارى وايە زۇرى ناكات، بۇ ئەۋەيە لە زەۋييدا سۈۋور شكىنىي نەكەن، خوايەك كە ئاوتان بۇ دادە بەزىنى، ھەرۋەھا بەلاتان كە بەسەردى، خەتاي خۇتانە، كەشتىيەكانىش كە دەبىنن بەو شىۋەيە، نىشانەي گەورەيى و پەرۋەردگار تىيى خۋان ... ھتد، ئەمانە ھەموويان جوۋلىننەرن بۇ ئىنسان بەرەو خوا، بەرەو خوا بە يەككەرتن، بەرەو تەنيا خواپەرستى و واز ھىنان لە پۈۋكردنە جگە لە خوا، واز ھىنان لە ھاۋبەش بۇ خوا دانان، واز ھىنان لە گرتى كۆپرەپى و پىچكەكان كە شەيتانەكان دەيانازننەۋە، بەلام سەرەنجام سەرى مَرۋقەكان بە قوردا دەكەن، ھەم لە دىيادا كارىكيان پىدەكەن، بىنە كۆيلەي كەسىكى ۋەك خۇيان، يان شتىكى لە خۋار خۇيانەۋە، لەو مەقامى بەرزىي بەندايەتتىي بۇ خوا، كە نازادىي و نازايەتتىي مَرۋق و بەرزىي و گەورەيى مَرۋق لە بەندايەتتىي بۇ خوا دايە، كە مَرۋقەكان ۋەك خۇى تەماشادەكات، ۋ شتەكانى دىكەش لە خۋار خۇيەۋە دەبىنى و، تەنيا خوا لەسەرۋوي خۇيەۋە دەبىنى.

بۇيە ئەگەر تەماشاي ئەم يازدە (۱۱) ئايەتەۋ، كۆى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتەۋ، كۆى ئايەتەكانى قورئان ھەموويان بگەين، دەبىنن ھاندەرى مَرۋقن بۇ بەندايەتتىي كەردن بۇ خوا، تاكو ئەو مَرۋقە بە ھۆى ئەو بەندايەتتىيەۋە بۇ خوا، بەرزىي و، ئەو پىگە بەرزەي خوا پىتى داۋە، لىتى نەيەتە خۋار، ئەو رىزو حورمەتەي خوا لىيناۋە، لە دەستى ئەدات بە ھۆى كوفرو شىركەۋە.

خوا بە لوتف كەپەمى خۇى تىمە لەو كەسانە بگىرپى، كە بە ھۆى بەندايەتتىمانەۋە بۇ خوا، ئەۋىش لەمىيانى شوپنكەۋتتى قورئان و، پەپرەۋيى كەردن لە پىغەمبەر كۇتابى موحەممەد ﷺ، ۋ، بەو شىۋەيە مامەلە كەردن لەكەل خۋادا، كە بۇ خوا شايستەيە، بە ھۆى ئەۋەۋە، ھەم لە دىيادا بەختەۋەرو سەربەرزىين و، ھەم لە دوا پۇژدا سەر فرازو شادمان بىن.

مهسه له گرنهگان

مهسه لهی یه کهم:

خوا نه و کهسه یه گه رانه وه و تهوبه له بنده کانی وهرده گرتی و، له خرابه کانیان ده بوورتی و، ده شزانی چی ده کهن، ههروه ها خوا وه لآمی داواکاری بیرواداران چاکه کار ده داته وه و، له به خششی خوئی بویان زیاد ده کات، بیروایانیش له رۆژی دوایی دا، سزای سه ختیان هه یه:

خوا ده فهرموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٥٦﴾ ۝

شیکردنهوی ئه م، دوو ئایه ته، له شش برگه دا:

۱- ﴿ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ۝ ﴾، ئه و (خوا) ئه و کهسه یه که گه رانه وه له بنده کانی وهرده گرتی. خوا ﷻ له و ئایه تانه دا له سه ر ناساندنی خوئی له میانی سیفه ت و کرده وه کانی دا، له میانی چاکه و نیعمه ته کانی دا، به رده وه م ده بی، ههروه ها له سه ر خسته نه رووی هه موو ئه و به لگه و هۆکارانه ی که مروقه کان ده بی ته نیا خوا به تاکه په رستراوی خوئیان بزانی، به مانای وشه ی فراوان و گشتگیری په رستن، ئه و ئایه تانه، هه موویان له و په وته دان: ﴿ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ۝ ﴾، خوا ئه و کهسه یه که گه رانه وه له بنده کانی وهرده گرتی، لیره دا ئه م رسته موباره که، چوار زیده رۆیی تیدان، له رووی په وانبیۆیه وه، بۆ جه ختکردنه وه له سه ر مانا و مه به سه ته که ی:

یه کهم: که ده فهرموی: (وَهُوَ) به رسته ی ناوی (الجملة الإسمية) ده ست پیده کات، ئه مه یه کیکه له جه ختکه ره وه کان، چونکه (هُوَ) راناوه به و راناوه، ئه م رسته یه ده ست پیده کات.

دوہم: کہ دہفہ رموی: (الَّذِي) کہ (الإِسْمُ الْمَوْضُول) ه، (خوا) ئەو کہ سەبە.

سیہم: کہ دہفہ رموی: (يَقْبَلُ التَّوْبَةَ) (يَقْبَلُ: فَعْلٌ مُضَارِعٌ) ه، کرداری تێستاو دەلالەت لەسەر تازەبوونەوێ دەکات، یانی: بەردەوام خوا گەڕانەوێ بەندەکانی بۆ لای خۆی قبوڵ دەکات و لێیان وەر دەگری.

چوارەم: کہ دہفہ رموی: (عَنْ عِبَادِهِ) نەیفەرموو: (مِنْ عِبَادِهِ) ننجاً (تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْهُ) واتە: لە گوناھەکە ی بوردو، گەڕانەوێ کەشی لێ قبوڵ کرد، ھەر و ھا خوا ﷻ بە سێفەتی (عِبَادِهِ) مروقەکانی باسکردو، کە بەندە ی خۆینی.

(۲) - ﴿وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، چاوپۆشی دەکات لە خراپەکان، (العَفْوُ: عَدَمٌ مُؤَاخَذَةً الْجَانِي بِجَنَائِهِ) (عَفُو): بریتییە لەوێ بابای تاوانبار بە تاوانەکە ی نەگیری و سزا نەدری. وشە ی (السَّيِّئَاتِ) یش، (أَل) ناساندنی لەسەر و ناساندنە کەش بۆ تیکرا (جنس) ه، تیکرای خراپەکان خوا ﷻ چاوپۆشیان لێ دەکات.

(۳) - ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾، دەزانی چی دەکەن، ئە ی دوێ تراوێ کان! خۆ تێراویشە تەو: (يَفْعَلُونَ) واتە: دەزانی خراپە کاران و تاوانباران، یان مروقەکان بە گشتی، چی دەکەن؟

ننجاً کە دہفە رموی: دەزانی چی دەکەن؟ واتە: لە گەڵ ئەوێ شدا کە دەزانی چی دەکەن، ئەو جار ئە گەر بگەرێنەو، گەڕانەوێ کە یان قبوڵ دەکات و، لە تیکرای خراپەکانیشیان چاوپۆشی دەکات و دەیان بە خشت، لە گەڵ ئەوێ شدا کە دەزانی چیتان کردو، یان دەزانی چیتان کردو، بە ھەر دوو خۆ تێنەوێ کە.

(۴) - ﴿وَيَسْجِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ھەر و ھا وەلامی ئەوانە ی پروایان ھیناو، کردو و باشەکانیان کردوون، دەداتەو.

(۵) - ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، لە بە خشتی خۆشی بۆیان زیاد دەکات، واتە: (يُعْطِيهِمْ أَفْضَلُ مِمَّا عَمِلُوا وَأَكْثَرُ) باشترو زیاتر لەوێ کە کردوویانە پاداشتیان دەداتەو، لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا دہفە رموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ

يَأْسِيَتَهُ فَلَا يُعْرِئُ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٠﴾ هەر که سَیْک چاکه یه ک بَیْتِی، ده (۱۰) به رانبه ری نه وه پاداشتی ده در یته وه، هەر که سَیْک خرابه یه ک بکات، ته نیا به نه ندازه ی نه وه خرابه یه سزاده در ی و، نه وان سته میان لَیْناکَرِی، پَیْشتریش باسما ن کرد، که نایه ته که ی سووره ی (البقره) ناماژه به وه ده کات، که چاکه یه ک به حه وتسه دیش پاداشت ده در یته وه، به لَکُو زیاتریش.

نجا که ده فهرموی: ﴿وَسَجَّيْبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (يَسْتَجِيبُ) (س وت) خراونه سه ر (يُجِيبُ) یانی: وه لآمده داته وه، به لَام (يَسْتَجِيبُ) واته: زوَر وه لآمده داته وه، به جه ختکردنه وه وه وه لآمده داته وه.

(الَّذِينَ) ش ده گونجی به رکار (مفعول به) بی، واته: خوا وه لآمی نه وانه ده داته وه که بروایان هیناوه و کرده وه ی باشیان کردوه.

ده شگونجی (الَّذِينَ) بکه ر (فاعل) بی، واته: نه وانه ی بروایان هیناوه و کرده وه باشه کان ده کهن، وه لآمده ده نه وه، به ده م بانگه وازی خواوه ده چن، که واته: (يَسْتَجِيبُ) ده گونجی بلئی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَسْتَجِيبُونَ) یانی: نه وان وه لآمده ده نه وه، یا خود: (أَلَلُّهُ يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) خوا وه لآمی نه وانه ده داته وه که بروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیا ن کردوون،

٦١- ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، نه وانه ش که بیپروان سزایه ی سه ختیان هه یه، وشه ی (کافرؤن) کو ی (کافر) ه، له سه ر کیشی (فَاعِل)، یانی: که سَیْک که هه قی داپوشیبی و هه قی ره فز کردبی، که واته: نه وانه ی سزای سه ختیان هه یه، نه وانن که هه قیان بو دی و ده نیاسن و پی تاشنا ده کرین، به لَام وه ری ناگرن و ره قی ده که نه وه.

حه وت موژده له و دوو نایه ته دا:

له راستیدا نه م دوو نایه ته موباره که، بو خوَم هه ر جار که ده یانخوینم، هیواو نو میدتیکی یه کجار که وره یان تیدا ده بینم بو گوناهاران به تایبه ت و، بو

مروّقه‌کان به گشتی، ئەم دوو نایەت موبارە‌کە زۆر زۆر دڵخۆشکەرن، چونکە
 حەوت موژدەیان تێدان، توێژەرەوان قسەیان زۆر لەسەر کردوون، بەلام ئەمبێنوه
 بەم شێوەیە ئەم حەوت موژدەیه، دەر بهێنن، ئەگەر هەشبی ئەکەوتۆتە بەرچاوم:

موژدە یەکەم: **﴿ وَهُوَ الَّذِي ﴾**، خوا ئەو کەسەیه **﴿﴾**،
 لێرەدا خوا خۆی بە تێمە دەناسیتن: ئەو خوا پەرورەدگارە ی تێوه، کە پەيامی
 بە پیغەمبەری کۆتایی موحەممەددا **﴿﴾** بۆ ناردوون، هەر وەها بە هەموو
 پیغەمبەرانى دیکەدا بۆ گەلانى دیکە، بۆ کۆمەلگایەکانى دیکە، پەيامەکانى خۆی
 ناردوون، ئەو کەسەیه چاکى بناسن و زۆر پیتی ئومیدەوار بن.

موژدە دووهم: **﴿ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ ﴾**، گەرانهوه وەرده‌گرێ، (التَّوْبَةَ)
 ش، دیارە (ال)، ناساندنی لە سەرە واتە: هەموو گەرانهوه‌کان وەرده‌گرێ، هەر
 کەسێ بگەرێتەوه بۆ لای، چ لە کوفرهوه بۆ ئیمان بگەرێتەوه، چ لە شیرکەوه
 بۆ خوا بەیەکگرتن (توحید الله) بگەرێتەوه، چ لە نیفاقهوه بۆ دینداریی ساغ
 و بن خلتە بگەرێتەوه، چ لە گوناھو تاوانهوه بگەرێتەوه بۆ فرمانبەری و
 گوێڕایەتیی، چ لە کەمتەر خەمییهوه بگەرێتەوه بۆ گورج و گوێسی، هەرچۆنیک
 مروّقه‌کان بگەرێتەوه بۆ خزمەتی خوا، گەرانهوه‌کەیان لێ وەرده‌گرێ، وەك لە
 کتیبی: (گەرانهوه بۆ لای خوا) - کە تاكو ئیستا شەش جار چاپ کراوه - لەویدا
 بە تەفصیل باسی گەرانهوه بۆ لای خوامان کردوه.

موژدە سێیەم: **﴿ عَنْ عِبَادِهِ ﴾**، لە بە‌نده‌کانى، مروّقه‌کان
 هەرچە‌نده ئەهلی کوفر بن، ئەهلی شیرک بن، ئەهلی نیفاق بن، ئەهلی گوناھو
 تاوان بن، هەرچۆنێ، هەر بە‌نده‌ی خۆینی، ئەمەش دیسان موژدە دڵخۆشکەرێکی
 دیکەیه، کە خوا مروّقه‌کان هەر بە‌نده‌ی خۆی دەزانن، وەك چۆن بابیتک
 دایکیتک، رۆڵە‌کە‌ی خۆی ئەگەر لاساریش بێ، ئەگەر کوپه، ئەگەر کچه، هەر
 بە‌ه‌ی خۆی دەزانن، دە‌لێ: تۆ هەر رۆڵه‌و جگەر گۆشە‌ی منی، خواش **﴿﴾**

مرؤفه کان هەر به بهندهی خوئی ناو دینن، نه گهر سه ره رۆیشیان کردبئی و لاساریشیان کردبئی.

موژدهی چوارهم: ﴿وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، له هەرچی خراپه و کهم و کورپه ده بووری، وشه ی (سَيِّئَات) کۆی (سَيِّئَة) یه، (سَيِّئَة) ش بویه وای پنده گوتری، چونکه بۆ خاوه نه که ی خراپه، حالی خاوه نه که ی خراپ ده کات، واته: خوا له تیکرایی نه و تاوانانه ی، نه و غه له ت و په له تانه ی بۆ خاوه نه کان یان خراپن، چاوپۆشیان لئ ده کات، نه گهر خاوه نه که بیان دانیان پیدابینن و، بکه پرته وه بۆ لای خوا و لئیان په شیمان بئی و ده ستبهرداریان بئی.

موژدهی پینجهم: ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾، یان (وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ) ده شزانی چی ده کهن، واته: له گه ل نه وه شدا که خوا ده زانی چی ده کهن، نه و جاریش خوا ﷺ ده رگای بۆلا گه رانه وه و بۆلا په شیمان بوونه وه ی خستۆته سه رپشت، بۆ هه موو مرؤفه کان.

موژدهی شه شه م: ﴿وَيَسْجِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، وه لأمی نه وانه ی پروایان هتیا وه و کرده وه ی باشیان کردوه، ده داته وه، به ده نکیانه وه دی و، لئیان وه رده گری، بۆ گونا هباران گه رانه وه بیان لئ وه رده گری، به لأم بۆ پرواداران کرداری باش، هه میشه وه لأم کۆیه و به ده نگه وه هاتوویه، خوا ی به خشه ری به خشنده.

موژدهی حه و ته م: ﴿وَرَبِّدُهُمْ مِنْ قَبْلِهِ﴾، هه روه ها له به خخش و چاکه ی خویشی بۆیان زیاد ده کات، واته: بۆ پرواداران کرداری باش، هه میشه خوا ﷺ هه تا داوای لئ بکهن، یا خود تا کو نه وان شایسته بن، نه گهر به زمانی وتاریش داوای لئ نه کهن، به لکو به زمانی حال و کردار، خوا ﷺ به ده نکیانه وه دی و وه لآمیان ده داته وه، له به خششی خوئی بۆیان زیاد ده کات، به خششی خواش بئی ستوره.

مەسەلەى دووھم:

خوا بۆيە بڑيو بۆ ھەموو بەندەكانى زۆر ناكات، تاكو ياخىى نەبن، بۆيە بە ئەندازە بۆيان دادەبەزىنى و، ھەر ئەويش دوای بى ھىوا بوونيان لە دابەزىنى ئاو، بەزەيى خۆى كە لە ئاوى ئاسماندا بەرچەستەيە، بۆيان بلاودەكاتەو، ھەر ئەويش سەرپەرشتىارى ستايشكراوھ:

خوا دەفەرموى: ﴿ وَلَوْ سَظَّ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْغَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ ۞

شېكردنەھوى ئەم دوو ئايەتە، لە شەشە بەرگەدا:

١- ﴿ وَلَوْ سَظَّ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ ﴾، ئەگەر خوا بڑيو بۆ بەندەكانى زۆر كەربايە، بۆى فراوان كەربان، لە زەوييدا ياخىى دەبوون، لێرەدا زانايان زۆريان لەوبارەو قسە كەردو، كە ئايا مەبەست لەم زۆر كەردن و فراوان كەردنى بڑيو بۆ بەندەكانى، كە دەبیتە ھۆى ياخىيوون و سنوورشكئىنيان لە زەويدا، چيە؟

آ- ھەندىكيان گوتوويانە: ئەگەر خوا ھەموو مرۆفەكانى لە حالەتى سامان و بڑيو فراوانيدا، دانابايە، ئەو سىستىمى ژيانيان تىكەدەچوو.

ب- ھەندىكيان گوتوويانە: ھەرچەندە لێرەدا خوا بەندەكانى بە گشتىي فەرموون، بەلام بە پىتى سىاق دەزانين كە مەبەست ئەو بەندانەن، ئەو مرۆفانەن كە ھەلناگرن و شاىستەنين، ھەك كۆردەھواريى خۆمان دەلئين: (فلاڤكەس بە مستە ئاويك دەكەويئە مەلە)، يان دەلئين: (ھەر كەسيك چوار عانەى لە گيرفانى خۆيدا بينين، بە ھەق لەگەل كەسدا ناكات و بوغرا دەبن).

ج- ده‌شگونجی تاوا مانا بکری: ته‌گەر خوا بژیو بو به‌نده‌کانی زۆر بکات، لهو ئەندازه‌یهی که پێوستییانه زیاتر به‌سه‌ریاندا پرژیی، ده‌بێته هۆی سنوورشکینیان و سته‌م و خراپه‌یان له زه‌ویدا.

۲- ﴿وَلَكِنْ يُزَلُّ بِقَدْرِ مَا يُشَاءُ﴾، به‌لام به ئەندازه ده‌نێرێته خوار، ئەوه‌ندهی بیهوی، (يُزَلُّ) به: (يُزَلُّ)ش، خوێندراوه‌ته‌وه، یانی: به ئەندازه‌یه‌کی دیاریبکراو، ئەوهی بیهوی دایده‌به‌زێتی، (بِقَدْرِ: الْمِقْدَارُ وَالتَّعْيِينُ) ئەندازه‌و دیاریبکردن، که ده‌فه‌رموی: (مَا يَشَاءُ)، (ما: يَعْنِي الَّذِي يَشَاءُ إِنْزَالَهُ) ئەوهی که بیهوی دایه‌به‌زێتی، به ئەندازه‌یه‌کی دیاریبکراو، دایده‌به‌زێتی.

۳- ﴿إِنَّهُمْ يُعَادُونَ حَسْبُ بَصِيرَةٍ﴾، واته: به‌راستی ئەو به‌به‌نده‌کانی شاره‌زایه‌و بینه‌ریانه، یانی: شاره‌زایه به حال و بایان، پێش ئەوهی حاله‌ت و کرده‌وه‌کان لێیان ده‌ریکه‌ون، هه‌روه‌ها بینه‌ری حال و کرده‌وه‌کانیانیشه، دواي ئەوه کرده‌وه‌کانیان لێ ناشکرا ده‌بن. لێره‌دا سی ده‌قی سونه‌ت دێنین:

یه‌که‌م: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: [أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي زَهْرَةَ الدُّنْيَا وَكُرَّتُهَا] (آخرجه البخاري: ۶۴۲۷، و مسلم: ۱۰۵۲، و غیرهما).

واته: ئەوهی که له هه‌موو شتێک زیاتر مه‌ترسیم لێی هه‌یه له ئۆمه‌ته‌که‌م، بریتیه له جوانیی ژبانی دنیاو، زۆریی (مال و سامانی) دنیا.

واته: که زۆر به‌سه‌ریاندا پرژی و، پێی بوغراو یاخی ببن، ئەوهی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ لێی ترساوه، زۆر جوان می‌صدافه‌که‌ی له سه‌ر نه‌رزی واقیع ده‌بینین، ده‌وله‌تانی که‌نداو ته‌ماشایه‌که‌ن، وه‌ختی خۆی وشتر له‌وه‌رێن بوون، تێستاش چۆن پێشبرکه‌ ده‌که‌ن له به‌رزکردنه‌وهی بینایاندا، تێستا چۆن عیبادو بیلابیان خستۆته‌ ژێرده‌ستی دوژمنانی خوا، به‌فه‌رمانی جووله‌که‌و ئەمریکاو رۆژئاوا، ده‌ربه‌ست له‌خزمه‌ت هه‌ر که‌سێک دان، که له به‌رژوه‌ندیاندا بێ،

لە بەرزەوھەندىي مانەوھەيان لەسەر ئەو كورسىي حوكمى ميراتىي و بنەمالەيىە، چ لە كەنداو، چ لە ميسر، چ لە ولاتانى ديكەي مسولماننشىن دا، بە تايبەت دواي ئەوھي نەوت و گاز دۆزرايەوھو ئەو ولاتانە دەولەمەند بوون، لە جياتى ئەوھي ئەو دەولەمەندىي و سەرۆھت و سامانە لە پەزامەندىي خوادا بەكاربىتن، لە خزمەتى خەلك و ولاتيان دا بەكارى بىتن، لە خزمەتكردن و يارمەتيدانى مسولمانانى برسىي و پەش و رووت و چەوسىتراوھي ئەملاولادا بەكارى بىتن، بەكاريان هيتا لە خزمەتكردى زلھيزان دا، لە زياتر چەسپاندىن و، زياتر پۆبردنە خوارى كورسى حوكم پانىيان دا، ھەرۆھەا زياتر سەركوتكردن و دەمكوت كرىنى خەلك و كۆمەلكاكاني خوياندا.

ھەرۆھەا لە ھەرئەمەكەي خوْشمان دا، وئەھي ئەوھي دەولەتانى كەنداو بەزەھقى دەينىن.

دووھم: پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: **إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا حَمَاهُ الدُّنْيَا، كَمَا يَظَلُّ أَحَدُكُمْ يَحْمِي سَقِيمَةَ الْمَاءِ** (أخرجه الترمذي: ۳۰۳۶، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الرَّغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ: ۳۱۸۰).

واتە: ئەگەر خوا بەندەيەكي خوْشويست، لە دنيا دەپاريزي، ھەك چۆن يەكئەك لە ئيوە نەخۆشەكەي لە ئاوي دەپاريزي. ئەكە ئاوي نەداتى، بۆ ئەوھي زياتر نەخۆش نەبى، يان كەسئەك كە برىندار دەبى، ئاوي نادەنى چۆنكە ئىي تووشى زيان دەبى.

سىيەم: پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: **إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَحْمِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ كَمَا يَحْمِي الرَّاعِي الشَّفِيقُ غَنَمَهُ عَنِ مَرَاتِعِ الْهَلَكَةِ** (أخرجه أحمد: ۲۳۶۲۷، والبيهقي في شعب الإيمان: ۹۹۶۷، اللفظ له).

واتە: بىگومان خواي زالىي پايەدار بەندەي بروادارى خوْي دەپاريزي، ھەك چۆن شوايى دالسۆزور خاوەن پەرۆش، رانە مەرەكەي خوْي دەپاريزي، لەوھەكە شويتى خراب بڵەوھەيىن و، لە ئەنجام دا سەريان بە فەتارەت بچى، (چ بە ھۆي لەوھەرەكەوھە كە خراپىي، چ بە ھۆي شوئەنەكەوھە، كە تووشى ھەلدېران و، لە بەين چوون بىن).

۴- ﴿ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا ﴾، خوا نهو که سه‌یه که ناو ده‌بیرته خوار، دواى نه‌وهى ناومید بوون، یانی: دواى نه‌وهى مروّفه‌کان ناومید بوون، وشه‌ی (یُنزّل) خویراوشه‌ته‌وه: (یُنزّل).

(الغیث: المَطَرُ الَّذِي بَعْدَ الْجَفَافِ، سُمِّيَ غَيْثًا بِالْمَضْدَرِ، لِأَنَّ بِهِ غَيْثَ النَّاسِ الْمُضْطَرِّينَ) (غیث): نه‌و بارانه‌یه که له دواى وشکه سالیى دئی، دواى بیبارانیى، بویه ناوی لیتراوه (غیث)، چونکه نه‌وانه‌ی بی‌دوره‌تان و ناچارن، هاواریان کرده‌وه ده‌فریایان هاتوه.

وشه‌ی (غیث): مه‌رج نیه ته‌نیا باران بی، واته: باران و به‌فرو ته‌رزه، نه‌و ناوه‌ی له سه‌ری داده‌به‌زی، گوتراوشه: (الغیث: مَا كَانَ نَافِعًا وَفِي وَقْتِهِ)، (غیث): نه‌وه‌یه که به سوود بی، له کاتی خویدا بی، چونکه جاری واش هه‌یه باران و به‌فرو ته‌رزه دئی، مه‌رج نیه هه‌ر سوودی هه‌بی، به‌لکو جاری وایه ده‌بیته لافاو لیترماوو، جاری وایه ده‌بیته هوّی زیانگه‌یاند به کشتوکال، به‌لام ناگری له‌به‌ر نه‌وه‌ی که می‌ک خه‌لک کشتوکاله‌که‌یان، یاخود خانوو‌ه‌کانیان، که ته‌ویش ره‌نگه به زوری به هوّی که مته‌رخه‌میسی حوکه‌ته‌کانه‌وه بی، زیراب و شوینی ناو پیدا رۆیشتیان چاک نه‌کرد بی، هه‌ندی‌ک له که‌ره‌که‌کان زیانان پیبکات، ناگونجی له‌به‌ر نه‌و زیانه‌که‌مه، نه‌و سووده زۆرانه‌ی که له ناوی ناسمان ده‌بیرتن، خواى به‌خشه‌رخه‌لکیان لی بیبه‌ش بکات.

۵- ﴿ وَبِئْسَ رَحْمَةً ﴾، هه‌روه‌ها (خوا) به‌زه‌یی خوّی بلا‌وده‌کاته‌وه، (النُّشْرُ: ضِدُّ الطُّيِّ وَأَسْتَعِيرَ هُنَا لِلتَّوَسُّعِ وَالْإِمْتِدَادِ)، (نشر) پیچه‌وانه‌وه‌و دژی پیچانه‌وه‌یه، (نشر) واته: بلا‌و‌کردنه‌وه، (طی) واته: پیچانه‌وه، لی‌ره‌دا (نشر) خوازراوه‌ته‌وه بو فراوان‌کردن و دریژه‌پیدان، که ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَبِئْسَ رَحْمَةً ﴾، وه‌ک پیشتیش باسمان کرد، له چه‌ند شوین له قورئاندا، خوا ناوی له باران و تاویک که داده‌به‌زیرتی له ناسمان، ناوه، ره‌حه‌مت، بو وینه:

له سوورق (الأعراف) دا، ده فہ رموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا بِقَالَا سُقْنَاهُ لِيَكْدِرَ مِمَّنَّ فَازَلَنَّا بِهِ الْأَمَاءَ فَأَخْرَجْنَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۵۷﴾، واتہ: ئەو (خوا) كەسكە بايەكان وەك موژدە دەتيرق لە پيش دەستی بەزەبەيەكەي خوڤەو، (واتە: باران، يان ئەو ئاوەي كە دادەبەزيتق)، هەتا كاتيك كە ئەو بايانە هەورە قورسەكانيان هەلگرتن، تيمە لتي دەخوړين (هەورەكە) بەرەو سەرزه مينيكي مردوو، ئاوي لئ دادەبەزيتن و لە هەموو ميوەيەكي پئ دەرديتن، هەر بەو شيوەيەش (لە كاتي خویدا) مردوووان دەرديتنەو، بۆ ئەوێ ئيوه پەند وەرېگرن.

ياني: وەك چۆن خوا بە هۆي ئاويكەو كە دايدەبەزيتق، سەر زهوي زيندوو دەكاتەو، بە هەمان شيوەش، كاتئ خوڤي فەرماني لەسەرە، لە پوژي دوايي دا مردووەكانيش زيندوو دەكاتەو.

(۶) ﴿ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴾، هەر ئەويش سەر پەريشتياري ستايشكراو، سەر پەريشتيكر دنەكەي ديارە: سەر پەريشتيي مروڤەكان دەكات، تيشكي خوړيان بۆ دەتيرق لە پوژدا، تيشكي مانگيان بۆ دەتيرق لە شەوداو، تيشكي ئەستېرەكانيان بۆ دەتيرق، بۆ ئەوێ دنيا ئەبيته تاريكستان، پاشان ئاويان بۆ دادەبەزيتق، بە هەر سئ شيوەي بەفرو باران و تەرزە، كە هەر كام لەم سئ شيوەيە حيكمەتي خوڤي هەيە، بەفرو تەرزەكە لە شوينه بەرزەكان دەبارن و لەوئي دەميتنەو، ئەگەر هەموو ئاوەكە باران بووايە، يەكسەر هەمووي دەهاتە خوار، بەلام ئەو بەفرو تەرزەيە، لە شوينه بەرزەكان و چياكان دەميتنەو، بۆ ئەوێ وردە وردە بەو چيايانەدا بچيته خوارو، لە عەمبارە ئاوەكاندا دابكرق و كوڤيتهو.

ئنجانەكەر ئاوي ئاسمان هەمووي ليكرا باران باو هاتبايە خوار، دنيا دەبوو لەفاو، ئەو هەموو پريزەي بەفرە كە لە كوڤستانەكان و لە شوينه بەرزەكان دەبارق، ئەو پريزە زۆرەي تەرزە، كە يەكسەر ناتوتتەو ماوہيەكي پئدەچق.

ئەگەر ھەمووی باران بووایە، زۆر لە ولاتان کاوڵ دەبوون، سەرپەرشتییکردنی خوا بۆ مەرقەکان لە زۆر شتدا بەرجەستەییە، ئەو ھەموو نازو نێعمەتە ی لەسەر زەوی بۆ پەرساندوون، ئەو ھەموو ھۆکارانە ی ژیان و گوزەرائی بۆ پەرساندوون، ئەم زەویە ی ئێمە بەرگیکی گلیی ھەیە، دوایی بەرگیکی ئاویی ھەیە، کە سی لەسەر چواری پانتایی زەوی دادەپۆش، دوایی بەرگیکی ھەوایی ھەیە، کە بەرزایی ھەزار (۱۰۰۰) کیلۆمەتر زیاترە، شجا پێکھاتە کانی ئەو بەرگە ھەواییە، پێژە کە یان لە گەل ژبانی مەرقەدا گونجاو: (۷۸٪) ی نایترو جینە، (۲۱٪) ی ئۆکسجینە، (۰,۳٪) ی دوو ھم ئۆکسیدی کاربۆن و ھەندێک لە پێکھێنەرەکانی دیکە یە، ئەو پێژانە ی ئەو توخمانە، ئەگەر کە مەتر بایە یان زیاتر بایە، ژیان لەسەر زەوی دروست نە دەبوو. بۆیە خوا ستایشکراو، بە مۆتەلە ئیسی، ھەرچی سیفەتی بەرزو چاکە سی خوا یە، خوا لە ھەموو لە کەم و کوپییە ک دورو.

مه سه له ی سیه م:

ههروه ها له نیشانه کانی خوایه هینانه دی ناسمانه کان و زهوی و، نه وهی له ژبانداران تیندا بلاوکردوونه وه، که هه ر کات ویستی له سه ر کۆکردنه وه یان توانایه:

خو ده فه رموی: ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ (۱۱).

شیکردنه وهی ئه م، ئایه ته، له چوار بره گه دا:

(۱) - ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ههروه ها له نیشانه کانی، وی دروستکردنی ناسمانه کان و زهوییه.

(الآیة: هِيَ الْعَلَامَةُ وَالذَّلِيلُ عَلَىٰ شَيْءٍ، وَالشَّيْءُ يَدُلُّ عَلَىٰ أَنْ الْمُرَادَ بِهَا ظَوَاهِرُ الْخَلْقِ). (آیة): به مانای نیشانه و به لکه یه له سه ر شتیک، به لأم نه م سیاقه ی ئیره نه وه ده گه یه نی، که مه به ست له (آیات) لیره دا دیارده و دیمه نه کانی دروستکراوه کانی خوان.

ئه گه رنا (آیة) به مانای رسته ی قورئانیش دئی و، به مانای موعجیزه ی یتغه مبه رانیش عَلَیْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دئی و، به پتی سیاق ده زانری که کام له مانایه کانی مه به سته، جاری واش هه یه له یه ک رهوت (سیاق) دا زیار له مانایه ک هه لده گری، که ده فه رموی: له نیشانه کانی خوا، واته: نیشانه کانی به دپه یتنه رایه تیی و پهروه ر دگار تیی و، خاوه ندار تیی و بالأده ستیی خوا.

﴿خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی، (السَّمَاوَات) واته: دروستکراوه به رزه کان، یا خود جیهانه به رزه کان، جیهانه بالایه کان (العَوَالِمُ الْعُلَیَّیَا)، (الأرض) یش، ئه م گۆی زهوییه یه که ئیمه له سه ری ده ژین و جیهانی خواروه (العالم الأسفل) یه.

۲- ﴿وَمَا بَتَّ فِيهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾، ههروههها نهوهی بلاوی کردونهوه تییاندا له پیرویان، (البَّتُّ: التَّفْرِيقُ وَالتَّوْزِيعُ، بَتَّتِ الرِّيحُ التُّرَابَ: فَرَّقَتْهُ) (بَتَّ): بریتیه له لیک بلاوکردنهوهوه دابهشکردن، دهگوتری: (بَتَّتِ الرِّيحُ التُّرَابَ) بابهکه گلهکهی بلاوکردوه، پهرش و بلاوی کردهوه، وشهی (دَابَّةٌ) واته: پیرو، (كُلُّ مَا يَذُبُّ عَلَى الْأَرْضِ) ههershتیک که لهسهرزوهی پروات.

بهلام (الطيری) دهلی: (الدَّابَّةُ: النَّاسُ وَالْمَلَائِكَةُ)^(۱)، (دَابَّةٌ): بریتیه له خهَلک و فریشتهکان.

ههلبتهه جینیش ههردهگرتههوه، واته: ههموو نهوانهه لهسهرزوهییین، نجا نهگهزمه بهست بهس سهرزوهی بی، مروقهکان و جندو فریشتهکانیش، دهگرتههوه، بهلام که دهفهرموئ: ﴿وَمَا بَتَّ فِيهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾، ههرچی پیرویه که تییدا بلاوکردونهوه، کهواته: (دَابَّةٌ): دهبی له ناسمانیش ههبی.

۴- ﴿وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَسَاءُ قَدِيرٌ﴾، نهویش لهسهر کۆکردنهوهیان ههر کاتی بیهوی، به توانابه، ههرکاتی بیهوی دهتوانی کۆیان بکاتهوه، خریان بکاتهوه، که مه بهست پیرویی دواییهو روژی کۆکردنهوهو لیتیرسینهوهیه.

پوونکردنه وهیهک له سهه ره هه بوونی پیزۆ (دابە) له ناسمان دا:

شایانی باسه: ئەم ئایەت موبارە که که دەفه رموی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هه ره چی پیزۆیه که له ناسمانه کان و زه ویدا بلأوی کردۆته وه، تاکه ئایه تیکه له قورئاندا له و باره وه، (النبلسی) له ته فسیره که ی خۆیدا^(۱)، ده لئ: ﴿هَذِهِ آيَةُ هِيَ الْآيَةُ الْوَجِيذَةُ الَّتِي فِيهَا إِشَارَةٌ إِلَى مَا سَيَكْتَشَفُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ مِنْ حَيَاةِ حَيَوَانِيَّةٍ فِي الْكَوَاكِبِ الْبَعِيدَةِ وَكَائِنَاتٍ حَيَّةٍ، فَالْدَابَّةُ هِيَ الْمَخْلُوقُ الَّذِي يَتَحَرَّكُ وَالْمَخْلُوقَاتُ الَّتِي تَدْبُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ هِيَ الدَّوَابُّ﴾.

واته: ئەم ئایه ته تاکه ئایه تیکه که ئاماژه ی تیدایه، به وه که په نگه له داهاتوودا بدۆزرتیه وه که ژبانی ژبانداران له خپۆکه دووره کانیشدا هه ن، په نگه کائیناتی دیکه ی ژباندار ی وه که نه وه ی سه ره زه ی هه بن، چونکه (دابە) بریتیه له و دروستکراوه ی که ده جوولئ، ئەو کائینانه ی له سه ره زه ی ده جوولئین، پێیان ده گوئری: (دَوَابٌّ).

زانایان زۆریان قسه کردوه له و باره وه، ته ماشای زۆر به ی ته فسیره کانم کردوه: بۆ وینه: ۱- (فخرالدین الرازی)^(۲)، که زۆر سه ری ده خوری بۆ چاره سه ری ئەو ئیشکالانه ی به رواله ت له سه ره هه ندیک ئایه تان په ی داهه بن، ده لئ:

که خوا ده فه رموی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾، ئایا ئەمه چۆنه؟ ئەگه ره به سه له سه ره زه ی مرۆف هه بن و جند هه بن، ئەدی چۆن خوا (دابە) پیزۆی پالداوه ته لای ناسمانه کانیش؟ (الرازی) سئ جوژه وه لامی داونه وه:

وه لامی به که م: ده لئ: ﴿يُضَافُ الْفِعْلُ إِلَى جَمَاعَةٍ، وَإِنْ كَانَ فَاعِلُهُ وَاحِدًا مِنْهُمْ، مِثْلُ: ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا الذُّلُومُ وَالْمَرْجَاتُ﴾ (۲۴) (الرحمن) واته: جاری وایه کرده وه یه ک پالده درتیه لای کۆمه له یه ک، هه ره چهنده ئەنجام ده ره که ی به کینک بئ، له وان، وه ک خوا له باره ی ده ره یترانی که وه ره رو مروارییه وه له ده ریا له سووره تی (الرحمن)

(۱) تفسیر النبلسی: ج ۸، ص ۲۱۰.

(۲) ج ۱۴، ص ۱۵۲.

دا، ده فەرموئ: ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا الدُّوَابُّ وَالْمَرَجَاتُ﴾ (۲۴)، واته: له ده ریای سوئرو شیرین گهوهرو مرواریی دهرده هیترین، له حالیکدا که گهوههرو مروارییه کان ته نیا له ناوی سوئردان و، له ناوی شیریندا په روهرده نابن.

وه لآمی دووهم: ده لئ: (أَنَّ الدَّيْبَ هُوَ الْحَرَكَةُ، وَالْمَلَائِكَةُ لَهُمْ حَرَكَةٌ) (دیب): به مانای جوولله یه و فریشته ش جوولله یان هه یه، (ههروه ها جندیش جوولله یان هه یه)، پیتشتریش قسه که ی (الطبری) مان، هینا که گوئی: (الدَّابَّةُ: النَّاسُ وَالْمَلَائِكَةُ)، (دابة) بریتیه له خه لک و فریشته کان.

وه لآمی سیه م: ده لئ: (لَا يَبْعُدُ أَنْ يُقَالَ: إِنَّهُ تَعَالَى خَلَقَ فِي السَّمَوَاتِ أَنْوَاعًا مِنَ الْحَيَوَانَاتِ يَمْشُونَ مَشْيَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَى الْأَرْضِ) دوورنیه بگوتری: خوا له تاسمانه کاندان چهندان جوړ ژبانداری دروستکردوون، که وه ک مروققان له سه زهوی دهرؤن، نه وانیس له شوینی خویمان دهرؤن، نه وه سی وه لآمه که ی (فخر الدین الرازی).

۲- (محمد الطاهر بن عاشور)، ده لئ: (وَالْعُلَمَاءُ يَرْدُدُونَ فِي الْبَيِّنَاتِ سُكَّانَ فِي الْكَوَاكِبِ، وَجَوَزَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ الْمُتَأَخِّرِينَ أَنَّ فِي كَوْكَبِ الْمَرِيخِ سُكَّانًا)^(۱) واته: زانایان له وه دا دل له دل ده دن له چه سپاندنی دانیشتووان له خرؤکه کانی دیکه داو، هه نندیک له زانایانی دوایین به گونجاویان زانیوه، به پیتچوویمان زانیوه که له سه خرؤکه ی مه رریخ دانیشتووان هه بن.

بیکومان جارئ من به س قسه ی نه وان دینم، دوایش قسه ی خوم ده که م!

۳- په کیکی دیکه که له وبارانه وه قسه ی زوری کردوون، (طنطاوي الجوهري) یه، له ته فسیره که ی خویدا به ناوی (الجواهر)، له جیه ک دا ده لئ:

(أَخْضَرَ رَوْحَ كَالْيَلْبُو وَتَحَدَّثَ حَوْلَ النُّجُومِ وَالْكَوَاكِبِ، وَأَفَادَنَا أَنَّ مِنَ السَّيَّارَاتِ مَا هُوَ خَيْرٌ مِنْ أَرْضِنَا، كَمَا أَنَّ شَمْسَهُ أَحْسَنُ مِنْ شَمْسِنَا، وَمِنْ الشُّمُوسِ مَا لَا سَيَّارَاتٍ لَهَا إِلَّا أَحْوَالُ سُكَّانَهَا خَيْرٌ الْأَحْوَالِ)^(۲)

(۱) التحرير والتنوير: ج ۲۵، ص ۹۷.

(۲) تفسير الجواهر: ج ۲۰، ص ۱۲.

واته: رووحی گالیویان ناماده کرد، [زانستیک ههیه پیتی دهگوتری: ناماده کردنی رووحه کان] (تحضیر الأرواح) نجا له بارهی نهستیره کان و خړۆکه کانه وه قسهی کردو پتیاراگه باندین که خړۆکهی وا ههیه زۆر باشتره له زهویه کهی تیمه، خۆره کهشی له خۆری تیمه باشتره، خۆری واش ههیه هیچ خړۆکهی له که لاندین [وهک چۆن خۆر کۆمه له یه کی ههیه نو خړۆکه ن] به لکو دانشتووای نهو خړۆکه له باشترین حاله تدان، [نمه به حیساب قسهی گالیویه که رووحه که یان ناماده کردوه]!

ههروهها (طنطاوی) ده لئ: خوا دهفه رموی: ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا الْوَلْوُؤُ وَالْمَرْجَاتُ﴾ (الرحمن، راست نیه که گهوه ره مرواری تهنیا له ناوی سویردا دروست ببن و، خواش پایدانه لای ناوی شیرین، به لکو له ناوی شیرینیش دا گهوه ره مرواری دروست ده بن.

۴- نهوهی منیش تیتی دهگم نهوهیه، که له راستییدا ناماده کردنی رووحه کان، چ رووحی گالیوو بئ، یان هه که سیتی دیکه بئ، نهوه به نهفسانهی ده زانم و، پیم وایه رووحه کان له بهر دهستی خوی پهروه دگار دان و، هیچ کهس ناتوانی رووحه کان ناماده بکات و بهس له بهر دهستی خوی پهروه دگار دان، مه کهر خوا ﷺ مۆلهت بدات بینه خهوی که سیک، بۆیه نهوهی لهو بارهوه دهگوتری: پیم وایه هه مووی فیل و هه لئه له تاندنی چنده شهیتانه کانه له مروفه کانیا ن کردوه، په ننگه ناماده کراوه که هه ره قهرینی نهو که سه بوو بئ، ته کهر زۆر زانباریی ورد بدات له بارهی نهو که سه وه، ده بئ هه ره قهرینه کهی بئ، وه که هه لئه له تاندنی نهو خه لکه که گو مریان بکه ن، جار جار شهیتانه کان نهوه ده که ن، نهوه نهفسانه یه وه له راستییدا هیچ رووئکی عیلمیی نیه، هه ره چهنده مشت و مرو قسهی زۆری له سه ره ده کرتی.

نایه ته کهش که دهفه رموی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ پیم وایه نهوهی که (الطیر) کوتوویه تی و نهوهی (الرازی) یش له رای دووه می دا کوتوویه تی: (أَنَّ الدُّبَّيْبَ هُوَ الْحَرْكَةُ، وَالْمَلَايِكَةُ لَهُمْ حَرْكَةُ) یانی: (دبیب) یانی: جوو له و فریشتهش جوو له یان ههیه، نجا بهمشیه لیکدانه وهیه، هیچ پتویست به وه ناکات، بلتین: جگه له سه ره زهوی، شوئینیکی دیکهش ههیه و ژیا ئیکی دیکه ی لیه، وه که

ژىيانى سەر زەوى! چۈنكى ئەگەر مەبەست لە (دابە) ھەر دروستكراوتك بىن ھەرەكەو جموجۆلتى ھەبى، بىگومان فرىشتەكانىش جموجۆلىان ھەيەو، جندىش جموجۆلىان ھەيە، ۋەك چۆن مرؤفئىش جموجۆلتى ھەيەو، ئازەلآن و زىندەوهران و پەرەورانىش جموجۆلىان ھەيە.

بەلام ئەگەر گرىمان لە داھاتوودا دەرکەوت، كە لە جگە لە زەوى تىمەشدا ژيان ھەيە، ئەو ھەيە ئەگەر ئەگەر دەيگر تەو ھەيچ ناكۆكىسى لەگەلى دا نىە، بەلام ئەم ئايەتە تىمە ناچار ناكات بلتىن: لە گەردووندا شوئىتىكى دىكەش ھەيە، ۋەك زەوى، ژيانىكى ۋەك ژيانى تىمەى لىيە، ئايەتەكە تىمە ناچار ناكات، ۋابلتىن، چۈنكى ھەر دەفەرموتى: ھەموو ئەو (دابە) ئەھى خوا لە ئاسمانەكان و زەويدا بلاوى كىردوونەو، (دابە) ش ھەرشتىكە بچووتى و فرىشتەكانىش ديارە زۆر زۆر.

ئەھى مەررىخىش كە (محمد الطاهر بن عاشور) گوتتويەق: تىستا دەرکەوتتو! دەلتىن: بە پىچەوانەو تىستا سەلمىتراو دەكە مەررىخ و ھەر نۆ خروكەكەش ژيانىان تىدانىە، نەك ھەر ژيانىان تىدانىە، بەلكو ھۆكارەكانى بوونى ژيانىشان تىدانىن، نە بەرگە ھەوايان ھەيە، نە بەرگە ئاويان ھەيە، ئەگەر بەرگە ھەواشان ھەبى، حالەتتىكى زۆر سادەى ھەيە، بە شىۋەيەكى وايە كە ھىندە ئوكسىجىنى لى نىە، بۇيە ئەوانەى كە چوونە سەر مانگىش ئوكسىجىنىان لەگەل خويان بىردو ھە بە پەلەش كەپرانەو، بۇ ئەھى ئەو ئوكسىجىنەى پىئانە تەواو نەبى.

بۇيە تاكو تىستا زانست ئەھى بۇي دەرکەوتتو، ئەھىە كە جگە لەو زەويەى تىمەدا، ژيان نىە ژيانىكى ۋەك ھى تىمە، بەلام ديارە ژيانى جندو فرىشتانىش و ژيانى دروستكراوتتىكى دىكەش كە خوا باسى نەكردوون بۇمان، ئەھى شتىكى دىكەيە، بەلام ژيانى ۋەك ھى تىمە، تاكو تىستا ئەھى زانست پىتىگەشتو ھەر لەم سەر زەويەى تىمە، ھەيەو، ئەو بارودۇخەى خوا ﷻ ھەلىختو، بە جۇرىكە كە ژيانى مرؤف تەنيا لەم سەر زەويەى تىمە ھەبى.

مهسه له ی چواره م:

هیچ به آو گرفتاریه که به سهر خه تک نایهت، مه گهر به هۆی هه له و کرده وهی خرابی خۆیان ه وه، زۆرجاریش خوا چاویوشی دهکات، مروقه کانیش دهسته وسانکه ری خوا نین، له سهر زهوی، جگه له ویش هیچ سه ره شتیارو پشتیوانتیکیان نیه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ آيَاتِكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م، دوو ئایه ته، له چوار بر گه دا:

١- ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ آيَاتِكُمْ﴾ [خوا ده فه رموی] ههر به لایه کتان به سه ر دئ، به هۆی ئه وه وه یه که دهسته کانی خۆتان ئه نجامیان داوه، ﴿فِيمَا كَسَبَتْ﴾ خویتندراویشه ته وه: ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ واته: به بئ (ف) ه که، وشه ی (المصیبه): إسم للمصیبه التي تُصِيبُ بضرٍّ ومَكْرُوهٍ (مُصِيبَةٌ) یانی: تووشکه ر، ناوه بۆ ئه و به لایه ی که که سیک تووشی زیان و ناره حه تی دهکات، که ده فه رموی: ﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ آيَاتِكُمْ﴾ واته: ههر به لایه کتان به سه ر دئ ده رهاویشه ی کرده وه خراپه کانی خۆتانه، خۆتان پیشه کیه کانی په یدا بوونی ئه و ده ره نجامه ده ره خستین، به لایه کان که به سه رتان دین، ده ره نجامن و پیشه کیه کانیا ن خۆتان ده یانه خستین، بۆ وینه: که سیک تووشی نه خۆشی شه کره دئ، تووشی نه خۆشی فشاری خوئن دئ، تووشی سه رته تان دئ، به هۆی جگهره کیشانه وه، به هۆی خواردنی ناته ندرسته وه، به هۆی ده رماتی ئیکسپایه ره وه، که به داخه وه له م و لاتی ئیمه دا، ئه وه زۆر بووه، ئه وه کرده ی ده ستی خۆتانه، که تووشی ئه و به لایانه دین، بان که سیک ده چیت که مته رخه میی دهکات له خۆپارستیدا، له پرووی ته ندروستییه وه، یاخود له کاتی ناره حه تییه کاند، له کاتی سه رماو گهرمادا، ئه وه مانای وایه به هۆی که مته رخه میی خۆیه وه یه تی، تووشی ئه و

به لایانه دئی، هه ندئی به لاش به سهه مرؤف دین، له نه نجامی نه وه دا که مرؤف گوناوه تاوانی کردوه، خراپه ی کردوه، بۆ وینه: خوا ﷺ له باره ی جهنگی ئو حوده وه ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَمَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا أَسْرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ (۱۵۵) آل عمران، واته: نه وانه ی که له رۆژی پیکه یشتنی دوو کۆمه له که دا، پشتیان له دوژمن کرد، شه پتان خلیسکاندنی، به هو ی هه ندیک له و گونا هانه وه که پیشر کرد بوویانن.

(۲) - ﴿وَيَعْمُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ له زۆریش ده بووری (کثیر صفة لمخذوف، أي: عن خلقٍ أو ناسٍ کثیر)، (کثیر) سیفه قی وه سفکراویکی قرتتیراوه، له خه لکیکی زۆریش ده بووری، هه موویان سزا نادات، له نه نجامی نه وه دا که خراپه یان کردوه، (أي: لا یصیب کثیراً من عباده الذین استحقوا جزاء السوء، بغفوباتٍ دنیویة) زۆریک له بنده کانی که شایسته ن سزابدین، به سزا دنیاییه کان سزایان نادات له دنیا دا.

(۳) - ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، تیهوش دهسته وسانکه رنین له زه ویدا، واته: دهسته وسانکه ری خوا نین، (المُعْجِزُ: الغالبُ غَيْرُهُ مِنْ فُلَاتِهِ مِنْ قَبْضَتِهِ) (مُعْجِزٌ): نه وه یه که به سهه به رانه ره که یدا زال بۆ و له چنگی قوتارین و، نه و دهسته وسان بکات.

(۴) - ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، تیهوش جگه له خوا هیچ سهه ره رشتیارو هیچ یارمه تییده ریکیشان نیه، له باره ی نه وه وه که له نه نجامی گوناوه تاوانندا مرؤف تووشی به لۆو گرفتاریان دئی، فه رمایشتیکی پیغه مبه ره هیه ﷺ که ده فه رموی:

﴿مَا اخْتَلَجَ عِرْقِي وَلَا عَيْنِي إِلَّا بِدَنْبٍ، وَمَا يَدْفَعُ اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرَ﴾ (أخرجه الطبراني في المعجم الصغير: ۱۰۵۳، وعنه أبو نعیم في «أخبار أصبهان» (۲ / ۲۴۷) وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي في «الصحيحة»: ۲۲۱۵).

واته: هیچ ده ماریک و هیچ چاویک تووشی که م و کورپی نه بووه، مه گه ره به هو ی گونا هیکه وه، نه وه ی خواش لایده بات زیاتریشه.

واته: مه رج نیه هه ره کاتیک مرؤف هه له وه گونا هه ی کرد، خوا ﷺ سزای بدات، یا خود ده راهو یشته که ی له دنیا دا بینن.

مہسہ لہی پتتجہم و کۆتایی:

کہشتیہ کانیش کہ لہ دہریادا وینہی چیاکانن، لہ نیشانہ کانی خوان، نہ گہر خوا بیہ وی بایہ کان رادہ گرتی و کہشتیہ کان لہ سہر پستی دہریا دہوہ ستن، لہ و ہدا نیشانہی زور ہن بؤ زور خورآگرانی زور سوپاسگوزار بؤ خوا، ہر وہا دہگونجی خوا کہشتیہ کان نغرق بکات، بیروایانی مشت و مرکہ ریش بزائن، کہ شوینی قوتار بوونیان نیہ:

خوا دہ فہرموی: ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿۳۲﴾ إِنَّ يَسَاءَ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۳۳﴾ أَوْ يُوقِفَهُنَّ مِمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿۳۴﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ حَمِيمٍ ﴿۳۵﴾

شیکردنہوی ئەم ئایەتانہ، لہ جہوت برگہدا:

(۱) - ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴾، کہشتیہ رۆیشتووہ وەک چیاہ کانیش لہ نیشانہ کانی وین، (لہ نیشانہ کانی خوان، نیشانہ کانی پەرودەگار یتیی خواو بەدییہنہ رایہ تیی خواو خاوەنداریتیی خوا) ﴿ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ ﴾، (جوار) بە دوو جۆر خوێنراوہ تہوہ:

أ- بە ژیر (کسر) (جوار)، ب- بە (ب) اش، (الجواری)، کۆی (جاری) یە، واتە: رۆیشتووہ لہ سەر ئاو، کہ ئەمە ئاوہ ئناوی وەسفرکراویکی فرتینراوہ، یانی: (وَمِنْ آيَاتِهِ السُّفُنُ الْجَوَارِ) کہشتیہ رۆیشتووہ کانن، ﴿ فِي الْبَحْرِ ﴾، لہ دہریادا، (کالاعلام)، (اعلام) کۆی (علم) ہ، (علم)، واتە: چیا، لہ ئەسڵ دا (علم)، نیشانہ یە کہ رتی پت بزانی، یاخود نیشانہ یە بؤ شتی، ئنجا لہ بہر ئەوہی چیاہ کان بہرزن، بە (اعلام) ناو دەبرین، واتە: کہشتیہ کان لہ دہریادا وەک چیا بہر زہ کان وان.

(۲) - ﴿ إِنَّ يَسَاءَ يُسْكِنِ الرِّيحَ ﴾، ئەگەر خوا بیہ وی با دہوہ ستینتی، (ریح) یش، بە دوو شیوہ خوێنراوہ تہوہ: أ- (الريح)، ب- (الرياح)، (إِنَّ يَسَاءَ) ئەگەر خوا بیہ وی (يُسْكِنِ الرِّيحَ)

بايەكە دەۋەستىنى، (يُسْكِنُ الرِّيحَ) بايەكان پادەگرى، (إِنْ يَشَأْ) يش، ديسان: **أ- خويندراۋەتەۋە: (إِنْ يَشَأْ) بەھەمزە، ب- خويندراۋىشتەۋە: (إِنْ يَشَأْ، بەبى ھەمزە (أ).**

۳- ﴿فَيَطَّلَنَنَّ رَوَاكِدَ عَلَنَ ظَهْرِهِ﴾، ئەۋكاتەش كەشتىيەكان لەسەر پىشتى دەريا پادەۋەستى، (رَوَاكِدَ) كۆي (رَاكِدَةٌ) يە، (رَاكِدَةٌ) ش واتە: نىشتوو، لەنگەر گرتوو، ۋەستاو، (الرُّكُودُ: الإِسْتِقْرَارُ وَالثَّبُوتُ)، (رُكُودٌ): بىرىتپە لە چەسپان و نەجوۋلان، ئەگەر بايەكان بوەستى - بە تايىبەتى كاتى خۇي كە كەشتىيەكان چارۋەكار بوون - كەشتىيەكان لەسەر پىشتى دەريا پادەۋەستى، ناجوۋلىن.

كە دەفەرەمۆي: (ظَهْرِهِ) واتە: پىشتى دەريا، (ظَهْرٌ) بە پىشتى مروۋف و ئازەئىش دەگوتىرى، بە ئلم بەسەرەۋەي ھەر شىتېكىش دەگوتىرى، (وَيُطْلَقُ عَلَىٰ أَعْلَىٰ الشَّيْءِ إِطْلَاقًا شَائِعًا) واتە: لەسەر پرووى دەريا دەۋەستى.

۴- ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، بەپاستى لەۋەدا، نىشانە زۆر ھەن، بۆ ھەر زۆر خۇپراگىكى زۆر سوپاسگوزار، واتە: بۆ ھەر كەسىكى بېروادار، چونكە باباي بېروادار، ھەم خاۋەنى خۇپراگىيە ھەم خاۋەنى سوپاسگوزارىيە، ھەم لە بەرانبەر بەلادا خۇي پادەگرى، ھەم لە بەرانبەر نىعمەتدا سوپاسگوزار دەبى، لە پاستىدا ئەۋانەي لە دياردەۋ دىمەنەكانى گەردوون بەھرەمەند دەبى، بېرواداران، بە چاۋى دل تەماشە دەكەن، دەستى خاۋايان لە پىشتدا دەيىن.

(محمد الطاهر بن عاشور) دەلى: (وَجَعَلَ ذَٰلِكَ آيَةً لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ لِأَنَّ فِي الْحَالَتَيْنِ خَوْفًا وَنَجَاةً، وَالْخَوْفُ يَدْعُو إِلَى الصَّبْرِ، وَالنَّجَاةُ تَدْعُو إِلَى الشُّكْرِ، أَي: مُؤْمِنٍ مُتَخَلِّقٍ يَخْلُقِ الصَّبْرَ عَلَى الصَّرَاءِ وَالشُّكْرَ لِلصَّرَاءِ) (۱) واتە: بۆيە خوا ﷺ فەرموۋيەت: لەۋەدا نىشانە ھەن بۆ ھەر زۆر خۇپراگىكى زۆر سوپاسگوزار، چونكە لە ھەردوو حالەتەكاندا ترس ھەيە ۋە قوتار بوونىش ھەيە، ترسەكە خاۋىزىرى ئەۋەيە مروۋف خۇپراگىرى، ۋە دەريازبوونەكەش خاۋىزىرى ئەۋەيە مروۋف سوپاسگوزار بى، ئىنجا ئەمەش سىفەتى

پروادارىكە كە خۇي بە صەبرو شوكر رازاندۆتەو، صەبر لە گرفتارىيانداو، شوكر لە بەرانبەر نىعمەت و چاكەكانى خوادا.

۵- ﴿أَوْ يُوقِعَنَّ بِمَا كَسَبُوا﴾ يان (خوئا ئەگەر بايەكانىش رانەگرتى و كەشتىيەكان مېننەو، لەسەر پشتى دەريا) كەشتىيەكان نغرو بكات، بەھۆي ئەو، وە كە كەردوويانە. واتە: بايەكە توند بكات، گەردەلوول بى و كەشتىيەكان نغرو بكات، (بىما گسبوا) واتە: بە ھۆي ئەو، وە كە سەرنشيان و كەشتىيەكان سورا بووانى كەشتىيەكان كەردوويانە لە تاوان و خراپە.

۶- ﴿وَيَعَفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ لە زۇرىش دەبوورئ، (وَيَعْفُ) ھەم بە بۆر (ضمة) خوئراو، تەو، ھەم بە واوئش (وَيَعْفُو)، يانى: خوئا زۇر جارئش دەبوورئ، يان: لە زۇر كەسئش دەبوورئ، شايستەي ئەو، كە كەشتىيەكان نغرو بكات، بە لأم نغروئى ناكات.

۷- ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ﴾ ئەوانەش كە لە بارەي ئايەتەكانمانەو، شەرە قسە دەكەن، دەزانن ھىچ پەناگەيەكيان نى. ئەمە بە: (يَعْلَمُ) خوئراو، تەو، بە (يَعْلَمُ) ش، خوئراو، تەو، ئەوانەش كە لە دژى ئايەتەكانى ئىمە مشت و مې دەكەن، دەزانن شوئنى دەربازبوونيان نى، (مَحِيصٍ، أَي: مَخْلَصٍ وَمَلْجَأٍ) پەناگە، شوئنى دەربازبوون، شوئنى پەنا پئىردن، ئەگەر بفرموئ: (وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُوا فِي آيَاتِنَا) واتە: خوئا ئەو دەكات تاكو ئەوانەي مشتومې لە دژى ئايەتەكانى ئىمە دەكەن، بزائن، كە شوئنى دەربازبوونيان نى، بە لأم ئەگەر (يَعْلَمُ) بى، واتە: ئەوانە دەزانن كە لە دژى ئايەتەكانى ئىمە مشتومې دەكەن، ھىچ شوئنى دەربازبوونيان نى، كاتئك خوئا بىھوئى سزايان بدات و بەلآيان بوئ بئيرئى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دەرسی پینجەم ✱

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە یازدە (۱۱) ئایەت پێکدەت، کە بریتین لە ئایەتەکانی: (۳۶ - ۴۶)، لە هەشت ئایەتی سەرەتایاندا، خوا ﷻ پیناسەى کۆمەلى مسوولمان بوو دەکات، لە میانى خستنه پرووی دە (۱۰) لە خەسلەتە بەرزو پەسندەکانیادا، کە بریتین لە:

- ۱- ئیمان.
- ۲- پشت بە خوا بەستن.
- ۳- خۆدوورگرتن لە گوناھە گەورەکان و، دزیو و قیزەونەکان.
- ۴- ئیپوردن لە کاتی تۆرەبووندا.
- ۵- بە دەم بانگی خواوە چوون.
- ۶- نوێژ بەرپاکردن.
- ۷- کاروبار بە ڕاوێژ بەرپۆتەبردن لە تێو خۆدا.
- ۸- بەخشین لە بژیوی خوا پێداودا.
- ۹- بەرگری لە خۆکردن لە کاتی ستم لێکراندا.
- ۱۰- چاوپۆشیی و چاکسازی لە هەلەکاران، لە کات و شوێنی خۆیدا.

لە سێ ئایەتی دواییشدا، ئایەتەکانی: (۴۴ - ۴۶) خۆی دادگەر باسی سەرەنجامی شووم و دژواری ستمەکارانی گومرا دەکات، کە زۆر بەزەبوونیی و بەترس و لەرزەو، لەسەر دۆزەخ رادەنوێژین، هیچ کەسیش نابێتە سەرپەرشتیارو یارییدەدەریان.

﴿ مَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَخَبَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۶﴾ وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ كِبِيرَ ٱلْإِثْمِ ٱلْفَوْحِشِ وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

۳۷ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۸﴾
 وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۳۹﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلَهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ
 فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾ وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنَ
 سَبِيلٍ ﴿۴۱﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۲﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَصَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۳﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وِجْيٍ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا
 مَرْرٌ مِنَ سَبِيلِ ﴿۴۴﴾ وَتَرَيْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا حَشِيعَاتٍ مِنَ الدُّنْيِ يَنْظُرُونَ مِنْ
 طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِيرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿۴۵﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ
 يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿۴۶﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

((نہی مروّضہ کان!) ہەر شتیکنان پیدراوه، رابواردنیکی کهسی ژبانی دنیاہو،
 ئەوہی لە لای خواہی (لە پوژی دواییدا) چاکترو بەردەوامترە، بۆ کہسانیک پڕوایان
 ھێنابۆ و، پشت بە پەرورەدگاریان بەستن ﴿۳۹﴾ ھەرودھا ئەوانەھی خۆیان لە
 گوناھە گەورەکان و دزیو ناقوڵایەکان دەپاریزن و، ھەر کاتیش توورەبوون،
 ئەوان (لەو کہسانەھی توورەیان کردوون) دەبوون ﴿۳۷﴾ ھەرودھا ئەوانەھی
 وەلامی پەرورەدگاریان داوہتەوہو، نوژیان بەرپاکردوہو، کاروباریان لە نیو
 خۆیان بەراویژوہو، لەوہی کردوومانہتە بژیوان دەبەخشن ﴿۳۸﴾ دیسان ئەوانەھی
 ھەر کات دەستدریژی و ستەمیان تووش بوو، بەرگری لە خۆیان دەکن و،

تو له ده ستیننه وه ﴿۶۹﴾ سزای خرابه به کیش، خرابه به کی وه ک خوینه ئی و، هه ره که سیش چاوپوشیی کردو چاکسازیی کرد، پاداشتی له سه ره خواجه، به دلنیا یی نه و سه ته مکارانی خوشناوین ﴿۷۰﴾ هه ره که سیکیش دوا ی سه ته ملیکرانی تو له بکاته وه، هیچ ری ئی گه ییان له سه ره نیه، ﴿۷۱﴾ به لکو ری (ی گه یی و ره خنه) له سه ره نه وانه یه که سه ته له خه لک ده که ن و، به ناهه ق سنوور شکی نیی له سه ره زه ویدا ده که ن، نه وانه نازاری کی به ئیش و ژانیان هه یه (له رۆژی دوا ییدا) ﴿۷۲﴾ هه ره که سیکیش خو ژاگری بکات و ئیبوو ری، بیگومان نه وه له کاره گه وره و گرنگه کانه (که پئویستی یان به ویستی کی قایم و مه حکم هه یه) ﴿۷۳﴾ هه ره که سیکیش خوا گومرایی بکات، دوا ی وی هیچ دۆست و سه ره ره شتیار ی نی ن و، سه ته مکارانی سه ده بی نی کاتیک نازار (ی دۆزه خ) ده بی ن، ده ئین، ئایا هیچ ری گه رانه وه هه یه؟ ﴿۷۴﴾ هه ره وه ها ده یانی نیی به زه بوونی له سه ره (ئاگر) راده نو ئۆرین و، له به ره شه ره مزاری بی به سیله ی چاو ته ماشاده که ن و، نه وانه ی بر وایان هه ئنا وه ده ئین: به دلنیا یی زبانباران نه وانه ن که له رۆژی هه لسانه وه دا، خو یان و کهس و کاریان ده دۆرین، (له ده ست ده دن) نه ها (بزانی!) سه ته مکاران له نازاری کی به ره ده وم و نه براره دان ﴿۷۵﴾ هیچ دۆست و سه ره ره شتیارانیان نه بوون له به رانه ره (سزای) خوا دا سه ریان به خه ن و، هه ره که سیش خوا سه ره گهردانی بکات، هیچ ری نه کی نیه (ئیه وه قوتار بی) ﴿۷۶﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالْفَوَاحِشُ): (الْفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ) مانای هه سئ وشه ی: (فُحْشٌ، فَحْشَاءٌ، فَاحِشَةٌ): بریتیه له هه ر کرده وهیه ک و، هه ر قسه یه ک، که زۆر دزیوو ناشیرین و ناقوَلَو قیزه ون بی.

(شُورَى): واته: راوێژ، (الشُّورَى: الْأَمْرُ الَّذِي يَتَّسَاوَرُ فِيهِ)، (شوری): بریتیه له کارێک که راوێژی تیدا بکری، (التَّسَاوُرُ وَالْمُتَّسَاوِرَةُ وَالْمَشَاوِرَةُ: اسْتِخْرَاجُ الرَّأْيِ مُمَرَّجَةً الْبَعْضِ إِلَى الْبَعْضِ) مانای هه ر سئ وشه ی: (تَسَاوُرٌ، مُشَاوِرَةٌ، مَشْوَرَةٌ): بریتیه له ده رهینانی رای راست، به هوی ئه وه وه که هه ندیکان قسه له گه ل هه ندیک ده که ن و، پتکه وه دیاوگ و وتووێژ ده که ن.

(بِنْتِصَارُونَ): واته: بهرگری له خویان ده که ن، (الْإِنْتِصَارُ وَالْإِسْتِنصَارُ: طَلَبُ النُّصْرَةِ، وَالْإِنْتِصَامُ، وَالْإِمْتِنَاعُ مِنَ الظُّلْمِ)، (إِنْتِصَارٌ وَإِسْتِنصَارٌ): هه ردووکیان به سئ واتایان دین: داواکردنی یارمه تیی، تۆله ستاندنه وه، ملنه دان بو سته م و زولم، (بهرگری له خوکردن).

(سَبِيلِي): (أَي: طَرِيقِي)، بێ، لیره دا که ده فهرمو ی: (مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ)، هه یج بیانوویه ک نیه، یاخود هه یج رتیه ک نیه که په خه نیان لیبگیر ی.

(عَزَمِ الْأُمُورِ): نه و کارانه ی که پتووستیان به وستیکی پته و و مه که م ده کات، (العَزْمُ وَالْعَزِيمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمضَاءِ الْأَمْرِ) (عَزْمٌ وَعَزِيمَةٌ): بریتیه له دل دامه زانندن له سه ر جیه جی کردنی کارێک، (عَزَمِ الْأُمُورِ): (الْأُمُورُ الْعَازِمَةُ، الْعَازِمَةُ أَصْحَابُهَا) نه و کارانه ی خاوه نه کانیان، نه نجامده ره کانی نه و کارانه، خاوه نه عه زم و بریاری پته ون، هه ندیکیش گوتوو یانه: (عَزَمِ الْأُمُورِ) واته: (الْأُمُورُ الْمُعْزُومَةُ) واته: نه و کارانه ی عه زمیان له سه ر جه زم کراوه، به وستیکی پته وه وه، نه نجامدراون.

(مَرَجٍ): (الْمَرْدُ: الرُّجُوعُ وَالْمَرْجِعُ)، (مَرْدٌ): يان چاۋكى مېمىيە، بە ماناي (رُجُوع) ه، گەرانەو، ياخود ناۋى شوئىنە (الْمَرْجِع) شوئىنى بۇلا گەرانەو.

(يُعْرَضُونَ): واتە: يادە نوئىزىن، غەرز دەكرىن، (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ وَعَلَى فَلَانٍ وَفَلَانٍ) ئەو شتەم بۇ فروشتىن پانواند، يان ئەو شتەم بۇ فلانكەس پانواند، كە دەگونجى بلى: (عَرَضْتُ عَلَى فَلَانٍ، أَوْ لِفَلَانٍ) لەسەرىم پانواند، ياخود بۇيم پانواند.

(الذُّلُّ): (الذُّلُّ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ، يُقَالُ: ذُلٌّ يَذِلُّ ذُلًّا) (ذُلٌّ): برىتيە لە زەبوونىيەك، ملکہ چىيەك بە هوئى ئەو وە بەرانىەرەكەى دەستە لاقى بەسەردا پانوا، تووشى مروؤ بى، دەگوتى: (ذُلٌّ يَذِلُّ، ذُلًّا)، بەلام (الذُّلُّ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ، وَسَمَاسٍ) (ذُلٌّ): برىتيە لەو، ولاخىك دواى ئەو، جەنەى گرتو، ياخىي بو، دەستەمۆ بى.

(طَرْفٍ): (طَرْفُ الشَّيْءِ: جَانِبُهُ)، تەرەفى شتىك برىتيە لە لايەكى ئەو شتە، (وَطَرْفُ الْعَيْنِ: جَفْنُهُ) تەرەفى چا، واتە: پىلوى چا، (وَالطَّرْفُ: تَحْرِيكُ الْجَفْنِ، وَعَبْرٌ بِهِ عَنِ النَّظْرِ) (طَرْفٍ): برىتيە لە جوولاندنى پىلوى چا، كە تەعبىرى پىكراو، لە روانىن، كە واتە: (طَرْفٍ): بە ماناي روانىنەو، بە ماناي جوولاندنى پىلوى چا، كە دەفەرەمۆ: (مِنْ طَرْفِ حَفِيٍّ) واتە: بە سىلە چا، ياخود (مُسَارَقَةُ النَّظَرِ) واتە: تەماشاكردنىكى پەنھان و بە دزى.

(مَقْبِرٍ): (أَي: مُسْتَمِرٍّ وَدَائِمٍ)، بەردەوام، شتىك بەردەوام بى و درىژەى هەبى.

مانای گشتیی نایه تہ کان

وهك له پیناسهی ئەم دەرسەدا گوتمان: خوا ﷺ لەم یازدە نایه تەدا، لە هەشت نایه تی یەكە میاندا بە دە (۱۰) سیفە تیان باسی كۆمەڵی مسوڵمان، كۆمەڵی پرۆاداران دەكات، كاتیکیش ئەو نایه تە موبارەكانە لە وەسف و پیناسە ی كۆمەڵی پرۆاداران هاتووئە خوار، كە ئەوان لە مەككە بوون، چونكە وهك پێشتر گوتمان: ئەم سوورەتە موبارەكە ئەگەر لە سالی هەشتەمی پێغەمبەرایەتی دا یان نۆیەمدا دابەزیبێ، واتە: چوار پێنج سال بەر لەوهی مسوڵمانان لەمەككەوه كۆچ بكەن بۆ مەدینەو، بێنە خاوەنی قەوارە ی سیاسیی و دەولەتی خۆیان.

كهواتە: ئەو دە (۱۰) سیفەتە ی خوا ﷺ لێرەدا پیناسە ی ئەو كۆمەڵە مسوڵمانەیان پێدەكات، یانی: مسوڵمانینە! تێوه هەر كاتیک بێن بە شیوه ی كۆمەڵیک و كۆمەلگایەك، خەلكی مسوڵمان، پێویستە رازاوە بێن بەو دە (۱۰) سیفەتانه، رازاوە بێن بە هەموو سیفەتیی بەرزو جوان، كە ئەم دەیه، دە (۱۰) سیفەتی سەرەكیین، لە بەر ئەوهی هەموو بوارهكان، یان زۆربە ی هەرە زۆری بارو لایەنەكانی ژیان و، دینداری و دنیا داری دەگرنەوه، هەشت نایه تی یەكەم بۆ خستنه پرووی ئەو دە سیفەتە تەرخانكراون و، سێ نایه تی دوایش بۆ خستنه پرووی سەرەنجامی شووم و دژوارو سەختی بێ پروایان لە رۆژی دوایدا تەرخانكراون.

سەرەتا خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿مَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَخُذُوهُ الذُّنْيَا﴾، ئەمە وهك توێژەرەوانی قورئان و شارەزایانی رێزمانی عەرەبی دەتین: لق لێكردنەوه (تفریع) یەو شیكردنەوه یە لەسەر رسته یەکی پێشوو، واش پێدەچێ ئەم نایه تە موبارەكە بێ، كە دەفەرموی: ﴿وَلَوْ سَظَّ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ مَثَّلَ لِقَدَرٍ مَا نَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (۲۷)، دوایی دەفەرموی: ﴿مَا أُوْتِيتُمْ مِنْ

شُبُورَى، ھەر شىتېك كە پېتان دراو، يانى: ھەرچەندە زۆربىن، ھەرچى پېتاندرارو، ﴿فَمَنْعَ الْخَيْرِ الدُّنْيَا﴾، بەھرە ۋە گررتى ژيانى دىنبايە، رابواردنى كەمى ژيانى دىنبايە، (متاع): برىتە لە ھەر شىتېك بەھرەيەكى كەم و كاتىي لىوەر بگىرى، (مَا يُتَمَتُّعُ بِهِ مُؤْتَاً) ھەر شىتېك بە شىوہى كاتىي بەھرەى لى ۋە ر بگىرى، پىي دەگوتى: (متاع)، يانى: ھەرچى كە پېتان دراو با زۆرىش بى، ھەر رابواردنىكى كەمە، چونكە (مِنْ) كە دەچىتە سەر (شَيْءٍ) واتە: ھەر لە سەرەتاي ھەر شىتېكى كەمەو، تاكو ھەر شىتېكى زۆر، ھەرچى پېتاندرارو لە ژيانى دىنادا، ھەمووى رابواردنىكى كەمى دىنبايە، ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾، بەلام ئەوہى لە لاي خوايە، كە بەھەشتە، ﴿خَيْرٌ وَأَبْغَى﴾، باشتە و بەردەوامترىشە، بەلام بۇ كىيە؟ ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، بۇ ئەوانەى پروايان ھىناوہ و پشتىشان بەس بە پەرورەدگاربان دەبەستى، يانى: پروايان ھىناوہ بە سەرجم ئەو شتائەى پىويستە پروايان پى بھىترى:

- ۱- پروايان بە خوا ﷻ ھىناوہ، ۋەك تاكە بەدېئىنەرۋ پەرورەدگارۋ خاۋەن و پەرستراۋى خۇيان.
- ۲- پروايان بە فرىشتەكانى خوا ھىناوہ.
- ۳- پروايان بە كىتبەكانى خوا ھىناوہ.
- ۴- پروايان بە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھىناوہ.
- ۵- پروايان بە رۆزى دوايى ھىناوہ.
- ۶- پروايان بە نەخشە ۋە ئەندازەگىرىي خوا ﷻ ھىناوہ بۇ ھەموو شىتېك.

﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، ئەوانەى كە تەنيا پشت بە پەرورەدگاربان دەبەستى، پەرورەدگاربان دەكەنە ۋە كىل و كارپىسپىردراۋى خۇيان، پشتيان بە پەرورەدگاربان قايمە، كەواتە: بەھەشت لە گرەوى كەسانىكدايە خاۋەنى ئەو سىفەتانەن، كە ئىستا باس دەكرىن:

سېھەت يەكەم: (آمنوا) كۆمەلېك كە بە ھەشتى خوا شايستە يانەو، خوا بەھەشت دەكاتە شايستە يان، ئەو بەھەشتەي كە زۆر باشتە لە ژيانى دىناو، لەگەلى دا بەراورد ناكړى و بەردەوام ترېشە و نابړتەو، لە گرهوى كە سانېكدايەو بو كە سانېك تەرخانكراو، كە: ئيمان يان ھېناو، بېروايان ھېناو بە ھەموو ئەو شتانەي پېويستە بېروايان پېھېترى، بېروا (إيمان) يش وەك پېشتەر زۆر جار گوتوومانە: چوار پېكھېنەرى ھەن:

أ- زانينى عەقل.

ب- پەسندكردن و قبوولكردنى دل.

ج- دانپېداھېتئانى زمان.

د- جېيە جى كړدى ئەندامەگان، چونكە ئينسان ئەو چوار ھېزەي ھەن:

۱- ھېزىكى ھەيە، شتى پى دەزانى، كە عەقلە.

۲- ھېزىكى ھەيە، شتى پى دەوى، يان خوۆش دەوى، يان قبوول دەكات، يان رەفز دەكات، كە دلە، ئېرادەيە.

۳- ھېزىكى ھەيە، ئەو دەوى دەيەوى پى دەردە بېرى، كە زمانىەتى.

۴- ھېزىكىشى ھەيە، ئەو دەوى بىەوى، پى جېيە جى دەكات، كە ئەندامەگانى و ھېزى جەستەيەتى، ئنجا ئيمان پەبوەندىي بە ھەر كام لەو چوار ھېزەي مرؤفەو ھەيە ھەيە: ھېزى ئىدراكىي، ھېزى ئىرادىي، ھېزى تەعبىرىي، ھېزى تەنفىزىي.

بەلى ئيمان لە كۆي ھەر چوار پېكھاتە كە پېكدى، ئيمان واتە: تۆ خوا ﷻ و فرېشتەگانى خوا و كىتبەگانى خوا و پېغەمبەرانى خوا و رۆژى دوايى و، ھەر شتىك كە پېغەمبەرى خوا ﷻ لەلايەن خواو ھەوالى پېداو، بە عەقل دەركى بكەي و بىزانى، بە دل قبوولى بكەي و پەسندى بكەي، بە زمان دانى پېدايىتى و، بە ئەندامەگانىش بە پى توانا، بە گوتىرەي ئەو بە رېتوۋەبچى و رەفتارى پى بكەي.

سيفهتی دووهم: ﴿ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ تەنيا پىشت بە پەرورەدگار يان دەبەستى، نە پىشت بە خۇيان دەبەستى، نە بە خزميان، نە پارەو سامانيان، نە بە فلان دەولەت، نە بە فلانكەس، بە لكو پىشتيان تەنيا بە خوا قايمە، بە لأم تايا پىشت بە خوا بەستى، ماناي وايە ھۆکارەکان پەچاۋ نەكەين؟ نە خىر، ۋەك زور جار گوتوومانە: پىشت بە خوا بەستى، لەگەل بەستەو ۋە دەست بو ھۆكار بىردن دا، ناکۆك نىن، چونكە ئەو خوايەي پىت دەفەرموئى: پىشت پىم بەستە، ھەر ئەويش دەفەرموئى: دەست بو ھۆكارەکان بەرە، ھۆكارەکان دەستەبەر بکە، خوا ﷺ لە مەدحى (ذو القرنين) دا، دەفەرموئى: ﴿ إِنَّا مَكْنَأُ لُهُمْ فِي الْأَرْضِ وَءَايَاتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَسَيِّئًا ﴾ الكهف، واتە: تىمە لە زەويدا دەست رۇيشتوومان كىر بوو و بو ھەرشتىك ھۆكارمان پىدابوو، شوين ھۆكارەكە دەكەوت و بە ھۆي ھۆكارەكانەو دەگەپىشتە ئامانجەكانى.

ئەو عەرەبە خىلەكىيەي ھاتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ حوشترىكى پى بوو، گوئى: ئەي پىغەمبەرى خوا! حوشترىكم پىيە، بىبەستەو ۋە پىشت بە خوا بەستىم، يان بەرھەلداي بکەم و پىشت بە خوا بەستىم؟ فەرموئى: (اغْقِلْهَا وَتَوَكَّلْ) (أخْرَجَهُ الترمذي: ۲۵۱۷، وابن حبان: ۷۳۱، وصححه الألباني في «صحيح الجامع»: ۱۰۶۸)، واتە: بىبەستەو ۋە پىشت بە خوا بەستە، چونكە بەستەو ۋە لەگەل پىشت بە خوا بەستىن دا تىكناكىرئى، بەستەو ۋە، ئىشى دەستانە، ئىشى جەستەبە، پىشت بە خوا بەستىش، ئىشى دل و دەروونە.

سيفهتی سىيەم: ﴿ وَالَّذِينَ يَجْنَبُونَ كِبْرَ الْأَيْمِ وَالْفَوَاحِشِ ﴾، ھەرودھا ئەوانەي دوورىي دەگىرلە گوناھە گەورەكان و، لە گوناھە ناقولۇو ناشىرىنەكان، ﴿ كِبْرَ الْأَيْمِ ﴾ (گبانر) كۆي (گبىرە) يە، كە پال دراووتە لاي (ئىم) واتە: گوناھە گەورەكان، (فواحش) يىش كۆي (فاحشة) يە، يانى: ئەو گوناھانەي گەورەن و، دزىو ناشىرن و ناقولۇن، خۇيانيان لى دوور دەگىرن، كە دوايى تىمە لە مەسەلە كىرنگەكاندا، پىناسەي گوناھە گەورەكان و، گوناھە دزىو و ناقولۇيەكان دەكەين،

كورتەكەي ئەوۋەبە: گوناھى گەرەو ناقولاً، ھەر گوناھىكە: يان سزاي دنيایى لەسەرىبى، ياخود ھەرەشەي قیامەتیی لەسەرىبى، كە بەو پیتە بى، ھەر كام لە: شیرك و، كوفرو، نیفاق و، خیانت و، دزی و، زینا، كوشتن و، رېگرى و، قومارو، مەيخۆرى و، غەیبەت و، درۆكردن و، قسەھیتان و بردن و، بوختانكردن و، جاسوسىي كردن و، ھەموو ئەوانە گوناھى گەرەن، چونكە ھەموویان، يان سزاي دنيایان لەسەرە، ياخود ھەرەشەي قیامەتیی.

سيفهتی چوارەم: ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ (ھەرۋەھا ئەوانەي) كاتىك توورە بوون، چاوپۆشىي دەكەن، لىدەبوورن، نافەرموئ: توورەنابن، چونكە خوا مروقى و خولقاندوھ سيفهتی توورەبوونی ھەبى، بۆ ئەوھي بەرگرىي لە خۆي بكات، بەرگرىي لە حورمەتەكاني خۆي بكات، بەرگرىي لە پىرۆزىيەكاني خۆي بكات، بەرگرىي لە بوونی خۆي بكات و لە شتەكاني خۆي بكات و لە دەوروبەري خۆي بكات، واتە: توورە نەبوون سيفهتییكى باش نیە، بەلكو مرووف دەبى سيفهتی توورەيى ھەبى، بەلام توورەيى لە ھەقى نەباتە دەرى، لە سنووری شەریعەتی دەرنەچوئى، ھەرۋەھا لە شوئىي خۆيدا توورەبى و بە ئەندازەي خۆي توورەبى، ھەركات پىويستىي كىرد، ئەو كەسەي لىي توورە بوو، چاوپۆشىي لى بكات و لىي بىوورئ، بۆيە لىرە دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ (بەھەشتى خوا بۆ كەسانىك دانراوھ) ئەگەر توورە بوون، لىدەبوورن و چاوپۆشىي دەكەن، مادام بزەنن چاوپۆشىيەكە باشە بۆ باباي چاوپۆشىي لىكراو.

سيفهتی پىنجەم: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ ھەرۋەھا ئەوانەي وەلامى پەرۋەردگارىان داوھتەوھ، بەدەم بانگى پەرۋەردگارىانەوھ چوون، كە تەمە كشتىيە، واتە: بۆ ھەر شتىك پەرۋەردگارىان فەرمانى پىكردبن، دەست لەسەر سىنگ بوون و، بە بەلى و ئامادەم و لە خزمەتەم، وەلامى فەرمانەكاني پەرۋەردگارىان دەدەنەوھ، چ بۆ ئەنجامدان بى، چ بۆ نەكردن بى، چ بۆ ئەنجامدانی ئەركەكان بى، چ بۆ خۆ دوورگرتن لە قەدەغەكان بى.

سیفہتی شہ شہم: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، ہر وہا ٹھوانہی نوڑیان بہر پآکردوہ، نوڑ بہر پآکردنیش واتہ: نوڑ بہو شیوہ یہ بکہی کہ خوا فہرمانی پآکردوہ، چونکہ بہر پآکردنی شتیک و راوہستاندن، باشترین و سرووشتیتترین حالہتی پندہدات.

سیفہتی حوہتہم: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾، کاروباریان لہ نیو خویندا بہ راویڑہ، واتہ: کاروباریک کہ پیوہندی بہ ہموویانہوہ ہہبتی، بہ راویڑ لہ بہینی خویندا نہنجامی دہدہن، نہک یہکیان خوئی بسہپینت بہسہر ٹھوی دیکہدا، یاخود ہہندیکیان بہبتی گہرانہوہ بو ٹھوانی دیکہ، شتیک بکہن بہناوی ہہمووانہوہ، مادام کارہکہ پیوہندی بہ ہموویانہوہ ہہبتی، دہبتی لہبہینی خوین دا راویڑی تیدا بکہن.

سیفہتی ہہشتہم: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، لہوہش کہ پیمان داون و کردوومانہتہ بڑیویان، دہبہخشن، نجا سہروہت و سامانہ، شازہزایی و زانستہ، تیکہیشتن و عہقلہ، چاکہو تاہتہ ..ہتد، دہبہخشن، واتہ: وا دہکہن خہلکی دیکہش بہہرہمہندبتی و سوودمہندبتی لہ ہہموو ٹھو شتانہی ژانیان پینانہوہ بہندہ، شتی ماددیی و مہعنہویی، کہ پیمان داون و بہہرہمہندمان کردوون، ہہولددہن ٹھوشتانہ بہہریان پتی بہخہلکی دیکہ بگہیہن.

سیفہتی نویہم: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾، {ہر وہا بہہشتی خوا کہ لہ دنیا باشترہو بہردہوامتریشہ، لہ رابواردنی خویشیہکانی دنیا، بو کہسانیک دانراوہ} کہ ہہرکاتیک دہستدریژیان تووش بوو، توڑہ دہکہنہوہو دہستہوکہر دہکہن، ﴿هُم يَنْصُرُونَ﴾ ٹھوان توڑہ دہکہنہوہو ہہقی خوین دہستیننہوہو مل نادہن بو ستہم و سہر ٹھوی ناکہن، چونکہ: ﴿يَنْصُرُونَ﴾ واتہ: مل نہدان بو ستہم (الإمْتِنَاعُ عَنِ الظُّلْمِ)، ہر وہا بہ مانای توڑہ کردنہوہ (الإِنْتِقَامِ) یش دئی، دیسان یانی: داواکردنی یارمہتیی، تاکو ٹھو دہستدریژیہ لہ خوین دووربخنہوہ، ﴿وَحَرَّأَوْ سَيِّئًا سَيِّئًا مِثْلَهَا﴾، سزای خرابیہک، خرابیہکی وہک خوہتی، کہ دیارہ ہہر لہبہر ٹھوی لہ ناودا لہگہٹی یہکہ، پتی دہگوتری

خرابه، نه گهرنا له راستیدا که سیک که خرابه پال پتووه دهنی و بهر په رچ ده داته وه، پال پتووه نانه که ی نهو به خرابه دانانری.

سيفهتی ده یه م و کوتایس: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَسْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾، هر که سیک چاوپوشی بکات و، چاکسازي بکات، پاداشتی له سهر خوايه، واته: له بهرانبه هر خرابه یه کدا، بۆت هه یه خرابه یه ک بکه ی، به لام نه گهر چاوپوشی بکه ی و چاکسازي بکه ی، نهوه باشته و پاداشتی له سهر خوايه، ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾، به دنیایي خوا سته مکارانی خوشناوین.

﴿وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ﴾، که سیک دوی نهوه ی سته می لیکراوه، تۆله بکاته وه و هه قی خو ی بکاته وه، یانی: ﴿وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ مَظْلُومِيَّتِهِ﴾ که سیک دوی سته ملیکراوی خو ی، تۆله بستینته وه، بهرگری له خو ی بکات، ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنَ سَبِيلٍ﴾، نهوانه رتی ره خنه و گله ییان نایه ته سهر.

﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، رتی گله یی و ره خنه ته نیا له سهر نهوانه یه که سته م له خه ک ده کهن و، به ناهه ق ده ستریزیی ده کهن له زه ویدا، ئنجا بیگومان ده ستریزیی هر به ناهه قه، به لام نهوه بو زیاتر قیزه ون پيشاندانی ده ستریزیی و سنوور شکینیه که یانه، ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، نا نهوانه نازاریکی به ئیشیان هه یه.

﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، به دنیایي که سیک خو رگری و لیبوردن بکات، نهوه له و کارانه یه که پتویستی به ویستیکی پته و ده کات، کاره که ی له و کارانه یه که نه نجامده ره که یان، خاوه ن ئیراده و عه زمیکی قایم و مه حکمه، یاخود: کاره که ی له و کارانه یه که خوا ﷺ جه ختی له سهر کردۆته وه و فه رمانی پیکردوه.

به لام با لیمان تیکنه چتی: خوا ده فه رموی: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَسْلَحَ﴾ ئنجا هه رکه س لیبووری و چاکسازي بکات، که واته: ده بی چاوپوشی کردنه که،

بىتتە ھۆى چاكسازىي، ئەگەرنا چاوپۇشىيەك لە كەسەك كە دەستدەرتۇيى كىردوھ و خراپەي كىردوھ، بىتتە ھۆى ئەوھى زىاتىر شوولى لى ھەلكىشى، زىاتىر سووربى ئەسەر خراپەكارىي، بۆ وئىنە: ستمەيكى كىردوھ، بىكاتە دوو، بىكاتە سى، بىكاتە چوار، لەبەر ئەوھى خەلك چاوپۇشىي لىدەكات، ئەوھ ئەو چاوپۇشىيە ئىصلاحي بە دوادا ئەھات، بۆيە بە پەسند دانانرى، وەك دوایى لە مەسەلە گىنگەكاندا زىاتىر لەوباروھە قسە دەكەين، كە چاوپۇشىي كىردن لە خراپەي خراپەكارىك، كاتىك باشە كە بىتتە ھۆى بە خۇ داچوونەوھى و، دەستھەلگىرتن لەو خراپەي و تەرىق بوونەوھى، بەلام ئەگەر بىتتە زىاتىر بى شەرم بوونى و شوول لىھەلكىشيانى، ئەو چاوپۇشىي و لىبوردنە لەگەل ئەودا، شتىكى خراپە، بۆيە خوا دەفەرموئى:

﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾، ھەر كەسەك چاوپۇشىي بىكات و چاكسازىي بىكات، يانى: لىبوردنەكە بىتتە ھۆى چاكىي، ئەگەر بىتتە ھۆى خراپىي و دەرھاويشتەي خراپى ھەبى، ئەو لىبوردنە لە شوئى خۇيدا نىھ.

ئىچا ئەمە ئەو ھەشت ئايەتە، دەربارەي ئەو دە (۱۰) سىفەتە بىنەپەتىي و بىنچىنەبىانەي كۆمەللى مسوئلمان لەھەر شوئىنىك و لە ھەر كاتىكدابىن، دەبى ئەو سىفەتەنەبىان ھەبىن، كە وەك ئاماژەمان پىدا، زۆرىبەي ھەرە زۆرى بوارو رەھەندەكانى دىندارىي و دىنادارىي دەگىرنەوھ.

ئىچا خوا ﷻ دىتە سەر باسى سەرەنجامى ئەوانەي خوا گومرايان دەكات، ھەلبەتە خوا كەس گومرا ناكات، بەو واتايە بىرىارى بۆ بدات دەبى گومرايى و، بەدەست خۇي ئەبى، بەلكو مروؤف بەپىي سىستىمى خوا گومرايى بە مل دادى، ھىدايەتى خۇاي بۆ دى، ھىدايەتەكە رەفز دەكات، بە پىي سىستىمى خۇاش ھەر كەس ھىدايەت و رىئەيىمى خوا رەفز بىكات، گومرا دەبى، ھەررەك بە پىي سىستىمى خوا، ھەر كەسەك ژەھر بخوات، دەمرى و، بە پىي سىستىمى خوا، ھەر كەس خراپە بىكات، پىي ناشىرىن دەبى، پىي گوناھبار دەبى، سىستىمى خوا وايە، كە دەفەرموئى: خوا گومراي بىكات، واتە: بە پىي ياساي خوا، بە پىي سىستىمىك

که خوا دایناوه، نه وهی به سه ر دئی، نه ک خوی کارزان نه وهی به سه ر بیتی، خوا گومرای بکات! چونکه خوا ﷺ له نه سلدا هه موو پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردون و، هه موو کتیب و بهرنامه کانی خوی دابه زاندوون، بو رتیمای کردنی خه لک و، بو نه وهی خه لک راسته ری بن، که واته: خوا پیی خۆشه ریی راست بگرن، پیی خۆشه خه لک چاک بن و چاکه کاربن، وه ک ده فهرموئی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (۱۶) فصلت، واته: هه ر که سیك چاکه بکات خوی لیی به هرهمه ندهو، هه رکه سیك خراپه بکات، خوی لیی زیانبارهو، پهروه ردگار ت سته مکارنیه بو به نده کانی.

به لئ خوا ﷺ رقی له کوفره، به لام ئیمانی خۆشده وی، رقی له سه لیه وه سوپاسگوزاری خۆشده وی، ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (۷) الزمر، واته: خوا رازی نیه به نده کانی سه لیه و ناسوپاس بن، یاخود بن بروابن، به لام نه گه ر سوپاسگوزارو بروداربن، پیی خۆشه و پیی په سنده و چاکه.

هه ر بویه ش خوا نه وه هه موو پیغه مبه رانه ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و، هینده هۆشداریی پیداوین: ناگاتان لیین! شهیتان فریوتان نه دات، ﴿وَلَا يَغُرُّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ هه روه ها هه ره شه ی لی کردوون، نه گه ر به قسه ی شهیتان بکه ن، دوایی سزاتان ده ده! مانای واته: خوا رقی له زولمه، رقی له کوفره، رقی له شیرکه، رقی له خراپه یه وه، پیی خۆشه خه لک ئیمانی بیتی و سوپاسگوزاری و چاکه کاربن.

که واته: هه موو نه وه نایه تانه ی باسی نه وه ده که ن، خوا خه لک گومرا ده کات، واته: به پیی یاسای خوا گومرا ده بن، چونکه هه ر چۆن بن گومرا بونه که هه ر به پیی ویستی خوی پهروه ردگاره، به پیی سیستمیکه خوی دادگه ر دایناوه، به لام نه وه مرغه کانن خویان ریی گومرای ده گرن، وه ک له سوور پیی (فصلت) دا، خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿وَأَمَّا تُمُودُ فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (۱۷) فصلت، واته: گه لی سه موود رتیماییمان کردن، رتیمان پیتانندان، به لام نه وان کو تریبان

به سهر پرتنماید هه تَبْزَارِد، هه روه ها له سوورَه قى (إبراهيم) دا، خوا ده فهرموى: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۷). واته: خوا سته مكاران گومرا ده كات، نه دى خوا كى هيدايهت ده دا، كى راسته رى ده كات؟ ﴿وَهَدَىٰ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ﴾ (۲۸) الشورى، خوا نه وانهى كه بؤلاى ده گه رنه وه، راسته رتيان ده كات، ﴿وَهَدَىٰ إِلَيْهِ مَن أَنَابَ﴾ (۲۷) الرعد، واته: نه كه سهى له ناخه وه بؤلاى خوا كه پراوه ته وه، خوا راسته رتى ده كات.

ئجنا ده فهرموى: ﴿وَمَن يُضِلِّبِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَرَىٰ مِّنْ بَعْدِهِ﴾، هه ركه سىك خوا گومراى بكات، له دواى وى، هيچ سه رپه رشتياري نين، دواى خوا كى سه رپه رشتى ده كات؟ هه ر خوا ﷻ سه رپه رشتى به ننده كانى ده كات و، ناكاى لتيانه و، خوښى ده وىن و مشوورىان ده خواو، پرتنمائيان ده كات، ئجنا ته گه ر مروڤى هيدايه قى خواى په فز كردو گومرايى به ملدا هات، له دواى خوا، كى سه رپه رشتى بكات و به ته نكيه وه بى و مشوورى لى بخوات؟

﴿وَرَىٰ الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ﴾، سته مكارانىش ده بينى كاتىك نازار ده بينن، سته مكاران، (ظالم) كه به (ظالمون و ظالمين) كۆده كرته وه، كه ناوى بكه ر (اسم فاعل) ه، واته: خوښان سته ميان كردوه، سته مه كه ش برتبه له وهى هيدايه قى خواښان په فز كردوه و گومراييان هه تَبْزَارِدوه، نا نه و سته مكارانه ده بينى، كاتىك سزاو نازار ده بينن له رۆژى دوايى دا، ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَّةٍ مِّنْ سَعِيدٍ﴾، ده تين: تايا هيچ رتى گه رانه وه نيه، يا خود: تايا هيچ شوئيتىك نيه په ناي پى به رين؟ چونكه (مرّة) ده گونجى چاوكى (ميمى) بى، به ماناى گه رانه وه (رّة)، (الرجوع)، ده شكونجى به ماناى په ناگه (ملجاً) و (محيص) بى، تايا هيچ شوئيتىكى په ناگه هه يه خوښانى تى بگرين؟ كه واته: له وى كه به ناوات ده خوازن بگه رنه وه بؤ دنيا، ئيستا كه له دنيا دان، كارىك بكن، كه چوونه قيامهت خوڙگه نه خوازن بئنه وه دنيا، بؤ كارى چاك، ئيستا نه و كاره چاكانه ي نه و كاته خوڙگه يان پئده خوازى، ئيستا نه نجاميان بده، ئيستا له بهر ده سته وه له ده ست نه چووه.

﴿وَرَنَّهُمْ يَمْرُؤُونَ عَلَيْهَا حَسْبِينَ﴾، تو نهوان ده بینى (هاو به ش بو خوا دانه ره كان، گومرا بووه كان) زه بوونانه راده نو تیرین له سه ری، (ها) ی سه ر (عَلَيْهَا) بو ناگری دوزه خ ده چتیه وه وه نه وه به ره وت (سیاق) دیاره، چونکه پیشی هه ر باسی نازاری کردوه و (عذاب) یش، تیرینه ی مه جازیی (مذکر مجازی) یه، به لام نافه رموی: (وتراهم يعرضون عليه) واته: له سه ر نه وه نازارو سزایه، به لکو ده فه رموی: (عَلَيْهَا) که نه و راناره بو دوزه خ ده چتیه وه، چونکه نه و نازارده ش نازاری دوزه خه، یان بو ناگر ده چتیه وه وه سزای ناگره، چوئن له سه ری راده نو تیرین؟ ﴿حَسْبِينَ﴾ حاله، یانی: له حالیکدا زور زه بوون و ملکه چن، ﴿مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ حَفِيٍّ﴾، به هوئی زه بوونییانه وه، به هوئی بی ده سه لاتیانه وه، به سیله ی چاو ته ماشاده کهن، به ناسته م پیلووی چاویان ده جوولینن، (مِنَ طَرْفٍ حَفِيٍّ) (طَرْفٍ) به مانای پیلووی چاو، دئی و، به مانای روانینی چاویش دئی، (حَفِيٍّ) په نهان، واته: به سیله ی چاو ته ماشا ده کهن، مرؤف نه گه ر تینیکی بو بی، مه ترسیه ک رووبه رووی بی، چاوی تیوه زه ق ناکات، به لکو به ناسته م تیله چاویکی ده داتی و به سیله ی چاو ته ماشای ده کات، ناویرتی پری چاوی ته ماشای بکات، یه ک به یه کیک ده لئی: به پری چاوی ته ماشای کرد، به لام وه ختیک که ترسه که زور گه وره بی، به ناسته م چاوی لی ده کات، بو نه وه ی وینه ی ته واوی نه و دیمه نه سامناکه، نه یه ته پیش چاوی.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه وانیه ی بر وایان هیناره گوتیان، واته: له رژی دواییدا، ﴿إِنَّ الْغَاسِقِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، به دلنپایی زیانباران، یانی: زیانبارانئ که ته واوی زیانباریی له واندا هاتوته دی، (الْغَاسِقِينَ) (أل) هه که ی، که بو ناساندنه، ده گونجی بلتین: بو ناساندنی (عهد) ه، واته: زیانباره کانی راسته قینه، یا خود بو تیکرا (جنس) ه، واته: تیکرای زیانباران، ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، نه وانه ن که خو بیان و که س و کاریان له رژی قیامه تدا، له ده ست داوه و دوراندوه، ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ﴾، ناگاداربن! سه مکاران له نازاریکی به رده و امندان، له نازاریکی نه بر اووه دان، که کو تایی نایه ت.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

کهم و کورتی نازو نیعه مه ته ژبانی دنیاو، چاکتر بوون و بهره وامیی پاداشتی خوا، که بهرجه سته یه له بهه شتدا، بو پروادارانکی پشت به خوا قایمی، خو دوورگرتوو له گوناھو خرابه زل و دزیوه کان و، لیبورده له کاتی توو پده یی دا، که وه لامگۆی پروهردگاریانن و، بهرپاکه ری نویتژن و، کاروباریان له تیوخویاندا به راویژ بهر تیوه ده بن و، به خشهرو هاوکارن، له بهرانبه ر سته م و ده سدرتژی شیدا بن دهنگ نابن و، له شوینی خویشیدا، که مایه ی خیره چاکسازیی بن، لیبورده یی ده نویتن، له بهرانبه ر که ساتیک دا که خرابه یان له گه لدا ده کهن:

خوا ده فه رموی: ﴿مَا أُولِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَانْتَحِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّابْتِغِ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَلٰى رِبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۳۶﴾ وَالَّذِيْنَ يَجْنِبُوْنَ كَثِيْرَ الْاِثْمِ وَالْفَوْحِشِ وَاِذَا مَا عَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِيْنَ اَسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوْا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنِهِمْ وَاِذَا رَزَقْنٰهُمْ يَنْفِقُوْنَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا اَسَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَبُوْنَ ﴿۳۹﴾ وَحَرٰوْا سَبِيْئَةً سَبِيْئَةً مِّثْلَهَا فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۰﴾﴾

شیکردنه وی ئەم، ئایه تانه، له پازده برگه دا:

(۱) - ﴿مَا أُولِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَانْتَحِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾، هه ر شتی که پیتاندراره، رابواردتیکی که می ژبانی دنیا به، نه و (ف)، که که وتوته سه ر (فما) یانی: نه مه لقیکه، یان لق ده رکردنیکه له و ئایه ته ی پیشی، که خوا ﷺ فه رموی: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِی الْاَرْضِ وَلٰكِنْ یُنَزِّلُ بِقَدْرِ مَا یَشَآءُ اِنَّهٗ بَعِیْدٌ ﴿۲۷﴾﴾ الشوری.

ئجلا لیرہدا خوا دەفەرموۆ: ھەرچی پێتان دراوہ: ﴿فَمَنْعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾، ئەوہ ھەمووی بەھەرە وەرگرتنیک و رابواردنیک کاتیسی ژبانی دنیایە، چونکە (مَتَاع): ھەر شتیکە کە بۆ ماوایەکی کاتیسی و کەم، بەھەری لێ وەر بکیرۆ.

لیرەدا خوا ﷻ ھەموو نازو نێعمەتەکانی ژبانی دنیا، ھەموو خۆشییەکانی دنیا، بە گوزەرانتیک کەم، بە بەھەرە وەرگرتن و رابواردنیک کەم، کە لە ژبانی دنیادا ھەن، وێنا دەکات، چونکە (مِنْ) کە خراوتە سەر (شئی): ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ یانی: ھەرشتیک لە سەرەتاوہ تا کۆتایی شتەکان، (شئی) یەش و شەبەکی گشتییە و مانای گشتیی ھەیە، دوایی دەردەکەوۆ داخۆ مەبەستی پێی چییە؟ وەک خوا ﷻ دەفەرموۆ: ﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ﴾ (۱۱) ﴿الْأَنْعَام﴾، کەواتە: (شئی) ھەر شتیکە بوونی ھەبێ، ئجلا بوونەکە ی ھەر جۆرە بوونیک بێ، لیرەدا کە (مِنْ) خراوتە سەر (شئی) یانی: ھەر شتیک لە ھەرە بجووکەوہ، لەو سەرەتایەوہ کە دەست پێدەکات، تاکو ھەر شتیک دیکە، کە لە چاوی ئێوہدا گەورە یە، ھەر ھەمووی، رابواردن و بەھەرە وەرگرتنیک کەمی ژبانی دنیایە.

(۲) ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، بەلام ئەوہی لە لای خوا یە باشترە، بەردەوامتریشە، واتە: لە خودی خۆیدا باشتر، لە رووی کاتیشەوہ بەردەوامترە، لە خودی خۆیدا باشترە، باشتر بوونیک کە لەگەڵ ھی دنیا دا ناچیتەوہ ئیو تەرازوو یە کەوہ، بەردەوامتر بوونەکەشی بە شێوہ یە کە، کە وێنا ناکرۆ، چونکە نەپراو یە، چاکتر بوونی نێعمەتەکانی بەھەشتیش، وەک یەکنیک لە زانا یان دەلتی: بۆ حالیی بوون، دەتوانین بەراورد بکەین لە ئیوان گەوھەر ئکدا، کە گەوھەری وا ھە یە نرخەکە یە کجار زۆرە، گەوھەر ئک لەگەڵ لەتکە سوآلەتیک، یان لەتکە گۆزە یە ک دا بەراورد بکیرۆ، گەوھەرە کە لە خودی خۆیدا بە نرخترە، کەس لەتکە سوآلەتی ناوۆ و شتیک بێ بەھایە، یانی: پارچەو گۆزەو دیزەو شەربەو کووپە شکاو ئک، ھیچ سوودیک نیە، ئجلا گەوھەرە کە دەشمیننیتەوہ، بەلام لەتکە سوآلەتە کە ناشمیننیتەوہ، دەبیتەوہ بە خۆل و گل، بە تیبە بوونی کات، چونکە ھەر لە گل دروست بووہ.

۳- ﴿لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بۆ ئەوانەى پڕوایان هێناوه، لێره دا خوا ﷻ ئەوانەى که ئەوهى له خزمەت خوادایه، له گرهوى ئەواندا دەبێ و دەبێتە خەلات و پاداشتیان له لایەن خواوه، که بهههشته، ئەو چۆره که سانه به ده (۱۰) خەسڵەت پێناسه دەکات، که سیفەتی یه که میان: بریتیه له ئیمان: ﴿لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوانەى پڕوایان هێناوه، ئیمانیش چوار پێکهێنەری سه ره کیی هەن:

۱- تێگه یشتنی عه قَل.

۲- قه ناعەت پێکردن و، خۆشویستن و په سند کردنی به دَل.

۳- دانپێدا هێنانی به زمان.

۴- جێبه جێ کردن به ئەندامه کان، چونکه ئینسان ئینسان چوار هیزی هەن: هیزیکی دەرککه ر، هیزیکی ویستەرو نه ویستەر، هیزیکی دەرپرەر، هیزیکی جێبه جێکه ر.

ئنجأ (ئیمان): په یوه ندییی به هەر چوار یانه وه هه یه، ئنجأ ئیمان بۆ خۆی شه ش پایه ی هەن:

۱- بڕوا به خوا،

۲- به فریشته کانی خوا،

۳- به کتێبه کانی خوا.

۴- به پێغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۵- به رۆژی دوا یی، به هه ردوو قۆناغی ئاخیر زه مان و هه ئسانه وه و زیندوو بوونه وه،

۶- ئیمان به نه خشه دانان و ئەندازه گیری و، جێبه جێ کردنی خوا.

۴- ﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، هه روه ها ته نیا پشت به په روه ردگاریان ده به ستن، واته: ته نیا په روه ردگار به کار سپێردراوی خۆیان داده ئێن، له دَل و ده روونه وه ته نیا به خوا وه په یوه ستن، نه گه رنا ده ستیان به هۆکاره کانه وه یه، به لأم دَلیان به خوا وه په یوه سته.

تہمیش سیفہتی دووہمیانہ.

۵- ﴿وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾، تہوانہی خوْیان دوورده گرن له گوناہه گہورہ کان و له گوناہه دزیوو ناشیرین و ناقولایہ کان، تہمیش سیفہتی سنیہ میانہ. ﴿کَثِيرَ الْإِثْمِ﴾، خوْیرواویشه تہوہ: (کَبِيرَ الْإِثْمِ) گوناہی گہورہ، (فَوَاحِشِ) کُوی (فَاحِشَة) یه، (وَهِيَ الْفِعْلَةُ الْمُؤْصِقَةُ بِالشَّاعَةِ)، (فَاحِشَة): بریتیه لهو کردهوہیہی وه سفکراوه به دزیوی ناقولایی، به قیزه وئی، زانایان زوریان قسه کردوه له بارہی گوناہه گہورہ کانہوہ، له چہند فہرمایشتیکی پیغہمبہردا ﷺ ہاتوہ، کہ گوناہه گہورہ کانی به حہوت داناون:

إِعْن أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ» قَالَوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشُّرْكَ بِاللَّهِ، وَالسَّخَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالنَّوْطِيُّ يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ» (أخرجه البخاري: ۶۸۵۷، ومسلم: ۸۹).

واتہ: تہبو ہورہ یرہ ﷺ دہ گبیرتہوہ: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: له حہوت فہوتینہرہ کان دووربکہ ونہوہ، گوتیان: تہوان چی و چین تہی پیغہمبہری خوا؟ فہرمووی: ہاوبہ شدانان بو خوا و، جادوو کردن و، کوشتنی تہو نفہسہی خوا فہدغہی کردوہ مہ گہر بہہقی خوْی و، خواردنی سوودو، خواردنی مآلی ہہ تیوو، پشت کردنہ دوژمن له روژی ہیرش و پہلاماریان داو، بوختانکردنی داوینپسیی بہ نافرہ تانی پاکي برواداری بی ناگا.

لہ ہہندی فہرمایشتان دا پینج باسکراون، لہ ہہندیکی دیکہ دا ژمارہ یہکی زیاتر باسکراون، بہ لام بہ تہ نکید مہ بہستی فہرمایشتی پیغہمبہر ﷺ تہوہ نہ بووہ بوْمان سنووردار بکات، کہ گوناہه گہورہ کان تہنیا تہو حہوتہن، یان تہنیا تہو پینجہن، یان تہنیا تہو دہیہن، بہ لکو مہ بہستی تہوہ بووہ، کہ تہوانہ لہ گوناہه گہورہ کانن، یان لہ گوناہه گہورہ سہرہ کیہ کانن.

بۆیە زانیان لەو بارەووە زۆر قسەو باسیان کردووە، بەلام وا پێدەجێ باشترین پێناسەی گوناھی گەورە ئەوەبێت کە بگووتری: (الکبیة: هِيَ مَا عَلَيْهِ عُقُوبَةٌ ذُنُوبَةٌ، أَوْ وَعِيدٌ أُخْرَوِي)، واتە: گوناھی گەورە ئەوەیە، سزایەکی دنیایی لەسەر بێ، یان ھەر شەھیدەکی دواپۆژی.

(أبو جعفر النخاس)، لە کتیبەکەیی خۆی دا^(۱)، دوو شوێنەواران دێنێ دەربارەی پێناسەی گوناھە گەورەکان:

یەكەمیان: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: الْكَبَائِرُ كُلُّ مَا حَتَمَهُ اللَّهُ جَلَّ وَعَزَّ بِتَارِي، أَوْ غَضَبٍ، أَوْ لَعْنَةٍ، أَوْ عَذَابٍ)، واتە: عەبدووللای کوری عەبباس، (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ)، گوتوویەتی: گوناھە گەورەکان، بریتین لە ھەر گوناھێک کە لە کۆتایەکییدا خوای شکۆداری بالادەست، ئەو گوناھە گەورەیی بە باسی ناگری دۆزەخ، یان تووڕەیی، یان نەفرین، یاخود نازارو سزا، کۆتایی پێھێنابێ.

دووھەمیان: (عَنِ الصَّحَّاحِ، قَالَ: الْكَبَائِرُ: كُلُّ مُوجِبَةٍ، أَوْجَبَ اللَّهُ لِأَهْلِهَا النَّارَ، وَكُلُّ عَمَلٍ يَقَامُ بِهِ الْحَدُّ فَهُوَ مِنَ الْكَبَائِرِ)، زەححاک گوتوویەتی: ھەر پێویستکەرێک کە خوای بەرز بۆ ئەنجامدەری ئەو گوناھە باسی سزاو نازاری کردبێ، ئەو گوناھی گەورەییە، ھەر گوناھێک سزای بۆ دانرابێ، ئەو گوناھی گەورەییە.

ھەبەتە کە دەفەر مویی: ﴿ وَالَّذِينَ يَجْنِبُونَ كَبِيرَ الْأَلْثَمِ وَالْفَوَاحِشِ ﴾، ئەوانەیی خۆیان دوور دەگرن لە گوناھە گەورەکان و، لە گوناھە ناخۆلاو قیزدوونەکان، خۆ دوورگرتن جیاییە لە نەکردن، چونکە جاری وا ھەیە ئینسان کاریک ناکات، بەلام لێی نزیک دەکەوێتەو، بەلام خوا ﷻ ئەو کۆمەلە مسوولمانە، ئەو کۆمەلە بروادارە، بەو پێناسە دەکات کە ئەسلەن ھەر توخنی ئەو گوناھانە ناکەون و، دوورەپەریزییان لێدەکەن.

۶- ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾، له کاتیکدا تووره بوون، ئەوان لیبوردەن و چاوپۆشی دەکەن.

ئەمیش سیفەتی چوارەمیانە.

کە دەفەر موی: ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا﴾، (إِذَا) مانای مەرج دەگەین، کەواتە: ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا﴾، یانی: هەر کات تووره بوون، لیبوردن لەوانەو دەبن، واتە: لیبوردن دووبارە دەبیتەو، لەگەڵ دووبارە بوونەو دەتووبوونیندا.

(إِذَا): مُضْمَتَةٌ مَعْنَى الشَّرْطِ، وَدَالَةٌ عَلَى تَحَقُّقِ الشَّرْطِ، لِأَنَّ الْعَضَبَ حَالَةَ نَفْسِيَّةٍ لَا تَكَاذُ تَخْلُو مِنْهَا نَفْسٌ، (إِذَا): مانای مەرجی خراوتە نیو و، ئەو هەش دەگەین، کە مەرجە کە دیتە دی، چونکە تووره بوون، حالەتێکی دەروونییە، مەگەر چۆن، دەنا هیچ کەس لێی خالی نیە، کەم و زۆر، مەژۆه کان هەر تووره دەبن، هەلبەتە تووره نەبوون، سیفەتێکی پەسند نیە، کە مەژۆف هەرچی پێی بگوتری و هەرچی لێی بکری، هەر تووره نەبن، بۆیە خوا ﷻ ئەو بەندە هەلبەتاردانە ی خۆی بە تووره بوون وەسف دەکات، ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا﴾، کاتیک کە تووره بوون، نافەر موی تووره نابن، تووره دەبن، بەلام لە دوا ی تووره بوون، لیبوردن و چاوپۆشی بە کار دین.

ئەمانە چوار سیفەتیان، دوا یی بەرزو مەزن چوار سیفەتی دیکەیان بەسەر یەگەو بەسەر:

۷- ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُقْمُونَ﴾، واتە: ئەوانە ی بە دەم بانگی پەرورە دگاریانەو دەچن، وەلامی پەرورە دگاریان داو هتەو، نوێزیان بەرپا کردو، کاروباریان لە نێوان خۆیان دا بە راویژەو، لەو ی پیمان داو و کردو مانەتە بژیویان، دەبە خشن، ئنجا خواردن و خۆراک بێ، بەرگ و پۆشاک بێ، کەلوپەل بێ، شتی ماددی بێ، یان مەعەوی بێ، لەو ی تێمە ئەوانمان لێ بەرەر کردو، ئەوانیش بەرەر ی بێ بە غیری خۆیان دەگەین.

وشه‌ی (اسْتَجَابُوا): له نهصلدا (أَجَابُوا)یه، به لأم (اسْتَجَابَ)، (سوت)ی، لی زیاد کراوه، (أجاب): (اسْتَجَابَ) نهوهش مانایه‌که‌ی به‌هیزتر ده‌کات، وه‌ک بنچینه‌یه‌کی زمانی عه‌ره‌بیبی هه‌یه ده‌لی: (زِيَادَةُ الْمُبْتَلَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى) وشه‌یه‌ک، پیته‌کانی زیاترین، مانایه‌که‌ی به‌هیزتره، هه‌روه‌ها که (ل)ی به‌کار هیناوه: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ که‌واته: نه‌مه وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی تایه‌ته، ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ لامه‌که بو به‌هیزکردنی مانایه‌که‌یه‌تی.

(۸) - ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ هه‌روه‌ها نوژیان به‌ر پاکردوه، (إِقَامَةُ الشَّيْءِ: جَعَلَهُ قَائِمًا مُسْتَوِيًّا) (إقامة) نه‌ویه شتی‌ک راست بکه‌یه‌وهو، رَيْك و پێکی بکه‌ی، واته: به‌و شی‌وه‌یه‌ی خوا فه‌رمانی کردوه، نوژی‌ه‌کانیان به‌ریا ده‌که‌ن.

(۹) - ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ کاروباریشان له نێو خویان دا به‌راویژه. (الْأَمْرُ: اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ الْأَجْنَاسِ الْعَامَّةِ مِثْلُ: شَيْءٍ وَحَادِثٍ. وَإِضَافَةُ اسْمِ الْجِنْسِ قَدْ تُفِيدُ الْعُمُومَ بِمَعُونَةِ الْمَقَامِ، أَيَّ جَمِيعِ أُمُورِهِمْ مَتَشَاوَرٍ فِيهَا بَيْنَهُمْ)، (وَأَمْرُهُمْ): وشه‌ی (أمر): ناویکه له ناوه گشتیه‌کان، وه‌ک (شَيْءٍ، وَحَادِثٍ) نه‌وانه ناوی گشتیین، پال‌دانی ناوی جینس، بو لای راناوی کو (هم) (أمرُهُم) نه‌وه ده‌گه‌به‌نی که هه‌موو کاروباره‌کانیان، راویژ تیدا کراون له نێوان خویندا.

که ده‌فه‌رموی: (بَيْنَهُمْ) یانی: راویژه‌که له‌نێو خویندایه‌وه بو هه‌ر کارێکی نێو خویان، پێکه‌وه راویژ ده‌که‌ن، هه‌چ کامیان به‌ شی‌وه‌ی خو‌سه‌پاندن و، گوینه‌دان به‌وانی دیکه، نه‌و کاره بو خو‌ی قو‌رخ ناکات و به‌رپه‌وی نابات.

(۱۰) - ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ له‌وه‌ش که کردوو‌مانه‌ته بژیویان و پیمان داون، ده‌به‌خشن، وشه‌ی (رزق) که پێشتریش باس‌مان کرد، له کورته باسی‌کدا: (الرُّزْقُ: الْعَطَاءُ مِنْ كُلِّ نَوْعٍ)، (رزق) بریتیه له به‌خ‌شش له‌هه‌ر جو‌رتک، زو‌ربه‌ی خه‌لکی واده‌زانن، (رزق) ته‌نیا خو‌اردن و خو‌راکه، به‌لام له به‌کاره‌یتانی قور‌ئانداو له به‌کاره‌یتانی زمانیشدا، (رزق) هه‌ر شتی‌که که به‌ مرو‌ف ده‌به‌خ‌شری، تنجا چ خو‌اردن و خو‌راک بێ، چ به‌رگ و پو‌شاک،

چ كەل و پەل، چ شتى ماددىي، چ شتى مەعنەۋىي، يەككىك دەلن: (رَزَقْنِي اللهُ حَجَّ بَيْتِهِ الْحَرَامِ) خوا ھەجى مالى خۆي كرده بزيوى من، پيى بەخشم.

۱۱- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾ (ئەو بەھەشتەي لەلای خوايە، كە چاكتەرە لە پابواردنى ژيانى دنايو، بەردەوامترىشە، لە گرەوى كەسانىكدايەو بۆ كەسانىكە كە | ھەركات دەستدرىژيان تووش بوو، ئەوان وەدەنگ دین، بەرھەلستىي دەكەن و تۆلە دەكەنەوھ.

وشەي (بغىي): برىتيە لە سنوورشكاندننى ھەق، يان ھەق پيشىلكردن و دەستدرىژي كردنە سەر ھەق.

كە دەفەرموي: ﴿أَصَابَهُمْ﴾، واتە: ئەو دەستدرىژيە خراوەتە سەر ئەوان و ئاراستەي ئەوان كراو، لايەن بەرانبەرەكەيان ستەمى لىكردوون، ﴿هُمْ يَنْصُرُونَ﴾، ئەوان تۆلە دەكەنەوھ، (انتصار) سى و اتايان بۆ لىكدانەوھ: (الإنصار: الدِّعَاءُ وَالْإِنْتِقَامُ وَطَلَبُ الْعَوْنِ)

۱- بەرگري لە خوكردن.

۲- تۆلە كردنەوھ.

۳- داواكردنى يارمەتیی، ھەروەھا ھەندىكىش بە (الإمتناع مِنَ الظلم) مانايان كردوھ، واتە: خۆنەدانە بەربارى زولم، ياخود بەرھەلستىي كردنى ستەم.

ئەميش سيفھتى نۆيەميانە.

۱۲- ﴿وَجَزَّوُا سِنِينَ سَنَيْنًا مِثْلَهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾، سزاي خراپەيەك خراپەيەكى وەك خۆيەتى، بەلام كەستىك چاوپۆشيي و چاكسازيي بكات، ئەوھ پاداشتى لەسەر خوايە، كەواتە: سيفھتى دەيەميان ئەوھيە كە لە بەرانبەرى خراپەدا، خراپە دەكەن، بەلام ھەر كەستىك چاوپۆشيي بكات، چاكسازيي بكات، پاداشتى لەسەر خوايە.

﴿فَمَنْ عَفَا وَأَمْلَحَ﴾ یانی: چاوپوشی و لیبوردنیک که بیته هوی چاکسازی و چاکبئی بۆ ئەو که سەه ی که چاوپوشی لئ دەکە ی، پەسندە، بەلام ئەگەر بۆی خراب بئ، ئەو بە تەئکید ئەو چاوپوشی شتیک پەسند نە.

وشە ی (سینة) که دەفەرموی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾، دیارە که سیک که خراپە دەکات بەرانبەر بە که سیک، بۆ وینە: جنۆبکی پیندەلئ، یاخود مائیکی لئ زەوت دەکات، یان زلەیه کی لیدەدات، بیگومان کردەووە که ی خراپە، مادام لە خۆراو بە بەلاش و بەبئ پاساوو بەلگە بئ، بەلام ئەو ی که بەرپەرچی خراپە که دەداتەو، بەرپەرچدانەو ی خراپە بە خراپە، لە قەلەم نادری، ئەدی بۆچی خوا دەفەرموی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ سزای خراپە یە ک خراپە یە کی وە ک خۆیه تی؟ (فَعَلَةٌ سَيِّئَةٌ، أَيْ فَعَلَةٌ تَسُوءُ مِّنْ عَوْمِلٍ بِهَا)، یانی: کردەووە یە ک که بۆ ئەو که سەه ی مامەلە ی پئ لە گەلدا دەکری، خراپە، یانی: بۆ ئەو خراپە، ئەگەرنا لە خودی خۆیدا خراب نە، ئەمە وە ک ئەو ئایەتە ی سوورەتی (البقرة) یە، که دەفەرموی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّى عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّى عَلَيْكُمْ﴾ هەر که سیک دەستدریژی لئ کردن، وە ک دەستدریژی کردنە که ی وی، دەستدریژی بکەنەووە سەری.

هەلبەتە ئەو ی لە بەرانبەر دەستدریژیدا، بەرپەرچی دەستدریژی دەداتەو، کردەووە که ی ئەو بە دەستدریژی لە قەلەم نادری، بەلام بە نەسبەت بابای دەستدریژکارەووە بۆ وی سنووری بەلادا دەشکینری و، باری بەلادا دەخری و بۆ وی خراپە.

که دەفەرموی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾، (مِثْلُهَا: إِنَّهَا تَكُونُ بِمِقْدَارِهَا فِي مُتَعَارِفِ النَّاسِ) واتە: لە باوی خەلکداو ئەو ی خەلک بە پەسندی دەزانئ، بە ئەندازە ی خۆی بیئ.

زانايان لەو بارەوہ زۆر قسەيان کردوہ، کە بەرپەرچدانەوہ بى مەرچ و بە رەھايى نىہ، بۆ وئىنہ: کەسئک درۆت لەگەل دەکات، تۆش درۆى لەگەل بکەى، کەسئک پەيمانەت لەگەل دەشکئنى، تۆش پەيمانى لەگەل بشکئنى، يان کەسئک دزىت لى دەکات، تۆش دزى لى بکەى، چونکە ئەو جۆرە گوناھانە لە خودى خۆياندا قەدەغەن، بە بەرانبەر و بەبى بەرانبەر، بە لکو مەبەست ئەو شتانەپە لە خودى خۆياندا قەدەغە نەبن، بۆ وئىنہ: کەسئک زللەپەکت لى دەدا، تۆش بۆت ھەپە زللەپەکتى لى بەدەپەوہ، قسەپەکت پئدەلئى، قسەکەى پئ بلىوہ، بەلام ئەگەر قسەکەى ئەو، بۆ وئىنہ: بوختانى داوئىن پىسى بى، تۆ بۆت نىہ بوختانى داوئىنپىسى پئ بکەپەوہ، چونکە ئەوہ لە خودى خۆيدا قەدەغەپە، بە بەرانبەر و بى بەرانبەر، کەواتە: ئەوہ وردەکارى دەوئى.

زانايان دەلئىن: کەسئک دزىت لى دەکات، تۆ نابى دزى لى بکەپەوہ، بە لکو دەبى ھەقى خۆق لى وەربرگىپەوہ، يان کەسئک مالى داگىر کردوو، ناچى مالى داگىر بکەپەوہ، تۆش ھەقى خۆق لى وەردەگرىپەوہ، مەرچ نىہ خودى ئەو شتە، بەلام بە ئەندازەى ئەو شتە.

﴿فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾، پاداشتى لەسەر خواپە، پاداشتى لئىبوردن و چاوپۆشپەکەى کە ماپەى چاکسازپە.

(۱۳) - ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾، بە دئىباى خوا ستەمكارانى خۆشناوئىن، واتە: ھەر کەسئک خراپە لەگەل خەلک دا بکات و زيانپان پئ بگەپەنئ، ئەوہ ستەمکارە، خواش ﷻ ستەمكارانى خۆش ناوئىن.

(القرطبي) لە تەفسىرەکەى دا^(۱)، لە (ابن العربي) دەخوازئتەوہ، دەلئى:

(قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: ذَكَرَ اللَّهُ الْإِنْتِصَارَ فِي الْبَغْيِ فِي مَعْرِضِ الْمَذْحِ، وَذَكَرَ الْعَفْوَ عَنِ الْجُرْمِ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ فِي مَعْرِضِ الْمَذْحِ، فَاخْتَمَلَ أَنْ يَكُونَ أَحَدَهُمَا: زَائِعًا لِآخَرِ،

وَاحْتَمَلَ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ رَاجِعًا إِلَىٰ خَالَتَيْنِ، إِحْذَاهُمَا أَنْ يَكُونَ الْبَاطِنِ مُغْلَبًا بِالْمُجْزُورِ، وَقِحًا فِي الْجُمْهُورِ، مُؤَدِّيًا لِلصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، فَيَكُونُ الْإِنْتِقَامُ مِنْهُ أَفْضَلَ، وَفِي مِثْلِهِ قَالَ إِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ: كَانُوا يَكْرَهُونَ أَنْ يَذْلُوا أَنْفُسَهُمْ فَتَجَرَّتْ عَلَيْهِمُ السُّاقِي. الثَّانِيَةُ: أَنْ تَكُونَ الْفَلْتَةَ، أَوْ يَقَعُ ذَلِكَ مِمَّنْ يَعْتَرِفُ بِالزُّلَّةِ وَيَسْأَلُ الْمَغْفِرَةَ، فَالْعَفْوُ هَا هُنَا أَفْضَلُ، وَفِي مِثْلِهِ نَزَلَتْ: ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ (البقرة).

واته: خوا ع لیره دا، له م نایه ته موباره که دا باسی تۆلساندنه وهی له سیاقی ستایش کردندا باسکردوه، له شوینی دیکه ش دا لیبوردن له تاوان، دیسان له سیاقی ستایش کردندا باسکردوه، جا ئەمه دوو نه گه ری هه یه:

أ- ده گونجی یه کینکیان لابه رب بۆ نهوی دیکه،

ب- بده شگونجی نه وه بگه رپته وه بۆ دوو حاله تی جیا، [که به ته نکید وایه و هیچان لابه رین بۆ نهوی دیکه، به لأم لیبوردن له جیتی خوئی، تۆله سه ندنه وه ش له جیتی خوئی، کورده واری بی خویمان ده لئ: «گه نگرو ماست به وه ختی خوئی»، یان (لِکُلِّ مَقَامٍ مَقَالَ) بۆ هه ر شوینی کسه بی تاییه ت هه یه، نجا نه و دوو حاله ته کان روون ده کاته وه]:

حاله تی یه که میان: نه وه یه بابای ده ستریزکار گونا هو تاوانه که ی خوئی ناشکرا بکاو، به بی ن ئابرووی له نیو خه لکدا کاره که ی بکات و، نازار گه به نه ر بی بۆ گچکه و گه وره، نه وه تۆله سه ندنه وه له بابای وا باشتره، له و باره وه شه یه که ئیبراهیمی نه خه عیسی گوتوو یه تی: پتیشین پتیمان ناخو شبوو خویمان زه بوون بکه ن و، لاییه کان به سه ریاندا زالبین و سته میان لی بکه ن.

حاله تی دووهم: نه وه یه نه و که سه ی سته مه که ی کردوه و ده ستریزیه که ی کردوه، له ده ستی چوو بی، یان که سی ک بی، دان بی نی به هه له که ی خویدا، به خلیسکانه که ی خویدا، داوای لیبوردن بکات، له و حاله تدا لیبوردن باشتره، له و باره شه وه یه که خوا ده فه رموی: ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ نه گه ر لیبوردن و چاو پو شیی بکه ن (باشتره و) له پاریزکاری به وه نزیکتره.

با ئەم دوو دەقهش لهوبارهوه بێتین:

۱- پێغه مبهەر ﷺ فه رموویهتی: [مَا يَحِلُّ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَذُلَّ نَفْسَهُ]، قَالُوا: وَكَيْفَ يَذُلُّ نَفْسَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «يَتَحَمَّلُ مِنَ الْبَلَاءِ مَا لَا يُطِيقُ» (أخرجه الترمذي: ۱۱۱، ۱۱۲، وابن ماجه: ۴۰۱۶، وَصَحَّحَهُ الْألباني).

واته: مسولمان بۆی رهوا نیه خۆی زه بوون بکات، گوئیان: ئەهی پێغه مبهری خوا! چۆن خۆی زه بوون دهکات؟ فه رمووی: خۆی ده داته بهر به لایهک که له توانایدا نه بێت.

ئهمه ئه وهش ده گریته وه که، تو نابێ بلیی: قهیناکات با له بهر خوا لیم بدهن! نا، دوایی ئه و لیدانه ده بینى سهرده کیشی بۆ کوشتیش، بروادار ئه وهندهی بۆی بکری نابێ خۆی زه بوون بکات، به تایبهت بۆ که سانیک که به هۆی چاوپوشی کردن و بێ دهنگییه وهت، زیاتر له ئاستت دا شوولی لی هه لیکیشن و، زیاتر سامه ره ستوو و مکور بن له سه ر سته م و خراپه که یان.

۲- [قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ﷺ: بَلَّغْنَا أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَأْمُرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنَادِيًا فَيُنَادِي: مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ شَيْءٌ فَلْيَقُمْ، فَيَقُومُ أَهْلُ الْعَفْوِ، فَيُكَافِئُهُمُ اللَّهُ عَلَى مَا كَانَ مِنْ عَفْوِهِمْ] ^(۱).

واته: ئه بوو به کری صیددیق ﷺ گو توویهتی: پیمان گه یشتوه که له رهۆز قیامه تدا خوا (عز و جل) فه رمانده کات بانگ که ریك بانگ بکات: کئی شتیکی له لای خوا هه یه، به هه لسی! ئنجا خاوه نانی لیوردن هه لده ستی و، خواش پاداشتی لیوردنه که یان ده داته وه.

كورتە باسنىك لە بارەى راوێژەوه:^(۱)

برگەى يەكەم^(۲): راوێژ: بریتىيە لە بناغەى بەرپۆهەردنى تىكراى
كاروبارەكانى كۆمەلگا و دەولەتى ئىسلامىيى:

ئىمە ئەم برگەى يەكەمە لە ھەوت خالدا دىنين، كە چۆن راوێژ بناغەى
بەرپۆهەردنى تىكراى كاروبارەكانى كۆمەلگا و دەولەتى ئىسلامىيە؟ دەقە عەرەبىيەكە
يەكسەر دەيكەم بە كوردىيى.

(۱) - ريشەدار بوونى راوێژ و رەسەن بوونى لە پىكھىنانى كۆمەل و كۆمەلگا و
دەولەتى ئىسلامىيدا:

ئەمە زۆر بەرپوونى دەفامرئەوه، لە فەرمایشتى خوا: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ مِنْهُمْ﴾
﴿الشورى، واتە: كاروبارىان لە ئىو خۆياندا بە راوێژ، ئەم رستە موبارەكە
لە سىاقى ئەو ئايەتاندەدا ھاتۆتە خوا، كە پىناسەى كۆمەلەى مسوولمان دەكەن.

كەواتە: ئەو سىفەتى كاروبار لە ئىو خۆدا بەراوێژ بەرپۆهەردنە، كە خوا لە
دواى ئيمان و پشت بە خوا بەستن و، لە دواى دوورە پەريزيى كردن لە گوناھە
گەرەو ناقولاو دزىوھەكان، دواى لىبوردى پاش توورەبوون و، دواى وەلامدانەھەى
پەرورەدگارو، دواى بەرپاكردى نوێژ، يەكسەر باسى كاروبار بەراوێژ بەرپۆهەردن

(۱) ئىمە لە: (الكتاب الحادي عشر) (تطبيق المجتمع للشريعة في جميع الجوانب الحياة) ھو،
كە كتيبي يازدەھەمە لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، كورتەو خولاصەى
مەتلەبى چوارەم و پىنجەم لە بارەى شوور اوھە دىنين و، لە دوو برگەدا ئەم كورتە باسە
لەبەر پۆشنایى ئەو كتيبەدا، پوختەى ئەوھى لەو كتيبەدا باسمان كردو، دەخەينە روو.

(۲) (المطلب الرابع: الشورى هي أساس إدارة، جميع شؤون المجتمع والدولة الإسلاميين).

دهکات، کهواته: نهویش په کیکه له خهسلته بهر په تیهه کانی تاك و، کومه ل و، کومه لگا و دهوله قی نیلامی.

(۲) - پتگه ی راویژ له نیلاما:

پتگه ی راویژ نهوویه، که هاوناسته له گه ل نوژو زه کاتدا، به لگه شمان له وباروه نهوویه که خوا ﷺ کاروبار به راویژ بهر په یوه بردنی، خستوته نیوان بهر پاکردنی نوژو، به خشینه وه، نجا نهو به خشینه چ له مال و سامان بی، که زهکات زه قترینه ق، چ له هر شتیکی دیکه بی، وه ک پشتر باسمان کرد.

کهواته: مادام خوا خستووویه ته نیوان نوژو بهر پاکردن و به خشین و، هاوکاری کردنه وه، یانی: کاروبار به راویژ بهر یوه بردنیش، هاوتاو هاوناستی نهوانه.

(۳) - چه مک و واتای راویژ:

راویژ بریتیه له هه لکیرو وهر گنر کردنی بیرو پاره کان و، تیوه پامانیان به مه بهستی که یشتن به پای راست، یاخود راستترین، چونکه زانیانی زمان، گوتوو یانه: وشه ی (شوری): له ریشه دا له (سَارَ النُّحْلُ الْعَسَلُ، يَشْوُرُهُ إِذَا جَنَاهُ مِنَ الْأَزْهَارِ، أَوْ مِنْ شِرْتِ الدَّابَّةِ أَشْوَرَهَا إِذَا أَرَكَضَتْهَا، وَأَجْرَيْتَهَا لِتَجْرِبَهَا وَتَتَعَرَّفَ عَلَى مَشِيَّتِهَا وَطَبِيعَتِهَا) (شوری) ^{۱۱۱} له په کیک له و دووانه وه هاتوه:

آ- یان له وه هاتوه: ههنگه که ههنگوینی کۆکرده وه، شیله ی گولانی کۆکرده وه و کردیه ههنگوین.

ب- یاخود له وه هاتوه: و لاخه که غاردانم پیکردو، رۆیاندنم تاكو تاقي بکه مه وه، داخو رۆیشتن و سرووشتی چۆنه.

کهواته: راویژ کارانیش له نیوان خویاندا، بیرو پاره کان له ته ته له و بیژینگ دهدهن و دهیانپشکنن و لییان ورده بنه وه، تاكو سه ره نجام بگه نه نهو هی کام رایه راسته؟ یاخود: کام رایه راسترو چاکتره!؟

۴- رَؤِیْتُ گشتگیره، بُو هەر کارێک که ینگهیه کی هه بی و گرنگیه کی هه بی، پتویستی به قسه له سه رکردن هه بی:

به لکه شمان نه وه یه که خوا ده فه رموی: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَکَآئِهِمْ﴾ (الشوری، ۲۸) که پیشتر گویمان (امر): برتیه له حال و کار، هه ر شتێک که بهینن، قسه ی له باره وه بکری و رَؤِیْتُ له باره وه بکری، واته: هه رچی کاروباری برواداران ه ده بی، به رَؤِیْتُ، هه لبه ته نه و کاروباران ه ی په کیان له سه ر نه وه که وتوه، لیان وردبیه وه، تیان ه وه رامینن و رَؤِیْتُ یان له باره وه بکه ی.

۵- بِنَا له سه ر نه وه ی با سکر ا پتویستبوونی رَؤِیْتُ له سه ر برواداران، زوُر روون و ناشکراه:

چونکه خوا ﷻ له دوایی به رپاکردنی نوێژ، به کسه ر با سی کاروبار به رَؤِیْتُ به رتوه بردن ده کات، که واته: وه ک چوُن نوێژو مآل به خشین له سه ر مسوولمانان فه رزن، به هه مان شتیه کاروبار به رَؤِیْتُ بردنیشان له سه ر فه رزه.

۶- پابه ندیی به نه جامیکه وه که له رَؤِیْتُ په ی داده بی پتویسته، نه گه رنا رَؤِیْتُ کردن ده بیته خافلانندی خه لک و، شتییکی بیجی:

کارێک که رَؤِیْتُ له باره وه ده کری، پتویسته ده ره نه جامه که ی، نه نه جامه که ی پابه ندیی پتوه بکری، واته: رَؤِیْتُ پابه ندکه ره (الشوری مُلْزِمَةٌ)، ته نیا فێرکه ر و، ناگادارکه ره وه نه (لَيْسَتْ مُعْلِمَةٌ) له نێوان زانایاندا له و باره وه زوُر قسه کراه، چونکه وه ختیک له کارێک ده کو ئدرتیه وه، رَؤِیْتُ تیدا ده کری، ده ریش ده که وئ کام رایه راستره و به لکه دارتره، نه گه ر ته به نینیی نه کری، مانای وایه به س خو خافلاندن و، خافلانندی خه لک بووه، به تایبهت له لایه ن که سیکه وه که رَؤِیْتُ که ده کات، به تایبهت له لایه ن که سیکه وه که هومکرانه و رَؤِیْتُ به خه لک ده کات، نه گه ر هوکمپران دوایی پابه ند نه بی، به پای زوُرینه وه، یان به و رایه وه که ده رکه وتوه راستره و به لکه دارتره، مانای وایه هه ر خافلانددوونی!

تہنجومہ فی نوینہرائیک، کؤببنہوہ ناتوانن بلین: سوود (ربا) حہ لآلہ، یان زینا حہ لآلہ، یان ہاوپہ گہز بازی پہوایہ، یان دزیی حہ لآلہ، یان داگیر کردن، یاخود بہ کارہیتانی مادہ شہرخوشکہرہ کان پہوایہ، چونکہ ئەمانہ ہہموویان لہ دہقہ کانی قورٹان و سونہ تدا ہہ لبراون، زانایان و ہک ہنجینہ یہ ک گوتوویانہ: (حَرَامٌ مُّحَمَّدٍ حَرَامٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَحَلَالٌ خَلَالًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) تہوہی کہ موحہ مہد ﷺ بہ قہدہ غہی داناوہ، ہہر قہدہ غہ یہ تاکو قیامت، تہوہش کہ تہو بہ پہوای داناوہ، پہوایہ تاکو قیامت، ہیچ کہس بؤی نیہ نہ حہ پامہ کان، پہوایہ بکات، نہ پہوایہ کانیش قہدہ غہ بکات.

پرگہی دوہم^(۱)، سہرپہرشتیاری کردنی کاربہدہستان، پہوایہ تیبی نیہ، مہگہر لہسہر بناغہی راویژ، تہو بہرپرسیاربہ تیبہ یان پیسپیردرابی:

لہواریش چوار بہ لگان دہخینہ روہ:

یہ کہم: تہم بنہمایہش ہہر لہ بنہمای یہ کہ مہوہ و ہردہ گیری و ہہ لڈہ ہینجری، بنہمای یہ کہم: بریتی بوو لہ: راویژ بناغہی بہر پتوہ بردنی تیکرای کاروبارہ کانی کؤمہل و کؤمہ لگاوا، دہولہقی ٹیسلامیہ، چونکہ مادام خوا ﷺ راویژی کردوہ بہ تہو بناغہیہی کہ تیکرای کاروباری مسولمانانی لہسہر بنیات دہنری و فہرموویہی: ﴿وَأْمُرْهُمْ سُورَىٰ مِنْهُمْ﴾، بیکومانیس کاری دیاری کردنی کاربہدہستان، لہ ہہموو کارہ کانی مسولمانان گرنکترو مہزنتہ، بؤیہ پتویستہ راویژی تیدا بکن، خوا دہقہ رموی: ﴿وَأْمُرْهُمْ سُورَىٰ مِنْهُمْ﴾، کاروباریان لہ نتوان خوایندا بہ راویژہ، کاری ٹہرک پت سپاردنی کاربہدہستانیس، لہ ہہموو کارہ کان مہزنترو، پایہ خدارترہ.

کہواتہ: لہ ہہموو کارہ کان زیاتر دہبی تہوہی تیدا پہچاوا بکری، کہ دہبی تہو کارہ بناغہ کہی راویژ کردن بی، بؤیہ مسولمانان ہیچ ہوارو دہرفہ تیان

(۱) (المطلب الخامس: إسناد ولاية ولاة الأمور لاشريعة لها، إلا إذا أسندت إليهم على أساس الشورى).

نیه، هەر کاتیک ویستیان کاریک له کاره کانی به پێوه بردنی کۆمه‌لگا به که سێک بسپێرن و به پرپرسیک بۆ نهو کاره بدۆزنهوه، ده‌بێت پاوێژی تیدا بکهن، چونکه نهو که‌سه‌ی کاروباریکی مسوولمانان به پێوه ده‌بات، له راستیدا وهک جێگرایه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نهو کاره ده‌کات، دیسان وهک کاری سپی‌درایه‌تی مسوولمانان، یانی: (نَبَاةٌ عَنِ الرَّسُولِ، وَوَكَاةٌ عَنِ الْمُجْتَمَعِ) خوا ﷺ له هه‌موو قورئاندا، دواندنه‌کانی هه‌موویان ئاراسته‌ی ئیماندارن کردوون: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) که‌واته: له ته‌سلدا کۆمه‌لگای بڕوادر، کۆمه‌لگای مسوولمان، خاوه‌نی شه‌رعی ده‌سته‌لاته، نهو که‌سه‌ی هه‌لیده‌بژێرن بۆ نهوه‌ی کاروباریان بۆ به پێوه‌به‌ری و مشووریان بخوات، چ له رووی یاسادانانه‌وه، چ له رووی جێبه‌جێ کردنه‌وه، چ له رووی داده‌ورییه‌وه، چ له هەر روویکی دیکه‌وه، نهوه وه‌کیلیانه‌وه، نه‌وان خۆیان نهو کاره‌یان پێسپاردوه.

پێشه‌وا زه‌هه‌ببسی هه‌تایه‌تی: (دَخَلَ أَبُو مُسْلِمٍ عَلَى مُعَاوِيَةَ، فَقَامَ بَيْنَ السَّمَاطَيْنِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَجِيرُ، فَقَالُوا: مَهْ، قَالَ: دَعَاؤُهُ فَهُوَ أَعْرَفُ بِمَا يَقُولُ، وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَا مُسْلِمٍ)^(۱).

واته: ته‌بوو موسلیمی خه‌وه‌لانی چوو بۆ لای موعاویه‌ی کورێ ته‌بوو سوفایان (که‌هوکمپان بوو)، پێیگوت: سلاوت لێ بێت نه‌ی کرێکار، (یان نه‌ی نهو که‌سه‌ی به کرێمان گرتووی)، خه‌لکه‌که‌ی کۆرۆ مه‌جلیس گوتیان: بێت ده‌نگبه، (یانی: نهو قسه‌یه‌ چیه‌ ده‌یکه‌ی؟!، موعاویه‌ گوتی: لێیگه‌ پێن، نهو بۆ خۆی چاکتر ده‌زانی چی ده‌لتی، (وعلیکم السلام) نه‌ی ته‌بوو موسلیم!

دووهم: به‌لگه‌یه‌کی دیکه له‌وه‌ باره‌وه که سه‌رپه‌رشتیاری مسوولمانان په‌لایه‌تین نیه، ته‌گه‌ر پالنه‌درتته‌ لای پاوێژو، له‌ ویستی ئازادی مسوولمانانه‌وه، له‌ قناعه‌ت و په‌زنامه‌ندیانه‌وه هه‌لته‌قولابن، فه‌رمووده‌ی خۆی به‌رزه، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ﴾

إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿۵۵﴾ النساء، واته: بیگومان خوا فرمانتان پندہ کات، (ئہی کومہ لکای مسولمان) کہ سپارده کان به خہ لکی شایستہی خو یان بسپیرن و، ہەر کاتیک دادوہ ریبتان کرد له نتوان خہ لکدا، (ئہی حوکمرانہ کان)، به دادگہ رانہ دادوہ ریی بکن، ئەوہی خوا ناموزگار یبتانی پندہ کات، باشترین شتہ، بیگومان خوا بیسہری بینہرہ.

لیرہدا خوا ﷺ لەم نایەتە موبارە کەدا (وہک لە: مەوسووعە: {تیسلام و دەولە تداریی} دا کہ چوار کتیبەو لە کتیبی دووہ میاندا بە درژیی لەبارە ئەم نایەتەوہ دواین} خوا ﷺ فەرمان دەکات بە کۆمە لکا، کۆمە لکای مسولمان و لەسەریان پتویست دەکات، کہ سپارده کان تەسلیمی خە لکی شایستہی خو یان بکن و، لە دادوہ ریی کردنیشدا دادگہ ربن، دوایش بۆیان رووندە کاتەوہ کہ ئەوہی خوا ناموزگاریان پندە کات، باشترین ناموزگارییەو خوا قسە کانیشیان دەبیست، کردەوہ کانیشیان دەبینی.

سپارده کان (أمانات) کہ لیرەدا خوا فرمانی بە برواداران کردوہ، بیانگە یەننە دەستی خە لکی شایستہی خو یان، گشتگیرە بۆ ھەموو جووہە کانی سپارده کان، چ سپاردهی ماددی بن، چ سپاردهی مەعنەوی بن، بە لکم ئەوہی لە سیاق دەردە کەوێ، لەبەر ئەوہش کہ خوا (أداء الأمانات) لە گە ل (حُكْم بِالْعَدْلِ) دا، پتکەوہ ھیتاون، ئەوہیە کہ مەبەست لە سپارده کان (أمانات) لیرەدا کاروبار بە رتوہ بردنی کۆمە لکایە، کہ لە راستییدا مەزنترین سپارده و ئەمانە تیشە، پتغە مەبری خواش ﷺ وشە ی ئەمانە تی وا تەفسیر کردوہ، وہک لەم فرمایشتەدا دیارە:

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا ضَيَعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَضِرِ السَّاعَةَ»، قَالَ: كَيْفَ ضَاعَتْهَا؟ قَالَ: «إِذَا وُضِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَضِرِ السَّاعَةَ» (أخرجه البخاري: ۵۹). ئەوہ لە درژە ی فرمایشتیکدا ھاتوہ، کہ پیاوێک لە پتغە مەبر دەپرسێ ﷺ {مَتَى السَّاعَةُ} ناخیر زەمان کہ ی دێ؟ یاخود قیامەت کہ یە؟

واتە: ئەبوو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، دە لێ: پتغە مەبری خوا ﷺ فرموی: ھەر کاتیک سپارده زایە کرا، چاوہ ریی ناخیر زەمان، (یان چاوہ رتی قیامەت) بکن، ئەویش

گوئی: زایه کردنی سپارده چۆنه؟ فهرمووی: هه رکات کاروبار به کهسی ناشایست سپێدرار، چاوه پێی قیامهت، (یان چاوه پێی تاخیر زه مان) بکه.

هه له به ته نهو هاوه له (خوا لێی رازی بی)، له (القیامه الکبری، أو الساعه الکبری) ی، پرسیار کردوه، واته: تاخیر زه مان، یاخود زیندوو کرانه وه وه له ئسپێرانه وه، به لأم پتغه مبه ری خاتهم ﷺ بۆی باسی کو تایی هاتن و تاخیر زه مانی هه ر کارێک کردوه، که به که سێکی ناشایست ده سپێدری، که نهو کاره سه ری به فه تاره ده چیت و کو تایی پێ دی و، تاخیر زه مانی نهو کاره دی.

که واته: کاتی که سپارده ی هوکمرانیی زایه نه بووه، که به خه لکی شایسته سپێدراره، که سانتیک که شایسته بن، بو ئیداره دان و به رپو بوردنی کاروباری کو مه لگای مسو لمان.

دوو روونکردنه وه ی گرنگ:

۱- وشه ی: ﴿وَأُولِي الْأَمْرِ﴾ النساء، وشه یه که، ناگو نجن ب لیین: مه به ست پێی که سێکه، نهو که سه ی که کاروباری کو مه لگا به رپوه ده بات، نه گه ر ناوی لیبیری: خه لیفه، نیمام، نه میر، سه روک، سو لتان، بۆچی؟ چونکه (أولي) به مانای خاوه نان (أصحاب) ه، ده ئن: (أولي: جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ، وَاحِدَهُ ذُو، وَأَوْلَاتٌ لِلْإِنَاثِ، وَاحِدَتُهَا ذَاتٌ) واته: (أولي): وشه یه که به مانای خاوه نان دی، که له بیژدی خو ی تاکی نیه، به لکو تا که ه ی بریتیه له (ذو) خاوه ن، بۆ یه ک کهس، بۆ مبینان، ده گو تری: (أولات) تاکی (أولات) یش، بریتیه له (ذات).

که واته: هه ر له نه سلدا نه وانیه ی خاوه نی ده سه لات ده بن، له کو مه لگا و ده وله ق ئیسلامیدا، ده بی کو بن، (أولي الأمر) که ده فه رمو ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ النساء، تیمه له ئیسلامدا (ولي الأمر) مان نیه، (أولي الأمر) مان هه یه، که واته: نه وه لادانیکی زه ق و خراپه، که به ناوی ئیسلامه وه که سێک ناوی لیبیری: (ولي الأمر)، تیمه (أولي الأمر) مان هه یه،

دەستەلەت و ھۆكۈمرايىسى لە ئىسلامدا بە ستافە، بە كۆيە، تاكىك نىە، بەلى: كەسىك دەبى ناوى سەرۇك بى، ناوى ئەمىر بى، ناوى ھەرچى بى، بەلام بە تەنيا ھۆكۈمرايىسى ناكات، بەلكو رايۇتۇ دەكات لەگەل ئەوانەى لەگەلى دان، يانى: ھاوكارەكانى.

لە ھەموو قورئاندا وشەى (وي الأمر) نەھاتوہ، بەلام (أولي الأمر) ھاتوہ، دوو چاران ھاتوہ لە سوورەتى (النساء)دا.

ئىجا ئەو خاوەنانەى فەرمانە، ئەو كاربەدەستانە، چ لە كۆرى رايۇتۇ (پەرلەمان) دا خۇيان بىننەوہ، ياخود لە: كۆرى كردنەوہو كرىدان (أهل الخل والعقد) كە لەم رۇژگارەدا بە دەستەلەتى ياسادانان ناوژەد دەكرى، چ لە ھۆكۈمەتدا، يان لە دەستەلەتى جىبەجى كرىندا، چ لە دەستەلەتى دادوہرىدا، ھەر سىك دەستەلەتەكان، (أولي الأمر) ئەوانەى ئەو سى دەستەلەتەنە بەرىتوہدەبەن، ئەو وشەيان بۇ بەكاردەھىتىرى.

۲- چۆنەتتى و شىئوزى رايۇتۇ كرىن لە نىو كۆمەلگادا، بۇ دىارىيكردى ئەوانەى كاريان پىندەسپىتردى، لە ھەر سى دەسەلەتى ياسادانان و جىبەجى كرىن و دادوہرىدا، شەرىعت شىئوزىكى دىارىيكرى بۇ دانەناوہ، بەلكو بەجىبەشتوہ، لە بازنەى رەوادا، لە بازنەى دەستكراوہى دا، تاكو كۆمەلگا لە ھەر قۇناغىك لە قۇناغەكانى گەشەكردى ژيانى بەشەردا، بە پىتى پىتويست مىكانىزىمى بۇ دابىتى، كەواتە: مسولمانان نازادن و دەستكراوہن، لە ھەلبۇزدى ئەو شىئوزو مىكانىزىمانەى كە پىيان باشتە لە روى ئىدارى و ھونەرىيەوہ، بۇ ئەوہى ئەم ئايەتە موبارەكە: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ بَيْنَهُمْ﴾، لە ژيانى خۇياندا بەرجەستە بكن، مسولمانان ھىچ قەيدو بەندىكيان لەسەر نىە، جگە لەوہ كە نابى پىچەوانەى دەقىكى شەرىعت بى و، دەبى ھىنانەدى بەرژەوہندى مسولمانانى لىبەكەوتتەوہ، چونكە كاروبارە ھەلسوكەوتىيەكان، ئەسلى تىياندا ھىنانەدى بەرژەوہندى و چەسپاندنى دادگەرىيە، ئەگەرنا ھىچ قەيدو مەرجىكى دىكەيان لەسەر نىە، بە پىچەوانەى خواپەرسىيەكانەوہ، كە ئەسلى تىياندا پابەندىيە بە دەفەكانەوہ،

بہ بن سہر نجدانی حکیمہ تہ کہیان، چونکہ مامہ لہ لہ گہ ل خوادا ﷺ لہ سہرووی عہ قلی بہ شہرہ وہیہ، بہ لآم مامہ لہ ی کومہ لکا لہ نئو خؤید، لہ مہودای عہ قلی بہ شہر دایہ، بؤیہ دہ بن حکیمہ ت و سوودہ کہ لہ بہرچاؤ بگیری.

۳- دیاریکردنی نوئنہ رانی کومہ لگا، یاخود ئەندامانی راویژ، یان ئەندامانی پەرلہمان، بہ زاراوہی ئەمرۆ، گرنکترین ئەو بابەتانہیہ، کہ دہ بن کومہ لکای مسولمان قسہی خؤی تیدا بکات و راویژی تیدا بکات، ئنجا چؤنیہ تیی ہہ لہ ژاردن و دیاریکردنی نوئنہ رانی کومہ لگا، ئەمیش دیسان شہریعت بہ بؤشی بہ جئہیہ شتوہ، تہ نیا یەک چوارچئوہی فراوانی بؤ داناوہ، کہ دہ بن بہ راویژی مسولمانان لہ بہینی خؤیاندا بن و، ہیچ کەس بہ لاف لئیدانی تاکیی بلئ: من شایستہ ترم، یان بنہ مالہ یی، یان عہ شیرہ تیی، یان حیزبیی، یان پەرگہ زیی، بؤی نیہ خؤی بہ سہر کومہ لکادا بسہ پئنتی، بہ لکو دہ بن بہ راویژ بن، بہ پرس و رای کومہ لکابن.

۴- زۆرئک لہ زانیان لہبارہی پەوابوون و پەوانہ بوونی حوکمرانیی ئەوانہی خؤیان بہ سہر کاروباری مسولماناندا سہ پاندوہ، لہ دواي چوار خەلیفہ راشیدہ کان، ہەر لہ موعاویہی کورپی ئەبوو سوفیانوہ، ہەتا دواي، لہو باروہ زۆر قسہیان کردوہ، کہ بہ بن راویژ بہ مسولمانان خؤیان بہ سہر کورسیی حوکمرانییدا سہ پاندوہ، کہ ئەوہی موعاویہ ہەتا راددہ یەک شوبہہ یەکی بہ دەستوہ ہەبوو، کہ حەسەنی کورپی عہ لی (خوایان پازی بن)، تەنازولی بؤ کرد، بہ لآم لہ دواي ئەوہوہ یەزیدی کورپی و، ئەوانی دیکہ، جگہ لہ عومەری کورپی عہ بدولعەزیز، پەحمەتی خوای لیبن و، ہەندیک دیکہ یان کہ کارہ کہ یان تەسلیمی مسولمانان کردۆتوہ، بہ لآم مسولمانان ہەلیانہ ژاردوون، ئەوانی دیکہ ہەموویان بہ میراتیی بوون.

زانایان لہو باروہ زۆر قسہیان کردوہ، بہ لآم ئەو قەرمايشتہی پئغەمبەر ﷺ کہ دەفەر موی: (أَوَّلُ مَنْ يُغَيِّرُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةَ) (آخرجہ ابن أبي عاصم في الأوائل: ج ۷، ص ۲، ورواہ ابن کثیر في البدایة والنہایة: ج ۸، ص ۲۳۴، وکذلک رواہ السیوطی في الجامع الصغیر: ۲۸۴۱، وأوردہ الألبانی في السلسلة الصحیحة رقم: ۱۷۴۹)، واتہ: یەکەم کەس کہ ریبازی من دەگۆرئ، پیاویکە لہ بہنی ئومہ ییہ.

نه لبانیسی په حمه تی خوی لی بی، ده لئی: په ننگه مه به ست له فه رمایشته که
گوړینی سیستمی هه لېژاردنی خه لېفه بی و، کردنی به میراتیسی بی، [که له سه ر
ده ستی مو عاویه نه وه روویدا، خوا لئی ببووری].

له و باره وه زانایان زور قسه یان کرده، به لام پیم وایه نه م فه رمایشته ی
پیغه مبه ر ﷺ، نه و بابه ته یه کلایی ده کاته وه، هه روه ها ده شگونجن نه و نایه ته
موباره که ی سووره تی (البقرة) له و باره وه به به لکه به یترتیه وه، که ده فه رموی:
﴿ قَالَ لَا يَأْتُلُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴾ (۱۱۲)، واته: په یمانی من سته مکاران
ناگریته وه، که له وه لامی ئیبراهیم دایه (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وه ک خوا
ده فه رموی: ﴿ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ
وَمِن دُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَأْتُلُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴾ (۱۱۲) البقرة، واته: یادبکه وه! کاتیک
په روه ردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی تاقیکرده وه به چه ند وشه یه ک [واته: به
چه ند نه رکیک] نه ویش هه مووی ته واو کردن، دواپی (خوا) فه رمووی: من
ده تکه مه پیشه وا بو خه لک، گوئی: نه دی له وه چه که م؟ (خوا) فه رمووی:
سته مکاران په یمانی من نایانگریته وه، واته: سته مکاران په وایه تیایان نیه، بو
پیشه وایه تی و حوکرانیسی.

که واته: هه ر کارپن سپاردنیک له سه ربناغهی خو سه پانندن و، سته م له خه لک
کردن بنیات نرابن، له راستییدا په وایه تیسی نیه، به ناشه رعیی له فه لیم ده دری.

سیتم: به لکه یه کی دیکه له و باره وه، نه وه یه که خوا ﷺ له سه ر کاربه ده ستانی فه رز
کرده حوکم به دادگری بکن، وه ک خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ
أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ﴾ (۵۸) النساء، نه مه ش به لکه یه کی دیکه یه، چونکه بابای سته مکار،
که خو ی به سه ر خه لکدا سه پاندوه و بوخوی دادگریه، چون ده توانی له حوکرانییدا
دادگرانه په فتار بکات؟ وه ک گوتراوه: (كَيْفَ يَسْتَقِيمُ الظَّل وَالْعَوْدُ أَعُوذُ) سیبه ر چون
راست ده بی، نه گه ر داره که خوار بی؟!

چوارەم: ھەلەتە دەگونجی زۆر بەلگەئە دیکەش بەھێتریتەو، بۆ وینە: خوا لە سوورەتی (ھود) ئایەتی (۱۸)دا، دەفەرموی: ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ۱۸. واتە: ئاگاداربنا! ئەفرینی خوا لە ستەمکاران.

ئەجا چۆن بابای ئەفرین لیکراو، دەبیتە سەرپەرشتیاری مسوڵمانان، مسوڵماناتیک کە خوا بەزەبی پێدادین، کەسێک کە خوا لە بەزەبی و پەحمەق خۆی دووری خستۆتەو ئەفرینی لیکردو، چۆن بکریتە سەرپەرشتیارو، سەرۆکیان؟ دەگونجی زۆر بەلگەئە دیکەش لەو بارەو بەھێتریتەو.

مەسەلەى دووھم:

ھەقى خۆگردنەوھو تۆلەستاندەنەوھ، دواى ستەملىكران، گلەيى لەسەر نىيە، بەلكو گلەيى و سەرزەنشت لەسەر ستەم كارو دەستدرىژكارانەو، ئەوانە نازارى بە ژانىشيان ھەيە لە قىيامەتدا، كەستىكىش خۆراگرىي و لىيوردنى ھەبىن، ئەو خەسلەتە لەو كارانەيە كە بەبىن ئىرادەى پتەوو قايم نايەتەدى:

خوادەفەرموى: ﴿وَلَمَن اٰنصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِۦ فَأُوْلٰٓئِكَ مَاعَلَيْهِم مِّن سَبِيْلِ ۝٤١ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْعُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ اُوْلٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝٤٢ وَلَمَن صَبَرَ وَصَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنَ عَزْمِ الْاُمُوْر ۝٤٣﴾

شىگردنەوھى ئەم، ئايەتانە، لە پىنج بىرگەدا:

(١)- ﴿وَلَمَن اٰنصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِۦ فَأُوْلٰٓئِكَ مَاعَلَيْهِم مِّن سَبِيْلِ﴾، بە دۇنيايى ھەر كەستىك دواى ئەوھى ستەمى لىكرائە، تۆلەى خۆى بستىننەوھو و ملنەدات بۆ ستەم، ئەوانە رىي كەلىيان لەسەر نىيە، كەس ناتوانى كەلىيان لى بكات و سەرزەنشتيان بكات.

كە دەفەرموى: (وَلَمَن) ئەم (ل)ە، (موظنة للقسام)، رىخۆشكەرە بۆ سوئند، ﴿وَلَمَن اٰنصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِۦ﴾ واتە: بە دۇنيايى كەستىك تۆلە بستىننەوھو لە دواى ئەوھى ستەمى لىكرائە، (انصمر) پىشتەر گوھان-آ-يان بە ماناي بەرھەلستىي ستەمكارى كرد، ب-يان بە ماناي تۆلەى ستاند، ج-ياخود ماناي داواى يارمەتسى كرد تاكو زولمى لى نەكرى.

(بَعْدَ ظُلْمِهِۦ) : اِضَافَةٌ اِلَى مَفْعُولِهِ، اَي: بَعْدَ كُوْنِهِ مَظْلُوْمًا، (بَعْدَ ظُلْمِهِۦ) ئەمە پالدىنى چاوكە بۆ لاي بەركار، (بَعْدَ ظُلْمِهِۦ) (ظلم): چاوكە و راناوھە كە (ه) بەركارە كەيەق، كە ئەمە پالدىنى چاوكە بۆ لاي بەركار، واتە: دواى ئەوھى ستەمى لىكرائە، تۆلە بستىننەوھو، گلەيى لەسەر نىيە، چونكە (مَنْ: شَرْطِيَّة) يانى: ھەر كەستىك بە مەرجىك ستەمى لىكرابى تۆلە بستىننەوھو، گلەيى لەسەر نىيە.

﴿ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴾، نا نهوانه هیچ پیمان له سهر نیه، یانی: (موجب المؤمنة) هیچ پریه کی پیوسته کهر بو سزادان و گلهیی لیکرانیان له سهر نیه، (فَأُولَئِكَ)، ده بیته وه لامی مهرجه که، ههر که سیک به مهرجیک سته می لیکرایی و توله بستینتته وه، یا خود بهر په رچی سته مه که بداته وه، وه لامه که ی نه وه یه: نهوانه هیچ پری گلهیی کردنیان له سهر نیه.

﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلُمُونَ النَّاسَ ﴾، پری گلهیی کردن ته نیا له سهر نهوانه یه، که ستهم له خه لک ده کهن، ههر نهوانه گلهییان دیته سهر و، پری په خنه گرتیان بو لاده چن، وشه ی (إِنَّمَا): زورچار باسمان کردوه، نامرزی کورتهه لیتان و چه سپاندنه، (أَدَاءُ الْحَضِرِ وَالْإِبْتِات) یانی: پری گلهیی ته نیا له سهر نه و که سانه یه که ستهم له خه لک ده کهن.

﴿ وَبَعُوثٌ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، ههروه ها به ناهق ده سترژیی ده کهن له زویداو، سنوره بزیتی ده کهن، وشه ی (بغی): بریتیه له سنوره بزاندن پوه و نه و شتانه ی خوا له سهر زویدا دایان و، وه ک مافیکی گشتی و سوود به خش بو هه موو لایه که، که خوا بو تیکرایی خه لکی خو لقا ندوونی، نه و بیتی ده سترژیی بکاته سهر نه و هق و مافانه، یا خود نه و نیعمه تانه و بو خو ی قورخیان بکات و ده ستیان به سهر دابگری، تانه وه (بغی) ه.

که ده فه رموی: ﴿ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾ ده سترژیی کردن ههر به ناهقه، به لام نه مه: (لِكُشْفِ فَظَاغَةِ الْبَغِيِّ) نه مه بو ده رختنی ناقولایی و، ناشیرینی نه و ده سترژیی به، نه کهرنا ده سترژیی و سنوره شکینی ههر خراپه.

نجا که سانیک و ابن:

﴿ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾، نهوانه نازاریکی به تیشیان بو هه یه، نازاریکی به ژان که به دنلیایی مه به ست پتی سزای پوژی دواییه.

﴿ وَلَمَنْ صَبَرَ وَصَمَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾، به دنلیایی ههر کهس خو ی رابگری و لیبووری، نه وه له کاره گرنگ و جهخت له سهر کراوه کانه. نه م (ل) ی (وَلَمَنْ) لامی

دهستپیگردنه (لام الإبتداء)، یانی: مسؤکه ره که سیک خوراکری بکات و لیبوردن بکات، نهو خوراکری و لیبوردنه، ﴿لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، واته: لهوکارانهیه که پتویستی به عهزیمت دهکات، یاخود لهو کارانهیه که به که ساتیکی خاوهن ئیرادهو عهزیمی پتهو نه انجام دهدرین، یاخود لهو کارانهیه که خوا لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ زور جه ختی له سهر کردوونهوه.

لیره دا که ده فهرموی: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ چوار جه ختکه ره وه هاتوون:

۱- (ل): ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾.

۲- (إِنَّ): (إِنَّ ذَلِكَ).

۳- (ل) ی دهستپیگردن (لام الإبتداء): ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾.

۴- وه سفکردن به چاوگ: ﴿لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، نهو کارانهی عهزیمان له سهر کراوهو، ئیرادهیه کی پتهویشیان له پشته وهیه.

وشه ی (عَزْم) یانی: (عَقْدُ الثَّيْبَةِ عَلَى الْعَمَلِ وَالثَّبَاتِ عَلَى ذَلِكَ) (عَزْم)، بریتیه له گریدانی نیازو مه بهست له سهر کاریک و، چه سپاویی له سهر نهو کاره، وشه ی (عَزْم) که پالدراره ته لای (الأمور)، (مِنْ إِصَافَةِ الصِّفَةِ إِلَى الْمَوْصُوفِ) لیره دا سیفته پالدراره ته لای وه سفکراو، (أَي: الْأُمُورِ الْمَعْرُومَةِ، أَوِ الْأُمُورِ الْعَازِمَةِ أَصْحَابِهَا)، واته: لهو کارانهیه که عهزیمان له سهر کراوه، یان: که خاوه نه کانیان، خاوهن دلی پتهون له سهر نه انجامدانی کاران، یاخود: (مِنْ عَزَائِمِ اللَّهِ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا) لهو کاره گرنگانهن که خوا مه بهستی بوون، مروقه کان بیانیهینه دی.

بوو روونکردنه وهی نهو نایه ته موباره که ی ده فهرموی: ﴿وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَاعَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾، واته: ههر که سیک له دواي ته وهی سته می لیکراوه، توله بستینتیه وه، نهوانه هیچ رتی گله بیان له سهر نیه، تم دهقه لهوباره وه، دئینن:

یَنْفَعُ مَبْرُورًا ۝۱۱۱ ده فہرستوں: [الْمُسْتَبَانِ مَا قَالَ فَعَلَى الْبَادِي، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَطْلُومُ] (آخر جہ مسلم: ۲۵۸۷، والبخاری فی الأدب المفرد: ۴۴۲۳، وأبو داود: ۱۸۹، والترمذی: ۵۸۱) واتہ: ئەو دوو کەسە ی قسە بە یە کدی دە ئین، (جێبو بە یە کدی دە ئین)، ئەو کەسە ی دە ستیشخەر بوو، گوناھە کە لە ئەستۆی ئەو، تاکو بابای ستەم لیکراو سنوور شکێنی دە کات و تێدە پەڕێنێ. [ئەو کاتە ئەویش گوناھبار دە بێ] وە ک پنجینە یە ک شەرعی هاتو: (البادی بالشرف أظلم) دە ستیشخەر بو خرایە ستەم کارتر، واتە: گوناھە کە لە ئەستۆی ئەو، ئەو ی دیکە کە وە لێم دە داتە وە بەرگری لە خۆی دە کات، گوناھبار نابێ، چونکە خوا ﷻ پێگای پێداو بەرگری لە خۆی بکات: ﴿ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ ﴾، ﴿ فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ ﴾ (البقرة، ئەو یان پێی پێداو، بۆیە گوناھبار نەو ئەرکیکی شەرعی ئە نجام دە دات، بە لێم هێ یە کە م کە دە ستیشخەر دە بێ بو دە ستدرژی، کارێک دە کات، کە خوا قە دە غە ی کردو، بۆیە گوناھبارە.

مهسه له ی ستیه م:

ههر که ستیک خوا گومرای بکات، هیچ سرپهرشتیاری نابن و، له کاتی دیتنی سزای خواشدا، داوای گه رانه وه ده که ن بو دنیاو، کاتی کیش له سر ناگر راده نو تری ن به ملکه چیی و زه بو ونیی به سیله ی چاوان، ته ماشا ده که ن و، پروادارانیش ده تین: نه وانسه ی خو یان و که س و کاریان دۆراندوه، زیانبارن و، هیچ که سیش نه بوو له سزای خوا ده ربازیان بکات، نه وه ی خواش سرگره دانی بکات، هیچ ری نی ن:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَّةٍ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿۱۱﴾ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِّنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿۱۲﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿۱۳﴾﴾

شیگردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له ده (۱۰) برکه دا:

(۱) - ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ﴾، ههر که ستیک خوا گومرای بکات، هیچ سرپهرشتیاری نین، له دوای وی.

(مِنْ) ی ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾، (مِنْ: زَالِدَةٌ لِلتَّوَكُّيدِ)، ئه م (مِنْ) ه، زیادکراوه بو چه خترکدنه وه، واته: ههر له سه ره تای سرپهرشتیاری به وه تا کو کۆتایی، هیچ که ستیک نیه، له دوای خوا سرپهرشتیاری بی، مادام خوا گومرای کردبی.

که ده فهرموئ: ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾، یانی: (مِنْ دُونِهِ، مِنْ غَيْرِهِ) جگه له خوا هیچ سرپهرشتیاری دیکه ی نین، که خوا گومرای کردبی، کت ده توانی سرپهرشتیاری بی و بیخاته وه سه ری؟!

۲- ﴿وَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ﴾. ستمكارانىش دەبىنى، كاتىك كە ئازار دەبىنى، سزا دەبىنى، واتە: دۆزەخ دەبىنى، وشەى (الْعَذَابُ)، (أل)ەكە بۇ ناساندە، بەلام بۇ (عهد)ە، واتە: سزاو ئازارەكە دەبىنى، كە مەبەست پىتى دۆزەخە، چى دەكەن؟

۳- ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِيَّائِنَا مَرَرٌ مِنْ سَبِيلِ﴾. دەلتىن: ئايا ھىچ رىتەك نىھ بۇ گەرانەو، (هَلْ: إنكاري في معنى النفي، و«مِنْ» زائدة للتأكيد) ﴿هَلْ إِيَّائِنَا مَرَرٌ مِنْ سَبِيلِ﴾ يانى: ئايا ھىچ رى ئىن بۇ گەرانەو بۇ دنيا؟ (هل) بۇ پرسىاركردى نكووليبلىكردەنو مەبەست پىتى لابردەن، (مِنْ)ىش كە چۆتە سەر (سبيل) زياد كراوہ بۇ تەككىد كرددەنو، واتە: ھىچ جۆرہ رىتەك نىھ، كە بگەرئىننەوہ.

وشەى (مَرَّةً) وەك پىتشرىش باسماں كىرد، ھەم بە ماناى گەرانەوہ (وَجُوع) دى و چاوغى (مىمى)ىھ، واتە: گەرانەوہ، ھەم بە ماناى شوپىنى بۇلا گەرانەوہ، يانى (مَرَجِع) واتە: ھىچ شوپىتىك نىھ بۇ لاي بگەرئىننەوہ؟

۴- ﴿وَوَرْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِيلِ﴾. تۆ ئەو تاوانبارە بىپروايانە دەبىنى، ملکہ چانە بەھۆى زەبوونىيەوہ رادەنوئىترىن لەسەرى، راناوى (هاى) (عَلَيْهَا) بۇ ناگرى دۆزەخ دەچىتەوہ، لەسەر ناگرى دۆزەخ رادەنوئىترىن، ﴿خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِيلِ﴾ زۆر ملکہ چانەو زەبوونانە، لەبەر ئەو بى دەستەلاتىي و داماوييە بەسەريان ھاتوہ، زۆر ملکہ چن، ياخود بەوشەى (خَاشِعِينَ) رستەكە كۇتايى دى و، (من الذل) پەيوەستە بەرستەى دواييەوہ:

۵- ﴿مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِي﴾. لەبەر زەبوونىي و بى دەستەلاتىي، بە سىلەى چاوتەماشادەكەن، (الطَّرْفُ: تحريك جفن العين)، (طَرْف) جوولاندنى پىلئووى چاوە. (طَرْف): لەسەر كىشى (صَرَبَ)، واتە: (حَرَكَ جَفْنَهُ) پىلئووى چاوى جوولاند، واتە: پىر بە چاوتەماشاي ئەو سزاو ئازارە ناكەن، بەلكو بە سىلەى چاوى لە ژىر چاوەوہ، تەماشاي دەكەن، لە ئەنجامى ئەو زەبوون و زەللىيەدا كە بە ملياندا ھاتوہ.

(۶) ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، ئەوانەى بڕوايان ھىناوھ گوتيان، ئەمە وەك جوړىك له خوښحالىي دەرپرېنە، بېوھ كە ئەو تاوانبارو ستمكارو خراپه كارانە، تووشى پوژى خوځيان بوون، دوو چارى سزاي خوځيان بوون، ئەوانەى بڕوايان ھىناوھ گوتيان:

(۷) ﴿ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾، بە دنيایى زيانباران، ھەر ئەوانەن كە خوځيان و كەس و كاريان له پوژى قيامەتدا دۆراندوھو له دەستدوھ، واتە: زيانبارى راستەقىنە ئەوانەن، كە ھەم خوځيان له دەستدوھو ھەم كەس و كاريان.

كەواتە: وشەى (الخاسرين) كە (أل)ى ناساندنى لەسەرە، بۆ (جنس)ە، يانئ: كەوړەترين زيانبارو، ئەو كەسەى ماناي تەواوى زيانباريى تيدا ھاتوټە دى، ئەو جوړه كەسانەن.

(۸) ﴿ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴾، (ألا: للتثبيہ والإعلام) ناگادارین! ئەھا! ستمكاران له تازارو سزايەكى بەردەوامدان، (المقيم: الذي لا يرتحل) بەردەوام و نەپساوھو نەبړاوھ.

(۹) ﴿ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ ءُولِيَاءَ يَنصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾، ھيچ سەرپەرشتيارانتيكيشيان نەبوون، چكە له خوا سەريان بخەن، ديسان (من) ليرەدا: (وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ ءُولِيَاءَ) زيادكراوھ بۆ جەختكردنهوھى ئەوھ، كە ھيچ جوړه سەرپەرشتيارانتيكيان نيە، ھەر له سەرھتاو دەستپيگەوھ تاكو كوټايى.

﴿ يَنصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾، چكە له خوا، سەريان بخەن، يان له بەرانبەر سزاي خوادا سەريان بخەن، ياخود: ھيچ سەرپەرشتيارانتيكيان نەبوون، چكە له خوا، سەريان بخەن و له فريايان بيتن.

(۱۰) ﴿ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴾، ھەر كەسيكيش خوا گومراي بكات، ھيچ رتي نين.

(سَبِيلٌ: نَكْرَةً فِي سَبَاقِ التَّقِيَّةِ فَيَعْمُ كُلُّ سَبِيلٍ مُخْلِصٍ مِنَ الضَّلَالِ وَمِنْ آثَارِهِ) (سَبِيل): که به نه زانراو (نکرة) هاتوه، له سباقینکدا که لایردنه، هه موو جوړه رییه کانی پښده باز که ره کان ده کریته وه، له گومرایسی و له شوینه واره کانی گومرایسی، لیره دا مه به ست ته وه نیه که خوا گومرایسی کردوون، به لکو مه به ست ته وه به یاساو سیستمی خوا به سه ریاندا چه سپیوه، که هیدایه تی خویان بو هاتوه، ره فزیان کردوه و گومرایسیان تووش بووه، وهک چوون که سیک ژه هر ده خواته وه دویسی ژارویسی ده بن، ته وان هس که هیدایه تی خویان ره فز کردوه، به کسه ر تووشی گومرایسی بوون.

خوا به لوتف و که ره می خوی نیمه له و که سانه بگیری، که هه همیشه هیدایه تی خوا به رووح و گیان فبوول ده کن و تینده گهن و پتوهی پایه ند ده بن، بو ته وهی له دنیا دا به خته وه ربن و، له دوارو ژیشدا سه ره رزو سه رفرازبن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسي شهشهم

بېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەوت (۷) ئايەتى كۆتايى سۈرەتى (الشورى) دەگرېتە خۇى، ئايەتەكانى: (۴۷ - ۵۲) لەو ھەوت ئايەتە موبارەكەدا، كۆمەلىك بابەتى گەورەو كرنكى جۇراو جۇر خراونەروو، دەتوانىن لە ھەوت بابەتدا پوختەيان بکەينەو:

۱- فەرمانکردنى خوا بە مروّفەكان، كە بە دەم بانگەوازی خواوہ بچن، بەر لەوہى قىامەت و رۆژى دواىى بى، كە گېرانەوہى نى، ھىچ كەسېش ھىچ پەناگەيەكى نىہ خۇى تېبگىرى لە سزای خوا.

۲- راگەياندنى ئەو راستىيە كە ﷺ پېغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ تەنيا وەك گەيەنەرى پەيامى خوا تېرراوہ، نەك وەك پارىزەرى مروّفەكان، كە نەھىلى بەملاولادا بچن و گومراىن، ئەو تەنيا گەياندنى پەيامى خواى لەسەرە.

۳- زۇر دلخۇشبوونى مروّفى بېپروا بە خۇشى و نىعمەت و، سېلەيى نواندىنى لە كاتى گرفتارىى دا.

۴- دەستكراوہيى خوا ﷺ لە رووى پېدانى پۆلەوہ بە مروّفەكان، كە تەنيا كچانىان پېدات، يان تەنيا كورانيا پېدات، يان ھەردووكانيان پېدات، ھەم كوران و ھەم كچان، ياخو ھىچيان پېنەدات، بە ھەر چوار ھالەتەكە، خوا ﷺ مامەلە لەگەل مروّفەكاندا دەكات.

۵- سى شىوہ سەرەككەكانى سروشكردنى خوا بۇ پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خوا ﷺ بە سى شىوہى سەرەككى وەحيى و پەيامى خۇى بۇ پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ناردوہ:

يەگەم: لە پشت پەردەوہ دواندىن، **دووہم:** خستتە نىو دل، **سىيەم:** ناردنى نوينەرئىكى قريشتە.

- ۶- راکه یاندنی نه و راستیه که موحهمه ﷺ پیش سروش بو کرانی، نه یزانیوه کتیب چیه و ئیمان چیه؟
- ۷- فوران رووح و پروناکیه کی خواجه، مایه راسته ریکردن و به مراد که یاندنی بنده کانه، به هوئی ناشنا بوونیا نه وه، به راسته شه قامی خوا.

﴿ اَسْتَجِیْبُوا لِرَبِّکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَاْقَ یَوْمَ لَا مَرَدَّ لَہٗ مِنْ اِلٰہِ مَا لَکُمْ مِنْ
 مُّذٰجِرٍ یَّوْمَئِذٍ ۭ وَمَا لَکُمْ مِنْ نَّکِیْرٍ ﴿۱۷﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَا اَرْسَلْنَاکَ عَلَیْہِمْ حَفِیْظًا
 اِنْ عَلَیْکَ اِلَّا الْبَلٰغُ وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِثًا رَّحْمَةً مِّنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِہَا ۚ وَاِنْ نَّصِبْنٰہُمْ
 سَبَیْقَةً ۙ مِمَّا قَدَّمْتْ اَیْدِیْہِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ کَفُوْرٌ ﴿۱۸﴾ اِلٰہِ مُثَلَّفِ السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضِ ۙ یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ یَهَبُ لِمَنْ یَّشَآءُ اِنْثًا وَّیَهَبُ لِمَنْ یَّشَآءُ الذَّکُوْرَ ﴿۱۹﴾ اَوْ
 یُزَوِّجھُمْ ذُکْرًا وَاِنْثًا ۙ وَیَجْعَلُ مَنْ یَّشَآءُ عَقِیْمًا ۗ اِنَّہٗ عَلِیْمٌ قَدِیْرٌ ﴿۲۰﴾ ۞ وَمَا کَانَ
 لِیَنْشُرَ اَنْ یُّکَلِّمَ اللّٰہُ اِلَّا وَحِیًا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ یُرْسِلَ رَسُوْلًا فَبِوَحْیٍ یَّاْذِیْنٰہِ
 مَا یَشَآءُ ۗ اِنَّہٗ عَلِیٌّ حَکِیْمٌ ﴿۲۱﴾ وَکَذٰلِکَ اَوْحٰنَا اِلَیْکَ رُحْمًا مِّنْ اَمْرِنَا ۙ مَا کُنْتَ تَدْرِی
 مَا الْکِتٰبُ وَلَا الْاٰیْمٰنُ ۚ وَلٰکِنْ جَعَلْنٰہُ نُورًا ۙ نُّهْدِیْ بِہٖ ۙ مَنْ شَآءَ مِنْ عِبَادِنَا ۙ وَاِنَّکَ لَتَهْدِی
 اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۲۲﴾ صِرَاطٍ اِلَیْہِ الَّذِیْ لَہٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ۗ اِلَّا اِلٰی
 اللّٰہِ نَّصِیْرًا ۗ اَلَمْ نُوْرِ ۙ ﴿۲۳﴾ ۞

ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان

{ئەي خەلكىنە!} ۋەلامى (پەيامى) پەرۋەردگار تان بدەنەۋە، بەر لەۋەى رۇژىك بى (كە رۇژى دۋايىيە)، لەلايەن خواۋە بەر پەرچدانەۋەى نىە ۋە لەو رۇژەدا ھىچ پەناگەيەكتان نىەۋ، ھىچ نكوۋلىيى كردنىشتان نىە ﴿۴۷﴾ نىچا ئەگەر پشتيان ھەلكرد (لە پەيامى خوا، ھەر خۇيان زىانبارن) چونگە تىمە تۇمان بە پارىزەر نەناردۇتە سەريان، تۇ تەنيا گەياندن (ى پەيامى خوا) ت لەسەرە، ھەر كاتىكىش تىمە بەزەيەكمان بە مروۇف (ى بىپروا) چىژت، زۇر پىتى دلخۇش دەبى ۋ، ئەگەر خراپەيەكىشيان بەسەر بى، (ناخۇشىيەكيان بەسەر بى)، بە ھۇى ئەۋەۋە كە دەستيان پىشېخستۋە (ناشوكرىي دەكات)، چونگە مروۇف (ى بىپروا!) زۇر سېلھو پىننەزانە ﴿۴۸﴾ ھوكمپانىيى ۋ خواۋەندارتىتى زەۋى، بەس ھى خوايە، ھەرچى بىەۋى دەپھىتتەدى، ھەر كەسېكى بوى، مېننن (كچان)ى، پىدەبەخسى ۋ، ھەر كەسېكىشى بوى نىرىنن (كوپان)ى، دەداتى ﴿۴۹﴾ يان نىرىنن ۋ مېننننن بۇ جووت دەكات (كوپان ۋ كچاننن ۋىكرا دەداتى) ۋ، ھەر كەسېشى بوى ئەزۇكى دەكات، بىنگومان ئەۋ زاناي توانايە ﴿۵۰﴾ ھىچ مروۇفكىش بوى نىە خوا بىدوئىتى: مەگەر بە سروشكردن، يان (خستنە تىو دل) لە پشت پەردەۋە (بىدوئىتى)، يان نىردراۋىك بىنرى، كە بە مۇلەتى ۋى ھەرچى بوى، سروشى دەكات، بە دلئايى ئەۋ (خوا) زاناي كارزانە ﴿۵۱﴾ ھەر بەۋ شىۋەيەش (كە باسكرا)، رووحتىكمان لە لايەن خۇمانەۋە بۇلا سروشكردى، (پىشتر) نەتدەزانى نە كىتب چىيەۋ نە ئىمان (چىيەۋ چۇنە)؟ بەلام گىپرامان، (قوپانامان كرده) رووناكىيەك ھەر كەس ممانەۋى، لە بەندەكاهان پىتى راستەپى دەكەين ۋ، بە دلئايى تۇ (خەلك) بەرەۋ راستە شەقام بەرچاۋ روون دەكەى ﴿۵۲﴾ رپى ئەۋ خوايەى ھەرچى لە ئاسمانەكان ۋ زەۋى دايە، ھى ۋبە، ئەھا (بزانن!) كاروبارەكان تەنيا بەرەۋ لاي خوا دەچن ﴿۵۳﴾

شیکردنه‌وی وشه‌کان

(أَسْتَجِیْبُوا): (آی: أَجِیْبُوا)، واته: وه‌لام بدنه‌وه، (الإِسْتِجَابَةُ: التَّحَرُّی لِلجَوَابِ وَالتَّهَيُّوهُ لَهُ) وشه‌ی (إِسْتِجَابَةُ): واته خه‌فتان، مشوورخواردن و، خوْ ناماده‌کردن بوْ وه‌لامدانه‌وه، به‌لام دوا‌یی هه‌ر به‌ مانای خودی وه‌لامدانه‌وه‌ش هاتوه، واته: به‌ دهم په‌یامی خواوه‌ بچن، به‌ دهم بانگه‌وازی خواوه‌ بچن.

(مَرَدٌ): (المَرَدُ: الرَّدُّ، الرَّدُّ کَالرَّجْعِ، وَالمَرَدُ مَصْدَرٌ مِیْمِیٌّ مَعْنَى الرَّدِّ، وَالرَّدُّ: الدَّفْعُ، وشه‌ی (رَدٌّ) واته: (رَجَع) به‌ مانای گِیرانه‌وه‌یه، (مَرَدٌ) یان چاوگیتی (هیمی)یه، به‌ مانای (رَدٌّ)، واته: به‌ر په‌رچدانه‌وه، یاخود ناوی شوئنه (مَرَجَع) په‌ناگه‌و شوئینی په‌نا بوْ بردن، وشه‌ی (رَدٌّ)یش، به‌ مانای (رَجَع) گِیرانه‌وه‌و به‌ر په‌رچدانه‌وه‌یه.

(مَلَجًا): (المَكَانُ الَّذِی یَصِیرُ إِلَیْهِ الْإِنْسَانُ لِلتَّوَقُّی فِیْهِ، المَلَجًا: مَكَانُ اللَّجْلِ) (مَلَجًا): ئه‌و شوئنه‌یه که‌ مروّف بوْی ده‌چئ، تاکو له‌وئدا پارێزراو بی، خوْی په‌نا بدات، خوْی چه‌پالته‌ بدات، (مَلَجًا) شوئینی (لَجًا)ه، (لَجًا)یش، شوئینی په‌نا پتیردن و سه‌رپن بردنه.

(نَكِیر): (إِسْمٌ مَصْدَرٌ أَنْكَرَ) (أَنْكَرَ) واته: نکوولییلتیکرد، (نَكِیر) ناوی چاوگه‌که‌یه‌تی، یانی: (مَا لَكُمْ إِنْكَارٌ، لِمَا جُوْزِیْتُمْ بِهِ، وَلَا یَسَعُكُمْ إِلَّا الإِغْتِرَافُ) واته: ئه‌وه‌ی پتیی سزا ده‌درئین، ناتوانن نکوولیی لئیکهن و، هیچ ده‌رفه‌تتان نیه، مه‌گه‌ر دانانپیدا هئیتان، به‌ تاوانی خوْتان دا که‌ سزایه‌کی دیاریکراو بوْ ئه‌و خراپانه‌ی تئوه‌ دانراوه، تئوه‌ ناتوانن نکوولیی له‌ خراپه‌کانی خوْتان بکه‌ن، که‌ به‌ چه‌ندان شئوه‌ له‌سه‌رتان توْمار کراون.

(كُفُورٌ): (الكُفُورُ: المَبَالِغُ فِي كُفْرَانِ التُّعْمَةِ)، (كُفُورٌ): که‌سیک که‌ زئیده‌رؤیی ده‌کات له‌ نادیده‌گرتن و سپله‌یی کردن به‌رانبه‌ر به‌ چاکه، (الكُفُورُ فِي الدِّیْنِ أَكْثَرُ،

وَالْكَفْرَانَ فِي النُّعْمَةِ أَكْثَرَ، وشەي (كُفْرًا): دەشكۈنچى بە ماناي بېيروايسى بى، بەلام وشەي (كُفْرًا) زياتر بۆ بېيروايسى بەكاردەھىترى، بەلام (كُفْرَانَ) زياتر بۆ سېلەي بەكاردەھىترى بەرانبەر بە چاكەو نىعمەتەكان.

(هَبَّ): (الهِبَةُ) أَنْ تَجْعَلَ الْمَلِكَ لِلغَيْرِ بِغَيْرِ عَوَضٍ، (هَبَّةٌ): ئەوھىيە كە تۆشتىك بەكى بە مولكى كەسىك بەبى قەرەبوو و بەرانبەر، واتە: پىسى بەخشى، بە كوردى دەلەين: بەخشىن، پىدان.

(عَقِيمًا): (أَصْلُ الْعَقِيمِ: الْيَبْسُ الْمَانِعُ مِنْ قَبُولِ الْأَكْر)، (عَقِيمٌ): لە ئەصلدا بە ماناي وشكى دى، وشكىيەك وا بكات شوئىنكە لەسەر ئەو شوئىنە دروست نەبى، بۆ وئىنە: بەردىكى وشك شوئىنكە لەسەر پەيدانابى، بەلام (عَقِيمٌ): لە ئافرەتان بەو ئافرەتە دەگوترى: كە تۆوى ئىرىنە وەرناگرى، ياخود تىيدا ناپىتىرى و، نەزۆكەو مندالى نابى.

(يُرْجَهُمْ): (يَجْعَلُهُمْ رُجُجًا، ذُكْرًا وَأُنْثَى) واتە: دەيانكاتە جووت، ئىرو مى، كەواتە: (يُرْجُهُمْ) لەو سىياقەدا بە ماناي ئەوھ نىھ ھاوسەرگىرىيان بۆ دەكات، بەلكو مەبەست ئەوھىيە (يُقِرُّ الذُّكُورَ وَالْإِنَاثَ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ) ئىرىنەو مېنىان پىكەوھ جووت دەكات، كوران و كچان پىكەوھ دەدات بە كەسىك كە بىھوى، جارى وا ھىيە پىشى چەند كورپكى دەداتى، دوايى چەند كچىك، يان پىشى كچانىان دەداتى، دوايى كوران، جارى واش ھىيە دووانەيان دەبن، جارى واش ھىيە كورپكى و كچىك بەو شىوھىيە، گرنگ ئەوھىيە (يُرْجُهُمْ ذُكْرًا وَإِنَاثًا) واتە: مېنىنەو ئىرىنىيان بۆ جووت دەكات، ھەردووكيان پىدەدات.

(رُوحًا): (سُمِّيَ الْفَرَانُ رُوحًا لِكُونِهِ سَبَبًا لِلْحَيَاةِ الْأُخْرَوِيَّةِ)، قورئان بۆيە ئاۋرەوھ رووھ، لەبەر ئەوھىيە ھۆكارە بۆ ژيانى رۆژى دوايى، بەلكو لە راستىدا ھۆكارە بۆ ژيانى دىئاش، مروقى بىرۋادارو شوئىنكەوتوۋى قورئان ھەر لە دىئادا، قورئان بۆ دەبىتە رووھ و گيان، جىاي دەكاتەوھ لە مردوۋان.

(صِرَاطُ): (الصِّرَاطُ: الطَّرِيقُ الْمُسْتَقِيمُ) (صِرَاطُ): بۆ خۇي يانى: رېسى راست،
 ئىنجا ئەگەر وشەي (مستقيم) يىشى، بخىرتە سەر، يانى: رېئەكى زۆر راست، وشەي
 (صِرَاطُ) بە (س) يىش، هاتوہ (صِرَاطُ).

(صَبْرٌ): (صَارَ إِلَى كَذَا: انْتَهَى إِلَيْهِ، وَصَارَ بِصِرْ صِرُورَةً: عِبَارَةٌ عَنِ التَّنْقُلِ مِنْ
 حَالٍ إِلَى حَالٍ)، (صَارَ إِلَى كَذَا) واتە: چوو بۆ لاي ئەوہ، (صَارَ): بوو (بصير) دەيى
 چاۋگەكەي (صِرُورَةً) يە، (بوون) (صَارَ بِصِرْ صِرُورَةً وَصَيْرًا): (صِرُورَةً) گواستەنەودەيە
 لە خالىكەوہ بۆ خالىكى ديكە.

(الْأُمُورُ): (الْأُمُورُ: جَمْعُ أَمْرٍ، وَالْأَمْرُ: الشَّيْءُ وَمَصْدَرُ أَمْرْتُهُ: إِذَا كَلَّفْتَ أَنْ يَفْعَلَ
 شَيْئًا، وَهُوَ لَفْظٌ عَامٌّ لِلْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، (أُمُور) كۆي (أَمْر)ە، (أَمْر) يىش، بە ماناي
 خالەتە (شأن) بە كوردىيى ھەر يىنى دەگوتىرى خال، بان خالەتتەك كە مەرؤف
 تىيدايە، ھەر وہا وشەي (أَمْر) چاۋگە بۆ (أَمْرْتُهُ) ئەگەر كارىكت بە كەسەك
 سپارد بىكات، (أُمُور)، كۆيە، (أَمْر) وشەيەكى گشتىيە بۆ كەدەوہ بۆ قسان بە
 گشتىي بە كاردەھىتەرى.

مانای گشتی نایه‌ت‌ه‌کان

خوَا ۱۰۰ لَه‌م حه‌وت نایه‌ت‌ه‌دا، حه‌وت پاستیی گه‌روه و گرن‌گ ده‌خاته‌پروو، ده‌یان‌کاته کۆتایی نهم سووره‌ته موباره‌که، سه‌ره‌تا خوَا ده‌فه‌رموی: ﴿اَسْتَجِیْبُوْا لِرِیْکُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّاْتِیَ یَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَکُمْ مِنْ اِلٰهِ ۗ وَاْتَهٗ: ئه‌ی خه‌ل‌کینه! وه‌لامی په‌روه‌ردگار‌تان بده‌ن‌ه‌وه به‌ر له‌وه‌ی رۆژ‌یک بئ‌ له‌لایه‌ن خوَاوه‌ گن‌پانه‌وه‌ی بۆ‌نیه. ده‌گون‌جئ بان‌ک‌کردنه‌که بۆ‌خه‌ل‌کی بئ‌ به‌گشتیی، ده‌ش‌گون‌جئ مه‌به‌ست پئ‌یی بی‌پروایان و هاوبه‌ش بۆ‌خوَا دانه‌ران بئ‌، چون‌که دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿مَا لَکُمْ مِّنْ مَّلَاجٍ یَّوْمَیْذٍ وَمَا لَکُمْ مِّنْ نَّکِیْرٍ ۗ تَبٰوَهٗ لَهٗ سَزَیٰ خُوَا هِیْج په‌نا‌گه‌یه‌کتان نیه له‌و رۆژه‌داو، ناشتوانن نکوولیی ب‌کن له‌ خراپه‌کانتان، ده‌شتوانین بئ‌یین: بان‌ک‌کراوان و فه‌رمان پئ‌کراوان به‌وه که ب‌گه‌رینه‌وه بۆ‌لای خوَا، یان به‌ده‌م بان‌گی خوَاوه و ب‌چن، مرۆفه‌کانن به‌گشتیی، که به‌ته‌ئ‌کید ئه‌و کاته مرۆفه‌کان، چ ئه‌وه‌ی چاکه‌کار بئ‌، چ ئه‌وه‌ی خراپه‌کار بئ‌، ب‌پروادارو بی‌پروا، هیج کامیان هیج په‌نایان نیه، ج‌گه له‌په‌نای خوَا، هیج که‌س‌یش ناتوانن نکوولیی ب‌کات له‌وه‌ی کردوویه‌تی، ﴿اَسْتَجِیْبُوْا لِرِیْکُمْ ۗ به‌ده‌م بان‌گی په‌روه‌ردگار‌تانه‌وه ب‌چن، ﴿مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّاْتِیَ یَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَکُمْ مِنْ اِلٰهِ ۗ به‌رله‌وه‌ی رۆژ‌یک بئ‌ که گن‌پانه‌وه‌ی بۆ‌نیه، له‌لایه‌ن خوَاوه، واته: خوَا نای‌ک‌پئ‌ته‌وه، یاخود: پئ‌ش ئه‌وه‌ی رۆژ‌یک بئ‌، له‌لایه‌ن خوَاوه، گن‌پانه‌وه‌ی بۆ‌نیه.

وشه‌ی (مَرَدَّ) ده‌گون‌جئ به‌مانای گن‌پانه‌وه (رَدَّ) بئ‌، (الرُدُّ: الرَّجْع) به‌رپه‌رچدانه‌وه، گن‌پانه‌وه ده‌ش‌گون‌جئ (مَرَدَّ) ناوی شوئین بئ‌، شوئینی بۆ‌لا که‌رانه‌وه، شوئینی سه‌رپئ بردن و په‌نا بۆ‌بردن، به‌لام زیاتر واپئ‌ده‌چن مه‌به‌ست پئ‌یی به‌رپه‌رچدانه‌وه بئ‌، چون‌که دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿مَا لَکُمْ مِّنْ مَّلَاجٍ یَّوْمَیْذٍ ۗ

لەو پۈژەدا ھىچ پەناگە يەكتان نىيە، ﴿ مَا لَكُمْ مِّن مَّلَاجٍ يَوْمَئِذٍ ﴾، ئەم (مِن) ە، زىاد كراوھ بۇ تۆخكردنەوھى بىن پەنايى و بىن پەناگەيى، واتە: ھىچ جۆرە پەناگە يەكتان نىيە، ھەر لە سەرەتاي پەناگانەوھ بگرە تاكو كۆتاييان، ﴿ يَوْمَئِذٍ ﴾ واتە: لەو پۈژەدا، ئەم تەنوينە لە شوئى رستە يەكە، واتە: لەو پۈژەدا ئەوھ روو دەدا، كە روو دەدات، ﴿ وَمَا لَكُمْ مِّن نَّكِيرٍ ﴾، تىوھ لەو پۈژەدا ھىچ نكوولئىيكردنتان نىيە.

دىسان (مِن)ى، سەر (نَكِيرٍ)، (رَأِيْدَةً لِّلتَّائِيْدِ) بۇ جەختكردنەوھ زىاد كراوھ، ھىچ جۆرە نكوولئىيكردنتىكتان بۇ نىيە، چونكە ھەموو شتئىكتان لەسەر تۆمار كراوھ، شايبەدتان لەسەر رادەگىرئىن و، ھىچ كەس ناتوانئى نكوولئىي لە ھىچ كردهوھەكى خۇئى بكات.

﴿ فَإِن أَعْرَضُوا ﴾، ئنجا ئەگەر پشتيان ھەئكرد، يان لامليان تىكردى، ﴿ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴾، ئىمە تۆمان بە پارئىزە نەناردۆتە سەريان، واتە: تۆمان نەناردوھ بيانپارئىزى لە لادان و خراپەو، ناچار يان بگەي بروبائىتن، ﴿ إِن عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ﴾، (إِنَّ) ئىرەدا بۇ لابردين (نَفِي)ە، يانى (مَا عَلَيْكَ) تۆ ھىچ شتئىكت لەسەر نىيە جگە لە گەباندىن، تۆ تەنيا ئەوھت لەسەرە پەيامى خوايان پىئىگە يەنى، ﴿ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَبَّبَّا ﴾، ئىمە كاتىك بەزەبىيەك لە لايبەن خۆمانەوھ بە مروؤف دەچئىزىن، زۆر پىئى شادمان و دلخۆش دەبئى، بە پىئى سىياق دەزانرىق كە ئىرەدا مەبەست لە ئىنسان، مروؤفى بىبروايە، چونكە مروؤفى بىبروايە كە بەھات و خۆشىي و نىعمەتى دنيا، زۆر دلخۆش دەبئى، ﴿ وَإِن نُّصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَمَّاءَ قَدَمَتِ أَيْدِيهِمْ ﴾، بەلام ئەو مروؤفە بىبروايانە ئەگەر خراپە يەكيان بەسەربئى، بە ھۆئى ئەوھوھە كە دەستەكانيان پىئشان خستوھ، واتە: ئەگەر دەرھاويشتەي خراپەو تاوانەكانى خۆيان بىئە رپيان و مليان بگرئى، ﴿ فَإِن الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴾، ئەوكاتە ئىنسان، زۆر سىلەو پئى نەزانە، واتە: ئىنسانى بىبروا، ئەو (أَل)ە، كە بۇ ناساندنە، دەبئى بۇ (عھد) بئى، واتە: مروؤفەكە، مروؤفە

بیتروا به که، زور سپهلو و پینه زانه، کاتیک به لایه کی به سه ردی، ناشو کیری ده کات و سپهلی ده نوینتی، وهک هه رگیز خوشی نه دیسی.

نجا دپته سه ر باسی بابه تیکی دیکه: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 هوکمرانی ناسمانه کان و زهوی هی خواجه، وشه ی (مُلک) به مانای هوکمرانی
 دی و، به مانای خاوه ندرایتی دی و، به مانای بالآده ستیش دی، به لام لیتره دا
 زیاتر مه به ست پتی بالآده ستی و هوکمرانییه، واته: ده سه لات و هوکمرانی
 ناسمانه کان و زهوی هی خواجه، ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، هه رچی بیه وی دروستی
 ده کات، خوا هه ر شتیکی بوئی، دروستی کردوه و دروستی ده کات، هیچ شتیکی
 له ویستی خوا ﷺ عاسی نابئی، ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً﴾، (وینه یه ک دینته وه
 له و شتانه ی دروستیان ده کات) ده فه رموی: به هه ر که سیک که بیه وی مینانینان
 پیده به خشی، (کچان) ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكُورَ﴾، هه ر که سیکیش بیه وی
 تیرینانینان پیده به خشی، (کوړان).

﴿أَوْ يُرْجِعُهُمْ ذَكَرْنَا وَإِنشَاءً﴾، یاخود بویان جووت ده کات، تیرینان و مینان،
 واته: کوړان و کچانینان ویکړا ده داتی، ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾، هه ر که سیکیش
 بوئی، نه زوکی ده کات، نه کوری ده داتی نه کچ، ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾، به دنیایی
 خوا زور زانایه و زوریش توانایه، ده زانی بچی ته و چوار جوړه مامه له یه ده کات و،
 حیکمه تی چیه له و چوار جوړه مامه له یه له گه ل مروقه کاند! هه یانه ته نیا کچانی
 پیده داو، هه یانه ته نیا کوړانی پیده داو، هه یانه کچان و کوړانی پیده دات و هه شیانه
 هیچیانی پیتادا، خوا به تواناشه، نهوپه ری توانای هه یه، وهک چون نهوپه ری زانیاری
 و حیکمهت و لیزانی هه یه، نهوپه ری توانا و ده سه لاتیشی هه یه.

نجا دپته سه ر بابه تیکی دی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْفُرَ بِاللَّهِ إِيَّاهُ وَحِيًّا﴾
 هیچ مروقتیک بوئی نیه خوا بیدوینتی، مه که ر سروشی بو بکات، ﴿أَوْ مِنْ
 وَرَائِي جَهَنَّمَ﴾، یان له پشت په رده وه قسه ی له گه ل بکات و بیدوینتی، ﴿أَوْ
 يُرْسِلَ رَسُولًا﴾، یاخود نوینه ریک بنیړی، ره وانه کراوتیک بنیړی، مه به ست پتی

فريشته كانن، ﴿فَيُوحِي بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، ئەو كاتە بە مۆلەتى ۋى ھەرچى بىھوئى ۋەك پەيامىكى پەنھان دەيگەيەننى، واتە: بەو پىغەمبەرە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ۋَالسَّلَامُ، كە خوا ويستووېتى پەيامى خۆى بۆ بىئىرى، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، بە دۇنيايى خوا زاناي كارزانه.

ھەلبەت ئىمە دوایی كورته باسك لہبارەى چۇنيەتى فەرمايشتكردنى خواوہ، لەگەل مروؤفەكاندا دەكەين، واتە: لەگەل پىغەمبەراند (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) ۋَالسَّلَامُ، بۇيە لىرە ھەروا بە كورتىي بەسەريدا دەرؤين.

ئنجى خوا ﷺ باسى بابەتتىكى دىكە دەكات: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾، ھەر بەو شىۋەيە لەلايەن خۇمانەوہ، رووحيكمان بۆ تۆ ناردوہ، ديارە دويتراو پىغەمبەرى خاتەمە، ئەى موخەممەد! ﷺ، لەلايەن خۇمانەوہ رووحيكمان بۆ تۆ سروشكردوہ، كە مەبەست پىي قورئانە، ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾، پىشتر نەتدەزانى نە كىتب چىيە ۋە نە ئيمانيش چىيە؟ (كتاب): دەگونجى ھەر مەبەست پىي كىتب بى، دەشگونجى مەبەست پىي بەرنامە بى، چونكە كىتبەكەش بەرنامەكەى لە ئىودايە، واتە: تۆ نەتدەزانى نە بەرنامە چىيە، چۇن دەبى ئەو كۆمەلگايە پاك و چاك بكرى و بەرئوہبىرى، ھەروہا نەتدەزانى ئيمانيش چىيە؟ ئيمان بە زاروہ شەرعييەكەى، نەك بەو واتايەى كە ھەندىك لە زانايان ئيمانيان بە خواناسىي لىكداوہتەوہ، لە ئەنجامى زالبوونى بىرؤكەى ئىلحدادو، كىشەو مشتومر ھەبوون لەبارەى بەدبېھتەرايەتسى و، پەروہردگاريتىي خواوہ، رؤزگارئك بەسەر مسؤلماناندا ھاتوہ كە ئيمانيان لەوہدا كورت ھەلئېتتاوہ، ئايا ئىعتقادت بەوہ كە خوا ھەيە ﷺ يان نا؟ پىيان ۋا بووہ ھەر كەسئك ئىعتقادى بەبوونى خوا ھەبى، ماناي ۋايە ئىمانى ھەيە! كە لە راستيدا وانيە، ئەگەرنا پىغەمبەر ﷺ بەرلەوہى خواش نىعمەتى پىغەمبەرايەتسى و، ۋە حىيشى پىي بەخشى، بە تەكيد پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، ۋە ھەموو پىغەمبەران، ھەر خواناس بوون، بەلكو پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموئى: ﴿مَا مِنْ مَّوَدَّةٍ إِلَّا

يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ: فَأَبَواهُ يَهُودِيَةً، أَوْ يَنْصُرَانِيَةَ، أَوْ مَجَسَّانِيَةَ، (أخرجه البخاري: ۱۲۹۲، ومسلم: ۳۶۵۸، وأبو داود: ۵: ۴۷۱۴)، واته: هه موو مندائیک له سهر خوارسک له دایک ده بقی، (له سهر زگمائی خواناسیی)، به لام دواایی باب و دایکی ده یکنه جووله که، یان ده یکنه نه صرانیی، یان ده یکنه مه جووسی.

چ جای پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که خاوهنی پاکترین رووح و، چاکترین مه عدهن و، ته واورترین زگمک بوون، که واته: که ده فهرموئی: پیشر نه تده زانی نه کتیب چیه و نه ئیمان چیه؟ مه به ست نه وه نیه که پیغهمبه ر خوای نه ناسیب، وه که به داخه وه زور له تویره ره وان وای لی تیکه یشتوون، که دواایی له و باره وه له مه سه له گرنگه کاندای روونکرده وهی زیاتر ده دهین، ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا﴾، به لام ئیمه کیرمان به رووناکیه ک، چیمان کیرا به رووناکیه ک؟ واته: نه وهی که بو تویمان کردوته په یام، نه وه په یامه وه نه وه قورئانه مان کیرا به رووناکیه ک، ﴿جَعَلْنَاهُ﴾ راناوه که ی بو قورئان ده چینه وه، واته: ئیمه نه وه کتیبهمان، نه وه قورئانه مان کرده رووناکیه ک ﴿نَهْدِي بِوَهٍ مِنْ نَشْأَةٍ مِنْ عِبَادِنَا﴾، هه ره که سیکهمانه وئی له به نده کامان پیی راسته ری ده کهین، لیره دا (نهدی) به مانای ریی پیشان ده دهین، نیه، چونکه خوا ویستوو به تی و ریی پشانی هه موو خه لک داوه، (نهدی) لیره دا به مانای: راسته ری ده کهین، ده یخه نیه سه ر راسته ری، ﴿وَإِنَّكَ لَنَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، به دلنایی توش خه لک ریتمایی ده که ی به ره و راسته شه قام، لیره دا هیدایه ت به مانای ری پشان دانه، نه ک به مانای خسته نه سه ر راسته ری، چونکه راسته ری کردن، ته نیا به ده ست خواجه، به لکو نه ری پیغهمبه ر ﷺ ته نیا ریی راست نیشان دانه.

که واته: هه ره له م نایه ته موباره که دا وشه ی هیدایه ت، به دوو واتایان هاتوه، به مانای راسته ری کردن، چونکه هه ره خوا ده توانی خه لک راسته ری بکات و، به نامانج بکه به نی، به مانا مانای ری پشان دان، که نه وه نه ری پیغهمبه ره ﷺ ری پشانی خه لک بدات.

مهسه له گرنگهکان

مهسه له یه کهم:

فهرمانکردنی خوا به وه لآمدانهوهی په یامه که ی و، ترس و بیم هه بوون له روژی دوا یی، که خوا بهر په رچی ناداته وه، بیروا یانیش هیچ په نایه کیان نیه و نکو و لیبش ناکهن له خراپه کانیان، پاشان فهرمانکردن به یتغه مبه ر ۱۷ که نه و پاریزهر نیه به سه ر یانه وه، به س گه یاندنی په یامی خوای له سه ره، راگه یاندنی نه و راستیه ش که مروقی بیروا، به هات و خو شیی زور دلخو ش و بوغرا ده بی و، به نه هات و زیان و نار ه حه تیانی ش، زور سپله و ناشوگر ده بی:

خوا ده فهرموی: ﴿اَسْتَجِیْبُوا لِرَبِّکُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَ یَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهٗ مِنْ اِلٰهِ مَا لَکُمْ مِّنْ مَّلَاجٍ یَّوْمَئِذٍ وَمَا لَکُمْ مِّنْ نَّکِیْرٍ ۝۱۷﴾ فَإِنْ اَعْرَضُوْا فَمَا اَرْسَلْنَاکَ عَلَیْهِمْ حَفِیْظًا اِنْ عَلَیْکَ اِلَّا الْبَلٰغُ وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ نَّصَبْهُمْ سَبٰلَةً یَّمَا قَدَّمَتْ اَیْدِیْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ کَفُوْرٌ ﴿۱۸﴾

شیکردنه وهی ثم دوو ثایه ته، له نو برگه دا:

(۱) - ﴿اَسْتَجِیْبُوا لِرَبِّکُمْ﴾، وه لآمی په روهر دگارتان بده نه وه، (اَسْتَجَابَ) له گهل (اِجَابَ) یه ک و اتایان هه به، (اِجَابَ) یانی وه لآمی دایه وه، که واته: (اِجِیْبُوا) وه لآمدنه وه، (اَسْتَجِیْبُوا) یانی: وه لآم بده نه وه، به لآم جیاوازیان چیه؟ جیاوازیان نه وه به که (اِجِیْبُوا) (س) و (ت) ی، خراونه سه ر، بو جه ختکردنه وه به، واته: زور به جیددی و زور به چاکی به دهم بانگهوازی په روهر دگارتانه وه بچن، ثم (ل) ش که ده فهرموی: ﴿اَسْتَجِیْبُوا لِرَبِّکُمْ﴾ دیسان بو جه ختکردنه وه به، وه ک (حَمَدْتُهُ)، (حَمَدْتُ لَهٗ)، (حَمَدْتُهُ) واته:

ستايشم كرد، بە لَام (حَمَدْتُ لَه) واتە: ستايشم كرد، بە تايەتق بۆ ۋى، لئىرەش كە دە فەرەمۆى: ﴿ **أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ** ﴾ دە شىتوانى بفرەمۆى: ﴿ **اسْتَجِيبُوا رَبِّكُمْ** ﴾، بە لَام ئەمە يانى: ۋە لَامِيك بىدەنەۋە شايستەى پەرۋەردگارتان بىن و، بە دەم پەرۋەردگارتانەۋە بىچن، بە شىۋە يەك كە شايستەى ئەو بىن، بە دىنبايش مەبەست لە بە دەم پەيامى پەرۋەردگارەۋە چوون و، ۋە لَامى پەرۋەردگارتانەۋە، ئەۋە يە كە ئەو پەيامەى پىغەمبەرەكەى ﷺ پىتان دەگە يەنئى، بە دَل و گيان لئى ۋەرىكرن و، ئەۋەى تىيدايە، جىبە جىبى بىكەن.

(۲) - ﴿ **مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ** ﴾، بەرلەۋەى رۆژىك بىن كە لەلايەن خواۋە گىرانەۋەى بۆ نىە، يان: بەرلەۋەى رۆژىك بىن لەلايەن خواۋە، كە گىرانەۋەۋە بەرپەرچدانەۋەى بۆ نىە. ﴿ **لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ** ﴾ يانى:

أ / (لَا رَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ) خوا بەرپەرچى ناداتەۋە.

ب / (لَا رَدَّ لِلْيَوْمِ الَّذِي يَأْتِي مِنَ اللَّهِ) ئەو رۆژەى لەلايەن خواۋە، دئى، بەرپەرچدانەۋەى بۆ نىە. ۋشەى (مَرَدَّ: مَصْدَرٌ مِمَّا مَعْنَى الرَّدِّ) (مَرَدَّ: چاۋگىتىكى مېمىيە بە ماناى (رَدَّ)، (رَدَّ) ىش، ھەم بە ماناى گىرانەۋە (رجع) دئى، ھەم بە ماناى بەرپەرچدانەۋەۋە لابرەن و پالپئەۋەنان (دفع) دئى، واتە: ئەو رۆژە كە ھات لەلايەن خواۋە، بەرپەرچدانەۋەى بۆ نىە، چونكە (لا) بۆ (نفسى الجنس) ە، يانى: ھىچ جۆرە بەرپەرچدانەۋە يەكى بۆ نىە، ياخود: خوا ئەو رۆژەى كە ھىنا، خۆى بەرپەرچى ناداتەۋە، سىستىمى خوايە، تىستا دىنايەۋە دوايى رۆژى دوايىە، ھەر كام لە شتەكان لە كاتى خۇياندا دئىن.

(۳) - ﴿ **مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ** ﴾، لەو رۆژەدا ھىچ پەناگە يەكتان بۆ نىە، ھىچ نكوۋلىيكردنىشتان نىە، (مِنْ) لە: ﴿ **مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ** ﴾ كە زىادكراۋە بۆ تۇخ كىردنەۋەى ئەۋە يە كە ھىچ جۆرە پەناگە يەك نىە، واتە: ھەر لە سەرەتاي پەناگانەۋە بىكرە تاكو كۆتايى، ھەرۋەھا (مِنْ) ى ﴿ **مِنْ نَكِيرٍ** ﴾، دىسان ئەۋىش بۆ جەختكردەۋە زىادكراۋە (زائدة للتأكيد) واتە: ھىچ جۆرە نكوۋلىيكردنىكتان بۆ نىە، نە كەم نەزۆر،

(مَلَجًا): شوئىنى (لجأ) ۵، (لجأ) يش، برىتیه لهوهى مروؤف بهرهو شوئىنیک بچت، کهواته: (مَلَجًا) پهناکه، نهو شوئینه په که مروؤف بؤى دهچت تاكو لهوئیدا خوئى بهاريزئى و خوئى په نا بدات.

(۴) - ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾، هيچ جوړه نكووليبكردنېكتان بؤ نيه، بؤ نهوهى پتى سزا ددهرئىن، هيچ بوارتان نيه، مهگه دان پئداهيتان بهبئى لاملى، وشهئى (انگار) به ماناى بهرپهچدانهوهش دئى، دهگورتئى: (أَنْكَرْتُ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ فِعْلًا يَزِدُّهُ)، (أَنْكَرْتُ عَلَيْهِ) واته: بهرپهچم دايهوه، شتېكم كرد نهو بهرپهچ بدرئتهوهو بهگه رتتهوه، واته: تئوه هيچ جوړه نكووليبكردنېكتان بؤ نيهو، ناچارن دان پئدا بيتن، ياخود هيچ جوړه بهرپهچدانهوه پهكتان بؤ نيه، چونكه (أَنْكَرْتُ عَلَيْهِ) واته: نه مهئىشت بيكات، يان: په خنهم ليگرت، به ماناى په خنهلېگرتن دئى و، به ماناى دهستگرتن و نه هئىشتنئىش دئى، فهрман به چاكه و رېگريى له خراپه، رېگرييه كه جارى وايه به قسه يهوه، جارى وايه به دهسته، وهك لهم فه رمايشته دا هاتوه: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)، (آخرجه مسلم: ۴۹، و أبو داود: ۱۱۴۰، والترمذى: ۲۱۷۲، وَالنَّسَائِي: ۵۰۰۸، وابن ماجه: ۴۰۱۳) واته: هه ر كامتېك له تئوه خراپه به كى بينى با به دهست نه يهئىلئى، نهگه ر نه يتوانى به زمانى، نهگه ر نه يتوانى به دلئى و، نهوهش بيتهزترينى بروايه.

(۵) - ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾، ئنجا نهگه ر هه ر پشتيان هه لآكردو روويان وه رگيړا، ئيمه تو مان نه ناردوه به سه ريانهوه پاريزه ر بى، واته: تو كه مته رخه م ئى له به رانبه ر نه واندا، تو په يامى خوات پئگه ياندوون، ئنجا كه ته وان ر پئى راست ناگرن، بهرپه سيارىيه ته كه له نه ستوى تو دا نيه، نه مه دلدانه وهى پئغه مبه ر ﷺ و هه ر كه سيكه كه له ر پئى پئغه مبه روه ده چت و، په يامى خوا به روونى به خه لك ده گه يه نئى.

(۶) - ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْعُ﴾، تو جگه له گه ياندن هيچى ديكه ت له سه ر نيه. (إِنْ) لئره دا به ماناى (ما) يهوه بؤ لابرذن (نفي) ۵، واته: تو هيچت له سه ر نيه: (مَا عَلَيْكَ) هيچ شتېكت له سه ر نيه، ﴿إِلَّا الْبَلْعُ﴾ جگه له گه ياندن، (الْبَلْعُ: التَّبْلُغُ) پئراگه ياندن.

(۷) ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَبْنَا﴾، تیمه هر کاتیک به زهیه کمان له خومانهوه به مروّف چیژت، زور پی دلخوش دهی، (إِذَا) لیره دا: ﴿تَذُلُّ عَلَى تَحْقِيقِ كَثْرَةِ وُقُوعِ شَرْطِهَا، بِخِلَافِ «إِنْ» فِيهِ تَذُلُّ عَلَى نَذْرَةِ وُقُوعِهِ﴾ وشه ی (إِذَا) کاتیک ده چیتته سهر شتیک، مانای وایه مهرجه که ی زور دیتته دی، ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾، تیمه هرکات به زهیی خو مان به مروّف چیژت، یانی: زور جار پی ده چیژین، به لّام (إِنْ) به ده گمن مهرجه که ی دیتته وی، ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً﴾ نه گهر خرابه و ناخوشییه کیان به سه رها ت...

﴿فَرِحَ بِهَا﴾ زور پی دلخوش ده بی، (الْفَرَحُ: السُّرُورُ الشَّدِيدُ، لِذَا لَمْ يَأْتِ فِي الشَّرْحِ إِلَّا مُفْرَدًا بِالذَّمِّ) وشه ی (فَرَح) واته: دلخوشی زور، زور شادمان بوون، هر بویه له قورباندا به زوری له حاله ق زه مدا هاتوه: ﴿لَا تَفْرَحُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ (۶۱) القصص، له زور شویندا خوا زه می کافره کانی کردوه که به دنیاو نیعمه ت و خوشییه کانی زور دلخوش ده بن، ته نیا له حالیکدا، زور دلخوش بوون باشه، که په یوه ندیی به پاداشتی خواوه، یان شتی مه عنه وییه وه هه بی، وه ک خوا ده فهرموئ: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ قَدْ جَاءَكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (۵۸) یونس، هه روه ها ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱) بَصُرِ اللَّهُ (۵) الروم، نه و شتانه ی که په یوه ندییان به خواوه هه به، به لایه نی مه عنه وه ییه وه، پاداشتی رژی دواپی، شایسته ی نه وه دن مروّف زور دلی پیخوشین.

لیره دا که ده فهرموئ: تیمه هرکات به زه بیمان له خو مانه وه به مروّف چیژت، لیره دا مه به ست مروّفی بیروایه، که له کاتی هات و نیعمه تدا، زور دلخوش ده بی و پی بوغراو له خو بایی ده بی.

(۸) ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً يَمَا فَدَمَتْ أَيْدِيَهُمْ﴾ به لّام نه گهر خرابه کیان به هو ی کرده ی ده ستیان هوه تووش بوو، (إِنْ) نه وه ده گه یه نی نه و شته که متر بیتته دی، به لّام (إِذَا) بو شتیکه که زیاتر بیتته دی، بویه بو پیشخستنی خوشی و رحمت (إِذَا) ی،

بەكارھېتاي، بەلەم بۇ تووشېۋونى ناخۆشىسى و بەلا (ئىن) بەكارھېتايە: ﴿وَإِنْ نُسَبِّهِمْ سَبِّحَةَ﴾، يانى: ئەگەر چارىك لە جاران خراپەيەكيان بەسەرھات، ﴿يَمَّا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ﴾، ئەويش بەھۆي ئەوۋە كە دەستەكائىان پېشيانخستە.

۹- ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾، ئەوۋە مەرۇف (ۋاتە: مەرۇفى پېپروا) زۇر سېلەيە و پىن نەزانە، لېرەدا بە تەئكىد ناتوانىن بلىتىن: (أل) سەر (الإنسان) بۇ (جىس) ەو مەبەست يىي ھەموو مەرۇفەكانن، چونكە مەرۇفانى بېروادار كاتىك خوا بەزەيەكى خۇيان پىندەچىزىي و، چاكەيەكيان بۇ دىئېتە پىش، ستايشى خواي لەسەر دەكەن و دلخۆش دەپن، بە بەزەيى خوا، ئەك بە خودى نىعمەتەكە، ئەگەر بەلۇو نارەھەتتېبەكېشيان بەسەر پىن، ئەوان لە جىيانى ئەوۋى سېلەيى بىكەن بەرانبەر بە خوا، بە خۇياندا دەچنەۋە، چاۋ بە خۇدادەگېرپنەۋە دەزانن ئەوۋە سزاي خراپەيەك لە خراپەكائىانەۋ، دەرھاۋىشتى كىردەۋە خراپەكانى خۇيانە، بۇيە (أل) سەر (الإنسان) يان دەپن بلىتىن: (أل)ى (عھد) ە، ۋاتە: مەرۇفە پېپروايەكان، ياخود ئەگەر بلىتىن: بۇ سەرچەم (جىس) ە، ۋاتە: سەرچەم مەرۇفە پېپروايەكان، بەو شېۋەيەن.

مەسەلەى دووهم:

راگە ياندنى حوكمرانىى و دەستەلاتدارىى رەھاي خوا بو تاسمانە كان زەوى (گەردوون) كە ھەرچى بىھوتى، دەيخولقېنىن، كچان يان كوران بە تەنيا، يان و يكرە بە ھەر كەس بىھوتى دەبە خشى و، ھەندىك كە سيش نەزوك دەكات و ھىچى پېنادات، خواش خاوەنى ئەوپەرى زانايى و توانايىه:

خوا دەفەرموتى: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنشَاءً وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذَّكُورَ ۝١١ أَوْ يُرْوِجُهُمْ ذَكَرًا وَإِنثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝١٢﴾

شيكردنەھوى ئەم، دوو ئايەتە، لە ھەوت بەرگەدا:

(١) - ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (المُلْكُ: السُّلْطَانُ وَالْحُكْمُ): (ملك) بریتىھ دەستەلات و حوكمرانىى، خاوەنى (اعراب القرآن) ئاوا پېناسەى (مُلْك) دەكات: (المُلْكُ بِالضَّمِّ: الإِشْتِيَاءُ عَلَى الشَّيْءِ وَالتَّصَرُّفُ بِهِ حَسَبَ الْمَشِيئَةِ)^(١)، وشەى (مُلْك) بە بۆر، بریتىھ دەستەلات راناندن بەسەر شتیکداو، دەستتێوەردانى بە پتیی وىست و خواست، بەلەم (مُلْك) بە زۆرى مېمەكە، يانى: شت ھەبوون، (مُلْك) یش يانى: دەستپۆشتووئى و حوكمرانىى، ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واتە: حوكمرانىى و بالادەستى لە تاسمانەكان و زەويدا ھى خوايە ﷻ.

(٢) - ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، ھەرچى بىھوتى دروستى دەكات، يانى: ھەرچى بىھوتى دروستى بکات، دروستى دەكات، ھىچ شتیک لە بەر وىستى بى سنوورى خوا ﷻ عاسى نابى، ئنجا خوا ﷻ نيشانەيەك لە بېسنوورى دەستەلاتى خوئى، ھەروەھا دەستپۆشتووئى خوئى، دەخاتەرۆو، دەفەرموتى:

۳- ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً﴾، ھەر كەسنىڭ بىھوى، مېينانى پىئدەبەخشى.

۴- ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ﴾، ھەر كەسنىڭ بىھوى، تىرىناتى پىئدەبەخشى.

زانايان لەو بارەوھە قسەيان كىردوھ، بۆجى خوا ﷺ مېينە (كچان) پىشخستوون؟ دەلتىن: (قَدَّمِ الْإِنَاثَ لِإثْبَاتِ طَلَاقَةِ الْقُدْرَةِ الْحَكِيمَةِ، أَوْ تَكْرِهًا لِهِنَّ)، دەگونجى لەبەر دوو ھۆكاران مېينە پىشخستىن،

يەكەم: بۇ ئىسپات و سەلماندى ئوھە كە دەستەلاتى كاربەجىئانەى خوا، ھىچ كۆت بەندىكى لەسەر نىھ، ئنجا لەبەر ئەوھى عورفى كۆمەلگاكان بە زۆرىي واپە بوونى كورپان پىخۆشترە، خوا كچى پىشخستوون، واتە: ئەوھى كە ئىوھ پىتان خۆش نىھو، بەھەلەشدا چوون، ئەوھەتان پى دەد!!!

دووھم: ئەوھەك رىزىگرتنە لە ئاقرەتان، بۆيە ئاقرەتاتى پىشخستوون، لەبەر ئەوھى لە زۆرىي كۆمەلگاكاندا ھەك پىويست رىزى لە ئاقرەتان ناگىرى، بە تايبەت ئەوانەى زۆر باسى ئاقرەت دەكەن، (فيمىنىستەكان) ئەوانە زياتر سووكاپەتتى بە ئاقرەت دەكەن، ھەك كالاپەكى بازىرگانىي، ھەك ئامرازىكى پىراپواردن، تەماشاش دەكەن، لە پراستىيدا پىھەلداگوتنەكەيان، زياتر سابوون لە بنى پىئدائىانەو كلاًو لەسەر ئانىانە، كىت بىنى زۆر بە ئاقرەتاندەھلەلەن، دوايى تەماشاش بىكەو لىي وردبەوھ، زۆر بە سووكىي تەماشاش ئاقرەت دەكات، ھەك ئامرازىك كە پىي رابوئىرىي، تەماشاش دەكات، بۆيە پىي خۆشە رووتى بىكەتوھ، پىي خۆشە ئەو ئاقرەتە مېئىناپەتتى خۆى زياتر دەرېخات، نەك ھەك مروفتىك بىتتە بەرچاوا!!

بەلام ئىسلام دەيەوئى ئاقرەت ھەك مروفت بىتتە بەرچاوا، بۆيە دەلتى: دەبى فلان پۆشاكە لەبەر بىكەى و، بەو شىئوھەيە ھەل سووكەوت بىكەى، ئەو سىنوورانەى شەرىعەت داياندىنەن بۆ ئاقرەت، بۆ رىزىلگرتنى ئاقرەتە، بۆ دەرکەوتنى ئاقرەتە ھەك مروفتىك، نەك ھەك مېئىنەيەك، بەلام ئەوانەى بەئاقرەت ھەل دەلتىن، بە تايبەت لە پۆزگارى تىستاماندا، دەيانەوئى ھەياو ھىشمەت لى داپرنن و لە بەرگ و پۆشاك داپىرنن

و پروتی بکه نه وه، له بهر نه وهی ته نیا وه ک مینه به ک ته ماشای ده کهن، وه ک چوڼ
درنده ته ماشای نیچیر ده کات، نه وانیش ناوا ته ماشای نافرته ده کهن!!

۵- ﴿أَوْ زَوْجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْسَاءً﴾، یاخود بویان جووت ده کات، تیرینان و مینان،
واته: به جووته ده یانداتې، هم کوران و هم کچان، (التَّزْوِيجُ: هَا هُنَا هُوَ الْجَمْعُ بَيْنَ
الْبَتْنَيْنِ وَالْبَنَاتِ، تَقُولُ الْعَرَبُ: زَوْجْتُ بَيْنَ إِبْلِي، إِذَا جَمَعَ بَيْنَ الْكِبَارِ وَالصَّغَارِ) (تَزْوِيجُ):
لیره دا کوکردنه وهی کوران و کچانه پیکه وهو جووتکردنیه، عه ربه ده لاین: (زَوْجْتُ بَيْنَ
إِبْلِي) حوشره کانم جووت کردن، نه گهر حوشره گوره و به تمه نه کان و بیچوو و که م
تمه نه کانی پیکه وه هینان.

(التَّزْوِيجُ: قَرْنُ الشَّيْءِ بِشَيْءٍ آخَرَ فَيَصِيرَانِ زَوْجًا) (تَزْوِيجُ): بریتیه له جووتکردنی
شیتک له گه ل شتیکی دیکه دا، هه ردووکیان پتینان ده گوتری: زهوج، بو وینه: جووته
پتلاو پتینان ده گوتری: (جووت) (زَوْجُ النُّعْلَيْنِ) به هه کامیکیان ده گوتری: زهوج،
نه ک به هه ردووکیان تنجا پتینان بگوتری: زهوج، ژن و میردیش به هه ردووکیان
ده گوتری: زهوج، وه خوا ده فهرموئی: ﴿وَقَلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
الْبَقْرَةَ﴾ ۶۵ هه م نافرته پتی ده گوتری زهوج، هه م پیاویش پتی ده گوتری زهوج.
که واته: ﴿أَوْ زَوْجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْسَاءً﴾، واته: بویان جووت ده کات، تیرینان و
مینان پیکه وه ده یانداتې.

۶- ﴿وَجَعَلْ مِنْ نِسَاءً عَقِيمًا﴾، هه ر که سیکیش بیه وتی نه زوکی ده کات، (العَقِيمُ: الَّذِي
لَا يُوَلِّدُ لَهُ، رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً) (عَقِيمٌ) واته: نه زوک، نه ویه که مندالی نه بن، تنجا چ پیاو بن
چ نافرته، به لأم هه ندیکیان ده لاین: به تابهت بو نافرته به کاردی، ﴿قَالَتْ يَوَلِّتُنِي أَلِدُ
وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ ۷۲ هود، گوئی: نهی هاوار بو من! نایا مندالم ده بی که
نافره تیکم بوومه پیره ژن و، نه مهش میرده که مه پیره؟! به لأم وشه ی (عَقِيمٌ) که لیره خوی
به رز هیناویه تی واته: نه زوک و بی و هه چ، بی وه جاخ، نه وکاته هه ردووکیان ده گرتته وه، به لأم
که بلتی: نه زوک هه ر نافرته ده گرتته وه، چونکه بهس نافرته ته توئی ده بی و حه ملی ده بی.

(۷) - **إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ** ﴿۷﴾، بە دۇنيايى خۇا زاناى توانايە.

ئېرەدا زانايان قسەيان كىردوۋە لەوبارەوۋە كە بۆچى خۇا ﷻ باسى جۇرئىكى دېكە لە مرۇفانى نەكىردوۋە؟ چۈنكە مرۇف ئېرى ھەيەو مېى ھەيە، بەلام جۇرئىكى دېكەشى ھەيە پىتى دەگوتىرى: ئېرەمووك (خۇئى) نە ئېرەو نە مېى، ئېرەمووك، ھەندىك لە زانايان دەلتىن: بۆيە خۇا لە قورئاندا باسى نەكىردوۋە، چۈنكە دەگمەنە، يانى: لە سەدان مرۇف و لە ھەزاران، يەككىيان وا دەردەچى كە بەو شېۋەيە بى و ئەوانىش جۇراو جۇرن.

(القرطبي) لە (ابن العربي) دەيىتىن كە گوتوويەق: **(وَقَدْ أَنْكَرَ قَوْمٌ مِنْ زُرَّوسِ الْعَوَامِ وَجُودَ الْخُنْتَى بِدَيْلِلِ عَدَمِ ذِكْرِهٖ)** ^(۱)، واتە: خەلكىك لە ھەوامان، بوۋى ئېرەمووك (خۇئى)يان، نكوۋلىيلىكىردوۋە، لەبەر ئەوۋى باس نەكراو!

بەلام لە راستىدا ئەو قسەيە ھىچ نېەو لە واقىعدا ھەيە، كەسانىك ھەن وان، ئىجا رەنگە ھەبى بە لاي ئافرەتايەتىدا بشكىتتەوۋە، ھەيە بە لاي پياۋەتىدا بشكىتتەوۋە، ھەيە ھەردووك لاي ۋەك يەك و يەكسان.

لەو بارەشەوۋە ئەمە دەقە ھاتوۋە، **(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَسْرِ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ مَعْقِلٍ وَأَشْيَاقَهُمْ يَذْكُرُونَ: أَنَّ عَلِيًّا ﷺ، سِئِلَ عَنِ الْمَوْلُودِ: لَا يُذْرَى أَرْجُلُ أُمِّ امْرَأَةٍ؟ فَقَالَ عَلِيٌّ: يُؤْرَثُ مِنْ حَيْثُ يَبْتُولُ)** (أخرجه: البيهقي: ۱۲۲۹۴، وابن أبي شيبة: ۳۱۳۶، والدارمي: ۳۰۱۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي الْإِرْوَاءِ تَحْتَ حَدِيثِ: ۱۷۱۰).

واتە: ھەلى ﷺ پرسىارى لىكرالە بارەى مندالىكەوۋە، كە ھەم ئەندامى ئېرىنەى ھەيە، ھەم ھى مېنەى ھەيە؟ (ئايا چۇن مىراتى دەدرىتى؟) گوتى: لە كويۋە مېز دەكات؟ (واتە: لە ھەر كامىانى مېزى كىرد ھوكمى ئەوۋەيان ھەيە).

نیرہ مووک (خُنْتی) ئەووە یە کە هەردوو ئەندامی نیرینە و مینە ی هە بن، بە لَم خوا ﷺ باسی نە کردووە لە بەر ئەو ی حالە تیکی دەگمەنە، بە لَم زانا بان لە کتیبە فیهیە کاندای زۆر قسە یان کردووە، چونکە نیرە مووک (خُنْتی): چەند حالە تیکی هەن، هە یە حالە قی مینە کە ی بە هیزترە و، هە یە حالە قی نیرینە کە ی بە هیزترە، هە شە هەردووکی وە ک یە کن و پتی دەگوتری: (خُنْتی مُشْکَل) لە کتیبە فیهیە کاندای لە و بارە وە زۆر قسە کراوە.

مه سه له ی سینه م:

خوای **﴿﴾** ته نیا بهستی شیوازان به یامی تایه تیی خوئی بو مروقه هه لبرآرده کان، بو پیغهمبه ران **﴿﴾** عَلَیْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، ده نیری: دواندنی پشت په رده و، خستنه تیو دل و، نیردراویسی فریشته ناردن:

خوای ده فهرموی: **﴿﴾ وَمَا كَانَ لِشِرِّ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِي بِلَاذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾**

شیکردنه وهی ئه م، تایه ته، له سنی برکه دا:

١- **﴿﴾ وَمَا كَانَ لِشِرِّ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا** هیچ مروفتیک بو به نیه خوا بیدوتنی، مه گهر به په نامه کیی (بیخاته تیو دل). مه به ست له دواندنی خوا **﴿﴾** و فهرماشتکردنی، که یشتنی مه بهستی خواجه به پیغهمبه ر **﴿﴾** ئنجا ئه و که یشتنه، چ به هوئی قسه یه که وه بی که ئه و پیغهمبه ره ده بیستی، وه ک موسا **﴿﴾** فهرماشتی خوی بیست: **﴿﴾ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦١﴾ النساء**، یا خود به هوئی قسه یه که وه بی که فریشته له لایه ن خوا وه ده یکه یه نن به پیغهمبه ر **﴿﴾**، یا خود زانیاریه ک بی بخریته دلی ئه و پیغهمبه ره وه **﴿﴾** ئه ویش دنیایی (یقینی) بو په ییاده بی، که ئه و زانیاریه خوا بوئی ناردوه. ته نیا له و سنی ریبه وه یه، خوا به یامی خوئی بو پیغهمبه ران ناردوه:

ا- **﴿﴾ إِلَّا وَحْيًا**، مه گهر سروشی بو بکات، یانی: بیخاته تیو دل.

ب- **﴿﴾ أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ**، یان له پشت په رده وه، واته: راسته وخو خوا بیدوتنی، به لآم له پشت په رده وه و خوا نابینتی.

ج- **﴿﴾ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا**، یا خود په وانه کراوئیک بنیری، نیردراوئیک بنیری، که فریشته یه.

٢- **﴿﴾ فَيُوحِي بِلَاذْنِهِ مَا يَشَاءُ**، (فیوچی: یبلغ و یوصل بلاذن الله) ئنجا به مؤله تی خوا پیترابگه یه تی و بگه یه تی.

۳- ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، بە دۇنيایى خوا زۆر بەرزەو، زۆرىش کارزانە، بەرزىی خوا بیسنورەو، کاربەجیى خواش ﷺ بیسنورە.

وہجىی لە رووی زمانەوانیەوہ: (الْوَحْيُ: الإِهَارَةُ الْحَقِيقَةُ، وَيُطَلَّقُ عَلَىٰ مَا يَجِدُهُ الْمَرْءُ فِي نَفْسِهِ فَهَعَا كَحُضُورِ مَعْنَى الْكَلَامِ فِي نَفْسِ السَّامِعِ) (وَحْيٍ): بە مانای ئامازەبەکی پەنھان دیت، ھەرودھا بو ئەوہش بەکار دەھیتى ئى کہ مرۆف زانیاریبەک لە دلى خویدا ھەست پىدە کات، وەک چۆن کہ سىک قسە بەک دە بیستى، بە کسەر مانایە کەى دیتە نىو دلێوہ، ئەویش ئاوا مانایەکی دیتە نىو دلێوہ، ئەوہ پىسى دەگوتى وەجىى، واتە: پىگە پاندتیکى پەنھان.

شاياتى باسە: ئىمە لە مەووسوعەى: (الإسلام كما يعجل في كتاب الله) لە: (الكتاب الخامس) دا لە ژۆر داوونیشانى: (بَحَثٌ حَوْلَ الْوَحْيِ) دا، باسێكى دورودرێژمان لەو بارەوہ کردوہو، لەتەفسىرى سوورەتى (يونس) يشدا، كورتە باسێكمان لە بارەى وەحىيەوہ ھىناوہ، کہ بریتىە لە گوئراو و خوئاسەى ئەو باسەى لە مەووسوعەى: (الإسلام كما يعجل في كتاب الله) دا ھاتوہ.

ئىستاش بە چاى دەزانم، كورتە باسێك لە بارەى {فەرمايشتكرنى خواوہ ﷺ} بخەينە روو، بەرلەوہى ئىمە سەر مەسەئەى چوارەم و كوۆتايى، ئەم كورتە باسە دەخەينە روو، کہ فەرمايشتكرنى خوا و قسە فەرموونى خوا ﷺ، چۆنە؟

کورتہ باسیک له بارہی فرمایشتکردنی خواوه

به ریزان!

نہم کورتہ باسه له چوار برکهدا ده خهینه روو:

برگه ی به ک: فرمایشتکردنی خواوه که باندنی په یامه که ی به پتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سَن شتوازی سه ره کی هه ن، وه ک نه و ئایه ته موباره که ده یکه به ن: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحِيًّا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، واته: هیچ مرؤفتیک بو ی نیه خوا بیدوینن، مه گه ر به سروشکردن، یان له پشت په رده وه، یان نوینه ریک ده نیری به مؤلته ق وی نه وه ی به وی سروشی ده کات، بیگومان نه و به رزی کارزانه.

شتوازی به که م: که ده فه رموی: (إِلَّا وَحِيًّا) (أَي: كَلَامًا وَحِيًّا، أَي: مُوحى به) یانی: قسه به کی وه حیی، به وه حیی نیرا و، به کیک ده لئ: (لَا أَكَلِمَةَ إِلَّا جَهْرًا، أَوْ إِخْفَاتًا) قسه ی له که ل ناکه م مه گه ر به ده نگی به رز یان به ده نگی نزم، ده لئ: (لَأَنَّ الْجَهْرَ وَالْإِخْفَاتَ صِفَتَانِ لِلْكَلَامِ)، چونکه هه ر کام له ده نگی هه نینان و ده نگی کپکردن، سیفه ق قسه کردن، که واته: که ده فه رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحِيًّا﴾، (أَي: إِذَا كَلَّمَ وَحِيًّا) مه گه ر دواندنیکی سروش، یا خود دواندنیکی که سروش بکری.

فرمایشتیکی پتغه مبه ر ﷺ له وباره وه هه یه که ده فه رموی: (إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ نَزَلَ فِي رُوعِي أَنْ نَفْسًا لَنْ مَوْتَ حَتَّى تَسْتَكْمَلَ أَجَلَهَا وَتَسْتَوْعِبَ رِزْقَهَا، فَأَجْمَلُوا فِي الطَّلَبِ، وَلَا يَحْمِلُنَّ أَوْحَادَكُمْ اسْتِنَاطَةَ الرِّزْقِ أَنْ يَطْلُبَهُ مَعْصِيَةً، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُنَالُ مَا عِنْدَهُ إِلَّا بِطَاعَتِهِ) (حلیة الأولیاء وطبقات الأصفیاء ج ۱۰، ص ۲۸، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ ؓ، وَحَسَنَةُ الْأَبْنَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۲۰۸۵).

واتە (روح القدس) خستىه نىو عەقل دلمەو، كە هيچ نەفسىك نامرى تاكو بۇيوەكەى تەواو نەكات و كاتى مردنىشى نەبەت، بۇيە پارىز لە خوا بکەن و، جوان داواى بۇيو لە خوا بکەن و، با يە كىكتان وە خرائى ئەو بۇيوەى داواى دەكات، واى لىنەكات كە بە سەرپىچى داواى بكات (بۇيوى حەپام)، چونكە ئەوەى لەلاى خوايە (لە بۇيوى حەلال) تەنيا بە فەرمانبەرى بۇ كرائى وە دەست دەهتەرى. پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: (رُوحُ الْقُدُسُ) كە جبريلە، ئەوەى خستە نىو دلم، واتە: ئەو وە حىيە.

وە حىى واتە: قسەيەكى پەنھان بچىتە نىو دل، تنجا ئەگەر بۇ پىغەمبەران بى، پىتى دەگوترى: وە حىى، بە لأم ئەگەر بۇ جگە لە پىغەمبەران بى، پىتى دەگوترى ئىلھام، خورپە، خرائە نىو دل.

ئەوەى باسكرا شىوازى يەكەمى نىترانى وە حىى خوا بوو.

شىوازى دوووم: ﴿أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ﴾، شىوازى دووومى گە ياندنى پەيامى خوا، فەرمايشتكرنى خوا، بۇ پىغەمبەران لە پشت پەردەوەيە: (يَسْمَعُهُ سَامِعُهُ وَلَا يَرِي مَصْدَرَةً) ئەو كەسەى دەبىيىستى، تىتى دەكات، بە لأم سەرچاوەكەى ناپىنى، بەلكو چۇنىشى دەبىيىستى، ئەوەش ھەر ديارنە، ئايا مووسا چۇن فەرمايشتى خواى بىستوہ؟ ئىمە نازانين.

شىوازى سىيەم: ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ﴾، ياخود نوينەرىك، پەوانەكراوتىك دەتيرى، (يُرْسِلُ مَلَكًا إِلَى النَّبِيِّ فَيُبَلِّغُ إِلَيْهِ كَلِمًا يَسْمَعُهُ النَّبِيُّ وَيَعْبَهُ) خوا فريشتهبەك دەتيرى بۇ لاى ئەو پىغەمبەرە (عليه الصلاة والسلام) قسەيەكى پىرادەگەينى، پىغەمبەرەكە دەبىيىستى و تيشى دەگا، ﴿فَيُوحِيَ بآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ﴾، بە مۇلەتى خوا ھەرچى بىھوتى پىتى رادەگەيەنى، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، بە دلنپايى خوا بەرزەو كارزانە.

برگەى دوو: مشتومرى يەكجار زۆرى زانايان لە بارەى فەرمايشتكردى خواوہ، واىكردوہ بكرتە ناوونيشانى كۆى: {ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي} زۆرىك لە

کتیبه‌کان پیمان ده‌گوتری: (علم الکلام) زانستی که لام، نهمه له‌بهر ته‌وه بووه زور مشتومر کراوه له‌بارهی فه‌رمایشتی خواوه عَلَيْهِمُ، چ قورنآن، چ کتیبه‌کانی دیکه‌ی خوا، چ فه‌رمایشتکردنی خوا به‌گشتیی، له‌و باره‌وه زور قسه کراوه و مشتومری زور بووه، نه‌و بابه‌ته زال بووه به‌سهر کوی بابه‌ته‌کانی ئیمان و عه‌قیده‌دا، بویه ناو له‌ زانیاریی ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامیی نراوه، (علم الکلام)، که له‌راستییدا ناوه‌که له‌ جیی خویدا نیه، چونکه که‌لام یه‌کیکه له‌ بابه‌ته‌کانی ئیمان عه‌قیده، نه‌و ناوانه‌ی دیکه راستن، وه‌ک: (أصول الدین)، (الإيمان)، (العقيدة الإسلامية)، (الفقه الأكبر)، به‌لام (علم الکلام) بکریته ناوونیشان بۆ کوی ئیمان و عه‌قیده، نه‌وه زیده‌رؤییکردنه له‌ گه‌وره‌کردنی به‌ش (جزء) یک له‌سهر حیسابی هه‌موو (کل)!

هه‌روه‌ها له‌ بارهی قورنانه‌وه و چۆنیه‌تی په‌یوه‌ندییه‌وه به‌ خواوه، مشتومر زور بووه، هه‌ندیک له‌ حه‌نبه‌لییه‌کان و نه‌یاره‌کانیان، تووشی تپه‌راندن و به‌زایه‌دان بوون، له‌ حه‌نبه‌لییه‌کان هه‌بووه گوتویه‌تی: نه‌ک هه‌ر بیژه (لفظ) ه‌کانی فه‌رمایشتی خوا، بگره‌ مه‌ره‌که‌ب و تیانوو سه‌که‌ش، نه‌وانیش هه‌ر دروستکراونین و نه‌وانیش هه‌ر له‌میژینه‌و بئ سهره‌تان، (فخرالدين الرازي)، له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خوی دا^(۱) ده‌لئ: (الْحَتَابِلَةُ الَّذِينَ قَالُوا: بِقَدَمِ هَذِهِ الْحُرُوفِ، وَهَؤُلَاءِ أَحْسُ مِنْ أَنْ يُذَكَّرُوا فِي زُمَرَةِ الْعُقَلَاءِ) نه‌و به‌ گشتیی گوتویه‌تی: حه‌نبه‌لییه‌کان (به‌لام به‌شیک له‌ حه‌نبه‌لییه‌کان بوون) نه‌وانه‌ی گوتوو یانه: نه‌و پیتانه‌ی قورنآن (که ئیمه ده‌یانخوتین و ده‌یانوو سین) نه‌وانه‌ش هه‌ر بئ سهره‌تان، نه‌وانه‌ که‌مترن له‌وه‌ی له‌ریزی عاقلاندا بزمیردرین! (نه‌ویش جوړیک له‌ زیده‌رؤیی کردوه له‌و قسه‌یه‌یدا).

به‌ هه‌ر حال به‌شیک له‌ حه‌نبه‌لییه‌کان و ابوون، له‌ به‌رانه‌ریشیاندا، هه‌ندیک له‌ نه‌یاره‌کانیان له‌ موعته‌زیله‌و، جه‌همیه‌کان گوتوو یانه: نه‌ک هه‌ر بیژه‌کان (ألفاظ) ی فه‌رمایشتی خوا، به‌لکو مانایه‌کانیشیان هه‌ر په‌یدا بوون (حادث)ن!

(أبو بكر الباقلائي) كه به كنيكه له زانايان بهرجهستهی ئيسلام، ههولیداوه خه قى ئیوه راست بگرئى، كه گوتوو به قى: (إِنَّ كَلَامَ اللَّهِ الْأَزَلِّيَّ مَقْرُوءٌ بِالسِّتِنَا، مَحْفُوظٌ فِي قُلُوبِنَا، مَسْمُوعٌ بِأَذَانِنَا، مَكْتُوبٌ فِي مَصَاحِفِنَا، غَيْرُ حَالٍ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ، كَمَا أَنَّ اللَّهَ مَعْلُومٌ بِقُلُوبِنَا مَذْكُورٌ بِالسِّتِنَا، مَعْبُودٌ فِي مَحَارِبِنَا، وَهُوَ غَيْرُ حَالٍ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ، وَالْقِرَاءَةُ وَالْقَارِئُ مَخْلُوقَانِ، كَمَا أَنَّ الْعِلْمَ وَالْمَعْرِفَةَ مَخْلُوقَانِ، وَالْمَعْلُومُ وَالْمَعْرُوفُ قَدِيمَانِ)، باقلانى به بۆچوونى من، قسه به كى زۆر میانجی و باشى گوتوه لیره دا، ده لئى:

فهرايشتى له ميژينهى خوا، كه به زمانه كاهمان ده بخوئينه وهو، له دله كان و عهقله كاهمان دا له بهرى ده كه ين و، به گوئيه كاهمان ده بيبستين و، له موصحه فه كاهماندا ده ينوو سين، ئه و فهرايشته بئ سهره تايهى خوا كه سيفه قى خوايه، له هيچكام له و شتانه دا نيه، (نه له ئيو موصحه فدايه، ئه و سيفه تهى خوا، نه له سه ر زمانى ئيمه به، نه له عهقل و دلى ئيمه دا به، نه به گوئيشمان ئه و سيفه تهى خوا ده بيبستين) ههروهك چۆن خوا ﷻ به عهقل و دلمان زانراوه و به زمانمان باسكراوه و يادى ده كه ين و، له ميحرابه كاهماندا په رستراوه، به لام خوا ﷻ له هيچ كام له وانده دا نيه (نه له دلى ئيمه دا به، بهس زانينه كهى و ناسينه كهى له دلى ئيمه دا به، نه له سه ر زمانى ئيمه به، به لكو باسكردنه كهى له سه ر زمانى ئيمه به، نه له ميحرابه كهى ئيمه ش دا به، به لكو به ندايه تيه به كهى ئيمه له ميحرابه كاندا بهرجهسته ده بئ) خوئنده وه كه و خوئنه ره كه ههردوو كيان دروستكراون، ههروهك چۆن زانبارى و ناسينه كه ههردوو كيان دروستكراون (زانبارى ئيمه به خوا و ناشانى ئيمه به خوا، ههردوو كيان دروستكراون) به لام زانراوه كه و ناسراوه كه، كه خوايه ﷻ ئه وه له ميژينه به و بئ سهره تايه.

(محمد الطاهر بن عاشور) يش له تهفسيره كهى خوئيدا^(۱)، ده لئى:

(وَقَدْ اصْطَلَحَ الْأَشْعَرِيُّ عَلَى تَسْمِيَةِ ذَلِكَ الْمَذْلُومِ، كَلَامًا نَفْسِيًّا، وَهُوَ إِزَادَةُ الْمَعْنَى
الَّتِي دَلَّ عَلَيْهَا الْكَلَامُ الْفُطِي، وَقَدْ اسْتَأْنَسَ لِذَلِكَ بِقَوْلِ الْأَخْطَلِيِّ:

إِنَّ الْكَلَامَ لَفِي الْفُؤَادِ وَإِنَّمَا ... جُعِلَ اللِّسَانُ عَلَى الْفُؤَادِ دَلِيلًا.

واته: نه بوو چه سه نی نه شعهری، ناوی لهو فره میشته ی خوا ناوه، که لامی
نه فسی (سیفه ته که ی خوی ناو ناوه فره میشتی زاتی خوا) که بریتیه له ویستی
نهو واتاو مه به ستانه ی بیژه که ده یانگه یه نی، لهو شد ا قسه ی (أخطل ی، به به لگه
هیناوه ته وه، که شاعیریکه ده لی:

إِنَّ الْكَلَامَ لَفِي الْفُؤَادِ وَإِنَّمَا ... جُعِلَ اللِّسَانُ عَلَى الْفُؤَادِ دَلِيلًا

قسه کردن له نیو عه قل و دلدایه، به لکو زمان ته نیا نیشانه یه، بو ته وه ی له
عه قل و دلدایه.

تبیستا ههر که سیک که قسه یه که ده کات، مانایه که ی و مه به سته که ی له
عه قل و دلدا هه یه، دوایی له رتی زمانه وه، له رتی وشه کانه وه، یاخود له رتی
نووسینه وه، ده ری ده بری، یان له رووی ئاماژه به که وه در ده بری، به لام مانایه که ی
له عه قل و دلدایه.

فره میشت کردنی خوی پهروه ردگاریش وه ک سیفه تیک، سیفه تیک ته زه لی، وه ک
زاتی خوا بی سه ره تابه، سیفه ته که دیاره وه ک خوی پهروه ردگار، به لام دوایی
که خوا ﷺ نهو فره میشته ی خوی بو تیمه به رجه سته ده کاته وه لهو وشه و
بیژنه دا، که دوایی تیمه ده یان نووسین و ده یان لیین، به دلنیا یی مه ره که به که و
کوته که ی تیمه و، شته که که تیدا ده نووسری، نه وانه هه موویان دروستکراون،
هیچ گومان له وه دا نه.

برگه ی سن: پای راست و میانجی له باره ی نه وه وه که خوا ﷺ سیفه تی
فره میشت کردنی تیدا ته زه لییه، به لام فره میشت کردنه که ی له حال و کاتیکی

دیاریبکراودا، په یدابوووه، سیفه قی قهرمایشتکردن له خوا، سیفه ټیټکی نه زه لیبه، به لام خودی قهرمایشتکردنه که له و کاته دا که قهرمایشته که ی قهرمووه، شتیټکی په یدابوووه، بو وټنه: خوا له نه زه له وه سیفه قی قهرمایشتکردنی هه بووه، به لام له و کاته دا که قهرمایشتی له گه ل مووسادا کردوه، قهرمایشتکردنه که شتیټکی په یدابوووه، چونکه له کاتیک دا و له شوټنیکدایه، (محمد الطاهر بن عاشور) له و باره وه ورده کاریه کی هټناوه، من ده فکه هه مووی به عه ره بیسی دټنم، له بهر نه مانه قی عیلمی، چونکه مه سه له یه کی زور هه ستیارو ورده، ده لټن:

(وَتَحْقِيقُ هَذَا الْمَقَامِ بِوَجْهِ وَاضِحٍ قَرِيبٍ أَنْ تَقُولَ: إِنَّ ثُبُوتَ صِفَةِ الْكَلَامِ لِلَّهِ هُوَ مِثْلُ ثُبُوتِ صِفَةِ الْإِرَادَةِ وَصِفَةِ الْقُدْرَةِ لَهُ تَعَالَى، فِي الْأَزَلِ، وَهُوَ أَشْبَهُ بِإِثْبَاتِهِ بِالْإِرَادَةِ، فَكَمَا أَنَّ مَعْنَى ثُبُوتِ صِفَةِ الْإِرَادَةِ لِلَّهِ، أَنَّهُ تَعَالَى مَتَى تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِيجَادِ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ مُوجُودًا، أَوْ بِإِعْدَامِ شَيْءٍ كَانَ مُوجُودًا، أَنَّهُ لَا يَحْضُرُ دُونَ تَتَفَيْذِ مَا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِيجَادِهِ، أَوْ إِعْدَامِهِ خَائِلٌ، وَلَا يَمْتَنِعُ مِنْهُ مَانِعٌ، وَمَتَى تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِقْبَاءِ الْمَعْدُومِ فِي حَالَةِ الْعَدَمِ، أَوْ الْمَوْجُودِ فِي حَالَةِ الْوُجُودِ، لَا يُكْرَهُهُ عَلَى ضِدِّ ذَلِكَ مُكْرَةً، فَكَذَلِكَ ثُبُوتُ الْكَلَامِ لِلَّهِ مَعْنَاهُ أَنَّهُ كَلِمًا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِأَنَّهُ يَأْمُرُ أَوْ يَنْهَى أَحَدًا، لَمْ يَحُلْ خَائِلٌ دُونَ إِيجَادِ مَا يُبْلَغُ مُرَادَهُ إِلَى الْمَأْمُورِينَ أَوْ الْمَنْهِيِّينَ، وَكَلِمًا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِأَنْ يَخْرُجَ تَوْجِيهَ أَمْرٍ أَوْ نَهْيٍ إِلَى النَّاسِ، لَمْ يُكْرَهُهُ مُكْرَةً عَلَى أَنْ يَأْمُرَهُمْ أَوْ يَنْهَاهُمْ.

وگما آن لیرادته تعلقا صلاحیا آزلیا، وتعلقا تنجیزيا حادیا، جین تنوجه لیرادته الی ایجاد بواسطه القدره. کذلیک نجد کلام الله تعلقا صلاحیا آزلیا، وتعلقا تنجیزيا جین اقتضاء علم الله توجیه امره أو نهیه أو نحوهما الی بعض عباده. فالکلام الیذی ینطق به الرسول وینسبته الی الله تعالی هو حادث، وهو أئز التعلق التنجیزی الحادث، والکلام الیذی تعتقد أن الله آرادته وآراد من الناس العمل به، هو الصفة الأزلیة القدیمة ولها التعلق الصلاحی القدیم^(۱)،

دەلّی: ساغکردنەوه لەم شوێنەداو، بە شیوەیەکی ڕوونی نیزیك ئەوێهە کە بَلَّيْن: چەسپانی سیفەتی فەرمایشتکردن بۆ خوا، وەك چەسپانی سیفەتی ویست و سیفەتی دەستەلآتە بۆ خۆی بەرز لە ئەزەلدا، بەلکو سیفەتی فەرمایشتکردنی خوا زیاتر دەشوبهێتە سیفەتی ویستی خواو، ئنجا هەرۆهك چۆن چەسپاوی سیفەتی ویست بۆ خۆی بەرز ئەوێهە: کە خوا هەر کاتێك زانیاریەکی پەيوەست بوو بە پەیداکردنی شتێکەو کە نەبووبێ، یان بە لەبەین بردنی شتێکەو کە بووبێ، هیچ شتێك ڕێناگرێ لەو کە زانیاریی خوا پێتو پەيوەست بوو کە پەیدا بکات، یاخود لە بەینی بەرێ، هیچ ڕێگرێک ڕێی لێناگرێ، هەرۆهە هەر کاتێك زانیاریی خوا پەيوەست بوو بە هێشتنەوێ نەبوویەك لەحالی نەبووندا، یاخود پەیدا بوویەك لە حالەتی بووندا، ئەو هیچ ناچارکەرێك لەسەر پێچەوانەئە ئەو ناچاری ناکات، بەهەمان شیوەش:

چەسپانی فەرمایشتکردن بۆ خوا، واتایەکی ئەوێهە هەر کاتێك زانیاریی خوا پەيوەست بوو بەوێهە کە فەرمان بکات بە کەسێك، یاخود ڕێی لێبگرێ، هیچ پەرچێك نایەتەبەری، کە ڕێ لەو بگرێ ئەوێ مەبەستیهتی بیگەیهنێ، بۆ فەرمان پێکراوان، یان بۆ قەدەغەکراوان، هەرۆهە هەر کاتێك زانیاریی خوا پەيوەست بوو بەوێهە فەرمانی خۆی، یاخود قەدەغەئە خۆی ئاراستەئە خەلک نەکات، هیچ ناچارکەرێك ناچاری ناکات فەرمانیان پێبکات، یاخود ڕێیان لێ بگرێ، هەرۆهە کە چۆن ویستی خوا ﷻ پەيوەست بوونێکی ئەزەلیی شایستەئە هەیه، پەيوەست بوونێکی پەیداکردنیشی هەیه، کاتێك ویستی خوا بە هۆی دەستەلآتەکە پەيوە ئاراستەئە شتێك دەبێ، لە ئەزەلدا خوا ویستەکەئە هەیه، بەلام لە کاتێکی دیاریکراودا، بە هۆی دەستەلآتی خواو، ئەو شتە پەیدا دەکات، بەهەمان شیوە فەرمایشتی خواش لە ئەزەلدا، شایستەئە ئەوێ هەیه ئەو فەرمایشتە بفرەموێ، ئنجا ئەو پەيوەندییە هەیه، پەيوەندییەکی جێتەجێ کردنیشی هەیه، لە کاتێکدا خوا دەیهوێ فەرمانی خۆی، یاخود ئەهێ خۆی

ئاراستەیی کەسێک بکات، یاخود جیا لەوانەش (جگە لە فەرمان و نەهی) هەر شتێکی دیکە خۆی بیهوێ ئاراستەیی بەندەکانی بکات.

کەواتە: ئەو قسەیهی کە پێغەمبەر ﷺ دەیفەرموێ و پآلی دەداتە لای خوای بەرز، فەرماشتهکەیی خۆ، ئەو پەیدا بوو، یە، کە لەسەر زمانی پێغەمبەر ﷺ پەیدا دەبێ، ئەو شۆنەواری ئەو پەيوەست بوون پەیدا کردنە تازەیه کە سیفەتی فەرماشتی خۆی، بەلام ئەو فەرماشتهی دەزانری خوا و یستوو یەتی، لە خەلکی ویستووە کاری پێیکەن، ئەو سیفەتە ئەزەلییە لە مێژینه یە کەیی خۆی، ئەو پەيوەست بوونە گونجاویەیی هەیه، کە لە کاتیکی دیاریکراو و لە شۆنێکی دیاریکراو دا بەرجهسته بێ.

واتە: سیفەتی فەرماشتهکردنی خوا ﷻ، وەك سەرجهم سیفەتەکانی خۆی، کە وەك زاتی خۆ، بێ سەرەتان، وەك چۆن خوا لە ئەزەل دا زانیاری هەبوو، توانای هەبوو، ویستی هەبوو، دەستەلاتی هەبوو، حیکمەتی هەبوو، بەزەیی هەبوو، بە هەمان شۆهش خۆی بەرز سیفەتی فەرماشتهکردنی هەبوو، بەلام کاتیکی کە فەرماشتهکەیی کردووە ئەو فەرماشته بەرجهسته بوو، لەو کاتە دا کە فەرماشتهکەیی کردووە، ئەو فەرماشتهکردنە بە پەیدا بوو لە قەلەم دەدری، بەلام سیفەتە کە ئەزەلییە و لە مێژینه یە.

بە تەئکید دواییش کە مرۆڤەکان ئەو فەرماشتهی خوا دەخوینن و هەو بە عەقلیان تێدەگەن و، بە زمانیان دەپێن و، لە میحراپەکاندا دەپخوینن و هەو، لە پەرستشدا بەرجهستهی دەکەن، هەموو ئەوانە بە پەیدا بوو لە قەلەم دەدرین، بەلام ئەسلی فەرماشتهکەیی خوا، زانیارییە کەیی خوا، وەك سیفەتەکانی ئەزەلیین، بە دنیایی ئەو مەسەلەیهی ژۆر وردو، ئەو نەدی بە گشتیی خوینەرانی لێی تێگەن، باسم کرد.

برگهی چوار: ئنجا لیره دا قسهی خۆم دینم، وهك گوشراوی ئه وهی گوترا له و باره وه:

خوا عزوجل سیفه ته کانی و کاره کانی زۆر له وه مه زترن و، به زترن که تیمه ی مروّقی هه موو شتیکیان له باره وه بزانی و وهك پتویست تییان بگهین، خوا له سوورەتی (طه) دا، پتی فرموین: ﴿وَلَا يُحِطُونَ بِهٖ عِلْمًا ۝۱۱﴾، واته: زانیاری ئه وان ده وری خوا نادات.

که واته: هه ر که سیک ته ماعی ئه وهی هه بی، که له باره ی فرمایستی خواوه، ده سه ته لاتی خوا، زانیاری خوا، به زه یی خوا، حکمه تی خوا، هه موو شتیکی له باره وه بزانی، ئه وه ده یه وئ شتیکی بیسنور له شتیکی سنوور داردا جیکاته وه، ئنجا با وهك وئنه یه ک بیینه وه، ته نیا بۆ لی حالی ی بوون:

تایا ئاوی ده ریاهه ک، ئاوی ئوقیانووسی که له به ردا خیکدا جتی ده بیته وه؟ نه خیر، ئنجا زانیاری خوا زۆر زۆر فراوانتریشه و بیسنور فراوانه، هه روه ها حکمه تی خوا، په حمه تی خوا، هه موو سیفه ته کانی خوا بیسنورن و له چا و عه قلی مروّقی وهك ئوقیانووس و په ردا خیش نین، ئوقیانووسه که هه ر چۆنی سنوور داره، به لام سیفه ته کانی خوا بیسنورن، بۆیه خوا ی په روه ردگاریش ئه وه نده توانایه ی داوه به تیمه، بای ئه وه نده که خوا بناسین و له سیفه ته کانی تیکه یین و له کرده وه کانی تیکه یین، به لام مهانه وئ هه موو شتی که له باره ی خوا وه بزانی، به ته نکید تیمه به و توانایه ی خوا پیدایین له و ژیا نه دنیا یه دا بۆ تا قیردنه وه، توانامان بای ئه وه نده نیه، هه موو شتی که له باره ی خوا وه بزانی، به لکو بای ئه وه نده ده زانی که خوا بناسین و، بزانی خاوه نی تیمه، په روه ردگاری تیمه، به دیه یته ری تیمه یه، ده بی هه ر ئه و به رستین و به ندایه تی بۆ بگهین، زاتی خوا ی په روه ردگار به و شتیه یه که ده فرموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۝۱۱﴾ الشوری، هه چ شتی که وهك وئنه ی وی نیه، هه روه ها سیفه ته کانی بیسنورن و کرده وه کانی

وہك كىردوہى ھىچ شىتېك و كە سىكى دىكە نىن، بە كورتىسى: ھەرچى پەيوەندىسى بە خواوہ ھەيە، تايەتە بە خواوہ، بايى ئەوۋەندە خوا عەقل و ھەستى داوہ بە ئىمە، كە ئەو شتائە بزائىن، بەلۇم چانەوئى ئەو پەرى شتەكان بزائىن، بىكومان ئەنيا خوا ﷻ وەك پىويست خوئى دەناسى، بەلۇم ئىمە بايى ئەوۋەندە كە پىسى تاقىبكرئىنەوہ، تواناى پىداوین، بىناسىن.

مه سه له ی جواره م:

سروشگردنی خوا بو موحه ممه د ﷺ به هه مان شیوه ی سروشگردنیه تی بو پیغه مبه رانی پتشیووی و، پیش سروش بو کرانی، به کتیب و نیمان ناشنا نه بووه، به لام خوا قورسانی کردوته رووناکیه ک که موحه ممه د ﷺ به نده کانی خوی به ره و راسته شه قامی خوا، که خاوه نی ناسمانه کان و زویه، پن پینمایسی بکات:

خوا ده فه رموی: ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ. مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّا لَنَهْدِيهِ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ، مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

شیگردنیه ی ئه م، دوو ئایه ته، له جهوت برگه دا:

١- ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ﴾، ههروه ها به و شیوه یه روو حیکیمان له لایه ن خو مانه وه، له فه رمانی خو مان بو تو سروشگرد، لیره که ده فه رموی: ﴿ مِّنْ أَمْرِنَا ﴾، (الأمور المضاف إلى الله بمعنى الشأن العظيم) له شکو و پینگه ی خو مانه وه، روو حیکیمان بو تو نارد، ﴿ وَكَذَلِكَ ﴾، واته: به و شیوه سه رسوره ئه ره که ده بن هه ر به خوی بچو ئه ری، یاخود به و شیوه یه که له ئایه تی پتشیوودا باسکرا، تیمه له لایه ن خو مانه وه روو حیکیمان بو ره وانگردی، یاخود به و شیوه یه که له که ل پیغه مبه رانی پتشیوودا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، مامه له مان کردوه، که سروشمان بو کردوون، (أَيُّ: كَانَ وَحِينَا إِلَيْكَ مِثْلَ كَلَامِنَا الَّذِي كَلَّمْنَا بِهِ مِنْ قَبْلِكَ) سروشگردنیه که ی تیمه بو لای تو، ههروه ک فه رمایشتگردن و سروشگردنمان بووه، بو لای پیغه مبه رانی پتیش تو.

٢- ﴿ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ ﴾، پتیشتر نه تده زانی نه کتیب چیه و نه نیمان چیه؟ (المقصود نفي إدرايته لكل من الكتاب والإيمان) مه به ست نه وه یه که

پیغمبر ﷺ هیچ کام له کتیب و تیمانی نه زانیون، یانی: زانینی پیغمبر ﷺ لادہبات، له بارہی کتیبہ و وہو له بارہی تیمانہ و ہ.

(۳) - ﴿وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُورًا﴾، بہ لام تیمہ کردمان بہ رووناکییہك، رانوی سر (جَعَلْنَاهُ) بؤ قوربان دہ چیتہوہ، واتہ: نهم قوربانہ مان کہ بؤ ناردووی و بؤمان سروشکردووی، کردوومانہ بہ رووناکییہك.

(۴) - ﴿تَهْدِيْ بِهٖ مِّنْ نَّشَآءٍ مِّنْ عِبَادِنَا﴾، ہہرکام له بہندہ کامان، کہ ہمانہوئی پیی راستہ ریی دہکین، پیی بہ مراد دہگہ بہ نین.

(۵) - ﴿وَ اِنَّكَ لَتَهْدِيْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾، بہ دلنیاپی توش رینمای پیی دہکے بہرہو ریی راست، بہرکار (مفعول بہ) رینمای دہکے (تَهْدِيْ) قرتیندراوہ، (اِنَّكَ لَتَهْدِيْ) یانی: ﴿وَ اِنَّكَ لَتَهْدِيْ النَّاسَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ خہلک بہرہو ریی راست رینمایان دہکے وریان پیشان دہدہی.

نجا دواپی پیناسہی ریہہ راستہ کہ دہکات و دہفہرموی:

(۶) - ﴿صِرَاطَ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ﴾، ریی ئەو خواہی کہ ہہرچی له ناسمانہکان و زہوی دایہ، ہی و بہ.

(۷) - ﴿اَلَا اِلٰى اللّٰهِ تُصِيْرُ الْاُمُوْرَ﴾ (ئہہا) بزنان! کاروبارہکان تہنیا بہرہو لای خوا دہچن. (أَلَا: أَدَاةُ التَّنْبِيْهِ) (أَلَا) نامرآزی وریاگردنہوہیہ، یانی ئەہا کاروبارہکان بہرہو لای خوا دہچن، ہہموو شتیک دہ چیتہوہ بؤ لای خوا (صَارَ اِلٰى كَذَا: اِنْتَقَلَ، وَصَرَ لِلْاِنْتِهَاءِ اِلٰى غَايَةٍ) (صَارَ): بہ کاردہ ہتیری بؤ گہ یشتن بہ نامانجیک، بہ کؤتایہہك.

کورتە باسیک دەربارەی فەرمایبستی خوا

﴿ مَا كُنْتَ نَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ ﴾

لێرەدا مشتومڕێکی زۆر لە بارەی ئەم تەعبیرەووە هەبە، کە خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿ مَا كُنْتَ نَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ ﴾، تۆ پێشتر نەتەدەزانی نە کتێب چییەو، نە ئیمان چییە؟

لەو بارەووە مشتومڕی زۆر کراوە، کە بە بۆچوونی بەندە، مانای پرستە قورئانییە کە زۆر پوونە، خوا بە پێغەمبەر موحەممەد ﷺ دەفەرموی: تۆ پێش ئەوێ وەحییت بۆ بنێرم و بتکەمە پێغەمبەر ﷺ، نەتزانێوە نەکتێب چییە و نە ئیمان چییە؟ کتێب ئەگەر مەبەست قورئان بێ، پێش ئەوێ خوا قورئان بۆ پێغەمبەر بنێری، پێغەمبەر ﷺ نەیزانیوە قورئان چییە، ئەگەر مەبەست لە کتێب بەرنامە بێ، چونکە (کتاب) لە قورئاندا بە مانای بەرنامەش هاتووە، بێگومان پێغەمبەر ﷺ نەیزانیوە بەرنامە چییە؟ هەر وەها نەشیزانیوە ئیمانیش چییە؟ هۆی ئەو مشتومڕەش بە بۆچوونی من، دەگەرێتەووە بۆ دوو شتان:

یەکەم: بە داخەووە هەندێک لەزانایان، کاتێک کە قسە دێتەسەر پێغەمبەری خاتەم ﷺ عاتیفەیان بەسەر عەقلدا زāl دەکەن، بۆ وێنە: لێرەدا دەلێن: چۆن پێغەمبەر ﷺ نەیزانیوە ئیمان چییە؟ خوا کاتێک بفرموی: نەیزانیوە ئیمان چییە! نەیزانیوە، یاخود لە سوورەتی (الضحی) دا، کە دەفەرموی: ﴿ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴾، خوا تۆی بە گومرا بینی، بەلام پێنمایی کردی، یان خستیمتە سەر راستەری، هەندێک لە زانایان پینەو پەرۆی دنیایان کردووە، دەلێن: ﴿ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴾، پڕۆژیک پێغەمبەر ﷺ مندال بوو، پێی لێ ونبوو، دوایی خوا جبریلی نارودو، هیناویەتەووە بۆ مالتی!! بەلام پێویست بوو ناکات، چونکە خوا ﷻ دەفەرموی: تۆ بەرپێت نەدەزانی، (ضال) یانی: کەسیک کە بەرپێت نازانی و

ون بووه، ئنجا دەپرسین: ئایا چاکەو ئازایەتیە کەى وەحیی خوا چییە، ئەگەر پێغەمبەرى خاتەم ﷺ پێش هاتنى وەحیی و بوونە پێغەمبەرىش کتیبى هەر زانیبى و ئیمانیشى هەر زانیبى، ئایا دواى بۆ هاتنى وەحیی چى لى زیاد بووه؟

دووهم: ئەوجۆرە زانایانە وەك خۆى لە ماناو چەمكى ئیمان حالىی نەبوون و، ئیمانیان هەر بە مانای خواناسی، (معرفه الله) بەکارهێناوه، کەمن کتیبیکم هەیه بە ناوی: (خواناسی، ئایین، ئیمان) خواناسی جیایە لە ئیمان، خواناسی ئەوەیە کە تۆ بزانی خوا ﷻ بەدیھێنەر و پرورەردگار و خواوەنى ئەم گەردوون و کەون و کانیاتەیه، ئەووە خواناسیەو، ئەمە خالى ھاوبەشى پروداداران و بێپرودایانە، بێپرودایان مەبەستم ئەوانە نیە کە مولحیدن، واتە: هەموو ئەو بێپرودایانەى وەك: جوولەكە، نەصرانىی، صابیتە، ھاوبەش بۆخوا دانەران، بەلکو ئەوە خالى ھاوبەشى بەینى پروداداران و ئیبلیسشە، ئیبلیسش خواى ناسیوه، بەلام ئایا ئیبلیس کە خواى ناسیوه بە پرودادار لە قەلەم دراوه؟ بەتەنکید نەخێر، ئنجا ئیشکالە کە لەوەدایە، کە ئەوان پێیان وابوو، ئیمان یانى: خواناسی، ئنجا گوتووایانە: پێغەمبەر ﷺ ئەدى ئەوە نیە لە ئەشکەوتى (حراء) دا خواپەرستى کردوه، کەواتە چۆن خواى نەناسیوه؟!

وەلامەکەى ئەوەیە: کە ئیمان جیایە لە خواناسی، ئەگەر ئیمان خواناسی بووایە، پێغەمبەر ﷺ زۆرباش خواى ناسیوه، نەك هەر پێغەمبەر ﷺ بەلکو پێغەمبەرى خاتەم دەفەرموتى: (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ: فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ يَجَسَّانِهِ)، (أخرجه البخاري: ١٢٩٢، ومسلم: ٣٦٥٨، وأبو داود: ٤٧١٤)، واتە: هەموو مندالێك لەسەر خوارسك لە دایك دەبێ، (لەسەر زگمكى خواناسی)، بەلام دواى باب و دایكى دەیکەنە جوولەكە، یان دەیکەنە نەصرانىی، یان دەیکەنە مەجووسى.

چ جاي پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە خواوەنى پاکترین سرووشت و زگمک و خوارسك و چاکترین مەعدەن بوون، بەلام ئیمان جیایە لە خواناسی.

ئىنجا با تەماشایەکی تەئویل و مانا ئیکدانەوهی هەندیک لە زانیان بکەین، تەماشای زۆر لە تەفسیرەکانم کرد، بۆ وینە: (القرطبي)^(١) ھەوت جۆرە تەئویلان دەکات بۆ ئەوە کە دەفەر موی: ﴿ مَا كُنْتُ نَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ ﴾، کە ئایا مەبەست پێی چییە، مەبەست لە (ئیمان) کە پێغەمبەر نەیزانیوێ چییە؟!

یەك: (شَرَائِعَ الْإِيمَانِ وَمَعَالِمُهُ) مەبەست: بەرنامەکانی ئیمان و نیشانەکانی ئیمانە.

دوو: (الْإِيمَانُ: تَفَاصِيلُ الشَّرْعِ) ئیمان مەبەست پێی وردە کارییەکانی شەریعەتە، کە نەیزانیون.

سێ: (قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَدَعْوَةُ النَّاسِ إِلَى الْإِيمَانِ) مەبەست: قورئان خوێندن و بانگکردن خەڵک بەرەو ئیمانە.

چوار: (الْإِيمَانُ: الْقِرَائَةُ وَالْحُكْمُ) مەبەست لە ئیمان: فەرزەکان و ھۆکمە شەریعیەکانە، کە نەیزانیون.

پنج: (الْإِيمَانُ: الصَّلَاةُ) مەبەست لە ئیمان نوێژە، ئىنجا ئەو ئایەتەیان بە بەلگە ھێناوێ تەوہ: ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ ﴾ البقرة.

شەش: (الْإِيمَانُ: أَهْلُ الْإِيمَانِ) یان: تۆ ئەھلی ئیمانێ نەناسیون، پێش ئەوہی خوا وەھبیت بۆ بنێری!

ھەوت: (فِي الْمَهْدِ وَقَبْلَ الْبُلُوغِ) تۆ کاتێک لە بێشکە داھووی و، پێش ئەوہی بەلخ بی، نەتزانێوێ ئیمان چییە!

تەئویلیکی دیکەشیان ھێناوێ دەلی: (كُنْتُ مِنْ قَوْمٍ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ، وَالْإِيمَانِ كَيْ تَأْخُذْهُمَا مِنْهُمْ) تۆ لە تێو خەڵکێک دا بووی کە ئەوان نەیان دەزانێ کتیب چییە و ئیمان چییە، تا کو لەوانی وەر بگری.

به‌لام له راستییدا پتویست بهو ته‌ئویلانه هیجیان ناکات، مانایه‌که‌ی هه‌ر
 نه‌وه‌یه که مه‌به‌ست له نیمان: (الْحَقَائِیُّ الَّتِی جَاءَ بِهَا الشَّرْعُ، وَقَهْمَهَا الْعَقْلُ،
 وَاعْتَقَدَهَا الْقَلْبُ، وَأَقْرَبُ بِهَا اللِّسَانُ، وَنَفَذَتْهَا الْأَرْكَانُ).

واته: نیمان نه‌و راستییانه‌ن که شه‌ریعت هه‌یناوی و، مروّف به‌عقل تییان
 ده‌گات و، به‌دل قبوولیان ده‌گات و په‌سندیان ده‌گات و، به‌زمان دانیان پیدادینتی
 و ته‌عبیریان لیده‌گات و، به‌ئه‌ندامه‌کانیشی جیبه‌جییان ده‌گات.

پتغهمبه‌ر ﷺ، نه‌و راستییانه‌ی که له‌باره‌ی خواوه، له‌باره‌ی فریشته‌کانه‌وه،
 له‌باره‌ی کتیبه‌کانه‌وه، له‌باره‌ی پتغهمبه‌رانه، له‌باره‌ی رۆژی دواییه‌وه، له
 باره‌ی قه‌زاو قه‌ده‌روه، هاتوون، که به‌بی‌هاتنی شه‌ریعت، مروّف نابانزانتی،
 نه‌وانه که ده‌بی‌دوایی به‌عقل ده‌رک بکرتن و به‌دل قبوول بکرتن و به
 زمان تیعیترافیان پتیکرتی و به‌ئه‌ندامه‌کان جیبه‌جی بکرتن، ئا‌ئه‌وه بووه
 پتغهمبه‌ر ﷺ نه‌یزانیوه، نه‌که‌رنا پتغهمبه‌ری خوا، خواناس بووه‌و، پتغهمبه‌ری
 خوا ﷺ زانیویشیه‌تی رۆژیک دی مروّف لیتی ده‌پرسرتیه‌وه‌و، که‌م زۆر ده‌نگوباسی
 پتغهمبه‌رانیشی بیستوه، به‌لام نه‌و راستییانه به‌و شی‌وه‌یه که دوایی خوا ناردووئی،
 له‌لای پتغهمبه‌ری خاتمه‌نهبوون ﷺ.

به‌نسبت کتیبیسه‌وه، دیاره پتغهمبه‌ر ﷺ به‌ر له‌وه‌ی خوا کتیبی بو‌بتیرتی،
 نه‌یزانیوه کتیب چیه، چۆن بزانتی؟ هه‌روه‌ها به‌رله‌وه‌ی به‌رنامه‌ی بو‌بی،
 نه‌یزانیوه به‌رنامه‌ چیه؟ له‌سوورده‌تی (الضحی) ش‌دا، خوا ده‌فه‌رموئی: ﴿وَوَجَدَكَ
 صَالًا فَهَدَىٰ ۝ ۷﴾، واته: خوا تو‌ی سه‌رگه‌ردان بینی، به‌لام رینمایی کردی،
 راسته‌پتی کردی، نه‌که‌ر پتغهمبه‌ری خوا زانیای، بوچی له‌ته‌مه‌نی چل سالییه‌وه،
 له‌دوای چل و یه‌ک سالییه‌وه ده‌ستی پیده‌کرد؟ هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه ده‌ستی
 پیده‌کرد، به‌لام دیاره نه‌یزانیوه و بیکومان نه‌که‌ر زانیای، له‌که‌ل کۆمه‌لگایه‌که‌ی
 خویدا خه‌ریک ده‌بوو، به‌لام پتغهمبه‌ر ﷺ پتیش ته‌مه‌نی چل سالی، هه‌رکیز لیتی

نه گنبد او ده ته وه، سَنَ کە سی دو اند بن و بُوَ خواناسیی بانگیان بکات، بُوَ په وستی بهرز، بُوَ عیبادهت، یا خود نه هییان لیبکات له شتی خراب، لیبی نه گنبد راوه ته وه، چونکه بهرنامه که ی نه بووه، ههتا خوا سروشی بُوَ نه کردوه، نه یزانیوه نه تیمان چیبیه، بهو شیوه یه ی باسما ن کرد، نه کتیب و بهرنامه ش چیبیه، بهو شیوه یه ی باسما ن کرد، ئنجا له سوورقی (یوسف) دا، خوای پهروه دگار له ئایه قی ژماره (۳) دا، زور بهروونیسی ده فرموی: ﴿مَنْ نَقَضَ عَلَيْهِ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ واته: تیمه باشتین به سه رهات، باشتین گنبدانه وه بُوَ تُوَ ده گنبدینه وه، به هُوَ ئه وه وه که ئه م قورئانه مان بُوَ تُوَ سروش کردوه، هه رچه نده پبشتر له بی ناگیان بووی، که واته: پیغهم بهر ﷺ پبشتر له بیتاگیان بووه، دوایی خوا ناگاداری کردۆته وه، وه قَل و دَلی رۆشن کردۆته وه، بهو هیدایه ته ی خُوَ و بهو وه حییه ی خُوَ.

خوا به لوتف و که ره می خُوَ هیدایه ئمان بدات، زیاتر له قورئان پببگه یین و زیاتر تبه وه ی رامینین و لیبی وردبینه وه، هیدایه تیشمان بدات هه رچی زانیان بیتوانین و، حالیی بوونه که له خۆماندا بکه ی نه حال.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الزخرف

www.KitaboSunnat.com

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (١٤٤١/٥/١٤) کۆچییه، بەرانبەر (١/٩/٢٠٢٠)ی زاینی، بە پشتیوانی خوا، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الزخرف).

پێناسەی سوورەتی (الزخرف) و بابەتەکانی

(١) - ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە موصەفەکاندا هەر بە (سورة الزخرف) ناسراوە، بەلام پێشەوا بوخاریی رەحمەتی خوای لئی بئ، لە صەحیحە کە ی خۆی لە (کتاب التفسیر) دا، بە (سورة حم الزخرف) ناوزەدی کردووە، لەبەر ئەوەی ئەمیش یەکیکە لە حەوت سوورەتەکان، کە هەردوو پیتی (حم) یان لە پێشەوهن، وە ک پێشتر باسمان کرد.

(٢) - شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەککەییە، لە (قَتَادَةَ) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ) هە هاتو، کە هەردووکیان لە زانایانی جیلی دواي هاووەلانن، واتە: جیلی شوینکەوتوو (التابعين)، کە ئایەتی: ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً يُعْبَدُونَ﴾ (١٥) الزخرف، واتە: لەوانە بپرسە کە لە پێش تۆدا ناردوویمان، لە پێغمبەران، ئایا جگە لە (خوای) خاوەن بەزەیی، پەرستراوانیکی دیکەمان داناون، پەرسترتین؟ ئەمەش پرسیارکردنی نکوولبیلیکەرانیە، واتە: شتی وانیه، ئەو دوو زانایە گوتووین: ئەم ئایەتە موبارە کە لە (المَسْجِدِ الْأَقْصَى) دابەزیو، واتە: ئەو کاتە پێغمبەری خاتەم

موحه مەھد ﷺ، سەفەری شەورۆو بەرزبوونەو (الإسراء وَالْمَعْرَاجِ) ی کردو، ئنجا ئەگەر ئەو راست بێ، هیچ گرفت نیە، گرنگ ئەو یە ئەم ئایەتەش، لە ئیو سوورەتی (الزُّخْرُفِ) دا، یەکیکە لە (۸۹) ئایەتەکی پێش کۆچکردنی پیغمبەر ﷺ، هاووەلانی لە شاری مەککەو بوو شاری مەدینە دا بەزیو.

کەواتە: بە لە دەرهوێ مەککەش هاتبێتە خوار، وەك شوێنی جوگرافی، بەلام لە رووی کاتەو، هەر دەچیتە پێناسە سوورەتە مەککەییەکان و ئایەتە مەککەییەکانەو.

(۳)- ریزبەندیی لە موصحف و هاتنە خواردا:

لە ریزبەندیی دا بەزین (ترتیب النزول) دا، ژمارە (۶۲) ی هەیه، واتە: شەست و دوو مین سوورەتە دا بەزیو، پێش سوورەتی (الدُّخَان) و لە دوا سوورەتی (فُصِّلَتْ)، لە ریزبەندیی (المُصْحَف) ی شدا ژمارە (۴۳) یە.

(E)- ژمارە ئایەتەکانی:

لە لای زۆربە هەرە زۆر لە زانایان، ئەوانە ی سەرژمیری ئایەتەکانی قورئانیان کردو، هەشتا و نۆ (۸۹) ئایەتە، بەلام هەندێک لە زانایانی شام بە هەشتا و هەشت (۸) یان داناو، پێشتریش باسمان کردو، کە جیاوازیی ژمارە ئایەتەکان، پەيوەندیی هەیه بە کورتیی و درێژی هەندێک لە پستهکانەو.

(O)- نیوهرۆکی:

ئەمیش هەمان نیوهرۆکی قورئانی مەککەییە، بە هەر سێ تەوهره گشتییەکیەو، باسی خواناسیی و، بەدیوینەرایەتیی و، پەروەردگاریتیی و، خاوەنداریتیی و، تەنیا پەرسراویتی خوا ﷻ، باسی پیغمبەرایەتیی و، وەحیی

و، باسی رۆژی دواپی و بههشت و دۆزهخ. بهلام ئەم سوورپه پانتاییهکی زۆری تیدا تهرخانکراوه، بۆ خستنه پرووی شیرک و پووچه لکردنه وهی، به ههر سێ جۆره که یه وه:

- ۱- شیرکی هاوهدل و هاوبهش بۆ خوا دانان (باوترین جۆری هاوبهش بۆ خوا دانان بووه).
- ۲- شیرکی طاغوت په رستیی.
- ۳- شیرکی رۆله بۆ خوا دانان.

که به زۆریش وابوووه فریشتهکانیان به رۆلهی خوا دانان و، پتشتیش خه یالیان وابوووه، که فریشتهکان مینهن، بۆیه فریشتهکانیان به کچانی خوا دانان، هه لته ته هه ندیک له هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان، (شایطین) یشیان به کورانی خوا دانان، وه که له سوورپه تی (الأنعام) دا به درژیی له و باره وه دواين. شایانی باسیشه: ناوی ههر کام له (إبراهیم، موسی، عیسی ابن مریم)، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له م سوورپه ته دا هینراوه، ئاماژه یه که به به سه رهاته کانیان کراوه، له سیاقی به ره چدانه وهی شیرکدا:

۱- ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ: له ههر سێ ئایه ته کانی ژماره: (۲۶، ۲۷، ۲۸).

۲- موسا عَلَيْهِ السَّلَامُ: له ئایه ته کانی ژماره: (۴۶ - ۵۶)، واته: (۱۱) ئایهت.

۳- عیسا عَلَيْهِ السَّلَامُ: له ئایه ته کانی ژماره: (۵۷ - ۶۵)، واته: (۹) ئایهت.

واته: سه ره جه م بیست و سێ (۲۳) ئایهت، بۆ ئاماژه یه که به به سه رهات و هه لویستی ئەم سێ پتغه مبه ره پایه به رزه تهرخان کراون، له بواری به ره په چدانه وه یان بۆ شیرک دا، ئنجا له دوا ی به ره په چدانه وهی شیرک، به ههر سێ جۆره که یه وه، پانتاییهکی باشیش بۆ خستنه پرووی نیشانه کانی خوا، که له هه مان کاتدا چاکه و نیعمه ته کانی له ژبانی مرۆفدا، تهرخان کراوه، هه روه ها باسی رۆژی دواپی و نیعمه ته کانی به ههشت و، ئازار و مهینه تیبه کانی دۆزه خیش

کراوه، چەند جارێکیش باسی قورئان کراوه بە ناوەکانی: (الْكِتَابُ الْمُبِينِ)، (قِرْآنًا عَرَبِيًّا)، (جَاءَهُمُ الْحَقُّ)، (هَذَا الْقُرْآنُ)، (الَّذِي أَحْيَا لِيكَ)، بەم پێنج تەعبیرە لە چەند شوێنێکدا باسی قورئانیش کراوه.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

۱- لەم سوورەتەدا لە قەدەر قەبارەى حۆی، پانتاییەکی زۆر بۆ بەرپرەردانەوهی هەر سێک جووری شیرک: هاوبەش دانان، پۆلە بۆ لا پالدان، طاغووت پەستی، تەرخانکراوه.

۲- لەم سوورەتەدا لە دوو تاییەتدا، قسەى پووچی کافرەکان، شوێن باب و باپیرانمان دەکەوین، بە هەردوو تەعبیری:

أ- ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾﴾ و

ب- ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾﴾، هاتو، کە تەنیا لەم سوورەتەدا، بەو شیوەیە بە دوو تەعبیری جیاواز ئەم مەسەلەیه، لە دوو تاییەتی بە دواى یەکدا هاتو.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئەو راستییە، بەو پووینیە خراوەتە پوو، کە ئەگەر لەبەر تێکڕا کافر بوونی خەلک نەبووایە، لەبەر ئەوە نەبووایە، خەلک وەسەر کوفر بگەرێ و، وەسەر شیرک بگەرێ و هەمووی لە خوا هەلبگەرێتەوهو، سامان و نعیمەتێکی یەکجار زۆری بەسەر کافراندا دادەپشت، کە لە تاییەتەکانی: (۳۳، ۳۴، ۳۵)دا، ئەو راستییە خراوەتەپوو:

﴿وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوشِيَهُمْ سُفْقًا ﴿٢١﴾ مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٢٢﴾ وَلِيُوشِيَهُمْ أَتُونَا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَزُخْرُفًا وَإِن كُلُّ لِمَا مَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾﴾ الزُّحْرُفِ.

۴- ته نیا لهم سووره ته دا باسی پیکه نینی فیرعه ونیه کان به موعجیزه کانی موسا علیه السلام کراوه: ﴿فَأَسَاجِدُهُمْ بِتَابِنَا إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَعْضَوْنَ ﴿۱۷﴾﴾ الزخرف، واته: کاتیک نیشانه کانی تیمه ی بو هیتان، کتوپر بیتان پیکه نین، که به زوری وایه، بابای کالفام و، بابای نه زان به شت پیده که نن، له جیاتی نه وهی تیوهی رامینتی، پیتی پیده که نن، نینسانی عاقل له شت ورد ده بیته وهو تیی راده میتنی، شتیک که نامو بن و سه یر بن، یه کسه ر پیتی پی ناکه نن، به لکو لیتی ورد ده بیته وهو.

۵- ته نیا لهم سووره ته دا فیرعه ونیه کان، موسایان علیه السلام به: ﴿يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ ﴿۱۸﴾﴾ دواندوه، له نایه تی ژماره: (۴۹) دا، به لن له شوینه کانی دیکه دا باسی نه وه یان کردوه، که نه مه جادووگه رهو، نه مه جادووی هیتاوه، به لام نه وه که رووبه روو پیتی بلین: ﴿يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ ﴿۱۹﴾﴾ ته نیا لهم سووره ته دا له نایه تی ژماره: (۴۹) دا هاتوه.

۶- ته نیا لهم سووره ته دا، نهو قسه و بیانوهی فیرعه ون له بارهی موساوه علیه السلام هاتوه: ﴿فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جِلْدٍ مَّعَمَّةٍ مَّلَكِيَّةٍ مَّقْتَرِنِينَ ﴿۲۰﴾﴾ واته: ده بووایه بازنه ی زیری فریدرابانه سه ری، یاخود فریشته کان به جووت له که لی دابانایه و هاواربان له که لی و، پیکه وه هاتبانایه.

۷- ته نیا لهم سووره ته دا، ته عبیری: ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿۲۱﴾﴾، هاتوه، واته: فیرعه ون خه لکه که ی خوئی سووک کردو، کیشی که م کردن، که به ته نکید مه به ست نه وه نیه کیشی دابه زاند بن، مه به ست نه وه یه که له زمانه کاندنا هه یه، ده لن: فلان که س پایویکی گرانه و، مروقیکی گرانه و، قورسه، واته: سووکه له نیه و، عقل سووک نیه و، پایویکی دامه زراوه، مروقیکی دامه زراوه، به لام فیرعه ون به چه واشه کردن و، به هه ره شه و گوپه شه کردن، یاخود به ترساندن و برسی کردن، وای لیکردن که نه و عقل و هوش و گوشه یان، وه ک پتویست لیتی به هره مه ند نه بن، یاخود: ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ ﴿۲۲﴾﴾ واته: خه لکه که ی خوئی سووک بینی و، سووکه له ی بینین له رووی عقل و تیگه یشتنه وه، بوپه ش به قسه یان نه کرد.

۸- تهنیا لهم سووره‌ته‌دا، هاوبه‌ش دانهره‌كان بو پاسا هیتانه‌وه‌ی شیرکه‌که‌یان، وینه‌یان به عیسا علیه‌السلام هیتانه‌وه‌ه: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ وَقَالُوا يَا لَأَهْلَتْنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا صَرَّيْتَهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (۸۷) واته: کاتیک (عیسای) کوپی مه‌په‌م به وینه هیترايه‌وه، خه‌لکه‌که‌ت به هوی نه‌وه‌وه کردیان به کاله‌و، گوتیان: ئایا په‌رستراوه‌کانی تیمه باشرن یان عیسا علیه‌السلام؟ تهنیا بو شه‌ره قسه، نه‌و وینه‌یان هیترايه‌وه، نه‌وانه کومه‌لیکی زور مشتومرکه‌رن، یانی: سه‌ریان بو شه‌ره قسه‌و موجداده‌له ده‌خوری، وینه هیتانه‌وه‌که‌ش نه‌وه بوو، که خوا علیها‌السلام له سووره‌تی (الانبیاء) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (۸۸) واته: تپوه خوٚتان و نه‌وانه‌ی ده‌یانپه‌رستی، جگه له خوا، ده‌بنه سووته‌مه‌نبی دۆزه‌خ، تپوه ده‌چنه تپوی.

هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌کانی مه‌ککه، گوتیان: ئنجا ئایا په‌رستراوه‌کانی تیمه باشرن یان عیسا، واته: نه‌گه‌ر به‌پپی نه‌و ئایه‌ته بی، هه‌ر که‌س له‌گه‌ل په‌رستراوه‌که‌ی دا بچیتته دۆزه‌خ، که‌واته: ده‌بی نه‌صرانییه‌کانیش، عیسا علیه‌السلام له‌گه‌لیاندا بچیتته دۆزه‌خ، چونکه نه‌صرانییه‌کانیش عیسا علیه‌السلام ده‌په‌رستی، به‌لام خوا علیها‌السلام لیره‌دا به‌و جوړه وه‌لامده‌داته‌وه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿مَا صَرَّيْتَهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾، هه‌ر تهنیا بو شه‌ره قسه به وینه‌یان هیترايه‌وه، نه‌گه‌رنا وه‌ک زانایانی وتووێژ (مُتَاطِرَةٌ) ده‌لین: (هَذَا قِيَاسٌ مَعَ الْفَارِقِ)، واته: نه‌وه پتوانه‌یه‌که له‌گه‌ل جیاوازی‌دا، شته‌کان ده‌بی چۆنه‌که بن، ئنجا پتوانه بگریته سه‌ر یه‌ک، یه‌کیک له‌وی دیکه جیابی، په‌وا نیه قیاس بگریته سه‌ر یه‌ک، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین.

۹- تهنیا لهم سووره‌ته‌دا، عیسا علیه‌السلام به نیشانه‌ی کاته‌که (ساعة)، ناخیر زه‌مان، یاخود قیامت، یان هه‌ردوو قونای ناخیر زه‌مان و قیامت، واته: رۆژی دوایی، دانراوه، وه‌ک له ئایه‌تی ژماره: (٦١) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّقِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (١١) واته: به دنیایی عیسا علیه‌السلام زانارییه بو کاته‌که (ساعة)، واته: به هوی عیساوه ده‌زانری (ساعة) دی، که له کوٚتابی رۆژگاردا عیسا علیه‌السلام دواي نه‌وه‌ی له

تاسمان داده به زنی، تنجا ده زانری دواى دابه زینى عیسا عليه السلام، تمه نى دنيا زوری به بهر نه ماوه، چونکه دواى نه ویش، که ده ججال ده کوژی، دواى یه تجووج و مه تجووج دین، دواى نه ویش نیشانه گه وره کانی دیکه دین و، ژيانى مروّف له سهر زهوى ده پيچرته وه.

١٠- تهنيا لهم سووره ته دا، تعبيرى: ﴿الْأَخْلَاقَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ هاتوه، واته: نه وانهى زور يه كديان خو شويستوه، گيانى به گيانى بوون له دنيا دا، لهو روزه دا، [له روزه دوايدا] هه موويان پيگه وه، ده بنه دوژمن و ناحهز، جگه له پاريزكاران، پاريزكارانتيك كه له بهر خوا يه كديان خو شويستوه، له ویش نهو خو شه ويستى و مه حبهت و، دوستايه تى و، به زه يى و په روزه يان، بو يه كدى به رده وام ده بى، چونكه له دنيا دا له دوستايه تى يه كدى به هره مه ند بوون، شتيك كه له دنيا دا، به هره ي پيگه ياندوون، له قيامه تيش له سهرى به رده وام ده بن، به لام ته وانى ديكه، نهو خو شه ويستى و دوستايه تيه ي نيو انيان، له بهر نه وهى له سهر بناغه يه كى پوچ بووه، يا خود له سهر شتيكى ناهه قى بووه، بو سته مكارى بووه، بو زولم له وانى ديكه و خراپه كارى بووه، بو يه له دوا روزه دا ته ماشا ده كهن، به ره همى نهو دوستايه تى و نيزيكيه، بو يان بوته زه فته بووت و مايه ي مهينه تى و تازارى دوزه خ، بو يه له وى ليك ده بنه دوژمن.

١١- تهنيا لهم سووره ته دا، تعبيرى: ﴿أَمْ أَمْرًا أَمْراً فَإِنَّا مُبْرَمُونَ﴾ هاتوه، واته: يان نه وان بر ياريكيان داوه، تيمه بر يارده رين، واته: يان نه وان شتيكيان هه لبر يوه، تيمه هه لبر رين، بو هه ر كارو فه رمانيك كه مه انه وى نه نجامى به دين.

حه وته م: دابه ش كردنى ئايه ته كان بو چه ند دهرسيك:

تيمه سه رجهم نهو (٨٩) ئايه ته مان بو ههوت دهرسان دابه ش كردوون:

ده رسى يه كه م: ئايه ته كانى: (١ - ١٤)، واته: چوارده ئايه تى سه ره تاي نه م سووره ته ده گريته خو ي، كه باسى قورئان و نيشانه كانى خوا عليه السلام، نيعمه ته كانى خوا له ژيانى به شه ردا، ده كهن.

دهرسي دووهم: نايه ته کاتي: (۱۵ - ۲۵)، واته: يازده نايه ت ده گريته خوئی، له و يازده نايه ته دا، بهر په رچدانه وهی شیرکی رۆله برباردان بۆ خواو، لاساييکردنه وهی کویرانهی پيشينان، پووچه لکراونه وه.

دهرسي ستيهم: نايه ته کاتي: (۳۶ - ۴۵)، واته: بيست نايه ت ده گريته خوئی، که باسی ئيبراهيم عليه السلام له سن نايه تي سه ره تاي داو، هه لوتستي بهرانه به بابي و به گه له بيبرويه که ی و، که چۆن حاشای ليکردوون له په رستراوه کانيان و، ئيعلانی ته نيا خواپه رستي کردوه، پاشان هه لوتستي کافره کانی مه ککه خراوه ته پروو، دژدانه وهی پيغه مبهري خوا عليه السلام و رنمايي کردنی و، خسته نه پرووی ته و راستيه که ژيانی دنيا که م بايه خه، نه که ره له بهر نه بووايه، خه لک هه مووی يه ک پارچه بيته بيبروا، ته وانهی بيبروان، نازو نيعمه تي زياتر له وهی که هه يانه، به سه ريدا ده رشت.

دهرسي چوارهم: نايه ته کاتي: (۴۶ - ۵۶)، واته: له يازده نايه ت پيک دي، باسی گوشه يه ک له به سه ره تاي مووسا عليه السلام له گه ل فيرعه ون، که چۆن مووسا به به لکه رۆشنه کانی خواوه و، به نيشانه کانه وه چووه بۆ لای فيرعه ون و کومه لگايه که ی، به لام نه وان گالته يان پيکردوه و، به جادوگه ر نازوه ديان کردوه، سه ره نجام فيرعه ون بوغرا بووه و، به مال و سهروه ت و ساماناکه ی، خوئی هه لکيشاوه به سه ر مووسادا عليه السلام، به لام سه ره نجام نه و گه له ی که فيرعه ون گه و جانديبوونی و، چه واشه ی کردبوون و، نه قام و نه زانی کردبوون، ئنجا چه وسانديبوونيه وه، به هوئی نه زانی و نه قاميانه وه، خوا عليه السلام به تووندترين شيوه سزای داو.

دهرسي پينجه م: نايه ته کاتي: (۵۷ - ۶۵)، نو نايه ت ده گريته خوئی، باسی ويته هيتانه وهی کافره کانی مه ککه يه به عيسا عليه السلام، له سه ر راستي شيرک و، نه گه ر واپي ت هه ر که سيک، هه ر شتيک به رستري، له گه ل په رستراوه که ی ده چي ته دۆزه خ، که واته: نه صرانيه کان که عيسا عليه السلام ده په رستن، ده بي عيساش له گه ل نه واندا بچي ته دۆزه خ! خوا عليه السلام بهر په رچی نه و قسه يانی داونه وه و، که نه و قياسه له

جیسی خویدا نیہو، جوڑیکہ لہ چہ واشہ کاری و سہ فسہ طہ.

دہرسی شہ شہم: ٹاہتہ کانی: (۶۶ - ۷۳)، واتہ: ہہ شت ٹاہتہ دہ گریتہ خوی، باسی ہہ ندیک لہ نازو نیعمہ تہ کانی بہ ہہ شت بۆ ہہ ندیک لہ پاریز کاران کراوہ و لہ نیتو نازو نیعمہ تہ کاندہ باسی ٹہوہ کراوہ: ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ (۶۷) الزخرف، بۆ ٹہوان لہ بہ ہہ شتدا ہہ یہ، ہہر شتیک نہ فسیان بیخوازی و، ٹارہ زووی بکات، ہہر شتیک کہ چاوو لہ دیتنی و تہ ماشا کردنی چیرؤ و ہر بگری.

دہرسی حہ وتہم: ٹاہتہ کانی: (۷۴ - ۸۹)، کہ سازدہ ٹاہتہ کڈٹایی دہ گریتہ خوی، باسی سہرہ نجامی شوومی تاوانباران لہ دۆزہ خداو، دووبارہ بہرہر چدانہ وہی شیرک بہ ہہردوو جوڑہ کہ یہوہ، واتہ: شیرکی ہاوبہش بۆ خوا دانان و، رۆلہ پالڈان بۆ لای خوا، سہرہ نجام فہرمان کردنی خوا ﴿بَعَثْنَا بِهِ نَبِيًّا بِهِ يَتَّبِعُهُ مَبْرُورٌ﴾ کہ با چاویوشیانی لیکات و وا زیان لئی پینئی، خوا ﴿بَعَثْنَا بِهِ نَبِيًّا بِهِ يَتَّبِعُهُ مَبْرُورٌ﴾ کہ دہ فہرمسوی: ﴿فَأَسْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ وَسَلِّمْ فَمَنْ يَعْلَمُونَ﴾ (۸۹) الزخرف، لہ مہودوا دہزانی چیان بہ سہرہ دئی، ٹہ گہر لہ سہرہ ٹہوہی لہ سہرینی بہر دہوام پن.

✧ دهرسی یه‌کهم ✧

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له چوارده (۱۴) نایه تی سه ره تای نهم سوورته موباره که پیک دئی، که بریتین له نایه ته کانی: (۱ - ۱۴)، که له پینج نایه تی سه ره تادا، باسی قورنآن و، پیناسهی قورنآن و، پیکهی قورنآن کراوه.

له سئ نایه تی دواتردا، باسی پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ده کری.

له شهش نایه تی کۆتاییشدا، باسی به دیهینه رایه تیسی خواو، ژماره یه که له نیشانه و به لگه کانی کراوه، که هاوکات نه و نیشانه و به لگانه، چاکه و نیعمه تی خواشن، بۆ مروّقه کان، که سه رجهم نه گهر بئین: شهش به لگه و نیشانه، هاوکات، شهش چاکه و نیعمه تی خواشن:

۱- هینانه دی ناسمانه کان و زه مین.

۲- زه وی کردن به لانکه، یا خود راخستن و ناماده کردن، که به هۆیه وه بتوانی، ژیانیکی ناسایی له سه ر بگوزهرین.

۳- ری و بان تیدا دانانی زه وی، واته: خوا رَبِّی زه وی وا هه لخصتوه، که مروّقه کان بتوان ری و بانی تیدا دروست بکه، بۆ وینه: نه گهر تویکلی زه وی وه ک ناسن و پۆلا بووايه، چۆن ده بانتوانی ری تیدا دروست بکه و بیکۆلن؟

۴- دابه زاندنی تاویکی به نه ندازه، له سه ریوه پئ ژیانده وهی زه وی، زه ویه کی ره ق هه لاتوووی مردوو، نه و تاوهش که داده به زئری، به هه ر سئ شیوهی باران و به فرو ته رزه، داده باری.

۵- دروستکردنی سه رجهم جووته کان، که وا پیده چن مه به ست پئی رووه که کان بئ، هه لبه ته وشه (أزواج) به جووتی ناژهل و مروّف و رووه ک و، به لکو مادهی بئ ژیانیش، به لکو

هه‌موو دروستکراوه‌کانی گه‌ردوون ده‌گوتری، چونکه هه‌موو دروستکراوه‌کان جووتن و ته‌نیا خوا تاکه، به‌لام به‌پیتی سیاق لیژده‌دا ده‌رده‌که‌وی، که‌مه‌به‌ست له‌جووته‌کان، جووتی رووه‌که‌کانه‌و، ناوی ناسمان، جووته‌رووه‌که‌کان و شیناورده‌کان، ده‌پوتنی.

۶- په‌خساندنی که‌شتیی و ناژه‌لان بو‌بار و سواریی مرۆفه‌کان.

له‌کو‌تاییشدا باسی یاد‌کردنی چاکه‌ی خواو، به‌پاک‌گرتنی کراوه، له‌کاتی به‌هره‌لیوه‌رگرتنی نام‌رازه‌کانی بارو‌سواردا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ① وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ② إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③ وَإِنَّهُ فِي أُولَى الْأَنْبَاءِ لَدِينًا لَعَلِّي حَكِيمٌ ④ أَنْفَضِرْبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑤ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑥ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑦ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑧ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑨ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑩ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ نُفْرِجُكُمْ مَخْرُجَاتٍ ⑪ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ⑫ لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُّقْرِنِينَ ⑬ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ⑭

ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان

(بە ناوى خىواي بە بەزەيى بەخىشندە، حا مىم ۱) سۈيىند بە كىتىبى
 رۆشنىكەرەو ۲) تىمە گىپرومانە بە قورئانكى عەپەيى، بە ئكو (ماناو
 مەبەستەكانى) بىقامن ۳) بە دىئايىش ئەو (قورئان)، لە داىكى (ئەسلى)
 كىتىدا، لە لامان يەكجار بەرزو كارزانە ۴) ئنجا ئايا (ئەي بىپروايىنە!) بە ھۆى
 ئەوۋە، كە ئىوۋە كۆمە ئىكى زىدە پۆن، (قورئان) بىرخەرەوۋە (دانە بەزىئىن و) لىتان
 دوور بخەينەو؟ ۵) گەلىك پىغەمبەر شىمان لە (گەل و كۆمە ئىكا) پىشووۋە كاندا
 ناردوون ۶) ھىچ پىغەمبەر كىشىان بۆ نەھاتوۋە، مەگەر گالئەيان پىكردوۋە
 ۷) كە سانى وامان لە ئىو بىردن كە زۆر لەوان (بىپروايان)، بە زەبىرتر بوون
 و، حالل و بەسەرھاتى پىشووۋانىش پارىد، (لە ئىو چوون و تەنيا باس و خواسىان
 مايەوۋە) ۸) ئەگەر لىشىان بېرسى: كى ئاسمانەكان و زەوى و دەپھىئان؟ بە
 جەختكردەنەو دە ئىن: (خىواي) زالى زانا ھىئانويە دى ۹) ئەو كەسەي كە زەوى
 بۆ گىپراون بە شوئى تىدا پىشووۋان و، رىيەكانى بۆ ئىوۋە تىدا داناون، بە ئكو بە
 رىيە بزائن (و پىئاندا بگەنە ئامانجەكانتان) ۱۰) ھەرۋەھا ئەو (بە دېھىنەرى
 گەردوون) ئەو كەسەيە، ئاۋىكى بە ئەندازەي لەسەرئوۋە دابەزاندوۋە، ئىدى سەر
 زەمىنىكى مردوومان پى ژياندۆتەوۋە، (لە رۆزى دوايىدا ئىوۋەش) بەو شىوۋەيە
 دەردە ھىترىنەوۋە ۱۱) ھەرۋەھا (خىوا) ئەو كەسەيە، كە ھەموو چوۋتەكانى
 دروستكردوون و، لە كەشتىيان و ئاژەلانىش ئەوۋەي بۆ پەرخساندوون كە (بۆ بارو
 ھاتوچۆ) سوارى بن ۱۲) (خىوا ئەو ھۆكارانەي بۆ پەرخساندن) تاكو لەسەر
 پىشتيان سەقامگىر بن و، ھەر كاتىش چوۋنە سەر (پىشت) يان يادى چاكەي
 پەروەردگار تان بگەنەوۋە، بلىن: پاكىي بۆ ئەو كەسەي ئەوۋەي بۆ رام و دەستەمۆ

کردووین و، تێمه بۆیان ملیپێکه چکەر نەبووین ﴿١٣﴾ تێمەش (دوای مردنمان) هەر بۆ لای پەرورەدگارمان دەگەڕێنەوه ﴿١٤﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(صَفْحًا): (صَفَحَ الشَّيْءُ: عَرَضَهُ وَجَانِبَهُ، وَالصَّفْحُ: تَرَكُ التُّرَيْبِ وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الْعَفْوِ، وَصَرَّبْتُ عَنْهُ صَفْحًا، أَي: أَعْرَضْتُ عَنْهُ)، بە پانایی شتیک و لاتەنیشتی شتیک دەگوتری: (صَفْحَةُ الْعُنُقِ)، واتە: لامل، هەرودها وشە (صَفْحُ): بریتیه له وازلێهێنانی سەرکۆنەکردن، که ئەمە لە (عَفْو) مانایەکی بەهێزترە، (عَفْو): ئەوهیه چاوپۆشیی لێ بکە، بە لَام (صَفْحُ): ئەوهیه وێرای چاوپۆشیی لۆمەشی نەکە، چاوپۆشیی کردن، ڕەنگە نەرমে گلهیهکی تێدابێ، بە لَام (صَفْحُ) ئەوهیه هەر لاملی تێ بکە، وهک ئەوهی ئەو کهسه، خراپەیی هەر نەکردبێ، (صَرَّبْتُ عَنْهُ صَفْحًا، أَي: أَعْرَضْتُ عَنْهُ)، واتە: ڕووم لێ وەرگێرا، لێی دوورکەوتمەوه، که دەفەرموی: ﴿أَفَنْصُرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، ئایا (ذِکْر) که قورئانە، لە تێوهی دووربخەینەوه؟ بە هۆی ئەوهوه که تێوه زێدەرپۆییکارن، واتە: واناکهین.

(مُسْرِفِينَ): (السَّرْفُ: تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ، وَإِنْ كَانَ فِي الْإِنْفَاقِ أَشْهَرًا،) وشە (سَرْف): بریتیه له سنوور بەزاندن له هەر کاریکدا مرووف دەیکات، هەرچەنده له خەرچکردن دا باوترە، بە لَام بۆ شتی دیکەش هەر بەکاردی.

(بَطْشًا): (الْبَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِضَوْتَةٍ)، (بَطْشُ): بریتیه لهوه به توندیی پهلاماری شتیک بدری، به کوردیی (بَطْشُ) زه‌برو په‌لاماردان و هه‌لکوتانه سه‌ری پێ ده‌گوتری.

(مَثَلٌ): (مَعْتَسَى مِثْلًا، نَحْوَ شَبِّهِ وَشَبِّهِ، نَقَضَ وَنَقَضَ، الْمَثَلُ: الْوَصْفُ وَالْحَيَّةُ، أَوْ الْمَشَابَهَةُ لِغَيْرِهِ فِي مَعْنَى مِنَ الْمَعَانِي، أَوْ الصِّفَةُ وَالْوَصْفُ)، وشه‌ی (مَثَلٌ): به پی‌سی سیاقه‌کان مانایه‌که‌ی دیاری‌سی ده‌کری، زور مانای ههن، به مانای (مِثْل) دی، واته: وه‌ک وینه‌ی ته‌و شته، وه‌ک (شَبِّهِ، شَبِّهِ)، (مَثَلٌ وَمِثْلٌ)، (نَقَضَ وَنَقَضَ)، واته: هه‌لوه‌شانه‌وه، (مَثَلٌ) به مانای وه‌سفیش دیت، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ (۶۰) النُّحْلُ، واته: وه‌صفی هه‌ره به‌رز ته‌نیا بو‌خوایه، (مَثَلٌ) به مانای خه‌به‌ریش دی، ﴿وَمَصَّى مَثَلُ الْأَوْلِيَيْنِ﴾ (۸) الزخرف، واته: هه‌والی پیتشووان تپه‌ری، یانی: (سَبَقَ خَيْرَ الْأَوْلِيَيْنِ)، (مَثَلٌ): بریتیه له‌وه، که شتیک به شتیک بچی، له واتایه‌ک له واتا‌کاندا، یان له سیفه‌تیک له سیفه‌ته‌کانیدا.

(مَهْدًا): (الْمَهْدُ: مَا يُهَيِّأُ لِلصَّبِيِّ، الْمَهْدُ وَالْمَهَادُ: الْمَكَانُ الْمُهْدَى الْمَوْطَأُ) (مُهْدٌ) بو‌ته‌و شو‌تینه به‌کاردی، که بو‌مندال‌ساز ده‌کری، ئنجا جو‌لانه‌یه، لانکه و بپشکه‌یه، جیه‌کی بو‌پاده‌خری که تیتیدا پشوو بدات، به‌لام وشه‌ی (الْمَهْدُ وَالْمَهَادُ) به هه‌ر شو‌بیتیکیش ده‌گوتری که ناماده و ساز بکری و مروف تیتیدا پشوو بدات، یاخود ژیان‌ی تیدا بگوزهرینن، ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾ (۶) النبأ، واته: زه‌وییمان پان راخسته‌وه، ناماده‌و سازمان کردوه، که تپوه ژیان‌ی تیدا بگوزهرینن، وه‌ک چو‌ن جو‌لانه‌و بپشکه‌و لانکه، بو‌مندالی ساوا ساز ده‌کری، که تیتیدا پشوو بدات.

(فَأَنْشَرْنَا): (النُّشْرُ: التَّوْزِيعُ)، (نَشْرٌ): بریتیه له بلاوکرده‌وه، (نَشْرُ الثُّوبِ وَالصَّحِيفَةِ وَالسُّحَابِ)، واته: پو‌شاکه‌کی بلاوکرده‌وه، په‌ره‌که‌ی پان راخست، هه‌وره‌که‌ی بلاوکرده‌وه، (نَشْرُ الْمَيْتِ: أَحْيَاةُ)، ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا﴾، واته: سه‌ر زه‌مینیکی مردوو‌مان پن ژیانده‌وه.

(بَلْدَةٌ): (الْبَلْدَةُ: الْمَكَانُ الْمُحِيطُ الْمُحْدُوْدُ الْمُتَأَثِّرُ بِاجْتِمَاعِ قُطَانِهِ، وَإِقَامَتِهِمْ فِيهِ)، (بَلْدَةٌ): به شو‌بیتیک ده‌گوتری ده‌وره‌درابن و، سنوورداری و کارتیکراو بی به دانیشه‌وو‌ه‌کانی، که له‌سه‌ری کوبوونه‌ته‌وه‌وه، ژیان ده‌گوزهرینن.

(لَيْسَتُوا عَلَى ظُهُورِهِ): تاكو بچنه سەر پشتیان، (تَعْتَدِلُوا وَتَسْتَقِرُّوا)، یانی: ریتك بن و، سه قامگیر بن له سه ر پشتی ئەو ئاژەلانی ئەی كه بۆ بارو سوار به کاریان دینن، یاخود پشتی ئەو كه شتیانە، كه بۆ بارو سوار به کاریان دینن، خوا بۆی رام و دەستەمۆ کردوون.

(مُقَرَّبِينَ): (المُقَرَّبِينَ: الْمُطِيقُ)، واتە: ملپێكه چكەر، توانا به سه رداشكاو، (أَقْرَبَ، أَي: أَطَاقُ)، واتە: توانای به سه ریدا شكا، (مُقَرَّبِينَ): هه م به مانای توانا به سه ردا شكاوان دێ، هه م به مانای (مَطْوُوعِينَ)، واتە: ملپێكه چكهران و، به مانای كۆنترپۆلكهران (صَابِطِينَ) یش لێكرداوه تهوه، ﴿وَمَا كُنَّا لَهُمْ مُقَرَّبِينَ﴾ (الزُّحُرْفِ، واتە: تێمه كۆنترپۆلكهرین بۆ ئەو ئاژەلانی، ئەی خوايه! ئەگەر تۆ نه بووای و، بۆت دەستەمۆ نه کردباين، هه روه ها بۆ كه شتییه كان، یاخود (مُقَرَّبِينَ أَي: مُمَائِلِينَ فِي الْقُوَّةِ)، تێمه به قه دەر ئەو ئاژەلە، یاخود به قه دەر ئەو كه شتی و هۆکاری هاتوچۆیانە، توانامان نه بوو، ئەگەر تۆ بۆت ملکه چ و دەستەمۆ نه کردباين.

(الْمُنْقَلِبُونَ): (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي يُفَارِقُهُ)، (إِنْقِلَابٌ): بریتیه له گه رانه وه بۆ شوئیتك، كه لێی جیاده بیتته وه، كه واتە: ﴿وَإِنَّا لَأَنزِلُنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ (الزُّحُرْفِ، واتە: تێمه بۆ لای په روه رداگاران ده گه رینه وه، واتە: تیره واز لێ دینن، ئەم سه ر زه ویه، جه سه ته كه مان تیکه ل به خاك ده بیتته وه، رووچه كه شمان ده چیتته وه بۆ ئەو شوئینهی، خوا دیاریی کردوه، له پۆژی دوايشدا جه سه ته و رووچ، ده چینه وه بۆ ئەو شوئینهی، خوا ﴿لَمُنْقَلِبُونَ﴾ بۆی دیاریی کردووین، له پۆژی كۆکردنه وه و لێرسینه وه، پاشان سزاو پاداشتدا.

مانای گشتی نایه تهاکان

خوا ۱۰۰ له م سووره تها دا، وهك له خسته پرووی نَبُوهُ رُوك و پئناسه كه یدا، باسما ن کرد، ههر سئ تهوهره گهوره و گرنگ و سه ره کییه که ی قورئانی مه ککه یی:

أ- باسی خوا ۱۰۰ و، به دیهینه رایه تی و، په روه ردگار تی و، خاوه ندار تی و، ئنجا ته نیا په رستراوی تی و، ناوو سیفه ته کانی خواو، نهوه که ده بئ ته نیا خوا به نندایه تی بؤ بکری و، به رستی، به مانای فراوانی په رستی.

ب- هه روه ها باسی قورئان و، کتبه کانی خواو، باسی وه حی و، پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به گشتی کراوه و، به تایه ت پیغه مبه ری خاتم موحه ممه د ۱۰۰.

ج- هه روه ها باسی رُوْزَى دوا یی، به هه ردوو قُوْنَاغَى تاخیر زه مان و، قیامت و هه لسانه وه، پاشان نیسته جئ بوونی پرواداران له به هه شتدا، که هه رچی دلپان بیخوازی تیدایه و، گرفتار بوونی ببیروایان به دُوْزَه خه وه، که تیدا تووشی هه موو چوره سزاو تازارو مهینه تیه ک ده بن، که ههر بُوْیَان وِیْنَا (تصوْر) نه کراوه له ژپانی دنیا یاندا.

خوا ۱۰۰ ده فهرموئ: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾، به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، زورچاران دووباره مان کردو ته وه و لیره ش دووباره ی ده که ینه وه، که ده گوتری: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾، واته: نه م کاره ده ست پیده که م، یان ده ست پیکردنی نه و کاره م، به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده یه، له کاتیک دا مروؤف نه و وشه موباره که ده لئ: ده بئ به لای که مه وه چوار واتایان به عه قَل و دَلّی خُوْیْدَا بَیْنَتَیْ:

۱- نه و کاره به ناوی خوا ده که م، نه ک به ناوی خُوْم، یان به ناوی که سیک، یان ناوی ههر شتیکی دیکه.

۲- نه م کاره بؤ رازی کردنی خوا نه نجام ده دم.

۳- ئەم كارە بەپىتى شەرع و بەرنامەى خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەم كارە بەتوانا و ئاسانكارىى خوا ئەنجام دەدەم، ئەك بەشان و شەوكتە و تواناى خۆم.

﴿حَمِّ﴾، حا ميم، دوو پىتن، وەك لە سەرەتای سوورەتای (غافر)دا باسماں کرد، سوورەتەکانى: (غافر، فُصِّلَتْ، الشورى، الزخرف، الدُّخَان، الْجَاثِيَّة، وَالْأَحْقَاف)، پىيان دەگوتى: خواەنانى حا ميم (ذوات حميم)، يان (آل حميم)، ئەو حەوت سوورەتە بە (حم) دەست پى دەكەن، بەو دوو پىتە، كە تىمە لە سەرەتای سوورەتای (يونس)دا باسكى دوورو درىژمان، لە بارەى ئەو پىتە پچر پچرانەوہ کرد، كە لە سەرەتای (۲۹) لە سوورەتەکانى قورئاندا هاتوون، باشتىر مانا كە تاكو تىستا پىسى گەشتىم، ئەوہىە كە خوا ﷻ لە پىسى باسکردنى ئەو پىتە پچر پچرانەوہ، تىمان دەگەيەنن، ئەى مرقۇقەكان! ئەو قورئانەى لەبەر دەستانە فەرمايشتى خوايەو، هەر لەو پىتانەى كە تىوہ قسەيان پى دەكەن و، پىيان دەنووسن، پىكھاتوہ، بەلام كە تىوہ ناتوانن، ئەك وىئەى قورئان، بەلكو دە سوورەت، بگرە سوورەتىكى بىنن، سوورەتىكى سى ئايەتى وەك (العصر) يان (الگوثر) يان (النصر)، كەواتە: بزائن و دلنباين، بەس خوا ئەو فەرمايشتەى فەرمووہ، هەر لەو پىت و دەنگانەى كە لەبەر دەستى تىوہشدا هەن، وەك كەرەستەى خاو، بەلام كە تىوہ ناتوانن وەك ئەو بىنن، بزائن تەنيا خوا ﷻ ئەو فەرمايشتەى فەرمووہو، ئەو فەرمايشتە نە هى موحمەدە ﷺ نە هى جگە لە ئەوہ، وەك زەينتەن، ئەى بىپروايەكان! خلىسكەتان پى دەبات و، شەپتان فرىوتان دەدات، لەو بارەوہ دوو دلپىتان دەخاتە عەقل و دلەوہ.

﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سوئند بە كىتىبى رۆشكەرەوہ، يان: كىتىبى رۆشن.

﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، تىمە ئەو كىتىبە رۆشكەرەوہىەمان كىراوہ، بە قورئانىك بە زمانى عەرەبىى بەلكو بفامن!، ياخود كىراومانە بە

قورئانیکی رۆشن، و تپرای نهوهی به زمانی عه پهبان ده گوتری: (اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ)، به هه مان شیوهش، عه پهبی واته: زمانیکی رۆشن، بۆچی؟ تا کو تیبگهن و بفا من، خوا ﷺ له قه دهر عه قلی تیمه، تیمه ی دواندوه، نه گه رنا خوا ﷺ له قه دهر زانیاری بی سنووری خوی تیمه ی دواندایه، لئی حالیی نه ده بووین، به لام خوا ﷺ له قه دهر عه قلی تیمه، تیمه ی دواندوه، نه و مانا و مه به ستانه ی ویستوو ته ی به تیمه بگهن، بوی خستووینه قالب و ته عبیری واوه، که لیبان تیبگه ین.

﴿وَأِنَّهُ فِي أَرْكَانِ كِتَابٍ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ﴾، به دناییی نه م کتیبه، نه م قورئانه، له نه سلی کتیبدا، له لمان زۆر به رزهو، زۆریش پر حکمه ته، یا خود زۆریش کارزانه، تنجا: ﴿أَرْكَانِ كِتَابٍ﴾، وه ک له دواییدا باسی ده که ین، هه ندیک ده لاین مه به ست پتی: (اللُّوْحُ الْمُحْفُوظُ) ه، که به (الْكِتَابُ الْمُبِينُ) یش هاتوه و به (كِتَابٌ مَكْنُونٌ) یش هاتوه، به (إِمَامٌ مَبِينٌ) یش، هه ندیکیش ده لاین، مه به ست له (اللُّوْحُ الْمُحْفُوظُ) و (الْكِتَابُ الْمُبِينُ) و (كِتَابٌ مَكْنُونٌ) و (إِمَامٌ مَبِينٌ) هه موو نه مانه، مه به ست پبان زانیاری خوی به رزهو بی وینه یه، گرنگ نه وه یه خوا ﷺ ده فهرموئ: نه م قورئانه له زانیاری منداو، له لای تیمه زۆر به رزهو، زۆریش کارزان و کاره جیبه.

﴿أَفَنْصُرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُشْرِكِينَ﴾، نه مه پرسیار کردنیکی نکوو لیبلیکه رانه یه، خوا روو له بپرواییه کان ده کات: نایا به هوی نه وه وه تیهو کومه لیککی زیده پروییکارن، تیمه نه م زیکرو نه م یادخه ره وه یه تان لی دووربخه ینه وه و بۆتان دانه به زتین؟ له بهر نه وه ی ره خنه ی لی ده گرن، پتی یازی نین، یان تۆمه تی جادوو بوون، یا خود شیعر بوون، پآلبده نه لای قورئان، یا خود تۆمه تی کاهین بوون و، جادووگه ر بوون و، پآلبده نه لای پیغه مبه ر ﷺ نایا وازتان لی بتین؟ واته: وازتان لیتنا هتین و، نه م قورئانه داد به زتین، نه گه ر تیهو بروای پی نه هتین، خه لیککی دیکه بروای پنده هتین، ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾

فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨١﴾ الأنعام، نه گهر نه وانه پی پی بیروا بن، که ساتیکی دیکه مان پی راسپاردوون، که پی پی بیروا نابن، به لکو به دل و گیان قبولی ده که ن.

﴿ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴾، نجا له دوی باسی قورنن، دیته سه ر باسی پیغه مبه رایه تیی موحه مبه د ۷ پیغه مبه رایه تیی موحه مبه دیش ۷ شتیکی داهیزروا نیه، شتیک نیه که پی شینه ی نه بووی، (گم) لیره دا (گم العَبْرِيَّة) ی پی ده گوتری و بو زوریه، واته: (كثيْرًا أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ)، زور پیغه مبه رمان له که له پی شووه کاندرا هوانه کردن.

﴿ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾، هیچ پیغه مبه رکیشیان بو نه هات، مه گهر گالته یان پی ده کردن، واته: نیتستاش گالته به تو ده که ن، و، بیوات پی ناکه ن، تومه تت ده دهنه پال، له دلی خوئی مه گره، عاده تی که لان و کومه لکاگان له رابردووشدا هه ر وابووه.

﴿ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمِثْلُ الْأَوَّلِينَ ﴾، نجا که ساتیک که زور له وانه زه بریان توندتر بوو و، به هیتر بوون و، به توانتر بوون، له نیومان بردن و هه وائی رابردووانیش تپه ری، واته: بوونه په ندی زه مانه و، ته نیا ناویان له کتیبه کانی میژوودا ماوه، وه ک که لی عادو سه موود لووط و که له کانی دیکه.

﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾، نجا دوی باسی قورنن و، باسی پیغه مبه رایه تیی، دیته سه ر باسی به دیهینه رایه تیی و، په روه ردگار تیی و، خاوه ندرار تیی خواو، نازو نیعمه ته کانی خواو، نیشانه کانی خوا، ده فهرموی: نه گهر لییان بهرسی: کی تاسمانه کان و زهوی هیئاونه دی، له نه بوونه وه په یدای کردوون؟ ﴿ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴾، به جه ختکردنه وه وه ده لین: خوی زالی زانا هیئاونیه دی.

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، بیکومان ئەمه فه‌رمایشتی خوایه،
تیواختی وه‌لامه‌که‌ی ئەوانی کردوه:

ئهو که‌سه‌ی زه‌وی بۆ ئاماده کردوون، یاخود زه‌وی وه‌ک بێشکه، چۆن مندال
تییدا ده‌سه‌وه‌ی ئاوا‌ی لیکردوه، ﴿وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا﴾، هه‌روه‌ها رێی
بۆ تیدا گێراون، واته: وایکردوه بتوانن، رێئانی تیدا دروستبکهن، ﴿لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ﴾، به‌لکو رێی بگرنه‌ به‌ر، به‌ره‌و ئامانجه‌کانی خۆتان و، به‌ه‌وی
رێیه‌کانه‌وه‌ بگه‌نه‌ ئهو ئامانجه‌ی ده‌تانه‌وی.

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، هه‌روه‌ها خوا ﷻ خاوه‌نی تێوه‌و،
په‌روه‌ردگارو به‌ده‌یه‌تیه‌ری گه‌ردوونه‌و، ئهو که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ر توه، ئاوی
بۆ دابه‌زاندوون، ﴿يَقْدِرُ﴾، به‌ ئەندازه، نه‌ که‌متر له‌ پێویستی خۆتان، نه
زیاتریش وه‌ک تۆفانه‌که‌ی نووح، ﴿فَأَنْشَرْنَا بِوَيْلِهِمْ بَلَدَهُ بِلَدًا مَّيْمَنًا﴾، تێمه‌ سه‌رزه‌مینکی
مردوومان پێی ژيانده‌وه، ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾، هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ش، تێوه
ده‌رده‌هێترینه‌وه.

﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾، هه‌روه‌ها خوا ﷻ به‌ده‌یه‌تیه‌رو په‌روه‌ردگارو
خاوه‌نی تێوه: ئهو که‌سه‌یه‌ هه‌موو جووته‌کانی دروستکردوون، جووته‌کان
ده‌گونجێن مه‌به‌ست پێی تیکرای جووتی دروستکراوه‌کان بێ، چونکه‌ هه‌موو
دروستکراوه‌کان جووتن: ئاسمان و زه‌ویی، ساردو گه‌رم، دنیاو دوا‌رۆژ، به‌هه‌شت و
دۆزه‌خ، ئیرو مێ، هه‌مووی جووته، ده‌شگونجێن مه‌به‌ست پێی جووتی ڕوه‌که‌کان
بێ، ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَائِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾، هه‌روه‌ها له‌ که‌شتیه‌کان و له
ناژه‌لانی‌ش، هۆکاری وای بۆ په‌خساندوون، که‌ سواریان بێن و، بۆ بارو سوار
به‌کاریان بێنن.

﴿لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾، بۆ ئه‌وه‌ی بچنه‌ سه‌ر پشتیان، پشتی ناژه‌له‌کان
و، پشتی که‌شتیه‌کان، پشتی ئهو هۆکارانه‌ی بۆی په‌خساندوون، ﴿ثُمَّ تَنْكُرُوا﴾

يَعْمَهُ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ ﴿١٤﴾، دوايي يادى چاكه‌ي پەروەردگار تان بکەنەوه، بەسەر خۆتانەوه، هەر کاتیک چوونە سەر پشتیان و سەقامگیر بوون، ﴿١٥﴾ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٦﴾، هەر وه‌ها بلین: پاکیی بۆ ئەو کەسەي ئەوه‌ي بۆ رام و دەستەمۆ کردووین و، ئیمە توانامان بەسەریدا نەدەشکا، ئیمە نەماندەتوانی کۆنترۆلیان بکەین، لەبەر ئەوه‌ي زۆر بەهێزن، حوشتریک، گایەك، کەریك، گامیشیک، فیلیك، لە مرووف عاسی بیئ، بەسە کەس یئی ناویرن، بەلام خوا وایکردوه، دەستەمۆ بین.

﴿١٧﴾ وَإِنَّا لَإِن رَّبَّنَا لَمُنْقَبِلُونَ ﴿١٧﴾، بەدنیایی ئیمە بۆ لای پەروەردگارمان دەگەڕێنەوه، واتە: بەو سەفەرانی دەیکەن لە ژیاڵی دنیا تالدا، سەفەری ژیاڵی خۆتان بیتەوه یاد، کە ئیوه‌ش سەره‌نجام و مەنزڵگای کۆتاییتان بۆ لای خواي پەروەردگار، کەواتە: خۆتان ئامادە بکەن، بۆ دیداری خوا، لە مەنزڵگای کۆتاییدا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

پیناسه ی قورئان به کتیبکی رۆشنکه ره وه، به زمانسی عه ره بیسی که بو تیگه یانسدن نیراوه و، له ئەسلی کتیب (زانباری خوا) دا، به رزو کارزانه و، ناگونجی به هۆی زنده رۆی و سه ره رۆی بیروایانه وه، له کوفرو شیرکدا، خوا ئەو قورئانه بیرخه ره وه یان لی دووربخاته وه و، بۆیان دانه به زینتی، واته: خوا ﷻ نابنی به نه فامیسی ئەوان بکات، به لکو ده بی هه ره له قه ده ره که ره م و به زه یی و به خشنده یی و، به رزو بی وینه یی خو، له گه ل به نده کاندایا مامه له بکات:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿حَمَّ ۱﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳﴾ وَإِنَّهُ فِي أُولَى الْأَنْبِيَاءِ لَعَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿۴﴾ أَفَنْصُرِبْ عَنكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿۵﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له شهش بره گه دا:

(۱) - ﴿حَمَّ﴾ ئەمانه دوو پیتن: پیتی (ح) و پیتی (م)، یانی: ئەم قورئانه هه ره له و پیتانه پیک دی، که ده یاننوسن و پیتان ده دوین، کۆی ئەو پیتانه ش که به کاره یتراون، له سه ره تایی (۲۹) له سووره ته کانی قورئاندا، کۆی هه موویان چوارده (۱۴) پیتن، که هه موو جوژه کانی پیته کانیان تیدان، وه ک له سه ره تایی ته فسیری (الشعره) دا، له و باره وه چه ند روونکردنه وه یه که مان داون.

(۲) - ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به کتیبی روونکه ره وه، یان رۆشن، (و) لیره دا، ده گونجی بو بادانه وه و گیرانه وه بی، که ئەگه ر وایی، مانای وایه: ﴿حَمَّ﴾ سوینده، دواییش

خوَا ۞ ده فہرموی: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتہ: ہر وہا کتیبی پُوشنکہرہوہیہ، دہشگونجی (و) لیرہدا بُو سویند پی خواردن بی، واتہ: سویند بہ کتیبی پُوشنکہرہوہ، واتہ: (الکتاب المبین)، دہبیٹہ سویند پیخوراو (مُقَسَّم بِہ)، نایا سویند لہسہر خوراوہ کہ چیہ؟ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، تیمہ گپراومانہ بہ قورناتیکی عہرہبی، وشہی: (مُبِينٌ) تہگہر لہ (أَبَانَ الْمُتَعَدِّي) دہہ ہاتبی، بہ مانای پروونکہرہوہ دی، (أَبَانَ) لہو کاتہدا بہرکار (مفعول بہ) دہخوازی، (أَبَانَ الْمُدْرُسُ الدَّرْسَ)، وانہ بیڑہ کہ دہرسہ کہی پروون کردہوہ، دہشگونجی بلتین: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتہ: سویند بہو کتیبہ پُوشنہ، یانی: فامکراوہو، تَالُوْر نِیہ، تہو کاتہش (مُبِينٌ)، لہ (أَبَانَ) ای (لازم) دہہ ہاتوہ، وہک (أَبَانَ الْقَمْرَ)، واتہ: مانگہ کہ دہرکوت، واتہ: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتہ: کتیبیکی پُوشن، لہ رابردووشدا چہند جارتیک لہ بارہی وشہی: (مُبِينٌ) دہوہ، قسہمان کردوہ، کہ بہ پتی سیاقہکان، جاری وا ہہیہ دہگونجی بہ ہہردوو مانای (اللازِمُ وَالْمُتَعَدِّي) بی، جاری واش ہہیہ تہنیا دہگونجی بہ مانای (لازم) بی، جاری واش ہہیہ بہس دہگونجی بہ مانای (مُتَعَدِّي) بی.

۳- ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، تیمہ گپراومانہ بہ قورناتیکی عہرہبی، وشہی: ﴿جَعَلْنَاهُ﴾، (أَي: قُلْنَا، أَوْ أَنْزَلْنَاهُ، أَوْ كَوْنَاهُ)، واتہ: بیڑتووومانہو، یان دامانبہزاندوہ، یان پیکمان ہیناوہ، تہم کتیبہ پُوشنہ، یان پُوشنکہرہوہیہ، لہ شیوہی قورناتیکی عہرہبیددا، تہمہ تہگہر (جَعَلَ)، بہ مانای گوتن یان دابہزاندن، یان پیکہینان بی، واتہ: یہک بہرکار (مفعول بہ) بخوازی، بہ لام تہگہر دوو بہرکاران بخوازی، تہو کاتہ بہ مانای: (سَمِيئًا وَوَصْفَانًا، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا)، تیمہ تہو قورناتہمان ناو، یاخود وہسفاں کردوہ بہ قورناتیکی عہرہبی.

وشہی (عَرَبِيٌّ): پتیشتریش باسماں کردوہ، کہ وہک چوون بہ مانای زمانتیک دی، کہ ہی تہتہوہیہ کی دیاریکراوہ، کہ تہتہوہی عہرہبہ، ہاوکات بہ مانای زمانتیکی پُوشنیش دی، (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ)، رایہ کہی خووی پروونکرہوہ، وہک پیغہمبہر ۞ دہ فہرموی: (الَّتِي تُعْرَبُ عَنْ نَفْسِهَا يَلْسَانِهَا، وَالْبُكْرُ رَضَاهَا صَمْتُهَا) (أخرجه أحمد: ۱۷۲۷۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره)، واتہ: (لہ کاتی

مارەكراندا)، بىۋەژن راي خۇي دەردەخات، كچىش دەبى مۇلەتى لىۋەربگىرى، بەلام ئەگەر قىسەش نەكات، بى دەنگىيەكەي نىشانەي رازىي بوونىەتى.

ھەر (إِعْرَاب) واتە: پوونكردەھەي رستەبەك، كە پىكھاتەكانى ئەو رستەبە چۇن، ۋەك ھەر سى پىكھاتە سەرەككىيەكەي، كامىان ناۋەو، كامىان كىردارەو، كامىان پىتە؟ چۇنەتسى پەيوەندىيان پىكەھەو، (إِعْرَاب) واتە: پوونكردەھەو.

كەواتە: (عَرَبِيٌّ): ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ دەگونجى مەبەست پىسى، قورئانكىي رۇشن، مانا رۇشن بى، دەشگونجى مەبەست پىسى قورئانكىي بى بە زمانى نەتەھەي عەرەب، عەرەبىش بۇ نەتەھەي عەرەب زمانكىي رۇشن بوۋە.

۴- ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، بەلكو بىفان، ھەندىك لە توئۇرەھەوان واىان لىكداۋەتەھەو، كە (لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ أَيُّهَا الْعَرَبُ)، يانى: بۇيە بە زمانى عەرەبىيە تاكو تىبىكەن، ئەي كەلى عەرەب! بەلام ئەگەر (عَرَبِيٌّ) بە ماناى رۇشن بى، يانى: قورئانكىي خۇئىراۋەيەكى رۇشنە، تاكو تىي بگەن، ئەي مروۇقەكان! ئىجا ئەگەر ھەر بە ماناى زمانى عەرەبىش بى، يانى: بۇ نەھەي تىي بگەن و، بىفان، ئەي مروۇقەكان، بە عەرەب و جگە لە عەرەبەھەو، واتە: ئەگەر مەبەست لە (عَرَبِيٌّ) زمانى عەرەبىش بى، ئىمە مولزەم نىن، بلىن: دوئىراۋەكان تەنبا كەلى عەرەبن، چونكە خوا ﷻ بەلى بە زمانى عەرەبىي ناردوۋىەتى و، ھەر دەبوو بە زمانكىي بى.

ئىجا خوا لە تىو ھەموو زمانەكاندا زمانى عەرەبىي ھەلبۇاردەو، لەبەر كۇمەنىك تايبەئەندىي كە لە زمانى عەرەبىيدا ھەن، بەلام بۇ ھەموو مروۇقابەتتە، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، بەلكو تىبىكەن و، بىفان و، بىرى لىبىكەنەھەو.

۵- ﴿وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ﴾، بە دىنبايى ئەم كىتتە، ئەم قورئانە، لە داىكى كىتتە دا لە لاي ئىمە بەرزى كارزانە.

﴿أُمِّ الْكِتَابِ﴾، خۇئىراۋىشەتەھەو: (إِمُّ الْكِتَابِ)، كە ھەر بە ماناى ئەسلى كىتتە، (أُم) بە ماناى داىك دى، داىك بۇيە پىسى دەگوتىرى (أُم) چونكە ئەصلە بۇ ھەموو رۇلەكانى و، ئەوان لەو جىا دەبنەھەو، كەواتە: ھەر شتىكىش ئەصل بوو

بئ، بۆ شته کانی دیکه، پئی ده گوترئ: (أُم)، وهک ده گوترئ: (أُمُ الْقُرَى)، که ناوی شاری مه کککیهو، به سووره‌تی (الْفَاتِحَة) ده گوترئ: (أُمُ الْكِتَابِ)، چونکه ماناو مه بهسته کانی که له سووره‌تی (الْفَاتِحَة) دا هه‌ن، گشتگیرن، وهک چوارچنویه‌هک وان، بۆ هه موو ماناو مه بهسته کانی سووره‌ته کانی دیکه ی قورئان.

مه بهست له: ﴿أُمُّ الْكِتَابِ﴾، له شوئنی دیکه شدا هاتوه، وهک خوا ﷻ له سووره‌تی (البروج) دا، ده فهرموئ: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٦١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْمُودٍ ﴿٦٢﴾﴾، به لکو ئەمه قورئانیکی پایه‌داره، پایه به‌رزه، شکۆ به‌رزه، له ته ختیکی پارێزراودا، (لَوْح) واته: ته‌خت، شتێک که له سه‌ری بنووسرئ، له سووره‌تی (الْوَاقِعَة) شدا، ده فهرموئ: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾﴾، ئەمه قورئانیکی به‌خشنده‌یه، یان به‌رزه، له نووسراویکی په‌نهان و شێدرادوه‌دا، له سووره‌تی (یس) یشدا ده فهرموئ: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ نجا لیره‌ش ده فهرموئ: ﴿أُمُّ الْكِتَابِ﴾، که واته: مه بهست له (أُمُ الْكِتَابِ) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ)، (إِمَامٌ مَّبِينٌ) یه‌ک شته، یانی: ئەم قورئانه، به‌ر له‌وه‌ی بێته به‌رده‌ستی تێمه، له (أُمُ الْكِتَابِ) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ) و (إِمَامٌ مَّبِينٌ) دا هه‌بووه، قورئانیکی مه‌جید بووه، قورئانیکی که‌ریم بووه، به‌رزو کارزان (عَلِيٌّ حَكِيمٌ) یش بووه.

نجا ئایا مه بهست له (أُمُ الْكِتَابِ) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ)، (إِمَامٌ مَّبِينٌ)، دروستکراویکه له دروستکراوه کانی خوا، که هه‌موو زانیاریه‌کانی خوا ی تیدا تۆمار کرابن؟.

ده‌لێین: ئەمه پایه‌کی زانیانه، به‌لام هیچ ده‌قیکی سوننه‌مان نیه، پشتراستی ئەوه بکاته‌وه، یاخود ناچارمان بکات، که: (أُمُ الْكِتَابِ) و، (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و، (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ)، دروستکراویکی خوا بئ و، هه‌موو زانیاریه‌کانی خۆی تیدا تۆمار کردبن.

یاخود مه بهست پێمان زانیاری خوایه، به‌لام خوا ﷻ لیره‌دا به‌پئی عه‌قلی تێمه، ده‌ماندوئنی، که تێمه ئە‌گه‌ر زانیاریه‌کمان هه‌بئ، مانه‌وه‌ی لێمان

تیکنه چتی، دهینووسین و، تۆماری دهکهین، وهك گوتراوه: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابَةِ)، چونکه زانیارییهك نهگهر له کتیبیکدا نووسیمان، یان لهسهه تهختیک یان لهسهه بهردیک ههلمان کهندی، له بیرمان ناچی و دهپارتیزئی، بویه خوا ﷺ نهو تهعبیره ی بهکارهیناوه.

به ههه حال له لای خوی بهرهردگار ئاسانه، دروستکراویکی ههبن، ههموو زانیارییهکانی له باره ی دروستکراوهکانی خوی تیدا تۆمار کردبن، دهشگونجی مه بهست پتی زانیاریی خوا ﷺ بی، بهلام خوا ﷺ به پی عه قلی ئیمه، ئیمه ی دواندوه، ههه بویهه جاریک دهفه رموی: (أُمُّ الْكِتَابِ) و جارئ دهفه رموی: (لَوْحٌ مَحْفُوظٌ) و جارئ دهفه رموی: (كِتَابٌ مَكْتُونٌ) و جارئک (إمام مبین).

٦- ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ﴾ (لیره دا خوا روو له بیروایه کان دهکات، بیروایهکانی رۆژگاری پیغه مبهه ﷺ دهشگونجی ههموو بیروایان به درژایی زه مان و، به پانایی زه مین، ههموویان بگریتهوه)، ئایا بیرخه رهوه تان لی دوربخهینهوهو بۆتان دانه به زینین، بههوی ئهوهوه، که ئیوه کۆمه لئیک زیده رۆیکارن؟ وشه ی (أَنْ) خوئراویشه تهوه: (إِنْ)، (إِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ)، ئایا له حالیکدا ئیوه کۆمه لئیک زیده رۆیکار بوون، ئیمه بیرخه رهوه تان، (قورئانی بیرخه رهوه تان) لی دوربخهینهوه؟!

ئهم تهعبیره، که دهفه رموی: ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ (الْمُخْشَرِي) دهلتی: (الْقَاءُ فِي قَوْلِهِ: ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾) للعَطْفِ، عَلَى مَحْذُوفٍ تَقْدِيرُهُ، أَنَّهُم لَكُمْ وَتَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا) واته: (ف) بۆ بادانه وهیه لهسهه شتیکی قرتتیرا، که بهو شیویه دهگونجی دابرتی: ئایا پشتکوتتان بخهین و، بیرخه رهوه تان لی دوربخهینهوه، بههوی ئهوهوه که ئیوه زیده رۆیکارن، یان له حالیکدا که ئیوه زیده رۆیکارن؟ نهگهر بلتی: (أَنْ)، یانی: (لَأَجْلِي)، بههوی زیده رۆیی ئیوهوه، ئیمه بیرخه رهوه تان لی دوربخهینهوه، بهلام نهگهر (إِنْ)، بی، واته: له حالیکدا که ئیوه زیده رۆیکارن، ئیمه قورئاتان لی دوربخهینهوه، بیرخه رهوه تان لی دوربخهینهوه؟

(الضَّرْبُ: الْقَرْعُ، وَهَذَا اسْتَعْبِرَ لِلْقَطْعِ وَالضَّرْفِ)، (قَرَعَ): به مانای لیدانی شتیکه، به لأم لیره‌دا خوازراوه ته‌وه بو برینی شتیک و لادانی شتیک، وش‌هی (صَفَح) پښتر باسمان کرد، به مانای لاته‌نیشست و رووپه‌ری شتیک دئی، لیره‌دا ده‌لئی: (مَصْدَرٌ، صَفَحَ عَنْ كَذَا أَي: أَعْرَضَ، مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ، ﴿أَفَنْضِرِبْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، یعنی: أَفَنْضَخْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا)، یانی: نایا لاملتان تیبیکه‌ین و، پشتکویتان بخه‌ین، به پشتکوی خست، یاخود (صَفْحًا: مَنْصُوبٌ عَلَى النَّيَابَةِ عَنِ الظَّرْفِ، أَي: فِي مَكَانٍ صَفْحٍ مِثْلُ: صَعْتُهُ جَانِبًا)، ﴿أَفَنْضِرِبْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، ئەمه (صَفْحًا) مه‌نصوو‌به، حاله‌تی ئیعرابییه که‌شی نه‌وه‌یه، که نائیبه بو (ظَرْفٌ) یک، وه‌ک گوتراوه: (صَعْتُهُ جَانِبًا)، له‌ولا دابینئ، (ضَرْبٌ عَنْهُ صَفْحًا)، واته: پشتکوی خست و، نه‌و شته‌ی لئ دوورخسته‌وه و پئی نه‌دا.

بیکومان که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَنْضِرِبْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، هه‌مزه (أ) ده‌که بو پرسیا‌رکردنی نکوولیبیلنکه رانه‌یه، که نه‌ویش دوو واتایان ده‌گرته‌وه:

۱- (هَلْ تُزَكِّمُكُمْ وَنَهْمِلُكُمْ؟)، نایا وازتان لئ بئین و پشتکویتان بخه‌ین؟

۲- (هَلْ تَعْرُكُ تَذَكِيرُكُمْ؟)، نایا بیرخسته‌وه‌ی تپوه پشتکوی بخه‌ین، واته: لیتان بگه‌رئین و، بیرتان نه‌خه‌ینه‌وه و ناموزگاریبتان نه‌که‌ین؟

که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، ئەمه دوو واتایان ده‌گرته‌وه‌ی:

أ- ده‌رخستنی پتگه‌ی به‌رزی قورئان و، ستایشکردنیه‌تی، به‌وه که ئەم قورئانه، به زمانیکی زور روون و پاراو و روشن دابه‌زیتراوه.

ب- ره‌خنه‌گرتنه له بئبروایه‌کان، گه‌لی عه‌رپ به تاییه‌ت، که به‌که‌م دویتراو بوون، دوا‌ی نه‌وانیش هه‌ر که‌سیکی دیکه که بئبروا ده‌بن، ئەم قورئانه له‌که‌ل نه‌وه‌شدا به زمانیکی زور روشن تیردراوه، که چی نه‌وان گویئ بو ناگرن و پئی کارتیکراو نابن و، وه‌ری ناگرن.

که‌واته: له‌یه‌ک کاتدا، هه‌م ستایشکردنه بو قورئان، هه‌م ره‌خنه‌گرتنه له ناحه‌زانی قورئان و، له‌وانه‌ی قورئان ره‌فز ده‌که‌ن.

کورتہ باسینک

له باره‌ی عه‌رهبی بوونی قورئانه‌وه

له پینج برکه‌دا، ئەم کورتە باسە دەخەبنەروو:

(١) - به زمانی عه‌رهبی بوونی قورئان، له چه‌ندان ئایه‌تا باسکراوه:

ئه‌وه که قورئان به زمانی عه‌رهبی ئێردراوه، واته: به زمانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی پێیان ده‌گوتری: عه‌رهب، زمانه‌که‌شیان پێی ده‌گوتری: زمانی عه‌رهبی (اللِسَانُ الْعَرَبِيَّ) یاخود (اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ)، ئەمه له زۆر شوینی قورئاندا باسکراوه و جیتی مشتومڕ نیه، که قورئان به زمانی نه‌ته‌وه‌ی عه‌رهب هاتوه.

بۆ وێنه:

١- ﴿ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ الزخرف، ئیمه گێراومانه به قورئانیکی عه‌رهبی به‌ئکو بفا من.

٢- ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ یوسف، واته: ئیمه به قورئانیکی عه‌رهبی دامانبه‌زاندوه، بۆ ئه‌وه‌ی تیبیکه‌ن.

٣- ﴿ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ﴿٣٧﴾ الرعد، واته: ئیمه گێراومانه به حیکمه‌تیک، به زمانی عه‌رهبی، بئگومان حوکم لێرده‌دا به مانای حیکمه‌ته.

٤- ﴿ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٣٤﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٣٥﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولَىٰ ﴿٣٧﴾ ﴿ الشُّعْرَاءُ، له سوورته‌ی (الشُّعْرَاءُ) دا له هه‌موو شوینه‌کان، خوا ﷻ رووتەر، ئه‌و راستییه به‌یان ده‌کات، که بریتیه له عه‌رهبی بوونی قورئان:

واته: به دنیایی هم قورئانه دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیانه، (روح الامین) دایه زاندوه بوسه ر دلی تو، تاکو تو له وریاکه ره‌وان و ترسینه ره‌وان بی، به زمانیکی عه‌ره‌بیی رۆشن، له کتیبه پيشووه کانیشدا، نهو باس و خواسی هه‌یه.

(٢) - به عه‌ره‌بیی بوونی قورئان، له یه کاتدا دوو واتای هه‌ن:

یه‌که‌م: قورئان به زمانی عه‌ره‌بیه، که نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب به زمانی عه‌ره‌بیی قسه ده‌که‌ن، پیتیش‌ریش گوتمان، گه‌لی عه‌ره‌ب زمانی خو‌یان پت رۆشن بووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی باش لئی تیکه‌یشتوون و، باش یه‌کدییان پت تیکه‌یاندوه، به‌لام زمانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌یان به (أعجمي) ناوانوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ بو‌یان نارۆشن بوون، هه‌له‌به‌ته نه‌وه بو نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ش هه‌ر وایه، بابابه‌کی ئینکلیز، ئیسپانیی، رووسی، یابانی، کورد، فارس، تورک، هه‌موو نه‌وانه زمانی خو‌یان پت رۆشنه، پتی لیک تیکده‌گه‌ن و، پتی حالیی ده‌بن، زمانی غه‌یری خو‌یان، تنجا عه‌ره‌بیی بن یان هه‌ر زمانیکی دیکه، پتییان نارۆشنه، نه‌مه شتیکی ریژه‌یه، به‌لام گرنگ نه‌وه‌یه، عه‌ره‌بیی بوونی قورئان، نه‌وه ده‌گه‌یه‌نتی که به زمانی عه‌ره‌بیه، به زمانی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب.

دووهم: هاو کات نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نتی، که قورئان به شیوه‌یه‌کی رۆشنه، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا ۝٣﴾ الزخرف، وه‌ک چۆن نه‌وه ده‌گه‌یه‌نتی که به زمانی عه‌ره‌بیه، نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نتی، که به زمانی رۆشنه، یاخود رۆشنکه‌روه‌یه، یانی: شیوازی دابه‌زینی هم قورئانه، شیوازیکی رۆشنه، بو هه‌ر که‌سیک که شاره‌زای زمانی عه‌ره‌بیی بن، بو‌ی رۆشنه، به‌لام که‌سیک که عه‌ره‌بیی نه‌زانتی، بو وی نارۆشنه.

(٣) - ئایا وشه‌ی غه‌یره عه‌ره‌بیی له قورئاندا هه‌ن یان نا؟

له‌و باره‌وه زانایان سن رایان هه‌ن:

یه‌که‌م: هه‌چ وشه‌یه‌کی جگه له عه‌ره‌بیی له قورئاندا نه‌یه، نه‌م رایه ژماره‌یه‌ک له زانایان ته‌به‌ننریان کردوه، له نیتویاندا: (الشافعي، أبو عبيدة، ابن فارس، الطبري، الباقلائي، الرازي ... هتد).

دووهەم: وشەى جگە لە عەرەبىی لە قورئاندا هەن، ئەم رایە گێردراوەتەو لە عەبدوللای کورپى عەبباس و عەبدوللای کورپى مەسعوودەو (خوایان رازى بى)، هەرودەها لە (وَهَبِ بْنِ مُنْتَهٍ وَ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ وَ عِكْرِمَةَ وَمُجَاهِدٍ وَ عَطَاءً وَصَحَّاحًا) کە هەموویان زانایانى شوێنکەوتووانن، هەرودەها هەر کام لە (الرَّمَّحْشَرِي، ابْنُ عَجِيبة، السُّيُوطِي...) هى دیکەش، رایان وایە وشەى جگە لە عەرەبىی لە قورئاندا هەن.

منیش رام وایە، کە ئەووە جێى مشتومر هەر نیه، کە وشەى نا عەرەبىی لە قورئان دا هەن.

سێهەم: وشەى نا عەرەبىی تێدان، بەلام عەرەب ئەو ووشانەیان بە زمانى خوایان گۆ کردوون و، عەرەبانووویان، واتە: وەك چۆن هەندێك وشە هەن، عەرەبىی بوون، بەلام کوردیتراون، بۆ وێنە، (کتاب) کورد کردوویەتى بە کتێب، (قلم) کورد کردوویەتى بە قەلم، هەرودەها گەلى وشەى دیکە هەن، کە کورد کورداندوونى و، فارس فارساندوونى و، زمانەکانى دیکەش، بە شێوەى خوایان گۆیان دەکەن، سەر و گۆیان شکاندوون، بە شێوەیەك کە لەگەڵ زمانەكەى واندا بگونجێن، ئەگەر پێتیکیان تێدا هەبن، کە لە زمانى واندا نەبن، ئەو پێتانهى لە زمانى خوایاندا هەن، لە جیاتی ئەوان دایاناون.

هەلبەتە ئەم رایەى سێهەم ئەووەى دووهەمیش دەگرێتە خۆى.

(السُّيُوطِي) دوو کتیبى هەن لەو بارەووە:

أ- المَتَوَكَّلُ فِيمَا فِي الْقُرْآنِ مِنَ الْمُعْرَبِ).

ب- (المُهَذَّبُ فِيمَا وَقَعَ فِي الْقُرْآنِ مِنَ الْمُعْرَبِ).

لەو دوو کتیبەیدا، بە چەند سەنەدێك دەبیاتەووە سەر هاووەلان و، دەبیاتەووە سەر شوێنکەوتووان، کە وشەى نا عەرەبىی لە قورئاندا هەن، ئەو دەلێن: وشەى دە (١٠) زمانى جیاواز لە قورئان دا هەن: (الْحَبَشِيَّة، وَالْفَارَسِيَّة، وَالرُّومِيَّة، وَالْهِنْدِيَّة، وَالسَّرْيَانِيَّة، وَالْعَبْرِيَّة، وَالنَّبَطِيَّة، وَالقِطْبِيَّة، وَالرُّكْبِيَّة، وَالرَّنَجِيَّة، وَالْبَرْبَرِيَّة)، واتە: ئەو

وشانه‌ی که له فورئاندا ههن، هه‌ندیکیان ده‌گه‌رتنه‌وه بو زمانی حه‌به‌شه‌وه، یاخود بو فارسیی، یاخود بو رومی، یا بۆ هیندی، یا بۆ سوریه‌یانی، یا بۆ عیبرانی، یا بۆ نه‌به‌طیی، یا بۆ قیبطی، یا بۆ زمانی تورکی، یا بۆ زه‌نجیی، یا بۆ به‌ریه‌ری.

به‌لکو نه‌گه‌ر وردتر سه‌رنج بدری، وشه‌ی کوردییش ههن: که کوردیی و فارسیی ریشه‌یان یه‌که‌وه رهنکه‌ه زمانی دیکه‌ش په‌یدا ببن.

٤- هه‌شت وشه‌ی نا‌عه‌ره‌بیی به‌ئموونه:

١- سجیل. ٢- المِشکاة. ٣- الیم. ٤- الطور. ٥- اباریق. ٦- استبرق. ٧- سندس.

٨- زُرایی.

هه‌موو ته‌وه وشانه، نا‌عه‌ره‌بیین، بۆ وئنه: (سجیل) ته‌وانه‌ی شاره‌زای زمانی فارسیین، وه‌ک (الطبری) و (فخر الدین الرازی)، که هه‌ر فارس بوون، ده‌لین: (سجیل) له سه‌نگی گل‌ه‌وه هاتوه، سه‌نگی گل، واته: به‌ردی قور، به‌لام پیتی (گ) له عه‌ره‌بییدا نیه، بۆیه (ج)یان به‌کاره‌یناوه، (سجیل)، دواییش تیکیاندا ده‌غم کردوون و بۆته (سجیل).

وشه‌ی (زُرایی) کۆی (زُرایی)، که له راستییدا ژیر پتیه، به‌لام پیتی (ژ) و پیتی (پ) له عه‌ره‌بییدا نیین، بۆیه له جیاتی (ژ)، (ز)یان به‌کاره‌یناوه، له جیاتی (پ)، (ب)یان به‌کاره‌یناوه، که‌واته: ژیر پتیه‌که بۆته: (زُرایی) به (زُرایی) کۆیان کردۆته‌وه و عه‌ره‌باندوو یانه.

هه‌روه‌ها وشه‌کانی دیکه: (المِشکاة، الیم، الطور، اباریق، استبرق، سندس) ته‌وانیش ریشه‌ی عه‌ره‌بییان نیه، ئنجا نه‌ک ته‌وه‌نده، به‌لکو ناوی پیغه‌مه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌بی‌ه‌لاواردن، جکه له (هود و صالح)، که وا پتده‌چی عه‌ره‌ب بووبن، نه‌گه‌رنا هه‌ر کام له وشه‌کانی (ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب،

شُعَيْب، يُوسُف، مُوسَى، عِيسَى، نُوح، إِدْرِيس، آدَم، لُوط) و گەئىك ناوى دىكەش، لە قورئاندا ھەن، ھىي پىغەمبەران و جگە لە پىغەمبەران، بۆ وئىنە: (لَقَمَان) ئەوانە ھىچ پەيۋەندىيان بە زمانى غەربىيە ۋە نىە.

٥- غەربىيى بوونى قورئان، لە گەئە ھەبوونى وشە ناعەربىيە كاندا، ناكۆك نىە:

چونكە ھىچ زمانىك لە دنىادا نىە، زمانىك بىن، پاك بىن لە وشەي بيانى، لە وشەي جگە لە خۆي، ھىچ زمانىك نىە، لەبەر ئەوھى ھىچ نەتەۋەيەك نەبوو، زمانىك بۆ خۆي دابىن و، ھىچ پەيۋەندىي نەبىن بە زمانەكانى دىكەۋە، لە ئەسلىدا مەرقايە تىي پىشتر بە بەك زمان قسەي كردوھو، دوایى وردە وردە، ئىك دووركە وتوونە ۋەو، لە ھەر شوئىنكى جۇگرافىي وردە وردە لەھجە بوو، دوایى بۆتە زمانىكى سەربەخۆ، ئىستا چوار ھەزار زمان لە جىھاندا ھەن، بۆيە غەربىيى بوونى قورئان، بە ھەردوو واتايەكەي، كە بە زمانى نەتەۋەي غەربەۋە، بە ماناي شىۋازىكى رۆشنە، لە گەئە ھەبوونى وشەي زمانەكانى دىكەدا كە بيانىن، ناكۆك نىە^(١).

(١) بۆ نووسىنى ئەم باسە، ئا ۋادەيەك لە تەفسىرى (إعراب القرآن)ى (محمى الدين درويش) پەرگى (٩) لاپەرە (٦٤ و ٦٥)، سوووم ۋەرگرتوۋە.

مەسەلە ی دووهم:

خوا ﷺ زۆر لە پێغەمبەرانى له گەلە پێشووه کاندا ناردوون و، ئەو گەل و کۆمەلگایانە، هەر پێغەمبەرێکیان بۆ هاتبى گالته یان پێکردوون و، خواش هەرچەندە ئەو گەل و کۆمەلگایە پێروایانە، لەو خەڵکە ی رۆژگاری پێغەمبەر ﷺ، بە زەبتر بوون و، بە تواناتر بوون، بە لأم فه وتاندوونی و، بوونە بە سەرھاتی مێژوویی، مەگەر لە گۆشە و کەناری کتیبەکانى مێژوودا بۆیان بگەرتى، ئەگەرنا بوونیان نەماوه:

خوا ﷺ دەفەر مۆی: ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

شیکردنەوهی ئەم، ئایەتانە، لە چوار بەرگەدا:

(١) - ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، زۆر پێغەمبەریشمان لە پێشووه کان دا ناردوون، (گم) وهك پێشتر گوتمان: (كَمْ الْخَبْرِيَّةُ مَعْنَى الْكَثِيرِ، وَهُوَ مَنصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِيَّةِ لـ «أَرْسَلْنَا»)، ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، واتە: (كثيراً أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ)، زۆر لە پێغەمبەرانمان له گەلە پێشووه کاندا، پەوانە کردوون، (الأولين) كۆی (الأول)ه، واتە: سەرھاتا، پێشوو.

(٢) - ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، واتە: هیچ پێغەمبەرێکیان بۆ نەھاتو، ئەو گەلە پێشووانە، مەگەر گالته یان پێکردو، گالته پێکردن بەوانى دیکە، نیشانەى نەقامی و کەودەنییە، بە تايهت خەڵکی دواکەوتوو، خەڵکی کەودەن، گالته بە شتیکی تازه دەکات، شتیکی نامۆ کە نەیدیین و، نەبیستبن، کە مەرج نیه شتیک نەتدیین و نەتبیستبن، خراپ بن، هەر وهك مەرج نیه، هەر شتیک لەگەلى رها تېووی و خووت پێوهی گرتبوو، پیتی ناشنا بووی، شتیکی باش بن، زۆر شتی هەلەو پەلە هەیه، خەلك لەگەلى

رادی و خووی پتوه ده‌گری، زور شتی ناموش هه‌یه، زور باشه به‌لام خه‌ک جارێ پتیی ناشنا نه‌بووه، تیی نه‌گه‌یوه، به‌ زوری وایه، گالته‌ کردن نیشانه‌ی نه‌زانی و نه‌فامیه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، هیچ پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ نه‌هاتوه، مه‌گه‌ر گالته‌یان پیکردوه، واته: هیچ پیغه‌مبه‌ریکیان له‌ هیچ حالیکدا له‌ حاله‌کانیان بۆ نه‌هاتوه، مه‌گه‌ر گالته‌پیکردنیان به‌راورد بووه، له‌گه‌ل هاتنی ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌دا بۆیان، واته: هه‌رکه‌ بۆیان هاتوه، نه‌وانیش گالته‌یان پیکردوه.

۳- ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، که‌سانیک و کۆمه‌لانیکیان فه‌وتاندن له‌وان به‌ زه‌برتر بوون، راناوی ﴿مِنْهُمْ﴾، ده‌چینه‌وه بۆ بیپروایه‌کانی قورپه‌شی هاوچه‌رخ‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، واته: که‌سانیکمان که‌ له‌وان به‌ زه‌برتر به‌ توانا‌تر بوون، فه‌وتاندوون. (البطش: الإضرار القوي، الأخذ بشدة)، زیانگه‌یاندنیکی به‌هێزو، توند‌گرتن.

پیم وایه‌ وشه‌ی (بطش) له‌ کوردییدا یانی: زه‌برو په‌لاماردان، واته: په‌لامارو زه‌ریان توندتر بوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌یان‌توانی له‌ سزای خوا ده‌رباز بن.

۴- ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأُولَيْنِ﴾، به‌سه‌رهاتی پتیشوانیش رابرد، واته: تپه‌رین و بوونه به‌سه‌رهات، وشه‌ی (مَثَلٌ)، به‌ مانای شیوه‌و سیفه‌ت و هه‌وال دێ، واته: (مَضَىٰ مَثَلُهُمُ الْعَجَبِيَّةُ)، حاله‌ سه‌رسوره‌ینه‌ره‌که‌یان تپه‌ری، (وَمَضَىٰ الْمَثَلُ كِنَايَةٌ عَنِ اسْتِئْصَالِهِمْ لِأَنَّ مَضَىٰ الْأَحْوَالِ يَكُونُ مُضِيًّا أَصْحَابَهَا، فَهُوَ فِي مَعْنَى قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۵) الأنعام، که‌ ده‌فه‌رموی: هه‌والیان یاخود وینه‌یان، یان سیفه‌تیا‌ن تپه‌ری، نه‌مه‌ کینایه‌یه‌ بۆ کۆتایی هاتنیا‌ن، چونکه‌ کاتیک حاتیک کۆتایی دێ، که‌ خاوه‌ن حاله‌که‌ کۆتایی هاتبێ، نه‌مه‌ وه‌ک نه‌و نایه‌ته‌ موباره‌که‌یه‌ که‌ له‌ سووره‌تی (الأنعام) دا خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۵)، واته: نه‌و کۆمه‌له‌ی سته‌میا‌ن کردبوو، دوا‌یا‌ن برآ، [ئنجاه‌گه‌ر دوا‌یا‌ن ببری، واته: پتیشیا‌ن پتیشتر ته‌واو بووه] و ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

کهواته: وشهٰی (مَضَىٰ اٰی: سَلَفًا وَتَقَدَّمَ)، واته: تپه‌ری و رابرد، ده‌گونجی
لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه بی: (حٰی خَبَرَهُمْ سَابِقًا)، پیشت‌ر هه‌واله‌که‌یان گن‌در‌درايه‌وه،
یاخود مه‌به‌ست نه‌وه بی که تپه‌رین و، بوونه په‌ندی زه‌مانه.

لیره‌دا پتویسته نه‌وه بلین: که نه‌مه هه‌مووی دل‌دانه‌وه بووه، بۆ پیغه‌مبه‌ری
خاتهم ﷺ، هه‌روه‌ها بۆ شو‌تنگه‌وتووانی و بۆ هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ ری پیغه‌مبه‌ری
کو‌تاییه‌وه ده‌رۆن و، خه‌لکی رۆژگاری خو‌یان، بی ریزیان به‌رانبه‌ر ده‌نوینن،
نجا به‌ شیوه‌ی گالته‌ پیکردن بی، به‌ شیوه‌ی تۆمه‌ت بۆ هه‌لبه‌ستی بی، به
شیوه‌ی له‌ پشت په‌رده‌ی ره‌شه‌وه ته‌ماشاگردن بی، واته: وامه‌زانه‌ که تۆ نه‌ی
پیغه‌مبه‌ر! ﷺ، یه‌که‌م پیغه‌مبه‌رکی که گالته‌ت پیکرابی، له‌ لایه‌ن که‌له‌که‌ته‌وه،
یان تۆمه‌تبار کرابی، یان نازار درابی، به‌لکو پیغه‌مبه‌رانی پتیشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام) هه‌موویان وایوون.

نه‌م تابه‌ته‌ موباره‌که‌ که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْاَوَّلَيْنِ ﴾،
واته: زۆرمان پیغه‌مبه‌ر ناردوون، له‌ گه‌له‌ پتیشوو‌ه‌کاندا، یانی: پیغه‌مبه‌ران زۆر
بوون و هه‌ر نه‌وه‌نده‌ نین، که خوا ﷺ ناوی هیناون له‌ قورئان دا، که ته‌نیا
(۲۵) پیغه‌مبه‌ر ناویان هاتوه، وه‌ک خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ﴾ النساء، ﴿ وَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا
مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مِّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ﴾ غافر،
هه‌یانه به‌سه‌ره‌اتیان به‌سه‌رتدا خویندۆته‌وه، هه‌یانه به‌سه‌ره‌اتیان به‌سه‌رتدا
نه‌خویندۆته‌وه، واته: هه‌یانه ناویان هیناوه‌وه‌ه‌شیا‌نه‌ ناویان نه‌هیناوه.

تابه‌ته‌که‌ی دیکه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَا يَا۟ئِبُهُمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُو۟ا بِهٖ يَسْتَهْزِءُو۟نَ ﴾،
هیچ پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ نه‌هاتوه، نه‌و گه‌له‌ پتیشووانه، مه‌گه‌ر گالته‌یان پیکردوه،
نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، که گالته‌پیکرانی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)،
هه‌ل‌اواردن تیدا نه‌بووه، هیچ پیغه‌مبه‌ریک نه‌هاتوه، گه‌له‌که‌ی گالته‌ی پی

نەكات، ئنجا لێره باسی گالته پێکردن دەكات، له شوێنی دیکه باسی به درۆ دانان دەكات، له شوێنی دیکه دا باسی تۆمهتبار کردن دەكات، بهوه که به جادووگەر، یان به کاهین، یان به شاعیر، یان بهوه که دەیانهوێ خۆیان بهسەردا فەرز بکەن.

کهواته: ئەهێ پێغمبەری خاتەم ﷺ! هەر وهها ئەهێ ئەوانههێ له پێی پێغمبەری خاتەمهوه دەپۆن! کاتیک تێوهش لهگەڵ خەلک و کۆمه‌لگای خۆتاندا، رووبه‌رووی گالته‌پێکران و تۆمهت بۆ کران و، ئەزیهت و ئازار دران و، به درۆ داندران دەبنه‌وه، وامه‌زانن که بهس تێوهن، به‌لکو ئەوه عاده‌تی هه‌موو گه‌لان بووه، که دژ به پێغمبەران بوون، که زانیویانه په‌بامی پێغمبەران به‌زم و بازاری وان تیکه‌ده‌ات، عاده‌تیان وابوو که گالته‌یان پێکردوون، هه‌لپه‌ته گالته‌پێکردنه‌که، به زۆری له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌کانه‌وه و ئەوانه‌وه بووه، که بالآ ده‌ست و هوکمران بوون، چونکه خه‌لکی دیکه‌ی بێ ده‌سه‌لات، توانای نه‌بووه گالته به پێغمبەران بکات و، به درۆیان دابنن، به‌لام خوا ﷻ پالێ ده‌داته لای هه‌مووان، له‌به‌ر ئەوه‌ی خه‌لکه‌که‌ش شوێن هوکمران و ده‌سه‌لاتداره‌کانی خۆیان که‌وتوون، له‌وه گالته‌پێکردن و به درۆ دانان و، تۆمهت بۆ کردنانه‌ی پێغمبەراندا، ئنجا ئەمه‌ دلدانه‌وه‌به بۆ پێغمبەری خاتەم ﷻ، بۆ هه‌ر که‌سێک له پێی پێغمبەری خاتەمه‌وه ده‌پوا، که ئەوه شتیکی ناسایی و سروشتیه، شتیکی چاوه‌روان کراوه، تۆش له پێغمبەرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) زیاتر نی، که ئەوان گالته‌یان پێکراوه، با به تۆش بکری، بیکومان ئەوه دلدانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌و، به‌رچاو روونیه‌کی باشیشی تێدایه، که مرۆف باشت بزانت له مێژوودا چی گوزه‌راوه؟ له واقیعی تێستاشدا که ئەوه ده‌بیترێ، له جیاتی دڵ پێ ناپه‌حهت بوون، ئینسان ده‌بێ دلی به خۆی خۆش بێ و، بلی: هه‌مان شتی که به‌سه‌ر پێغمبەران هاتوه، به‌سه‌ر تێمه‌و مانانیش دی، کهواته: دیاره تێمه‌ش له‌پێی پێغمبەرانه‌وه ده‌پۆین!

مهسه لهی سیه م:

کافره کان دان دینن به به دیهینه رایه تیی و خاوه ندرایتیی خوادا بۆ گهردوون، نهو کهسهی زه مینی بۆ راخستوون و، بۆی ناماده کردوون، ریی بۆ تیدا داناون و، ناویشی به نه ندازه بۆ دابه زاندوون و، زهوی پین ژیانده ووه، تیکرای جووته کانیشی دروستکردوون، ههروهها کهشتیه کان و نازه له کانیشی بۆ بارو سوار دروستکردوون، تاکو به هره یان لی وه بگرن و، له کاتی سواربووتیاندا خوا به پاک بگرن و، یادی چاکه کانی خوا به سه رخۆتانه وه بکه نه وه:

دوای نه وهی له تابه ته کانی پیشوودا، خوا ﷺ باسی هه ر کام له قورئان و، پاشان باسی ره وانه کرانی پیغه مبه رانی کرد، به تایهت پیغه مبه ری خاتم موحه ممه د ﷺ که سه رقافله ی پیغه مبه ران و کو تایانه، باسی لامیلی بیروایه کانیشی کرد، هه م له شوینکه وتتی پیغه مبه ر ﷺ، هه م له په پره ویی کردن له قورئان.

ئجنا خوا ﷺ باسی به دیهینه رایه تیی و پهروه دگاریتیی خۆی ده کات، که له لای بیروایه کان شتیکی سه لمی تراوه، هه ندیک که س واده زانی، که خواناسیی له گه ل بیرواییی دا، دژ ناوه ستی و، مانای وایه هه ر که س خوای ناسی، بیروا نیه!! به لام نه وه حالیی نه بوونه، له چه مک و واتای ئیمان، ئیمان بریتی نیه له وهی خوا بناسی، یان پیغه مبه ر ﷺ بناسی، یان قورئان بزانی، یان بزانی که رۆژی دوایی هه یه، به لکو ئیمان بریتیه له ده رک کردنی نهو راستییانه و، راستیی به دیهینه رایه تیی و پهروه دگاریتیی و خاوه ندرایتیی خوا، پاشان کتیب و به رنامه بوونی قورئان و، راستیی ره وانه کرانی موحه ممه د ﷺ و، راستیی هه بوونی رۆژی دوایی، ده بی نهو راستییانه به عه قل ده رک بکه ی، به لام به دلش وه ریان بگری و، په سندیان بکه ی، ههروهها به زمانیش دانیان پیدا بیتی، به کرده وهش به و پییه به رتیه بچی و رهفتار بکه ی، که واته: ئیمان ته نیا ده رک کردنی نهو راستییانه نیه، تاکو هه ر که سیک نه وانه ی، یان هه ندیک له وانه ی ده رک کرد، به بروادار له

قه‌لهم بدری.

خوای ۱۰ ده‌فهرموی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝۱۰﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوهَا ﴿۱۱﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَنْزُوجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿۱۲﴾ لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۳﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۴﴾

شیگردنوهی ئەم ٲایەتانه، له سیزده بڕگه‌دا:

۱- ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾
 ئەگەر لێیان بپرسی: کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی هێناونه‌ دی (و)، له‌ نه‌بوونه‌وه‌ په‌یدای کردوون، به‌ جه‌ختکردنه‌وه‌ ده‌لێن: (خوای) زالی زانا هێناونیه‌ دی.

واته: خوای بالاده‌ستی زانا په‌یدای کردوون، له‌ حالێکدا دان به‌ په‌روه‌ردگاریتی و، به‌ ده‌یه‌ینه‌راهه‌تی خوادا دێنن، که‌ چی له‌ په‌رستیدا هاوبه‌ش په‌یدا ده‌که‌ن و، هاوبه‌شی بو‌ داده‌نێن، یاخود له‌ بنه‌ره‌ته‌وه‌ نه‌و هه‌ر نا‌په‌رستن و جگه‌ له‌وه‌ ده‌په‌رستن، که‌ نه‌وه‌ش دژ په‌کی (تَنَاقُض) ه، له‌واندا، چونکه‌ نه‌ی مرۆفی! مادام‌ خوا‌خواوه‌ن و به‌ ده‌یه‌ینه‌ره‌و په‌روه‌ردگاری که‌ون و کائیناته، به‌ خۆشته‌وه‌، عه‌قل و مه‌نتیق خوازیاری نه‌وه‌ن، که‌ به‌س نه‌و خواپه‌ش خۆتی ته‌سلیم بکه‌ی و، به‌ندایه‌تی بو‌ بکه‌ی و نه‌وپه‌ری ملکه‌چی و، به‌ندایه‌تی و خۆشویستن و، به‌ به‌رزو مه‌زن گرتن و، پزێلێگرتن و، پشت پێ به‌ستنی بو‌ نه‌نجام بده‌ی.

شایانی باسه: نه‌و راستیه‌ که‌ بپه‌روابه‌کانی پوژگاری پێغه‌مبه‌ر ﷺ، هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کانی کۆمه‌لگای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، دانیان به‌ به‌ ده‌یه‌ینه‌راهه‌تی

خوادا هیناوه، به لأم جگه لهویان په رستوه، به لای که مه وه له چوار شوینی
قورناندا هاتوه:

۱- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝١﴾
الزخرف.

۲- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝٦١﴾ العنكبوت.

۳- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٧٥﴾ لقمان.

۴- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ
مُمْسِكَتٌ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝٣٨﴾ الزمر.

له ههر شوینه دا، به ته عیرو شیوازیکی جیاواز لهوانی دیکه هاتوه، به لأم
له نیوه روکیاندا، هه مووی ههر نه وه یه که دانیان هیناوه، به دپهینه رایه تیی و
پهروه ردگار تیی و خاوه ندریتیی خوادا ﷻ، نه مه ش سنی راستییان ده گریته خوئی:

أ- خوا ناسیی شتیکی زگماک و خوا رسکه، له دهروونی ههر مروقیکیدا.

ب- هاوبهش بو خوا دانه رکان، که به هاوبهش بو خوا دانه ناوزه د کران، خوا نه ناس
(مُلجِد) نه بوون.

ج- هاوبهش بو خوا دانان، یاخود په رستنی جگه له خوا، چ ویزای خوا، چ به ته نیای،
به دنیایی شتیکی دژ یه (مُتَنَاقِض) ه، ههر بو یه له سووره تی (العنكبوت) دا، خوا
ﷻ ده فرموئی: ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝٦١﴾، یانی: که واته به ره و کوئی لاده درین؟ مادام دان

به به‌دییه‌ینه‌رایه‌تی خوادا دتین، ده‌بی هه‌ر ئه‌ویش به‌رستی، ئیدی بۆچی لاده‌درین و ویستی خۆتان له‌ ده‌ست داوه‌؟.

دوایی خوا ﷺ که ده‌فه‌رموی: ﴿خَلَقْنَاهُم مِّنَ الْعَرِيزِ الْعَلِيِّ﴾، ده‌گونجی ئه‌مه‌ قسه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان بئ، ده‌شگونجی فه‌رمایشتی خوای موته‌عال بئ، که خۆی به‌و دوو وه‌سفه‌ پێناسه‌ ده‌کات، ئه‌وپه‌ری عیززت و بالاده‌ستی و زالیی و، ئه‌وپه‌ری زانایی، به‌لام ئه‌وه‌ی دیکه‌ که دئی و باسی ئه‌وه‌ ده‌کات: زه‌وی بۆ ئاماده‌ کردوون و، پئی بۆ تیدا داناون، تاکو به‌ پئی‌ه‌کاندا بگه‌نه‌ ئامانجه‌کان و، ئاوی به‌ نه‌ندازه‌ له‌ سه‌ری را بۆ دابه‌زانووون و، زه‌وی مردوووی پئی ژیانده‌وه‌و، جووته‌کانی هه‌موو هیناونه‌ دی و، که‌شتیه‌کان و نازه‌له‌کانی بۆ په‌خسانووون، تاکو بۆ بارو سوار به‌کاریان بئین، بئگومان ئه‌وه‌ فه‌رمایشتی خواجه‌ ﷺ، نیاوخی کردوه‌ له‌گه‌ل قسه‌کانی ئه‌واندا، تاکو دژی‌ه‌کیی ئه‌وان و، ناوکه‌ بوونی هه‌لویتسه‌که‌ی ئه‌وان، له‌گه‌ل عه‌قل و لوژیکیدا، زیاتر ده‌ریخت.

٢- ﴿أَلَيْسَ جَعَلْنَا لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، ئه‌و که‌س (خوا)‌ه‌ی زه‌وی بۆ تبه‌و گتپاوه‌، به‌ رایه‌خ، خوینراویشه‌ته‌وه‌: (مه‌هاد) و هه‌ردووکیان به‌ مانای (فراش و پساطان)، شتی که‌ راده‌خری، رایه‌خ، هه‌روه‌ها (مه‌هد) به‌ مانای بئشکه‌و لانکه‌و جۆلانه‌ دئی، که‌ مندالی گچکه‌ تیدا ده‌خه‌وئیری و پشوو ده‌دات، واته‌: خوا ﷺ زه‌وی بۆ تبه‌و، والیکردوه‌: بئشکه‌و لانکه‌ی مندال، چۆن تیدا راده‌ژئیری و پشوو ده‌دات، بئ ئه‌وه‌ی منداله‌ بخت، زه‌ویش بۆ تبه‌و به‌هه‌مان شبه‌وه‌یه‌، زه‌ویش به‌لای که‌مه‌وه‌ پینج جۆره‌ خولانه‌وه‌ی هه‌ن:

١- خولانه‌وه‌ی به‌ ده‌وری خۆیدا، که‌ ده‌بیته‌ هۆی په‌یدا‌بوونی شه‌وو پۆژ.

٢- خولانه‌وه‌ی به‌ ده‌وری خۆدا له‌ ماوه‌ی سالتیکدا، که‌ ده‌بیته‌ هۆی په‌یدا‌بوونی چوار که‌شه‌کانی سال.

٣- خولانه‌وه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ل خۆرو کۆمه‌له‌ی خۆدا، به‌ده‌وری دالی راوه‌ستاودا.

۴- پاشان سوورانهوهیهکی دیکه، به دەوری چه قی کههکه شاندا.

۵- دوایی سوورانهوهیهکی دیکه لهگه‌ل کههکه شاندا، به‌لای کهمه‌وه زهوی ئەم یێنج سوورانهوهیهی هەن، که چی ئیمه هه‌ستیان پێ ناکه‌ین، له حالێکدا خولانه‌وهی زهوی به‌ دەوری خۆیدا، به‌ خێرای (۳۰) کم له خوله‌کێک دایه‌و، سوورانه‌وهی به‌ دەوری خۆدا به‌ خێرای (۳۰) کم له چرکه‌یه‌ک دایه‌، واته‌: شه‌ست هینده‌ خێراتر له‌وهی به‌ دەوری خۆیدا ده‌خولیته‌وه، به‌ دەوری خۆدا ده‌خولیته‌وه، بۆیه‌ش خوا ﷻ زهوی بۆ چواندووین به‌ بێشکه‌و، لانکه‌و، جۆلانه‌، له‌به‌ر ئەوهی ئەو جووڵانه‌وانه‌ی هەن، وه‌ک چۆن بێشکه‌و لانکه‌، پازاندن و جووڵانی هه‌یه‌، بێ ئەوهی ئەو کۆرپه‌یه‌ی، یاخود ئەو منداله‌ی تێیدا به‌ بیخاته‌ خوارێ، یاخود: وه‌ک چۆن فه‌رشێک یان به‌ره‌یه‌ک راده‌خه‌ی و خه‌لک له‌سه‌ری داده‌نیشێ، ئاوا خوا ﷻ زهوی بۆ ئیمه‌ راخسته‌.

۳- ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ فِيهَا مَبَلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، ڕێهه‌کانی بۆ تێوه‌ له‌ویدا داناون، به‌لکو به‌و ڕێهانه‌دا ڕێی راست بگرن و بگه‌نه‌ نامانج.

(سُبُل) کۆی (سبیل)ه‌، واته‌: خوا وایکردوه‌ ئەو توێکلی زه‌وییه‌، ئیمه‌ بتوانین ڕێیانی تێدا دا‌بنێین، بۆ وێنه‌ با بیه‌ئینه‌ به‌رچاوی خۆمان: ته‌گه‌ر توێکلی زه‌وی، که‌ ئیمه‌ له‌سه‌رینی، پۆلا بووايه‌، ئاسن بووايه‌، کانزایه‌ک له‌ کانزایه‌کان بووايه‌، یان به‌رد بووايه‌، بێگومان ئەو کاته‌ ڕێی تێدا دانانی، مه‌حال ده‌بوو، یان زۆر زۆر زه‌حمه‌ت ده‌بوو.

﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، به‌لکو به‌و ڕێهانه‌دا ڕێی راست بگرن و، بگه‌نه‌ نامانج، (الهِدَايَةُ حَقِيقَتُهَا: الدَّلَالَةُ عَلَى الْمَكَانِ الْمَقْصُودِ، وَتَطَّلُقُ عَلَى تَعْرِيفِ الْحَقَائِقِ الْمَطْلُوبَةِ)، چیه‌تی هیدایه‌ت ڕێی پێشان‌دانه‌ به‌ره‌و شوێنی مه‌به‌ست و، به‌کاریش ده‌هێنێ بۆ ناساندنی راستیه‌کان، به‌لام لێره‌دا وایده‌چێ، زیاتر مه‌به‌ست ته‌وه‌ بێ، به‌و ڕێهانه‌دا بگه‌نه‌ نامانج، ئەو ڕێهه‌ راستانه‌ بگرن و، لێهانه‌وه‌ بگه‌نه‌ ئەو نامانج و مه‌به‌ستانه‌ی ده‌تانه‌وێن.

٤- ﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ﴾، هر روزه‌ها ثبو که سه‌ی به نه‌ندازه ناوی له‌سه‌رئوه دابه‌زاندوه، (الذی) همم نه‌مه‌یان، همم نه‌وه‌ی پِشْتِیَان و، نه‌وه‌ی دوایبان که دئی و سئ جار دووباره بوته‌وه: (اسم الموصول) ه، دووباره کراوه‌ته‌وه له‌به‌ر گرنگیی پیدان، پِشْتِی ده‌فه‌رموئی: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، دپاره نه‌که‌ر خوا ﷻ (الذی) بشی به‌کارنه‌هیتابایه، هر فه‌رمووبای: (وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا)، یاخود فه‌رمووبای: (وَنَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ)، هر روزه‌ها هی دواتریش له رُوی رِزْمَانِییه‌وه، هر دروست بوو، به‌لَم سئ جاران ثبو ناوی مه‌وصوله‌ی دووباره کردوته‌وه، له‌به‌ر گرنگیی پیدان.

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ﴾، (نه‌وه که‌سه ناسمانه‌کان و زه‌وی هیتاونه دی و، خاوه‌نی گه‌ردوونه، به‌سه‌رو خواریه‌وه)، که له‌سه‌رئوه ناوی به نه‌ندازه دابه‌زاندوه، (بِقَدَرٍ) واته: (بمقدار)، به نه‌ندازه، به‌وه نه‌ندازه‌یه‌ی بو ژبانی تئوه پئویسته، نه‌ک په‌کتان له‌سه‌ری بکه‌وئی، هینده که‌م بی، یاخود هینده زور بی، ژبان و گوزه‌رانتان تال بکات، وه‌ک له هه‌ندی شوین که له نه‌ندازه زیاتر، ناو داده‌به‌زی، به شیوه‌ی باران و به‌فرو ته‌زره، ده‌بیته هوی لیزماو و لافاو، توفانه‌که‌ی نووحیش ناوداره.

٥- ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾، (به‌وه ناوه که له سه‌رئوه دامانبه‌زاندوه)، سه‌ر زه‌مینتیکی مردوومان پی ژبانده‌وه، (أَنْشَرْنَا: الْإِنْسَانُ: الْإِحْيَاءُ)، واته: زیندووکردنه‌وه، ژبانده‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مردوو له شوینی خوی چه‌سپاوه، به‌لَم زیندوو ده‌جوولئی و بلاوده‌بیته‌وه، (أَنْشَرْنَا) له (نَشْر) وه هاتوه، یانی: بلاوکردنه‌وه، چونکه له نه‌نجامی نه‌وه‌دا، که ژبانداران هر له رُوه‌که‌وه بگره، هه‌تا زینده‌وه‌ران و په‌له‌وه‌رو ناژه‌لان و، ...هنت، له نه‌نجامی نه‌وه‌دا که ژبانیان تیدایه، جموجول و گه‌شه‌کردن و هات و چوبان ده‌بی، وشه‌ی (مَيْتًا) خویندراویشه‌ته‌وه: (بَلْدَةً مَّيْتًا)، که له زور شوینی قورئاندا، همم به زه‌نه‌ش هاتوه، همم به گیره‌ش هاتوه، هر یه‌ک واتاشیان هه‌یه.

(٦) - ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ مِنَ الْأَرْضِ بَعْدَ فَتَايُكُمُ﴾، هەر بەو شیوەیەش دەردەهێنێتەوه، (أَي: مِثْلَ ذَلِكَ الْإِنْتِشَارِ، نُخْرِجُونَ مِنَ الْأَرْضِ بَعْدَ فَتَايُكُمُ)، واتە: وەك چۆن تێستا لە ئەنجامی دا بەزێترانی ئاو لە سەرێوه، سەر زەوی دەژێتەوه، ئەو سەر زەویە مردووه، جارێکی دیکە دەكەوتێتەوه جموجۆل، بە هەمان شیوە تێوش هەر بەو شیوەیە دەردەهێنێتەوه، واتە: زیندوو دەكرێتەوه، جەستەكانتان لە زەوی دەهێنێتەوه دەر، وشەى (تَخْرُجُونَ) واتە: دەردەهێنێتەوه، خوێتراویشەتەوه: (تَخْرُجُونَ)، بەو شیوەیە دێتەوه دەر، واتە: هەم بکەر نادیار (مَجْهُوْلُ الْفَاعِلِ)، هەم بکەر دیار (مَعْلُومُ الْفَاعِلِ)، هاتووە.

(٧) - ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾، هەر وەها (خَوَاتِمًا) كە بەدیهێنەری ئاسمانەكان و زەویە، ئەو زاتەیه كە هەموو جووتەكانی هێناونە دی، (فَيَطْلُقُ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَنَّهُ زَوْجٌ لِأَخْرٍ مِثْلَ الشُّعْفِ)، وشەى (أَزْوَاجٍ) كۆى (زَوْج)ە، (زَوْج)یش ئەوەیە شتێك لەگەڵ شتێكى دیکەدا، كە لە بەرابەریتى، پێكەوه دەبن، بەهەر كامیان دەگوترى: (زَوْج)، ئەو (زَوْج)ى ئەوهو، ئەویش (زَوْج)ى ئەوه، ئنجا ئەوه لە مَرَوْفَانِ داو، لە ئاژەلاندان، تەنانهت لە شتەكانی دیکەش دا، وەك پێلۆ و، نەعل، گۆرەوى و ئەو شتانى دووانن، بە هەر كامێکیان دەگوترى: (زَوْج) نەك هەتا پێكەوه نەبن وشەى (زَوْج)یان بۆ بەكارنەیهت، بەلكو (زَوْج) بۆ هەر كامێکیان بەكاردى، ئنجا ئایا لێرەدا مەبەست لە (أَزْوَاجٍ)، تەنیا جووتەكانی ژياندارانن، واتە: رووهك بە هەموو جۆرەكانیەوهو، ژيانداران بە هەموو جۆرەكانیانەوه، هەر لە زیندەوهره كچكەكانەوه بکەر، هەتا درشتهكان، دوایی پەرەوهرەكان، دوایی خشۆكەكان، ئاژەلان و، دێندەكان، تاكو دەگاتە مَرَوْفٍ، ئایا مەبەست پێی ئەوهیە، یاخود مەبەست پێی هەموو دروستكاروێهەكانە؟! لە راستی دا هەردووکیان دەگرێتەوه، وەك لە شوێنى دیکەدا، هەم لە سوورەتى (یس)داو هەم لە سوورەتى (الذَّارِيَات)دا، خَوَاتِمًا باسى ئەوهی کردو، كە دەفەرموى: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، واتە: لە هەر شتێك جووتمان دروست کردو، (زَوْج) واتە: جووت، لە هەموو شتێك، کاتی خۆی وایانزانیوه، تەنیا لە ژيانداراندا جووت هەیه، بەلام تێستا دەرکەوتووه كە هیچ رووهكێك نیه، نێرو مێی نەبێ، ئنجا هەیه نێرو

میبه‌کھی به جیان، وه‌ک دارخورماو، هه‌یه نیرو میبه‌کھی له تیو خوی دایه، وه‌ک که‌لیک له گوّل و پرووه‌که‌کان، به‌لکو ئیستا ده‌رکه‌وتوه، که ماده‌ی بی ژانیش، جوریک له جووتیتی تیدایه، که له سّ به‌ش پیک دئی: نیک، که له پرۆتۆن و نیوترون پیک دئی، پرۆتۆن (proton) بارگه‌یه‌کی موجیبی هه‌یه، به‌لام نیوترون (Neutron) بی بارگه‌یه‌و، نه‌لیکترون (Electron) یش بارگه‌یه‌کی سالیبی تیدایه، واته: نه‌وانیش هه‌ر ساردو گه‌رم و جوریک له جووتیتیان تیدایه، له گه‌ردیله‌وه بگه‌ر تاکو هه‌ر شتیکی دیکه، دوایی ناسمان و زه‌وی، دنیاو دواړۆژ، چاک و خراپ، راست و چه‌وت، ساردو گه‌رم، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، نه‌وانه‌ش هه‌موویان هه‌ر جووتن و دوو دوو پیکه‌وه، له به‌رانبه‌ر یه‌کدیان.

٨- ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾، له که‌شتیه‌کان و له ناژه‌لان، هۆکاری وای بو ره‌خساندوون، سواریان ببن، (ما تَرْكَبُونَ)، صیله‌که‌ی قرتتیراوه، که به زۆری له قورئاندا وایه، واته: (ما تَرْكَبُونَهُ)، نه‌وه‌ی سوازی ده‌بن، له باره‌ی (الأنعام) یشه‌وه دوو را هه‌ن:

أ- وشترو په‌شه‌ولاخ و مه‌رو بز.

ب- رایه‌کی دیکه‌ش هه‌یه، که (الأنعام) هه‌موو ناژه‌له‌کانی دیکه‌ش بگرته‌وه، به‌ فیله‌وه‌و، به‌ ولاحه‌ به‌رزوه‌وه، به‌ گوئدریژو هیس‌تره‌وه، هه‌موویان، ئنجا هی نه‌وان دیاره، مرۆف سوازی پشتیان ده‌بن، (ما تَرْكَبُونَ) نه‌وانه‌ی سواریان ده‌بن، به‌لام هی که‌شتیه‌ی، تیدا سوار ده‌بین، که چی لی‌رده‌دا ده‌فه‌رموی: (ما تَرْكَبُونَ)، بۆیه‌ش خوا ﷻ نه‌یفه‌رموه‌وه: (ما تَرْكَبُونَهُ)، یان (ما تَرْكَبُونَ فِيهِ)، لی‌رده‌دا به‌رکارخواستنی راسته‌وخۆ، واته: بی نه‌وه‌ی پیوستیه‌ی به‌ پیتیک بی، زالکراوه به‌ به‌رکارخواستن به‌ هۆی پیته‌وه، چونکه‌ مه‌به‌سته‌که‌ دیاره‌ و صیله‌که‌ش، قرتتیراوه له‌به‌ر نه‌و زالکردنه، بۆیه خوا ﷻ فه‌رمویه‌تی: (ما تَرْكَبُونَ).

هه‌لبه‌ته خوا ﷻ که سّ جاران (الذی) دووباره کردۆته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که هه‌ر کام له‌و نیعمه‌ت و چاکانه‌ی خوا ﷻ سه‌ر به‌خۆن، واته: هه‌ر کامیان له‌ خودی خۆیدا، نیعمه‌ت و چاکه‌ی خوای به‌خشه‌ره، له‌ سووره‌تی (یس) یش دا، خوا

﴿۱۰﴾ ناماژی به کهشتیه کان و، به وْلاخی سواری کردوه، ئنجا نه‌گه‌ر حوشر بی به ته‌نیا، یاخود نه‌وانی دیکه‌ش بن، که ده‌فهرموی: ﴿وَأَيُّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَالِكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۱﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۱۲﴾، واته: نیشانه‌یه‌کی دیکه بۆ نه‌وان نه‌وه‌یه، که ئیمه وه‌چه‌ی نه‌وانمان له کهشتی پُردها هه‌لگرتوه.

وا پئده‌چئ مه‌به‌ست پئی کهشتیه‌که‌ی نووح بی، واته: وه‌چه‌ی نووح ﴿الْحَمَلِ﴾ له‌و کهشتیه پُردها هه‌لمانگرتن، چونکه نه‌وانه‌ی ئیستاش هه‌ر له وه‌چه‌ی نه‌وانه‌ن، که له‌و کهشتیه‌دا هه‌لگیراون، ﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۱۲﴾، له شیوه‌ی نه‌و کهشتیه‌ش شتیکمان بۆ دروست کردوون، که سواری بین، واته: کهشتی له ده‌ریاداو، نه‌وه‌ی له شیوه‌ی کهشتیه‌ش، له وشکانی دا، هه‌ندی‌ک له زانایان به حوشریان گوتوه: (سَفِينَةَ الصَّحْرَاءِ)، کهشتی بیابان، به‌لام پیتم وایه نه‌وه ته‌نیا حوشر ناگرتیه‌وه، به‌لکو هه‌موو نه‌و ئازهل و وْلاخانه‌ی بۆ بارو سوار به‌کارده‌هیترن، ده‌یگرته‌وه، لیره‌دا که ده‌فهرموی: ﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ ﴿۱۲﴾، له شیوه‌ی کهشتی دا، ئیمه ناچار ناکات بلین: ته‌نیا مه‌به‌ست پئی حوشره‌و وشه‌ی (الأنعام) یش له شوینی خۆیدا باسمان کردوه، که جگه له حوشره‌و، ره‌شه‌وْلاخ و مه‌رو بز، پیتم وایه ئازهل‌ه‌کانی دیکه‌ش ده‌گرتیه‌وه، فیلیش ده‌گرتیه‌وه، که له هه‌ندی وْلاتان فیل زیاتر به‌کاردی بۆ بارو سوار، هه‌روه‌ها گویدریژ ده‌گرتیه‌وه‌و، هیتسر ده‌گرتیه‌وه‌و، وْلاخه به‌رزه‌ش ده‌گرتیه‌وه، به هه‌ر دووک جووق نه‌سپ و مایینه‌وه‌و، نه‌گه‌ر حوشر له هه‌ندی‌ک شوئنان هه‌یه، که‌رو هیتسرو نه‌سپ و ماین، له هه‌ندی شوئنان زیاتر هه‌ن و، فیل له هه‌ندی شوئنان زیاتر هه‌یه‌و، بۆ نه‌و مه‌به‌سته به‌کارده‌هیترن.

خواش ﴿۱۳﴾ وه‌ختئ وشه‌یه‌ک به‌کاردین، چۆن چه‌مک و واتایه‌که‌ی فراوانترو گشتگیرتر بی، نه‌وه زیاتر شایسته‌ی کتییی خویه، وه‌ک (الطَّيْرِ) پئشه‌وای توژره‌وان عاده‌تی وایه، له ته‌فسیره‌که‌یدا.

۹- ﴿لَيْسَتُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ﴾، بۆ ئەوەی بچنە سەر پشتی، واتە: پشتی ئەو شتە ی خوا پەخساندووێتە بۆ سوار بوون، ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَالِكِ وَالْانْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾، ئەم (ما) یە، واتە: (الذی تَرْكَبُونَ)، ئەوەی سواری دەبن، ئنجا کە دەفەرموی: ﴿لَيْسَتُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ﴾، ئەگەر بۆ کەشتیی و بۆ ئاژەلەکان چووبایەوه، دەبوو فەرمووبای: ﴿لَيْسَتُوا عَلَىٰ ظُهُورِهَا﴾، بەلام لەبەر ئەوەی بۆ (ما) یەکە دەگەریتەوه، ئەوەی سواری دەبن، کە دیارە کاتی خۆی تەنیا کەشتیی و حوشترو ئاژەلەکان هەبوون، بەلام ئیستا چەندان جوۆرە هۆکاری بارو سوارو هاتووچۆ هەن، سەیارەو شەمەندەفەر، بە هەموو جوۆرەکانیانەوهو، فرۆکە لە ئاسمان و لە ئێو هەوادا، (ما) هەمووی دەگریتەوه.

(الاستواء: الإغلاء): چوونە سەر، بچنە سەر پشتی، یاخود سەقامگیر بن لەسەر پشتی، (ظهور) یش کۆی (ظهور)، واتە: پشته‌کانیان، (ظهر) یش زیاتر پشتی ئاژەلەکان دەگریتەوه، ئەک کەشتیی، بەلام ئەمە زاکردنی ئاژەلەنە بەسەر کەشتیی دا، هەرچەندە دەشگونجی بلتین: کەشتیی هەر دەچیە سەر پشتی، یا بچیە ئیویشی، یان چەند قاتیش بی، ناچیە ژیری، هەر دەچیە سەری.

۱۰- ﴿ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾، (ثُمَّ): لێرەدا بۆ ریزبەندی کاتی و پلەبیشه، واتە: دوا ئەوەی دەچنە سەر پشتی، یادێ چاکە ی پەرورەدگارتان بکەنەوه، ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾، دوا ئەوەی سەقامگیر بوون و چوونە سەر پشتی ئەو هۆکاری خوا ﷻ بۆی پەخساندوون، ئنجا کەشتییە، یان ئاژەلەکان، یان هۆکاری دیکەن، کە خوا ﷻ توانای داناوه بە مرووف، بیانپەخستیی، وەک فرۆکەو شەمەندەفەر و جوۆرەکانی سەیارە.

۱۱- ﴿وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا﴾، (چاکە ی پەرورەدگارتان یاد بکەنەوه، ئنجا) بلتین پاکیی بۆ ئەو کەسە ئەمە ی بۆ پەخساندووین، ﴿سَخَّرَ لَنَا هَذَا﴾، واتە: (هذا المرکوب)، ئەم هۆکارە کە سواری دەبین، بۆی پەخساندووین، بۆی ملکەچ کردووین.

(۱۲) ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾، تيمه بُوْ ئەو ھۆکارەش، ملیتکە چکەر نەبووین و توانامان بەسەریدا نەدەشکا، (مُقْرِنِينَ أَي: مُطِيقِينَ، أَقْرَنَ، أَي: أَطَاقَ) واتە: توانای بەسەریدا شکا، یاخود (مُقْرِنِينَ، أَي مُطَوِّعِينَ، واتە: توانای ئەو ھەمان نەبوو، دەستەمۆی بکەین و ملکەچی بکەین، ئەگەر خوا ﷻ بۆی ملکەچ نەکردباين، ھەندیکیش (مُقْرِنِينَ) یان بە (ضَابِطِينَ)، واتە: کۆنترۆڵکەرەن، کە تيمه مەرزه‌میان بکەين، تيمه توانامان بەسەریدا نەدەشکان مەرزه‌میان بکەين، ئەگەر خوا بە تايبەت ئاژەلەکانی وا نەپەرەخساندبانا، کە حوشتریکى گەورە، مندالیکى گچکە دەتوانن یەخى بدات، فیلیکی گەورە، مندالیک دەتوانی باری لى بنى، چونکە خوا ﷻ دەستەمۆی کردو، ھەر ھەروەھا ئاژەلەکانی دیکە، لە ئەسپ و مایین و ھێسترو کەر، ھەر کامیک لەوانە، ئەگەر خوا ﷻ دەستەمۆو ملکەچی نەکردبا، پامی نەکردبا، مەرۆف توانای بەسەریدا نەدەشکا.

(۱۳) ﴿وَإِنَّا إِلَيْنَا لَنَمُنْقِلُونَ﴾، بە دنیایی تيمه بُوْ لای پەرورەدگارمان دەگەڕێنەو، (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي يُفَارِقُهُ)، وشەى (إِنْقِلَاب)، واتە: گەرانەو بُوْ ئەو شوینەى، لى جیا دەبیتەو، کەواتە: تيمه کاتى خوێ لە لای پەرورەدگارمانەو ھاتووین و بُوْ لای ئەویش دەگەڕێنەو، واتە: مەرۆف دەبى بە سەفەرە جوژنییەکانى خوێ و، ئەو سەفەرانی کە لە ژيانى دنیادا دەیانکات، لەوێ بوو و لەوێ بوو، سەفەری ژيانى خوێ بێتەو بێر، لەو بارەو ھەش ئەو فەرمايشتە دینین:

اعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن رسول الله ﷺ، كان إذا سافر ركب راحلته ثم كبر ثلاثاً فقال: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقِلُونَ﴾، (أخرجه مسلم: ۲۷۸، وأبو داود ۲۵۹۹، والترمذي ۳۴۴۷).

واتە: عەبدوڵلای کورێ عومەر (خوایێیان رازی بى)، دەلن: پیغەمبەری خوا ﷻ، کاتیک بە سەفەر دەچوو، سواری حوشترەکەى دەبوو، دوایی سى جارەن (اللَّهُ أَكْبَرُ) دەکرد، دوای دەیفەرموو: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقِلُونَ)، پاکى بُوْ ئەو کەسەى ئەمەى بُوْ دەستەمۆ کردووین

و، ئىمە تۈنۈمەن بە سەرىدا نەدەشكە، تۈنۈمەن نەبۈۈين بە سەرىدا، ئەگەر خۇا
 ﷻ مەكەچ و دەستەمۆي نە كەردبایە، بە دۇنيایى ئىمە بۆ لای پەرۈەردگارمان
 دەگەرئىنەۋە.

ۋانە: ۋەك چۆن ئىستا سەفەر دەكەين، لە شوئىنكەۋە بۆ شوئىنكە، دۈۈيىش
 لەم سەر زەۋىيەۋە سەفەر دەكەين و، رۈۈجە كاممان دەچنەۋە بۆ خەمەت خۇا
 ﷻ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دوووم

بۇ دەرسنىڭ مەقسىتى ۋە نەتىجىسىنى تونۇش ۋە ئۆزلىكىنى ئىشلىتىش.

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له یازده (۱۱) تابهت پیک دتی: (۱۵ - ۲۵)، که ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیان خسته‌ه‌رووی پووچه‌آیی شیرکی پالدانی رۆ‌له‌یه بو لای خوا، به تابهت به‌نده‌ی مینه، که مه‌به‌ستیان فریشته‌کان بووه، گوايه مینه!

نجا خوا ﷺ روونی کردۆته‌وه، که لاف لیده‌رانی ته‌وه‌فسانه‌یه، نه به‌لگه‌ی عه‌قلیی و نه‌زموونیان هه‌یه، نه هی نه‌قلیی و، سه‌رچاوه‌گرتوو له وه‌حیی خوا، نه‌یا پاساویشیان له‌وه‌باره‌وه، لاسایکردنه‌وه‌وه شوینکه‌وتتی پیشینانیه‌وه، خوی زاناو شاره‌زاش، ته‌وه‌بیانوو و پاساوه‌شی لئ هه‌لوه‌شاندوونه‌وه، به‌وه‌که له‌دوای پانۆتیرانی پتی راست و دروست، لاسایکردنه‌وه‌ی پیشینان هیه‌چ مانای نه‌وه، نیشانه‌ی نه‌زانیی و که‌وده‌نییه.

﴿ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَفُورٍ مُّبِينٍ ﴿۱۵﴾ أَمْ أَخَذَ مِمَّا بَخَلُّوا عَنْكَ وَاصْفَنَّاكَ بِالْبَيْنِينَ ﴿۱۶﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۷﴾ أَوْ مَنْ يُنْشَأُ فِي الْعِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿۱۸﴾ وَجَعَلُوا أَلَمَاتِكُمْ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنَّنَا آشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَخَطْنَا سَخِيبًا إِنْ هُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۹﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۲۰﴾ أَمْ مَا نَدِينَكُمْ كَتَبْنَا مِنْ قَبْلِهِ فَمَهَّم بِيَهُ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿۲۱﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ ﴿۲۲﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿۲۳﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ حِجَّتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ

گوتووایانه: ئیمه باب و باپیرانی خۆمانان له سه ر پێههك لێ هه لکههوتوهو، به دواى شوئنه واره کانیاندا په پره و بیکارین ﴿٢٣﴾ (پێغه مبه ره که بیان) گوتی: ئایا نه گه ر (به رنامه به کی) رێنماییکارترم بۆ هێنابن، له وه ی باب و باپیرانتان له سه ری دیوه (هه ر شوئنی ناکه ون)؟ گوتیان: بێگومان ئیمه، به وه ی پێی نێردراون بپێرواین ﴿٢٤﴾ ئیدی سه ره نجام تۆ له مان لێکردنه وه، ئنجا سه رنج بده! سه ره نجامی به درۆدانه رانی (په یام و پێغه مبه رانی خوا) چۆن بوو! ﴿٢٥﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(جَزَاءً): واته: به شتیک، (جُزْءُ الشَّيْءِ: مَا يَتَقَوَّمُ بِهِ جُمْلَتُهُ، ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ﴿١١﴾: آی: نَصِيب)، به شی هه ر شتیک، نه وه به که تیکرای شته که له چه ند به شتیک پێک دێ، وه ک خوا ﴿١٢﴾ له سووره تی (العجرا) دا فه رموو به تی: ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ﴿١١﴾، له هه ر ده روازه به که له ده روازه کانی دۆزه خه وه، به شتیکى دیار بیکراو له بپروایه کان ده چنه ژووړی.

(وَأَصْفَكُمْ): واته: ئیوه ی هه لبژاردوه و تابه ت کردوه، (أَصْلُ الصَّفَاءِ خُلُوصُ الشَّيْءِ مِنَ الشُّبُوبِ)، وشه ی (صَفَاء): له بناغه دا بریتیه له وه ی شتیک له خه نه پاک بپته وه، (الصَّفَا: الْحِجَارَةُ الصَّافِيَةُ، وَالْإِصْطِفَاءُ تَنَاوُلُ صَفْوِ الشَّيْءِ)، (صف) به به ردیکى سپی لووسى ساف ده گوتری، (اصطفاء) يش نه وه به که هه لبژارده ی شتیک وه ربگری.

(ظَلَّلَ): (ظَلَّتْ، وَظَلَّتْ، بِحَذْفِ إِحْدَى اللَّامَيْنِ، وَعَبَّرَ بِهِ عَمَّا يُعْمَلُ فِي النَّهَارِ، وَيَجْرِي مَجْرَى صِرَتْ)، (ظَلَّتْ وَظَلَّتْ): به لا بردنی به کێک له دوو لامه کانی، که له نه سل دا (ظَلَّلَتْ) یان (ظَلَّلْتُ) به، ته عبیری پێ ده کړی له و شته ی به رۆژ ده کړی، وه ک چۆن (بَات) ته عبیری پێده کړی به وه ی به شه و ده کړی.

نه و هوه، که هه ر قسه یه ک له سه ر بناغهی گۆتره و گومان گوترا بئ، جوژیکه له قرساندن.

(**ءَاثْرِهِمْ**): (اَثْرُ الشَّيْءِ: خُضُولُ مَا يَدُلُّ عَلَى وُجُودِهِ، اَثْرٌ وَ اِثْرٌ)، (اَثْرٌ) كۆی (اثر)ه، که بریتیه له پهیدا بوونی شوئینه وار له سه ر شتیک، که به لگه بئ له سه ر نه وهی، نه و شته هه یه، که هه م (اَثْرٌ) ی پئ ده گوتری، هه م (اِثْرٌ) ی پئ ده گوتری، هه ردووکیان به مانای شوئینه وارن.

(**مُتْرَفًا**): (مُتْرَفًا: خَوْشْكَوْزَه رانه کانی، (التَّرْفَةُ: التَّوَسُّعُ فِي النُّعْمَةِ، وَ اَتْرَفَ فَهُوَ مُتْرَفٌ)، (تَرْفَةٌ): بریتیه له فراوانی له نازو نبعمه تدا، ده گوتری: (اَتْرَفَ)، واته: خَوْشْكَوْزَه ران بوو، (فَهُوَ مُتْرَفٌ)، نه و خَوْشْكَوْزَه رانه.

(**مُقْتَدِرًا**): (قَدَا يَقْدُو قَدْوًا، قَرَبَ: يَقْرُبُ، قُرْبًا)، واته: نزیک بوونه وه، هه روه ها به مانای خیرایی کرد، دئ، (اَسْرَعُ)، (قَدَا الطَّعَامُ أَي: طَاب طَعْمُهُ وَ رَاحَتُهُ)، واته: تامه که ی و بۆنه که ی خۆش بوو، (اِقْتَدَى بِهِ)، واته: کاریککی کرد، وه ک کاره که ی وی، خۆی وه ک نه و لیگرت، وه ک له سوورپه تی (الأنعام)، نایه تی ژماره: (۹۰) دا، ده فهرموئ: ﴿فِيهِدْنَهُمْ أَقْدِرًا﴾، واته: به دوا ی رینمای ی نه وان بکه وه^(۱).

(**فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ**): تۆله مان لیگرتنه وه، (إِنْتَقَمَ مِنْهُ: عَاقَبَهُ، النُّقْمَةُ: العُقْبَةُ، نَقَمٌ، يَنْقِمُ، نَقَمًا، وَنَقَمًا: عَاقَبَهُ، نَقَمَ الشَّيْءُ: أَنْكَرَهُ وَعَابَهُ)، (إِنْتَقَمَ مِنْهُ)، واته: سزاید، چونکه (نَقْمَةٌ) به مانای سزایه، (نَقَمٌ، يَنْقِمُ، نَقَمًا، وَنَقَمًا)، به مانای سزاید، دئ، (نَقَمَ الشَّيْءُ)، په خنه ی لیگرت و عه بیی لیگرت.

مانای گشتی نایه تکان

خوای بهرزومه زن له م یازده (١١) نایه تدها، وهك پشتریش گوتمان: پووچه لئی جوریک له هاوبهش بۆ خوا دانان، که بریتیه له هاوبهش بۆ خوا دانان، به پالدانی رۆله بۆ لای خوا، (نِسْبَةُ الْوَلَدِ إِلَى اللَّهِ ﷻ)، له م چند نایه ته موباره که ده، نهو بیروکه یه پووچه ل ده کاته وه، نهو بیروکه یه ش کاتی خوئی، به لئی لهو ژینگه و کۆمه لگایه ده، که پیغه مبهری خاتمی ﷻ تیدا هاتوه، که کۆمه لگای نه قامیی، عه ره ب بووه و له سه رده می نه قامیان دا، نهو کاته نهو بیروکه یه زۆر زهق بووهو، کاتی خوئی له ته فسیری سووره تی (الأنعام) دا باسما ن کرد، به لام نهوه ته نیا له کۆمه لگای عه ره بیی، پیش ئیسلامدا نه بووه، به لکو له زۆریه ی کۆمه لگایه کاندئا نهو بیروکه یه هه بووه، تیتستاش له گه لدا بی نهو بیروکه یه هه ر هه یه، نه صرانییه کان تیتستاش له گه ل دابن، عیسا ﷺ به رۆله ی خوا ﷻ ده زانن، ههروه ها له رۆژه لاتئ ناسیادا نهو بیروکه یه هه یه، له نیو گه لیک له کۆمه لگاکاندا، که م و زۆر، نهو بیروکه یه هه ر هه یه، به تایبهت که فریشته کان پالده ده نه لای خوا، وهك مینهو، شه یئانه کانیش پالده ده نه لای خوا، وهك کور، وهك له سووره تی (الأنعام) دا، خوا ﷻ ده فهرموئی: ﴿وَحَرِّقُوا لَهُمُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ﴾، واته: کوران و کچانیان بۆ هه لئاشین به بی زانیاری، که کاتی خوئی له بهرگی پینجه می ته فسیری قورئانی به رزو به پیژدا باسما ن کردوه، لهو باره وه دووین.

ئنجا لیره دا ده فهرموئی: ﴿وَجَعَلُوا لَهُم مِّنْ عِبَادِهِمْ جُزْءًا﴾، هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان، بیروایه کان، به شتیکیان بۆ خوا بریاردا له بهنده کانی، واته: بهنده کانیان کردنه به شیک له خوا، چونکه رۆله ی هه ر که سیك، به شیکه لهو که سه، وهك کورده واریی خۆمان به مندال ده لئین: (جگه رگۆشه)، واته: پارچه ی جگه ر، یانی

گۆشه‌ی جگه‌ری مروّفه، که ته‌عبیره‌که‌یان وا هاتوه، نه‌گه‌رنا وه‌چه‌ی مروّف له نوتفه‌ی مروّف، باب و دایک په‌یداده‌بئ، که دیاره نه‌و نوتفه‌یش له خوین په‌یداده‌بئ، نه‌و خوینه‌ش به‌دنیایی له‌و خوارنده‌هه‌رسکراوه، که مروّف ده‌یخوات، ده‌ره‌خسئ، ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾، به‌دنیایی مروّف زۆر سپله‌یه‌کی ناشکرایه، سپله‌یه‌کی روون و زه‌قه، گومانی تیدانیه که ئینسان لیره‌دا، که (أل)ی ناساندنی له‌سه‌ره، مه‌به‌ست پئی (جنس)ی مروّف نیه‌و هه‌موو مروّفیک وانیه، به‌لکو مه‌به‌ست مروّفیک‌کی تایه‌ته، واته: مروّفی بییروا، زۆر سپله‌یه، سپله‌یه‌کی ناشکرا، هیچ په‌رده‌ی به‌سه‌ره‌وه نیه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی نه‌و هه‌موو نازو نیعمه‌تانه‌ی له‌تایه‌ته‌کانی پتیشوودا باسکران، خوا ﷻ بۆی ره‌خساندوون، که چی واما مه‌له‌له‌گه‌تّ خوا ده‌کات، که هه‌ندی‌ک له‌دورستکراوه‌کانی خوا به‌رۆله‌ی خوا دابنئ و، نه‌وه‌ش سپله‌یه‌یه به‌رانبه‌ر به‌خوا ﷻ و نه‌ناسینی قه‌درو پایه‌ی به‌رزو بئ وینه‌ی خوایه.

﴿أَمْ أَعْجَدَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ﴾، (چۆن رۆله‌ی پالده‌ده‌نه لا!) یان تایا له‌وانه‌ی دروستیکردوون، کچانی بۆ خۆی هه‌لبزاردوون و، تیه‌وه‌شی تایه‌ت کردوه به‌کوران‌ه‌وه! لیره‌دا خوا ﷻ به‌پئی عه‌قلی دواکه‌وتووانه‌و پووچی بییروایه‌کان قسه‌ده‌فه‌رموئ، که نه‌وان کوربان پئ چاکتر بووه له‌کچ و، به‌کوپ زۆر دلخۆش ده‌بوون و، به‌کچان دلته‌نگ ده‌بوون، نه‌گه‌ر کچیان بووبایه، به‌لکو جاری وابوو کچیان زینده به‌چال ده‌کردن، هه‌ندی له‌تیره‌کانی عه‌ره‌ب، کچیان زینده به‌چال ده‌کردن، بۆیه خوا ده‌فه‌رموئ: چۆن له‌وانه‌دا که دروستیکردوون، کچان - که به‌لای تیه‌وه‌وه نه‌ویستراون - بۆ خۆی هه‌لده‌بژیرئ، که چی کوران، ده‌دا به‌تیه‌وه تیه‌وه‌ی تایه‌ت کردوون به‌کوران‌ه‌وه؟ دیاره کچیشی هه‌ر داوئ، به‌لام نه‌گه‌ر به‌و پئی به‌، یانی: خوا خۆی به‌س کچی هه‌ن، به‌لام تیه‌وه وئیرای کچان، کوریشی داوئ، (أَصْفَنُكُمْ أَي: ءَأَتْرُكُمْ)، واته: تیه‌وه‌ی هه‌لبزاردوه‌و، تایه‌ت کردوه، (حَصْنُكُمْ بِالْبَنِينَ)، که ته‌وه‌ش شتیکی نامه‌نتیقیه.

﴿ وَإِذَا بَشِيرٌ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ﴾، كاتىك بە كىكىيان موژدەى ئەوەى پى بدى، كە بۆ (خوای) خاوەن بەزەبى بەوئىنەى هەتاوئەتەو، (كە برىتە لە مەینە)، ﴿ ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴾، پووێ رەش دادەگەرێ، دەم و چاوى رەش و تلخ دەبێ و، زۆرىش لەبەر خۆیەو بەش دەخواتەو، (كظیم): برىتە لە قورقوراگە، كە شوئى هەناسە، (كظیم): كە سێكە هەناسەى خۆى بگرێ، یاخود توورەبى خۆى بگرێ، (كظیم): كە سێكە دلى پر بووبى لە پەستى و توورەبى، بەلام خۆى بگرێ و، پەش بخواتەو لەبەر خۆیەو.

﴿ أَوْ مَن يُسْأَلُ فِي الْحَلِيَةِ ﴾، ئەمە دەگونجى فەرمايشتى خوا بى، واتە: خوای بەرزو مەزن، وەك فەرمايشتى خۆى بىخاتە روو، یانى: چۆن كە سێك كە لە جوانى و رازاوەبى دا پى دەگەبەنرێ، لە كاتى مشتومرو شەرە قسەشدا، پوونكەرەو نە بۆ مەبەستەكانى، چۆن ئەو پال دەدەنە لای خوا، دەشگونجى ئەمە لەسەر زمانى موژدە پێدراوان بە كچ، لە كافرەكان، فەرمووبیتى، واتە: چۆن دەبى موژدەى كە سێك پى بدن، كە لە جوانى و رازاوەبى دا پێدەبەنرێ، نەك لە زبى دا وەك پیاوان؟ ﴿ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴾، هەرەها لە كاتى شەرە قسەو موناغەشەشدا، ناروونكەرەو نە بۆ مەبەستەكانى خۆى، ئاڤرەت لە ئەنجامى ئەو، كە هەست و سۆزى زياترە، لە رووى دىالۆگ و تووتیژەو، بە گشتى ئاڤرەتان لەو پووەو لە پیاوان بەجى دەمینن، هەر بۆیەش ئەو هەموو قەیلەسووف و بىرمەندانەى كە بوون لە مێژووى بەشەردا، بە دەگمەن قەیلەسووفىكى ئاڤرەتت دەست دەكەوێ، خوا ﷻ توانای عەقلى زياترى داو بە پیاوان، هەرەك چۆن توانای هەست و سۆزى زياترى داو بە ئاڤرەتان، لەبەر ئەوێ هەر كامیان ئەركەكەى ئەو توانایە دەخوایێ، هەرەك دەنگى پیاوانى گرو زبى كردو، جەستەيانى ماسوولكەدارو بەهێزتر كردو، ديسان دەنگى ئاڤرەتان و جەستەى ئاڤرەتانى نەرم و ناسك كردو، لەبەر ئەوێ ئەركەكانى هەر كامىكىيان، ئەركە خواریك و زگماكەكانیان، ئەو سىڤەتانه دەخووازن.

﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ أَنْثَىٰ ﴾، ئەو فریشتانەى كە بەندەى (خوای) خاوەن بەزەیین، کردیانە مئینە، ئەمە خوێژاویشە تەوہ: ﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ ﴾، ئەوانەى كە لەلای (خوای) خاوەن بەزەیین، واتە: لێوہى نیزیکن، بە مئینەیان لە قەلەم دان، ﴿ أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ﴾، ئایا ئامادەیی دروستکرانیان بوون، (تاكو بزانیان ڕەگەزێان ھەبەو، ڕەگەزەكەشیان مئینە)؟، لە حاڵیکدا كە فریشتە ڕەگەزێان نیە، نە ئێرن، نە مئى، ﴿ سَتَكُنُّبُ سَھَدَاتِهِمْ وَيُسْتَأْذَنُونَ ﴾، ئەو شاھەدیدیانەیان دەنووسرێ و، لێشیان دەپرسرێتەوہ، واتە: ئەو شاھەدیدیانە، كە لە گۆترە فریشتەكان بە مئینە لە قەلەم دەدەن، لەسەریان دەنووسرێ و، دوایش لێیان دەپرسرێتەوہ.

﴿ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ﴾، ئنجا بیانوو و پاساوی ھاوبەش بوو خوا دانەرەكان دەخاتە ڕوو، كە ئەمە بیانوو و پاساویكى دێرنیان بوو، كە گومراپی و سەرگەردانی و سەرلێشێواوی خوێان، لە ملی قەدەر و ژیستی خواوہ پێچاوە، ﴿ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ ﴾، گوتیان: ئەگەر (خوای) خاوەن بەزەیی و ژیستیای ڕێمان لى بگرێ، ﴿ مَا عَبَدْنَاهُمْ ﴾، ئیمە ئەو پەرستراوانەى جگە لە خوامان نەدەپەرستن، ئەگەر فریشتەن، ئەگەر خرۆكەن، ئەگەر داروبەردن، مەرۆفن، ھەرچی ھەن، یاخود: ﴿ لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ ﴾، ئەگەر (خوای) خاوەن بەزەیی و ژیستیای نەیانپەرستین (عَدَمَ عِبَادَتِهِمْ)، ﴿ مَا عَبَدْنَاهُمْ ﴾، ئیمە نەماندەپەرستن، ﴿ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ﴾، خوا ﷻ لێردەدا ھەر ئەوئەندە، وەلامدەداتەوہ، دەفەرموئ: لەوبارەوہ ھیچ جوڑە زانیارییەکیان نیە، ﴿ مِنْ عِلْمٍ ﴾، (من) بوو بەشیک (تَبْعِيض)ە، واتە: ھیچ ئەندازەیکە لە زانیارییان لەو بارەوہ نیە، ﴿ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴾، ئەوان تەنیا قسەى گۆترە دەكەن، قسەبەك ھەروا بە فرساندن و، بە گومان دەیکەن، نەك لە ڕووی زانیارییەوہ.

ھەلبەتە دوایی خوا ﷻ لە شوێنى دیکە، بەرپەرچی ئەو قسەیانى داوہتەوہ، لە سوورەتى (الأنعام)دا، ھەر وہا لە سوورەتى (النحل)دا، کاتى خوێ لە بەرگی

پنجهمی نهم ته فسیره، ههروهه له بهرگی سیزدهمی نهم ته فسیره ده، لهوباره وه قسه مان کردوه، دواتریش له مهسه له گرنگه کان چاریکی دیکه، قسه ی لی ده کهینه وه.

که له راستیدا بیانووگرتن به ویستی خوا، له بهر نهوهی خوا **وَأَنْتَ** ویستوویه تی، شتیکی بیجیه، بیکومان هیچ شتیک به بی ویستی خوا نابی، به لام نه وان مه به ستیان نه وه بووه: مادام به ویستی خویه، که واته: به ره زامه ندیی خوا شه، لیره دا ویست و ره زامه ندیی خویان تیکه ل کردوون، به لام له وه دا نه یان پیکاه، نه گهرنا بیکومان هه موو شتیک به ویستی خویه، چونکه هیچ شتیک ناگونجی، له دروستکراوانی خوادا بته دی، به بی ویستی و زانیاری و دهسته لاتی خوا، به لام نایا مهرجه هه ر شتیک به ویستی خوا زانیاری خوا بی، خوا لیتی رازی بی؟ به ته نکید نه خیر، هه له که بیان لیره دایه.

﴿ **أَمْ أَلَمْتُمْ كَتَبًا مِنْ قَبْلِهِ فَمُ هُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ** ﴾، یان نایا پیش نه وه، واته: پیش وی، راناوه که بو قورئان ده چینه وه، به پی سیاق، نایا پیش وی، پیش قورئان، کتیبیکمان پیداون، نه وان پیوهی ده سترتووین، توند ده ستیان پیوه گرتبی؟ واته: نه و قسانه ی ده یکهن، که بناغه به کی عه قلیان نه، نایا بناغه به کی نه قلیان هه یه؟

﴿ **بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ** ﴾، واته: (لَیس لَهم نَقَلْ یَتَمَسَّکُونَ به)، هیچ وه حینیکیان له بهرده ستدا نه، ده ستیان پیوه گرتبی، به لکو گوئیان: تیمه باب و باپیرانمان له سه ر پیه که لیه لکه وتوه، تیمه به شوینه واری نه واندا، پی راسترتووین، واته: به دوی نه وان ده که وین و، دواکه وتنی نه وانیش پیه کی راسته و گرتوو مانه ته بهر، وشه ی (أُمَّة) به مانای میلله ت و ته ر یقه ت دی، واته: تیمه باب و باپیرانمان لیه لکه وتوه، بینومانن، پیشینانمان له سه ر پیه که بوون، تیمه ش به شوینه واری نه واندا، پی راستمان گرتوه.

﴿وَكَذَلِكَ﴾، خوا ۱۱۱ ده‌فهرموی: هەر به‌و شیوه‌یه، یانی: ئەوه ته‌نیا کافرەکانی رۆژگاری تۆ نین، ئەهی موحه‌مه‌د ﷺ پاساوی بته‌رستی به‌وه ده‌ده‌نه‌وه، که چاویان له باب و باپیرانیان و پیشینانیان کردوه، لاسایی ئەوانیان کردۆته‌وه، به‌لکو عاده‌تی هه‌موو که‌له پیشووه‌کان و ابوو، ﴿مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾، له پیش تۆدا، له هیچ ئاوه‌دانیه‌که‌دا، هیچ وریاکه‌ره‌وه‌و ترستینه‌ریکمان نه‌ناردوه، هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌ناردوه، ﴿إِلَّا قَالُوا مَرْفُوعًا﴾، مه‌گه‌ر خۆشگوزه‌رانه‌کانی گوتوو یانه، خۆشگوزه‌رانه‌کانی، واته: ئەوانه‌ی خۆیان سه‌پاندوه به‌سه‌ر خه‌لک و ولادتاو، هه‌موو شتیکیان له ده‌ستی خۆیاندا، چر کردۆته‌وه‌و کورت هه‌ئیناوه‌و، قورخ کردوه، ﴿إِنَّا وَجَدْنَا نَا عَلَانَ أُمَّةً وَ إِنَّا عَلَيْنَا أَنَّا نَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾، (ئەوانه به‌هەر کام له پیغه‌مبه‌رانیان گوتوه: ئیمه باب و باپیرانمان لێ هه‌لکه‌وتوه، له‌سه‌ر رێهه‌ک و به‌شوینه‌واره‌کانی ئەواندا، چاو لیکه‌رین په‌په‌روه‌یی له‌وان ده‌که‌ین و، شوین هه‌نگاوه‌کانی ئەوان ده‌که‌وین.

پیشی فهرمووی: ﴿عَلَيْنَا أَنَّا نَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾، ئیمه به‌شوینه‌واری ئەواندا، رێی راستمان گرتوه، واته: شوینه‌واره‌کانی ئەوان، رێهه‌کی راستن.

لیره‌ش دا ده‌فهرموی: ﴿عَلَيْنَا أَنَّا نَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾، به‌شوینه‌واره‌کانی ئەواندا، چاومان له‌وان کردوه، واته: له‌ئایه‌تی پیشیدا ده‌فهرموی: رێهه‌که‌یان راسته، له‌مه‌شدا ده‌فهرموی: ئەو باب و باپیرانه‌مان پیکاو یانه‌و، تیکه‌بشتوو بوون، رێ راستگرتوو بوون، بۆیه ئیمه‌ش به‌شوین پێی ئەواندا ده‌چین، وه‌ک ئەوان چیمان کردوه، ئیمه‌ش وا ده‌که‌ین، (الإِقْتِدَاءُ هُوَ أَنْ تَفْعَلَ كَمَا فَعَلَهُ مُّقْتَدَاكَ)، (إِقْتِدَاءً) یانی په‌په‌روه‌یی لیکراوه‌که‌چی کردوه، تۆش وه‌ک ئەو بکه‌ی و خۆت بشوبه‌یتنی به‌وه‌وه.

﴿قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا﴾، (ئەو پیغه‌مبه‌ره ﷺ، که بۆ هەر کام له‌و کۆمه‌لکایانه‌نێردراوه‌)، فهرمووی: ئەدی ئەگه‌ر به‌رنامه‌یه‌کی

ریتماییکارتر لهوئی تیوه، باب و باپیرانتان لهسەر بینیوهو، لیته لکهوتوه، بۆتان بێنم، واته: نهگهر بهرنامهیهکتان بۆ بێنم، باشر ریتماییتان بکات، لهوئی که باب و باپیرانتان لهسهری بوون، ههلبهته لیره دا مه بهست له: (مُقَاصَلَةٌ) تهوه نیه که پێی وانیش راست بێ، بهلام تهوهی پیغه مبه ران هیناویانه، راستر بێ، به لکو مه بهست لیره دا، لهگه لدا رۆیشتن و دلراگرتی به رانبه ره کانه، ناکرێ یه کسه ر بلێی: تیوه له گومرایی دان، نهو کاته گویت بۆ ناگرن! ده فهرموئ: گریمان پێی باب و باپیری تیوهش راست بووه، به لام تایا نهگهر ریه کی باشر و چاکتر و راستر هه بێ؟! نه مه پێی ده گوترئ: (مُجَارَاةُ الْخَصْمِ)، لهگه ل که سیك دا برۆی که لهگه لیدا ناکۆکی، یانی: یه کسه ر له ده ماری نه دهی، بۆ تهوهی گویت بۆ بکرئ، ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، خۆشکوزه رانه کان، گوتیان: تیمه بهوهی تیوهی پێی رهوانه کراون، بپرواین، ههلبهته که گوتوو یانه: تهوهی پێی رهوانه کراون، واته: تهوهی که پیتان وایه و لاف لێ ده ده ن پێی رهوانه کراون.

یاخود: به توانج و ته وسه وه بووه، واته: راست ناکه ن و تهوهی گوايه تیوهی پێی رهوانه کراون، تیمه پێی بپرواین، نهگه رنا، نهگه ر قه ناعه تیان و ابووايه، خوا ﷻ رهوانی کردوون، نهو کاته نهگه ر دانیان بهوه دا نه هینا بایه، هه لۆیسته که یان نالۆژیکی ده بوو، به لای خۆشیانه وه، واته: به مه نتیقی خۆشیان نا لۆژیکی ده بوو.

﴿فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ﴾، تۆله مان لێ ستان دن، هه قمان لیکرد نه وهو، سه زمان دان، ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾، ئنجا سه رنج بده! سه ره نجامی به درۆ دانه ران چۆن بوو! سه ره نجامیکی زۆر خراپیان هه بوو، خوای دادگه ر، سه زایه کی سه ختی دان، چونکه دوا ی تهوهی خوا ﷻ پیغه مبه رانی بۆ ناردوون و په یامی خۆی پێدا ناردوون، نهوان به بیانوی تهوهی به دوا ی باب و باپیرانی خۆیان که وتوون، ناماده نه بوون، گوئ بۆ په یام و بانگه وازی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بگرن.

مهسه له گرنه گان

مهسه له یه که م:

ره خنه گرتنی خوی تاک و پاک، له هاو به شدانه رانی پۆله ی مینه بو خوا دانه رو، پووچه لکر دنه وه ی نه و بیرو که نه فسانه ییه ی که فریشته گان به پۆله ی خوا داده نن و، گوايه مینه ن و کچانی خون، پاکیی و بیتگه ردیی بو خوا:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱﴾ أَمْ أُنْخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بِنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ يَابْتَسِينَ ﴿۱۲﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۳﴾ أَوْ مِنْ بَشَرًا فِي الْحَيَاةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿۱۴﴾ وَجَعَلُوا أَلَمَاتِكُمْ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنشَاءً أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَخَّكِبٌ شَهِدْتُهُمْ وَتُسَلُونَ ﴿۱۵﴾﴾

شیکردنه وه ی نه م، ئایه تانه، له ده برگه دا:

۱- ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾، به شیکان بو خوا دانا له بنده کانی، واته: بنده کانیان کردنه به شیک له خوا، (الجُزءُ: بغض من کل، وَقِطْعَةً مِنْهُ، وَالْوَلَدُ كَجُزْءٍ مِنَ الْوَالِدِ، لِأَنَّهُ مُنْفَصِلٌ عَنْهُ)، (جُزءُ): بریتیه له به شیک له هه موو، پارچه یه که له شتیک، تنجا پۆله ش وه که به شیک وایه له باب و دایکی، چونکه له وان جیا بوته وه و، نه گه فریشته گان پۆله ی خوابن، مانای وایه به شیکن له خواو، له و جیا بوته وه.

۲- ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾، خوا ﷻ لیره دا هه ره نه ونده، وه لام ده داده وه ده فهرموی: به دنیایی مرووف سپله یه کی زور ناشکرایه، وشه ی (الإنسان) که (أل) ی ناساندنی له سه ره، بو ناساندنی (عهد) ۵، واته: مرووفه که، مرووفه بیروایه که، زور سپله و

يَتَنَزَّاهُ، (كُفُور) يَشِ، واتە: (جَاهِدُ التُّعْمَةَ)، نادىدە گرى چاكەى خوا، (مُبِين) يَشِ واتە: رُؤْشَن يان: رُؤْشَنكە رەوہ بۇ سېلە يەكەى، چونكە وشەى (مُبِين) بە پىئى سىاق، مانا يەكەى دىارىي دەكرى، ئەگەرنا (مُبِين)، دەگونجى لہ (أَبَانِ) ى (لازم) ەوہ بى و، دەگونجى لہ (أَبَانِ) ى (مُتَعَدِي) ەوہ بى، واتە: مرؤف سېلە يە، سېلە يەكەشى زۇر رُؤشَن، ياخود: مرؤف سېلە يەو، زۇرىش رُؤشَنكە رەوہ يە بۇ سېلە يەكەى و، بى ئەمە گىيەكەى، لہ بەرانبەر خواى بەرزى مەزندا.

لە سوورەتى: (الأنعام) دا ە رەوہ ك سەرنجدانئىكى خىرا، خوا ﷺ باسى ئەو رۇلە پالدا نە بۇ لای خوا ﷺ دەكات، كە دەفەر موى: ﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۰۰﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ يَكُونُ لَهُ وُلْدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ ﴾، واتە: ھاوبەشى جندىيان بۇ خوا دانان، لە حالتىكدا خوا ﷺ جندەكانى دروستكر دوون و، بى زانىارىي كوران و كچانىان بۇ ھەلتاشين، پاك و بەرزە خوا، لەوہى ئەوان پىئى وەسفف دەكەن، (دوايى خواى زانا بەرپەرچيان دەداتەوہو دەفەر موى): خوا بەدېھىتەر و داهىتەر ى ناسمانەكان و زەوييە، رۇلەى چۇن دەبىئى، ھاوسەرى نەبىئى^(۱)، ھەموو شتىكى ھىئاوہ تە دى و بە ھەموو شتىكىش زانا يە.

خوا ﷺ كە لە شوئىنئىكدا بىرۆكە يەك پوچەل دەكاتەوہ، جارى وا يە بە پىويستى نازانئى، لە شوئىنەكانى دىكە بېھىتتەوہ، ئنجا كە پىشتر لە سوورەتى (الأنعام) دا، كە پىش ئەم سوورەتە دابەزىوہ، خوا ﷺ بەرپەرچى ئەو بىرۆكە يەى داوہ تەوہ، بە پىويستى نەزانىوہ لىرەدا دووبارە بەرپەرچى بداتەوہ.

(۱) ديارە: (صاحبة) بە ماناى (زوجة) دى، بەلام لەبەر ئەوہى خوا ﷺ جووتى نى، وشەى: (صاحبة) ى بەكار ھىئاوہ، واتە: ھاوہل، ھاوہلىكى مېنە، ئەگەر ھاوسەرى نەبىئى، چۇن رۇلەى دەبىئى؟.

۳- ﴿أَرَأَيْتُمْ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتِكُمْ﴾، به لکو نایا له وه دا که دروستیکردوون، کچانی هه لَبْزاردوون بُو خُو، (أَمْ يَأْنِي) (بَلْ أَى)، به لکو نایا، (إِنَّمَا تَخَافُ) (إِنَّمَا تَخَافُ) بریتیه له گرتی شتیک، به گرنگی پیدانه وه و مانای هه لَبْزاردنی تیدایه، واته: نایا خوا ﷺ به گرنگی پیدانه وه کچانی بُو خُو هه لَبْزاردوون، له نَبُو دروستکراوه کانیدا؟ نهم پرسیارکردنه (إِسْتِفْهَامُ تَفْرِيعٍ وَتَوْبِيحٍ)، پرسیارکردنی سه رزه نشتکردن و ره خنه لَبْزاردنه.

۴- ﴿وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ﴾، (چُون له وانهدا که دروستیکردوون، کچانی بُو خُو داناون)، که چی نَبُو تابهت کردوه به کورانه وه؟ (أَتَرْكُمُ وَفَقَلْتُمْ بِالْبَنِينَ)، نَبُو هه لَبْزاردوه به پندانی کوران په سندی کردوون، ده گوتری: (أَصْفَيْتَهُ الْوَدَّ: أَخْلَصْتَهُ لَهُ)، خُوشه ویستی خومم بُو ساغ کرده وه، خَلْتَم پتوه نه هیشت، واته: نایا خوا نَبُو هه لَبْزاردوه به سر خُویداو نَبُو تابهت کردوه به کورانه وه، له حالیکدا نَبُو کورتان پِن چاکن و، کچتان پِن خراپن، نایا خوا ﷺ بُوچی نه وهی نَبُو پیتان خراپه، بُو خُو هه لَبْزاردوه نه وهی نَبُو پیتان چاکه، که کوران داونی به نَبُو؟!

هه لَبْته نه وهم نه بینیه له ته فسیره کاندایا باس بکری، به لَام بَیگومان خوا ﷺ بهس کوری نه داون به بَیروایه کان، کچیشی داون، به لَام واته: له حالیکدا که وهک نَبُو گومان ده بن، خُو ته نیا کچی هه لَبْزاردوون، که چی کورو کچی داون به نَبُو، به لَام باسی کچه کانی نه کرده، ته نیا باسی کوره کانی کرده، له بهر نه وهی نه وان کچیان نادیده گرتوون، یا خود پیتان کهم و بِن بایه خ بوون، بُویه که ده فرموی: کورانی به نَبُو ده تابهت کردوون، بُو نَبُو هه لَبْزاردوون، بُویه ته نیا باسی کورانی کرده، چونکه کچانیان به وه زانیون پشک و به شکی و ابن، که خوا ﷺ تابهت تیان بکات به وانده وه، نه وانیان بُو هه لَبْزاردی و، بُو نه وانیان هه لَبْزاردی!

۵- ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾، ههر کاتیک یه کیکیان موژدهی به وه پِن بدری، که بُو (خوای) خاوهن به زهی به نمونه هیناوه ته وه، که به ته نکید کچیان به نمونه هیناوه ته وه، واته: (إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْبُئْتِ)، وهک له سووره تی (النحل)

دا دہ فہ رموی: ﴿وَإِذَا بُرِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ﴾، بہ لآم لی رہا دہ فہ رموی: ﴿بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾، نہ کہر یہ کیکیان موژدہی نہ وہی پی بدری، کہ بو (خوای) خاوند بہ زہی بہ نمونہ ہینا وہ تہوہ، (کہ کچانن)، چی لی دی؟

(۶) - ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾، رووی رہش دادہ گہ ری، زور پیشخوڑہ وہ شہ، (إِغْتَمَ لِذَلِكَ، فَاسْوَدَّ وَجْهَهُ، وَاسْتَدَّ حُرْنَهُ، وَامْتَلَأَ مِنَ الْكَرْبِ)، بہ ہوی نہو موژدہ پیدرانہ وہ، رووی رہش دادہ گہ ری، زور پست و تووڑو نیکہ ران دہ بی، دلی پر دہ بی لہ رق و خہ فہ ت.

پیشتر گوتمان: کہ (مَثَلًا)، یانی: (شَبِيهًا)، وینہ، (ظَلَّ): (صَارَ) بوو، بہ کاریک دہ گوتری، بہ رۆژی بگری، واتہ: رووی رہش دادہ گہ ری، (صَارَ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا)، (كَظِيمًا): (الْمُسْكُ عَنِ الْكَلَامِ غَضَبًا وَكَرْبًا وَحُزْنًا)، (كَظِيمًا) کہ سیکہ بیدہ نگ بی، بہ ہوی زور تووڑہی و زور دلخہ فہ تی و خہ مباریہ وہ، بہ کوردی پی دہ لین: پیشخوآردنہ وہ، لہ بہر خوئی ہہر پیش دہ خواتہ وہ، ہہر مشہ مشیہ تی و پیش دہ خواتہ وہ، توڑہیہ کہی لہ دلی دایہ و دہری نابری.

(۷) - ﴿أَوْ مَن يُنْسُوا فِي الْحَيَاةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرَ مُبِينٍ﴾، پیشتریش گوتمان: نہمہ دوو تہ گہری ہن:

ا- فہرماپشتی خواہہ ﷻ: نایا کہ سیک بو خوا دادہ تین، کہ لہ رازاوی و لہ نیو خشل و جوانییدا پی دہ گہ نہ ری، نہو لہ کاتی مشتمرپیشدا ناروونکہ رہوہیہ بو مہ بہ ستہ کانی خوئی، باش ناتوانی مہ بہ ستی خوئی بگہ یہ نن و روون بکاتہ وہ.

ب- یان قسہی نہو کہ سہیہ، کہ موژدہی مینہی پیدراوہ، دہ لی: نایا کہ سیک کہ لہ نیو جوانی و رازاوی دا، پی دہ گہ نہ ری (کہ کچہ) و لہ کاتی شہ رہ قسہ و مونا قہ شہ شدا روونکہ رہوہ نیہ بو مہ بہ ستی خوئی، موژدہی نہو م پیدہ دہن؟ ﴿يُنْسُوا﴾، خویراوی شہ تہوہ: (يُنْسُوا)، پی دہ گات.

﴿الْحَلِيَّةِ﴾، (اسمٌ لِمَا يَتَعَلَى بِهِ) غَسَّلَ و جوانی و، ئەوہی خۆی پئ دەرازنێرتەوہو جوان دەکری.

کە دەفەر موی: ﴿أَوْ مَن يُنَسِّأُ فِي الْحَلِيَّةِ﴾، (نَسَّأَ الشَّيْءَ فِي خَالَتِهِ، هُوَ أَن يَكُونَ ابْتِدَاءً وَجُودَهُ مُقَارِنًا لِيَلِكِ الْحَالَةَ، فَتَكُونُ لَهُ مَنزِلَةَ الظَّرْفِ)، ئەو جوانی و رازاوہییە، وەك زەرفنك دەبێ، كە ئەو ئاfrهتەى تندا پەرورده دەکری و پئدەگات و، گەشە دەکات، لێرەدا خوا ﷺ بە پیتی ئەو بنچینەییە کە دەلێ: (أَدَيْتُكَ مِنْ قِمِكَ)، بە زاری خۆت دەتگرم و بە قسەى خۆت، بەو لۆژیکە، ئەو بێبروایانە دەدوئێ، ئەگەر نا بێگومان، ئاfrهت کەحەزى بە جوانی دێ، بۆوی ئوقسانیی نییە.

ئەوہی خواش ﷺ دەیفەر موی، سەدا سەد وایە، چونکە ئەوہ سروشتی ئاfrهتانهو ئاfrهت زیاتر کەیفی بە جوانی و رازانەوہو خۆ جوان کردن دێ، ھەرەھا لە رووی وتوێژو قسەو، لە رووی فیکریشەوہ، ئاfrهت لە چاو پیاو، وەك پتویست ناتوانی مەبەستەکانی خۆی چاک روون بکاتەوہ، لەبەر ئەوہی سۆزو ھەست و نەستی، بەھێزترە لە عەقڵ و بیرکردنەوہی، ئەویش لەبەر ئەوہی ئەو ئەرکە سروشتییەى بۆ ئاfrهت دانراوہ، کە بریتىە لە ئەرکی دایکایەتیی و، کابانەتیی و، مندال بە خێو کردن و، پەرورده کردن، زیاتر پتویستیی بە سۆزو بەزەییە، ھەرەوہك ھەوچیی دەنگی بە سۆزو ناسکەو جەستەى ناسکە، نەك جەستەییەکی ماسوولکەداری بەھێزو، دەنکیکی گری، کە لە پیاواندا ھەبە.

ھەرەوہك پیاویش، کە ئەرکەکەى زیاتر لە دەرەوہی مألە، بە سروشت و خوارسک، پتیش ئەوہی شەریعەتیش وا بلێ، ھەر زگماک و خوارسک وادەلێ، لە ھەموو گەل و نەتەوہکانیش دا ھەر وایە، مەگەر ئەوانەى کە لە خوارسک و زگماک لایان دابن، ئەگەرنا زیاتر، سوپایەکان لە پیاوان پتیک دین و، ئیشە قورسەکان زیاتر پیاوان دەیانکەن، پووبەپوو بوونەوہ لەگەل گەرماو سەرمادا پیاوان دەیکەن، لە دەرەوہی مأل، بەلام ئاfrهتەتان زیاتر، لە ئیو مألدا رۆلێ خۆیان دەبینن، ئەگەر پیاوان خانووبەرەو شار دروست دەکەن، ئاfrهتانییش

مرؤف دروست ده‌کهن، ته‌نیا نافرته توانای مرؤف دروستکردنی هه‌یه، به‌که‌م له تێو هه‌ناوی خۆیدا، دواییش له کۆش و باوه‌شی پر سۆزو گه‌رمی دا، نه‌وه‌ش حاله‌تیکێ س‌رووشتییه، پێش نه‌وه‌ی شه‌رع وا ب‌فه‌رمووی، زگ‌ماکی مرؤفه‌کان و س‌رووشتی مرؤفه‌کان و به‌رژه‌وه‌ندی مرؤفه‌کان، نه‌وه ده‌خوازی.

﴿ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرَ مُبِينٍ ﴾، (هُوَ) راناوه‌که‌ی ده‌چێته‌وه بو (مَنْ) بۆیه ده‌فه‌رمووی: ﴿ وَهُوَ ﴾، نه‌که‌رنا ده‌بوو فه‌رمووبای: (وَهِيَ)، به‌لام: ﴿ أَوْ مَن ﴾، ده‌که‌رته‌وه بو (مَنْ) ده‌که، (مَنْ) یش (مُدَّكِرٌ مَّجَازِي) ه، نه‌وه که‌سه‌ی پآلی ده‌ده‌نه لای خوا، وه‌ک پۆله، له تێو خ‌شَل و جوانی و رازاوه‌یی دا پێده‌گات، له کاتی مشتوم‌رو شه‌ره‌قه‌شدا، ناروونکه‌ره‌وه‌یه بو مه‌به‌سته‌کانی خۆی، (الْخِصَامُ: الْجِدَالُ وَالنِّزَاعُ بِالْكَلامِ)، (خِصَام) بریتییه له شه‌ره‌قه‌سه و مشتوم‌ر.

۸- ﴿ وَجَعَلُوا أَلْمَلِيكَهَ الَّذِي هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنْسًا ﴾، نه‌وه فریشتانه‌ی که به‌نده‌ی (خوای) به‌به‌زه‌یین، به‌مێنه‌یان دانان، ﴿ عِنْدَ الرَّحْمَنِ ﴾، خۆپێندراویشه‌ته‌وه: (عِنْدَ الرَّحْمَنِ)، نه‌وانه‌ی که له لای (خوای) به‌به‌زه‌یین، که فریشته‌کانن، له لای خوان، واته: پێکه‌یان له خوا نزیکه، به‌و واتایه که نه‌وان دروستکراوی مه‌عنه‌وین، چی خوا ﴿ وَجَعَلُوا ﴾ ب‌فه‌رمووی: نه‌وان ب‌فرمانی خوا نا‌که‌ن، له‌و رووه‌وه له خوا نزیکن، نه‌وه فریشتانه‌ی که به‌نده‌ی خوان، یان له خوا ن‌زیکن، به‌مێنه‌یان دانان.

۹- ﴿ أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ﴾، ئایا دروستکردنیان ب‌ینیوه؟ نه‌م پ‌رسیارکردنه، پ‌رسیارکردنی نکوواییلیکه‌رانه‌یه، واته: ﴿ مَا شَهِدُوا خَلْقَهُمْ ﴾، ئاماده نه‌بوون له کاتی دروستکرانیاندا، ﴿ أَحْضَرُوا ﴾، ئایا ئاماده بوون؟ کاتی دروستکراون، تا‌کو بزانی داخۆ م‌ین یان ن‌ین؟ له راستییدا فریشته‌کان په‌گه‌زیان هه‌ر نه‌یه، چونکه په‌گه‌ز بو نه‌وه دروستکراوانه‌یه، که ده‌ب‌ن پێکه‌وه جووت ب‌ن، تا‌کو وه‌چه‌یان هه‌ب‌ن، به‌لام فریشته‌کان وه‌چه‌یان نه‌یه.

﴿ أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ﴾، خۆپێندراویشه‌ته‌وه: ﴿ أَشْهَدُوا ﴾، ئنجا نه‌که‌ر ب‌فه‌رمووی: ﴿ أَشْهَدُوا ﴾، واته: ﴿ أَحْضَرُوا ﴾، ئایا ئاماده بوون له کاتی دروستکرانیاندا؟ نه‌که‌ر

(أَشْهَدُوا) بی، واته: نایا ناماده کراون، له کاتی دروستکرانیان دا، تاکو بزانون چؤن؟!)

۱۰- ﴿سَكَتَ شَهِدَتِهِمْ وَاسْتَلَوْنَ﴾ به دنئیایی شایه دیددانه کیان ده نووسری و، لیشیان ده پرسریته وه، (المُرَادُ بِشَهَادَتِهِمْ، إِدْعَاءُهُمْ أَنْ الْمَلَائِكَةَ إِنَّا، وَأَطْلَقَ عَلَيْهَا الشَّهَادَةَ تَهَكُّمًا بِهِمْ)، نهوان لیته دا شایه دیددانه کیان نه داوه، به لأم نهو لاف لیدانهی، گوتووایانه: فریشته کان مئینهن، خوا ﷺ به شایه دیددانی داناو، وه گالته پیکردنیان، یاخود: ههر که سیک لافیک لی بدات، ئیددیعیایه ک بکات، وه که نهوه وایه شایه دیی بدات، خواش ﷺ ده فهرموی: نهو شایه دیددانی و لاف لیدانه یان ده نووسری، لیشیان ده پرسریته وه.

﴿وَاسْتَلَوْنَ﴾، یافی: پرسیارکردنی ههره شه لیکردن و، سهرزه نشتکردن، وه که خوا ﷺ له سوورتهی (التکائر) دا، ده فهرموی: ﴿ثُمَّ لَنْتَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، دوایی لهو پؤژده دا، له نیعمهت و چاکه کان لیتان ده پرسریته وه، واته: لیپرسیینه وهی سهر زه نشتکردن، که نایا خوا ﷺ فلان شتهی نه دانن، فلان شتهی نه دانن... کوا چیتان پیکرد؟

لیته دا خوا ﷺ لهم نایه تانه دا، جهوت شتی باسکردوون:

۱- هاوبهش بو خوا دانره کان، هه ندیک له بنده کانی خویان کردوون، به به شیک له خواو، پؤلهی خوا، وایانداناوه فریشته کان کچانی خوان!!

۲- گوايه خوا ﷺ، کچانی هه لپژاردوون و، په سندی کردوون به سهر کوراندا بو خوی، له حالیکدا که نهوان، کچانیان به کهم بایهخ داناون و، کورپان پین چاکتر بوون، خواش ﷺ ههر به عه قلی خویان ده یانگری: تیوه مادام خوتان کورتان پین چاکه، نایا خوا ﷺ به نه ندازهی تیوهش لی نازانن، که مادام تیوه کورانتان پین چاکن، نهویش ههر کورانی بو خوی کردبانه پؤله، به پیتی عه قله کهی تیوه؟ واته: به لوژیکی خؤشان، نهوه شتیکی رهوا نیه، جکه له وهی له واقیعدا خوا ﷺ پؤلهی نیه.

۳- بېيروايان له كاتيكدا ههوالی له دايك بوونی كچيان پئندراوه، پرويان رەش داگه پراوه و زۆر پەست و توورە بوون، پيشيان خواردۆتهوه، ئەمەش خوا ﷻ وەك بەلگە يەكی دیکه باسی دەكات، لەسەر ئەو دەى شتیكى نارهوايه، میننه پال بەدریته لای خوا، كه خۆتان ئەگەر ههوال و موژدەتان پئیدری، له خەفەتان رووتان رەش هەلده گەری و، دەست دەكەن بە پیش خواردنەوه و پەستیی و توورەیی داتاندەگری.

۴- هەر وهەها خوا بەلگە يەكی دیکەش هەر لەسەر ئەوه دینیتەوه، كه دەفەرموی: ئایا كچاتیك كه له رازاوهیی و خسل و جوانیدا، پت دەگە یە نرین، چۆن دەبێ پال بەدریته لای خوا! یانی: سرووشی ئاخرەتان وایه.

دەشگونجی ئەمە قسەى ئەو بېيروايه موژدە پئندراوه بێ و بەهۆی ئەوهوه كه كچی بووه، بلی: چۆن دەبێ كچیک كه له جوانیی و رازاوهیی دا پئندەكات، موژدەو ههوالم پت بەدن؟ كه ئەوهش ههوالتیكى خۆش نیه، یانی: ئەگەر وایه، چۆن ئەوه پالدهدەنه لای خوا، كه بۆ خۆتان بە ههوالتیكى ناخۆشی دادەنن؟!.

۵- كچان ئاوا پئناسه كراون: ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ أَمِنْ بِنْتُوا فِي الْحَلِيَةِ﴾، ئایا كه سێك له جوانیی دا پئندەگە یە نرێ و له كاتی وتووژدا ناروونكه رهوه يه، بۆ مەبهستی خۆی، واته: ئاخرەتان مەبهستی خۆیان چاك دەرناپن و پروونی ناكە ئەوه له چاو پیاوان، بێگومان ئەمەش شتیكى رێژە يیه، بەلام بە گشتیی، هەم ئاخرەتان زیاتر كه بفيان بە جوانیی دێ، تەماشای هەموو ئاخرەتان بكەي، هەر وایه، ئاخرەت دەكەوێته تەمەنیشەوه، هەر پێی خۆشه خۆی پرازینیتەوه، بە هەموو شیوه كانی خۆپرازندنهوه، هەلبەتە وهنەبێ، پیاویش كه یفی لی ئەبێ، بەلام ئەوه زیاتر كاری ئاخرەتانه، دیسان له پرووی وتووژو شەره قسەوهش، پیاوان زیاتر توانای ئەوه یان هەيه، لەبەر ئەوهی توانای هۆشیی پیاوان زیاتره له هی ئاخرەتان، هەر وهك چۆن ئاخرەتان رەحم و بەزەیی و سۆزیان زیاتره له پیاوان.

٦- بېيروايەكان فرېشتەكائیان بە مئینە داناون، لە حالئیکدا کە ئەوان لە خزمەت خوادان و لە خواوە ﷻ بەندەى زۆر نیزیکن!! کە ئەوە شتیکى بۆ جئیه.

٧- بېيروایان بۆ ئەوەى ئامادهى دروستکرانى فرېشتهكان بن، پەگەزیان بۆ دیاریى کردوون، گواپە مئینەن، بە دنیاییهوهش بەبى ئاگادار بوون لە شتیک، دروست نیه، شتیکى رهوا نیه، لە بارهیهوه قسه بکری.

کهواته: لیرهدا خوا ﷻ سهوت پەخنەى گرتوون، لەوانهى گیرۆده بوو، بە شیریکى پۆله پالدا، بۆ لای خواى بهرزى مهزن.

مهسه لهی دووهم:

پاساو دانه وهی کافره کان و بیانوو هینانه وه یان، بۆ په رستنی فریشتان، به وه که خوا ئه وهی ویستوه، که واته: لیشی رازییه! به ربه چدانه وهی خواش بۆ یان، که له گۆتره قسه ده که ن، چونکه هیچ کتیبیان له و باره وه پیش قورئان پینه دراوان، به ئکو تاکه به لگه یان بۆ ئه وه، شونکه وتنی پیشینان یان و لاسایکردنه وهی کوئرانیهی رابردوو انیانه، که هه ر ئه وه ش پاساو و بیانوو بیرو وایانی پیشووشیان بووه، بۆ گرتنی رتی بته رستی و، هاوبه ش بۆ خوا دانان و، وه لآ منه دانه وهی په یامی به کتا په رستانه ی بنغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ):

خوَا ﴿١٦﴾ ده فره موئ: ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١٧﴾ أَمْ أَلَيْسَ لَكُمْ كِتَابٌ مِّن قَبْلِهِ فَمِمَّ بُدِئَ الْمُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿١٩﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٠﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له نو برگه دا:

(١) - ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾، هه روه ها (هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کان)، گو تیان: ئه گه ر (خوای) به به زه یی و یستبای، ئیمه نه مان ده په رستن.

لیره و له زۆر شوینی دیکه ی قورئانیش، چه ند وشه به ک قرتیخراون، له به ر ئه وهی به سیاق و سه ليقه ده زانرین، ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ﴾، واته: (لو شاء الرّحمن عَدَمَ عِبَادَتِنَا يَا هُمْ)، ئه گه ر خوای به به زه یی و یستبای نه یان په رستین، نه مانده په رستن، یاخود: (لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ أَنْ يَمْنَعَنَا عَنْ عِبَادَتِهِمْ، مَا عَبَدْنَا هُمْ)، ئه گه ر خوا و یستبای ریکری په رسترانیامان لئ بکات، نه مانده په رستن، راناو

سَهْر (مَا عَبَدْنَا هُمْ). بُو په‌رستراوه‌کانیان ده‌چټه‌وه، تنجا نه‌گه‌ر فریشته‌کانن، نه‌گه‌ر په‌یکه‌ره‌کانن، هه‌ر شتیک هه‌ن.

لټرده‌دا هاوبه‌ش بُو خوا دانه‌ره‌کان، دوو شتیان ټیکه‌ل کردوون، که بریتین له: ویستی خواو، په‌زامه‌ندیی خوا، پټیان واپووه هه‌ر شتیک خوا له به‌نده‌کانی بوئ، مانای وایه لټشی پازویه! نه‌وه‌ش هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌ی هاوبه‌ش بُو خوا دانه‌رو بټیروایه‌کانه، به‌لکو جاری وایه هه‌ندیک له مسولمانانیش، گرفتار ده‌بن به‌و ټیکه‌یشتنه هه‌له‌یه‌وه.

بټیکومان هیچ شتیک نیه به ویستی خوا نه‌بئ، هه‌روه‌ک هیچ شتیک نیه به زانیاریی خوا نه‌بئ و، هیچ شتیک نیه ده‌سه‌لاتی خوا ی له پشته‌وه نه‌بئ، به‌لام مه‌رج نیه هه‌موو شتیک، په‌زامه‌ندیی خوا ی له‌گه‌ل دابئ، هه‌ر شتیک خوا نه‌یه‌وئ نابئ، هه‌ر شتیک خوا نه‌یټټنه دی، نایه‌ته دی، هه‌ر شتیک خوا ﷻ زانیاریی پټی نه‌بئ، بوونی نیه، هه‌موو شتیک په‌کی که‌وتوه له‌سه‌ر نه‌وه، که خوا بیزانئ، بیه‌وئ، بیتوانئ، واته: ده‌سه‌لاتی خواو، زانیاریی خواو، ویستی خوا، پټوه‌ی په‌یوه‌ست بن، به‌لام مه‌رج نیه په‌زامه‌ندیی خوا له‌گه‌ل هه‌موو شتیک دابئ، وه‌ک له سووره‌تی (الزُّمَر) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنَىٰ عُنُقِكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ ٧، واته: نه‌گه‌ر بټیرواین خوا لټتان بټټیازهو، نه‌و (خوا) کوفر بُو به‌نده‌کانی (یاخود سپله‌یی بُو به‌نده‌کانی) په‌سند ناکات، به‌لام نه‌گه‌ر سوپاسگوزاریی بکه‌ن، بُو ټیوه‌ی پټخو‌شهو بو‌تان په‌سند ده‌کات.

دیاره سپله‌یی و سوپاسگوزاریی، یاخود بټیروایی و پرواداریی، هه‌ردووکیان به ویستی خوان، به‌لام هه‌ردووکیان به‌پټی په‌زامه‌ندیی خوا نین، به‌لکو په‌زامه‌ندیی خوا له‌گه‌ل سوپاسگوزاریی و پرواداریی دایه، به‌لام له‌گه‌ل ناسوپاسیی و بټیروایی دا نیه.

٢- ﴿ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ﴾، (بؤیه خوا ﷻ ده‌فهرموی): لهو باره‌وه هیچ زانیاریه کیان نیه، (من) بؤ (تبعیض)ه، واته: هیچ نه‌ندازه‌یه‌ک زانیاری هه‌رچه‌نده که‌میشیان لهو باره‌وه نیه، تیمه کاتی خوئی له تفسیری هه‌ردوو نایه‌ته‌کانی: (١٤٨ و ١٤٩) ی سووره‌تی (الأنعام) دا، هه‌روه‌ها دواتریش له تفسیری نایه‌تی ژماره: (٣٥) ی سووره‌تی (النحل) دا، که هه‌ر باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه ده‌که‌ن، کورته باسی‌کمان کردوه، بؤیه لیره‌دا ناچینه نیو ورده‌کاریه‌که‌له‌وه.

ئه‌و شوئنه‌ی خوا ﷻ له سووره‌تی (النحل) دا: ده‌فهرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آَبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾، تیمه کاتی خوئی، له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌م دوو نایه‌ته‌موباره‌که‌دا، کورته باسی‌کمان لهو باره‌وه کردوه، له سووره‌تی (الأنعام) دا، ده‌فهرموی: ﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، له مه‌ودوا ئه‌وانه‌ی بؤ خوا هاوبه‌ش دانهرن، ده‌لین، واته: خوا هه‌والیداوه کاتیک دئی، که ئه‌وه ده‌لین، نجا له سووره‌تی (النحل) له نایه‌تی ژماره (٣٥) دا ده‌فهرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، له سووره‌تی (الأنعام) دا، که پێش (النحل) دابه‌زیوه، خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی: له مه‌ودوا هاوبه‌ش بؤ خوا دانهره‌کان ده‌لین، نجا ئه‌وه‌ی پێشتر هه‌والی پێداوه، له سووره‌تی (النحل) دا، هیناویه‌تی که گوتووایانه: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آَبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، خواش ﷻ هه‌ر به‌وه‌نده ئیکتیفا ده‌کات، بؤ به‌ر په‌رچه‌دانه‌وه‌یان: ﴿ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾،

کورتە ی بەرپەرچدانەو دەکەش هەر ئەو هەیه که گومان: ئەوان پێیان وابوو، هەر شتیک خوا ویستیتی و، ویستی خوا ی لەسەر بووبتی، دیارە پەزنامە نیدی خواشی لەسەر، بەلام له راستیدا ئەو تەنیا لەسەر گومان هەتێراو، هێچ بەلگە یەکی له پشتهو هەیه، چونکه هێچ شتیک بەبێ ویستی خوا نابێ و، ویستی خوا وەک تاسمان وایه، مەرووف هەرچی بیکات، له ژێر سێبەری تاسمان دایه، بەلام پەزنامە نیدی خوا له گەل ئەو شانەدایه، که باشن و به سوودن، له گەل ئەو شانەدا نیه که زیان به خشن، وەک له سورەتی (الرّم) دا دەفرموی: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾

ئنجایا تێمه به چی دەزانی: خوا له چی پازیبه، له چی پازیبی نیه؟ دەبێ له ناوتنە ی شه ریعەتدا تەماشای شتەکان بکهین و، هەر شتیک شه ریعەتی خوا پەسندی کردبێ، دیارە خوا لێی پازیبه هەر شتیک شه ریعەتی خوا پەفری کردبێ، دیارە خوا لێی نا پازیبه، با هەردوو لاشیان به ویستی خوا بن، واته: ویستی خوا بۆ شتیک، نیشانه ی پازیبی بوونی خوا نیه لهو شتە، به لگه بۆ ئەو ه ی بزانی خوا لێی پازیبه یان پازیبی نیه؟ دەبێ تەماشای شه ریعەتە که ی بکهین، بۆیه هەندیک له زانیان گوتوویانه: خوا ویستی وه دیهێنان (تکوین) ی ههیه، ویستی تەرك پێ سپاردنیشی ههیه، (المُشِيئَةُ التَّكْوِينِيَّةُ وَالْمُشِيئَةُ التَّشْرِيعِيَّةُ)، ئنجایا تێمه دەبێ هەوڵ دەهین، به پێی ویستی یاسادانەرانی خوا به رێوه بچین، نهک ویستی به دیهێنەرانی خوا ﷻ، که له گەل هەموو شتیک دایه.

(٣) - ﴿إِنَّ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾، (بۆ ئەو قسه یه یان)، ئەوان تەنیا له گۆتره قسه دەکهن، (الخرص: التَّوَهُّمُ وَالظَّنُّ الَّذِي لَا حُجَّةَ فِيهِ، وَالْخَرَصُ: حَزْزُ الثَّمَرَةِ)، (خَرَصَ) بریتیه له گومان بردن و، وه هم کردن و به کارهێنانی خه یال، شتیک که هێچ بەلگە یەکی لهسەر نه بێ، وشه ی (خَرَصَ) له ئەصلا قەساندن ی میوه یه، بۆ وێنه:

که سێک دەلێ: من ئەو باخی خورمایان و پەزەت پێی دەفرۆشم، وەرە تەماشای بکه، چه ند که سێکی شاره زا بێنه و بیخه ملێنه، داخۆ چه ندیان میوه

پتووهیه؟ به کوردیی فرساندیشی پتی ده لێن و به گۆتره شی پتی ده لێن، یاخود ده لێن: ئەو شتە لە گۆترە بە چەند؟ بێ ئەوەی ببیتووی چەند ربه یان چەند تەنەگەیه؟ یاخود بێ ئەوەی بیکیشی، چەند کیلۆیه؟ واتە: ئەوانە هەر لە گۆترە قسە دەکەن، نەك بە وردیی و بە بەلگەوه، ئەوه لە پرووی عەقڵییهوه، هیچ بەلگەیه کیان نیه.

تەنجا بابزاین نایا لە پرووی نەقڵییهوه، هیچ بەلگەیان هەیه، بۆ ئەوه که پەزماهەندیی خوا لە پەرستنی ئەو شتانه دایه، که به هاوبه شی خویان دادەنێن و دەیانپەرستن؟!.

٤- ﴿أَمْ أَنْتُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾؟، واتە: یان نایا پێش ئەو (پێش قورئان)، کتیبیکمان پێداون، که ئەوان توند دەست پتووه گرتوونیی؟ (أم): (لِلْإِسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِيَّ)، واتە: (بَلْ أَتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ)، بەلکو نایا، تێمە پێش قورئان کتیبیمان پێداون، که ئەوان دەست پتووه گرتوونیی؟ که ئەمە بۆ نکوو لیبیکردنەو واتایه که ی ناوایه: (مَا أَتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ)، چۆن دەزاین ئەو راناوه بۆ قورئان دەچیتەوه؟ (مِنْ قَبْلِهِ)، (هەیه که، لەبەر ئەوهی لە سەرەتای ئەم سوورەتەوه باسی قورئان کراوه، بۆ وی دەگەریتەوهو، هەر شتیک بە سیاق و سەلیقه بزانی، راناوه که بۆ ئەوی دەچیتەوه، بێ ئەوهی باس بکری، واتە: وانیهو هیچ کتیبیکمان پێنه داون، چونکه وهك زۆر جار گوتوو مانه: پرسیار لیکردنی نکوو لیبیکه رانه، به مانای لابردنه، واتە: (مَا أَتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ)، پێش قورئان هیچ کتیبیکمان پێنه داون.

کهواته: لە پرووی عەقڵییهوه هەر لە گۆترە قسە دەکەن و، بە فرساندن و بە گومان و، لە پرووی نەقڵییهوه قسەکانیان پشت ئەستوور نین، بە هیچ بەلگەیه کی نەقڵی و شەرعیی.

﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾، دەلێ: (أَمْسَكَ بِالشَّيْءِ: شَدِيدَةً عَلَيْهِ، مَجَازًا فِي مَعْنَى الثُّبَاتِ عَلَى الشَّيْءِ)، (أَمْسَكَ بِالشَّيْءِ)، واتە: توند دەستی پتووه گرت،

(اسْتَمْسَكَ بِهِ)، ثمه زیده روّیه، که (س، و)، (ت)ی تیدا زیاد کراون، (زِيَادَةُ الْمَبْتَنِي تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى أَوْ قُوَّةِ الْمَعْنَى)، زور به توندیسی دهستیان پیوه گرتوه، که ثمه له نه صلدا به مانای دهست پیوه گرتنه، به لام به (مَجَاز) به مانای چه سپاوی و مانه وهیه له سهر شتیك.

۵- ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾، نجا له وه لأمی نهو پرسیره نکوولیبلیکه رانه یه دا، خوا ﷺ ده فرموی: واته: نه به لگهی عه قلییان هه یه و، نه به لگهی نه قلیی، به لکو بیانوو و پاساویان بو په رستنی په رستراوه کانیان، هه نه وه بوو، که گوتیان: یمه باب و باپیرانی خو مان له سهر رتیه ک لی هه لکه هوتوه، (الْأُمَّةُ: الْمِلَّةُ وَالَّذِينَ)، (أُمَّة): وه ک چون به مانای کومه له خه لکیک هاتوه، به مانای رتیا زیکیش هاتوه، که کومه له خه لکیکی له سهرینی، واته: نایین و بهرنامه یه ک.

۶- ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أُمَّتِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾، یمه له سهر شوینه واری نه وان ده روین، نجا که ده شو روین به رتی راستا ده روین، چونکه (مُهْتَدِي) که سیکه رتی راستی گرتین، هیدایه تی وهر بگرتین، هیدایه تیش واته: پیشاندانی رتی راست، که واته: (مُهْتَدِي) که سیکه، نهو رتیه راسته ی پیشانی دراوه، گرتوویته، وشه ی (أَقْر) کوی (أَثَر)، واته: شوینه وار، که سیکه به شوینیکدا ده روا، شوین پتیه که ی پتی ده گوتری: (أَثَر)، نجا که لیره دا که ده فرموی: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أُمَّتِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾، به شوینه واری نه واندا رتی راستگرتووین، مه بهستیان نه وه یه که به شوینه وار هکانی نه واندا ده روین، به لام لیره دا: (عَبَّرَ عَنِ الْإِتْبَاعِ بِالْإِهْتِدَاءِ، لِشِدَّةِ غُرُورِهِمْ بِأَحْوَالِ آبَائِهِمْ)، له جیاتی (إِتْبَاع)، له جیاتی نه وه ی بلین: (وَإِنَّا عَلَىٰ أُمَّتِهِمْ مُتَّبِعُونَ)، شوین شوینه وار هکانیان که وتووین، فهرموویته: ﴿عَلَىٰ أُمَّتِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾، ته عبیریان له شوینکه وتن کردوه، به (إِهْتِدَاء)، واته: یمه به شوینه واری نه واندا رتی راستمان گرتوه و، گومانی تیدانیه رتی نه وان راسته، مانای نه وه یه زور له خویمان بایی بوون، به وه که باب و باپیرانیان له سهر رتیه کی راست بوون.

ثم ته عبیره ش دوو واتای هه ن:

آ- کہ دہفہ رموی: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ مُهْتَدُونَ﴾، (إِنَّا) دہبیتہ نیہاد (مُهْتَدًا)، (آثَارِهِمْ) دہبیتہ گوزارہی یہ کہم و (مُهْتَدُونَ) دہبیتہ گوزارہی دووہم.

یانی: تیمہش لہ سہر شویتہ واری ئەوانین، رئی راستگرتووین.

ب- دہشکوئجی ﴿عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ﴾، یہ یوہست بیتہ وہ بہ (مُهْتَدُونَ) و وشہی (مُهْتَدُونَ)، مانای پویشتووان، (سائرون)ی بحریتہ نیو، واتہ: تیمہ بہ شویتہ واری ئەواندا دہ پوین، بہ لآم بوہی وشہی (مُهْتَدُونَ) یان بہ کارہیناوہ، واتہ: بہ شویتہ واری ئەواندا، تیمہ رئی راستمان گرتوہ.

۷- ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ﴾، (خوَا) لہ وہ لآمیاندا دہفہ رموی: ہەر بہو شیوہیہ لہ پئش تودا لہ ہیچ ناوہ دانییہ کدا ہیچ وریا کہرہوہ یہ کمان نہ ناردوہ، ﴿وَكَذَلِكَ﴾، ئەو (ك)ہ، یہ یوہستہ بہ رستہی دواپی کہ دہفہ رموی: ﴿قَالَ مُرْهُمَا﴾، واتہ: کاتی خویشی ہەر بہو شیوہیہ بووہ، وامہ زانہ بہس بیپرواہی کانی پوژگاری تو وان، بہ لکو بیپروا خوشگوزہ ران و خو سہ پینہ کانی ہہموو کو مہ لکاگان، ہەر ئەوہ عادہ تیان بووہ، ہەر ئەوہ قسہ یان بووہ، ﴿وَكَذَلِكَ﴾، ہەر بہو شیوہیہ، ﴿مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ﴾، لہ پئش تودا، لہ ہیچ ناوہ دانییہ کدا، ہیچ وریا کہرہوہ و ترسینہ ریکمان نہ ناردوہ:

۸- ﴿إِلَّا قَالَ مُرْهُمَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾، مہ گہر خو شکوزہ رانہ کانی ئەو ناوہ دانییہ گوتوو یانہ: تیمہ باب و باپیراغان لہ سہر رئیہک، لہ سہر تاینیک لئ ہہ لکہ وتوہ.

۹- ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ مُقْتَدُونَ﴾، تیمہش بہ شوین شویتہ وارہ کانی ئەوان دہکەوین، ئەوان چیمان کردوہ، تیمہش وا دہکەین، پئشتریش گوتراوہ: (قَرْيَةٍ)، لہ بہ کارہینانی قورٹان دا و، لہ زمانی عہرہ بییدا، یانی: ناوہ دانییہ کی گہورہو بہ شاری قہ لہ بالآغ و گہورہ گوتراوہ: (قَرْيَةٍ): بوہیہ بہ مہ ککە گوتراوہ: (أُمُّ الْقُرَاهِ)، دایکی ناوہ دانیی و شارہ قہ لہ بالآغەکان.

﴿بَدِيرٌ﴾ یش مەبەست یش یتەمبەریکە، خەلک وریا دەکاتەووە و هۆشداریان
 یتەدەدات، ﴿مَرْفُوهًا﴾، کۆی (مُتْرَف) ه، (المُتْرَف: مَنْ أُعْطِيَ التَّرَفَ أَي: التَّعَمُّلَ)،
 (مُتْرَف) کەسێک کە نازو نەعمەتی پندرابی، خۆشگوزەرانکراو.

کە گووویانە: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّقْتَدُونَ﴾، یتەمبە شوینەواری ئەواندا
 چاویکەرین، لە شیکردنەوێ و شەکاندا گوتمان: (قَدَى يَقْدُو قَدْوَةً أَي: قَرُبًا)،
 واتە: نزیك بۆو، (اِقْتَدَى بِهِ: فَعَلَ مِثْلَ فِعْلِهِ تَشْبِيْهًُا)، ئەو چیکردووە ئەویش
 وایکرد، خۆی وەک ئەو چواند، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الانعام) دا، دەفەر سووی:
 ﴿فِيهِدَنَّهُمْ أَقْدَمَ﴾، تۆش رێنمایی ئەوان پەچا و بکە، وەک رێنماییه کە ی
 ئەوان بکە، ئەمە فەرمانە بە یتەمبەری خوا ﷻ کە چا و لە یتەمبەرانسی
 یتەسووی خۆی بکات.

کەواتە: ئەوان هەم (مُهْتَدُونَ) یان بەکارهێناوە، هەم (مُقْتَدُونَ)، ئەمەش بانی:

١- یتەمبە بە یشی رێبازو ئایینه کە ی ئەوان بەرپۆوە دەچین و: رێبازو ئایینی ئەوان راستە.

٢- یتەمبە بە شوین پیتی ئەواندا هەنگاو دەنێن، هەم رێبازە کە یان بە پەڕەوی یتەدە کە ی
 و هەم شوین خۆشیان دەکەوین، هەم (هَيْتَدِي) دەکە ی بە بەرنامە کە یان، هەم (اِقْتَدِي)
 دەکە ی بە خۆشیان، بەرنامە کە یان دەکە ی بە پەڕەوی لیکراو و: خۆشیان دەکە ی
 چاویکراو، شوین پتی هە لیکراو.

مه‌سه‌له‌ی سیئه‌م:

پرسیارکردنی‌تو و پیغهمبهره، یان ههر کام له پیغهمبهرانی که بو‌تو و گهل و توه و کومه‌لگایانه نیردراون، که نایا ههرچه‌نده ری‌ی راست و دروستیشی بو هینابن، ههر له‌سه‌ر لاسایکردنه‌وه‌ی پیشینانیاں سوور ده‌بن؟ وه‌لامدانه‌وه‌ی وانیش به‌وه، که پیمان بیروان و، سه‌ره‌نجام سزادانیاں له لایه‌ن خوی دادگه‌روه:

خو! ﴿۲۰﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ أَوْلُو حِجَّتِكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۲۱﴾ فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿۲۲﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی تهم دوو نایه‌ته، له چوار برگه‌دا:

۱- ﴿قَالَ أَوْلُو حِجَّتِكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ﴾، (پیغهمبهره‌که‌یان) گوتی: نایا نه‌گهر به‌رنامه‌یه‌کم بو هینابن ریتماییکارتر له‌وه‌ی باب و باپیرانتان له‌سه‌ری دیوه؟! واته: توه و (نذیر) ه، گوتی: که پیشتر باسی کراوه: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيْبٍ مِنْ نَذِيرٍ ﴿۲۲﴾﴾، که مه‌به‌ست پی پیغهمبهرانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ههر پیغهمبهریک که بو ههر کومه‌لگایه‌ک نیردراوه، به کومه‌لگاکه‌ی خو‌ی فه‌رموو: ﴿أَوْلُو حِجَّتِكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ﴾، نایا نه‌گهر به‌رنامه‌یه‌کم بو هینابن، ریتماییکارتر له‌وه‌ی باب و باپیرانتان له‌سه‌ری بینوه، له‌سه‌ری رویشتوون و تیوه‌ش نه‌وانتان لئ هه‌لکه‌وتوه له‌سه‌ری، واته: نه‌گهر شتیکی باشریشان بو بیتم، ههر به دوا‌ی شته خراپه‌که‌ی باب و باپیرانتان ده‌که‌ون؟

وشه‌ی (قَالَ)، خو‌یتراویشه‌ته‌وه: (قُلْ)، واته: به فه‌رمانیش خو‌یتراوه‌ته‌وه: (قُلْ أَوْلُو حِجَّتِكُمْ)، (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿۲۱﴾!) پیمان بفه‌رموو: نایا نه‌گهر به‌رنامه‌یه‌کیشم

بۆ ھێنابن، پێنماییکارترو، رێ پێشاندهتر، لەوەی باب و باپیرانتان لەسەری لێھەڵکەوتووە، ھەر لەسەر حاڵی خۆتان بەردەوام دەبن، (جِتْنُکُمْ) یش، خۆپێندەنەوہەکی دیکە ھەبە: (جِتْنَاکُمْ)، (قَالَ أَوْلُو جِتْنَاکُمْ)، گوتیان: ئەگەر بۆشمان ھێنابن، بەرنامەبەک و پێنماییکار لەوەی باپیرانتان لەسەری لێھەڵکەوتوون، کە لێرەدا ئەم پرسیارکردنە، پرسیارکردنی دەگونجی نکوولییەکەرانیە بێ، واتە: ئەگەر پێبازو بەرنامەبەکی پێنماییکارترو، رێ پێشاندهتر، لەوەی باب و باپیرانتان لەسەری بوون، بۆتان بێنم، نابێ ھەر لەسەر ئەوەی پێشوو بڕۆن.

دەشگونجی پرسیارکردنیکی دان پێپیداھینەر (اسْتِفْهَام تَقْرِیرِ)، بۆ ئەوەی بانگیان بکات، تاکو بێر بکەنەوہ، واتە: تەماشای بکەن، ئایا ئەگەر بەرنامەبەک و نایینیکی باشتەر لەوەی باب و باپیرانتان لەسەری بوون، بۆم ھێنابن، ھەر ئەوہ ھەلۆتێستان دەبێ؟!

لێرەدا کە ئەو پێغەمبەرە ﷺ، گوتووہتی: ﴿يَاهَدِي﴾، یانی: ئەوەی لەسەریشنی، ھەر پێنماییی تێدایە، بەلام بەرنامەبەکم بۆ ھێناون کە زیاتر پێنماییتان دەکات، بێگومان ئەمە جووریک بووہ لە بەدەمەوہدان، کە بە عەرەبیی پیتی دەگوتری: (رِخَاءُ الْعِيَانِ)، جَلَّو بۆ شل کردن، تاکو لایەنی بەرانبەر گویت بۆ بگری، ئەگەر تۆ بەکسەر بلیی: ئەوەی تۆ ھەر ھیچەو پووچە، گویت بۆ ناگری، بەلام ئەگەر بلیی: گریمان ئەوەی تۆش پێبەکی راستە، بەلام ئەگەر پێبەکی باشترو چاکتر ھەبێ، ئایا بەپیتی عەقل و لۆژیک ھەمیشە مرووف لە نێوان چاک و چاکتردا، چاکەکە ھەلنابزێری و، لە نێوان راست و راستردا، راستەکە ھەلنابزێری؟ ئەگەرنا بە تەنکید ئەوەی ئەوان لەسەری بوون، گومرایی و سەرگەردانیی بووہ.

(٢) - ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، خەڵکەکە (یاخود: بڕیار بە دەستانی کۆمەڵکایەکان، گوتیان: تێمە ھەوہی تێوہ پێ پەوانەکراون، بێبرواین.

۳- ﴿فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ﴾ (له تهنجای شهوه دا) تيمش تۆله مان ليكردنه وه، (لإِنِقَامٍ: إِفْتِعَالٌ مِنَ التَّقِيمِ، وَهُوَ الْمَكَافَاةُ بِالسُّوءِ)، (تَقِيمٌ وَتَقِيمٌ كَعَلِمٌ وَضَرَبٌ). واته: ههم به (تَقِيمٌ) هاتوه، ههم به (تَقِيمٌ) هاتوه، وهك (عَلِمٌ)، (تَقِيمٌ) ش وهك (ضَرَبٌ)، (تَقِيمٌ وَتَقِيمٌ أَي: كَأَفًا بِالسُّوءِ عَلَى السُّوءِ)، واته: له سهر خرابه سزای خرابی دا.

كه واته: ﴿فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ﴾، واته: سزایه کی خرابمان دان، خراب بۆ شهوان، له سهر شهو كاره خرابه ی كرد بویمان، تۆله مان لیستاندنه وه.

۴- ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾، سه رنج بده! سه ره نجامی به درودانه ران چۆن بوو؟! له زمانی عه ره بیدا شه بنده هاتوه، (هُوَ كَالرَّقْمِ إِنْ يُعْرَكَ يَلْقَمُ، وَإِنْ يُقْتَلُ يَتَّقَمُ)، واته: فلانكس وهك (الرَّقْمُ)ه، (ماری به لهك، ماری جنجر)، شه گهر وازی لئ بهیترئ، بیوه ده دات و، شه گهر بشكوژئ، تۆله ده ستینبته وه، یانی: به برینداری.

﴿كَيْفَ﴾ (الإِسْتِفْهَامُ مِنَ الْعَالَةِ)، (كَيْفَ) بۆ پرسیار کردنه له حال و بال، واته: سه رنج له حالیان بده، حالیان چۆن بوو، حالی به درودانه ران و چۆن سزادران؟!

کورته باسیک له باره‌ی

نا‌ره‌وایی شوینکه‌وتنی کویرانه‌ی پینشینانه‌وه:

زۆر به کورتیی و گوشراویی ئەم باسه، له چوار بڕگه‌دا، ده‌خه‌ینه روو:

بڕگه‌ی یه‌که‌م: چه‌مک و واتای شوینکه‌وتنی کویرانه:

که ده‌تین: شوینکه‌وتنی کویرانه، به‌عه‌ره‌بیی: (التَّغْلِيذُ الْأَعْمَى)، ئایا مه‌به‌ستمان پئی چیه؟ ده‌تین: ئەوه چه‌ند نیشانه‌یه‌کی هه‌یه:

۱- ئەوه‌یه که ئەو شوینکه‌وتن و چاولیکردنه‌ی پینشینان، له‌سه‌ر بناغه‌ی زانست و عه‌قڵ نه‌بێ و، له‌به‌ر رۆشنایی زانست و عه‌قڵا نه‌بێ، هه‌روا له‌گۆتره، که‌سیک به‌ دوا‌ی پینشینان بکه‌وێ، ئەوه‌شم له‌وه وه‌رگرتوه که دوا‌یی باسی ده‌که‌ین و خوا‌ی به‌رزی مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿أَلَوْ كَانَتْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقرة، ۱۷۰) واته: ئەدی ئەگه‌ر باب و باپیرانیان نه‌یانفامیی بێ و، به‌پریان نه‌زانیی بێ؟ له‌ئایه‌تیکه‌ی دیکه‌دا ده‌فه‌رموێ: ﴿أَلَوْ كَانَتْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقرة، ۱۷۰) واته: ئەدی ئەگه‌ر باب و باپیرانیان نه‌یانزانییی و، ریکاش شاره‌زا نه‌بووبن؟ هه‌ر ده‌بێ شوینان بکه‌ون؟!

که‌واته: لاساییکردنه‌وه‌ی کویرانه ئەوه‌یه، ئەو شوینکه‌وتن و چاولیکردنه، پشت ئەستوو‌ر نه‌بێ، نه‌ به‌ به‌لگه‌ی عه‌قڵیی و، نه‌ به‌ به‌لگه‌ی زانستی.

۲- ئەوه‌یه که ئەو چاولیکردنه له‌سه‌ر بناغه‌ی به‌پیرۆزگرتن و، ده‌مارگیری و داخراویی بێ، بۆ وینه: باب و باپیرانه‌مان وایان نه‌گوتوه، با تێمه‌ش وا نه‌تین، یان: ئەوان وایان نه‌کردوه، با، ئەمه‌ش وا نه‌که‌ین!

۳- نه‌وه‌یه که نه‌و شته‌ی چاوی لی ده‌کری، یان په‌یره‌ویی لی ده‌کری و له باب و باپیران وه‌رده‌گیری، پشت نه‌ستوور نه‌ب، نه به به‌لکه‌به‌کی عه‌قلی و، نه به به‌لکه‌به‌کی نه‌قلی، سه‌راچه‌گرتوو له وه‌حیی خوی په‌روه‌ردگار.

چونکه فه‌ره‌نگه‌کانی زمان، ناوا باسی (تقلید) ده‌که‌ن، بَو وِنَه: (المُعْجَمُ الوَسیط)^(۱)، ده‌لی: (قُلِّدَ فُلَانًا: اتَّبَعَهُ فِيمَا يَقُولُ، أَوْ يَفْعَلُ مِنْ غَيْرِ حُجَّةٍ وَلَا دَلِيلٍ، وَقُلِّدَهُ: حَاكَاهُ يُقَالُ: قُلِّدَ الْقِرْدُ الْإِنْسَانَ، وَتَقُلِّدُ الْقِلَادَةَ: تَبَسَّهَا)، (قُلِّدَ فُلَانًا)، واته: شوینیکه‌وت له‌وه‌دا که ده‌یلی، یان ده‌یکات، به‌بئ به‌لکه‌و به‌راچاو روونی (ه‌ر له خووه که نه‌و واده‌لی و واده‌کات، نه‌ویش وابتی و ابکات)، ده‌گوتری: (وَقُلِّدَهُ: حَاكَاهُ)، واته: وه‌ک نه‌وی کرد، هه‌روه‌ها ده‌گوتری: (قُلِّدَ الْقِرْدُ الْإِنْسَانَ)، واته: مه‌یموونه‌که چاوی له مروّف کرد، شتیکی باوه، ده‌لین: مه‌یموون لاسایی مروّف ده‌کاته‌وه، (وَتَقُلِّدُ الْقِلَادَةَ)، واته: گه‌ردن به‌نده‌که‌ی، یان ملوانکه‌که‌ی به‌ ملدا کرد، به‌لکو (مقلاد) یان (قِلَادَةَ)، به‌وه ده‌گوتری: که له ملی و لاخیش ده‌کری و راده‌کیشری، نه‌و سارو ریشمه.

برگه‌ی دووهم: چه‌مک و واتای کوشش‌کردن (اجتهاد) و شوینکه‌وتن (اتباع) و لاسایی‌کردنه‌وه (تقلید)^(۲)؛

- ۱- (الاجتهاد): کوشش‌کردن و به‌کاره‌یتانی عه‌قلی خوټ.
- ۲- (الاتباع): شوینکه‌وتن، نه‌وه‌یه خوټ به‌رپیه نه‌زانی، به‌لام به‌ دواي که‌سیک بکه‌وی، که به‌رپیه ده‌زانی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له به‌لکه‌که‌ی تیگه‌بشتووی، یانی: به به‌راچاو روونیه‌وه شوینی بکه‌وی.

(۱) ص ۷۰۴.

(۲) له‌کتابی دووهمی مه‌وسوعه‌ی: [بیرکردنه‌وه‌ی ئیسلامی له‌ تیوان وه‌حیی و واقیعدا] به‌دریژی له‌وباره‌وه دواوین.

۳- (التقليد): ئەو ھەبە كە شوئەن كە سەك بەكەوی، بەبئ ئەو ھەبە بزانی لە سەر چ بەناغەبەك ئەو شتەبە گوتەو، بان كەردەو، تۆش لە خۆتەو ھەبە شوئەن بەكەوی.

(۱)- (الإجتہاد): لە ھەووی زاراو ھەبەو، ئاوا پێناسە كراو، بۆ وئە: (الغزالي)، لە: (المُستصفى من عِلْمِ الْأُصُولِ) دا^(۱)، دەئێ: (الإجتہادُ هُوَ بَذْلُ الْمُجْتَهِدِ وَسَعَهُ فِي طَلْبِ الْعِلْمِ بِأَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ، وَالإجتِهَادُ التَّامُ: أَنْ يَبْذُلَ الْوَسْعَ فِي الطَّلْبِ بِحَيْثُ يَحْسُ مِنْ نَفْسِهِ بِالْعَجْزِ عَنْ مَزِيدِ طَلْبِ)، (الإجتِهَادُ): بېرئەبە لەو ھەبە كە باباى كۆشكەر، تواناى خۆى لە پەيدا كەردنى زانبارى بە ھوكمە شەرىعەبە كاندا، سەرف بەكات، و، كۆشكەردنى تەواویش ئەو ھەبە، كە ئەو پەربى تواناى خۆى لە داوا كەردنى زانست بە ھوكمە شەرىعەبە كاندا سەرف بەكات، بە شەبەكە ھەست بەكات، چى دىكەبە لە توانا دا نەبە، واتە: ئەو پەربى تواناى خۆى بە كار بێئەن.

بەكەبە دىكە لە زانبايان گوتەو ھەبە^(۲): (الإجتِهَادُ: إِسْتِفْرَاحُ الْجُهْدِ وَبَذْلُ غَايَةِ الْوَسْعِ إِمَّا فِي دَرْكِ أَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ، وَإِمَّا فِي تَطْبِيقِهَا)، (الإجتِهَادُ): بېرئەبە لە بەكار ھەبەنباى ئەو پەربى توانا و كۆشكەردنى، لە زانباى ھوكمە شەرىعەبە كان ياخود بۆ جئەبە جئە كەردنباندا لە سەر ئەرزى واقىبە.

(۲)- (الإتباع): ئەو ھەبە كە ئىنسان شوئەن زانبايان بەكەوئە، لە شتەكبە كە گوتەو ھەبە، لە بەر ئەو ھەبە بە بەلكە شەرىعەبە كانبايان ئاشناىە، لەو بارەو ھەبە كەبئەبە: (التَّجْدِيدِ الْأَصُولِي، نَحْوَ صِيَاغَةِ تَجْدِيدِيَّةِ لِعِلْمِ الْأُصُولِ)، (بإشراف الدكتور: أحمد الیسوني) دا^(۳)، ھاتو: (إِنْعَادُ الإجماعِ مِنْ عَهْدِ الصَّخَابَةِ وَالتَّابِعِينَ، عَلَى أَنَّ الْعَامَّةَ يَسْتَفْتُونَ الْعُلَمَاءَ وَيَتَّبِعُونَهُمْ فِي الْأَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ، وَلَا يُنْكِرُونَ عَلَيْهِمْ هَذَا السُّلُوكَ وَهَذَا مَعْلُومٌ مِنْ تَوَاتُرِ عُلَمَائِهِمْ وَعَامَّتِهِمْ)، واتە: بەكەدەنگىبە دامەزراو ھەبە دەردەمى ھاو ھەبەن و شوئەنكەوتو ھەبەنبا، كە خەلك بە گشتىبە پرسیار لە زانبايان دەكەن، لە ياسا شەرىعەبە كاندا شوئەنبايان دەكەون و ئەو ھەبەنبا بە پەرخەنە ناگرن، ئەو ھەبە بە تەواو ھەبە لە زانبايان و لە خەلك بە گشتىبەو، واتە: خەلكى مەسوئەمان زانراو.

(۱) ج ۲، ص ۳۸۲.

(۲) (المُؤَافَقَاتُ لِلشَّاطِبِي، تَعْلِيقُ: عَبْدِ اللَّهِ دَرَّاز، ج ۴، ص ۸۹.

(۳) ص ۷۷۶.

۳- (التقليد): (الباجي) له كتيبي: (إحكامُ الفُصولِ في الأصولِ)^(١)، ده‌ئێ: (هو التزم حُكم المقلد من غير دليل)، واته: ته‌قلید بریتیه له پابه‌ندی به قسه‌ی كه‌سیكه‌وه، كه ته‌قلیدی لێ ده‌كری، بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی هه‌بێ، (داخۆ پێكاویه‌تی یان نه‌پێكاوه)، هه‌روه‌ها له سه‌رچاوه‌ی پێشوو‌دا هاته‌وه، (الرجوعُ في الحُكمِ إلى قولِ المقلدِ من غيرِ علمِ بالصوابِ ولا حُظنه)، واته: ته‌قلید كه‌رانه‌وه‌یه له حوكمدا بۆ قسه‌ی بابای لاسایكراوه، به‌بێ زانیاری هه‌بوون به‌وه، ئایا پێكاویه‌تی یان نه‌پێكاوه!

(جلال الدين المحلي)، له هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو‌دا ده‌ئێ: (التقليد: قبول قولِ القائلِ بلا حُجةٍ يذُكرها)، ته‌قلید بریتیه له شوێنكه‌وتنی قسه‌ی كه‌سیك، بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌ك باس بكات، (ياخود: نه‌گه‌ر به‌لگه‌شی هه‌بێ، بێ ئه‌وه‌ی بابای لاسایكهره‌وه، له به‌لگه‌كه‌ تێكه‌بێ).

كه‌واته: ئه‌وه‌ی له ئیسلامدا په‌وايه، بێگومان بریتیه (اجتهاد) كردن، كه مرۆف بۆ خو‌ی هه‌ول‌ب‌دات شه‌كه‌ بزانی، یاخود شوێنكه‌وتن، واته: شوێنكه‌وتنی بابایه‌ك كه‌ شاره‌زایه، له‌بهر ئه‌وه‌ی تۆ ده‌زانی به‌لگه‌كه‌ی چیه‌وه، به‌لگه‌كه‌ی قه‌ناعه‌ت هاتوو، به‌لام ئه‌وه‌ی له ئیسلامدا په‌وا نیه، بریتیه له لاسایكردنه‌وه‌ی كوێرانه.

برگه‌ی سییه‌م: شوێنكه‌وتنی كوێرانه‌ی پیشینان، عاده‌تی كافر و هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌كانه:

به‌ لای كه‌مه‌وه، له پێنج سووره‌تی قورئاندا، خوا ﷻ سه‌رزه‌نشتی كافره‌كانی كردوه، له سۆنكه‌ی ئه‌وه‌وه كه پاساوی شیرك و كوفرو پێیه‌ چه‌وته‌كانی خو‌یان، به‌وه داوه‌ته‌وه‌ گوتوو‌یان: باب و باپیرانمان له‌سه‌ری لێهه‌لگه‌وتوه‌وه، باب و باپیرانمان و پیشینانیشمان هه‌ر وایان كردوه‌وه وایان گوتوه‌وه!

هه‌لوتستی هاویه‌شدانه‌رو بی‌بروایه‌کان (به شوینکه‌وتنی کویرانه‌ی پتشیووان) به‌لای که‌مه‌وه له پینج سووره‌تاندا هاتوه:

۱- له سووره‌تی (البقرة)، ثابته‌تی ژماره: (۱۷۰) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا آلَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولُو كَاثَ ءَابَاءِ وَهُمْ لَا يُعْقِلُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾، واته: نه‌گه‌ر پتیان بگوتری: (واته: به بی‌بروایه‌کان)، شوین نه‌وه بکه‌مون که خوا داییه‌زاندوه، ده‌لین: به‌لکو شوین نه‌وه ده‌که‌وین، که باب و باپیرانمان له‌سه‌ری لته‌ه‌لکه‌وتوه، نایا نه‌گه‌ر باب و باپیرانمان هیچ شتیکیان نه‌فامیین و به‌رپی راستیان نه‌زانیبی؟.

۲- له سووره‌تی (المائدة)، ثابته‌تی ژماره: (۱۰۴) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولُو كَاثَ ءَابَاءِ وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾، واته: نه‌گه‌ر پتیان بگوتری: وهرن بو نه‌وه‌ی خوا داییه‌زاندوه و بو‌لای پیغه‌مه‌بر، ده‌لین: نه‌وه‌مان به‌سه‌که‌باب و باپیرانمان له‌سه‌ری لی هه‌لکه‌وتوه و بینوه، نایا نه‌گه‌ر باب و باپیرانمان شتیکیان نه‌زانیبی و، به‌رپی راستدا نه‌پویشتن (هه‌ر شوینیان ده‌که‌ون؟).

۳- له سووره‌تی (الأعراف)، ثابته‌تی ژماره: (۲۸) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا قَالُوا فَجِئْنَا قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا قُلُوبَنَا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا كَانُوا يُكْفَرُونَ﴾، واته: نه‌گه‌ر (بی‌بروایان) خراپه‌به‌کیان کرد، ده‌لین: باب و باپیرانمان له‌سه‌ری بینوه و خوا فه‌رمانی پتکردووین، بلن: خوا فه‌رمان به‌شتی خراپ ناکات، چۆن شتیك به‌ناوی خواوه ده‌لین که زانیاریتان له‌باره‌به‌وه‌نیه.

۴- له سووره‌تی (الأحزاب)، دیسان خوا ﷻ له کافره‌کان نه‌قل ده‌کات: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ ﴿٧﴾ رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَاللَّعْنَةُ لَعْنَا كُفْرًا ﴿٨﴾﴾، واته: (کافره‌کان) گوتیان: نه‌ی په‌روه‌دگارمان! تیمه

فرمانه‌ری سه‌رۆکه‌کامان و، به‌سالداجووه‌کامان کرد، ئنجا نه‌وانیش له‌ ری گومرپان کردین، په‌روه‌ردگارمان! سزای چه‌ند قاتیان بدو، نه‌فرینگی گه‌وره‌یان لی بکه.

۵- له‌ سووره‌تی (الزخرف) یش نه‌و سووره‌ته‌ی ده‌یتویژینه‌وه، له‌ نایه‌تی ژماره (۲۲) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ له‌ نایه‌تی دوا‌ی نه‌ویش نایه‌تی ژماره (۲۳) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾

که‌واته، شوینکه‌وتنی پیشینان و، لاسایکردنه‌وه‌یان و، شوینکه‌وتنی کویرانه، بی‌ نه‌وه‌ی به‌رچاو روونی‌هی هه‌بی، که‌ نه‌وانه‌ له‌ شته‌دا پینکاویانه، واته: بی‌ نه‌وه‌ی شته‌که‌ هه‌لقولوی عه‌قل بوو بی، یان هه‌لقولوی زانیاری بوو بی، یان هه‌لقولوی وه‌حیی خوا ﷺ بوو بی، نه‌وه‌ له‌ راستی دا عاده‌تی بی‌پروایانه‌و مسولمانان ده‌بی خویان له‌وه‌ دوور بگرن.

برگه‌ی چواره‌م: شوینکه‌وتنی پیشینی چاک (إِتْبَاعِ السَّلْفِ الصَّالِحِ)، به‌ برچاو روونی‌هه‌وه، نه‌ک هه‌ر رها، فه‌رزیشه:

به‌ به‌لگه‌ی نایه‌تی ژماره (۹۰) له‌ سووره‌تی (الانعام) دا، که‌ خوا ﷺ، دوا‌ی نه‌وه‌ی باسی هه‌ژده‌ له‌ پیغه‌مبه‌ران ده‌کات و ناوی هه‌ژده‌ له‌ پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دیتی، به‌پتی ریزبه‌ندی که‌ له‌ نایه‌ته‌کاندا هاتوون: (ئیب‌راهم و ئی‌سحاق و یه‌عقوب و نوح و داوود و سوله‌یمان و ئه‌ییووب و یوسوف و موسا و هاروون و زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا و ئیلیاس و ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و یونوس و لووطان، دوا‌یی خوا ﷺ به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فِیْهِدْنَهُمْ أَقْدَمَهُ﴾، واته: نه‌وانه‌ که‌ساتیکن خوا راسته‌ری کردوون، تو‌ش به‌ دوا‌یی رینمایی نه‌وان بکه‌وه‌وه، رینمایی نه‌وان چاو لی بکه.

که‌واته: ریتمای پیشینان چاولیکردن، مادام نه‌وان له‌سهر هه‌ق بووبن، شتیکی زه‌مکراو نیه، به‌لکو شتیکی په‌سندوه، ته‌نانه‌ت خوا ﷺ فه‌رمانی به پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ کردوه، که چاو له پیغه‌مبه‌رانی پیش خوئی بکات، ده‌فه‌رموئی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾، نه‌وانه که‌سایتکن خوا ﷺ راسته ریسی کردوون، ﴿فِيهِمْ أَقْتَدَةٌ﴾، توش نه‌و ریتمای و هیدایه‌ته‌ی نه‌وان له‌سهری بوون، چاوی لی بکه.

که‌واته: ده‌توانین بلتین: پوخته‌ی نه‌م کورته باسه و نه‌نجامگیریه‌ک که له‌م کورته باسه‌ی ده‌که‌ین، نه‌وه‌یه:

ره‌فز کردنی شوین که‌وتنی کویرانه‌ی پیشینان و، له به‌رانبه‌ریدا: عه‌قلی خو به‌کاره‌یتان و، ریزگرتن له به‌ره‌م و ریتازی به‌لکه‌داری پیشینانمان، ده‌بی عه‌قلی خوشت به‌کاریتنی و ریزیش له به‌ره‌می به‌لکه‌داری پیشینان بگری، له‌وه‌دا که نه‌وان به‌ره‌میان هیتاوه، له‌به‌ر روشنایی وه‌حیی خوادا، هه‌له‌به‌ته‌هی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌بی مه‌رج، مادام له‌رووی سه‌نه‌ده‌وه جیی ممانه‌و دنایی بی، به‌لام هی جگه له پیغه‌مبه‌ران، هی زانایانی دیکه، له به‌ره‌م و که‌له‌پووریان به‌هره‌م‌ند بین، به‌لام به‌به‌رچاو روونیه‌وه‌و، به‌هه‌سه‌نگاندنی و له‌مه‌حه‌کی وه‌حیی و عه‌قل دانی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ **دهرسي سيپهم** ✧

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له بیست (۲۰) نایه‌ت پیک دئی، نایه‌ته‌کانی: (۲۶ - ۴۵)، له سئ نایه‌تی سه‌ره‌تایاندا، واته: (۲۶ - ۲۸)، ناماژیه‌کی به‌ه‌لوتیستی ئیبراهیم (خلیل الله) ﷺ کراوه، که چون حاشای له‌په‌ستراوه‌کانی بابی و گه‌له‌که‌ی کردوه، خوئی بو‌په‌رستنی خوا ﷺ به‌کلاکردوته‌وه، پاشان نه‌و خوا به‌یه‌کگرته‌ی کردوته میرات و، وشه‌یه‌کی به‌رده‌وام له‌وه‌چه‌که‌یدا.

دوایی خوا ﷺ باسی ه‌لوتیستی نه‌رتینیانه‌ی گه‌ل و کومه‌لگای پیغه‌مبه‌ری خاتم (موحه‌ممه‌د) ﷺ کردوه، له‌به‌رانبه‌ر پیغه‌مبه‌رو قورئاندا، که قورئانیان به‌جادوو داناهو، خوژگه‌شیان خواستوه قورئان بو‌پیاوئکی مه‌زن، له‌یه‌کیک له‌دوو شاره‌ناوداره‌کاندا، مه‌ککه‌و طائف دابه‌زیبایه، له‌جیاتی موحه‌ممه‌د ﷺ ننجاً خوا ﷺ به‌و بوئنه‌وه، باسی نه‌وه ده‌کات، که ژیانی دنیا له‌لای زور که‌م بایه‌خه - له‌رووه ماددییه‌که‌یه‌وه - نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بووایه، خه‌لک تیکرا بیبروابن و هه‌موویان وه‌سه‌ر کوفر بگه‌رتن، بیبروایانی یه‌کجار ساماندارو، هه‌بووتر له‌وه‌ی که‌هه‌ن، ده‌کرد.

پاشان باسی نه‌وه ده‌کات، که‌هه‌ر که‌س له‌ناست یادی خوا‌دا، کوئرو کوئربئ و خوئی گیل بکات، خوا‌شه‌یتانئیکی گومراکه‌ری بو‌ده‌ره‌خستینئ، که‌هه‌میشه له‌گه‌لیدا ده‌بئ و، دنه‌دنه‌ی ده‌دا بو‌خراپه.

دوایی چهنه‌ر یتیمایه‌کی که‌وره‌و گرنگ، به‌پیغه‌مبه‌ری خاتم موحه‌ممه‌د ﷺ راده‌گه‌یه‌نئ، وئپرای خستنه‌رووی چهنه‌ر راستییه‌کی مه‌زن.

له‌کوژتاییشدا پئیی راده‌گه‌یه‌نئ، که‌له‌پیغه‌مبه‌رانی پئیشوو بپرسئ: نایا خوا ﷺ پئیشتر په‌ستراوانئیکی داناون، له‌جیاتی وی به‌رسترتن؟ که‌وه‌لامه‌که

دیارہو خوا ﷺ له سہر زمانی ہیج کام له یتغہمبہ ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
نہیفہ رموودہ، نہیناردوہ، جگہ له خوا ﷺ بہرستری و بہندایہ تسی بو بکری.

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٣٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ. لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَذِهِ أُمَّةً وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْشِينَ عَظِيمٍ ﴿٤١﴾ أَهَرَىٰ يَقْسَمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ لَمَنْ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٤٢﴾ وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنَ السَّمَاءِ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٤٣﴾ وَلِيُؤْتِيَهُم آيَاتِنَا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِفُونَ ﴿٤٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِن كُنتُمْ لَمَّا تَتَّبِعُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَن يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِضْ لَهُ سَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٤٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتُ بَنِي وَيَلَيْتُكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَلْسَنَ الْقُرَيْشُ ﴿٤٨﴾ وَلَكِن يَنْفَعُكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَتَّكُرُوا فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصَّمَّةَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَن كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٠﴾ فَإِنَّمَا نَذِيرٌ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنذِرُونَ ﴿٥١﴾ أَوْ فَرِحْنَا بِكُمُ الَّذِي وَعَدْتُهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهْم مُّقَدِّرُونَ ﴿٥٢﴾ فَاسْتَمِعْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَٰنٌ صَرِيحٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٥٤﴾ وَسَأَلْنَا مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِن دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٥٥﴾ ۞

مانای ده قاو ده قی نایه تکان

﴿نه‌ی موحه ممه‌د) یادیش بکوه کاتیک ئیبراهیم به بابی و گه له که ی گوت: بنگومان من له وهی ده پهرستی، بیزارو دوورم ﴿۲۶﴾ (هیج شتیک ناپه رستم)، جگه له وه که سه‌ی وه دیهیناوم، به دنیایی نه و راسته ریم ده کات ﴿۲۷﴾ نه و قسه یه شی کرده وشه یه کی به رده وام له وه چه که یدا، به لکو (له ری چی جهوت) بگه پرنه وه (و له سه ر راسته شه قام به رده وام بن) ﴿۲۸﴾ (منیش لاده رانی وه چه که یم له نیو نه برد)، به لکو ته وانه و باب و باپیرانی شیانم (له ژیاندا) به هرده مند کردن، هه تا هه ق و پیغه مبه ریکی رۆشنیان بۆ هات ﴿۲۹﴾ (که چی) کاتیک هه ق (قورئان) یان بۆ هات، گوتیان: نه مه جادوو یه و تیمه پیی بیرواین ﴿۳۰﴾ هه روه ها گوتیان: ده بووایه نه م قورئانه، دابه زیبایه سه ر پایویکی مه زن له دوو تا وه دانیه کان (مه ککه و تائیف) دا ﴿۳۱﴾ نایا ته وان به زه یی په روه ردگارت دابه ش ده که ن؟ تیمه له ژیانی دنیا دا بژوو گو زه رانیا هان، له نیواندا دابه ش کرده و، هه ندیکیا هان به چه ندان پله به سه ر هه ندیکیا ندا به رز کرده، تا کو هه ندیکیان هه ندیکیان به کار بیتن (و بیانکه نه کار پتکرا و)، به زه یی په روه ردگاریشت له وه ی کۆی ده که نه وه (له مال و سامان) باشتره ﴿۳۲﴾ نه گه ر له به ر ته وه ش نه بووایه، خه لک بینه یه که کۆمه ل (ی خپر بووه وه له سه ر کوفرو هه موویان وه سه ر کوفر بگه پرن)، ته وانه ی بیروان به (خوای) به به زه یی، سه ربانی خانووه کانیا هان بۆ ده کرده زو، هه روه ها نه و په یژانه ش که پیاندا سه رده که ون، (بۆمان ده کرده زو) ﴿۳۳﴾ دیسان بۆ ماله کانیا ن و ده رگا کانیا ن و ته ختا تیک که له سه ربان پالده ده نه وه (له زو) بۆمان ده ره خساندن ﴿۳۴﴾ هه روه ها زپرو پارا وه یی (مان بۆ ده سه ته به ر ده کردن) و، هه موو ته وه ش ته نیا به هر وه رابواردنی ژیانی دنیا یه و، (مه نزلگای) کۆتایی له لای په روه ردگارت بۆ پارێزکارانه ﴿۳۵﴾ هه ر که سه ییش له

ئاست (قورئانی) بیرخەرەوہی (خوای) بە بەزەیی دا، خۆی کوئرو کئیل بکات، شەیتا ئیکی بۆ دەرەخسینین، بۆی دەیتە ھاودەم ﴿۳۶﴾ ئنجا ئەوان (شەیتانەکان) لە رئی (ی خوا) لایان دەدەن، کەچی پێیان وایە، رئی راسترتوون ﴿۳۷﴾ هەتا کاتیک (یەکیکیان) ھاتە لامان (لە پوژی دوایی دا) گوتی: خۆزگە نێوان من و نێوان تۆ (ئەو شەیتان)، دووری خۆرەھەلات و خۆزئاوا بووایە، چونکە (ئۆی) خراپترین ھاوہل ﴿۳۸﴾ (پێیان دەگوتری): چونکە ستەمتان کردوہ، ئەمرۆ ھاوہ شەیتان لە سزاو ئازاردا، ھەرگیز سوودتان پێناگەینئ ﴿۳۹﴾ (ئەو موخەممەد!) ئایا تۆ بەکەران دەبیسئینی؟ یان رێنمایی کوئران دەکەو؟ ھەرۆھە کە سێک کە لە گومراپە کسێ ئاشکرادا بئ (بۆت دەھئیرتە دەر)؟ ﴿۴۰﴾ ئنجا ئەگەر نەتھئیلین، ییکومان ئیمە تۆلە ستئین لێیان ﴿۴۱﴾ یان ئەگەر ئەوہی بە ئێنمان پێیان داوہ، (ھەرەشەمان پێی لێیان کردوہ)، پێشانئ بدەین، بە دنیایی ئیمە توانادارین بەسەریاندا (لە ھەردوو حالان دا سزادانیان مسۆگەرە) ﴿۴۲﴾ کەواتە: توند دەست بەو (پەیام)وہ بگرە، کە بۆلات سروشکراوہ، مسۆگەر تۆ لەسەر رئیەکی راستی ﴿۴۳﴾ بەراستئیش ئەو (قورئانە) بیرخەرەوہیە بۆ تۆو خەلکە کەت و، لەمەودواش لێتان دەپرسرئتەوہ (چۆنتان مامەلە لەگەلدا کردوہ)؟ ﴿۴۴﴾ لەو پێغەمبەرانی شەمان بپرسە کە بەر لە تۆ ناردوومان: ئایا ھیچ پەرستراوانێکمان داناون، کە جگە لە (خوای) بە بەزەیی بپەرسترئین؟ ﴿۴۵﴾.

نشیکردنه‌هی هه‌ندیک له وشه‌کان

(بِرَاءَةٌ): (أَصْلُ الْبِرِّ، وَالْبِرَاءَةُ وَالْتِرْيُ: التَّقْضِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوِزَتُهُ، وَالْبِرَّةُ مَصْدَرٌ: الْبِرَاءَةُ)، واته: (بِرٌّ) و (بِرَاءَةٌ) و (تَبْرِيٌّ)، هه‌رسیکیان واته: دووری له شتیک، که نیزیکی لی، شتیکی نه‌ویستراو بی، وشه‌ی: (بِرٌّ) چاوگه به مانای (بِرَاءَةٌ)، دووری، حاشا لیکردن.

(عَقِبٌ): (الْعَقِبُ مُؤَخَّرُ الرَّجُلِ، وَاسْتَعْبَرَ لِلْوَلَدِ، وَوَلَدِ الْوَالِدِ)، (عَقِبٌ) به مانای پاژنه پی دی، به‌لام خوازراوه‌ته‌وه بو رۆله‌و، رۆله‌ی رۆله‌و، ئنجا کوپ بی، یان کج، (يُقَالُ جَاءَ فِي عَقِبِ الشَّهْرِ أَي: آخِرِهِ)، نه‌گه‌ر بکوتری: له عه‌قیبی مانگه‌که‌دا هات، واته: له کو‌تایی مانگدا هات.

(قَسَمًا): (دابه‌شمان کردوه، الْقَسْمُ إِفْرَازُ النَّصِيبِ، قَسَمْتُ كَذَا قَسَمًا وَقِسْمَةً: وَزَعْنَةً)، (قَسْمٌ): بریتیه له دیارییکردنی پشک و به‌ش، ده‌گوتری: (قَسَمْتُ كَذَا)، نه‌و شته‌م دابه‌ش کرد، ئنجا (قَسَمًا وَقِسْمَةً)، هه‌ردووکیان چاوگن، واته: دابه‌شکردن.

(مَعِيشَتَهُمْ): (الْمَعِيشَةُ: مَا يُتَعَيَّشُ بِهِ، وَالْعَيْشُ: الْحَيَاةُ الْمُخْتَصَّةُ بِالْحَيَوَانَ، (مَعِيشَةٌ) بریتیه له‌وه که مرو‌ف، پی ده‌ژی، (عَيْشٌ): بریتیه له‌و ژبانه‌ی تابه‌ته به ژباندارانه‌وه، بو‌یه وشه‌ی (مَعِيشَةٌ)، ده‌گونجی بلتی: بژیو، ده‌شگونجی بلتی: گوزه‌ران، واته: شتیک که ژبانی مرو‌ف پی ده‌گوزه‌ری.

(سُخْرِيًّا): (السُّخْرِيُّ: الَّذِي يُفْهَرُ فَيَتَسَخَّرُ بِإِزَاتِهِ)، که‌ستیک که لایه‌نیک‌ی دیکه، ده‌یخاته ژیر پکئی خویه‌وه‌و، نه‌ویش به‌کارده‌هینری به‌ ویستی خو‌ی، (التَّسْخِيرُ: سِيَّاقَةً إِلَى الْغَرَضِ الْمُخْتَصِّ بِهِ قَهْرًا)، (تَسْخِيرٌ): بریتیه له لیخو‌رینی شتیک، به‌ره‌و

ئەو مەبەستە تاییەتە، کە ئیسی وێستراوە، بەلام بە شیوەیەک کە ویستی خۆی لە ئارادا نەبێ، (تسخیر) واتە: رامکردن و، دەستەمۆ کردن و، مل پێکەچ کردن.

(بِسُورَتِهِمْ): (أَصْلُ النَّبْتِ: مَاوَى الْإِنْسَانَ بِاللَّيْلِ، بَاتَ أَي: أَقَامَ بِاللَّيْلِ، وَالنَّبْتُ: الْمَسْكَنُ)، (بَيْت) لە ئەسڵدا ئەو شوێنەیه کە مرۆف بە شەوێ، تێیدا دەجەوتەو، دەگوترێ: (بَاتَ أَي: أَقَامَ بِاللَّيْلِ)، بە شەوێ مایەو، (ظَلَّ) بە رۆژی لەو شوێنە بوو، یاخود ئەو کارە ی کرد، کەواتە: (بَيْت) واتە: مەسکەن، شوێنی سوکنا، شوێنی تێدا نیشتەجێ بوون.

(سُقْفًا): (جَمْعُ السَّقْفِ)، (سَقْف) بە (سُقْف) کۆ دەکرێتەو، (السَّمَاءُ: النَّبْتُ)، (سما) سەربانی خانوو، ئەک هەر دیوی دەری، دیوی تێو و دیوی دەرەو، پێی دەگوترێ: سەقف.

(وَمَعَارِجَ): (أَي: مَصَاعِدَ، عَرَجَ: مَشَى مَشِيَةَ الْعَارِجِ، وَعَرَجَ: صَارَ ذَلِكَ خَلْقَةً لَهُ)، (مَعَارِجَ) کۆی (مِعْرَاجَ) ه، واتە: (مَصْعَد) کە بە (مَصَاعِد) کۆ دەکرێتەو، بە پەیزەو قادرمە دەگوترێ، هەر شتێک مرۆف پێیدا سەردەهەوێ، بۆ سەربان، یاخود بۆ شوێنی بەرز، دەگوترێ: (عَرَجَ) واتە: وەک رۆیشتنی شەل، رۆیی، بەلام (عَرَجَ) واتە: رۆیشت بە شیوەیەک، ئەو جوۆرە رۆیشتنە کە شەلییە، تێیدا بۆتە خەسلەتێکی بنەرەتیی، یانی: (عَرَجَ) خۆی شەلان، (عَرَجَ) بەشەلیی رۆیی، شەلییەکی بەردەوام.

(يَضْعُدُونَ): (أَي: يَضْعُدُونَ، ظَهَرَ عَلَيْهِ غَلْبَةٌ)، (يَظْهَرُونَ) لێرەدا بە مانای (يَضْعُدُونَ) یانی: سەردەهەون، ئەگەرنا (ظَهَرَ عَلَيْهِ)، واتە: بەسەریدا زال بوو.

(وَسُرْرًا): (جَمْعُ أَسِرَّةٍ وَهِيَ جَمْعُ سَرِيرٍ)، (سُرْر) کۆی (أَسِرَّة) یە، (أَسِرَّة) ش کۆی (سَرِير) ه، واتە: تەخت، تەختێک کە مرۆف لەسەری رادەکشی، یان ئیسپراحت دەکات، دەگونجێ تێستا بەو قەنەفەو شتانە بگوترێ، کە خەلک لەسەریان پال دەداتەو.

(نَكْحُونُ): (الْإِنِّكَاءُ وَالْتُّوكَا: التُّحَامَلُ عَلَى الشَّيْءِ)، (إِنِّكَاءٌ وَتوكَا) بریتیه له‌وه، که ئینسان سه‌نگی خوئی بداته سه‌ر شتیک، به کوردیی: شان دادان، یاخود پالدانه‌وه.

(وَزُحْرُفًا): (الزُّحْرُفُ: الذُّهَبُ وَالزَّيْبَةُ وَالْأَمْنَعَةُ وَالْأَنَاسُ، وَالنَّقْشُ)، وشه‌ی (زُحْرُفُ): به مانای زَیْبِ هاتوه‌وه، به مانای جوانیی هاتوه‌وه، به مانای که‌لوپه‌لی مآل هاتوه‌وه، به مانای نه‌خش و نیگار هاتوه، ده‌گوتری: (زُحْرُفَتُ الدَّارِ أَيْ: زَيْتُهَا)، مآله‌که‌م رازانده‌وه‌وه، نه‌خش و نیگارم تیدا دروست کرد.

(يَعُشُّ): واته: خوئی کویر بکات، ده‌گوتری: (عَشَوْتُ إِلَى النَّارِ أَيْ: قَصَدْتُهَا، وَعَشَيْتُ عَنْهَا: أَعْرَضْتُ، وَالْعَشَا: ظَلَمَةٌ تَعَرَّضُ فِي الْعَيْنِ، يُقَالُ: رَجُلٌ أَعَشَى وَامْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ، يَغْخِطُ غَبَطُ عَشَوَاءٍ)، واته: (عَشَوْتُ إِلَى النَّارِ)، رووم له ناگره‌که کرد، (عَشَيْتُ عَنْهَا) رووم لی وه‌گتیرا، ﴿وَمَنْ يَعُشُّ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، هه‌ر که‌ستیک روو وه‌رگتیری له یادخه‌روه‌وی خوای به‌ه‌زه‌یی، یاخود له ناستیدا خوئی کویر بکات، خوئی لی گیل بکات، (العشَا)، بریتیه له تاریکیه‌ک که دیته به‌رچاو و ری دیتن ده‌گری، (رَجُلٌ أَعَشَى وَامْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ)، پیاویک که به تاییه‌ت به شه‌وه‌ نه‌بینی، پی ده‌گوتری: شه‌وه‌ کویر، پی ده‌گوتری: (أَعَشَى)، کتیبیک هه‌یه (صُبْحُ الْأَعَشَى)، به‌ره‌به‌یانی بابای شه‌وه‌ کویر، که به‌شه‌وه‌ نابینی، (إِمْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ)، بو تافره‌ته، تافره‌تی شه‌وه‌کویر، هه‌ر بوئه له په‌ندی عه‌ره‌بیدا هاتوه، ده‌لی: (فُلَانٌ يَغْخِطُ غَبَطُ عَشَوَاءٍ)، فلانکه‌سه‌سه‌ ده‌کات، یان کاریک ده‌کات، بی‌ته‌وه‌ی به‌رپی خوئی بینی، وه‌ک چوون تافره‌تی شه‌وه‌کویر، ده‌روات و به‌ده‌رو دیواران ده‌که‌وی.

(نُقِصَّ): (نُهِيَء) بوئی ناماده‌وه‌ ساز ده‌که‌ین، بوئی ده‌ره‌خستین.

(قَرِينٌ): (أَيْ: شَلَاظِمٌ، وَصَاحِبٌ)، که‌ستیک که به‌رده‌وام له‌گه‌لیه‌تی و هاوه‌لیه‌تی، هاواراز، هاوادم.

(ذِكْرُكَ): (ذِكْرُكَ): هم به مانای ناو و ناوبانگ، هم به مانای بیرخه رهوه دتی، (أَيُّ شَرَفٍ وَمُدَّكَرٍ)، واته: ناوو ناوبانگه، بیرخه رهوه شه، مه به ست پیستی قورئانی به رزی به پیته.

هوی هاتنه خواره هوی نایه تکان

هوی هاتنه خواره هوی تم نایه ته موباره که ی که ده فهرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيبَيْنِ عَظِيمٍ﴾ (۳۱)، لهو باره وه چه ند ریوایه تیک هاتوون، تیمه نهو ریوایه تیه یان دینین، که له رووی سه نه ده وه له هه موویان باشته: (عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: الرَّجُلُ: الْوَلِيدُ ابْنُ الْمُغِيرَةِ، قَالَ لَوْ كَانَ مَا يَقُولُ مُحَمَّدٌ حَقًّا، أَنْزِلَ عَلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ، أَوْ عَلَىٰ أَبِي مَسْعُودٍ الثَّقَفِيِّ، وَالْقَرِيبَيْنِ الطَّائِفِ وَمَكَّةَ، وَأَبُو مَسْعُودٍ الثَّقَفِيُّ مِنَ الطَّائِفِ وَأَسْمُهُ: عُرْوَةُ ابْنِ مَسْعُودٍ)، (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ، ج ۲، ص ۱۹۶، وَالطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَّانِ بِرَقْم: ۳۰۸۸۱، وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ فِي تَفْسِيرِهِ كَمَا فِي فَتْحِ الْبَارِي: ج ۶، ص ۲۱۵، قَالَ مُؤَلِّفُ الْإِسْتِيعَابِ فِي بَيَّانِ الْأَسْبَابِ، قُلْنَا: وَهُوَ مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدُّرِّ الْمُنْتَوَّرِ: ج ۷، ص ۲۷۵، وَزَادَ نَسْبَتَهُ لِابْنِ الْمُنْذِرِ وَابْنِ أَبِي حَاتِمٍ)^(۱).

واته: فه تاده (که به کیکه له زانایانی شوینکه وتووان، دوا ی هاوه لآن خوا لییان رازی بی) گوتوویه تی: نهو پیاهه که نهو قسه به ی کرد: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيبَيْنِ عَظِيمٍ﴾ (۳۱)، وه لیدی کوری موغیره بوو، که به کیک بووه له زله زله بیروایه کانی مه ککه وه، گوتی: نه گهر نه وه ی موحه ممه د ده یلئی هه ق بووایه، تم قورئانه بو سهر من داده به زی، یا خود بو سهر نه بوو مه سعوودی سه قه فی، دوو شاره کانش تائیف و مه ککه بوون، نه بوو مه سعوودی سه قه فییش، له تائیف بووه ناوی عوروه ی کوری مه سعوود بووه.

(۱) (الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۲، ص ۱۹۶ و ۱۹۷).

مانای گشتی نایه‌ت‌ه‌کان

خوای زاناو کارزان له‌م سوورده‌ته موباره‌که‌دا، وه‌ک پِشتر گوتمان: ناماژه ده‌کات به‌سِی له پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، هه‌لوئستیان له به‌رانبه‌ر خوا به‌یه‌ککرتندا، که بریتی بووه له ته‌به‌ننیسی کردنی خوا به‌یه‌ککرتن، پاشان به‌ریه‌چدانه‌وه‌یان بو شیرک و هاوبه‌ش بو خوا دانان، که یه‌که‌میان ئیبراهیمه عَلَيْهِمُ دووه‌میان موسایه عَلَيْهِمُ سییه‌میشیان عیسایه عَلَيْهِمُ.

باسکردنی ئەم سِی پیغه‌مبه‌ره (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که باسی ئیبراهیم سِی نایه‌تی بو تهرخانکراون و، باسی موسا یازده (۱۱) نایه‌ت و، هی عیاش نو (۹) نایه‌ت و به‌هر سِیکیان: بیست و سِی (۲۲) نایه‌تیان بو تهرخانکراون، له کۆی ئەو (۸۹) نایه‌ته‌ی ئەم سوورده‌ته‌یان لی پِیک دِی، حیکمه‌ته‌که‌ی ئەوه‌یه که خوا عَلَيْهِمُ به پیغه‌مبه‌ری خاتم عَلَيْهِمُ ده‌فه‌رموی: ئەو حاله‌ته‌ی تو تیی‌دای که له‌گه‌ل ئەهلی کوفرو شیرکدا، به‌ره‌نگار بوویه‌وه و ئەوانه به‌شِوه‌ی ناشایسته‌و بی‌نه‌زاکه‌ت له‌گه‌ل تو‌دا ده‌دوین، به‌شِوه‌یه‌ک که شایسته‌ی پایه‌ی به‌رزی تو نیه، مامه‌له‌ت له‌گه‌ل دا ده‌کن، ته‌نیا تو وانی، به‌لکو ئیبراهیمی باپیره‌شت هه‌ر وابوو، موساش هه‌ر وابوو، له‌گه‌ل فیرعه‌و نییه‌کاندا، هه‌روه‌ها عیاش عَلَيْهِمُ هه‌ر وابوو، ﴿وَإِذْ قَالَ لِأَبْنَائِهِمْ لِأَيِّهِمْ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾، واته: یاد بکه‌وه ئەه‌ی موحه‌ممه‌د! عَلَيْهِمُ کاتیک ئیبراهیم عَلَيْهِمُ به‌بابی و به‌گه‌له‌که‌ی فه‌رمو: به‌دنیایی من دوور و بی‌زارم له‌وه‌ی تیه‌وه‌ی ده‌په‌رستن، واته: ئەوه‌ی جگه له‌خوا عَلَيْهِمُ ده‌په‌رستن، من دوورو بی‌زارم و حاشای لی ده‌کم.

﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي﴾، هیچ شتیک ناپه‌رستم جگه له‌و زاته‌ی، منی هیناوه‌ته‌دی، منی داهیتاوه، بویه‌ش به‌س ئەو ده‌په‌رستم، چونکه راسته‌ریم ده‌کات، هه‌م ریم پِشان ده‌دات و، هه‌م راسته‌ریم ده‌کات، ریم پِشان ده‌دات،

که چۆن بەندایەتی بۆ ئەو بکەم، راستە پێشم دەکات و یارمەتییم دەدات، چۆن ئەو پێشە راستە بگرم.

﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ- لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، ئیبراهیم عليه السلام ئەو وشە یەخوای بە یەكگرتن و پەفەزکردنی شیرك (کرده شتیکی بەردەوام لە وه چه که یەدا، بە لکو بگه پێنه وه، واتە: ئەوانەیان که لایانداوه بگه پێنه وه، یاخود: بە لکو هەمیشە عادیان وابێ، بۆ لای خوا بگه پێنه وه، چونکه گه پانه وه بۆ لای خوا، مەرج نیە تەنیا لە کوفرو شیرکه وه بێ، بە لکو جاری وا هەیه، ئینسان لە تاعەتیکێ که مەتره وه، بە رهو تاعەتیکێ زیاتر، لە پابه ندییه کی که مەتر، بە رهو پابه ندییه کی باشتەر، بۆ لای خوا ده که پێنه وه، بۆیه گه پانه وه بۆ لای خوا، خالی هاوبه شی هه موو نه هلی ئیمانە.

ئەم سۆ ئایەتە موبارە که، هەروا بە کورتیی ئاماژەیان کرد، بە هە ئۆستی ئیبراهیم عليه السلام لە بەرانبەر بابی و گە لە که یەدا، که واتە: ئەی موحەممەد! صلى الله عليه وسلم هەروەها ئەی شوێنکه وتووایی موحەممەد تاكو پۆژی دوایی! تێوه ش ئە گەر باب و باپیرانتان، نیزیکتین که ستان که بابەو، دایکه، هەروەها خۆشه و یستترین که ستان، که خە لک و قەومتانن، لە گە لئاندا سازگار نە بوون، بۆ تەنیا بە ندادیە تی کردن بۆ خواو، پێی راستی خوا گرتن، تێوه دەستبەرداری تەنیا خوا پەرستی خۆتان مە بن و، بۆ هیچ شتیک سازش مە کەن و، دامە بە زن لەو پێشە راستی که خۆتان گرتو تانە.

لەو پوو هەش ئیبراهیم عليه السلام بکە نە سەر مە شقی خۆتان، که تاوا زۆر بە زە قیی و بە روونی و راشکاویی، بە بێ منجە منج، بە بابیشی گوتو وه، بە گە لە که یشی گوتو وه: من بە ریییم و بێ زارم لە وهی تێوه دە پەرستن، جگە لەو زاتە ی منی هێناو ته دی، هیچی دیکە نا پەرستم و، بەس ئەویش پێم پێشان دەدات، هەم پێی بە ندادیە تی کردن بۆ خوا، لە ژیا نی تاکیییم، لە ژیا نی خێزانیییم، لە ژیا نی

کومه‌لایه‌تیبیم، له ژیانی سیاسیمدا، به گشتیی له هه‌موو پرویه‌که‌وه نهو پرسی راستم پیتشان دهدات و دهمخاته سه‌ر راسته پرسی، وه‌ک چۆن ئیبراهیم علیه‌السلام نهو ریبازه راسته‌ی هینده به‌لاوه‌ گرنگ بوو، که کردیه میراتیش و، کردیه وشه‌به‌کی به‌رده‌وام له وه‌چه‌که‌یدا، ئیوه‌ش هه‌ر واین، ئیوه‌ش نهو ریبه، هه‌م خۆتان ته‌به‌نییی بکه‌ن و، هه‌م هه‌ول بده‌ن ده‌ورو به‌رتان و وه‌چه‌و پۆله‌کانیشتان ته‌به‌نییی بکه‌ن.

﴿بَلْ مَتَّعْتُ هُنُلَاةً وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ (بئله): (للإضراب الإیتقالي)، (بئله) بۆ گواسته‌وه‌وه هه‌لکشینه، واته: ته‌وانه‌ی له وه‌چه‌ی ئیبراهیم علیه‌السلام که ئاوا ئامۆزگاری کردبوون و پاریسپارد بوون، کاتیکی لایاندا، به‌هۆی لادان و تاوانیان‌ه‌وه نه‌مه‌وتاندن، به‌لکو نه‌وان و باب و باپیرانی‌شیامان به‌هره‌م‌ه‌ند کردو، له ژیاندا هیشتمان‌ه‌وه، نازو نبعمه‌تی دنیا‌مان بۆ په‌خساندن، **﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾**، تا‌کو هه‌قیان بۆ هات، که له قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه، **﴿وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾**، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ریکی پوونکه‌ره‌وه‌یان بۆ هات، پوونکه‌ره‌وه بۆ حالیی خۆی و بۆ په‌یامی خۆی، یاخود: پیغه‌مبه‌ریکی پوون و پۆشن، که هه‌ر که‌سیک ته‌ماشای بکات، ده‌زانسی پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کراوی خوایه.

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾ (ئه‌وه هه‌قه‌ی خوا صلواته‌الله‌علیه‌وسلامه‌آله‌وسالواته‌س‌الهم به پیغه‌مبه‌ری خاته‌مدا صلواته‌الله‌علیه‌وسلامه‌آله‌وسالواته‌س‌الهم ناردوو‌یه‌تی، که له قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه)، گو‌تیان: ئە‌مه جادوو‌یه‌و تیمه‌ پیتی بی‌پرواین.

﴿وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِثِيِّينَ عَظِيمٍ﴾ به‌نسبه‌ت قورئانه‌وه، تۆمه‌تباریان کرد، که نه‌وه جادوو‌یه‌و، نه‌وان پیتی بی‌پروان، به‌نسبه‌ت پیغه‌مبه‌ریشه‌وه صلواته‌الله‌علیه‌وسلامه‌آله‌وسالواته‌س‌الهم گو‌تیان: ده‌بووايه ئە‌م قورئانه‌ دابه‌زیبايه سه‌ر پیاوێکی مه‌ژن، له دوو ئاوه‌دانیه‌یه‌ گه‌وره‌که‌دا، ئنجا مه‌رج نیه، ته‌نیا دوو پیاویان مه‌به‌ست بووبن، له هه‌ر کام له‌م دوو شاره‌دا، به‌لکو پیاوێکی مه‌ژن، له به‌کیک له‌و دوو

شارەدا، چونكە زۆرىيەى توپتۇرەوان، ھەر باسى دووان دەكەن، بۆ وئىنە: وہ لیدی كۆرى موغیرەو مەسعودى كۆرى عورپوھى سەقەفى، يەكەمیان لە مەككەو، ئەوى دیکە لە تائیف، بەلام ئایەتەكە ئەو ناکەيەنئى، كە ئاماژە بئى بە دوو پیاوان، بەلكو ئاماژەيە بە پیاویكى مەزن، لە يەكئىك لەو دوو شارانەدا، كە دیارە جگە لەو دووانەش، خەلكى دیکەشى لئى ھەبوو، كە بە پتوھرى ئەوان مەزن بوو، پیاوى مەزنىش لە لای ئەوان ئەو ھەبوو، سامانى زۆر بئى و، قەلەبالغىی بە دەورەو ھەبئى و، دەسەلاتى ھەبئى، پتوھرى ئەوان بەو شتوھىە بوو، واتە: ئەو موھەممەد ﷺ كە لە رووى سەرودت و سامانەو زۆر دەستی پىر نیەو، لە رووى خزم و كەس و قەومەو، یاخود شۆئىكەوتووانەو، دەورى زۆر قەلەبالغ نیە، خەلكى زۆر بە دەورى خۆیەو كۆنەكردۆتەو، شایستەى ئەو نەبوو، كە ئەو قورئانەى دابەزیتە سەرى!!

خواش ﷺ وہ لامئىكى زۆر ددان شكئینان دەداتەو، دەقەرموئى: ﴿ **أَهْرُ** **يَقْسُمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ** ﴾، ئایا ئەوان بەزەيى پەروەردگارت دابەش دەكەن، پلەى پتغەمبەرايەتى، پلەيەكى زۆر بەرزو ناوازیەو، بەرجەستەكەرى بەزەيى خوايە، ئایا ئەوان ئەو بەزەيەى خوا دابەش دەكەن! تاكو بە كەبفى خۆيان بیدەن و بەو و نەیدەن بەو؟! ﴿ **تَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا** ﴾، (نەك ھەر بەزەيى خوا بەدەست ئەوان نیە)، بەلكو بڑیو ژيان و كوزەرانى دنياشان، ئیمە لە ئتواناندا بەشمان كردو، ئیمە بڑیوى خۆشیاغان لە ئتواندا دابەش كردو، لە ژبانى دنيا، ﴿ **وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ** ﴾، ھەندىكیاغان چەندان پلە، بەسەر ھەندىكیاندا بەركردۆتەو، ﴿ **لَسَخَدٌ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرًا** ﴾، تاكو ھەندىكیان ھەندىكیان بەكاربئىن، یاخود ھەندىكیان ھەندىكیان بەكاربئىكراو بگرن.

(سُخْرِي): (مَنْ يُسْتَخْدَم)، كەسئىك بەكاربھئىرى، تەعبیرەكەش ئەو دەگەيەنئى، كە ھەموویان يەكديى بەكاردئىن، دەولەمەندیش ھەژار بەكاردئىن، ھەژاریش دەولەمەند بەكاردئىن، دەسەلاتداریش بئى دەسەلات بەكاردئىن، بئى دەسەلاتیش

دہسہ لاتدار بہ کار دینتی، ہہ لہ تہ لہ حالیکدا، کہ حالہ تیکی تاسایی و شہرعی بی لہ کومہ لگادا، و شو حوکمرانہ خہ لک ہہ لیبزاردین، حوکمرانہ کہ خزمہ تی خہ لک دہ کات، خہ لکیش خزمہ تی دہ کات و بہ قسہ ی دہ کات، دہ ولہ مہ ندہ کہ کہ بہ شیوہ ی شہرعی دہ ولہ مہ ند بووین، شو پیوستی بہ کہ سائیک ہہ یہ، ہا و کاری بن، شو خہ لکہ کہ بہ کار دینتی، شو انہ ی کہ ہیندہ ی وی ساماندارین، بہ لام خہ لکہ کہ شو شو بہ کار دینن، واتہ: شتہ کہ پہ یوہ ندییہ کی دوو سہرہ یہ، ہہر کامیکیان شووی دیکہ بہ کار دینتی، چونکہ خوا ﷺ لہ پہ یوہ ندیی نیوان نافرہ تان و پیوانیشدا دہ فہرموی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ ۳۱ النساء، واتہ: پیوان سہرہ رشتیارن بہ سہر نافرہ تانہ شو، بہ شووی شوہوہ کہ خوا ہہ ندیکیانہ بہ سہر ہہ ندیکیاندا بہر ز کردوٹہ شوہو، زدہ یی پیداوہ، نجا ٹہ گہر زدہ یی بہس بہ پیوان دابایہ، بہ سہر نافرہ تاندا، دہ یفہرموو: ﴿مَا فَضَّلَ الرِّجَالَ عَلَى النِّسَاءِ﴾، بہ لام نا، ٹہ گہر پیاو جہستہ یہ کی ماسوولکہ دارو بہ ہیزی ہہ یہ، ٹہ گہر پیاو دہ نکیکی گرو بہ ہیزی ہہ یہ، ٹہ گہر پیاو عہ قل و شو شیکی بہ ہیزتری ہہ یہ، لہ بہرانبہ ردا نافرہ تیش عہ تف و سوژو بہ زہ ییہ کی زیاتری ہہ یہ لہ پیاو، جہستہ ی نہرم و ناسکتہ، دہنگی بہ سوژو جو شترہ، کہ واتہ: ہہر کامیکیان خالی بہ ہیزی شووی ہہ یہ، بو یہ ہہر کامیکیان زدہ یی ہہ یہ، بہ سہر شووی دیکہ دا.

بو یہ لیرہش کہ دہ فہرموی: ﴿لَسْتَ خَدَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَ بًا﴾، ہہ ندیکیان ہہ ندیکیان بہ کار دینن، واتہ: لہ ہہر روویہ کہوہ تہ ماشای بکہ ی، وایہ، بو وینہ: بہرپرسی فہرمانگہ یہ، کارمہ ندہ کان بہ کار دینتی، شو انیش شو بہ کار دینن، ہہرہوہا وہستایہ ک کریکارہ کان بہ کار دینتی، کریکارہ کانیش وہستا بہ کار دینن، ٹہ نداز یاریک چہ ند وہستایہ ک بہ کار دینتی، وہستایہ کانیش ٹہ نداز یار بہ کار دینن، حوکمرانان خہ لک و کومہ لگا بہ کار دینن، خہ لک و کومہ لگاش حوکمرانان

به کار دینتی، نه وه له حالیکدا که حاله تیکی ناسایی و رهوا بئی، نهک دهسته لاته که به خو سه پانندن بئی و، سه رووت و سامان وه سه ریک نانی قه ده غه و چه رام بئی.

﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾، به زهیی پهروه ردگار یشت، باشتره له وهی کوی ده که نه وه له مال و سامان، که به زهیی پهروه ردگار، له دنیا دا له پیغه مبه رایه تیی دا بهر جهسته یه، له نیمانداو له هیدایهت دا بهر جهسته یه، له روژی دوا یشدا له بهه شتدا بهر جهسته یه.

﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، خوی پهروه ردگار بئی بایه خیی ژبانی دنیا له رووه ماددیه که یه وه ده خاته روو و ده فهرموی: نه گهر له بهر نه وه نه بووایه، خه لک هه مووی بینه یه کومه ل، ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرْ بِالرَّحْمَنِ﴾، ته وهی بیروا ده بئی، به خوی خاوهن به زهیی، بو مان ده ره خساندن، ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ سُقَاتًا مِّنْ فَضْلِهِ﴾، بو ماله کانیا، بو خانووه کانیا، سه ربانی خانووه کامان بو ده کردن به زیو، ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾، ههروه ها چند په یزه یه که پیاندا سه رکهون، نه وانیشمان بو ده کردن به زیو.

﴿وَلِيُؤْتِيَهُمْ آتُونًا وَّسُرْرًا عَلَيْهَا يُسْكُونُ﴾، ههروه ها بو ماله کانیا، ده رگاکانی ماله کانیا و، چند تهخت و قه نه فه یه که له سه ریان شان دادهن و، پال ده دنه وه، نه وانیشمان بو ده کردن به زیو.

﴿وَزُخْرًا﴾، ههروه ها زیری زوریشمان پی ده به خشین، یاخود: زرق و برق و رازاوه یی زوریشمان پی ده به خشین، یاخود: کهل و پهلوی جوړاو جوړیشمان پی ده به خشین، واته: زیاتر له وهی که له تیتستادا هه یه، نه گهرنا ته هلی کوفر به زوری وایه له وانیهان هه یه، به لام واته: زیاتر له وهی تیتستا هه یانه، پیمان ددان، به لام خوا ﷻ وای نه کرده، تاکو خه لک هه مووی وه سه ر کوفر نه گهری، وهک دوا یی له مه سه له گرنکه گان دا باسی ده که یین، هه سه نی به صرایی (خوا

لیتی رازی بن) ده‌لی: خوا ﷺ واشی نه‌کردوه، زۆریه‌ی خه‌لک مه‌لییان به‌لای دنیا‌دا کرده، نه‌دی نه‌گه‌ر وای کرد‌بایه‌!

﴿وَأَنْ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، هیچ کام له‌وه‌ش نیه، مه‌گه‌ر ته‌نیا پابوار دیتکی که‌می ژبانی دنیا‌یه، ﴿مَتَّعُ﴾: (مَا يَمْتَنِعُ بِهِ، مَدَّةٌ قَصِيرَةٌ)، شتیک که‌ ماوه‌یه‌کی که‌م به‌هره‌ی لی وهرده‌گیرئ، ژبانی دنیا‌ش هه‌ر بو‌ خوئی ماوه‌یه‌کی که‌مه، ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾، ﴿وَالْآخِرَةُ﴾، سیفه‌ق وه‌سفرکراوئکی قرتیتراره، واته: ﴿وَالدَّارُ الْآخِرَةُ﴾، ﴿وَالْمَثْوَىٰ الْآخِرَةُ﴾، مه‌نزلگای کو‌تایی، پاداشتی کو‌تایی له‌ لای په‌روه‌ردگار ت بو‌ پارێزکاران داندراره‌و، ته‌نیا له‌ گره‌وی نه‌وان دایه.

﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شِعْرَانَا فَهُوَ لِمَنْ قَرِينٌ﴾، هه‌ر که‌ستیک له‌ به‌رانبه‌ر یادی (خوای) به‌ به‌زه‌یی دا، یاخود له‌ به‌رانبه‌ر کتیبی بیرخه‌ره‌وه‌ی (خوای) به‌ به‌زه‌یی‌دا، خوئی کو‌تر بکات، پشتی تی بکات و خوئی لی گیل بکات، ﴿نُقِضْ لَهُ، شِعْرَانَا﴾، شه‌یتانکی بو‌ ناماده‌و ساز ده‌که‌ین، ﴿فَهُوَ لِمَنْ قَرِينٌ﴾، که‌ ته‌و شه‌یتانه بو‌ وی، ده‌بته‌ هاوه‌لئکی به‌رده‌وام، هه‌میشه له‌گه‌لیدا ده‌بی، هاو‌رازی ده‌بی، تا‌کو به‌رده‌وام دنه‌ی بدات به‌ره‌و خراپه، هه‌روه‌ک به‌پتجه‌وانه‌وه: نه‌گه‌ر هیدایه‌تی خوا وه‌ریگرئ به‌ دل و گیان، خوا ﷺ فریشتانی بو‌ ده‌ره‌خسنتن، هه‌میشه ئیله‌امی بو‌ بکه‌ن و، خورپه‌و نه‌تی چاک بخه‌نه‌ دلئ، به‌لام هه‌ر که‌ستیک له‌ به‌رانبه‌ر به‌رنامه‌ی خوا، کتیبی خواو یادی خوا‌دا، خوئی کو‌ترو کو‌تر بکات، شه‌یتانکی بو‌ ناماده‌ ده‌کرئ، هه‌میشه له‌گه‌لیدا ده‌بی.

﴿وَأَنْتُمْ﴾، یانی: ته‌و شه‌یتانانه، پتشتی باسی شه‌یتانکی کرده، به‌لام بو‌ هه‌ر که‌ستیک شه‌یتانیک، که‌واته: ده‌بن به‌ کو، ﴿وَأَنْتُمْ﴾، واته: شه‌یتانه‌کان، ﴿لِصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، ته‌و مرو‌قه‌ بیتروایانه، له‌ راسته شه‌قام لاده‌ده‌ن، ﴿وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، به‌لام ته‌و مرو‌قانه، پتییان وایه‌ رتی راستیان

گرتو، ياخود ئەو مەرقانە پېيانووايە، شەيتانەكان رېتى راستيان گرتو، بۆيە وا چاك بە قسەيان دەكەن.

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا ﴾، هەتا يەكتيان هات، بۆ لامان، واتە: لە پۆزى دوایى دا، ﴿ قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَسَّ الْقَرْيُنُ ﴾، لەو پۆزەدا، لە پۆزى دوایى دا دەلن: هەى خۆزگە لە نىوان من و تۆدا، دوورى هەردوو پۆزەلەتەكان ببووايە، زانايان ليرەدا دەلن: پۆزەلەت زالکراو بەسەر پۆزناوادا، واتە: بريا هیندى پۆزەلەت و پۆزناوا، من و تۆ لێك دوورباين، ﴿ فَيَسَّ الْقَرْيُنُ ﴾، تۆ خراپترين هاودەم و هاوپازو، خراپترين دۆست و نيزيکى.

﴿ وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ أَلِيمٌ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُرًا فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴾، خوا ﷻ دەفەرموئ: كە كاتى خۆى سەمتان كرده، ئەمرو ئەوه هەرگيز سوودتان پى ناگەيەن، كە تيوە لە سزادان و نازارداندا هاوبەشن، هەر كەسە سزای پى بە پىستی خۆى هەيەو، سزادانى هېچ كەس، نابێتە هۆى لە كۆلكرانەوهى سزای يەككى ديكە. خوا ﷻ لە كۆتايى ئەم ئايەتانەدا، پوو دەكاتە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ و چەند رېنمايەكى دەكات، چەند راستيەكى مەزنى دەخاتە بەرچاو، دەفەرموئ:

﴿ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الْأَصْمَ ﴾، ئايا تۆ دەتوانى بە كەران ببيستينى، (صم) كۆى (أصم) ه، واتە: كەپ، (صم) واتە: كەران، ئايا دەتوانى بە كەران ببيستينى؟ ﴿ أَوْ تَهْدَى الْعُمْى ﴾، يان دەتوانى كۆران رېنمايى بكەى، (عمى) كۆى (أعمى) يە، ﴿ وَمَنْ كَانَتْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾، هەروەها ئايا تۆ دەتوانى كەسيك لە گومرايەكى پوون و ناشكرادا بى، دەرى بىنى و رېنمايى بكەى، واتە: بە تەكيد ناتوانى ئەوه بكەى، كەواتە: ئەوانەى لە ئاست ببيستى هەقدا، خۆيان كەپ كردهو، لە ئاست ديتنى هەقدا، خۆيان كۆپر كردهو، لە ئاست وەرگرتنى رېنمايى خوادا، رېى گومرايان گرتو، سووچ و خەتاي تۆ نيە، كە ئەوانە ناگە رېنەوهو رېى راست ناگرن، تۆ نەركى خۆت بەرانبەريان چيە جى كردهو.

﴿فَإِنَّمَا نَذَرْنَا بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ﴾، ئنجا ئەگەر تۆ لابه‌رین، بە دنیایی تیمە تۆلە ستینین لەوان، تۆلەیان لى دەکەینه‌وه.

﴿أَوْ نُرِيكَ آلَٰدِي وَعَدَّتْهُمْ﴾، یان ئەگەر ئەوهی گفتمان پێیان داوه، پێشان ت بدەین، واتە: ئەو سزایەى گفتمان پێیان داوه، ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، بە دنیایی تیمە بەسەر ئەواندا توانادارین، واتە: چ ئەتھیلین و، چ بەتھیلین، سزادارانى ئەوان هەر مسۆگەرە.

﴿فَأَسْمَيْكَ بِآلِٰدِي أَوْجَىٰ إِلَيْكَ﴾، ئنجا توند دەست بگرە بە‌وه‌وه، که بۆ لای تۆ سروشکراوه، سزادارانى ئەوان مسۆگەرە، لە هەردوو حالەتى مانى پیغەمبەر و نەمانیدا، واتە: ئەگەر ئەوان لەسەر کوفر پێننه‌وه، بە‌لام ئەگەر بگەرێننه‌وه، پەشیمان ببنه‌وه، بە ئەکید لە جیاتی سزا، پاداشت چاوه‌ڕێیان دەکات، بۆیە دەفەرموی: ﴿فَأَسْمَيْكَ بِآلِٰدِي أَوْجَىٰ إِلَيْكَ﴾، ئنجا زۆر بە توندی دەست بە‌وه‌وه بگرە، که بۆ لای تۆ سروشکراوه (که قورئانە)، ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾، بە دنیایی تۆ لەسەر ڕێهەکی راستی، لەسەر راستە شەقامیکی، گری و گۆلی تێدانیە، چال و چۆلی تێدا نیە، ڕیک و ڕوونە.

﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ﴾، بە دنیایی ئەو، (پاناهەکی بۆ قورئان دەچیتە‌وه، ئەم قورئانە)، بیرخەرە‌وه‌یە، بۆ تۆش و بۆ خە‌لکە‌که‌شت، یاخود مایه‌ی ڕێزو حورمه‌ته بۆ خۆشت و بۆ خە‌لکە‌که‌شت، ئەگەر دەستی پێوه بکرن، ﴿وَسَوْفَ نُحْسِنُونَ﴾، لەمه‌ودواش لیتان دەپرسرێته‌وه، چونکه که‌سێک قورئان بە زمانی خۆی بۆی هاتبی، ئاسانتر ده‌توانی لیتی تییگات، بۆیە ئەرکی لە بە‌رابه‌ریدا قورستره‌و، به‌رپرسیارییه‌که‌ی زیاتره‌، زیاتریش واپێده‌چێ (ذکر) له‌هه‌موو قورئاندا به‌مانای (بیرخه‌روه‌ه) بێ، واته‌: بیرخه‌روه‌ه‌ی راستیه‌کان، ئەو راستییانه‌ی که له‌زگماک و ناخی مرۆفدا، خوا ﷻ دایناون، قورئان هاتوه‌، ئەو راستییانه‌مان بێر بخاته‌وه‌.

﴿ وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا ﴾، له ئەو پیغەمبەرانەى له پێش
 تۆدا ناردوو مانن، پرسیار بکە، لێیان پیرسە: ﴿ أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا
 يُعْبَدُونَ ﴾، ئایا ئێمه جگە له (خوای) بە بەزه‌یى، پەرستراوانێكى دیکەمان
 داناون، بپەرستێن؟ لێیان پیرسە له پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وهك
 له مهسه له گرنهگه كاندا باسى دهكەین، دهگونجی ئهوه روویداى و پیغەمبەر ﷺ
 له پیغەمبەرانى پرسیبی، له شهوى ميعراجدا، شهوى شه‌ورۆو بەرزبوونه‌دا،
 به‌شێك له زانایان واده‌ئین و، هه‌ندێك رېوايه‌ت له‌و باره‌وه هه‌ن، ده‌شگونجی
 مه‌به‌ست ئه‌وه‌ بێ، كه تۆ مادام ناتوانی لێیان پیرسى، كه‌واته: به‌عقل و
 هۆشى خۆت تێنێكره: ناگونجی خوا ﷻ، به‌هه‌یج كام له پیغەمبەرانى فهرمووبی:
 جگه له‌و پەرستن و به‌ندایه‌تییى بۆ جگه له‌ خوا بکەن!

مهسه له گزنگه‌کان

مهسه له‌ی به‌که‌م:

ئیبیرهیم ﷺ به بابی و گه‌له‌که‌ی فه‌رموو: من له به‌رستراوه‌کانتان بیتزارو به‌ریم و، جگه له په‌یداکه‌ری خوّم ناپه‌رستم، ته‌نیا ئه‌ویش راسته ریم ده‌کات، ئیبیرهیم ﷺ ئه‌و قسه‌یه‌شی له ئیو وه‌چه‌که‌یدا، کردوه به په‌یامتیکی به‌رده‌وام:

خو! ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌تانه، له شه‌ش برگه‌دا:

(١) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾، یاد بکه‌وه! (ئه‌ی موحه‌مه‌دا! ﷺ) کاتیک ئیبیرهیم ﷺ به بابی و به گه‌له‌که‌ی فه‌رموو، بابی ئیبیرهیم ﷺ ناوی تازه‌ر بووه، وه‌ک له سووره‌تی (الانعام) دا هاتوه‌و، ته‌نیا له‌وئشدا ناوی بابی ئیبیرهیم ﷺ هاتوه: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزْتُ أَنْتَ تَخُذُ آسِنَامًا لِلَّهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾﴾، گه‌ل ئیبیرهیمیش ئه‌و خه‌لکه بوو که له ئیویاندا ژیاوه، که وه‌ک له ته‌فسیری سووره‌تی (إبراهيم) دا، به‌سه‌رهاتی ئیبیرهیم (خليل الله) مان به درژیی هیتاو، باسمان کرد، ئیبیرهیم ﷺ له ئووری کلدانییه‌کان بووه، له باشوری عیراق، به‌لأم دوایی له‌وی به‌و شیویه، له‌گه‌ل بابی و گه‌له‌که‌یدا رووبه‌روو بوته‌وه‌و، په‌یکه‌ره‌کانی شکاندوون و، ئه‌وانیش ویستووایه بیسووتین و، فریانی داوته ئیو مه‌نجه‌نیق و، به مه‌نجه‌نیق هه‌لیان داوه بو ئیو ئه‌و ناگره تیلدراو بلتسه‌دار کراوه‌ی که زور به‌رز بووه،

به لأم خوا ﷻ سلامه تی کردوه، لهوژوه کۆچی کردوه بۆ شام، به سه رهاته که مان له سووره تی (ابراهیم) دا به تفصیل هیناو، لیره باسی ناکهین، گرنک نه وه به ئیبراهیم ﷻ پیتشی له که ل بابی و، تنجا له که ل خه لکه که ی دا، که له ئیواندا ژیاوه، پووبه پروو بوته وه.

۲- ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾ (پتی کوتوون): به دلنیا ی من بیزارم له وه ی ده په رستن، وشه ی (برآء) چاوکه، به لأم به مانای (بریء) ه، پیتشر گوتمان: (البریء) واته: دوور، که سیک که له شتیک دوور بی، دووری لی بگری و حاشای لی بکات، به لأم لیره دا ده لی: (البرآء: مُضَدَّرٌ بوزن فَعَالٍ، مِثْلُ ظَمَاءٍ وَسَمَاعٍ، يُخْبَرُ بِهِ، وَيُوصَفُ بِهِ)، چاوکه له سه ر کیشی: (فَعَالٍ) وه ک (ظَمَاءٍ) واته: تینووی، ههروه ها (سَمَاعٍ) واته: گوئیست بوون، هه والیشی پی دده ری و شتیشی پی وه سف ده کری، که ده فه رموی: ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ (مما) (من) بو هه ندیکه و (ما) ش (مَوْصُولَةٌ) یه، واته: (مِنَ الَّذِي تَعْبُدُونَ)، له وه ی ئیوه ده په رستن، هه رچی بووی.

ئه وه ی لیره دا جیی سه رنجه، نه وه به که ئیبراهیم ﷻ زۆر به پوون و راشکاو ی و بی پیچ و په نا، بیزاری و دووری خو ی، ده بریوه له په رستراوی بابی و که له که شی، یان له په رستراوه کانیان.

۳- ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه له وه ی دایهیناوم، ئەمه شتیک له پتیشه وه مه زنده کراوه و به سیاق ده زانری، واته: (لَا أَعْبُدُ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي)، ناپه رستم جگه له وه که سه ی، منی دایهیناوه، ئەمه: (إِسْتِثْنَاءٌ مِّنْ ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾، أَي مِنَ الَّذِينَ تَعْبُدُونَهُمْ، ئەمه هه لاواردنه له وه ی که ده فه رموی: ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾، له وانیه ده یان په رستن، واته: من بیزارم له وانیه ده یان په رستن، جگه له که سیک که منی به دایهیناوه، نه وه نه که ر هانه وی هه لاواردنیک په یوه ست (إِسْتِثْنَاءٌ مُّتَّصِلٌ) بی، ده شگونجی بلتین: هه لاواردنیک داپراو (إِسْتِثْنَاءٌ مُّتَّطَعٌ) ه، که بگوتری: که س ناپه رستم جگه له وه ی منی به دایهیناوه (لَا أَعْبُدُ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي)، ده بی (لَا أَعْبُدُ) مه زنده بگری، له پتیشه وه، نه و کاته ده بیته هه لاواردنیک

دابراو، به لأم به پئی مانای پیشیی بی: یانی: نهوانهی دهیانپهرستن، که له یتویاندا خوای پهروهردگاریش هه بووه، هه موو نهوانهی یتوه دهیانپهرستن، من بیزارییان لی ده کهم، جگه لهو زاتهی منی وه دیهیناوهو، که نهویش هه ره له یتو په رستراوه کاناندا بووه، که واته: به پئی نهو مانایه بی، هه لاواردنه که ده بیته هه لاواردنیکه په یوه ست، چونکه نهوهی که جیاکراوه تهوهو جیاکراوه (مُستثنی) به که، به شیک ده بیت له لیجیاکراو (مُستثنی منه) ه که، به لأم ته گهر جیاکراوه (مُستثنی) به شیک نه بیت له لی جیاکراو (مُستثنی منه) ه که، نهو کاته ده بیته هه لاواردنیکه دابراو.

۴- ﴿فَإِنَّهُ سَيَدِينُ﴾ به دلنمایی نهو من رینمایی ده کات، یاخود: من راسته ری ده کات، هیدایهت هه مانای گشتیی هه به، واته: رینمایی کردن و ری پشانان، هه مانای تاییه تی هه به، واته: خسته سهر راسته ری، لیره شدا هه ردووکیان گونجاون، خوا ﷺ هه ری پشانانی بنده کانی خوئی ده دات، هه ده شیانخاته سهر راسته ری و، وایان لیده کات نهو رییه بگرن، دواي نهوهی رینمایی خوا قبوول ده کهن، له به ره که تی قبوول کردنی رینمایی خواوه، خوا ده ستیشیان ده گری و راسته رینان ده کات.

۵- ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ﴾ (ئیبراهیم) نهو (وشه ی) دهی کرده وشه به کی به ردهوام، له وه چه که یدا، راناوی (ها) له: ﴿وَجَعَلَهَا﴾ دا، ده گونج بکه ریتهوه بو وشه ی خوا به به کترن (كَلِمَةً التَّوْحِيدِ)، که له رسته کانی پیشی ده فامریتهوه، کردی به وشه به کی به ردهوام له وه چه که یدا، له یتو رۆله کانیدا، یاخود (ها) ده گه ریتهوه بو ره تکردهوهی شیرک، یان ده گه ریتهوه بو ئیسلام، واته: په یامی ئیسلامی کرده وشه به کی به ردهوام له وه چه که یدا.

﴿وَجَعَلَهَا﴾ بکه ره (فاعل) ده که ی، ده گونج بکه ریتهوه بو خوا ﷺ، وه ک هه ره کام له: (الرَّمْحَشَرِي، وَإِنَّ الْعَرَبِي، وَالْقُرْطَبِي)، گوتوو یانه: واته: (وَجَعَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْكَلِمَةَ، كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ)، خوا ﷺ نهو وشه به ی ئیبراهیم گوتی: که به کتایی خوا بوو له په رستراندا، یاخود ره فزی شیرک بوو، یاخود په پیام و به رنامه ی خوا بوو، کردی به وشه به کی به ردهوام له وه چه که یدا، رایسپاردن نهوانیش له سهر نهو رییه برۆن،

ده‌شگونجن بکەر (فَاعِل) ده‌که‌ی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام بی، هه‌روه‌ک هه‌ر کام له: (فَخَرَّ الدِّينُ الرَّازِي، وَالشُّوْكَانِي، وَمُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُور) و هی دیکه‌ش، وایان گوته‌وه.

هه‌له‌ته‌ه مانای دووه‌میان گونجاوتره له‌گه‌ل سیاقه‌که‌دا، چونکه نزیکتین شت که راناوه‌که بۆی بگه‌رتنه‌وه، ئیبراهیمه عَلَيْهِ السَّلَام، هه‌له‌ته‌ه هه‌موو شتیک به‌ویستی خواجه، به‌لام په‌وته‌که هه‌مووی مه‌دح و ستایشه بۆ ئیبراهیم، واته: ئیبراهیم وه‌چه‌که‌ی خۆی راسپارد، که نه‌وانیش خوا به‌یه‌گه‌ر (موخ‌د) بن.

وه‌ک خوا عَلَيْهِ السَّلَام له سووره‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۳۲).
واته: ﴿وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ﴾، هه‌م ئیبراهیم په‌وله‌کانی خۆی راسپارد، هه‌م یه‌عقوو‌بیش، چیمان گوت؟: ﴿يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۳۲). واته: نه‌ی په‌وله‌کانم! خوا نایین و به‌رنامه‌ی بۆ هه‌لبژاردوون، ئنجا به‌ملکه‌چی بۆ خوا نه‌بی، مه‌مرن، واته: به‌پیتی ئیسلام بژین، تا‌کو له‌سه‌ر نه‌وه به‌رنامه‌یه‌ش گیان بسپین، وشه‌ی (عَقِب) به‌مانای (دُرِيَّة) و به‌مانای (أولاد) دتی، واته: وه‌چه‌وه، په‌وله‌کان.

که‌واته: ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام، له‌لایه‌که‌وه بیزاری و دووری خۆی له‌بابی و له‌گه‌له‌که‌ی راگه‌یانده‌وه، هه‌روه‌ها له‌په‌رستراوه‌کانیان و ته‌نیا په‌رستنی خۆی، ته‌به‌نئیی کردوه و راگه‌یانده‌وه، له‌لایه‌کی دیکه‌وه: کارتیکی‌شی کردوه، نه‌وه به‌رده‌وام بی له‌تیو په‌وله‌کانیدا، له‌تیو وه‌چه‌که‌شیدا، بۆ نه‌وه‌ی بگه‌رتنه‌وه بۆ لای خوا، واز له‌رتچکه‌کان و له‌په‌رستراوه‌کانی دیکه‌بێنن، ته‌نیا راسته‌شه‌قامی خوا بگرن و ته‌نیا به‌ندایه‌تیی بۆ خوا بکه‌ن.

(٦) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، به‌لکو بگه‌رتنه‌وه، واته: نه‌وانه‌ی لایاندوه، له‌شیرکه‌وه‌وه له‌کوفه‌روه‌وه، بگه‌رتنه‌وه بۆ ته‌وحیدو بۆ ئیمان، یاخود بگه‌رتنه‌وه بۆ به‌ندایه‌تیی کردن بۆ خوا و بۆ خواپه‌رستیی.

وہك له سەرەتاوہش گوتمان: ئەمە ھەمووی دلدانەوہیە بۆ یتغەمبەری خاتەم ﷺ، كە لەم سورەتەدا ئەم سى ئايەتە بۆ ئىبراھىم عليه السلام تەرخانكراون، دواتر يازدە (۱۱) ئايەت بۆ بەسەرھاتى مووسا عليه السلام لەگەڵ فیرعەوندداو، دواتریش نۆ (۹) ئايەت بۆ باس و خواسىك دەربارەى عيسا عليه السلام، ئەو سى یتغەمبەرە: ئىبراھىم و مووسا و عيسا، ھەمان ئەو پەيام و بەرنامەيان ھىناوہ، كە یتغەمبەرى خاتەم ھىناوہیەتى.

كەواتە: ئەى موحەممەد! ئەو یتغەمبەرانە، سەرەشقى تۆن، ئەوانیش ئەوہتا لەگەڵ نزیكترین كەسانى خۆياندا، لەگەڵ كۆمەلگا و گەلەكەى خۆياندا پرووبەر وو بوونەوہ، ئىبراھىم لەگەڵ باپى و گەلەكەیداو، مووساش بەرەنگارى فیرعەون و دارو دەستەو شوینكەوتووانى بۆتەوہ، ھەر وہا عيساش ھەمان ئەو خوا بەیەكگرتنەى بە بەنوو ئىسرائىل راگەياندوہ، كە تۆ فرمانت پىكر اوہ، كە پىشش بە گەلەكەى خۆت و، كۆمەلگابەكەى خۆت، دواتریش ھەموو مرقۇبايەتى رابگەيەنى.

مەسەلەى دووھم:

بېئروپايانى رۆژگارى يىغەمبەر ﷺ، باب و باپىرانيان خوا ﷺ لى نازو نىعمەت و ژيانى دنيا بەھرەمەندى كىردوون، كە چى كاتىك قورئانى راست و، يىغەمبەرى رۆشنيان بۆ تىردرون، قورئانيان بە جادوو داناوو، خۆزگەشيان خواستو، قورئان دابەزىايە سەر پىاويكى مەزن، لى يەكك لى دوو شارەكان! (واتە: ئەو پلى يىغەمبەرايە تىبە نەدراپايە موخەممەد ﷺ و بە حىساب بە شايستەى ويان نەزانيو)، بەلام بىنگومان نەك ھەر ئەوان بەزەيى خويان بەدەست نى، كە لى يىغەمبەرايە تىبە بەرەستە، بگرە ژيانى دنياو بزيويشيان بەدەست نى، بەلكو بە پىتى ويستى حەكىمانەى خوا، پلى پلىسى تىدا كراوھ تاكو مەدارى يەكدى ساز بكن:

خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هُنُلَاءَ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْشِيِّنَ عَظِيمٍ ﴿٢٣﴾ أَهَرُّ يَقْسَمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُم مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سِحْرًا وَرَحْمَةً رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٢٤﴾﴾

شىكردنهوى ئەم ئايەتانه، لى يازدە برگەدا:

(١) - ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هُنُلَاءَ وَءَابَاءَهُمْ﴾، بەلكو من ئەوانو باب و باپىرانيانم بەھرەمەند كىرد، (الطبري) دەلى: ﴿قَلَّمَ أَعْجَلَهُمْ بِالْعُقُوبَةِ عَلَىٰ كُفْرِهِمْ﴾، پەلەم نەكرد، لەوهدا كە سزايان بەدەم لەسەر كوفرەكەيان، يانى: بە سزادان ئەوانم نەفەوتاند، تاكو كىتتايكەم بۆ سەر دابەزاندن و پەوانە كراويكى رۆشنىم لى نىودا ناردن، كە بەو بەلگەنەى بە بەلگەيان دىنئىتەو، بويان روون دەكاتەو، كە يىغەمبەرى خوايو، لەوهدا كە دەپلى: لەسەر ھەقە،

﴿هُتُوْلًا﴾، به تهنید مبه‌ست پی کومه‌لگهی پیغمبره ﷺ، ﴿وَأَبَاءَهُمْ﴾،

واته: خوْیان و پیشینان، باب و بایرانی‌شیانمان ژیان‌دو به‌هره‌م‌ندمان کردن.

۲- ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾، تاکو هه‌قیان بو هات، واته: باب و بایرانیانمان له به‌ین

نه‌برد، چونکه نه‌گهر نه‌وان له به‌ین چووبان، نه‌وانهی تیتستاش په‌یدا نه‌ده‌بوون له‌وان،

نه‌وانمان ژیان‌دو به‌هره‌م‌ندمان کردن، له ژیانی دنیا، هه‌روه‌ها نه‌مانه‌ش تاکو هه‌قیان

بو هات، که نه‌و هه‌قه‌ش له قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه.

۳- ﴿وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾، پیغمبره‌ریکی رُوشنیش، واته: هه‌ر که‌سیک ته‌ماشای بکات،

ده‌زانی نه‌وه پیغمبره‌ری خوایه.

یاخود: ﴿مُبِينٌ﴾، واته: رُوشنکه‌ره‌وه‌یه، واته: مبه‌سته‌کانی خوْی و،

په‌یامه‌که‌ی خوْی رُوشن ده‌کاته‌وه.

۴- ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ﴾، ئنجا کاتیک هه‌قیان بو هات، گوتیان: نه‌مه

جادوویه.

واته: کاتیک هه‌ق و پیغمبره‌ریکی رُوشن و رُوشنکه‌ره‌وه‌یان بو هات،

بیبروابوون، کاتیک هه‌قیان بو هات گوتیان: نه‌وه جادوویه، (الطَّيْرِي) ^(۱) که

نه‌وه‌ی پیشیشمان لی نه‌قل کرد، زورجاران روونکرده‌وه‌و داریشته‌که‌ی له‌هی

هه‌موویان روونترو ئاسانترو ریکتره، به‌خوْراییش پی پی نه‌گوتراوه: (إِمَامُ الْمُقْسَرِينَ)،

پیشه‌وای روونکه‌ره‌وانی قورئان، له ته‌فسیری نه‌م رسته‌یه‌دا: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ

قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾، ده‌لی: (أَي: هَذَا سِحْرٌ يَسْحَرُنَا بِهِ، وَكَيْسٌ وَجِئاً مِنْ

اللَّهِ، وَإِنَّا بِهِ جَاحِدُونَ، نُنَكِّرُ أَنْ يَكُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ)، گوتیان: نه‌مه جادوویه،

ده‌یه‌وئی تیمه‌ی پی جادوو بکات و، سروش نیه له خواوه، بو‌یه تیمه نکوولیسی

ده‌که‌ین له‌وه، که له لایه‌ن خواوه نیردرابتی.

۵- ﴿وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾، تيممهش پنی بیبرواین، هه لئه ته هه موو بیبروایه کان که گوتووایه: تيمه به وه بیبرواین، واته: بروامان وانیه، نه وه خوا ناردیبتی، نه ک بلین: خوا ناردوویه تی و برواشی پَن ناکهین، به لکو گوتووایه: پیمان وانیه خوا ناردبی.

۶- ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرِيبِينَ عَظِيمٍ﴾، گوتیان: ده بووایه نهم قورنانه، بۆ سهر پیاویکی مهزن له دوو شاره که دا دابه زیبایه، له هوی هاتنه خواره وه که شی دا باسمان کرد، بۆیه خوا ﷺ به صیغه ی کۆ فه رمووویه تی: ﴿وَقَالُوا﴾، له بهر نه وه ی ته گهر وه لیدی کوپی موغیره ش وایکو تبتی، به لام ته عبیری کرده، له کۆی ده ورو به ره که ی و قه ومه که ی.

﴿لَوْلَا﴾: (حَرْفٌ تَحْضِیضٌ، اسْتَعْمِلَ هُنَا فِي مَعْنَى إِبْطَالِ كَوْنِهِ رَسُولًا، لِأَنَّ التَّحْضِیضَ عَلَى تَحْصِيلِ مَا هُوَ مَقْطُوعٌ بِإِنْتِفَاءِ حُضُولِهِ، يَسْتَلْزِمُ الْجَزْمَ بِإِنْتِفَائِهِ)، ﴿لَوْلَا﴾، لیره دا پیتی هاندانه، به لام به کاره ی تراوه، له مانای هه لئه شان وه ی نه وه دا، که نه و (موحه ممه د) ره وانه کراو بی له خواوه، چونکه هاندان بۆ په یادکردنی شتیک، که دنیای پهیدا نابن، نه وه ده خوازی که دنیای نه و شته نیه، په کیک به په کیک ده لتی: گیزه ریکم لیره بۆ هه لئه نه، یان ناوم بۆ له و بهرده پهیدا بکه، یان: ده بووایه گیزه ریکت لیره هه لئه ندبایه، یان ده بووایه وایکه ی، که ده زانی وانیه، نه وه یانی: نکوولی له وه ده که م، نه وه هه بی، یان بتوانی وایکه ی.

که لیره دا ده لین: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرِيبِينَ عَظِيمٍ﴾، که ده شرانن به و جوړه له سهر بابایه کی وا دانه به زیوه، مه به ستیان نه وه یه که راست نیه نه و قورنانه، له خواوه ده به زیترا بی و هاتبی، ته گهر له لایه ن خواوه بووایه، ده بووایه دابه زیته سهر پیاویکی مهزن، له په کیک له دوو شاره کان، ئنجا که دانه به زیوته سهر وان، که واته: دانه به زیوه بۆ سهر تو ش نه ی موحه ممه د! ﷺ مه به ستیان نه وه بووه.

پیشتر باسماں کرد، که نهو دوو پیاوانه کئی بوون، یاخود نهو پیاوه کئی بووه، له دوو شاره‌کاندا، به نسبت دوو شاره‌کانه‌وه: (التَّعْرِيفُ فِي الْقَرِيْبَيْنِ لِلْعَهْدِ)، ناساندن له (الْقَرِيْبَيْنِ) دا، دوو شاره‌گه‌وره‌کان، بۆ عه‌ده، واته: دوو شاره‌که که زانراون، زۆربه‌ی توێژه‌ره‌وان ده‌لین: مه‌به‌ست پێیان مه‌ککه‌و تائیف بووه، که پیاوه‌که‌یانیاں به مه‌زن داناهه، ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيْبَيْنِ عَظِيمٍ﴾، پیاویکی مه‌زن له یه‌کیک له دوو شاره‌کاندا، دیاره‌ نهو کاته پیاو مه‌زنی مه‌ککه، به‌رای هه‌ندی له توێژه‌ران، (الْوَلِيدُ بْنُ الْمُغِيْرَةِ) بووه، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: نه‌خیر به‌لکو (عُتْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ) بووه، هه‌روه‌ها پیاوه مه‌زنه‌که‌ی تائیف که نه‌وان مه‌به‌ستیاں بووه، (كِنَانَةُ ابْنِ عَبْدِ يَالِيلِ) بووه، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: (عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودِ الثَّقَفِيِّ) بووه.

رایه‌کی دیکه‌ش نه‌وه‌یه، که مه‌به‌ستیاں پیاویکی دیارییکراو، یاں دوو پیاوی دیارییکراو نه‌بوون، به‌لکو به‌گشتی گوتوو یانه: ده‌بوایه‌ قورئان دابه‌زێته‌ سه‌ر پیاویکی مه‌زن له تێو تائیف دا، یاخود له تێو مه‌ککه‌دا، که به‌و پێوه‌ری نه‌وان، هه‌م مه‌ککه‌ و هه‌م تائیفیش، پر‌بوون له‌و جوۆره‌ پیاوانه‌ی نه‌وان به‌ مه‌زنیان داناون!

نه‌وان پێیان وابوو، نه‌وه‌ی شایسته‌یی له‌ مروؤفا دینێته‌ دی، بۆ پێغه‌مه‌برایه‌تیی نه‌وه‌یه‌ که مه‌زن بێ، نه‌و مه‌زنییه‌ی ته‌وانیش مه‌به‌ستیاں بووه، هه‌بوونی سه‌روه‌ت و سامان بووه، ده‌ست‌وێشتوو یی و ده‌ور قه‌له‌باڵخ بوون بووه، به‌ خزم و کهس و قه‌وم، خاوه‌نی (مَحَاسِنُ التَّأْوِيلِ)، (جَمَالُ الدِّينِ الْقَاسِمِيِّ)^(۱)، له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لێ:

(وَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهَا رُبْنَةٌ رُوحَانِيَّةٌ، تَسْتَدْعِي عَظَمَ النَّفْسِ بِالتَّحَلِّي بِالفَصَالِحِ وَالكَمَالَاتِ القُدْسِيَّةِ، لِأَنَّ الخَرْفَ بِالرُّخَارِفِ الدُّنْيَوِيَّةِ)، واته: نه‌وانه‌ نه‌یا نازانیوه‌ که

پىغەمبەرايەتتىكى پلەيەكى رووحانىي و مەعنەۋىيەو ئەۋە دەخوازى ئەو رووحەو، ئەۋ نەفسە مەزن و پاراۋىزانەۋە بىئ بە سىفەتە بەرزەكان و تەۋاۋىيە پاكىيەكان، نەك خۇپازاندنەۋە بە زىرق و برقى دىئايى.

بەرگ و پۇشاكى وابىئ، و لاخى سۈاريەكەى - ئەۋ كاتە - وابىئ و، خانووبەرەى وابىئ، سەرۋەت و سامانى وابىئ، خىزم و خەلكى وابىئ، ئەۋانە شتى رووكەشىي و پۋالەتتى، دىئايىن و زوو تىبەرن، ئەۋەى دەمىتتەۋە، سىفەتە مەعنەۋىيەكانن. خوا ﷺ له وه لأمياندا دەفەرەمۆئ:

(۷) - ﴿أَمْرٌ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾، ئايا ئەۋان بەزەيى پەرۋەردگارت دابەش دەكەن؟ ھەمزە (أى) سەر: ﴿أَمْرٌ﴾، (للاستفهام الإنكارى)، پرسىارکردنى نكوۋلىيلىكەرانەبە، واتە: بىگومان ئەۋان بەزەيى پەرۋەردگارت دابەش ناكەن، مەبەست لە بەزەيى پەرۋەردگارش پلەي پىغەمبەرايەتتى بوۋە، چونكە بەزەيى خوا ﷺ له ژيانى بەشەردا، ۋەك لە پلەي پىغەمبەرايەتتىدا بەرجەستە بوۋە، لە ھىچ شتىكى دىكەدا بەرجەستە نەبوۋە، لەبەر ئەۋەى بەئ پىغەمبەرايەتتى، مەۋقايەتتى لەسەر ھەموو نىعمەتەكانى دىكە، كە خوا پىئى داۋن، قەرزار دەبىتتەۋە، بە شىۋەبەك مامەلە لەگەل نىعمەتەكانى خوادا دەكات، كە لە جىياتى لىئان بەھرەمەند بىئ، لىئان زەرەرمەند دەبىئ، ئەگەر دەسەلاتە، ئەگەر سەرۋەت و سامانە، ئەگەر زانىارىيە، ئەگەر غەقلە، ئەگەر لەشساغىيە، ھەرچى ھەيە، لە راستىدا پىغەمبەرايەتتى و ۋەحىي، روۋحىكە بە بەر ژيانى مەۋقۇدا دەكرى، ۋەك خوا ﷺ له كۇتايى سوۋرەتى (الشورى)دا دەفەرەمۆئ: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾.

(۸) - ﴿لَنْ نَقْسِمَ بِئِنَّهُم مِّعِشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، (نەك ھەر دابەشكردنى بەزەيى خوا بە دەست ئەۋان نىە)، بە لكو تىمە بىۋىۋىامان لە نىۋىاندا (لە ژيانى دىئادا) دابەشكردۋە، ﴿مِّعِشَتُهُمْ﴾، خوئندراۋىشەتەۋە: (مَعَايَشُهُمْ)، (الْمَعِيشَةُ: مَا يُتَعَيَّشُ بِهِ)، (معيشة) شتىكە مەۋقۇ پىئى بىۋى، واتە: بىۋى، روۋزى، تىمە نەك ھەر دابەشكردنى بەزەيى خۇمامان، نەداۋەتە

دہست وان، بہ لکو دابہ شکردنی بڑیوی، کہ پتی دہڑین لہ ژانی دنیادا، ئەوہش بہ دەست تیمہیہ، بہ پتی سیستمی تیمہو، بہ ویستی تیمہیہ، زانیان گوتووایانہ: ئەمہ ہۆکار دۆزییہ بۆ نکوولی و ئەو لابردنہی کہ لہ نکوولیہ کہ وەر دەگیری، بە لگہ ہینانہوہیہ لہ سەری، واتہ: تیمہ وەك چۆن بڑیویاغان دابہ شکردوہ، بۆیہ ئەوان لہ کاروباریاندا، بہو شیوہیہ کہ تیمہ سیستمان داناوہ، بہرتوہ دەچن، لہ بواری ژیان و گوزہرانیاندا، بہ ہمان شیوہ لہ دابہ شکردنی بہزہیی خویشان و سپاردنی ئەرکی پیغہمبہراہہ تیشدا، بہ ہمان شیوہ، ئەوہش ہەر بہ دەستی تیمہیہ، بہ دەست ئەوانہوہ نیہ.

کہ واتہ: ہەر بہوہ کہ تەماشای دەکەن، ہۆکارەکانی دابہش کرانی بڑیو، لہ ژانی دنیایاندا بہ دەست خواہیہ، دەبووایہ بزانی ئەو پلہی پیغہمبہراہہ تیش، بہ پتی بۆچوونی ئەوان و بہ پتی خوژگہی ئەوان نیہ، بہ پتی پتوہرەکانی ئەوانیش نیہ، بە لکو بہ پتی پتوہری خواہیہ ﷺ کہ جیاہ لہ پتوہری وان، پتوہری ئەوان بریتہ لہ سەرودت و سامان، دەستپویشتووہ تیی و دەور قەلەبالبغ بوون و، ہەموو ئەو شتانہ کہ بہ زۆریی وایہ، مروّفەکان لہ سەر ئەو شتانہ قەرزدار دەبنہوہ، ئەگەر بہ شیوہیہ کمامەلەیان پی نہکەن، کہ جیگای رەزامەندیی خوا پی، مروّف لہ سەر قەلەبالبغی دەوروبەری و، لہ سەر سەرودت و سامانہ کە ی و، لہ سەر ئەو نازو نیعمەتانہی دیکہ، کہ خوا ﷺ پتی داون، مادام ئیمانیان لہ گەلدا نەبی، لہ سەریان قەرزدار دەبیتەوہو دەبنہ مایہی شەرمەزاریی.

بەلام پتوہری خوا ﷺ ئەوہیہ، کہ ئەو مروّفە عەقلی چەندہ، مەعدەنە کە ی چەند پاکہو، رەوشتە کە ی چەند بەرزہو، ئاکارەکانی و، دیوی مەعنەوی و رووحی، چۆنہ؟ کہ مروّف بە رووح مروّفە، نەك بە جەستەو بە سەرودت و سامان و بہو قەلەبالبغیہی لہ دەوریہ تی.

(۹) ﴿ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ ﴾، تیمہ ہەندیکیاغان بە سەر ہەندیکیان دا بہ چەند پلہ بەرز کردۆتەوہ.

۱۰- ﴿لَسَخِدَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾، تاكو ھەندىكىيان ھەندىكىيان بە ئىشپىكەر بگرن، (سُخْرِيًّا أَي: مُسَخَّرًا، وَاللَّامُ لِلتَّعْلِيلِ، فَالْكُلُّ مُسْتَعْمَلٌ لِغَيْرِهِ)، بۇ ئەۋەدى ھەندىكىيان ھەندىكىيان بە كارپىكراۋ بگرن، (سُخْرِيًّا): (مُسَخَّرًا)، كارپىكراۋ، بەكارھىتراۋ، لە راستىدا، لە كۆمەلگاي مروفايەتپىدا، ھەموو چىن و توۋزەكان يەكدى بەكاردەھىتن.

﴿سُخْرِيًّا﴾، خوۋندراۋىشەتەۋە: (سُخْرِيًّا)، ھەردوۋكىيان ھەر بەماناي كارپىكراۋ دىن، ھەندىكىش گوتوۋىانە: (سُخْرِيًّا) بە ماناي گالتەپىكراۋ، نەك كارپىكراۋ، بەلام ئەو مانايە بېتھىزەۋ، لەگەل سىاقى ئايەتەكانىشدا ناگونجى.

۱۱- ﴿وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾، بەزەبى پەرۋەردگارپشت باشترە لەۋەدى، بەزەندەدى دەكەن و، كۆى دەكەنەۋە.

بەزەبى پەرۋەردگار، دەگونجى مەبەست پىتى پىتغەمبەرايەتسى بى و، دەگونجى مەبەست پىتى بەھەشت بى و، دەگونجى مەبەست پىتى ئىمان و تاەت بى، ئەۋە باشترە لەۋەدى كۆى دەكەنەۋە سەر يەك.

ئەم ئايەتە موبارەكە باسى حىكمەتى ئەۋ بەرزى و نزمىيە دەكات كە لە كۆمەلگاي بەشەردا ھەيە، ھەر كۆمەلگايەك ئەۋ بەرزى و نزمىيە تىدايە، بەرزى و نزمىيەكەش مەرج نىە، تەنھا لە پوۋى سەرۋەت و سامانەۋە بى، بەلكو لە پوۋى عەقل و ھۆشەۋەيە، لە پوۋى ھىزى جەستەۋەيە، لە پوۋى رەۋش و ئاكارەۋەيە، خوا ﷻ وايدانائەۋ، ھەندى كەس ھەر بە زگماك، بە ھوسەلەترە لەۋى دىكەۋ، يەكىك ھىدى و مەندترەۋ، يەكىك زوۋ توۋرە دەبى، يەكىك درەنگ توۋرە دەبى، ھەر بە فىتەرەت ھەندىكىيان ھۆشيان تىترەۋ، ھەندىكىيان ھۆشيان كولە، ھەندىكىيان زمان پاراوترن و، پەۋانئىترن، ھەندىكىيان ھىزى جەستەيان زياترە، ھەندىكىيان لە پوۋى كۆمەلەيەتتەۋە توانايى تىكەلىسى و گونجايۋىان لەگەل خەلكدا زياترە، ھەندىكىيان رەۋش و ئاكارىان جوانترەۋ زياتر توانايان ھەيە، راستبىز بن و، ئەمىن بن و، دادگەر بن و، بە پەحم بن، ھەندىكىيان كەمتر ئەۋ توانايەيان ھەيە.

ھەلبەتتە مەرۇف ھەمووى خۇاي پەرۋەردگار، واى خولقاندوھ، بتوانى شتە چاكەكان وەدەست بىنى، بەلام ھەرچۇن بى، بەرزى و نزمى ھەر ھەيە، نجا لہ ئەنجامى ئەو بەرزى و نزمىدە، چ لہ سىفەتە مەنەۋىيەكان، چ لہ سىفەتە جەستەيەكاندا، لہ ئەنجامى ئەو دە، كاروبارەكان جۇراوجۇر دەبن، ئەو كاروبارانەي كۆمەلگا دابەش دەبن بەسەر خەلكدا، دابەش بوونى كارەكانىش بەسەر خەلكدا، دەبىتە ھۆي ئەوھى ھەر كام لہ توۋزەكانى كۆمەلگا، بەلكو تاكەكانى كۆمەلگا، ئەوى دىكە بەكاربىنى، بۇ وئە: پزىشك خزمەتى نەخۇشەكان دەكات، بەلام نەخۇشەكانىش خزمەتى پزىشك دەكەن، ھەرۋەھا وەستاو كرېكار پىكەوھ خزمەتى يەكدىسى دەكەن، ھەرۋەھا كاربەدەستان لہگەل ھاوولاتىيان، كاربەدەستان خزمەتى ھاوولاتىيان دەكەن، كاروبارىان بۇ رادەپەرنن، ھاوولاتىيانىش خزمەتى كاربەدەستان دەكەن، بەقسەيان دەكەن و، فەرمانبەرىيان دەكەن، ھەرۋەھا دەولەمەندو ئەدار، دەولەمەند خزمەتى ئەدار دەكات، يان فرۇشيار خزمەتى كرپار دەكات، ھەرۋەھا ھەموو توۋزەكانى كۆمەلگا بەو شىۋەيەن، ئەگەر ورد لىكى بدەينەوھ، ھەر كامىكىان لہ خزمەت ئەوى دىكەدایە.

ھەلبەتتە ئەوھ لہ حالەتتىكى ئاسايى و سروشتىي كۆمەلگادا، بەلام كاتىك كە ھەندىك لہ كۆمەلگا خۇيان بەسەر خەلكدا دەسەپىنن و، ستم لەوانى دىكە دەكەن، ئەوھ حالەتتىكى ناسرووشتىي و نااسايە، شەرىعەتى خواو پىغەمبەران ھاتوون، ئەم حالەتە ناسرووشتىي و نااسايەي كۆمەلگا بگۇرن، كە ھەندىك خۇيان بسەپىنن بەسەر كۆمەلگادا، لہ روى سياسىيەوھ، كە بە شىۋەي مىزاجىي و، بە شىۋەي بنەمالەيى و، بە شىۋەي مىراتىي و، بە شىۋەي خۇسەپاندن ھوكمپانىي بكەن، ھەرۋەھا سەرۋەت و سامان قۇرخ بكەن، بۇ خۇيان و خزم و دەوروبەريان، ئەوھ حالەتتىكى نااسايەو، دەبى بگۇردى، ئەگەرنا لہ راستىدا كە دەفەرەمۇي: ﴿لَيْتَ أَخَذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَ بًا﴾، بۇ ئەوھى ھەندىكىان ھەندىكىان

بە کاربێنن، ئەبفەرمووه: هەندێکیان ئەوانی دیکە، بە لکو فەرموویەتی: هەندێکیان هەندێکیان، وەك چۆن لە مەسە لەی پیاوو ئافرەتدا، خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿يَسَا فَضْلُ اللَّهِ بِمَعْزُومٍ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (۳۱) النساء، چونکە وەك پیشتریش باسمان کرد، پیاو هەندێ سیفەتی تێدان، لە ئافرەتدا نین و، ئافرەت هەندێ سیفەتی تێدان، لە پیاویدا نین.

کەواتە: هەر کامیکیان فەزڵ و زێدەییەکی هەیە، بەسەر ئەوی دیکەدا، ئەک بە پەهایسی پیاو زێدەیی هەبێ بەسەر ئافرەتدا، یان ئافرەت زێدەیی هەبێ بەسەر پیاویدا، بە لکو پیاو هەندێ سیفەتی هەن:

هێزی جەستەو، هۆشێکی بەهێزتر، غیرەت و جورئەتێکی زیاتر، جەستەییەکی ماسوولکەپی و، دەنگێکی گە، ئافرەتیش لە بەرانبەردا، پەحم و سۆزێکی زیاتر، جەستەییەکی نەرمتر، دەنگێکی بە سۆزو ناسکتر، هەر کامیکیان خالی بەهێزی خۆی هەیە، هەر کامیکیان زێدەیی هەیە بەسەر ئەوی دیکەدا، هەر کامیکیان شتێکی هەیە، ئەوی دیکە نیەتی، یاخود بەو شتێوەیەو بەو ئەندازە نیەتی، ئنجا لێرەش بە هەمان شتێوە کە دەفەرموی: ﴿لَيْسَ خَدُّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سِحْرِيًّا﴾، بۆیە هەندێکیانمان بە چەندان پلە، بەسەر هەندێکیاندا بەرز کردوونەوه، تاکو هەندێکیان هەندێکیان بە کاربێنن.

مه سه له ی ستیه م:

خستنه پرووی که م بایه خسی ژیا نی دنیا له پروه ماددی ه که یه وه، به وه که نه گهر له بهر یه کده نگ نه بوونی خه لک نه بووایه له سه ر کوفر، خوا ﷻ سه ربان و ده رگاو په یزه و ته خته کانی بی پروا یانیشی ده کردنه زیوو زیر، چونکه ژیا نی دنیا به هره یه کی که مه و، مه نزلگای دواړو ژیش له گره وی پاریز کاران دایه:

خوا ﷻ ده فهر موی: ﴿ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴾ (۳۳) ﴿ وَيُؤْتِيَهُمْ أَنْبِيَاءَ وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴾ (۳۱) ﴿ وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَمِّينَ ﴾ (۳۵) ﴿

شیکردنه وه ی ئه م، ثایه تانه، له هه شت بر گه دا:

(۱) ﴿ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴾، نه گهر له بهر نه وه نه بووایه، خه لک بینه یه ک کومه ل، (الطبري) (۱) له تفسیره که ی خویدا، ده لئ: ﴿ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً عَلَى الْكُفْرِ، فَيَصِيرَ جَمِيعُهُمْ كُفَّارًا، لَجَعَلْتُ لِلْكَفَّارِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ ﴾، نه گهر له بهر نه وه نه بووایه، خه لک بیته یه ک کومه ل له کوفرداو، هه موویان بینه بی پروا، نه وانه ی بی پروان بو خانووه کانیان، سه ربانی زیومان بو دهره خساندن.

(۲) ﴿ لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ ﴾، بو نه وانه ی بی پروان به (خوای) به به زهی سه ربانه زیوییه کاهان بو دهره خساندن.

(سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ)، (سُقْف) کۆیه، (سُقْف) تاکه که یه تی، هه روه ک به (سُقْف) یش خویندراوه ته وه: ﴿ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ ﴾، (سُقْف) یان (سُقْف) (أَعَالِي)

بُیوتِهِمْ وَهِيَ السُّطُوحُ)، سه‌روه‌ی خانووه‌کانیان، به کوردیی ده‌لئین: سه‌ربان، نه‌وه‌مان بۆ ده‌کردن به زیو.

۳- ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْنَا يَظْهَرُونَ﴾، په‌یژه‌ی زیویشمان بۆ ده‌په‌خساندن، که پئیاندا سه‌ربکه‌ون، په‌یژه‌و قادرمه‌کانیشیامان بۆ ده‌کردن به زیو، (مَعَارِجَ) کۆی (مِعْرَاج) یان (مَعْرَج) ه، واته: په‌یژه، (مَعَارِجَ أَي: مَرَاقِي جَمْعُ مِرْقَاةٍ)، په‌یژه‌کان، په‌یژه، هه‌روه‌ها (دَرَج) یشی پِن ده‌لئین، ﴿عَلَيْنَا يَظْهَرُونَ﴾، (عَلَيْنَا يَغْلُونَ، يَضَعُونَ)، به‌و په‌یژانه‌دا سه‌رده‌که‌وتن بۆ سه‌روه‌ی خانووه‌کانیان، یاخود به قاته‌کاندا.

۴- ﴿وَلَبِئْسَ لِمَ أَتَوْا بِمَثَلٍ سِوَىٰ مِثْلِ خُبْرٍ﴾، هه‌روه‌ها بۆ ماله‌کانیان ده‌رگامان بۆ ده‌په‌خساندن، (دیسان له زیو) چونکه پئیسی فه‌رمووویه‌تی: (مِنْ فِضَّةٍ)، که‌واته: یانی ده‌رگایه‌کانیشمان بۆ ده‌کردن به زیو.

۵- ﴿وَسُرْرًا عَلَيْنَا يَتَكُونُ﴾، هه‌روه‌ها ته‌ختانیک (له زیو) که له سه‌ربان پالده‌ده‌نه‌وه، (وَسُرْرًا مِنْ فِضَّةٍ عَلَيْنَا يَتَكُونُ)، (سُرْرٌ) کۆی (سَرِير) ه، (سَرِير) به مانای ته‌خت دئی، که مرووف له سه‌ری پاده‌کشئ، یان له سه‌ری ده‌خه‌وی و، یان له سه‌ری شاندا ده‌دات، ﴿يَتَكُونُ﴾، (التَّوَكُّؤُ وَالْإِتْكَاءُ: التَّحَامُلُ عَلَى الشَّيْءِ)، نه‌وه‌یه ئینسان پال به شتیکه‌وه بدات، سه‌نگ بداته سه‌ر شتیک، واته: شانی له سه‌ردا بدات.

۶- ﴿وَرُحْرَفًا﴾، هه‌وره‌ها زپیشمان بۆ ده‌په‌خساندن، که‌ل و په‌له‌کانیامان هه‌موو بۆ ده‌کردن به زیو، سه‌ربان و ده‌رگا و په‌یژه‌و ته‌خت و قه‌نه‌فه‌کامان واده‌کرد، که بتوانن له زیو دروستیان بکه‌ن، ئەو کاته زپرو زیو، دوو کانزای زۆر به نرخ بوون و، تپستاش زۆر به نرخن، به‌لام ئەو کاته نرخ و به‌هایه‌که‌یان لئیک نزیك بووه، هه‌روه‌ها زپری زۆریشمان بۆ ده‌په‌خساندن، وه‌ک له سووره‌تی (الإسراء) له نایه‌تی ژماره (۹۳) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ يَتٍّ مِّنْ رُّحْرَفٍ﴾، یان ماتیکت هه‌بئ، خانوویکت هه‌بئ، له زپر (زُحْرَفٍ)، به‌لام ئەوه له‌و سیاقه‌دا، ئەگه‌رنا وه‌شی (زُحْرَفٍ)، به مانای زپیش هاتوه‌و، به مانای پازاوه‌ییش هاتوه‌و، به مانای نه‌خش و نیگاریش هاتوه‌و، به مانای که‌ل و په‌لی نایابیش هاتوه‌و.

(۷) ﴿وَإِنْ كُنْ مِنْكُمْ لَمَّا مَتَّعَ لِحَيَاتِهِ الدُّنْيَا﴾، ئەمەش ھەمووی تەنیا رابواردىڭىكى كەمى ژىانى دىنبايە، ﴿مَتَّعَ﴾، واتە: بەھرە ۋە رىكرىتىڭى كەم، ھەرۋەھا خوتىندراۋىشەتەۋە: ﴿وَإِنْ كُنْ مِنْكُمْ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ئىنجا ئەگەر (لَمَّا بَى، ئەو كاتە (ل) بۇ جەختىردىنەۋەيە، (مَا يەكە بە ماناى (إِنْ)ە، (إِنْ)ى (مُخَفَّفَةً) لە (مُتَّقَلَةً) بۇ تەنكىدە (ل) كە ئەو (إِنْ)ە، كە بۇ جەختىردىنەۋەيە لە (إِنْ)ى (شَرِطِيَّةً) جىا دەكاتەۋە، يانى: ھەر كامىك لەمانە بە تەنكىد تەنیا رابواردىنى كەمى ژىانى دىنبايە، بەلەم ئەگەر بە (إِنْ) بخوتىرتىتەۋە: ﴿وَإِنْ كُنْ مِنْكُمْ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، يانى: بە دىنبايى ئەۋە ھەموۋى تەنیا رابواردىڭىكى كەمى ژىانى دىنبايە، واتە: ئەگەر (لَمَّا بَى، ئەو كاتە زىاد كراۋە بۇ تەنكىد، واتە: ﴿وَإِنْ كُنْ مِنْكُمْ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾.

(۸) ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾، دۋارۋۆزىش لە لای پەرۋەردگارت بۇ پارىزكارانە، يانى: مەنزىلكاى دۋارۋۆز، چۈنكە (الْآخِرَةُ) سىفەتى مەۋسوفىكى قىرتىتراۋە، واتە: مەنزىلكاى دۋارۋۆز لە لای پەرۋەردگارت، تەنیا بۇ پارىزكارانە، واتە: ئەو بەھەشتە تەنیا لە گرەۋى ئىمانداران دايە.

خوَّا ﷻ باسى ھەلۋىستى بىتېروايان دەكات، كە چۆن پىشنىارىان كىردۋە، يان خۆزگەيان خواستۋە، قوپئان بۇ سەر پىاۋىكى مەزن، لەسەر يەكىك لە دوو شارەكان دابەزىبايە، پىاۋى مەزنىش مەبەستىان پىتى پىاۋىكى ساماندارو دەستۋۆشستوو و دەۋر قەلەبالغ بوۋە، ئىنجا خوَّا ﷻ بەۋ بۆنەيەۋە ئەۋ راستىيەي پاگەيانىد، كە ئەگەر لەبەر ئەۋە نەبوۋايە خەلك ھەموۋى لەسەر كوفىر كۆبىنەۋە، ئەۋانەي بىتېروان بە خۋاى بە بەزەيى، ۋاى بۇ دەكردن، كە سەربانى خانوۋەكانيان زىو بى، ھەرۋەھا پەيزەكان كە پىئاندا سەردەكەون بۇ سەر بان، زىو بىن، ھەرۋەھا دەرگاكانيان زىو بىن، ئەۋ تەخت و قەنەقانى لەسەريان پشوو دەدەن و، شان دادەدەن و پال دادەنەۋە زىو بىن، ھەرۋەھا زىرو زەمبەرىكى زۇر، ياخود رازۋەيەكى زۇريان ھەبى.

کهواته:

﴿وَأَنْ كُلَّ ذَلِكُمْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، واته: (مَا كُلُّ ذَلِكَ إِلَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، (إِنْ) لیره‌دا به مانای (مَا) به بۆ لابردن (نفسی) ه، (لَمَّا) ش، به مانای (إِلَّا) به، واته: هیچ کام له‌وه نیه، مه‌گه‌ر پابواردنی که‌می ژبانی دنیا بئی، به‌لام نه‌مه به‌جو‌ری دیکه‌ش خویندراوه‌ته‌وه: (وَأَنْ كُلَّ ذَلِكُمْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، (إِنْ) بۆ ته‌کید، یانی: به‌دل‌بایی هه‌موو ته‌وه‌ی باسکرا، (لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، (ج) لیره‌دا بۆ ته‌کید، (مَا) به‌که‌ش زیاد کراوه، بۆ جه‌ختکردنه‌وه، واته: (وَأَنْ كُلَّ ذَلِكُمْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، کهواته: هه‌م (إِنْ)، هه‌م (ج) هه‌که‌ش و، هه‌م (مَا) به‌که‌ش هه‌ر سێکیان بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌ن.

﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۳۵) مه‌نزنگای کۆتایی له لای په‌روه‌ردگارت بۆ پارێزکارانه، وشه‌ی (آخِرَةُ)، واته: کۆتایی، به‌لام نه‌مه به‌سیاق ده‌زانربۆ و، له هه‌ندی شوینی دیکه‌شدا خوا ﷻ وه‌صف کراوه‌که‌ی هه‌تاوه، ﴿وَلِلَّهِ الدَّارُ الْآخِرَةُ﴾ (۶۱) العنكبوت، (الدار الآخرة: المَثْوَى الْآخِرَةُ)، پاداشتی پۆژی دوایی، یان مه‌نزنگای پۆژی دوایی، له لای په‌روه‌ردگارت، به‌لام بۆ پارێزکاران ته‌رخانکراوه.

شه‌ش کورته سه‌رنج له باره‌ی دنیا و دوا‌و‌وه‌وه:

۱- له‌وه باره‌وه قسه‌یه‌ک له‌حه‌سه‌نی به‌صراییه‌وه هاتوه، له‌باسی ته‌م ئایه‌ته‌وه موباره‌که‌دا، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ته‌گه‌ر خه‌لک هه‌موویان له‌سه‌ر کوفر کۆ نه‌بووبانه‌وه، نه‌وانه‌ی ببیروا ده‌بوون به‌رانبه‌ر خوای به‌به‌زه‌یی، هه‌موو ده‌رو دیوارو خانوو به‌ره‌و ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌مان بۆ ده‌کردن به‌زێرو زیو، چه‌سه‌نی به‌صرایی گوتوو‌یه‌تی: (لَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ كِفَّارًا أَجْمَعُونَ، يَمِيلُونَ إِلَى الدُّنْيَا، لَجَعَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الَّذِي قَالَ، ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ مَالَتِ الدُّنْيَا بِأَكْثَرِ أَهْلِهَا، وَمَا فَعَلَ ذَلِكَ، فَكَيْفَ لَوْ فَعَلَهُ!)^(۱)، واته: ته‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌وه نه‌بووا‌یه، خه‌لک هه‌مووی ببیروا ده‌بن، تێک‌رایان، به‌لای دنیا‌دا بشکینه‌وه، خوا (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) ته‌وه‌ی فه‌رموو‌یه‌تی، نه‌نجامی

۱- (الدُّنْيَا سَجْنٌ لِّلْمُؤْمِنِ وَجَنَّةٌ لِّلْكَافِرِ)، (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۹۵۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۳۲۴، وَابْنُ مَاجَةَ: ۴۳۱۳)، واته: دنیا چه پسخانهی پروادارو به هشتی بیپروایانه.

یانی: مرۆقی پروادار وهك چۆن كه سێك له چه پسخانه دا ده بێ، له سجن و زیندانا ده بێ، به چوار دیوارێك پێی لێگیراوه، له ژوورێك و چوار دیوارێكدا قه تیس كراوه، مرۆقیش له ژيانی دنیا دا، له بهر نه وهی پابه نده به سنووره كانی شه ریععه ته وه، به كه یفی خۆی ره فتار ناكات و، به كه یفی خۆی قسه ناكات، به لكو ناكاداری خولیاو ئیه ته كانی ئیو دلێشی ده بێ، له و پوه وه خۆی به كۆت كراوو به ندر كراو ده بینێ، واته: كۆت و به ندی شه ریععت، كه ده زانی ئه وه له قازانجی دنیاو دوار ژیه تی، به لام بابای بیپروا، خۆی به ره له دا ده بینێ، هیچ سنوورو له مه پرتك له به رده می خۆیدا نابینێ، هه ر بۆیه ش په كێك له عاریفه گه وره كان ده لێ:

(وَمَنْ أَبَاخَ النَّفْسَ مَا تَهَوَّاهُ فَرِيحًا إِلَهَهُ هَوَاهُ)

واته: هه ر كه سێك نه فسی چی ئاره زووی كرد، پتی بدات و، پتی پیتدات، ئه وه په رستراوی بۆته هه واو ئاره زووی خۆی.

۲- (لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بُعُوضَةٍ، مَا سَمَى مِنْهَا كَافِرًا شَرِيحَةً مَاءً)، (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۳۲۰، وَابْنُ مَاجَةَ: ۴۱۱۰، بِسَنَدٍ حَسَنٍ).

واته: ئه گه ر دنیا له لای خوا ﷻ به قه د باله مێشوه له یه ك نرخی ببوایه، قوومه تاوێکی لێ نه ده دا به مرۆقی بیپروا.

۵- قَوْلُهُ نَهْزِيلُهُ يَهْكَ:

پۆژێك جووله كه یه کی توونجیی، كه گه رماوی داگیرساندوه، سووته مه نیی و داری داونه به ر گه رماو و، له ئاره ق و تۆزو دووكه له دا، غه رق بووه، ته ماشا ده كات ئه بوو چه نیفه ره حمه تی خوای لێ بێ، سواری و لاخه و خه لكێك له خزمه تی دایه، دێ، چونكه ئه بوو چه نیفه و پرای ئه وهی زانایه کی گه وره بووه، باز رگانیکی

گہورہش بووه، دیاره به بازرگانیه که هی خزمه تی خوْشیی و قوتابیه کانیشی و، خزمه تی خه لکیشی پتکردوه، نجا له گه لّ نه وه دا که زوْر ساماندار بووه، به لام یه کجار خوا په رست و زاهدو بوْ خوا صولحاو بووه، ساماندار بوون و ده سترۆیشتن، له پووی سهروهت و سامانه وه، یان له پووی ده سه لاته وه، له گه لّ بوْ خوا صولحان و دینداری و پارێزکاری دا تیکناگیری...

نجا جووله که که نه بوو حه نیفه ده بینن، به بهرگیکی جوان و بوْنیکی خوْش و به سواری و لاخ، خوْشیی غه رقی توْزو نارهق و دووکه لّ بووه، ده لّی: نهی ئیمام! ده لّی: به لّی، ده لّی: فه رمووده یه کی پیغه مبه ری تپوه هه یه، که ده لّی: [الدُّنْيَا سَجْنٌ لِّلْمُؤْمِنِ وَجَنَّةٌ لِّلْكَافِرِ] واته: دنیا سجنی برواداره و، به هه شتی بیروایه، نجا ئایا تپستا تو وه ک له به هه شتا بی، دپیه بهرچاو، یان من، ئایا ژایانی من وه ک سجن و زیندانه، یان هی تو؟ واته: فه رمایشته که ی پیغه مبه ر ﷺ پیغه وانهی حالّی من و تو یه!!

نه بوو حه نیفه پایکی زوْر عاقل و بلیمهت بووه و قه د دانه ماوه، پتی ده لّی: جووله که به ته نکید حالّی تو ناخوْشه و، حالّی من خوْشه، به لام حالّی تو نه وه ی تپستات، له چاو نه و سزاو دۆزه خه ی چاوه پرت ده کات، تپستات وه ک به هه شتییه، منیش نه و حالّی که تپیدام، له چاو نه و به هه شته ی که چاوه پرتیم ده کات، تپه رم وه ک سجن و زیندان وایه.

وه لامیکی زوْر پر به پتست و هه ق و راست بووه.

۶- شاعیرتک (الفرطبی) له ته فسیره که ی خوْیدا^(۱)، چوار دپره شیعری لپوه دپتن، له باره ی ژایانی دنیاو چوْنیه تپی مامه له کردن له گه لّ ژایانی دنیا دا، نه م چوار دپره شیعره دپتن، پتم خوْشبوو بیانیه تینم:

تمتع من الأيام إن كنت حازماً ... فإنك فيها بين ناه وأمر

إذا أبت الدنيا على المرء دينه ... فما فاته منها فليس بضائر
 فلا تزن الدنيا جناح بعوضة ... ولا وزن رقء من جناح لظائر
 فلم يرض بالدنيا ثواباً لمحسن ... ولا رضى الدنيا عقاباً لكافرٍ

واتە: لە پۋژانئىكى كەمى ژيانى دنيادا، بەهرە وەر بگرە، ئەگەر تۆ خاوەن
 عەقلىكى باشى و ورياي، (واتە: مە چوو هەموو پۋژەكانى ژيانى بکەى بە
 رابواردن و بەهرە وەرگرتنى ماددىي)، چونکە لە پۋژەكانى ژياندا، لە نيوان
 ئەو دەى، كە شت قەدەغە بکەى لە خەلکىک و، رىگرىي لە خراپە بکەى،
 ياخود فەرمانيان پى بکەى بە چاکە، (واتە: تۆ دەبى زياتر مشورى ئەو
 بخۆى كە لە ژياندا بەو شتووە بى، لە پۋژانئىكى كەمدا بەهرە وەر بگرە، بايى
 ئەو نەدە كە جەستەت پىويستى پىتەتى و ژيانى پى بەرئو دەچى، بەلام
 هەول بەدە ئەركى فەرمان بە چاکە و رىگرىي لە خراپە ئەنجام بەدى).

ئەگەر دنيا دیندارىيەكەى بۆ مرۆف هێستەو، ئەو نەدەى لە دنيا، لە دەستى
 دەچى، هېچ زيانى پى ناگەيەنى، مادام دینی سەلامەت بووبى.

دنیا هیندەى كیشى بآله میشوولەيەك كیشى نيە، هەر وەها هیندەى پەرىك
 لە بآلى بآندەيەك كیشى نيە (واتە: لە تەرازووى خوادا).

بۆيەش خوا **تَبَّارًا** رازى نەبوو لە دنياى پاداشتى چاکەكار بەتەو، هەر وەها
 رازيش نەبوو، دنيا بکاتە شوئى سزا، بۆ بپىروا.

دنیا نە شوئى پاداشتە بۆ چاکەكارو، نە شوئى سزايە بۆ بپىروا، نە جىي
 سزاي تيدا دەبیتەو، نە جىي پاداشتى تيدا دەبیتەو، هیندە كەم و كورت و
 كەم بايەخە لە روو ماددىيەكەيەو لە چاو قیامەت.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

ئه‌وانه‌ی له ئاست قورئانی بیرخه‌رده‌وی خوای به به‌زه‌یی دا خوایان کویر ده‌که‌ن و، نادیده‌ی ده‌گرن و، پشتی تیده‌که‌ن، خوا ﴿۲۷﴾ شه‌یتانیکه گومراکه‌ریان بو دهره‌خسیننی و ده‌بته‌هاوده‌میان، که‌چی ئه‌وان پیتیان وایه‌ پئی راستگرتوون، به‌لام که له ره‌ژی قیامه‌تدا دینه لای خوا، دووریان لیتیان به ئاوات ده‌خوازن، (واته: له شه‌یتانه‌کان)، بئگومان پتکه‌وه به‌شداربوونیشیان له سزاو نازاردا، هیچ سوودیان پیناگه‌یه‌نی و، هه‌ر که‌سه‌و سزاو نازاری خوئی:

خوا ﴿۲۷﴾ ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿۲۷﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَعْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۲۷﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْلَتَ بَيْتِي وَيَلَيْكُ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَتَسَاءَلُ الْفَرِيقَ الْآخَرَ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۲۸﴾﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌تانه، له ده‌برگه‌دا:

(۱) - ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، هه‌ر که‌سێک له قورئانی بیرخه‌رده‌وی (خوای) به به‌زه‌یی، پشت هه‌لکردوو بئ، یاخود چاو نووقاو بئ، خوئی کویر کردبئ.

(۲) - ﴿نَقِضَ لَهُ شَيْطَانًا﴾، تێمه شه‌یتانیکه بو دهره‌خسینن، بو ناماده ده‌که‌ین، (التَّقْنِيسُ: التَّهْيِئَةُ وَالإِتَّاحَةُ)، بریتیه له ناماده‌کردن و ساز کردن، وشه‌ی: (يَعِشُ) خویندراویشه‌ته‌وه: (يَعِشًا)، ئنجا (عَشًا، يَعْشُو، عَشًا: لِحَقِّه مَا يَلْحَقُ الْأَعْشَى، وَهُوَ الَّذِي لَا يُبْصِرُ بِاللَّيْلِ)، به‌لام (عَشِي، يَعْشَا، عَشًا أَي: عَمِي)، (عَشًا، يَعْشُو، عَشًا)، ئه‌وه‌یه که بابای شه‌و کویر، که به شه‌وی نابینئ چی به‌سه‌ر هاتوه، ئه‌ویش وای به‌سه‌ر بئ، به‌لام (عَشِي، يَعْشَا، عَشًا)، واته: کویر بوو، که‌واته: ئه‌گه‌ر بخویندرتیه‌وه: ﴿وَمَنْ يَعِشْ﴾، یانی: هه‌ر که‌سێک شه‌و کویر بئ، یاخود خوئی نابینا بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر بفرموی: (يَعْشَا)، واته: هه‌ر که‌سێک کویر بئ، هه‌روه‌ها له

زمانی عه‌ره‌بییدا ده‌آی: (عَشِي إِلَى النَّارِ أَي: أَقْبَلَ)، به‌لَام (عَشِي عَنِ الذَّكْرِ أَي: أَعْرَضَ)، لیره‌دا: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، (ضَمَّنْ مَعْنَى الإِعْرَاضِ)، واته: هه‌ر که‌سیک له‌ ناست قورئاندا، که بیرخه‌روه‌یه، بیرخه‌روه‌ی خوی به‌زه‌یی، خوی کویر بکات و، پشتی تیبکات، نه‌وه شه‌یتانیکى بو‌ ناماده ده‌که‌ین.

۳- ﴿فَهُوَ لَكُمْ قَرِينٌ﴾، که ده‌بیته هاوده‌م و هاوارازی، (الْقَرِينُ: الْمُؤَلَّزِمُ وَالصَّاحِبُ)، که‌سیک که هم‌میشه له‌که‌ل که‌سیکه و، هاوه‌لیه‌تی و لئی جیا نابیتته‌وه، (الطَّرِيقِ) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خوی دا^(۱) ده‌آی: (وَأَصْلُ الْعَشْوِ: النَّظَرُ بِغَيْرِ ثَبَتٍ، لِعَلِّهِ فِي الْعَيْنِ، يُقَالُ مِنْهُ: عَشَا فَلَانَ يَعْشُو عَشْوًا وَعَشْوًا: إِذَا ضَعُفَ بَصَرُهُ، وَأَظْلَمَتْ عَيْنُهُ، كَأَنَّ عَلَيْهِ عِشَاوَةً)، وشه‌ی (عَشْوًا) له‌ نه‌صلدا به‌ مانای ته‌ماشاگردنه به‌بِ چاو چه‌سپانندن، له‌سه‌ر شتیک، یان به‌بِ چاک دیتن، به‌هوی نه‌وه‌وه که نه‌خوشیه‌ک له‌ چاودا هه‌یه، ده‌گوتری: (عَشَا فَلَانَ يَعْشُو عَشْوًا وَعَشْوًا)، نه‌که‌ر چاوی بیته‌یز بوو، چاوی تاریک داهات، وه‌ک په‌رده‌یه‌کی به‌سه‌ره‌وه بی.

۴- ﴿وَلَا تَهُمَّ لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، به‌ دلنیاپی نه‌وه (شه‌یتانه قهرین) انه، نه‌وه (بیبروای) انه (که له‌ ناست کتیبی خوادا کویر بوون و نادیده‌یان گرتوه)، هه‌لده‌خه‌له‌تینن و له‌ ری‌ لایان ده‌ده‌ن (له‌ راسته شه‌قامی خوا).

۵- ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾، که‌چی بییان وایه، (له‌ ری‌ لادراوه‌کان بییان وایه)، ری‌ راستیان گرتوه، یاخود: بییان وایه: شه‌یتانه‌کان ری‌ راستیان گرتوه و ری‌ راست پیتاشنی نه‌وانیش ده‌ده‌ن.

شایانی باسه: وشه‌ی (أَعْشَى)، به‌ مانای پیای وشه‌ کویر، (عَشْوَى) به‌ مانای نافرته‌ی شه‌وه کویر، تنجا لیره‌وه نه‌وه په‌نده عه‌ره‌بییه هاتوه، که ده‌آی: (فَلَانَ يَخْطِطُ خَبْطَ عَشْوَى)، واته: فلانکه‌س به‌ ری‌یه‌دا ده‌روات و هه‌لسوکه‌وت ده‌کات، وه‌ک چوئن نافرته‌ی شه‌وه کویر هه‌لسوکه‌وت ده‌کات، که به‌ شه‌وی نابینت و، به‌سه‌ر ده‌رو دیواردا ده‌که‌وی، نه‌وه په‌نده له‌وه‌وه هاتوه.

کهواته: که دهفهرموئ: ﴿وَأَتَمَّتْ لَيْصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، پيشی باسی قهرینیک دهکات، ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾، ههر که سیک له ناست قورنای بیرخه ره وهی خوای به بهزه بییدا، کوئر بی، یاخود شهو کوئر بی، چاک جاوی نه کاته وهو سه رنجی نه دا، شه پتانیکی بو ناماده ده کهین، بو ی ده بیته قهرین، واته: هاوړی و هاوه ل و هاوړاز، دوایی دهفهرموئ: ﴿وَأَتَمَّتْ لَيْصُدُّوهُمْ﴾، ﴿وَأَتَمَّتْ﴾، رانوی کو یه بو: ﴿قَرِينٌ﴾ ده چپته وه، له بهر نه وهی ههر کامیک له مرؤفه کان، که له ناست بهرنامه و کتیبی خوادان، کوئر ده بن، خوا ﴿قَهْرِينِ﴾ قهرینیکان بو ده ره خسینئ، کهواته: ده بن به کو.

کهواته: قهرینه کان، نه وان له ری لاده دن، وشه ی: ﴿السَّبِيلِ﴾، که (أل) ی ناساندنی له سه ره، ده گونجی بلئی: له ری بازه که، کهواته: (أل) ی ناساندنه که بو (عهد)، یانی: له ری بازه که، واته: ری بازه زاندر او ه که، که ری بازی خواجه، ده شگونجی نه و ناساندنه بو جینس بی، واته: له جینسی ری راست، له هه موو روویه که وه لایان ده دن.

﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، ﴿يَحْسَبُ الْمَضُودُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، له ری لادراوه کان پیمان وایه، ری راستیان گرتوه، یاخود: له ری لادراوه کان پیمان وایه نه و شه ی تانه قهرینه نه ی له ری یان لاداون، ری راستیان گرتوه، بو یه نه وانیش لیان به هره مه ند ده بن.

(إِهْتِدَاء): بریتیه له زانیاریی هه بوون له ری راست و به هره وه رگرتیش له و زانیارییه، یانی: (إِهْتِدَاء) بریتیه له ری راست زانین و ری راست گرتن.

٦- ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا﴾، هه تا کاتیک هات بو لامان، واته: یه کتیک هات بو لامان، نه مه خوئراویشه ته وه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا﴾، واته: مرؤفه له ری لادراوه که وه، شه ی تانه هاوه له که شی هاتن بو لامان.

(۷) - ﴿ قَالَ بَلَيْتَ بَيْتِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَسْرِقَيْنِ ﴾، (مرؤفه له ری لادراوه که) گوتی: خوژگه له نیوان من و له نیوان تودا، دووری دوو پوژژه لاته کان بووایه، که مه به ست له دوو پوژژه لاته کان، واته: پوژژه لات و پوژژناوا، به لام پوژژه لات زاکراوه به سر پوژژناوادا، نجا نیوان پوژژه لات و پوژژناوا دووری، به نه ندازه ی پانایی زهوییه، واته: به نه ندازه ی نه مسه رو نهوسه ری زهوی، من و تو لیک دوور باین.

(۸) - ﴿ فَيَسَّ الْقَرْيَيْنِ ﴾، واته: تو خراپترین هاوارزو هاوادل بووی.

(۹) - ﴿ وَكَانَ يَنْفَعُكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ ﴾، (نمه کورتکردنهوی چه ند رسته یه که: سه رهنجام هه موویان خرا نه نیو سزاوه، نجا خوا ﷺ پی فهرموون): هه رگیز نه مرؤ سوودتان پیناگه یه نی، که پیشتر سته متان کردوه، نهوه که له سزادا هاوبه شن، واته: هاوبه شیستان له سزادا، سوودتان پیناگه یه نی، چونکه هه ر که سه پر به پیستی تاوان و خراپه ی خو ی، سزا دهری.

که واته: ﴿ وَكَانَ يَنْفَعُكُمْ ﴾، (نن) بو جه ختکردنه وه وه هه می شه یی کردن (تاکید و تأیید) ه، واته: هه رگیز سوودتان پیناگه یه نی، ﴿ الْيَوْمَ ﴾، نه مرؤ، ﴿ إِذْ ظَلَمْتُمْ ﴾، (إذ) (ظرفٌ مُّبَهَمٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي)، (إذ) بو (ظرف) ه، بو کاتی پابردوو، که لی ره دا مه جازه بو هوکار، واته: له نه نجامی نه وه دا که تیوه سته متان کردوه.

(۱۰) - ﴿ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴾، واته: به هو ی نه وه وه له سزادا هاوبه شن، سوودتان پیناگه یه نی، خویندراویشه ته وه: ﴿ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴾، نجا نه گه ر (إِنَّكُمْ) بن، نه مه رسته یه کی ده ست پیکردنه (جُمْلَةٌ إِسْتِثْنَائِيَّةٌ)، واته: به دلنایی تیوه له سزادا هاوبه شن.

نجا نه گه ر به (إنکم) بخویندری ته وه:

که ده فرمو ی: ﴿ وَكَانَ يَنْفَعُكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ ﴾، نه مه له وی ته واو ده بن، یانی: نه مرؤ هیچ سوودتان پیناگه یه نی، که کاتی خو ی سته متان کردوه، هه رگیزاوه هه رگیز.

(إِنكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ)، به دنیایِ نَبَوَه له سزادا هاوبه‌شن، به لَام ته‌گه‌ر (أَنْكُمْ) بَن، واته: نه‌مِرَو نَبَوَه، به‌هَوَى ته‌وه‌وه كه له سزادا هاوبه‌شن، سوودتان پَن ناگه‌یه‌ن.

یه‌کَبَك له تویره‌ره‌وان ناوا نه‌م نایه‌ته موباره‌که مانا ده‌کات: (تَقَرَّرَ الْيَوْمَ انْتِفَاءً انْتِفَاعِكُمْ بِالْإِسْرَاقِ فِي الْعَذَابِ انْتِفَاءً مُّؤَبَّدًا مِنَ الْآنَ)، نه‌مِرَو چه‌سپاوه سوود نه‌بینی نَبَوَه، به هَوَى به‌شداریتان و، هاوبه‌شیتانه‌وه پیکه‌وه له سزادا، که هه‌رگیز سوود نابین و نه‌وه که لَکَبِکْتَان پَن ناگه‌یه‌ن، واته: لیره‌دا له‌م نایه‌ته موباره‌که‌دا، سَن وشه به‌کارهاتوون:

۱- (لَنْ): به‌کارهاتوه بَو کَوَتایِ پَهِنَان له داهاتوودا (لِلتَّائِبِ الْمُسْتَقْبَلِ).

۲- (الْيَوْمَ): به‌کارهاتوه بَو نَبَسْتَا، (لِلْحَالِ).

۳- (إِذْ) به‌کارهاتوه بَو رَابِرْدُوو، (لِلْمَاضِي).

نَجَا نه‌م سَبَّه، یه‌کیان بَو داهاتوو، یه‌کیان بَو نَبَسْتَا، یه‌کیان بَو رَابِرْدُوو، هاتوون، هه‌مووشیان په‌یوه‌ندیان هه‌یه به: ﴿يَنْفَعُكُمْ﴾، مانایه‌که‌شی ناوایه: نه‌مِرَو هه‌رگیز سوودتان پَن ناگه‌یه‌ن، که پیکه‌وه به‌شدارن له سزادا، به هَوَى ته‌وه‌وه که له رَابِرْدُوودا سته‌متان کرده‌وه، سته‌مه‌که‌ش بریتیه له شَبِیْر و کُوفِر.

هه‌لَبَه‌ته تَبَّه له ته‌فسیری (فُضِّلَتْ) دا کورته باسَبِکَمَان له باره‌ی نَبِیْکِی فریشتان له بَرُواداران و، هی شه‌یتانان له کافرانه‌وه کرده‌وه، لیره ناگه‌پینه‌وه سه‌ری.

مهسه لهی پیتجه م و کۆتایی:

دلدانه وهی خوا ﷺ بۆ پیغه مبه ر ﷺ که ئه وانه ی هیدایه ت وه رنا گرن، سووچی خۆیانه و حه مهن دوو چاری سزاش ده بن، بۆیه پتویسته توند ده ست به په یامی خواوه بگری و، دنیایی له سه ر راسته رتیه و به رنامه که ی بیرخه ره وه و مایه ی پایه به رزییه، له پش ویشدا هیچ پیغه مبه رتک به جگه له خوا په رستی نه تیردراوه:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَىٰ وَمَنْ كَانَ فِي سُلْبِكُمْ مِثْرَبٌ ﴿١٠﴾ فَإِنَّمَا نَذِيرٌ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿١١﴾ أَوْ تُرِيَّتْكَ الْأَذَىٰ وَعَدَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿١٢﴾ فَاسْتَمِعْ بِالَّذِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿١٤﴾ وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ إِلٰهَةً يُعْبَدُونَ ﴿١٥﴾ ۞

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له سیزده برکه دا:

خوا ﷺ له کۆتایی ئه و ئایه تانه دا، روو له پیغه مبه ری خاته م ﷺ ده کات، به پرسیا زکردنی نکوو ئیلبیکه رانه وه ده فه رموی:

(١) - ﴿ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ ۞، ئایا تۆ به که ران ده بیستنی؟ ﴿ الصُّمَّ ۞، کۆی (صم) ه، واته: که ر، ﴿ الصُّمَّ ۞، واته: که ران.

(٢) - ﴿ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَىٰ ۞، یان ئایا تۆ رینمای کۆتران ده که ی؟ ﴿ الْأَعْمَىٰ ۞، کۆی (اعمی) به.

(٣) - ﴿ وَمَنْ كَانَ فِي سُلْبِكُمْ مِثْرَبٌ ۞، یان ده توانی که سیک که له گومراییه کی ناشکرا دایه، رینمای بکه ی؟ واته: ئه وه به تۆ ناگری، ئه وانه ش هه سه وه ره کانی خۆیان له کارخستوو، نه به گوئیان هه ق ده بیستن، نه به چاویان هه ق ده بینن، نه به هه قلیشیان رتی راست ده دۆزنه وه و، له گومراییدان.

كەواتە: ئەمە دلدانەۋەدىە بۆ پىغەمبەر ﷺ، كە كەم و كوپى و سووچى تۆ نىە، ئەوانە رى راست ناگرن، بەلكو خۇيان نايانەۋى، بىستى و بىنن و عەقل و ھۇشى خۇيان بەكاربىنن.

۴- ﴿فَإِنَّمَا نَذْهَبَنَّ بِكَ﴾، لە حالىكدا كە ئىمە تۆ لاپەرىن، واتە: بتمرىنن.

۵- ﴿فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقَمُونَ﴾، ئەۋە بە دلىباي ئىمە لەۋان تۆلەستىنن.

۶- ﴿أَوْ نُرِيكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ﴾، يان ئەگەر ئەۋەى كغتمان پىداۋن، پىشانى تۆى بدەين.

۷- ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، بە دلىباي ئىمە بەسەر ئەۋان دا تۋانادارىن، واتە: لە ھەردوۋو حالاندا سزادارنى ئەۋان مسۆگەرەۋ، بپراۋتەۋە، چ تۆ لاپەرىن، بە تەئكىد ئىمە تۆلەستىنن لە ئەۋان و تۆلەيان لى دەستىنن، سزايان دەدەين، چ تۆ بھىلىنەۋە و، پىشانى بدەين ئەۋەى كە بەلئىمان پىداۋن و ھەرەشەمان پى لىكردوۋن، ئەۋە ئىمە بەسەر ئەۋاندا بە تۋانان و تۋانادارىن، ئەۋەى مائەۋى بەسەريان دىنن.

ۈشەى (إِنَّمَا) لە ئەصلدا: (إِنْ مَا) يە، (إِنْ) بۆ مەرجه، (إِنْ الشَّرْطِيَّة) يە، (مَا) ش زىادكراۋە بۆ جەختكردنەۋە، (وَإِنَّمَا) (نون) ەكەش لە (مىم) ەكەدا (دَعْم) كراۋە، ئەصلى خۆى (إِنْ مَا) يە، بۆتە (إِنَّمَا)، واتە: لە حالىكدا ئەگەر ھاتوو.

كە دەفەرمۆى: ﴿فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقَمُونَ﴾، ھەرۋەھا دەفەرمۆى: ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، (تَقْدِيمُ الْمُجْرُورِينَ عَلَى مُتَعَلِّقِيهِمَا، لِلإِهْتِمَامِ فِي التَّمَكُّنِ بِالْإِنْتِقَامِ وَالْإِقْتِدَارِ عَلَيْهِمْ)، لە ھەردوۋوكيان دا كە (جَارٌ وَمَجْرُورٌ)، پىشخراۋە لە ئەصل دا ئاۋايە: (فَإِنَّا مُنْتَقِمُونَ مِنْهُمْ)، ھەرۋەھا ئەۋەى دىكە كە دەفەرمۆى: ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، لە ئەصلدا ئاۋايە: (فَإِنَّا مُّقْتَدِرُونَ عَلَيْهِمْ)، ئەمە بۆ گرنگى پىدانە، بەۋە كە خوا ﷻ دەستپۇشستوۋىە بۆ تۆلە لىستاندەۋەيان، ھەرۋەھا دەستپۇشستوۋىە بۆ ھەر شتىك كە بىھۆى پىشانى پىغەمبەر ﷺ بدات، ھەرەشەيەك كە لە كافرەكانى كردوۋە.

وشه‌ی (وَعَد): ﴿الَّذِي وَعَدْتَهُمْ﴾، هه‌م بۆ هه‌ره‌شه‌و، هه‌م بۆ جگه‌له هه‌ره‌شه‌ش به‌کارده‌هێنری.

﴿مُقْتَدِرُونَ﴾، (الإِقْتِدَارُ: اِمْتِلَاكُ مَمَامِ الْقُدْرَةِ، أَوْ شِدَّةُ الْقُوَّةِ)، (اقتدار): بریتیه له به‌ده‌سته‌وه گرتنی ته‌واوی ده‌سه‌لآت و، یان زۆر به‌هێزی، ئەم ته‌عبیره که لێره هاتوه، له سووره‌تی (یونس) تابه‌تی (٤٦) دا، به‌م جوژه هاتوه: ﴿وَأَمَّا زُرْنَكَ بِعَصِ الْأَيْدِي نُوذُمٌ أَوْ نَوْفَنَكَ فَإِنَّا مَرْجُمُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾، واته: نه‌گه‌ر هه‌ندیك له‌وه‌ی به‌لێنیان پت ده‌ده‌ین، پێشانی تۆی بده‌ین، (که سزادانیانه)، یاخود تۆ به‌رێتین و پێشانت نه‌ده‌ین، شویتی گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای ئیمه‌یه، دوایی خوا ﷻ چاودێره به‌سه‌ر نه‌وه‌وه که ده‌یانکرد.

یانی: نه‌گه‌ر له دنیا‌شدا سزایان نه‌ده‌ین، له دوا‌پۆژدا سزادانیان مسۆگه‌ره.

به‌کێک بۆی هه‌یه، بلی خوا ﷻ بۆچی ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَمَّا نَذَهَبَنَّ بِكَ﴾، ئنجا نه‌گه‌ر تۆ لابه‌رین، دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿أَوْ زُرْنَكَ﴾؟ یان پێشانت بده‌ین.

من گۆلبێژیر له هه‌موو ته‌فسیره‌کان ده‌که‌م و نه‌وه‌ی به‌ دلم بێ، جازی وایه رایه‌ک له یه‌کی‌کیانه‌وه دێنم و، مه‌رج نیه هه‌موو جارێک ئاماژه‌ی پێده‌م، ته‌فسیره‌کانم له سه‌ره‌تاوه باس کردوون و له کۆتاییدا ناویان دێنین، ئنجا لێره‌دا یه‌کیان ده‌لن: ﴿فَالْبِدَّةُ التَّرْدِيدِ فِي هَذَا الشَّرْطِ تَعْمِيمُ الْخَالِئِ، خَالَ حَيَاةِ النَّبِيِّ ﷺ وَخَالَ وَقَاتِهِ، وَالْمَقْصُودُ: وَقْتُ ذَيْنِكَ الْخَالِئِ، لِأَنَّ الْمَقْصُودَ تَوْقِئْتُ الْإِنْتِقَامِ مِنْهُمْ﴾، نه‌وه که خوا ﷻ دوو نه‌گه‌ری هێناون، سووده‌که‌ی نه‌وه‌یه که هه‌ردوو حاله‌کان، حالی ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و حالی مردنی، یانی: چ له حالی ژیا‌نت دا، چ له حالی مردنتدا، له هه‌ردوو حاله‌کانت دا، نه‌وان سزادانیان مسۆگه‌ره و پراوه‌ته‌وه، لێره‌دا مه‌به‌ست کات دیاریک‌ردنه بۆ تۆله لێستاندنه‌وه‌و، بۆ سزادانیان، که چ تۆ به‌رێتین، تۆله‌یان لێ ده‌ستێتین، چ تۆ به‌هێلین، نه‌وه هه‌ندیکت پێشان ده‌ین، یان نه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌مان پت لیک‌ردوون پێشانت بده‌ین، له هه‌ردوو حالاندا ئیمه توانامان به‌سه‌ریاندا ده‌شکێ و له ده‌ستی ئیمه ده‌رباز نابن.

۸- ﴿ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ﴾، كه واته: ده ست بگره به وه وه كه بؤ لات سروشكراوه، (المسك: أخذ الشيء)، (مسك) نه وه به ئنسان شتىك بگرى، به لام: (الإستمساك: شدّة المسك)، (إستمساك) نه وه به كه ئنسان زور به توندى بگرى، كه ليره دا مه به ست به رده وام بوونه، له سر ده سكرتنى پىغهمبر ﷺ به قورئانه وه، به وه حى خوى به روه ردگار وه.

۹- ﴿ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾، به دنيايى تو له سر ريه كى راستى، نه مه به لگه هئانه وه، بؤ فه رمانكردنى به ده ست پتوه گرتنى وه حى، واته: توند ده ست به وه حيه وه بگره، كه بؤ لات سروشكراوه، چونكه بىگومان تو له سر ريه كى راستى.

۱۰- ﴿ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ﴾، به دنيايى نهو بيرخه روه وه بؤ خوٲ و خه لكه كه ت، يانى: نهو قورئانه، رانوه كه ي بؤ قورئان ده چته وه، يان بؤ وه حى ده چته وه، وه حيه كه ش له قورئان دا به رجه سته، نجا ده لى: (ذِكْرُ الْعَقْلِ وَالتَّفْكِيرِ، وَذِكْرُ لِسَانِ الصَّيِّتِ وَالشَّرْفِ)، (ذِكْر) بؤ خوٲ و بؤ كه له كه ت، واته: بيرخه روه وه بؤ عقْل و هوٲت، ياخود باس و خواسى زمانه و ناوبانگه، بؤ خوٲت و بؤ خه لكه كه شت.

هه رچه نده زورىك له توژده وانى قورئان وهك (الطَّبْرِي) و (ابن كثير) هه موويان، (ذِكْر) يان به ماناى شه ر هف و ناوبانگ هئناوه، واته: ناوبانگه بؤ خوٲ و بؤ كه له كه ت.

هه لبه ته نه م رسته قورئانيه، له سه ر ه تاي سووره تى (الأنبياء) يشدا هاتوه، به لام من پىم وايه، ليره دا و اباشتره بيرخه روه بى، يانى: بيرخسته وه وه، نامؤزگار يه، بؤ خوٲ و بؤ كؤمه لكا كه شت، له قوناعى يه كه مدا، نه كه رنا دوايى: ﴿ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴾ (١٠٠) يُوسُف، قورئان ته نيا بيرخه روه وه بؤ هه موو جيهانيان.

ده شكونجى مه به ست له (ذِكْر) هه م ليره، هه م له شوپنه كانى ديكه ش، مه به ست ناوبانگ بى و پىگه و پله ي به رز بى، كه بىگومان هه ر كه سىك ده ست به قورئانه وه بگرى و ريزى قورئان بگرى و قورئان له باوه ش بگرى، وهك چؤن

بوی ده‌بیته پهن‌دو ناموژگاری و بیرخه‌ره‌وه، به هه‌مان شیوه بۆشی ده‌بیته ناوو ناوبانگ و پایه‌داریش، به‌لام واپنده‌چی زیاتر مانای به‌که‌م مه‌به‌ست بی، واته: بیرخه‌ره‌وه‌یه بۆ خۆت و گه‌له‌که‌ت.

(۱۱) - ﴿وَسَوْفَ نَسْتَلُونَ﴾، له مه‌ودواش لی‌تان ده‌پرس‌یته‌وه، به‌تایبه‌ت له خۆت و له گه‌له‌که‌ت، چونکه به‌ زمانی خۆتان نه‌و وه‌حیی و په‌یامه‌ی خواتان بۆ هاتوه، تیره‌و زیاتر به‌پر‌سیارن لی، لی‌تان ده‌پرس‌یته‌وه، چونکه ناسانتر ده‌ستان ده‌یگاتن، له‌خه‌لکیکی دیکه که یان زمانی عه‌ره‌ببی نازانن و ده‌بئ بۆی ته‌رجمه‌ بکری، یان ده‌بئ زۆر خۆی ماندوو بکات، تا‌کو فیری زمانی قورنان ده‌بی.

له‌کۆتاییدا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی:

(۱۲) - ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، بپرسه له‌وانه‌ی ناردوو‌مانن، (نه‌و پی‌غه‌مه‌رانه‌ی ناردوو‌مانن) له‌ پێش تۆدا، لی‌یان بپرسه.

(۱۳) - ﴿أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾، ئایا جگه‌ له‌ (خوای) به‌ به‌زه‌یی، په‌رستراوانتیکی دیکه‌مان داناون په‌رسترن؟ له‌و باره‌وه‌ نه‌م ریوایه‌ته‌ هاتوه، که (الطَّبري) ^(۱) هیناویه‌تی:

(قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ الزَّخْرَفِ: ۴۵، قَالَ: جُمِعُوا لَهُ نَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ بَيْتِ الْمَقْدِسِ، فَأَمَّهُمْ، وَصَلَّى بِهِمْ، فَقَالَ اللَّهُ لَهُ: سَلِّمْ قَالَ: فَكَانَ أَشَدَّ إِيمَانًا وَيَقِينًا بِاللَّهِ وَمِمَّا جَاءَ مِنَ اللَّهِ، أَنْ يَسْأَلَهُمْ).

واته: ئیبنو زه‌ید گو‌توویه‌تی: پی‌غه‌مه‌ر ﷻ نه‌و شه‌وه‌ی شه‌ورۆیی پیکرا، له‌ (بیت‌ المقدس) (پی‌غه‌مه‌ران) بۆی کۆ کرانه‌وه، ته‌ویش پێش نوێژی بۆ کردن و نوێژی بۆ کردن، خواش ﷻ پیتی فه‌رموو: لی‌یان بپرسه له‌و باره‌وه، به‌لام ئیمان‌که‌ی به‌هێزتر بوو، بروا پته‌وییه‌که‌ی به‌ خوا زیاتر بوو، به‌وه‌ی بۆی تیر‌دراوه، له‌لایه‌ن خواوه که پر‌سیاریان لئ بکات، واته: پر‌سیاری لی‌یان نه‌کرد.

(الرازي) له ته فسیره که هی خوئی دا^(۱)، سئ رای هیتاون، لهوباره وه که نایا فه رمان به پیغه مبه ر ﷺ کراوه، له پیغه مبه رانی پیتشوو بیرسی: که نایا خوا ﷺ هیچ په رستراوی دیکه هی داناون به رسترتن، وه ک هاوبه ش له که ل خوا دا؟

۱- إسال مؤمني أهل الكتاب.

۲- إسال الأنبياء في ليلة المعراج.

۳- ذكّر السؤال في موضع لا يمكن السؤال فيه، يكون المراد فيه النظر والإستدلال، كقول من قال: سل الأرض من شئ أنهارك، وعرس أشجارك، وحنى إمارك، فإنها إن لم يجبك جواباً، أجابتك اعتباراً، فها هنا سؤال النبي ﷺ عن الأنبياء الذين كانوا قبله ممتنع، فكان المراد منه، أنظر في هذه المسألة بعقلك وتدبر فيها بفهمك.

واته: که خوا ﷺ ده فه رموی: پرسیار له پیغه مبه رانی دیکه، که له پیتش تودا ناردوو مانن بکه، نایا هیچ په رستراوانیکمان داناون، به رسترتن جگه له خوا، نه مه سئ وه لأمی هه ن:

۱- له پروادارانی خاوه ن کتیبان بپرسه، (نه وانه هی هاوچه رخی خوئن، لیان بپرسه: نایا له کتیبه کانی خوا دا هه یه، جگه له خوا به رسترتی؟).

۲- له پیغه مبه ران بپرسه، له شهوی میعراجدا، وه ک نهو ده قه ی هیتانمان له (إبن زید) ده وه.

۳- باسکردنی پرسیارکردن، له شوینیکدا که نه گونجی پرسیار بکری، مه به ست لینی سه رنج دان و به لگه هیتانه وه یه، وه ک قسه ی که سیک که ده لئ: له زهوی بپرسه! کن پروباره کانی تیدا پویشتان دوون و، کن دره خته کانی تیدا پواندوون و، کن به رو میوه کانی تیدا پینگه یاندوون، نه گهر وه لامت نه داته وه به وه لأم دانه وه، وه لامت ده داته وه به په ندو عبیره ت، لیره شدا پرسیارکردنی پیغه مبه ر ﷺ، له پیغه مبه رانی پیتشووی، شتیکی نه گونجاوه، به لأم مه به ست پتی یانی: له م پرسه دا عه قلی خو ت به کاربینه و،

له تېگه یشتنی خۆت رامینه، ئەو کاتە دەزانی ناگونجی و، نەگونجاوە خوا ﷺ بەهیچ کام لە پێغەمبەرانى فەرموو بێ: جگە لە خوا ﷺ بپەرست، پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەموویان تەنیا بە یەکتا پەرستیی خواوە ڕەوانە کراون، پەيامەکهان کاکل و جەوهەرەکهی، ئەوویە که مرۆڤه کان تەنیا بەندایەتی بۆ خوا بکەن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتی هەموو لایەکمان بدات، ئێمەش تەنیا خواپەرستیی، لە ژيانى تاکیی و خیزانیی و کۆمەلایەتیى و سیاسیی خۆماندا زیاتر تۆخ بکەینەو، و ڕەنگ پێدەینەو، بە شتیوێهەك بین، که تەنیا خواپەرست بین و، تەنیا خوا بە پەرستراو بزاین، بە واتاو چەمکی فراوان و گشتگیری پەرست، خوا پەرستیی لە هەموو هەلسوکه و تەکانماندا ڕەنگ بداتەو، بێگومان خواش ﷺ لە سوورەتی (الانبیاء) دا، دەفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾، واتە: (ئەى موخەممەد ﷺ!) لە پێش تۆدا هیچ کام لە ڕەوانە کراوانمان نەناردوون، مەگەر ئاگادارمان کردو، و شومان بۆ کردو: جگە لە من هیچ پەرستراویک نیە، ئنجا تەنیا بەندایەتی بۆ من بکەن، خوا ﷺ یارمەتییان بدات، که ئەهلی تەوحید بین و بمانپاریزی لە شیرک، لە هەموو جوړەکانی شیرک، گەرەو و گچکە و ئاشکراو پەنهان - چونکە شیرک ئەو گوناھەیه، که قەلەمی عەفووی بەسەر دا نایەت - هەر و هەمانکات بە ئەهلی خوا پەرست و خوا بەیە ککرتن، بە مانای فراوان و گشتگیری پەرست.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دهرسی چوارهم ✱

بیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له یازده (۱۱) تابه‌ت پیک دئی، تابه‌ته‌کانی: (۴۶ - ۴۵)، تییاندا کۆشه‌یه‌ک له به‌سه‌رهاتی مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ و فیرعه‌ون و ده‌سته و دابه‌ره‌که‌ی باسکراوه، که مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ به‌چهند به‌لکه‌و نیشانه‌به‌که‌وه، چوو به‌ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی و گه‌له‌که‌ی، ئەوانیش به‌ نیشانه‌کانی پیکه‌نیون و، دوا‌ی ته‌وه‌ی سزای خوا گرتوونی و، به‌لایان به‌سه‌رهاتوه، داوایان له مووسا کردوه، که بۆیان له‌خوا بپارێته‌وه‌و، به‌لایان له‌سه‌ر لابه‌ری، ئەوانیش ریتی راست ده‌گرن، که‌چی دوا‌ی لابرائی به‌لأش، په‌یمانان هه‌لوه‌شان‌دۆته‌وه.

هه‌روه‌ها باسی فیرعه‌ون کراوه، که خۆی به‌حوکم‌پرائی میسپه‌وه باداوه‌و، شانازی به‌کۆشک و ته‌لاره‌که‌یه‌وه کردوه، که جوگه‌و رووبار به‌ژیریاندا ده‌پۆن، تانه‌شی له‌مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ داوه و، پێشنیاری کردوه، که ده‌بووایه‌ بازنه‌ی زیرو فریشته‌کان له‌گه‌لیدا ببوونایه، واته: مادام بازنه‌ی زیری بۆ دانه‌به‌زیراون و، فریشته‌ی له‌گه‌ل نه‌تیردراون، که‌واته: راست ناکات پتغه‌مبه‌ر نیه، ئیدی به‌و قسه‌و قالانه، خه‌لکه‌که‌ی خۆی عه‌قل سووک کردوه، ئەوانیش شوینی که‌وتوون و سه‌ره‌نجام گیرۆده‌ی سزاو جه‌ززه‌به‌ی خوا بوون.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَجَالَ إِلَىٰ رَسُولِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ
 أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ
 الْكَذِبُ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عٰهَدْتَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ
 يَنْكُتُونَ ﴿٧٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِۦ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ

۵۱) أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
 وَلَا يَكَادُ بَيْنَ ۵۲) فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ
 مُقَرَّنِينَ ۵۳) فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَتِيهِينَ ۵۴) فَلَمَّا
 ۵۵) ءَاسَفُونَا أُنزَلْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۵۶) فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا
 ۵۷) لِلْآخِرِينَ

مانای ده قاو ده قی نایه تهاکان

ایه دنیایی مووساشمان به نیشانه کامانه‌وه نازده لای فیرعه‌ون و، بریار به
 ده‌سته‌کانی، گوتی: بیگومان من تیرراوی په‌روه‌دگاری جیهانیانم (بو لاتان)
 ۱۶) تنجا کاتیک نیشانه کامانی بو هینان، نه‌وان (دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون)، کتوپر
 پیمان پیکه‌نین ۱۷) هیچ نیشانه‌یه‌کیشمان پیشان نه‌دان، مه‌گه‌ر له خوشکه‌که‌ی
 (له‌هی پتسووی) که‌وره‌تر بو و، به‌نازارو سزاش گرمانن، به‌لکو بکه‌رینه‌وه
 ۱۸) گوتیشیان: هو‌نه‌ی جادووگه‌ر! به‌هو‌ی په‌یمانیکه‌وه، که‌ په‌روه‌دگار
 پتیداوی، بو‌مان لیتی به‌پاری‌وه، (نه‌گه‌ر به‌لامان له‌سه‌ر لاب‌دات)، مسوگه‌ر تیمه
 ری راستگرتوو ده‌بین ۱۹) که‌چی کاتیک سزاو نازارمان لی لابر‌دن (به‌لایه‌که‌مان
 لی دوورخسته‌وه)، یه‌که‌سه‌ر نه‌وان به‌لینیان شکاند ۲۰) فیرعه‌ونیش له‌تتو
 که‌له‌که‌یدا، بانگی کرد (جا‌پیدا)، گوتی: نه‌ی که‌له‌که‌م! نایا حوکم‌پرانسی میسر
 هی من نیه‌و، نه‌م پوو‌بارانه‌ش به‌ژیر (کوشکه‌که‌مدا) ده‌رؤن، نایا نابینن (یان:
 به‌عقل و دل نازانن)؟ ۲۱) یان نایا من باشترینم له‌و که‌سه (مووسا)، که
 نه‌و بتی بایه‌خه‌و، نیزیکه (نه‌توانتی قسه‌بکات و) مه‌به‌ستی پوون بکاته‌وه ۲۲)
 (نه‌گه‌ر راست ده‌کات پیغهمبه‌ره)، ده‌بو‌وایه‌ بازنه‌ی زیری فریدر‌ابانه‌سه‌ر، یان
 فریشته‌کان و‌یرای هات‌بانایه ۲۳) ئیدی خه‌لکه‌که‌ی (عقل) سوو‌ککردو سه‌ره‌نجام

به قسه یان کرد، چونکه نهوان کۆمه لئیکی لاده ربوون ﴿۸۴﴾ ئنجا کاتیک تیمه یان تووره کرد، تۆله مان لیستاندن و تیکرایامان نغرو کرد (خنکاندمانن) ﴿۸۵﴾ له ناکامیشدا بو نهوانی دیکه کردماننه پیشهنگ و پهنه ﴿۸۶﴾.

شیکردنهوی هه ندیک له وشه کان

(أُخْتِهَا): (أَي: مِنَ الْآيَةِ الَّتِي تَقَدَّمَتْهَا، وَسَمَّاها أُخْتًا لَهَا، لِأَنَّ كَاتِبَهَا فِي الصُّحَّةِ وَالْإِبَانَةِ وَالصَّدَقِ)، که ده فهرموئ: ﴿وَمَا تُرِيهَم مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾، (أُخْت) واته: خوشک، که ده فهرموئ: (أُخْتِهَا) واته: لهو ئایه تهی، لهو نیشانه ی که له پیشیه وه بووه، بۆیه به خوشکی ناوی هیناوه، چونکه ههر کام له دوو نیشانه کان، له پوو ی راستی و تهواوی و پوو نی و پوو نکرده وه و راستگۆیه وه، وه ک یه ک بوون، یان هاویه ش بوون، وه ک چۆن دوو کچ که له دایکیک ده بن، به خوشک داده نرین، لهو پوو وه که دایکیان یه که، یه کسان، نهو نیشانان ه که خوا صَلَّى به موسای الْحَلِیْلُ دابوون، لهو پوو وه، که هه موویان نیشانه ی تهواو بوون و، ده رخه رو پوونکه ره وه ی پیغه مبه ر بوونی موسا بوون و، راست و تیرو تهواو بوون، هه موویان وه ک یه ک بوون.

که گو توویانه: (بِتَأْيَةِ السَّاحِرِ)، هۆ نه ی جادوو که ر! (ساجر)، به مانای جادوو که ر دی، به لام مه رچ نیه، وشه که مه به ست پتی زه م بووی، چونکه له لای نهوان زانیاری جادوو، شتیکی په سند بووه، که واته: (ساجر)، واته: مامۆستا، زانا.

(عَهْدٌ عِنْدَكَ): واته: په یمانی به تو داوه، به لینی له لای تو هه یه، (عَهْدٌ فَلَانٌ إِلَى فَلَانٍ، يَعْهَدُ عَهْدًا، أَلْقَى إِلَيْهِ الْعَهْدَ وَأَوْصَاهُ بِحِفْظِهِ)، ده گو ترئ: فلان عه هدی بو لای فلانکه س کرد، (يَعْهَدُ عَهْدًا)، واته: په یمانیکی بۆلا هاویشت، راشی سپارد، که نهو په یمان و به لینه بپاریزی.

(كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ): (أَزَلْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ، وَالْكَشْفُ: رَفَعُ وَإِزَالَةٌ مَا يَسْتُرُ الشَّيْءَ)،
 كه ده‌فرمودی: (كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ)، واته: سزاكه مان لى لابرډن، به لایه كه مان لى
 لادان.

(كَشَفُ): بریتیه له بهرزکردنه‌وه و لادانى شتیک، كه شتیک دده‌پووشى، بۆ
 وینه: سه‌رى مه‌نجه‌تیک كه لاده‌درى، ياخود په‌رده‌یه‌ك كه له‌سه‌ر شتیک لاده‌درى،
 ده‌گوتى: (كَشَفَهُ) واته: لاى‌برډ، لايدا.

(بِنَكْوَتٍ): (النَّكْتُ: النُّقْضُ وَاسْتَعْبَارٌ لِنَقْضِ الْعَهْدِ)، (نَكْتُ): به مانای
 هه‌لوه‌شانده‌وه دى، به تايه‌ت كه سىك كه ريسىك ده‌چنى، يان ده‌پووشتیه‌وه،
 دواى هه‌لپوه‌شیتیتیه‌وه، پى ده‌گوتى: (نَكْتُ) كه (نَقْض) یشى بۆ به‌كارده‌هیتى،
 به‌لام لپره‌دا خوازراه‌ته‌وه بۆ هه‌لپوه‌شانده‌وه و شاندى به‌لین و په‌يمان.

(مَهِينٌ): (المهين: الضعيف والذليل والحقير)، به مانای بپه‌یزو زه‌بوون و كه‌م
 بايه‌خ دى، حاشای مووسا ﷺ، دياره فيرعه‌ون له هه‌مبانه‌ى خويدا گوتى
 ژماردوون، بۆيه مووسای وا هاتوته به‌رچاو، نه‌گه‌رنا هپچكه‌س له مووسا ﷺ،
 له رۆژگارى خويدا خاوه‌ن عيزه‌تر نه‌بووه، وه‌ك هه‌ر كام له پتغه‌مبه‌رانى ديكه.
 (يُبِينُ): ده‌رده‌خا (يُبِينُ، يُوضِحُ)، ﴿وَلَا يَكَادُ يُبِينُ﴾، خه‌رىكه نه‌زانى قسان
 بكات، ياخود مه‌به‌ستى خوى ده‌ريخات.

(أَسْوَرَةٌ): (جَمْعُ سَوَارٍ مِنْ اسْتَوَارَ الْفَارِسِيِّ)، (أَسْوَرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ، وَأَسَاوِرٌ مِنْ
 فِضَّةٍ)، ﴿فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ أَسْوَرَةٌ﴾، (أَسْوَرَةٌ، كَوَى (سوار) ه نه‌ویش له (استوار)
 ى فارسىيه‌وه هاتوه، واته: ته‌وه‌ى له ده‌ست ده‌كرى، نجا نه‌گه‌ر (أَسْوَرَةٌ) بى،
 ته‌وه‌يه كه له زپر دروستكرابى، به‌لام نه‌گه‌ر (أَسَاوِرٌ) بى، كه كوى (سوار) ه،
 له زيوه، وه‌ك خوا ﷺ له سووره‌تى (الإنسان) دا، ده‌فرمودى: ﴿وَحَلَّوْا أَسَاوِرَ مِنْ
 فِضَّةٍ﴾ ١١، رازتيرانه‌وه به بازنه‌ى له زيو، زانايان و ايانگوتوه، به‌لام ده‌شگونجى
 بگوتى: (أَسْوَرَةٌ مِنْ فِضَّةٍ، وَأَسَاوِرٌ مِنْ ذَهَبٍ)، به هه‌رحال هه‌ندىك له زانايان

وایان هاتوته بهرچاو، که نه گهر (أَسْوَرَة) بِن مانای وایه، نهو بازنامه له زِرِ دروستیوون، به لَام نه گهر وشه ی (أَسَاوِر) به کاربهرتیری، ههردووکیان کَوْن، کَوِی (سوارن، مانای وایه له زیو دروست بیون.

(مُتَعَرِّضِينَ): واته: پیکه وه، (قَرُنٌ شَيْءٍ بِشَيْءٍ)، پیکه وه جووتکردنی شتیک له گه ل شتیک دا، (الإِقْتِرَانُ: کَالِإِزْدَوَاجِ فِي كَوْنِهِ إِجْتِمَاعَ شَيْئَيْنِ، أَوْ أَشْيَاءَ فِي مَعْنَى مِنَ الْمَعْنَى)، (إِقْتِرَان) وهك (إِزْدَوَاج) ه، له وه دا که دوو شت یاخود چند شتیک له مه به ستیک له مه به سته کاندا یه کین و پیکه وه بن.

(فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ): (أَي: حَمَلَهُمْ أَنْ يَخْفُوا مَعَهُ، أَوْ وَجَدَهُمْ خِفَافًا فِي أَبْدَانِهِمْ وَعَرَاهِمِهِمْ)، خه لکه که ی خَوِی و لیکرد، که له گه لئی سووک بن، به ناسانی به ده سته یوه بین، واته: (أَزْعَجَهُمْ وَاسْتَفْرَّهْمُ)، یاخود خه لکه که ی سووک بین، له پرووی جه سته یانه وه سووکی دیتن و، له پرووی عه قَل و عه زیمه تیا نه وه سووکه له ی هاتنه بهرچاو.

(ءَأَسْفُونَا): (الْأَسْفُ: الْحُزْنُ وَالْغَضَبُ مَعًا)، وشه ی (أَسْف): به خه مباری و تووره ی پیکه وه ده گوتری، به لَام خه مباری بُو خَوَا ﷺ به کارنا هیتیری، له قورن اندا وشه ی خه فته خواردن به کارنه هاتوه، ههروه ها له سوننه تدا، به لَام وشه ی تووره ی بُو خَوَا ﷺ به کارهاتوه، (غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ)، (سَبَقَتْ رَحْمَتِي غَضَبِي)، (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۷۵۱)، بُو یه (ءَأَسْفُونَا)، واته: (أَغْضَبُونَا) تووره یان کردین.

(سَلَفًا): (السَّلْفُ: الْمُتَقَدِّمُ)، (سلف) نه وه یه که تپیه ریبیی و، رُویشتبین، پتیشه نگ، که واته: **(سَلَفًا وَمَثَلًا)**، واته: (مُعْتَبَرًا مُتَقَدِّمًا)، په ند لیوه رگیراویکی رابردوو.

(وَمَثَلًا): (سَبَهًا)، ههروه ها (مَثَل) به مانای وپچوو دتی، شتیک به شتیک بچن، (هَذَا مِثْلُ هَذَا، شَبَهُهُ، أَوْ شَبِيهُهُ)، (مَثَل وَمِثْل)، وهك (شَبَهُ وَشَبَهُ)، یانی: نهو شته وهك نهو شته، به لَام ویرای نه وهش (مَثَل) له زمانی عه رهبیدا، به مانای

پہندیش دی، کہ تيمه به كوردیسی ده لئین په‌ند، په‌ندی پشینان، که به‌مجوره پیناسه کراوه: (قَوْلٌ فِي شَيْءٍ يُغْنِيهِ قَوْلًا فِي شَيْءٍ آخَرَ، يَتْلُوهُمَا مُشَابِهَةً يُبَيِّنُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ وَيُصَوِّرُهُ، مَثَلٌ: الصَّيْفَ صَيَّغَتِ اللَّبَنِ)، (مَثَلٌ): په‌ند، بریتیه له‌ فسه به‌ك له باره‌ی شتیکه‌وه، که وه‌ك فسه‌یه‌کی دیکه ده‌چئ، له باره‌ی شتیکی دیکه‌وه و له نیوانبندا ویکچوون هه‌یه، تا‌کو یه‌کیکیان شه‌وی دیکه روون بکاته‌وه و، وینای بکات، بؤ وینه: عه‌رهب گوتوو یانه: (الصَّيْفَ صَيَّغَتِ اللَّبَنِ)، (له‌ هاوینئ دا شیره‌که‌ت له ده‌ست دا)، که شه‌وه به‌سه‌رها‌تیکی هه‌یه: بی‌اوینک وسته‌ویه‌تی نافرته‌تیک بیئنی، دا‌وای لی‌کردوه هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل بکات، شه‌وه کاته‌ش که‌شی هاوین بووه و نافرته‌ته‌که ره‌فزی کردوه، ئجا نایا خزمی بووه، یان بیکانه بووه، دا‌وایی وا بووه که شه‌وه نافرته‌ته، هاوسه‌رگیری کردبئ، یان نه‌کردبئ، گرنک شه‌ویه هه‌زار که‌وتوه و، هه‌زاریی و نا‌چاریی سه‌ری پی به‌ مائی شه‌وه کابرایه‌دا کردوه، دا‌وای هاوکاریی لی‌کردوه، شه‌ویش پی‌گوتوه: له‌ هاوینئ دا شیره‌که‌ت زایه‌ کرد، دیاره ده‌بئ چووینئ، دا‌وای شیریک و خوراکینکی لی‌ کردبئ، شه‌ویش گوتی: له‌ هاوینئ دا، واته: شه‌وه کاته‌ی که هاتم دا‌وام لی‌ کردی هاوسه‌رگیرییم له‌گه‌ل‌دا بکه‌ی و ره‌فزت کردم، شه‌گه‌رنا ئیستا شیرت ده‌بوو.

په‌ندی کوردییش بؤ وینه: (دیزه ده‌خۆنه‌ی دیته‌وه)، یان (بانیکه‌وه دوو هه‌وایه)، هه‌موو شه‌وانه به‌سه‌رها‌تیان له‌سه‌ره، په‌ند (مَثَلٌ) یش، عاده‌ت وایه مانای زور، له‌ چهند وشه‌به‌کی که‌مدا کو ده‌کاته‌وه.

مانای گشتی نایه‌تەکان

بەسەرھاتی مووسا عليه السلام لە سێ نایەتی پێشوودا رابرد، ئەمجارە خوا بەسەرھاتی دووهم، بۆ پێغەمبەری خاتەم عليه السلام دەگێرێتەو، هەلبەتە گۆشەیه‌ك لە بەسەرھاتی مووسا، كە وەك گۆمان هەم بۆ دلدانەوێ پێغەمبەر عليه السلام، هاوێلان و شوێنكەوتووێ بەرێزیه‌تی (خوا لێیان رازی بێ)، هەرۆه‌ها برۆداران تاكو رۆژی دوایی، تاكو ژانی مرۆف لەسەر زەوی مابێ، هەرۆه‌ها هۆشداربیدانیشه بە نەیارەكانی پێغەمبەر عليه السلام، كە: بترسێن لەوێ هەمان سەرەنجامی شووم و خراپ، كە بەسەر فیرعه‌ون و دەستەو دایەرەكە‌ی هات، بەسەر تێوێش بێ، هەرۆه‌ك چۆن ئەوان بە مووسا عليه السلام بپێروا بوون، بە نایەتەكانی پێكەنین و رێزیان لە مووسا نەگرت، فیرعه‌ون خۆی بەسەردا هەلكێشا، بەلام دوایی تووشی سزاو جەزەبە‌ی خوا عليه السلام بوون، تێوێش بترسێن كە هەمان چارەنووس بەسەر تێوێش بێت، چونكە ئەگەر هەر لە رێی وانەوێ برۆن، هەمان شت كە هاتۆتە رێی وان، دێتە رێی تێوێش.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾، بە دنیایی مووسامان بە نیشانە‌كانمانه‌وه نارد بۆ لای فیرعه‌ون و، بریار بە دەستە‌كانی، دەستەو دایەرەكە‌ی، (الملا): (أَشْرَافُ قَوْمِهِ)، ئەوانە‌ی لە خەلكە‌كە‌ی ناو بە‌دروەه بوون و، دەست‌رۆش‌توو بوون و، بریار بە‌دەست بوون، بۆ‌یه‌ش ناویان لێ‌نراوێ: (ملا): (لِإِنَّهُمْ يَمُنُّونَ بِالْقُلُوبِ هَيْبَةً وَالْعُيُونَ رَوَاقًا)، لە‌بەر ئەوێ دلی خەلكیان پێ‌دە‌كرد لە سام و هە‌یه‌ت و، چاوی‌شیان پێ‌دە‌كردن لە جوانی، تە‌ماشایان دە‌كردن، زرق و برقی دنیایان زۆر بوو، ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، مووسا عليه السلام فەر‌مووی: من پە‌وانە‌‌كراوی پە‌روە‌ردگاری جیهانیانم، واتە: خوا عليه السلام منی بۆ لای تێوێ پە‌وانە‌‌كردو، كە پە‌یامی خواتان پێ‌‌بگه‌یه‌نم.

تیمه به‌سهره‌های مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ، که له سهره‌تای سووره‌تی: (القَصَص) دا، پینج نالقه‌یمان باسکردوون و، له سووره‌تی: (الأعراف) یشدا هه‌شت نالقه‌ی، واته: ههر سیزده نالقه‌که‌ی به‌سهره‌های مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ مان باسکردوون، که به پله‌ی به‌که‌م مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ناردوو‌یه‌تی، گه‌لی به‌نوو ئیسرائیل له زُیر چنگی فیرعه‌ون ده‌ربینتی، که سوْغره و پتگاری پی ده‌کردن، نافرته‌کانی ده‌هیتسته‌وه‌و، تیرینه‌کانی سه‌ر ده‌برین، به‌لام و پرای ئه‌وه به دنیایی په‌یامی خواشی به فیرعه‌ون و به که‌له‌که‌ی که قیبتیه‌کان بوون و له میسر نیشته‌جی بوون، به‌وانیش گه‌یاندوه.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴾، تنجا کاتیک نیشانه‌کانی تیمه‌ی بو هیتان، کتوپر به‌و نیشانه‌ن پیکه‌نین، خه‌لکه‌که ئه‌و نیشانه‌یان کرده‌ مایه‌ی کالته پیکردن و، پی پیکه‌نین، دیاره که مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ که گوجانی فریداوه بوته مارو، ده‌ستی بردوته بن قوئی و، بن هه‌نگلی، دوایی ده‌ری هیتاوه‌ته‌وه، وه‌ک گلوپتکی زور به شوُق نایساوه، نیشانه‌کانی دیکه که خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ههم له سووره‌تی (الْأَمَل) داو، ههم له سووره‌تی (الإسراء) دا، ده‌فهرموی: ﴿ وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴿١٠١﴾ ١٠١، نو نیشانه‌ی رۆشمنان به مووسا دا‌بوون، تنجا کاتیک ئه‌و نیشانه‌یان بیتیون، پیتان پیکه‌نیون.

﴿ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ﴾، هیچ نیشانه‌یه‌کیشمان پیتان نه‌داون، مه‌گه‌ر گه‌وره‌تر بووه له خوشکه‌که‌ی، واته: له‌وه‌ی که له پیتشه‌وه بووه، یاخود له دوایه‌وه بووه، وه‌ک له کورده‌واریدا ده‌لین، یه‌ک له یه‌کی گه‌وره‌ترو، نیشانه‌کانی که خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ به مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُی داون، ههم‌موویان گه‌وره بوون، ته‌ماشای ههر کامیکیان کردبایه، ده‌تگوت ئه‌وه‌یان له‌وی دیکه گه‌وره‌تره، ﴿ وَأَخَذْتَهُمْ بِالْعَذَابِ لَأَعْلَاهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾، به سزای نازاریش گرهمان، به‌لکو بگه‌رینه‌وه، واته: به‌لکو بگه‌رینه‌وه له‌و سه‌ره‌کشی و یاخی بوونه.

﴿ وَقَالُوا يَا تَأْتِيهِ السَّحَابُ آدُمًا كَمَا تَأْتِي سَائِرَ الْبَنَاتِ أَمْ هُوَ أَدْعَى ﴾، کاتیک که خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ به سزا کرتی و به‌لای بو ناردن، ئه‌وانیش گوتیان: ئه‌ی جادوو‌گه‌ر! ﴿ أَدْعَى لَنَا ﴾

رَبِّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ ﴿۱۳۱﴾، بۆمان له پهروهردگارت بپاریتوه، بههوی ئهوهوه که پهروهردگارت بهئینی بهتو داوه، پهیمانی له لای تو داناهه، که داوات بگریتهوه، ﴿۱۳۱﴾ اِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿۱۳۱﴾، به دنیایی تیمه پئی راستگرتوو دهیین، نهگه رهوه بهلایهیمان لهسهه لابهچی، کاتی خوی له بهسه رهاتی مووسادا ﴿۱۳۱﴾، به دریزی باسمان کردوه، که ههه جاریک بهلایهکیان بهسهه هاتوهه، نارهههت بوون، چوون بو لای مووساوه، داوایان لیکردوه، نهوجاره نهوه بهلایهیان لی لابهری، پروا دینن، بهلام که بهلایهکیان لی لاجووه، گهراونهوه سهه بهزمی پیتشوویان، ههه بهوشیوهیه، له پهیمانی کۆندا به دریزی باسی بهلایهکانیش کراوه، له سوورهتی: (الأعراف) دا، ﴿۱۳۱﴾ خَوَالِدٌ حَسَبٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَانَ مُؤْمِنًا وَّكَانَ أَبُوهُ تُغْيَابًا وَقَدْ اخذنا آل فرعون باليسين ونقص من الثمرات لعلهم يذكرون ﴿۱۳۲﴾ فإذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا هذه وإن نصيبهم سينه يطبروا يموسى ومن معه إلا إنما طبرهم عند الله ولكن أكثرهم لا يعلمون ﴿۱۳۳﴾ وقالوا مهما تأتنا به من آية لتسحرنا بها فما نحن لك بمؤمنين ﴿۱۳۴﴾ فأرسلنا عليهم الطوفان والجراد والقمل والضفادع والدم آيات مفصلات فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ﴿۱۳۵﴾

۱- ﴿۱۳۱﴾ وَالْحَسَبُ سَائِلِي، وَشَكَّةُ سَائِلِي، سَائِلِي كَرَانِي.

۲- ﴿۱۳۲﴾ وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ ﴿۱۳۲﴾، له دهستدانی بهروبووم و میوهه کشتوکال، داوی باسی پیتی دیکهیان دهکات:

۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷- ﴿۱۳۳﴾ الطوفان والجراد والقمل والضفادع والدم ﴿۱۳۳﴾، توفان و، کوللهه، نهسهپی و، بوق و، خوین، که له شوینی خوی دا به دریزی باسمان کردوه، چۆنیهتی نهوه بهلایانه چۆن بوون؟ نهمانه ههوتیان، دووانیشیان: گۆچانهکهی و دهستی بوون، نهوه نو.

ههه ندیکیش له زانایان به جوړیکی دیکه باسی نهوه نوایانه دهکهه، بهلام نهوه نوایانهی گۆمانن، له هه موویان ناشکراترن.

﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴾، تنجا کاتیک تيمه نازارو سزامان لی لابردن، ئەوان کتوپر هەلێانوەشاندووە، واتە: ئەو بەلێنە ی دابوویان، کە پرسی راست دەگرن، ئەو بەلێنە یان هەلۆەشاندووە، کە ئەو هەش بەس جارێک نەبوو، بەلام لێرەدا خوا ﷻ بە کورتیی باسی دەکات، ئەگەرنا هەتا ئەو نیشانانە هەموویان تەواو بوون، هەموو جارێ پەیمانیا ن هەلۆەشاندۆتەو، نە جارێک بوو، نە دوو و نە سێ!!

﴿ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ﴾، دواي ئەو هی خوا بە گشتیی باسی گەلی فیرعەونی کرد، کە چۆن لەگەڵ مووسادا ﷻ، بێ بەلێن و بێ پەیمان بوون، تنجا باسی فیرعەون دەکات بە تاییەت، دەفەر مۆی: فیرعەون لە تێو خەلکە کەیدا بانگی کرد، هەلەبەتە خۆی بانگی نەکردو، یان: جاریداو جارچی پاسباردن، چار بەدن و بانگ بکەن، ﴿ قَالَ يَعْزُبُ عَنِّي آلِئْسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ ﴾، گوئی: ئە ی خەلکە کەم! ئایا حوکمرا نیی میسر هی من نیه؟! ﴿ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ كَعَجْرِي مِنْ تَحْتِي ﴾، ئەم رووبارانەش بە ژیرمدا دەپۆن، واتە: بە ژیر کۆشکە کەمدا، کە لە رووباری نیلەو هەند جوگە یەکیان هەلەبەستوون، بو جوانیی و تاودتیری و بو هەر مەبەستیکی دیکە ی ویستوو یانە، تنجا ئەو جوگە و رووبارانە، هەندیکیان بە ژیر کۆشکە کە ی یان بەملاولای کۆشکی فیرعەوندا رویشتوون، ﴿ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴾، ئایا نابینن! واتە: ئایا حوکمرا نییە کە ی من و کۆشک و تەلارە کەم و، ئەو جوگە و جوبارانە کە بە ژیر کۆشکە کەمدا دەپۆن، نابینن!؟

﴿ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ﴾، یان ئایا من چاکترم لەو کەسە ی، کە ئەو بێ با یە خە، یاخود بێ هیتزو بێ توانایە، کە مەبەستی مووسا ﷻ بوو، حاشای مووسا، بەلام لە بێ با یە خان وایە، هەموو کەس بێ با یە خە، مرۆف خۆی چۆن بێت، ئاواش تەماشای خەلک دەکات! ﴿ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴾، نیزی کە نەتوانی روون بکاتەو، واتە: نیزی کە نەتوانی مەبەستە کانی خۆی روون بکاتەو و بەگە یە ن.

هه‌لَبه‌ته وهك دواپی باسی ده‌كه‌ین، هه‌موو توژی‌ره‌وانی قوربان ده‌لین: ئەم قسه‌یه‌ی فیرعه‌ون درۆ بووه‌و، ئەوی دیکه‌شیانی تۆمەت بووه، چونکه دواپی ئەوه‌ی به‌ روونی له‌ قورباندا هاتوه، که مووسا عليه السلام له‌ خوا عليه السلام ده‌پارێته‌وه:

﴿ وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَقْفَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ طه، گرێه‌ك له‌ زمانم بکه‌وه، بۆ ئەوه‌ی له‌ قسه‌م تێگه‌ن، سه‌ره‌نجام خوا عليه السلام ده‌فه‌رموی: ﴿ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى ﴿٣١﴾ طه، گوێ: داواکراوه‌که‌تت پێدرا، ئەی مووسا! که‌واته: خوا عليه السلام زمانی کردۆته‌وه، به‌لام فیرعه‌ون له‌ مووسا هه‌ر له‌ به‌هانه‌ بووه، له‌به‌ر ئەوه‌ی کاتی خۆی له‌ مائی فیرعه‌وندا گه‌وره‌ بووه، باوه‌ که‌ مووسا زمانی له‌نگی تێدا هه‌بووه، یاخود زمانی له‌ هه‌ندی پێناندا گرتوویه‌تی، ئنجا که‌ وه‌ختی خۆی فیرعه‌ون ئەو سه‌رنجی له‌سه‌ری هه‌بووه، به‌پێی ئەو سه‌رنجی پێشی حوکمی داوه، ئەگه‌رنا بیکومان خوا عليه السلام پێغه‌مه‌رێک بنێری، ئەوه‌نده‌ زمانپاراوی و هه‌واڵی پێ ده‌دات، که‌ مه‌به‌ستی خۆی بگه‌یه‌نی و ئەوه‌ی ده‌یه‌وی روونی بکاته‌وه، که‌واته: ئەوه‌ هه‌ر قسه‌یه‌ک بووه‌و، به‌ حوکمی سه‌رنجی پێشووی فیرعه‌ون له‌ باره‌ی مووساوه، گوتراره‌، نه‌ك به‌ حوکمی تێستای، که‌ ته‌ماشاش ده‌که‌ین مووسا عليه السلام له‌گه‌ڵ فیرعه‌وندا وتوژی کردوه، به‌ تابه‌تی ئەوه‌ی له‌ سووره‌تی (الشعراء) دا هاتوه، هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (طه) دا، زۆر به‌ روونی دياره‌ که‌ قسه‌کانی مووسا عليه السلام به‌لکه‌ دارو روون و پته‌وو مه‌حکه‌م بوون.

﴿ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ ﴿٤٠﴾ ده‌بوایه‌ بازنه‌ی له‌ زێری بۆ هه‌ل‌درا، واته: له‌ ئاسمانه‌وه‌ له‌لایه‌ن خواوه، ده‌بوایه‌ بازنه‌ی زێری بۆ تێدرا، بانایه، ﴿ أَرْجَاهُ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّبِينَ ﴿٤١﴾ یاخود فریشته‌کان له‌گه‌ڵی بوونایه‌و هاوده‌م و هاو‌پێی بوونایه، یانی: وێ‌پای مووسا، فریشته‌کان هات‌بانایه‌و، به‌ کۆمه‌ڵ له‌گه‌ڵی بوونایه، به‌لام تێستا مادام بازنی زێری بۆ فرێنه‌دراون و، فریشته‌ی له‌گه‌ڵ نه‌تێدراون، که‌واته: راست ناکات پێغه‌مه‌ر نه‌، میژوو زانان ده‌لین: ئەو کاته‌ پادشاکانی میسرو هه‌ندی شوینی دیکه، عاده‌تیان وابوو، بازنه‌ی زێریان

له دهست بووه، واته: مادام مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ بازنه‌ی زبیری له دهست نین، وهك دنیا‌یه‌تی، وهك لای خواش فریشته‌ی له‌گه‌ل نین، كه‌واته: نه به‌لگه‌یه‌کی دنیا‌یی هه‌یه‌و، نه به‌لگه‌یه‌کی دینی و مه‌عنه‌ویشی هه‌یه، كه نه‌و داوایه‌ی ده‌یكات راست بِن.

﴿ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ﴾، فیرعه‌ون خه‌لگه‌که‌ی خو‌ی سوو‌ککرد، واته: عه‌قلی سوو‌ککردن و چه‌واشه‌ی کردن و گه‌وجاندنی.

یاخود: خه‌لگه‌که‌ی خو‌ی سوو‌ک بینی، (أَي: جَعَلَهُمْ خِفَافًا، أَوْ وَجَدَهُمْ خِفَافًا)، سوو‌کی کردن، یان به سوو‌کی بینین، سوو‌کی لَی هه‌لگه‌وتن، ﴿ فَأَطَاعُوهُ ﴾، نه‌وانیش به قسه‌یان کرد، له‌به‌ر نه‌وه‌ی سوو‌که‌له بوون، له رووی عه‌قل و تیگه‌یشتنه‌وه، وهك چوون با كه دَی، ناتوانی به‌رد رامالی، به‌لام ده‌توانی پووش و په‌لاش و خانگه‌رووشك رابدات، بۆیه فیرعه‌ون توانی هه‌لیانخه‌له‌تینی نه‌وانیش به قسه‌یان کرد، ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴾، به دنیا‌یی نه‌وان کۆمه‌لیکی لاده‌ربوون، لاده‌ربوون له حو‌کمی عه‌قل و زگماک و شه‌ریعه‌تی خوا، بۆیه كه‌وتنه داوی فیرعه‌ونه‌وه.

﴿ فَلَمَّا ءَاسَفُونَا انْقَمَمْنَا مِنْهُمْ ﴾، کاتیک تیمه‌یان تووره کرد، بوونه هۆکاری تووره‌یی تیمه، تۆله‌مان لیستاندن، ﴿ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾، هه‌موویانمان خنکاندو، نغرومان کردن (له ده‌ریای سووردا، وهك له به‌سه‌رهاته‌که‌یدا به ته‌فصیل باسمان کرده).

﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴾، گنرمانن به پيشه‌نگ و به په‌ند، بو نه‌وانی دوایان، واته: گنرمانن به په‌ندیك كه پيشكه‌وتوه و بوته پيشه‌نگ، بو نه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ی دوایی دین، كه په‌ند له فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی وه‌ربگرن، خو‌شیان له‌وه به دوور بگرن كه به ده‌ردی نه‌وان بچن.

مەسەلە گەزەنەکان

مەسەلە یەكەم:

نێرانی موسا ﷺ بە بەلگەو نیشانه کانهوه بۆ لای فیرعهون و دارو دەسته که ی و راگه یاندنی موسا، که یتغه مبهری جیهانیانه بۆ لای ئەوان، که چی یتکه نینیان به نیشانه کان، هه رچه نده یه ک له یه کی گه وره تر بوون و، سه ره نجام سزادرانیان و، دوایی به ئیندانیان به موسا، که نه گه ر داویان بۆ له خوا بکات، تازارو به لایان له سه ر لابدات، ژی راستگرتوو ده بن، به لام بن به ئینی و په یمان شکاندنیان:

خوَا ﷻ دده فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿١٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا وَأَخَذْتَهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يَا عَمَّهْدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿١٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٢٠﴾﴾

شیکردنهوی ئەم ئایەتانه، له ده برگه دا:

(١) - ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾، به دنیایی موسامان به نیشانه کامانهوه نارد، واته: موسامان نارد، نیشانه کانی پێ بوون، که بیکومان لێره دا مه به ست له نیشانه کان (آیات)، ئەو موعجزانه بوون، که به لگه بوون له سه ر راستی یتغه مبه رابه تی موسا ﷺ، وه ک له سوره تی (الإسراء) دا، دده فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ سَعَةَ آيَاتِنَا يَنْتَبِهَنَّ فَمَا يَسْتَلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾

﴿۱۱﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفِرْعَوْنَ مُشْبِرًا ﴿۱۱۲﴾، واته: به دنیایی نُو نیشانهی پرومغان به موسادان، له
به نوو نیسرائیل بیرسه (ئهی موحهمهه ﷺ!) کاتیک که موسا چوو بُو لایان، فیرعهون
پتیکوت: ئهی موسا! من به جادوو لیکراوت تیدهگم، (موسا ﷺ) وه لآمی
دایه وهوا، گوتی: ئهو نیشانانه ته نیا پهروه ردگاری جیهانیان دایه زاندوون و، ناردوونی
و منیش به سهر به فه تارهت چووت تیدهگم، ئهی فیرعهون! که ههر واش بوو.

﴿۲﴾ - ﴿إِنِّي فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهِ﴾، (موسا مان به نیشانه کانه وه، به به لگه و
موعجزه کانه وه)، بُو لای فیرعهون و دارو دهسته کهی، نارد، (الملاء العظماء، وَاْمْتَنَفَّذُوْنَ
مِنْ قَوْمِهِ)، (ملاء) مه زنه کان و زله زله کان و، قسه رُویش تووه کان و بریار به دهسته کان له
که له کهی.

﴿۳﴾ - ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، (موسا ﷺ) فه رموی: من پهوانه کراوی
پهروه ردگاری جیهانیانم.

هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) تیرراوو نوینه ری خوا بوون بُو
لای خه لک و، په یام هه لگرو په یام هینه ری خوا ﷺ بوون.

﴿۴﴾ - ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ﴾، ئنجا کاتیک به نیشانه کانه وه چوو
بُو لایان، نیشانه کانه ی بُو بردن و نیشانی دان، وه که به لگه له سهر ئه وه که راست
دهکات، خوی پهروه ردگار ناردوو به تی، ئه وان کت و پر، دهستان کرد به پیکه نین به
نیشانه کانی، پیکه نینی دهسته و دایه ره کهی فیرعهون به نیشانه کانی موسا، هه روه ک
کالته پیکر دنه کهی هُو زی بیبروای قوره یش بووه، له رُوژگاری خُویدا، به پیغه مبه ر ﷺ و
شوئیکه وتوووه کانی له هاوه لانی به ریزی (خوا لیبان رازی بن)، وه ک خوا ﷺ له سووره تی
(المُطَفِّفِينَ) دا، ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ﴾

﴿۱۱﴾، واته: ئهوانه ی تاوانباریان کرد بوو، بهوانه ی بروایان هینابوو پتیده که نین،
﴿وَإِذَا مَرَأُوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ﴾ ﴿۲۰﴾، هه رکات پرواداران به لایندا تیده په رین، چاو

و برویان لیک هه‌ئده ته‌کاندو ناماژه‌یان بۆ یه‌کدی ده‌کرد، ﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ (۳۱)، کاتیکیش ده‌گه‌رانه‌وه بۆ لای مال و خیزانیان، زۆر شادمانانه و زۆر خوشحاله‌نه ده‌گه‌رانه‌وه، (که ئه‌مرۆش به‌ره‌هم و ده‌سته‌که‌وتیکیان بووه، کاته‌یه‌ان به‌ه‌رواداران کردوه!) ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ (۳۲)، کاتیکی بینیبایان ده‌یانگوت: ئه‌وانه سه‌رکه‌ردان و گو‌مراو سه‌ر لیشتیوان، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِيْنَ﴾ (۳۳)، هه‌رچه‌نده وه‌ک پارێزه‌ریش نه‌ناردرا بوونه سه‌ریان.

به‌لام له‌ رۆژی دوایی دا: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ (۳۴)، ئه‌مرۆ ئه‌وانه‌ی ه‌رویان ه‌ینا بوو، به‌ بی‌پروایه‌کان پێده‌که‌نن، ﴿عَلَى الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ﴾ (۳۵)، له‌سه‌ر ته‌ختان شانیان داداوه، پالیا‌ن داوه‌ته‌وه و ته‌ماشای ده‌که‌ن، ته‌ماشای بی‌پروایان ده‌که‌ن چۆن سزا ده‌درێن، ﴿هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۳۶)، ئایا ئه‌وانه‌ی بی‌پروان، سزای ئه‌وه‌یان درایه‌وه، که ده‌یانکرد؟ به‌ ته‌کید به‌ئێ، سزایان درایه‌وه.

پیشتریش گوتمان: ئه‌وه هه‌مووی دلدانه‌وه‌یه بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، بۆ ه‌رواداران، چونکه ئه‌وان ئه‌و کاته له‌ حال و وه‌زعیکی وا دابوون، بی‌پروایه‌کان پێیان پێکه‌نیون و کاته‌یه‌ان پێکردوون، به‌لکو له‌وه‌ش زیاتر نازاریان داو، واته: ه‌روادارینه! دلتان له‌ خۆتان دانه‌می‌نێ، له‌ پیش ئی‌وه‌شدا مووسا ﷺ و شو‌تیکه‌وتووانی کاته‌یه‌ان پێکاروه، له‌ لایه‌ن فیرعه‌ونییه‌ ناهه‌زه‌کانیا‌نه‌وه.

۵- ﴿وَمَا تُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾، هه‌یج نیشانه‌یه‌که‌مان پێشان نه‌ده‌دان، (پێشانی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی)، مه‌گه‌ر گه‌وره‌تر بوو له‌ خوشکه‌که‌ی، لێره‌دا: ﴿أُخْتِهَا﴾، خوا‌زراوه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه که ئه‌و نیشانا‌نه، هه‌موویان له‌ یه‌ک سه‌رچاوه‌ هاتوون، وه‌ک چۆن چه‌ند کچیک، له‌ دایکیاندا پێک ده‌گه‌نه‌وه، ئه‌و نیشانا‌نه‌ش هه‌موویان له‌وه‌دا که گه‌وره‌ بوون، جیتی سه‌رنج بوون و، به‌لگه‌ بوون، له‌سه‌ر راستی مووسا ﷺ، ئه‌وه هه‌موویان پێک گه‌یشتوونه‌وه خالی ها‌وبه‌شیان بووه، که

ده فرموی: ﴿وَمَا تُرِيهِمْ﴾، ثمه بو تاماده کردنی وینه که یه، (لَا سِجِّينَ الصُّورَةَ)، که ده فرموی: هیچ نیشانه یه کیان پدشان ناده یین، مه گهر گه وره تر له خوشکه که ی، واته: (مِنْ أُخْتَيْهَا السَّابِقَةَ)، له خوشکه پیشوو که ی، هه روه که له سووره تی (الکَهْفِ) دا، خوا ﷺ ده فرموی: ﴿وَكَانَ وِرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَضْبًا﴾، له پشتیان هه ده حوکمرانیک هه بوو، هه ر که شتیبه کی ده ست به سه ردا ده گرت، واته: (كُلَّ سَفِيْنَةٍ صَالِحَةٍ)، هه ر که شتیبه کی باشی ده ست به سه ردا ده گرت.

٦- ﴿وَأَخَذَتْهُمُ بِالْعَدَابِ لَأَعْلَمُنَّ يَرْجِعُونَ﴾، تیمه به سزا گرمانن، به لکو بگه رینه وه، که ده فرموی: بگه رینه وه، ثمه خوازراوه ته وه بو دان پیپتینان و ملکه چ کردن بو په یامه که ی، که به مووسادا ﷺ نیردراوه.

٧- ﴿وَقَالُوا يَا بَنِي آسَافِ هُوَ نَحْنُ نَحْنُ جَادُووْغَر! وَشَيْءٌ أَنبَأَهُنَّ﴾، هه م به (ها) (ه) و (ا) خویرلاره ته وه، هه م به (آئه)، واته: ته نیا به (ه)، به بی نه لیفیش خویرلاره ته وه، که ثمه ده گونجی وه که تانه دان بووی له مووسا ﷺ که تو جادووگه ری، به لأم نه وه پیناچی، چونکه سیاقه که وای ناگه یه نن، نه گه رنا فیرعه ون مووسای به جادووگه ر تو مه تبار کردوه، به لأم لیره دا سیاقه که تانه دان ناگه یه نن، چونکه نه وان داوایان له مووسا ﷺ کردوه، که سیکیش داوا له که سیک بکات، له حاله تی داوا لیکردندا مه دحی ده کات، نه ک سه رزه نشتی بکات، پیشه ی جادووگه ریش له لای نه وان، پیشه یه کی گرنک و گه وره بووه، که سیک که جادووگه ر بووه، ماموستاو زانا بووه، جادووش زانیاریه که، به لأم زانیاریه که بو مه به ستی خراب به کارده هتیری، یه کتیک له زانایان گو توویه تی: (هَذَا خُطَابٌ تَعْظِيمٌ لِمُوسَى لِأَنَّ السَّاحِرَ هُوَ الْعَالِمُ)، ثمه دواندیتکی به مه زنگرتنه و، ستایش کردنه بو مووسا ﷺ، چونکه جادووگه ر به مانای زانا دئی، واته: ماموستاو شاره زا.

٨- ﴿أَدْعُ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ﴾، (گوتیان: نه ی جادووگه ر!)، بو مان له په روه ردگارک بهارپوه، به هوئی نه وه وه که به لینی به تو داوه.

٩- ﴿إِنَّا لَمُهْتَدُونَ﴾، به دنئیایی تیمه ری پاستگرتوو ده بین.

۱۰- ﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَاقِبَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴾، به لَم کاتیک نازارمان لَن لابرَدن، اَنهو به لایه‌ی که بؤمان ناردیوون، به لایه که مان لَن دوورخستنه‌وه، کت و پِر نه‌وان په‌یمانیان شکاندو، بِن به لَین دهرچوون، (نه‌هاتنه ژیرباری وه‌رگرتنی په‌یامه‌که‌ی موسا عَلَيْهِ السَّلَام).

که‌واته: که‌گوتووایانه: ﴿ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ﴾، رای راستر نه‌وه‌یه، که نه‌مه دواندنی موسا عَلَيْهِ السَّلَام، به‌رِزلیگرتن و به‌مه‌زنگرتنه‌وهو، جوْرِيك بووه له ستایشکردنی موسا عَلَيْهِ السَّلَام، چونکه له لای نه‌وان جادووگه‌ر، مامؤستاو شاره‌زایه‌ک بووهو، رِزلیگراو بووه، هه‌موو نه‌وانه‌ی که دینی رِيك و راست و دروستیان له‌به‌ر ده‌ستدا نه‌بِن، سه‌رچاوه‌گرتوو له وه‌حیی و ده‌ستکاری نه‌کراوی خوا، په‌نا ده‌به‌نه به‌ر چاو به‌ست و جادوو فرت و قِيْل و خهَلْک فریودان، نه‌وانیش که دینتیکی راست و دروست، که له وه‌حیی‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتِن، له‌به‌ر ده‌ستیاندا نه‌بووه، بؤیه وه‌ک قه‌ره‌بوویه‌کی نه‌وه، په‌نایان بردۆته به‌ر جادوو، نه‌م مانایه زیاتر پِن ده‌چِن.

ده‌شگونجِن مه‌به‌ست پِنی تانه لئدانی موسا عَلَيْهِ السَّلَام بِن و، تۆمه‌تبارکردنی بِن به‌وه‌ی جادووگه‌ره.

ده‌شگونجِن نه‌مه جوْرِيك بووبِن له‌گالته پِنکردنی موسا عَلَيْهِ السَّلَام، به‌لَم مانای به‌که‌میان له هه‌موویان زیاتر، به‌عه‌قَل و دلّه‌وه دهنووسِن.

که ده‌فه‌رموئِن: ﴿ اِنْعَمْ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ﴾، بؤمان له په‌روه‌ردگارت بپارِئوه، به‌هؤی نه‌وه‌وه که عه‌هدی بؤ لای تۆ کردوه، (إِبْنُ عَبَّاسٍ) خاوه‌نی (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)^(۱)، که په‌کِیک له عاریفه‌گه‌وره‌کانه، سِن واتای بؤ ته‌و رسته‌یه هِنانَوِن:

۱- (لِعَهْدِهِ عِنْدَكَ بِأَنْ دَعَوْتَكَ مُسْتَجَابَةً)، به‌لَئِنی به‌تۆ داوه، که پارانه‌وه‌ی تۆ وه‌رگیراوه.

۲- ﴿مَا عَاهَدَ عِنْدَكَ مِنَ التُّبُوءِ وَالْعَجَادِ﴾، بە ھۆی ئەو ھوہ کہ بە ئینی لە لای تو ھەبەو، تو ی کردوہ بە پیغەمبەر و شکۆداری کردووی.

۳- ﴿مَا عَاهَدَ عِنْدَكَ مِنْ كُفُوفِ الْعَدَابِ عَمَّنْ آهَتَدَى﴾، بە ھۆی ئەو ھوہ کہ بە ئینی بە تو داوہ، ھەر کەسێک پێی راست بگرێ، سزای لەسەر لادەچێ.

۴- ﴿مَا حَصَلَ بِعَلْمِهِ دُونَ حَزْرِكَ، مِمَّا اسْتَطَعْتَ بِهِ أَنْ تَأْتِيَ بِخَوَارِقِ الْعَادَاتِ﴾، ئەم لیکدانە ھەبە ی چوارەم ھی (محمد الطاهر بن حاشور)^(۱)، واتە: بە ھۆی ئەو ھوہ کہ زانیارییەکی بە تو داوہ، ئەیداوہ بە جگە لە توو، بە ھۆی ئەو زانیارییە ھەش تو ئەو شتە یاسادراڤە دینی، ئەو شتە سەپرو سوپەتەرانیە دینی.

ئەوان پێیان وابووہ مووسا عليه السلام: بۆ خوێ ئەو شتانە دروست دەکات.

ھەلبەتە کہ دەفەر مۆی: ﴿بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ﴾، (ما) لە (ما) دا: ﴿مَا الْمَضْرِبَةُ﴾ بە، وەک خاوەنی تەفسیری (المیزان)^(۲)، دەئێ: (أَي: بِعَاهِدِهِ عِنْدَكَ)، واتە: بە ھۆی پەیمانە کە یەوہ لە لای تو، واتە: بە ھۆی پەیمانە کە یەوہ لە لای تو، کە ئەگەر بپوا پێنێن ئەو بە لایەمان لەسەر لایەری، بە ئەم کە بە لایەکیان لەسەر لایوو، وەک لە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام، بە تەفصیل پاسمان کردوہ، ئەوان پەیمانە کە یان ھەلۆھاندۆتەوہ، ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾: (التَّكُتُ: نَقْضُ الْعَهْدِ الْمُبْرَمِ)، (تَكُتُ): بریتییە لەوہی بەتێک چاک چنابێ و، پێسرابێ، ھەلبەوہ شێتێتەوہ.

(۱) التعمیر والتتویر: ج ۱، ص ۲۲۷.

(۲) المیزان: ج ۱، ص ۱۱۰.

مهسه لهی دووهم:

چارپدانی فیرعهون به نیتو گه له کهیدا، که مادام حوکمرانی میسره، پروبار گه له به ژیر کۆشکه کهیدا دهروون، بیگومان له مووسا باشه، که بابایه کی بن بایه خه، قسه ناروونه، نه بازنه ی زیری بو فیردراون و، نه فریشته شه هاوه نسی، که واته: نهو ده عوایه ی دهیکات راست نیه، له لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانه وه، نه نیردراوه:

خوَا ۱۰۰ دَه فِرْعَوْنَ: ﴿وَأَدَاى فِرْعَوْنُ فِى قَوْمِهِ قَالَ يَتَقَوَّمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِّمَّا يَصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ بَيْنَ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْفَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

(۱) ﴿وَأَدَاى فِرْعَوْنُ فِى قَوْمِهِ﴾، فیرعهون له نیتو خه لکه کهی دا چاری دا، (النِّدَاءُ: رَفَعَ الصُّوْتِ، وَإِسْتَاذُهُ إِلَى فِرْعَوْنَ مَجَازَ عَقْلِي، إِذْ هُوَ الَّذِي أَمَرَ بِالنِّدَاءِ)، (نِّدَاءُ): دهنگ به زرکردنه و دیه، به لأم که پال دراوه ته لای فیرعهون، مه جازیکى عه قلییه، چونکه نهو بووه که فه رمانی کردوه بانگ بکری، نه که رنا فیرعهون خو ی پتی له وه که وره تر بووه، ده ست له بن گوئیان بنی و بانگ بکات، وه ک چۆن که سیک بانگ ده دات، به لکو فه رمانی کردوه، چاریان داوه، له نیتو کوو چهو کۆلان و نهو شوینانه دا که خه لکیان تیدا بووه.

(۲) ﴿قَالَ يَتَقَوَّمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِّمَّا يَصْرَ﴾، (فیرعهون) گوتی: ئایا حوکمرانی میسر ه ی من نیه؟ کئی حوکمران و پادشایه له میسر، به س من نیم! وشه ی: ﴿مُلْكٌ﴾، به مانای حوکمرانی دئی، (حُكْمٌ مِّمَّا يَصْرَ) واته: حوکمرانی و ته سه پرروف کردن له میسر دا.

مه به سستی خوئی دهر بخت، له بهر ئه وهی زمانی ته واو نیه، به لأم وهك پئشتر گوتمان: ئه مه تۆمه تیک بووه، فیرعه ون به مووسای کردوه، که تۆمه تیکی بئ بنه ما بووه، له بهر ئه وهی خوا ﷺ له سووره تی (طه) دا، به لئینی به مووسا ﷺ داوه، دوا ی ئه وهی خوا ﷺ پئی ده فهرموئی: بچۆ بۆ لای فیرعه ون: ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ (۱۱) طه، مووسا ﷺ لینی ده پارتیه وه وه ده فهرموئی: ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ (۱۲) وئسیر لی امری ﴿۲۱﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِن لِّسَانِي ﴿۲۷﴾ بِفَقْهَهَا قَوْلِي ﴿۱۸﴾ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿۱۹﴾ هَرُونَ أَخِي ﴿۲۰﴾ أَشَدُّ بِوَدِّ أَرْزِي ﴿۲۲﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿۲۳﴾ كَيْ تَسْحِكَ كَثِيرًا ﴿۲۴﴾ إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَعِيرًا ﴿۲۵﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿۲۶﴾ طه، مووسا ﷺ دوا ی ئه وهی خوا ﷺ فهرمانی پئی ده کات بچئی بۆ لای فیرعه ون، که یا خیی بووه، چه ند داوا یه ك له خوا ی به خشه ر ده کات، ده فهرموئی: پهروه ردگارم! سینهم گوشادو فراوان بکهو، کارم ئاسان بکهو، گریه ك که له زماندا هه به بیکه وه، بۆ ئه وهی له قسه م تیبکه ن و، له نیزیکانی خۆم وه زیرو پآپشتیکم بۆ بپه خسینه، با هاروونی برام بئ، له کاره که مدا به شدار ی بکه، تا کو زۆر تۆ به پاک بگرین و، زۆر یادی تۆ بکه ین، بئگومان تۆ ئیمه ده بیینی و ههر بئنیوتین.

خو اش ﷺ بۆ هه موو ئه وه داوا یانه ی مووسا ﷺ، ده فهرموئی: داوا کار یه که ت پئدرا ئه ی مووسا! ئه وهی داوات ده کرد، بۆت جئیه جئ کر!

که واته: مووسا ﷺ له وه پۆژه وه گری ئه زمانیدا نه ماوه، به لأم گو تراوه: کاتی خوئی که مووسا له مائی فیرعه وندا گه وه بووه، جوړیک له زمان گیرانی هه بووه یان زمانی گرتوویه تی، یان هه ندی پست باش بۆی نه بئزاون، ئنجا به و وئنا کردنه پئشووه وه، فیرعه ون مووسای به وه تۆمه تبار کردوه، ئه که رنا وهك چۆن خوا ﷺ هاروونی له سه ر داوا ی مووسا کردۆته پئغه مبه ر، وهك له سووره تی (مریم) دا، ده فهرموئی: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُٗمِنْ رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَرُونَ نَبِيًّا﴾ (۲۲) واته: هاروونی برایمان پئدا وهك پئغه مبه ر، له به زه یی خۆمانه وه، ئنجا ئه گه ر براهه که ی له سه ر

داوای مووسا کردبیته پیغهمبر، به دنیایی تهو گریه‌ی له زمانیشی دا بووه، که تاکه نامرزی مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ بووه، بۆ نهوه‌ی په‌یامی خوای پتی بگه‌یه‌نتی، خوای په‌روه‌ردگار نهو زمانه‌ی مووسای ریک و راست کرده، بی گری و گۆلی کرده، که‌واته: نهو قسه‌یه‌ی هیچ بنه‌مایه‌کی نیهو، نهوه‌ی دیکه‌شمانی که ده‌لتی: ﴿مَهَيِّنٌ﴾، بی پیگه‌یه‌و بی بایه‌خه، نهوه‌ش جنتوتیک بووه و قسه‌یه‌کی ناشیرین بووه به مووسای عَلَيْهِ السَّلَامُ گوتوه، نهو قسه ناشیرینانه‌ش هه‌ر له فیرعه‌ون و هاو ویتانی فیرعه‌ون ده‌وه‌شینه‌وه.

(۷) - ﴿قُلُوْلَا اَلَيْحٰی عَلَیْهِ اَسُوْرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ﴾، (فیرعه‌ون بۆ زیاتر خه‌لک چه‌واشه کردن و، که‌وجاندنیان ده‌لتی): ده‌بووایه بازنه زیره‌کانی بۆ فریدرابانه‌یه، بازنه‌کانی که له زیرن، بۆی فریدرابانایه، ﴿اَسُوْرَةٌ﴾، خوئراویشه‌ته‌وه: (آساور)، که هه‌ردووکیان کۆی (سوار) ن و له (دستوار) یان (دستواری) فارسیه‌وه هاتوه، ﴿قُلُوْلَا﴾، (لولا): (حرف تَحْضِیضٍ مُّسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِیْزِ)، (لولا) لیره‌دا پیئیکه بۆ هاندان، به‌لام به‌کاره‌یتراوه بۆ بی توانا پیئاندان، که مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ ناتوانی و نهوه‌ی بۆ ناکرتی بازنه‌ی بۆ فری بدرین.

(۸) - ﴿اَوْ جَاةٌ مَّعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقَرَّنٰی﴾، ده‌بووایه فریشته‌کان له‌گه‌لیدا بین، پیگه‌وه هاو‌دهم بن، (اللقاء: الرمي، وَهُوَ مُسْتَعْمَلٌ هُنَا فِي الْاِنْزَالِ)، (اللقاء) به مانای فریدانه، به‌لام لیره‌دا به‌کاره‌یتراوه بۆ دابه‌زیران، یانی: مادام بازنه‌ی زیری بۆ دانه‌به‌زیراون، فریشته‌شی له‌گه‌لدا نه‌ئیرداون، که‌واته: راست ناکات، پیغهمبر نه‌یه.

(آساور) کۆی (سوار)ه، واته: بازن، که ناوا پیناسه کراوه: (حَلَقَةٌ عَرِيضَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ، اَوْ فِضَّةٌ تُحِیْطُ بِالرَّسْعِ، وَهُوَ عِنْدَ مُعْظَمِ الْأُمَّمِ مِّنْ جِلْدَةِ النِّسَاءِ، وَكَانَ السُّوَارُ مِّنْ شِعَارِ الْمَلِكِ فِي فَارَسٍ وَ مِصْرَ، يَلْبَسُ الْمَلِكُ سُوَارِيْنَ، اَوْ التَّنِيْنَ فِي الرَّسْعِيْنَ وَالتَّنِيْنَ عَلٰی اَلْعَضْدِيْنَ)، سه‌رچاوه میژووویه‌کان ده‌لین: (سوار) واته: بازن، ناقه‌یه‌کی پانه، له زیری یاخود له زیو، ده‌وری مه‌چه‌ک ده‌دات، له ده‌ست ده‌کرتن و له لای زۆره‌ی گه‌لان خسلی نافرته‌تانه، خو‌یانی پتی ده‌پازیننه‌وه، به‌لام کاتی خو‌ی له

وَلَدَاتِي فَارِسَ وَ رُومَ دَرُوشْمِي پادشاه و حاکمانان بوه، که حاکمان، دوو بازنی له دهستی کردوون. ههر بازنه له دهستیکی، یان جاری واهه بوه، دوو بازنی له مه چه کی دا بوون، دووش له قوْلی، واته: چوار بازنی له دهست کردوون.

دیاره فیرعه ون ویزانیوه، پیغمه به رایه تیش ههر پادشایه تیه، گوتوو یه تی: بوچی بازنی پی نین، ته گهر لافی پیغمه به رایه تی لی ده دات، ویزانیوه، نه ویش ههر پادشایه تی و حاکمانتی سته مکارانه به، که به زرق و برق چاوی خه لک هه لئه له تینن.

که فیرعه ون ده لی: ﴿ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيَّ أُسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكُ مَقْرِنِينَ ﴾، (او لار دید)، ده بووایه بازنه ی هه بن، یان ده بووایه فریشته ی له گه لدا بن، وشه ی: ﴿ مَقْرِنِينَ ﴾ یش، (حَالٌ مُُّؤَكَّدَةٌ لِمَعْنَى مَعَهُ، لِئَلَّا يُحْمَلَ مَعْنَى الْمَعِيَةِ عَلَى التَّأْيِيدِ الْقَوْلِي فَقَطْ)، بویه گوتوو یه تی: فریشته کان له گه لی بین، به جووتی، تا کو واهه زانری، که مه به ست له له گه لدا بوونی فریشته کان، ته نیا له گه لدا بوون و پشتگیر بیکردنی مه عنه ویه، به لکو به جهسته ش له گه لیدا ده بن.

مہ سہ لہی ستیہ م و کوتابی:

فیرعون خہ لکہ کہی گہ وجاندو کہودہ نی کردن و سووکہ لہی کردن، ئہ وانیش
فہرمانبہری بوون، چونکہ لادہر بوون لہ زگماک و عہقل، سہرہنجامیش خوا ﷺ
لییان توورہ بوو و تو لہی لی ستاندن و لہ دہریادا خنکاندنی و، کردنی بہ
پہندو عیبرہتی پینشہنگ بو خہ لک:

خوا ﷺ دہفہ رموی: ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ
﴿۵۵﴾ فَلَمَّا ءَاسَفُونَا أَنْفَعَمْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۶﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿۵۷﴾

شیکردنہوی ئہم، ئایہ تانہ، لہ شہش برگہدا:

۱- ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ﴾، خہ لکہ کہی خوئی سووک کرد، یان سووک ہاتہ بہرچاو،
(أَخَفَّهُ أَي: جَعَلَهُ خَفِيفًا)، سووکی کردن، بہ لآم (اسْتَحَفَّهُ: مُبَالَغَةً مِنْهُ)، بو زیدہ روئی
تیداکردنہ، زوری سووک کردن، توئژہرہوانی قوربان زوریان قسہ لہسہر ئہم وشہیہ
کردوہ، ئیمہش ہہول دہدہین ہہقی خوئی پی بدہین.

(اسْتَحَفَّ قَوْمَهُ)، بہ چوار واتای سہرہکی لیکیان داوہ تہوہ:

۱- (جَعَلْنَاهُمْ خِفَافَ الْعُقُولِ)، خہ لکہ کہی وا لیکرد عہقلی سووک کردن، بہ کوردیی دہگوتری:
کہودہنی کردن، گہوجاندنی و نہفامی کردن.

۲- (وَجَدْنَاهُمْ خِفَافَ الْعُقُولِ)، خہ لکہ کہی عہقل سووک ہاتہ بہرچاو، عہقل سووکی لی ہہ لکہوتن.

۳- (اسْتَهَانَ بِعُقُولِهِمْ)، کالئہی بہ عہقلیان کرد.

۴- (طَلَبَ مِنْهُمْ الْخِفَةَ وَالسُرْعَةَ فِي مُطَاوَعَتِهِ)، لئی خواستن کہ سووک بن، بہ خیرایی
دہست و برد بکن، سووکہ لہ بہدہستہوہ بین، لہ فہرمانبہری کردنیدا.

ئەم جوار واتایەیان بۆ (سَتْخَفَ) هێناون و ھەر جواریشیان گونجاون.

بە پێویستی دەزانی قسە بەکی (سید قُطْب)، (پەحمەتی خوا لێبێ) بەیتنم، لە تەفسیرە کەمی خۆی (فی ظلال القرآن) دا^۱، ئەم قسە بەی دەربارەی: ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، کردووە:

(واستخفاف الطغاة للجماهير أمر لا غرابة فيه؛ فهم يعزلون الجماهير أولاً عن كل سبيل المعرفة، ويحجبون عنهم الحقائق حتى ينسوها، ولا يعودوا يبحثون عنها؛ ويلقون في روعهم ما يشاءون من المؤثرات حتى تنطبع نفوسهم بهذه المؤثرات المصطنعة. ومن ثم يسهل استخفافهم بعد ذلك، ويلين قيادهم، فيذهبون بهم ذات اليمين وذات الشمال مطمئنين! ولا يملك الطاغية أن يفعل بالجماهير هذه الفعل، إلا وهم فاسقون لا يستقيمون على طريق، ولا يسكون بحبل الله).

واتە: گەواندنی تاغوتەکان بۆ خەڵک و جەماوەر، یان سووکە ئە کردنیان، کارێکە هیچ سەیریەکی تێدانیە، چونکە خەڵک و جەماوەر، کە نارگیر دەکەن لە ھەموو ڕێبەکانی زانست و، وادەکەن کە خەڵک ھۆشیارو زانا نەبن، راستییەکانیان لێ دەشارنەو، تاکو لە بیریان دەچنەو، وایان لێ دێ لەو راستییانە ھەر نەکوژنەو، ئەو تاغوتانە ئەو کارتیکیانە بیانەو، دەخەنە دڵی خەڵکەو، تاکو لە دلباندا جێگیر دەبن، دوایی دەروونیان بە پێتی ئەو کارتیکیانە کە تاغوتەکان و یتوووانە، کارتیکیان دەبن، پاشان بە ئاسایی دەتوانن بیانگەو جێن و خەڵکە کەش بە ئاسایی دوایان دەکەون، ئەو کاتە ئەو تاغوت و خۆسەپێنانە، بە لای راست و چەپدا دەیانبەن زۆر بە ئارامی، بابای خۆسەپێن و حوکمرانیان لە خوا یاخی، ناتوانن ئەو بە خەڵک و جەماوەر بکەن، مەگەر لە حالیکیدا ئەو خەڵک و جەماوەرە لاری بن، لە ڕێ ھەڵە کرابن و دەستیان بە ڕێسمانی خواوە نەگرتبێ.

که واته: که ده فهرموی: ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ﴾، خه لکه که هی خوی سووکه له کرد، به هه موو نه و اتا پانه هی که گوهمان، یان سووکه له ی بینین، یان که و جانندی و نه فامی کردن و، له نیوه پرۆکی خویان خالیی کردنه وه.

۲- ﴿فَأَطَاعُوهُ﴾، ئەوانیش به قسه یان کرد، که واته: فه رمان به رییه که یان بو فیرعه ون له ئەنجامی بن کیشی و، سووکه له بیانه وه بووه و، له ئەنجامی نه وه دابووه که له نیوه پرۆکی خویان خالیی کرابوونه وه.

۳- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، به دنیایی ئەوان کۆمه لئیکی لاری و لادەر بوون، به هوی لاری و لادهریانه وه، ناماده یی ئەوه یان هه بوو که فیرعه ون بیانگه و جیتی و نه قام و که و ده نیان بکات، سه ره نجام ئەوانیش فه رمان به ری بوون و به قسه یان کرد.

۴- ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾، کاتیک تیمه یان تووره کرد، تۆله مان لی ستاننده وه، یانی: شایسته ی ئەوه بوون خوا تۆله یان لی وه برگیرته وه، ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا﴾، (أي: فَلَمَّا اسخطونا، وأغضبونا)، (وَالْأَسْفُ: الحزنُ وَالغَضَبُ مَعًا)، کاتیک تیمه یان تووره و په ست کرد، وشه ی (أسف)، به مانای تووره یی و دلته نگیی و خه فه تباریی دی، له یه ک کاتدا، به لام وشه ی خه فه تباریی و دلته نگیی بو خوا به کار نایه ت، به پیچه وانه ی تووره یی، که خوا ﷻ وشه ی تووره یی به کاره یناوه له فوراندا، کاتیک تیمه یان تووره کرد، تۆله مان لی ستاننده وه، له بهرچی خوا ﷻ لیان تووره بوو؟ له بهر ئەوه ی ئەو پرۆه ی خوا لی ناپوون، له خویاندا نه یانه یشت و، خوا دیناوه که مروّف پزلیگیراو بن و، مروّف قه در گران بن و، قه درو قیمه تی خوی بزانی.

کاتیک خه لک قیمه تی خوی له ده ست ده دات و، ده بیته پووش و په لاش، به دوا ی حوکمرانه له خوا یاخیی و خۆسه پینه کانه وه و، شایسته ی ئەوه نامینن که به رده وام بن له ژیاندا، خوا ﷻ لایان ده بات، سه رزه ویان لی پاک ده کاته وه به تاغووته که شه وه، جو مالیکیان ده کات.

۵- ﴿فَاعْرِفْهُمْ أجمعين﴾، نجا تیکر ایمان نغرو کردو، خنکاندمانن.

۶- ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾، تنجا گنیرامانن به پیشه‌نگ و به په‌ند بۆ نه‌وانی دیکه، وشه‌ی (سَلَف)، خویندراویشه‌ته‌وه: (سَلَفًا)، (سَلَف) کۆی (سَلَف)ه، واته: پیشه‌نگه‌کان، پیشینه‌کان، خاوه‌نی ته‌فسیری: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللّهِ الْمَجِيدِ)^(۱)، گوتوو یه‌تی:

۱- آي: جَعَلْنَاهُمْ قُدْوَةً لِّمَن بَعْدَهُ، مِنَ الْكُفَّارِ يَسْلُكُونَ مَسَلَكَهُمْ، فِي اسْتِجَابِ مِثْلِ مَا حَلَّ بِهِمْ مِنَ الْعَذَابِ، فَكُلٌّ مِّنْ تَفَرُّعٍ وَتَجَبُّرٍ، فْفِرْعَوْنُ اِمَامُهُ وَقُدْوَتُهُ.

۲- جَعَلْنَاهُمْ مُتَقَدِّمِينَ فِي الْهَلَاكِ، لِيَتَّعِظَ بِهِمْ مِّنْ بَعْدِهِمْ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

واته: کردمانن به پیشه‌نگ بۆ هه‌موو نه‌و کافرا‌ه‌ی له‌ دوایانه‌وه دین و وه‌ک وان ده‌که‌ن، نه‌و کاته‌هه‌ر که‌سه‌ی وه‌ک نه‌وان بکات، پتو‌یست ده‌کات هه‌مان سزاش بدری، هه‌ر که‌سه‌یک وه‌ک فیرعه‌ون بکات و خۆی به‌سه‌پینتی، دیاره‌ فیرعه‌ون پیشه‌واو سه‌رمه‌شقیه‌تی، چی به‌سه‌ر فیرعه‌ون و که‌له‌که‌ی هاته‌وه، نه‌وه‌ش به‌سه‌ر نه‌و دی.

واتایه‌کی دیکه‌ی نه‌وه‌یه: نه‌وانمان کرد به‌ پیشه‌نگ له‌ فه‌وتاندا، تا‌کو نه‌وانه‌ی دوا‌یی دین، هه‌تا رۆژی دوا‌یی په‌ندیان لی وه‌ریگرن.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَثَلًا﴾، (مَثَل) به‌ مانای په‌ند دی، ده‌ش‌گونجی به‌مانای نامۆزگاری بی، ده‌ش‌گونجی به‌ مانای به‌سه‌رهاتیکی سه‌رسوپه‌هینه‌ر بی، که‌ وه‌ک چۆن په‌ندی پتیشینان بلا‌وده‌بیته‌وه‌وه‌ به‌ده‌مه‌وه‌ ده‌گیری، نه‌و به‌سه‌رهاته‌ش تا‌وا وه‌ک په‌ندی‌ک به‌سه‌ر زارو زمانانه‌وه‌ بی.

که‌واته: ﴿وَمَثَلًا﴾، یانی: (عِبْرَةٌ وَمَثَلًا)، واته: کردمانن به‌ عیب‌ه‌ت و شو‌ینی په‌ند لی‌وه‌رگرتن و، کردمانن به‌ وینه‌یه‌ک وه‌ک چۆن په‌ندی پتیشینان به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ ده‌بی، نه‌وانیش تا‌وا به‌سه‌رهاتی سه‌رسوپه‌هینه‌ری نه‌وان، به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ بی.

له سوورته تی (الروم) دا، له باره ی (استغفارف) وه، هاتوه، له ثابته تی (۶۰) دا؛ ﴿فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾، واته: خوږاگر به، به یئنی خوا راسته، با ئه وانه ی دنیانین، یاخود زانیاری ته واویان نیه ده باره ی روژی دواپی، ئه وانه تو هه ئه قه نن و تو نه جوولینن، (ای: وَلَا يَدْفَعُكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ بِأَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ إِلَى الْإِسْتِعْجَالِ وَتَرَكَ الضَّيِّقُ)^(۱)، ئه وانه ی یه قینان نیه، که زیندوو ده کرینه وه، با تو ناچار نه کهن، که په له بکه ی و خوږاگری له ده ست بده ی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأُثْبِقُ إِلَيْكَ.

(۱) الْمُخْتَصَرُ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ، جَمَاعَةٌ مِنْ عُلَمَاءِ التَّفْسِيرِ: ص: ۴۹۰.

❖ دەرسی پۈنجهم ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له نو (۹) نایهت پیک دئی، نایه‌ته‌کانی: (۵۷ - ۶۵)، هه‌موویان له باره‌ی عیسی‌ی کوپری مه‌په‌مه‌وه‌ن علیه‌السلام خوا له مه‌په‌م پازی بی، شه‌ش (۶) نایه‌تی سه‌ره‌تابان، باسی به‌ه‌موونه هیترا‌نه‌وه‌ی عیسی علیه‌السلام ده‌که‌ن، له‌لایه‌ن هاویه‌شدانه‌رانه‌وه، به‌حیساب وه‌ک به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه نه‌گه‌ر په‌رسته‌رو په‌رسته‌راوه‌کان - جگه له‌خوا - سزا بدرین، ده‌بی عیسا‌ش سزا بدری، نه‌گه‌رنا نابن بته‌کانی نه‌وانیش سزا بدرین و، نابن خو‌شیان سزا بدرین!

به‌و بونه‌په‌شه‌وه باسی عیسی علیه‌السلام کراوه، وه‌ک به‌نده‌یه‌کی هه‌لبژێ‌ردراوی خوا و، زانیاری له‌باره‌ی ناخیر زه‌مانه‌وه.

سئ نایه‌تی کۆتاییش له‌باره‌ی هاتنی عیساوه علیه‌السلام بو‌ه‌نی ئیسپرائیل و ئیوه‌پۆکی په‌یام و به‌رنامه‌که‌ینی، که‌بریتی بووه له‌یه‌کتا‌په‌رستی، به‌لام دوا‌ی خو‌ی، شو‌ینکه‌وتووانی بوونه‌چه‌ندان حی‌زیی جو‌راو جو‌ری پیکه‌وه‌ناکو‌ک و ناته‌با.

﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا
 يَا إِلَهُتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
 عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ لِبَنِيكُمْ
 فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعَلَّمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمَتَّرُكُ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُرٌّ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى
 بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا ۞٦٣ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞٦٤ فَاخْتَلَفَ
الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ أَلْعَافِ ۞٦٥

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

[ههروهها کاتیک (عیسای) کوپی مه ریه م به هه وونه هیترایه وه، به کسه ره هه لکه که ت (ئه ی موحه ممه دا) به هۆیه وه، کردپانه هه راو کاله کال ۞٥٧
گو تیشیان: ئایا په رستراوه کا ئمان با شترن یان نه و؟ ته نیا بۆ مشت و مرو شه په قسه،
بۆ یان به وینه هیتنایه وه، به لکو ته وان کۆمه لیک ی زۆر شه په قسه که رن (و چه ز
له نا کوکی که رن ۞٥٨) نه و (عیسا ﷺ) ته نیا به نده یه ک بوو، چا که مان له گه ئیدا
کرد بوو، (کرد بوو مانه پیغه مبه ر) و گیترا بوو مان به وینه یه ک، (له سه ر بالاده ستیی و
توانایی بی سنوورمان)، بۆ وه چه ی ئیسرا ئیل ۞٥٩) نه گه ر ویستباشمان به شیک له
تۆه مان له سه ر زه وی، ده گیترا ن به فریشته، ده بوونه جینشینتان ۞٦٠) به دلنیا ییش
نه و (عیسا ﷺ)، زانیاری و نیشانه یه بۆ کاته که (ئاخیر زه مان)، ئنجا له باره ی
(ئاخیر زه مان) وه، دوو دل بیتان نه بی و شوینم بکه ون، ته وه رتی راسته ۞٦١
با شه ی تانیس (له رتی راست) لاتان نه دات، بیکومان نه و دوژمنیک ی ئاشکرایه
بۆتان ۞٦٢) کاتیک عیسا ه به لگه رۆشنه کانی هینان، گو تی: حیکمه تم بۆ هینان
(هاتووشم)، تا کو هه ندیک له وه ی تیندا نا کوکی و پاجیایی ده کهن، بۆتان
روون بکه مه وه، ده جا پارێز له خوا بکه ن و فه رمان به ریم بکه ن ۞٦٣) به راستیی
ته نیا خوا خۆی په روه ردگاری من و په روه ردگاری تۆه شه، ده جا بی به رست، ته مه
رتی راسته ۞٦٤) سه ره نجامیش حیز به (شوین ئاره زوو که وتوو ده کان)، له ئیو
خۆیاندا پاجیاو نا کوک بوون، ئنجا سزای سه خت له نازاری رۆژنیک ی به تیش و
ژان بۆ ته وان ه ی سه تمیان کردوه، (وه ک هاوبه ش بۆ خوا دانان و له رتی خوا
لادان) ۞٦٥].

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(مَثَلًا): (صِفَةً وَوَضْعًا، وَالْمَثَلُ عِبَارَةٌ عَنْ قَوْلٍ فِي شَيْءٍ، يُشْبِهُ قَوْلًا فِي شَيْءٍ آخَرَ، بَيْنَهُمَا مُشَابَهَةٌ لِيُبَيِّنَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَيُصَوِّرُهُ)، [وشه‌ی (مَثَل) به مانای ناوه‌ناو دئی و، به مانای وه‌سفکردنی شتیکیش دئی، به پئی سیاق ماناکه‌ی دیاریی ده‌کری]. (مَثَل) بریتیه له قسه‌یه که له باره‌ی شتیکه‌وه، وه که قسه‌یه‌کی دیکه به‌چی له باره‌ی شتیکی دیکه‌وه، که ویکچوون هه‌بی له نیوانیاندا، تا کو به‌کتیکیان نه‌وی دیکه روون بکاته‌وه، به کوردیی ده‌لین: په‌ند.

(يَصِدُّونَ): (صَدَّ، يَصِدُّ، صَدًّا، أَي: صَجَّ وَعَجَّ)، له (لِسَانُ الْعَرَبِ) دا، ده‌لئ: (صَدَّ، يَصِدُّ، صَدًّا)، واته: ده‌نگی به‌رز کرده‌وه وه‌رای کردو گاله‌ی کرد.

(جِدَالًا): (الْجِدَالُ: الصَّرَاحُ وَإِسْقَاطُ الْإِنْسَانِ صَاحِبَهُ عَلَى الْجِدَالَةِ وَهِيَ الْأَرْضُ الصُّلْبَةُ)، (جِدَال) شه‌ره قسه‌یه، نه‌وه که مروفت هه‌ولبدات هاوه‌له‌که‌ی بخاته سه‌ر (جِدَالَة)، یانی: زه‌وی ره‌قی.

(حَصِمُونَ): (الْحَصِيمُ: الْمُخْتَصُّ بِالْخُصُومَةِ)، (حَصِيمٌ) کۆیه‌که‌ی (حَصِمُونَ) ده، بریتیه له که‌سیک، که پسه‌پۆر و تاییه‌ت بی به شه‌ره قسه‌وه دمبه‌دمه‌وه مشتومه‌ره‌وه، (الْحَصِيمُ: الْكَثِيرُ الْمُخَاصَمَةَ وَالْمُنَازَعَةَ)، (حَصِيمٌ): که‌سیک زۆر شه‌ره قسه‌وه، نا‌کۆکیی و، ده‌مه‌قائئ بکات.

(يَخْلِفُونَ): (خَلَفَ فَلَانٌ فَلَانًا: قَامَ بِالْأَمْرِ عَنَّهُ)، که ده‌گوتری: (خَلَفَ فَلَانٌ فَلَانًا)، فلانکه‌س له شویتنی فلانکه‌س دانیشت، واته: له جیاتی نه‌وه کاره‌که‌ی جیبه‌جئ کرد.

(فَلَا تَمَرَّتْ بِهَا): تیتیدا دوو دل مه‌بن، (المِرْيَةُ: الرَّدُّ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنْ الشُّكِّ)، (مِرْيَة): بریتیه له دل دلدان له شتیکی دا، دوو دل بوون له شتیکی دا، که

تایبہ تره له (شك)، واته: دوو دلیسی، به لأم (مریة)، بریتیه له دوو دلیسی له بارهی شتیگهوه، هیچ بیانوو پاساوی نه بی.

(قَوَيْلٌ): (وَيْلٌ: الْقُبْحُ، الْعَذَابُ، وَادٍ فِي جَهَنَّمَ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ فِي التَّحَسُّرِ)، (وَيْلٌ) به مانای ناقولایی هاتوهو، به مانای سزا هاتوهو، به مانای شیونک له دوزه خدا هاتوه، جاری واش ههیه، به کارده هینزی بۆ خه فهت و خه م لئ خواردن، (وَيْلَةٌ) واته: بی قهزا بی، شایستهی نهو دیه خه فهتسی بۆ بخوات.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایه تهکان

له بارهی هۆی هاتنه خوارهوهی ئهم ئایه ته موباره کانهوه: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا يَا أَلْهِنَّا خَيْرًا أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمَرُّكَ بِهَا وَاتَّعِبُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾﴾، ئهم به سه رهات و گنبدراوهیه ههیه:

اعْبِنِ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِفَرِيشٍ: إِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ، قَالُوا: أَلَسْتَ تَزْعُمُ أَنَّ عَيْسَى كَانَ نَبِيًّا، وَعَبْدًا مِنْ عِبَادِ اللَّهِ صَالِحًا، وَقَدْ عَبَدْتَهُ النَّصَارَى؟ فَإِنْ كُنْتَ صَادِقًا، فَإِنَّهُ كَأَلْهِنْتَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ ...﴾، قُلْتُ: وَمَا يَصِدُّونَ؟ قَالَ: يَضْجُونَ، «وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ»؟، قَالَ: هُوَ خُرُوجُ عَيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ (أَخْرَجَهُ: أَحْمَدُ، ٢٩٢١، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَالطَّبْرَانِيُّ، ١٢٧٤، وَالوَاحِدِيُّ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ: ٧٤٠، وَقَالَ الْهَيْتَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: (ج، ٧، ص ١٠٤)، سَنَدُهُ حَسَنٌ، وَقَالَ

مَوْثِقًا الْإِسْتِيعَابَ: قُلْنَا إِسْتَادَ حَسَنٌ وَذَكَرَهُ السُّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمَشْهُورِ: ج ۷، ص ۳۸۵،
وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ مَرْدَوَيْهِ^(۱).

واته: عهبدوولای کوری عهباس (خو لیان بازی بن)، کوتوویه تی: پیغهمبه ری
خوا ﷺ رُوژنک به قورپه یشییه کانی فهرموو: ائیسرَ اَحَدُ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فِيهِ
خَيْرٌ، واته: هیج کام له وانهی جگه له خوا، یان له جیاتی خوا ده په رستری،
خیریان پیوه نیه، نه وانیش گوتیان: نه دی تو پیئت وانیه، که عیسا ﷺ پیغهمبه ر
بووهو، بهنده به ک بووه له بهنده کانی خوا، نه صرانییه کانیش عیسیان په رستوه،
نجا نه گهر تو راست بکه ی، نه ویش وهک په رستراوه کانی تیمه یه، (واته: نه گهر
تیمه و په رستراوه کانیان بچینه دوزخ، مانای وایه عیساو نه وانه شی عیسیان
په رستوه، ده چنه دوزخ)، خوا ﷺ به م بونه وه نه م نابه تانه ی دابه زانندن، ﴿وَلَمَّا
صُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ ...﴾

یه کیک له گپره ره وه دکان ده لی: له عهبدوولای کوری عهباسم پرسی، مانای:
(یصِدُون) چیه؟ گوتی: (يَضْحُكُونَ) دهنگه دهنگ و ههرا دهکن، گوتم: نه دی
که دهنرموی: (وَاِنَّهُ لَعَلْمٌ لِّلسَّاعَةِ)، نهو زانیارییه بو تاخیر زه مان؟ عهبدوولای
کوری عهباس گوتی: مه به ست پیی ده رچوونی عیسی کوری مه ریهمه، پیس
هاتنی رُوژی قیامت (واته: پیس تاخیر زه مان).

(۱) الإستیعاب فی بیان الأسباب: ج ۲، ص ۱۹۹.

مانای گشتی نایه تہ کان

نہمه به سه رهاتی سَیِّمَه، لهم سوورته موباره که دا، که چند قسه به که له باره ی عیساوه عَلَيْهِ السَّلَامُ له دوو سَیِّ نایه تی کو تایدنا، عیسا عَلَيْهِ السَّلَامُ باسی په یامی خَوّی ده کات.

خوا ده فهرموّی: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾، کاتیک کوری مه پریه م به وینه هیندرایه وه، ﴿إِذَا قَوْمًا مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾، په کسه ر خه لکه که ت، به هوی به وینه هیترانه وه ی عیساوه عَلَيْهِ السَّلَامُ، ده نگیان به رز کرده وه وه هه راو گاله یان کرد.

﴿وَقَالُوا يَا لَأَهْمُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ﴾، گوتیان: په رستراوه کانی ئیمه چاکترن، یان نهو (عیسا)؟، واته: مادام هه ر په رستراویک و تیکرای په رسته ره کان، سزا بدرین و خیریان پیوه نه بی، وه ک له فهرمایسته که ی پیغه مبه ردا هاتوه عَلَيْهِ السَّلَامُ، یاخود سووته مه نی دۆزه خ بن، وه ک له سوورته ی (الانبیاء) دا هاتوه: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ ۸۸، واته: ئیوه وه توانه ی ده یان په رستن، به ردی دۆزه خن، ئیوه ده چنه ئیوی، که واته: نه گه ر ئیمه وه په رستراوه کائمان، بت و په یکره ره کان بچینه دۆزه خه وه، ده بی عیسا و نه وان هه که ده یه رستن بچنه دۆزه خه وه.

نجا به هوی نه وه وه کردیان به هه راو گاله، گوتیان: قسه به کی به قوه تمان کردوه، که وه ک دواپی باسی ده که ین، عه بدوللای کوری زه به عری بووه، به حساب نهو قسه به ی له رووی پیغه مبه ردا عَلَيْهِ السَّلَامُ کردوه، به لام دیاره هه ر نایه تہ کانی سوورته ی (الانبیاء)، وه لمی نهو قسه یان تیدایه که خوا ده فهرموّی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُعَذَّوْنَ ﴿۱۱﴾ لَا يَسْمَعُونَ

حَسِيْبًا وَهُمْ فِي مَا اَسْتَهْتُمْ اَنْفُسَهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٦﴾، واته: نهوانه‌ی له لای تیمه‌وه بریاری هه‌ره چاکیان بۆ دراوه، دوورن له دۆزه‌خ، گوئیان له هه‌ستی دۆزه‌خ و قرچه قرچی ناگری دۆزه‌خ نابن، نهوان هه‌رچی نه‌فسیان بیخوازی، تیدان و به‌هه‌میشه‌یی تیبدا ده‌مینه‌وه.

﴿ مَا صَرُّوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا ﴾، لیره‌ش خوا **﴿﴾** ده‌فه‌رموی: عیسا‌یان به‌ وینه نه‌هینایه‌وه، مه‌گه‌ر بۆ شه‌ره‌ قسه‌و، دمه‌به‌ دمه‌، **﴿ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴾**، به‌لکو نه‌وان کۆمه‌لێکن، زۆر هه‌زیان له‌ مشت و مپو شه‌ره‌ قسه‌یه، هه‌زیان له‌ نا‌کۆکی و ده‌مه‌قالتیه‌و به‌ دوا‌ی هه‌قدا نا‌گه‌رین.

﴿ اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي اِسْرٰٓءِیْلَ ﴾، عیسا **﴿﴾** نه‌نیا به‌نده‌یه‌ک بوو، گه‌وره‌ترین چاکه‌مان له‌گه‌لیدا کردبوو، باشت‌ترین چاکه، خوا **﴿﴾** له‌گه‌ل به‌کیک له‌ مرۆفه‌کانیدا بیکات، بریتیه‌ له‌ پنی به‌خشینی پله‌ی پیغه‌مه‌راهه‌تی، که به‌ موحه‌مه‌د **﴿﴾** نه‌و پله‌و پایه، ده‌رکایه‌که‌ی کاله‌ دراوه‌و کۆتایی هاته‌وه، موحه‌مه‌د کۆتایی پیغه‌مه‌رانه **﴿﴾** وه‌ک ده‌فه‌رموی: **﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبًا اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّیْنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿١٠٧﴾﴾** الاحزاب.

﴿ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي اِسْرٰٓءِیْلَ ﴾، کردبوومان به‌ نه‌وونه‌یه‌ک بۆ به‌نی ئیسرائیل، وه‌ک وینه‌یه‌ک له‌سه‌ر بالآ ده‌ستی و ده‌سه‌تکاروویی خواو، که ده‌توانن مرۆف به‌بنی بابیش بخولقیئنن، وه‌ک عیساو، ده‌شتوانن به‌بنی بابی و دایک بیانخولقیئنن، وه‌ک ئاده‌م و سه‌ووا.

﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ اُمَّلِيْكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلَفُوْنَ ﴾، نه‌گه‌ر ویستباشمان له‌ ئیوه‌ فریشته‌مان دروست ده‌کردن، له‌ زه‌ویدا که به‌دوا‌ی یه‌کدا دین، یان: له‌ جیاتی ئیوه‌ فریشته‌مان له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نان.

به لَآمِ یَتِّم وایه مانای یه کهم به هیتره، واته: خوَتانمان ده کرد به فریشته، که له شوینی تِستای تَبُوه، له سر زهوی بووبان به جِئشینتان.

﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمٌ لِلسَّاعَةِ﴾، به دنیایی عیسا ﷺ زانیاریه بو کاته که (ساعة)، نهو کاتهی تاخیر زه مانای تیدا دئی، لیره دا (ساعة) زیاتر مه به ست پتی تاخیر زه مانه، واته: پیچرانه وهی نه م ژیا نه دنیاییه، له دوا ی فووی یه کهم له لایه ن تیسرافیله وه به که ره نا (صور) دا، به لَآم قیامت له دوا ی فووی دووه مه وه له لایه ن تیسرافیله وه، که به سووردا ده کری، په پیداده بی، که کاتی هه آسانه وه و زیندوو کرانه وه یه، ﴿فَلَا تَمَتَّرْتْ بِهَا﴾، تنجا دوو دل مه بن، له باره ی تاخیر زه مان (ساعة) وه، ﴿وَأَسْمِعُونَ﴾، شوینم بکه ون، خوا ﷻ ده فه رموی: شوینم بکه ون، یا خود نه مه له سر زمانی پیغه مبه ره ﷻ که گوتوو یه تی: شوینم بکه ون، واته: نهی موحه ممه دا! بفه رموو شوینم بکه ون، ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، نه مه یه پتی راست.

﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطٰنُ﴾، با شه ی تانیش لاتان نه دات، له خوَتان وریا بن، شه ی تان لاتان نه دات له راسته ری، ﴿إِنَّهُ لَكُرْءُ عَدُوٍّ مُّبِينٌ﴾، به دنیایی نهو دوژمنیکی تاشکرایه بو تَبُوه.

﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنٰتِ﴾، کاتیک عیسا ﷺ به لکه ره وشنه کانی هینان، ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾، به خه لکه که ی گوت: من حکمه تم بو هینان، واته: هه موو نهو ره وشت و به ها به رزانه ی، که ده بی تاک و کومه ل خو یانیا ن پی براننه وه، هه موو نهو خووخده خراپانه ی که ده بی خو یانیا ن لیژار بکه ن، نه وه م بو هینان، که نه وه باشترین مانای حکمه ته، ﴿وَلَأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾، هه روه ها هاتووم تاکو، هه ندیک له وهی تیدا که وتوونه راجیایی، بو تان روون بکه مه وه، ﴿فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، تنجا پاریز له خوا بکه ن و فه رمانه بریم بکه ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾، به دلتیایی بهس خوا پهروه دگاری من و تیره شه،
 ﴿فَاعْبُدْهُ﴾، شجا به ندایه تیی بو بکن، ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ته مه یه
 ریی راست و بی گری و گول.

به لأم نایا وایان کرد؟

﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾، حیزیه کان له ینو خویندا که و شه راجیایی
 و ناکوکی و دهمه قالی، واته: شوینکه و تووانی عیسا عَلَيْهِ السَّلَامُ له دوی خوئی بوونه
 چند پیرو تاقم و کوم لئی ینکه وه ناکو، ﴿قَوْلِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَدَايِ
 يَوْمِ آلِيعِ﴾، سزای سهخت بو شه وانه ی سته میان کرده، له نازاری رُوژوکی به
 تیش: له وئی سزای شه و لادان و ستهم و خرایه بیان و درده گرنه وه.

خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ به لوتف و که په می خوئی، تیمه له و که سانه بگریئی، که به دوی
 همه موو پیغمه به ران ده که ون، شه و ریاز و راسته شه قامه ی خوا به پیغمه مراند
 نار دوویه تی، چاک لئی تینه گن و، باشیش پیودی پابه ند ده بن، به تایه ت
 پیغمه به ری کو تایی موحه ممه د عَلَيْهِ السَّلَامُ که سه ره رو گه وه ی پیغمه به رانه، ته واکه ری
 کارو پرؤژه که یانه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

وئنه هینانه وهی هاوبه شدانه ران به عیسی کوری مه پریم الْقَوْلِ، که نه گهر
په رسته رو په رسته او هه کان (العَبْدَةُ وَالْآلِهَةُ) سزabar بن، عیسا ش به رده که وهی و،
هه راو گاله کردیان به و بۆنه یه وه، بهر په رچدانه وهی خوا بۆیان، که عیسا
به نده یه کی خوا په سندن بووه و، موهونه یه ک بووه بۆ به نی ئیسرا ئیل و نه گهر
خوا ویستبای به شیک له مرقانی ده گیران، به فریشته ی جینشینی مرقان،
له سه ر زه وی و، عیسا هوی زانیاریه بۆ هاتنی ئاخیر زه مان، که نابی تیدا دوو
دل بن و، پتویسته پهیره وهی له خوا وراسته ریبه که ی بکه ن و ده بی وریا بن،
شه پتانی دوژمنیان لایان نه دات:

خوا دده رموی: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا مَا آلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكَ مَلَكًا فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعَلَمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ﴿٦١﴾ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٣﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له چواره برکه دا:

به ر له وهی برکه کان هه موویان بیتین، ئه م شه ش ئایه ته، به تایه تی چوار
ئایه تی به که میان، باسی نه وه ده که ن، که رۆژیک هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کان
له کۆرو مه جلیسی پیغه مبه ردا بِسْمِ اللَّهِ بوون و، وه ک له هوی هاتنه خواره وه که یدا

باسمان کردوه، پیغهمبهر ﷺ فرمویه تی: اَلَيْسَ أَحَدٌ يُعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ (أخرجه أحمد: ۲۹۲۱، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن)، واته: هیج کام لهوانه‌ی جکه له خوا، یان له جیاتی خوا ده‌په‌رسترین، خیریان پیوه نیه، نه‌وانیش گوتوو یانه، نایا تو پیت وایه که عیسا پیغهمبهر بووهو به‌نده‌یه که بووه له به‌نده چاکه‌کانی خوا، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که نه‌صرائیه‌کان په‌رستوو یانه، نجا نه‌گه‌ر راست بکه‌ی، نه‌ویش هه‌ر وه‌ک په‌رستراوه‌کانی تیمه وایه و ده‌بی وه‌ک په‌رستراوه‌کانی تیمه بچیته دۆزه‌خه‌وه! ئیدی خوا ﷺ به‌و بوونه‌وه، نه‌م نایه‌ته موباره‌کانه‌ی دابه‌زاندن.

(۱) ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾، کاتیک کوری مه‌په‌م به‌ وینه هیترايه‌وه، سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی.

(۲) ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾، کت و پر خه‌لکه‌که‌ت، به‌هوی به‌ وینه هیتانه‌وه‌یه‌وه، کردیان به‌ ده‌نگه ده‌نگ و گاله، وشه‌ی: ﴿وَمِنْهُ﴾، یانی: (من هذا المثل)، به‌هوی نه‌و وینه‌یه‌وه، واته: گاله گال و ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه‌که‌یان له‌و وینه هیتانه‌یه‌وه سه‌ری گرت، ﴿يَصِدُّونَ﴾، (آی: یضجون)، واته: ده‌نگیان هه‌ئینا، هه‌رایان کرد، وه‌ک کالته‌کردن، وشه‌ی ﴿يَصِدُّونَ﴾، خویتراویشه‌ته‌وه: ﴿يَصِدُّونَ﴾، به‌لام چ به‌: ﴿يَصِدُّونَ﴾، بی، چ به‌ (يَصِدُّونَ) بی، هه‌ر به‌ مانای (يَضْجُونَ، يَصِيحُونَ، وَيَرْفَعُونَ أَصْوَاتَهُمْ)، به‌ مانای ده‌نگیان هه‌ئینا، گاله‌یان کرد، هه‌ردووک خویندنه‌وه‌که به‌و واتایه دین.

وه‌ک (الطَّيْرِي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خوی دا^(۱) ده‌لتی: (وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ أَنَّهُمَا قِرَاءَتَانِ مَعْرُوفَتَانِ، وَلِغَتَانِ مَشْهُورَتَانِ مَعْنَى وَاحِدٍ، وَلَمْ نَجِدْ أَهْلَ التَّأْوِيلِ فَرَّقُوا بَيْنَ مَعْنَى ذَلِكَ إِذَا قُرِئَ بِالضَّمِّ وَالكَسْرِ، وَلَوْ كَانَ مُخْتَلِفًا مَعْنَاهُ، لَقَدْ كَانَ الْإِخْتِلَافُ فِي تَأْوِيلِهِ بَيْنَ أَهْلِهِ مَوْجُودًا وَجُودَ اخْتِلَافِ الْقِرَاءَةِ فِيهِ بِاخْتِلَافِ اللَّغَتَيْنِ، وَلَكِنْ لَمَّا

لَمْ یَكُنْ مُخْتَلِفًا مَعْنَى لَمْ یَخْتَلِفُوا فِي أَنْ تَأْوِيلُهُ: یَضْجُونَ وَیَجْزَعُونَ، قِبَاطِ الْقِرَاءَتَيْنِ قَرَأَ الْقَارِئُ قَمِصِيبًا، واته: قسه‌ی راست له‌وه‌دا ته‌وه‌یه، که نه‌وه دووانه دوو خویندنه‌وه‌ی ناسراون و دوو زاری باون و یه‌ک و اتایان هه‌یه، هیچ کام له‌وانه‌ی قورنایان مانا کرده، جیاوازیان نه‌خستوته نیوان مانای نه‌وه دوو وشه‌یه‌وه، چ به بۆر (صَم) بخوینرتیه‌وه‌وه، چ به ژیر (کسر)، چ به (یَصْدُونَ)، چ به (یَصْدُونَ)، هه‌ردووکیان به مانای (یَضْجُونَ وَیَجْزَعُونَ)، ده‌نکیان به‌رز کردوته‌وه‌وه و خوینانزه‌حه‌ت کرده‌وه و گاله‌یان کرده‌وه.

(۳) - ﴿ وَقَالُوا ءَأَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ﴾، هه‌روه‌ها گوتیان: نایا په‌رستراوه‌کانی تیمه باشترن یان نه‌وه؟ ئنجا ﴿ ءَأَلِهَتُنَا ﴾، خویندراوه‌ته‌وه‌ش: (ألِهَتُنَا)، یاتی: به‌بئی (هَمَزَةٌ الِستِفهام) یش: ﴿ وَقَالُوا ءَأَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ﴾، په‌رستراوه‌کانی تیمه باشترن یان نه‌وه؟ نه‌وان بینایان کرده، له‌سه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی پیغهمبه‌ر ﷺ که فه‌رموویه‌تی: (لَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ)، (أُخْرِجَهُ أَحْمَدُ: ۲۹۲۱، تعلق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن)، واته: هیچ کام له‌وانه‌ی جگه له‌خوا، یان له‌جیاتی خوا ده‌په‌رسترتین، خیریان پی‌وه‌یه، هه‌ندیک ده‌لین: بینا له‌سه‌ر نه‌وه فه‌رمایشته وایان گوتوه، واته: نه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک که له‌گه‌ل خواداو له‌جیاتی خواداا په‌رسترتی، خیری پی‌وه‌ نه‌بئی، نه‌وه ته‌نیا په‌رستراوه‌کانی تیمه بت و سه‌نه‌مه‌کان و په‌رستراوه‌کانی تیمه ناگریته‌وه، به‌لکو عیسای کوپری مه‌ریه‌میش ده‌گریته‌وه.

(۴) - ﴿ مَا صَرَفْتَهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ﴾، ته‌نیا بۆ شه‌ره قسه له‌دزی تو ته‌ویان به‌نموونه هینایه‌وه.

(۵) - ﴿ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴾، به‌لکو نه‌وان کۆمه‌لئیک زۆر مشتومرکه‌رو زۆر چه‌نه‌بازن چه‌زیان به‌شه‌ره قسه‌وه ده‌مه‌قالتی دیت، چونکه (خَصِم)، واته: (كثير الخصومة)، که‌سیک که زۆر شه‌ره قسه‌وه دمبه‌دمه‌بکات، ﴿ خَصِمُونَ ﴾ یش، کۆیه‌که‌یه‌تی.

(۶) - ﴿ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ ﴾، نه‌وه ته‌نیا به‌نده‌یه‌ک بوو، تیمه چاکه‌مان له‌گه‌لی دا کرد بوو، چاکه‌که‌ش که‌خوا ﷺ ده‌یفه‌رموی، مه‌به‌ست پی‌ئی به‌خشینی پله‌ی پیغهمبه‌راه‌تیه.

(۷) - **وَجَعَلْنَاهُ مِثْلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ**، کردبووشمان به وینه‌یکه بو وه‌چه‌ی ئیسرائیل، بو‌گه‌لی جووله‌که، وشه‌ی (مَثَلًا)، **مِثْلًا**، (ای: أَمْرًا عَجِيبًا، حَقِيقًا بِأَنْ يَسِيرَ بِذِكْرِهِ كَالْأَمْثَالِ السَّائِرَةِ)، واته: حاله‌تیکه سه‌سوره‌هینه‌ر، شایسته‌ی نه‌وه‌ بووه، که باس بکری، وه‌ک نه‌و په‌ندانه‌ی ده‌هینرتنه‌وه، یاخود وشه‌ی: (مَثَلًا: أَي عِبْرَةً)، کردبوومان به په‌ندیک و شوینی ده‌رس و په‌ند لیوه‌رگرتن، چونکه عیسا عَلَيْهِ السَّلَام خوا عَلَيْهِ السَّلَام به‌بن باب دروستی کرده‌و ته‌نیا دایکی هه‌یه که مه‌ریمه (خوا لئی رازی بن)، بابی دیار نیه، که‌واته: نه‌وه جیتی هه‌لوه‌سته‌و په‌ند لیوه‌رگرتنه، که ده‌سه‌لاتی خوا عَلَيْهِ السَّلَام له دروستکردنی مروّقه‌کاندا سنووری نیه.

که ده‌فرموی: **وَجَعَلْنَاهُ مِثْلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ**، کردبوومان به وینه وه‌ک په‌ندیک، یاخود وه‌ک عیبه‌ت بو‌به‌نی ئیسرائیل، نه‌مه نه‌وه‌ی لئ وه‌رده‌گیری که عیسا عَلَيْهِ السَّلَام ته‌نیا بو‌لای به‌نی ئیسرائیل ره‌وانکراوه، ته‌نیا بو‌وه‌چه‌ی به‌عقووب عَلَيْهِ السَّلَام، عیسا‌ش جگه له به‌نی ئیسرائیلی بو‌په‌یامه‌که‌ی خو‌ی بانگ نه‌کردوه.

که‌واته: که دوایی خه‌لکیک له ولاتانی ره‌ژناواو نه‌وروپای تیتستا، که کاتی خو‌ی ره‌میان پئ گوتوه‌و، له یونان و، له شوینه‌کانی دیکه‌دا، شوینی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام که‌وتوون، له راستیدا هه‌ر له خو‌یانه‌وه شوینی که‌وتوون، به‌لام عیسا پیغه‌مبه‌ریک بووه‌و، تایبه‌ت بو‌گه‌لی ئیسرائیل ره‌وانه کراوه، هه‌م لیره‌دا وا ده‌فرموی، هه‌م له سووره‌تی (الصف) دا: **وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ**، واته: یاد بکه‌وه که عیسا‌ی کوری مه‌ریم گوتی: نه‌ی به‌نی ئیسرائیل! من ره‌وانه کراوی خوام بو‌لای ئیوه‌و، به‌راستدانه‌ری نه‌و ته‌وراته‌م که له پیش ده‌ستی منه‌وه نیردراوه‌و، موژده‌شتان پنده‌ده‌م به پیغه‌مبه‌ریک له دوا‌ی من دئی، ناوی نه‌حمه‌ده عَلَيْهِ السَّلَام.

(۸) - **وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ**، نه‌گه‌ر وبستباشمان تيمه له ئیوه هه‌ندیک فریشته‌مان ده‌گیران، واته: هه‌ندیک له ئیوه‌مان ده‌کردنه فریشته، له زه‌ویدا ده‌بوونه نیسته‌جئ و جیداری ئیوه، یاخود هه‌ندیکیان له دوا‌ی هه‌ندیکیان

ده هاتن، هه ردوو واتابه که ی ههن. ﴿يَخْلُقُونَ﴾، (أَنْ يَخْلُقُوكُمْ)، ده بوونه جیندشینی تیوه، یاخود: ﴿يَخْلُقُونَ﴾، واته: (يَخْلِفُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)، هه ندیکیان ده بوونه جیندشینی هه ندیکیان، به دوای به کدا ده هاتن.

که واته: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ﴾، سَنَ واتای ههن:

أ- واته: هه ندیکتایمان ده کردن به فریشته.

ب- ده مانتوانی له وه چه ی تیوه فریشتان په یدا بکه یین.

ج- له جیی تیوه فریشته مان داده نان.

وهك خوا ﴿تَوْبَةٍ﴾ ده فه رموی: ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ (توبه، أي: بَدَلًا مِنَ الْآخِرَةِ)، تاپا ژیانی دنیا تان هه لَبْرَاد به سه ر (مه نژکای) دوایی دا، واته: ده سه لاتی خوا سنووری نیه وه هموو شتی پی ده کری، که تیس تاش وایک ردوه، تیوه ش بین و، فریشته ش بین و، جندیش بین، تیوه پۆلی خۆتان ده کرین، فریشته ش پۆلی خۆیان ده کرین، هه روهك جندیش که له سه ر زه وین، نه وانیش پۆلی خۆیان ده کرین.

۹- ﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِسَاعَةَ﴾، به دلنیایی نه و زانیارییه بو تاخیر زه مان (ساعة)، نه مه دوو واتای ههن:

۱- عیسا عليه السلام هۆکاره بو زانیاری هه بوون به تاخیر زه مان، که مه به ست پتی دابه زینیته، به ر له وه ی تاخیر زه مان بی، واته: کاتی عیسا عليه السلام داده به زی بو سه ر زه وی، له تاسمان داده به زی، نه وه ده زانی که کۆتایی هاتنی ژیانی مرووف له سه ر زه وی، زور نزیك بوته وه، نه م رایه له عه بدوللای کوری عه عباس و موجهیدو قه تاده وه (خوا لییان رازی بی)، گپردا وه ته وه واته: رانوی: ﴿وَإِنَّهُ﴾، ده چپته وه بو عیسا عليه السلام (۱)

۲- رایه کی دیکه هه یه، که رانوی: ﴿وَإِنَّهُ﴾، ده چپته وه بو قورئان، (أي: القرآن عِلْمٌ لِلْسَاعَةِ)، زانیارییه وه کاری زانیارییه ده رباره ی تاخیر زه مان، واته: قورئان هۆکاری زانیاری هه بوونه به پۆلی دوایی به گشتیی، یاخود به تاخیر زه مان، چونکه وشه ی

(۱) دوایی له وه باره وه سن ده فی سونه ت دینین

(ساعة) به کاتیکي دياربيکرو ده‌گوتري، که ناخير زه‌مانی تيدا دي، ياخود قيامه‌تی تيدا دي، ياخود هه‌ردوو قو‌ناغی ناخير زه‌مان و قيامه‌تی تيدا دين، له پو‌ژی دوايي دا، نه‌م راپه‌ش هه‌سه‌ن و قه‌تاده‌و نيينو جوبه‌ير په‌سنديان کرده، چونکه له نيو قورئان دا نه‌و به‌لکه جو‌راو جو‌رانه هه‌ن، بو‌ نيسپاتی نه‌وه که زيندوو کرانه‌وه‌و سزاو پادا‌شت هه‌يه.

(۱۰) - ﴿فَلَا تَمُرَّتْ بِهَا﴾، واته: تيدا دوو دل مه‌بن، له باره‌ی (ساعة) ده‌وه دوو دل مه‌بن، (الإمراء: الشُّكُّ)، دوو دئیی.

(۱۱) - ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾، هه‌روه‌ها شوينم بکه‌ون، (إتبعوا مَا أَرْسَلْتُ إِلَيْكُمْ مِنْ كَلَامِي وَرَسُولِي)، شوين نه‌وه بکه‌ون، که بوم ناردوون له فه‌رمايشته‌که‌م و په‌وانه کراوه‌که‌م، تنجا نه‌که‌ر وایي، نه‌وه راسته‌وخو فه‌رمايشتی خواهی، ياخود: ليره‌دا وشه‌ی (قُل) که به‌ سباق و سه‌لیقه ده‌زانري، قرتتراهه، يانی: (قُلِ اتَّبِعُونِ) نه‌ی پتغه‌مه‌ر ﷺ نه‌ی موحه‌مه‌د! بلتی: شوينم بکه‌ون، ﴿هَذَا صِرْطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، نه‌مه‌ رپی راسته، که‌واته: ده‌گونجی، ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾، فه‌رمايشتی پتغه‌مه‌ر ﷺ بی و، خوا ﷺ له‌سه‌ر زمانی نه‌و فه‌رموو‌يه‌تی.

(۱۲) - ﴿هَذَا صِرْطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، تا نه‌مه‌ رپی راسته، واته: قورئان رپی راسته، ياخود: خوا به‌يه‌ککرتن و ته‌نیا به‌ندایه‌تیی بو‌ خوا کردن، ياخود تايینی نيسلام به‌ گشتی، رپی راسته، هه‌موویان ده‌گرتته‌وه.

(۱۳) - ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾، با شه‌يتانیش لاتان نه‌دات، لارپتان نه‌کات، هه‌ته‌تان نه‌کات، ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾، وه‌ک نه‌وه وایه، که له‌ عه‌ره‌بيیدا ده‌گوتري: (لَا أَعْرِفُكَ تَفَعَّلَ كَذَا)، يان (لَا أَلْفَيْتُكَ فِي مَوْضِعٍ كَذَا)، نه‌زانم تو نه‌وه‌ت کردی، يان: نه‌تینم له‌ فلان شوين، واته: نه‌وه مه‌که‌و له‌ فلان شوين مه‌به، ليره‌ش واته: له‌ خو‌تان وریابن و با شه‌يتان لاتان نه‌دات.

(۱۴) - ﴿إِنَّهُ لَكُرْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾، به‌ دلنیايي نه‌و بو‌ تيوه دوژمنیکی ناشکرایه، نه‌مه‌ هو‌کار دوژی (تعلیل)ه، بو‌ نه‌وه‌ی رابرد، واته: چونکه نه‌و بو‌ تيوه دوژمنیکی ناشکرایه، ده‌بی له‌ خو‌تان وریا بن، نه‌که‌رنا له‌ راسته شه‌قامی خوا لاتان ده‌دات.

هه ندیک ورده کاریی مانای (ولمّا ضرب ابنُ مرتیرَ مثلاً)

(الطَّيْرِي) له ته فسیره که ی خوئی دا ده لئی: (وَلَمَّا سَبَّ اللّٰهُ عِيسٰی فِی اِحْدَیْهِ وَاِنْشَآئِهِ اِیَّاهُ مِنْ غَیْرِ فَحْلِیْ بِاَدَمَ، فَمَثَّلَهُ بِهٖ بِاَلّٰهُ خَلَقَهُ مِنْ تَرَابٍ مِنْ غَیْرِ فَحْلِیْ، اِذَا قَوْمُكَ یَا مُحَمَّدٌ مِنْ ذٰلِکَ یَضْحَکُوْنَ وَیَقُوْلُوْنَ: مَا یُرِیْدُ مُحَمَّدٌ مِنْآ اِلَّا اَنْ تَتَّخِذَهُ اِلَیَّهَا نَعْبُدُهُ، کَمَا عَبَدَتِ النَّصَارٰی الْمَسِیْحَ)^(۱).

واته: دواى نه وهی خوا^(۱)، له وه دا که عیساى هینا وه ته دى و پیگه یاندوه، به بی نه بوونى باب، چواندوو به تی به تاده مه وه، که تاده می شه نه بابى هه بووه و نه دایک، له سووره تی (آل عمران) دا، ده فه رموی: ﴿ اِنَّ مَثَلَ عِيسٰی عِنْدَ اللّٰهِ کَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ کُنْ فِیْکُوْنُ ﴿۳۱﴾، خه لکه که ت، نه ی موحه ممه دا! ﴿۳۱﴾ به هوئی نه وه وه کردیان به هه راو گاله و گوتیان: موحه ممه د نه وهی له تیمه ده وی، که بیکرین به په رستراو، هه روه ک چوَن نه صرانییه کان مه سیح ده په رستن.

هه ر (الطَّيْرِي) له ته فسیره که ی خوید^(۲)، رایه کی دیکه دینى، ده لئی: (بَلْ عَنٰی بِذٰلِکَ قَوْلِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿۱۸﴾ اِنَّکُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبٌ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَهَا وَرَدُوْنَ ﴿۱۸﴾ الانبیاء، قیل المُشْرِکِیْنَ عِنْدَ نَزْوِلِهَا: قَدْ رَضِیْنَا بِاَنْ تَکُوْنَ اِلٰهَتُنَا مَعَ عِيسٰی وَعَزْرِیْرِ وَالْمَلَآئِکَةِ، لِاَنَّ کُلَّ هٰؤُلَآءِ مِمَّا یُعْبَدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ).

واته: به لکو مه به ست له م وینه هینا وه وه یه، فه رمایشتی خوایه که فه رموی: ﴿ اِنَّکُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبٌ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَهَا وَرَدُوْنَ ﴿۱۸﴾

(۱) جامع البیان، برقم: ۳۰۹۶۸.

(۲) جامع البیان، برقم: ۳۰۹۷۱.

﴿۹۸﴾ الأَنْبِيَاءُ، قسهی هاوبهش بۆ خوا دانرهکان، له کاتی دابهزینی ئه و نایه تهی سوورتهی (الأنبياء)، که گوتیان: تيمه رازيين، په رستراوه کانی تيمهش له گه ل عيساو عوزهيرو فریشته کاندای بن، چونکه هه موو ئه وانه له جیاتی خواو، له گه ل خواوای په رستراون.

ده شکونجی به هوئی ئه و فه رمووده یه ی پيغه مبه ره وه ﴿۹۹﴾ بوو بن، که له هوئی هاتنه خوا ره وه که ی دا باس مان کرد، که ده فه رمووی: اَلَيْسَ اَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فِيْهِ خَيْرٌ، واته: هه چ کامه له وانه ی جگه له خوا، یان له جیاتی خوا ده په رسترتین، خیریان پي وه نیه.

(القرطبي)، له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ئاوا له باره ی ئه و نایه تانه وه قسه ده کات، ده لئ: ﴿لَمَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ: ﴿۱۰۰﴾ وَاسْتَلَّ مِنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا اَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اِلٰهَةً يُعْبَدُونَ﴾ ﴿۱۰۰﴾ الزخرف، تعلق المشركون بامر عيسى، قالوا: ما يريد محمد إلا أن نتخذة إلهًا كما اتخذت النصارى ابن مريم إلهًا، وعن مجاهد قال: إن قريشًا قالت: أن محمدًا يريد أن تعبده كما عبد قوم عيسى، عيسى، فأنزل الله هذه الآية..

واته: فه تاده گوتوویه تی: کاتیک خوا ﴿۱۰۰﴾ ئه و نایه ته ی دابه زاند، که هه ر له سوورتهی (الزخرف) دا هاتوه: (له و پيغه مبه رانه ی له پيش تودا ره وانمان کردوون بپرسه، نایا جگه له (خوای) به به زه یی، په رستراوایکی دیکه مان داناون بپه رسترتین؟) هاوبهش بۆ خوا دانره کان عيسايان النبي ﷺ کرده بيانوو، گوتیان: موحه ممه د ﴿۱۰۱﴾ ده یه وئی تيمه به په رستراوی بگرين، وه ک چوون نه صرانییه کان کور ی مه ریه میان به په رستراو گرت، هه ره ها له موجاهیده وه هاتوه، که گوتوویه تی: قوره يشییه کان گوتیان: موحه ممه د ده یه وئی بپه رسترتین، وه ک چوون که لی عيسا عيسايان په رست، خواش ﴿۱۰۲﴾ ئه م نایه ته ی نازده خواو.

(الْقُرْطُبِيُّ) رىۋايەتتىكى دېكە^(۱)، ھەر لەو بارەوہ دېتى: (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَرَادَ بِهِ مُنَاطِرَةَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي شَأْنِ عِيسَى)، واتە: ەبدولئلاى كورى ەعباس (خو لىيان رازى بى)، گوتوويەتى: خو ﷺ مەبەستى لەو وئە ھىنانەوہيە، ئەو وتووئزەى ەبدولئلاى كورى زەبەرىى بوو ەلگەل پىغەمبەردا ﷺ لە بارەى عيساۋە، كە پى گوت: ئايا تۆ پىت وا نىە عيسا ﷺ پىغەمبەرى خو بوو، بەندەيەكى چاكى خو بوو؟ پىغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: با، گوتى: مادام ھەموو ئەوانەى لە جياتى خو ﷺ دەپەرستىن بچنە دۆزەخ، دەبى عيساش بچىتە دۆزەخ!

ھەلبەتە ئەو ھۆكارانە ھەموويان گونجاون، چ بەھۆى فەرمايشتەكەى پىغەمبەرەوہ ﷺ بو بى، چ بەھۆى ئايەتەكەى سوورەتى (الأنبياء) دەو بو بى، چ بەھۆى ئايەتەكەى سوورەتى (آل عمران) دەو بو بى، گرنگ ئەوہيە ھاوبەش بو خو دانەرەكان، ئەوہ كە پەرستراۋەكان لەگەل پەرستەرەكانياندا دەچنە دۆزەخەوہ، كرديويانە بە بەلگەو دەستەچىلەى ئەوہ: عيساۋ عوزەيرو فرىشتەكانىش كە دەپەرستىن، دەبى بچنە دۆزەخەوہ، بەلام بىگومان پتوانە (قياس) كردنەكەيان لە جىتى خۇيدا نىەو، ئەمە لە زمانى ەپەببىدا پى دەگوتى: (قياس مَعَ الْفَارِقِ)، پتوانەكردن لەگەل جياوازى دا، يان كوردەوارى دەلئىن: قياسى كەشكى لە مەشكى، چونكە:

۱- خو ﷺ لە ئايەتەكەدا دەفەرموى: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (الأنبياء، تيوو ئەو شتانەى دەيانپەرستن، نەيفەرمو: تيوو ئەو كەسانە، (مَا) بو شتانە، نەك بو شەخسان، نەيفەرمو: (إِنَّكُمْ وَمَنْ تَعْبُدُونَ)، كەواتە: مەبەست پى پەيكەرو بت و سەنەم و ئەو شتانە بوون كە پەرستوويانن.

صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾، نه‌وانه‌ی له نوژده‌کانیان بیتاگان، بیتکومان مانابه‌که‌ی هه‌له‌ده‌ده‌چن، یان نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (النساء) که ده‌فرمووی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾ ﴿١٣﴾، نه‌گه‌ر له‌سه‌ر (لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ) بوه‌ستی، هه‌له‌یه، چونکه خوا فرموویه‌تی: به‌سه‌رخو‌شیی توخنی نوژئی مه‌که‌ون، نه‌یفه‌رموه: توخنی نوژئی مه‌که‌ون.

ئجبا با چوار فرمایشتیش له‌باره‌ی ئەم نایه‌تانه‌وه، بیتین:

۱- (عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدَى كَانُوا عَلَيْهِ إِلَّا أَوْتُوا الْجَدَلَ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ ﴿٨٨﴾ الزخرف)، (أخرجه ابن ماجه: ٤٨، وأحمد: ٢٢٢٥٨، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث حسن بطرقه وشواهد).

واته: ئەبوو ئومامه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده‌لن: پتغهمبه‌ری خوا ﷺ فرمووی هیچ کۆمه‌لێک، دوا‌ی ئەوه‌ی رێنمایی و رێ راست پێشاندرانیان پێدراوه، گومرا نه‌بوون، مه‌گه‌ر به‌هۆی شه‌ره‌ قسه‌و، مشتومره‌وه (که هه‌ر کامێکیان بیه‌وئ قسه‌ی خو‌ی سه‌رکه‌وئ، بئ ئەوه‌ی ته‌ماشایه‌کن، داخۆ هه‌ق له‌ کوئیه).

چونکه وه‌ک له‌ شیکردنه‌وه‌ی مانای وشه‌کاندا هینامان، (جدال) ئەوه‌یه دوو که‌س، هه‌ر کامێکیان بیه‌وئ ئەوه‌ی دیکه‌ بخات، ده‌گوترئ: (الجدال: الأَرْضُ الصُّلْبَةُ) زه‌ویه‌کی سه‌خت، که دوو که‌س زۆران ده‌گرن، ملانه ده‌گرن و هه‌ر کامێکیان ده‌یه‌وئ ئەوه‌ی دیکه‌ بخاته سه‌ر زه‌وی، (جدال) یش له‌وه‌وه‌ هاتوه، هه‌ر بۆیه له‌ ئیسلامدا (جدال) مه‌گه‌ر به‌ ناچاری، نه‌گه‌رنا به‌ شتیکی ناپه‌سند داندراوه، به‌لام و تووژوو گفتوگۆ (حوار) په‌سنده.

۲- پتغهمبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: (الأنبياء إخوانة لعلات، أمهاتهم ستى ودينهم واحد، وأنا أوتى الناس بعيسى ابن مريم، لأنه لم يكن بيني وبينه نبي، وإنه نازل، فإذا رأيتموه فاغرفوه: رجل مزروع إلى الحمرة والبياض، عليه ثوبان مضمضان كأن رأسه يقطر، وإن لم يصبه بلل، فبندق

الصُّلَيْبِ، وَيَقْتُلُ الْخَنْزِيرَ، وَيَصْعُجُ الْجِزْيَةَ، وَيَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْإِسْلَامِ (أخرجه أحمد: ۹۲۷۰)،
 واتە: پىغەمبەران بران، دايكانيان جۇراوجۇرن، بەلام يەك نايىنيان ھەيە، (وہك چۇن
 پياويك چەند ھاوسەرىكى ھەن، مندالەكانى بايان يەكە، بەلام دايكانيان جيان)، منىش
 نزيكتىن كەسم و لە پىشتىن كەسم لە عىساي كورى مەرىمەو، چونكە لە ئىوان من
 و ئەودا ھىچ پىغەمبەرىك نەبوو، ئەويش دادەبەزى (لە ناسمان)، كە دىتتان بيناسن
 پياويكى دەستەيە بە لاي سوورو سىپى دا، دوو پۇشاكى (مۇمىرى) لە بەردان سەرى بەپى
 تەپوون وەك ناوى لى بىكتى، خاچ دەشكىتى، (ئەو خاچەي تىستا نەصرانىيەكان لە مىلى
 دەكەن و بە پىرۈزى دەگرن)، بەراز دەكوژى و، سەرانە لا دەبات و خەلك بۇ ئىسلام
 بانگ دەكات.

واتە: ھەر ئەو شەرىعەتەي پىغەمبەر موھەممەد ﷺ ھىناويەتى، عىسا ﷺ
 ھەر ئەو تەبەنىيى دەكات، لە دواي پىغەمبەرى خاتەمەو، ھىچ پىغەمبەرىك
 نايەت، عىساش پىغەمبەرىكى پىشتەرەو لە ناسمانەو دادەبەزى و، شەرىعەتى
 پىغەمبەرى كۆتايى جىبەجى دەكات.

۳- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا، فَلْيَكْسِرَنَّ
 الصُّلَيْبَ، وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَنْزِيرَ، وَلْيَصْعَقَنَّ الْجِزْيَةَ، وَلْيَتْرَكَنَّ الْقِلَاصَ، فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا، وَلْيَدْهَبَنَّ
 الشُّحْنَاءُ وَالْتَبَاغُصُ وَالْتَحَاصُدُ، وَلْيَدْعُوَنَّ إِلَى الْمَالِ، فَلَا يَقْبَلَهُ أَحَدًا) (أخرجه البخاري: ۲۲۲۲،
 ومسلم: ۱۵۵، والترمذي: ۲۲۲۳، وابن ماجه: ۴۰۷۸ وأبي عوانة: ۳۱۳، غيرهم).

واتە: ئەبوو ھورەيرە رەيھە، دەلتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئى: عىساي كورى
 مەرىمەم وەك ھاكىمىكى دادگەر دادەبەزى (لە ناسمان)، خاچ دەشكىتى و بەراز
 دەكوژى، (كە تىستا نەصرانىيەكان، لە ئەنجامى لادان لە دىنى خواو، گوشتى
 بەرازيان پەوا كىردو، مەييان پەوا كىردو، زىنايان پەوا كىردو،) سەرانە لادەبات،
 (واتە: كەس نامىنى وەك خاوەن كىتىپ سەرانەيان لى وەرىگىرى، ھەموو خەلك
 دىتە ژىر سىبەرى ئىسلامەو،) ھوشتى زۇرباش واز لىدەھىترىن، كەس سواريان

نابى بۆ ئىش و كار، (مال و سامان زۆر دەبى)، كىنە و رق لە يەكدى ھەستان و ھەسوودى بە يەكدى بىردن نامىنى، عيسا عليه السلام بانگ دەكات بۆ مال و سامان، كە خەلك وەريىكرى، بەلام كەس ئىي وەرناكرى، (خەلك لەو كاتەدا دەولەمەندو بى نىاز دەبن لەو ھى ھەدەقەو زەكات وەربىكرن).

۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فِيكُمْ، وَإِمَانُكُمْ مِنْكُمْ»} (أخرجه البخاري: ۳۴۴۹، ومسلم: ۱۵۵)، واتە: ئەبوو ھورەيرە رضي الله عنه، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: ھالتان چۆن دەبى، كاتىك كورى مەريەم دادەبەزىتە ئىوتان و، پىشەوايەكەتان لە خۆتان دەبى!

واتە: ئەو كەسەى پىشەوئىيتان بۆ دەكات، ھەر لە خۆتان دەبى، (ئىمامەكە قامەتى نووژكردنى بۆ كراو، دەلى: ئەى عيساى مەسىح! پىشەكەو، دەلى: نەخىر مادام قامەت بۆ تۆ كراو، تۆ ئىمامەتتەكە بەكە).

مەسەلەى دووهم:

دوای ئەوەى عیسا عليه السلام بەلگە رۆشنەکانى هێنان، بە خەلکەكەى راگە یاندووە كە: حیکمەتى بۆ هێنان و، روونکردنەوێ هەندىك لە راجایەكانى پێراگە یاندوون، پێشیراگە یاندوون كە تەنیا خوا پەروەردگارى خۆشى و ئەوانیشە، كە چى پەیرهوانى بەرنامەكەى دوای خۆى، بوونە چەندان حیزب و تاقمى پێكەووە ناكۆكى جۆراو جۆرو، سەرەنجام سزای دادگەرانیى خوا لەسەر سەتمەكارانیان پێویست بوو:

خو عليه السلام دهفرموى: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأَيِّنْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعِذُّوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلًا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ئۆ برگەدا:

(١) ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک عیسا عليه السلام بەلگە رۆشنەکانى هێنان، (البیئات: المعجزات، أو آیات الإنجیل، أو الشرائع)، بەلگە رۆشنەکان، دەگونجێ مەبەست موعجیزەکانى بێ، وەك زیندوو کردنەوێ مردوو، چاککردنەوێ نەخۆشى گول و بەلەك و كەرو كۆیرى زگمەك و تا دوایی، دەشگونجێ مەبەست ئایەتەكان و پستەكانى ئینجیل بێ، دەشگونجێ مەبەست ئەو حوكمە شەرعییە رۆشنانە بێ كە هێناونى.

(٢) ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾، (كاتیک عیسا عليه السلام بەلگە رۆشنەکانى هێنان)، فرموى: بە دنیایی حیکمەتم بۆ هێنان، حیکمەت ئەگەر مەنەوێ بە یەك وشە مانای بکەین، واتە: دانایی، کارامەیی، لێزانى، بەلام لە راستییدا (حیکمەت) وەك لە ئایەتەكانى سوورەتى (الإسراء) وەردەگیرى و، لە تەفسیری سوورەتى (الإسراء) دا باسمان

کردوه، بریتیه له خوُ رازاندنهوه به سیفته بهرزو جوانه کان و، له خوُ دارنینی سیفته ته نزم و پهست و خراپه کان، چونکه خوا ﷺ دوی نهوهی له نایه ته کانی: (۲۲ - ۳۹) دا، بیست و چوار (۲۴) خسهلّت باس دهکات، دواژه (۱۲) یان بهرزو پهسندو چاک و، دواژه (۱۲) شیان نزم و پهست و خراپ، دوابی دهفه رموی: ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ (۳۹) ، نهوه نهو حکمه ته یه که پهروه دگارت بوُی سروش کردووی. کهواته: حکمهت بریتیه له خوُ رازاندنهوه به سیفته بهرزو پهسندوه کان و، خوُ بژارکردن له سیفته نزم و خراپه کان.

به لّام زانایان و توژره وان هه ندیکیان گوتوو یانه: حکمهت واته: شه ریعته، هه ندیکیان گوتوو یانه: نهو ئینجیله ی که حکمهت ده گرته خوُی، چونکه ته و پات بریتی بووه له بهرنامه یه ک که هه موو پیغه مبه رانی به نوو ئیسرانیل کاریان پیکردوه، به لّام ئینجیل کومه لیک ناموژگاریی رووحیی و په وشت و ئاکاری بهرزو پهسندی تیدان.

۳- ﴿وَلَا يَنْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ (ههروه ها هاتووم) تاکو، هه ندیک لهوهی تیدیا که وتوونه راجیایی، بوُتان روون بکه مه وه.

۴- ﴿فَأَنْفَعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ده جا پاریز له خوا بکهن و، فه رمانه بریی من بکهن، پاریز له خوا بکهن به شوینکه وتنی کتیه که ی و، فه رمانه بریی من بکهن، به وه که ریبازه که م بگرن.

لیره دا هه م (طَبْرِي)، هه م هه ندیک له توژره ره وانی دیکه، له روونکردنه وهی نهو قسه یه دا، که عیسا ﷺ فه رموو یه تی: ﴿وَلَا يَنْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾، تاکو ته وهی تیدیا که وتوونه راجیایی بوُتان روون بکه مه وه، گوتوو یانه: (الأُمُورُ الدُّنْيَا لَا الدُّنْيَا)، کاروباری تایینی نه ک کاروباری دنیا یی، به لّام نه وه قسه یه که هه ر له خوُوه کردوو یانه، ئنجا (طَبْرِي) ه، یان هه ر که سیک دیکه یه، چونکه عیسا ﷺ نه یگوتوه: کاروباری دینی تان بوُ روون ده که مه وه، له

هی دنیایی ده گهریم، دینیش بو ریکخستی دنیا هاتوه، که واته: نهو قسه یه هرچه نده (طبری) و ژماره یه که له توژره وان که په نکه له ویان وه رگرتبی، هیناوانه، به لام له راستیدا قسه یه که له جتی خویدا نیه.

(۵) ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾، به دنیایی بهس خوا پهروه ردگاری من و تپوه شه.

(۶) ﴿فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئنجا به ندایه تیی ته نیا بو خوا پکه، نا ئمه ری راسته.

که ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، نه م راستیه له سووڙتی (آل عمران)، نایه تی (۵۱) دا هاتوه، له سووڙتی (المائدة)، نایه تی (۱۱۷) دا هاتوه، له سووڙتی (مریم) نایه تی (۳۶) دا هاتوه، له سووڙتی (الزخرف) نایه تی (۶۵) ش دا هاتوه، واته: له چوار شوین له قورئاندا دووباره بوته وه، نه وه ش بهر په چدانه وهی نه صرانییه کانه، که ده لین: عیسا کوری خوا به، به شیکه له خوا، یان به شیک له پهروه ردگاری تیی هیه، نه وه هه مووی بهر په چدانه وهی نهو قسانه ی نه وان، خوا ﷺ زانیویه تی نه صرانییه کان به زوری نه وه ده بیته هو ی گومرایان، بو یه نهو راستیه ی له چوار شوین له قورئاندا دووباره کردوته وه، سووڙته کانی: (آل عمران، المائدة، مریم، الزخرف)، [به دنیایی هه خوا پهروه ردگاری من و تپوه شه، بپه رستن، نا نه وه ری راسته].

به لام بگوتری: عیسا کوری خوا به، یان به کیکه له سیه کان، ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ...﴾ (۷۲) المائدة، به ته نکید نه وه شیرک و بیبرواییه.

(۷) ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾، حیزبه کان و، کومه له کان، له تپو خویداندا که وتته راجیایی، (الأحزاب: الفرقی النصرائیه الکثیره)، (الأحزاب) مه بهست پتی دهسته و تا قمه زوره کانی نه صرانییه کانه.

۸- ﴿قَوْلٍ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئنجا سزای سەخت بۆ ئەوانەى ستمەيان كرد.

۹- ﴿مِن عَذَابٍ يَوْمِ آيِسٍ﴾، لە ئازار پوژۇكى بە ئىش، لە سوۋرەتى (مريم) دا دەفەرموئى: ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٍ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

﴿۲۷﴾، حیزبەكان، ئاقمەكانى ئىو ئەصرانیبەكان، لەئىو خۆياندا كەوتنە پراجیایی، ئنجا سزای سەخت بۆ ئەوانەى بېيروان، لە دیمەنى پوژۇكى مەزندا، بەلام لێرەدا دەفەرموئى: ﴿مِن عَذَابٍ يَوْمِ آيِسٍ﴾، ئەمەش یانى: ئەو پوژۇهەم پوژۇكى بە ئىشە، هەم پوژۇكى مەزەنو، دیمەنتىكى زۆر سامناكى مەزنى هەیه.

لێرەدا دەفەرموئى: ﴿قَوْلٍ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، بەلام لەوئ دەفەرموئى: ﴿قَوْلٍ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بۆ ئەوەى بزائى: ئەوانە هەم بېيروا بوون و، هەم ستمەكارىش بوون.

زانایان زۆریان قسە كردووە لە بارەى حیزب و دەستەو ئاقمەكانى ئەصرانیبەكانەو، هەندىكىان گوتوویانە: ئەوانە چوار ئاقم بوون:

۱- (النَّسْطُورِيَّةُ)، كە گوتوویانە: عیسا كورى خوایه.

۲- (اليعاقبةُ)، كە گوتوویانە: عیسا هەر بۆ خوئى خوایه.

۳- (المَلَكَايِيَّةُ)، كە گوتوویانە: عیسا سئىمى سئىبەكانە، (ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ)، كە ئەمانە كاسۆلىكەكانن، گوتوویانە: (الأب، الإبن، الروح القدس)، باب و كورپ گىانى پېرۇز، باب خوایه، كورپ عیسا، گىانى پېرۇز جییریلە، گوتوویانە: خوا لە سئ بەشان پىك دئى، كە پىيان دەئىن: (الأقَانِيْمُ الثَّلَاثَةُ)، سئ پىكهاتەكان.

۴- (الأريسيَّةُ)، ئەم كۆمەلە تەفسیرەكان كە مەتر باسیان كردوون، بەلام لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ هاتو، خوئم لێرەدا هئىنام، ئەگەرنا بە زۆرى تەفسیرەكان ئەو سئىبەى باسەم كردن، باسیان كردوون، بەلام بە دئىیایى ئەوئ چوارەمیان، پىشتى زۆرىنە بوون، كە گوتوویانە: عیسا بەندەى خواو پەوانەكراوى خوایه، هەر بۆبەش پىغەمبەر ﷺ، كە

نامه دەنوسى بۇ ھىرەقل دەنوسى: **اَسْلِمُ تَسْلَمُ وَاَسْلِمُ يُؤْتِكَ اللّٰهُ اَجْرَكَ مَرْتَبًا، وَاِنْ تَوَلَّيْتَ، فَاِنَّ عَيْتَكَ اِثْمَ الْاَرِيْسِيِّنِ**^(۱)، واتە: مەسۇلمان بە سەلامەت دەپى و، مەسۇلمان بە خوا دوو جاران پاداشتت دەداتەھو، ئەگەر پىشت ھەلبەكى (پروا نەھتى)، بە دۇنيايى گوناھو ئۇبالى ئەرىسىيەكان لە ئەستۆى تۆيە!

واتە: ئەوانەى كە بەندايەتتايان بۇ خوا كىردو، عىسايان بە پىغەمبەرى خوا زانىو، گوناھى ئەوان لە ئەستۆى تۇدا دەپى، چۈنكە ئەگەر تۆ ئىسلام قىوول ئەكەى، ئەوانەى لەسەر رىيەكى راستى، دوايى دەچەوسىتەنەھو، بە زۆر سىيانە (ئالۇت)يان بەسەردا دەسەپىتەرى و، گوناھى وان لە ئەستۆى تۇدا دەپى.

لە كۆبۈنەھەى (نېقىة)دا كە لە سالى (۲۲۵)زايىنى دا، لەلايەن (قىسطنطين) ھو بەسترا، بە رەسمىي (ئالۇت)ى تەبەنىيى كىرد، كە پەستراو سىيەھو، سى بەشە: خواو كورۇ گىانى پىرۇز، بۇيەش زانايان گوتويانە: **(تَرَوِمَتِ النَّصْرَانِيَّةُ، وَلَمْ يَتَّصِرِ الرُّومُ)**، ئەنصرانىيەت پۇمايەتى قىوول كىرد، ئەك پۇم ئەنصرانىيەت قىوول بكات، پۇم ئەنصرانىيەت و مەسىھىەتى عىساي **عِيسَى** ۋەرنەگىرت و تەبەنىيى ئەكىرد، بەلكو ئەنصرانىيەت تەنازولى كىرد بۇ فىكرەى پۇمەكان، كە ھاوبەش بۇ خوادانان (الإشراك بالله) بوو.

تېمە بەسەرھاتى چۇنەتتىيى لە رى لادرانى ئايىنى مەسىھ، لە راستە شەقامى تەوھىد، بەرەھو شىرك و سى پەستراويى، لە مەوسووعەى: (دەرەشواھەى ئىمان و پوچەلىيى ئىلھاد لەبەر تىشكى زگماك و عەقل و زانىست و ھەجى دا)، لە ژىر ناوونىشانى: (سەر گوزشتەى سەرھەلدانى ئىلھاد لە پۇژئاوادا)، باسمان كىردو، ھەرۋەھا لە كىتتىيى: (چەند مەسەلەيەكى باوى سەردەم)دا، لە باسى عەلمانىيەتداو لە: (دېبەتى سالى، سىكۇلارىزم و دىموكراسىيى لە ھەرىمى

(۱) (أخرجہ البخاري في: ۶۵ كتاب التفسير: ۳ سورة آل عمران: ۴ باب قل يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمة سواء، برقم: ۲۷۸۲.

كوردستاندا، ئەوئىشدا باسماڭ كىردۈھ، چۈنكە زۆر كىنكە ئەو بەسەرهاتە بزانرى،
 كە چۆن ئاينى مەسىح، لە رېئى راستە شەقامى خوا بە يەككەرتن (توحىد) لايدا،
 سەرى كىشا بو ئەوھ كە بووھ: سى بەرستراوىى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى شەشەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههشت (۸) ئایهت پێك دێ، ئایهته‌کانی: (۶۶ - ۷۳)، که سه‌ره‌تا باسی کتوپر هاتنی ئاخیر زه‌مان (السَّاعَة) کراوه.

دوایی باسی پێکه‌وه بوونه دوژمن و، ناکۆک بوونی هه‌موو ئه‌وانه‌ی له دنیا‌دا پێکه‌وه دۆست و خۆشه‌ویست بوون، جگه له پارێزکاران، باسی ئه‌وه کراوه، که خوای میهره‌بان به ههر سێک سیفه‌تی: (عبادی، آمَنُوا بِآيَاتِنَا، وَكَانُوا مُسْلِمِينَ)، پیناسه‌یان ده‌کات.

ئنجبا باسی ئه‌و پاداشت و نازو نيعمه‌ته کراوه، که بۆیان دانراوه و، له رووی مه‌عنه‌وه‌ییه‌وه به: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، (نه ترستان له‌سه‌ره‌و، نه خه‌م و په‌ژاره داده‌گرن)، ئه‌و نازو نيعمه‌ته پیناسه‌کراوه‌و، له رووی ماددیه‌شه‌وه به کۆمه‌لێک وه‌سفی گه‌وره‌و گرنگ ئه‌و نازو نيعمه‌ته پیناسه کراوه، که ده‌توانین له حه‌وت خالدا بیانخه‌ینه روو:

۱- خۆتان و هاوسه‌رانتان بچنه به‌ههشت: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ﴾.

۲- شادمان ده‌کرتن، (تُحْبَرُونَ)، یانی: گه‌ش و گۆل و جوان و به‌رچاو ده‌کرتن.

۳- له قاپ و په‌رداخ‌ی زێردا خواردن و خواردنه‌وه‌یان به‌سه‌ردا ده‌گێردی: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾.

۴- هه‌رچی نه‌فسیان ئاره‌زووی بکات و چاویان چێژی لێ بکات، بۆیان هه‌یه: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾.

۵- تێیدا هه‌ر ماوو هه‌میشه‌یی ده‌بن: ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا حٰخِلِدُونَ﴾.

۶- بههشت دهکرتته میراتیان، واته: بههشتیان واپددهدری، وهک چون میراتیک به کهسیک دهگات، که هیچ کهسی دیکه داوای ناکات و، به ناسانی دیتته دهستیان: ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

۷- میوه جاتی زورو جوراو جوریان هه به له ویدا: ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۶۶)
 الْأَخِلَّاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿۶۷﴾ يَتَّبِعُونَ آيَاتِنَا
 وَالْيَوْمَ وَلَا أَسْرَ تَحْزَنُونَ ﴿۶۸﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿۶۹﴾ ادخلوا
 الْجَنَّةَ أَسْرَ وَأَزْوَاجَكُمْ تُحِبُّونَ ﴿۷۰﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
 وَفِيهَا مَا شَتَّهِهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْسَرُ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۷۱﴾ وَتِلْكَ
 الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۷۲﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ﴿۷۳﴾

مانای دهقاو دهقی نابهتهکان

(نایا تهنیا چاوه ریسی تاخیر زه مان ناکهن، که کتوپر بویان بن، بنی تهوهی ههست بکهن! ﴿۶۶﴾ دوستاندی زور نیزیك) لهو رۆژهدا له یه کدی دهبنه دوژمن، جکه له پارتزکاران ﴿۶۷﴾ (خوا دهفه رموی): نهی بهنده کانم! نه مرۆ نه ترستان لهسه رهو، نه خه مبار دهبن ﴿۶۸﴾ نهوانه ی بروایان به نیشانه کائمان هینا بوو، (بۆ خواش) ملکه چ بوون ﴿۶۹﴾ خوتان و هاوسه رانتان بچنه بههشتهوه، شادمان دهکرتن (به چاکه و نیعمه تی بن وینهی خوا)، ﴿۷۰﴾ قاپه زیرینه پر (له خوراک)

هكان و، پهرداخه (زېرينه پر له خواردنهوه) كانيان، بهسه رهوه ده كېردين و، ههرچى نه فسيان ناره زووى بكات و، چاويان چىزى لى وه رېگرى، تىيدا بهو، تيوه تىيدا هه رماوو هه ميشه يى ده بن ﴿۷۱﴾ نهو بهه شته ش كه ميرات ناسا پنتان خه لاتكراوه، له سونگه ي نهوه وه كه ده تانكرد ﴿۷۲﴾ بو تيوه ميوه ي (جوړاو جوړى) زور هيه لهويدا، كه لى ده خون ﴿۷۳﴾.

شيكردنه وهى هه نديك له وشه كان

(السَّاعَةَ): (جَزْءٌ مِنْ أَجْزَاءِ الزَّمَانِ، وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْقِيَامَةِ، وَسُمِّيَتْ بِذَلِكَ تَشْبِيهًا لِسُرْعَةِ حِسَابِهِ)، (سَاعَةٌ): به شيكه له به شه كانى كات، ته عبيرى پى ده كرى له قيامت، (وشه ي قيامت له لاي زانايان، زور جار به كارده هيترى بو قوناغى ناخير زه مان و، قوناغى زيندوو بوونه وهه ش، به لام له قورناندا وشه ي قيامت، بو قوناغى دووم، واته: قوناغى زيندووكرانه وهه سزاو پاداشت به كارده هيترى و، بو قوناغى ناخير زه مان، (سَاعَةٌ) زياتر به كارده هيترى و، (الْيَوْمِ الْآخِرِ) و (الْآخِرَةِ) ش بو هه ردووك قوناغه كان به كارده هيترى، بويه وشه ي (سَاعَةٌ) بو روى دوايى به كار هيتراوه، چونكه زور به خيراى لى پرسينه وهه سزاو پاداشتى تيدا ده كرى.

(بَغْتَةً): (الْبَغْتُ: مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بغت): بريته له شتىك كتوپر بن، بن نه وهى حيسابى بو بكرى و چاوه روايى بكرى.

(لَا تَسْعُرُونَ): (أَي: لَا يُدْرِكُونَهُ بِالْحَوَاسِ)، يانى: بهه سته وهه كانيان ده ركى ناكهن.

(الْأَخْلَاءُ): (جَمْعُ خَلِيلٍ، الْخُلَّةُ: الْمَوْدَّةُ، خَالَتُهُ: مُخَالَةٌ وَخِلَالًا فَهُوَ خَلِيلٌ، وَالْخُلَّةُ: مَنْ تَخَلَّلَ وَدُ نَفْسِهِ وَمُخَالَطَتِهِ)، (أَخْلَاءٌ) كوى (خليل) ه، يانى: دوست و نيزيك، (خُلَّةٌ) به ماناي خو شويستن دى، ده گوترى: (خَالَتُهُ: مُخَالَةٌ وَخِلَالًا فَهُوَ

خَلِيلٌ) واته: خوْشمويست به خوْشويستن، نهو خوْشويستراوه، (الْخَلَّةُ: مِنْ تَخَلَّلِ وَدَّ نَفْسِهِ وَمُخَالَطَتِهِ) لهووه هاتوه، كه خوْشويستی نهو كهسه يان نهو شته، تيکهَل و ناوِيته بووبِی لهگهَل دَل و دهرووتيدا.

(تُحْبِرُونَ): واته: دلْخوْش دهکريَن، شادمان دهکريَن، يان: گهش و گوَل دهکريَن، (الْحَبْرُ وَالْحَبْرُ: الْأَكْثَرُ الْمُسْتَحْسَنُ)، (حَبْرٌ وَحَبْرٌ) يانی: شوينهواریکی به پهسند دانراو، (يُحْبِرُونَ: أَي: يَفْرَحُونَ وَيُظَهِّرُ عَلَيْهِمْ حَبَارُ نَعِيمِهِمْ)، واته: دلْخوْش دهبن، تاكو شوينهواری نهو نازو نيعمهته لهسه ردهم و چاويان دهردهكهوِي، مروُفِي كه دلْخوْش بِي، دهم و چاوی زياتر دهردهوشيتهوهو، به پيچهوانهوه: نهگهر تووپرو پهست و خه مبار بِي، دهم و چاوی تاريك دادِي.

(يُطَافُ عَلَيْهِمْ): بهسهريانهوه دهگيردري، (الطُّوفُ: الْمَسِيَّ عَلَى الشَّيْءِ)، (طُوفُ): رُويشته به دهوری شتيكدا، (طَافَ، يَطُوفُ)، يانی: بهدهوری دا گهرا، دهگهري، (يُطَافُ عَلَيْهِمْ): واته: بهسهريانهوه دهگيردري.

(يَصْحَافُ مِنْ ذَهَبٍ): به قاپی له زِيَر دروستکراو، (صِحَافٍ) واته: قاپهکان، دهفرهکان، كه کوِي (صَحِيفَةٌ) به، (الصَّحِيفَةُ: الْمَبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ)، (صحيفة) شتيك كه بلاوکرابيتهوه، (الصَّحْفَةُ: جَمْعُ صِحَافٍ، مِثْلُ قَضْعَةِ عَرِيضَةٍ)، (صَحْفَةٌ)، به (صِحَافٍ) کوْ دهکريتهوه، وهك (قَضْعَةٌ)، قاپيکی فراوانه، كه خواردنی تيدهکري.

(وَأَكْوَابٍ): کوِي (کوب)ه، (الْكَوْبُ: قَدَحٌ لَا عُرْوَةَ لَهُ)، (کوب): فنجانه، يان پهرداختيکه، دهسکی نهبي، ههنگلی نهبي، (الْكَوْبَةُ: الطَّبْلُ الَّذِي يُلْعَبُ بِهِ)، (طَبْلٍ) يبي دهگوتري: (کوبه)، نهوهی كه ليدهدري و ياریي پي دهکري.

(سَتَّهِيهِ الْأَنْفُسُ): نهفسهکان نارهزووی بکهن، (أَصْلُ الشَّهْوَةِ: نَزْوَعُ النَّفْسِ إِلَى مَا تُرِيدُهُ)، (شهوة) بریتيه لهوهی نهفس بهرهو شتيك بچي كه ديهوِي، يانی: نارهزوو کردن، (الشَّهْوَةُ: الْمُسْتَهْيُ)، (شهوة) به مانای نارهزوو کراو دي، (وَقُوَّةُ الْإِشْتِهَاءِ)، ههروههها به هيْزي نارهزوو کردنيش دهگوتري شههوت، ههم

نہو شتہی نارہ زوو دہ کری، ہم بہو ہی زہی مروّف بہ ہو بہ وہ، نارہ زوو ی شتان دہ کات، ہر دو وکیان وشہی شہ ہوہ تیان بو بہ کار دہ ہیتری.

(وَلَمَّا أَتَيْنَا) : چا وہ کان چہڑی لی وہ ردہ گرن، (تَلَدُّ: مُضَارِعٌ لَدَّ، بَوَازِنٌ عَلِيمٌ، أَي لَدَّةٌ)، بہ لَم دواپی دوو (ذ) یہ کان تیکدا دہ غم دہ کریں، (لَدَّ) دہ بیٹہ (لَدَّ) چہڑی وہ رگرت، (إِذَا أَحْسَسَ لَدَّةً)، نہ گہر ہہستی بہ چہڑیک کرد، (لَدَّ بِهٍ، وَلَدَّةٌ) ہر دو وکیان بہ کار دہ ہیتریں، (لَدَّ بِهٍ)، واتہ: چہڑی بہ ہوئی نہ وہ وہ وہ رگرت، (وَلَدَّةٌ) واتہ: چہڑی لیوہ رگرت، نجا: (وَلَمَّا أَتَيْنَا) نہ صلی خوئی (تَلَدُّ الْأَعْيُنِ) بووہ، چا وہ کان چہڑی لی وہ ردہ گرن.

(أُورِيَتْهُمُوهَا): (أُعْطِيَتْهُمَهَا، وَمُلْكُتُمُوهَا)، پتتان دراووو کراوہ بہ مولکی تيوہ.

مانای گشتی نایہ تہ کان

خوا ﷻ لہ پیش کو تابی تہم سوورہ تہ دا، لہم ہہشت نایہ تہ دا باسی تہو نازو نیعمہ تانہ دہ کات، کہ بو تہ ہلی نیمان و پاریز کاران دانراون و، لہ نایہ تہ کانی کو تاییش دا، باسی تہو سزاو نازارو جہ زرہ بہو مہینہ تیانہ کراوہ، کہ بو تہ ہلی کوفرو شیرک و تاوان دانراون، کہ لہ دہ رسی کو تابی دا تفسیریان دہ کہین.

سہرہ تا خوا دہ فہرموی: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾، نایا جگہ لہ (ساعة) چا وہ رپی چی دہ کہن، کہ کت و پر بو یان بی، لہ حالیکدا تہوان ہہست ناکہن، وشہی (ساعة)، وک پتشتیش گوہمان، یانی: تہو کاتہی دیاری کراوہ، بو شتیک، وشہی (ساعة) بہ شیکہ لہ کات، کہم بی یان زور بی، دواپی بہ پی عورف و باوی خہ لک دیاری دہ کری، بہ کوردی دہ لین: کاژرو تہ وہی کاتہ کہی پی دہ ژمیردی، کاتژمیری بو بہ کاردی، بہ لَم پیتم وایہ باشرہ لہ جیاتی کاژر، ہہر بگوتری: (ساعة)، یان سہعات،

كوردەوارىسى خۇمان دەلەين، دوو سەعاتى پىتچوون، ئەم وشەى سەعاتە، كە بۆ كات بە كاردەھىترى، ھەر (ساعة)ى عەرەبىيە، بە لأم كوردەندراو، زۆر جار وشەى سەعات، وەك چۆن بۆ كاتەكە بە كاردەھىترى، بۆ نامىرەكەش بە كاردەھىترى، كە كاتى پى دەژمىردرى، بۆيە ئەگەر بە نامىرەكە بەگوترى: كاتزىمىرو بە كاتەكە بەگوترى: سەعات باشە.

تتجا (الساعة) لە باوو زاراوہى تىستای مروقاندا، بە شىكە لە بىست و چوار بەشى شەوو رۆژنىك كە بە شىوہى نىوكۆيى (مَعْدَل)، رۆژ دوازده سەعات، شەو دوازده سەعات، ئەوہ بىست و چوار، ھەر كامىك لە بەشەكان پى دەگوترى: (ساعة) بە عەرەبىي، بە لأم لە ئەسلى زمانى عەرەبىي دا، (ساعة) يانى: بە شىك لە كات و، مەرج نىە يەك لەسەر بىست و چوارى شەوو رۆژنىك بىت.

دوايى لە بەكارھىنانى قورئاندا، وشەى (الساعة) بە زۆرى بۆ تاخىر زەمان بەكارھىتراو، جارى واش ھەيە، بۆ ھاتنى قىامەت بەكارھىتراو، جارى واش ھەيە، بۆ ھاتنى رۆژى دوايى، بە ھەردوو قۇناغى تاخىر زەمان و رۆژى دوايى بەكارھىتراو.

لیرە كە دەفەرموئى: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾، ئايا چى چاوەرئى دەكەن جگە لە (ساعة)، كە كت و پىر بۆيان بىت، بى ئەوہى ھەستى پى بكن، بىگومان ئەوہ مەبەست پى تاخىر زەمانە، چونكە تاكو تاخىر زەمان نەيەت، قىامەت نايەت، تئجا تاخىر زەمان كت و پىر دى، وەك لیرەدا وا دەفەرموئى و، لە سوورەتى (الأعراف)يش دا، كە كاتى خۆى تەفسىرمان كردو، خوا ﷻ دەفەرموئى: ﴿ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِنُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّبُهَا لَوْحِي إِلَّا هُوَ نُفِثَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْتَلُونَكَ كَذَّبَتْ قُلُوبُهُمْ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (۱۷۷)

واتە: لە بارەى (ساعة) وه لیت دەپرسن، کهى لەنگەر دەگری (کهى دهگاته جى؟)، بَلَى زانیارییه کهى له لای پهروه دگارمه، بهس ئەو بۆ کاته کهى دەرى دهخات، قورسه له سه ر ئاسمانه کان و زهوى، کتوپر نه بى، بۆتان نایهت، لیت دهپرسن وه ک تۆ زۆر پى شارەزا بى (یان زۆر خه مخۆرى بى)، بَلَى زانیارییه کهى له لای خوايه، به لām زۆریه ی خه لکی نازانن.

ههروهها له زۆر شوێنى دیکه شدا، خوا ﷺ باسى ئاخیر زه مان دهکات و وای باس دهکات، که کتوپر دى، به لām قیامهت باس نه کراوه، چۆن دى، مه رج نیه کت و پر بى، ئنجا ماوه یه کیش ده که ویتته ئیوان (ساعة) و (قیامه)، ئاخیر زه مان و قیامه ته وه، له فه رمایشتى سه حیحى پىغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که فه رموویه تى: چل، ئنجا به کتیک له راوییه کانى ئەبوو هوپه یه، که فه رمایشته کهى پىغه مبه رى ﷺ لى گپه راوه ته وه، گو تویه تى: چل پۆژ، گو تویه تى ئاماده نیم نه و رایه قبوول بکه م، ههروهها چل هه فته، مانگ، سأل، ئەویش هه ر گو تویه تى (أبیث) واته: نازانم و دیار نیه ئەو شته چه نده^(۱).

گرنگ ئەوه یه له ئیوان ئاخیر زه مان و قیامه تدا، ماوه یه ک هه یه و، خواش ﷺ که باسى ئاخیر زه مان دهکات، وای باس دهکات که کتوپر دى.

پتویسته ئەوه وش بکو تری، که ده فه رموی: **هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ**، ئەم وشه ی (الساعة)، هه رچه نده وه ک زاراوه یه کی شه رعیی، بۆ ئاخیر زه مان یان بۆ قیامهت به کاردی، به لām ده شگونجى مه به ست پى ئەو کاته بى، که مرۆقه کان هه ر کامیکیان تیدا ده مرن، واته: ئایا چاوه رپى چى ده که ن، جگه له وه ی ئەو کاته بى، که کتوپر دى و تیدا ده مرن، به تابه تى له م پۆژگاره ی ئیستاماندا، که جه لته ی ده ماغ و وه ستانى

دَلَّ و، پووداوی هاتووچۆو، پووداوی كتوپر، زۆر بوون^(۱)، بەبئ ئەوەی مرۆف هەست پئ بکات، وهك دەلین: تاكو نه خۆشئك دەمرئ، سەد ساغ دەمرئ، هەتا پیرئك دەمرئ، سەد گەنج دەمرئ، ئەمەش داچلەکاندئیکە لە لایەن خواى پەرورەدگارەوه، کەواتە: ئەو سەفەرە هەر لەبەرە، چ سەفەری مەرگی هەر کامئک، چ سەفەری کۆتایی هاتنى ئەم ژيانى دنایەو پئچرانەوهی بە تئکرا.

﴿الْأَخْلَافُ يَوْمَئِذٍ لِّبَعْضِهِمْ عَدُوٌّ﴾، لەو پۆژەدا، ئەوانەى یەكدیيان خۆشویستوه، دئسۆزى یەكدى بوون، زۆر لە یەكدى نئزئك بوون، لەو پۆژەدا هەندئكئیان دەبنە دوژمنى هەندئكئیان، واتە: پئكەوه دەبنە دژو ناكۆك، ﴿إِلَّا الْمُنْفِقِينَ﴾، جگە لە پارئزكاران، چونكە ئەوانەى پارئزكار بوون و، لەبەر خوا یەكدیيان خۆشویستوه، لەو یەكدىى خۆشویستنهى لەبەر خوا ﷻ بووه، لە دنئاشدا لئى بەهرەمەند بوون، هاوكارى یەكدىى بوون بۆ چاكەو، بۆ خوا پەرستئى، بۆ چاكەكارئى، بۆ راستئى و دروستئى، لە دواپۆژئشدا لئى بەهرەمەند دەبن، لەو دۆستایهتئى و نئزئكئى و خۆشەویستئیه، بەلأم ئەوانى دئكە، لە دنئاشدا لئى زەرەمەندن، بە مانا راستەقئنهكەى، بەلئ پەنگە هەندئك بەهرەى ماددىى و سوودى زوو تئبەریان وەرگرتبئ، بەلأم لە درئژخایهندا، زەرەریان لئ كردوه، هەموو ئەوانەى لەبەر بەرژوهەندئیهكى دنئابئى، یان لەسەر بناغەى ستم و خراپە، لئك كۆدەبنەوه، بە تەئكئد هەر لە دنئاشدا، زئانهكەیان دەردەكەوتئ، بەلأم زەرەرى گەوره لە دواپۆژدا دەردەكەوتئ، بۆئە لەوتئ لئك دەبنە دوژمن، جگە لە پارئزكاران.

﴿يَعْبَادِ لَا حَوفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، ئەم دواندنه بۆ پارئزكارانه، ئەى بەندەكانم! ئەمپۆ ئە ترستان لەسەرەو، ئە پەژارەش دادەگرن، ترستان لەسەر ئئە بۆ داهاوو، چونكە دەزانن ئئوه لە خەم پەخسئون و، بەپەى خۇتان لە ئاوتئ دەرھئتاوهو، خوا بەختەوهرى كردوون، ژيانى هەمئشەبئ

(۱) ئئستاش ئەخۆشى فائروسى كۆفئد نۆژدە (۱۹) كە بە كۆرۆنا ناسراوه، بۆتە سەربارە! كە هەتا ئئستا (۲۰۲۱/۱۰/۱۵) دەورى پئنج ملیۆن كەسى پئ مردوه

و به هه‌شتی نه‌پراوه‌تان به قسمهت بووه، خه‌مباریش نین، چونکه ده‌زانن به هوی نهو ژیانه دنیا‌یه‌وه، که گوزه‌راندووتانه نهو به‌هه‌شته‌تان ده‌ستکه‌وتوه، واته: خه‌م و په‌ژاره‌ داناگرن بو دنیا، بو ژیانی دنیا که تپه‌پروه، به‌لکو دلخوشن که ژیانی دنیا‌یه‌که‌تان به شیوه‌یه‌که گوزه‌راندوه، که په‌زامه‌ندی خواو به‌هه‌شتی پین وه‌رده‌گرن.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، نه‌وانه‌ی پروایان هینابوو، ملکه‌چ بوون، پروایان هینابوو به هم‌موو نهو شتانه‌ی پتویست بوو پروایان پین بوپتیری، ملکه‌چیش بوون بو خوا ﷺ، بو شه‌ریعه‌تی خوا، واته: نه‌وانه‌ی له دنیا‌دا، هه‌م نه‌هلی ئیمان بوون، هه‌م نه‌هلی ئیسلام بوون، نه‌هلی ئیمان بوون به عقل و دل و ده‌روونیان و، نه‌هلی ئیسلام بوون به رواله‌ت و جه‌سته‌یان، هه‌م خویان به راست ده‌زانی، هه‌م نه‌وپه‌ری خویشوستن و به‌به‌رزگرتن و، به‌مه‌زنگرتن و، پشت پین به‌ستن و، ملکه‌چ کردنیان بو خوا هه‌بوو، هه‌روه‌ها نه‌وپه‌ری ریزو خوشه‌ویستی له دوایی خوای په‌روه‌ردگار، بو پیغه‌مبه‌ری خویان ﷺ هه‌بوو و، نه‌وپه‌ری په‌سندکردنیان بو به‌رنامه‌ی خوا هه‌بوو، که به پیغه‌مبه‌ری خاتمه‌دا ناردوویه‌تی، نه‌وه وه‌ک ئیمان، وه‌ک ئیسلامیش نه‌وپه‌ری پایه‌ندی و ملکه‌چیان هه‌بوو بو خوا، هه‌م شوینکه‌وتنیان بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هه‌م په‌په‌روی کردنیان له شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌ی خوا، ﴿ادخلوا الجنة انتم وازوجکم﴾، بچنه به‌هه‌شته‌وه، خو‌تان و هاوسه‌رانتان، هه‌ندیکیان گوتوویانه: (ازواجکم ای: اصنافکم أم أقرانکم)، هاو‌ده‌م و هاو‌پرازانتان، به‌لام زیاتر وا پنده‌چن مه‌به‌ستی هاوسه‌ران بِن، خو‌تان و هاوسه‌رانتان بچنه به‌هه‌شته‌وه، ﴿مُحَبَّرُونَ﴾، واته: دلخوش ده‌کرین، یان به‌خته‌وه‌ده‌کرین، یان گه‌ش و گوئل و پیر نازو نیعمه‌ت ده‌کرین، شادمان ده‌بن به شیوه‌یه‌که، که شوینه‌واری نهو نازو نیعمه‌ته‌ی پیتان دراوه، له‌سه‌ر ده‌م و چاوتان ده‌رده‌که‌وی.

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ﴾، قاپه له زیر دروستکراوه‌کانیان به‌سه‌روه‌ه ده‌گیردین، ﴿وَأَكْوَابٍ﴾، هه‌روه‌ها کووپ و په‌رداخه له زیر دروستکراوه‌کانیان،

به سه رهوه ده گپدرین، نجا بیگومان قاب و ده فره کانیان که به سه رهوه ده گپدرین، هرهوها په رداخ و کووپه کانیان که به سه رهوه ده گپدرین، خالی نین، له دنیا شدا که س قاپی به تال به سه ره میوانه وه ناگپری، په رداخی به تال به سه ره میوانه وه ناگپری، چ جای له به هه شتی خوا دا، که واته: قاپی زیری پر له خوارده منی و، په رداخی زیری پر له خوارده وه، که هه ره خوا ﷺ ده زانی، نه و خواردانه و نه و خوارده وانه چین و چون؟ بیگومان نایابترین و چاکترین شتن، که تیمه تیمه بیگومان وینا نا کرین، وه که خوا له سووره تی (السجدة) دا، ده فرموی:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) واته: هیچ نه فستیک نازانی، نه وهی بویان په نهانکراوه، له وهی پتی دلخوش و دلشاد ده بن، به هوی نه وه وه که کردوویانه، هیچ نه فستیک نازانی، یانی: هه تا نه چیه به هه شت، نازانی چی تیدایه، نه وهی خوا ﷺ باسی ده کات، عه قلی تیمه هه ره له ونده خالی ده بن، عه بدوللای کوری عه بیاس (خوا لیبان رازی بن) ده لن: نه و نازو نیعمه تانه ی خوا ﷺ باسیان ده کات له قورناند، له که ل نه وانیه دنیا، ته نیا له ناودا یه کده گرنه وه، به لَم له نیوه روکدا هه ره خوا ﷺ ده زانی، نه و نازو نیعمه تانه ی به هه شت چون، نه و نایه ته ی سووره تی (السجدة) ش، زورباش نه و مه به سته ده که یه نن، که ده فرموی:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ واته: هیچ نه فستیک، هیچ که سیک، نازانی نه وهی بویان په نهانکراوه، له شتیک که هینده پی دلخوش ده بن، فرمیسکی شادیان بوی دتی و نهوپه پری جیی دلخوشییه، لیره ش ده فرموی: بچنه به هه شته وه، خوتان و هاوسه رانتان:

﴿تُحِبُّونَ﴾ له ویدا شادمان و به خته وه ره ده کرین.

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ قاپه له زیر دروستکراوه کانیان به سه ره وه ده گپدرین، یانی: خورای نیو قاپه له زیر دروستکراوه کان، ﴿وَأَكْوَابٍ﴾ هرهوها خوارده وه له نیو کووپه زیرینه کاند، ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ له و به هه شته دا هیه هه رچی نه فسه کان ده یخوازن و،

ھەرچى چاۋە كان چىزى لىن ۋەردەگىرن، لېرەدا خوا ﷺ يەك تەعبىرى بەكارھىناۋە، پىويست بە ھىچ شىئىكى دىكە ناكات، بەكاربھىئى بۆ ۋەسفى بەھەشت: ھەرچى ئەفس بىخوزى و ھەرچى چاۋ لەزەتى لىن بىكات، لىيەتى ﴿وَأَسْتَرُ فِيهَا خَلِيدُونَ﴾، ئىۋە لەۋىشدا، بەھەمىشەبى دەمىننەۋە ھەر ماۋ دەبن.

﴿وَيْلٌ لَّكَ الْبَحْتَةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئەو بەھەشتى ۋەك مىرات پىتان دراۋە، بە ھۆى ئەۋەكە كىدوۋتانه.

﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، بۆ ئىۋە لەۋىدا مېۋەى زۆر ھەيدە لىى دەخۆن، واتە: مېۋەى زۆرۇ جۆراو جۆر.

شايانى باسە: خوا ﷺ بۆ نازو نىعمەتى بەھەشت، زۆر باسى مېۋە دەكات، چونكە مېۋە بەزۆرى بۆ لەزەت دەخورى، بۆ لېردى بىرسىيەتى و تىنۋىتى و مېۋە ناخورى، بەلكو تەنيا بۆ لەزەت و خۆشى و چىزۋەرگىرن دەخورى، بۆيە عادەتى خەلك وايە، يان پىش نان خواردن مېۋە دەخوات، يان دۋاى نانخواردن، ئەك بۆ ئەۋەى ئازارى بىرسىيەتى پىن لاپەرى، مەگەر كەسك خواردنى دەست ئەكەۋى، پەنا بەرىتە بەر مېۋە، ئەگەرنا كەس خواردنى لە بەردە، ستدا بىن، بۆ لېردى بىرسىيەتى، خواردن دەخوات، ئەك مېۋە، ئىجا خوا ﷺ بۆيە بە زۆرى باسى مېۋە دەكات، چونكە خواردن و خۆراكى بەھەشت، بۆ لېردى بىرسىيەتى يە، بەلكو تەنيا بۆ لەزەت و چىزۋەرگىرنە.

مہسہلہ گرنگہکان

مہسہلہ ی یہ کہم:

تاخیر زہمان کت و پر دئی، بیٰ نہوہی خہلک ہہست بکات و، لہو پرؤژہشدا
سہرجہم نہوانہی لہ دنیا دا دؤست و خؤشہویستی یہ کدی بوون، دہبن بہ
دوژمن و ناحہزی یہ کدی، جگہ لہ پاریزکاران:

خوَا ﴿۶۶﴾ دہفہرموَا: ﴿۶۷﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿۶۸﴾ الْأَخْلَاقُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿۶۹﴾

شیکردنہوہی ئەم دوو ئایہتہ، لہ پینج برگہدا:

۱- ﴿۶۷﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ ﴿۶۷﴾، ئایا جگہ لہ کاتہ کہ (ساعة)، چاوہ پئی چی
دیکہ دہ کہن؟ ئایا تہنیا چاوہ پئی کاتہ کہ (ساعة) ناکہن؟ لیرہدا (هَلْ) بؤ پرسیارکردنی
نکوو لیلیکردنہ، واتہ: جگہ لہ ہاتنی تاخیر زہمان، چاوہ پئی ہیچی دیکہ ناکہن، وشہ ی:
(يَنْظُرُونَ)، یانی: (يَنْتَظِرُونَ)، چاوہ پئی دہ کہن، (أَي: لَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا حُلُولَ السَّاعَةِ)، جگہ
لہ ہاتنی (ساعة) تاخیر زہمان، چاوہ پئی ہیچی دیکہ ناکہن، واتہ: سہرہنجام ئەم ژیانہ
دنیا بیہ ہەر (ساعة) ی بہ دوادا دئی.

ئنجا ہہم ژیانہ دنیا ی ہەر کام لہ مروّفہ کان، ئەو کاتہ ی بہ دوادا دئی، کہ
ژیانہ دنیا بیہ کہی کۆتایی پئی دئی، وەك گوتراوہ: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)،
ہەر کہ سیک مرد، قیامہ تی ئەو ہاتوہ، ہہم ژیانہ کۆی مروّفہ کان لہ سہر زہوی،
سہرہنجامہ کہی ہەر ئەوہیہ تاخیر زہمان بیٰ و، ئەم ژیانہ دنیا بیہ بیچرتہ وہو،
قوئاغئیکی دیکہ بیئہ پیش.

پتغهمبهری خواش ﷺ وشه‌ی (ساعة)ی به کارهیناوه، بو مردنی جیلک له به‌شهر، وه که له فهرمووده‌ی سه‌حیحدا هاتوه:

إِعْنِ أَنْسِ ﷺ، أَنْ أَعْرَابِيًّا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، عَنِ قِيَامِ السَّاعَةِ؟ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا أَعْدَدْتُ لَهَا؟» قَالَ: لَا، إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، قَالَ: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ» ثُمَّ قَالَ: «أَيْنَ السَّائِلُ عَنِ السَّاعَةِ؟» قَالَ: وَتَمَّ غُلَامٌ فَقَالَ: «إِنْ يَعْشُ هَذَا، فَلَنْ يَبْلُغَ الْهَرَمَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ» (أخرجه أحمد: ۱۳۲۲۴، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح)، واته: نه‌س ﷺ ده‌لئ: نه‌عراپیه‌ک پرسیا‌ری له پتغهمبه‌ری خوا ﷺ کرد: ده‌رباره‌ی ناخیر زه‌مان، که‌نگی دئی؟ پتغهمبه‌ر ﷺ پئی فهرمووی: چیت بو ناماده کردوه؟ گوئی: هیچ، ته‌نها خواو پتغهمبه‌ری خواو خو‌شده‌وین، فهرمووی: مرؤف له قیامه‌تدا له‌گه‌ل نه‌و که‌سه‌دایه که خو‌شیده‌وئی، دوا‌یی فهرمووی: کوا پرسیا‌رکه‌ر ده‌رباره‌ی ناخیر زه‌مان؟ (کابراش هات)، پتغهمبه‌ر ﷺ ته‌ماشای خه‌لکه‌که‌ی کرد، که وه‌ستا‌بوون، یه‌کینک که له هه‌موویان که‌نجتر بوو فهرمووی: نه‌گه‌ر نه‌م که‌نجه، ته‌مه‌ن بکات، پیر نابئ که تئوه (ساعة) تان دئی، واته: تا‌کو که‌نج پیر ده‌بی، پیره‌کان ده‌مرن.

ئنجا که‌ستک ورد نه‌بی و به‌ وردی‌ی سه‌رنجی فهرما‌یسته‌کانی پتغهمبه‌ر ﷺ نه‌دات، له‌وانه‌یه‌ وای زانی‌بی، که پتغهمبه‌ر ﷺ پئی و‌ابووه، ناخیر زه‌مان زوو دئی، تا‌کو نه‌و که‌نجه پیر ده‌بی، ناخیر زه‌مان دئی! به‌لام نه‌خیر، فهرموویه‌تی: (حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ)، یانی: (ساعة)ی تئوه، ناخیر زه‌مانی تئوه، چونکه هه‌ر که‌ستک مرد، بو‌وی ناخیر زه‌مانیه‌تی و، کو‌تایی کاته‌که‌یه‌تی.

هه‌روه‌ها له فهرما‌یشتیکی دیکه‌دا له سه‌حیحی بوخاری‌ی دا هاتوه: إِعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ، قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ ﷺ فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ، جَاءَهُ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: مَتَى السَّاعَةُ؟ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحَدِّثُ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: سَمِعَ مَا قَالَ، فَكِرَةٌ مَا قَالَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ لَمْ يَسْمَعْ، حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ: «أَيْنَ السَّائِلُ عَنِ السَّاعَةِ»

قَالَ: هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِذَا ضَيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ»، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا؟ قَالَ: «إِذَا وُضِعَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ» (أخرجه البخاري: ۵۹).

واته: له کاتیک دا یتغهمبهه ﷺ له کۆرک دا بو خه لکه که ده دو، نه عرابیهه ک هاته لای گوئی: تاخیر زه مان که یه؟ یتغهمبهه ری خواش به رده وام بوو قسه ی ده کردن، هه ندیک له خه لکه که گوئیان: نه وهی گوئی بیستی، به لام نه وهی گوئی پیئیناخوش بوو، هه ندیکیشیان گوئیان: به لکو نه بییست، هه تا کاتیک قسه ی ته واو کرد، فه رمووی - پیتم وایه - کوا پرسیارکار له باره ی تاخیر زه مانه وه؟ گوئی: نه وه منم ته ی یتغهمبهه ری خوا! فه رمووی: هه رکات سپارده زایه کرا چاوه رپی تاخیر زه مان بکه، گوئی: چۆن زایه ده کری؟ فه رمووی: هه ر کات سپارده به که سی ناشایست سپیتر، چاوه رپی کاتی کۆتایی (نه و کاره) بکه.

که واته: وشه ی (ساعة) لی ره دا مه رج نیه مه به ست پئی (الساعة الكبرى) بی، واته: تاخیر زه مانی گه وره که به سه ر هه موو گوئی زه وی دادی، به لکو ده گونجی مه به ست پئی: (الساعة الصغرى) بی، (ساعة) ی گچکه، تاخیر زه مانی هه ر کامیک له مرۆقه کان، یا خود هه ر جیلک له و مرۆقانه، که هه روه ک له فه رمایشته که ی یتغهمبهه ردا ﷺ هاتوه، که فه رمووی: (إِنَّ يَعْشُ هَذَا فَلَنْ يَبْلُغَ الْهَرَمَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ) (أخرجه أحمد: ۱۳۲۲۴، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح)، واته: نه که ر نه مه، نه م گه نجه بژی و ته مه ن بکات، ناگاته قۆناغی پیری، که تاخیر زه مانی تیوه دی، واته: تاکو گه نج پیر ده بی، پیره کان ده مرن.

(۲) - ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمُ بَغْتَةً﴾، (تایا جگه له تاخیر زه مان چاوه رپی چی ده که ن؟)، که کت و پر بویان بی، (بَغْتَةً أَي: فَجَاءَةً)، (بَغْتَةً: وَهِيَ حُضُورُ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ تَوْفُّعٍ)، (بَغْتَةً) په یدا بوونی شتیکه، بی ته وهی چاوه رپایی کرابی.

(۳) - ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، له حالیک دا نه وان هه ست نا که ن، به بی ته وهی هه ست بکه ن، (الشُّعُورُ: الْعِلْمُ بِحُضُورِ الشَّيْءِ الْحَاصِلِ)، (شعور): بریتی به له زانیاری هه بوون به

شتیک که هه‌بی، به‌لام تو هه‌ستی پێ بکه‌ی، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: (شعور) بریتیه له: (إِذْ رَأَى السَّمَاءَ بِالسَّحَابِ) زاینه به هه‌سته‌وه‌ره‌کان، یان ده‌نگی بییستی، یان بیینی، یان تامی بکه‌ی، یان بو‌ی بکه‌ی، یان ده‌ستی لێ بده‌ی.

له سوورەتی (یس) یش دا خوای به‌رزى مه‌زن هه‌مان راستی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾، چاوه‌پرسی هه‌یج ناکه‌ن، جگه له هارزنیکی گه‌وره، [چریکه‌و ده‌نگیکی گه‌وره]، ده‌یانگری، له حاتی‌کدا نه‌وان خه‌ریکی مشت و مرین، واته: خه‌ریکی مامه‌له‌و کرین و فروشتن و کاری دنیا‌یی خو‌یانن، وه‌ك تيمه له‌و باره‌وه، له ته‌فسیری سوورەتی (الأعراف) دا که پێشتر هه‌نایان، کورته باسی‌کمان کردوه و چه‌ند فه‌رمایشتیکی پێغه‌مبه‌رمان ﷺ هه‌نایان، باسی نه‌وه ده‌که‌ن که تاخیر زه‌مان له کاتی‌کدا دێ، خه‌لك له گه‌رمه‌ی ئیش و کارو، کرین و فروشتن و، هه‌لسوکه‌وتی دنیا دان.

٤- ﴿الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، له‌و رۆژه‌دا نه‌وانه‌ی پێکه‌وه دۆست و خو‌شه‌ویست بوون، هه‌موویان لێک ده‌بنه‌ دوژمن، جگه له پارێزکاران، (الأخلاء: جمع خليل، وهو الصاحب الم لازم، الذي تخلل حبه القلب). (أخلاء) کۆی (خليل) ه، که بریتیه له که‌سیک هه‌میشه له‌گه‌ل مرۆفدا بێ، یاخود که‌سیک که خو‌شه‌ویستییه‌که‌ی تێکه‌ل به‌ دڵ و ده‌روونی به‌رابه‌ره‌که‌ی بووین.

﴿بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾، (العَدُو: المُبغض)، (عدو) که‌سیک رقی له که‌سیک هه‌لسن، (الأخلاء) (أل)ی ناساندنه‌که‌ی بو (جنس) ه، واته: کۆی نه‌وانه‌ی دۆست و خو‌شه‌ویستن، له‌و رۆژه‌دا لێک ده‌بنه‌ دوژمن و ناحه‌ز.

٥- ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، جگه له پارێزکاران، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پارێزکاران له‌به‌ر خوا ﷻ یه‌کدی‌یان خو‌شه‌ویستوه‌و، له‌سه‌ر رتیه‌کی راست و دروست بوون، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: وشه‌ی (خليل: مَنْ يَرْفَعُ حُلَّةَ صَاحِبِهِ وَحَاجَتَهُ)، (خليل) که‌سیکه‌ پێو‌یستی و ناتاجیبی هاوه‌له‌که‌ی لابه‌ری، واته: هاوکاری بێ، دياره‌ هوکاري لێک بوونه‌ دوژمنی بپه‌روا

تاوانبارانیش، سهره نجامی شوومیانه که له دواروژدا ده بیین و، هی پاریزکارانیش سهره نجامی خیرانه، که له ویش دوستایه تی و خوشه ویستییه که یان هه ره برده وامه.

له و باره وهش ئەم سى ده قه ی سونه ت دینین:

۱- {عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: «وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَعَابِينَ فِيَّ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَالْمُتَبَادِلِينَ فِيَّ»} (أخرجه أحمد: ۲۲۰۳۰، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين غير إسحاق بن عيسى فمن رجال مسلم).

واته: موعاز رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده لى: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: خوا ی بهرز فه رموو به تی، خوشه ویستی من پیویست بووه، بو ئەوانه ی له پیناوی مندا یه کدیان خوش ده وى و، بو ئەوانه ی له پیناوی مندا پیکه وه داده نیشن و، بو ئەوانه ی له پیناوی مندا سهردان و هاموشوی یه کدی ده کهن و، بو ئەوانه ی له پیناوی مندا چاوپۆشیی له یه ک ده کهن،

۲- پیغه مبه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده فه رموی: {لَوْ أَنَّ رَجُلَيْنِ تَحَابَا فِي اللَّهِ، أَحَدُهُمَا فِي الْمَشْرِقِ، وَالْآخَرُ فِي الْمَغْرِبِ، لَجَمَعَ اللَّهُ تَعَالَى بَيْنَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ: هَذَا الَّذِي أَحْبَبْتَهُ فِيَّ} (أخرجه ابن عساکر، وابن کثیر: ج ۴، ص ۱۲۵)!!

واته: ئەگه ر دوو پیاو یه کدیان خوش بوى له پیناوی خوا دا، یه کیان له پۆژه لات بى، یه کیان له پۆژناوا بى، خوا ی بهرز له پۆژی قیامه تدا، پیکه وه کو یان ده کاته وه وه ده فه رموی: نا ئەوه بوو له پیناوی مندا خوشت ده ویست، به هه ر کامیکیان وا ده فه رموی.

۳- {عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ اكْتِسَابِ الْإِخْوَانِ، وَأَعْجَزُ مِنْهُ مَنْ صَيَّعَ مَنْ كَسَبَ مِنْهُمْ} (الأساس في التفسير: ج ۹، ص ۵۱۷۳). واته: عه لی (خوا لی رازی بى) ده لى: دهسته پاچه ترین که سه ئەوه یه، نه توانی برایان پهیدا بکات، له ویش دهسته پاچه تر

ئەۋەبە، ئەۋانەي پەيداي كىدوون لە دەستيان پىدات، ۋاھ: ئەتۈنئ پارىزگارىي لە دۆست
 ۋ پەفېقە كانى خۆي بىكات.

خو بە لوتف و كەرەمى خۆي ئىمە لە و كەسانە بگىرئ، كە لە پىناۋى
 خوادا خەلىكان خۆش دەۋئ و، پىزىيان لئ دەگىرن و، ۋابىن ھەق و مافەكانى
 براپە تىسش بدەين، كە براپە تىيان لە گەلدا دەكەين، خوا ﷻ لە و كەسانەمان
 بگىرئ، لە گەل ھىچ كەسىكدا دۆستايەتتى و نىزىكى ئەكەين، كە لە رۇزى
 دوايىدا لىتى پەشيمان بىن و، لە دنيادا بۆمان بىئ بە مايەي مەينەتتى و
 دووركەۋتەۋە لە ئىسلام، بىگومان پىشيانى خۆمان دەلئىن: پارە دىندەرە و
 دىنبەرە، بەلام برادەرىش دىندەرە و دىنبەرە، بەھۆي پەفېقى باشەۋە، مرؤف
 دەگونجئ بەرەو راستە شەقامى خوا بچئت و، زۆر بەھرەمەند بئ، ھەرۋەك
 بەھۆي دۆست و ھاۋەلى غراپشەۋە دەگونجئ مرؤف، تووشى زىان و زەرەرى
 گەرە بىئ، ئەۋەش فەرمايشتى پىغەمبەرە ﷺ كە دەفەرمىئ^(۱): ۋئەي ھاۋەل
 و دۆست و برادەرى چاك و ھاۋەل و دۆست و برادەرى خراب، ۋەك عەتر
 فرؤش و كورەچىي ۋايە، دوايى لە درىژەي فەرموودەكەدا دەفەرمىئ: كاپراي
 عەتر فرؤش، يان لىتى دەكرىي، يان دەتدائئ، يان بۆنى خۆشت بۆ دئ، بەلام
 باباي ئاسنگەرە كورەچىي، يان بەرگت دەسووتىئ، بە پرىشكى ئاگر، يان بۆنى
 ناخۆشت بۆ دئ و، بە دەنگى ئەقە تەق جارس دەبىي.

(۱) أخرجه البخاري: (۵۵۳۴)، ومسلم: (۳۶۲۸).

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

بانگ‌کردنی خوا بۆ به‌نده پارێزگاره‌کانی، که له‌و پوژه (پوژی دوایی) دا، ترس و خه‌م و په‌ژاره‌یان نیه‌و، فه‌رمان بێ‌کردنیان به‌ چوونه‌ به‌هه‌شته‌وه، که تیی‌دا شادمان ده‌بن و، هه‌رچی ئاره‌زووی بکه‌ن و، چاویان چێژ له‌ دیتنی بکات هه‌یانه‌و، ئه‌و به‌هه‌شته‌ش خه‌لاتی خواجه له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان، پتیان ده‌دری و هه‌رچی جو‌ری میوه‌یه تیی‌دایه:

خَوَافٌ ۞ دَهْهَ رَمَوِي: ﴿يَعْبَادِ لَا حَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 تُحِبُّونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهُيهِ
 الْأَنْفُسُ وَلَكِنَّ الْأَعْيُنَ لَا رَأْيَ فِيهَا حَافِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾﴾

شیک‌کردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌ هه‌شت برکه‌دا:

١- ﴿يَعْبَادِ لَا حَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، ئه‌ی به‌نده‌کانم! ئه‌م‌پو
 نه‌ترستان له‌سه‌ره‌و نه‌خه‌مبار ده‌بن.

﴿يَعْبَادِ﴾، هه‌م به‌ ژێر (گه‌ش) خوێنراوه‌ته‌وه (یا عباد)، هه‌م به‌ (ی)، (یا عبادی).

(الطبري) له‌ قه‌تاده‌وه ئه‌م گنێدراوه‌یه دیتنی، ده‌لتی: (عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: تَنَا
 الْمُعْتَمِرُ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَمِعْتُ أَنَّ «النَّاسَ حِينَ يُعْتَمِرُونَ لَيْسَ مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا فَرِعَ،
 فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا عِبَادَ اللَّهِ! لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ، فَيَرْجُوهَا النَّاسُ
 كُلُّهُمْ قَالَ: فَتَبَغَّهَا {الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ} الزخرف: ٦٩، قَالَ: فَيُنَاسُ
 النَّاسُ مِنْهَا غَيْرَ الْمُسْلِمِينَ»^(١).

قه‌تاده ده‌لئ: موعته‌میر له بابیه‌وه بوئی باس کردووین، گوتوو یه‌تی: گوئی بیست بووم خه‌لک که له پوژی دواییدا زیندوو ده‌کرتنه‌وه، هیچ کامیان نیه دانه‌چله‌کتی و، بانگکه‌ریک بانگ ده‌کات، نه‌ی به‌نده‌کانی خواا، نه‌ ترستان له‌سهره‌و، نه‌ خهم و په‌ژاره داده‌گرن، نجا ههموو خه‌لک به‌ ئومیدن، که نه‌و موژده‌یان بو بیته دی، به‌لام له‌ دوایی دا: (الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ)، نه‌وانه‌ی پروایان هینابوو و ملکه‌چیش بوون، شوینی ده‌که‌ون، ئیدی بیجکه له‌ مسولمانان، نه‌وانی دیکه بی ئومید ده‌بن، ده‌زانن که نه‌و موژده‌دان و دنلیا کردنه‌ویه، به‌ نه‌مانی ترس و خهم و په‌ژاره، تایه‌ته به‌ نه‌هلی ئیمان و ملکه‌چانه‌وه بو خوا ﷺ.

۲- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، نه‌وانه‌ی پروایان به‌ نایه‌ته‌کانی ئیمه هیناوه‌و، ملکه‌چیش بوون، نایه‌ته‌کان (آیات) وه‌ک زور شوینی دیکه‌ی قورئان، لیره‌ش ده‌گونجئ مه‌به‌ست پئی رسته‌کانی فه‌رمایشی خوا بن، ده‌شگونجئ مه‌به‌ست پئی نیشانه‌کانی خوا ﷺ بن، که له‌ بوونه‌وه‌رو ده‌وروبه‌ردا دایان، ده‌شگونجئ مه‌به‌ست پئی موعجیزه‌کانی خوا ﷺ بن، که به‌ پیغه‌مه‌رانی داون، ههموویان گونجاون، به‌لام زیاتر وا پنده‌چئ، مه‌به‌ست پئی رسته‌و برکه‌کانی فه‌رمایشی خوا بن.

﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وان ملکه‌چیش بوون، وشه‌ی (مُسلِم) له‌ ته‌سلدا واته‌ ملکه‌چ بو خوا، دوایی وه‌ک زاراوه‌یه‌کی عورفی، کراوه به‌ ناو بو شوینکه‌وتووانی پیغه‌مه‌ری خاتمه‌ موحه‌مه‌د ﷺ.

(الطَّبْرِي) له‌ ته‌فسیری نه‌و دوو نایه‌ته‌دا ده‌لئ: (وَفِي هَذَا الْكَلِمِ مَحْذُوفٌ اسْتُغْنِيَ عَنْهُ بِدَلَالَةِ مَا ذُكِرَ عَلَيْهِ، وَمَعْنَى الْكَلِمِ: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، فَإِنَّهُ يُقَالُ لَهُمْ: ﴿يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾).

واته: له‌م فه‌رمایشته‌دا قرتیندراوئیک هه‌یه، که به‌ پئویست نه‌زانراوه باس بکری و، نه‌وه‌ی باس کراوه ده‌یگه‌یه‌نی، واتای قسه‌که‌ش ناوایه: دۆست و

خۇشەويستان، لەو پۇژۇدا ھەموويان لىك دەبنە دوژمن، (كە لە ئايەتى پىتشى دا ھاتو،) جگە لە پارىزكاران، ئەوان پىيان دەگوتى: ئەي بەندەكانم! ئەمىرۇ نە ترستان لەسەرەو، نە خەم و پەژارەش دادەگرن، ئەوانەن كە بروايان بە ئايەتەكانى تىمە ھىئابوو، ملكە چىش بوون بۇ خوا.

شايانى باسە: ھەم لىرەدا، ھەم لە چەند شوئىتىكى دىكەى قورئاندا، خوا ﷻ بۇ تىمانداران و، بۇ مسولمانان ئەم تەعبىرەى بەكارھىناو، بۇ ئەمۇنە لە سوورەتى (يونس) دا دەفەرموى: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱۲)، ھەرودھا لە سوورەتى (فصلت) دا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْرَأُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۲۰)، ديسان لە چەند شوئىتىكى دىكە شدا ھاتو.

ئىنجا كە دەفەرموى: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ (خوف) كە بە كوردى دەگوتى: ترس، برىتە لە ھەراسان بوونى مرؤف، بە نىسبەت داھاتوو، كە شتىكى بەسەر بى و، شتىكى بىتە رى، زىانى لى بدات، واتە: (تَوَفَّعَ مَكْرُوهٍ فِي الْمُسْتَقْبَلِ)، شتىك كە ناپەسند بى و، نا خۇشويستراو بى، ياخود زيان و نارەھەتتەك بى لە داھاتوودا چاوەرپى بكات، ئەو تەرسە، ياخود لە دەستدانى بەرژەوھەندىيەك و، لە دەستدانى خۇشپىيەك و، ترس بە ھۆى ئەوھەو، يان ناخۇشپىيەكت بەسەرپى، يان خۇشپىيەكت لەدەست بچى.

بەلام (حزن): دلئەنگى و خەمبارى و، پەژارە، زياتر پەيوەندى بە رابردووھە ھەيە، ئىنجا ئەھلى ئيمان و ئەھلى ئىسلام و دۆستانى خوا، نە بۇ داھاتوو ترس و ھەراسانىيان ھەيە، نە بۇ رابردوو خەم و پەژارە دلئەنگىيان ھەيە.

ھەر كام لە ھەراسان بوون بە نىسبەت داھاتووھەو، ئىنجا چ بەھۆى ئەوھەو كە مەترسىيەت ھەبى، خىرىكت لە دەست بچى، ياخود زيان و خراپەيەكت

تووش بڻ، هه روه ها دلته نگ بوون و په ژاره داربوون به نسبته رابردووه، دوو حالته دي دهروونیی نهریئی زور خراپن، په کی مروّف ده خهن، هه ر کامیکیان به جیاو به تایهت نه گه ر هه ردوویان کوینهوه، خراپتیش په کی ده خهن.

به لأم لچوونی نه و دوو حالته دهروونیه نهریئیه له مروّف دا، مروّف وا لی ده کات زیاتر بتوانی، توانا کانی خوئی، له خیرو چاکه و مه صله حه تدا به کاریئنی، بنگومان به هوئی ئیمان هوش، ئینسان هم بؤ رابردوو، هه ست به دل ناسووده یی ده کات، نه وهی په ریژی پاکه، بڻ پاکه، هم به نسبته داهاتووشه وه، مروّفی بروادار به هوئی پشت به خوا به ستی و، به هوئی روو له خوا کردنی و، به هوئی یه قینی که خوابه ک و، په روه ردگارک و، خواهه تیک سه په رشتی ده کات و، ناگای لیته تی، هه رچی هه راسانی و بیزاری و، مه ترسیی هه یه، له دل و دهروونیدا دهره ویته وه.

۳- ﴿ ادخلوا الجنة انتم وازوجکم تحمرون ﴾، بچنه به هه شته وه، (خوا فه رمانیان پڻ ده کات، له پڻی فریشته کانه وه)، تپوه و هاوسه رانتان، له وږدا شادمان ده کریڻ.

وشه ی: ﴿ وازوجکم ﴾، زور به یان وایان لیکداوه ته وه: هاوسه رانتان، به لأم وشه ی (زوج) وه ک چوون به مانای هاوسه ر دی، به مانای هه ر که سیک دی که ش دی، که له گه ل مروّف دا هاودم و هاوراز بڻ، وه ک له سوورته تی (الصفات) دا هاتوه: ﴿ احشروا الذین ظلموا وازوجهم وما كانوا یعبدون ﴾ (۲۲) من دین الله... (۲۳) له وږدا: ﴿ وازوجهم ﴾، (ای: و اصنافهم و اشکالهم و امثالهم)، یانی: جوړه کانیان و شیوه کانیان و ونه کانیان، چونکه مه رج نیه هه ر که سیک بیپروا بووی، خیزانه که شی له گه لیدا بیپروا بووی، بؤ ونه: فیرعه ون، هه روه ک مه رجیش نیه، هه ر که سیک بروادار بووی، هاوسه ره که شی له گه لیدا بروادار بووی، وه ک: نووح و لوط علیهما السلام، تنجا له وی به پیئی سیاق ده زانری که: ﴿ احشروا الذین ظلموا وازوجهم ﴾، (ای: و امثالهم)، واته: نه وانهی که وه ک نه وان بوون و شیوه یان بوون.

بەلەم لېرەدا زياتر وا پېدەچى، مەبەست لە: ﴿وَأَزْوَاجَهُمْ﴾، واتە: ھاوسەرانان، كە ھاوژىنتان بوون، ئنجا ئەگەر دوڭنراوھەكان پساوان بن، واتە: ژنەكانتان و، ئەگەر دوڭنراوھەكان ئافرەتان بن، واتە: مېردەكانتان.

﴿تُحَبَّرُونَ أَي: تُنْعَمُونَ﴾، واتە:

ا- بەھرەمەند دەكرىن و دەكرىن بە خاوەن نىعمەت.

ب- ياخود (تُسْرُونَ)، واتە: دلخۆش و شادمان دەكرىن.

ج- ياخود: (تَفْرَحُونَ)، واتە: شادمان و دلخۆش دەبن، ﴿تُحَبَّرُونَ: مَبْنِيٌّ لِلْمَجْهُولِ مَضَارِع: حَبْرٌ، مِنْ حَبْرَةٍ إِذَا سَرَّهٗ، وَالْحَبْرُ: مَصْدَرٌ، الإِسْمُ: الْحَبور﴾، (تُحَبَّرُونَ)، واتە: شادمان و دلخۆش دەكرىن، ياخود خاوەن نىعمەت دەكرىن، بەھرەمەند دەكرىن، بگەر ناديار (مَجْهُولُ الْفَاعِلِ) ھو (مُضَارِعِ) ى (حَبْر) ھە، واتە: دلخۆش كرا، (حَبْرَةٌ أَي: سَرَّةٌ)، واتە: دلخۆشى كرد، (حَبْرٌ) چاوكە، واتە: دلخۆشبوون و شادمانبوون، ناوھەكەش برىتە لە (حَبور)، واتە: دلخۆشى و شادمانىي.

زانايان بۆ شىكردەنەھى ئەم وشەيە، زۆريان قەسە كردو، بە زۆر تەعبىر، بۆ وئىنە:

(الشَّنْقِيطِي) لە (أضواء البيان) ھەكەيدا^(۱)، دەئى: ﴿تُكْرَمُونَ بِأَعْظَمِ أَنْوَاعِ الْإِكْرَامِ وَأَتْمَهَا﴾، واتە: پزىتان لىدەگىرى، بە مەزنىرەن چۆرەكانى پزىلىكرتن و تەواوترىنى، بەلەم گومانى تىدانىيە، كە (حَبور) بە ماناى دلخۆشى و شادمانىي دى، ئنجا مرووف ديارە بە چى شادمان و دلخۆش دەبى؟ بە نازو نىعمەت و، بە خۆشى و چاكە، كەواتە: ئەو دووانە، دلخۆش بوون و شادمان بوون، لەگەل خاوەن نىعمەت بوون، دوو شتى ئاويتەو تىكھەلكىشن و ھەر كەسەك خاوەن نىعمەت بى، دلخۆش دەبى و، ھەر كەسەك دلخۆش و شادمان بى لە پۆزى دوايى دا، ديارە لە بەھەشت دايەو، خاوەن نازو نىعمەتە.

۴- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِخَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾، [ئىنجا خوا ۱۰۰ هه‌ندىك له نازو نيعمه‌ته‌كان باس ده‌كات]: به‌سه‌ريانه‌وه ده‌گيردرى، به‌قاپه زېرينه‌كان و په‌رداخه زېرينه‌كان، (صِخَافٍ) كۆي (صَحْفَة) يه، كه برىتبه له ده‌فرىكى بازنه‌يى، زاړه‌كه‌ي فراوانه، لاي خواره‌وه‌ي وه‌ك شيوه‌ي توپ، ياخود شيوه‌ي كه‌ي خړ كوټايى دى، به‌كوردى ده‌لئين: قاپ، ده‌فر، به‌كارده‌هئىرى بۆ خواردن تىكردن، يان بۆ بۆ ميوه تىكردن، (كوب) يش كه به‌ (اكواب) كو ده‌بيتته‌وه، (إِنَاءٌ لِلشَّرَابِ وَهُوَ أَصْعَرُ مِنَ الإِبْرِيْقِ)، ده‌فرىكه بۆ خواردنه‌وه به‌كارده‌هئىرى، كه له سوړاحيى گچكه‌تره، (إبريق) واته: مه‌سينه، ياخود سوړاحيى.

ئىنجا كه به‌قاپه زېرينه‌كان و په‌رداخه زېرينه‌كانه‌وه، به‌سه‌ريانه‌وه ده‌گه‌رېن، وه‌ك پىشتريش گوتوومانه، بىگومان قاپه‌كان خالىى نين، هه‌روه‌ها په‌رداخه‌كانىش خالىى نين، به‌لكو قاپه‌كان و ده‌فره‌كان پرېن له خواردن و خوړاكى به‌له‌ززت، ياخود ميوه، په‌رداخه‌كانىش پرېن له جوړه خواردنه‌وه‌ي به‌له‌ززت، كه شيوه‌ي نه‌وه‌ي له به‌ه‌شت دايه، له دنيا‌دا نيه.

۵- ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الأَنفُسُ وَتَلَذُّ الأَعْيُنُ﴾، له‌وه به‌ه‌شته‌دا هه‌يه، هه‌رچى نه‌فسه‌كان بيخوازن و چاوه‌كان چيژى لى‌وه‌رېگرن.

پىشنى باسى به‌ه‌شت كرا: ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾، ئىنجا ده‌فه‌رموى: ﴿وَفِيهَا﴾، واته: له‌وه به‌ه‌شته‌دا هه‌يه، ﴿مَا تَشْتَهِيهِ الأَنفُسُ﴾، هه‌رچى نه‌فسه‌كان بيخوازن و ئاره‌زووى بكن، ئهم وشه‌يه، ﴿مَا تَشْتَهِيهِ﴾، خوئندراويشه‌ته‌وه: (مَا تَشْتَهِي)، واته: صيئه‌كه‌ي له‌كه‌ل نه‌هئىراوه‌وه هه‌ريه‌ك وانايان هه‌يه، هه‌رچى نه‌فسه‌كان بيخوازن و ئاره‌زووى بكن، تىيدا هه‌يه له‌وه به‌ه‌شته‌دا.

﴿وَتَلَذُّ الأَعْيُنُ﴾، واته: (وَفِيهَا مَا تَلَذُّ الأَعْيُنُ)، هه‌روه‌ها هه‌رچى چاوه‌كان له‌ززته‌تى لى بكن و چيژى لى وهرېگرن، (أَي: مَا تَلَذُّ بِه الأَعْيُنُ، أَي: بِرَوَيْتِه)، چاوه‌كان چيژ وهرېگرن له ديتنى، وه‌ك له سوورته‌ي (البقرة) دا له وه‌سفى

مانگایه که دا، خوا ﷻ ده فہرموی: ﴿صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسْرُ النَّظِيرِينَ﴾
 زہر دہ رننگہ کہی زور توخہ، بینہ ران دلخوش دکات.

۶- ﴿وَأَسْرَفْنَا فِيهَا خَالِدُونَ﴾، تیوہ لہ ویدا ہہ میسہ بین، واتہ: ہہر ماون، دمیننہ وہ.

(محمد الطاهر بن عاشور) لہ تہ فسیرہ کہی خویدا^(۱) وشہی (تَلَذُّ) تُوَزِّك شى
 دکاتہ وہ، لہ رووی زمانہ وانیبہ وہ، دلن:

(وَتَلَذُّ مُضَارِعٌ لَدُ بَوَزْنِ عَلِيمٍ: إِذَا أَحْسَّ لَذَّةً، وَحَقُّ فِعْلِهِ أَنْ يَكُونَ قَاصِرًا فَيَعْدِي
 إِلَى الشَّيْءِ الَّذِي بِهِ اللَّذَّةُ بِالنِّبَاءِ، فَيَقَالُ: لَذَّ بِهِ، وَكَثُرَ حَذْفُ النِّبَاءِ وَإِبْصَالُ الْفِعْلِ إِلَى
 الْمَجْرُورِ بِنَفْسِهِ، فَيَنْتَصِبُ عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ، وَكَثُرَ ذَلِكَ فِي الْكَلَامِ حَتَّى صَارَ الْفِعْلُ
 بِمَنْزِلَةِ الْمُتَعَدِّي فَقَالُوا: لَذَّهُ. وَمِنْهُ قَوْلُهُ هُنَا: وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ التَّقْدِيرُ، وَتَلَذُّهُ الْأَعْيُنُ.
 وَالضَّمِيرُ الْمَحْذُوفُ هُوَ رَابِطُ الصَّلَةِ بِالْمَوْضُوعِ. وَتَلَذُّهُ الْأَعْيُنُ فِي رُؤْيَةِ الْأَشْكَالِ الْحَسَنَةِ
 وَالْأَلْوَانِ الَّتِي تَشْرَحُ لَهَا النَّفْسُ، فَلَذُّهُ الْأَعْيُنُ وَسِيلَةٌ لِلذَّةِ النَّفْسِ).

واتہ: وشہی (تَلَذُّ) (مُضَارِعِ) (لَذَّ) یہ، لہ سہر کینشی (عَلِيمٍ)، کہ واتہ: (لَذَّ) لہ
 تہ صلدا (لَذَّ) یہ، دہ گوتری: (لَذَّ)، (إِذَا أَحْسَّ لَذَّةً)، تہ گہر ہہ سستی کرد، بہ چیزیک،
 بہ تامیک، کردارہ کہی دہ بوایہ (قاصِر) بئ و، پال بدریتہ لای تہو شتہی، کہ
 چیزئی لیوہ ردہ گری، بہ ہوی پیتی (ب) ہوہ، بگوتری، (لَذَّ) بہ، چیزئی لیوہ رگرت،
 بہ لام لہ قسہ کردنی دا، تہو (ب) یہ زور لبراوہ وہ کسہر کردارہ کہ، لکینراوہ بہو
 شتہوہ، کہ بہ ہوی (ب) کہوہ مہ جروور بووہ، کہ تہو کاتہ دہ گوتری: (يُنْتَصِبُ
 عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ)، واتہ: تہو شتہی مہ جرووری کردوہ، لبراوہ، بوہ (مَنْصُوبِ)
 بووہ، تہمہ لہ قساندا زور بووہ، ہہ تا وای لیہاتوہ (فِعْلِ) (لَذَّةً)، کہ لہ تہ صلدا
 (قاصِر) ہو بہ رکار ناخوازی بو خوئی، دہ بئ بہ ہوی پیتی کہوہ بہ رکاری بدریتن، وای
 لیہاتوہ وہک (مُتَعَدِّي) لیہاتوہ، کہ گوتوویانہ: (لَذَّ)، چیزئی لیوہ رگرت، (إِنَّهْ صَلَّى
 خَوَى دَهَبَنَ بَكُوْتَرِي: (لَذَّ) بِه)، کہ لیرہ دا خوا ﷻ، تہو تہعبیرہی بہ کارہیناوہ، بہو

تبعیتبیاره به کاری هیناوه، که (لَدْ) فیعلینکی (مُتَعَدِّي) یه، که ده فه رموی: (وَتَلَدُ الْأَعْيُنُ) نه وهی که چاوه کان چیرئی لئ وه رده گرن، واته: (وَتَلَدُ بِهِ الْأَعْيُنُ)، واته: چاوه کان چیرئی لئ وه رده گرن، چیرئی چاوه کانیش به دیتنی شیوه جوانه کان و، نهو ره نکانه یه که دلی مروّفا له که لیاندا ده پشکوئی، به ته نکید چیرئ وه رگرتنی چاوه کانیش، نامرازیکه بو چیرئ وه رگرتنی نه فسه که.

(۷) ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، نهو به هه شته ش، که کراوه به میراتی نیوه، به هوی نه وه وه یه که نه جامتان ده دات، به هوی کرده وه کانتا نه وه یه. لیره دا خوا ﷻ وشه ی: ﴿أُورِثْتُمُوهَا﴾ ی به کاره یئاوه، گوتراوه: (إِنِّيَأْرُثُهَا عَلَى أُعْطِيتُمُوهَا، أَوْ أُتِيتُمُوهَا لِسَبْتَيْنِ:

۱- قوۀ ملکیه الإرث بالنسبة لغيره.

۲- الميراث لمن هو أقرب، وأهل الجنة يؤثرون على غيرهم لأقرب من الله تعالى).

واته: بویه وشه ی (وَأُرِثْتُمُوهَا) به سهر (أُعْطِيتُمُوهَا) دا هه لبرئ رراوه، کراوه ته میراتان له جیاتی پیتان دراوه، یان پیتان به خشر او، به کاره یئاوه له بهر دوو هوکار:

۱- له بهر نه وهی خاوه نداریتی میرات، به نسبت جوره کانی دیکه ی خاوه نداریتی به وه، زور به هیزه.

۲- میرات بو که سیکه که نیزیکتره، نه هلی به هه شتیش هه لده بژیدر دین به سهر خه لکی دیکه دا، له بهر نه وهی له خوا ی بهر ز نیزیکترن.

ده لیم هوکارنکی دیکه شی هه یه و زانایانیش باسیان کردوه، نه ویش نه وه یه، که میرات به بن مان دوو بوونی مروّفا، به مروّفا ده گات، به بن تاره قه پیوه کردنی، نهو به هه شته ش به له بهر چاوگرتنی، نیوه پروکی به هه شت و نازو نیعمه ته کانی و، به رده وام بوونی بو هه تا هه تایه، له قه دهر نهو کرده وانه نیه، که مروّفا

له ژيانکي کم و کورتی دنیا دا نه نجامی دا ون، که واته: هر وه که به به لاش و، به بی به ران بهر در ابیه نه تی، بویه وشه ی: (وَأَرْثُهَا) ی بؤ به کارهیناوه، وه که چؤن که سیک که میراتی پی ده گات، به و پاروه و به و ماله وه ماندوو نه بووه، به هه مان شیوه، نه هلی به هه شتیش که ده چنه به هه شته وه، به لی له دنیا دا کرده وه ی باشیان کرده وه، خوی پهروه ردگار ده فهرموئ: ﴿يَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به لام له راستی دا، کرده وه کانی برواداران، ته نیا هوکارن بؤ چوونه به هه شت و نرخی به هه شت نین، به هه شت زؤر زؤر له وه مه زنترو گرنکتره، که نه و کرده وه چاکانه نرخی بن، به لام هوکارینی.

۸- ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، بؤ تیوه له و به هه شته دا زؤر میوه هه ن، واته: میوه ی جوړاو جوړو زؤر هه ن، وه که له سوره تہی (الواقعة) دا ده فهرموئ: ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾، واته: نه و میوه ی له به هه شته هه یه، نه ده برئ و نه قه ده غه ش ده کری.

بویه ش زؤر باسی میوه کراوه، له به هه شته دا، وه که پی شتریش باس مان کرد، چونکه میوه بؤ چیژ وه رگرتن و له ززه ت ده خورئ، نه که بؤ لابر دنی نازاری برسیه تی، که بیگومان له به هه شته دا برسیه تی و، تینوه تی و، هیچ شتیکی تیدانیه، مایه ی ناره حه تی مرؤف بیت.

لیره دا به چاکي ده زانم، ناماژیه که بکه م به قسه یه کی (فخرالدین الرازي)، دیاره هه موو زانایان و پی شه وایان، جی پی زو حوپمه همانن، به لام هر کاتیک بزائم بیرؤ که یه که هه یه، قسه یه که هه یه، عه قلم نه بیرئ، یان پی م وایی نه گونجاوه، یان خاوه نه که ی نه بییکاوه، نه وه ی به پیوستی بزائم ناماژیه ی پیده کم، زؤر جاریش به پیوستی نازانم و لی ده که پریم.

ناز و نعيمه‌ته‌کانی به‌هشت و سه‌رنجيك له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی رازی:

لی‌ره‌دا (فخرالدین‌الرازی) له‌ته‌فسیری‌ئهم‌ئایه‌تانه‌دا، قسه‌یه‌ک‌ده‌کات، له‌ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱)، که‌قسه‌که‌یم‌به‌دلّه‌وه‌نانووسئ، پئم‌وایه‌نه‌یک‌ردبایه‌باشتر‌بوو، ده‌لئ:

(وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَعَثَ مُحَمَّدًا إِلَى الْعَرَبِ أَوَّلًا، ثُمَّ إِلَى الْعَالَمِينَ ثَانِيًا، وَالْعَرَبُ كَانُوا فِي ضَيْقٍ شَدِيدٍ بِسَبَبِ الْمَأْكُولِ وَالْمَشْرُوبِ وَالْفَاكِهَةِ، فَلِهَذَا السَّبَبِ تَفَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهَذِهِ الْمَعَانِي مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى تَكْمِيلًا لِرِغْبَتِهِمْ وَتَقْوِيَةً لِدَوَاعِيهِمْ)

واته: بزانه‌که‌خوای‌به‌رز، موحه‌مه‌دی ﷺ سه‌ره‌تا‌بو‌گه‌لی‌عه‌رهب‌ناردوه‌و، دواپی‌بو‌هه‌موو‌جیهانییان، گه‌لی‌عه‌رهب‌ئه‌و‌کاته‌زۆر‌له‌سه‌غله‌تی‌دا‌بوون، به‌هۆی‌که‌م‌خۆراکیی‌و‌که‌م‌خواردنه‌وه‌یی‌و، که‌م‌میوه‌یه‌یه‌وه، له‌به‌ر‌ئه‌و‌هۆیه‌خوا ﷺ ئه‌و‌مه‌به‌ستانه‌ی‌بو‌روونکردوونه‌وه، چار‌له‌دوای‌جار، تا‌کو‌زیاتر‌ئاره‌زومه‌ندیان‌بکات، بو‌به‌هشت‌و‌زیاتر‌پالنه‌رو‌هاندهریان‌به‌هیز‌بکات.

تیبینی و سه‌رنجه‌که‌شم‌ئه‌وه‌یه:

خوا ﷺ ئه‌وه‌ی‌که‌فه‌رموو‌یه‌تی، وێ‌رای‌نه‌ته‌وه‌ی‌عه‌رهب، کوردیش‌و‌فارسیش‌و‌ئینگلیزو‌تورک‌و‌هه‌موو‌گهلانی‌دنیا‌شی‌له‌به‌رچاو‌گرتوون‌و، له‌پاستیی‌دا‌ئه‌وه‌ی‌خوا ﷺ به‌هه‌شتی‌پن‌وه‌سف‌ده‌کات، وه‌لامگۆی‌ئاره‌زوو‌و‌په‌غه‌تی‌هه‌موو‌مرۆڤه‌کانه، واته: به‌س‌ئه‌وه‌یه، ته‌نیا‌گه‌لی‌عه‌رهب، که‌یفیان‌به‌خواردنه‌وه‌و‌خواردنی‌خۆش‌و، که‌یفیان‌به‌میوه‌هاتبئ‌و، که‌یفیان‌به‌کانیی‌و‌سه‌رچاوه‌و‌ئاوی‌سازگارو‌خۆش‌هاتبئ، به‌لکو‌بو‌هه‌موو‌مرۆڤه‌کان‌هه‌روایه.

به‌لگه‌شمان‌ئه‌وه‌یه‌ته‌ماشای‌واقیع‌بکه، له‌هه‌موو‌ولاتاندا‌خه‌لک‌هه‌ولده‌دات، له‌سه‌ر‌کانیی‌و‌سه‌رچاوه‌و، له‌سه‌ر‌که‌ناری‌پووباره‌کان‌و‌له‌سه‌ر

كەنارى دەريايەكان، خانووبەرە شوئىنى خۇيان ساز بىكەن، ۋەك چۇن خوا ﷺ باسى بەھەشت دەكات دەفەرمۇي: (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)، ھەموو ولاتانى دىنيا تەماشى بىكەن - مەگەر ئەوانەي دەستيان نەپوا - ھەول دەدەن خانووبەرەكانيان و، دارو درەخت و سەوزايى و مېرگ و مېرگوزار بى، پاشان ھەموو گەلانى دىنيا تەماشى بىكە! كەيفيان بە ميوە دى و، كەيفيان بە خواردەنەو خۇشەكان دى و، كەيفيان بە خواردەنە بە لەزەتەكان دى.

كەواتە: ئەوانە خالى ھاوبەشى ھەموو مروۋقەكانن و، ئەۋدى خوا ﷺ بەھەشتى پى وەسەف دەكات، خوا ﷺ زانىۋىەتى ئەۋە، ۋەلەمدەرەۋى غەرىزەو ئارەزۋى ھەموو مروۋقەكانە، نەك تەنيا ھى گەلى عەرەب.

چاۋ پىداخشاندىكى نىعمەتەكانى بەھەشت:

لىرەدا چاۋپىك دەگىرەنەۋە بەۋ ناز و نىعمەتانەدا، كە خوا ﷺ بۇ بەھەشتىيانى داناون، كە لە سىزە (۱۳) بىرگەدا، ئەۋ نازو نىعمەتانەي بەھەشت دەخاتەرۋو:

۱- ﴿يَعْبَادُ﴾، ئەي بەندەكانم! كەواتە: ئەوانە لە لاي خوا خۇشەۋىستى، خوا ﷺ پالايان دەداتە لاي خۇي، چۈنكە بۇ خوا ملكەچ بوون و فەرمانبەرى خوا بوون.

۲- ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، ئەمىرۆ نە ترستان لەسەرەۋ نە خەم و پەژارەش داتان دەگىرى، ھەلبەتە نەبوونى ترس و، نەبوونى خەم و پەژارەۋ دلتەنگىي، لە گەۋرەترىن نازو نىعمەتەكانى بەھەشتى، ھەروەك ھەبوونى ترس و دلەراۋكى و ھەراسانىي و ھەبوونى خەفەت و دلتەنگىي و مەينەتتىي لە دىنيادا، گەۋرەترىن ناخۇشىيەكانى ژيانن لە دىنيادا.

۳- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، ئەوانەي بىروايان بە ئايەتەكانى تىمە ھىتابو و ملكەچىش بوون، لىرەدا خوا ﷺ دەبىخاتەۋە بەرچاۋيان، كە تىۋە بە ھۇي نەۋ تىمانەي ھەتابوۋەۋ، بە ھۇي ئەۋ ملكەچىيەيەۋى بۇ خوا ھەتابوۋە، توۋشى ئەۋ نازو نىعمەتە بوون، بىگومان زۆرىش خۇشە، مروۋق تەقدىر بىرى و ھەست بىكات پىزانىن

هیه، بویه، یه کیک له سیغه ته کانی خوا ﷺ بریتیه له: (الشُّكُور)، وه ک فه رمویه تی: (والله غفور شکور) ههروه ها فه رمویه تی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَاكِرًا عَلِيمًا ۱۷﴾ النساء، خوا سوپاسگوزارهو، ههول و تیکووشانی بهنده کانی له بهرچاوه.

۴- ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (خوا بییان ده فه رموی: بچنه بههه شتهوه، یانی: مؤله تهو فه رمانیان پێ ده کات بچنه تی.

۵- ﴿أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾، خۆتان و هاوسه رانتان، یه کجار خۆشه، مرؤف خوی و نهوانه ی لی نزیک بوون، به تایبه تی نه کهر میرده ژنه که ی و، نه کهر ژنه میرده که ی، له شوینی دیکه دا ده فه رموی: خۆیان و هاوسه رانیان و باب و دایکیان و رۆلهو وه چه شیان، وه ک له سوورپه تی (الرعد) دا، هاتوهو، له سه ره تای سوورپه تی (غافر) دا هاتوهو، له سوورپه تی (الطور) یشدا هاتوه، لهو باره وه که تیمه له ته فسیری سوورپه تی: (غافر) دا باسما ن کردوه، خوا ﷺ له سه ر زمانی فریشته کان ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ بِإِيمَانٍ وَمِنْهُمْ مَن يَكْتُمُونَ إِلَهُهُمُ وَإِن يَسْتَعْفِفُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۷﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۸﴾﴾

واته: ... پهروه ردگارمان بیانخه نهو بههه شتهوه، که به لئنت پیداون، ههروه ها نهوانه ی چاک بوون، له باب و باپیرانیان، واته: باب و دایکیان) و له هاوسه رانیان و له وه چهو رۆله کانیان.

۶- ﴿تُحْبَرُونَ﴾، ده گو ترئ: (حَبْرَةٌ، يَحْبُرُهُ، حُبُورًا، أَي: سَرَّهُ وَنَعَمَهُ، وَحَبْرَةٌ أَي: حَبْرَةٌ، وَحَبْرٌ وَحَبْرٌ الشَّيْءُ: زَيْتُهُ وَنَمَقُهُ^(۱))، (حَبْرَةٌ، يَحْبُرُهُ، حُبُورًا)، واته: دلخووشی کردو خاودن نیعمه تی کرد، ههروه ک (حَبْرَةٌ)، به مانای (حَبْرَةٌ) دئ، واته: چ به چواری (زُباعي)، چ به سیایی (ثُلثائي)، به یه ک و اتا دئ، (وَحَبْرٌ وَحَبْرٌ الشَّيْءُ: زَيْتُهُ وَنَمَقُهُ)، شته که ی جوانکردو رازاننده وه.

(۱) الْمُعْجَمُ الْوَسِيطُ، ص: ۱۵۱.

کہ واتہ: ﴿تَحْبُرُونَ﴾، واتہ: دہ پاز تیرنہوہ، یا خود دلشادو دلخوش دہ کریں، (حُبور) ہمہ بہ مانای پاز تیردرانہوہ دی، ہمہ بہ مانای دلخوش کران و شادمان کران.

۷- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ﴾، بہ سہریانہوہ دہ گپدری، واتہ: بُو خویان ناچن ئەرک بکیشن، خواردن و خواردنہوہ کان بیتن، بہ لکو خزمتیان دہ کری، له لایہن کیوہ؟ له سوورہتی (الواقعة) دا، دہ فہرموی: ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ (۱۷)، واتہ: کورائیکی ہیئلدراوہ، واتہ: ہیئلدراوہ لهو تمہنہدا کہ تیبدان، خوا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ تابیہت بُو خزمتی بہہہ شتیانی خولقاندوون، وەک چوَن حوریه کان لهوئی دہ خولقینتی بہ تابیہت، ئہو خزمتہ تکارانش کورپرگہی نہوجہوان و میرد مندالن، تابیہت خوا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ دروستیان دہکات و لهو تمہنہدا دیانہیئلتیہوہ: ﴿يَا كُوَیْبُ وَاَبَارِقُ وَكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ (۱۸)، بہ پرداخہ کانہوہو بہ سوراحیہہ کانہوہ، له خواردنہوہی (معین)، یاخود: شہرابیک کہ له کانی و سہراوہوہ ہیتراوہ.

له سوورہتی (الإنسان) یشدا، خوا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ ہمان شت دووبارہ دہکاتہوہ، کہ دہ فہرموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا﴾ (۱۹)، واتہ: بہ سہریانہوہ دہ گپدری، کورائیکی ہیئلدراوہ، ہمہ میشہی، یاخود: ہیئلدراوہ له تمہتیکی دیاریکراودا، ئہ گہر بیانینی، پیت وایہ گہوہہری بلاوکر اوہ.

ہیئندہ جوان و پاک و خاوین و ریکن، بہ سہریانہوہ دہ گپدری، خواردن و خواردنہوہ یان بُو دہبہن.

بہ لأم لیرہدا دہ فہرموی: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ﴾، بہ سہریانہوہ دہ گپدری، چونکہ له شوینہ کانی دیکہ، ہمہ له سوورہتی (الواقعة) و، ہمہ له سوورہتی (الإنسان) دا ہاتوہ، کہ کین بہ سہریانہوہ دہ گپدری، ئہو میرد مندالانہن، کہ خوا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ دیاننشوبہینتی بہ گہوہہری بلاوکر اوہوہ، بویہ لیرہ بہ پیتویست نہ زانراوہ ئہوہ باس بکری.

۸- ﴿بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاكْوَابٍ﴾، بہ سہریانہوہ دہ گپدری، بہ قاپ و دہقرہ زپرنہ کان و، بہ پرداخہ زپرنہ کانہوہ، یانی: قاپہ کان له زپرنہ دروستکارون و، پرداخہ کانیش ہرول، بہ لأم کہ پیتشی زپرنہ (ذہب) ی باسکردوہ، بہ پیتویستی نہ زانیوہ بفرموی: (وَآكْوَابٍ مِّنْ

دَهَبٍ)، چونکه په رداخه کانش هره دپاره که له زېر دروستکراون، نهو زېره هره خوا ﷻ ده زان، چ جوړه کانه که له بههشت دا، به دلنیاي زېره که بههشت و، زيوه که و، ناوريشمه که شی و، هم موو که و په له کانی دیکه که له بههشت، جیان له وانهی دنیا.

۹- ﴿وَفِيهَا مَا تَسْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَكَذَٰلِكَ الْأَعْيُنُ﴾، له ویدا هه به (لهو بههشته دا)، هره شتیکه نه فسه کان ناره زووی بکه و چاوه کان چيژی لئ وه ربرگن، ثم تعبيره: ﴿وَفِيهَا مَا تَسْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَكَذَٰلِكَ الْأَعْيُنُ﴾، له بههشت دا هه به، هه رچی نه فسه کان ناره زووی بکه و چاوه کان چيژی لئوه ربرگن، هه رچی نازو نيعمهت هه به، ده يگر نه خويان، وه که له سووره تي (السجدة) شدا هاتوه، که خوا ﷻ ده فهرموي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷)، واته: هيج نه فسيتک، هيج که سينک نازان، نه وهی بويان په ناهانکراوه، له وهی مايه ي دلخوشي و شادمانيانه، له پاداشتی نه وه دا، که ده يانکرد.

فه رمایشتيکی بيغه مبر ﷻ لهو باره وه هاتوه: اعْنِ سَهْلُ بْنُ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ، مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا حَظَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، دُخْرًا، بَلَّةٌ مَا أَطَّلَعَكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة)، (أخرجه البخاري: ۴۵۰۲، ومسلم: ۲۸۲۴).

نه وه هره ته فسيري نهو تايه ته موباره که يه، که ده فهرموي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ (۱۷)، چه ديسه که ده فهرموي: له بههشتدا هه به، نه وهی هيج چاوتک نه يديوه، هيج گوټيه که نه يبيستوه و، به سه ر دلئ هيج که سينکدا نه هاتوه، پاشه که وه ته، واز له وه بينه که خوا ټيوه لئ ناگادار کردوه، دوايسی خویندیه وه: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ (۱۷) (۱).

(۱) بَلَّةٌ: ترک: لټگه رټی، وازی لئ بينه، يانی: وټپرای نه وه که خوا باسيکردوه، نه وانهی دیکه ش له بههشت دا همن.

چونکہ هر شتیک هه بئ، یان ده بئ به چاوی خۆت ببینیست، نه گهر به چاویش نه تدییست، بۆیان باس کردووی، له فلان ولاتهو، فلان شوئنه، فلان شته ی لیه، بۆیان باس کردووی و بیستووته، یا خود ده بئ به خه یالتدا هاتبئ، تنجا پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: نه وه ی له به هه شتدا هه یه، نه هه چ جاویک دیویه تی، نه هه چ گوئی که بیستوویه تی، نه به خه یالی هه چ که سیشدا هاتوه، که واته: تو ئیستا له ده رووندا هه رچه نده خه یال بکه ی، هه ر ناگاته نه و ئاسته ی، که له به هه شت دا خوا ﷺ ناماده ی کردوه بۆ برواداران، هه رچی خه یاله بیکه، دیسان وه ختی به هه شت ده بیستی، ده زانی نه وه ی له و به هه شته دا هه یه، نه هاتوته خه یالی هه چ مروقی که وه، به ده قی فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ، خواش ﷺ که له سووره تی (السجدة) دا، ده فهرموئ: هه چ که سیک نازانی، نه وه ی بۆی په نهانکراوه، له شتیک که پئی دلخۆش ده بئ و مایه ی شادمانیی و به خته وه ریبه تی.

۱۰- ﴿وَأَنْتَ فِيهَا خَلِيدٌ﴾، تبه وه له ویدا ده میننه وه، لیره دا به س ده فهرموئ: ده میننه وه وه هه میسه یی ده بن، له شوئنی دیکه دا فهیدی تاهه تابه شی خراوته سه ر (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، واته: به هه میسه یی که هه رگیز لئی نایه نه ده ری، له ویدا ده میننه وه.

۱۱- ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾، نه و به هه شته ی که کراوه به میراتان، چۆن میراتیکتان ده درئتی، ناوا کراوه به میراتان، به مولکتان.

۱۲- ﴿يَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به هۆی نه وه وه که کردووتانه، نه وه ش جوړیکه له پیزانین و ته قدیر، له لایه ن خوا ی کار به جی و کارزان و مه ره بانه وه، بۆ به نده کانی، که تبه وه کرده وه ی چاکتان هه بووه وه له به رانه ر کرده وه ی چاکتاندا، نه و به هه شته تان پیدراوه، هه لبه ته کرده وه چاکه کانی ئیمه، به س هۆکارن بۆ چوونه به هه شت، به لأم به دنیایی نرخ و تیچووی نازو نبعمه ته کانی به هه شت نین، وه ک پیغه مبه ر ﷺ له فه رمایشتیکدا ده فهرموئ: ﴿لَنْ يَنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ﴾ قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَّعَمَّذَني اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ...» (أخرجه البخاري: ۶۴۶۳). واته: هه چ کامیک له تبه وه،

کرده‌وه‌که‌ی دهر‌بازی ناکات (نایخاته به‌ه‌ه‌شت)، گوتیان: توش‌ئ‌هی یتغهمبهری‌خوا! (کرده‌وه‌که‌ت‌ر‌زگاری ناکات و ناتیخاته به‌ه‌ه‌شت)؛ فه‌رمووی: منیش‌مه‌گ‌هر‌خوا‌به‌زه‌ی و به‌خششی‌خوی‌دامپوشی (نه‌گ‌هر‌نا‌منیش‌به‌هوی‌کرده‌وه‌که‌مه‌وه‌نا‌چمه‌به‌ه‌ه‌شت).

بؤ‌نه‌وه‌ی‌به‌ه‌ه‌له‌له‌فه‌رمایشی‌یتغهمبهر ﷺ تینه‌گ‌ه‌ین، ده‌لین: واته: کرده‌وه‌که‌ی‌منیش‌بایی‌و‌نرخ‌ی‌به‌ه‌ه‌شت‌نیه، به‌لام‌هؤ‌کاره!

که‌لی‌ره‌ده‌ده‌فه‌رموی: ﴿جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) یان: ﴿بِمَا كَسَبَتْ تَعْمَلُونَ﴾، واته: کرده‌وه‌کانی‌تیمه، هؤ‌کارن‌بؤ‌چوونه‌به‌ه‌ه‌شت، به‌لام‌نرخ‌و‌به‌های‌به‌ه‌ه‌شت‌نین، به‌ه‌ه‌شت‌زؤ‌ر‌گران‌ره‌و، زؤ‌ر‌به‌ه‌ادار‌تره، له‌ونده‌کرده‌وانه‌ی‌تیمه، که‌له‌ماوه‌یه‌کی‌که‌می‌ژیانی‌دنیا‌دا‌ده‌بانکه‌ین.

که‌واته: تیک‌گیران‌نیه، له‌نی‌وان‌فه‌رمایشته‌که‌ی‌یتغهمبهر ﷺ و‌نایه‌ته‌کاندا، نایه‌ته‌کان‌ده‌فه‌رموون: کرده‌وه‌کانی‌تیوه‌هؤ‌کارن‌بؤ‌چوونه‌به‌ه‌ه‌شت، به‌لام‌یتغهمبهر ﷺ ده‌فه‌رموی: کرده‌وه‌کانی‌تیمه، نرخ‌ی‌ته‌واوی‌به‌ه‌ه‌شت‌نین، ته‌نانه‌ت‌کرده‌وه‌کانی‌ویش!

۱۳- ﴿لَكُمْ فِيهَا فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُفُونَ﴾، ئه‌و‌به‌ه‌ه‌شته‌ی‌که‌کراوه‌به‌میراتان‌و، پیتان‌خه‌لات‌کراوه‌به‌هوی‌کرده‌وه‌کانتانه‌وه، بؤ‌تیوه‌له‌ویدا‌هه‌یه، میوه‌ی‌زؤ‌ر‌که‌لینان‌ده‌خون، واته: میوه‌ی‌زؤ‌رو‌جؤ‌راوجؤ‌ر، له‌به‌ر‌نه‌وه‌ی‌نیعمه‌ته‌کانی‌به‌ه‌ه‌شت‌ه‌موویان‌ته‌نیا‌بؤ‌چیژو‌له‌زه‌ت‌وه‌رگرتن، نه‌ک‌بؤ‌لابردنی‌نازاری‌برسیه‌تی‌و‌تینووه‌تی، ئه‌و‌نازو‌نیعمه‌ته‌ی‌له‌به‌ه‌ه‌شت‌دا‌هه‌یه، خوا ﷺ زیاتر‌باسی‌میوه‌و‌باسی‌خواردنه‌وه‌کان‌ده‌کات، هه‌رچه‌نده‌جاروبار‌باسی‌گوشتی‌بالنده‌ش‌ده‌کات‌و، باسی‌شتی‌دیکه‌ش‌ده‌کات، چونکه‌ه‌موو‌ئه‌وانه‌ی‌ده‌خورین‌و‌ده‌خورینه‌وه، ته‌نیا‌بؤ‌چیژو‌وه‌رگرتن، نه‌ک‌بؤ‌لابردنی‌نازاری‌برسیه‌تی‌و‌تینووه‌تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى خەوتەم

بِنَاسِهِ نَم دهرسه

نم دهرسه شازده (۱۶) نایه‌تی کۆتایی سووره‌تی (الزخرف) ه، نایه‌ته‌کانی: (۷۴ - ۸۹)، که چوار باب‌تی سهره‌کیی ده‌گرنه خوین:

پینج نایه‌تی: (۷۴ - ۷۸): باسی سزای سه‌خت و دژواری بیپروایانی تاوانبار، له رۆژی دوایی دا ده‌کن.

دوو نایه‌تی: (۷۹ - ۸۰) باسی بالآ ده‌ستی خوای به‌رزو مه‌زن و، بیستی هه‌ست و خوستیان و، تۆمارکردنی کرده‌وه‌کانیانه، له لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه.

حه‌وت نایه‌تی دوای ئەوانیش: (۸۱ - ۸۷)، هه‌موویان چاریکی دیکه، دهرباره‌ی خسته‌ه‌رووی یه‌کتایی خون، له په‌رستراویتی و په‌روه‌ردگارپیداو، دووری خوا له رۆله‌و هاوبه‌ش و، تکا له‌لا کردنی په‌رستراوانی ساخته‌یه.

دوو نایه‌تی کۆتاییش: (۸۸ - ۸۹)، باسی سکا‌لا کردنی پیغه‌مبه‌ری خوا به ﷺ له که‌له‌کی که به‌روا ناهینن و، فه‌رمانکردنی خوا به پتی، که چاوپۆشیان لیتی‌کات و وازیان لئ بیتی و، دلنایی که دوایی ده‌زانن، چ که‌تییکی گه‌وره‌یان کرده‌وه، چ سزایه‌کی بیره‌زا رووبه‌روویان ده‌بیته‌وه!

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُغْتَرُّ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ ﴿٧٥﴾
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّيَقْضِيَ عَيْنَاتِنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكَ
مَنَّكُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَرْمُوا أُمَّرًا فَإِنَّا
مُتْرَمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾
قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وِلْدٌ فَأَنَّا أَوْلَىٰ الْمَعْيِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ

الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَحْزَنُونَ وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ بَشِّرْهُم بِأَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمُوا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ ﴿٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

اینگومان تاوانباران له تازاری دۆزه خدا، هەر ماون و هه میسه بین ﴿٧٦﴾ تازار لههریان خاو ناکریته وهو تهوان تیدا بیهوان ﴿٧٥﴾ سته میسمان لی نه کردن، به لکو خویان سته مکار بوون ﴿٧٦﴾ بانگیشان کرد نهی مالیک! با په روه ردگارت تهواومان بکات (هامرئین)، (مالیک سه ره رشتیاری دۆزه خ) گوتمی: به دنیایی تیه هه ر ماوه وهن ﴿٧٧﴾ به راستی هه قمان بو هینابوون، به لام زۆره تان ههفتان پیناخوش بوو ﴿٧٨﴾ یان تهوان پیلان و نه خسه ی کارکیان داناو، بیگومان تیمهش نه خسه دانهرین (له دژیان) ﴿٧٩﴾ یان نایا پینان وایه تیمه (قهی) په نهان و چه یان نایستین؟ با، (سه رباره) تیراوانیشمان له لایانن، (هه رچی ده پلین و ده یکه ن) ده ینووسن (و تۆماری ده که ن) ﴿٨٠﴾ بلی: نه گهر (کریمان خوی) به به زه یی رۆله ی هه بلی، نه وه من به که می په رسته رانم (بو ی) ﴿٨١﴾ پاکیی بو په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی، په روه ردگاری عه رش (له وهی باسی ده که ن و خوی پی وه سف ده که ن) ﴿٨٢﴾ ده جا لیان گه پی (نه ی پینغه مبه را) با تیررئین (بو تیه ناهه ق) و یاری بکه ن، تاکو ده که نه نهو رۆزه یان که گفتیان پینده درئ ﴿٨٣﴾ هه روه ها (خوا) نهو که سه یه، که له ناسمانی په رسته روهو، له

زه‌ویشدا په‌رستراوه‌و، نه‌و کاربه‌جی‌ی زانایه (۸۱) به‌رزو به‌پیزیشه، نه‌و که‌سه‌ی
 حوکم‌پران‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی یتوانیشیانی هه‌یه‌و، زانایری کاته‌که‌(ی
 رُوژِی دوا‌یی) له‌لایه‌و، به‌س بۆ لای ویش ده‌گپ‌درینه‌وه (۸۵) نه‌وانه‌ش که‌ جگه
 له‌و (خوا) لیتیان ده‌پارینه‌وه، تکا کردنیان (له‌ لای وی) به‌ده‌ست نیه، مه‌گه‌ر
 که‌سانیک شایه‌دی به‌هه‌ق بده‌ن و بشزانن (و به‌هرچا‌و پوونیه‌وه نه‌و شایه‌دی‌یه
 بده‌ن) (۸۶) نه‌گه‌ر لیشیان پرسی: کئ‌ی دروستیکردوون؟ به‌جه‌ختکردنه‌وه ده‌لین
 خوا، نه‌دی چوون (له‌ په‌رستنی خوا) لاده‌درین؟ (۸۷) هه‌روه‌ها (خوا) قسه‌که‌پشی
 (هی پیغه‌مبه‌ر ده‌زانئ که‌ گوتی): نه‌ی په‌روه‌دگارم! بیگومان نه‌وانه‌ کومه‌لینکن
 بروا ناهینن (۸۸) روویان لیه‌و بکپه‌و بلی: سه‌لام، له‌مه‌ودوا ده‌زانن (تووشی
 چ‌سزایه‌ک ده‌بن!) (۸۹)

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان

(الْمَجْرِمِينَ): واته: تاوانباران، (الْجُرْمُ: قَطْعُ الثَّمَرَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ، وَاسْتَعْبِرَ لِكُلِّ
 اِكْتِسَابٍ مَّكْرُوهٍ)، (جُرْم): له‌ریشه‌ی زماندا به‌مانای چینی میوه له‌دره‌خت دی،
 به‌لام دوا‌یی خوازراوه‌ته‌وه بۆ وه‌ده‌سته‌هینانی، هه‌ر کاریک‌ی ناپه‌سندو خراپ.
 (لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ): له‌سه‌ریان سووک ناکرئ، له‌سه‌ریان خوا ناکرئته‌وه، (الْفُتُورُ:
 سَكُونٌ بَعْدَ جِدَّةٍ، وَلَيْنٌ بَعْدَ شِدَّةٍ، وَضَعْفٌ بَعْدَ قُوَّةٍ، وَبِالتَّضْعِيفِ يَتَعَدَّى إِلَى مَفْعُولٍ:
 لَا يُفْتَرُ أَحَدٌ)، (فتور): بریتیه له‌ وه‌ستان له‌ دوا‌ی جوول‌ه‌ی خیرا‌و، نه‌رمیی له
 دوا‌ی توندیی و، به‌هیزی له‌ دوا‌ی به‌هیزی، به‌لام (فَتْرٌ) نه‌گه‌ر به‌ (تَضْعِيفٌ) بئ،
 (فَتْرٌ) واته: خوا بۆوه، سووک بوو، به‌لام (فَتْرٌ)، یتویستی به‌ به‌رکار هه‌یه، نه‌و
 کاته: (لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ) واته: (لَا يُفْتَرُ أَحَدٌ عَنْهُمْ)، هه‌یج‌که‌س نه‌و سزایه‌یان له‌سه‌ر
 خوا ناکاته‌وه.

(مُبَلِّسُونَ): (الإِبْلَاسُ: اليأسُ وَالذُّلُّ، وَمِنْ لَوَازِمِهِ: السُّكُوتُ)، (أَبْلَسَ، يُبْلِسُ وَهُوَ مُبْلِسٌ)، (إِبْلَاسٌ): بریتیه له ناومیدی و زه بوونیی، له نه نجامی ناومیدی و زه بوونیشدا، بیده نگی په یدا ده بی، بویه هه ندیکیان (مُبِلِسُونَ) یان به (ساکتون) لیکداوه ته وه، که له راستیدا بیده نگیه که، ده راهو یشته ی ناومیدی و زه بوونیه که یه.

(لِقَبْضِ عَلَيَّارِيكَ): با په روه ردگارت ته واومان بکات، واته: کو تا ییمان پی بینتی، بما غرینتی، (القضاء: الإِمَاتَةُ، قَالَ اللهُ ﷻ: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ (۱۰) القصص)، مووسا علیهما السلام بؤ کستیکی لیدا، یان مستیکی لیدا ته واوی کرد، مراندی.

(مَكَتٌ مَكَتٌ): (المَكْتُ: تَبَّاتَ مَعَ الْإِنْتِظَارِ، مَكَّتَ، مَكَّتَا وَمَكَّتْنَا)، (مَآكِلُونَ) واته: ده میننه وه، (مَكَّتْ) واته: مانه وه له گه ل چاوه روانی بکردندا، ده گوتری: (مَكَّتْ مَكَّتَا، وَمَكَّتَ مَكَّتْنَا)، هه ردوکیان به مانای مانه وه له گه ل چاوه روانییدا.

(أَبْرَمُوا أَمْرًا): (الإِبْرَامُ: إِبْرَامُ الْأَمْرِ، وَأَصْلُهُ إِبْرَامُ الْحَبْلِ، وَهُوَ تَرْدِيدُ قَتْلِهِ، وَالْمُتْرَمُ: الْمُحْكَمُ قِتْلًا)، (إِبْرَامٌ): بریتیه له پته وکردنی کاریک، به مه حکه می بگری و پته و بی، پشه که ی له وه وه هاتوه، له (إِبْرَامُ الْحَبْلِ)، واته: چین و هوئینه وه ی په تیک، نه ویش نه وه یه چینه که ی با بدری و، بچنری و بهوئریته وه، (الْمُتْرَمُ: الْمُحْكَمُ قِتْلًا)، ده گوتری: (حَبْلٌ مُتْرَمٌ أَيْ: مُحْكَمٌ قِتْلًا)، واته: زور چاک هوندراوه و چندراوه.

(سِرَّهُمْ): واته: په نهانیان، (الإِسْرَارُ: خِلَافُ الإِعْلَانِ، السُّرُّ: الْحَدِيثُ الْمُكْتَمُ فِي الثُّغْسِ)، (إِسْرَارٌ): پتجه وانه ی (إِعْلَانٌ ه، (إِعْلَانٌ) واته: ناشکراردن، (إِسْرَارٌ) واته: په نهانکردن، (سُرٌّ) یش: بریتیه له وه قسه یه له دلدا ده شاردریته وه.

(وَيَجْعَلُنَّهُمْ): واته: چه چپیان، (نَاجِيَةٌ أَيْ: سَارِزَةٌ، وَأَصْلُهُ أَنْ تَخْلُوَ بِهِ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَاجِيَةٌ) واته: چه م له گه ل کرد، سرکه م له گه ل کرد، نه صلکه که ی له وه وه هاتوه، که تو که سیک به یه شوئینی چو لایی له زه ویه کدا (واته: شوئینی په نا) و قسه ی خوئی له گه ل بکه ی.

(يَخُوضُوا): (الْخَوْضُ: الشَّرُوعُ فِي الْمَاءِ وَالْمَرُورُ فِيهِ، وَيُسْتَعَارُ فِي الْأُمُورِ، وَأَكْثَرُ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ، وَرَدَ فِيهَا يَدْمُ الشَّرُوعِ فِيهِ)، (يَخُوضُوا) واته: لیتان گه ری، تیریزین، (خوض) واته: تیریزان، چوونه نیو ئاو، به نیو ئاودا رۆیشتن، به لأم خوازراوده هه به بۆ چوونه نیو قسان، چوونه نیو کاریک، به زۆری که له قورئاندا هاتوه، له باره ی ئه و شتانه وه هاتوه، که خراپه مرووف تیتان برژی و تیتاندا ده سته کار بئ، به تابه تسی قسه ی به لاش و پووچ و خراپ.

(وَتَبَارَكَ): واته: به رزو به پیزو به رده وامه، (الْبَرَكَهُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي شَيْءٍ، وَتَبَارَكَ: تَنْبِيْهُ عَلَى الْخِصَاصَةِ تَعَالَى بِالْخَيْرَاتِ)، (بَرَكَه): به مانای چه سپاویی چاکه و پیزی خواجه ﷺ، له شتی کدا، (تَبَارَكَ)، ناگادار کردنه وه یه، بۆ ئه وه که خوا ﷻ تابه مه نده به خیر و پیزو چاکه کانه وه.

(فَأَصْحَعْتَهُمْ): واته: چاوپۆشیان لئ بکه، (الصَّفْحُ: تَرْكُ التَّوْبِ وَأَبْلَغُ مَنْ الْعَفْوِ)، (صَفْح): بریتیه له وازلیه تینانی سه رکۆنه کردن، که ئه مه زیده رۆی زیاتری تیدا هیه، له لیبوردن، (عَفْو) واته: لیبوردن، به لأم (صَفْح) واته: چاوپۆشیی، لیبوردن ئه وه یه، له بهر چاوت بئ، ئه وه له یه ی له گه لئ دا کردوه، به لأم چاوپۆشیی ئه وه یه، هه ر له بیری خۆتی به ریه وه، که ئه وه خراپه یه ی کردوه، چونکه (صَفْح) له وه وه هاتوه، تۆ لامل بکه یه شتی ک، واته: نادیده ی بگری و خۆتی به سه ره وه نه به ی.

(سَلِّمُوا): (السَّلَامُ: دُعَاءٌ بِالسَّلَامَةِ)، (سلام) له سیاقی خۆیدا، پارانه وه یه بۆ سه لامه تیی به رانه به ر، (وَالسَّلْمُ وَالسَّلْمُ وَالسَّلَامُ: الصَّلْحُ)، (سَلِّمُوا وَسَلِّمُوا) هه ر سئ وشه که به مانای صلح و پیکه اتن و ناشته وای دین، به لأم لیره د: (فَأَصْحَعْتَهُمْ) چاوپۆشیان لئ بکه، خۆتیا ن به سه ره وه مه به، (وَقُلْ سَلَامٌ) بشلئ: سه لام، ئه م سه لامه، داوای ناشتی بۆ کردن نیه، به لکو یانی: خوا حافیزیا ن لئ بکه و، وازیان لئ بینه، که واته: ئه م سه لامه بۆ وازلیه تینانه، وه ک له سووره تی:

(الفرقان) دا، ده‌فهرموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۶۳) واته: (قَالُوا: قَوْلًا ذَا سَلَامَةٍ)، قسه‌یه کیان کرد، قسه‌یه کی سه‌لامه‌ت و، بی‌مزه‌ریت و بی‌زیان، یاخود: (قَالُوا سَلَامًا)، واته: سه‌لامیان کردو، سه‌لامه‌که‌ش واته: خواتان له‌گه‌ل و خوا حافظان بی، تیمه له‌گه‌ل تیوه‌دا نابه‌ینه نیو ته‌رازووه‌وه.

مانای گشتیی نابه‌ته‌کان

وه‌ک له سه‌ره‌تای پیتاسه‌ی نهم ده‌رسه‌دا گوتمان، نه‌و شازده نابه‌ته‌ی کو‌تایی (الزخرف) چوار بابه‌تی سه‌ره‌کی ده‌گرنه خو‌یان، سه‌ره‌تا خوا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ وه‌ک چو‌ن له نابه‌ته‌کانی پیتسیدا، باسی نه‌و نازو نیعمه‌ت و خیرو خو‌شیی‌ه‌ی کرد، که له به‌ه‌شته‌دا بو پاریزکاران، بو برواداران بو خوا ملکه‌چ دانراوه و ناماده کراوه، نجا باسی سزاو نازارو جه‌زره‌به‌و مهینه‌تیبه‌ک ده‌کات، که بو تاوانباران، واته: بی‌پروایان و هاوبه‌ش بو خوا دانه‌رانی تاوانبار، ناماده کراوه له دۆزه‌خدا، ده‌فهرموی:

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾، به‌دنیایی تاوانباران، له نازاری دۆزه‌خدا هر ماون، واته: به‌ردوام ده‌بن، تیتدا هم‌میشه‌بین و لئی ناچنه‌ده‌ری، ﴿لَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾، لئی ده‌رباز نابن و، تیتدا ده‌مینه‌وه، سه‌ره‌باره: له‌سه‌ریشیان سووک نا‌کری، (فَقَرًا)، واته: (سُكْنًا)، وه‌ستا، سووک بوو، نجا (فَقْرًا)، واته: (سُكْنًا)، سووکی کرد، وه‌ستاندی.

که‌واته: ﴿لَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾، یانی: هیچ که‌سیک، تو‌زیک نه‌و نازارو سزایه‌یان له‌سه‌ر خاو ناکاته‌وه‌و سووک ناکات، ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ﴾، نه‌وان له نیو نه‌و نازاری دۆزه‌خدا، نا‌ئومیدو بی هیوان، له نه‌نجامی بی هیوایی و نا‌ئومیدی و

﴿وَنَادُوا بِمَلِكِكَ لِيَقْضِيَ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾، بانگیان کرد تہی مالیک! با پەرورددگارت تہ اوامان بکات و، کۆتاییمان پی بیتی، مالیک تہو فریشته به که سه پەررشتیی هه موو دۆزه خ دهکات، به دلناییی تہویش کۆمه لیک فریشته ی له به رده ست دان، له سووره تی: (المذثر) دا، خوا ﷻ ده فهرموئی: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿۳۰﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدِثَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَزْنَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَسٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿۳۱﴾﴾، دۆزه خ نۆژده فریشته ی له سهرن، که واته: لیره دا که ده فهرموئی: ﴿وَنَادُوا بِمَلِكِكَ لِيَقْضِيَ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾، گوتیان: تہی مالیک! با پەرورددگارت کۆتاییمان پی بیتی، مالیک سه پەررشتیاری گشتیی دۆزه خه، تہویش نۆژده فریشته ی له به رده ست دان، وه ک خوا ﷻ لیره دا ده فهرموئی:

دۆزه خ نۆژده (فریشته) سه پەررشتیی ده کهن و، تیمه هاوه لانی دۆزه خمان به فریشته داناون، ژماره که شیان تاقیکردنه وه به بو تہوانه ی بیپروان، تاکو تہوانه ی کتیبیان پیدراوه، دلنایبن، (چونکه له کتیبه کانی تہوانیشدا پاسی تہو نۆژده فریشته به کراوه، که سه پەررشتیاری دۆزه خن) و، بو تہوه ی بروادارانیش تیمانیان زیده بیی و، بو تہوه ش تہوانه ی کتیبیان پیدراوه و برواداران، نه که ونه دوو دلپه وهو، بو تہوه ی تہوانه ی دلپان نه خۆشیی تیدایه و بیپروایان بلین: خوا ﷻ چی ویستوه له و وینه یه، که تہو وینه یه ی هتیاوه ته وه؟ خوا ﷻ ههر به و شیویه ههر که سق بیه وی گومرای دهکات و ههر که سیک بیه وی راسته ریی دهکات، (نه که رنا هه موویانی رینماییی کردوه ریی پشانی هه موویان داوه، به لام تہوانه ی هیدایه تی خوا قبوول بکه ن، تہوه خوا ﷻ راسته رپیان دهکات و، تہوانه ش که هیدایه تی خوا په فز بکه ن و به رپه رچ بده نه وه، خوا ﷻ گومرایان دهکات)، سه ربازه کانی پەرورددگاریشت، تهنیا خۆی ژماره یان ده زانی، تہوه ش که باس کراوه، تهنیا بیرخه ره وه یه بو مرۆقه کان.

ئېمە لەم تەفسىرە كوردىيەماندا، ئەو مېتۆدەمان پەچاۋ كىردو، كە ھەمىشە ھەۋلدەدەين، قورئان بە قورئان تەفسىر بگەين و، لە دواى قورئان، بە دەقەكانى سوننەتى پىغەمبەر ﷺ، چونكە بىگومان باشتىن پۈۈنكەرەو بە قورئان، خودى قورئانە، خوا ﷻ لە شوئىتەك شتەك بە كورتى دىنى، لە شوئىتەكى دىكە بە درىزى دىھىتى، لە شوئىتەك لايەنكى مەسەلەيك باس دەكات و، لە شوئىتەكى دىكە لايەنەكانى دىكەى باس دەكات.

ئىنا لىرەدا كە تاۋابازان داۋا لە مالىك دەكەن: ﴿وَأَدَاؤُا بِمَالِكَ لِمَقْضَىٰ عَائِنَا رَبُّكَ﴾، بانگىان كىرد: ئەى مالىك! با پەرۋەردگارت تەۋاۋمان بىكات، كۆتايىمان پى بىنى و، بامەرىنى، ەك لە سوورەتى (القَصص) دا ھاتو: ﴿فَوَكَّرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ ۱۵، واتە: مووسا ﷺ مستىكى لىداۋ تەۋاۋى كىرد، ﴿فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾، تەۋاۋى كىردو، كۆتايى پى ھىنا، بوو ھۆى مردنى.

نايا مالىك چى ۋەلام دەداتەو؟ ﴿قَالَ إِنَّكَ مَنكُتُونَ﴾، (مالىك) گوتى: ئىۋە دەمىننەو، ئىنا لە تەفسىرەكان دا ھاتو، ھەندىك لە زانايان دەلەين: دواى سالتىك و، ھەندىك دەلەين: دواى بىست سالت و، ھەندىك دەلەين: دواى ھەزار سالت و، مالىك ۋەلام دەداتەو دەلەين: ئىۋە دەمىننەو، بەلام بە ھەرحال ئەۋە ھەموۋى قسەيەو، ھەتا بە سەنەدىكى راست، نەچىتەو سەر پىغەمبەر ﷺ، ەك تەفسىرى ئابەتەكان، ناگونجى باس بگرى، سالت و مانگ و ھەفتەو رۆزىش، بە چەمكى باۋيان ئابەتن بە خەلكى سەر خرۆكەى زەۋبىيەو! ﴿قَالَ إِنَّكَ مَنكُتُونَ﴾، مالىك گوتى: ئىۋە دەمىننەو، واتە: بەردەۋام دەبن لە سزادۋ خوا ناتامەرىنى، ەك لە شوئىنى دىكەدا دەفەرموۋ: ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾ ۱۳، (الاعلى)، واتە: نە تىيدا دەمرى و، نە تىشيدا دەۋى، نە ژيانىك دەۋى، كە بە ژيان لە قەلەم بەدرى و نە مردىشى بەسەردا دى، كە كۆتايى پى بى، لە شوئىنى دىكەدا دەفەرموۋ: ﴿إِنَّهُم مِّن يَّاتٍ رَبِّهِمْ يُجْرَمُونَ فَإِنَّ لَهُم جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُونَ فِيهَا وَلَا يُحْيَىٰ﴾ ۷۱، طە، واتە: ھەر كەستەك بە تاۋابازى بىتە لاي پەرۋەردگارى، (واتە:

تاوان له گه‌ل خۆی به‌یئیتیه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگاری، دۆزه‌خی بۆ هه‌یه، نه‌ تیی‌دا ده‌مری و، نه‌ تیشیدا ده‌ژی، واته‌: نه‌ کۆتایی پتی دێ، وه‌ک چۆن مردن له‌ دنیا‌دا هه‌یه، به‌لام له‌ رۆژی دوا‌یدا مردن نیه‌، نه‌ ژیان‌یکیش ده‌ژی، که‌ به‌ ژیان له‌ قه‌له‌م بدری.

﴿لَقَدْ حَسَنَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمۡ لَلْحَقِّ كٰرِهُونَ﴾، به‌ دنیایی تیمه‌ هه‌قمان بۆ هینابوون، به‌لام زۆربه‌تان که‌یفتان به‌ هه‌ق نایه‌ت و، ناخۆشویست بۆ هه‌ق، هه‌ق واته‌: شتی چه‌سپاو و راست، که‌ لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پتی خوا ﷻ به‌ یه‌ک‌کرتنه‌و، به‌نایه‌تیی کردنه‌ بۆ خوا، په‌په‌رویی کردنه‌ له‌ به‌رنامه‌ی خوا، شوین پتیه‌لگرتنی پی‌غه‌مه‌ری خوا به‌ ﷻ، هه‌قمان بۆ هینابوون، به‌لام زۆربه‌تان ناخۆشویست بوون بۆ هه‌ق، هه‌قتان نه‌ده‌ویست، بۆچی ده‌فه‌رموی: زۆربه‌تان؟ چونکه‌ دوا‌یی به‌ش‌یکیان، ئەو هه‌قه‌ی خوا ﷻ نارده‌ویه‌تی، قبو‌لیان کردوه، که‌واته‌: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ حَسَنَّا بِالْحَقِّ﴾، واته‌: له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا هه‌قمان بۆ هینابوون، به‌لام زۆبه‌تان هه‌قتان نه‌ویست و، په‌فزان کردو، ناخۆشویستتان هه‌بوو بۆ هه‌ق، هه‌قتان ده‌که‌په‌اندو، هه‌قتان ده‌دزا، بۆیه‌ په‌تان کرده‌وه، به‌لام که‌میکتان نه‌وانه‌ بوون که‌ پروایان هیناو، هه‌قیان قبو‌ل کرد.

﴿أَمْ أَمْرًا مَّأْمُورًا﴾، یان ئایا پیلانیکیان گیراوه، (ابرام) واته‌: هۆنین و پستی ریس‌یک، په‌تیک، مه‌به‌ست پتی نه‌وه‌یه کاریکی مه‌حکه‌میان کردوه و نه‌خشه‌یه‌کی باشیان داناوه، ﴿فَأَنَّا مُمِرَّمُونَ﴾، به‌ دنیایی تیمه‌ش بکه‌ری کاریکی مه‌حکه‌مین، رۆنه‌ری نه‌خشه‌و پلانیکی مه‌حکه‌مین له‌به‌رانه‌ریاندا.

ئنجا هه‌ندیک له‌ زانیانی ر‌وونکه‌ره‌وه‌ی قورئان گوتوویانه‌: ئەمه‌ مه‌به‌ست پتی نه‌وه‌ بووه، که‌ بب‌روایان له‌ (دار الن‌دوة) دا‌دانیشت و کۆبوونه‌وه‌یان کرد، له‌ دژی پی‌غه‌مه‌ر ﷻ که‌ چۆن له‌ به‌ینی به‌رن؟ به‌لام پی‌م وایه‌، ئەم سو‌وره‌ته‌ له‌و سه‌رو حه‌ده‌دا نه‌هاتۆته‌ خوارێ، واته‌: سالی س‌یزده‌یه‌می پی‌غه‌مه‌رایه‌تیی، که‌ کافه‌رکانی مه‌که‌که‌ له‌ کاتی ده‌رچوونی پی‌غه‌مه‌ردا بۆ کۆچکردن به‌ره‌و مه‌دینه‌ پیلانی

كوشتىيان دانا، لە (دار النَّدوة) دا، بەلگو ئەم سوورەتە لە سالانى ھەشت و نۆدا ھاوتە خوارى، ئنجا زلە زلەكان و بىر بار بە دەستانى قوزەيش و ھۆزەكانى دىكەش، كە لە مەككە بوون و لە (دار النَّدوة) دا، كۆبوونەو، بەس ئەو جارە كۆنەبوونەو جارانى دىكەش كۆبوونەو، كە نەخشە دابىتىن لە دژى پىغەمبەر ﷺ و پەيامەكەى، ئنجا مەبەستى ئەو ئايەتانە يەكئىك لەو جارەنەو، ئەوھەش كارى بەردەواميان وابوو، لە (دار النَّدوة) دا دانىشتوون و نەخشەيان داناو، خوا ﷺ دەفەرموئى: ئەگەر ئەوان نەخشە دادەتتىن، لە دژى پىغەمبەرى من و پەيامى من و قورئانى من، ئەو تىمەش نەخشە دانەرو پلان دانەرىن لە دژيان.

﴿ اَمْ يَحْسَبُونَ اَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ﴾، يان ئايا پىيان وايە، تىمە قسەى پەنھانىان، ئەو قسەبەى كە لە دلياندا پەنھانى دەكەن و، سرە سرە و چپە چپيان، لە بەنى خۇيان دا، نايىستين! ﴿ بَلَى ﴾، با، ئەوھەش دەبىستين و ئاكامان لىيەتى، ﴿ وَرُسُلًا لَدَيْهِمْ يَكْفُتُونَ ﴾، سەربارە نۆتەنەرە كانىشمان، پەوانە كراوھ كانىشمان (كە فرىشتەكانن) لەلايانن و، دەنووسن و تۆمار دەكەن.

جارىكى دىكەش خوا ﷺ دىتە سەر باسى بە يەكگرتن و يەكتايى خۆى، ھەم لە پەروەردگار تىيدا، ھەم لە بەدپەيتنەرايە تىدا، ھەم لە خاوەندارى تىدا، ھەم لە پەرسىراو تىيدا.

﴿ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وِلْدٌ فَاَنَّا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ﴾، (ئەى مەھمەد ﷺ!) بھەرموو: ئەگەر (خوای) بە بەزەبى رۆلەى ھەبى، ئەوھەش مەكەمىنى خواپەرستانم، واتە: مەكەمىنى خواپەرستانم، ئەگەر رۆلەى ھەبى دەبى مەزەنم و كە مەزەنم، كەواتە: نىيەتى، ئەوھەش واتەبەكى.

ياخود ئەگەر (خوای) بە بەزەبى رۆلەى ھەبووايە، مەكەمىن پەرسىرايم، يەكەمىن كەس دەبووم ئەوئىشم دەپەرست، ئەگەر گرىمان خوا ﷺ رۆلەى ھەبووايە، چونكە ئەوئىش ھەر بەشىك دەبوو لە خوا ﷺ و دەبوو ئەوئىش

پہرستراباہ، تہم نایہ تہ چند مانایہ کی ہن، بہ لآم تہو دوو مانایہ زیاتر سہرہ کین.

تہم ش ہہ مووی وک قسہ ی نہر مکردن و خاتر گرتنہ لہ گہ ل بہرانیہ ردا، کہ یہ کسہر لہ دہ ماری نہ دہی و بلیی: باشہ با بزائین، کہ تیوہ دہ لین: خوا رؤلہ ی ہہ یہ، نہ گہر وابت من یہ کہ مینی خوا بہرستانم و دہ بتی بزائم، یا خود: من یہ کہم کہ سم دہ یہ پرستم، دہی فہرموون: با لئی بکؤلنہوہ، داخو خوا ﷻ دہ گونجی رؤلہ ی ہہ بتی؟!.

﴿سُبْحٰنَ رَبِّ اَلسَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ﴾، دوورہ پەرورہ ردگاری ٹاسمانہ کان و زہوی و پەرورہ ردگاری عہر ش، (تہو تہخت و بارہ گایہ ی کہ تہنیا خوی دہ زانن چؤلنہ؟)، لہوہ ی تہوان خوی پی و ہسف دہ کەن، لہو و ہسفہ ی تہوان دہ بلین، خوا ﷻ دوورہ لہوہ، پاکہ لہو جوړہ وینا کردنہ، کہ رؤلہ ی ہہ بتی و، و ہچہ ی ہہ بتی و، ہاوبہ شی ہہ بتی.

﴿فَذَرَهُمْ يَبْغُضُوْا وَيَلْعَبُوْا﴾، نجا لئیان گہر پی با تیبیر ژین و یاری بکہن، واتہ: تیبیر ژینہ نیتو قسہ ی پووچ و بتی کہ لک، با بہ شیوہ یہ ک ہہ لٹسو کہوت بکہن، کہ ہہ لٹسو کہوتہ کہ یان دہ شو بہیتہ یاری مند آلن، قسہ کہ یان وک رژانہ نیتو باتلاغ و چلپاوتیکہ، کردہ وہو ہہ لٹسو کہوتہ کانیشیان، وک یاری و گہمہ ی مند آلن، لئیان گہر پی با سہر گہرمی تہوہ بن، ﴿حَتّٰی يُلٰغُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِیْ يُوعَدُوْنَ﴾، تا کو پووہ پوو ی تہو رؤلہ یان دہ بنہوہ، کہ بہ لئنیان پیدراوہ، تہم ش ہہ پدہ شہ یہ کی گہورہ یہ بویان، واتہ: لئیان گہر پی با سہر گہرمی قسہ و پدہ فتاری پووچ و بیکہ لکی خویان بن، تا کو گیرودہ ی تہو رؤلہ دہ بن، کہ بہ لئنیان پیدراوہ.

﴿وَهُوَ الَّذِیْ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلٰهُهُمُ الَّذِیْ يُعٰدُوْنَ﴾، تہویش (خوا ﷻ) تہو کہ سہ یہ، کہ لہ سہر پی تہنیا تہو پەرستراوہو، لہ سہر زہویش بہس تہو پەرستراوہو، ہہر تہو کار بہ جیتی زانایہ، یانی: ہہرچی کار بہ جیتی و

کارامه‌یی و لیزانی‌یی هه‌یه‌و، هه‌رچی زانیاری‌یی و شاره‌زایی هه‌یه، له لای خوای په‌روه‌ردکاره، ﴿وَبَارَكَ الَّذِي لَمْ يَمَلِكْ أَلْسِنَتٍ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، به‌رزو به پیژهو، به‌رده‌وامه‌و، خاوه‌ن خپرو به‌ره‌که‌ته، نه‌و که‌سه‌ی هوکمرانی‌یی ناسمانه‌کان و زه‌وی هی ویه، هه‌روه‌ها هوکمرانی‌یی، نه‌وه‌ی ده‌که‌وژته نیوان ناسمانه‌کان و زه‌ویشه‌وه، ته‌نیا هی خوایه، ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، زانیاری‌یی کاته‌که (ساعة) ش له لای نه‌وه، واته: زانیاری‌یی هه‌بوون به‌و کاته دیاری‌یکراوه‌ی که تاخیر زه‌مانی تیدا دئی، یاخود قیامه‌تی تیدا دئی، یان پوژزی دواپی به هه‌ردوو قوناغه‌که‌وه، تیدا دئی، ته‌نیا له لای نه‌وه، ﴿وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، ته‌نیا بو لای ویش ده‌کپردینه‌وه.

﴿وَلَا يَمَلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَن شِئِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، نه‌وانه‌ش که له جیاتی وی، یان له‌که‌آ وی، یان جگه له‌وی لئیان ده‌پارینه‌وه، هیچ کامیان تکا کردنیان به‌ده‌ست نیه، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌یان که شایه‌دی به هه‌قیان داوه، واته: شایه‌دی ده‌ده‌ن به یه‌کتایی خوا، له به‌دیپهنه‌رایه‌تی و، په‌روه‌ردگاریتی و، خاوه‌ندارتیتی و، په‌رستراویتییدا، شایه‌دی به‌و هه‌قه ده‌ده‌ن و، ده‌شزانن، واته: به به‌رچا‌و‌روونیسه‌وه شایه‌دی ده‌ده‌ن، واته: ته‌نیا نه‌وانه‌یان که نه‌و شایه‌دی به هه‌قه ده‌ده‌ن، تکا کردنیان به‌ده‌سته، نه‌وانه‌ی له جیاتی خوا، جگه له خوا، لئیان ده‌پارینه‌وه، ته‌نیا نه‌وانه‌یان که شایه‌دی به هه‌ق ده‌ده‌ن، تکا کردنیان به‌ده‌سته، نه‌وانیش فریشته‌کانن و پیغه‌مبه‌رانن و دۆستانی خوان، نه‌وانه‌ن که خه‌ک به نه‌زانی لئیان ده‌پارینه‌وه ده‌بانپه‌رستن، نه‌گه‌رنا نه‌وانی دیکه، که له جیاتی خوا ده‌په‌رسترتن، چ ژیاندارین، چ بتی ژیان بن، نه‌وانه هه‌چیان تکا کردنیان به‌ده‌ست نیه، نه‌وه واتایه‌کی.

یاخود: نه‌وانه‌ی که له جیاتی خوا لئیان ده‌پارینه‌وه، هه‌چیان تکا کردنیان به‌ده‌ست نیه، مه‌گه‌ر بو که‌سێک که شایه‌دی به هه‌ق بدات، واته: نه‌وانه‌ی لئیان ده‌پارینه‌وه، که فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌رانن، نه‌وانه ته‌نیا تکا بو که‌سێک

ده‌کن، که شایه‌دیی به هه‌قی دابی و، نه‌هلی ئیمان و توحید بووبی، هاوکات له رووی زانیاریشه‌وه نه‌و شایه‌دیی به هه‌قی دابی.

﴿وَلَیْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَیْقُولَنَّ اللهُ﴾. نه‌گه‌ر لئیمان بپرسی: کی دروستیکردوون؟ زور به جه‌ختکردنه‌وه ده‌لین: خوا ﷻ، ﴿فَأَنی یُؤْفَكُونَ﴾. که‌واته: بۆ کوئی لاده‌درین؟ (ایؤفکون) یُقَلَبون، یُضَرَفون، بۆ کوئی هه‌لده‌گیردین‌ه‌وه، بۆ کوئی لاده‌درین، یاخود: ﴿فَأَنی﴾. واته: (فکیف)، واته: چۆن لاده‌درین و چۆن هه‌لده‌گیردین‌ه‌وه، مادام خوا به‌دیوینه‌ریانه‌و دان به‌و راستیه‌دا دین، نه‌دی بوچی جگه له خوا ده‌پرستن، مادام ته‌نیا خوا دروستیکردوون و، ته‌نیا خوا هه‌مه‌کاره‌ی که‌ون و کائیناته، که‌واته: هه‌ر ئه‌ویش شایسته‌ی په‌رستران و به‌ندایه‌تیی بۆ کرانه، که‌وا بی: بۆ کوئی لاده‌درین و چۆن لاده‌درین؟ لیره‌دا که به‌بکه‌ر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِلِ)، هاتوه، یانی: نه‌وانه، ویست و خواستی خویان له‌ده‌ست داوه، پَشمه‌ی کارو باریان که‌وتۆته ده‌ست که‌سیکی دیکه‌و، به‌ویستی خویان و، به‌عه‌قلی خویان و، به‌نازادیی خویان به‌ریدا نارۆن و، به‌ملاو لادا ده‌برین.

﴿وَقَبَلِهِ یَرْبِ إِنَّ هَتُولَاءَ قَوْمٌ لَا یُؤْمِنُونَ﴾. نه‌مه ده‌گیردین‌ه‌وه بۆ سه‌ر نه‌و رسته‌به‌ی پشئی، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ﴾. واته: (وَعِنْدَهُ عِلْمُ قَبَلِهِ)، هه‌روه‌ها خوا ﷻ زانیاری فه‌رمایشته‌که‌یشی له لایه؟ هی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌گوتی: ﴿یَرْبِ إِنَّ هَتُولَاءَ قَوْمٌ لَا یُؤْمِنُونَ﴾. نه‌ی په‌روه‌ردگار! نه‌وانه کۆمه‌لیکن بپروا ناهین، واته: سکا‌لای کرد بۆ لای په‌روه‌ردگار، وه‌ک له سووره‌تی (الفرقان) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ یَرْبِ إِنَّ قَوْمِی اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ گوتی: نه‌ی په‌روه‌ردگار! خه‌لکه‌که‌م نه‌و فورپانه‌یان واز لیه‌یناوه‌و، پشتیان تیکردوه، نه‌مه سکا‌لای کردنی پیغه‌مبه‌ره ﷺ له ده‌ست خه‌لکه‌که‌له‌ره‌ق و خرابه‌که‌ی، سکا‌لای ده‌کات بۆ لای خوا ﷻ، خویتر‌اویشته‌وه: (وَقَبَلَهُ)، نجا نه‌گه‌ر (قَبَلَهُ) بی، ده‌گیردین‌ه‌وه بۆ سه‌ر رسته‌به‌کی

پیشتر، ﴿وَرُسُلَنَا لَهُمْ يَكْتُبُونَ﴾ (۸۰)، نیردراوه کانی ٔیمه له لایانن ده نووسن، هه موو کرده وه کانی وان ده نووسن، ﴿وَقِيلَ يَا رَبِّ، نَهْ وَفَهْرمايشته ی پیغهمبه ریش ده نووسن، که فهرمووی: نه ی پهروه ردگارم! نه وانه کوّمه ٔیکن برِوا ناهینن، واته: نه و سکالایه ی پیغهمبه ر ٔکه که بۆ لای پهروه ردگاری کردوو به تی، نه ویشیان نووسیوه، یاخود: ﴿قِيلَ﴾، بهرکاری په ها ﴿مَفْعُول مُطْلَقْ﴾، ﴿وَقَالَ قَوْلُهُ﴾، پیغهمبه ر ٔکه ی خۆی کرد، که گوئی: نه ی پهروه ردگارم! نه مانه کوّمه ٔیکن برِوا ناهینن، دواتر له مه سه له گرنگه کاند، زیاتر تیشکی ده خه ینه سه ر: ﴿قِيلَ﴾ و ﴿قِيلَ﴾).

﴿فَأَصْحَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، چاوپۆشیان ٔیکه و پٔیان بٔی: سه لام، له مه ودوا ده زانن، ﴿فَأَصْحَحْ عَنْهُمْ﴾، واته: به جوړٔک روویان لٔ وه ربگپږه، وه که هه ر گؤیبستی قسه کانیان نه بووی، نه گه رنا به و اتا په نه، که پیغهمبه ر ٔکه بیان بووری، له کوفرو شیرک و تاوان و خراپه، چونکه نه و کاره نه به ده ست نه وه و، نه له وه ه ده یانبوووری، به لکو یانی: تۆ له هه قی تایه تی خۆت، که قسه یه کی بٔی نه زاکه ت و شیوازٔکی نارٔک له گه ل تۆدا به کار دٔینن، چاوپۆشیان لٔ بکه، یان: وازیان لٔ بٔینه و دووریان لٔ بگره و لاملیان ٔیکه، ﴿وَقُلْ سَلِّمْ﴾، بٔی: سه لام، بۆ خوا حافیزی و وازلیٔینان و، دووری گرتن و، نه که سه لام، به مانای: سه لام و ناشتیتان له سه ر بٔی، ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، له مه ودوا ده زانن، ده زانن که چ که تنٔکی خراپیان کرده، ده زانن که سزابه کی بٔیره زا چاوه رٔیان ده کات، له نه نجامی نه و کوفرو شیرک و تاوان و خراپه یاندا.

مەسەلە گىرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

تاوانباران لە نازارى دۆزەخدا دەمىننەوه، لەسەريان سووك ناکرتى و، تىيدا بىن هیوا دەبن و، سووچى خۆشیانە، کە بەو دەردەچوون، کە لە مالیکى دۆزەخەوانیش دەپارتەوه: با خوا مامەرتىنى، پىيان دەلى: تىوه تىيدا دەمىننەوه، چونکە خوا ﷻ هەقى بۆ هینابوون، کە چى هەقتان دەدزاو، کە یفتان پىن دەهەت، ئنجا ئەگەر ئەوان پیلانى مەحکەم بگىرن، لە دژى پىنغەمبەرى خواو پەيامى خوا، خواش نەخشەى وردیان لە دژ دەکىشى و، خەیاڵشيان خواو، کە پىيان وابى خوا ﷻ ئاگادارى نەتیبى و چەیان نى، بگرە وىپراى ئەوه، فریشتە تىراوهکانیشى هەموو شتىک تۆمار دەکەن:

خوا ﷻ دەفرموى: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ۖ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ لَا يَغْتَرُّ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسَوُونَ ﴿٧٢﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٣﴾ وَنَادُوا يَمْلِكُ لَيْقِيُنَ عَيْتَا رَبِّكَ قَالَ إِنَّكُم مَّكْتُوبُونَ ﴿٧٤﴾ لَقَدْ جِئْتُمْكُم بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمُ الْبَاطِلُونَ ﴿٧٥﴾ أَمْ أُنذِرْتُمْ فَمَا نَسِيتُمْ ﴿٧٦﴾ أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُوبُونَ ﴿٨٠﴾﴾

شیکردنەوهى ئەم، ئایەتانه، لە یازدە برگەدا:

(١) - ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ خَالِدُونَ﴾، بىگومان تاوانباران لە نازارى دۆزەخدا، بە هەمیشەى دەمىننەوه، (المُجْرِمُونَ: القاعِلُونَ لِلْإِجْرَامِ، وَهُوَ الذَّنْبُ الْعَظِيمُ، وَالْمُرَادُ: الْمَشْرُكُونَ الْكَافِرُونَ)، (المُجْرِمُ)، لەسەر كىشى (مُفْعِلٌ)، ناوى بکەر (اسم فاعِلٌ)، بە

مانای که سئیک که (جُرْم) تاوان نه‌نجام ددهات، (إِجْرَام) و (جُرْم) و (جریمه) ش بریتیه له گوناھئیکی مه‌زن، که لیزده‌دا مه‌به‌ست پیتی تاوانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره بیپروایه‌کانه، به‌لام بۆیه خوا ﷻ به وشه‌ی (مُجْرِم) ناویان دئیتی، تاكو بزانیی که نه‌وانه وئیرای هاوبه‌ش بۆ خوادانان و بیپروایی، تاوانباریش بوون، یاخود ههر خودی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان و بیپروایه‌که‌یان، وئیرای نه‌وه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوا دانانه و بیپروایه، تاوانئیکی گه‌وره‌شه.

هه‌لبه‌ته ههر که سئیکیش به‌ینی له‌گه‌ل خوا تئیک چوو، به‌ینی له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خواشدا ته‌واو نابئ، بۆیه ههر که سئیک نه‌هلی کوفرو شیرک بئ، مسوگه‌ر نه‌هلی سته‌م و تاوان و خراپه‌ش ده‌بئ.

(۲) ﴿لَا يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ فِيهِ مُبِلْسُونَ﴾ له‌سه‌ریان سووک ناكرئ (له‌سه‌ریان خاو ناكرئ ته‌وه) و، نه‌وان تئیدا ناوئمئیدو بئ هیوا ده‌بن، (فَقَرَّ أَي: سَكَنَ، وَصَغَفَ وَخَفًا)، واته: راوه‌ستاو، بیته‌یز بوو و، سووک بوو، وشه‌ی: (فَقَرَّ)، (لازم‌هه) (فَقَرَّ) (مُتَعَدِي) ه، (فَقَرَّ) واته: له‌سه‌ری سووک کرد، که‌واته: (لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لَهُمْ أَي: لَا يَغْفِرُهُ أَحَدٌ عَنْهُمْ، بَلْ يَسْتَمِرُّ الْعَذَابُ عَلَيْهِمْ بِشِدَّةٍ)، هیچکس نه‌و سزایه‌یان له‌سه‌ر سووک ناکات و له‌سه‌ریان خاو ناکاته‌وه، به‌لکو به‌رده‌وام ده‌بن، بگره له سووره‌تی (النُّبَأ) دا خوی بالآ ده‌ست ده‌فه‌رموی: ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَرِيَدَ لَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، بیچئیزن به‌س سزاتان بۆ زیاد ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (النِّسَاء) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿كُلَّمَا نَفَعْتُمْ جُلُودَهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾، ههر کاتئیک پیسته‌کانیان کولان و برژان، پیستی دیکه‌یان بۆ تازه ده‌که‌ینه‌وه، تاكو سزای زیاتر بیچئیزن، چونکه ده‌ماره هه‌سته‌وه‌ره‌کان زیاتر له پیست دان.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبِلْسُونَ﴾، ده‌گوئری: (أَبْلَسَ، يُبْلَسُ، فَهُوَ مُبْلَسٌ أَي: يَتَسَّ، وَاسْمِي إِبْلِيسَ إِبْلِيسًا لِأَيَّاسِهِ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ)، ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبِلْسُونَ﴾، نه‌وان له‌وئیدا بئ هیوان و، ته‌ما براون، هیچ ئومئیدیکیان نه‌ماوه، وشه‌ی (أَبْلَسَ)، واته: (ئیس) ناوئمئید بوو، (ئیبلیس) یش بۆیه نه‌و ناوه‌ی لئیراوه، چونکه له به‌زه‌یی خوا ناوئمئید بووه و هیچ هیوای پیتی نه‌ماوه.

ئنجالیرهدا پەنگە پرسیارێک بکری، ئەوانە بۆچی وایان لێتاتووە؟ نایا ئەوە ستمە نیه لێیان دەکری؟ خواش ﷻ بۆ لاپەردنی ئەو گومان و خەیاڵە پووچە، دەفەرموی:

(۳) - ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾، ئیمە ستممان لێ نەکردبوون، ((که ئاوا سزایان دەدەین))، بە لکو ئەوان خۆیان ستمکار بوون، (الظُّلْمُ: الإِغْتِدَاءُ، وَهُوَ الإِصَابَةُ بِضَمٍّ يَغْيِرُ مُوجِبَ مَشْرُوعٍ)، (ظَلَمَ): بریتیه لە دەستدریژی و، لەوەی کەسێک تووشی زیان بکە، بەبێ پێویستکەریکی ڕەوا، بەلام ئەوان خۆیان ستمیان لە خۆیان کردووە، کە ئەو حیکمەتەى خوا ئەوانى بۆ دروستکردووە، ئەیانپهتایە دى و سەریان بەرز نەکردووە، کە خواو خاوەنى خۆیان بناسن، بزنان خوا ﷻ بۆچی لێرەى داناون، لەسەر ئەم زەوییهو پێویستە چى بکەن و چۆن بزین؟ ئەوەش ستمیکی زله که تۆ له خۆت نەپرسی، له خاوەنەکەت نەپرسی و سەرنجى دەورووبەرت نەدەى، بۆچی لێرەى و دەبێ چى بکەى؟ ستمە مەرووف خۆى وەك نازەل تەماشایە بکات، له حالیکدا که له نازەل جیایە!

(۴) - ﴿وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾، بانگیان کرد: ئەى مالیک! با پەروەردگارت تەواومان بکات، واتە: با پەروەردگارت کۆتاییمان پێ ببێت و، مەمەرتێت، مالیک ناوی ئەو فریشتەیه، کە بەسەر دۆزەخ ڕادەگات و سەرپەرشتیی دۆزەخ هەمووی دەکات، وەك له سوورەتى (المُدَّثِرِ)یشدا دەفەرموی: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ (۲۰)، ئنجال مالیک، نۆزده فریشتەى دیکەى لەبەردەست دان، کە بە تەنکید ئەوانیش فریشتەى دیکەى زۆریان لەبەردەست دان، ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ (۳۱)، خوا ﷻ هەر لەو سیاقەدا، له سوورەتى (المُدَّثِرِ)دا دەفەرموی: سەربازەکانى پەروەردگارت، بەس خۆى دەزانى چەندى، بەلام مالیک سەرپەرشتیاری گشتیی دۆزەخەو، نۆزده فریشتەشى لەبەر دەست دان، ئنجال کە ئەوانیش لەبەردەستى ئەودان، ئەوانیش تەنیا خوا ﷻ دەزانى چەند فریشتەیان لەبەر دەستان، بۆ سەرپەرشتییکردن و هەلسووڕاندنى کاروبارى دۆزەخ و دۆزەخییەکان!!

(۵) - ﴿قَالَ إِنَّكَ مُنْكَوْتٌ﴾، گوئی: تێو ماوهوون، کە دۆزەخییەکان دەتین: ئەى مالیک! با پەروەردگارت تەواومان بکات، کۆتاییمان پێ ببێت و، مەمەرتێت، ﴿لِيَقْضِ عَلَيْنَا

رَبِّكَ ﴿۶۵﴾ (لَيْفُض) نهم وشهیه له سوورده تی: (الْقَصَص) دا، خوا **لَا تَكْفُرْ** بۆ مراندنی به کارهیناوه، که ده فهرموی: ﴿فَوَكَّرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ ﴿۶۵﴾، واته: مووسا **الْقَبِيْلَةَ** مستیکی لیئا (له کابرای قیبتی) و تهواوی کرد، واته: کو تایی به ژیانی هینا.

مالیک وه لأم ده داته وه: ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَنِكُوتٌ﴾، گوتی: تیه وه ده میننه وه، (ماکث) ناوی بکه ر (إِسْم فَاعِل) ه، واته: ماوه، تیه وه ماوه وه ون، له (مَكْث) ه وه هاتوه، (المَكْثُ: البَقَاءُ مَعَ ائْتِظَارٍ)، (مَكْثٌ وَمَكْثٌ) هه ردووکیان واته: مانه وه له گه ل چاوه روانییدا.

۶- ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾، به دنئیایی هه قمان بۆ هینا بوون، نهمه یان قسه ی فریشته کانه، که وه حییان هیناوه، په یامی خوابان هیناوه بۆ پیغه مبه ران، نه وانیش به مرؤفه کانیان راگه یاندوه، یان فه رمایشی خواجه راسته وخو: تیمه هه قمان بۆ هینا بوون، نه وه هه قهش بریتی بوو له خوا به یه کگرتن، بریتی بوو له وه که مرؤف بۆ تاقیکردنه وه دروستکراوه، مرؤف ژیانی هه تا هه تایی چاوه پئی ده کات له پرؤژی دوا ییدا، که نه وه ژیا نه هه تا هه تاییه بنیات ده نری، له سه ر نه وه ی نه وه ژیا نه دنیا ییه ی چۆن گوزه راندوه؟!.

۷- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾، به لأم زۆربه تان هه قتان ده دزا، وشه ی که په راندنیش به کاردی، ده لئین: ده یکه په یئین، به کوردی ده لئین: ده یدزی، واته: رقی لئی ده بینه ته وه، که یفی پئی نایه ت، دانووی له گه ل ناکوئن، بۆچی ده فهرموی: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾، به لأم زۆربه تان هه قتان ده دزا، که یفتان پئ نه ده هات؟

وه لأمه که ی: نه وانیه ی رقیان له هه ق بووه، هوکمپانه خو به زلگرو خو سه پینه کان بوون، چونکه نه وه هه ق له گه ل به ر ژوه ندیی ناشه رعیی و ناره وای نه واندا تیکگیراوه، به لأم زۆرینه یه کی شوئینکه وتووی هه لآه له تاو هه بوون، په نگه هه قیان هه ر نه ناسیین، یا خود رقیان له هه ق نه بو ته وه وه هه قیان نه دزاوه، چونکه له گه ل هیچ به ر ژوه ندییه کیاندا تیک نه گیراوه، به لآکو په نگه له دل ه وه، نه وه هه قه یان زۆریش خو شو یستبئ، نه ک هه ر نه یاندزایی و، رقیان لئی نه بوو بئ، به لأم له به ر

تەۋەى لەلایەن دەسەلاتدارەكانەۋە، لەسەریان بە مەرج گىرا بوو، كە دەبى شۆئىنكەوتوویمان بن و، سەر بەرەو لای خوا بەرز نەكەنەۋە، تەماشای پەيامى خوا نەكەن، بەلكو دەبى كۆيلەى ئەوان بن، بۆيە گوئیان نەدەدا ئەو ھەقە، ھەرچەندە بە ھەقىشىان دەزانى، كە ئىستاش ھەر واىە، ئەوانەى شوئىن حىزبە عەلمانىيەكان دەكەون و، ملكەچ دەكەن بۆ پزۇمە ستەمكارە خۆسەپتەكان، دەزانن ھەق چۆنەو ناھەق چۆنەو، دانىشى پىدا دىئەن، دى بۆ لات دەلتى: بلىم چى، ژيانم وا دەسوورپى، واتە: ژيانەكەى تىرەى پى گرنگترە لە ژيانەكەى ئەولا و، رازىبىكردنى ئەو كەسەى كرووویەتى بە كۆيلەو ژىر دەست، پى گرنگترە، لە رازىبىكردنى خوا!!!

ئەو (ولكن أكثركم للحق كارهون) لىرەدا ئىشكالىك دروست دەكات، ئەوئىش تەۋەيە كە: ھەمىشە ئەوانەى خۆسەپتەن و، خۆشگوزەران و خۆ فەرزكەرن بەسەر خەلك و جەماوەرەدا، كەمىنەن و، خەلك و جەماوەرە ھەنخەلەتەواو شۆئىنكەوتووەكەيان زۆرىتەيە!!، بەلام دەگونجى مەبەست ئەوە بى، زۆربەى خەلكە فرىو خواردووەكەش، چونكە شۆئىنكەوتووى كەمىنە ستەمكارەكە بوون، ھەمان حوكمى وانىان ھەبوو.

۸- ﴿أَمْ أَتَّبِعُوا أَمْرًا﴾، يان ئايا ئەوان برىارىكىان داو؟ ياخود ئەوان پىلانكىان گىراو و تەگىبرىكىان كروو؟ وشەى: (أَمْ: لِلإِضْرَابِ الإِنْتِقَالِي مِنْ حَدِيثِ إِلَى حَدِيثِ)، (أَمْ) مەنى (بل أ): (بَلْ أَتَّبِعُوا أَمْرًا)، واتە: بەلكو ئايا ئەوان تەگىبرىكىان كروو، چونكە (أَمْ) بۆ گواستەنەۋەيە لە قسەيەكەۋە بۆ قسەيەكى دىكە، كە ديارە پرسىاركردنەكە، پرسىاركردنى ترساندن و ھەرپەشەلىكردنە، نەك پرسىاركردنى نكوولىيلىكردن، واتە: ھەم ھەرپەشە لىكردنە، ھەم چەسپاندنى ئەو كارەيە كە ئەوان كروووانە.

۹- ﴿فَأَنَّا مُبْمَرَمُونَ﴾، بە دنىيى تىمە، برىاردەر و نەخشەدانەرىن، (إبرام) ئە ئەسلىدا بە ماناى ھۆنىنەۋەى پەتىك و چىنىنى دىت، ئەگەر بە مەككەمى بچترى، بەلام لىرەدا خوازراوئەۋە، بۆ دانانى نەخشەيەكى پتەوو دل لەسەر چەسپاندن جىبەجىكردنى.

۱۰- ﴿أَمْ يَحْسُبُونَ أَنَّا لَأَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾، یان نایا پښان وایه تیمه په نهان و چپه یان نازانین، (السِّرُّ: مَا يَخْفَوْنَ فِي أَنْفُسِهِمْ، وَالنَّجْوَى: مَا يَتَنَجَّوْنَ بِهِ فِيمَا بَيْنَهُمْ)، (سِر): نه ویه که له دلی خویندا په نهانیاں کردوه، (نجوی)ش نهو چپه چپ و فسکه فسکه یه، که له بهینی خوین دا کردوو یانه، کورده واری ده لاین: چپه ی کرد، سرکه سرکی کرد، فسکه فسکی کرد.

۱۱- ﴿بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾، با، (همه په نهانیاں ده زانین و هم قسه ی چپه یان ده زانین و)، نیردراوه کانیسمان له لایانن ده نووسن، هرچی ده یکن و ده یلین ده نیووسن، به لکو نیهت و نیراده کانیسیان ده نووسن، وهک له فره رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: «عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا هُمْ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ، وَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ، وَإِذَا هُمْ بِسَيِّئَةٍ، وَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ أَكْتُبْهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا سَيِّئَةً وَاحِدَةً» (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۳۴۹).

واته: نه بوو هوږه پره خوا لئی رازی بی، ده لئی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فره رمووی: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فره رموویه تی: به نده که م نه گهر نیه تی چاکه یه کی هیناو بو ی نه کړا، (نهک لئی په شیمان بیته وه)، چاکه یه کی بو ده نووسم، بیگومان نه گهر کردی به ده (۱۰) چاکه بو ی ده نووسم، تاکو هه وتسه د (۷۰۰)، نه گهر نیه تی خرابه یه کیشی هاته دل و نه یکرد، له سه ری نانووسم و، نه گهر کردی خرابه یه ک ده نووسم.

بیگومان که ده فره رمووی: ﴿وَرُسُلْنَا لَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾، مه به ست له فریشته کانه، که ده نیررین و نیرراون، تاکو کرده وهی مرؤفه کان بنووسن و ناکیان لئی بیت و تو ماری بکن، وهک له سوږه تی (ق) دا ده فره رمووی: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْنٌ﴾، واته: هیچ قسه یه ک نابیژی، مه گهر چاود تیریکسی ناماده له لایه تی، تنجا نایا نووسینی فریشته کان، نووسینی راسته قینه یه، یا خود مه جازه، بو سه ر ژمیرو پاراستی؟ نه وه به س خوا ی په روه ردگار ده یزانن، به لأم نه گهر

مروّف بتوانى، بە دەنگ و وىنەو ەشت تۆمار بىكات، بە تەئكىد فرىشتەكانى خوا، كە خوا ﷻ بە تايىبەت بۆ ئەو ەى داناون، نامىرو ھۆكارى زۆر پىشكەوتووتر، كە كىردەو ەى مروّفەكان و ھەئسو كەوتيان و قسەكانيان، بەلكو نىبەت و نىازو مەبەستىشان تۆمار بىكات، بە دەستيانەو ەىو بەكارى دىنن.

لىرەدا دوو شوئىنەوار دىنن:

أ- (رُوي أَن ابْنِ مَسْعُودٍ قَرَأَ (وَنَادَا يَا مَالٍ) بِحَذْفِ الْكَافِ عَلَى التَّرْخِيمِ، فَذَكَرَتْ قِرَاءَتُهُ لِابْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ: مَا كَانَ أَشْغَلَ أَهْلَ النَّارِ عَنِ التَّرْخِيمِ). واتە: گىردراو ەتەو ە كە عەبدوللأى كورى مەسعوود وشەى (وَنَادَا يَا مَالِكُ)ى، خوئندو ەتەو ە بە: (وَنَادَا يَا مَالٍ). كە ئەمە لە زمانى عەرەبىدا بنچىنەبەكە پىتى دەگوترى: (ترخىم)، ئەوئش ئەو ەبە كە پىتى دوای وشەكە لاىردرى، بلىتى: (يا مَالٍ)، لە جىاتى بلىتى: (يا مَالِكُ)، ئەو خوئندنەو ەبە بۆ عەبدوللأى كورى عەباس (خوا لىيان رازى بن) باسكراو ە، ئەوئش گوتوو ەبە: خەلكى دۆزەخ زۆر لەو ە سەرقالترن ئاكاىان لە (ترخىم) بن!

كە ئەو ە بنچىنەبەكەى رەوانبىزىبە، نايانپەرزى بىر لەو وردە شتانە بكەنەو ە!

كە دەفەرموى: ﴿لِيَقْضِيَ عَيْتًا رَبُّكَ﴾، (القضاء: الإِمَانَةُ)، تەواو كردن، كۆتايى پىھىنان، بەلام (ل)ى سەر: ﴿لِيَقْضِيَ﴾، (لامُ الأَمْرِ مَعْنَى الدُّعَاءِ)، لامەكە بۆ فەرمانە، بەلام بە تەئكىد بە ماناى پارانەو ەبە، ئەگەرنا فەرمان بەسەرچىدا دەكات!؟

ب- لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا كە دەفەرموى: ﴿أَمْ أَمْرًا أَمْرًا فَإِنَّا مُتَرَمِّمُونَ﴾، (الْقُرْطَبِيُّ) لە تەفسىرەكەى خو ى دا^(۱) ئەم دەقە دىنى: (قَالَ مُقَاتِلٌ: نَزَلَتْ فِي تَذْبِيهِمُ الْمُكْرَ بِاللَّبَنِ ﷻ فِي دَارِ النَّدْوَةِ حَيْثُ اسْتَقَرُّ أَمْرُهُمْ عَلَى مَا أَشَارَ بِهِ أَبُو جَهْلٍ عَلَيْهِمُ، أَنَّ يَبْرَزُ مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ لَيْشْتَرَكُوا فِي قَتْلِهِ، فَتَضَعَفَ الْمُطَابَبَةُ بِدَمِهِ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، وَقَتَلَ اللَّهُ جَمِيعَهُمْ فِي بَدْرٍ).

وانه: موقتیل (که په کیکه له زانایان شوینکه وتوان دواى هاوه لآن)، کوتویه تی: ئەم ئایەتە له باردی نه خشه دانانیا نه له دژی پئغه مبه ر ﷺ له (دار التودە) دا، کاتیک رایان له سەر ئەوه چه سپا، که ئەبوو جههل ئامازهی پئکرد بوو، ئەویش ئەوه بوو له هەر هۆزیک، پیاویک بئ، تا کو هه موویان له کوشتی پئغه مبه ردا ﷺ به شدار بن، دواى داوا کردنى غزمه کالى به خوئنى پئغه مبه ر ﷺ بئهيژ بئ، و، شهريان له گه ل ئەو هۆزانە دا پئ نه کرى، ئەم ئایەتە له و باره وه هاتۆتە خواره وه، خواش هه موو ئەوانه ی له جهنگى به دردا فه وتاند.

ئەو وای کوتوه، به لام من یتیم وایه: هاتمه خواری ئەم ئایەتانه و، ئەم سورەتە زووتر بووه، له و نه خشه و پیلانه ی، که له کۆتایى قوناغى مه که ده دا، وانه: سالى سیزده می پئغه مبه رایه تى دا، هۆزی قوره یشی بئیرا کیشاویانه له دژی پئغه مبه ر ﷺ، به لام بئگومان ئەوان، بهس بۆ ئەو کاره ته گبیریان نه کردوه و نه خشه یان نه کیشاوه، هه میشه خه ر یکى نه خشه کیشان و کۆبوونه وه بوون، له و کۆرو مه جلیسه ی خوئاندا، له دژی پئغه مبه ر ﷺ و چۆنه تى به ره له سستی کردنى به یامه که ی.

مهسه لهی دووم:

فرمانکردنی خوا به پیغمبره که ی، که بفهرموی: نه گهر (خوای) به بهزه یی رۆله ی هه بی، من یه که مینی په رسته ران ده بم بۆی! به لام پاکسی بۆ په روه ردگاری گه ردوون، له وهی خوای پنی وه سف ده که ن، دواییش خوا ﷺ فرمان ده کات به پیغمبر ﷺ، که لیان گه پتی، له سه ر تیرزانی قسه ی پووچ و که مه به رده وام بن، هه تا ده گه نه رۆژی دیداریان:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ﴾ (۸۱) سُبْحَانَ رَبِّيَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۸۲﴾ فَذَرَهُمْ مَخْرُوضًا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي بُوْعِدُوا ﴿۸۳﴾

شیکردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له پینج برکه دا:

۱- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾، بلن: نه گهر (خوای) به بهزه یی رۆله ی هه بی.

(وَلَدٌ) خویندراویشه ته وه: (وَلَدٌ).

۲- ﴿فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ﴾، من یه که مینی په رسته رانم، زانایان چه ند واتایه کیان بۆ لیکداونه وه:

۱- گریمان خوا ﷺ رۆله ی هه بی، من یه که مینی ئەو که سانه ده بم، که ئەو رۆله یه ی خوا ده په رستن، چونکه مادام رۆله ی خوا بی، گریمان راست بی، رۆله ی خوا بی، شایسته ی ئەوه یه، وه ک خوا ﷺ به رستری.

۲- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾، (إِنْ) لابه ره (الثَّافِيَةِ) به، واته: (مَا كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ)، (خوای) به بهزه یی هه یج رۆله ی نیه.

۳- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾، (إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ، فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ لِلرَّحْمَنِ، سَوَاءٌ كَانَ لَهُ وَلَدٌ أَمْ لَا، وَهَذَا إِخْرَاجٌ لِلْعِنَانِ، أَي: أَنْزَلَهُ اللَّهُ عَنِ الشَّرِيكِ، نه گهر (خوای) به بهزه یی

رۆلَی هه‌بێ، وه‌ك تێوه ئیددیعیای ده‌كهن، من یه‌كه‌مین كه‌سم كه به‌ندایه‌تی بۆ خوا ده‌كه‌م، رۆلَی هه‌بێ یان نه‌یبێ، ئەمه‌ش جوۆریكه له به ده‌مه‌وه‌دانێ به‌رانبه‌ر ده‌كته، كه یه‌كسه‌ر له ده‌ماری نه‌ده‌ی و بَلْتِي: باشه وه‌رن با لتي بكۆلینه‌وه، داخۆ ده‌گونجێ خوا رۆلَی هه‌بێ؟!

۴- نه‌گه‌ر (خوای) به به‌زه‌یی رۆلَی هه‌بێ، من یه‌كه‌مین كه‌سم، كه قسه‌كه‌ی تێوه به درۆ داده‌تیم و، خوا به تاك ده‌گرم و هه‌ر كه‌سێك به راستی خوا بپه‌رستێ، رۆلَی وه‌چه‌ی پال ناداته‌ لا، چونكه خوا ﷻ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشورى، ۱۱)

هه‌له‌یه‌ته ته‌وه‌ی كه له هه‌موو مانایه‌كان به‌هێزتره، یه‌كه‌میان، دواییش ه‌ی چواره‌میان، به‌لام ته‌وه كه (إِنْ لِيْرَه‌دَا (الشَّرْطِيَّة) نه‌بیت و (النافية) بێ، واته: مَا كَانُ لِلرُّحْمٰنِ وَلَدٌ)، ئەمه وه‌ك زانایان گووتویانه: له شوینی دیکه‌دا هاتوه‌و، له‌م سیاقه‌دا ته‌و مانایه سوودیکی وا به ده‌سته‌وه نادات.

زانایان گووتویانه: کاتی خو‌ی حه‌ججای کوری یوسووفی سه‌قه‌فیی، سه‌عیدی کوری جو‌به‌یری گرتوه، خوا ﷻ له سه‌عیدی کوری جو‌به‌یر رازی بێ و لتي خو‌ش بێ، زانایه‌کی زۆر گه‌وره بووه، حه‌ججای به زولم کوشتوویه‌تی، گووتویانه: (هَذَا التَّعْبِيرُ مِثْلُ قَوْلِ سَعِيدِ بْنِ جَبْرِ لِحِجَّاجٍ عِنْدَمَا قَالَ لَهُ: وَاللَّهِ لَأُبْدِلَنَّكَ بِالذِّيَا نَارًا تَلْظِي، قَالَ سَعِيدٌ: لَوْ عَرَفْتُ أَنَّ ذَلِكَ إِلَيْكَ مَا عَبَدْتُ إِلَّا غَيْرَكَ)، ئەمه له زۆر له ته‌فسیره‌كان دا هاتوه، بۆ هه‌وونه له ته‌فسیری (الْبَحْرُ الْمُدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ) دا^(۱)، (إِبْنُ عَبَّاسٍ)، ده‌لێ:

ئەم ته‌عبیره وه‌ك قسه‌ی سه‌عیدی کوری جو‌به‌یره، كه حه‌ججای گرتی و پێیگوت، ژيانى دنیاى بۆ ده‌گوێم به تاگرتی بلیسه‌دار، سه‌عیدیش گوتی: نه‌گه‌ر زانیام ته‌وه به‌ده‌ست تۆیه، بێجگه له تۆ هه‌یج په‌رستراویکم نه‌ده‌په‌رست، واته: ته‌وه به‌ده‌ست تۆ یه، داخۆ من دواى ته‌وه‌ی ده‌مکوژی و ده‌مرم، ده‌چمه کوئ؟!

هه ئه به ته حیکمه تی نه و ته عییره نه وه یه، و له هاوبه ش بو خوا دانهره کان بکات کوئی بگرن، به هوی نه وه وه که نومیدیان وه به رده نئی، له که ئیدا بکه نه نه نجامیک، به لأم نه گهر هه ر له رتوه، له ده ماریان بدات، بئگومان کوئی بو ناگرن، ده توانین بلتین: نه و ته عییره وه که نه و ئایه تانه ی سوورته ی: (سبأ) وایه، که خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۱﴾ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُنزِلْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۲﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿۲۶﴾﴾ که نه مه له زمانی عه ره بییدا پئی ده گو ترئ: (إِزْخَاءَ الْعِثَانِ لِلْخِضْمِ)، بواردان به ده مه قاتی که رو جله و شلکردن بو به رانه ره که ت، تا کو ناماده بئ قسه ت له که ل بکات.

۳- ﴿سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْمَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ﴾، پاکیی بو پهروه ردگاری ناسمانه کان و زهوی، پهروه ردگاری عه رش، له وهی نه وان پهروه ردگاری پئ وه سف ده که ن،

نه مه هه ندیکیان ناویان مانا کردوه: (أَسْبِغُ اللّٰهَ عَمَّا يَقُولُونَ وَيَصِفُونَ بِهِ اللّٰهَ)، خوا به پاک ده گرم له وهی نه وان ده یلتن و خوای پئ وه سف ده که ن. ۴- ﴿قَدَرَهُمْ خَوْضًا وَّيَلْعَبُوا﴾، لئیان گه ری با تئیرژین و، یاری و گه مه بکه ن، یانی: با هه ر بژینه نئو قسه ی پووچ و به تاله وه، قسه ی وا بکه ن که له که مه و یارییه وه نیزی که و، زیاتر له که مه و یاری ده چیت، تا کو قسه ی هه ق و راست.

۵- ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾، تا کو ده که نه نه وه رۆژه، که به لئنیان پئ دراوه، ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا﴾، خوئندراویشه ته وه: (حَتَّىٰ يُلَاقُوا)، هه تا کو ده که ن، نه که ر بلتن: (يُلَاقُوا) له سه ر کئشی (مُفَاعَلَةٌ) یه، بو به شدارییکردن (مَشَارَكَةٌ) ه، به لأم نه گه ر (يُلَاقُوا) بئ، واته: تا کو پئی ده که ن، دیاره نه وه رۆژه ی به لئنیان پئ دراوه، یان هه ره شه یان پئی لئکراوه، یان سزای دنیا به، یان سزای رۆژی دوا به، یا خود هه ردووکیانه.

مه‌سه‌له‌ی سَیِّه‌م:

ناساندنی خوای به‌رزی مه‌زن، له میانی چه‌ند سیف‌ه‌ت و کرده‌وه‌یه‌کید، وه‌ک حوکم‌رانیی په‌های گه‌ردوون و، هه‌بوونی زانیاریی هاتنی ناخیر زه‌مان و، به‌ده‌ست بوونی تکاو، به‌دیینه‌ر بوون بۆ تیکرای مروّقه‌کان:

خوَا ﴿۸۷﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۷﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۸﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۸۹﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۹۰﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم، ئایه‌تانه، له یازده برگه‌دا:

(۱) - ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾، ئەو (خوَا ﴿۸۷﴾) ئەو که‌سه‌یه، که هه‌م له سه‌ری، (له تاسمانن) په‌ستراوه، هه‌م له‌سه‌ر زه‌ویش، واته: (هُوَ مَعْبُودٌ فِي الْعَالَمِ الْعُلُوِّ وَالْعَالَمِ السُّفْلِيِّ)، هه‌م له جیهانی سه‌ری و، هه‌م له جیهانی خواری، هه‌ر ئەو په‌ستراوه، واته: هه‌ر ئەو شایسته‌ی په‌سترانه، ده‌نا په‌ستراوی دیکه هه‌ن، به‌لام په‌رسته‌که‌یان نا هه‌قه.

(۲) - ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾، به‌س ئەویش کارزانی زۆر زانایه، واته: خوَا ﴿۸۷﴾ وه‌سف کراوه به‌حیکمه‌تی ته‌او و، به‌زانیاریی ته‌او، به‌جۆرێک که‌ پێویستی به‌حیکمه‌ت و زانیاریی هه‌یج که‌سی دیکه‌و، هه‌یج شتیکی دیکه‌ نیه.

(۳) - ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، به‌رزو به‌پێژه‌و به‌رده‌وامه، ئەو که‌سه‌ی حوکم‌رانیی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، ئەوه‌ی ده‌که‌وێته‌ ئیوانیانه‌وه، هه‌ی وه‌ی به‌ده‌ست وه‌ی.

- ۴- ﴿ وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ﴾، زانیاری کاتەکه (ساعة)ش تەنیا لە لای ئەوە، (ساعة) ەك زۆر چار گوتوومانە: یان مەبەست ناخیر زەمانە، یان قیامەتە، یان رۆژی دواییە بە ھەردوو قۇناغە کە یەو، وشەى (ساعة) لە ئەسڵدا بەشیکە لە کات، بەلام ەك زاراوەیەك بەکارھاتو، بۆ کاتی ھاتنى ناخیر زەمان، یاخود قیامەت، یاخود رۆژی دوایی بە گشتی.
- ۵- ﴿ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾، تەنیا بۆ لای ویش دەگێردرێنەو، خوێندراویشە تەو: ﴿ وَإِلَيْهِ تَرْجَعُونَ ﴾، بەس بۆ لای ویش دەگەرێنەو.

لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿ وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾، ئەمە ھەوالدانیکە بەکارھێنراو لە ستایشکردنی خوادا ﷻ، کە مانای (تبارک) واتە: خوا خاوەن پێزو بەرزى و بەردەوامیە، لەبەر ئەوێ (تبارک) لەسەر کیشی (تفاعُل) بەھیزی ئەو مانایە دەگەینەن، کە لێى داتاشارو، چونکە رێژکەى (تفاعُل) بۆ کاریکە، لە نێوان دوو لایەن دا دەکرى، ەك (تَقَاتًا وَتَمَارًا)، پیکەو ە جەنگان، پیکەو ە دەمەقالتیان بوو، بەلام لێرەدا کە بەکار دەھێنری بەبى بەرانبەر رەچاوکردنیک، مانای وایە ماناکەى بەھیزە، واتە: ئەوپەرى پێزو ھیزو بەردەوامى بۆ خوای بەرزو مەزنە، ئنجا مانایەكەى ئاواى لێدیتەو: ھوكمراىسى ئەم جیھانە، کە کۆتایى دى و، جیھانى دیکە کە دى و بەردەوام دەبى، ھەر ھى ئەو، سەرەنجامیش تەنیا بۆ لای ئەو.

- ۶- ﴿ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ ﴾، ئەوانەى کە لە جیاتی وى (خوا)، یان جگە لە وى، لێیان دەپارێنەو، ھیچیان تکا کردیان بە دەست نە.

- ۷- ﴿ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ ﴾، مەگەر ئەوانەیان کە شاھدەى دەدەن بە ھەق، واتە: شاھدەى دەدەن بە یەکتایى خوا، شاھدەى دەدەن بە راستی پێغەمبەرى خوا ﷺ، تەنیا ئەوانە توانای تکا کردیان ھەبە لە لای خوا.

- ۸- ﴿ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾، شاھدەى بە ھەق دەدەن و ئەوان دەشرانن، واتە: بە بەرچاو روونییەو شاھدەى دەدەن، ئەمە واتایەكى.

واتابه کی دیکھی، ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ﴾، ئەوانەى کە لێیان دەپارێنەوه، تەکا کردنیان بە دەست نیه، ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾، واتە: (إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ)، مەگەر ئەوان تەکا بکەن بۆ کەسێک، کە شایەدیی دەدا بە هەق، یانی: مەگەر تەکا بکەن بۆ کەسێک، کە ئەهلی ئیمان بووبی، و ئەو هەقەى خوا ﷻ بە پێغەمبەران دا ناردووێت، ئەوان قبوولیان کردبێ، ئیمانیان پێ هێنابن، ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، ئنجا بە بەرچاو پوونیی و شارەزاییشەوه، قبوولیان کردبێ، نەک هەر بە لاسایکردنەوهی کوێرانە.

(الطبري) ئەم ئایەتە قورئانییە، بە دوو جوړ مانا دەکات:

۱- (لَا يَمْلِكُ عِيسَى وَعِزِيرَ وَالْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ يَعْبُدُهُمْ هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكُونَ وَلَا يُؤْمِنُونَ، بِالسَّاعَةِ، الشَّفَاعَةَ عِنْدَ اللَّهِ لِأَحَدٍ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ، يَعْنِي بِهِ عِنْدَهُمْ إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ، فَوَحَّدَ اللَّهُ وَأَطَاعَهُ عَلَى عِلْمٍ مِنْهُ وَيَقِينِ بِتَوْحِيدِ اللَّهِ)^(۱)، واتە: عیساو عوزەيرو ئەو فریشتانەى، ئەو هاوبەش بۆ خوا دانەرانە دەیانپەرستن، کە برۆایان بە پۆژی دوایی نیه، تەکا کردنیان لە لای خوا بە دەست نیه، بۆ هیچ کەس، مەگەر کەسێک کە شایەدیی بدات بە هەق، کەسێک خوا بە یەک بگری و، بپەرستێ و فەرمانبەری بۆ بکات، لە پووی زانیاری و بەقینەوه.

یانی: عیساو عوزەيرو فریشتەکان، تەنیا تەکا بۆ ئەوانە دەکەن، کە ئەهلی ئیمانن.

۲- (ولا تملك الآلهة التي يدعوا المشركون ويعبدونها من دون الله، الشفاعة: إلا عيسى وعزير وذنووهما، والملائكة الذين شهدوا بالحق، فأقرؤا به وهم يعلمون حقيقة ما شهدوا به)، واتە: ئەو پەرستراوانەى هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەیانپەرستن و لێیان دەپارێنەوه، تەکا کردنیان بە دەست نیه، جگە لە عیساو عوزەيرو ئەوانەى وەک ئەوانن، فریشتەکان، ئەوانەى شایەدییان داوه بە هەق، و، دانیان پێدا ناوه، زانیویشیانە، واتە: ئەوهی کە شایەدییان

پیداوه، زانیاری و دنیایان له باره‌ی چیه‌یه تیه‌وه هه‌بووه، که‌واته: په‌ستراوه‌کانی دیکه، چ په‌یکه‌رو دارو به‌رد بووین، چ شه‌بتان و مروّف بووین، هه‌رچی بووین، که نه‌و شایه‌دیدانه به‌هه‌قه‌یان نه‌بووه، نه‌وانه توانای تکاگردنیا نیه.

که ده‌فرموئ: ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾، ده‌لئ: (الشَّهَادَةُ بِالْحَقِّ: الإِقْرَارُ بتوحید الله)، بریتیه له دانپننان به‌یه‌کتایی خوادا ﷺ، که ده‌شفه‌رموئ: ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، واته: (وَيَعْلَمُونَ حَقِيقَةَ تَوْحِيدِهِ)، واته: له رووی زانیاری و به‌رچاو روونیه‌وه نه‌و شایه‌دیه‌یه ده‌دهن و، چیه‌تی نه‌و یه‌کتاییه‌ی خوا ده‌زانن.

نهمه ده‌شوپیته نه‌و نایه‌ته‌ی له سووره‌تی (النَّجْم) دا هاتوه: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ (۳۶)، واته: زور فریشته هه‌ن له ناسمانه‌کاندا، تکاگردنی نه‌وان هیچ سوودیکی نیه، مه‌گه‌ر دوا‌ی نه‌وه‌ی خوا مؤلّت ده‌دا، بو‌هه‌ر که‌سیک که‌بیه‌وئ و، رازیش بی (شه‌فاعة و تکای بو‌بکری).

۹- ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾، نه‌گه‌ر لیان پرسی: کئ نه‌وانی هیناوه‌ته دی، کئ دروستی کردوون؟ نهمه پرسارکردنی چه‌سپاندنه، لیره‌دا رووی دواندن له پیغه‌مبه‌ره ﷺ، یاخود له که‌سیکی دیاریکراو نیه.

۱۰- ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾، (نه‌گه‌ر لیان پرسی کئ نه‌وانی دروستکردوه؟)، زور به‌جه‌ختکردنه‌وه‌وه ده‌لین: خوا ﷺ.

۱۱- ﴿فَأَنْ يُوَفَّكُونَ﴾، که‌واته: به‌ره‌و کوئ لا ده‌درین؟ یاخود: چۆن لا ده‌درین؟ (أَنْ: إِسْمٌ اسْتِفْهَامٌ عَلَى الْمَكَانِ، فَمَحَلُّهُ نَصْبٌ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ، أَي: إِلَى أَيِّ مَكَانٍ يُصْرَفُونَ؟)، به‌ره‌و چ شویتیک لا ده‌درین؟ یاخود چۆن چۆن لاده‌درین، واته: له په‌رستنی خوا، بو‌په‌رستنی غه‌بری خوا لاده‌درین، له حالیکدا که‌خوا به‌دیه‌په‌نه‌ریانه‌و، خوا په‌روه‌ردگارو مشوورخویانه، ﴿يُوَفَّكُونَ﴾: (أَفِئَةٌ عَنِ كَذَا، يَأْفِكُهُ أَي: صَرَفَهُ عَنْهُ)، واته: لایدا له‌و شته.

مهسه لهی چواره م و کوتایی:

خوا ۱۰۰ ناگاداری سکاآی پیغه مبه ره که به تی ۱۰۰، له جنگ گه له که ی که بر وا ناهینن، نه ویش فه رمانی بنده کات، به روو لی وه رگیرانیان و پشتگوئی خستیان، تا کو کاتی خویان دی:

خوا ۱۰۰ ده فه رموی: ﴿وَقِيلَ - يَرْبِّ اِنَّ هٰتٰوَلَا قَوْمًا لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾ فَاَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۸۹﴾﴾

شیگردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له سنی برگه دا:

۱- ﴿وَقِيلَ - يَرْبِّ اِنَّ هٰتٰوَلَا قَوْمًا لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾، گوتراوه که یشی: نهی پهروه ردگارم! نه وانه کومه لیکن بر وا ناهینن، خویتر اویشه ته وه: ﴿وَقِيلَهُ﴾، که بیگومان راناوه که ی بو پیغه مبه ۱۰۰ ده چینه وه، نجا نه گهر ﴿وَقِيلَهُ﴾ بی:

أ- نجا نه گهر ﴿وَقِيلَهُ﴾ بی: ﴿قِيلَ﴾، واته: قسه، ﴿الْقِيلُ: مَصْدَرُ قَالٍ، وَالْأَظْهَرُ اَنَّهُ اسْمٌ مُرَادٌ بِهِ الْمَفْعُولُ، أَي: الْمَقُولُ، مِثْلُ الذَّبْحِ بِمَعْنَى مَذْبُوحٍ، وَالْمَعْنَى: مَقُولُهُ، وَالضَّمِيرُ الْمُضَافُ اِلَيْهِ (قِيلَ)، ضَمِيرُ الرَّسُولِ ۱۰۰ بِقَرِيْنَةِ السِّيَاقِ﴾، وهی ﴿قِيلَ﴾ چا وگی ﴿قَالَ﴾، یه، ناویکه مه به ست پی: به رکار ﴿مَفْعُولُ بِهِ﴾، واته: گوتراوه که ی، وهك ﴿ذَبِحَ﴾ به مانای ﴿مَذْبُوحَ﴾، واته: سه بر وا، که واته: که ده فه رموی: ﴿وَقِيلَهُ﴾، واته: گوتراوه که ی پیغه مبه ۱۰۰ راناوه که ش له ﴿قِيلَهُ﴾ دا، ده چینه وه بو پیغه مبه ۱۰۰، که به پی سیاق دیا ره.

واته: گوتراوی پیغه مبه ۱۰۰، قسه که ی پیغه مبه ۱۰۰، که چی فه رموو؟ ﴿يَرْبِّ اِنَّ هٰتٰوَلَا قَوْمًا لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾، نهی پهروه ردگارم! نه وانه کومه لیکن بر وا ناهینن، نه مه سکاآکردنی پیغه مبه ۱۰۰ بوو، له چنگ قهومه که لله ره ق و بیبر وایه که ی.

ب- به لام نه گهر ﴿قِيلَهُ﴾ بی، له حاله تی به رکار ﴿مَفْعُولُ بِهِ﴾ دا ده بی و، نه و کاته ش ده گبیرد رینه وه بو سه رسته ی پتشی، که ده فه رموی: ﴿اَمْ يَحْسِبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾، نایا پیمان وایه که تیمه قسه ی په نهانی نه وان و چه چی نه وان نابستین؟

لیره‌ش ده‌فهرموی: (وَقِيلَهُ) واته: ههم چیهو قسه‌ی په‌نهانی‌ته‌وان ده‌بیستین، (وَقِيلَهُ) ههم قسه‌ی پیغهمبهریش ﷺ ده‌بیستین، که سکاآی کرد بو لای خوا ﷻ له دست قه‌ومه‌که‌ی، فهرمووی: نه‌ی په‌روه‌ردگارم! نه‌وانه کومه‌لیکن بی‌وا ناهیتن.

شاره‌زایانی پرزمانی عه‌ره‌بیسی، ده‌لین: (قِيلَهُ) چاوگه‌و (نُصِبَ عَلَى أَنَّهُ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ أَي: يَسْمَعُ وَيَعْلَمُ، قوله: ﴿يَرْبِّ إِنَّا هَتَوَلَاءَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ﴾، یانی: (قِيلَهُ) مه‌نصوبه‌و دک به‌رکاری ره‌ها، یانی: خوا قسه‌که‌ی ده‌بیستین و ده‌زانت: (یا رب...)، به‌لام نه‌گه‌ر (قِيلَهُ) بی، ده‌چیته‌وه بو: ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، واته: (وَعِنْدَهُ عِلْمُ قِيلِهِ)، هه‌روه‌ها زانباریشی هه‌یه، خوا ﷻ به‌فرمایشته‌که‌ی پیغهمبهر ﷺ که سکاآی له دست گه‌له‌که‌ی کردوه.

هه‌لبه‌ته پیغهمبهران (عليهم صلاة والسلام) له چهند شوینتیکی قورئاندا، لیان گیردراوه‌ته‌وه که سکاآیان کردوه بو لای خوا ﷻ، بو وینه:

۱- له سوره‌تی (الفرقان) دا: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّا قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾، واته: پیغهمبهر ﷻ فهرمووی: نه‌ی په‌روه‌ردگارم! کومه‌له‌که‌م، خه‌لکه‌که‌م، نه‌م قورئانه‌یان واز لی هیتا.

۲- هه‌روه‌ها له سوره‌تی (نوح) دا، نوح ﷺ، سکاآی بو لای خوا کردوه: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِيَتَّخِذُوا بَنِيَّ مِنِّي خُلَفَاءَ لِي تَوَارِثُوهَا وَيُؤْمِنُوا بِلِقَاءِ رَبِّي﴾، نوح ﷺ چهند سکاآیه‌ک ده‌کات بو لای خوا ﷻ.

۳- هه‌روه‌ها له سوره‌تی (الدخان) دا: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَتَوَلَاءَ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ﴾، مووسا ﷺ، له په‌روه‌ردگاری پارابه‌وه، نه‌وانه کومه‌لیکی تاوانبارو خرابه‌کارن.

که‌واته: نه‌مه‌ش سکاآی پیغهمبهری خاتمه ﷻ، له‌ده‌ست گه‌له‌که‌له‌ره‌ق و سه‌رکیشه‌که‌ی.

۲- ﴿فَأَصْحَعْتَهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ﴾، چاوپۆشيان لى بکه، ياخود روويان ليوهرگيره و بلنى: سهلام، خویندراويشەتەوہ: (قَسَوْفَ تَعْلَمُونَ)، واتە: بەشێوەى دواندن لەمەودوا تێوہ دەزانن، هەندیک لە زانایان گوتووینە: دواى ئەوہى ئایەتەکانى فەرمان کردن، بە جەنگ و جیهاد هاتووہ خواری، ئەمە نەسخ بۆتەوہ، چونکە خوا ﷺ فەرمان بە پێغەمبەر ﷺ دەکات: روويان ليوهرگيره، ياخود چاوپۆشيان لى بکه، لە مافى خۆت، کە بەبى نەزاکەت دەتدوینن و تۆمەتت بۆ هەڵدەبەستن، قسەى خراپت لە بەرانبەر دا دەکەن، لە هەقى خۆت چاوپۆشيان لى بکهو، بلنى: سهلام، وەک زانایان گوتووینە: (سَلَامٌ مُّوَادَعَةٍ وَمُتَارَكَةٌ)، سهلامکردنى خوا حافیزی و وازلێهێنان، نەک سهلامکردنى بلنى: ناشتیى و سهلامەتییان لەسەر بى.

۳- ﴿قَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، لە مەودوا دەزانن، خوینراوہتەوہش: (قَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) ئەوہش شێوازی ئاوردانەوہ (إلتفات)، یانى: لە مەودوا دەزانن ئەى بېروایەکان! تووشى چ سزایەک دەبن.

گومان: هەندیک لە زانایان گوتووینە: ئەم ئایەتە نەسخ بۆتەوہ، دواى ئەوہى ئایەتەکانى فەرمان کردن بە جەنگ هاتووہ خواری.

بەلام وانیه، هەرچەندە نەک هەر لێرە، لە زۆر شوێنى دیکەش دا، هەموو ئەو ئایەتانەى فەرمان دەکەن بە چاوپۆشییکردن و روو ليوهرگيران و پشتگويى خستن، هەندیک لە زانایان گوتووینە: هەموو ئەوانە نەسخ بوونەوہ، بەلام بێگومان ئەو بۆچووہ راست نیه، چونکە:

أ- جارێ لە قورئانى مەککەیدا، ئایەتى نەسخ کراوہ هەر ناگونجى هەبى.

ب- پێغەمبەرى خوا ﷺ لە مەدینەش کاتى قسەى ناشایستەى هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، ياخود هى جوولەکەکان، بەلکو جارى وا هەیه هى مسوڵمانانى دل نەخویشى دەببست، هەر لاملی تێدەکردن و پشتگويى دەخست.

ج- نه‌وه یه‌کیکه له په‌وشته به‌رزه‌کانی پښغه‌مبه‌ره ﷺ که خوا ﷺ فه‌رمانی پښکرده‌وه، خویبان پښ پراز‌نیتته‌وه‌وهو شتیکی چه‌سپاوه‌وهو، هوکمیکی شه‌رعیی کاتبی نیه، که بگونجښ نه‌سخی به‌سه‌ردا بښ، هه‌رچه‌نده له هه‌موو قورن‌ان دا یه‌ک هوکمی تیدانیه، نه‌سخ کرابیتته‌وه، به‌وه واتیاه که کاری پښ نه‌کړئ.

ننجا (محمد أمين الشنقيطي)، له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی: (أضواء البيان) دا، ده‌لئ: باسکرده‌نی نه‌سخ لیره‌دا، هیچ ری‌ی تیناچئ، چونکه جه‌نگ کردن له شویننک دایه، که پتویسته جه‌نگی تیدا بکړئ و، له شویننکیش دا که پتویست بښ، به په‌وشتی جوان و لیورده‌هی و سینگ فراوانی و، چاوپو‌وشی مامه‌له بکړئ، نه‌ویش له شوینی خو‌ی دا، وه‌ک له ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱) گو‌توویه‌تی، زانایانی دیکه‌ش له‌وه باره‌وه هه‌مان قسه‌یان کرده‌وه.

که‌واته: له کو‌تایی ته‌م سووره‌ته‌دا، خوا ﷺ رایده‌گه‌یه‌نئ، که ناگاداری نه‌وه قسه‌یه‌ی پښغه‌مبه‌ره ﷺ، که سکا‌لای بو‌لای په‌روه‌دگاری کرده‌وه: په‌روه‌دگارم! نه‌وانه کو‌مه‌لنکن بر‌وا ناهینن، خوی په‌روه‌دگاریش پی‌ی ده‌فه‌رموئ: ﴿فَأَصْحَحْ عَنْهُمْ﴾، روویان لیوه‌رگنیره‌وه، چاوپو‌وشیان لئ بکه، له هه‌قی خو‌ت، ﴿وَقُلْ سَلِّمْ﴾، پشیان بلئ: سه‌لام، خواتان له‌گه‌ل، مادام هه‌ر بر‌وا ناهینن و له‌گه‌ل‌پاندا که‌یشتوویه بن به‌ست، کاتی خو‌ت‌یان له‌گه‌ل به‌ فی‌رو مه‌ده.

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، له مه‌ودوا ده‌زانن، یاخود پی‌یان بلئ: سه‌لامتان لئ بښ، ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، له‌مه‌ودوا تیوه ده‌زانن، یانی: ته‌وه هه‌مووی فه‌رمایشتی پښغه‌مبه‌ره ﷺ، دیاره له حال‌تکی وادا، که نینسان له‌گه‌ل که‌سانتیکدا که که‌لله‌ره‌قن و، نه‌سه‌لمنن و هیچیان لئ هه‌لناکړئ، ده‌گاته بنه‌ست، هیچ چاری نیه، مه‌گه‌ر بلئ: خوا حافیزتان بښ و، چی دیکه کاتی خویبان له‌گه‌ل‌دا به‌فی‌رو نه‌دات.

ئىرەدا دىننە كۆتايى تەئسىرى سوزەتتى (الزخرف)، لە خىواي پەروەردكار داواكارىن، كە بە لوتف و كەپەسى خىي، غەقلمان ھۆشيارترو، دلمان بىدارتر بىكات، بۆ باشتى لى تىكە بىشتى غەرما بىشتە كەي و، چاكتى تىدا پىكە بىشتى، بە ھۆي پىسە پابەند بوون و بەرجه سىتە كىر دىسە، چ ئەوھى لە ژيانى تاكىيمان دا دەكرى، چ ئەوھى لە ژيانى خىزانىسى و، چ لە ژيانى كۆمە لايەتسى و، چ لە ژيانى سىياسىيىمانداو، يارمە تىيمان بىدات، ئەم قورئانە خۇمانى پى بىژىنە وھو، دەوروبەرمانى پى بىژىنە وھو، خۇمانى پى پاك و چاك بىكەين، دەوروبەرمان پى پاك و چاك بىكەين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نيوهرۆك

- پيشه‌كى ئەم تەفسىرە بەگشتىي..... ۵
 بەرچاۋ پروونىيەكى گىرنگ ۱۰
 لەبارەي ئەم تەفسىرەۋە ۱۰
 پيشه‌كى ئەم بەرگە..... ۱۲

تەفسىرى سوپەتى فصلت

- دەستپىك..... ۱۷
 پىنئاسەي سوپەتى (فصلت) و بابەتەكانى..... ۱۷
 يەكەم: ناۋى:..... ۱۷
 دووهم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۱۸
 سىيەم: رىزبەندىي لە موصحف و دابەزىندا:..... ۱۸
 چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:..... ۱۸
 پىنجەم: نيوهرۆكى:..... ۱۹
 شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:..... ۱۹
 حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:..... ۲۱
دەرسى يەكەم..... ۲۳
 پىنئاسەي ئەم دەرسە..... ۲۵
 ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۳۶
 شىكردنەۋەي ھەندى لە وشەكان..... ۳۷
 ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۳۰
 ھۆي ھاتنەخوارەۋەي ئايەتەكان..... ۳۹
 مەسەلە گىرنگەكان..... ۴۴
 پىنئاسەي قورئان بە نۆ سىفەتى سەرەكىي..... ۵۲

- ۷۴..... كورته باسېك له بارهى دروستپونى گەردوونەوہ.
- ۹۱..... **دەرسى دووہم**.....
- ۹۳..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۹۴..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۹۵..... شىكردەنەوہى ھەندېك له وشەكان.....
- ۹۷..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۱۰۴..... مەسە لە گرنگەكان.....
- ۱۲۵..... **دەرسى سېئەم**.....
- ۱۲۷..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۱۲۸..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۱۳۰..... شىكردەنەوہى ھەندېك له وشەكان.....
- ۱۳۲..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۱۴۰..... مەسە لە گرنگەكان.....
- ۱۴۷..... كورته باسېك له بارهى شاھەدىي لەسەر درانى مرؤفەوہ لە قىامەت دا.....
- ۱۶۷..... **دەرسى چوارەم**.....
- ۱۶۹..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۱۷۰..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۱۷۱..... شىكردەنەوہى ھەندېك له وشەكان.....
- ۱۷۳..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۱۷۹..... مەسە لە گرنگەكان.....
- ۱۸۶..... كورته باسېك له بارهى ھاوہ لېتىي فرىشتان بۆ پرواداران و، شەيتانەكان بۆ بېئىروايان.....
- ۲۰۲..... كورته باسېك له بارهى خەسلەتە بنەپەتتەيەكانى بانگەوازكارانەوہ.....
- ۲۴۵..... **دەرسى پېنچەم**.....
- ۲۴۷..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۲۴۸..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۲۴۹..... شىكردەنەوہى ھەندېك له وشەكان.....
- ۲۵۱..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....

- ۲۵۶..... مەسەلە گىزىگەكان
- ۲۷۳..... دەرسى شەشەم
- ۲۷۵..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۲۷۶..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۲۷۷..... شىكىردنەۋەى ھەندىك لى ۋشەكان
- ۲۸۰..... ماناى گىشتىي ئايەتەكان
- ۲۹۰..... مەسەلە گىزىگەكان
- كورتە باسېك لى بارەى دەرگەۋتتى بەردەۋامى نىشانەكانى خواۋە ﷺ لى ئاسۋىيەكان ۋ لى خۇدى مەۋقائىشدا: ۲۰۶.....

تەفسىرى سۈرەتى الشورى

- ۲۱۵..... دەستېيىك
- ۲۱۵..... ئىۋەپۇكى سۈۋرەتى (الشورى) ۋ بابەتەكانى
- ۲۱۵..... يەكەم: ناۋى ئەم سۈۋرەتە:
- ۲۱۵..... دوۋەم: شۈئىنى دابەزىنى:
- ۲۱۶..... سىيەم: رىزبەندىي لى موصحف ۋ دابەزىنى دا:
- ۲۱۷..... چۈارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۲۱۷..... پىنچەم: ئىۋەپۇكى:
- ۲۱۸..... شەشەم: تايبەتەندىيەكانى:
- ۲۲۰..... ھەۋتەم: دابەشكىردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:
- ۲۲۲..... دەرسى يەكەم
- ۲۲۵..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۲۲۶..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۲۲۸..... شىكىردنەۋەى ھەندىك لى ۋشەكان
- ۲۲۹..... ماناى گىشتىي ئايەتەكان
- ۲۳۶..... مەسەلە گىزىگەكان

- كورتە باسېڭ لە چوار سەرنج دا لە بارەى خواو پەيوەندىيەووە لەگەڵ دروستكراووەكانى
 ۳۴۲.....
- كورتە باسېڭ لە بارەى بە پاككرتنى خواو، لە وێچووونى بە دروستكراووەكان ۳۶۹
- كورتە باسېڭ لە بارەى بۆيودانى خواو زۆرو كەمكردىيەووە ۳۷۸
- دەرسى دووهم** ۳۹۳
- پېناسەى ئەم دەرسە ۳۹۵
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان ۳۹۶
- شېكردنەوہى ھەندىڭ لە وشەكان ۳۹۸
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۴۰۰
- مەسە لە گرنگەكان ۴۱۳
- دەرسى سېئەم** ۴۴۳
- پېناسەى ئەم دەرسە ۴۴۵
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان ۴۴۶
- شېكردنەوہى ھەندىڭ لە وشەكان ۴۴۷
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۴۵۰
- مەسە لە گرنگەكان ۴۵۶
- كورتە باسېڭ لە بارەى ماناى ﴿ قُلْ لَا اسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰنِ ﴾ ھو: ۴۶۸
- دەرسى چوارەم** ۴۷۷
- پېناسەى ئەم دەرسە ۴۷۹
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان ۴۸۰
- شېكردنەوہى ھەندىڭ لە وشەكان ۴۸۱
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۴۸۳
- مەسە لە گرنگەكان ۴۹۵
- روونكردنەوہىك لە سەر ھەبوونى پېرۆ (دابة) لە ئاسمان دا ۵۰۸
- دەرسى پېنجەم** ۵۱۷
- پېناسەى ئەم دەرسە ۵۱۹
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان ۵۲۰

- ۵۲۲.....شیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان.
- ۵۲۴.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۵۳۶.....مه‌سه له گرنه‌گه‌کان
- ۵۴۸.....کورتیه باسئیک له باره‌ی راوژده‌وه:
- ۵۶۹.....**ده‌رسی شه‌شهم**
- ۵۷۱.....پئیناسه‌ی ئەم ده‌رسه
- ۵۷۳.....مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۵۷۴.....شیکردنه‌وهی وشه‌کان
- ۵۷۷.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۵۸۳.....مه‌سه له گرنه‌گه‌کان
- ۵۹۵.....کورتیه باسئیک له باره‌ی فه‌رمایشتکردنی خواوه
- ۶۰۷.....کورتیه باسئیک له باره‌ی فه‌رمایشتکردنی خوا ﴿ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا آتَيْنَاكَ وَلَا الْآيَاتِنُ ﴾

ته‌فسیری سوره‌تی الزخرف

- پئیناسه‌ی سوورده‌تی (الزخرف) و بابه‌ته‌کانی ۶۱۵
- ۱- ناوی ئەم سوورده‌ته: ۶۱۵
- ۲- شوئینی دابه‌زینی: ۶۱۵
- ۳- ریزه‌بندی له موصحف و هاتنه‌ خواردا: ۶۱۶
- ۴- ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی: ۶۱۶
- ۵- ئیوه‌روکی: ۶۱۶
- حه‌وته‌م: تابه‌مه‌ندیه‌کانی: ۶۱۸
- هه‌شته‌م: دابه‌ش کردنی ئایه‌ته‌کان بۆ چه‌ند ده‌رسیک: ۶۲۱
- ده‌رسی یه‌که‌م** ۶۲۵
- پئیناسه‌ی ئەم ده‌رسه ۶۲۷
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۶۲۹
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان ۶۳۰
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ۶۳۳

- ۶۳۹..... مەسە لە گىرنگە كان
- ۶۴۵..... كورته باسئىك لە بارەى عەرەبىيى بوونى قورئانەوہ
- ۶۶۷..... **دەرسى دووہم**
- ۶۶۹..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۶۷۰..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كان
- ۶۷۱..... شىكردەنەوہى ھەندىك لە وشە كان
- ۶۷۴..... ماناى گشتىي ئايەتە كان
- ۶۸۱..... مەسە لە گىرنگە كان
- ۷۰۱..... كورته باسئىك لە بارەى نارەوايى شوئىكەوتنى كوئىرانەى پىئىنانەوہ:
- ۷۰۹..... **دەرسى سىيەم**
- ۷۱۱..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۷۱۳..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كان
- ۷۱۵..... شىكردەنەوہى ھەندىك لە وشە كان
- ۷۱۸..... ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتە كان
- ۷۱۹..... ماناى گشتىي ئايەتە كان
- ۷۲۹..... مەسە لە گىرنگە كان
- ۷۴۶..... شەش كورته سەرنج لە بارەى دنيا و دواپۇژوہ
- ۷۶۳..... **دەرسى چوارەم**
- ۷۶۵..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۷۶۶..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كان
- ۷۶۷..... شىكردەنەوہى ھەندىك لە وشە كان
- ۷۷۱..... ماناى گشتىي ئايەتە كان
- ۷۷۷..... مەسە لە گىرنگە كان
- ۷۹۳..... **دەرسى پىنچەم**
- ۷۹۵..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۷۹۶..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كان
- ۷۹۷..... شىكردەنەوہى ھەندىك لە وشە كان

- ۷۹۸..... هوی هاته خوارهوهی ئایه ته کان
- ۸۰۰..... مانای گشتیی ئایه ته کان
- ۸۰۴..... مهسه له گرنگه کان
- ۸۱۰..... هه ندیک و ورده کاریی مانای (وَلَمَّا حُزِبَ أَبُو مَرْيَمَ مَكَاءَ)
- ۸۲۳..... **دهرسی شه شه م**
- ۸۲۵..... پیناسهی ئەم دەرسه
- ۸۲۶..... مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان
- ۸۲۷..... شیکردنهوهی هه ندیک له وشه کان
- ۸۲۹..... مانای گشتیی ئایه ته کان
- ۸۳۶..... مهسه له گرنگه کان
- ۸۵۱..... ناز و نیعمه ته کانی به دهشت و سه رنجیک له سهر قسه یه کی پازیی
- ۸۵۹..... **دهرسی چه و ته م**
- ۸۶۱..... پیناسهی ئەم دەرسه
- ۸۶۲..... مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان
- ۸۶۳..... شکردنهوهی هه ندیک له وشه کان
- ۸۶۶..... مانای گشتیی ئایه ته کان
- ۸۷۶..... مهسه له گرنگه کان